

POETAE LYRICI GRAECI.

Edidit

Theodorus Bergk.

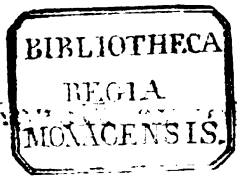
Lipsiae.

Suntu Reichenbachiorum fratrum.

—
1843.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MONTREAL

1912

AUGUSTO MEINEKIO

de munere directoris

ante viginti quinque annos suscepto

gratularatur

Theodorus Bergk.

Poetarum, quicumque apud Graecos lyricam artem illustraverunt, reliquias colligendi et edendi consilium non nuper suscepi, sed jam multis annis ante agitavi, tum, postquam Schneidewinum virum amicissimum eidem operi intentum esse cognoveram, abjeci; at ubi intellexi illum delectum tantum ex his carminum reliquiis parare, ibi vero rursus recepi institutum laborem, non inutile me tractare opus ratus, sed quod plurimorum desideriiis satisfaceret. Nam singulatim quidem homines docti lyricos Graecorum poetas ediderunt plerosque: quemadmodum Hermannus, Boeckhius, Dissenius in emendandis et explicandis Pindari carminibus praeclaram collocaverunt operam; de Theognidis reliquiis egregie meriti sunt Bekkerus et Welckerus: alii certatim novem qui vocantur lyricos illos poetas illustraverunt commentariis, ex quibus Schneidewiniana Simonidis Cei recensio facile primum sibi vindicat locum; quin etiam minus nobiles poetae interpretes atque criticos nacti sunt. Itaque consentaneum visum est, jam una comprehendere omnium omnino lyricorum poetarum reliquias, in quibus quidem edendis hanc rationem secutus sum, ut nihil nesciis legentibus novatum sit: in critica enim adnotatione, quam subjeci, sedulo operam dedi, ut quid librorum manu scriptorum auctoritate nitatur, quidve ex hominum doctorum conjecturis profectum sit, plane posset perspicui. Sed ne nimium libri moles augetur, praecipuas tantum conjecturas easque, quae probabilitatis specie maxime commendarentur, commemoravi.

Seclusi autem ab hac collectione eos poetas, qui inde ab Alexandri Magni aetate inclaruerunt, quoniam inde ab eo tempore graecae poesis ratio prorsus immutata est, ita ut jam non liceat tria illa praecipua poesis genera, sicut ante, distinguere.

Jam siquid in colligendis corrigendisque horum poetarum carminibus aut praetermissi aut peccavi, erranti condonabunt aequi justique arbitri, qui non ex iis, quae falsa aut prava sunt, sed ex iis, quae nitent, etiamsi non sint plurima, pretium operi solent statuere; qui illud teneant, hoc opus varii multiplicisque laboris esse et per multa temporis intervallo, cum aliis impeditis essem negotiis, confectum esse.

Superest ut gratias agam viris amicissimis, Augusto Meinekio Berolinensi et Christiano Schubarto Cassellano, quotidiana propemodum consuetudine olim mecum conjunctissimis, quorum ille emendationes aliquot praeclaras mecum communicavit, alter quae ex Vidobonensis bibliothecae copiis in suum usum converterat, mihi ea qua insignis est liberalitate concessit, ita ut mihi liceret cum alia, tum potissimum Phocylideum quod vulgo perhibetur carmen multo auctius atque emendatius in medium proferre.

Scrpsi Marburgi Chattorum

Calendis Novembribus MDCCCXLII.

INDEX.

Pindari Carmina.

	Pag.
Olympia.	1—73
Pythia	74—139
Nemea	140—185
Isthmia	186—214
Fragmenta	215—300

Elegiarum reliquiae.

I. Callinus	303—305
II. Tyrtæus	305—313
III. Asius	313
IV. Mimnermus	314—320
V. Solon	320—338
VI. Phocylides	338—341
VII. Pseudophocylides	342—355
VIII. Xenophanes	356—359
IX. Theognis	360—424
X. Phrynichus	424
XI. Aeschylus	424—425
XII. Sophocles	425—426
XIII. Ion	426—430
XIV. Melanthius	430
XV. Hippo	431
XVI. Empedocles	431
XVII. Dionysius	432—433
XVIII. Euripides	434—435
XIX. Thucydides	435
XX. Euenus	436—437
XXI. Critias	438—441
XXII. Socrates	442
XXIII. Plato	442—449
XXIV. Antimachus	449—452
XXV. Astydamos	452
XXVI. Sophocles Minor	452—453
XXVII. Philiscus	453
XXVIII. Aphareus	454
XXIX. Aristoteles	454—462
XXX. Crates	463—464

Jamborum reliquiae.

I. Archilochus	467—500
II. Simonides	500—511

	Pag.
III. Hipponax	511—532
IV. Ananius	533
V. Critias.	534

Carminum melicorum et choricorum reliquiae.

I. Terpander	537—538
II. Alcman	538—565
III. Arion	566—567
IV. Bion	567
V. Pittacus	568
VI. Chilo	568
VII. Pythermus	568
VIII. Alcaeus	569—598
IX. Sappho	598—632
X. Erinna	632—634
XI. Stesichorus	634—653
XII. Ibycus	654—664
XIII. Anacreon	665—696
XIV. Anacreontea	697—742
XV. Telesilla	742—743
XVI. Simonides	744—806
XVII. Timocreon	807—810
XVIII. Myrtis	810
XIX. Corinna	811—817
XX. Praxilla	818—819
XXI. Bacchylides	820—834

Dithyramborum reliquiae.

I. Cydias	837
II. Lamprocles	838
III. Licymnius	839—840
IV. Aripbron	841
V. Pratinas	842—845
VI. Lasus	845—846
VII. Diagoras	846
VIII. Cleomenes	847
IX. Melanippides	847—850
X. Cinesias	850
XI. Philoxenus	851—860
XII. Timotheus	860—863
XIII. Telestes	864—866
XIV. Polyidus	867
XV. Lycophronides	867—868

Scolia et Carmina popularia.

Scolia	871—878
Carmina popularia	878—884

Pindari Carmina.

INDEX CARMINUM *).

OLYMPIA.

- OLYMP. I.** Hieroni Dinomenis f. Syracusarum regi, celete Pheronico victori Olymp. 77. in victoriae sollemnibus in convivio Syracusis in aula regia cantatum, praesente tum Pindaro.
- OLYMP. II.** Theroni Aenesidami f. Agrigentinarum tyranno, curru victori Olymp. 76. auriga Nicomacho, in victoriae sollemnibus Agrigenti cantatum.
- OLYMP. III.** Eidem ob eandem victoriam, Agrigenti in Theoxeniis cantatum eodem fere tempore.
- OLYMP. IV.** Psaumidi Acronis f. Camarinaeo, non equis sed rheda mulari victori Olymp. 82. Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.
- OLYMP. V.** Eidem ob eandem victoriam, eodem anno reduce Psaumide Camarinae in pompa cantatum.
- OLYMP. VI.** Agesiae Sostrati f. Iamidae Syracusio, rheda mulari victori Olymp. 78. Stymphali cantatum post victoriam, Thebis missum.
- OLYMP. VII.** Diagorae Damageti f. Rhodio, pugilatu victori Olymp. 79. in Rhodum insulam missum, post reditum in convivio Ialysi cantatum.
- OLYMP. VIII.** Alcimedonti Iphionis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Olymp. 80. Melesia magistro, cantatum Olympiae in pompa.
- OLYMP. IX.** Epharmosto Locro Opuntio, lucta victori probabiliter Olymp. 81. Opunte in sollemnibus victoriae cantatum.
- OLYMP. X.** Agesidamo Arcestrati f. Locro Epizephyrio pugilatu inter pueros victori probabiliter Olymp. 74. (cod. Vrat. Olymp. 76.) Olympiae cantatum, praesente tum Pindaro.
- OLYMP. XI.** Eidem ob eandem victoriam, longo post victoriam intervallo Thebis in urbem Locrorum Epizephyriorum missum ibique in sollemnibus victoriae redeuntibus cantatum.

*) Hic index carminum, sicut qui deinde sequitur, temporum index, est ex Boeckhii editione repetitus.

- OLYMP. XII.** Ergoteli Philanoris f. Himeraeo, dolicho victori Olymp. 77. in Sicilia compositum, Himerae cantatum post reditum.
- OLYMP. XIII.** Xenophonti Thessali f. Corinthio, stadio et quintio victori Olymp. 79. Corinthi cantatum in comissione Iovi habita.
- OLYMP. XIV.** Asopicho Cleodami f. Orchomenio Boeoto, stadio inter pueros victori Olymp. 76. Orchomeni cantatum in pompa Gratiis ducta, haud dubie a pueris.

P Y T H I A.

- PYTH. I.** Hieroni Dinomenis f. Aetnaeo, Syracusarum regi, curru victori Pyth. 29. Olymp. 76, 3. Aetnae cantatum in comissione apud Dinomenem Hieronis f.; post ipsam victoriam scriptum.
- CARMEN II.** Eidem Hieroni Syracusio, quadrigis equorum pullorum victori Thebis in Heracleis s. Iolais, Thebis missum Syracusas in arcem regiam, probabiliter Olymp. 75, 4.
- PYTH. III.** Eidem Hieroni Syracusio, gratulandis celebrandisque Pythiis victoriis celete Pherenico Pyth. 26. et 27. (Olymp. 73, 3. et 74, 3.) partis missum Thebis Syracusas imminentibus Pythiis Olymp. 76, 3.
- PYTH. IV.** Arcesilao IV. Batti f. Cyrenarum regi, curru victori Pyth. 31. Olymp. 78, 3. auriga Carrhoto; Damophili commendandi causa et victoriae celebrandae Thebis Cyrenas missum haud diu, ut videtur, post victoriam, ibique cantatum; sed post carmen quintum.
- PYTH. V.** Eidem ob eandem victoriam, Cyrenis ante quartum carmen in pompa victoriali ad Apollinis templum ducta cantatum, vel in via vel finita pompa.
- PYTH. VI.** In Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini victoriam curulem Pyth. 24. Olymp. 71, 3. ad Thrasybulum Xenocratis f. aurigantem, Delphicae comissioni destinatum.
- PYTH. VII.** Megacli vel Hippocratis vel Clisthenis f. Atheniensi curru victori Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Delphis, ut videtur, cantatum.
- PYTH. VIII.** Aristomeni Xenarcis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori Pyth. 33. Olymp. 80, 3. Delphis, ut videtur, scriptum praesente tum Pindaro, Aeginae cantatum.
- PYTH. IX.** Telesicrati Carneadae f. Cyrenaeo, armato cursu victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. ante reditum Cyrenas scriptum et cantatum, fortasse Thebis.

- PYTH. X.** Hippocleae Phriciae f. Pelinnaeensi, diaulo victori Pyth. 22. Olymp. 69, 3. Pindaro annos XX nato; cantatum probabiliter in pompa a choro Cranoniorum, urbem Larissam ingrediente.
- PYTH. XI.** Thrasydae Thebano stadio inter pueros victori Pyth. 28. Olymp. 75, 3. Thebis cantatum in pompa ad templum Apollinis Ismenii ducta.
- PYTH. XII.** Midae Agrigentino tibiis victori Pyth. 24. vel 25. (Olymp. 71, 3. vel 72, 3.) Agrigenti cantatum in pompa.

NEMEA.

- NEM. I.** Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori post Aetnam Olymp. 76, 1. conditam; cantatum, ut videtur, Ortygiae Olymp. 76, 4. praesente tum Pindaro.
- NEM. II.** Timodemo Timonoi f. Atheniensi, pancratio victori, Athenis cantatum ante comissionem aliquo post pugnam Plataicam tempore.
- NEM. III.** Aristoclidae Aristophanis f. Aeginetae, pancratio victori tempore incerto; Aeginam transmissum diu post victoriam, reduntibusque Nemeadis sollempnibus cantatum in convivio, quod in sacro loco Theario victoriae celebrandae causa habitum est, ante Aeginam Olymp. 80, $\frac{1}{2}$. ab Atheniensibus subactam.
- NEM. IV.** Timasarcho Timocriti f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, tempore incerto, sed aliquo ante Olymp. 80. tempore. Aeginam missum, ibi ut in novilunio caneretur a choro puerorum pompam ducente.
- NEM. V.** Pythaeae Lamponis f. Aeginetae, pancratio inter pueros victori, Aeginae cantatum. Victoria et oda priores sunt Isthmiis Phylacidae victoriis odisque Isthmiis quinta et quarta, ex quibus recentior in Olymp. 75, 3. referenda videtur. Itaque Pythaeae victoria ante pugnam Salaminiam ponenda.
- NEM. VI.** Alcimidae Theonis f. Aeginetae, lucta inter pueros victori, Melesia magistro, unde carmen ad Olymp. 80. propius quam ad Olymp. 75. accedere videtur; Aeginae cantatum.
- NEM. VII.** Sogeni Thearionis f. Aeginetae, quinquertio inter pueros victori Nem. 54. Olymp. 79, 4. carmen Aeginae cantatum.
- NEM. VIII.** Dinidi Megae f. Aeginetae, stadio bis victori, Aeginae cantatum in Aeacco, Olymp. 80, $\frac{1}{2}$. Victoriae quando partae fuerint, non constat.
- CARMEN IX.** Chromio Agesidami f. Aetnaeo, curru victori Sicyone in Pythiis; victoriam olim partam poeta post Aetnam Olymp.

76, 1. eonditam celebravit, ubi in civitate recens instituta in pompa ante convivium carmen hoc cantatum, idque recentiori tempore quam Nem. 1. adeoque probabiliter post Olymp. 76, 4. immo ipso anno Olymp. 77, 1., Pindaro in Sicilia versante.

CARMEN X. Theaeo Uliac f. Argivo, lucta bis victori Argis in Hecatombaeis: carmen ibidem cantatum aliquo post victorias tempore, redeuntibus Hecatombaeis; sed ipsa tempora incerta.

CARMEN XI. Aristagorae Arcesilai f. Tenedio, cantatum Tenedi in prytaneo, quum prytanis magistratum iniret Aristagoras, inter sacra credo adeundo muneri iuncta.

ISTH M I A.

ISTHM. I. Herodoto Asopodori f. Thebano, curru victori, fortasse Olymp. 80, 3., Thebis haud dubie et scriptum et cantatum, quum poeta carmini Ceis faciendo intentus esset.

ISTHM. II. Isthmiae curuli victoriae et aliis Xenocratis Aenesidami f. Agrigentini celebrandis scriptum, Thrasybulo eius filio per Nicasippum transmissum post obitum patris. Victoria contigit ante Olymp. 76, 1. adeoque non post Olymp. 75, 3.; carmen factum non ante Olymp. 77, 1.

ISTHM. III. Melisso Telesiadae f. Thebano, post Nemeaeam equestrem victoriam Isthmiis pancratio victori, Thebis cantatum, aliquot fortasse post pugnam Plataensem (Olymp. 75, 2.) annis.

ISTHM. IV. Phylacidae Lamponis f. Aeginetae, pancratio Isthmiis secundum victori, probabiliter Olymp. 75, 3. Aeginae cantatum.

ISTHM. V. Eidem Isthmiis primum victori pancratio; carmen scriptum post Nem. V. ante Isthm. IV. ante pugnam Salaminiam haud dubie, Aeginae cantatum in convivio apud Lamponem victoris patrem.

ISTHM. VI. Strepsiadae Thebano, pancratio victori; carmen Thebis cantatum; tempora incerta, ex diversis tamen rationibus ea mihi maxime probabilis, ut victoria et carmen in Olymp. 81, 1. differantur.

ISTHM. VII. Cleandro Telesarchi f. Aeginetae, pancratio Isthmiis et Nemeis victori; carmen scriptum paucis post Plataicam pugnam mensibus Olymp. 75, 2. et Aeginae cantatum statim, ut vide'ur, post Nemeaeam victoriam; Isthmia victoria non post Olymp. 75, 1., Nemeaea non post hiemem Olymp. 75, 2. contigit.

INDEX TEMPORUM.

Olympiadum initium a. Chr. 776. anno Olympico primo mense primo, Hecatombaeone Attico d. XI—XV. (Corsin. Diss. agon.)

Pythiadum initium Olymp. 48, 3. (v. Introd. ad Olymp. XII.) incipiente mense Attico Munychione, Olympici anni decimo (Corsin. Diss. agon.).

Nemeadum initium secundum Eusebium Olymp. 53, 1. vel potius Olymp. 53, 2. Incidunt enim in Olympicos annos 2. et 4. (Corsin. Diss. agon.), *aestivae* in annum 4. et mensem Olympici anni secundum, Metagitnionem Atticum d. XII., *hibernae* actae hieme exeunte anni 2. (v. Appendicem commentationis nostrae de Demosth. Mid. temp. in Comm. Acad. Berol. a. 1818.)

Isthmiadum numerus ne unus quidem a Pindari interpretibus affertur. Dies definiri posse Corsinus putabat Diss. agon. IV, 3 sqq. quem refutavi ad Olymp. IX, 86 sqq. *Alterae* incidebant in Olympici anni 1. incipientis aestatem, *alterae* vere vel sub aestatem Olympico anno 3. exeunte agebantur (Corsin. ib. IV, 5.).

OLYMP. 64, 3. Pyth. 17.

Pindarus natus mense Attico Munychione incipiente, in ipsis Pythiis.

OLYMP. 68, 3. Pindarus annos sedecim natus.

Si is puer Athenis choros cyclios docuerit, circa hunc id annum posuerim.

Ad idem tempus usque ad vicesimum annum referenda videntur, quae de studiis poetae, maxime de Corinnae familiaritate traduntur.

Inter prima carmina pertinet Hymnus primus (Fragm. Hymn. I. sqq.) a Corinna reprehensus.

OLYMP. 69, 3. Pyth. 22.

Hippocleas Pelinnaeensis diaulo inter pueros Pythiis victor, etiam stadio, ut traditur,

Pindarus vicenarius scripsit Pyth. X.

OLYMP. 70, 1. Olympiae institutus, et Olymp. seq. ut videtur, coeptus rhedae mularis cursus (v. ad Schol. p. 118. sed cf. ad Olymp. VI. Introd.).

3. Pyth. 23.

Delphis coeptus armatus cursus (Introd. ad Pyth. IX.).

OLYMP. 71, 3. Pyth. 24.

Xenocrates Agrigentinus per filium Thrasybulum curru Pythiis victor.

Pindarus annos XXVIII natus scripsit Pyth. VI.

Midas Agrigentinus tibiis Pythia vincit.

Hoc anno vel Pyth. 25. Olymp. 72, 3. Pindarus scripsit Pyth. XII.

OLYMP. 72, 1. Circa hoc tempus ad Helorum flumen Hippocrates Gelensium tyrannus operam navante Chromio, qui posthac Aetnaeus factus, devicit Syracusios (Nem. IX, 40.).

2. Gelo occupat Gelam (Introd. ad Olymp. II.).

3. Mense altero Olympici anni pugna Marathonia (Introd. ad Pyth. VII.).

Pyth. 25.

Curru Pythiis victor Megacles Atheniensis.

Pindarus scripsit Pyth. VII.

Tibiis Pythia iterum vincit Midas Agrigentinus (Introd. ad Pyth. XII.).

Gelo Camarimam restituit mox evertendam (ad Schol. p. 121.).

OLYMP. 73, 1. Gelo Gelensium tyrannus Olympiis curru victor (Introd. ad Olymp. I.).

Hiero primum Olympiis celete victor (ibid.).

Thero Agrigentum occupat (Introd. ad Olymp. II.).

3. Pyth. 26.

Hiero primum Pythia vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

4. Gelo Syracusas occupat (Introd. ad Olymp. I.).

OLYMP. 74, 1. Agesidamus Locrus Epizephyrius Olympia vincit lucta inter pueros (cod. Vrat. Olymp. 76.).

Pindarus scripsit Olymp. X. praesens tum Olympiae: sed longo tempore post factum est carmen Olymp. XI.

3. Pyth. 27.

Hiero Pythia iterum vincit celete Pherenico (Introd. ad Pyth. III.).

‡. Circa hoc tempus Thero Himeram occupat (Introd. Olymp. II.).

4. Vere ineunte incipit Xerxis expeditio in Graeciam.

Ad hunc annum refer Fragm. inc. 125. ex carmine Thebanis scripto.

OLYMP. 75, 1. Athenae vastatae.

Mense Olympico tertio, Boedromione Attico, pugna Salaminia (Corsin. F. A. T. III, p. 164 sqq.).

Eodem tempore Carthaginienses et socii a Gelone fratribusque et Theronem ad Himeram terra marique fusi (Introd. ad Olymp. II.).

Ante pugnam Salaminiam Nemea vicerat Pytheas Aegineta, et primum Isthmia Phylacidas Aegineta, quae victoriae celebrantur Ncm. V. et Isthm. V.

2. Mense secundo Olympici anni, Metagitnionem Attico, pugna Plataeensis et Mycalensis (Introd. ad Pyth. XI.).

Aetnae eruptio coepit (Introd. ad Pyth. I.).

Paucis post Plataeam pugnam mensibus Cleandro Aeginetae Isthmiis et Nemeis victoria scripta oda Isthm. VII.

Post eandem pugnam, quam diu dubium, etiam Isthm. III. scriptum videtur.

Item post Persica Pindarus Nemea de hiberna anno Olympiadis incertae secundo Nemea Athenas profectus dithyrambos ibi docuit in Dionysiis (Dithyr. Fragm. 3. 4.), restitutis iam Athenis: mox a Thebanis pecunia multatur et ab Atheniensibus praemiis afficitur. Eo tempore, quo Nemea Athenas profectus erat, Timodemo eum carmen Nem. II. scripsisse coniecimus.

Bella Persica respiciuntur etiam Fragm. inc. 93. 94.

3. Pyth. 28.

Telesierates Cyrenaeus Pythia cursu armato vincit.

Poeta scripsit Pyth. IX.

Stadio pueros vicit Thrasydaeus Thebanus in iisdem Pythiis Pindarus composuit Pyth. XI.

Isthmia pancratio vicisse videtur Phylacidas Aegineta secundum: quo pertinet Isthm. IV.

Hiero Geloni defuncto Syracusis succedit (Introd. ad Olymp. I.).

Ante Olymp. 76, 1. ac proinde non post Olymp. 75, 3.

Xenocrates Agrigentinus curru Isthmia vicit (Introd. ad Pyth. VI. Nott. ad Olymp. II, 54 sqq.)

4. Dissensiones coeptae inter Hieronem et inter Polyzelum fratrem affinemque Theronem, mox compositae (Introd. ad Olymp. II. Pyth. II.).

Eodem fere anno Hiero Locros Epizephyrios armis Anaxilae Reginorum et Zanclaeorum tyranni eximit (Introd. Pyth. II.).

Hiero quadrigis pullorum Thebis vincit (Ibid.).

Pindarus scribit Pyth. II.

OLYMP. 76, 1. Thero Agrigentinarum tyrannus Olympia curru vincit.

Pindarus tum in Graecia versans scripsit Olymp. II. III.

Asopichus Orchomenius stadio inter pueros victor Olympiae.

Poeta in Graecia composuit Olymp. XIV.

Moritur Anaxilaus Regii et Zanelae tyrannus, cuius liberorum tutelam Smicythus suscipit (Introd. Pyth. II.).

Hiero Catanaeorum civitate sublata Aetnam condit (Introd. Olymp. I. Pyth. I.).

Post Aetnam conditam, ut videtur, scriptum Scolium Hieroni dicatum (Fragm. Scol. 5—7.).

3. Hiero Etruscos ad Cumas devincit (Introd. ad Pyth. I.).
Pyth. 29.

Ante Pythiadem Hieroni ex Graecia missum Pyth. III.

In ipsa Pythiade Hiero Aetnaeus curru victor renunciatus; cui tum scriptum Pyth. I.

Non ante hanc Pythiadem scriptum Hyporchema Pythiam eiusdem victoriam mulabus partam celebrans (Fragm. Hyporch. 1—3.).

Ergoteles Himeraeus Pythia cursu vincit (Introd. ad Olymp. XII.).

4. Hoc anno Chromio videtur Nemeaea victoria contigisse, et Nem. I. in Sicilia Pindarus scripsisse.

Thero adulto anno obit (Introd. Olymp. II. XII). Igitur ante hoc tempus scriptum Encomium Fragn. 1. 2.

Theronis filius Thrasydaeus pellitur, Agrigentum et Himera liberantur: omnia vergente anno (Introd. ad Olymp. XII.).

OLYMP. 77, 1. Hiero iterum celete Pherenieo Olympia vincit.

Pindarus scripsit Olymp. I. in Sicilia apud Hieronem.

Ergoteles Himeraeus dolicho Olympiis victor.

Pindarus Olymp. XII. in Sicilia composuit.

Ibidem hoc anno Pindarus scripsit carmen Nem. IX. in Chromii victoriam Sicyone olim partam.

Non ante hunc annum scriptum Isthm. II. ad Thrasybulum Xenocratis f.

3. Pyth. 30.

Telesicrates Cyrenaeus stadio Pythiis victor (Introd. ad Pyth. IX.).

4. vel seq. anno Simonides obiit (v. Duker)

OLYMP. 78, 1. Hiero curru Olympiis victor (Introd. ad Olymp. I.).

Agesias Syracusius Olympia mulabus vincit.

Pindarus Thebis, ut videtur, scripsit Olymp. VI.

2. Smicythus hortante Hierone Anaxilai filiis imperium tradit (Introd. Pyth. II.).

Hiero obit (Introd. Olymp. I.).

3. Pyth. 31.

Arcesilaus IV. Cyrenarum rex curru Pythiis victor.

Pindarus scripsit Pyth. V. et deinceps Pyth. IV.

OLYMP. 79, 1. Diagoras Rhodius pugil victor Olympiis.

Pindarus scripsit Olymp. VII.

Xenophon Corinthius stadio et pentathlo Olympia vincit.

Pindarus scripsit Olymp. XIII. et Scoliū Fragm. 1. (Introd. ad Olymp. XIII.)

2. Nemeae institutum pentathli certamen Nem. 53. probabiliter (V. ad Nem. VII.).

4. Camarina a Gelois restituta (ad Schol. p. 121.).

Catanaeorum republica restituta (Introd. Pyth. I.): Aetnaei cedunt in oppidum Inessam, quod iam Aetnae nomen lucrat (Diod. Sic. XI, 75. et Wessel.).

Hoc anno Nem. 54. vicit Sogenes Aegineta et scriptum Nem. VII. probabiliter (V. ad hoc carmen).

• **OLYMP. 80, 1.** Arcesilaus Cyrenarum rex curru Olympiae victor (Introd. ad Pyth. IV.).

Alcimedon Aegineta lucta inter pueros victor Olympiae.

Pindarus Olympiae scripsit Olymp. VIII.

3. Pyth. 33.

Thrasylaeus Thebanus stadio vel diaulo Pythiis victor inter viros (Introd. ad Pyth. XI.).

Epharmostus Locrus Opuntius lucta inter viros victor Pythiis (Introd. ad Olymp. IX.).

Aristomenes Aegineta iisdem Pythiis pueros lucta vincit.

Huic tum Pindarus Delphis mense Olympico decimo scripsit Pyth. VIII. paulo ante subactam ab Atheniensibus Aeginam.

Aeginae obsidio incipit exeunte anno Olympico (Müller. Aeginet. p. 179.).

Fortasse hoc anno Isthm. I. scriptum.

Ante hoc tempus scripta Nem. III. IV. hoc aliquot haud dubie annis etiam ante Olymp. 80.

Item circa Olymp. 80. carmen Nem. VI. ponendum videtur.

Olymp. 80, $\frac{3}{4}$ scriptum Nem. VIII.

4. Lacedemonii et Boeoti vincunt Athenienses Argivosque et socios apud Tanagram, quattuor fere ante ver mensibus, mense circiter quinto vel sexto Olympici anni (Vide ad Isthm. VI.).

Athenienses vincunt Thebanos ad Oenophyta Tanagraea, LXII diebus post cladem Tanagraeam, duobus fere mensibus ante ver (ibid.).

Aegina ab Atheniensibus in deditionem accipitur, vere eiusdem anni, mense Olympico circiter nono vel decimo (Müller. Aeginet. p. 179.).

OLYMP. 81, 1. Epharmostus Locrus Opuntius lueta victor Olympiis.
Poeta scripsit Olymp. IX. *fortasse* etiam Isthm. VI.

OLYMP. 82, 1. Psaumis Camarinaeus mulabus Olympia vincit.
Pindarus Olympiae praesens scripsit Olymp. IV. et deinceps
Olymp. V.

OLYMP. 84, 1. Olympiae abolitus rhedae mularis cursus (V. ad
Olymp. VI. Introd.).

Thurii conditi (cf. Introd. ad Olymp. VII.).

3. Ultimus Pindari annus.

Incertum an huc referendus sit Hymnus in Ammonem Fragm.
Hymn. 7.

Si verum est, ut ego credo, Theoxeni in gremio defunctum
Pindarum, ad ultimos vitae annos retuleris Scol. Fragm. 2.
etsi aliquis id dicat fervidioris esse ingenii.

Ultimum poetae carmen Hymnus in Proserpinam post fata
eius divulgatus, Fragm. Hymn. 8.

Pindarus Argis obit octogenarius.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Α.
 ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ.
 ΚΕΑΗΤΙ.

S t r o p h a e.

u / / u u - u - ^x u / u u - u
 u ω / u - / u u - u u - u u - u
 / u - u - u u
^x / u / u u - u
 5 / u - u - u u
 / u - u ω u - u - u - u / u u - / u u - u u
 / u - u - u - u / u u - / u u
 u ω ω - u - u - u u
 u ω / u - ω u u
 10 / / u - u - ω u u
 u / ω u - u - u u

E p o d i.

u / ω u - u - / u u - u - / u - u u
 u / / u u - ^x u ω u - u u
 / u - u - u / u u - / u u
 5 / / u - / u u - u - u / u u - u
 u / u / u u - / u u - u u
 - / u u - u - / u - u - ω u / u u - / u u
 u / / u - / u u - u - / u u - u - u

Στρ. α.

- Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὃ δὲ χρυσοῦς αἰθόμενον πῦρ
 ἄτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
 εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
 ἔλδεται, φίλον ἦτορ,
 5 μηκέθ' ἀλίου σκόπει
 ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον ἐρήμας δι'
 αἰθέρος·
 10 μῆδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρετον ἀνδάσομεν·
 ὄθεν ὁ πολύγατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
 σοφῶν μητίεσι, κελადεῖν
 15 Κρόνου παῖδ' ἐς ἀφνεῖαν ἰκομένοις
 μάκαιραν Ἰέρωνος ἐστίαν,

Ἄντ. α.

- Θεμιστεῖον ὡς ἀμφέπει σκάπτον ἐν πολυμάλῳ
 Σικελίᾳ, δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπο πασῶν,
 ἀγλαίζεται δὲ καὶ
 15 μουσικᾶς ἐν αἰώτῳ,
 οἷα παίζομεν φίλαν
 ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα
 πασσάλου
 25 λάμβαν', εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
 νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν,
 20 ὅτε παρ' Ἀλφειῷ σύτο δέμας
 ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
 κράτει δὲ προσέμιξε δεσπότην,

Ἐπ. α.

- Συρακόσιον ἵπποχαρμῶν βασιλῆα. λάμπει δὲ οἱ κλίος
 ἐν εὐάνορι Ἀνδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ·
 25 τοῦ μεγασθενὲς ἐράσσατο γαῖαόχοσ

V. 6. φαεινὸν cod. unus, vulgo φαεινόν. — V. 10. ἰκομένοις
 restitui ex libris compluribus, quod referendum ad σοφῶν μητίεσι.
 multi codd. ἰκομένοι, alii ἰκομένους, quod probavit Boeckhius. —
 V. 23. ἵπποχαρμῶν scripsi, unus cod. Συρακοσίων ἵπποχαρμῶν. vulgo
 Συρακόσιον ἵπποχάρμαν. at quod scripsi Συρακόσιον ἵπποχαρμῶν βασιλῆα
 prorsus idem est quod Homerus dixit Γοργεῖη κεφαλῇ δένοιο πελώρου.
 Ceterum cf. Pyth. II. init. Συρακοσαι — ἀνδρῶν ἵππων τε σιδερο-
 χαρμῶν δαιμόνιοι τροφοί. — V. 24. ἐν εὐάνορι duo codd. et schol.
 vulgo παρ' εὐάνορι. Pro ἀποικίᾳ etiam ἐποικίᾳ legi testatur schol. —

Ποσειδᾶν, ἐπεὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθῶ, 40
ἐλέφαντι φαιδιμον ὤμον κεκαδμένον.

ἢ θαύματα πολλὰ, καὶ πού τι καὶ βροτῶν φάτιν ὑπὲρ τὸν
ἀλαθῆ λόγον

δεδαυδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι. 45

Στρ. β.

30 χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
ἐπιφύροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστόν 50

ἔμμεναι τοπολλάκις·

ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι

μάρτυρες σοφώτατοι.

35 ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν εἰκόσ ἀμφὶ δαιμόνων καλὰ· μείων
γὰρ αἰτία. 55

νιὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγγομαι,

ὅπότ' ἐκάλεσε πατῆρ ἐς εὐνομώτατον 60

ἔρανον ἐς φίλαν τε Σίπυλον,

ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,

40 τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἀρπάσαι

Ἄντ. β.

δαμέντα φρένας ἱμέρω, χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις 65

ὑπατον εὐρυτίμον ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι,

ἐνθα δευτέρω χρόνῳ

ἦλθε αἰ Γανυμήδης 70

45 Ζηρὶ τῶντ' ἐπὶ χρόος.

ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες
ἄγαγον,

ἐννεπε χρυσᾶ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων, 75

ὑδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμάν

V. 28. θαύματα aliquot libri, plerique θαῦμα τὰ πολλά. Boeckhiius θαυματὰ ex Eustath. ad II. III. p. 303. 24: καὶ τὸ θαυματὰ ἤγουν θαυμασιὰ παρὰ Πινδάρῳ. et ad Odys. XVI. p. 696. 26: ὣν καὶ τὸ θαυματὰ θαυμασιὰ παρὰ Πινδάρῳ. Adde Joh. Diac. ad Hesiod. Scut. 154. Ibid. vulgo βροτῶν φρένας et sic codd. plerique. Schol. φάτις, ibid. varia lectio commemoratur φάτιν, quam recepit Boeckhiius; idem ἀλαθῆ scripsit pro vulgo ἀληθῆ. — V. 37. 38. ἐς εὐνομώτατον ἔρανον ἐς φίλαν τε Σίπυλον de conjectura scripsi, vulgo ἐς εὐνομώτατον ἔρανον φίλαν τε Σ., multi libri τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον φίλαν τε Σ., quod probant Boeckhiius et Hermannus. — V. 41. χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις plerique codd. Vulgo ex Schmidii conjectura χρυσίαισι τ' ἀν' ἵπποις. —

- μαχαίρα τάμον κατά μέλη,
 50 τραπέζισι τ' ἀμφὶ δεύματα κρεῶν 80
 σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.
 Ἐπ. β.
 ἔμοι δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἶπεν ἀφίσταμαι.
 ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους. 85
 εἰ δὲ δὴ τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ
 55 ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος· ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι
 μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρφω δ' ἔλεν
 ἄταν ὑπέροπλον, ἄν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε καρτερόν
 αὐτῷ λίθον, 90
 τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλάται.
 Στρ. γ.
 ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον, 95
 60 μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
 ἀλίκεσσι συμπόταις
 νέκταρ ἀμβροσίαν τε 100
 δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
 θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεται τι λαθήμεν ἔρδων,
 ἁμαρτάνει.
 65 τοῦνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοὶ οἱ πάλιν 105
 μετὰ τὸ ταχύποτμον αὐτῆς ἀνέρων ἔθνος.
 πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυνάν
 λάχλαι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον, 110
 ἐτοῖμον ἀνεαρόντισεν γάμον
- 70 Πισάτα παρὰ πατρὸς εὐδοξον Ἴπποδάμειαν Ἄντ. γ.
 σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθῶν πολιᾶς ἀλὸς οἶος ἐν ὄρῳ 115
 ἄπυεν βαρύκτυπον
 Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ

V. 49. κατά μέλη Hermannus, vulgo κατά μέλη, sed fortasse corrigendum: ἕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέουσιν ἀμφ' ἁμῶν μαχαίρα τάμον κατά μέλη. — V. 50. ἀμφὶ δεύματα ex duobus codd. scripsit Boeckhiius, ceteri omnes ἀμφὶ δεύματα vel ἀμφιδεύματα, idemque exhibet Athenaeus XIV. 641. C. — V. 52. ἄπορα Plerique codd. et Athen. l. I. ἄπορον. — V. 53. κακαγόρους sive κακαγόρους aliquot libri, alii κακαγόρος, pauci κακαγός probante Boeckhio. — V. 57. ἄν οἱ Hermannus, libri τῶν οἱ. — V. 64. λαθήμεν meliores codd., interpolati λασίμεν. — V. 66. αὐτῆς unus cod., ceteri αὐθῆς.

πὰρ ποδὶ σχεδὸν γάνη·

75 τῷ μὲν εἶπε· Φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἶ τι, Ποσειδάων,
εἰς χάριν 120

τέλλεται, πίδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκειον,

ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἀρμάτων 125

εἰς Ἴλιν, κράτει δὲ πέλασον.

ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαιοι

80 ἐρῶντας ἀναβάλλεται γάμον

Ἐπ. γ'.

θυγατρός· ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει. 130

θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνημον

γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἔφοι μάταν,

ἀπάντων καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὔτος ἄεθλος 135

85 ὑποκείσεται· τὴν δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδει.

ὡς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάπατ' ὄν ἔπεισι· τὸν μὲν

ἀγάλλων θεός

ἔδωκεν δίφρον τε χρύσειον πετροῖσιν τ' ἀκάμαντας ἵππους. 140

Στρ. δ'.

ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύννευον·

τέκε τε λαγέτας ἔξ ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς. 145

90 νῦν δ' ἐν αἰμακουρλαῖς

ἀγλααῖσι μέμκται,

Ἄλφειοῦ πόρῳ κλιθεῖς,

τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῶ· τὸ
δὲ κλέος 150

τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις

95 Πέλοπος, ἵνα ταχυτάς ποδῶν ἐρίζεται 155

ἄκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι·

V. 74. πὰρ ποδὶ codd. optimi, vulgo πὰρ ποσί. — V. 75. τῷ μὲν εἶπε multi codd., alii τῷ δ' ἔειπε vel τῷ δ' εἶπε. — V. 79. τρεῖς τε καὶ plerique codd., vulgo τρεῖς γε καὶ. deinde ὀλέσαιοι Gregor. Corinth. p. 94., vulgo ὀλέσας. — V. 80. ἐρῶντας, multi codd. et Gregor. Corinth. p. 94. Schol. Lycophr. 156 μναστήρας. — V. 82. τί κε. Gregor. Corinth. p. 94. et unus cod. τά κε. — V. 84. οὔτος ἄεθλος plurimi codd., vulgo οὔτοισι ἄθλός γ'. — V. 86. ἔπεισι plures codd., vulgo ἔπεισι. — V. 87. δίφρον τε χρύσειον πετροῖσιν τ' plures libri, vulgo δίφρον χρύσειον ἐν πετροῖσιν τ'. — V. 89. τέκε τε plures codd., plerique ἃ τέκε. vulgo τέκε δέ. μεμαλότας plerique codd., pauci μεμαότας.

- ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοντον
ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν
- Ἄντ. δ'.
160
- 100 ἀέθλων γ' ἔνεκεν. τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλόν
ἕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κείνον ἱππίῳ νόμφ
Αἰοληίδι μολπᾶ
χρῆ' πέποιθα δὲ ξένον
μη' τιν' ἀμφοτέρα καλῶν τε μᾶλλον ἴδριν ἢ δύναμιν
κυριώτερον
- 165
- 105 τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ἕμῳ πτυχαῖς. 170
θεὸς ἐπίτροπος ἔων τεαῖσι μῆδετα
ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἰέρων,
μερίμναισιν· εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι
- 175
- Ἐπ. δ'.
- 110 σὺν ἄρματι θοῶ κλείξειν ἐπίκουρον εὐρῶν ὁδὸν λόγων,
παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾶ τρέφει·
ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται
βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.
- 180
- 115 εἴη σέ τε τοῦτον ἕπου χρόνον πατεῖν, ἐμὲ τε τοσσάδε
νικαφόροις
ὁμιλεῖν πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἑλλαντας ἔοντα παντᾶ.
- 185

V. 99. αἰεὶ Hermannus, vulgo αἰεὶ, ἐσλόν Boeckhius, vulgo ἐσθλόν. — V. 101. ἱππίῳ Hermannus, libri ἱππιῳ vel ἱππικῷ. — V. 104. καλῶν τε μᾶλλον ἴδριν scripsi. Cf. Ol. II. v. 93., vulgo καλῶν τε ἴδριν ἄλλον. plures codd. καλῶν τε ἴδριν ἅμα καί, unde Hermannus conjecit καλῶν τε ἴδριν ἀλλὰ καὶ δύναμιν κυριώτερον. — V. 107. κᾶδος Boeckhius, vulgo κῆδος. Bothius conjecit κῦδος.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Β.
ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ
ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

υ ᾿ υ - ᾿ υ - υ
 υ ω ᾿ υ - ᾿ υ ω ᾿ υ ω ᾿ υ υ
 - ᾿ υ - ᾿ υ ω ᾿ υ ω - ᾿ υ - ω υ υ
 ᾿ υ - ω υ υ
 5 - ᾿ υ ω ᾿ υ - ω υ - ᾿ υ υ
 υ ᾿ ᾿ υ ω ᾿ υ ω ᾿ υ - υ - ᾿ υ - υ
 - ᾿ υ - ω υ - υ - υ ᾿ υ υ

E p o d i.

- ᾿ υ - ᾿ υ υ - υ υ
 ᾿ υ - υ - ω υ - υ - ᾿ υ - υ
 ω υ - ᾿ υ - υ - ω υ - ᾿ υ υ
 - ᾿ υ - ᾿ υ ω ᾿ υ ω ᾿ υ
 5 υ ᾿ ω υ - υ - ᾿ υ - -
 υ ᾿ υ - υ - υ

Ἄναξιφόρμιγγες ὕμνοι, Στρ. α.
 τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
 ἦτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλῆς 5
2*

ἀκρόθινα πολέμου·

- 5 Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων, ἔρισμα Ἐκράγαντος, 10
εὐνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

καμόντες οἱ πολλὰ θυμῷ Ἄντ. α' 15
ιερόν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν

- 10 ὀφθαλμός, αἰὼν τ' ἔφεπε μόρσιμος, ὁ πλοῦτόν τε καὶ
χάριν ἄγων 20

γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.

ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἔδος Ὀλύμπου νέμων
ἀέθλων τε κορυφᾶν πόρον τ' Ἀλφειοῦ, ἰανθεῖς αἰοδαῖς 25
εὐφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιον κόμισον

- 15 λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων Ἐπ. α' 30

ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποιήτον οὐδ' ἄν
χρόνος ὁ πάντων πατήρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
λάθρα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.

ἔσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει 35

- 20 παλίγκοτον δαμασθέν,

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπη Στρ. β' 40

ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἔπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἰ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει
βαρὺ 40

κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.

- 25 ζῶει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ 45

κεραυνοῦ ταννέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ δὲ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
καὶ Ζεὺς πατήρ μάλα, φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος. 50

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ Ἄντ. β' 55
μετὰ κόραισι Νηρηῶς ἀλίαις βίοτον ἄφθιτον

V. 6. γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων *eximia Hermannii est emendatio, legebatur γεγωνητέον ὅπι, δίκαιον ξένον.* — V. 10. ὁ πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων *scripsit Hermannus, vulgo art. deest.* — V. 23. δ' ἐπίτνει βαρὺ *Boeckhiius, vulgo δὲ πιτιεῖ βαρὺ.* Sed displicet *creticus, qui recte se habet stroph. 1. in nomine proprio, fortasse legendum δ' ἐπίτνει βαρὺ τῶν i. e. Καδμηΐδων.* — V. 27. plerique *codd. addunt hunc versiculum: φιλοῦσι δὲ Μοῖσαι.*

30 Ἴνοϊ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφι χρόνον. ἦτοι βροτῶν γε
κέκριται 55

πεῖρας οὐ τι θανάτου,
οὐδ' ἀσύχμον ἀμέραν ὅποτε παῖδ' ἄλλου
ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν· ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
εὐθυμῖαν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἀνδρας ἔβαν.

35 οὕτω δὲ Μοῖρ', ἃ τε πατρώϊον Ἐπ. β. 65
τῶνδ' ἔχει τὸν εὐφρονα πότμον, θεότῳ σὺν ὄλβῳ
ἐπὶ τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντροπέλον ἄλλῳ χρόνῳ·
ἐξ οὐπερ ἔκτεινε Λῆρον μόριμος υἱός 70
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθέν

40 παλαίφατον τέλεσεν.

ἰδοῖσα δ' ὄξει' Ἐρινύς Στρ. γ'.
ἔπεινέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήϊον· 75
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοισι
ἐν μάχαις τε πολέμου

45 τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις· 80
ὄθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου
ἐγκομίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχάνεμεν. 85

Ἵλυμπία μὲν γὰρ αὐτός Ἀντ. γ'.
γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν

50 Ἴσθμοῖ τε κοινὰὶ Χάριτες ἀνθεα τεθρίππων δυωδεκα-
δρόμων 90

ἄγαγον· τὸ δὲ τυχεῖν
πειρώμενον ἀγωνίας, παραλύει δυσφρόνων. 95

ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε
καὶ τῶν

καιρὸν, βαθεῖαν ἰπέχων μέριμναν ἀγροτέρων, 100

V. 30. γε κέκριται meliores codd., interpolati κέκριται. — V. 36. τῶνδ', pauci libri τόνδ'. — V. 38. Λῆρον Hermannus, vulgo Λάϊον. — V. 42. ἔπεινέ οἱ pauci codd., plures πέφην οἱ, vulgo πέφην ἐοῖ. — V. 43. ἐριπέντι plures codd. et Apollon. de Synt. p. 277. et 78., idem indicat alios ἐριπόντι legere, et sic vulgo. — V. 46. ὄθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν. πρέπει κτλ. Sic libri, ut videtur, omnes, vulgo ὄθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν πρέπει. — V. 52. δυσφρόνων, Dindorfius conjecit δυσφροσῶν.

- 55 ἀστήρ ἀρίζηλος, ἐτήτυμον Ἔπ. γ'.
 ἀνδρὶ φέγγος· εἴ γέ μιν ἔχων τις, οἶδεν τὸ μέλλον,
 ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες 105
 ποιναὶς ἔτισαν, τὰ δ' ἐν τῷδε Διὸς ἀρχῇ
 ἀλιτρά κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρῇ
- 60 λόγον φράσαις ἀνάγκῃ.
 ἴσον δὲ νύκτεσσι αἰεὶ, Στρ. δ.
 ἴσα δ' ἐν ἀμέραις ἄλιον ἔχοντες ἀπονέστερον 110
 ἐσλοὶ δεδόρακτι βίον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χειρὸς ἀκμῇ
 οὐδὲ πόντιον ὕδωρ 115
- 65 κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις
 θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρον νέμονται 120
 αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀχέοντι πόνον.
- ὄσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρίς Ἀντ. δ.
 ἐκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν 125
- 70 ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἐνθα
 μακάρων
 νᾶσος ὠκεανίδες
 αὐραὶ περιπνέουσιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῖ φλέγει, 130
 τὰ μὲν χειρὸσθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,
 ὄρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλᾶς 135
- 75 βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθους, Ἔπ. δ.
 ὄν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἐτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον,
 πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον. 140
 Πηλεὺς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
 Ἀχιλλεὺς τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζητὸς ἦτορ
- 80 λιταῖς ἔπεισε, μᾶτηρ·

V. 55. ἐτήτυμον Boeckhius ex var. lect. ed. Rom., codd. ἐτυμώ-
 τατον aut ἀλαθινόν. — V. 56. εἴ γέ μιν ἔχων τις, οἶδεν, ita correxit
 Boeckhius, libri meliores et Schol. εἰ δέ μιν ἔχει τις, οἶδεν. — V. 59.
 et 60. ἐχθρῆ et ἀνάγκη optimi libri, alii ἐχθρᾶς ἀνάγκης, alii ἐχθρᾶ
 ἀνάγκη. — V. 63. δεδόρακτι βίον Hermannus conjecit, optimi libri
 δέρονται βίον, vulgo νέμονται βίον. — ibid. ἐν χειρὸς ἀκμῇ optimi
 libri, vulgo ἀκμῇ χειρῶν. — V. 71. νᾶσος plures codd., vulgo νᾶσον,
 unus cod. γᾶσον. — V. 72. περιπνέουσιν duo codd., vulgo περιπνέουσιν. —
 V. 74. καὶ κεφαλᾶς Boeckhius restituit ex Scholiasta, codd. καὶ
 στεφάνοις. — V. 76. ἐτοῖμον Boeckhius, vulgo ἐτοιμον. — V. 77. ὑπέρ-
 τατον optimi libri, multi ὑπατον.

ὃς Ἴκτορ' ἔσφαλε, Τρώας Στρ. ε. 145
 ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
 Ἄους τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα
βέλη 150

ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας

85 φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τοπᾶν ἐρμηνέων
 χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φρεσὶ· μαθόντες δὲ λάβροι 155
 παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὡς, ἄκραντα γαρύετον

Λιὸς πρὸς ὄρνιθα θεῖον. Ἄντ. ε.

ἔπεχε νῦν σκοπῶ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν 160

90 ἐκ μαλθακᾶς αὐτε φρενὸς εὐκλέας οἴστοὺς ἰέντες; ἐπὶ τοι
 Ἀκράγαντι τανύσαις· 165

αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόφ,

τεκεῖν μὴ τιν' ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα
μᾶλλον 170

εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα

95 Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος Ἐπ. ε.

οὐ δίκῃ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν, 175

τὸ λαλαγῆσαι ἐθέλων κρύφρον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς

ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν·

ἐκεῖνος ὅσα χάσματ' ἄλλοις ἔθηκεν, 180

100 τίς ἂν φράσαι δύναίτο;

V. 81. Τρώας Boeckhiius, vulgo Τροίας. — V. 85. τοπᾶν Boeckhiius, vulgo τὸ πᾶν. — V. 87. γαρύετον libri omnes et Aristid. T. III. p. 47. Theophyl. Ep. VII. p. 12. Gregor. Cor. p. 98. Dawesius γαρύμεν. — V. 91. Ἀκράγαντι, multi codd. Ἀκράγαντα. — V. 97. ἐθίλων Boeckhiius, vulgo θίλων, idem ἐσλῶν pro ἐθλῶν. καλοῖς autem aliquot codd. suppeditant, vulgo κακοῖς.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Γ'.
ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ,
ΕΙΣ ΘΕΟΪΕΝΙΑ.

S t r o p h a e.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 5 — — — — —

E p o d i.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 5 — — — — —

„De versuum distributione nihil est quod moneam, nisi quod dubium potest videri, utrum epodi v. 4 et 5. conjungendi sint an disjungendi. Conjunctionem suadet elisio per apostrophum epod. 2. 3., divisionem syllaba anceps epod. 1. interpunctio epod. 2. atque elegans roborisque plenus brevioris numeri ante clausulam usus. Sed syllaba anceps etiam v. 27. in medio reperitur versu: atque item apostrophus tum alibi tum v. 26. in fine versus. Quapropter fluctuante iudicio malui vulgatam relinquere distinctionem quam utrumque metrum conjungere.“ *Bocckhius.* idem in editione altera recte hos versus conjunxit.

Στρ. α΄.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξίνοις ἀδεῖν καλλιπλοκάμφ θ' Ἑλένη
 κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὐχομαι,
 Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ἕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων ἢ
 ἱππων ἄωτον. Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον
 εὐρόντι τρόπον

5 Δωρίφ φωνᾶν ἐναρμόξαι πεδίλω

Ἄντ. α΄.

ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἐπι στέφανοι 10
 πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
 φόρμιγγά τε ποικιλόγαρον καὶ βοᾶν αὐλῶν ἐπέων τε θέτιν
 Αἰνησιδάμου παιδί συμμιῆσαι πρεπόντως, ἅ, τε Πίσα με
 γεγωνεῖν τᾶς ἀπο 15

10 Θεύμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους αἰδαί,

Ἐπ. α΄.

ῶ τινι, κραίνωγ ἐμετμᾶς Ἡρακλέος προτέρας, 20
 ἀτρεκῆς Ἑλλανοδικας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνῆρ ὑπόθεν
 ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλανκὸχροα κόσμον ἐλαίας τᾶν ποτε
 Ἰστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἐνεικεν Ἀμφιτρωνιάδας, 25

15 μᾶμα τῶν Οὐλυμπία κάλλιστον ἄθλων,

Στρ. β΄.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ,
 πιστὰ φρονέων Διὸς Ἄλτει πανδόκῳ, 30
 ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ'
 ἀρετᾶν.

V. 4. οὕτω ται dua codd., vulgo οὕτω ποι. Deinde pro παρέστα Schol. et unus cod. παρίστα, quod olim probaverat Boeckhiius. — V. 7. θεόδματον Boeckhiius et unus cod., vulgo θεόδμητον. — V. 9. συμμιῆσαι scripsi, legebatur συμμιῆσαι. — V. 13. βάλῃ plurimi codd., vulgo βάλοι. — V. 16. λόγῳ ita Schol. et plerique codd., vulgo ὄγι. Ceterum post λόγῳ plene distinguebatur, quod correxi. — V. 17. Διὸς Ἄλτει scripsi, legebatur αἴτει, plurimi codd. αἰτεῖ. Eustath. ad II. p. 288. 44.: λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Ὀλυμπιονίκαις καινῶς αἴτος τὸ ἐνδιαίτημα, οἶον. Διὸς αἴτει πανδόκῳ. Cf. idem ad II. XII. p. 869. 11. et Gregorius Corinth. p. 98., apud hunc tamen unus cod. ἄλτος et ἄλτει. At scribendum Ἄλτει ab Ἄλτις, cf. Olymp. XI. 45.: Διὸς ἄλκιμος νιὸς σταθμᾶτο ζάθειον ἄλτος πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάσαις Ἄλτιν μὲν ὄγ' ἐν καθαρῷ δάκρυτι. — V. 18. ἀρετᾶν vel ἀρετῶν plures codd., vulgo ἀρετᾶς.

- ἦδη γὰρ αὐτῷ, πατρὶ μὲν βωμῶν ἀγισθέντων διχόμηνης
ὄλον χρυσάρματος 35
- 20 ἐσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μίηνα,
Ἄντ. β.
καὶ μεγάλων ἀέθλων ἀγνὰν κρίσιν καὶ πενταστηρίδ' ἀμὰ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφειοῦ.
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου
Πέλοπος. 40
τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν
αὐγαῖς ἀλίου.
- 25 δὴ τότε ἔς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὦρμαιν' 45
Ἐπ. β.
Ἰστριάναν. ἐνθα Λατοῦς ἵπποσόα θυγάτηρ
δέξαι' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων
μυχῶν,
εὐτέ μιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἐντὺ' ἀνάγκα πατρόθεν 50
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἂν ποτε Ταυγῆτα
30 ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱράν.
Στρ. γ'.
τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιᾶς ὀπιθεν Βορέα 55
ψυχροῦ. τόθι δένδρεα θαύμαине σταθεῖς.
τῶν νιν γλυκὺς ἴμερος ἔσχεν δωδεκάγναμpton περὶ τέρμα
δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι. καὶ νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθεῖοι-
σιν νίσσεται 60
- 35 σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.
Ἄντ. γ'.
τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν 65
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πα θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις

V. 23. ἔθαλλεν multi codd., vulgo ἔθαλλε. — V. 26. Ἰστριανᾶν scripsi, plerique codd. Ἰστριατῆν, pauci Ἰστρίαν νιν, quod recepit Boeckhiius: πορεύειν autem idem est, quod alias πορεύεσθαι dicitur. — V. 30. ἱράν Boeckhiius, vulgo ἱράν. — V. 31. καὶ κείναν Boeckhiius, vulgo κάκειναν. ibidem plurimi codd. et Scholiasta πνοιᾶς, non πνοιᾶς. — V. 35. διδύμοις Hermannus, vulgo διδύμοις, nonnulli codd. διδύμοισι. — V. 38. ὦν πα, sic vulgatur et ita fere omnes codd., Boeckhiius ex uno libro ὦν πάρ, quod cum ὀτρύνει foret jungendum.

Θήρωνί τ' ἔλθειν κῦδος εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν,
 ὅτι πλείσταισι βροτῶν 70

40 ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

Ἐπ. γ'.

εὐσεβεῖ γνάμα φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.

εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον· 75

νῦν γε πρὸς ἐσχατιᾶν Θήρων ἀρεταῖσιν ἰκάνων ἄπτεται

οἴκοθεν Ἡρακλῆος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον

45 κάσόφοις. οὐ μιν διώξω· κεινὸς εἶην.

V. 44. σταλᾶν' unus tantum ut videtur codex, vulgo σηλᾶν. —

V. 45. οὐ μιν aliquot codd., vulgo οὐ μήν.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Δ΄.
ΨΑΥΜΙΑΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩ.
ΑΠΗΝΗ.

S t r o p h a e.

υ υ ' υ ' υ υ - ' υ υ - υ υ - ' υ - υ - υ
 υ υ ' υ υ - ' υ υ - ^x υ ' υ υ - υ - υ
 - ' υ υ - ' υ υ - -
 - ' - ^x - ' υ - υ - υ ' υ υ -
 5 υ ' υ - υ - υ
 - ' υ - ' υ - ' υ -
^x υ ' υ υ - ω υ ' υ υ - - ' υ - υ υ
 - ' υ υ - ' υ -
 υ υ ' υ - υ - υ - υ

E p o d i.

- ' υ υ - υ - υ
 ' υ υ - υ - -
 υ ' υ - υ - υ -
 - ' υ υ - υ υ - ' υ υ
 5 υ ' υ ' υ υ - ' υ - υ ω υ -
 ' υ υ - υ υ - υ
 - ' υ υ - υ υ -
 υ ' ' υ - υ ' υ - υ ω υ -
 ω - υ ' υ υ -
 10 υ ' υ - υ υ

Στρ.
 Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ γὰρ Ὀραι
 ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἐλισσόμεναί μ' ἔπειμψαν 5
 ὑψηλοτάτων μάρτιρ' ἀέθλων.

V. 1. Ὀραι Suevernius, vulgo ὄραι.

- ξείνων δ' εὔπρασόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
 5 ποτὶ γλυκεῖαν ἑσλοί.
 ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχει 10
 ἵπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογχεράλα Τυφῶνος ὄμβριμον,
 Οὐλύμπιονικᾶν δέκευ
 Χαρίτων θ' ἑκατι τόνδε κῶμον, 15
 Ἄντ.
- 10 χρονιώτατον γάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἴκει
 ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ σταφασνωθεὶς Πισάτωδι, κῦδος ἄρσαι 20
 σπεύδει Καμαρίνα. θεὸς εὐφρων
 εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεὶ μιν αἰνέω, μάλα μὲν
 τροφαῖς ἐτοῖμον ἵππων,
- 15 χαίροντά τε ξενίαις πανδόχοις, 25
 καὶ πρὸς Ἀσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνῶμα τετραμμένον.
 οὐ ψεύδει τέγξω λόγον·
 διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος· 30
- ἄπερ Κλυμένοιο παῖδα Ἐπ.
- 20 Λαμνιάδων γυναικῶν
 ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
 χαλκίοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον 35
 εἶπεν Ὑπιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών.
 Οὔτος ἐγὼ ταχυτᾶτι·
- 25 χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
 γύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσι πολιαὶ 40
 θαμάκι παρ τὸν ἀλικίας
 εὐικότα χρόνον.

V. 6. ἀλλ' ὦ Κρόνον, multi codd. ἀλλὰ Κρόνον. — V. 7. ἀνεμόεσσαν
 et ὄμβριμον plures codd., vulgo ἠνεμόεσσαν et ὄβριμον. — V. 8. scripsi
 Οὐλύμπιονικᾶν, vulgo Οὐλύμπιονικαν. — V. 9. Χαρίτων θ' ἑκατι, ita codd.
 omnes; cum Οὐλύμπιονικᾶν legeretur, editores abjecerunt particulam. —
 V. 10. ἴκει optimi libri, vulgo ἦκει. — V. 15. ξενίαις servandum,
 Boeckhiius ex tribus codd. ξενίαις, at παῖ in strophā non est cor-
 ripiendum, ut sit creticus. — V. 16. Ἀσυχίαν Heyniius, olim ἡσυχίαν. —
 V. 19. aliquot codd. ἄπερ καὶ Κλ. — V. 22. χαλκίοισι plures codd.,
 vulgo χαλκοῖσι. — V. 26. ἐν ἀνδράσι πολιαί, vulgatam hanc revocavi,
 Boeckhiius, cum nonnulli codd. ἀνδράσιν exhibeant, scripsit ἐν ἀνδρά-
 σιν, tum v. 27. πολιαὶ θαμά κτλ. — V. 27. θαμάκι conjeci pro θαμά
 καί, quod libri exhibent, et παρ ex pluribus libris scripsi pro παρᾶ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ε΄.
 ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙ ΩΙ
 ΑΠΗΝΗ.

S t r o p h a e.

x —
 x —
 —

E p o d i.

x —
 x —

Στρ. α΄.

Ύψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκύν
 τῶν Οὐλυμπιά, Ὡκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ 5
 ἀκαμαντόποδός τ΄ ἀπήνας δεκεν Ψαυμίος τε δῶρα.

'Αντ. α΄.

ὅς τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον,
 5 βωμὸς ἐξ διδύμους ἐγένερεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις 10
 ὑπὸ βουθυαῖς ἀέθλων τε πεμπταμέροις ἀμίλλαις,

„Inscriptio carminis vulgo erat haec: τεθρίπῃ, ἀπήνη καὶ κίλητι, sed τεθρίπῃ recte omitunt Par. A. Gott. Guelph. aliique cum Aldo; deinde Heynium secutus sum, qui etiam ultima καὶ κίλητι haud sine ratione abiecit. Sunt qui dubitent, an haec oda sit germana Pindari: certe teste Scholiasta non ea legebatur in ἑδαφίοις nescio quibus, agnovit tamen Didymus.“ Boeckhiius.

V. 4. Καμάρινα plures codd., vulgo Καμαρίνα. — V. 6. ὑπὸ βουθυαῖς, Kayserus conjecit ἐπὶ βουθυαῖς.

Ἐπ. α.

ἵπποις ἡμίονοις τε μοναμπυκία τε. τιν δὲ κῦδος ἀβρόν 15
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὄν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν
νέοικον ἔδραν.

Στρ. β.

ἴκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων 20
10 σταθμῶν, ὧ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἀγνόν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὠανιν, ἐγχωρίαν τε λίμαν, 25

Ἄντ. β.

καὶ σεμνοὺς ὄχετούς, Ἰππαρις οἴσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾶ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγνιον ἄλσος, 30
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν·

Ἐπ. β.

15 αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς
ἔργον 35
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· ἠὲ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις
ἔδοξαν ἔμμεν.

Στρ. γ.

Σωτήρ ὑψινεφῆς Ζεῦ, Κρόνιον τε ναίων λόφον 40
τιμῶν τ' Ἀλφειὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον,
ικέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς, 45

20 αἰτήσων πόλιν εὐανοροῖαισι τάνδε κλυταῖς Ἄντ. γ.
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις 50
ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὐθυμον ἐς τελευτάν,

Ἐπ. γ.

νιῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγιέντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει, 55
ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ
θεὸς γενέσθαι.

V. 8. νικάσαις Boeckhiius, vulgo νικήσας, aliquot libri νικάσας. —

V. 11. Ὠανιν vel Ὠανιν Schol. et meliores codd., vulgo Ὠανον. —

V. 16. ἠὲ δ' ἔχοντες Hermannus emendavit, vulgo εὐ δὲ ἔχοντες. Boeckhiius conjecerat εὐ δὲ ἔχοντες et εὐ δὲ τυχόντες.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ 6.
 ΑΓΗΣΙΑΔΕ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΔΕ
 ΑΠΗΝΗ.

Strophæe.

— ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ ˊ —
 ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ ˊ —
 ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — ˊ —
 ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — ˊ —
 5 — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — ˊ ˊ —
 ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — ˊ —
 ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — ˊ —

E p o d i.

ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ ˊ —
 ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ —
 ˊ ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — ˊ ˊ —
 ˊ ˊ — — ˊ ˊ — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ ˊ —
 5 ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — ˊ ˊ —
 ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ ˊ — ˊ ˊ — ˊ ˊ —
 ˊ ˊ — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — — ˊ ˊ — ˊ —

Στρ. α.

Χρυστάς ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
 κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
 πάξομεν ἄρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον

V. 3. ἀρχομένου libri omnes, Lucianus in Hippiæ c. 7. citat ἀρχομένους.

χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας, 5
 5 βωμῶν τε μαντεῖω ταμίας Διὸς ἐν Πίσσῃ,
 συνοικιστῆρ τε τῶν κλεινῶν Συρακοσσῶν τίνα κεν φύγοι ὕμνον
 κείνος ἀνὴρ, ἐπικύρσαις ἀφρόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς
 αἰοδαῖς; 10

Ἄντ. α.

ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
 Σωστράτου υἱός. ἀκινδυννοὶ δ' ἀρεταί
 10 οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
 τίμια· πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἶ τι ποναθῆ.
 Ἄγῃσια, τιν δ' αἶνος ἐτοῖμος, ὃν ἐν δίκῃ
 ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμ-
 φιάρῃον 20
 φθέρῃατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτὸν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους
 ἔμαρψεν.

Ἐπ. α.

15 ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαϊονίδας
 εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· Ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλ-
 μὸν ἐμᾶς 25
 ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ
 ἀνδρὶ κώμου δεσπότη πάρεστι Συρακοσίῳ. 30
 οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνηκος ἄγαν,
 20 καὶ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως 35
 μαρτυρήσω· μελίφθογγοὶ δ' ἐπιτρέποντι Μοῖσαι.

Στρ. β.

Ἦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων,
 ἔ τάχος, ὄφρα κελεύθῃ τ' ἐν καθαρῇ
 βάσομεν ὄρκον, ἴκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν 40
 25 καὶ γένος· κεῖναι γὰρ ἐξ ἄλλῶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι

V. 6. Συρακοσσῶν duo codd., nonnulli Συρακοσσῶν, vulgo Συρα-
 κουσσῶν. — V. 13. Ἀμφιάρῃον plurimi libri, vulgo Ἀμφιάρῃον. —
 V. 18. δεσπότη πάρεστι libri meliores, vulgo δεσπότη νῦν πάρεστι. —
 V. 19. οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνηκος ἄγαν. sic optimi codd.,
 ceteri valde variant, vulgo οὐ φιλόνηκος ἐὼν οὔτ' ὦν δύσηρις τις ἄγαν.
 At δύσηρις firmat Moeris p. 116.: Δυσήριτος καὶ δύσηρις Ἀττικῶς καὶ
 Πλάτων Νόμων θ'. δύσηρις Ἑλληνικῶς, itaque apud Platonem quoque
 de Legg. IX. p. 863. B δύσηρι καὶ δύσμαχον κτήμα et ibid. p. 864.
 A. δύσηρις λόγος; restituendum arbitror. — V. 25. ἀλλῶν Bothias,
 vulgo ἄλλαν, nisi quod unus liber ἀλλῶν, alii ἄλλῶν.

ταύταν ἐπίστανται, στεγάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἐπεὶ δέξαντο· χροὶ τοίνυν πύλας ἕμνων ἀναπιπνόμεν αὐταῖς· 45
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σήμερόν μ' ἔλθειν
ἐν ὥρᾳ·

Ἄντ. β.

- ἄ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται
30 παῖδ' ἰοβόστρυχον Ἐνάδναν τεζέμεν. 50
κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδίνα κόλλοις·
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Ἐλλατίδᾳ βρέφος, 55
ὃς ἀνδρῶν Ἀρχάδων ἀνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Ἄλφειον οἰκεῖν·
35 ἔνθα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψανσ'
Ἄφροδίτας.

Ἐπ. β.

- οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο
γόνον· 60
ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνάδ', ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φαρτὸν
ὄξειά μελέτα,
ᾧχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας. 65
ἀ δὲ φρονιζόχροκον ζῶναν καταθηγαμένα
40 κάλπιδά τ' ἀργυρέαν, λόχμας ὑπὸ κυναέας
τίκτε θεόφρονα κοῦρον. τᾶ μὲν ὁ Χρυσσοκόμας 70
πραῦμητιν τ' Ἐλείθυιαν παρίστασέν τε Μοίρας·

V. 28. σήμερόν μ' ἔλθειν Boeckhiius, vulgo σήμερόν γ' ἔλθειν. plerique codd. particulam omittunt. — V. 30. ἰοβόστρυχον pauciores codd., optimi ἰοπλόκαμον. — V. 33. βρέφος Hermannus, consentiuntque multi codd., vulgo βρέφος γε. — V. 37. Πυθῶνάδ' scripsi, Boeckhiius Πυθῶναδε, qui comparat Ἀθήναζε, οἴκαδε, quae disparia sunt; scribendum Πυθῶνάδε ut οἰκόνδε, Μαραθῶνάδε, Ἐλευσῖνάδε, Μέγαράδε, Φάληρόνδε, Εὐτρησίνδε, alia, quamquam in vulgaribus editionibus saepius percutatur. At ubi heterocliton est, ibi accentus quoque variat, ut φίλαδε, οἴκαδε, ἄγραδε. rursus ubi cadit adverbium in ζε, ubi particula δε cum nomine prorsus in unum vocabulum coalescit, eadem illa accentus lex requiritur, ut est in Ἀθήναζε, Ὀαῖζε, Ἐρεχθίαζε, Φλυάζε. — V. 38. περ' ἀτλάτου libri plerique, vulgo περ' ἀτλ. — V. 42. Ἐλείθυιαν παρίστασέν τε Μοίρας. Libri non interpolati Ἐλείθυιαν vel Ἐλύθυιαν παρίστασεν, itaque scribendum Ἐλείθ. παρ., ut Ἐλείθυια legitur Pyth. III. 9. et Nem. VII. 1. Interpolati codd. Ἐλευθῶ συμπαρίστασεν, quod recepit Boeckhiius.

Στρ. γ'.

ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγγων ὑπ' ὠδίνος τ' ἐρατᾶς Ἴαμος
 ἐς φάος ἀντίκα. τὸν μὲν κνιζομένα 75

45 λείπε χαμαί· δύο δὲ γλανκῶπες αὐτὸν
 δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
 ἰῶ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς δ' ἐπεὶ 80
 πετραέσσας ἐλαύνων ἴκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
 εἶρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι· Φοῖβον γὰρ αὐτὸν φᾶ
 γεγάκειν

'Αντ. γ'.

50 πατρός, περὶ θνατῶν δ' ἔσεισθαι μάντιν ἐπιχθονίους 85
 ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
 ὧς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὐτ' ὦν ἀκοῦσαι
 οὐτ' ἰδεῖν εὐχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον. ἀλλὰ 90
 κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατία τ' ἐν ἀπειράτῳ,

55 ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτίσι βεβρεγμένος
 ἄβρὸν
 σῶμα· τὸ καὶ κατεγάμιξεν καλεῖσθαι μιν χρόνῳ σύμπαντι
 μάτηρ

'Επ. γ'.

τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο
 λάβεν 95

καρπὸν Ἴβας, Ἀλφειῷ μέσσω καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν'
 εὐρυβίαν,

ὄν πρόγονον, καὶ τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν, 100

60 αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἐᾶ κεφαλᾶ,
 νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπής 105
 πατρία ὅσσα μεταλλάσαντί ἰν' Ὀρσο, τέκνον,
 δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἵμεν φάμας ὀπίσθεν.

Στρ. δ'.

ἴκοντο δ' ὑψηλοῦ πέτρῳ ἀλίβατον Κρονίου· 110

65 ἐνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
 μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
 ψευδέων ἄγνωστον, εὐτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθῶν

V. 60. λαοτρόφον Boeckhiius, vulgo λαότροφον. — V. 62. μετ-
 ἀλλάσαντί ἰν Hermannii est conjectura, vulgo μετᾶλλασάν τέ μιν, quod
 ferri nequit. De pronomine ἰν confer Pyth. IV. 36. — V. 66.
 ἀκούειν omnes codd., Heyniius ἀκούειν. —

- Ἡρακλῆς, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρί 115
 ἑορτάν τε κτίση πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον
 ἀέθλων,
 70 Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότε αὖ χρηστήριον θέσθαι
 κέλευσεν.

Ἄντ. δ'.

- ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἑλλανας γένος Ἰαμιδᾶν. 120
 ὄλβος ἅμ' ἔσπετο· τιμῶντες δ' ἀρετάς
 ἐς φανεράν ὁδὸν ἔρχονται· τεκμαίρει
 χρῆμ' ἕκαστον· μῶμος ἐκ δ' ἄλλων κρέματα φθονεόντων 125
 75 τοῖς οἷς ποτὲ πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον
 ἑλαννόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξει Χάρις εὐκλέα μορφάν.
 εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἀγησία, μάτρωες
 ἄνδρες 130

Ἐπ. δ'.

- ναιεταόντες ἐδώρησαν θεῶν κάρνκα λιταῖς θυσίαις
 πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἐρμᾶν εὖσεβέως, ὅς ἀγῶνας ἔχει
 μοῖράν τ' ἀέθλων, 135
 80 Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾶ· κείνος, ὃ παῖ Σωστράτου,
 σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
 δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσῃ ἀκόνας λιγυρᾶς, 140
 ἅ μ' ἐθέλοντα προσέρπει καλλιρόοισι πνοαῖς·
 ματρομάτῳ ἐμᾶ Στυμφαλῖς, εὐανθῆς Μετώπα,

Στρ. ε'.

- 85 πλάξιππον ἂ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἑρατεινὸν ὕδωρ 145
 πίομαι, ἀνδράσιν αἰχμηταῖσι πλέκων
 ποικίλον ὕμνον· ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
 Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἦραν Παρθενίαν κελαδῆσαι, 150
 γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν
 90 λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ἔν. ἐσσι γὰρ ἄγγελος ὕρθός,

V. 68. πατρί. plerique codd. πατρί θ', vulgo πατρός θ'. recte Hermannus et Boeckhiius deleverunt copulam. — V. 74. μῶμος ἐκ δ' ἄλλων Schmidius, codd. μῶμος δ' ἐξ ἄλλων, Boeckhiius μῶμος ἐξ ἄλλων scripsit. — V. 75. πρώτοις, multi codd. et Schol. πρῶτον. δρόμον plurimi codd., vulgo δρόμον γ'. — V. 76. ποτιστάξει, plures codd. ποτιστάξει. — V. 77. ὄροις sive ὄροις plurimi libri, vulgo ὄρος. — V. 83. προσέρπει optimi codd., vulgo προσέλει. — V. 86. αἰχμηταῖσι aliquot codd., vulgo αἰχμηταῖσι. —

ἤυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρητὴρ ἀγαφθέγκτων
αἰοιδᾶν. 155

Ἄντ. έ.

εἰπὸν δὲ μεμᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας·
τὰν Ἰέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν

95 ἀμφέπει Δάματρα, λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν, 160
καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. ἀδύλογοι δὲ νιν
λύραι μολπαὶ τε γινώσκοντι. μὴ θραύσαι χρόνος ὄλβον
ἐφέρωτων.

σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον 165

Ἐπ. έ.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον,
100 ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ'
ἐν χειμερίᾳ 170

νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκήμφθαι δὴ ἄγκυραι. θεὸς
τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἴσαν παρέχοι φιλέων. 175

δέσποτα ποντομέδων, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων
ἐκτὸς ἕοντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις

105 Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

V. 91. κρητὴρ Boeckhiius ex deterioribus libris, meliores κρατὴρ. —

V. 92. εἰπὸν et Συρακοσσᾶν Boeckhiius, vulgo εἶπον et Συρακουσσᾶν. —

V. 96. δὲ νιν unus cod., vulgo δὲ μιν. — V. 97. γινώσκοντι scripsi,
legebatur γιγνώσκοντι. — V. 100. εὐμήλοιο omnes libri, Heyniius
εὐμάλοιο. — V. 101. ἀπεσκήμφθαι plurimi codd., alii ἀπεσκήφθαι. —

V. 102. τῶνδε κείνων τε unus cod., vulgo τῶνδ' ἐκείνων τε. —

V. 103. ποντομέδων correxi, legebatur ποντόμεδον.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ζ.
ΔΙΑΓΟΡΑΙ ΡΟΔΙΩ
ΠΡΚΤΗ.

S t r o p h a e.

◡ ◡ ◡' - ◡' ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡
 ◡' ◡ - ◡' ◡ - - ◡' ◡ ◡
 - ◡' ◡ ◡
 ◡' ◡ ◡ - - ◡' ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡
 5 ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ◡' ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡
 ◡ ◡ ◡' - ◡' ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡

E p o d i.

◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ◡' ◡ ◡
 ◡' ◡ - - ◡' ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡' ◡ ◡
 ◡' ◡ ◡ - ◡^x ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡
 ◡' ◡ - - ◡' ◡ - ◡
 5 ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡^x ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡
 ◡ ◡ ◡' ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ◡' ◡ ◡
 ◡' ◡ - - ◡' ◡ - - ◡' ◡ - ◡

Epodi v. 2. recte descripsit Dissenius, cum olim Boeckhius ita disposuisset, ut ultimae syllabae initium essent versus subsequentis, hoc modo:

◡' ◡ - - ◡' ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - -
 ◡ ◡ ◡' ◡ ◡ - ◡^x ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ◡' ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡

Στρ. α.

Φάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐλών
ἐνδον ἀμπέλου καχλάζουσιν δροσφ
δωρήσεται

νεανία γαμβρῶ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον κορυ-
φᾶν κτεάνων, 5

5 συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἐόν, ἐν δὲ φίλων
παρεόντων θῆκέ μιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς. 10

'Αντ. α.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὴν καρπὸν φρενός, 15
ιλᾶσκομαι

10 Οὐλύμπια Πυθοῖ τε νικῶντεςσιν ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι
κατέχοντ' ἀγαθαί.

ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἀδυμελεῖ 20
θαμὰ μὲν φόρμιγγι παμφώνοισι τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

'Επ. α.

καὶ νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελιοῦ τε νύμφαν Ῥόδον, 25

15 εὐθυμάχαν ὕφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῶ στεφανω-
σάμενον

αἰνέσω πυγμαῖς ἄποινα 30

καὶ παρὰ Κασταλία, πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Δίκα,
Ἀσίας εὐροχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναιοντας Ἀργεῖα σὺν αἰχμᾷ. 35

Στρ. β.

20 ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου

ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον,

'Ηρακλέος

εὐρυσθενεῖ γέννα. τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Λιὸς εὐχονται
τὸ δ' Ἀμυντοριδαί 40

V. 2. ἐνδον ἀμπέλου codd. meliores, pauci ut vulgo ἀμπέλου
ἐνδον. — V. 4. νεανία libri omnes, Schmidius νεανία. — V. 8.
φρενός plurimi codd., vulgo φρενός γ'. — V. 10. Οὐλύμπια plures
codd., vulgo Ὀλυμπία. — V. 11. ἀδυμελεῖ θαμὰ Boeckhiius, et sic
aliquot codd., vulgo inepte ἀδυμελεῖ θ' ἄμα. — V. 14. παῖδ' Ἀφρο-
δίτας, Ἀελιοῦ τε νύμφαν Ῥόδον. sic recte interpunxit Boeckhiius, vulgo
παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελιοῦ τε, νύμφαν Ῥόδον. — V. 19. ἐμβόλῳ aliquot
codd., alii ἐμβόλω, ἐμβόλων, ἐμβόλου.

- ματρόθεν Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμ-
πλακίαι
- 25 ἀναριθματοὶ κρέμανται· τοῦτο δ' ἀμάχανον εὐρεῖν, 45
Ἄντ. β'.
- ὄ, τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.
καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον 50
σκάπτω θένων
σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ
θαλάμων Μιδέας
- 30 τᾶςδὲ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθεῖς. αἱ δὲ φρενῶν
ταραχαί 55
παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθόν.
- Ἐπ. β'
- τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεις ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθύν ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν, 60
ἐνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσείαις νιφά-
δεσσι πόλιν,
- 35 ἀνίχ' Ἀφραίστου τέχνησιν 65
χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάζει βοᾷ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ. 70
- Στρ. γ'.
- τότε καὶ φανσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας
- 40 μέλλον ἐντειλεν φυλάξασθαι χρέος
παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεῶν πρῶτοι κτίσαιεν βωμόν ἐναργέα, καὶ σεμνὰν
θυσίαν θέμενοι 75
πατρὶ τε θυμὸν ἰάναιεν κόρα τ' ἐγχειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετίαν
ἐβαλεν καὶ χάσματ' ἀνθρώποισι προμαθῆος αἰδῶς· 80

V. 24. φρασὶν Boeckhiius, vulgo φρεσίν. — V. 25. ἀναριθματοὶ vulgatam lectionem retinui, Boeckhiius cum plerisque libris ἀναριθ-
μητοι. — V. 26. νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ plerique codd., et sic Boeckhiius,
vulgo νῦν καὶ ἐν τε. — V. 29. ἔκτανεν Τίρυνθι scripsi, unus cod.
ἔκτανε Τίρυνθι, vulgo ἔκταν' ἐν Τίρυνθι. — V. 33. εὐθύν unus
codex, alius εὐθύν, plures εὐθύν' vel εὐθύν', quod cum metrum
perderet, substituerunt vulgo στέλλεν. — V. 34. χρυσείαις Boeckhiius,
vulgo χρυσαῖς. — V. 39. φανσίμβροτος plerique codd., vulgo
φανσίβροτος.

'Αντ. γ'.

- 45 ἐπὶ μὲν βαίνει τε καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
καὶ παρέλκει πραγμάτων ὄρθ' ἂν ὁδὸν 85
ἔξω φρενῶν.
καὶ τοὶ γὰρ αἰθαίσσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὐ'
τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοις' ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν 90
- 50 πολὺν ἕσε χρυσόν· αὐτὰ δὲ σφισιν ὥπασε τέχνην

'Επ. γ'.

- πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνους χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἐρπόντεσσι θ' ὁμοῖα κέλευθοι γέρον. 95
ἦν δὲ κλέος βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος
τελέθει.
- φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ 100
- 55 ῥήσεις, οὐπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεὺς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ,
ἀλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι. 105

Στρ. δ'.

- ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου·
καὶ ῥά μιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον,
- 60 ἀγνὸν θεόν.
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλὰ μιν οὐκ
εἶασεν· ἐπεὶ πολιάς 110
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὄρᾱν ἔνδον θαλάσσης αὐξομένην πεδύθεν
πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὐφρονα μήλοισι. 115

V. 46. ὁδόν plures codd., vulgo ὁδόν γ'. — V. 48. καὶ τοὶ γὰρ Pauwius, vulgo καὶ τοὶ γάρ. Ibid. αἰθαίσσας; correxi, vulgo αἰθούσας (Boeckhiius αἰθούσας), at αἰθομένας tunc dici debebat, itaque αἰθαίσσας i. e. αἰθήςσας scripsi, quem ad modum αἰθῆς πέπλος dicitur in proverbio, vid. Zenob. I. 33. Diogen. I. 31. itaque apud Cratinnum p. 71. ed. Meineke lego ἐκβάλλοντες αἰθῆντας πέπλους, et fortasse hic quoque quis malit αἰθάσσας. — V. 49. κείνοις ὁ μὲν Mingarellus, vulgo κείνοισι μὲν. — V. 59. unus cod. λίποντ'. — V. 61. ἄμπαλον codd. omnes (nisi quod unus ἄμπέλον praebet), et Schol. firmat Eustath. ad Il. I. p. 48. 46.: οὐδὲ χρῆ γενέσθαι ἀναδασμούς ἤγονν δεύτερον μερισμόν τῶν προμερισθέντων, ὅπερ ἄμπαλον ὁ Πίνδαρος ἔφη, τουτίσσι δεύτερον πάλον καὶ κλήρον ἐπὶ μερισμῷ. Cf. ad Od. II. p. 80. 11. Boeckhiius conjecit ἄμ πάλον θέμεν. — V. 63. μήλοισι multi codd., vulgo μάλοισι.

'Αντ. δ'.

- ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
 65 χεῖρας ἀντέϊναι, θεῶν δ' ὄρκον μέγαν 120
 μὴ παργάμεν,
 ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαιρνὸν ἐς αἰθέρα μιν
 πεμφθεῖσαν ἔῃ κεφαλῇ
 ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτασαν δὲ λόγων κορυφαί 125
 ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι. βλάσπε μὲν ἐξ ἀλὸς ὕγρας

'Επ. δ'.

- 70 νᾶσος, ἔχει τέ μιν ὄξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ,
 πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων· ἐνθα Ῥόδῳ ποτὲ μυχθεῖς
 τέκεν 130
 ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παρα-
 δεξαμένους
 παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον 135
 πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Αἰνδον τ'. ἀπάτερθε
 δ' ἔχον,
 75 διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρῴων,
 ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἔδραι. 140

Στρ. ε'.

- τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὴ Τλαπολέμῳ
 ἴσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτα,
 ὥσπερ θεῶν,
 80 μῆλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. τῶν
 ἀνθεσι Διαγόρας 145
 ἐστεφανώσατο δῖς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἴσθμῷ τετράκις εὐτυχέων,
 Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλα, καὶ κρاناαῖς ἐν Ἀθάναις. 150

'Αντ. ε'.

- ὃ τ' ἐν Ἀργεὶ χαλκὸς ἔγνω μιν, τὰ τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ
 ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνές τ' ἐννομοὶ 155
 85 Βοιώτιοι,
 Πιέλλανά τ'· Αἰγίνα τε νικῶνθ' ἑξάκις· ἐν Μεγάρουσιν τ'
 οὐχ ἕτερον λιθίνα

V. 67. φαιρνὸν plures codd., vulgo φαιρόν. Hermannus φανόν. —
 V. 80. μῆλων Boeckhiius, vulgo μάλων. κνισάεσσα aliquot codd., vulgo
 κνισάεσσα. — V. 86. Πιέλλανά τ'· Αἰγίνα τε Boeckhiius emendavit,
 codd. meliores Πιέλλανά τ' Αἰγίνα τε vel Αἰγινά τε. Vulgo Αἰγίνα
 Πιέλλανά τε.

ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου 160
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου τεθμόν Ὀλυμπιονίκαν,

Ἐπ. εἰ.

ἄνδρα τε πύξ ἀρετὰν εὐρόντα, δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
90 καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν ὁδόν 165
εὐθυπορεῖ, σάφα δαεῖς ἄτε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ
ἀγαθῶν

ἔχραον. μὴ κρύπτε κοινόν 170

σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνεκτος· Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει
Θαλίας καὶ πόλις· ἐν δὲ μιᾷ μοίρα χρόνου

95 ἄλλοτ' ἄλλοῖαι διαιθύσσοισιν ἀνῆρα. 175

V. 88. τεθμόν Ὀλυμπιονίκαν junxerunt Heynius et Hermannus,
vulgo τεθμόν Ὀλυμπιονίκαν. — V. 95 διαιθύσσοισιν Boeckhius, vulgo
διαιθύσσοισιν.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Η΄.
 ΑΔΚΙΜΕΛΟΝΤΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ.
 ΠΑΙΔΙ ΠΑΛΛΙΣΤΗ.

Strophae.

' u - - ' u u - u u - - ' u u
 - ' u - - ' u u - u u - u
 ' u - u ' u u - u u - - ' u u - u u - u
 ' u u - u u - u u u
 5 ' u u - u u u
 u u ' - ' u u u
 ' u - - ' u u u

E p o d i.

- ' u u - u u - - ' u u u
 ' u u - u u - u ' u u - u u u
 ' u u - u u - u u u
 ' u u - u u - u
 5 ' u u - u u - - ' u u - u u - u
 ' u u - u u - u ' u u - u u - u ' u u
 ' u - ' u u - u u u
 u ' u - - ' u u u

„Inscriptionem carminis in libris tam scriptis quam excusis inepte et variatam et amplificatam ex correctione Heynii constitui, addito praeterea nomine *Αἰγιώτη*.“ *Boeckhii*.

*Μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλύμπια, Στρ. α.
δέσποιν' ἀλαθείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραίνου, 5
εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι*

5 *μαιομένων μεγάλην
ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
τῶνδε μόχθων ἀμπνοάν·*

Ἀντ. α.

*ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς. 10
ἀλλ' ὦ Πίσας εὐδενδρον ἐπ' Ἀλφειῷ ἄλλος,*

10 *τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. μέγα τοι κλέος αἰεὶ,
ῶτινι σὺν γέρας ἔσπετ' ἀγλαόν· 15
ἀλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν, πολλὰ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.*

15 *Τιμόσθενες, ὕμνε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ἐπ. α.
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃς σὲ μὲν Νεμέα πρόφατον, 20
Ἀλκιμέδοντα δὲ παρ' Κρόνου λόφῳ
θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.*

*ἦν δ' ἐσορᾶν καλός, ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων 25
20 ἐξένεπε κρατέων πάλα δολιχῆρετμον Αἰγίναν πάτραν·*

V. 1. Οὐλύμπια plures codd., itaque Schmidius, vulgo Ὀλυμπία. — V. 7. τῶνδε sic correxi, vulgo legitur parum apte τῶν δέ, at τῶνδε μόχθων ἀμπνοάν refertur ad ἀρετάν, i. e. laudem victoriae, quae praemium est et solatium laborum, quos quis exantlavit in certaminibus. — V. 8. aliquot codd. ἄνεται, vulgo ἄννεται. Deinde Asclepiades, ut refert Schol., legit λιταί, et interpolati codd. πληρόνται πρὸς χάριν εὐσεβίων δ' ἀνδρῶν λιταί, sed optimi codd. πρὸς χάριν εὐσεβίας ἄ. λιταῖς, quod firmant Scholiastarum interpretationes. Recte Boeckhiius εὐσεβίας, cf. Soph. Antig. 943. τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα. Oed. Col. 188. ἴν' ἄν εὐσεβίας ἐπιββαίνοντες. — V. 10. μέγα τοι plurimi codd., vulgo μέγα τι. — V. 11. ἔσπετ' ex uno cod. recepi, anceps enim syllaba hic nihil habet incommodi, vulgo ἔσπητ', quod insolens certe est, quamquam Olymp. IX. 83. legitur ἔσποιστο, ubi item ἔποιστο legendum est. — V. 14. εὐπραγίας plures codd., alii εὐπραξίας. — V. 15. δ' ἐκλάρωσεν unus cod., vulgo δὲ κλάρωσεν. — V. 16. ὃς σὲ μὲν Νεμέα scripsi, idque etiam Dissenius commendavit, vulgo ὃν μὲν ἐν Νεμέα, multi codd. ὃς σὲ μὲν ἐν Ν., unde Boeckhiius ὃς σ' ἐν μὲν Ν. incommodo verborum ordine. — V. 20. Hermannus conjecit: κρατέων πάτραν δολιχῆρετμον Αἰγίναν πάλα.

ἐνθα Σώτειρα Διὸς ξένιου
πάρεδρος ἀσκειῖται Θέμις

Στρ. β΄.

ἐξοχ' ἀνθρώπων. ὅτι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾶ ῥέπει, 30
ὀρθᾶ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν,
25 δυσπαλές, τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἀλιερκέα
χώραν

παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις 35
κίονα δαιμονίαν,
ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσω μὴ κάμοι,

Ἀντ. β΄.

30 Δωριεῖ λαῶ ταμεινομένην ἐξ Αἰακοῦ· 40
τὸν παῖς ὁ Αἰατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν,
Ἴλιφ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι, καλέσαντο συνεργόν
τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον

35 ὀρνημένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον, Ἐπ. β΄. 50
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς οἱ δύο μὲν κάπετον,
αὐθι δ' ἀτυζομένω ψυχᾶς βάλον,

40 εἰς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἐννεπε δ' ἀντίον ὀρμαίνων τέρας εὐθύς Ἀπόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἦρωσ, χερὸς ἐργασίαις ἀλίσκεται· 55
ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

Στρ. γ΄.

45 οὐκ ἄτερ παιδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἀρξεται 60
καὶ τετράτοις. ὡς ἄρα θεὸς σάφα εἶπαις
Ξάνθον ἠπειγεν καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον
ἐλαύνων.

Ἵορσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἴσθμῷ ποντία

V. 23. πολλᾶ ῥέπει. Multi libri πολλά ῥέπει. — V. 39. ἀτυζο-
μένω unus cod., alii ἀτιζόμενω, plerique ἀτυζόμενοι. ψυχᾶς optimi
libri, interpolati προᾶς. — V. 46. ἄρα Boeckhius, vulgo ἄρα. —
V. 48. ἐπ' Ἴσθμῷ ποντία. sic meliores libri, interpolati ἐπ' Ἴσθμὸν
ποντίαν.

ἄρμα θοὸν τανύεν,
 50 ἀποπέμπων Διακόν
 δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

65

Ἄντ. γ'.

καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποηόμενος δαῖτα κλυτάν.
 τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.

70

εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνω,
 55 μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος·

καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς

ἐρέω ταύταν χάριν,

τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

75

ἐκ παγκρατίου. τὸ διδάσασθαι δέ τοι
 60 εἰδότε ῥάτερον· ἀγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν·
 κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.

80

κεῖνα δὲ κείνος ἂν εἴποι

ἔργα περαιότερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει

ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάτα δόξαν φέρειν.

65 νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων
 νίκαν τριακοστὰν ἐλών·

Στρ. δ'.

ὄς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακῶν

ἐν τέτρασι παιδῶν ἀπεθήκατο γυίοις

νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρουφον

οἶμον,

90

70 πατρὶ δε πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
 γήραος ἀντίπαλον.

Ἄϊδα τοι λάθεται

ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

95

Ἄντ. δ'.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι

75 χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,
 ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ'

ἀγώνων.

100

V. 54. Μελησίᾳ codd. fere omnes, vulgo Μελησίᾳ. — V. 59. ἐκ παγκρατίου libri meliores, ceteri ut vulgo ἐν παγκρατίῳ. — V. 60. φάτερον Boeckhiius, vulgo φαίτερον. — V. 62. δὲ κείνος Boeckhiius, vulgo δ' ἐκείνος.

- ἔστι δὲ καὶ τι θανόντεσσιν μέρος
 κὰν νόμον ἱρδόμενον·
 κατακρύπτει δ' οὐ κόνις
 80 συγγόνων κεδνὰν χάριν. 105
- Ἐρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων Ἴπ. δ.
 Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
 κόσμον Ὀλυμπία, ὃν σφι Ζεὺς γένει
 ὤπασεν. ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς 110
- 85 ἔργ' ἐθέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
 εὐχομαὶ ἀμφὶ καλῶν μοῖρα Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
 ἀλλ' ἀπήμαντον ἄγων βίοτον 115
 αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.

V. 78. κὰν νόμον plures codd., vulgo κἀνομον. Deinde Schmidius coniecit ἱρδομένων. — V. 83. ὃν σφιν Ζεὺς γένει ὤπασεν meliores codd., interpolati ὃν σφιν ὤπασεν Ζεὺς γένει. — V. 85. ἔργ' ἐθέλοι Boeckhius, vulgo ἔργα θέλοι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Θ.
ΕΦΑΡΜΟΣΤΩ ΟΠΟΥΝΤΙΩ.
ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

Strophæ.

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100

Epo'di.

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100

Τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος Στρ. α΄.
 φωνᾶεν Ὀλυμπία, καλλίνικος ὁ τριπλῶος κεχλαδῶς,
 ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι 5
 κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις·
 5 ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων
 Λία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι 10
 ἀκρωτήριον Ἄλιδος
 τοιοῖςδε βέλεσσι,
 τὸ δὴ ποτε Λυδὸς ἤρωος Πιέλουι 15
 10 ἐξάρατο κάλλιστον ἔδνον Ἴπποδαμείας·

πτερόεντα δ' ἴει γλυκύν Ἄντ. α΄.
 Πυθῶνάδ' οἰστόν· οὔτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψαι,
 ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαισμασιν φόρμιγγ' ἐλελίξων 20
 κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος· ἀληθῆσαις ἔ και νίον·
 15 ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ Σώτειρα λέλογχεν 25
 μεγαλόδοξος Ἐννομία. θάλλει δ' ἀρεταῖσιν
 ἴσα τε Κασταλία πάρα
 Ἄλφειοῦ τε ῥέεθρον·
 ὄθεν στεφάνων ἄντοι κλυτάν 30
 20 Λοκρῶν ἐπαιέροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν Ἐπ. α΄.
 μαλεραῖς ἐπιφλέγων αἰοδαῖς,
 καὶ ἀγάνορος ἵππου 35

V. 2. φωνᾶεν, aliquot libri φωνᾶ ἔν. — V. 8. βέλεσσι pauci
 quidem codd., vulgo μέλεσσι. — V. 12. Πυθῶνάδ' scripsi, Boeckhiius
 Πυθῶνάδ', vulgo Πυθωνάδ'. Ibid. ἐφάψαι unus, ut videtur, codex,
 alii ἐφάψαι, vulgo ἐφάψη. — V. 16. codd. omnes ἀρεταῖς ἴσον τε
 Κασταλία παρ' Ἄλφειοῦ τε ῥέεθρον. Boeckhiius scripsit ἀρεταῖσιν ἔν
 τε Κασταλία παρὰ Ἄλφειοῦ τε ῥέεθρον. recte sine dubio et priora et
 extrema emendavit, sed ἴσον satis germanum arbitror, itaque scripsi
 ἴσα τε, ut hae baseos formae sibi respondeant $\overset{x}{_}$ — et $\overset{x}{_} \cup$.
 quem ad modum est Nem. VI. v. 68. ἴσον εἴποιμι Μελησίαν, ubi in
 ceteris epodis est $\overset{x}{_}$ —. Deinde πάρα scripsi retracto accentu.
 neque enim opus est, ut praeterea Κασταλίαν corrigatur, namque sic
 alias quoque solet Pindarus constructionem variare, uti est Isthm.
 VI. 8. ἢ ὄτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τιφρῆσιαι βουλαῖς, ἢ ὄτ' ἀμφ' Ἰόλαον
 ἱππόμητιν, ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογᾶν; adde Herod. IV. 122. πρὸς
 ἧῶ τε καὶ τοῦ Ταναΐδος.

Θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾶ

- 25 ἀγγελίαν πέμπω ταύταν,
εἰ σὺν τινι μοιριδίῳ παλάμα
ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον· 40
κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'· ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ
δαίμον' ἄνδρες

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντίον Στρ. β.

- 30 πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλῆς σκύταλον τίναξε χερσίν, 45
ἀνὶκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν,

ἤρειδέν τέ μιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος, οὐδ' Ἄϊδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον, 50
βρότεια σώμαθ' ἧ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγνίαν

- 35 θνασκόντων; ἀπό μοι λόγον
τοῦτον, στόμα, ῥῆνον· 55
ἐπεὶ τό γε λοιδορηῆσαι θεοὺς
ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν·

μανίαισιν ὑποκρέει. Ἄντ. β.

- 40 μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ'· ἕα πόλεμον μάχην τε πᾶσαν 60

χωρὶς ἀθανάτων· γέροις δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἴν' αἰολοβρόντα Διὸς αἴσα 65

Πυρρὰ Λευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε
δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον

- 45 κτησάσθαι λίθινον γόνον· 70

λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.

ἔγειρ' ἐπέων σφιν οὔρον λιγύν,
αἶνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων

νεωτέρων. λέγοντι μάν Ἐπ. β. 75

- 50 χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὑδατος σθένος, ἀλλά

V. 29. ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν. ita plures libri, Boeckhius ἀντία ex Schol. vet., vulgo pessime ἐγένοντο. ἐπεὶ ἔναντ' ἂν πῶς. — V. 30. σκύταλον, pauci σκυτάλα. — V. 43. Παρνασοῦ aliquot codd., vulgo Παρνασσού. — V. 47. οὔρον Gedikii est conjectura, ut Nem. VI. 29. εὔθον' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων οὔρον. codd. omnes οἶμον vet. Schol. ὄρμον, recent. ὕμνον legit.

- Ζηρὸς τέχναις ἀνάπτωτιν ἐξαίφνης
 ἄντλον ἐλεῖν. κείων δ' ἔσσαν
 χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι 80
- 55 ἀρχᾶθεν Ἰαπειτιοίδος φύτλας
 κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν, ἐγχώριοι βασι-
 λῆες αἰεὶ.
- πρὶν Ὀλύμπιος ἀγεμῶν Στρ. γ'. 85
 θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις, ἔκαλος
 μίχθη Μαιναλίαςιν ἐν δειραῖς, καὶ ζυεικεν
- 60 Λοκρῶ, μὴ καθέλοι μιν αἰὼν πότμον ἐγράφαις ' 90
 ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον
 ἄλοχος, εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρωος θετὸν υἱόν, 95
 μάτρωος δ' ἐκάλεσέ μιν
 ἰσώνυμον ἔμμεν,
- 65 ὑπέρφρατον ἄνδρα μορφαῖ τε καὶ
 ἔργοισι. πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν. 100
- ἀφίκοντο δὲ οἱ ξένοι Ἄντ. γ'.
 ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ
 Πισᾶται·
- υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων 105
- 70 Αἰγίνας τε Μειοίτιον· τοῦ παῖς ἄμ' Ἀτρείδαις
 Τεύθραντος πεδίον μολῶν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
 μόνος, ὄτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς τρέψαις ἀλίαςιν 110
 πρύμναις Τήλεφος ἐμβάλειν·
 ὥστ' ἔμφροσι δεῖξαι
- 75 μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον. 115
 ἐξ οὗ Θείτιός γ' οὐλίῳ γόνος νιν ἐν Ἄρει

V. 52. ἀνάπτωτιν pauci libri, plerique ἄπτωτιν, alii ἀνάπτωσι. —
 V. 56. κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων libri non interpolati, vulgo κοῦροι
 κορᾶν τε φερτάτων. — V. 58. θύγατρ' libri meliores, ceteri τᾶν
 παῖδ'. Ibidem Ὀπόεντος plures codd., vulgo Ὀποῦντος. — V. 61. ἔχεν
 aliquot libri, vulgo ἔχε. — V. 66. λαόν pauci codd., plerique λεών. —
 V. 68. οἱ δ' Ἀρκάδες plures codd., vulgo ἰδ' Ἀρκάδες. — V. 69.
 υἱόν codd. non interpolati, ceteri υἷα. — V. 75. νόον codd. plerique,
 vulgo νόον γ', unus cod. καὶ γόνον. — V. 76. Θείτιός γ' οὐλίῳ γόνος
 Hermannus conjecit, codd. Θείτιος γόνος οὐλίῳ. Deinde νιν codd.
 meliores, vulgo μιν.

- παραγορεῖτο μή ποτε Ἐπ. γ'.
 σφετέρως ἀτερθε ταξιῶσθαι
 δαμασιμβρότου αιχμᾶς.
- 80 εἶην εὐρησιεπιῆς ἀναγεῖσθαι 120
 πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δέμῳ·
 τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφῆς δύναμις
 ἔποιτο. προξενία δ' ἀρετᾶ τ' ἦλθον
 τιμᾶρος Ἰσθμιαῖσι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι
κράτησαν 125
- 85 μίαν ἔργον ἂν ἀμέραν. Στρ. δ'.
 ἄλλαι δὲ δύο ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι,
 ται δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον. 130
 Ἄργε τ' ἔσχεθε κῆδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθήναις.
 οἶον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεῖς ἀγενείων 135
- 90 μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν·
 φῶτας δ' ὄξυρεπῆ δόλω
 ἀπτῶτι δαμάσσαις
 διήρχετο κύκλον ὅσα βοῶ,
140
 ὠραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.
- 95 τὰ δὲ Παρθασίῳ στρατῷ Ἄντ. δ'.
 θαυμαστὸς ἐὼν γάνη Ζητὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου, 145
 καὶ ψυχρᾶν ὀπότ' εὐδιανὸν γάρμακον αὐρᾶν
 Πελλάνα γέρε· σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου
 τύμβος εἰναλία δ' Ἐλευσίς ἀγλαταῖσιν. 150
- 100 τὸ δὲ φρενὴ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδασκαῖς
 ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
 ὤρουσαν ἐλείσθαι. 155
 ἄνευ δὲ θεοῖ σσειγαμένον
 οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι
- 105 ὁδῶν ὁδοὶ περαιότεραι, Ἐπ. δ'.
 μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει 160

V. 83. ἔποιτο correxi, vulgo ἔσποιτο. — V. 89. οἶον δ' ἐν libri fere omnes, Heynius οἶον ἐν. — V. 103. ἄνευ δέ, sic libri plerique, alii ἄνευθε δέ, unde Boeckhius edidit ἄνευθε θεοῦ. Deinde σσειγα-
 μένον codd. plerique, vulgo σσειγαμένον γ'.

μελέτα· σοφίαι μὲν
αἰπειναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄθλον,
ὄρθιον ὤρουσαι θαρσέων,

110 τόνδ' ἀνέρα δαιμονία γεγάμεν
εὐχειρα, δεξιόγυιον, ὄρωντ' ἄλκάν, 165
Αἰαντέων τ' ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

V. 107. σοφίαι μὲν codd. omnes, Schmidius μάν. — V. 110. δαιμονία codd. multi, vulgo δαιμονίως. — V. 112. codd. non interpolati Αἰάντειον (sive αἰάντειόν) τ' ἐν δαιτὶ Ὀϊλιάδα, interpolati Αἰάντειον τε δαιθ' ὅς Οἰλιάδα. Boeckhius Αἰάντειόν τ' ἐν δαιθ' ὅς Ἰλιάδα, at elisio illa ἐν δαιθ' incommoda est. Hermannus ad Eurip. Iph. Aul. 1127. ὄρων τ' ἄλκάν Αἰαντέων ἐν δαιτὶ Ἰλιάδα. Et Αἰαντέων rectissime scripsit, sed reliqua mutari nihil necesse est, mutata enim orationis structura ἐπεστεφάνωσά τε pro στεφανῶσαι τε apud Pindarum nihil habet offensionis. Ἰλιάδα codd. nonnulli firmant.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Ι. (ΙΑ.)
 ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ ΔΟΚΡΩ ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ
 ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗ.

Strophæe.

̣ ̣ — — ̣ ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 5 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —

E p o d u s.

̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 5 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —
 ̣ ̣ — — ̣ ̣ — — ̣ ̣ — —

„Carmen hoc Olympiæ sub ipsam Agesidami victoriam festinatum est, quo promitteretur majus et praeclarius in patriam reverso offerendum. Hinc v. 4.: εἰ δὲ σὺν πόνοις τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ἕμνοι ὑστέρων ἀρχαῖς λόγων τέλλεται, καὶ πιστὸν ὄρκιον μεγάλης ἀρεταῖς. Illud vero canticum, quod nunc promittit, apud Locros cantatum iri, ipse significat poeta vs. 11. seqq. ἴσθι νῦν — τῆς, Ἀγησίδαμῃ, πυγμαχίας ἔνεκεν Κόσμον — ἀδυμελῆ κελადήσω τῶν Ἐπιζεφυρίων Δοκρῶν γενεὰν ἀλίγων ἔνθα συγκομᾶται, ἐγγυάσομαι κτλ. neque

- Ἔστιν ἀνθρώποις ἀπέμων ὅτε πλείστα
 χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
 ὀμβρίων, παιδῶν Νεφέλας·
 εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι
 5 ὀστέρων ἀρχαὶ λόγων
 τέλλεται καὶ πιστὸν ὄρκιον μεγάλας ἀρεταῖς.
- ἀφθόνητος δ' ἀνὸς Ὀλυμπιονίκαις
 οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἀμείτρα
 γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει·
 10 ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεςσιν ἐσαιεῖ.
 ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου
 παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πνυμαχίας ἔνεκεν
- κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
 ἀδυμελῆ κελαδήσω,
 15 τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
 ἐνθα συγκωμάξαι, ἐγγυάσομαι
 μὴ μιν, ὦ Μοῖσαι, φρυγόξενον στρατόν
 μηδ' ἀπίρατον καλῶν,
 ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀρίξεσθαι. τὸ γάρ
 20 ἐμφυῆς οὐτ' αἰθῶν ἀλώπηξ
 οὐτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιτο ἦθος.

est aliud, quam Ol. XI. ubi Agesidamum ejusque patriam celebrat. Haud dubie igitur breve hoc carmen prius scriptum, quam insequens, ut judicant etiam Mingarellus et Gurlittus, ideoque priori obsecutus ordine mutato brevius longiori praemisit. Quod vero hoc loco descivi a grammaticorum dispositione, atque idem Isthm. IV. ante Isthm. V. reliquerim, licet illud post hoc editum constet (vid. Schol. ad initium prioris), non inconstantia factum est, sed ea de causa, quod in Isthmiis illis carminibus nihil refert, utrum utri praemittatur, hic vero necesse est, ut brevius legas ante longius, si utriusque sensum recte velis perspicere.“ Boeckhiius. Ceterum in codd. male inscriptum est hoc prooemium: τῷ αὐτῷ Ἀγησιδάμῳ τόκος.

V. 1. ὅτε libri omnes, Schmid. ὅτι. — V. 4. πράσσοι omnes codd., unus πράττει. — V. 7. ἀφθόνητος codd. omnes, Steph. ἀφθόνατος. — V. 8. ἄγκειται pauci codd., optimi ἄγκειται. — V. 10. ἀνθεῖ πραπίδεςσιν ἐσαιεῖ correxi, vulgo ἀνθεῖ ἐσαιεῖ πραπίδεςσιν. quod ferri nequit, et ἐσαιεῖ in multis codd. plane omissum, in uno ἐσαιεῖ ἀνθεῖ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ. (Γ.)
 ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ, ΛΟΚΡΩ, ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ,
 ΠΑΙΔΙ ΠΡΚΤΗ.

Strophæe.

Γ
 ο ο ' ο ο -- ' ο ο -- ω ο υ
 ο ' ο ο -- ' ο ο ο ο ο ο
 ο ' ο ο -- ω ο ο -- ω ο ο -- ^χ -- ' ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ' ο ο ω -- ' ο ο ο ο
 5 ο ' ο ο -- ' ο ο ο
 ο ο ' ο ο ο ο ο ο ο ο

Epodi.

ο ο ο ω ' ο ο ο -- ' ο ο ω ο
 ο ο ' ο ο ο ο ο ο ο ο
^χ
 ω -- ω ο ο -- ω ο ο -- ' ο ο ο ο -- ω -- ο ο
 -- ' ο ο ο ο -- ' ο ο ο ο -- ω ο ο --
 5 -- ' ο ο ο ο ο ο ο ο
 -- ' ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ' ο ο ο ο ο ο
 -- ' ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ω -- ' ο ο ω -- ' ο ο ο ο ο ο

„In carminis inscriptione vulgo aberat παιδί, sed scripsi παιδί
 πύκτη ex Rom. Gott. Par. A. ut Ol. VIII. παιδί παικιστή. Idem
 παιδί comparet in Ald. Bodl. β. γ. Mosc. A. B. aliis, sed contra

Στρ. α.

Τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
 Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενός
 ἐμᾶς γέγραπται· γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιέλαθ'.
 ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ 5

Ἀλάθεια Διός, ὀρθῶ χειρὶ
 5 ἐρύκετον ψευδέων
 ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

ἐκαθεν γὰρ ἐπελθῶν ὁ μέλλον χρόνος Ἀντ. α.
 ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος. 10
 ὁμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὄξειαν ἐπιμομφὰν τόκος ὀνάτωρ.
 νῦν ψᾶφον ἐλισσομένηαν

10 ὅπα κῆμα κατακλύσσει ὄρον;
 ὅπα τε κοινὸν λόγον
 φίλαν τίσομεν ἐς χάριν;

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυριῶν, Ἐπ. α.
 μέλει τέ σφισι Καλλιόπα

15 καὶ χάλκεος Ἄρης· τράπε δὲ Κύνκεια μάχα καὶ ὑπέρ-
 βιον 20

Ἡρακλέα· πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν
 Ἴλα φερέτω χάριν
 Ἀγησίδαμος ὡς
 Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.

usum inscriptionum in Pindaricis carminibus genitivo Ἀρχεστράτου partim praemisso partim subiecto. In Mosc. B. titulus a recentiore manu scriptus est eadem, quae quinque priores versus ante deperditos supplēvit. Puerum autem vicisse Agesidamum ex commemoratione Πάε magistri (ἀλείπτου) v. 18. recte collegit Heynius: sicut Ol. VIII. Alcimedontis pueri magister Melesias v. 54. memoratur. Confer etiam extremos hujus carminis versus." Boeckhiius.

V. 3. ἐμᾶς omnes fere codd., nisi quod unus ἡμᾶς. Mingarellus ἀμᾶς. — V. 8. ἐμὸν optimi libri, vulgo ἀμόν. καταίσχυνε Boeckhiius, aliquot codd. καταισχύνει, vulgo κατήσχυνε. — V. 9. τόκος ὀνάτωρ eximie emendavit Hermannus, libri non interpolati τόκος θνατῶν (unde Hermannus olim τόκος ὁ θνατῶν) vel γε τόκος θνατῶν, interpolati ὁ τόκος ἀνδρῶν. — V. 10. κατακλύσσει, plures codd. κατακλύσει. — V. 15. Κύνκεια Hermannus, legebatur Κυνκεια. — V. 17. Ἴλα, nonnulli libri Ἰόλα vel Ἴλα.

20 Θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετῆ ποτί
πελώριον ὤρμασε κλέος ἀνήρ θεοῦ σὺν παλάμα. 25

ἄπονον δ' ἔλαβον χάριμα παῦροί τινες, Στρ. β.
ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὤρσαν Διός, ὃν ἀρχαίῳ
σάματι παρ Ἥελοπος 30

25 πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο,
ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

πέφνε δ' Εὐρύτου, ὡς Ἀνγέαν λάτριον Ἄντ. β.
ἀέκονθ' ἐκὼν μισθὸν ὑπέρβιον 35

30 πρᾶσσοιτο, λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε
καὶ κείνους Ἡρακλῆος ἐφ' ὁδῶ,
ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον 40
ἔπερσαν αὐτῶ στρατόν
μυχοῖς ἤμενοι Ἄλιδος,

Μολιόνες ὑπερφίαλοι. καὶ μὰν ξεναπάτας Ἐπ. β.

35 Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν ἶδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῶ πυρί 45

V. 20. φύντ' Schol. et aliquot codd., plerique φῶτ'. Antea pro δέ κε nonnulli δέ καὶ vel δέ γε. — V. 21. ὤρμασε lectionem plurimorum librorum restitui, recte ind. aoristi cum particula κε conjungitur. Boeckhius ex duobus codd. ὀρμάσαι, alii libri ὠρμάσαι. — V. 23. ἔργων libri plerique, vulgo ἔργον. — V. 25. πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο de conjectura scripsi, vulgo βίη Ἡρακλῆος ἐκτίσσατο ex interpolatione; at codd. βωμόν ἐξάριθμον Ἡρακλῆος ἐκτίσσατο. et βωμόν quidem (sive ut unus cod. exhibet βωμῶ) apparet ex interpretatione ortum esse, ut explicetur σῆμα Πέλοπος. Prorsus autem incommodum est Herculis nomen, quod statim infra v. 30. repetitur: incommodum est etiam medium verbum ἐκτίσσατο, nam requiritur ἔκτισεν, ut Olymp. VI. v. 68. de eadem re πατὴρ ἑορτᾶν τε κατῆρ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μίγιστον ἀέθλων, at verbum ἐκτίσσατο recte potuit de ipso Iove dici, qui jussit filium certamina Olympia instituere. itaque scripsi πατὴρ ἐξάριθμον ἐκτίσσατο, quod cum Herculis filii nomen statim subsequatur, nihil habet offensionis. — V. 29. ἀέκονθ' aliquot codd., vulgo ἄκονθ'. — V. 30. καὶ κείνους Boeckhius, codd. κείνους vel κἀκίτους. — V. 33. ἤμενοι Heynius, codd. ἤμενον vel ἄμενον.

- πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὄχετον ἄταξ
 ἴζοισαν ἂν πόλιν.
 νεῖκος δὲ κρεσσόνων
- 40 ἀποθέσθ' ἄπορον.
 καὶ κείνος ἀβουλίᾳ ὕστατος
 ἀλώσεας ἀντάσαις θάνατου αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. 50
- ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσῃ ἔλσαις ὄλον τε στρατόν Στρ. γ'.
 λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
- 45 υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ· περι δὲ πάξαις
 "Ἄλτιν μὲν ὄγ' ἐν καθαρῷ 55
 διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον
 ἔθηκε δόρπου λύσιν,
 τιμάσαις πόρον Ἀλφειῷ
- μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν, καὶ πάγον Ἀντ. γ'.
 50 Κρόνου προσεφθέξατο· πρόσθε γάρ 60
 νώνυμος, ἄς Οἰνόμαος ἄρχε, βρέχετο πολλᾶ νιφάδι. ταῦτα
 δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
 παρῆσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν 65
 ὄ, τ' ἐξελέγχων μόνος
 ἀλάθειαν ἐτήτυμον
- 55 χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν, Ἐπ. γ'.
 ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
 ἀκρόθινα διελὼν ἔθνε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα 70
 ἔστασεν ἐορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτῃ
 νικαφορραῖσί τε.
- 60 τίς δὴ ποταίνιον
 ἔλαχε στέφανον

V. 41. καὶ κείνος Boeckhius, vulgo κάκεινος. — V. 42. ἀντάσαις Boeckhius, libri ἀντήσαις vel ἀντιάσαις. — V. 44. λαίαν duo codd., alii λαίαν, vulgo λείαν. — V. 45. Ἄλτιν Aristodemus grammaticus emendavit, olim Ἄλω legebatur, quod Didymus defendere studuit, legitur hoc in uno tantum cod. — V. 51. νώνυμος, alii codd. νώνυμον. — V. 58. σὺν Ὀλυμπιάδι plures codd., vulgo ἐν Ὀλυμπιάδι. — V. 61. ἔλαχε optimi codd., unus ἔλαβε, vulgo γε λάχε.

χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἄρματι,
ἀγώνιον ἐν δόξῃ θήμενος εὐχος, ἔργῳ καθελών; 75

σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν τόνον Στρ. δ.

65 ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός· ἴκεν δὲ Μιδίαθεν στρατὸν ἐλαίνων· ὃ δὲ πάλα
κυδαινῶν Ἐχεμος Τεγέαν· 80

Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμαῖς τέλος,
Τίρυνθα ναίων πόλιν·
ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

70 ἀπὸ Μαντινίας Σᾶμος ὠλιβοθίου· Ἄντ. δ.
ἄκοντι Φράστῳ δ' ἔλασε σκοπόν· 85

μάκος δ' Ἐνικεύς ἔδικε πέτρῳ χεῖρα κυκλώσας ὑπὲρ ἀπάν-
των, καὶ συμμαχία θόρυβον

παραίθυξε μέγαν. ἐν δ' ἔσπερον 90
ἔγλεξεν εὐώπιδος

75 σελάνας ἔρατὸν φάος.

αἰεῖτετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλαῖς Ἐπ. δ.
τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.

ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἐπόμενοι καὶ νῦν ἐπωνυμίαν χάριν 95
νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντᾶν

80 καὶ πυρπάλαμον βέλος
ὄρσικτύπου Διός,

V. 62. ἄρματι libri optimi, ἄρμασιν interpolati. — V. 63. ἐν δόξῃ plerique libri, alii ἐνδόξαν, ἐν δόξαν, ἐν δόξαν. — V. 64. σταδίου — εὐθὺν τόνον. prius Hermannus, posterius Thierschius correxit, libri στάδιον — εὐθύτιστον, ultimum vocabulum Hermannus correxerat εὐθὺν πόνον, sed praestat Thierschii conjectura. — V. 66. ἴκεν meliores libri, vulgo ἦκεν. Τεγέαν Boeckhii, vulgo Τέγαν. — V. 67. δ' ἔφερε πυγμαῖς τέλος libri non interpolati, vulgo δὲ τέλος πυγμαῖς φέρε. — V. 70. Σᾶμος ὠλιβοθίου egregie Boeckhii ex vestigiis antiquorum Scholiorum restituit, libri meliores Σᾶμ' Ἀλιφόθλου, quod Didymus frustra explicare studuit: vulgo ex libris interpolatis Σᾶμος ἠεῖτετο. — V. 71. ἄκοντι, multi codd. κάκοντι, alii ἄκοντι δὲ, Hermannus recte ἄκοντι Φράστῳ δ'. — V. 72. ὑπὲρ ἀπάντων libri meliores, vulgo ὑπὲρ ἀπαντας. Ibid. συμμαχία pars codicum et Schol. vet., vulgo ex Schol. rec. συμμαχία. — V. 78. καὶ νῦν Hermannus, vulgo καὶ νῦν. — V. 81. Διός plures codd., vulgo Διός γ'.

- ἐν ἅπαντι κράτει
 αἰθωνα κεραννὸν ἀραρότα.
 χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιᾶξει μελέων, 100
- 85 τὰ παρ' εὐκλείῃ Δίρκῃ χρόνῳ μὲν φάνεν· Στρ. ἐ.
 ἀλλ' ὅτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
 ποθεινὸς ἴκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἦδη, μάλα δὲ οἱ θερ-
 μαινει φιλότατι νόον· 105
- ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λαγῶν ποιμένα
 ἐπακτὸν ἀλλότριον,
- 90 θνάσκοντι στυγερώτατος·
 καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, Ἄντ. ἐ.
 Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀίδα σταθμόν 110
 ἀνὴρ ἴκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχὺ τι τερ-
 πνόν. τιν δ' ἀδνεπῆς τε λύρα
 γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν. 115
- 95 τρέφοντι δ' εὐρὸν κλέος
 κόραι Πιερίδες Διός.
 ἐγὼ δὲ συνηραπτόμενος σπουδᾶ, κλυτὸν ἔθνος Ἐπ. ἐ.
 Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι
 εὐάνορα πόλιν καταβρέχων παιῶν ἐρατὸν τ' Ἀρχεστράτου 120
- 100 αἴνησα, τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾶ
 βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον,
 κεῖνον κατὰ χρόνον
 ἰδέεσθαι τε καλόν
 ὥρα τε κεκραμένον, ἅ ποτε
- 105 ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ. 125

V. 86. ὅτε unus codex, ceteri ὄσπε. — V. 87. ἴκοντι Boeckhiius, libri ἦκοντι. Ibid. νεότατος Hermannus ex vet. Schol. restituit, codd. νεότατι. Deinde pro τὸ πάλιν aliquot libri τοῦπαλιον. Denique scripsi μάλα δὲ οἱ, quod Boeckhiius quoque suspicatus est, vulgo μάλα δὲ τοι. — V. 94. ἀναπάσσει Schol. et multi codd., alii ἀναπλάσσει. — V. 95. τρέφοντι codd. non interpolati, vulgo ἔχοντι. — V. 98. μέλιτι libri meliores, interpolati μέλιτι δ'. — V. 99. ἐρατὸν τ' Dissenius, libri plerique ἐρατόν, quatuor ἐρατόν δ' probante Boeckhio. — V. 102. χρόνον plerique codd., vulgo χρόνον γ'. — V. 104. 105. ἅ ποτε Ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε Hermannus et Boeckhiius, vulgo ἅ τ' ἀναιδέα Γανυμήδει τὸν πότμον ἄλαλκε, sed meliores codd. ἅ ποτ' ἄν. et deinde πότμον sine articulo, alii θάνατον.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ'.
 ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩΙ
 ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩΙ

Strophæ.

' u - - ' u u - u u u
 ' u - - ' u u - u u - - ' u u -
 ' u - - ' u - - ' u -
 ' u - - ' u - - ' u u u
 5 ' u - - ' u u - u u - -
 ' u - u ' u - - ' u u - u u - - ' u - - ' u u

Epodus.

' u u - u u - - ' u - u
 ' u u - u u - - ' u - u ' u u
 ' u - - ' u u - u u - u u -
 - ' u u - u u - - ' u - - ' u - -
 5 ' u - u ' u u - u u -
 ' u - - ' u - - ' u u -
 ' u - - ' u - - ' u - ' u - - ' u - -

„Hujus odae versuum descriptio ob brevitatem carminis in nonnullis dubitationem admittit, cujus causa in ipsa re sita est. Igitur non opus mihi videtur, ut de singulis dicam, excepto ultimo epodi versu. Qui quum vulgo distraheretur in binos,

' u - - ' u - -
 ' u - u ' u - - ' u - -

ob vocabuli divisionem certe unus debebat esse pentameter trochaicus acatalecticus:

' u - - ' u - - ' u - u ' u - - ' u - -

cujus exemplum extat nullum. Catalecticis in fine epodi positus Nem. VIII. et Isthm. II. non tuetur acatalecticum. Quam vero ingratus est pentameter acatalecticus, tantam gratiam habet trimeter catalecticis cum dimetro acatalectico:

Αίσσομαι, παῖ Ζηρὸς Ἐλευθερίου, Στρ.
Ἰμέραν εὐρουσθενέ' ἀμφιπόλει, Σῶτειρα Τύχα.
τὴν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι 5
 5 *κάγοραὶ βουλαφόροι. αἶ γε μὲν ἀνδρῶν*
πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμῶνια τάμνοισαι
κυλίνδοντ' ἐλπίδες.

σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων Ἀντ. 10
πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσομένας εὖρεν θεόθεν·
τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται τραδαί.
 10 *πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,*
ἐμπαλιν μὲν τέρριος, οἱ δ' ἀνιαραῖς 15
ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πῆματος ἐν μικρῷ πεδ-
άμειψαν χρόνῳ.

νιὲ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεὰ κεν Ἐπ.
ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἐστία 20
 15 *ἀκλεῆς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,*
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ' Ὀλυμπία στεφανωσάμενός 25
καὶ δις ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάξεις, ὀμλέων παρ' οἰκείαις
ἀρούραις.

— — — — — | — — — — —
 qui existet contractis ex more ultimis duabus syllabis participii ὀμλίαν." Boeckhiius.

V. 2. Ἰμέραν εὐρουσθενέ' ἀμφιπόλει Hermannus correxit, vulgo Ἰμέρα εὐρουσθενέ' ἀμφὶ πόλι. Et ἀμφιπόλει etiam cod. unus, et Schol. antiq. ἢ οὕτως· ἱκεταύω, ἀμφιπάλει, ἦγουν περιπόλει, περιέπει, ἐπισκοπήσ ἀξιου τὴν Ἰμέραν [τὴν πόλιν] τὴν πολλὴν ἔχουσαν δύναμιν. Ἰμέραν Schol. rec., Ἰμέρα aliquot codd. — V. 6. τὰ δ' αὖ κάτω. Er. Schmidius coniecit τὰ δ' αὖ κ. τάμνοισαι libri optimi, vulgo τάμνοισαι. — V. 15. κατεφυλλορόησε, fortasse Pindarus scripsit κατεφυλλοχόησε, vid. Phrynich. Bekkeri T. I. p. 71. 11.: φυλλοχόειν, ἐπὶ τῶν δένδρων τῶν ἀποβαλλόντων τὰ φύλλα, φυλλοχοεῖν. Apud Pherocratem certe, Atticum poetam, in Persis I. v. 9. τὰ δὲ δὴ δένδρη — φυλλοχόησι legendum est. — V. 16. σ' ἄμερσε Scholiasta, et sic coniecit Jacobsius, vulgo ἄμερσε. — V. 18. ἐκ Πυθῶνος libri optimi, plurimi ἐν Πυθῶνι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ Γ΄.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩ.

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩ.

Strophæe.

υ υ λ υ υ - υ
 υ λ υ - ^x υ λ υ υ - υ
 υ λ υ ω υ - λ υ υ
 - λ υ ω υ - υ υ
 5 υ υ λ υ - ^x υ λ υ υ - υ
 υ λ υ λ υ - λ υ - λ υ υ - λ υ υ
 υ λ υ - υ λ υ - υ υ - υ
 λ υ - λ υ - λ υ υ

Epodi.

λ υ - λ υ - λ υ - λ υ - λ υ - λ υ - υ
 λ υ - λ υ - λ υ -
 λ υ - υ λ υ - λ υ - υ
 ω υ - λ υ - λ υ υ
 5 λ υ - λ υ - λ υ - λ υ - λ υ - λ υ - λ υ
 υ λ λ υ - ω υ υ
 λ υ - λ υ - λ υ - ω υ - υ

„Inscriptionem carminis simplicem σταδιοδρόμῳ καὶ πεντάθλῳ
 ex Ald. et Gott. ductam agnoscit etiam Mosc. B. omittens addi-
 tamentum νικήσαντι τὴν οὐδ' Ὀλυμπιάδα præter morem adjectum in

- Τρισολυμπιονίκαν** Στρ. α.
 ἐπαινέων οἶκον ἄμερον ἀστοῖς,
 ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
 τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἴσθμίου
- 5 **πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.** 5
 ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε, βᾶθρον πολίων
 ἀσφαλές,
 Δίκα καὶ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου, 10
 χρῦσαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος·
- ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν Ἀντ. α.
- 10 **Ἵβριν, Κόρου ματέρα Θρασύμυθον.**
 ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
 εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν. 15
 ἄμαχον δὲ κρῦσαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
 ἕμμιν δὲ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαίαν ὥπασαν
- 15 **ἀκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις,** 20
 πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον
- Ἐπ. α.
- Ὄραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.
 ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφρανεν 25
 σὺν βοηλάτῃ Χάριτες διθυράμβῳ;
- 20 **τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσι μέτρα,**
 ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον
 ἐπέθηκ'; ἐν δὲ Μοῖσ' ἀδύπνοος, 30
 ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

aliis libris." Boeckhii. Idem in priore edit. epodi vs. 5. et 6. in unum conjunxit hoc modo:

┌ ◡ — — ┌ ◡ — — ┌ ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ◡ ◡ — ┌ ◡ — — ◡ ◡ ◡ ◡

rectius in altera editione separavit.

V. 5. Ποτειδᾶνος plures libri, nonnulli Ποτιδᾶνος, alii Ποσειδᾶνος, vulgo Ποσειδᾶνος. — V. 6. κασίγνηται, aliquot libri κασιγνήτα vel κασιγνήτη, ἀσφαλές Schmidius, ut Nem. VI. 3. ἀσφαλές ἔθος, libri omnes ἀσφαλές. — V. 9. ἀλέξειν Boeckhii, vulgo ἀλεξείν. — V. 14. ὥπασαν libri fere omnes, vulgo ὥπασάν γ'. — V. 15. ἐν ἀέθλοις, aliquot libri ἐν ἀέθλοισι, vulgo εἰν ἀέθλοισι. — V. 20. τίς γὰρ optimi codd., reliqui τίς δέ. — V. 21. βασιλέα Boeckhii, codd. βασιλῆα, idem olim conjecerat βασιλῆα δίδυμον ἔσθην'. — V. 22. ἐπέθηκ' codd. optimi, vulgo ἔσθην'.

- ἔπατ' εὐρὸν ἀνάσσων
 Στρ. β. 35
- 25 Ὀλυμπίας, ἀφθόνητος ἔπεσιν
 γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ,
 καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων
 Ξενοφῶντος εὐθύνε δαίμονος οὖρον·
 δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίω
 ἐκ Πίσας, 40
- 30 πεντάθλω ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον· ἀντεβόλησεν
 τῶν ἀνῆρ θνατὸς οὐπω τις πρότερον.
- δύο δ' αὐτὸν ἔρριπν
 Ἄντ. β. 45
 πλόκοι σελίνων ἐν Ἴσθμιάδεσσι
 φανέντα· Νεμέα τ' οὐκ ἀντιζοεῖ·
- 35 πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Ἀλφειοῦ
 ῥέεθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται,
 Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὴν διαύλου θ' ἄλιφ' ἄμφ' ἐνί,
 μηνός τέ οἱ 50
 τῶντοῦ κρονααῖς ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκῆς
 ἀμέρα θῆκε κάλλιστ' ἄμφι κόμαις, 55
- Ἐπ. β.
- 40 Ἑλλώτια δ' ἐπτάκις· ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
 Ποιοδώρω σὺν πατρὶ μακρότεραι
 Τερφίᾳ θ' ἔποντ' Ἐριτίμῳ τ' αἰοδαί. 60

V. 25. ἀφθόνητος Boeckhiius, et sic unus codex, vulgo ἀφθό-
 νατος. — V. 30. ἀντεβόλησεν, codd. non interpolati, ceteri οὐκ
 ἀντεβόλησιν, quod ferri non posse ostendit Boeckhiius. — V. 34.
 Νεμέα τ' omnes libri, i. e. τὰ Νέματα, vulgo Νεμέα τ'. — V. 35.
 Θεσσαλοῦ, plures libri Θεσσαλοῦ. — V. 38. τρία ἔργα sic Boeckhiius
 ex optimis libris, vulgo τρία μὲν vel τρία μὴν. — V. 40. Ποτειδᾶνος
 Boeckhiius ex libris (nonnulli Ποτιδᾶνος), vulgo Ποσειδῶνος. —
 V. 42. Τερφίᾳ θ' ἔποντ' Ἐριτίμῳ τ' αἰοδαί. Olim corrupte: τέρφεις
 θ' ἔποντ' ἐριτίμοι τ' αἰοδαί. itaque codd., nisi quod τέρφεις, vel
 τέρφεις γ' nonnulli exhibent, praeclare Schmidius ex Schol., (qui dicit:
 καὶ ἦδε μὲν ἡ ἐξηγησις οὕτως, εἰ τὰ τῆς γραφῆς, ὡς ἔν τισιν, ἔχει τὸν
 τρόπον τοῦτον· μακρότεραι τέρφεις ἔπονται ἐριτίμοι τ' αἰοδαί· εἰ δὲ ὀνό-
 ματα λαμβάνομεν τὸ Τερφίᾳ καὶ τὸ Ἐριτίμος, ἴσται τὰ τῆς διανοίας ὡς
 εἶπομεν). Τερφίᾳ et Ἐριτίμῳ emendavit. Deinde pro ἔποντ' Her-
 mannus ἔποντ', Bothius ἔποντ' scripsit, posterius recepit Boeckhiius:
 at recte se habet ἔπονται, hoc enim dicit poeta, Isthmiacae
 hujus gentis victoriae longiora requirent carmina.

- ὄσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε,
 ἣδὲ χόρτοις ἐν λέοντος, δηρίομαι πολέσιν
45 περὶ πλήθει καλῶν. ὡς μὰν σαφές
 οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν. 65
- ἔπεται δ' ἐν ἐκάστῳ Στρ. γ'.
 μέτρον. νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
 ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλαίς
- 50** μῆτιν τε γαρύων παλαιγόνων 70
 πύλεμόν τ' ἐν ἠρώταις ἀρεταῖσιν
 οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ, Σίσυφον μὲν πυκνότατον πα-
 λάμαις ὡς θεόν,
 καὶ τὰν πατρὸς ἀντία Μῆδειαν θεμέλιαν γάμον αὐτᾶ, **75**
 καὶ σῴτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.
- 55** τὰ δὲ καὶ ποτ' ἐν ἀλλᾶ Ἀντ. γ'.
 πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν
 ἐπ' ἀμφοτέρα μαχᾶν τέμνειν τέλος, 80
 τοὶ μὲν φίλῳ γένει σὺν Ἀτρέως
 Ἐλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
- 60** εἰργοντες· ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί.
 τοῖσι μὲν 85
 ἐξεύχετ' ἐν ἄστει Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχάν
 καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον·
- Ἐπ. γ'.
 ὅς τᾶς ὀφιδώδεος νιόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρου-
 νοῖς 90
- Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν,
65 πρὶν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινόν
 Παλλὰς ἤνεγκ'· ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
 ἦν ὑπαρ· φώνασε δ'· Εὐδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ;

V. 45. ὡς μὰν', nonnulli libri ὡς, alii μὲν. — V. 49. ἐγὼ δὲ ἴδιος, Heynius ἐγὼ γὰρ ἴδιος. — V. 52. Σίσυφον, aliquot codd. οὐ Σίσυφον, probante olim Boeckhio. — V. 53. γάμον, sic aliquot libri, vulgo τὸν γάμον. ibid. αὐτᾶ codd. omnes, vulgo αὐτᾶ. — V. 58. φίλῳ γένει scripsi ex uno cod., vulgo γένει φίλῳ. ibid. Ἀτρέως aliquot codd., vulgo Ἀτρέως. — V. 60. τοῖσι μὲν libri omnes, Schmidius μὲν. — V. 61. σφετέρου πατρὸς, olim σφετέρου μὲν πατρὸς. μὲν omittunt plures codd., δὲ exhibet Schol. vet.

ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ,
καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργᾶντα πατρὶ δείξον. 95

70 κυναιγίς ἐν ὄρῳα Στρ. δ. 100

κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν
ἔδοξεν· ἀνά δ' ἐπᾶλτ' ὀρθῶ ποδί.
παρκείμενον δὲ συλλαβῶν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὔρεν,

75 δεῖξεν τε Κοιρανίδα πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὡς τ'
ἀνά βωμῶ θεᾶς 105

κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνον χρήσιος, ὡς τέ οἱ αὐτά
Ζηνὸς ἐγχεικεραῦνον παῖς ἔπορεν 110

δαμασίφρονα χρυσόν. Ἄντ. δ.

ἐνυπνίῳ δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι

80 κελήσατό μιν, ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' αὐερέη Γεαόχῳ.
θέμεν Ἰππία βωμὸν εὐθύς Ἀθάνα. 115

τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὄρκον καὶ παρὰ ἐλλίδα
κούφαν κτίσιν.

ἦτοι καὶ ὁ καρτερός ὄρμαινων ἔλε Βελλεροφόντας, 120

85 φάρμακον πρᾶν τείνων ἀμφὶ γένυι,
Ἐπ. δ.

ἵππον περόεντ'· ἀναβάς δ' εὐθύς ἐνόπλια χαλκωθεῖς
ἔπαιζεν.

σὺν δὲ κείνῳ καὶ ποτ' Ἀμαζονίδων

V. 69. νιν Boeckhiius ex aliquot codd., vulgo μιν. Deinde ἀργᾶντα (sive ἀργᾶντα) codd. optimi et Scholiasta vet. et Eustath. ad Odys. B. p. 75. 17. ἐκείθεν καὶ ἀργᾶντες ταῦροι παρὰ Πινδάρῳ. adde ad. II. ψ. p. 1393. 34. vulgo ἀργόν. — V. 72. ἐπᾶλτ' Boeckhiius, vulgo ἔπαλτ'. — V. 76. ἀπὸ κείνον Boeckhiius, vulgo ἀπ' ἐκείνου. deinde ὡς τέ οἱ libri non interpolati, vulgo ὅπως τέ οἱ. — V. 79. δ' ὡς τάχιστα, aliquot libri δὲ τάχιστα vel δαί τάχιστα. — V. 81. αὐερέη Hermannus, vulgo αὐ ἐρέη. ibid. Γεαόχῳ aliquot libri, vulgo Γεαώχῳ. — V. 82. Ἰππία plures codd., vulgo Ἰππεία. — V. 83. τελεῖ θεῶν, vulgo πληροῖ δὲ θεῶν. at τελεῖ δὲ plures codd.; δὲ abjecit Hermannus, consentiunt aliquot libri. deinde κτίσιν plerique codd., vulgo κτίσω γ'. — V. 84. ἔλε codd., non interpolati, ἔλαβεν ceteri. — V. 85. γένυι Hermannus, codd. optimi γένυϊ, vulgo γίνυ. — V. 87. δὲ κείνῳ Boeckhiius, vulgo δ' ἐκείνῳ.

- αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου 125
 τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν,
 90 καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέουσιν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν.
 διασωπάσομαι οἱ μόρον ἐγώ· 130
 τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.

- ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων Στρ. ε.
 ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρή
 95 τὰ πολλὰ βέλεια καρτύνειν χεροῖν. 135
 Μοῖσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἐκῶν
 Ὀλγαιθιδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος
 Ἴσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό',
 ἀλαθῆς τέ μοι 140
 ἔξορκος ἐπέσσειται ἰξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν
 100 ἀδύγλωστος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.

- τὰ δ' Ὀλυμπία αὐτῶν Ἀντ. ε.
 ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι. 145
 τὰ δ' ἐσόμενα τότ' ἂν φαιὴν σαφές·
 νῦν δ' ἔλλομαι μὲν, ἐν θεῶ γε μάν
 105 τέλος· εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,
 Δι τοῦτ' Ἐνναλίῳ τ' ἐκδώσομεν πρᾶσσειν. τὰ δ' ἐπ'
 ὀφρῦ Παρνασία, 150
 ἐν Ἀργεῖ θ' ὄσσα καὶ ἐν Θήβαις, ὄσα τ' Ἀρκὰς
 ἀνάσσω
 ματυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἀναξ,

V. 91. διασωπάσομαι οἱ μόρον ἐγώ. sic meliores codd., deteriores ut vulgo διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον, omisso ἐγώ. — V. 92. ἀρχαῖαι libri optimi, vulgo ἀρχαῖαι. δέκονται Boeckhiius, vulgo δέχονται. — V. 96 ἐκῶν, aliquot codd. εἰκῶν. — V. 99. ἰξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν Hermannus, codd. non interpolati ἰξηκοντάκι δ' ἀμφοτέρωθεν, ceteri ἰξηκοντάκι γὰρ ἀμφοτέρωθεν γ'. — V. 103. τὰ δ' ἐσόμενα Boeckhiius ex Schol. vet., vulgo τὰ τ' ἴσο. — V. 105. δαίμων γενέθλιος, plures libri δαίμων ὁ γενέθλιος. — V. 106. Δι Boeckhiius, vulgo Διί. Παρνασία aliquot codd., vulgo Παρνασσία. — V. 107. ἐν Ἀργεῖ θ' codd. meliores, ceteri ἀμφ' Ἀργεῖ θ', nonnulli δ'. Deinde vulgo ὄσα τε Ἀρκὰς ἀνάσσω. sed plures libri ὄσα τ' vel ὄσσα τ'. Praeclare autem Hermannus Ἀρκὰς ἀνάσσω scripsit.

'Επ. ε.

Πέλλανά τε καὶ Σικυῶν καὶ Μέγαρ' Αἰακιδᾶν τ' εὐεργέτες
ἄλλος,

110 ἄ τ' Ἐλευσίς καὶ λιπαρὰ Μαραθῶν, 155
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑφιλόφου καλλίπλουτοι
πόλιες, ἄ τ' Εὐβοία. καὶ πᾶσαν κατὰ 160
Ἑλλάδ' εὐρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν·

115 Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχην τερπνῶν γλυκεϊάν.

V. 109. Πέλλανά τε Hermannus, vulgo Πελλάνα τε. — V. 114. ἄνα, vulgo ἄλλά. Hermannus ἀνά, Boeckhiius ἄνα, quod conjungit cum sequenti vocativo Ζεῦ, quod ferri nequit: distinxi post ποσίν, et ἄνα pro imperativo accipio; ipse enim poeta se compellat, vid. Schol. εἶπε τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν παρακλεινόμενος ἐκδραμῶν ἀπὸ τούτων καὶ καταπαῦσαι τὸν ὕμνον. ac video nunc, etiam Kayserum ita hunc locum interpretatum esse. — V. 115. Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι, Hermannus scripsit, nam codd. optimi Ζεῦ τέλει, αἰδῶ τε δίδοι, vulgo Ζεῦ, τέλει, αἰδῶ διδοῦς. Particulam τε recte abjecit Boeckhiius, conjungenda autem sunt verba Ζεῦ δίδοι.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ ΙΔ.
 ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι
 ΠΑΙΔΙ ΣΤΑΔΙΒΙ.

— ὶ υ ὶ υ υ — υ ὶ υ — υ
 ὶ υ υ — υ — υ — —
 ὶ υ υ — υ — υ ὶ υ υ — υ
^x
 ω υ ὶ υ υ — υ — υ ὶ υ υ — υ — υ —
 5 ὶ υ υ — υ — υ — — ὶ υ υ — υ —
 ὶ υ ω ὶ υ — ὶ υ υ υ
 ὶ υ υ — υ — υ — υ ὶ υ υ — —
^x
 υ ὶ υ υ — ὶ υ υ — υ —
 ὶ υ υ — υ — υ — ὶ υ — υ — υ — ὶ υ υ υ υ
 10 — ὶ υ — υ — ὶ υ — ὶ υ υ — υ — υ
 — υ υ — — ὶ υ —
 ὶ υ υ — υ — υ ὶ υ υ — υ — υ — —

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ὧ ταῖ
 ναίετε καλλίπῳλον ἔδραν,
 ὧ λιπαρᾶς αἰοίδιμοι βασιλείαι
 Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,

Στρ. α.

5

V. 1. Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ὧ ταῖ scripsi et numeros quo-
 que versuum aliter composui atque fecit Boeckhius, qui legit:
 Καφισίων ὑδάτων | λαχοῖσαν αἶτε. At λαχοῖσαι omnes libri, idque aptis-
 simum. At hiatus inde oritur vix ferendus, itaque ὧ ταῖ scripsi pro
 αἶτε, nam ante interjectionem ὧ hiatus satis habet excusationis.

- 5 κλυτ', ἐπεὶ εὐχομαι. σὺν ὕμνῳ γὰρ τὰ τε τεργνά καὶ
τὰ γλυκία γίνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνὴρ. 10
οὔτε γὰρ θεοὶ ἀγνῶν Χαρίτων ἄτερ
κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαΐτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
10 ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ 15
Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίου τιμάν·

ὦ πότνι' Ἀγλατά φιλησιμολπέ τ' 10
Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου 20

- 15 παῖδες, ἐπάκοος γένει, Θαλία τε
ἐρασιμολπε, ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχῃ
κοῦφα βιβῶντα· Ἀυδίφ δ' Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ 25
ἐν τε μελέταις αἰείδων ἔμολον,
οὔνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἃ Μινυεῖα

- 20 σεῖ γ' ἕκατι. μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν, 30
Κλεῦδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἰπησ, ὅτι οἱ νέαν
κόλποις παρ' εὐδόξου Πίσας
ἔστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαιταν. 35

V. 5. σὺν ὕμνῳ γὰρ τὰ τε τεργνά Hermannus, vulgo σὺν γὰρ ὕμνῳ τὰ τεργνά, nisi quod duo codd., τὰ τεργνά τε exhibent. — V. 6. γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται. — V. 8. ἀγνῶν probabiliter emendavit Kayserus, vulgo συμῶν. — V. 9. κοιρανέοντι codd., ut videtur, omnes, κοιρανέουσιν Boeckhiius. — V. 13. ὦ πότνι' unus cod., vulgo ὦ deest. — V. 15. ἐπάκοος γένει conjecit Hermannus, libri ἐπάκοοι νῦν. — V. 17. Ἀυδίφ δ' Hermannus, libri Ἀυδίφ γὰρ. — V. 18. ἐν τε μελέταις Boeckhiius, vulgo ἐν μελέταις τε. Deinde ἔμολον codd. plerique, vulgo μόλον. — V. 19. ἃ Μινυεῖα Boeckhiius, vulgo Μινυεῖα. — V. 20. σεῖ γ' ἕκατι scripsi, vulgo σεῖ ἕκατι, at ἕκατι non habet digamma apud Pindarum. μελαντειχέα codd. omnes, Boeckhiius μελανοτειχέα. — V. 21. Φερσεφόνας ἴθι vulgatam lectionem retinui, nonnulli codd. ἔθι (aut ἄθι) quod recepit Boeckhiius. — V. 22. Κλεῦδαμον Boeckhiius, vulgo Κλεόδαμον, idem ὄφρ' ἰδοῖσ', vulgo ὄφρα ἰδοῖσα. — V. 23. κόλποις Boeckhiius ex uno libro, vulgo κόλποισι. idem scripsit εὐδόξου, vulgo εὐδόξιο.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Α.
 ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩ:
 ΑΡΜΑΤΙ.

Strophæe.

1 ́ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 2 ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ — ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ́ ˘
 3 x ́ ˘ — — ́ ˘ ˘
 4 — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ —
 5 ́ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ ˘
 6 ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ́ ˘ — —

Epodi.

1 ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ́ ˘ — — ˘ ˘ ˘ ˘
 2 ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ ˘
 3 ́ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ — — ˘ ˘ ˘
 4 — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ́ ˘ ˘
 5 6 ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ́ ˘ —
 7 ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ — —
 8 ˘ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ ˘ — ˘ ˘ ˘
 9 ˘ ˘ ˘ — ́ ˘ ˘ — — ́ ˘ — — ́ ˘ — —

„Strophæe versus quartus et quintus, et epodi quintus sextus ac septimus neque hiatu neque syllaba ancipiti separantur, sed interpunctione crebra: temerarium igitur foret conjungere, qui sejuncti sunt optimi. Epodi versus ultimus dividi in duos poterat:

Στρ. α.

Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
 σύνδικον Μοισᾶν κτείανον· τᾶς ἀκούει μὲν βᾶσις, ἀγλαίας
 ἀρχά,

πεΐθονται δ' αἰδοὶ σάμασιν, 5
 ἀγχιχώρων ὀπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχης ἐλελιζομένα.

5 καὶ τὸν αἰχματᾶν κεραννὸν σβεννύεις
 ἀενάου πυρός. εὔδει δ' ἀνά σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὠκεῖαν
 πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις, 12

Ἄντ. α.

ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπὶ οἱ νεφέλαν
 ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἀδὺ κλαίστρον, κατέχευας· ὁ δὲ
 κνώσων 15

ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς

10 ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης, τραχεῖαν
 ἀνευθε λιπῶν

ἐγχείων ἀκμάν, λαίνει καρδίαν 20

κώματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλει φρένας, ἀμφὶ τε
 λατοῖδα σοφία βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.

Ἐπ. α.

ὄσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεὺς, ἀτύζεται βοᾶν 25

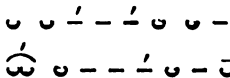
Πιερίδων ἄτονα, γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον,

15 ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, 30

Τυφῶς ἑκατοντακάρανος· τὸν ποτε

Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μάν

ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἀλιερχέες ὄχθαι

sed analogia strophae v. 2. et longiorum versuum in fine stropharum frequentia movit ut continuarem, licet disjungendo nullum divideretur vocabulum: cujus rei causa haec, quod post choriambum legitima est incisio, ut str. 2. α. ant. β. ant. γ. str. δ. ε. ant. ε. Boeckhiius.

V. 4. ἀγχιχώρων scripsi, legebatur ἀγχιχώρων. — V. 6. χαλάξαις optimi codd., alii χαλάξας vel χαράξαι; — V. 13. ἀτύζεται scripsi, libri meliores ἀτύχεται, quod feri nequit, vulgo ἀτύχονται. Boeckhiius sed dubitanter proposuit ἀτύχονται βοᾶν Πιερίδων ἄτονας, et ἄτονας unus cod. exhibet.

Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρονα λαχνάεντα· κίων δ' οὐρανια
 συνέχει, 35
 20 νιφόμεσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα·

Στρ. β.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται 40
 ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ δ' ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον
 καπνοῦ
 αἴθων· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας
 φοίνισσα κυλινδομένα γλῶξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα
 σὺν πατάγῳ. 45

25 κείνο δ' Ἀφαιστοιο χρονονὺς ἐρπετόν
 δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαναμάσιον προσιδέσθαι,
 θαῦμα δὲ καὶ παριόντων ἀκούσαι, 50

Ἄντ. β.

οἶον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς
 καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλι-
 μένον κέντεϊ. 55

εἴη, Ζεῦ, τὴν εἴη ἀνδάνειν,
 30 ὅς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον, τοῦ μὲν
 ἐπωνυμίαν
 κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
 γείτονα, Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων
 Ἰέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου 60

Ἐπ. β.

ἄρμασι. ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις 65
 ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον· εἰκότα γάρ
 35 καὶ τελευτὰν φερέτεραν νόστου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
 ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει 70
 λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
 καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.

V. 26. θαναμάσιον προσιδέσθαι servavi, licet inusitatum sit προσιδέσθαι, sed θαναμάσιόν τι ιδέσθαι, quod aliquot codd. exhibent, et Boeckhiius olim probavit, in Pindaro aequè insolens. — V. 35. καὶ τελευτὰν φερέτεραν Boeckhiius, libri plurimi φερέταις, pauciores φερέτερον. καὶ τελευτὰν unus cod., alius ἐν καὶ τελευτὰν, alii ἐν καὶ τελευτᾷ, vulgo κᾶν τελευτᾷ. Hermannus εἰκότα δ' ἐν καὶ τελευτᾷ φερέτερον. — V. 37. στεφάνοισί νιν Boeckhiius, vulgo στεφάνοισί τε, sed plerique codd. στεφάνοισιν.

Λύκιε καὶ Δάλου ἀνάσων Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κρά- 75
ναν Κασταλίαν φιλέων,

40 ἐθελήσαις ταῦτα νόφ τιθέμεν εὐανδρόν τε χώραν.

Στρ. γ'.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, 80
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περιγλωσσοὶ τ' ἔφυν. ἄνδρα δ'
ἐγὼ κείνον

αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραρον ἄκονθ' ὡσεὶτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμα 85
δουτών,

45 μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.

εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐ-
θύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι. 90

Ἄντ. γ'.

ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἷαις ἐν πολέμοισι μάχαις
τλάμοι ψυχᾷ παρέμειν', ἀνίχ' εὐρίσκοντο θεῶν παλά-
μαις τιμάν,

οἷαν οὕτις Ἑλλάνων δρέπει, 95

50 πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτίητα
δίκαν ἐρέπων

ἔστρατεύθη· σὶν δ' ἀναγκαίᾳ φίλον

καὶ τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν 100

ἔλκει τειρόμενον μεταμείβοντας ἐλθεῖν

ἦρωας ἀντιθέτους Ποιάντος υἱὸν τοξόταν· Ἐπ. γ'.

ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν, τελεύτασέν τε πόνους Λα-
ναοῖς, 105

55 ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιριδίον ἦν.

οὕτω δ' Ἰέρωνι πέλοι ὀρθωτῆρ θεὸς

τὸν προσέροποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς. 110

Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι

V. 39. Παρνασοῦ Boeckhius, libri Παρνασσῶ, Παρνασσῶ, Παρ-
νασῶ. — V. 45. ῥίψαις, multi codd. ῥίψας. ibid. ἀμεύσασθ' optimi
libri, vulgo ἀμεύσεισθ'. — V. 47. ἀμνάσειεν Schmidius, nisi quod
scripsit ἄμυν., vulgo ἄν μνάσειεν. — V. 51. ἀναγκαίᾳ Hermannus ex
Schol., vulgo ἀνάγκη μν. — V. 52. μεταμείβοντας Boeckhius, codd.
μετάλλασσοντας. — V. 56. οὕτω δ' Ἰέρωνι πέλοι ὀρθωτῆρ θεὸς scripsi, ut
πέλοι et ὀρθωτῆρ coalescant, vulgo θεὸς ὀρθωτῆρ πέλοι, at tunc in
synizesi vocis θεὸς illa syllaba corripienda esset, quod ferri nequit.

- πίθεό μοι ποιῶν τεθρίππων. χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον 115
νικαφορία πατέρος.
- 60 ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·
- τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Στρ. δ'.
'Υλλίδος στάθμας Ἰέρων ἐν νόμοις ἔκτισσ'· ἐθέλονται δὲ
Παμφύλου 120
- καὶ μὲν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
ὄχθαις ὑπο Ταυγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν
Αἰγμιοῦ
- 65 Δωρίοις. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι. 125
Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθυδόξοι
γείτονες, ὧν κλέος ἀνθήσεν αἰχμᾶς.
'Αντ. δ'.
- Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ 130
αἴσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῖσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον
ἀνθρώπων.
σὺν τοι τίν κεν ἀγητῆρ ἀνῆρ,
- 70 υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραίων τράποι σύμφωνον 135
ἐφ' ἀσυχίαν.
λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἄμερον
ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχη, ναυ-
σίστονον ὕβριν ἰδῶν τὰν πρὸ Κύμας· 140
'Επ. δ'.
- οἷα Συρακοσίων ἀρχῶν δαμασθέντες πάθον,
ᾠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἀλικίαν, 145
- 75 Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. ἀρέομαι
πᾶρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν
μισθόν, ἐν Σπάρτῃ δ' ἐρέων πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν, 150
ταῖσι Μῆδαιοὶ κάμον ἀγκυλότοξοι,
παρὰ δὲ τὰν εὐνδροῦν ἀκτᾶν Ἰμέρα παιδεσιν ὕμνον Δεινο-
μένους τελέσαις,
- 80 τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾶ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων. 155

V. 59. πίθεο unus cod., vulgo πείθεο. — V. 62. ἔκτισσ'. ἐθέλ-
ονται Boeckhiius, libri ἔκτισσε· θέλονται. — V. 65. Δωρίοις Hermannus,
libri Δωριῶν. — V. 67. Ζεῦ τέλει' Boeckhiius, codd. Ζεῦ τέλει. —
V. 75. ἀρέομαι unus cod., vulgo αἰρέομαι. — V. 77. ἐρέων Boeckhiius,
vulgo ἔρεων. — V. 78. Μῆδαιοι cod. unus, ceteri Μῆδοι vel
Μῆδοι μιν.

Στρ. έ.

καιρόν ει φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις
 έν βραχεΐ, μείων έπεται μῶμος άνθρώπων. από γάρ κόρος
 άμβλύνει 160

αιανής ταχείας έλπίδας·
 άστῶν δ' άκοά κρύφιον θυμόν βαρύνει μάλιστ' έσλοΐσιν
 έπ' άλλοτρίοις.

85 άλλ' όμως, κρέσσων γάρ οικτιρμοῦ φθόνος,
 μη παρίει καλά. νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν· 165
 άψευδει δέ πρὸς άκμονι χάλκευε γλῶσσαν.

Άντ. έ.

εί τι και φλαῦρον παραιθύσει, μέγα τοι φέρεται 170
 παρ σέθεν. πολλῶν ταμίαις έσσί· πολλοί μάρτυρες άμφο-
 τέροις πιστοί.

εύανθεΐ δ' έν όργᾷ παρμένων,

90 είπερ τι φιλείς άκοάν άδειαν αιεί κλύειν, μη κάμνε λίαν
 δαπάναις· 175

έξιει δ' ώσπερ κυβερνάτας άνήρ
 ίστιόν άνεμόεν. μη δολωθῆς, ὦ φίλος, εύτραπέλοις κέρδεσσ'·
 όπιθόμβροτον αύχημα δόξας 180

οίον άποιχομένων άνδρῶν δίαιταν μανύει Έπ. έ.
 και λογίοις και άοιδοΐς. οὐ φθίνει Κροΐσου φιλόφρων άρετά.

95 τόν δέ ταύρω χαλκέῳ καυτήρα νηλέα νόον 185
 έχθρά Φάλαριν κατέχει παντᾶ φάτις,
 οὐδέ μιν φόρμιγγες ύπωρόφιαι κοινωνίαν
 μαλθακάν παιδων όάροισι δέκονται. 190

τό δέ παθεΐν εύ πρῶτον άθλων· εί δ' άκούειν δευτέρα
 μοΐρ'· άμφοτέροισι δ' άνήρ

100 ός άν έγκύρση και έλη, στέφανον ύπιστον δέδεκται. 195

V. 83. έλπίδας plures codd., olim άπάδις. — V. 85. plerique
 codd. οικτιρμῶν. — V. 92. ὦ φίλος, εύτραπέλοις κέρδεσσ' Hermannus
 emendavit, vulgo ὦ φίλε, κέρδεσιν εύτραπέλοις. — V. 98. δίκονται
 Boeckhius, vulgo δέχονται.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Β.
ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ.

ΑΡΜΑΤΙ.

Strophae.

1. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 2. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 3. - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 4. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 5. - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 6. - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 7. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 8. - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$

Epodi.

1. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 2. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 3. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ -
 4. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 5. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 6. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ -
 7. - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$
 8. $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ $\overset{\circ}{\cup}$ - $\overset{\circ}{\cup}$

„Versuum divisio certa, nisi quod ep. 3. 4. neque hiatus neque ancipiti separantur, interpunctione tamen ep. β. δ. et

Μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου Στρ. α.
 τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμῶν δαιμόνια
 τροφοί, 5

ἕμμιν τόδε τᾶν λιπαρῶν ἀπὸ Θηβῶν γέρων
 μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,

5 εὐάρματος Ἴερων ἐν ἧ κρατέων
 τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις, 10
 ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος, ἅς οὐκ ἄτερ
 κείνας ἀγαναίσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίου εδάμασσε πάλους. 15

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμα Ἀντ. α.
 10 ὄ,τ' ἐναγώνιος Ἐρμᾶς αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον, ξεστόν
 ὅταν δίφρον 20

ἐν θ' ἄρματα πεισιχάλινα καταζευγνύη
 σθένος ἵππιον, ὄρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
 ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσεν ἄλλος ἀνήρ
 εὐαχέα βασιλεῦσιν ἕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς. 25

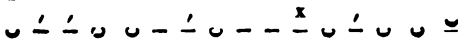
15 κελადέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις
 φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὄ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλασ'
 Ἀπόλλων, 30

ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας· ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνμιος Ἐπ. α.
 ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα·

σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζευρυρία πρὸ δόμων 35
 Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων

20 διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
 θεῶν δ' ἐφειρμαῖς Ἴξιόνα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς 40
 λέγειν ἐν περὶ ὀντι τροχῶ

ipso numero disjunctionem suadentibus; quodque ep. 6. 7. conjungi possunt,

dissuadente genere numeri inde nascente, dipodiae praesertim trochaicae thesi secunda irrationali mensuram non variante, quam in hoc genere carminis putaverim aut brevem aut ancipitem factam fuisse, si numerum continuum esse poeta voluisset.“ Boeckhiius.

V. 7. ἅς Hermannus, codd. τᾶς. — V. 14. εὐαχέα libri plurimi, alii εὐαχία. — V. 16. ἐφίλασ', aliquot libri ἐφίλησ'. — V. 17. ποίνμιος J. Spigelius emendavit, codd. πολ τιως sive ποίτιως. — V. 20. δρακεῖσ', aliquot codd. δρακοῖσ'.

παντᾶ κυλινδόμενον·

τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιομένους τίνεσθαι.

Στρ. β.

- 25 ἔμαθ' ἐδὲ σαφές. εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαίς
 γλυκὺν ἔλων βίοτον, μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινο-
 μέναις φρασίν
- "Ἡρᾶς ὄτ' ἐράσσατο, τὴν Διὸς εὐναὶ λάχον 50
 πολυγαθές· ἀλλὰ νιν ὕβρις εἰς ἀνάταν ἵπεράφανον
 ὤρσεν· τάχα δὲ παθῶν ἐοικότ' ἀνήρ
- 30 ἐξαιρετον ἔλε μόχθον. αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι 55
 φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν ἦρωσ ὅτι
 ἐμφύλιον αἶμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνης ἐπέμιξε θνατοῖς.
 Ἄντ. β.
 ὅτι τε μεγαλοκευθίεσσι ἐν ποτε θαλάμοις 60
 Διὸς ἄκοιτιν ἐπιρᾶτο. χρῆ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς
 ὄρᾶν μέτρον.
- 35 εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν 65
 ἔβαλον ποτε καὶ τὸν ἐκόντ'· ἐπεὶ νεφέλα παρελέξατο,
 ψεύδος γλυκὺ μετέπων, αἴδρις ἀνήρ·
 εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτα πρέπεν οὐρανιαῶν 70
 θυγατέρι Κρόνου· ἄντε δόλον αὐτῷ θέσαν
- 40 Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα. τὸν δὲ τετράκναμον ἐπραξε
 δεσμὸν,
 Ἐπ. β.
 ἐὼν ὄλεθρον ἔγ'· ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν
 πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.
 ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπεργίαιον,
 μόνα καὶ μόνον, οὐτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὐτ' ἐν
 θεῶν νόμοις·

V. 26. μακρὸν plures codd., vulgo μακρόν γ'. ib. φρασὶ multi libri, vulgo φρεσίν. — V. 28. πολυγαθές, aliquot libri πολυγαθός. ib. ἀνάταν Schol. et codd., vulgo ἀάταν. — V. 31. ὅτι Hermannus, vulgo ὅτι γ', unus cod. ὅτ' ἐμφ. — V. 36. ἔβαλον ποτὶ καὶ τὸν ἐκόντ' Boeckhiius, vulgo ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἴκοντ'. Jacobsius ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἴκων. Beckius et Hermannus ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἴκοντ'. — V. 38. οὐρανιαῶν plerique codd., vulgo οὐρανια. — V. 41. ἀνδέξατ' pauci codd., vulgo ἀνδέξατο, Mitscherlichius ἀνδειξατο. — V. 42. ἄνευ οἱ aliquot codd., alii ἄνευ δὲ οἱ, vulgo ἄνευ δ' οἱ. — V. 43. νόμοις libri omnes, vulgo νομοῖς.

- τὸν ὀνόμαζε τράφοισα Κένταυρον, ὃς
45 ἵπποισι Μαγνητίδεσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλλίου 85
 σφυροῖς, ἐκ δ' ἐγένοντο στρατός
 θαυμαστός, ἀμφοτέροις
 ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὑπερθε πατρός.
Στρ. γ'.
- Θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται, 90
50 Θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχῃ, καὶ θαλασσαῖον παρα-
 μίβεται
 δελφίνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμνε βροτῶν, 95
 ἐτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρεῶν
 φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.
 εἶδον γὰρ ἐκὰς ἐὼν ταπόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ
- 55** προγερόν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεισιν 100
 πιαινόμενον τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχῃ πότμου, σοφίας ἄριστον.
Ἄντ. γ'.
- τὴ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρῃ φρενὶ πεπαρεῖν, 105
 πρύτανι κύριε πολλῶν μὲν εὐστεφάνων ἀγνιᾶν καὶ στρατοῦ.
 εἰ δέ τις
- ἤδη κτεάτεσσι τε καὶ περὶ τιμᾶ λέγει 110
60 ἔτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον,
 χαινᾶ πρᾶπιδι παλαιμονεῖ κενεά.
 εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾶ
 κελადέων. νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος 115
 δεινῶν πολέμων ὄθεν φάμι καὶ σὲ τὰν ἀπειρονα δόξαν εὐρεῖν,
Ἐπ. γ'.
- 65** τὰ μὲν ἐν ἵπποσάισιν ἄνδρῃσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζο-
 μάχαισι βουλαὶ δὲ πρῆσβύτεραι 120

V. 44. τράφοισα codd., ed. Ald. τραφοῖσα. — V. 50. πτερόεντ' αἰετὸν codd., vulgo πτερόεντα αἰετὸν. ib. κίχῃ codd., vulgo κίχην. — V. 53. κακαγοριᾶν unus cod., alii κακηγοριᾶ, κακηγοριῶν, vulgo κακαγοριᾶν. — V. 56. σοφίας ἄριστον recte conjungit Boeckhiius, insolens tamen est dicendi genus, equidem Pindarum scripsisse puto σοφίας ἄωτος, quod explicatur illo σοφίας ἄριστω. Cf. Isthm. VI. 18.: ὅτι μὴ σοφίας ἄωτος ἄκρον κλυταῖς ἐπέων φουῖσιν ἐξίκηται ζυγίω. — V. 57. πεπαρεῖν codd. plerique, pauci πεπορεῖν, probante Heynio. — V. 58. μὲν plures codd., vulgo μάν. — V. 59. κτεάτεσσι, aliquot codd. κτεάνοισι. — V. 61. κενεά, Pauwius et Hermannus, vulgo κενᾶ. — V. 65. ἵπποσάισιν, unus cod. ἵπποσάοισι. ἄνδρῃσι Hermannus, libri ἀνδράσι. Deinde multi codd. πεζομάχοισι.

- ἀκίνδυνον ἔμοι ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον
 ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖρε. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν
 ἔμπολάν 125
 μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἀλὸς πέμπεται·
 τὸ Καστόρειον δ' ἐν Διολίδεσσι χορδαῖς ἑκὼν
- 70 ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
 φόρμιγγος ἀντόμενος. 130
 γένοι', οἷος ἔσσι μαθῶν· καλὸς τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ
 Στρ. δ.
 καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
 ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται
 ἔνδοθεν. 135
- 75 οἷα ψιθύρων παλάμαις ἔπετ' αἰεὶ βροτῶ.
 ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφάτιες, 140
 ὄργαις ἀτενὲς ἀλωπέκων ἔκειοι.
 κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει;
 ἄτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἔχοίσας βαθύ 145
- 80 σκευᾶς ἐτέρας, ἀβιάπτιστός εἰμι, φελλὸς ὡς ὑπὲρ ἔρκος, ἄλμας.
 Ἄντ. δ.
 ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταῖον ἐν ἀγαθοῖς
 δόλιον ἀστόν· ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας, ἀγὰν πάγην
 διαπλέκει. 150
 οὗ οἱ μετέχω θράσεος· φίλον εἴη φιλεῖν·

V. 66. σὲ ποτὶ πάντα λόγον scripsi, Boeckhiius ποτὶ σὲ πάντα λόγον, codd. plerique ποτὶ πάντα λ., unus ποτὶ ἅπαντα, alius ποτὶ ῥ' ἅπαντα, alius ποτὶ ῥα πάντα, et sic vulgo. — V. 69. ἑκὼν Boeckhiius, vulgo θάλασσαν. — V. 72. γένοι', multi codd. γένοιο δ'. Deinde Hermannus olim conjecit μαθῶν, καλὸς τις· πίθων κτλ. probante Boeckhio. — V. 74. ἀμώμητον libri omnes, Jacobsius conjecit ἀμωμήτων. — V. 75. βροτῶ Heindorfius, libri βροτῶν. — V. 76. διαιβολιᾶν scripsi, vulgo διαβολιᾶν, quod defendit Boeckhiius, ac si dictum esset pro διηβολιᾶν, quod parum probabile; scripsi διαιβολιᾶν, eodemque modo ap. Theogn. v. 324.: πειθόμενος χαλεπῆ, Κύρνε, διαιβολιᾶν. Hanc formam καταβασία, καταβιατός, μεταβολία, aliae satis defendunt. Deinde librorum lectionem ὑποφάτιες servavi, Boeckhiius ὑποφάτιες conjecit, fortasse ὑποφάγτιες scribendum, i. e. ὑποφάνσεις. — V. 78. κερδοῖ Huschkius, libri κέρδι. — V. 79. ἔχοίσας plerique codd., vulgo ὀχοίσας. — V. 80. ἔρκος, plures codd. et Schol. ἔρκος, unus ἔλκος. — V. 82. ἀγὰν Boeckhiius, codd. ἄγαν. Cf. Numerius ap. Athen. VII. p. 305. A.: ἐπ' ἄκρη κύματος ἀγῆ. Heynius conj. ἄταν.

- ποτι δ' ἐχθρὸν ἄτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι, 155
85 ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σχολιαῖς.
 ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσοσ ἀνὴρ προφέρει,
 παρὰ τυραννίδι, χῶπόταν ὁ λάβρος στρατός, 160
 χῶταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. χρῆ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν,
 Ἐπ. δ.
 ὅς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα
 κῦδος. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον 165
90 λαίνει φθονερῶν· στάθμασ δὲ τινος ἐλκόμενοι
 περισσᾶσ ἐνέπαξαν ἔλκος ὀδυναρὸν ἐᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
 πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν. 170
 φέρειν δ' ἐλαφρῶσ ἐπανχένιον λαβόντα ζυγόν
 ἀρήγει· ποτι κέντρον δέ τοι
95 λακτιζέμεν τελέθει
 ὀλισθηρὸς οἶμος. ἀδόντα δ' εἴη με τοῖσ ἀγαθοῖσ ὀμιλεῖν. 175

V. 86. νόμον codd. plerique, vulgo νομόν. — V. 89. ποτι μὲν duo codd., vulgo τότε μὲν. ibid. τότ' αὖθ' unus cod., ceteri τότε δ' αὖθ', Schmidius τότ' αὖ δ' et sic vulgo. — V. 90. ἐλκόμενοι plures codd., vulgo ἐλκόμενος. — V. 91. ἐνέπαξαν plures codd., vulgo ἐνέπαξεν. — V. 92. μητίονται codd., ut videtur, omnes, ed. Rom. μηχανῶνται, et sic vulgo. — V. 93. ζυγόν plerique libri, pauci ζυγόν γ'. — V. 96. ἀδόντα codd. plerique, vulgo ἀδόντα.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ.
 ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩ,
 ΚΕΛΗΤΙ.

Strophæe.

1 ἴ ο — — ἴ ο ο — ο ο ἠ
 2 ἴ ο — — ἴ ο ο — ο ο — — ἴ ο — — ἴ ο ἠ
 3 — ἴ ο ο — ο ο ἠ
 4 ἴ ο ο — ο ο — ο ο — ο ο — — ἴ ο — — ἴ ο — — ἴ ο ο ἠ
 5 ἴ ο — — ἴ ο ο — ο ο — — ἴ ο ἠ
 6 ἴ ο ο — ο ο — ἴ ο — — ἴ ο — — ἴ ο ἠ
 7 ἴ ο ο — ο ο — — ἴ ο — ἠ

Erodi.

1 ἴ ο — — ἴ ο ο — ο ο ἠ
 2 ἴ ο — — ἴ ο — — ἴ ο ἠ
 3 ἴ ο — — ἴ ο ο — ο ο — — ἴ ο ἠ
 4 ἴ ο — ο ἴ ο ο — ο ο — ο
 5 ἴ ο ο — ο ο — — ἴ ο — — ἴ ο ἠ
 6 ἴ ο ο — ο ο — — ἴ ο — — ἴ ο ἠ
 7 ἴ ο ο — ο ο — — ἴ ο ο — ο ο — ἠ
 8 ἴ ο — — ἴ ο ο — ο ο — — ἴ ο — ἠ
 9 ο ο ἴ ο ο — — ἴ ο — — ἴ ο ἠ

Ἦθειλον Χαιρωνά κε Φιλυρίδαν, Στρ. α.
 εἰ χρωῶν τοῦθ' ἀμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὐξασθαι ἔπος,

V. 1. Φιλυρίδαν scripsi, vulgo Φιλλυρίδαν, at Φιλύρα vocabatur Chironis mater, ut est Nem. III. 43.: τὰ μὲν μίτων Φιλύρας ἐν δόμοις, et Pyth. VI. 22.: μεγαλοσθενεῖ Φιλύρας υἱὸν ὄρφανίζομένην Πηλεΐδα.

ζῶειν τὸν ἀποιχόμενον,

Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισι τ' ἄρχειν

Ἰαλίου Φῆρ' ἀγρότερον, 5

5 νοῦν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἶος ἐὼν θρέψεν ποτέ 10

τέκτονα νωδυνίας ἄμερον γυιαρκέοντ' Ἀσκληπίον,

ἦρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νοῦσων.

τὸν μὲν εὐτππου Φλεγύα θυγάτηρ Ἄντ. α.

πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμῆϊσα χρυσέοις 15

10 τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος,

εἰς Ἄϊδα δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα, τέχνησι Ἀπόλλωνος.

χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος 20

γίνεται παιδῶν Διός. ἃ δ' ἀποφλαυρίζαισά νιν

ἀμπλακίαισι φρενῶν, ἄλλον αἶνησεν γάμον κρύβδαν

πατρός, 25

πρόσθεν ἀχειρεκόμα μιχθεῖσα Φοῖβῳ,

15 καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. Ἐπ. α.

οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν

οὐδὲ παμφώνων λαχὰν ἕμεναίων, ἄλικες 30

οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι

ἐσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' αἰοδαῖς· ἀλλὰ τοι

20 ἦρατο τῶν ἀπόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον. 35

ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον,

ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω,

μεταμῶνια θηρέων ἀκράντοις ἐλπίσιν. 40

ἔσχε τοιαύταν μεγάλην ἀνάταν

Στρ. β.

25 καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλθόντος γὰρ εὐνέσθη ξένου

V. 4. εὐρυμέδοντα, Schol. εἰρυμίδοντος. — V. 5. νοῦν aliquot codd., vulgo νόον. Hermannus γνάμ' conjecit. — V. 6. τέκτονα νωδυνίας γυιαρκέοντ' scripsi, vulgo τέκτον' ἀνωδυνίας γυιαρκέος, quod emendavit Hermannus, restituto numero plurali, ipse nunc improbat: praeterea Boeckhius νωδυκῶν pro ἀνωδυκῶν scripsit, at singularem tunc Schol. II. IV. 110. Ἀσκληπίον pauci libri, vulgo Ἀσκαπιόν. — V. 11. Ἄϊδα duo codd., ceteri Ἄϊδα. — V. 12. γίνεται scripsi, et sic unus cod., vulgo γίγνεται. ἀποφλαυρίζαισα Boeckhius, vulgo ἀποφλαυρίζασα; idem μιν pro νω. — V. 14. ἀχειρεκόμα complures codd., vulgo ἀχειρεκόμα. — V. 16. οὐκ ἔμειν', Hermannus et Boeckhius ex ed. Ald. οὐδ' ἔμειν'. — V. 24. τοιαύταν plures codd. τοι εὐνάταν.

- λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας. 45
 οὐδ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ' ἄρα μελοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις
 ἄϊεν ναοῦ βασιλεύς
- Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθῶν, 50
 πάντα ἴσαντι νόφ· ψευδέων δ' οὐχ ἄπτεται· κλέπτει
 τέ νιν
- 30 οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.
- καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα Ἄντ. β'. 55
 ξεινίαν κοίταν ἄθμενι τε δόλον, πέμπεν κασιγνήταν μένει
 θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
 ἐς Λακέρειαν. ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρ-
 θένος. δαίμων δ' ἕτερος 60
- 35 ἐς κακὸν τρέψαις ἑδαμάσσατό νιν· καὶ γειτόνων
 πολλοὶ ἐπαῦρον, ἀμᾶ δ' ἔφθαρεν, πολλὰν δ' ὄρει πῦρ
 ἐξ ἑνός 65
 σπέρματος ἐνθορὸν αἰστωσεν ὕλαν.
- ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ Ἐπ. β'.
 σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμεν
- 40 λάβρον Ἀφαιστοῦ, τότε εἶπεν Ἀπόλλων· Οὐκέτι 70
 τλάσομαι ψυχᾶ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
 οἰκτροτάτῳ θανάτῳ, ματρὸς βαρεῖα σὺν πάθῃ.
 ὡς γάτο· βάματι τ' ἐν πρώτῳ κυχῶν παιδ' ἐκ νεκροῦ 75
 ἄρπασε· καιομένα δ' αὐτῷ διέφανε πυρά·
- 45 καὶ ῥά μιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι 80
 πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.
- τοὺς μὲν ᾧν, ὅσοι μόλον αὐτοφύτων Στρ. γ'.
 ἐλκῶν ξυνάονες, ἢ πολιῶ χαλκῶ μέλη τετρωμένοι 85
 ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,

V. 27. οὐδ' multi libri, vulgo οὐ δ'. ibid. Boeckhiiu τόσσαις ἄϊεν, et multi codd. τόσσαις ἄϊεν vel ἄϊεν, vulgo τόσαις εἰς ἄϊεν. — V. 28. κοινᾶνι plures codd., vulgo κοινῶνι. ibid. γνώμαν πιθῶν Schmidius, libri γνώμαν (sive γνώμα) πεπιθῶν, unus πιθῶν. Boeckhiiu γνώμα πιθῶν. — V. 29. νιν Boeckhiiu, vulgo μιν. — V. 35. τρίψαις plures codd., reliqui τρίψας. ἑδαμάσσατο pauci libri, vulgo ἑδαμάσατο. — V. 36. πολλὰν δ' plurimi codd., vulgo πολλὰν τ'. — V. 44. διέφανε duo codd., vulgo διέφαινε.

50 ἢ θερινῶ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι, λύσαις ἄλλον
 ἄλλοιων ἀχέων 90
 ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαουδαῖς ἀμφέπων,
 τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περᾶπτων πάντοθεν
 φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθοῦς.

ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ἄντ. γ΄.

55 ἔτραπεν καὶ κείνον ἀγάνορι μισθῶ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς
 ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσει·
 ἦδη ἀλκωτότα· χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίρραις δι' ἀμφοῖν
 ἀμπροᾶν στέρνων καθέλεν 100
 ὠκέως, αἶθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μύρον. 105
 χρῆ τὰ τοικότα παρ δαιμόνων μαστευμένον θναταῖς φρασίιν,
 60 γνόντα τὸ παρ ποδός, οἷας εἰμὲν αἴσας.

μῆ, φίλα νηγά, βίον ἀθάνατον Ἐπ. γ΄.

σπεῦδε, τὰν δ' ἐμπρακτον ἀντλεὶ μαχανάν. 110

εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι ἔτι Χείρων, καὶ τί οἱ

φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι

65 ἀμέτεροι τίθεν· λατῆρά τοί κέν νιν πίθων 115

καὶ νῆν ἐσλοῖσι παρασχῆιν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων

ἢ τινα Λατοῖδα κεκλημένον ἢ πατέρος.

καὶ κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν 120

Ἀρήθουσιν ἐπὶ κράναν παρ Αἰτναῖον ξένον,

70 ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς Στρ. δ΄.

πρᾶνς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαναμαστός

πατήρ. 125

τῶ μὲν διδύμας χάριτας,

εἰ κατέβαν ὕγλειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίαν

αἴγλαν στεφάνοις, 130

V. 50. λύσαις ed. Rom. et unus cod., vulgo λύσας. — V. 52. περιάπτων Schmidius, et sic duo codd., vulgo περιάπτων. Hermannus ἢ γυίοις περί ἄπτων τινὶ Πάντοθα, ejecto φάρμακα, vel περί ἄπτων ἀπὸ Πάντοθα. — V. 55. καὶ κείνον Boeckhius, vulgo κἀκείνον. — V. 58. ἐνέσκιμψεν aliquot codd., sive ἐνέσκιμψε, vulgo ἐνέσκηψεν. — V. 59. φρασίιν Boeckhius, codd. omnes φρασί. — V. 65. κέν νιν Boeckhius, vulgo κέν μιν. — V. 66. καὶ νῆν Boeckhius, codd. καὶ νῆν. — V. 69. Ἀρήθουσαν scripsi, vulgo Ἀρήθουσαν. — V. 71. ξείνοις δέ, unus cod. ξείνοις τε.

τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἔλ' ἐν Κίρρῳ ποτέ·
 75 ἀστέρος οὐρανίου φαμί τηλαυγέστερον κείνῳ φάος 135
 ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσσαις.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ἄντ. δ.
 ματρὶ, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μίλ-
 πονται θαμά

σεμνὰν θεὸν ἐννύχαι. 140

80 εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἰέρων, ὀρθὰν ἐπίστα, μαν-
 θάνων οἴσθα προτέρων·

ἐν παρ' ἑσλὸν πῆματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς 145
 ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
 ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

τὴν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἔπεται. Ἐπ. δ. 150

85 λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρχεται,
 εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλῆς
 οὐκ ἔγεντ' οὐτ' Αἰακίδα παρὰ Πηλεΐ
 οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν 155

ὄλβον ὑπέρτατον οἷ σχεῖν, οἶτε καὶ χρυσαμπύκων

90 μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοισ 160
 αἶον Θήβαις, ὀπόθ' Ἀρμονίαν γάμην βοῶπιν,
 ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

καὶ θεοὶ δαΐσαντο παρ' ἀμφοτέροις, Στρ. ε. 165
 καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυστεῖς ἐν ἔδραις,
 ἔδνα τε

95 δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
 ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἕστασαν ὀρθὰν
 καρδίας. ἐν δ' αὐτὴ χρόνῳ 170

τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις
 εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς
 πατῆρ 175

ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμαρτὸν Θυῶνα.

V. 74. ἔλ' ἐν Pauwius, et sic Scholiasta videtur legisse, codd. ἔλιν vel ἔλα. — V. 76. περάσσαις ed. Rom., codd. aliquot περάσσαις, alii περάσας, παρήσας, περάσας. — V. 81. σύνδυο Boeckhiius, et sic unus cod. atque Plutarchi. consol. ad Apollon. c. 11., vulgo σὺν δύο. δαίονται, Plutarchus δαίνονται.

100 τοῦ δὲ παῖς, ὄνπερ μόνον ἀθανάτα ἄντ. ἔ.
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχᾶν
λιπῶν 180

ᾤρσεν πυρὶ καιόμενος
ἐκ Λαναῶν γόνον. εἰ δὲ νόφ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας
ὀδόν, χρῆ πρὸς μακάρων
τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλλοτε δ' ἄλλοιαι πνοαί

105 ὑψιπέταν ἀνέμων. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται,
ἄσπετος εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἔπηται. 190

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις Ἐπ. ἔ.
ἔσσομαι τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασίν
δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὴν θεραπεύων μαχανάν.

110 εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἄβρον ὀρέξαι, 195
ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὐρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.

Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηθόν', ἀνθρώπων φάτις.
ἐξ ἐπέων κελαιδενῶν, τέκτονες οἷα σοφοί 200
ἄρμωσαν, γινώσκωμεν. ἃ δ' ἀρετὰ κλειναῖς αἰδαῖς

115 χρονία τελέθει. παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές 205

V. 105. ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται, Hermannus con-
jecit: ὄλβος ἀνδρῶν ἐς μακρὸν οὐκ ἔρχεται. — V. 106. ἄσπετος Her-
mannus nuper proposuit, vel ἄπλετος, olim ἔς πολὺ, et sic ego quoque
jamdiu conjei, vulgo ὄς πολὺς. Dissenius ἀμπολύς. Boeckhiius
οὐ, πολὺς κτλ. — ἐπιβρίσαις Boeckhiius, libri ἐπιβρίσας. — V. 108.
φρασι plures codd., vulgo φρασι. — V. 114. γινώσκωμεν scripsi,
vulgo γινώσκομεν.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Δ.

ΑΡΚΕΣΙΑΛΑΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩ.

ΑΡΜΑΤΙ.

S t r o p h a e.

ι υ --- ι υ υ --- υ υ υ
ι υ --- ι υ υ --- υ υ --- ι υ --- ι υ υ --- υ υ υ
ι υ --- ι υ υ --- υ υ --- ι υ --- ι υ υ --- υ υ υ
ι υ υ --- υ υ --- υ υ --- ι υ --- υ υ
5 ι υ υ --- υ υ --- ι υ --- υ υ --- υ υ --- υ υ υ
ι υ --- ι υ --- ι υ υ --- υ υ --- υ υ υ
ι υ --- ι υ --- ι υ --- ι υ υ
υ υ --- ι υ --- υ

E p o d i.

υ --- ι υ υ --- υ υ --- ι υ --- ι υ υ
ι υ υ --- υ υ --- ι υ --- ι υ υ --- υ υ υ
ι υ --- ι υ --- ι υ --- υ υ υ
ι υ υ --- ι υ --- ι υ --- ι υ υ --- υ υ υ
5 υ --- ι υ υ --- υ υ --- υ υ --- ι υ --- υ υ
ι υ --- ι υ --- ι υ υ υ
ι υ --- υ ι υ υ --- υ υ --- ι υ --- ι υ --- υ

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ Στρ. α.
στᾶμεν, εὐτίππου βασιλῆϊ Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν
Ἀρκεσίλα,

V. 2. σᾶμεν Boeckhius scripsit, vulgo στάμεν.

Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνι τ' αὐξῆς οὖρον
ῥυθίων, 5

ἔνθα ποτὲ χρυσεῶν Διὸς αἰητῶν πάρεδρος
5 οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἰρία
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, ἱεράν 10
νάσον ὡς ἤδη λιπῶν κτίσσειεν εὐάρατον
πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῶ,

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσειθ' Ἄντ. α. 15
10 ἐβδόμη καὶ σὺν δεκάτῃ γενεῇ Θήραιον, Διήτα τό ποτε ζαμενῆς
παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος, δεσποῖνα Κόλχων.
εἶπε δ' οὕτως

ἡμιθῆοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις· 20

Κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν·

φαμί γὰρ τᾶςδ' ἐξ ἀλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν 25

15 ἀστέων ῥίξαν φρυτεύσεσθαι μελησίμβροτον
Διὸς ἐν Ἀμμωνος θεμέθλοις.

Ἐπ. α.

ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοᾶς, 30

ἀνία τ' ἀντ' ἑρετῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.

κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλῶν πολιῶν

20 ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τὸν ποτε Τριτωνίδος ἐν
προχοαῖς 35

λίμνας θεῶ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι

ξείνια πρῶραθεν Εὐφάμος καταβάς

δέξαιτ'· αἴσιον δ' ἐπὶ οἱ Κρονίων Ζεὺς πατήρ ἐκλαγξε
βροντάν· 40

ἀνίχ' ἀγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν

Στρ. β.

25 ναὶ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα
δὲ πρότερον

ἀμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὑπερ γαίας ἐρήμων 45

V. 4. αἰητῶν Aldina, vulgo αἰετῶν. Heynius ὀρνίχων. —
V. 5. τυχόντος codd., ut videtur, omnes; edd. vulgares τυχόντος γ'.
deinde ἰρία Boeckhiius, vulgo ἰρία. — V. 7. κτίσσειεν unus cod.,
vulgo κτίσιεν. — V. 8. ἀργάεντι conjecit Hermannus, et unus cod.
ἀργήεντι, vulgo ἀργώεντι. — V. 14. ἀλιπλάκτου aliquot codd., vulgo
ἀλιπλάκτου. — V. 19. μεγαλῶν Boeckhiius, scribebatur μεγάλην. —
V. 22. πρῶραθεν scripsi, legebatur πρῶραθεν.

εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἀμοῖς.
 τουτάκι δ' οιοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδιμαν 50
 ἀνδρὸς ριδοῖον πρόσοψιν θηκάμενος· φιλίων δ' ἐπέων
 30 ἄρχετο, ξείνοισ ἀτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται
 δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον. 55

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ Ἄντ. β.
 κώλυεν μῆναι. φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαἰαόχου παῖς ἀφθίτου
 Ἐννοσίδα
 ἐμμεναι· γίνωσκε δ' ἐπειγομένους· ἂν δ' εὐθύς ἀρπάξαις
 ἀρούρας 60

35 δεξιτεροῦ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.
 οὐδ' ἀπίθησέ ἱν; ἀλλ' ἤρωσ ἐπ' ἀκταῖσιν θορών,
 χειρὶ οἱ χεῖρ' ἀντρεῖσαις δέξατο βῶλακα δαιμονίαν. 65
 πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος
 ἐναλίου βᾶμεν σὺν ἄλμα,

Ἐπ. β.
 40 ἐσπέρας ὕγρῳ πελάγει σπομέναν. ἦ μάν νιν ὠτρύννον θαμά 70
 λυσιπόνους θηραπόντεσσιν φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες·
 καὶ νυν ἐν τᾷδ' ἀφθίτον νάσφ κέχυται Λιβύας 75
 εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἶκοι νιν βάλε παρ
 χθόνιον

Ἄϊδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὐφάμος ἐλθῶν,
 45 υἱὸς ἰπάρχου Ἰοσειδάωνος ἀναξ, 80
 τὸν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ'
 ὄχθαις·

τετράτων παιδων κ' ἐπιγενομένων Στρ. γ.
 αἰμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε
 γὰρ μεγάλας 85
 ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ Μυκητῶν.

V. 30. ἄρχετο restitui, Boeckhiius ex compluribus libris ἄρχεται, at φέρομεν quoque v. 26. potest pro imperfecto haberi. — V. 34. γίνωσκε scripsi, vulgo γινώσκει. ibid. ἀρπάξαις ed. Rom., codd. ἀρπάξας. — V. 36. ἀπίθησέ ἱν Hermannus scripsit, libri ἀπίθησέ ἱν. — V. 37. ἀντρεῖσαις ed. Roman., libri ἀντρεῖσας. — V. 39. ἐναλίον coniecit J. Fr. Meyerus, codd. ἐναλίη. Hermannus ἐναλίον. βᾶμεν scripsit Boeckhiius, vulgo βᾶμεν. — V. 40. ὠτρύννον aliquot codd., vulgo ὄτρυνον. — V. 44. Ἄϊδα Boeckhiius, vulgo Ἄϊδα.

- 50 νῦν γε μὲν ἄλλοδαπᾶν κριτὸν εὐρήσει γυναικῶν
 ἐν λέχεσιν γένος, οἳ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν 90
 νᾶσον ἔλθόντες τέκωνται φῶτα κελαινεφῶν πεδίω
 δεσπότην· τὸν μὲν πολυχρῦσφ ποτ' ἐν δάματι 95
 Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν
- 55 Πύθιον νᾶον καταβάντα, χρόνφ Ἄντ. γ'.
 ὑστέρφ νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν Νεῖλοιο πρὸς πῖον τέμενος
 Κρονίδα.
 ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες, ἑπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ 100
 ἦρωες ἀντίθιοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
 ᾧ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτφ λόγφ 105
- 60 χρησιμὸς ὠρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτφ κελᾶδφ·
 ἄ σε χαίρειν ἔστρις αὐδάσαισα πεπρωμένον
 βασιλέ' ἀμφανεν Κυράνα, 110
Ἐπ. γ'.
 δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποιναῖ τις ἔσται πρὸς θεῶν.
 ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν, ὥτε φοινικανθήμευ ἦρος ἀκμᾷ,
- 65 παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρχεσίλας· 115
 τῷ μὲν Ἀπόλλων ἄτε Πυθῶ κῶδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορευ
 ἵπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοῖσαισι δώσω 120
 καὶ τὸ πάγχρυσον νάκας κροῦθ'· μετὰ γάρ
 κείνο πλευσάντων Μενυᾶν, θεόπομποὶ σφισιν τιμαὶ γύτευθεν.
- 70 τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; Στρ. δ'.
 τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἄλοις; θέσφα-
 τον ἦν Πελίαν 125
 ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χεῖρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.
 ἦλθε δὲ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ, 130

V. 50. νῦν γε μὲν, unus cod. et Schol. νῦν γε μόν. — V. 54. ἀμνάσει sic recte aliquot libri, vulgo ἀμνάσει. — V. 55. χρόνφ sic vulgo legitur, codd., ut videtur, omnes χρόνφ δ'. — V. 56. ἀγαγεῖν Boeckhiius, libri ἀγαγίν. — V. 57. ἦ ῥα, Boeckhiius coniecit Ἄ ῥα Μηδείας κτλ. — V. 61. ἔστρις αὐδάσαισα Boeckhiius, libri εἰς τρις αὐδάσαισα. — V. 62. Κυράνα multi codd., vulgo Κυράνας. — V. 64. ὡς scripsi, vulgo ὡς, quod deest in multis codd. ἀκμᾷ, aliquot libri ἐν ἀκμᾷ. — V. 65. τούτοις, unus cod. τούτων, quod recepit Heyniius. — V. 66. ἀμφικτιόνων Boeckhiius, libri Ἀμφικτιόνων. — V. 72. ἀκάμπτοις unus cod., plerique ἀκνάμπτοις, alii ἀγνάμπτοις.

πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθῆν ματέρος·
75 τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθῆμεν μεγάληα,
 εὐτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον **135**
 χθόνα μόλη κλειτᾶς Ἴωλκοῦ,

ξείνος αἶτ' ὦν ἀστός. ὁ δ' ἄρα χρόνω Ἄντ. δ.
 ἵκει' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνῆρ ἔκπαγλος· ἐσθὰς δ' ἀμ-
 φότερόν νιν ἔχεν, **140**

80 ἄ, τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἀρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
 ἀμφὶ δὲ παρδαλέα στέγεται φρίσσοντας ὄμβρους·
 οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ὄχοντ' ἀγλαοί, **145**
 ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον. τάχα δ' εὐθύς ἰὼν σφετέρως
 ἐστάθη γνώμας ἀταρβάτοιο πειρώμενος **150**

85 ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

Ἐπ. δ.

τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τότε·
 Οὐ τι πον οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι
 πόσις **155**

Ἀφροδίτας· ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ
 Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὡτον καὶ σέ, τολμαίεις Ἐφιάλτα ἄναξ.

90 καὶ μὰν Τιτυὸν βίλος Ἀρτέμιδος θήρηνσε κραιπνόν,
 ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον,
 ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῶ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι Στρ. ε. 165
 γάρυον τοιαῦτ'· ἀνὰ δ' ἡμίονοις ξεστᾶ τ' ἀπήνα προτρο-
 πάδαν Πελίας

95 ἔκετο σπείδων· τάφε δ' αὐτίκα παπτάνας ἀρίγνωτον πέδιλον
 δεξιτερῶ μόνον ἀμφὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῶ **170**
 δεῖμα προσένηπε· Ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὐχεται

V. 78. ἄρα Boeckhius, vulgo ἄρα. — V. 79. νιν Boeckhius, libri μν. — V. 81. παρδαλέα Hermannus, et sic duo codd., vulgo παρδαλία. — V. 82. ὄχοντ' Boeckhius, libri, ut videtur, omnes οἴχοντ'. — V. 84. ἀταρβάτοιο ed. Rom. et Tetz. Lycophr. 175. Schol. ἀταρβήτοιο, codd. omnes ἀταρβάτοιο, Hermannus conjecit ἀταρμύκτοιο. — V. 86. γίνωσκον scripsi, legebatur γίγνωσκον. ibid. εἶπεν καί, Heynius conjecit εἶπσκον. — V. 89. Ἐφιάλτα codd. omnes, vulgo sine auctoritate Ἐπιάλτα. — V. 95. παπτάνας Boeckhius, libri παπήνας.

πατρὶδ' ἔμμεν; καὶ τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς 175
 ἔξανῆκεν γαστρός, ἐχθίστοισι μὴ ψεύδειν
 100 καταμιάναις εἰπέ γένναν.

τὸν δὲ θαρσῆσαις ἀγανοῖσι λόγοις Ἄντ. ε.
 ὧδ' ἀμείφθη· Φαμί διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσιν. ἀντροθε
 γὰρ νέομαι 180

πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι
 θρέψαν ἀγναί.

εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐναντούς οὔτε ἔργον 185
 105 οὔτ' ἔπος εὐτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἰκόμαν
 οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευμέναν
 οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὠπασεν λαγέτα 190
 Διόλω καὶ παισί, τιμάν.

ἐπι. ε.
 πεύθομαι γὰρ νιν Πελίαν ἀθήμεν λευκαῖς πιθήσαντα φρασίην
 110 ἀμυτέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχαδικᾶν τοκέων· 195
 τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος, ὑπερφιάλου
 ἀγεμόνος δεισαντες ὕβριν, κᾶδος ὡσεῖτε φθιμένου δνο-
 φερὸν 200

ἐν δώμασι θηκόμενοι, μίγα κωκυτῷ γυναικῶν
 κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,

115 νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν, Κρονίδα δὲ τράφεν Χείρωνι
 δῶκαν. 205

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων Στρ. ε'.
 ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται,
 φράσασατέ μοι σαφέως·

Δίονος γὰρ παῖς, ἐπιχώριος οὐ ξείναν ἰκοίμαν γαίαν
 ἄλλων. 210

Φῆρ δὲ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.

V. 100. καταμιάναις omnes codd. praeter unum exhibent. —
 V. 103. Χαρικλοῦς sic plerique codd., vulgo Χαρικλοῖς. — V. 105.
 εὐτράπελον tres tantum codd., plurimi εὐτράπελον. Scholiasta εὐτρά-
 πελον videtur legisse. — V. 109. νιν Boeckhius, codd., ut videtur,
 omnes μν. ibid. φρασίην aliquot codd., vulgo φρασίη. — V. 113. μίγα
 κωκυτῷ complures libri, vulgo μετὰ κωκυτῷ, unus cod. μίγα κ. —
 V. 115. τράφεν, ed. Ald. τράφιν. — V. 118. ἰκοίμαν Hermannus,
 codd. ἰκόμαν.

120 ὡς φάτο. τὸν μὲν ἐξελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα φηραλέων γλεφερώων 215
ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν, ἔξαιρετον
γόνον ἰδῶν κάλλιστον ἀνδρῶν.

καὶ καθίγνητοὶ σφισιν ἀμφότεροι Ἄντ. ζ'. 220

125 ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἔγγυς μὲν Φέρης κράναν
'Υπερῆδα λιπῶν,
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν· ταχέως δ' Ἄδματος ἴκεν καὶ
Μέλαμπος

εὐμενέοντες ἀνεψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρα 225

μελιχίοισι λόγοις αὐτοῦς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι· ἀρμόζοντα τεύχων, πᾶσαν ἐν ἐφόροσύναν τάνυεν, 230

130 ἀθροαῖς πέντε δραπῶν νύκτεσσιν ἐν θ' ἀμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Ἐπ. ζ'.

ἀλλ' ἐν ἑκτῇ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς
ἀνήρ 235

συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἴψα δ' ἀπὸ
κλισιᾶν

ᾧργο σὺν κείνοισι. κατ' ῥ' ἤλυθον Πελία μέγαρον·

135 ἑσόμενοι δ' εἶσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκούσας αὐτὸς
ὑπαντίασεν 240

Τυροῦς ἔρασιπλοκάμου γενεά· πρᾶν δ' Ἰάσων

μαλθακῆ φωνῆ ποτιστάζων ὄαρον

βάλλετο κρηπίδα σοφῶν ἐπέων· Παῖ Ποσειδάνος Πει-
τραίου, 245

ὠτὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι Στρ. ζ'.

140 κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχείαν ἐρπόντων πρὸς
ἐπίβδαν δμως·

V. 120. ἔγνον plures codd., ceteri ἔγνον. — V. 122. περί Hermannus, vulgo περί. Cf. Nem. V. 47.: ἰσολοῖσι μάχραισι περί πᾶσα πόλις. — V. 125. Ὑπερῆδα Hermannus, vulgo Ὑπερῆδα. — V. 126. ἴκεν unus tantum, ut videtur, cod., vulgo ἦκεν. — V. 129. ἐν εὐφοροσύναν, libri plurimi εἰς vel ἐς, male; conjungas ἐντάνυεν. — V. 134. Πελία μέγαρον plures codd., alii μέγαρον Πελία aut Πέλλα δ', alii Πέλλα μέγαρον. — V. 135. ἀκούσας plures libri, alii ἀκούσας. ibid. ὑπαντίασεν plerique codd., vulgo ὑπητίασεν.

- ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὄργας ὑφαίνειν λοι-
πὸν ὄλβον. 250
- εἰδοῦτι τοὶ ἐρέω· μία βουῆ Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ Θρασυμήδει Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς 255
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσειον
145 λεύσσομεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἐχθρα πέλει
ὁμογύνοις· αἰδῶς καλύψαι. 260

- οὐ πρέπει νῦν χαλκοτόροις ξίφεσιν Ἀντ. ζ.
οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλην προγόνων τιμὰν δάσασθαι· μῆλ' α
τε γάρ τοι ἐγώ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημι· ἀγρούς τε πάντας, τοῖς
ἀπούραις 265
- 150 ἀμετέρων τοκέων νέμασι, πλεῖστον παιῶνων·
κοῦ με ποιεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
ἀλλὰ καὶ σκαῖπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρη-
θείδας 270
ἐγκαθίζων ἰσπότηαις εἴδυνε λαοῖς δίκας,
τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

- 155 λῦσον ἄμμιν, μὴ τι κεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήη
κακόν. Ἐπ. ζ. 275
ὡς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾶ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας· Ἔσομαι
τοῖσος. ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἀλικίας 280
ἀμφικολεῖ· σὸν δ' ἀνθὸς ἤβας ἄρτι κυμαίνει· δύνασαι δ'
ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἐὰν ψυχὰν κομίζαι
160 Φοῖξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους 285
δέσφα τε κροῖου βαθύμαλλον ἄγαιν, τῇ ποτ' ἐκ πόντου
σαώσῃη

V. 145. ἀφίσταντ' Schol. et codd. plurimi, pauci ἀμφίσταντ'.
Chacria grammaticus correxit ἀφίσταντ', itaque unus cod. et anti-
quae. eod. — V. 146. αἰδῶς καλύψαι scripsi, i. e.uolo celare,
pudet me reticere. Legebatur αἰδῶ καλύψαι et jungebatur cum
his, quae praegrossa sunt; Hermannus αἰδοῦ καλύψαι. — V. 147.
νῦν unus cod., idque coniecerat Hermannus, vulgo νῶν, alij codd.
τῶν vel τῶι — V. 148. μῆλα Schol. et codd. omnes, Heysius μᾶλα. —
V. 152. θράγος codd. plurimi, vulgo θράνον. — V. 155. ἀναστήη
Hermannus, libri ἀναστήησιν aut ἀναστήησιν.

- ἐκ τε ματριῶς ἀδίων βελέων. Στρ. ἡ.
 ταῦτά μοι θαναμαστός ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ. μεμάντευμαι δ'
 ἐπὶ Κασταλίᾳ, 290
 εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῖ
 πομπάν.
- 165** τοῦτον ἄεθλον ἐκὼν τέλεσον· καὶ τοι μονορχεῖν
 καὶ βασιλευμένον ὄμνυμι προήσειν. καρτερός 295
 ὄρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
 σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κριθεὶν· 300
 ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἦδη
- 170** ὄρνυεν κάρουκας ἔοντα πλόον Ἄντ. ἡ.
 φαινόμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς
 ἀκαμαντομάχαι
 ἦλθον Ἄλκμίνης θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε, δοιοὶ δ'
 ὑψιχαῖται 305
 ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν,
 ἐκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου· τῶν μὲν κλέος **310**
- 175** ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σὸν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.
 ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς αἰοιδᾶν πατήρ
 ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς. 315
Ἐπ. ἡ.
 πέμπτε δ' Ἐρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον
 πόνον
 τὸν μὲν Ἐχλονα, κεχλάδοντας ἦβη, τὸν δ' Ἐρυτον. ταχέως
- 180** ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες ἔβαν· 320
 καὶ γὰρ ἐκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἐντυνεν βασιλεὺς
 ἀνέμων
 Ζήτην Κάλαιν τε πατήρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν **325**
 νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
 τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὴν ἡμιθέοισιν πόθον πρόσδαιεν Ἥρα

V. 167. ἄμμιν duo codd., vulgo ἄμμι. — V. 172. Ἄλκμίνης
 codd., ut videtur, omnes, Ἄλκμίνης edd. vett. — V. 179. ταχέως
 Boeckhius, vulgo ταχίως δ', et sic, ut videtur, plerique codd., alii
 ταχίς. — V. 180. θεμέθλοις emend. Boeckhius, codd. plerique θά-
 μεθλα, in aliis plane omissum. — V. 184. πόθον πρόσδαιεν Boeckhii
 conjectura est, quae quidem parum placet. Libri πόθον γ' ἔδαιεν
 vel ἔδαιεν, in aliis particula γε deest. Hermannus conjecit: ἡμιθέοις
 ἐν πόθον δαίκοιεν Ἥρα.

- 185 ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λιπόμενον Στρ. θ'.
 τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ', ἀλλ'
 ἐπὶ καὶ θανάτῳ 330
 φάρμακον κάλλιστον εἰς ἀρετᾶς ἄλιξιν εὐρέσθαι σὺν ἄλλοις.
 εἰς δ' Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβη ναυτῶν ἄωτος, 335
 λέξατο πάντας ἐπαινήσας Ἰάσων. καὶ ῥά οἱ
- 190 μάντις ὀρνίχισσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
 Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου 340
 κρέμασαν ἀγκίρας ὑπερθεῖν,
- χρυσίαν χεῖρεσσι λαβὼν φιάλαν 'Αντ. θ'.
 ἀρχὸς ἐν πρύμνῃ πατέρ' Οὐρανοῖδαν ἐγχεικτραννον Ζῆνα,
 καὶ ὠκυπόρουσ 345
- 195 κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου
 κελεύθους
 ἅματά τ' εὐφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν·
 ἐκ νεφείων δέ οἱ ἀντάῦσε βροντᾶς αἴσιον 350
 φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτίνες στεροπαῖς ἀπορη-
 γνύμεναι.
 ἀμπνοῶν δ' ἦρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν 355
- 200 πιθόμενοι· κάρυξε δ' αὐτοῖς 'Επ. θ'.
 ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἀδείας ἐνίπτων ἐλπίδας·
 εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος. 360
 σὺν Νότου δ' αὐραὶς ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι
 ἦλυθον· ἐνθ' ἄγρον Ποσειδάωνος ἔσσαντ' εἰναλίου τέμενος,
- 205 φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα ταύρων ὑπάρχεν 365
 καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θένεαρ.
 εἰς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἴεμενοι δεσπότην λίσσοντο ναῶν,
 συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον Στρ. ι. 370
 ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζωαί, κυλινδέσκοντό
 τε κραιπνότεραι

V. 188. εἰς δ' Ἰωλκὸν Schmidius, libri εἰς δ' Ἰωλκόν, unus cod. εἰς δὲ Ἰωλκόν. — V. 190. ὀρνίχισσι καὶ κλάροισι, tres codd. ὀρνίχισσιν ἐν κλάροισι, unus ὀρνίχισσι κλάροισι τε. — V. 195. ἀνίμων, multi codd. ἀνίμουσ. — V. 203. Ἀξείνου, duo codd. Εὐξείνου. — V. 206. λίθων unus cod., ceteri λίθινον. — V. 209. δίδυμαι, plerique codd. δίδυμοι.

- 210 ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κείνος
αὐταῖς
ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν 375
ἦλυθον· ἐνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν
μῖξαν Αἰήτα παρ' αὐτῶ. πότνια δ' ὄξυτάτων βελίων 380
ποικίλαν ἴγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν
- 215 ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλω
μαινάδ' ὄρον Κυπρογένεια φέρην Ἄντ. ι.
πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαιοιάς ἐκδιδάσκειν σοφόν
Αἰσονίδα· 385
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς
αὐτάν
ἐν φρασί καιομέναν δονέοι μάλιστα Πειθοῦς. 390
- 220 καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν παρωτῶν·
σὺν δ' ἔλαίῳ φαρμακῶσαισ' ἀντίτορα στερεᾶν ὀδονᾶν
δῶκε χρεῖσθαι. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον 395
γλυκὴν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.
Ἐπ. ι.
ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμματο
225 καὶ βόας, οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνεῦν καιομένοιο
πυρός, 400
χαλκίαις δ' ὄπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι·
τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλα πέλασσεν μούνος. ὀρθὰς δ' αὐλάκας
ἐντανύσαις 405
ἦλαν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον
γᾶς. ἔειπεν δ' ὤδε· Τοῦτ' ἔργον βασιλεύς,
230 ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἀφθιτον στρωμνὰν
ἀγέσθω, 410

V. 211. ἔπειτεν ἦλυθον Boeckhiius et Hermannus, plerique libri ἔπειτ' ἐήλυθον, Schol. ἔπειτ' ἦλυθον, unus cod. ἔπειτα ἦλ. — V. 213. μῖξαν, scribebatur μῖξαν. ibid. ὄξυτάτων libri plurimi, alii ὠκυτάτων aut ὀκυτάτων. — V. 214. τετράκναμον omnes codd., vulgo ex grammaticorum veterum conjectura τετρακνάμον'. — V. 223. μῖξαι, scribebatur μῖξαι, unus cod. μῖξιν, alius μῖξει. — V. 225. πνεῦν Hermannus, libri πνέον. idem praeterea nunc locum ita constituit: οἱ γενύων ξανθᾶν φλόγα πνεῦν. — V. 227. τοὺς, unus cod. τοὺς δ'. — V. 228. ἀνὰ βωλακίας duo codd., vulgo ἀναβωλακίας. deinde ὀρόγυιαν Hermannus, libri ὀργυιάν.

κῶας αἰγλᾶεν χρυσίῳ θυσάνῳ. Στρ. ιά.
 ὡς ἄρ' αἰδάσαντος ἀπὸ κράκεον ῥίψαις Ἰάσων εἶμα θεῶ
 πίσινος

εἶχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ ἔολε παμφαρμάκου ξείνας
 ἔφρετμαῖς. 415

σπασσάμενος δ' ἄροτρον, βοέους δῆσαις ἀνάγκη
235 ἔντεσιν αὐχένας ἐμβάλλον τ' ἐριπλεύρῳ φρεῖ
 κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνασ' ἐπιτακτὸν ἀνήρ 420
 μέτρον. ἦψεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει
 δύνασιν Διήτας ἀγασθεῖς.

Ἄντ. ιά.

πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερόν ἄνδρα φίλας 425

240 ὄρεγον χεῖρας, στεφάνοισι τέ μιν ποίας ἔφρεπτον, μελιχίους
 τε λόγοις

ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστός υἱὸς δέρμα
 λαμπρόν

ἐννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι· 430

ἦλπετο δ' οὐκέτι οἱ κείνόν γε πράξεσθαι πόνον.

καῖτο γὰρ λόχημα, δράκοντος δ' εἶχετο λαβροτατᾶν
 γενύων, 435

245 ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει,
 τέλεσαν ἂν πλαγαὶ αἰδάρου.

Ἐπ. ιά.

μακρὰ μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὦρα γὰρ συνάπτει·
 καί τινα 440

οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ' ἄγῃμαι σοφίας ἑτέροις.
 κτεῖνε μὲν γλανκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν,

250 ὠ' ρκεσίλα, κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὴν Πελλίαιον
 φόνον· 445

V. 233. τίλι Boeckhius, libri αἰόλι, Pauvius αἰόλι. —

V. 234. βοέους duo codd., vulgo βοέις. ἀνάγκη Schol. probante Hermannus, codd. (praeter unum, qui ἀνάγκης exhibet) ἀνάγκης,

quod servavit Boeckhius. — V. 236. ἐξεπόνασ' Boeckhius, codd. ἐξεπόνησ'.

— V. 240. ἔφρεπτον, Pauvius ἔφρεπτον. — V. 243. πράξεσθαι Hermannus, libri πράξασθαι. estque illud pro passivo accipiendum. —

V. 244. λαβροτατᾶν Hermannus, vulgo λαβροτάταν, unus cod. λαβροτατῶν.

— V. 246. οὐδάρου aliquot libri, vulgo οὐδῆρου. — V. 250. ὠ' ρκεσίλα omnes libri, praeter unum, qui Ἀρκεσίλα exhibet, quod recepit Boeckhius. ihid. τὴν Πελλίαιον φόνον, Didymus legebat τὴν Πελλιαφόνον, et sic duo codd.

- ἐν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ
 Λαμνιάων τ' ἔθνευ γυναικῶν ἀνδροφόνων·
 ἐνθα καὶ γυίων ἀέθλοισ ἐπέδειξαν κρίσιν τ' ἐσθᾶτος
 ἀμφίς, 450
- καὶ συνεύνασθεν. καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς Στρ. ιβ'.
 255 σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτίνος ὄλβου δέξατο
 μοιριδίον
 ἄμαρ ἢ νύκτας. τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοι-
 πὸν αἰεὶ 455
- τέλλετο· καὶ Λακεδαιμονίων μυχθέντες ἀνδρῶν
 ἦθεσι τὰν ποτε Καλλίσταν ἀπόκησαν χρόνῳ 460
 νᾶσον· ἐνθεν δ' ὕμμι Λατοΐδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
 260 σὺν θεῶν τιμαῖς ἐφέλλειν, ἄστν χρυσοθρόνον
 διανέμειν θεῖον Κυράνας 465
- ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις. Ἄντ. ιβ'.
 γῶδι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν. εἰ γάρ τις ὄζους ὄξυ-
 τόμῳ πελέκει
 ἐξερεῖσαι μὲν μεγάλας δρυός, αἰσχῦνοι δέ οἱ θατητὸν
 εἶδος· 470
- 265 καὶ φθινόκαρπος εἶσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
 εἴ ποτε χυμῆριον πῦρ ἐξίκηται λοιόθιον·
 ἢ σὺν ὀρθαῖς κίονεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα 475
 μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει δύστανον ἐν τειχεσιν,
 ἐὼν ἐρημώσασα χῶρον. Ἐπ. ιβ'.
- 270 ἐσσι δ' λατῆρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾶ φάος. 480
 χρῆ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἔλκειος ἀμφιπολεῖν.
 ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαιροτέρους· 485

V. 252. Λαμνῶν plures libri, alii Λημνῶν. — V. 253. ἐπέ-
 δεῖξαν κρίσιν τ' scripsi de conjectura, libri ἐπέδειξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος
 ἀμφίς, quod eum metro repugnet, Boeckhiius scripsit ἐπέδειξάν τ'
 ἄγων' ἐσθ. ἄ. — V. 255. σπέρμ' ἀρούραις et ἀκτίνος Hermannus,
 libri περ ἀρούραις et ἀκτίνας, nisi quod nonnulli eodd. ἀρούραις
 exhibent. — V. 258. ἦθεσι τὰν ποτε Boeckhii est emendatio, libri
 ἦθεσι ἂν ποτε vel ἦθεσιν ἂν ποτε, Hermannus et Heynius ἂν', Chaeris
 grammaticus ἐν conjecterunt. — V. 264. μὲν Hermannus scripsit,
 libri κεν. — V. 265. περ' αὐτᾶς ed. Ald., aliquot eodd. περ' αὐτᾶς,
 vulgo περ αὐτᾶς. — V. 267. κίονεσσιν Boeckhiius, vulgo κίοντῆσι. —
 V. 269. ἐρημώσασα Boeckhiius, vulgo ἐρημώσασα.

ἀλλ' ἐπὶ χάρας αὐτίς ἔσαι δυσπαλεῖς δὴ γίνεται, ἔξαπίνας
 εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατῆρ γένηται.

275 τιν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες 490
 τλαῖθι τὰς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἄπασαν.

τῶν δ' Ὀμήρου καὶ τόδε συνθέμενος Στρ. ιγ'.
 ῥῆμα πόρουν· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγ-
 ματι παντὶ φέρειν. 495

280 αὐξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθῶς. ἐπέγνων μὲν Κυραναῖ
 καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαίαν 500
 Λαμοφίλου πραπίδων. κείνος γὰρ ἐν παισὶν νέος,
 ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετῆ βιοτῆ,
 ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννῶς ὀπός, 505
 ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

285 οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, Ἄντ. ιγ'.
 οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων
 βραχὺ μέτρον ἔχει.

εὖ νιν ἐγνωκεν· θειράπων δὲ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ.
 φαντὶ δ' ἔμμεν 510

τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκη
 ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ μὰν κείνος Ἄτλας οὐρανῶ 515

290 προσπαλαίει νῦν γε πατρώας ἀπὸ γᾶς ἀπὸ τε κτεάνων·
 λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
 μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου 520

Ἐπ. ιγ'.

ιστιῶν. ἀλλ' εὐχεται οὐλομένην νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ
 οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνα συμποσίας ἐφέπων

295 θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἦβαν πολλαίσις, ἐν τε σοφοῖς 525
 δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολλαῖς ἀσυχία θιγέμεν,
 μήτ' ἂν τινι πῆμα πορῶν, ἀπαθῆς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. 530
 καὶ κε μυθήσαιθ', ὅποιαν Ἀρκεσίλα
 εὔρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων, πρόσφατον Θιβία ξενωθεῖς.

V. 273. αὐτίς Boeckhiius, vulgo αὐθίς. *ibid.* γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 280. δικαίαν Hermannus, et sic plures codd., vulgo δικαίαν. — V. 282. ἐγκύρσαις unus cod., ceteri ἐγκύρσας. — V. 288. γινώσκοντ', scribebatur γιγνώσκοντ'. — V. 290. ἀπὸ γᾶς ἀπὸ τε Boeckhiius ex codd., scribebatur ἄπο γᾶς ἄπο τε. — V. 298. Ἀρκεσίλα vulgata lectio recte se habet, Boeckhiius ex codd. Ἀρκεσίλα, casu vocativo.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ε.
 ΑΡΚΕΣΙΑΔΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩ,
 ΑΡΜΑΤΙ.

S t r o p h a e .

u ' u - ' u u
 u ' u - ' u - u ' u u u u
 u ' u u x u ' u u - u - u u u
 u u u u u
 5 ' u u u ' u u u
 - ' u - ' u u u u u u
 u ' x u ' u u u u u u
 u ' u - ' u u - ' u u
 10 ' u - ' u u - u u - ' u - u - - ' u - u - u - u u

E p o d i .

u ' ' u u u ' u - u ' u u u u
 u ' ' u u - u - u - x u ' u -
 x u ' u u - u x u ' u u -
 u ' u x u ' u u - -
 5 u ' ' u u u - u u -
 ' u u - u x u ' u u - ' u -
 u ' ' u - u u u - -
 ' u - ' u u
 x u ' u u - u - ' u u u - u u u - u u u u u u

In difficillimo hoc carmine constituendo cum aliis tum maxime in stropharum vs. 7. a Boeckhio recessi, qui illius versus hunc esse numerum putavit:

- Ὁ πλοῦτος εὐρουθενής, Στρ. α.
 ὅταν τις ἀρχᾶ κεκραμένον καθαρά
 βροτήσιος ἀνήρ πότμον παραδόντες αὐτὸν ἀνάγγ
 πολύφιλον ἐπέταν. 5
- 5 ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα,
 σύ τοι νῦν κλυτὰν
 αἰῶν' ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο
 σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσειαι 10
 ἕκατι χροσαρμάτου Κάστορος·
- 10 εὐδῖαν ὅς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεῖν καταιδύσει μάκα-
 ραν ἔστιαν.
- σοφοὶ δέ τοι κάλλιον Ἀντ. α. 15
 φέροντι καὶ θεόςδοτον δύναμιν.
 σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
 τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς
- 15 ἔσσι μεγαλᾶν πολιῶν, 20
 ἔχεις συγγενῆς
 ὀφθαλμῷ αἰδοιότατον γέρας,

— ' — — ' — — — — —

at si a prima strophā et antistrophā discesseris, reliquarum lectiones istum numerum aegre recipiunt, itaque commodior visus est hujusmodi numerus

— ' — — ' — — — — —

V. 2. ἀρχᾶ scripsi, legebatur ἀρετᾶ, at cum in ceteris strophis longa sit syllaba, hic quoque restituenda est. ἀρχᾶ autem est principium, fundamentum; dicit enim poeta fortunam, quas juste sit parva, cujus honestum sit principium, diuturnam esse. cf. Ol. XI. 78. ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἐκόμενοι, Hermannus ἀρχᾶ. — V. 6. τοι νῦν Boeckhiius, duo libri τοίνω, vulgo τοίνυ. ibid. κλυτὰν αἰῶν' correxi, legebatur κλυτᾶς αἰῶνος, at μετανίσσεισθαι i. e. μεταχρησθῆαι objectum requirit, itaque κλυτᾶν αἰῶνα scripsi. — V. 7. ἀκρᾶν Hermannus, et ita aliquot codd., vulgo ἀκράν. — V. 8. σὺν libri omnes, Schmidius εἶν. — V. 10. εὐδῖαν ὅς, Hermannus conjecit εὐδιανός. — V. 15. μεγαλᾶν plures codd., alii μεγάλαν vel μέγαν. — V. 16. ἔχεις συγγενῆς correxi, legebatur ἔχει συγγενῆς. — V. 17. ὀφθαλμῷ scripsi, legebatur ὀφθαλμός. ibid. αἰδοιότατον Schmidius et Hermannus, vulgo αἰδοιότατον. fieri autem potest, ut aliud plane verbum scripserit poeta, quemadmodum ὀφθαλμοῖς σε μνότατον γίρας. Sententia autem, quam restitui, plane requiritur; hoc enim

- ταῦ τοῦτο μιν γνύμενον φρενί·
 μάκαρ δὲ καὶ νῦν, κλεινῆς ὄτι 25
 20 εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἐλὼν δέδεξαι τόνδε κῶ-
 μων ἀνέρων,
- Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ σε μὴ λαθῆτω Ἐπ. α. 30
 Κυράνα γλυκὴν ἀμφὶ κάπον Ἀφροδίτας αἰδόμενον
 παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπεριθέμεν·
 φίλει δὲ Κάρρωτον ἔσοχ' ἐταίρων·
- 25 ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθῆος ἄγων 35
 ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν
 ἀφίκται δόμους θεμισκρεόντων·
 ἀλλ' ἀρισθάρματον
 ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις 40
- 30 ἀκηράτοις ἀνλῆις Στρ. β. 45
 ποδαρχέων δώδεκ' ἄν δρόμων τέμενος.
 κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
 ὅποσα χειραρᾶν
 τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων
- 35 Κρισαῖον λόφον 50
 ἄμειψ' ἐν κοιλόπεδον νάπος
 θεοῦ· τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον
 μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν,
 Κρηῆτες ὃν τοξοφόροι τέγει Παρνασίῳ κάθισσαν, τὸν μο-
 νόδροπον, φυτόν. 55

dicit poeta, regiam dignitatem, quae oculis maxime venerabilis vi-
 deatur, Arcesilaum a majoribus acceptam habere. Hermannus, qui
 intacta cetera reliquit, pro ἔχει conjecit *ἐπι*. — V. 21. τῷ σε μὴ
 Schmidius scripsit, libri τῷ μὴ σε, duo codd. τῷ μὴ μιν. — V. 24.
 φίλει codd., Aristarchus conjecit φίλειν. — V. 26. ὀψινόου, Schol.
 leg. ὀψίνοον. — V. 27. ἀφίκται Hermannus, libri ἀφίκτο. — V. 30.
 ἀκηράτοις, ed. Rom. ἀκήρατοι, nonnulli codd. ἀκηράτοισιν, ἀκηράτισιν,
 ἀκηράτησιν. — V. 31. δώδεκ' ἄν δρόμων Thierschius, libri δώδεκα
 δρόμων vel δωδεκαδρόμων. — V. 34. τεκτόνων, Hermannus conjecit
 τεκτόνια. δαίδαλ' ἄγων Hermannus est emendatio, libri δαυδάματ'
 ἄγων. Fortasse scribendum τεκτόνι' ἀγάματ' ἄγων. — V. 36. ἄμειψ'
 scripsi, libri ἄμειψιν. ib. ἐν, Rittershusius ἄν, probante Hermanno. —
 V. 37. τό σφ' ἔχει plerique codd., vulgo τόσσ'. — V. 39. Παρνασίῳ
 ed. Ald., vulgo Παρνασσίῳ. ib. κάθισσαν τὸν Boeckhius scripsit,
 codd. καθίσσαντο, praeter unum, qui κάθισσαν τό exhibet.

- 40 *ἔκοντι τοίνυν πρέπει* Ἄντ. β΄.
νόφ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.
Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἠΰκομοι φλέγοντι Χάριτες. 60
μακάριος, ὃς ἔχει
καὶ πεδὰ μέγαν κάματον
- 45 *λόγων φερτάτων*
μναμῆ'. ἐν τεσσαράκοντα γάρ 65
πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὄλον
δίφρον κομιξαις ἀταρβεῖ φρενί,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων καὶ πα-
τρῶϊακ πόλιν. 70
Ἐπ. β΄.
- 50 *πόνων δ' οὐ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἐσται·*
ὁ Βάττου δ' ἔπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον 75
ξένοισι. κείνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δαίματι φύγον,
- 55 *γλώσσαν ἐπεὶ σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν·*
ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων 80
θῆρας αἰνῶ φόβῳ,
ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελῆς γένοιτο μαντεύμασιν.
- ὁ καὶ βαρειᾶν νόσων* Στρ. γ΄. 85
- 60 *ἀέσματα' ἀνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει,*
πόρεν τε κίθαριν, δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγών
ἐς πραπίδας εὐνομίαν, 90
μυχόν τ' ἀμφίπει
- 65 *μαντείον· τῷ Λακεδαιμονί*
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθῆα Πύλῳ
ἔνασσεν ἀλκᾶντας Ἡρακλῆος 95

V. 46. *μναμῆ'* scripsi, codd. *μναμήϊον*, sed Scholiasta legit pluralem, hinc Boeckhiius *μναμήϊ'*. — V. 48. *κομιξαις* unus cod., ceteri *κομξας*. — V. 49. *ἀγλαῶν*, aliquot codd. *ἀγαθῶν*, alii *ἀγανῶν*. — V. 51. *ἔμπαν* duo codd., vulgo *ἔμπας*. — V. 55. *γλώσσαν* plerique codd., vulgo *γλώτταν*. — V. 56. *ἔδωκ'* multi codd., vulgo *δῶκεν*. — V. 65. *μαντείον* scripsi, libri *μαντήϊον*. ibid. *τῷ Λακεδαιμονί* Boeckhiius et Hermannus, libri *τῷ καὶ Λακ.* — V. 66. *ἐν Ἄργει τε καὶ* Hermannus, et sic plures codd., vulgo *ἐν τ' Ἄργεϊ καὶ*.

ἐχγόνους Αἰγίμιου τε. τὸ δ' ἐμὸν γασόντ' ἀπὸ Σπάρτας
ἐπήρατον κλέος,

- ὄθεν γεγενναμένοι Ἄντ. γ'.
- 70 ἴκοντο Θήρανδε, φῶτες Αἰγείδαι, 100
ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρᾶ τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον·
ἐνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεῶ 105
- 75 Καρνεῖ' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν·
ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀνταγορίδαι. σὺν Ἑλένῃ γὰρ μόλον, καπνωθείσαν
πάτραν ἐπεὶ ἴδον 110
- ἐν Ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως Ἐπ. γ'.
- 80 δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχθέντες σφε δωροφόροι, 115
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε, νασι θοαῖς
ἀλὸς βαθειᾶν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν, 120
εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις
- 85 ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
σκυρωτὰν ὁδόν, ἐνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἐπι δίχα κίται 125
θανῶν.

- μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μετὰ Στρ. δ'.
ἐναιεν, ἥρωσ δ' ἔπειτα λαοσεβής.
- 90 ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες αἴδαν 130
βασιλέες ἱεροὶ
ἐντί, μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν
δρόσῳ μαλθακῇ

V. 68. γασόντ' Boeckhiius, libri plerique γασύτ', alii γασίεντ' vel γασίεν τ'. — V. 72. ἔρανον unus codex, ceteri ἐς ἔρανον. — V. 74. τεῶ complures codd., vulgo τεᾶ. — V. 75. Καρνεῖ' multi codd., vulgo Καρνεία, Boeckhiius Καρνή', i. e. Καρνήε. — V. 78. Ἀνταγορίδαι, plures codd. Ἀντηγορίδαι. — V. 80. οἰχθέντες multi codd., vulgo ἰχθέντες. — V. 92. μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν aliquot codd., vulgo μυγᾶλαν δ' ἀρετᾶν, Boeckhiius μεγάλα δ' ἀρετὰ scriptisit.

- ῥάνθεν κώμων θ' ὑπὸ χεύμασιν, 135
95 ἀκούοντί τε χθονία φρενί
 σφρόν ὄλβον νιῶ τε κοινὰν χάριν
 ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλα. τὸν ἐν αἰοιδᾷ νέων πρέπει χρυσάορα
 Φοῖβον ἀπύειν, 140
 ἔχοντα Πυθωνόθεν Ἄντ. δ.
 τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν
100 μέλος χαριέν. ἄνδρα κείνον ἐπαινεόντι συνετοί.
 λεγόμενον ἔρέω· 145
 κρέσσονα μὲν ἀλικίας
 νόσον φέρβεται·
 γλῶσσαν θάρσος τε ταυνύπτερος
105 ἐν ὄριξιν αἰετός ἐπλετο· 150
 ἀγωνίας δ', ἔρκος οἶον, σθένος·
 ἐν τε Μοῖσαισι ποτανὸς ἀπὸ μητρὸς φίλας, πέφανται θ'
 ἄρματηλάτας σοφός·
 ὄσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, Ἐπ. δ. 155
 τετόλμακε. θεὸς τέ οἱ τοῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν,
110 καὶ τολοιπὸν ὀπισθε, Κρονίδαὶ μάκαρες,
 διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφὶ τε βουλαῖς 160
 ἔχειν, μὴ φθισποπυρὶς ἀνέμων
 χειμερία καταπνοᾶ δαμαλίζοι χρόνον.
 Διὸς τοι νόος μέγας κυβερνήτῃ
115 δαίμον' ἀνδρῶν φίλων. 165
 εὐχομαί νιν Ὀλυμπία τοῦτο δόμεν γέρας ἐπι Βάττου γένει.

V. 94. ῥάνθεν correxi, legebatur in codd. ῥανθειῶν sive ῥαν-
 θειῶσαν, quod videtur nihil aliud esse quam ῥανθησαν, hoc est illud
 ipsum, quod restitui, ῥάνθηκ Boeckhii ῥανθειῶσα scripsit, ibid. κώ-
 μων θ' ὑπὸ χεύμασιν, pro κώμων vulgo ἡμων, sed illud tuentur
 codd. omnes, deinde θ' cum aliquot codd. eiecit Boeckhii. ὑπὸ
 χεύμασιν ed. Rom. et unus cod., plerique ὑποχέμασιν. — V. 95.
 ἀκούοντί τε scripsi, codd. ποι, Boeckhiius τοι, Hermannus που. —
 V. 104. γλῶσσαν, legebatur γλῶσσάν τε, quod correxi. — V. 110.
 ὀπισθε inseruit Boeckhiius, ἔπειτα Hermannus, in duobus codd. ὦ
 πλῆιστα adjectum est, vulgo ὦ. — V. 116. Ἐπι. Beckius, Heynius,
 Hermannus ἔπι conjecerunt.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ 6.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ

ΑΡΜΑΤΙ.

$$\begin{array}{cccccccccccccccccccc} & & & & & & \overset{x}{\sim} & & & & & & & & & & & & & & & \\ \cup & \cup & \cup & - & \cup & \cup & - & \cup & \cup & \cup & \cup & \cup & - & - & - & - & - & - & - & - & - & - \\ \cup & \cup \\ & & & & & & \overset{x}{\sim} & & & & & & & \sim & & & \cup & \cup & \cup & \cup & \cup & \cup \\ \cup & \cup \\ 5 & & & & & & \overset{x}{\sim} & & & & & & & \sim & & & \cup & \cup & \cup & \cup & \cup & \cup \\ & & & & & & \overset{x}{\sim} & & & & & & & \sim & & & \cup & \cup & \cup & \cup & \cup & \cup \\ \cup & \cup & \cup & - & \cup & & & & & & & & & & & & & & & & & & \\ - & \cup & \\ \cup & \cup \end{array}$$

'Ακούσατ' ἡ γὰρ ἐλικώπιδος Ἀφροδίτας Στρ. α΄
 ἄρουραν ἦ Χαρίτων
 ἀναπολιζομεν, ὄμφαλὸν ἐριβρόμου
 χθονὸς ἐς λάϊνον προσειχόμενοι

„In descriptione metrorum nihil incertum, nisi quod duo primi versus conjungi possunt:

$$\cup \cup \cup - \overset{x}{\sim} \cup \cup \cup \cup \cup - \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup$$

quae numerorum consociatio licet multis ex causis videretur probabilis, nihilo minus disjunxi, quod in re ambigua soleo facere. Carmen scriptum Thrasybulo victori; inscriptio Xenocratem appellat, quae petita videri possit ex v. 6. Sed Xenocrates potest victor recitatus esse, ut censebat Heynius; ideoque titulum mutare non ausus sum.“ Boeckhiius.

V. 1. ἡ Heynius, vulgo ἦ. — V. 4. ἐς λάϊνον scripsi, legebatur ἐς γαόν, quod metro repugnat. itaque Hermannus olim ἀγγαον correxit, probante Boeckhio, quod tolerari nequit, postea Hermannus ἐς γαῖον conjecit.

- 5 Πυθιονίκος ἐνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαῖς
ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει
ἐτοῖμος ὕμνων
Θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Ἀπολλωνίᾳ τετεῖχισται νάπα·
- 10 τὸν οὔτε χιμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθῶν, Στρ. β.
ἐριβρόμου νεφέλας
στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοῦς
ἀλὸς ἄξιοσι παμφόρῳ χειράδι
τυπτόμενον. φάσι δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ
- 15 πατρὶ τιῶ, Θρασύβουλε, κοινὰν τε γενεῆ
λόγοισι θνατῶν
εὐδοξον ἄρματι νίκαν
Κρυσαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.
- σύ τοι σκέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθάν Στρ. γ.
- 20 ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὄρφανιζομένῳ
Πηλεΐδα παραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν,
βαρνόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,
- 25 θεῶν σέβεσθαι·
ταύτας δὲ μὴ ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.
- ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατάς Στρ. δ.
νόημα τοῦτο φέρων,
- 30 ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στρατάρχον Λιδιόπων
Μέμνονα. Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἄρμ' ἐπέδα

V. 12. ἄνεμος codd., ut videtur, omnes, Schol. ἄνεμοι, quod recepit Boeckhiius. — V. 13. ἄξιοι plerique libri, unus ἄξιοι, vulgo ἄξιοι. ibid. χειράδι codd., nisi quod unus χειράδι praebet, et Eustath. ad II. φ. p. 1326. 20. Sed χειράδι legit Etymol. Magn. p. 808. 43. et Schol. Hom. II. φ. v. 319. — V. 14. τυπτόμενον Hermannus emendavit, libri plerique τυπτόμενος, aliquot τυπτόμενοι — V. 15. κοινὰν ed. Rom. et unus cod., ceteri κοινῆ vel κοινά. — V. 17. ἄρματι νίκαν, multi codd. ἄρματινίκαν. — V. 21. τά ποτ' Schmidius, et sic unus codex, ceteri τὰν ποτ'. — V. 28. ἔγεντο Schmidius et unus cod., vulgo ἐγένετο.

Πάριος ἐκ βελῶν δαΐχθεις· ὁ δ' ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·

- 35 Μεσσανίου δὲ γέροντος
δοναθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὄν·

Στρ. ε.

χαμαιπετῆς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ
μῆνων δ' ὁ θεῖος ἀνήρ

πρίατο μὲν θαράτοιο κομιδᾶν πατρὸς,

- 40 ἐδόκησεν τε τῶν πάλαι γενεᾷ
ὀπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὑπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.
τὰ μὲν παρίκει·

τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος

- 45 πατρῶαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαίαν ἔδειξεν.

Στρ. ς.

νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,

ἄδικον οἷθ' ὑπέροπλον ἦβαν δρέπων,

σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων·

- 50 τίν τ', Ἐλέλιχθον, ὄργῃς ὅς ἱππίαν ἐς ὁδόν,
μᾶλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.

γλυκεῖα δὲ φρὴν

καὶ συμπόταισιν ὀμιλεῖν

μελισσᾶν ἀμειβεται τρητὸν πόνον.

V. 33. ἔφεπεν ed. Ald., vulgo ἔφεπε. — V. 36. *δοναθεῖσα*, multi codd. *δονηθεῖσα* *ibid.* βόασε libri omnes, βόασεν Schmidius. — V. 37. ἀπέριψεν· αὐτοῦ Heynius, vulgo ἀπέριψεν αὐτοῦ. — V. 40. *ἐδόκησεν τε* Hermannus, libri *ἐδόκησέ τε*, ed. Rom. et Schol. *ἐδόκησεν*. — V. 41. *τελέσαις* Boeckhius, libri *τελέσας* et *τελέσας*. — V. 43. *παρίκει* unus cod., ceteri *παρήκει*. — V. 46. *πάτρῳ* Hermannus, libri *πάτρῳ*. *ibid.* ἔδειξεν scripsit Schmidius, vulgo ἔδειξεν ἅπασαν, et omissum est ἅπασαν in uno codice. — V. 48. ἦβαν, Eustath. prooem. p. 5. ed. Schneid. ὕβρω, Hermannus conjecit *ανάταν*. — V. 50. *ὄργῃς ὅς ἱππίαν ἐς ὁδόν* scripsi. Codd. plerique *ὄργαῖς* (unus *ὄργῆν*) *πάσαις ὅς ἱππίαν ἐξοδον* (unus *εἰξοδον*). recte unus cod. *ἱππίαν*, alius *ἐς ὁδόν*. et *πάσαις* quidem ejiciendum esse apparet, pro *ὄργαῖς* autem *ὄργῃς* corrigendum. Hermannus *ὄργαῖς ἐς ἱππίαν ἐξοδον* scripsit, Boeckhius ex Scholiastæ explicatione conjecit *ἄθ' εὐφῆς ἱππίαν ἐξοδον*. — V. 51. *μᾶλα ἀδόντι* (sic Boeckhius pro vulg. scriptura *ἀδόντι*) omnes codd., vulgares editt. *ἀδόντι*. *ibid.* *προσέχεται* Schol. et aliquot codd., vulgo *προσέχεται*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'.
 ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΛΘΗΝΑΙΩ.
 ΤΕΘΡΙΠΠΩ.

Strophæ.

5
 - ˘ ˘ - - - ˘ ˘ - - -
 ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ - - - x ˘ ˘ ˘ ˘ - -
 - ˘ ˘ - - -
 - ˘ ˘ ˘ - - -
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - - -
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - -
 - ˘ ˘ ˘ - - -

Epodus.

5
 x ˘ ˘ ˘ ˘ - - x ˘ ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ - - ˘ ˘ - - - ˘ ˘ ˘ ˘ - - -
 x ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - -
 - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ ˘ ˘ - -

„Inscriptio carminis ex Sched. et Rom. ducta est, aliam libri præstant: Μεγακλεί Λαθηναίω, ἵπποις Ὀλύμπια, Πύθια, Ἴσθμια, ut Ald. Gott. Guelph. Par. A. B. et Veneti terni, nisi quod Ἴπποι est in Pat. A. et inverso ordine Ἴσθμια, Πύθια in Par. A. Gott. Guelph. Venetisque. Metrum est pulcherrimum, generis Aeolici; hinc ἐνυμφομαι v. 6. Id tenenti constabit, cur eos versus, quorum fines incerti sunt, ita definiverim, ut feci: quippe ut singulis partibus Aeolicus constaret character. Sic vs. 3. et secundo et quarto conjungi poterat, sed segregatur elegantius, ut Pyth. VI.

- Κάλλιστον αἰ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι Στρ.
 προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεῇ
 κρηπῖδ' αἰοιδᾶν
 ἵπποισι βαλέσθαι.
- 5 ἐπεὶ τίνα πάτρην, τίνα δ' οἶκον 5
 ναίοντ' ὀνυμάξομαι
 ἐπιφανέστερον
 Ἑλλάδι πυθέσθαι;
- πάσαισι γὰρ πόλῃσι λόγος ὀμιλεῖ Ἄντ.
 10 Ἐρεχθῆος ἀστῶν, Ἀπόλλων, οἱ τεόν γε δόμον 10
 Πυθῶνι δία
 θρητὸν ἔτευξαν.
 ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἴσθμοῖ
 νίκαι, μία δ' ἐκπρεπής
- 15 Διὸς Ὀλυμπιάς,
 δύο δ' ἀπὸ Κιζῆρας,
 ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων. Ἐπ. 15
 νέε δ' εὐπραγία χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνημαι,
 φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.
- 20 φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν 20
 θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
 τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

7. Nem. VI. ep. 7. et hoc ipso carmine str. 8. In ceteris mea ratio ab Hermanniana non multum discrepat, in iis, quae incerta sunt, analogiam certorum metrorum sequens, ut ep. 4. analogiam str. vs. 2. porro ep. 5. 6. analogiam str. vs. 5. Pyth. VI. 5. et hujus odae str. 4. Alia quaedam in ipsa syllabarum mensura novavi.“ Boeckhiius.

V. 1. *μεγαλοπόλιες*, Boeckhiius olim conjecit *μεγαλοπτόλιες*. — V. 2. *εὐρυσθενεῖ*, duo codd. *εἰρυσθενεῖ*. — V. 4. *ἵπποισι*, plures codd. *ἵπποις*. — V. 5. *τίνα δ'* unus cod. Cf. Ol. II. 2.: *τίνα θεόν, τίς ἦρωα, τίνα δ' ἄσθρα κελαδήσομεν*; vulgo *τίνα τ' οἶκον*, Boeckhiius *τίνα οἶκον*. — V. 6. *ναίοντ'* Schmidius, codd. *ναίων*. *ὀνυμάξομαι*, multi codd. *ὀνυμάξαι*. — V. 9. *πόλῃσι*, aliquot libri *πολλήσσι vel πολυτέσσι*. — V. 10. *Ἀπόλλων* libri plerique, alii *Ἀπολλον*. *ibid.* οἱ *τεόν γε* pauci libri, plerique οἱ *τεόν τε*, alii οἱ *τεόν* omissa particula. — V. 15. *Ὀλυμπιάς* Wesselingius, et sic unus cod., vulgo *Ὀλυμπίας*. — V. 18. *χαίρω τι· τὸ δ'* sic vulgo, itaque Aristarchus legit. Boeckhiius ex paucis libris *χαίρω· τί τὸ δ' ἄχνημαι* — *ἔργα*. — V. 20. *παρμονίμαν* Schol. et unus cod., vulgo *πάρ μονίμαν*.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Η΄.
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ.
ΠΑΛΛΑΙΣΤΗ.

S t r o p h a e.

x
 (3) x e ' c c c c c c c c c c c c
 x i c ' c c c c c c c c c c c c c c
 - ' ' c ' c c c c c c c c c c c c c c
 c ' c c - ' c c c c c c c c c c c c c c
 5 - ' c
 c ' c c - ' c
 c c c c - c

E p o d i.

c ' c ' c
 c c c ' c ' c
 x c c ' c
 - ' c c c c - ' c
 5 c ' ' c
 - ' c

Φιλόφρον Ἀσυχία, Δίκας
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων

Στρ. α΄.

Hoc carmen, quod Boeckhius Olymp. LXXX. 2. compositum esse statuit, Hermannus ad Olymp. LXXV. 3. retulit, corrigens Ἀριστομένει — νικήσαντι τὴν κῆ Πυθιάδα.

- ἔχοισα κλαῖδας ὑπερτάτας, 5
- 5 Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὴ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῶ σὺν ἄτρεκεῖ·
- τὴ δ' ὅπταν τις ἀμείλιχον Ἄντ. α. 10
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
- 10 τραχεῖα δυσμενῶν
ὑπαντιάζουσα κρατεῖ τιθεῖς
ἕβριν ἐν ἄντλῳ. τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθειν 15
παρ' αἴσαν ἐξερεθίζων. κέρδος δὲ φίλτατον,
ἐκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.
- 15 βία δὲ καὶ μέγαλινχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Ἐπ. α. 20
Τυφῶς Κίλιξ ἑκατόγχερανος οὐ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὲν βασιλεὺς Γιγάντων· δμᾶσθαι δὲ κεραυνῶ·
τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος· ὃς εὐμενεῖ νόφ 25
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρρασθαι ἑστεφανωμένον
- 20 υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.
- ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἐκάς Στρ. β. 30
ἀ δικαιοπόλις ἀρεταῖς
κλειναῖσιν Διακιδᾶν
θρηγοῖσα νᾶσος· τελέαν δ' ἔχει
- 25 δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. πολλοῖσι μὲν γὰρ αἰδέεται 35
νεκαρόροις ἐν ἀέθλοισι θρηψαῖσα καὶ θροῶς
ὑπερτάτους ἤρωας ἐν μάχαις·
- τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει. Ἄντ. β.
εἰμὶ δ' ἄσχιλος ἀναθέμεν 40
- 30 πᾶσαν μακραγορίαν

V. 4. ἔχοισα, multi codd. ἔχουσα. *ibid.* κλαῖδας Schmidius, vulgo κλαῖδας, libri nonnulli κλαῖδας vel κλαῖδας. — V. 11. ὑπαντιάζουσα, plures codd. ὑπαντιάζουσα. — V. 13. φίλτατον multi codd., vulgo φίλτατόν γ'. — V. 15. βία libri omnes et Schol., vulgo βία. — V. 20. ποίᾳ libri omnes, Schmidius πόᾳ. Παρνασίδι Boeckhiius, libri Παρνασίδης vel Παρνασίᾳ. — V. 26. θρηψαῖσα libri plures, vulgo θρηψαῖσα. — V. 28. τὰ δὲ καὶ aliquot codd., alii τὰ δὲ καὶ ἐν, vulgo τὰ καὶ ἐν.

λύρα τε καὶ φθέγματι μαλθακῶ,
μὴ κόρος ἐλθὼν κρίση. τὸ δ' ἐν ποσὶ μοι τράχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν,
ἐμᾶ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾶ.

- 35 παλαισματέσσι γὰρ οἰχνέων ματραδελφεούς Ἐπ. β.
'Ολυμπία τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις, 50
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἴσθμοῖ θρασύγυιον·
αὖξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις,
τὸν ὄνπερ ποτ' Ὀϊκλῆος παῖς ἐν ἑπταπύλοισι ἰδῶν 55
- 40 υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾶ,

ὀπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον Στρ. γ
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι. 60
ὦδ' εἶπε μαρναμένων·
Φυᾶ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει

- 45 ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα. θαέτομαι σαφές 65
δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

ὁ δὲ καμῶν προτέρα πάθα Ἄντ. γ.
νῦν ἀρείονος ἐνέχεται 70

- 50 ὄρνιχος ἀγγελία
Ἄδραστος ἤρως· τὸ δὲ οἴκοθεν
ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ
θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχη θεῶν 75
ἀφίξεται λαῶ σὺν ἀβλαβεῖ

- 55 Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγνιάς. τοιαῦτα μὲν Ἐπ. γ.
ἐφθέγγατ' Ἀμφιάροιο. χαιρών δὲ καὶ αὐτός

V. 32. κρίση plurimi codd. et Schol., vulgo κρίση. ibid. τράχον | ἴτω, vulgo vitiose ἴτω | τράχον, sed plerique codd. inverso ordine τράχον | ἴτω. τράχον autem aliquot libri suppeditant. — V. 35. οἰχνέων Hermannus, ἰχνέων Schmidius, libri ἰχνησίων. — V. 40. αἰνίξατο Boeckhiius, libri ῥνίξατο. — V. 43. ὦδ' εἶπε μαρναμένων· sic recte libri distinguunt, vulgo ὦδ' εἶπε μαρναμένων πλ. — V. 45. παισίν, Hermannus conjecit παῖ, σοὶ λῆμα. ibid. θαέτομαι duo codd., plerique θαέομαι. — V. 47. νωμῶντα, unus cod. νήμοντα, quod Heynius conjecit. — V. 52. μόνος Schol. et aliquot codd., vulgo μόνος. — V. 54. λαῶ plures codd., vulgo λαῖ.

- Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ραίνω δὲ καὶ ὕμῳ, 80
 γαίτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
 ὑπάνταςέ τ' ἴοντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' αἰδιμον, 85
 60 μαντευμάτων τ' ἐφάπατο συγγόνοισι τέχνας.
- τὺ δ', ἐκαταβόλε, πάνδοκον 87
 ναὸν εὐκλέα διανέμων 89
 Πυθῶνος ἐν γυάλοισι,
 τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
 65 ὤπασας· οἴκοι δὲ πρόσθεν ἀρπαλέαν δόσιν
 πενταθλίῳ σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες. 95
 ἄναξ, ἐκόντι δ' εὐχομαι νόῳ
- κατὰ τὴν ἀρμονίαν βλέπειν, 88
 ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι. 89
 70 κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ
 Δίκα παρέστακε· θεῶν δ' ὄπιν 100
 ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρχες, ὑμετέροις τύχαις.
 εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπταται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,
 πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων 105
- 75 βίον κορυσέμεν ὀρθοβούλοισι μηχαναῖς· 89
 τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει,
 ἄλλοτ' ἄλλον ὑπερθε· βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν 110
 μέτρῳ καταβαίνει. Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
 μυχῶ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἴηρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
 80 νίκαις τρισσαῖς ὀριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ. 115
- τέτρασι δ' ἔμπετες ὑπόθεν 89
 σωματέσσι κακὰ φρονέων· 90

V. 59. ὑπάνταςί τ' Boeckhius ex Schol., et ὑπάντασεν jam Schmidius, libri ὑπαντίαςεν vel ὑπαντίασ'. — V. 60. μαντευμάτων τ' ἐφάπατο, Hermannus conjecit μάντις, χρησμῶν τ' ἀμφ' ἄπατο. — V. 66. πενταθλίῳ Hermannus, libri πενταεθλίῳ. — V. 67. ἄναξ, codd. variant ἄναξ, τ' ἄναξ, γ' ἄναξ. — V. 68. κατὰ τὴν, aliquot codd. κατὰ τῶν. — V. 72. Ξέναρχες ita codd., Schmidius Ξίναρχες. — V. 73. πόνῳ, aliquot libri χρόνῳ. — V. 74. πεδ' ἀφρόνων, nonnulli codd. πεδαφρόνων. — V. 78. μέτρῳ, plures codd. μέτρον. — V. 80. τρισσαῖς codd., Pauwius τρίταις. ibid. ὀριστόμενες plurimi codd., Boeckhius ex uno Ἀριστόμενες.

τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς

ἔπαλπος ἐν Πυθιάδι κριθῆ,

120

85 οἰδὲ μολόντων παρ' ματέρ' ἀμφὶ γέλωσ γλυκύς
ᾠρσεν χάριν· κατὰ λαΐρας δ' ἐχθρῶν ἀπάροοι
πτύσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι.

125

ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχῶν

Ἄντ. ε.

ἀβρότατος ἐπι, μεγάλας

90 ἐξ ἐλπίδος πέταται

ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων

130

κρέσσονα πλοῦτου μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγω βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὔτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
ἀποτρόπῳ γνῶμα σεσεισμένον.

Ἐπ. ε.

95 ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ
ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ,

135

λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.

Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἔλευθέρῳ στόλῳ

140

πόλιν τάνδε κόμιζε Διὶ καὶ κρέοντι σὺν Διακῶ

100 Πηλεῖ τε κάγαθῶ Τελαμῶνι σὺν τ' Ἀχιλλεῖ.

145

V. 87. δεδαιγμένοι Hermannus, libri δεδαῖγμένοι. — V. 92. κρέσσονα πλοῦτου μέριμναν libri plerique, interpolati κρέσσονα τέρψιν πλοῦτου sive πλούτοιο. Hermannus conjecit μέριμναν. — V. 96. ἄνθρωπος Schol. ad Nem. VI. 4. et Plutarch. Consol. ad Apollon. cap. 6., vulgo ἄνθρωποι, et sic Schol. Soph. Ajac. 124. — V. 97. φέγγος ἔπεστιν Heynius, libri ἔπεστι φέγγος. — V. 99. Δι Boeckhius, libri Δι. — V. 100. Πηλεῖ τε κάγαθῶ sic vel καὶ ἀγαθῶ libri plerique, alii Πηλεῖ τε κἀρίστῳ vel Πηλεῖ κἀρίστῳ δή. Hermannus conjecit Πηλεῖ τ' ἐσθλῶ καὶ σὺν Τελαμῶνι.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Θ.
 ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩ.
 ΟΠΑΙΤΟΔΡΟΜΩ.

Strophæ.

υ υ ' υ ' υ υ - υ υ - -
 ' υ - - - ' υ - - ' υ
 υ υ ' υ ' υ υ - υ υ - υ
 ' υ υ - υ υ - - ' υ υ υ - υ υ - υ
 5 ' υ - - ' υ υ - υ υ - - ' υ - - ' υ υ υ - υ υ υ υ υ
 ' υ υ - υ υ - - ' υ υ - υ υ - - ' υ υ υ - υ υ υ - υ
 ' υ υ - υ υ - ' υ υ - - ' υ υ υ
 ' υ - - ' υ - - ' υ - - ' υ - υ

Epodi.

- ' υ υ - υ υ - - ' υ υ -
 ' υ υ - υ υ - - ' υ υ - - ' υ υ υ - υ υ υ υ υ
 - ' υ - - ' υ υ - υ υ - - ' υ υ υ
 ' υ υ - - ' υ υ - -
 5 ' υ - υ ' υ υ - υ υ - υ ' υ υ υ
 ' υ - - ' υ υ - υ υ υ υ
 ' υ - - ' υ υ - υ υ - - ' υ υ - - ' υ υ υ
 ' υ υ - υ υ υ
 υ υ - - ' υ υ - υ υ - υ

„Strophæ vs. 1. et 2. conjungi possunt, tamen numerorum consociationem non magis probabilem judico, quam ep. vs. 1. et 2. Nec ep. vs. 4. et 5. connecto, frequenti distinctione separatos.“ *Boeckhius*. Hermannus str. vs. 2. et 3. conjungendos censet, quod parum probabile: at recte *Boeckhius* ep. v. 7., quem olim in binos versiculos separaverat, conjunxit.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν Στρ. *ἀ.*
 σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων
 Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
 ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας 5
 5 τὰν ὁ χαιταίης ἀνμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ
 Λατοῖδας
 ἄρπασ', ἐνεκὲ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ, τόθι
 νιν πολυμήλου 10
 καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός
 ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλουσαν οἰκεῖν. 15

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Ἄντ. *ἀ.*
 10 Λάλιον ξεῖνον θεοδμάτων
 ὀχέων ἐραπτομένα χερὶ κούρα·
 καὶ σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὔναις ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ, 20
 ξυνὸν ἀρμόζουσα θεῶ τε γάμον μιχθέντα κούρα θ' Ὑψέος
 εὐρυβία·
 ὃς Λαπιθᾶν ὑπαρόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεανοῦ
 γένος ἦρως 25
 15 δεύτερος· ὃν ποτὲ Πίνδου κλεωνναῖς ἐν πτυχαῖς
 Ναῖς εὐφρανθεῖσα Πηγειοῦ λέχει Κρείουσι' ἔτικτεν, 30

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον Ἐπ. *ἀ.*
 θρέψατο παῖδα Κυράναν· ἃ μὲν οὐθ' ἰστών παλιμβάμους
 ἐφίλασεν ὁδούς,
 οὔτε δειπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιριᾶν τέρψιας, 35
 20 ἀλλ' ἀκόντεσσιν τε χαλκίοις
 φασγάνῳ τε μαρναμένα κεραῖζεν ἀγρίους
 θῆρας, ἧ πολλὰν τε καὶ ἀσύχιον 40
 βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρώαις, τὸν δὲ σύγκοιτον
 γλυκύν

V. 2. ἀγγέλλων, plurimi eodd. ἀγγέλων. — V. 6. ἐνεκὲ τε duo eodd., ceteri ἐνεκὲ τε. — V. 8. τρίταν plures eodd., vulgo τριτά-
 τας. — V. 10. θεοδμάτων, plures eodd. θεοδότην. — V. 11. κούρα
 complures eodd., vulgo κούρα. — V. 13. μιχθέντα Hermannus ex
 Scholiis restituit, vulgo μιχθέντα. — V. 16. Κρείουσι', plerique eodd.
 Κρείουσα. — V. 18. ἐφίλασεν vet. edd. et unus cod., ceteri ἐφίλησεν. —
 V. 21. κεραῖζεν Schol. et eodd., vulgo κεραῖζειν.

παῦρον ἐπὶ γλεφάροις

25 ὕπνον ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἁῶ.

κίχε νιν λέοντι ποτ' εὐρυφαρέτρας

Στρ. β'. 45

ὀμβροίμω μούναν παλαιόισαν

ἄτερ ἐγγέων ἐκάεργος Ἀπόλλων.

αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ.

30 Σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπὼν θυμὸν γυναικὸς καὶ
μεγάλαν δύνασιν 50

θαύμασον, οἶον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ, μόχθου καθ-
ύπερθε νεᾶνις 55

ἦτορ ἔχοισα· φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες.

τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας

ὀρέων κενθμῶνας ἔχει σκιοέντων,

Ἄντ. β'. 60

35 γέυεται δ' ἀλλᾶς ἀπειράντου;

ὄσια κλυτὰν χεῖρα οἱ προσενεγκεῖν,

ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κείραι μελιηδέα ποίαν;

τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενῆς, ἀγανᾶ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύϊ,
μήτιν ἔαν 65

εὐθύς ἀμείβετο· Κρυπταὶ κλαίδεις ἐντὶ σοφᾶς Πιθούς
ιεῶν φιλοτάτων, 70

40 Φοῖβε, καὶ ἔν τε θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
αἰδέοντ', ἀμφανδὸν ἀδείας τυχεῖν τοπρώτων εὐνᾶς.

Ἐπ. β'.

καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,

75

ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον. κούρας δ',
ὀπόθεν, γενεῖαν

ἐξερωτᾶς, ὦ ἄνα; κύριον ὃς πάντων τέλος

80

45 οἴσθα καὶ πάσας κελεύθους·

ὅσσα τε χθῶν ἤρινά φύλλ' ἀναπέμπει, χῶπόσαι

V. 24. γλεφάροις duo codd., alii βλεφάροις. Praeterea tres codd. ὕπνον ἐπὶ β. παῦρον ἀναλ. legunt. — V. 30. Φιλυρίδα ex multis codd. restitui, Boeckhius Φιλλυρίδα. — V. 31. νεῖκος, unus cod. νεῖκος. — V. 33. τίς νιν, aliquot codd. τίς μιν. — V. 36. ὄσια, tres codd. ὄσια. ibid. nonnulli κλειτὰν pro κλυτὰν. — V. 37. ἦ ῥα — κείραι Schmidius et Hermannus, vulgo ἦ ῥα — κείραν. sed κείραι Schol. et codd. fere omnes. — V. 38. χλαρὸν ita aliquot codd., vulgo χλαρόν. deinde γελάσσαις unus cod., ceteri γελάσας, vulgo γελάξαις.

ἐν θαλάσῃσσι καὶ ποταμοῖσι ψάμαθοι
κίμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται, χῶτι μέλλει, χῶ-
πόθεν 85

ἔσεται, εὖ καθορᾶς.

50 εἰ δὲ χρῆ καὶ παρ σοφὸν ἀντιφερίζαι,

ἔρῳ. ταῦτα πόσις ἴκεο βᾶσαν Στρ. γ'.
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου 90

Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι·
ἐνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις

55 νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον· νῦν δ' εὐρυλείμων πότνια
σοι Λιβύα 95

δέξεται εὐκλῆα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσοῖσι πρόφρων· ἵνα
οἱ χθονὸς αἴσαν

αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται, 100
οὔτε παγκάρπων φρυγῶν νήποινον, οὔτ' ἀγνώτα θηρῶν.

τόθι παῖδα τέξεται ὄν κλυτὸς Ἑρμᾶς Ἄντ. γ'.
60 εὐθρόνοις Ὠραισι καὶ Γαίᾳ 105

ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χεῖλεσσι καὶ ἀμβροσίαν σταῆξοισι, θήσονται τέ
νιν ἀθάνατον 110

Ζῆνα καὶ ἀγνὸν Ἀπόλλων', ἀνδράσι χάρμα φίλοις ἄγχιστον,
ὀπάονα μῆλων, 110

65 Ἀργεῖα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν. 115
ὡς ἄρ' εἰπὼν ἔκτυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν Ἐπ. γ'.
πρᾶξις ὁδοὶ τε βραχεῖαι· κείνο κεῖν' ἄμαρ διαίτασεν·
θαλάμῳ δὲ μίγεν 120

ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας· ἵνα καλλίσταν πόλιν
70 ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοισι. 125

V. 48. χῶπόθεν Schmidius, libri χῶτι ποτ', χῶτι ποθί, χῶτι πόθην, Schol. καὶ πόθεν. — V. 50. εἰ δὲ χρῆ καὶ, vulgo εἰ δὲ γε χρῆ καὶ, at γε deest in multis libris, et delevit Hermannus. — V. 54. ἀγείραις Boeckhiius, libri ἀγείρας. — V. 62. κατθηκάμεναι unus cod., plerique θηκάμεναι, alii θησάμεναι. ibid. unus cod. αὐταῖς, vulgo αὐταῖς. — V. 64. μῆλων omnes libri, Heynius μάλων.

καί νυν ἐν Πυθῶνι νιν ἀγαθῆα Καρνεϊάδα
 υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχη·
 ἐνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἃ νιν εὐφρων δέξεται 130
 καλλιγύναικι πάτρα
 75 δόξαν ἰμερτᾶν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

ἀρεται δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι· Στρ. δ'.
 βιαῖά δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν,
 ἀκοᾷ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως 135
 παντὸς ἔχει κορυφάν. ἔγνω ποτὲ καὶ Ἴόλαον
 80 οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἐπτάπυλοι Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθέης
 ἐπεὶ κεφαλάν 140
 ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾶ, κρούσαν ἐνερεθ' ὑπὸ γᾶν διφρη-
 λάτα Ἀμφιτρύωνος
 σάματι, πατροπάτωρ ἐνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος 145
 κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγνυαῖς.

τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαίφρων Ἀντ. δ'.
 85 ἐν μόναις ὠδίσι· Ἀλκμήνα
 διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. 150
 κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει,
 μηδὲ Διρακίων ὑδάτων ἀέ μέμνεται, τά νιν θρέψαντο καὶ
 Ἴρικλέα· 155
 τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾶ κωμάσομαι τι παθῶν ἐσλόν. Χαρι-
 των κελαδεννᾶν
 90 μὴ με λίποι καθαρὸν γέγγος. Αἰγίνα τε γάρ, 160
 φαμί, Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρις δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλείξας,

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγῶν· Ἐπ. δ'.
 οὐνεκεν, εἰ γίλος ἀστῶν, εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῶ
 πεποναμένον εἶ 165
 μὴ λόγον βλάπτων ἀλίιο γέροντος κρυπτέτω.

V. 73. νικάσαις, plurimi libri νικάσας. — V. 87. παραβάλλει, multi codd. περιβάλλει. — V. 88. ἀέ μέμνεται Boeckhiius, αἶ μέμνεται Schmidius, ἀναμέμνεται Pauwius, libri αἶ μέμνεται. — V. 91. εὐκλείξας Hermannus, libri εὐκλέξαι, structura impedita: φαμί interpositum mediae orationi, ut Pyth. III. 75. Kayserus conjecit πολίτας pro πόλιν τάνδ' et deinde φυγόνθ'.

- 95 κείνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρόν
 παντὶ θυμῷ σὺν γε δίκῃ καλὰ ῥέζοντ' ἔνεπεν. 170
 πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς
 ὠραῖς ἐν Παλλάδος εἶδον ἄφρωνι Θ' ὡς ἐκάστα φίλτατον
 παρθενικαὶ πόσιν ἤ 175
- 100 υἱὸν εὖχοντ', ὧ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,
 ἐν Ὀλυμπίοισι τε καὶ βαθυκόλπου Στρ. ε.
 Γᾶς ἀέθλοισ ἐν τε καὶ πᾶσιν
 ἐπιχωρίοις. ἐμὲ δ' ὧν τις ἀοιδᾶν
 δίψαν ἀκείομενον πράσσει χρέος αὐτίς ἐγείραι 180
- 105 καὶ παλαιὰν δόξαν ἑῶν προγόνων· οἷοι Λιβύσας ἀμφὶ
 γυναικὸς ἔβαν
 Ἴρασα πρὸς πόλιν, Ἀνταίου μετὰ καλλίκομον μναστῆρες
 ἀγακλέα κούραν· 185
 τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον
 σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος 190
- ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δὲ οἱ Ἴβας Ἄντ. ε.
 110 καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι
 ἔθειλον. πατὴρ δὲ θυγατρὶ φντεῦων
 κλεινότερον γάμον, ἄκουσεν Δαναὸν ποτ' ἐν Ἀργεῖ 195
 οἷον εὔρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτῶ παρθένοισι, πρὶν μέσον
 ἄμαρ ἐλεῖν,
 ὠκύτατον γάμον. ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν
 αὐτίκ' ἀγῶνος· 200

V. 96. σὺν γε δίκῃ Schol. et duo codd., ceteri σὺν τε δίκῃ —
 V. 98. ἐκάστα, unus cod. ἐκάστα, tres ἐκάσται. — V. 102. πᾶσιν
 multi codd., alii πάντεσ'. — V. 103. ὧν Hermannus, libri οὖν.
 ibid. ἀοιδᾶν scripsi, vulgo ἀοιδᾶν. — V. 104. αὐτίς aliquot codd.,
 vulgo αὐθίς. — V. 105. καὶ παλαιὰν δόξαν libri omnes, nisi quod
 nonnulli παλαιᾶν exhibent, Schmidius et Boeckhiius παλαιὰ δόξα.
 ibid. τῶν libri, correxi ἑῶν. structura haec est: ἐμὲ δ' ὧν, δίψαν
 ἀκείομενον, πράσσει τις χρέος, αὐτίς ἐγείραι ἀοιδᾶν καὶ παλαιὰν δόξαν
 ἑῶν προγόνων. Hermannus paulo aliter correxit ἐμὲ δ' ὧν τις ἀοι-
 δᾶν, διψάδ' ἀκείομενον πράσσει χρέος αὐτίς ἐγείραι καὶ παλαιὰν δόξαν
 ἑῶν προγόνων. — V. 106. Ἴρασα Heynius scripsit, libri Ἴρασαν. —
 V. 109. οἱ deest in pluribus libris. — V. 113. ἐλεῖν, multi libri
 ἐλθεῖν. — V. 114. ἐν τέρμασιν. Poeta fortasse scripsit πρὸς τέρ-
 μασιν.

115 σὺν δ' ἀέθλοισι ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν,
 ἄντινα σχήσοι τις ἡρώων, ἔσοι γαμβροὶ σφιν ἦλθον. 205

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἀρμόζων κόρα Ἐπ. ε.
 νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμμᾶ μὲν αὐτὰν σταῖσε κοσμήσαις,
 τέλος ἔμμεν ἄκρον. 210

εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὅς ἂν πρῶτος θορῶν
 120 ἀμφὶ οἱ ψαύσειε πέπλοις.
 ἐνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαυσηρὸν δρόμον, 215
 παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἐλών
 ἄγεν ἰππευτᾶν Νομάδων δι' ὄμιλον. πολλὰ μὲν κείνοι δίκον
 φύλλ' ἐπι καὶ στεφάνους·

125 πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νικᾶν. 220

V. 116. σχήσοι, aliquot libri σχήσει. — V. 123. πολλὰ μὲν
 Boeckhius scripsit, libri πολλὰ μιν.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ Γ.
 Ι Π Π Ο Κ Λ Ε Λι Θ Ε Σ Σ Α Λ Ωι
 Π Α Ι Δ Ι Δ Ι Α Ρ Α Ο Δ Ρ Ο Μ Ωι

S t r o p h a e.

\bar{x} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \acute{u} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \acute{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{x} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 5 \bar{u} \acute{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}

E p o d i.

\bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{x} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \acute{u} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \acute{u} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 5 \bar{u} \acute{u} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}

Ὀλβία Λακεδαιμῶν Στρ. α.
 μάκαιρα Θεσσαλία πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
 ἀριστομάχου γένος Ἴρακλεῦς βασιλεύει.

„Titulo carminis addidi vocem παιδι ex Gott. Guelfh. Par. A. Ven. B. D. F. ob v. 9.“ Boeckhii.

V. 1. Λακεδαιμῶν duo codd., vulgo Λακεδαίμων. — V. 3. Ἴρακλεῦς Boeckhii, vulgo Ἴρακλέος.

- τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με *Ἥνθῳ* τε καὶ τὸ *Πελιν-
ναῖον ἀπίει* 5
- 5 Ἄλεύα τε παῖδες, Ἰποκλέα ἐθέλοντες
ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα. 10
- γύεται γὰρ ἀέθλων· *Ἄντ. α.*
στρατῶ περικτιόνων θ' ὁ Παρνασίος αὐτὸν μυχὸς
διαυλοδρομαῖν ἕπατον παίδων ἀνέειπεν.
- 10 Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος
ὀρνύντος αὔξεται· 15
ὁ μὲν που τοῖς γε μῆδεσι τοῦτ' ἐπραξεν·
τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἵχνεσιν πατρὸς 20
- Ἄλυμπιονίκα δις ἐν πολεμαδόχοις *Ἐπ. α.*
Ἄρεος ὄπλοις·
- 15 ἔθηκε καὶ βαθυλευμῶν' ὑπὸ Κίρρας ἀγῶν
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν. 25
ἔποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν·
ἐν ἀμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·
- τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν *Στρ. β.*
20 λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν, μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν 30
μετατροπιάις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἶη
ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνε-
ται σοφοῖς, 35
ὅς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετῆ κρατήσῃαι
τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἔλη τόλμα τε καὶ σθένει,

V. 4. ἀπίει Schol. et plerique codd., ἀπίειν pergrauci. —
V. 5. ἐθέλοντες Boeckhiius, libri θάλλοντες. — V. 8. στρατῶ πε-
ρικτιόνων θ' ὁ Hermannus scripsit, libri στρατῶ τ' Ἄμφικτυόνων ὁ.
ibid. Παρνασίος Schol., vulgo Παρνασσίος. — V. 11. τοῖς γε unus
cod., alius τοῖς τε, complures τοῖσί τε, vulgo τοῖσι. — V. 13.
Ἄλυμπιονίκα codd. omnes, vulgo Οἰλυμπιονίκα. — V. 14. Ἄρεος
ὄπλοις | ἔθηκε Schol. et plures codd., vulgo Ἄρεος ὄπλοις | σὺ θῆκε.
Hermannus, quod olim etiam Boeckhiius coniecxit, θῆκεν δὲ καὶ
legit. — V. 15. ὑπὸ Κίρρας ἀγῶν Schmidius, libri ἀγῶν ὑπὸ
Κίρρας. — V. 17. ἔποιτο ex pluribus codd. edidi, vulgo ἔποιτο. —
V. 21. θεὸς εἶη, Hermannus coniecxit θεὸς οἶος. — V. 22. γίνεται
scripsi, vulgo γίγνεται. — V. 23. κρατήσῃαι Boeckhiius, libri κρα-
τήσας.

- 25 καὶ ζώων ἔτι νεαρόν Ἄντ. β.
κατ' αἴσαν υἷον ἴδη τυχόντα στεφάνων Πυθίων. 40
ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὐ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ·
ὄσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαταῖς ἀπτόμεσθα, περαίνει
πρὸς ἔσχατον 45
πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πρὸς ἰῶν ἄν εὐροῖς
- 30 ἐς Ἵπερβορέων ἀγῶνα θανματῶν ὁδόν. Ἐπ. β.
παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας, 50
δῶματ' ἐξελθῶν,
κλειτὰς ὄνων ἐκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῶ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
- 35 εὐγαμίαις τε μάλιστα' Ἀπόλλων Ἐπ. β.
χαίρει, γελᾷ θ' ὀρῶν ἔβριον ὀρθίαν κνωδάλων. 55
- Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμῆ Στρ. γ'.
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται· 60
- 40 δάφνη τε χουσέα κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζουσιν εὐ-
φρόνως. 65
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ιερᾷ γενεᾷ· πόνων δὲ καὶ μαχῶν ἄτερ·
- οἰκίοισι γυγόντες Ἄντ. γ'.
ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασεία δὲ πνέων καρδία
- 45 μύλην Δανάας ποτὲ παῖς, ἀγείτο δ' Ἀθήνα, 70
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὄμιλον· ἐπαφνέν τε Γοργόνα, καὶ ποι-
κίλον κάρα
- δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε κασιώταις 75
κῆθνον θάνατον γέρωι. ἐμοὶ δὲ θανμάσαι

V. 26. ἴδη, plures codd. ἴδοι. — V. 27. οὐ ποτ' libri omnes, Schmidius οὐπω, ibid. αὐτῷ unus cod., vulgo αὐτοῖς. — V. 28. βροτὸν Schmidius, vulgo βρότιον, quod ferri nequit. — V. 29. ἄν εὐροῖς duo tantum, ut videtur, eodd., plures εὐροῖς vel εὐρῆς sine particula, vulgo εὐροῖς ἄν. — V. 30. θανματῶν recte hic Schmidius reposuit, cf. ad Ol. l. 28. ubi θαύματα praestat. vulgo hic legitur θανμαστῶν. — V. 33. ἐπιτόσσαις aliquot libri, ceteri ἐπιτόσσαις. — V. 36. ὀρθίαν Pauwius, alii, vulgo ὀρθίαν. — V. 40. εἰλαπινάζουσιν duo codd., vulgo εἰλαπινάζουσιν.

- θεῶν τελευσάντων οὐδὲν ποτε φαίνεται 'Επ. γ'.
50 ἔμμεν ἄπιστον.
 κώπαν σχάσον, ταχὶ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονί 80
 πρῶραθε, χοιράδος ἄλλαρ πέτρας.
 ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
 ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.
- 55** ἔλπομαι δ' Ἐφουραίων Στρ. δ. 85
 ὅπ' ἀμφὶ Πηγεῖον γλυκεῖαν προχεόντων ἐμᾶν
 τὸν Ἴπποκλέα σ' ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν αἰοδαῖς
 ἔκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἄλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαι-
 τέροις, 90
 νεαῖσιν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γάρ
60 ἐτέροις ἐτέρων ἔρωσ ὑπέκνισε φρένας·
 τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, 'Αντ. δ. 95
 τυχῶν κ' ἀμυσειπῆ σχέθοι φροντίδα τὰν παρ ποδός·
 τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
 πέποιθα ξενίᾳ προσανεί Θώρακος, ὅσπερ ἐμᾶν ποιπνύων
 χάριν 100
- 65** τόδ' ἔξενξεν ἄρμα Πιερίδων τετράορον,
 γιλέων γιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως.
'Επ. δ.
 πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει 105
 καὶ νόος ὀρθός.

V. 52. πρῶραθε scripsi, vulgo πρῶραθε. *ibid.* ἄλλαρ, aliquot codd. ἄλλα. — V. 54. ὥτε Boeckhii, duo libri ὥτε, vulgo ὥστα. — V. 57. τὸν Ἴπποκλέα σ' Hermannus scripsit, libri τὸν Ἴπποκλέα, Boeckhii ex Rittershusii Schmidiique conjectura τὸν Ἴπποκλέαν. At probabiliter Hermannus conjecit Hippoclem hunc Hippoclis filium fuisse: nam quod Scholiasta dicit patrem Phriciam vocatum esse, is manifestus est error, ortus ex v. 16.: κραταιόποδα Φρικίαν. at Phricias non est ipse victor, Hippoclis hujus pater, sed equus, quo pater Pythia vicit. recte Eustath. Prooem. p. 6. ed. Schneidewin. καὶ ἵππον κραταιόποδα τὸν δρόμῳ νικήσαντα πρὸς ὁμοίτητα τοῦ χαλκόποδες ἵπποι καὶ τοῦ κραταιόποδες. — V. 58. ἐν καὶ παλαιτέροις Hermannus conjecit, libri ἔν τε παλαιτέροις. — V. 60. ἐπέκνισε Boeckhii, libri ἔκνιξεν γε, unus ἔκνιξε τὰς. Schol. II. I. 469. ἔκνιξε. — V. 62. τυχῶν κ' ἀμυσειπῆ scripsi de conjectura, vulgo τυχῶν κεν ἀρπαλίαν, at haec interpolatio est germani vocabuli, quod commode suppeditat Eustath. Prooem. p. 10. ed. Schneidewin.

ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαινῆσομεν ἐσλοῦς, ὅτι
70 ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
 αὔξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κείται
 πατρῷϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσεις.

V. 69. ἀδελφεοὺς μὲν Boeckhius scripsit, vulgo ἀδελφεοὺς δέ τ', libri plerique ἀδελφεοὺς τε, unus κἀδελφεοὺς δέ, unde Hermannus κἀδελφεοὺς μὲν. — V. 71. ἐν δ', Schol. ἔνθ'. κείται libri plures, vulgo κίονται.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΑ΄.
ΘΡΑΣΥΔΑΙΩ, ΘΗΒΑΙΩ,
ΠΑΙΔΙΣΤΑΔΙΕΙ.

S t r o p h a e.

- ' u ' u - - x u - u - u - u - ' u
 - ' u ' u - - x u ' u u u u - ' u u
 u u - u u x u ' u u u u
 x u u u - x - x u ' u u u u
 5 - ' u ' u - u - ' u - u u

E p o d i.

' u - u - -
 u u ' u u - u
 - ' u u - u - ' u - u u
 u u ' u u - u - ' u u
 5 u ' u ' u - - u u -
 u ' u - u ' u u - u

„Strophae descriptio certa: ex epodis vs. 1. et 2. conjungi et disjungi queunt. Praeterea earundem vs. 5. et 6. consociare possis in hunc modum:

u ' u ' u - - u u - u ' u - u ' u u - u

quod metrum est elegantissimum. At ubi disjunctos hos versus patiere, prioris numerum statues aut hunc,

u ' u - u - ' u u aut, u ' u ' u - - u u -

quorum hic etiam numerosior videtur. Cf. de metr. Pind. lib. III., cap. XXI, sub fin.“ *Boeckhius.*

Στρ. α.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγνιάτις,
 Ἰνώ τε Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμει Νηρηίδων, 5
 ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
 ματρὶ παρ Μελίαν χρυσεῶν ἐς ἄδυτον τριπόδων
 5 θησαυρόν, ὃν περιάλλ' ἐτίμασε Λοξίας,

'Αντ. α.

Ἰσμήμιον δ' ὀνήμαξεν, ἀλαθία μαντίων θῶκον, 10
 ὦ παῖδες Ἀρμονίας, ἐνθα καὶ νυν ἐπίνομον ἠρωτῶν
 στρατὸν ὀμαγυρέα καλεῖ συνίμεν,
 ὄφρα Θέμιν ἱεράν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδικαν 15
 10 γὰς ὀμφαλὸν κελαδήσειτ' ἄκρη σὺν ἐσπέρα,

ἐπταπύλοισι Θήβαις Ἐπ. α. 20
 χάριν ἀγῶνι τε Κιρῆας,

ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασέ μ' ἐστίαν
 τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῶαν βαλῶν,
 15 ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλῶα
 νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

Στρ. β.

τὸν δὴ φονεομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας 25
 χειρῶν ὑπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τρογὸς ἀνελε δυσπενθέος,
 ὅποτε Λαρδανίδα κύραν Πριάμου
 20 Κασσάνδραν πολὺ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ 30
 ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὐσκιον

'Αντ. β.

νηλῆς γυνά. πότερόν νιν ἄρ' Ἰμιγένει' ἐπ' Εὐρύπῳ 35
 σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;

V. 2. Ἰνώ τε unus cod., ceteri Ἰνώ δέ. — V. 4. ματρὶ libri omnes, Pauwius ματρί. ibid. pro παρ fortasse παρὰ scribendum, si codd. suppeditent. — V. 6. μαντίων Hermaanus, aliquot codd. μανταίων, vulgo μαντιῶν. — V. 8. ὀμαγυρέα Boeckhius, libri ὀμηγυρία. — V. 10. κελαδήσειτ' Heynius, libri κελαδήτε. — V. 13. ἔμνασέ μ' Hermannus emendavit, libri ἔμνασεν. Kayserus conjecit ἄμνασεν — νικᾶν. — V. 14. τρίτον codd. omnes, ed. Rom. τρίτος. — V. 18. χειρῶν, plerique libri videntur χειρῶν exhibere. — V. 20. Κασσάνδραν, Hermannus conjecit οἰκτρότατα. — V. 21. πόρευσ' unus cod., alii πόρευσεν, vulgo πόρευ'. — V. 23. ἔκνισεν ed. Ald. et unus cod., vulgo ἔκνισε.

- ἢ ἑτέρῳ λέχει δαμαζομέναν
25 ἔννυχοι πάραγον κοῖται; τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις 40
 ἐχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον
- ἀλλοτρίαισι γλώσσαις· Ἐπ. β.
 κακολόγοι δὲ πολῖται.
 ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον· 45
- 30** ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει.
 θάναν μὲν αὐτὸς ἦρως Ἀτρεΐδας
 ἴκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις, Στρ. γ.
- μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν, ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένα πυρωθέντων **50**
 Τρώων ἔλυσε δόμους ἀβρότατος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
- 35** Στρώφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά,
 Παρνασοῦ πόδα ναιοντ'· ἀλλὰ χρόνῳ σὺν Ἄρει 55
 πέφηνεν τε ματέρα θῆκε τ' Αἰγισθον ἐν φοναῖς. Ἄντ. γ.
- "Ἢ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμεισιπόρους τριόδους ἐδινάθη, 60
 ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρῖν· ἢ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
- 40** ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν.
 Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθῶ συνετίθειν παρέχειν,
 φωνὰν ὑπάγγυρον ἄλλοτ' ἄλλα ταρρασέμεν 65
- ἢ πατρὶ Πυθονίῳ Ἐπ. γ.
 τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ,

V. 24. λέχει δαμαζομέναν Heynius, et sic unus cod., vulgo λέχει δαμαλιζομέναν — V. 25. ἔννυχοι plerique codd., pauci ἔννυχον. τὸ δὲ Pauwius, et sic aliquot libri, ceteri τὸ δῆ. Hermannus coniecit: ἔννυχια πάραγον κοιμήμυθ'· ὁ νέαις ἀλόχοις. — V. 32. ἴκων duo codd., vulgo ἴκων. — V. 34. γέροντα ξένον Schmidius, et sic per pauci libri, ceteri ξένον γέροντα. — V. 35. νέα κεφαλά Boeckhiius, libri plerique νέα κεφαλᾶ, unus νέα κεφαλᾶ. — V. 36. Παρνασοῦ Schol. et ed. Ald., vulgo Παρνασσοῦ. ibid. ἀλλὰ χρόνῳ unus cod., vulgo ἀλλὰ γε χρόνῳ, plures codd. ἀλλὰ χρόνῳ. Hermannus hunc versum sic constituit: Αἰλφὸν ὑπὸ πόδα ναιοντ'· ἀλλὰ χρόνῳ σὺν Ἄρει. — V. 37. πέφηνεν τε ed. Ald., plerique codd. ἐπεφνέ τε, alii ἐπεφνε. — V. 38. ἢ ῥ' Boeckhiius, vulgo ἢ ῥ'. ibid. ἀμεισιπόρους τριόδους Hermannus, libri ἀμεισιπόρον τριόδον, et sic Eustath. Prooem. p. 10. Boeckhiius ἀμεισιπόρων τριόδων. — V. 41. συνετίθειν Boeckhiius, libri συνέθειν Hermannus παρεχέμεν συνέθειν. — V. 42. ἄλλοτ' ἄλλα ταρρασέμεν, vulgo ἄλλοτ' ἄλλα χρηῖ ταρρασέμεν. χρηῖ eiecit Schmidius, ἄλλα scripsit Boeckhiius. — V. 43. Πυθονίῳ unus cod., ceteri Πυθονίῳ.

45 τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.
τὰ μὲν ἐν ἄρμασι καλλίνικοι πάλαι 70
'Ολυμπίαν ἀγώνων πολυγάτων
ἔσχον θοᾶν ἀκτίνα σὺν ἵπποις·

Στρ. δ.

Ἰνθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν
50 Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν, 75
δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἀλικίᾳ.
τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὐρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ
ὄλβῳ τεθάλοτα, μέμφομ' αἴσαν τυραννίδων· 80

Ἄντ. δ.

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμύνονται
55 ἄται, εἴ τις ἄκρον ἐλὼν ἄσυχᾶ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν 85
ἀπέφυγεν· μέλανα δ' ἀν' ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον σχήσει, γλυκυτάτα γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατίστην χάριν πορών. 90

ἄ,τε τὸν Ἰρικλείδαν

Ἐπ. δ.

60 διαίτρει Ἰόλαον
ὑμνητὸν ἰόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τε, ἀναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἅμαρ ἔδρασι Θεράπνας, 95
τὸ δ' οἰκόντας ἐνδον Ὀλύμπου.

V. 46. τὰ μὲν ἐν Schmidius, libri, ut videtur, omnes τὰ μὲν. Kayserus θαμάσις. — V. 47. Ὀλυμπίαν Boeckhii, libri Ὀλυμπία τ'. — V. 48. ἔσχον codd. omnes, ἔχον edd. recc. — V. 49. γυμνὸν plerique codd., vulgo γυμνοί. — V. 52. ἀνὰ codd. omnes praeter unum, qui ἂν exhibet, unde Boeckhiius ἄμ. ibid. μακροτέρῳ, aliquot codd. μακροτάτῳ. — V. 53. ὄλβῳ Schmidius emendavit, codd. σὺν ὄλβῳ. — V. 54. ξυναῖσι δ', ed. Ald. et unus cod. ξυναῖσι. ibid. φθονεροὶ δ' ἀμύνονται | ἄται Hermannus scripsit, vulgo φθονεροὶ δ' ἀμύνοντ' ἄ | τα, sola ed. Rom. φθ. δ' ἀμύνονται | ἄτα, quod probavit Boeckhiius. — V. 55. ἄσυχᾶ Hermannus, vulgo ἄσυχα, complures libri ἡσυχία, unus ἡσύχως. — V. 56. μέλανα δ' Schol. et Boeckhiius, codd. μέλανος δ', Schmidius μέλανος. — V. 57. θάνατον libri omnes, Schmidius θανάτου. ibid. σχήσει Boeckhiius, libri ἔσχεν vel ἔσχεν ἐν. Hermannus conjecit: μέλανος ἀν' ἐσχατιῶν Καλλίονα θανάτου ταύταν γλυκυτάτα γενεᾷ κτλ.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ ΙΒ.
 ΜΙΑ ΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ
 ΑΤΛΗΤΗ.

— ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — υ υ — υ
 ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — υ υ —
 — ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — — ' υ υ — υ
 ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — υ υ — υ
 5 — ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — — ' υ υ — υ
 — ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — — ' υ υ — υ
 ' υ υ — υ υ — — ' υ υ — υ
 ' υ — — ' υ — — ' υ — — υ

Στρ. α.

Αἰτέω σε, φιλάγλαι, καλλίστα βροτεῶν πολίων,
 Φερσεφόνας ἔδος, ἄ,τ' ὄχθαις ἐπι μηλοβότου
 ναίεις Ἀκράγαντος εὐδματον κολώναν, ὦ ἄνα, 5
 ἴλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ
 5 δέξαι στεγάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδα, 10
 αὐτόν τε νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνη, τάν ποτε
 Παλλὰς ἐφεῦρε Θρασειᾶν Γοργόνων
 οὐλίον θρηῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα·

Στρ. β.

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀρίων κεφαλαῖς 15
 10 αἶε λειβόμενον δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ,

V. 2 μηλοβότου codd. omnes, Heynius μαλοβότου. — V. 3. εὐδματον, codd. plurimi εὐδματον, unus ἐς εὐδματον. — V. 7. Γοργόνων deest in multis codd. — V. 8. διαπλέξαισ' plures codd., anus διαπλέξαις, multi διαπλέξασ'.

Περσεὺς ὅποτε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητῶν μέρος, 20
 εἰναλίᾳ τε Σερῖφῳ αὐτοῖσιν τε μοῖραν ἄγων.
 ἦτοι τότε θεσπέσιον Φόρκοιο μαύρωσεν γένος,
 λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτη θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον 25
 15 δουλουσῖναν τότ' ἀναγκαῖον λέχος,
 εὐπαράου κραῖτα συλάσαις Μειδοίσαις

Στρ. γ'.

υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου 30
 ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
 ἐρρύσατο, παρθένος αὐλῶν τεύχε πάμφωνον μέλος,
 20 ὄφρα τὸν Εὐρύαλας ἐκ καρπαλιμῶν γενῶν 35
 χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμησαίτ' ἐρικλάγκταν γόον.
 εὖρεν θεός· ἀλλὰ νιν εὐροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν, 40
 ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλῶν νόμον,
 εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,

Στρ. δ'.

25 λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θαμὰ καὶ δονάκων,
 τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων, 45
 Κασιίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτῶν μάρτυρες.
 εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου 50
 οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἦτοι σάμερον
 30 δαίμων. τὸ δὲ μόρσιμον οὐ παρφυκτόν, ἀλλ' ἔσται χρόνος
 οὔτος, ὃ καὶ τιν' ἀελπίτᾳ βαλῶν
 ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.

V. 11. ἄνυσσεν Boeckhiius, Schol. ἄνυσσεν, libri ἀνύσει, αὔσει, αῦσει. — V. 12. εἰναλίᾳ τε Σερῖφῳ Boeckhiius scripsit, vulgo εἰναλίᾳ Σερῖφῳ, at corripi nequit media syllaba; sed quod deinde legitur λαοῖσι non potest coalescere, ut Boeckhiius censet, itaque αἰτοῖσι scripsi, nisi forte malis ἀνταῖσι, ut hoc ad Gergonas referatur. Hermannus conjecit εἰναλίᾳ τε πύργῳ λαοῖσι κτλ. — V. 13. Φόρκοιο μαύρωσεν Hermannus, libri Φόρκοιο ἀμαύρωσεν. — V. 16. συλάσαις Heyniius, libri συλήσας. — V. 25. θαμὰ optimi libri, vulgo θ' ἄμα. — V. 26. πόλι, Schol. et duo codd. πόλι. Hermannus παρὰ καλλιχόρον πόλι. — V. 30. τὸ δὲ Schol. et duo codd., ceteri τό γε. — V. 31. ἀελπίτᾳ, duo libri ἀελπίταν.

NEMEONIKAI A'.
X P O M I Ω ι A I T N A I Ω ι
I Π Η Ο Ι Σ.

S t r o p h a e.

- ' u - u ' u u
 - ' u - - ' u u - u u u
 ' u u - u u u
 - ' u - - ' u u - u u u
 5 ' u - - ' u u
 ' u u - u u u - - ' u - - ' u u
 ' u - - ' u u - u u - - ' u - - ' u u - - ' u u

E p o d i.

(3) u - - ' u - - ' u u - u u - ' u u
 ' u u - u u u - - ' u - - ' u u
 ' u - - ' u u - u u - u u - ' u - - ' u u
 - ' u - - ' u u - - ' u u u

Inscriptio vulg. est ἄρματι, nulla librorum auctoritate, Boeckhiius ex Ald. et duobus codd. ἔπτοις. — „Epodorum versus primus ab Hermanno ita describitur, ut dimeter trochaicus a subsequenti separaretur numero, subsequens autem numerus non penthemimeris dactylica sit cum cretico, sed hepthemimeris,

u u - - ' u - -
 ' u u - u u - u u u

Nos de causa certissima conjunximus et pro hepthemimeri dactylica metrum posuimus hoc:

' u u - u u - - ' u u u. Boeckhiius.

*Ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφρεοῦ,
κλεινᾶν Συρακοσᾶν θάλος Ὀρτυγία,
δέμνιον Ἀρτέμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἄδυεπής*

5 ὕμνος ὀρμᾶται θέμεν **5**
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν·
ἄρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. **10**

ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν Ἄντ. α.
κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.

10 ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
πανδοξίας ἄκρον· μεγάλων δ' ἀέθλων
Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ. **15**
σπιρὲ νῦν ἀγλατὰν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότης
Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνα, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύουσιν εὐκάρπου χθονός **20**
Ἐπ. α.

15 Σικελίαν πείραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολλῶν ἀφνεαῖς·
ᾧπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρᾶ οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσείοις **25**
μυχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν καιρόν, οὐ ψεύδει βαλῶν·

ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις Στρ. β.

20 ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος, **30**
ἐνθα μοι ἀρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἄλλοδαπῶν
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι

ἐντὶ· λέλογγε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῶ φέρειν **35**
25 ἀντίον. τέχνηαι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρῆ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
στείχοντα μάρασθαι φυᾶ.

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, Ἄντ. β.
βουλήισι δὲ φρήν, ἐσόμενον προιδεῖν **40**
σὺγγενές οἷς ἔπεται.

V. 13. σπεῖρα Hermannus, et sic Scholiasta videtur legisse,
vulgo ἔργα. — V. 24. ἐσλοὺς duo codd., Schol. ἐσλοῖς, vulgo ἐσλοῖς.

- Ἀγῆσιδάμου παῖ, σέο δ' ἄμφι τρόφῳ
30 τῶν τε καὶ τῶν χρήσις.
 οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις
 ἔχειν, 45
 ἀλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι, φίλοις ἔξαρκέων.
 κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες
Ἐπ. β'.
 πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡρακλῆος ἀντίχομαι προ-
 γρόνως 50
 ἐκ κορυφαῖς ἀρετῶν μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον,
35 ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὑπο ματέρος αὐτίκα θνητῶν ἐς αἴγλαν
 παῖς Διός 55
 ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν,
 ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Στρ. γ'.
 Ἦραν κροκωτὸν σπάργανον ἐσκατέβα.
 ἀλλὰ θεῶν βασιλῆ
40 σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ. 60
 τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν
 ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέκνοισιν ὠκείας γνάθους
 ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὄρθον μὲν ἀντεινευ κάρα,
 πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας, 65
 δισσαῖσι δοιοῦς ἀχένων Ἄντ. γ'.
45 μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας·
 ἀγχομένοις δὲ χρόνος
 ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων. 70
 ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος
 πλάξῃ γυναικας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει·
50 καὶ γὰρ αὐτά, ποσσὶν ἀπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς,
 ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων 75

V. 35. Hermannus conjecit ὡς ἄρα. — V. 38. ἐσκατέβα, legebatur ἐγκατέβα. — V. 39. βασιλῆ scripsi, Heynius et Boeckhius βασιλία, vulgo βασιλεια. Confer. Hesychius: Βασιλῆ· βασιλεια· Σοφοκλῆς Ἰφιγενεία. Stephanus Byzant. Ἀγάμεια — λέγεται δὲ καὶ Ἀγάμη, ὡς πρέσβεια πρέσβη καὶ τὸ βασιλεια κατὰ συναλοφίην βασιλῆ, οὕτως Ἀγάμεια Ἀγάμη. — V. 48. ἄτλατον βέλος plures codd., vulgo ἄτλατον δίες. — V. 50. ὅμως Hermannus, olim ὁμῶς.

Ἐπ. γ'.

ταχὶ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκίοις ἔδραμον σὺν ὄπλοις
ἀθρόοι.

ἐν χερσὶ δ' Ἀμφιτρώων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον 80
ἴκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ'
ὁμῶς·

εὐθύς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

55 ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ

Στρ. δ. 85

τερπνῶ τε μυχθείς· εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ· παλίγῃλωσσον δὲ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.

60 γείτονα δ' ἐκκάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον, 90
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν· ὁ δὲ οἷ γράζε καὶ παντὶ στρατῷ,
ποιαίς ὁμιλήσει τύχαις,

ὄσσοις μὲν ἐν χέρσῳ κτανῶν,

Ἄντ. δ. 95

ὄσσοις δὲ πόντῳ θήρας αἰδροδίκας·
καὶ τινα σὺν πλαγίῳ

65 ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ.

καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσιν
μάχαν

100

ἀντιᾷζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίας
πεφύρσεσθαι κόμαν

Ἐπ. δ.

ἔνεπεν αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνῃ τὸν ἅπαντα χρόνον σχεῖν αἰεὶ 105

70 ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαιρέτον,

V. 51. χαλκίοις ἔδραμον σὺν ὄπλοις ἀθρόοι scripsi, vulgo χ. σὺν ὄπλοις ἀθρόοι ἔδραμον, alii codd. ἔδραμον ἀθρόοι. Hermannus et Boeckhius: ἀθρόοι σὺν ὄπλοις ἔδραμον. at ἀθρόοι melius in clausula collocatur; accedit, quod ἀθρόος apud Pindarum nunquam prima correpta dicitur. — V. 66. μόρῳ Disenius et Boeckhius, vulgo μόρον. Hermannus: φᾶσέν ἰν δώσειν μόρον. — V. 68. γαίας scripsi, legebatur γαίᾳ, ita ut Gigantum comae terra obrui dicerentur, at longe convenientius est, quod Pindaro restitui. — V. 69. 70. Revocavi vulgatam scripturam τὸν ἅπαντα χρόνον σχεῖν (vulgo σχέν, sed illud duo codd. exhibent) αἰεὶ ἀσυχίαν, μεγάλων καμάτων

ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν, καὶ
 γάμον 110
 δαίσαντα παρ Δι Κρονίδα σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ποιανὸν λαχόντι' ἐξείρετον, quamquam vix illa sana est. plures codd. τὸν ἅπαντα χρόνον σχερῶ ἄσ. κτλ. suppediunt, unde Hermannus: αὐτὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ τὸν ἅπαντα χρόνον καμάτων ἐν σχερῶ ἄσυχλιαν μεγάλων κτλ. Boeckhius: αὐτὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ καμάτων μεγάλων ἐν σχερῶ ἄσυχλιαν τὸν ἅπαντα χρόνον ποιανὸν κτλ. quae non unam ab causam displicent. fortasse scripsit poeta: αὐτὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ τὸν ἅπαντα διάξειν χρόνον, ἄσυχλιαν μεγάλων καμάτων ποιανὸν λαχόντι' ἐξείρετον. Conferas Schol.: ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ αὐτοῦ ὁ Ἡρακλῆς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ διατέλει. Vel etiam legas: τὸν ἅπαντα πεδασχεῖν χρόνον ἄσυχλιας. de voce πεδασχεῖν videas Eustath. Prooem. p. 11. — V. 72. Δι Boeckhius, vulgo Διῦ.

NEMEONIKAI B.
ΤΙΜΟΔΗΜΩ, ΑΘΗΝΑΙΩ,
ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡
 — ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡
 x ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ —
 ◡
 5 ◡

Ὅθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι Στρ. α.
 ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' αἰοιοί
 ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίον· καὶ ὄδ' ἀνήρ
 καταβολάν ἱερῶν ἀγῶνων νικαφορίας δέδεκται πρώταν
 Νεμειίου 5

5 ἐν πολυῦμνῆφ Διὸς ἄσει.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατριάν Στρ. β.
 εἶπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθύπομπός 10
 αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις,
 θαμὰ μὲν Ἴσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν
 Πυθίοισί τε νικᾶν 15

10 Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' εἰκός

ὄρειᾶν γε Πελειάδων Στρ. γ.
 μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.

V. 4. πρώταν Heynius, vulgo πρώτον, aliquot codd. πρώτα. —
 V. 7. εὐθύπομπός Boeckhius, vulgo εὐθύπομπος. — V. 8. δέδωκε
 Boeckhius ex aliquot codd., olim δίδωκεν. — V. 12 Ὠαρίωνα duo
 codd. Ὀαρίωνα codd. Athenaei XI. p. 490, F. Vulgo Ὠρίωνα.

καὶ μὲν ἂ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατάν 20
 δυνατός. ἐν Τρωίᾳ μὲν Ἐκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν· ὦ Τι-
 μόδημε, σὲ δ' ἀλκὰ

15 παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Ἀχάρηαι δὲ παλαίφατοι Στρ. δ. 25
 εὐάνορες· ὅσα δ' ἄμφ' ἀέθλοις,
 Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.
 τὰ μὲν ἐν ὑψιμέδοντι Παρνασσῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας
 ἐκόμισαν· 30

20 ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς Στρ. ε.
 ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
 ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ 35
 Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν
 εὐκλείῳ νόστῳ·

25 ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνῶν. 40

V. 16. παλαίφατοι unus cod. et Schol., vulgo παλαίφατον. —
 V. 19. τὰ μὲν ἐν ὑψιμέδοντι Παρνασσῷ. ita correxi, vulgo παρὰ μὲν
 ὑψ. II. alii codd. παρ μὲν, sed complures τὰ μὲν; scripsi igitur τὰ
 μὲν ἐν ὑψ. II. quod Pindaricum prorsus est: grammatici, cum dis-
 pliceret ἐν, scripserunt παρὰ μὲν. Παρνασσῷ vulgo, sed illud plures
 codd. — V. 23. 24. ἀριθμοῦ plures codd. Τιμοδήμῳ unus cod. et
 Schol., vulgo ἀριθμῷ et Τιμοδήμῳ.

NEMEONIKAI Γ'.
 ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΗΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ
 ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ.

S t r o p h a e.

- ' u u - u - u ' u u - ' u u
 ' u - u - u ω u - u - ω u κ
 ω^x u ' u u - u - ' u ω u u
 u ' u - x u ' u u - u - ' u u
 5 - ' u - u - u ω u ' u u u
 - ' u - u ' u u ω u
 ' u - u ' u u - u - ' u u
 u u ' u u - u - u ' u - u - u

E p o d i.

' u u - u ' u u - u ' u - -
 u ω u - u - u ω^x u ' u u - u - u - ' u u
 x u ' u u - x u ' u u - u
 ' u u - u - u ' u u - x u ' u u - ' u u ω u
 5 u u ' u u - u ' u u - u u - u - ' u u

„Hujus carminis versus omnes syllaba ancipiti et hiatus distincti sunt. Epodi primus versus paullo longior metro carere sciolo cui-dam visus est, quum tamen sit numerosissimus. Hermannus in tres dispescit versus, quorum hic debebat numerus esse:

' u u - u ' u u - u ' u - -
 u ω u - u - u ω^x u ' u u -
 u ' u - ' u u

Στρ. α.

ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἀμετέρα, λίσσομαι,
 τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
 ἵκεο Δωριδα νᾶσον Αἰγίναν. ὕδατι γάρ
 μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες 5
 5 κώμων νεανίαι, σέθεν ὅπα μαιόμενοι.
 διψῆ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλον·
 ἀθλονικία δὲ μάλιστ' αἰδὸν φιλεῖ,
 στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

Ἀντ. α.

τὰς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἄπο· 15
 10 ἄρχε δ' οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι, θύγατερ,
 δόκιμον ὕμνον· ἐγὼ δὲ κείνων τέ μιν ὀάροις
 λύρα τε κοινάσομαι. χαρίεντα δ' ἔξει πόνον 20
 χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι
 ᾤκησαν, ὧν παλαιάγατον ἀγοράν
 15 οὐκ ἐλεγχεσσιν Ἀριστοκλείδας τεάν 25
 ἐμίανε κατ' αἴσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθεῖς

παγκρατίου στόλῳ· καματωδέων δὲ πλαγᾶν Ἐπ. α.
 ἄκος ὑγιηρὸν ἐν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον
 φέρει. 30

εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' εἰκότα μορφᾷ
 20 ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς· οὐ οἱ ἔτι
 πρόσσω 35

ἀβάταν ἄλα κιώνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές,

neque ego infitior fieri hoc posse, verum cum nulla anceps,
 nullus hiatus sit, probabile non est, tres hos numeros ita dividen-
 dos esse, praesertim cum ceteri omnes hiatu et ancipiti accurate
 distincti sint.“ Boeckhius olim scripserat, sed in ed. sec. rectius
 in binos versus distribuit.

V. 7. ἀθλονικία Boeckhius, vulgo ἀεθλονικίας. — V. 10. οὐ-
 ρανοῦ πολυνεφέλα Boeckhius, vulgo οὐρανῶ πολυνεφέλα, Schol. Eurip.
 Hecub. 698. οὐρανῶ πολυνεφέλα. — V. 11. et 12. δὲ κείνων et κοι-
 νάσομαι Boeckhius, vulgo δ' ἐκείνων — κοινώσομαι. — V. 15. τεάν
 codd. plerique, alii τάν, vulga ἰάν. — V. 18. ἐν γε βαθυπέδῳ codd.
 tres, vulgo ἐν βαθυπέδῳ. — V. 20. οὐ οἱ ἔτι cum Schmidio scripsi,
 ut omnium Epodorum numerus exaequetur, Hermannus οὐκίτι
 προτίρω, Boeckhius servavit vulgatam οὐκίτι πρόσσω.

- ἥρωσ θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας Στρ. β.
 μάρτυρας κλυτὰς· δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν 40
 ὑπερόχους, διὰ δ' αὐτ' ἐρεύνασε τεναγέων
25 ῥοάς, ὅσα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος,
 καὶ γὰν φράδασσε. θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν 45
 ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεται;
 Διακῶ σε φαμί γένει τε Μοῖσαν φέρειν.
 ἐπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν. 50
Ἄντ. β.
- 30** οὐδ' ἀλλοτριῶν ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.
 οἰκοθεν μάτευε. ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες
 γλυκύ τι γαρύμεν. παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς 55
 γέγαθε Πηλεὺς ἀναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμῶν·
 ὃς καὶ Ἴωλκὸν εἶλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
35 καὶ ποντίαν θέτιν κατέμαρψεν 60
 ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενίης
 Τελαμῶν Ἴολα παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν·
Ἐπ. β.
 καὶ ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκάν 65
 ἐπετό οἱ· οὐδέ μιν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν
 φρενῶν.
40 συγγενεῖ δὲ τις εὐδοξία μέγα βριθεῖ· 70
 ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφηνὸς ἀνήρ' ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὐ
 ποτ' ἀτρεκέϊ
 κατέβα ποδί, μυριαῶν δ' ἀρετῶν ἀτελεῖ νόφ γέυεται.
Στρ. γ.
 ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις, 75
 παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θάμινά

V. 22. ἔθηκε plures codd., vulgo ἔθηκεν. — V. 23. πελάγει unus cod., vulgo πηλάγει. An forte scribendum ἐν τεναγέσσι et infra πηλαγέων ῥοάς? — V. 24. ὑπερόχους, διὰ δ' αὐτ' ἐρεύνασε. ita scripsi, vulgo ὑπερόχως, Boeckhiius ex aliquot codd. ὑπερόχος, at ejusmodi formas ex metri tantum necessitate admissas existimo, quare ὑπερόχους restitui. Deinde legebatur ἰδία vel ἰδία τ' ἐρεύνασε, pro quo Boeckhiius διὰ τ' ἐρεύνασε, Hermannus διὰ τ' αὐτ' ἐρεύνασε conjecit, scripsi διὰ δ' αὐτ' ἐρεύνασε, cf. Pyth. III. 96. Nem. VI. 11. — V. 27. παραμείβεται Boeckhiius, vulgo παραμείβη. — V. 34. εἶλε plures codd., vulgo εἶλεν. — V. 38. χαλκότοξον Aldina et unus cod., vulgo χαλκοτόξων. — V. 39. ἀκμὰν φρενῶν, quod conjecerat Boeckhiius, codd. duo, olim ἀλκάν φρ. — V. 44. ἄθυρε codd. aliquot, vulgo ἄθυρεν.

- 45 βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις 80
 μάχα λέοντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασεν φόνον,
 κάπρους τ' ἔναιρε, σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν
 Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
 ἐξέτης τοπρῶτον, ὄλον δ' ἔπειτ' ἄν χρόνον· 85
- 50 τὸν ἐθάμβειον Ἄρτεμις τε καὶ Θρασεῖ Ἀθάνα, 90
 Ἄντ. γ'.
 κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἐρκέων·
 ποσὶ γὰρ κράτεσκε. λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων 90
 ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ
 Ἴάσον' ἐνδον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσκληπίον,
 55 τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον· 95
 νύμφευσε δ' αὐτὶς ἀγλαόκαρπον
 Δηρέος θυγάτρα, γόνον τὲ οἱ φέροτατον
 ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πάντα θυμὸν αὖξων· 100
 Ἐπ. γ'.
- ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεῖς
 60 ὑπὸ Τρωῖαν δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων τε προσμένοι καὶ 105
 Φρυγῶν
 Λαρδάνων τε, καὶ ἔγχεσφόροις ἐπιμίξαις
 Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοί-
 ρανος ὀπίσω
 πάλιν οἴκαδ' ἀνειμιὸς ζαμενῆς Ἐλένοιο Μέμνων μόλοι. 110
 Στρ. δ'.
- τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν·
 65 Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἶμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν 115
 ὅπῃ νέων ἐπιχώριον χάσμα κελαδέων.

V. 45. ἴσα τ' ἀνέμοις Hermannus et Boeckhii, cod. unus ἴσα τ' ἀν., ceteri ἴσον τ' ἀνέμοις. — V. 47. 48. σώματα — ἀσθμαίνοντα plurimorum librorum lectionem revocavi, Hermannus et Boeckhii ex aliquot codd. σώματι — ἀσθμαίνοντι. — V. 50. τὸν ἐθάμβειον scripsi ex duobus libris, alii ἐθάμβειν, vulgo ἐθάμβειν. — V. 52. κράτεσκε et ἀγροτέρων plures codd., olim κράτεσκεν et πρότερον. — V. 53. λιθίνῳ sic Schmidius, libri λιθίνῳ τ' vel λιθίνῳ δ'. — V. 54. ἔπειτεν Ἀσκληπίον Bauwius et tres codd., vulgo ἔπειτὰ γ' Ἀσκληπιόν, nonnulli libri ἔπειτ' ἐν Ἀσ. — V. 55. δίδαξε Hermannus, olim δίδαξεν. — V. 56. αὐτὶς Boeckhii, libri αὖτις. Idem conjecit ἀγλαόκαρπον, et duo codd. ἀγλαόκαρπον, unus ἀγλαόκολλον. — V. 58. ἀτίταλλεν ἐν ex Schol. Schmidius, olim ἀτίταλλεν ἀρμέν. — V. 60. Τρωῖαν Boeckhii, vulgo Τροῖαν. — V. 62. φρασὶ codd., olim φρασί.

- βοᾷ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδῃ πρέπει,
 ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλείῃ προσέθηκε λόγῳ 120
 καὶ σεμνὸν ἀγλαΐσι μερίμναις
- 70 Πυθίου Θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ τέλος
 διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται,
 Ἄντ. δ. 125
 ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνὴρ, τρίτον
 ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκαστος οἶον ἔχομεν
 βρότεον ἔθνος. ἐλά δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς 130
- 75 ὁ μακρὸς αἰὼν, φρονεῖν δ' ἐπέειπε τὸ παρκεῖμενον.
 τῶν οὐκ ἄπεστι. χαῖρε, φίλος. ἐγὼ τότε τοι
 πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
 σὺν χάλακτι, κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει 135
 πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶνι,
 Ἐπ. δ.
- 80 ὄψε περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκύς ἐν ποτανοῖς, 140
 ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθι μεταμαϊόμενος, δαφνοῖν ἄγρον
 ποσίν·
 κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται.
 τίν γε μὲν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελούσας, ἀεθλοφόρου λή-
 ματος ἔνεκεν 145
 Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

V. 72. ἐν ἀνδράσιν Hermannus, libri ἐν δ' ἀνδράσιν. — V. 73. ἐν παλαιτέροισι· μέρος ἕκαστος οἶον ἔχομεν βρότεον ἔθνος, ita emendavi hunc locum, vulgo ἕκαστον legitur. Hermannus: ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἶον ἔχομεν. et interpunctionem illam recepit etiam Boeckhius. — V. 78. delevi distinctionem post ἀμφέπει positam. — V. 79. conjeci aliquando στόμ' ἀοίδιμον. Αἰολῆσιν Boeckhius, vulgo Αἰολῆσιν, unus cod. Αἰολῶν, alius Αἰολοῖσιν. — V. 80. ποτανοῖς aliquot codd., vulgo πετανοῖς.

NEMEONΙΚΑΙ Δ.

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩΙ ΛΙΓΙΝΗΤΗ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΔΑΙΣΤΗ.

$$\begin{array}{cccccccccccccccccccc}
 \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} \\
 \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} \\
 - & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \times & \cup & \times & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \cup & \acute{\cup} \\
 \times & \cup & \acute{\cup} & \cup & \cup & \cup & \cup & \acute{\cup} & \times & \cup & \acute{\cup} & \cup & \cup & \cup & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} \\
 5 & \times & \cup & \times & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} \\
 \times & \cup & \times & \cup & \acute{\cup} & \cup & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} \\
 & \times & \cup & \times & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} \\
 \infty & \cup & \acute{\cup} & \cup & \cup & \cup & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} \\
 - & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup} & \cup & \acute{\cup}
 \end{array}$$

Ἄριστος εὐφροσύνα πάνων κεκριμένων Στρ. α.
 Ιατρός· αἱ δὲ σοφαί

Μοισᾶν θυγάτρες αἰοδαὶ θέλξαν νιν ἀπτόμεναι. 5

οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τέγγυ

5 γῆα, τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος.

ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει, 10

ὅτι κε σὺν Χαρίτων τύχη

γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

τό μοι θέμεν Κρονίδα τε Διὶ καὶ Νεμέα Στρ. β.
 10 Τιμασάρχον τε πάλα 15

ἕμνου προκώμιον εἶη· δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν

ἡύπυργον ἔδος, δίκῃ ξυναρχεῖ κοινόν

φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόχοριτος ἀλίφ 20

V. 3. Θύγατρες Schmidius et Hermannus. vulgo θυγατέρες. —

V. 4. τέγγυ Beckius ex Plutarcho de tranquill. c. 6. nisi quod is
 τέγγυ scripsit, suo accommodans proposito Pindari verba, codd.
 τύχῃ. — V. 9. Δι Boeckhnius, vulgo Δι.

σὸς πατήρ ἐθάλλετο, ποικίλον καθαρίζων
 15 θαμά κε, τῷδε μέλει κλισθεῖς, 25
 ὕμνον κελάδησε καλλίνικον

Στρ. γ.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὄρμον στεφάνων
 πέμψαντα καὶ λιπαρῶν
 ἐκωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν, Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις, 30
 20 οὔνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον 35
 Καδμείοι νιν οὐκ ἀέχοντες ἀνθεσι μίγνυον,
 Αἰγίνας ἑκατι. φίλοισι γὰρ φίλος ἔλθῶν
 ξένιον ἄστῃ κατέδραμεν
 Ἡρακλῆος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

25 σὺν ᾧ ποτε Τρωτῶν κραταῖος Τελαμών 40 Στρ. δ.
 πόρθησε καὶ Μέροπας

καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαυλον Ἀλκωνῆ,
 οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ 45
 ἠρώας τ' ἐπεμβεβαῶτας ἵπποδάμους ἔλεν

30 δις τόσους. ἀπειρομάχας ἐὼν κε φανσίη 50
 λόγον ὃ μὴ συνίεις· ἐπεὶ
 ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.

τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμός 55 Στρ. ε.
 ᾧραί τ' ἐπειγόμεναι·

35 ἔγγι δ' ἔλκομαι ἤτορ νουμηνία θιγέμεν. 60
 ἔμπα, καὶ περ ἔχει βαθεῖα ποντίας ἄλμα
 μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ· σφόδρα δόξομεν

δαίτων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν·

φθονερά δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων 65
 40 γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

χαμαιπετοῖσαν. ἐμοὶ δ' ὁποῖαν ἀρετάν 65 Στρ. ς.
 ἔδωκε Πότμος ἀναξ,

V. 18. *πέμψαντα* Schol. et unus cod. *πέμψαντος*. — V. 20. *οὔνεκ'*, multi codd. *οὔνεκεν*. — V. 23. *ξένιον*, multi codd. *ξένιον et κατέδρακεν pro κατέδραμεν*. — V. 25. *κραταῖος* Schmidius, libri *καρτερός*. — V. 31. *συνίεις* Boeckhiius, vulgo *ξυνίεις*, *ib. ἐπι ῥέζοντα*, Schol. Soph. Electr. 1032 et Stob. Sent. XLIV. *ἐπιρριάζοντα*. — V. 41. *χαμαιπετοῖσαν* ed. Rom. et unus cod., Heynius *χαμαί πετοῖσαν*.

- εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἔρπον πεπρωμέναν τελέσει. 70
 45 ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ,
 Ἀυδίᾳ σὺν ἀρμονίᾳ μέλος περιφλημένον
 Οἰνώῃα τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει 75
 ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτάρ
 Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρώαν·
 Στρ. ζ. 80
 ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεῦς
 50 νᾶσον· Θέτις δὲ κρατῆ
 Φθία· Νεοπτόλεμος δ' Ἀπειρῷ διαπρυσία,
 βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται 85
 Δωδῶναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἴόνιον πόρον.
 Παλίου δὲ παρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκόν
 55 πολεμίᾳ χερὶ προστραπῶν 90
 Πηλεὺς παρέδωκεν Αἰμόνεσσιν,
 δάμαρτος Ἰππολύτας Ἀκάστου δολίαις Στρ. η.
 τέχναισι χρησάμενος.
 τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον 95
 60 ἐκ λόχου Πελλίαο παῖς· ἄλαλκε δὲ Χείρων,
 καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν· 100
 πῦρ δὲ παγκρατῆς θρασυμαχᾶνων τε λεόντων
 ὄνυχας ὄξυτάτους σχάσαις
 τάν τ' αἰνοτάτων ἀκμὰν ὀδόντων
 65 ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρηίδων, Στρ. θ'. 105
 εἶδεν δ' εἴκυκλον ἔδραν,
 τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι
 δῶρα καὶ κράτος ἐξέφραναν ἐς γένος αὐτῶ. 110

V. 49. *Εὐξείνῳ* Schol., vulgo *Εὐξείνῳ*. — V. 54. *λατρείαν* libri, Schmidius *λατρίαν*. — V. 59. *Δαιδάλου* vulgo recte, Boeckhiius *δαιδάλω* ex Didymi conjectura; Daedalus est Vulcanus, cf. Eurip. *Herc. F.* v. 469. de Hercule: εἰς δεξιᾶν δὲ σὴν ἀλεξητήριον εὐλον καθίει, Δαιδάλου ψυδὴ δόσιν, collato Diodoro S. IV. 14. — ib. φύτευέ οἱ plurimi codd., alii φύτενέ οἱ, Schmidius φτενέ οἱ. — V. 62. *θρασυμαχᾶνων* Hermannus, libri *θρασυμαχᾶν* vel *θρασυομαχᾶν*. — V. 63. 64. *σχάσαις τάν τ' αἰνοτάτων ἀκμὰν ὀδόντων* scripsi, transpositis vocabulis, legebatur *ἀκμὰν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων*. — V. 68. *γένος* Stephanus, codd. *γίνας, γενᾶς, γενιάς*. Pauwius *γίνας*.

- Γαδείρων τὸ πρὸς Ζόφρον οὐ περατίν. ἀπότρεπε
70 αὐτίς Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντα ναός· 115
 ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
 παίδων τὸν ἅπαντά μοι διαλθεῖν.
- Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων Στρ. ι.
 κάρυξ ἑτοῖμος ἔβαν 120
- 75** Οὐλυμπία τε καὶ Ἴσθμοῖ Νεμέα τε συνθήμενος,
 ἔνθα πείραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων
 οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων, πάτρην ἴν' ἀκούομεν, 125
 Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς
 πρόπολον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
- 80** μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις Στρ. ια.
 στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν, 130
 ὃ χρυσὸς ἐψόμενος
 αὐγὰς ἔδειξεν ἀπάσας, ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν 135
 ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει
- 85** φῶτα· κείνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἑμάν
 γλῶσσαν εὐρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαῖνα 140
 ἴν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
 θάλησε Κορινθίοις σελίνοις·
- τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ Στρ. ιβ.
145
- 90** σὸς αἰσέν ποτε, παῖ.
 ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι· τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
 ἔλπεται τις ἕκαστος ἐξοχώτατα γάσθαι. 150
 οἶον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι,
 ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἔλκειν,
- 95** μαλακὰ μὲν φρονέων ἑσοῖς, 155
 τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

V. 70. Εὐρώπαν, Kayserus conjecit εὐφορον. — V. 75. Οὐλυμπία Schmidius, vulgo Ὀλυμπία — V. 77. νέοντ' Schol. et aliquot libri, plerique νέων γ'. ibid. ἴν' Hermannus, vulgo εν. — V. 90. σὸς αἰσέν ποτε, παῖ Boeckhius, ὃ σὸς αἰσέν ποτε, παῖ Hermannus, libri omnes ὃ σὸς αἰσεται, παῖ. — V. 91. ἄν τις ἴδῃ Hermannus ex Scholiasta, vulgo ἄν τις τύχη. — V. 93. ἔριδα; Aristarchus et Didymus ἔριδας. — V. 94. ἔλκειν plures codd. et Schol., vulgo ἔλκει.

NEMEONIKAI E'.

ΠΥΘΕΛΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ.

ΠΑΙΔΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

Strophæe.

- 1 2 - 3 4 - 5 6 - 7 8 - 9 10 - 11 12 - 13 14 - 15 16
 1 2 3 - 4 5 - 6 7 - 8 9 - 10 11 - 12 13 - 14 15
 1 2 - 3 4 - 5 6 7
 - 1 2 - 3 4 - 5 6 7
 5 - 1 2 - 3 4 5 - 6 7 8
 - 1 2 3 - 4 5 - 6 7 - 8 9 - 10 11 - 12 13

E p o d i.

1 2 3 4 - 5 6 - 7 8 - 9 10 - 11 12 - 13 14
 1 2 3 - 4 5 - 6 7 - 8 9 - 10 11 12
 - 1 2 3 - 4 5 - 6 7 8 - 9 10
 - 1 2 - 3 4 5 - 6 7 8 9 - 10 11 - 12 13
 5 - 1 2 3 - 4 5 - 6 7 8
 1 2 - 3 4 5 - 6 7 - 8 9 - 10 11 - 12 13

Στρ. α.

Οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥστ' ἐλινύσοντά μ' ἐργάζεσθαι
 ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
 ἴσταός'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας ὀλκάδος ἐν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ
 αἰοιδά, 5

„Erodi vs. 3. 4. 5. hiatu et syllaba ancipite tali, quae certum finem versus demonstrat, inter se distincti non sunt.“ Boeckhiius.

V. 1. ἐλινύσοντα pauci libri, plerique ἐλινύσσοντα.

- στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοισ' ὄτι
 Λάμπωνος υἱὸς Πυθίας εὐρυσθενῆς
 5 νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον,
 οὐπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν, 10
 Ἄντ. α.
 ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἤρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ
 ἀπὸ χρυσεῶν Νηρηίδων
 Διακίδας ἐγέραρεν ματρόπολιν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν· 15
 τάν ποτ' εὐανδρόν τε καὶ ναυσικλυτάν·
 10 θέσσαντο παρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου
 στάντες, πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἀμᾶ 20
 Ἐνδαίδος ἀρίγνωτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου κρέοντος,
 Ἐπ. α.
 ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
 αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκῃ τε μὴ κεκινδυνευμένον, 25
 15 πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
 δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. στάσομαι. οὐ τοι ἅπασα
 κερδίων 30
 φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκῆς·
 καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπων νοῆσαι.
 Στρ. β.
 εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινησαὶ πόλεμον
 δεδόκηται, μακρὰ δὴ 35
 20 αὐτόθεν ἄλμαθ' ὑποσκάπτει τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρόν
 ὄρμάν·
 καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί. 40

V. 5. νίκη Heynius, vulgo νικῆ. — V. 6. γένυσι φαίνων unus
 cod. et Schol., γένυσι φαίνεν alius cod., ceteri γένυς φαίνεν. Her-
 mannus γένυι φαίνων. — V. 7. χρυσεῶν Boeckhiius, unus cod. χρυ-
 σεῖαν, vulgo χρυσεῖων. — V. 8. ἐγέραρεν ed. Rom., codd. ἐγέραρε,
 ἐγέραριεν, ἐγέραρι. — V. 9. ναυσικλυτάν Boeckhiius, vulgo νασι
 κλυτάν. — V. 10. πατέρος, Schmidius et Hermannus πατρός θ' et
 deinde πίτναντ', quod plurimi libri pro πίτναν τ' exhibent. — V. 11.
 εἰς Schmidius, vulgo ἐς. — V. 12. Ἐνδαίδος ἀρίγνωτες libri, Ἐνδαίδος
 αἱ ἀρίγνωτες Hermannus. — V. 16. ἀπ' Οἰνώνας Schol. et plures
 codd., edd. vett. ἀποιώσας. — V. 18. ἀνθρώπων multi codd., vulgo
 ἀνθρώπων. — V. 19. χειρῶν Schol. et duo codd., vulgo χειρῶν.
 ibid. μακρὰ δὴ αὐτόθεν Boeckhiius, libri plerique μακρὰ δ' αὐτόθεν,
 vulgo μακρὰ μοι αὐτόθεν. — V. 20. ἐλαφρόν Schmidius, vulgo
 ἐλαφρόν.

- πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ
 Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μέσαις
 φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἐπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων
 Ἄντ. β.
- 25** ἀγῆτο παντοίων νόμων· αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς
 ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν 45
 Πηλέα θ', ὡς τέ νιν ἄβρα Κρηθεῖς Ἰπολύτα δόλφ πεδάσαι
 ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπόν 50
 πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλευμασιν,
 ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,
- 30** ὡς ἄρα νυμφείας ἐπέιρα κείνος ἐν λέκτροις Ἀκάστον 55
 Ἐπ. β.
 εὐνᾶς· τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν· πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
 παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ μὲν ὄργαν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι·
 εὐθύς δ' ἀπανάνατο νύμφαν, ξένιου πατρὸς χόλον 60
 δείσαις· ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφῆς ἐξ οὐρανοῖ
- 35** Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς, ὥστ' ἐν τάχει
 ποντιαῶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρείδων πράξεν ἀκοίτην, 65.
 Στρ. γ'.
 γαμβρόν Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
 θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωριαν·
 ἐνθα μιν εὐφρονες ἴλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται, 70
 καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ.
- 40** πότμος δὲ κρίνει συγγενῆς ἔργων περὶ
 πάντων. τὺ δ' Αἰγίνα θεοῦ, Εὐθύμενης, 75
 Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν ποικίλων ἔψαυσας ὕμων.
 Ἄντ. γ'.
 ἦτοι μεταίξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμό-
 σπορον ἔθνος, Πυθία. 80
 ἂ Νεμεία μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλασ' Ἀπόλλων·

V. 22. καὶ κείνοις Boeckhiius, vulgo κἀκείνοις. ibid. Pauwius et
 Hermannus ἄειδ' ἐν, libri αἰδεῖ. — V. 29. συνέπαξε, aliquot codd.
 συνέπλεξε. — V. 30. ἄρα Boeckhiius, vulgo ἄρα. — V. 32. τοῦ μὲν
 Boeckhiius, libri τοῦ δ'. — V. 34. ἐφράσθη Schol. et plures codd.,
 aliquot εὐ φράσθη. — V. 36. ποντιαῶν Heynius, vulgo ποντιαν. —
 V. 41. θεοῦ Schmidius, libri θεᾶς. — V. 42. πιτνῶν Boeckhiius,
 vulgo πιτνῶν. — V. 43. ἦτοι Schol., libri ἦτοι. ibid. ἔθνος, Πυθία
 Boeckhiius, vulgo ἔθνος Πυθίας. — V. 44. ἄραρεν plures codd.,
 vulgo ἄρηρεν. ibid. φίλασ' Boeckhiius, vulgo φίλησ'.

- 45 ἄλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει
 Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ. χαίρω δ' ὅτι 85
 ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
 ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχῃ μόχθων ἀμοιβάν
 Ἐπ. γ'.
 ἐπαύριο. χρῆ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀθληταῖσιν ἔμμεν· 90
 50 εἰ δὲ Θεμίστιον ἴκεις ὥστ' αἰεῖδεν, μηκέτι ῥίγει· δίδοι
 φωνάν, ἀνὰ δ' ἰστία τείνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου,
 πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίου φθέγγει ἐλεῖν Ἐπιδάροφ
 διπλόαν 95
 νικῶντ' ἀρετάν, προθύροισιν δ' Διακοῦ
 ἀνθέων ποιᾶντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν.

V. 45. τ' ἐκράτει Beckius, plerique codd. τε κράτει, unus cod. et Schol. τε κρατεί. — V. 50. δίδοι Hermannus, vulgo δίδου. — V. 54. ἀνθέων ποιᾶντα Hermannus, libri ἀνθια ποιᾶντα. ibid. Χάρισσιν Schmidius, libri Χάρισιν.

NEMEONIKAI ε'.

ΑΛΚΙΜΙΔΗΣ ΔΙΓΙΝΗΤΗΣ

ΠΑΙΔΙ ΠΑΔΑΙΣΤΗΣ.

Strophae.

C C' - X C' C C - C - C C C C
 C C' - C C - C - X C C' C' C C C
 C C' C C - C C - C C' C C - C C - C C -
 C C C' C C - C C - C C C C' C C C
 5 C C C' C C C - C C -
 C' C C - C C - C' C C - C C C C' C C - C
 C' C C C - C C - C C C C C C

Epodi.

C' C C - C' C C - C C - C C C -
 C' C C C C C -
 C' C C C C C - C C - C' C C C -
 C' C C - C C C - C' C C C C C
 5 C' C C C - C' C C - C C C -
 C C C C C C
 C C' C C -
 C C C - C' C C C - C C C
 C' C C C - C C C - C C C C

Boeckhium in difficillimo hoc carmine constituendo secutus sum, quamquam stropharum versus ultimus, et epodorum versus quartus ita comparati sint, ut dubitationi relinquatur locus.

Ἐν ἀνδρῶν, ἐν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν Στρ. ἀ-
ματρὸς ἀμφοτέρου· διείργει δὲ πᾶσα κικριμένα
δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἔδος 5
μένει οὐρανός. ἀλλὰ τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν
5 νόον ἦτοι γύσιν ἀθανάτοις,
καίπερ ἐραμεριαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμι
πότμος 10
οἶαν τίν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ἄντ. ἀ.

τεκμαίρου καὶ νῦν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν 15
ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι.
10 τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν πεδίῳν ἔδοσαν,
τόκα δ' αὐτ' ἀναπανσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. ἦλθ' ἐ τοι 20
Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν νῦν
πέφανται 25
οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλα κυναγέτας,

15 ἴχνησιν ἐν Πραξιδάμαντος ἐὼν πόδα νέμων Ἐπ. ἀ.
πατροπάτορος ὀμαιμίου.
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Διακίδαις 30
ἔρνεα πρῶτος ἐλαίας ἀπ' Ἀλφειοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος,
20 Νεμέα δὲ τρεῖς,
ἔπαυσε λάθαν 35
Σωκλεῖδα, ὃς ὑπέρτατος
Ἀγησιμάχῳ νιέων γένετο.

Στρ. β.

ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
25 ἦλθον, οἵτε πόνων ἐγέυσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχη 40
ἔτερον οὐ τίνα οἶκον ἀπεγάνατο πυγμαχία πλεόνων

V. 3. αἰὲν Hermannus, vulgo αἰεί. — V. 6. ἄμμι unus cod.,
vulgo ἄμμι. — V. 7. οἶαν τίν' Hermannus olim, probante Boeckhio,
vulgo ἔπταν'. — V. 10. ἀνδράσιν Hermannus, libri ἀνδρῆσιν. —
V. 13. 14. νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος Hermannus olim, probante
Boeckhio, vulgo νῦν πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος, nisi quod unus cod. ἄ-
μορος praebet. — V. 18. ἐλαίας Boeckhio ex conjectura addidit. —
V. 23. Ἀγησιμάχῳ ed. Ald., vulgo Ἀγησιμάχῳ. Hermannus Ἀγησιμάχῳ. —
V. 26. πλεόνων ex Schol. restituit Schmidius, vulgo δεσπ.

- ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἀπάσας. ἔλπομαι 45
 μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἅντα τυχεῖν
 ὡτ' ἀπὸ τόξου ἰεῖς· εὐθύν' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων, ὦ Μοῖσ',
 ἄγ', οὖρον
- 30 εὐκλεία. παροιχομένων γὰρ ἀνέρων 50
 Ἄντ. β.
- ἄοιδοὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν,
 Βασιδαῖσιν ἄτ' οὐ σπανίζει· παλαίφατος γενεά,
 ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις 55
 δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων
- 35 ἔνεκεν. καὶ γὰρ ἐν ἀγαθῆ
 χεῖρας ἱμάντι δεθεῖς Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας αἶμα
 πάτρας 60
 χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἀδῶν
- Ἐπ. β.
- ἔρνεσι Λατοῦς, παρὰ Κασταλία τε Χαρίτων 65
 ἐσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν·
- 40 πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων
 ταυροφόνῳ τριητηρίδι Κρεοντίδα
 τίμασε Ποσειδάϊνον ἄν τέμενος· 70
 βοτάνα τέ νιν
 πόθ' ἄ λέντος
- 45 νικάσαντ' ἔρεφ' ἀσκήσις
 Φλιουῆντος ὑπ' ὠγυγίσις ὄρεσιν.
- Στρ. γ.
- πλατεῖαι πάντοθεν λογιόισιν ἐντὶ πρόσδοι 75
 νᾶσον εὐκλεία τάνδε κοσμεῖν· ἐπεὶ σφιν Αἰακίδα
 ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας. 80

V. 28. σκοποῦ ἅντα τυχεῖν Mingarellus, Heynius, Hermannus, codd. τυχεῖν ἅντα σκοποῦ, ἅντα σκοποῦ τυχεῖν, ἅντα σκοποῦ τε τυχεῖν. — V. 29. ἰεῖς Schmidius et Heynius, vulgo ἰεῖσ', ita ut hoc cum sequentibus conjungatur. ibid. εὐθύν' Schmidius, ut est Ol. XIII. 27. ἔκωφάντος εὐθύνε δαίμονος οὖρον, vulgo εὐθύν'. ibid. ἐπέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ', οὖρον Boeckhius, vulgo ἄγε, Μοῖσ', οὖρον ἐπέων. — V. 30. εὐκλεία Boeckhius, vulgo εὐκλεία. — V. 31. λόγοι unus cod., et sic Pauwius, vulgo λόγοι. — V. 32. Βασιδαῖσιν. Didymus conjecit Βουδιδαῖσιν. — V. 37. χρυσαλακάτου Hermannus, codd. χρυσαλακάτα, vulgo χρυσαλακάτω. — V. 40. ἀμφικτιόνων unus cod., vulgo Ἀμφικτιόνων. — V. 41. Κρεοντίδα Schol. et codd., addunt, vulgo deest. — V. 45. ἔρεφ' Schmidius et Hermannus, codd. ἔρεψ'.

- 50 πέταται δ' ἐπὶ τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσης τηλόθεν
 ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
 Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἐπᾶλτο· βαρὺ δέ σφι δαίξει
 νεῖκος 85
 χαμαὶ καταβάς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἀρμάτων,
- φραεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ Ἀντ. γ'.
 55 ἔγχεος ζακότιο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότιρον
 ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὖρον· ἔπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν·
 τὸ δὲ παρ ποδὶ ναὸς ἐλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων 95
 λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
 θυμόν. ἐκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος
 ἄγγελος βᾶν,
- 60 πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρῦν 100
 Ἐπ. γ'.
 εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐπέποισιν ἱεροῦς,
 Ἀλκιμίδα ὃ γ' ἐπάρκεσεν
 κλειτὰ γενεά· δύο μὲν Κρονίου παρ τεμένει 105
 παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδα
 65 κλᾶρος προπετῆς ἀνθε' Ὀλυμπιάδος.
 δελφίνι κεν
 τάχος δι' ἄλλας
 ἴσον εἶποιμι Μελησίαν, 110
 χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον.

V. 51. ὄνυμ', plerique eodd. ὄνομ'. — V. 52. σφι δαίξει νεῖκος ex Schol. Dissenius, vulgo σφι νεῖκος ἔμπισ'. — V. 53. χαμαὶ καταβάς Ἀχιλεὺς Boeckhiius, qui olim edidit Ἀχιλεὺς χαμάδας καταβάς. Vulgo Ἀχιλλεύς χαμαὶ καββαίς, sed eodd. καββάς vel καμβάς. — V. 54. Ἀόος ἀκμᾷ Schmidius, vulgo Ἀοὺς ἀκμᾷ. — V. 55. ταύταν eodd., Schmidius τάνδε. — V. 56. ἀμαξιτὸν Boeckhiius, vulgo ἀμαξιτόν. — V. 59. βᾶν Boeckhiius et Hermannus, vulgo ἔβαν. — V. 60. πέμπτον γ' ἐπὶ Hermannus, vulgo πέμπτον ἐπ' εἴκοσι, sed aliquot eodd. ἐπὶ εἴκοσι praebent. — V. 62. Ἀλκιμίδα ὃ γ' Schmidius et Hermannus, vulgo Ἀλκιμίδας τὸ γ'. — V. 63. κλειτὰ γενεά Schmidius et Hermannus, vulgo κλειτᾶ γενεᾶ. — V. 64. καὶ Πολυτιμίδα Boeckhiius, libri et Schol. Πολυτιμίδα, vulgo Τιμίδα, Hermannus conjecit ἡδὲ Πολυτιμίδα vel ἐνόσφισέ τ' οὐδὲ Πολυτιμίδα. — V. 69. χειρῶν unus cod. et ed. Rom., vulgo χερῶν.

NEMEONIKAI Z'.
ΣΩΓΕΝΕΙ ΛΙΓΙΝΗΤΗ.
ΠΑΙΔΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩ.

Strophæe.

υ' υ' υ υ - υ - υ - υ' υ - υ υ
 υ' υ υ - υ ω υ - υ - υ' υ υ - υ - υ' υ - υ υ
 υ' υ υ - υ - υ' υ - υ - υ υ
 υ' υ - υ' υ ω υ' υ υ - υ - υ
 5 υ' υ υ - υ' υ - υ ω υ υ
 - υ' υ υ - υ - ω υ ω υ - υ υ
 - ω υ υ - υ - ω υ - υ υ
 - υ' υ υ - υ - υ' υ' υ - υ - υ - υ

E p o d i.

υ' υ - υ' υ υ - υ' υ υ υ
 ω υ' υ υ - υ' υ υ
 υ' υ υ - ω υ - υ υ
 ω υ' υ υ - υ' υ υ
 5 ω υ - υ' υ υ - ω υ' υ υ - υ - υ - υ

Ἐλείθνια, πάρεδρα Μοιρᾶν βαθυφρόνων, Στρ. α.
 παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας, γενέτιρα τέκνων·
 ἀνευ σέθεν

V. 1. πάρεδρα Schol. et unus cod., vulgo πάρεδρος.

οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
 τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἴβαν. 5
 5 ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ Ἴσα·
 εἴργει δὲ πότμῳ ζυγέσθ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τίν
 καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετῆ κριθεῖς 10
 εὐδοξος αἰεῖται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκῆ δορυκτύπων Ἄντ. α.
 10 Λιακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνία θυμὸν
 ἀμφέπειν 15
 εἰ δὲ τύχη τις ἐρδων, μελίφρον' αἰτίαν
 ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλεν· αἱ μεγάλαι γὰρ ἀλλκαί
 σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι·
 ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἐνὶ σὺν τρέπῳ, 20
 15 εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
 εὐρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων αἰοιδαῖς.

σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον Ἐπ. α. 25
 ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν·
 ἀφνεὸς πενιχρὸς τε θάνατον πάρα
 20 θαμὰ νέονται. ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλλομαι
 λόγον Ὀδυσσεός, ἢ πάθειν, διὰ τὸν ἀδυεπῆ γενέσθ'
 Ὀμηρον. 30

ἐπεὶ ψεύδεισιν οἱ ποτανῆ τε μαχανῆ Στρ. β.
 σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις·
 τυφλὸν δ' ἔχει
 ἦτορ ὄμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν 35
 25 ἔ τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν, οὐ κεν ὄπλων χολωθεῖς

V. 6. πότμῳ Aldina, vulgo πότμω. ibid. ζυγέσθ' Schmidius, libri ζυγόν θ', vulgo ζυγόν. — V. 12. ἐνέβαλεν Schmidius ex Schol., libri ἔβαλε et ἔβαλεν. Deinde αἱ Hermannus, vulgo ταί. — V. 15. Μναμοσύνας Boeckhius, vulgo Μνημοσύνας. — V. 16. εὐρηται Hermannus, libri εὐρηται τις, Schmidius εὐρη τις. — V. 18 βλάβεν Schol. et unus cod., alius λάβεν, vulgo βάλον. — V. 19. θάνατον πάρα θαμὰ νέονται Hermannus est emendatio, vulgo θανάτου παρά σαμα νέονται. — V. 20. πλέον' Schmidius, vulgo πλεόν. — V. 22. ψεύδεισιν οἱ ποτανῆ τε μαχανῆ Hermannus et Boeckhius, vulgo ψεύδεισιν οἱ (unus cod. ψεύδεισι, alius ψεύδεισι) ποτανῆ μαχανῆ. — V. 25. ἔ τὰν Boeckhius, libri ἰάν. ib. ἰδέμεν Schmidius et Hermannus, libri ἰδέμεν

ὁ καρτερός Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν
 λευρὸν ξίφος· ὃν κράτιστον Ἀχιλῆος ἄτερ μάχα, 40
 ξανθῷ Μενέλα δάμαρτα κομίσαι θοαῖς
 ἐν ναυσὶ πόρουσαν εὐθυπνῆου Ζεφύροιο πομπαί

30 πρὸς Ἴλου πόλιν. ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται Ἄντ. β.
 κῦμ' Αἶδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα· τιμὰ δὲ
 γίνεται, 45

ῶν θεὸς ἄβρον αὔξει λόγον τεθναζότων
 βοαθῶν, τοὶ παρὰ μέγαν ὄμφαλὸν εὐρυκόλπου
 μῶλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις 50

35 κεῖται, Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν·
 τῆ καὶ Δαναοὶ πόνησαν· ὁ δ' ἀποπλέων
 Σκύρου μὲν ἄμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἴκοντο· 55

Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασιλευεν ὀλίγον Ἐπ. β.
 χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρειν

40 τοῦτό οἱ γέρας. ἄχετο δὲ πρὸς θεόν,
 κτίαν' ἄγων Τρωῖαθεν ἀκροθινίων· 60
 ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρα.

βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξαναγέται. Στρ. γ.
 ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν· ἐχρήν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει
 παλαιτάτῳ 65

45 Αἰαζιδᾶν κρεόντων τολοιπὸν ἔμμεναι
 θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον, ἠρωταῖς δὲ πομπαῖς

V. 28. ξανθῷ Μενέλα ed. Ald., vulgo ξανθῷ Μενέλα. — V. 29. ἐν ναυσί, unus cod. ἂν ναυσί. ibid. pro εὐθυπνῆου Ζ. πομπαί unus cod. εὐθυπόρου Ζεφύρου πνοαί. — V. 31. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 33. βοαθῶν libri, Heynius βοῆ θοῶν. ib. τοί, ed. Ald. τοί. — παρὰ μέγαν Schol., vulgo γὰρ μέγαν. — V. 34. μῶλον Hermannus ex Scholiis investigavit, vulgo ἔμολε ex Didymi conjectura. — ibid. Πυθίοισι δὲ Schmidius, et sic codd., edd. vett. Πυθίοις δέ, Schol. omittit δέ. — V. 37. ἄμαρτε, πλαγχθέντες δ' εἰς Ἐφύραν ἴκοντο Boeckhius, libri ἄμαρτεν, ἴκοντο δ' εἰς Ἐφύραν πλαγχθέντες, nisi quod aliquot libri πλαχθέντες praebent. — V. 39. φέρειν, unus cod. φέρε, alius φέρειν. — V. 41. κτίαν' ἄγων Hermannus, vulgo κτίαν' ἀνάγων. pro ἀκροθινίων codd. ἀκροθινίων τ' vel ἀκροθινίων θ'. — V. 43. βάρυνθεν δὲ περισσὰ Schmidius, codd. plerique βάρυνθεν περισσὰ δέ, unus βάρυνθε περ. δέ, ed. Ald. βάρυνθεν περισσὰ.

- Θεμισκοπον οἰκεῖν ἔοντα πολυθύτοις
 εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει· 70
 οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατῆι.
- 50 Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν
 φαινεαῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων Ἄντ. γ'. 75
 οἰκοθεν· ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργω·
 κόρον δ' ἔχει
 καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἀνθ' Ἀφροδίσια.
 φρεῖ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτᾶν λαχόντες, 80
 55 ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἐν' ἀδύνατον
 εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον· οὐκ ἔχω
 εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον
 ᾤρεξε. Θεαρίων, τίν δ' εἰκότητα καιρὸν ὄλβου 85
- δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένω Ἐπ. γ'.
 60 σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
 ξεινός εἰμι· κελαινὸν ἀπέχων ψόγον, 90
 ὕδατος ὡτε ροᾶς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων
 κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω· ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς
 οὗτος.
- ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμνηται μ' ἀνὴρ Στρ. δ'.
 65 Ἴονίης ὑπὲρ ἄλως οἰκείων· προξενία πέποιθ'· ἐν τε δαμό-
 ταις 95
 ὄμματι δέρχομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλῶν,
 βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις, ὁ δὲ λοιπὸς εὐφραν
 ποτὶ χρόνος ἔρποι. μαθῶν δὲ τις ἂν ἐρεῖ, 100
 εἰ παρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὅσρον ἐννέπων.
 70 Εὐξενίδα πάτραθε Σώγηνες, ἀπομνήω
 μῆ τέρμα προβάς ἄκονθ' ὡτε χαλκοπάραιον ὄρσαι 105

V. 56. οὐκ ἔχω codd., Schmidius οὐδ' ἔχω. — V. 59. ἀρομένω
 Hermannus, vulgo ἀραμένω. — V. 60. σύνεσιν Hermannus, libri
 σύνεσις. ibid. ἀποβλάπτει codd., vulgo ἀποβλέπει. — V. 61. κελαινόν
 scripsi, libri σκοτεινόν. Boeckhiius conjecit κοτεινόν. — V. 65. προξενία
 Hermannus, libri καὶ προξενία. — V. 68. ἐρεῖ, unus cod. ἐρεῖ, ed.
 Ald. ἔροι. Boeckhiius conjecit δὲ τις ἐρεῖ. — V. 69. ψόγιον Schmidius,
 codd. ψάγιον vel ψύγιον, vulgo ψίγιον. — V. 71. ὡτε Boeckhiius,
 vulgo ὅσπε.

θοᾶν γλῶσσαν, ὅς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων ἄντ. δ.
ἀνχένα καὶ σθένος ἀδαντον, αἰτῶσι πρὶν ἀλίφ γυῖον
ἔμπεσεῖν.

εἰ πόνοσ ἦν, τὸ τερπνόν πλῆον πεδόρχεται.

75 ἔα με· νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεῖσ [110

ἀνέκραγον, οὐ τραχὺς εἰμι καταθέμεν.

εἴρειν στεφάνουσ ἐλαφρόν· ἀναβάλλεο· Μοῖσά τοι

κολλᾶ χρυσόν ἔν τε λευκόν ἐλέφανθ' ἀμᾶ 115

καὶ λείριον ἀνθεμον ποντίας ὑγελοῖσ' ἔεσσασ.

80 Διὸσ δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέα. Ἐπ. δ'.

πολύφατον θρόον ἕμνων δόνει

ἀσυχᾶ. βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει

120

δάπεδον ἂν τότε γαρυέμεν ἀμέρᾳ

ὀπί· λέγοντι γὰρ Διακόν νιν ὑπὸ ματροδόχοισ γοναῖσ
γυτεῦσαι,

85 ἔᾶ μὲν πολίαρχον εὐοινύμῳ πάτρα, Στρ. ε. 125

Ἡράκλεεσ, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ

δὲ γεύεται

ἀνδρὸσ ἀνῆρ τι, γαῖμὲν ζε γείτον' ἔμμεναι

νόφ φιλάσαντ' ἀτενεί γείτονι χάριτι πάντων

130

ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸσ ἀνέχοι,

90 ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γιγαντασ ὅσ ἐδάμασσασ, εὐτυχῶσ

ναίειν πατρὶ Σωγένησ ἀταλὸν ἀμφέπων

θυμὸν προγόνων ἐϋκτῆμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

135

ἐπεὶ τετραόροισιν ὦθ' ἀρμάτων ζυγοῖσ

Ἄντ. ε.

ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖσ, ἀμφοτέρασ ἰὼν χειρόσ. ὦ μᾶκαρ,

V. 72. ἐξέπεμψεν Hermannus, aliquot codd. et Schol. ἐξέπεμψε, vulgo ἐξέπεμψασ. — V. 75. πέραν Hermannus, libri περ ἂν. — V. 77. ἀναβάλλεο Schmidius, vulgo ἀναβάλλεο. — V. 81. θρόον ἕμνων Hermannus, codd. ἕμνων θρόον, et praeterea πολυφάτων pro πολύφατων. — V. 82. ἀσυχᾶ Hermannus, vulgo ἀσυχῆ, codd. ἡσυχῆ. — V. 83. δάπεδον, Hermannus conjecit γάπεδον probante olim Boeckhio. ἀμέρα Hermannus, vulgo θενμερᾶ, unus cod. θιμερᾶ. — V. 84. νιν Boeckhianus, vulgo μιν. — V. 85. ἔᾶ Hermannus, vulgo ἐμᾶ. — V. 86. γαῖται codd. et Aristarchus, δένεται Schol. — V. 88. φιλάσαντ' ἀτενεί Hermannus et Boeckhianus, vulgo φιλήσαντά γ' ἀπνεῖ. — V. 89. ἀνέχοι Thierschius, vulgo ἂν ἔχοι. — V. 90. ἐν τίν κ' ἐθέλοι codd., vulgo ἐν τίν κ' ἐθέλει.

- 95 τιν δ' ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε παιθέμεν 140
 κόραν τε γλανκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκάν
 ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.
 εἰ γὰρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἀρμόσαις 145
 ἦβᾶ λιπαρῶ τε γήραϊ διαπλέκοις
- 100 εὐδαίμον' ἰόντα, παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ
- γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. Ἐπ. ε.
 τὸ δ' ἐμὸν οὐ ποτε φάσει κέαρ 150
 ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἐλκύσαι
 ἔπεσι· ταῦτά δὲ τρεῖς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
- 105 ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἄτε μαφυλάκας, Διὸς Κό-
 ρινθός. 155

V. 99. γήραϊ Hermannus, vulgo γήρα. — V. 104. Ἐπει unus cod., vulgo ἔπεισα. ibid. ταῦτά Schmidius, vulgo ταῦτα. ibid. τετράκι τ' Schmidius et Hermannus, vulgo τετράκις. — V. 105. μαφυλάκας Schol. et codd., vulgo μαφιλάκας.

NEMEONIKAI II'.
 ΔΕΙΝΙΑΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ
 ΣΤΑΔΙΕΙ.

S t r o p h a e.

\bar{x} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u} — \bar{u}
 \acute{u} \bar{u} — \bar{u} \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \acute{u} \bar{u} — \bar{u} \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} — \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u} — \bar{u}
 5 \acute{u} \bar{u} — \bar{u} \acute{u} \bar{u} — \acute{u} \bar{u} — \bar{u} \acute{u} \bar{u} — \bar{u}

E p o d i.

\bar{u} — \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u} — \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u}
 \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} \bar{u} \acute{u} \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u}
 \bar{u} — \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u}
 5 \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u} — \acute{u} \bar{u} \bar{u}
 \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \acute{u} \bar{u} — \bar{u} \acute{u} \bar{u} \bar{u} — \bar{u} \bar{u} — \bar{u}
 \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} — — \acute{u} \bar{u} \bar{u}

Στρ. α.

*Ωρα πότνια, κάρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων,
 ἄτε παρθενήτοις παιδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις,*

„Versuum fines certi, nisi quod str. vs. 4. numerum finivi absente licet hiatu, maxime ob interpunctionem str. β'. γ'. ant. β'. ubi tamen, ut suo loco dixi, scrupulum iniecit apostrophus. Similiter ep. vs. 6. interpunctio ep. α. β. dux fuit divisionis; hiatus non reperitur.“ *Boeckhius.*

V. 2. παρθενήτοις παιδων τ' Hermannus, libri παρθενίωσι (unus παρθενήτοι) παιδων τ'. ibid. γλεφάροις Boeckhius, vulgo βλεφάροις.

τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἐτέραις. 5
ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕαστον
5 τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

Ἄντ. α.

οἶοι καὶ Διὸς Διγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμπεπόλησαν 10
Κυπρίας δώρων· ἐβλασταν δ' οἶος Οἰνώνας βασιλεύς
χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν·
ἀβοατὶ γὰρ ἠρώων ἄωτοι περιναιεταόντων 15
10 ἦθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἐκόντες,

Ἐπ. α.

οἱ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἄρμοζον στρατόν, 20
οἱ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηιάδαι.
ἰκέτας Διακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ἰπὲρ φίλας
ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἄπτομαι φέρων
15 Ἀυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμένα, 25
Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.
σὺν θεῷ γάρ τοι αὐτευθεῖς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώ-
τερος·

Στρ. β.

ὄσπερ καὶ Κινύραν ἐβρισε πλούτῳ ποντία ἐν ποτε Κύπρῳ. 30
ἴσταμαι δὴ ποσοὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρὶν τι φάμεν.
20 πολλὰ γὰρ πολλῆ λέλεκται νεαρά δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ
ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν· 35
ἄπτεται δ' ἐσλῶν αἰεὶ, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

Ἄντ. β.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάμην υἱόν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις. 40
ἦ τιν' ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθρα κατέχει
25 λυγρῷ ἐν νείκει· μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται.

V. 3. ἀνάγκας codd., Hermannus ἀνάγκαις, vulgo ἀν' ἀγκάς. —
V. 10. πείθεσθ' ἀναξίαις Albertus et Heynius, libri πείθεσθ' ἀν
ἀξίαις, vulgo πείθεσθαι ἀξίαις. — V. 12. Πελοπηιάδαι Schmidius, et
sic duo codd., vulgo Πελοπηῖδαι. — V. 13. γονάτων Schmidius, itaque
unus cod., vulgo γονάτων. — V. 16. Δείνιος codd. et Schol.,
vulgo Δείνιος. — V. 18. ὄσπερ, duo codd. ὡσπερ. — V. 21. δὲ
λόγοι deest in duobus libris. — V. 23. ἀμφικυλίσαις Boeckhius,
vulgo ἀμφικυλίσσαις, Schol. ἀμφικυλίσας. — V. 25. λυγρῷ ἐν νείκει
Schmidius, λυγρῷ νείκει codd. praeter unum, qui λάθρα κατέχειν
λυγρῷ νείκει exhibet. Hermannus et Boeckhius ἐν λυγρῷ νείκει. Scho-
liasta in explicatione ἐν λυγρῷ γήρει suppeditat.

χρυφίαισι γὰρ ἐν ψάγοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν· 45
χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὄπλων φόνῳ πάλαισεν.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δόμοισιν ἐν θερμῷ χροῖ Ἐπ. β'.
ἔλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι 50

30 ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγγα, τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις
ἀμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρασσις ἦν καὶ πάλαι, 55
αἰμύλων μύθων ὁμόφοιτος, δολοφραδῆς, κακοποιὸν ὄνειδος·
ἂ τὸ μὲν λαμπρὸν βιάται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει
σαθρόν.

Στρ. γ'.

35 εἴη μὴ ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθους 60
ἀπλόαις ζωᾷς ἐραπτοίμαν, θανῶν ὡς παισὶ κλέος
μὴ τὸ δύσφραμον προσάψω. χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἀδῶν καὶ χθονὶ γυῖα καλὴνυαίμ', 65
αἰνέων αἰνιητά, μομφὰν δ' ἐπισπειρῶν ἀλιτροῖς.

Ἀντ. γ'.

40 αὔξεται δ' ἀρετά, γλωραῖς ἔρσαις ὡς ὅτε δένδρον ἄσσει,
ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερεθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρόν 70
αἰθέρα. χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις
ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι φέσθαι
πίστιν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὐτίς τεὰν ψυχὰν κομιξαι 75

Ἐπ. γ'.

45 οὐ μοι δυνατόν· κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος·
σεῦ δὲ πάτρα Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἑκατι ποδῶν εὐωνύμων 80
δὲς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἰεῖς, ἐπαιδαῖς δ' ἀνὴρ

50 νώδυνον καὶ τις κάματον θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος 85
δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τὰν τε Καδ-
μείων ἔριν.

V. 27. *πάλαισεν*, vir doctus in Misc. obs. T. VI. p. 397. *πάλασεν* conjecit. — V. 28. *δόμοισιν* Hermannus, vulgo *δοσίοισιν*. — V. 29. *πελεμιζόμενοι* Wakefieldius, vulgo *πολεμιζόμενοι*. — V. 31. *ἐν πολυφθόροις* Boeckhius, vulgo *πολυφθόροισιν ἐν*. — V. 38. *ἀδῶν* edd. vet., vulgo *ἀδῶν*. — V. 40. *δένδρον* codd., vulgo *δένδρον*. *ἄσσει* Boeckhius, vulgo *ἀΐσει*. — V. 41. *ἐν σοφοῖς* Boeckhius, vulgo *σοφοῖς*. *ibid. ὑγρόν* codd., Schmidius *ὑγράν*. — V. 49. *ἐπαιδαῖς* Schol. et unus cod., vulgo *ἐπ' αἰοδαῖς*.

NEMEONIKAI Θ'.
ΧΡΟΜΙΩ ΛΙΤΝΑΙΩ

ΑΡΜΑΤΙ.

— — — — — — — — — — — — — —
 — — — — — — — — — — — — — —
 — — — — — — — — — — — — — —
 — — — — — — — — — — — — — —
 5 — — — — — — — — — — — — — —

Στρ. α.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθε, Μοῖσαι,
 τὰν νεοκτίσταν ἐς Λίτναν, ἐνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων
 νενίκανται θύραι, 5
 ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὴν ὕμνον πρᾶσσετε.
 τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἄρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ διδύ-
 μοις παιδεσσιν αὐδᾶν μανύει 10

5 Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

Στρ. β.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἔσλόν
 μὴ χαμαὶ σιγῇ καλύψαι· θεσπεσία δ' ἐπέων καυχᾶς τ'
 αἰοιδὰ πρόσφορος. 15

Scholiasta: Ὁ Χρόμος οὗτος φίλος ἦν Ἰέρωνος καταστατικὸς ὑπ' αὐτοῦ τῆς Λίτνης ἐπίτροπος· ὄθιν καὶ Λίτναῖος ἐκηρύχθη. αὐταὶ δὲ αἱ φῶδες οὐκ ἐστὶ Νημεονίαις εἰδὸς γεγραμμένα· διὸ καὶ κειχωρισμένα φέρονται. Itaque Boeckhius hoc et X. et XI. carmen uncis inclusit.

V. 4. παιδεσσιν αὐδᾶν. Hermannus conjecit αὐθᾶν, Boeckhius παιδίσσιν αἰοιδᾶν. — V. 7. καυχᾶς τ' αἰοιδὰ scripsi de conjectura, vulgo καύχας αἰοιδᾶ. quod cum incommodum esset, Hermannus probante Boeckhio καύχαις scripsit, at longe aptius est καυχᾶς αἰοιδᾶ.

- ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν
 ὄρσομεν
 ἱππίων ἄθλων κορυφάν, ἅ, τε Φοῖβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ'
 Ἄσωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγώ 20
- 10 μνασθεῖς ἐπασκῆσω κλυταῖς ἤρωα τιμαῖς,
- Στρ. γ.
- ὃς τότε μὲν βασιλεύων κῆθι νέαισι θ' ἑορταῖς 25
 ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἀμίλλαις ἄρμασι τε γλαφυροῖς ἄμφαινε
 κυδαίωνων πόλιν.
 φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηόν τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν 30
 πατρῶων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος· ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν
 Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύα.
- 15 κρέσσω δὲ καππαῦει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ. 35
- Στρ. δ.
- ἀνδροδάμαν τ' Ἐριφύλαν, ὄρχιον ὡς ὅτε πιστόν,
 δόντες Οἰκλειίδα γυναικα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν μέ-
 γιστοι. δὴ τότε 40
 καὶ ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν
 αἰσιᾶν
 οὐ κατ' ὀρνίχων ὀδόν· οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις
 οἴκοθεν μαργουμένους 45
- 20 στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.
- Στρ. ε.
- φαινόμεναν δ' ἄρ' ἐς ἅταν σπεῦδεν ὄμιλος ἰκέσθαι 50
 χαλκίοις ὄπλοισιν ἱππέοις τε σὺν ἔντεσιν· Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ'
 ὕχθαισι γλυκύν
 νόστον ἐρυσάμενοι λευκανθήα σώμασι πῖαναν καπνόν· 55

V. 9. ἱππίων Hermannus, vulgo ἱππέων. — V. 13. unus cod. Ἀμφιάρηόν ποτι, fortasse admissa ancipiti syllaba scribendum Ἀμφιάρην ποτί, ut v. 24. Ἀμφιάρη legitur. — V. 14. πατρῶων Schmidius, codd. πατρῶων et πατέρων. — V. 16. ἀνδροδάμαν τ' veterem lectionem revocavi, Boeckhii ἀνδροδάμαντ'; fortasse praestat ἀνδροδάμαν δ' Ἐριφύλαν. — V. 17. ἔσσαν pro ἦσαν Boeckhii, idem ex Scholiastae explicatione adjecit in versu extremo δὴ τότε; aliter Hermannus hiatus redintegravit, qui scripsit μέγιστοι τῶν τότε. — V. 18. ἄγαγον στρατὸν aliquot codd., ceteri ut vulgo ἄγαγον ἀνδρῶν στρατόν. Heynius στρατὸν ἄγαγον ἀνδρῶν. — V. 23. ἐρυσάμενοι Hermannus, vulgo ἐρυσάμενοι vel ἐρυσάμενοι. σώμασι πῖαναν scripsi, vulgo σώμασ' ἐπίαναν, nisi quod nonnulli codd. σώμασι et σώμασων exhibent. Schol. σῶματ' ἐπίαναν, probante Boeckhio.

ἔπτα γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογνίους φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιάρη
σχίσσεν κεραυνῷ παμβία
25 Ζεὺς τὰν βαθύστερον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις, 60
Στρ. ε'.

δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατάν
Θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι
καὶ παῖδες θεῶν. 65

· εἰ δυνατόν, Κρονίων, πῆραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων
ἐγχεῶν ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα, μοῖραν δ' εὖνομον 70
30 αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάξειν,

Στρ. ζ'.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαταῖσιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποι τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς
ἔχοντες κρέσσονας 75

ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ'· αἰδῶς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει
κλέπτεται,

ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβοαῖς
ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις 80

35 ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας αὐτᾶς,

Στρ. η'.

οὔνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ 85

Θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λαιγὸν Ἐνναλίου. παῦροι δὲ βου-
λευσάει φόνου

παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας 90
χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί· λέγεται μὲν Ἐκτορι μὲν κλέος
ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν

40 ἀγγοῦ, βαθυκρήμνοισι δ' ἅμφ' ἀκταῖς Ἐλώρου, 95

Στρ. θ'.

ἐνθ' Ἀρείας πόρον ἀνθρωποὶ καλέοισι, δέδορκεν

παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος ἐν ἀλικίᾳ πρώτα· τὰ δ'
ἄλλαις ἀμέραις 100

πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτοني πόντῳ γάσομαι.

V. 24. Ἀμφιάρη σχίσσεν Boeckhius, libri Ἀμφιάρηι σχίσσεν. —
V. 32. ἐντί τοι, Boeckhius conjecit εἰσίν τοι. — V. 33 ὑπὸ κρύφα
Boeckhius, vulgo ὑπόκρυφα. — V. 38. ποτὶ Stephanus ex Schol.,
et sic duo codd., vulgo ποδί. — V. 41. Ἀρείας Bothius, vulgo
Ἀρείας, Boeckhius conjecit: ἔνθα Ῥείας.

ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γίνονται σὺν τε δίκῃ, τελείθαι
πρὸς γῆρας αἰὼν ἀμέρα. 105

45 ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θανααστὸν ὄλβον.

Στρ. ι.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται 110
κῦδος, οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας
ἐγάψασθαι ποδοῖν.

ἀσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον· νεοθαλῆς δ' αὔξεται 115
μαλθακῆ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ· θαρσαλέα δὲ παρὰ κρη-
τῆρα φωνὰ γίνεται.

50 ἐγκρινάτω τίς μιν, γλυκὴν κώμου προφάταν, 120

ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατάν Στρ. ιά.
ἀμπέλου παῖδ', ἄς ποθ' ἴπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν
θεμιπλέκτοις ἅμα 125

Λατοῖδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὐχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις 130

55 νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῖ ἄγχιστα Μοισᾶν.

V. 47. οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω ita correxi, vulgo οὐκέτ' ἔστι πόρσω, quod sententiae parum convenit. scripsi τὸ πόρσω, ut τὸ νῦν et alia apud Pindarum leguntur; et unus cod. οὐκ ἔστι πόρσω exhibet. Boeckhius conjecit οὐκ ἔστιν τι πόρσω. — V. 49. γίνεται, legebatur γίγνεται.

NEMEONIKAI I'.

Θ Ε Α Ι Ω ι Α Ρ Γ Ε Ι Ω ι

ΠΑΛΛΙΣΤΗ.

Strophæe.

υ υ - ι υ υ - υ υ - υ υ - ι υ υ - ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι υ - ι υ υ - υ υ - υ υ - ι υ υ - υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι υ - ι υ υ - υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι υ - υ ι υ υ - υ υ υ - ι υ υ υ υ
 5 ι υ - ι υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Epodi.

ι υ - ι υ υ - υ υ - ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι υ - ι υ υ - υ υ - υ υ - ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι υ υ - υ υ - ι υ υ - υ υ - υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ι υ υ - υ υ - ι υ - υ υ
 5 ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ - ι υ υ
 ω υ - ι υ - ι υ - ι υ - υ υ - ι υ - ι υ - ι υ υ

Στρ. α.

Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες,

Ἄργος Ἦρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε· φλέγεται δ' ἀρεταῖς
 μυρίαῖς ἔργων θρασέων ἔνεκεν. 5

μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μειδοῖσας Γοργόνας

„Epodi vss. 4. 5. 6. hiatu non distincti sunt, sed syllabae ancipiti, incerto finis indicio, succurrit interpunctio, versu quarto ep. δ. ε. versu quinto ep. γ. δ. ε.“ Boeckhius.

V. 1. ἀγλαοθρόνων Schol. et plures codd., vulgo ἀγλαοθάκων.

5 πολλά δ', Αιγύπτῳ τα κατόκισιν ἄστη ταῖς Ἐπάφου
παλάμαις·

οὐδ' Ἵπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφον ἐν κούλεῳ
κατασχοῖσα ξίφος. 10

Ἄντ. α.

Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλανκῶπις ἔθηκε θεόν·
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν 15
μάντιν Οἰκλείδαν, πόλεμοιο νέφος·

10 καὶ γυναιξιν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. πάλαι

Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολῶν τοῦτον κατέφανε
λόγον· 20

πατρὶ τ' Ἀδράστοιο Λυγκῆ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείας
σνάρμοξεν δίκας·

Ἐπ. α.

θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρώωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκείοις ὄπλοις 25

15 Τηλεβόας ἔναρεν. τῷ δ' ὄψιν ἐειδόμενος

ἀθανάτων βασιλεὺς αὐτὰν ἐξῆλθεν

σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλῆος· οὐ κατ' Ὀλυμπον 30
ἄλοχος Ἥβα τελεία παρὰ ματέρει βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα
θεῶν.

Στρ. β.

βραχὺ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ', ὕσων Ἀργεῖον ἔχει
τέμενος 35

20 μοῖραν ἐσλῶν· ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι·
ἀλλ' ὅμως εὐχορδον ἔγειρε λύραν,

καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'· ἀγών τοι χάλκεος 40

δάμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἴπρας ἀέθλων τε κρίσιν·

Οὐλία παῖς ἐνθα νικάσασαι δις ἔσχεν Θεαῖος εὐφρόρων
λάθαν πόνων. 45

V. 5. τὰ κατόκισιν Dissenius et Boeckhiius, vulgo κατόκισθεν. Hermannus ὅσα ἐκτιθεῖν, Boeckhiius praeterea ὅσα ἔκτισεν — V. 6. κούλεῳ Hermannus, libri κολίῳ. — V. 11. τοῦτον κατέφανε Schmidius, libri omnes τὸν κατ. Boeckhiius conjecit τὸν μὲν κατέφανε. — V. 15. τῷ δ' ὄψιν Hermannus olim conjecit, quamvis ad Orphic. p. 789. ipse dubitet. libri τί οἱ ὄψιν. Boeckhiius καὶ οἱ ὄψιν, ut synizesis sit, addito καί, quoniam supra v. 14. nonnullae edd. et codd. ἐπέε καὶ suppeditant. — V. 23. βουθυσίαν Pauwii conjectura codicum auctoritate firmata, vulgo θυσίαν. — V. 24. Θεαῖος Boeckhiius, vulgo Θεαῖος.

Ἄντ. β.

- 25 ἐκράτησε δὲ καὶ ποθ' Ἑλλανα στρατον Πυθῶνι, τύχη
 τε μολῶν
 καὶ τὸν Ἴσθμοῖ καὶ Νεμέε στέφανον, Μοῖσαισι τ' ἔδωκ'
 ἀρόσαι,
 τρεῖς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχῶν, 50
 τρεῖς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
 Ζεῦ πάτερ, τῶν μὲν ἔραται φρενί, σιγᾶ οἱ στόμα· πᾶν
 δὲ τέλος
 30 ἐν τιν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν
 παραιτεῖται χάριν· 55

γνωτὰ Θεαίῳ τε καὶ ὄστις ἀμιλλᾶται περὶ Ἑπ. β.
 ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς. ὑπατον δ' ἔσχεν Πίσα 60

Ἡρακλῆος τεθμόν· ἀδείαι γε μὲν ἀμβολῶδαν
 ἐν τελεταῖς δις Ἀθαναίων νιν ὀμφαί

- 35 κώμασαν· γαίᾳ δὲ καυθεῖσθαι πυρὶ καρπὸς ἐλαίας 65
 ἔμολεν Ἡρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἔρκεισιν παμ-
 ποικίλοις.

Στρ. γ.

ἔπεται δέ, Θεαῖε, ματρῶων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων 70
 εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσι τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκισ.
 ἀξιώθειν κεν, ἐὼν Θρασύκλου

- 40 Ἄντια τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος 75
 ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὄσαις Προίτοιο τόδ' ἵπποτρόφον
 ἀδοτὸ θάλησεν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς καὶ Κλεωναίων πρὸς
 ἀνδρῶν τετρακίς·

Ἄντ. γ.

Σικωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν, 80
 ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι χροάκας·

- 45 ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατόν 85
 ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς·

V. 31. γνωτὰ Θεαίῳ τε καὶ ὄστις eximia Hermannii emendatio, vulgo γνωτ' αἰδω θεῶν τε χῆστις, nisi quod duo codd. καὶ ὄστις exhibent. — V. 32. ἄθλων Boeckhiius, vulgo ἀθλων. — V. 34. νιν Boeckhiius, vulgo μιν. — V. 37. Θεαῖε Boeckhiius, vulgo Θεαίε. — V. 41. Προίτοιο τόδ' ἵπποτρόφον ἄστν θάλησεν Boeckhiius scripsit, vulgo ἵπποτρόφον ἄστν τὸ Προίτοιο θάλησεν. — V. 43. ἀπέβαν recepi ex tribus codd., vulgo ἐπέβαν.

ὄντε Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑπίβατοι πόλιες
καὶ Λύκαιον παρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε
νικᾶσαι σθένει

90

Ἐπ. γ'.

Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν παρ Παμφάη
50 καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσι
ἐγγενές ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν· ἐπεὶ
εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων
μοῦραν Ἐρμῆ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι. καὶ μὰν θεῶν
πιστὸν γένος.

100

Στρ. δ'.

55 μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλάξ ἀμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ
φίλῳ
Διὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεισι γαίας ἐν γυάλοις Θε-
ράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον· ἐπεὶ
τοῦτον, ἣ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ,
εἶλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πο-
λέμῳ.

105

110

60 τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίῃ πως χολωθείς ἔτρωσεν χαλκίας
λόγχας ἀκμῆ.

Ἄντ. δ'.

ἀπὸ Ταυγέτου πεδανγάζων ἴδεν Ἀνγκεὺς δρυὸς ἐν στε-
λέχει

115

ἡμένους. κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον
ὄμμα. λαιμηροῖς δὲ πόδεσσι ἀφαρ
ἐξικέσθαι, καὶ μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως.

120

65 καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διὸς· ἀντίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοῖ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ
σχεδὸν πατρῷῳ·

V. 48. θῆκε et χειρῶν Boeckhiius ex codd. pro θῆκεν et χειρῶν. —
V. 49. ξενίαν Pauwiius et ita tres codd., vulgo ξενίαν. ibid. παρ
Παμφάη Boeckhiius et Hermannus, vulgo παρὰ Παμφάη. — V. 55.
μὴν παρὰ abest in duobus codd. et ed. Ald., παρὰ in ed. Rom. —
V. 56. Διὶ Boeckhiius, vulgo Διῷ. — V. 60. ἀκμῆ Pauwiius, Beckius,
Hermannus, vulgo αἰχμῆ — V. 62. ἡμένους Boeckhiius, ἡμένω con-
jecit Thierschiius, ἡμιος Hermannus et ita unus cod., libri ἡμένως,
ἡμίος Didymus.

. Ἐπ. δ.

ἐνθεν ἀρπάζαντες ἄγαλμ' Ἴδα, ξεστόν πέτρον, 125
 ἔμβαλον στέρωφ Πολυδεύκεος· ἀλλ' σὺ νιν φλάσας,
 οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμαθεῖς δ' ἄρ' ἄκοντι θυῶ, 130

70 ἦλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.

Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδα πυρφόρον πλάξε ψολόεντα κεραννόν·
 ἄμα δ' ἔκαιοντ' ἔρημοι. χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὀμιλεῖν
 κρεσσόνων. 135

Στρ. ε.

ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυν-
 δαρίδας,
 καὶ μιν οὐπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοάς
 ἔκιχεν 140

75 Θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς

ὄρθιον γώνασε· Πάτερ Κρονίων τίς δὴ λύσις
 ἔσσεται πενθίων; καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον,
 ἄναξ. 145

οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνη
 πιστοὶ βροτῶν

Ἄντ. ε.

καμάτου μεταλαμβάνειν. ὡς ἔννεπε Ζεὺς δ' ἀντίος ἦλυθέ οἱ,
 80 καὶ τόδ' ἐξαΐδας' ἔπος· Ἐσσί μοι υἱός· τόνδε δ' ἔπειτα
 πόσις 150

σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις

στάξεν ἦρωσ. ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἴρεσιν
 παρδίδωμ'· εἰ μὲν θάνατόν τε φυγῶν καὶ γῆρας ἀπεχθό-
 μενον 155

αὐτὸς Οὐλύμπου κατοικῆσαι ἐθέλεις σὺν τ' Ἀθαναίᾳ κε-
 λαινεγγεῖ τ' Ἄρει·

V. 69. ἀνέχασσαν Wakefieldius, libri ἀνέχασσαν, unus cod. ἀνέχασαν. — V. 72. ἄμα Schmidius, vulgo ἄμα. ibid. δ' ἔκαιοντ' Boeckhiius, vulgo δι' καιοντ'. — V. 74. φρίσσοντα πνοάς ἔκιχεν Schmidius, vulgo φρίσσοντ' ἄμπνοάς κίχεν, sed πνοάς Schol., ἄμπνοάς unus cod., ἔκιχε duo libri. — V. 75. Θερμὰ δὴ Schmidius, vulgo Θερμὰ δὴ. Hermannus δὲ στίγων. — V. 77. καὶ ἐμοὶ codd., vulgo καὶ μοι. — V. 79. ἦλυθέ οἱ codd., vulgo ἦλυθέν οἱ. — V. 82. στάξεν Pauwiius, vulgo ἔσταξ', duo codd. ἔσταξεν. — V. 84. κατοικῆσαι de Schmidii conjectura adjeci. Boeckhiius duce Scholiasta conjecit αὐτὸς Οὐλύμπου ἐθέλεις γαίην (vel οἰκῆν) ἐμοὶ σὺν τ'.

- Ἐπ. ε.
- 85 ἔστι σοὶ μὲν τῶν λάχος· εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι 160
 μάρασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσασθαι ἴσον,
 ἤμισυ μὲν κε πνέοις γαίας ὑπένεργθεν ἰών,
 ἤμισυ δ' οὐρανῶ ἐν χρυσεῖσι δόμοισιν. 165
 ὡς ἄρ' ἀνδάσαντος οὐ γνώμῃ διπλόαν θέτο βουλάν.
 90 ἀνά δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα 170
 Κάστορος.

V. 85. μὲν τῶν Hermannus, ed. Rom. μὲν τούτων, codd. τούτων. —
 V. 90. χαλκομίτρα Schmidius, vulgo χαλκιομίτρα.

NEMEONIKAI IA'.
ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΤΕΝΕΔΙΩ.

ΠΡΤΑΝΕΙ.

Strophæe.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 5 — — — — —

E p o d i .

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 5 — — — — —
 — — — — —

Στρ. α.

Παῖ Ψίας, ἄ,τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἔστια,
 Ζηρὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὀμοθρόνου Ἥρας,
 εὐ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον,
 εὐ δ' ἑταίρους ἀγλαῶ σκάπτω πέλας,

5 οἱ σε γεραίροντες ὄρθαν φυλάσσοισιν Τένεδοι, 5

„E p o d i vs. 1. neque hiatu neque ancipiti terminatur; interpunctio est ep. α. et catalexis in syllabam clausulam commodam præbet. Vs. 4. haud aliter comparatus, si hiatum et ancipitem requiras; clausula tamen pulcherrima est, et interpunctio plenissima ep. α. γ.“ Boeckhius.

V. 4. ἀγλαῶ σκάπτω unus cod, et ed. Ald., vulgo ἀγλαῶ σκαπτω.

'Αντ. α.

πολλὰ μὲν λοιβαΐσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,
 πολλὰ δὲ κνίσσᾳ· λύρα δὲ σφι βρέμεται καὶ αἰοιδά·
 καὶ ξενίου Διὸς ἀσκέϊται Θέμις ἀενάοις
 ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξῃ τέλος

10 δωδεκάμηρον περάσσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ.

'Επ. α.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
 καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον.

15 εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφὰν παραμύσεται ἄλλων,
 ἐν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν·

15 θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
 καὶ τελευτὰν ἀπάντων γᾶν ἐπιεσόμενος.

Στρ. β.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσι μιν ἀνεῖσθαι χρεῶν,
 καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν αἰοδαῖς.
 ἐκ δὲ περικτιόνων ἐκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν

20 ἀγλαὰ νῆκαι πάτραν τ' εὐώνυμον

25 ἔστεφάνωσαν πάλα καὶ μεγαυχῆ παγκρατίῳ.

'Αντ. β.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
 ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπία ἄθλων.
 ναὶ μὰ γὰρ ὄρκον, ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλία

25 καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολῶν ὄχθῳ Κρόνου
 κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

'Επ. β.

πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον

35 κωμάσσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις
 ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὐχαι

V. 7. κνίσσᾳ scripsi, legebatur κνίσσᾳ. ibid. σφι Boeckhiius, vulgo σφι, codd. aliquot σφις et σφίσι. — V. 8. ἀενάοις codd., vulgo ἀενάοις. — V. 9. σὺν δόξῃ τέλος. Bothius conjecit συνδόξαν τέλος. — V. 10. δωδεκάμηρον vulgo, libri δυωδεκάμηρον. ibid. περάσσαις scripsi, vulgo περάσαι. Dissenius περᾶσαι. — V. 12. ξύγγονον Schmidius, libri σύγγονον. — V. 13. μορφὰν Boeckhiius, vulgo μορφῆ. — V. 17. ἀγαθοῖσι μιν Mingarellus, Heynius, alii, vulgo ἀγαθοῖσι μὲν. — V. 18. μελιζέμεν αἰοδαῖς, Hermannus μέλειν ἐν αἰοδαῖς. — V. 23. ἄθλων Boeckhiius, vulgo αἰθλων. — V. 28. κωμάσσαις duo codd., Schol. κωμάσας, vett. edd. κώμας' ἀναθησ.

30 ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν 40
 ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν
 χειρὸς ἔλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἑών.

Στρ. γ'.

συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι
 αἴμ' ἀπὸ Σπάρτας· Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστα,
 35 Διολίων στρατιᾶν χαλκέντ' ἀνάγων· 45
 καὶ παρ' Ἴσμηνοῦ ῥοὰν κεκραμένον
 ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος· ἀρχαῖαι δ' ἀρεταί

Ἄντ. γ'.

ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος·
 ἐν σχερῶ δ' οὐτ' ὦν μέλαιναί καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι, 50
 40 δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις
 ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον,
 ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι· καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει

Ἐπ. γ'.

μοῖρα· τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἔπεται 55
 τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν,
 45 ἔργα τε πολλὰ μενοιῶντες· δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
 ἐλπίδι γυῖα· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί. 60
 κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν·
 ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι.

V. 33. μὰν Pauwius, vulgo μαν. — V. 35. χαλκέντ' Schmi-
 dius, vulgo χαλκέντων. — V. 40. περόδοις Schmidius, vulgo περιό-
 δοις. — V. 42. οὕτως ἔθνος Heynius, duce Scholiasta, vulgo οὕτω
 σθένος.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Α΄.
 ΗΡΟΔΟΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ
 ΑΡΜΑΤΙ.

S t r o p h a e.

1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - 0
 1 0 0 - 0 0 - 0 1 0 0
 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - 0
 1 0 0 - 0 0 0
 5 0 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 0
 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - 1 0 0 - 1 0 - - 1 0 0

E p o d i.

- 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - - 1 0 0
 - 1 0 - - 1 0 0 - 1 0 - - 1 0 - 0
 5 - 1 0 - - 1 0 - 0 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - - 1 0 - 0

Μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, Στρ. α΄.
 πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον
 θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
 Δᾶλος, ἐν ᾧ κέχνημαι.

5 τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς; 5
 εἶξον, ὦ πολλωνιάς· ἀμροτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς
 ζεύξω τέλος,

καὶ τὸν ἀχειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων Ἄντ. α΄.
 ἐν Κέφ ἀμφιρῦτά σὺν ποντίοις

„Strophae vs. 1. et epodi vs. 4. hiatu in fine non utuntur,
 sed interpunctione str. α. ant. β. str. γ. ant. γ. et ep. α. γ. δ.“
 Boeckhiius.

V. 8. ἀμφιρῦτα Boeckhiius, duo codd. ἀμφιρότα, vulgo ἀμφιρίτα.

ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἀλιερκία Ἴσθμοῖ
10 δειράδ'· ἐπεὶ στεφάνους
 ἐξ ὧπασεν Κάδμου στρατῶ ἐξ ἀέθλων,
 καλλινίκον πατρίδι κῦδος. ἐν ᾧ καὶ τὸν ἀδείμαντον Ἀλ-
 κμήνα τέκεν

Ἐπ. α.

παῖδα, θρασεῖαι τὸν ποτε Γηρῶνα φρίξαν κύνες.
 ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἄρματι τεθρίπῳ γέρας,
15 ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω **20**
 ἢ Καστορεῖφ ἢ Ἰολάου ἐναρμόξαι μιν ὕμῳ.
 κείνοι γὰρ ἠρώων διαρρηλάται Λακεδαιμόνι καὶ Θήβαις
 ἐτέκνωθεν κράτιστοι· **25**

ἐν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων,
 καὶ τριπόδεσσι ἐκόσμησαν δόμον
20 καὶ λεβήτεσσι φιάλαισὶ τε χρυσοῦ,
 γευόμενοι στεφάνων
 νικαφόρων· λάμπει δὲ σαφῆς ἀρετὰ **30**
 ἐν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσι ἐν τ' ἀσπιδοδούποισιν
 ὀπλίταις δρόμοις·

Στρ. β.

οἶά τε χερσίν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς,
25 καὶ λιθίνοις ὀπὸτ' αὐ δίσκοις ἴεν.
 οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστῳ **35**
 ἔργματι κείτο τέλος.
 τῶν ἀθροῖσι ἀνδησάμενοι θαμάκις
 ἔρρεσιν χαιτάς ῥεέθροισὶ τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐ-
 ρώτῃ πέλας,

Ἐπ. β.

30 Ἴρικλέος μὲν παῖς ὀμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει, **40**
 Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκῶν ἔδος.
 χαιρετ'. ἐγὼ δὲ Ποσειδάωνι Ἴσθμῷ τε ζαῖθέα **45**

V. 9. ἀλιερκία, Hermannus conjecit ἀλιερκίος. — V. 11. ὧπασεν Hermannus, vulgo ὧπασ. — V. 21. γευόμενοι, aliquot codd. σενόμενοι — V. 25. ὀπὸτ' αὐ scripsi, Hermannus ὀπὸτ' αὐ, libri ὀπὸτα. Eustath. p. 1591. 29. λιθίνοις ὀπὸταν δίσκουσιν. hinc Kayserus λιθίνου ὀπὸτ' αὐ δίσκουσιν ἴεν. — V. 26. πεντάθλιον Boeckhiius, libri πένταθλον, vulgo πένταθλον ἔτ'. — V. 29. παρ' Εὐρώτῃ Boeckhiius, vulgo παρ' Εὐρώτα.

Ὀγχηστίασιν τ' αἰόνεσσιν περιστέλλων αἰοιδᾶν
γαρούσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγαλλέα τὰν Ἄσω-
ποδώρου πατρὸς αἰσαν 50

35 Ὀρχομενοῖό τε πατρώαν ἄρουραν, Στρ. γ'.
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἀλὸς ἐν κρυοέσσα
δέξατο συντυχία·
νῦν δ' αὐτίς ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος 55

40 συγγενῆς εὐαμερίας. ὁ πονήσας δὲ νόφ καὶ προμάθειαν
φέρει.

εἰ δ' ἀρετὰ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, Ἄντ. γ'
ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
χρῆ νιν εὐρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον 60
μὴ φθονεραῖσι φέρειν

45 γνώμαις. ἐπεὶ κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ
ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν
ὀρθῶσαι καλόν.

Ἐπ. γ'.
μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργασιν ἀνθρώποις γλυκὺς, 65
μηλοβότα τ' ἀρότα τ' ὀρνιθολόχῳ τε καὶ ὄν πόντος τρέφει.
γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται· 70

50 ὅς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἀβρόν,
εὐαγορηθεὶς κέρδος ὑπιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων
γλώσσας ἄωτον. 75

ἄμμι δ' εἶοικε Κρόνου σεισίχθον' υἰὸν Στρ. δ'.
γείτον' ἀμειβομένους εὐεργέταν
ἀρμάτων ἵπποδρόμιον κελαδησαι,

55 καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων,
παῖδας προσειπὲν, τὸν Μινύα τε μυχόν 60
καὶ τὸ Λάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσίνα καὶ Εὐβοίαν ἐν
γναμπτοῖς δρόμοις·

V. 41. ἀρετὰ ed. Ald. et Rom., Aristarchus ἀρετῆ, probante Boeckhio. ibid. κατάκειται codd., Heynius et Karsten κατὰ κῆται. — V. 48. μηλοβότα libri, Heynius μαλοβοτα. — V. 51. δέκεται Boeckhiius, vulgo δέχεται. — V. 53. εὐεργίαν, plures libri εὐεργετᾶν.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ἄντ. δ'.
 ἐν Φυλᾶκα τέμενος συμβάλλομαι.

60 πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς 85
 Ἡροδότῳ ἔπορεν

ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
 ὕμνος. ἧ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν
 μείζω φέρει.

Ἐπ. δ'.

εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσι ἀερίεντ' ἀγλααῖς 90

65 Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις
 Ἀλφειοῦ ἔρνεσι φράζαι χεῖρα τιμὰν ἑπταπύλοισι 95

Θήβησιν τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον,
 ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ· ψυχὰν Αἰδᾶ τελέων οὐ φρά-
 ζεται δόξας ἀνευθεν. 100

V. 65. Πυθῶθεν Pauwius et Hermannus, libri Πυθόθεν.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Β.
ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ,
ΑΡΜΑΤΙ.

S t r o p h a e .

- 1 0 0 0 - 0 0 0 - 0 1 0 0 - - 1 0 0 0
 1 0 0 - - 1 0 0 - 1 0 0 - - 1 0 0 0 - 0 0 0 -
 1 0 0 - - 1 0 0 - - 1 0 0 0 - 0 0 0 - 0
 1 0 0 0 - 0 0 0 - 0 1 0 0 - 0
 5 1 0 0 - - 1 0 0 0 - - 1 0 0 0 - 0

E p o d i .

1 0 0 0 - 0 0 0 - - 1 0 0 0 - 0 0 0 - 0 1 0 0 0
 1 0 0 0 - 0 0 0 - - 1 0 0 - 0
 1 0 - - 1 0 - 0
 1 0 - 0 1 0 0 - - 1 0 0 0
 5 1 0 - - 1 0 0 0 - 0 0 0 -
 1 0 0 0 - - 1 0 0 - 0

„Hiatus quidem strophae versum tertium a quarto non dirimit, sed succurrit interpunctio str. *α*. ant. *α*. ant. *β*. *γ*. cum ancipiti, ut dubitari de fine non possit. Versus secundus autem neque ancipiti neque hiatu terminatur, et infrequens ipsa interpunctio str. *α*. *γ*. Parum tamen verisimilis videtur conjunctio cum sequenti, quod pulchrius sonant disjuncti. Postremo quartum cum quinto eo concatenaverim aegrius, quo usitator in fine strophae trimeter trochaicus acatalectus disjunctus est. Non premam ancipitem, neque interpunctionem ant. *γ*. exiguam. Epodi versus omnes hiatu finiuntur, excepto quinto, qui neque ancipiti, neque interpunctione exili ep. *β*. satis a quinto sejungitur, sed tutius duxi dirimere, ubi poteram, quam continuare. Hoc si feceris, duplici ratione demetiri modulus numerorum poteris, aut

1 0 - - 1 0 0 0 - 0 0 0 - 1 0 0 0 - - 1 0 0 - 0

aut

1 0 - - 1 0 0 0 - 0 0 0 - - 0 0 0 - 1 0 0 - 0

Sed in posteriori paeon quartus trochaicae dipodiae praemissus in hoc quidem metro atque hac versus sede displicet nescio quo-

Στρ. α.

Οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, γῶτες, οἱ χροσαμπύκων
 ἐς δίφρον Μοῖσᾶν ἔβαινον κλυτᾶ φόρμιγγι συναντόμενοι,
 ῥίμψα παιδείους ἐτόξενον μελιγάρυας ὕμνου, 5
 ὅστις ἔων καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
 5 εὐθρόνου μνάστειραν ἀδίσταν ὑπώραν.

Ἄντ. α.

ἀ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδῆς πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις 10
 οὐδ' ἐπέριαντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας
 ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι αἰοδαί.
 νῦν δ' ἐφίητι τὸ τῶργεῖον φυλάξαι 15
 10 ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν ἀγχιστα βαίνων,

Ἐπ. α.

χορήματα χρήματ' ἀνήρ, ὅς γᾶ κτεάνων θαμὰ λειψθεῖς
 καὶ φίλων.
 ἐσσι γὰρ ὦν σοφός, οὐκ ἀγνώτ' αἰίδα
 Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν, 20
 τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
 15 Δωριῶν αὐτῷ στερέωνμα κόμῃ
 πέμπεν ἀναδιδοῦσθαι σελίνων,

Στρ. β.

εὐάρματον ἀνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων γῆος. 25
 ὦ Κρίσα δ' εὐρυσθενῆς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαίαν
 καὶ τόθ' κλειναῖς δ' Ἐριχθεϊδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρώς
 20 ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάνας, οὐκ ἐμέμφθη 30
 ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός,

Ἄντ. β.

τὰν Νικομαχος κατα καιρον νεῖμ' ἀπάσαις ἀνίσαις.
 ὄντε καὶ κάρυκας ὠρᾶν ἀνέγων, σπονδοφόροι Κρονίδα 35

modo. Priorem aliis solutae arseos secundae in dipodia trochaica exemplis defendas saepius allatis." Boeckhiius.

V. 1. οἱ Schmidius et sic Schol. Aristoph. Pac. v. 696., vulgo ὄσοι. — V. 7. μελιφθόγγου Heynius et Hermannus conjecerunt, libri μελιφθογγοι. — V. 9. τὸ τῶργεῖον Heynius, libri τῶργεῖου. — V. 10. ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν Hermannus scripsit, libri ῥῆμ' ἀλαθείας, ed. Rom. ῥῆμα τῆς ἀλαθείας. — V. 11. θαμὰ Boeckhiius, vulgo θ' ἄμα. — V. 13. Ἰσθμίαν, aliquot libri Ἰσθμίοις. — V. 15. κόμῃ Boeckhiius, libri partim κόμα, partim κόμαν. — V. 18. νιν Boeckhiius, vulgo μιν. — V. 19. κλειναῖς δ' Heynius, vulgo κλειναῖς. — V. 22. νεῖμ' ἀπάσαις Hermannus, codd. νῶια πάσαις vel νωμᾶ πάσαις, vulgo νῶμ' ἀπάσαις.

- Ζηηὸς Ἀλεῖοι, παθόντες ποῦ τι φιλόξενον ἔργον·
25 ἀδυπνόω τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ
 χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα Νίκας
- Ἐπ. β.
- γαῖαν ἀνὰ σφρετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διός **40**
 ἄλσος· ἴν' ἀθανάτοις Αἰησιδάμου
 παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
- 30** καὶ γὰρ οὐκ ἀγνώτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
 οὔτε κώμων, ᾧ Θρασύβουλ', ἐρατῶν, **45**
 οὔτε μελικόμπων αἰοιδᾶν.
- Στρ. γ.
- οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἂ κέλευθος γίνεται,
 εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἐλικωνιάδων. **50**
- 35** μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ἠργάν
 Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
 ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὀμιλεῖν,
- Ἄντ. γ.
- ἵπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ· **55**
 καὶ θεῶν δαΐτας προσέπτυκτο πάσας· οὐδὲ ποτε ξενίαν
- 40** οὐρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἰστίον ἀμφὶ τράπεζαν· **60**
 ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
 ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτᾶς.
- Ἐπ. γ.
- μή νυν, ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται
 ἐλπίδες,
- μητ' ἀρετὰν ποτε σιγάτω πατρῶαν, **65**
- 45** μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεὶ τοι
 οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν.
 ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν
 ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἐλθῆς.

V. 26. χρυσίας Schol. et unus cod., ceteri χρυσίαις, ed. Ald. χρυσοῖς τ'. ibid. πιτνόντα Boeckhius, vulgo πιτνῶντα, codd. tres πίνοντο (πίνοντα?). — V. 33. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 35. ἀκοντίσσαιμι codd., vulgo ἀκοντίσσαιμι. — V. 39. ξενίαν Schol. et unus cod., ceteri ξενίαις. — V. 42. ἀκτᾶς Schol. et ed. Rom., codd. ἀκτᾶν. — V. 46. εἰργασάμαν Boeckhius, libri εἰργασάμην.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Γ'. [Γ'. Δ']

ΜΕΛΙΣΣΩ, ΘΗΒΑΙΩ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Strophæe.

1 0 - 0 1 0 - 0 1 0 - - 1 0 - 0
 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - 0 1 0 0
 1 0 0 0 0 - 0 0 - 0 1 0 - 0
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - 0
 5 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 1 0 - 0
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 - 0

Epodi.

- 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 0
 1 0 0 - 0 0 - 0
 1 0 - 0 1 0 0
 - 1 0 - 0 1 0
 5 - 1 0 0 - 0 0 - 0 1 0 - - 1 0 - - 1 0 - 0 1 0 0
 - 1 0 0 - 0 0 - 1 0 - 0 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 1 0 0

„In hujus carminis divisione nihil quidquam incertum videtur. Primus quidem strophæ versus hiatu non terminatur, nec syllaba anceps et interpunctio ant. *á*. str. *β*. satis certum præbent finis indicium; sed cum sequenti conjungi non potest, quia dipodias trochaicas quinas acatalecticas nusquam poeta consociavit. Interpunctio vero cur non sæpius reperitur, causa hæc est, quod in fine stropharum non multum præcedente est frequentissima. Versu quarto syllabæ ancipiti succurrit crebra interpunctio str. *á*. *β*. ant. *γ*. str. *δ*. *í*. ant. *í*. Epodi versus quartus neque hiatu neque ancipiti dirimitur a sequenti: tamen ibi finiendus videtur, quo quintus sexto sit similior.“ *Boeckhius*.

Carmen hoc tertium in omnibus editionibus inde a Romana male in duo erat divisum; errorem primus animadvertit Heynius, discerptas particulas copulandas esse docuerunt Hermannus et *Boeckhius*.

Στρ. α. ΠΙ.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχίαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις
ἢ σθένει πλούτου, κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον,
ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μιμῆσθαι. 5

Ζεῦ, μεγάλα δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἔπονται
5 ἐκ σθένος· ζῶει δὲ μᾶσσων ὄλβος ὀπιζομένων, πλαγίαις δὲ
φρενέσιν
οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὀμιλεῖ. 10

'Αντ. α.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χρῆ μὲν ὑμνήσαι τὸν ἐσλόν,
χρῆ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσιν βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἄθλων Μελίσσῳ 15
10 μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
ἦτορ, ἐν βασταῖσιν Ἴσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους, τὰ δὲ
κοίλα λέοντος
ἐν βαθυστέρονου νάπα κάρυξε Θήβαν 20

ἵπποδρομίᾳ κρατέων. ἀνδρῶν δ' ἀρετῶν 'Επ. α.
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.

15 ἴστε μὲν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἄρμασιν· 25
καὶ ματρόθε Λαβδακίδαῖσιν σύννομοι πλούτου διέστειχον
τετραοριᾶν πόνοις.
αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἀμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν. ἄτρω-
τοί γε μὲν παῖδες θεῶν. 30

Στρ. β. ΙV.

ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος·
20 ὦ Μελίσσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφρανας Ἴσθμίους
ἡμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν· 5
αἴσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
σὺν θεῶ θνατὸν διέρχονται τὸ βίου τέλος. ἄλλοτε δ'
ἄλλοῖος οὖρος
πάντας ἀνθρώπους ἐπαίσσων ἐλαύνει. 10

V. 2. φρασὶν codd. omnes, Heynius φρεσίν. — V. 3. μιμῆσθαι, scribebatur μιμῆσθαι. — V. 8. χαρίτεσιν, libri χαρίτεσαι. — V. 9. ἄθλων Boeckhiius, libri ἀέθλων. — V. 17. Λαβδακίδαῖσιν Boeckhiius, libri Λαβδακίδαῖσι. ibid. διέστειχον Hermannus, libri διέστιχον. — V. 20. Ἴσθμίους ἡμετέρας. Haec verba desunt in codd., leguntur autem in ed. Rom. et Schol. — V. 23. τὸ βίου, ed. Ald. et tres codd. βίου.

'Αντ. β'.

- 25 τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάντες ἀρχᾶθεν λέγονται
 πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδενναῖς τ' ὄρφανοί
 ὕβριος· ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους αἴηται 15
 μαρτύρια φθιμένων ζῶων τε φωτῶν
 ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις δ'
 ἐσχάταισιν
- 30 οἴκοθεν στάλαισιν ἄπτονθ' Ἡρακλείαις. 20

καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετᾶν. 'Επ. β'.

- ἵπποτρόφοι τ' ἐγένοντο,
 χαλκῶ τ' Ἄρει ἄδον.
 ἀλλ' ἀμέρα γὰρ ἐν μιᾷ 25
- 35 τραχέια νηῶς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μά-
 καιραν ἐστίαν·
 νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθῶν ὄτε
 φοινικέοισιν ἀνθήσεν ῥόδοις 30

Στρ. γ'.

- δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινητῆρ δὲ γᾶς Ὀγγηστὸν οἰκίων·
 καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων, 35
 τόνδε πορῶν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον
- 40 ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιάν
 εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα
 χρῶτα λάμπει, 40
 Ἄωσφόρος θαητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις·

'Αντ. γ'.

- ἄ,τε κᾶν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἄρμα καρύξαισα νικᾶν
 ἐν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοισι Σικυῶνος ὥπασεν 45
- 45 τοιάδε τῶν τότε ἰόντων φύλλ' αἰοιδᾶν.
 οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπείχον

V. 29. ἀνορέαις Schol. et duo codd., vulgo ἀνορέας. — V. 33. χαλκῶ τ' Schol. et ed. Rom., codd. vero χαλκίῳ. — V. 36. ποικίλων, Hermannus conjecit ποικίλον, Kayserus φοινίλων. ὄτε unus cod., alii ὄτε, vulgo ἄτε. ibid. φοινικέοισιν codd., vulgo φοινικίοισιν. ibid. ἀνθήσεν Pauwius ex Schol., codd. ἀνθος. — V. 42. Ἄωσφόρος, Schol. Ἐωσφόρος. ibid. ὡς codd. duo, vulgo ὡς. — V. 43. κᾶν Boeckhiius, vulgo κείν, codd. κῆν, κῆν, κ' ἦν. fortasse scribendum καί. — V. 44. ὥπασεν duo codd., alii ὥπασε.

- καμπύλῳ δίφρον, Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνῃ
 χαῖρον ἵππων. 50
 τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.
- ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, Ἐπ. γ'.
 50 πρὶν τέλος ἄκρον ἰκέσθαι.
 τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ. 55
 καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
 ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'. ἴστε μὲν Αἴαντος ἀλκὰν φοί-
 νιον, τὰν ὀψία
 ἐν νυκτὶ ταμῶν περὶ ᾧ φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει παιδεσσιν
 Ἑλλάνων, ὅσοι Τρῳάανδ' ἔβαν. 60
 Στρ. δ'.
- 55 ἀλλ' Ὀμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
 πᾶσαν ὀρθώσας ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν 65
 θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.
 τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶν ἔρπει.
 εἴ τις εὖ εἶπῃ τι· καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόν-
 τον βέβακεν 70
- 60 ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεὶ.
 Ἄντ. δ'.
 προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κῆνον ἄψαι πυρσὸν ἕμνων
 καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον, 75
 ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμα γὰρ εἰκώς
 θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρᾶ λέοντων
- 65 ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἄτ' ἀναπιτναμένα
 ῥόμβον ἴσχει. 80
 χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντα μαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.
 οὐ γὰρ φῦσιν Ὀαριωνεῖαν ἔλαχεν· Ἐπ. δ'.
 ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι, 85
 συμπεσεῖν δ' ἀκμᾶ βαρῦς.
- 70 καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους

V. 51. τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ Schol. et duo codd., unus τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος, alius τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ τέλος, vulgo τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος. — V. 53 ἔσφαλε duo codd., vulgo ἔσφαλλε. — V. 54. Τρῳάανδ' Boeckhii, codd. Τρῳάανδ'. — V. 63. εἰκώς libri, Meinekii εἰκων, quod recepit Boeckhii. — V. 64. θηρᾶ Schol., libri θηρᾶν, Heynius θηρῶν. — V. 66. ἔρδοντα μαυρῶσαι Boeckhii, libri ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι. — V. 69. ἀκμᾶ Pauwii, libri αἰκμᾶ.

Θηβᾶν ἄπο Καδμειᾶν μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος,
 προςπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ 90
 τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσει-
 δάωνος ἐρέφοντα σχέθιοι,

Στρ. ε.

υἱὸς Ἀλκμίνης· ὃς Οὐλυμπόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας 95
 καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἀλὸς ἐξευρὼν θέναρ,

75 ναυτιλιαῖσι τε πορθμὸν ἀμερώσαις.

νῦν δὲ παρ' Αἰγίόχῳ κάλλιστον ὄλβον
 ἀμφέπων ναιεῖ, τετίμαται τε πρὸς ἀθανάτων φίλος, Ἴβαν
 τ' ὀπυῖει, 100

χρυσέων οἰκῶν ἀναξ καὶ γαμβρὸς Ἴφρας.

Ἄντ. ε.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ἔπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ 105

80 καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν ἀΐζομεν

ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτῶ θανόντων,
 τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρειαοντῆς υἱούς·
 τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν φλόξ ἀνατελλομένα συνεχῆς
 παννυχίζει, 110

αἰθέρα κνισᾶντι λακτιζοῖσα καπνῶ,

85 καὶ δεύτερον ἄμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων Ἴπ. ε. 115

γίνεται, ἰσχύος ἔργον.

ἐνθα λευκωθεῖς κάρα

μύρτοις ὄδ' ἀνὴρ διπλόαν

νίκαν ἀνεγάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν, κυβερνατήρος
 οἰακοστροφου 120

90 γνώμα πεπιθῶν πολυβούλῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δὲ νιν κωμάξομαι
 τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

V. 71. ἄπο, scribebatur ἀπό. *ibid.* Καδμειᾶν unus cod., vulgo Καδμηϊᾶν. Hermannus Θηβᾶν ἄπο μάκει μορφᾶς μὲν βραχύς. — V. 72. ἐρέφοντα, Hermannus conjecit σφ' ἐρέπτοντα. — V. 76. Αἰγίόχῳ, duo codd. Αἰγίόχῳ Διῷ. — V. 82. τέκε οἱ Ald., vulgo τέκην οἱ, codd. οἱ τέκην. *ibid.* Κρειαοντῆς codd., Schmidius Κρειαοντῆς. — V. 84. κνισᾶντι libri, κνισσᾶντι Boeckhiius et Hermannus. — V. 85. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 89. τε τρίταν Hermannus, qui nuper καὶ conjecit, codd. τρίταν, vulgo τὴν τρίταν. — V. 90. πολυβούλῳ Hermannus, vulgo πολυβούλῳ. Idem nuper conjecit: γνώμα πίνοντος· πολυβούλ' Ὀρσέα, σὺν σοὶ δὲ νιν. *ibid.* κωμάξομαι Hermannus ex Schol., vulgo κωμάζομαι. *ibid.* ἐπιστάζων Schol. et duo codd., vulgo ἀποστάζων.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Δ. [Ε']
ΦΥΛΑΚΙΔΑΙ ΛΙΓΙΝΗΤΗ,
ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

S t r o p h a e.

1 0 - 0 1 0 0 - 0 0 - 0
 1 0 0 - 0 1 0 0 - 0 1 0 0 =
 1 0 0 - 1 0 0 - 0 0 - 0
 1 0 0 - 0 0 =
5 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - -
 1 0 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 1 0 0 - - 1 0 - -

E p o d i.

1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - 0
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 - -
 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 =
 1 0 - 1 0 0 =
5 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - -
 1 0 0 - - 1 0 0 - 0 0 - -
 1 0 - 0 1 0 0 - 0 0 =
 1 0 0 - 0 0 - 0 0 - - 1 0 - -
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - 0

Μᾶτερ Ἀλίου πολυώνυμε Θεία, Στρ. α.
 σέο γ' ἔκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν
 χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων·
 καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
5 νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ἐν ἄρμασιν ἵπποι 5
 διὰ τεῖάν, ὧ' νᾶσσα, τιμὰν ὠκυδινάτοισ ἐν ἀμίλλαισι θαν-
 μασταὶ πέλονται·

- ἐν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινόν Ἄντ. α.
 κλέος ἔπραξεν, ὄντιν' ἀθρόοι στέφανοι 10
 χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν
10 ἢ ταχυτάτι ποδῶν.
 κρίνεται δ' ἀλλὰ διὰ δαίμονος ἀνδρῶν.
 δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον
εὐανθεὶ σὶν ὄλβῳ, 15
- εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ. Ἐπ. α.
 μὴ μάττει Ζεὺς γενέσθαι· πάντ' ἔχεις,
15 εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.
 θνατὰ θνατοῖσι πρέπει. 20
 τιν' δ' ἐν Ἴσθμῳ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά,
 Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέα δὲ καὶ ἀμφοῖν,
 Πυθέα τε παγκρατίου. τὸ δ' ἐμόν
20 οὐκ ἄτερ Διακιδᾶν κέαρ ὕμνων γέυεται· 25
 σὺν Χάρισιν δ' ἐμόλον Λάμπωνος υἱοῖς
- τάνδ' ἐς εὐνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται Στρ. β'
 θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαρᾶν,
 μὴ φθόνει κόμπον τὸν εἰκότ' ἀοιδᾶ 30
25 κιννάμεν ἀντὶ πόνων.
 καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ
 λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται δ' ἐν τε φορμίγγεσσι ἐν αὐλῶν
τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς 35
- μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς Ἄντ. β'
 Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι
30 ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίασι φραεσσαῖς
 Οἰνεῖδαι κρατεροί,
 ἐν δὲ Θήβαις ἵπποσόας Ἴόλαος 40
 γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει, Κάστορος δ' αἰχμὰ Που-
λυδεύκευς τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥέεθροις.

V. 11. διὰ δαίμονος Heynius, διὰ δαίμονας codd., ed. Ald. διὰ δαίμονα. — V. 13. ἀκούσῃ codd., ἀκούη ed. Rom. — V. 16. θνατοῖσι. Hermannus θνατοῖσιν legit. — V. 27. ἐκέρδαναν Schmidius, et sic unus cod., vulgo ἐκέρδανον. — V. 33. Πολυδέκευς Pauwius
 * Hermannus, libri Πολυδέκευς.

- ἀλλ' ἐν Οἰνῶνα μεγαλήτορες ὄργαι Ἐπ. β'.
45
35 Διακοῦ παίδων τε· τοὶ καὶ σὺν μάχαις
 δις πόλιν Τρώων ἔπραθον σπόμενοι
 Ἡρακλῆϊ πρότερον,
 καὶ σὺν Ἀτρεΐδαις. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν·
 λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἐκτορα πέφνον,
40 καὶ στρατάρχον Αἰθιώπων ἄφοβον 50
 Μέμνονα χαλκοᾶραν· τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
 τρῶσε Καΐκου ἐῷ δούρει παρ' ὄχθαις.
- τοῖσιν Αἰγῶνα προφέρει στόμα πάτραν Στρ. γ'. 55
 διαπρηπέα νᾶσαν· τετείχισται δὲ πάλαι
45 πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
 πολλὰ μὲν ἀρτιεπιής
 γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείων
 κελαρύσαι· καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἰάντος
 ὀρθωθεῖσα ναῦταις 60
- ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρω Ἄντ. γ'.
50 ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζᾶεντι φόνω·
 ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγαῖ· 65
 Ζεὺς τὰ τε καὶ τὰ νέμει,
 Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
 μέλιτι καὶ τοιαῖδε τιμαὶ καλλίνικον χάριμ' ἀγαπᾶζοντι.
 μαρνάσθω τις ἔρδων 70
- 55** ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου Ἐπ. γ'.
 ἐκμαθῶν· οὗτοι τετύφλωται μακρός
 μόχθος ἀνδρῶν· οὐδ' ὀπόσαι δαπάναι,

V. 36. ἔπραθον σπόμενοι scripsi, vulgo πρᾶθον ἰσπόμενοι. —
 V. 37. Πρότερον, Hermannus πρῶτα μὲν conjecit. — V. 42. τρῶσε
 Καΐκου ἐῷ δούρει scripsi, vulgo τρῶσεν ἐῷ δορὶ Καΐκου. et unus cod.
 productio illa primae syllabae in voce Καΐκου. et unus cod.
 δουρί. Tzetztes in Cramerii An. T. III. p. 379. τρῶσαι δορὶ
 Καΐκου παρ' ὄχθαις. itaque δούρει scripsi, et transposui verba. Cf.
 ad Anacr. p. 142. not. — V. 48. κελαρύσαι scripsi, codd. κελ-
 ἀῖσαι, Boeckhiius κελάδειν. κελαιδῆν et κελαρύζειν aliquoties confusa.
 vid. Aristoph. Ran. v. 684. — V. 50. ἀναρίθμων, Hermannus et
 Kayserus συναρίθμων conjiciunt. — V. 52. τὰ τε καὶ τὰ Boeckhiius.
 vulgo τάδε καὶ τά, Ald. τάδε καὶ τάδε.

ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν.

αἰνέω καὶ Πυθίαν ἐν γυιοδάμαις

75

60 Φυλακίδα πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι

χερσί, δεξιὸν νόφ ἀντίπαλον.

λάβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὖμαλλον μίτραν,

καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμνον ὕμνον.

80

V. 58. ἔκνισ', Hermannus ἔκνιξ' conjecit. — V. 60. Φυλακίδα, unus cod. Φυλακίδα, alius Φυλακίδα. — V. 63. νίον, unus cod. νόων, ceteri νόφ.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ε'. [5']
 ΦΥΛΑΚΙΔΑΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ
 ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΣ.

S t r o p h a e.

- ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ -
 ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ - - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘
 5 - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ - - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ -
 - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘
 - ˘ ˘ - - ˘ ˘ - ˘

E p o d i.

˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ -
 ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ - - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ -
 ˘ ˘ - - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ - ˘ ˘ - -
 5 ˘ ˘ - - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ -
 - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ - ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘

„In inscriptione delevi verba *Πυθία, Εὐθυμένει μίτρωϊ* cum Heynio, nam Phylacidas celebratur de industria, Pythaeae et Euthymenis ut cognatorum tantum mentio sit honorifica. De meo autem addidi *παγκρατίω*, quo Phylacidas vicerat. Heynius inscripsit *ἐν πασί*, quippe quod carmen hoc ante praecedens esse editum necesse sit: nam Isthm. V. una tantum memoratur Isthmiaca victoria; itaque Isthm. IV. debebat altera esse, ubi vs. 19. duae appellantur. Cf. Schol. ad IV. ed. nostr. Iam vero Isthm. IV. extr. Pythaeas Phylacidae frater natu major hujus magister dici videtur, itaque utramque victoriam puerum Phylacidem nactum esse putes. Sed hoc

- Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὄτε συμποσίον Στρ. ἀ.
 δεύτερον κρητῆρα Μοισαίων μελέων
 κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ, ἐν Νεμέᾳ μὲν
 πρῶτον, ὦ Ζεῦ, 5
 τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων,
 5 νῦν αὖτις Ἴσθμοῦ δεσπότα
 Νηρείδessoί τε πεντήκοντα παιδων ὀπλοτάτου
 Φυλακίδα νικῶντος. εἴη δὲ τρίτον 10
 σωτήρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα
 σπένδειν μελιρρόχοις αἰοδαῖς.
- 10 εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνῃ τε χαρεῖς Ἀντ. ἀ.
 καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς, 15
 σύν τέ οἱ δαίμων φντεῦε δόξαν ἐπήρατον· ἐσχατιάς ἤδη
 πρὸς ὄλβου
 βάλλετ' ἄγκυρὰν θεότιμος ἑών.
 τοῖαισιν ὀργαῖς εὐχεται 20
- 15 ἀντιάσαις αἰδαν γῆράς τε δέξασθαι πολίων
 ὁ Κλειόνικου παῖς· ἐγὼ δ' ὑρίθρονον
 Κλωθῶ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἔψοθαι κλυταῖς 25
 ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφρεμαῖς.
- ἔμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Διακίδοι, Ἐπ. ἀ.
 20 τέτμηόν μοι φαμί σαφέστατον εἶναι
 τάνδ' ἐπιστεῖχοντα νᾶσον φαινέμεν εὐλογίαις. 30
 μύρια δ' ἔργων καλῶν τέτμηνηθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῶ
 κέλευθοι,
 καὶ πέραν Νεῖλοιο παγαῖν καὶ δι' Ὑπερβορέους·

tamen incertum. Multis enim ante annis a fratre natu majori edoctus artem esse poterat, neque usquam puer Phylacidas vicisse dicitur. Itaque neque Isthm. IV. neque Isthm. V. addidi, *ἐν παλαιῶν.* Boeckhiius.

V. 2. κρητῆρα Hermannus, vulgo κρατῆρα. ibid. Μοισαίων vel Μοισαῖον Heynius, libri Μοισαίων. — V. 3. κίρναμεν Schol. et codd., vulgo κίρναμεν. — V. 4. τίν γ' Pauwius et Hermannus, vulgo τίν. — V. 5. αὖτις Ἴσθμοῦ Boeckhiius, Schol. et plerique codd. αὖτ' ἐν Ἴσθμοῦ, unus cod. αὖθις Ἴσθμοῦ, vulgo αὖτ' ἐν Ἴσθμῶ. Hermannus αὖτε Ἴσθμοῦ — V. 8. Αἴγιναν κάτα | σπένδειν Boeckhiius, vulgo Αἴγιναν κατασπένδειν. — V. 12 ἐσχατιάς codd., vulgo ἐσχατιαῖς, itaque Schol. — V. 17. ἔψοθαι scripsi, legebatur ἔψισθαι.

οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλιγγλωσσος πόλις, 35
 25 ἄτις οὐ Πηλεὸς αἶτι κλέος ἤρωος, φῦδαιμονος γαμβροῦ θεῶν,

οὐδ' ἄτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα Στρ. β.
 καὶ πατρός· τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλιμον
 ἄγε σὺν Τιουνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωίαν, ἤρωσι
 μόχθον, 40

Λαιομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν
 30 ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
 εἶλε δὲ Περγαμίαν, πέφηνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων 45
 ἔθνεα καὶ τὸν βουβόταν οὐρεῖ ἴσον
 Φλέγραισιν εὐρῶν Ἀλκνονῆ, σφετέρας δ' οὐ φείσατο
 χερσὶν βαρυφθόγγιο νευρᾶς 50

35 Ἡρακλῆς· ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων Ἀντ. β.
 ἐς πλόον κύρησε πάντων δαινυμένων.
 τὸν μὲν ἐν ῥίνῳ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταραεῖς
 σπονδαῖσιν ἄρξαι 55

καρτεραίχμαν Ἀμφιτρωνιάδαν,
 ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος
 40 οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών,
 ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους 60
 αὐδάσε τοιοῦτόν γ' ἔπος· Εἴ ποτ' ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
 θυμῷ ἐθέλων ἀρὰν ἀκουσας,

νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις Ἐπ. β.
 45 λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας 65
 ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τελέσαι·
 τὸν μὲν ἀρήρηκτον φνάν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περι-
 πλανᾶται

V. 25. αἶ Hermannus, vulgo αῦσι, ed. Rom. αῦσι. — V. 28. Τρωίαν Boeckhiius, vulgo Τροίαν. — V. 29. Λαιομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν Kayserus ex Schol., vulgo Λαιομεδοντιᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν. — V. 31. Μερόπων Boeckhiius, vulgo Μερόπων τ'. — V. 36. κύρησε codd. plerique, unus κήρσει, Heynius κάρυξε, ed. Cratandr. κήρυξε. Hermannus κάρυσε. — V. 41. ἀνατείναις Boeckhiius, codd. ἀνατείναις, ἀνταιναις, ἀντιτειναις. — V. 42. τοιοῦτόν γ' Hermannus, codd. τοιοῦτόν τε, τοιοῦτόν τ', ποῦ τόν τ', Heynius τοιοῦτον, Kayserus τοιοῦτον λόγον. — V. 43. ἐθέλων Boeckhiius, vulgo θέλων. — V. 44. θεσπεσίαις, plerique codd. θεσπεσίαν. — V. 47. με νῦν Stephanus, libri μῦνοι.

Θηρός, ὃν παμπρωτον ἄθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ· 70
 θυμός δ' ἐπέσθω. ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμπεν θεός
 50 ἄρχον οἰωνῶν μέγαν αἰετόν· ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν
 χάρις,

εἶπέν τε φωνήσαις ἄτε μάντις ἀνήρ· Στρ. γ'. 75
 "Ἔσσεταί τοι παῖς ὄν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών·
 καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν
 Αἶαντα, λαῶν

ἐν πόνοις ἔκπαυλον Ἐνυαλίου. 80
 55 ὡς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα
 ἕζετ'. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγῆσασθ' ἀρετάς·
 Φυλακίδα γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας
 Πυθία τε κώμων Εὐθυμένει τε. τὸν Ἀργείων τρόπον 85
 εἰρήσεται πᾶν ἐν βραχίστοις.

60 ἄρα το γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου Ἄντ. γ'.
 τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,
 ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάρως. ἀνά δ' ἄγαγον ἐς φάος
 οἶαν μοῖραν ὕμνων· 90

τὰν Ψαλυχιδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
 ἄρδοντι καλλίστα δρόσῳ,
 65 τὸν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν 95
 Θεοφιλῆ ναιοῖσι· Λάμπων δὲ μελέταν
 ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾶ τοῦτ' ἔπος,
 νιοῖσι τε φράζων παραινεῖ, 100

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἐφ' προσάγων, Ἐπ. γ'.
 70 καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
 μέτρα μὲν γνώμα διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων·

V. 48. ἄθλων Boeckhiius, vulgo αἰθλων. — V. 50. νιν Boeckhiius, vulgo μιν. — V. 51. φωνήσαις libri omnes, φωνάσαις Heyniius. — V. 53. κέκλετ' libri omnes, κέκλεν Melanchthon. — V. 55. ἄρα Boeckhiius, vulgo ἄρα. — V. 56. ἀναγῆσασθ' Mingarellus et Hermannus, vulgo ἀγῆσασθαι. — V. 57. ἦλθον, ὦ Hermannus, et sic unus cod., vulgo ἦλθον. — V. 59. πᾶν scripsi, nisi forte malis πάντι, codd. πά κ', ed. Rom. πού κ'. — V. 62. μάρως Hermannus, libri μάρως. — V. 63. Ψαλυχιδᾶν Schmidius, plerique codd. Ψαλυχιαδᾶν, unus Ψαλυχαδᾶν. — V. 66. ναιοῖσι unus cod., vulgo ναιοῖσι.

γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν· φραίης κέ νιν ἀνδράσιν ἀθλη-
ταῖσιν ἔμμεν 105

Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.
πίσω σφε Δίρκας ἀγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι
75 χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου
πύλαις. 110

V. 72. ἀνδράσιν ἀθληταῖσιν Heynius et Hermannus, codd. ἄνδρ' ἐν (vel ἄνδρα ἐν) ἀθληταῖσιν, vulgo ἄνδρ' ἐν ἀθληταῖσιν. — V. 73. χαλκοδάμαν Heynius, libri χαλκοδάμαντ' vel χαλκοδάμαν τ'.

Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν

5 ἀντειλας Διόνυσον, ἢ χρυσῶ μεσοπέκτιον νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν, 5

ὀπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις Ἀντ. α'.
σταθεῖς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς; 10

ἢ ὄτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς;

ἢ ὄτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἰππόμητιν;

10 ἢ Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; ἢ ὅτε καρτερᾶς Ἀδραστον
ἐξ ἀλαλᾶς ἀμπεμψας ὀρφάνον 15

μυρίων ἐτάρων ἐς Ἄργος ἵπιον; Ἐπ. α'.

ἢ Δωριδ' ἀποικίαν ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῶ

ἔστασας ἐπὶ σφυρῶ

Λακεδαιμονίων, ἔλον δ' Ἀμύκλας 20

15 Αἰγείδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις;

ἀλλὰ παλαιὰ γάρ

εὔδει χάρις, ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

ὄ,τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον Στρ. β'. 25

κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγόν.

20 κώμαζ' ἔπειτεν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμῳ

καὶ Στρεψιάδα· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ

νίκαν παγκρατίου· σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις·

ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἰσχίον φηᾶς. 30

φλέγεται δ' ἰοβοστρύχοισι Μοῖσαις, Ἀντ. β'.

μάτρωί θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,

25 χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν, 35

τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.

ἴστω γὰρ σαφέες, ὅστις ἐν ταῦτα νεφέλα χάλασαν αἵματος

πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται, 40

V. 8. ἢ ὄτ' ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς Heynius, libri ἢ ὄτ' ἀμφὶ Τειρεσίαο πυκναῖς βουλαῖς. — V. 12. ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῶ Heynius, codd. οὐνεκ' ὀρθῶ vel οὐνεκα ὀρθῶ, ed. Cratandr. ἢνίκ' ὀρθῶ. — V. 20. ἔπειτεν Pauwius, plerique codd. ἔπειτ' ἐν, unus et Aldina ἔπειτ' ἄρ'. — V. 25. ἔμιξεν Boeckhiius, vulgo ἔμιξε. — V. 27. πρὸ Schmidius, libri πρὸς.

- λοιγὸν ἀντιτίτων ἐναντίῳ στρατῷ, ἔπ. β.
 ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αἴξων
- 30 ζῶων τ' ἀπὸ καὶ θανῶν.
 τὴν δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατάν
 αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἐκτορα 45
 Ἀμφιάροχόν τε,
 εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἀλικίαν
- 35 προμάχων ἀν' ὄμιλον, ἐνθ' ἄριστοι Στρ. γ'. 50
 ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.
 ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι
 Γαῖάοχος εὐδῖαν ὅπασσεν
 ἐκ χειμῶνος. αἰέσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἀρμόσαις. ὁ δ'
 ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος, 55
- 40 ὅτι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων Ἄντ. γ'.
 ἔκαλος ἐπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον
 αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
 δαίμων δ' αἴσιος· τὰ μακρὰ δ' εἴ τις 60
 παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἔδραν· ὅτι
 πτεροῦς ἐρύψει Παγασος
- 45 δεσπότην ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμούς ἔπ. γ'. 65
 ἔλθειν μεθ' ὀμάγυριν Βελλεροφόνταν
 Ζηρός· τὸ δὲ παρ δίκαν
 γλυκὴν πικροτάτα μένει τελευτά.
 ἄμμι δ', ὧ χρυσέα κόμα θάλλων, πόρε, Λοξία, 70
- 50 τεαῖσιν ἀμίλλαισιν
 εὐανθέα καὶ Πυθόϊ στέφανον.

V. 28. *λοιγὸν ἀντιτίτων* Hermannus, codd. *λοιγὸν ἀμύων*, Thierschius *ἄτα φέρον*. — V. 32. *αἰνέων* utroque loco codd., Schmidius *αἰνέων*. — V. 33. *Ἀμφιάροχον* Boeckhiius, vulgo *Ἀμφιάροχον*. — V. 35. *ἄριστοι*, duo codd. *ἄριστον*. — V. 39. *ἀρμόσαις* Schol., vulgo *ἀρμόζων*. — V. 40. *εφάμερον*, unus cod. et ed. Ald. *εφάμερος*. — V. 41. *ἐπειμι*, tres codd. *ἐπεί μιν*. — V. 43. *αἴσιος* Schol., vulgo *αἴσιος*. — V. 44. *ὅτι* codd., vulgo *ὄτι*. Hesychius *ὁ δέ*. — V. 49. *ἄμμι* codd., Schmidius *ἄμμι*. — V. 51. *Πυθόϊ* Boeckhiius ex Choerobosco in Bekkeri Anecd., T. III. p. 1202., vulgo *Πυθοῖ*.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ Ζ'. [H']
ΚΛΕΑΝΔΡΩΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩΙ.

	x	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
	x	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
	u	u	x	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
5	x	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
	x	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
	x	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
10	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u
	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u	u

Στρ. α.

Κλεάνδρω τις ἀλικία τε λύτρον εὐδοξον, ᾧ νέοι, καμάτων
πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω
κῆμον, Ἴσθμιάδος τε νίκας ἄποινα, καὶ Νεμέα 5
ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξέυρε. τῷ καὶ ἐγώ, καίπερ ἀχνύμενος
5 θυμὸν, αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι 10

Inscriptioni vocem *παγκρατίω* addidit Heynius. In metro hujus carminis constituendo a Boeckhio discessi, ita ut singula strophae non decem, sed undenis constent versibus, quare etiam numeri in margine adscripti a Boeckhiana ratione aliquantum discrepant. Nam vs. 1. apud Boeckhium in binos versiculos est directus, contra terni versus 4. 5. 6. apud Boeckhium in unum sunt conjuncti.

V. 2. ἀνεγειρέτω Hermannus, vulgo ἀγειρέτω, Schol. ἐγειρέτω.

- Μοῖσαν. ἐκ μεγάλων δὲ πενθέτων λυθέντες
 μῆτ' ἐν ὄρφανίᾳ πένωμεν στεφάνων, 15
 μῆτε κάδεα θεράπευε· παυσάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν
 γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον·
- 10 ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς 20
 λίθον γε Ταντάλου παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός,
 Στρ. β.
 ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ' ἐμοὶ δεῖμα μὲν παροι-
 χόμενον
 καρτεράν ἔπαυσε μέριμναν· τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεὶ
 σκοπεῖν 25
 χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέματαί,
 15 ἐλίσσων βίου πόρον· ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σὺν γ' ἐλευθερίᾳ 30
 καὶ τά. χρῆ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν·
 χρῆ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα 35
 Αἰγίνα Χαρίτων ἄωτον προνέμειν,
 πατρὸς οὖνεκα δίδυμαι γέγοντο θύγατρεις Ἀσωπίδων
 20 ὀπλόταται, Ζηνὶ τε ἄδον βασιλεῖ. 40
 ὃ τὰν μὲν παρὰ καλλιρόφ
 Δίρκα φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισεν ἀγεμόνα·
 Στρ. γ'.
 σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἄγων ἐκοιμᾶτο, διον ἔνθα τέκες 45
 Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ
 25 δαιμόνεσσι δίκας ἐπέριαινε· τοῦ μὲν ἀντίθεοι 50
 ἀρίστεον υἱέες υἱέων τ' ἀρητήριλοι παῖδες ἀνορέα
 χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὄμαδον· 55
 σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοὶ τε θυμόν.
 ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντ' ἀγοραί,
 30 Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Πουσειδᾶν γάμῳ, 60

V. 11. λίθον γε Ταντάλου scripsi, legebatur γε Ταντάλου λίθον. codd. et ed. Ald. τε Ταντάλου λίθον. Possis etiam corrigere θεός γε Ταντάλου παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι λίθον. — V. 12. ἀλλ' ἐμοὶ recte vulgo. Boeckhiius ἀλλά μοι. — V. 13. αἰεὶ Boeckhiius, vulgo αἰεὶ. σκοπᾶν idem addidit ex Scholiis, Hermannus αἰεὶ πέλει. — V. 15. βίου Schmidius, libri βιότου. — V. 16. καὶ τά, codd. et ed. Ald. καὶ ταόν. — V. 19. Ἀσωπίδων Heynius, libri Ἀσωπίδων θ'. — V. 20. ὀπλόταται, codd. ὀπλοτάτα. ibid. Ζηνὶ τε ἄδον βασιλεῖ Schmidius, vulgo Ζηνὶ θ' ἄδον βασιλεῖ. — V. 23. ἄγων ἐκοιμᾶτο scripsi, vulgo ἐνεγκῶν κοιμᾶτο, fortasse praestat: ἐνεκ' ἐκοίμα τε. — V. 25. ἐπέριαινε, codd. ἐπέριαινε vel ἐπέριαινε. — V. 30. ἔρισαν Heynius, vulgo ἔρισας.

- ἄλοχον εὐειδέ' ἐθέλων ἐκάτερος
 εἰάν ἔμμεν' ἔρωσ γὰρ ἔχεν.
 ἀλλ' οὐ σφιν ἄμβροτοι τέλειαν ἐνάν θειῶν πραπίδες, 65
 Στρ. δ.
 ἐπεὶ θεσγάτων ὄπ' ἄκουσαν· εἶπε δ' εὐβουλος ἐν μέσοισι
 Θέμις,
 35 εἶνεκεν πεπρωμένον ἦν, γέρτερον γόνον οἱ ἀνακτα πατρὸς
 τεκεῖν 70
 ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος
 διώξει χειρὶ τριόδοντός τ' ἀμαιομακέτου, Δί τε μισγομένην 75
 ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν
 παῖσατε· βροτείων δὲ λεχέων τυχοῖσα
 40 νιὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ, 80
 χεῖρας Ἄρει τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσιν τ' ἀκμῶν ποδῶν.
 τὸ μὲν ἐμόν, Πηλεί γέρας θεόμορον 85
 ὀπάσσαι γάμου Διακίδα,
 ὄντ' εὐσεβέστατον φάτις Ἴωλκοῦ τραφεῖν πεδίον·
 Στρ. ε.
 45 ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺ Χείρωνος αὐτίξ' 90
 ἀγγελίαι·
 μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεκρῶν πέταλα δις ἐγγυαλιζέτω
 ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἐσπέραις ἐρατόν
 λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἠρωῖ παρθενίας· ὡς φάτο Κρονίδαις 95

V. 31. εὐειδέ' ἐθέλων Boeckhiius, libri εὐειδέα θέλων. — V. 34. ὄπ' ἄκουσαν Hermannus, vulgo ἤκουσαν, Schmidius ἐλάκουσαν. ibid. εἶπε δ' vulgo recte, Boeckhiius conjecit συνίεν· ἔιπεν deleta particula. — V. 35. γόνον οἱ Boeckhiius, vulgo γόνον. — V. 37. Δί τε Hermannus, vulgo Διῦ, Schmidius Ζησί. — V. 38. παρ', Heynius conjecit παρ. ibid. ἀδελφεοῖσιν codd., vulgo ἀδελφοῖσιν. — V. 39. τυχοῖσα Heynius, codd. τυχοῦσα. — V. 41. χεῖρας Ἄρει τ' ἐναλίγκιον Hermannus, nisi quod Boeckhiius τ' adjecit, vulgo Ἄρει χεῖρας ἐναλίγκιον. — V. 42. γέρας θεόμορον | ὀπάσσαι γάμου Διακίδα scripsi, et video sic etiam Hermannum conjecisse, vulgo θεάμορον (sic libri, θεάμορον Schmidius, recte Hermannus θεάμορον) ὀπάσαι γάμον Διακίδα γέρας, Boeckhiius θεόμορον ὀπάσαι | γάμον Διακίδα τὸ γέρας, quod propter plures causas improbandum. — V. 44. ὄντ' libri, vulgo ὄντε. ibid. φάτις Bothius et Hermannus, vulgo φασ', libri φασίν. Ἴωλκοῦ Boeckhiius, vulgo Ἰωαλκοῦ. ibid. τραφεῖν, Hermannus scripsit τραφεῖν. — V. 45. εὐθὺ scripsi, legebatur εὐθίς. — V. 46. Νηρέος Boeckhiius, vulgo Νηρέως. — V. 47. διχομηνίδεσσιν Boeckhiius, libri διχομηνίδεσσι.

ἐννέποισα θεά· τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάραις
50 νεῦσαν ἀθανάτοισιν· ἐπέων δὲ καρπὸς 100
 οὐ κατέφθινε. φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν
 καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα· καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν **105**
 στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλλεύς·
 ὃ καὶ Μῦσιον ἀμπελόεν

55 αἶμαξε Τηλέφου μέλανι ραίνων φρόνη πέδιον, 110
Στρ. ζ'.

γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον, Ἐλέναν τ' ἐλύσατο, Τρωάδας
 ἴνας ἑκταμῶν δορί, ταὶ μὲν ῥύοντό ποτε μάχας ἑναριμ-
 βρότου

ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα, Μέμνονός τε βίαν 115
 ὑπέρθυμον Ἐκτορά τ' ἄλλους τ' ἀριστείας· οἷς δῶμα Φερ-
 σεφόνας 120

60 μανύων Ἀχιλλεύς, οὔρος Διακιδᾶν,
 Αἴγιναν σφετέρην τε ῥίζαν πρόφαινεν.
 τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' αἰοῖναι ἔλιπον, 125
 ἀλλὰ οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἐλικώνιαι παρθένοι
 στάν, ἐπὶ Θρηῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.

65 ἔδοξ' ἄρα τόδ' ἀθανάτοισι, 130
 ἔσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ἕμνοισι θεᾶν διδόμεν.

Στρ. ζ.
 τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσονται τε Μοισαῖον ἄρμα Νικοκλέος
 μνάμα πυγμαίου κελαδῆσαι. γεραίρετέ μιν, ὃς Ἰσθμίων
 ἄν γάπος 135

Δωρίων ἔλαχεν σελίνων· ἐπεὶ περικτίονας

70 ἐνίκασε δὴ ποτε καὶ κείνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χειρὶ κλονέων 140

V. 51. ξύν' ἀλέγειν Hermannus, vulgo συναλέγειν. — V. 52. ἄνακτα, Kayserus conjecit ἄνακτι. ibid. νεαρὰν ἔδειξαν Schmidius et Hermannus, vulgo νῆαν ἀνέδειξαν, codd. νῆαν ἔδειξαν vel νῆ' ἀνέδειξαν. — V. 56. Τρωάδας edd. vett., vulgo Τρωάδας. — V. 59. Φερσεφόνας Boeckhiius, vulgo Περσεφόνας. — V. 62. οὐδὲ Boeckhiius, vulgo οὔτε. ibid. ἔλιπον codd., vulgo ἔλιπόν γ'. — V. 64. στάν Heynius, vulgo ἔσταν. ibid. ἔχεαν Schmidius, libri ἔχεαν. — V. 65. ἔδοξ' ἄρα τόδ' Boeckhiius, codd. ἔδοξ' ἄρα δ', ed. Rom. ἔδοξεν ἄρα δ'. — V. 67. Νικοκλέος codd., vulgo Νικοκλέους. — V. 68. γεραίρετέ μιν Bothius, vulgo γεφᾶραι τέ μιν, duo codd. γεραίρεται μιν, alius γεραίρε ταὶ μιν. ibid. ἄν γάπος Hermannus, vulgo ἄν ἀπό, unus cod. ἀγαπιο. — V. 70. καὶ κείνος Boeckhiius, libri κάκείνος. ibid. ἀφύκτῳ, codd. et edd. vett. ἀφύκτε vel ἀφύκτη.

τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεά
 πατραδελφεῦ· ἀλίκων τῷ τις ἄβρον 145
 ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω
 μυρσίνας στέφανον. ἐπεὶ νιν Ἀλκαθίου τ' ἀγῶν σὺν τύχῃ
 75 ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρὶν. 150
 τὸν αἰνεῖν ἀγαθῶ παρέχει·
 ἦβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χεῖρ᾽ ἀκαλῶν δάμασεν.

V, 71. τὸν μὲν, codd. τὸ μὲν. *ibid.* γενεά Ceperinus correxit,
libri γενιάν. — V. 75. δέκετο πρὶν Hermannus, vulgo πρὶν ἴδεκετο. —
 V. 76. παρέχει, codd. κατέχειν.

FRAGMENTA.

I.

ΙΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

1. [1.] *)

ι υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Αιολίδαν δὲ Σίσυφρον κέλοντο
 ᾧ παιδι τηλέφαντον ὄρσαι γέρας
 ἀποφθιμένῳ Μελικέριτα.

2. [2.]

κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν.

3. [3.]

Eustath. ad Od. μ. p. 1715. 63. ed. Rom. ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἴσθμιονικαῖς εἰπὼν τρία κρᾶτα ἦτοι κράατα.

Fr. 1. Apoll. Dysc. de Synt. II. 21. p. 156. ed. Bekk. : Ἄλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἴσθμιονικαῖς Πινδαρόν ἐτάραξε τοὺς ὑπομηματισσαμένους· Αἰολ. Refert enim nonnullos ὡ i. e. ὡς, alios ὀϊ legisse. iidem versus leguntur de Pron. p. 321. A. ed. Bekk. V. 1. κέλοντο de Pron., κέκλοντο de Synt. sed unus cod. ἐκέλοντο, et deinde Apollonius dilucide κέλοντο. — V. 3. ἀποφθιμένῳ Bekkerus, Ap. de Synt. φθιμένῳ, de Pron. ἐπιφθιμένῳ. An forte ἐπὶ φθιμένῳ legendum? Ceterum quod addit Apollonius de Syntaxi: ὃν εἶπεν Ἀθαμαντιάδαυ et infra p. 157. ὃν καὶ Ἀθαμαντιάδην εἶπε, ex hoc ipso Pindari carmine petitum.

Fr. 2 Apollon. Dysc. de Pron. p. 368. A. ed. Bekk. : Πίνδαρος Ἴσθμιονικαῖς. ἐκύλισι Bekkerus, cod. ἐκυλίσθη.

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Boeckhianae.

4. [4.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Κλεινὸς Δίακου λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτός
 Ἀγινα· σὺν θεῶν δὲ νιν αἴσα

Ἕλλου τε καὶ Αἰγυμίου Δωριεὺς ἐλθῶν στρατός
 ἐκτίσσατο· τοὶ μὲν ὑπὸ στάθμα νέμονται

5 οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες· οἷοι δ' ἀρετὰν
 δελφῖνες ἐν πόντῳ, ταμίαι τε σοφοί
 Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

II.

Y M N O I.

TMNOS A' THBAIOIS 5 — 10.

5. 6. [5. 6.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5 - - - - -
 - - - - -

Fr. 4. Additum Isthmiis legitur in tribus codd.; nec integrum carmen est, sed strophæ tantum: videtur autem antistrophæ tantum et epodus periisse, ut exiguum fuerit carmen, quod numerorum exilitas probat. — V. 1. Κλεινός, Hermannus κλεινός μὲν. — V. 2. θεῶν Boeckhiius et Hermannus, codd. θεῶ. αἴσα Boeckhiius, codd. αἴσα. — V. 4. ἐκτίσσατο Boeckhiius et Hermannus, libri ἐκτίσατο. deinde τοὶ μὲν scripsi, codd. τὰ μὲν, Hermannus τῶν μὲν. — Inter fragmenta nolui referre quod est apud Servium Virg. Georg. I. 31.: „Generum vero pro marito multi accipiunt, juxta Sappho — sic Pindarus ἐν τοῖς Ἰσθμοῖς.“ Nam videtur Isthm. V. 37. intelligere, ubi γαμβρός latius patet, fortasse etiam Isthm. III. 24.

Fr. 5. Lucianus Demosth. Encom. c. 19.: ὡς περ οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπὶ πολλὰ τῷ νῷ τραπέζομος σῆτω πως ἠπόρηκεν, Ἰσμητῶν — ὑμνήσομεν. ubi Schol. ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. Partem adfert Plutarchus de glor. Athen. c. 14.: ἡ δὲ Κόρινθα τὸν Πίνδαρον

- Ἴσμηγόν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
 ἢ Κάδμον, ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
 ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
 ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλῆος,
 5 ἢ τὰν Διωνύσου πολυγαθῆα τιμάν,
 ἢ γάμον λευκωλένου Ἀρμονίας ὑμνήσομεν.....;

* * *

- Πρῶτον μὲν εὐβουλον Θέμιν οὐρανίαν
 χρυσαίσιβιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγῶν
 Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνάν
 ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδόν
 5 σωτήρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν·
 ἀ δὲ τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίττεν ἀλαθείας Ὠρας.

ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογίῳτι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα — σφόδρα σὺν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκείνο τὸ μέλος· Ἴσμηγόν — Ἡρακλῆους ἢ τάν. δειξαμένου δὲ τῇ Κορίνθῃ γελάσασαι ἐκείτῃ τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπειρίων, ἀλλὰ μὴ ὄλω τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκρατήσας καὶ συμφορήσας πωσπερμῖαν τινα μύθων ὁ Πίνδαρος τὸ μέλος εἴχεεν. Respicit hoc carmen etiam Lucianus Icaromen. c. 27.: ἐν δὲ τῷ δειπνῷ ὃ τε Ἀπόλλων ἐκιδάρισε καὶ ὁ Σειληνὸς κόρδακα ἐρχήσαστο καὶ αἱ Μοῦσαι ἀναστῆσαι τῆς τε Ἡσιόδου Θεογονίας ἦσαν ἡμῖν καὶ τὴν πρώτην ᾠδὴν τῶν Ἱμνων τοῦ Πινδάρου. Thebanis scriptum fuisse carmen arguit Schol. Pind. Nem. X. 1.: ὁ δὲ Πίνδαρος, ὅτε βούλοιο ἐπαινεῖν τὰς πατρίδας τῶν νενικηκότων ἀθροίζειν εἶωθε τὰ πεπραγμένα ταῖς πόλεσι περιφανῆ, καθὼς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχὴ· Ἴσ. ἢ χρ. Μελίαν. Est igitur haec primi hymni prima strophæ. — V. 1. χρυσαλάκατον Plut., Schol. Pind.; χρυσαλήκατον Lucianus et Dio Chrysost. T. II. p. 2. ed. Reisk. — V. 3. omisit Plut. Respicit Schol. Isthm. H. inser. τὰς δὲ Θήβας — κυανάμπυκας (Πίνδαρος προσγορεῖται). — V. 4. τὸ πάντολμον Luc., τὸ πάνν Plut. Ἡρακλῆος Luc., Ἡρακλῆους Plut.

Fr. 6. Clem. Strom. VI. p. 731. ed. Pott. Πίνδαρος δὲ ἄντικρυ καὶ σωτήρα Δία συνοικοντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλεία σωτήρα δίκαιον ἐρημνίων ᾠδὴ πως. Prioris hymni stropham esse vidit Boeckhiius. — V. 1. Hephaestius affert p. 91. ed. Gaisf. sine auctoris nomine. — V. 2. Ἴπποις Hermannus, vulgo ἵπποισιν. ibid. παρὰ παγῶν Boeckhiius, vulgo παρὰ πάγον. — V. 4. Οὐλύμπου Hermannus, vulgo Ὀλύμπου. — V. 5. ἔμμεν Boeckhiius, vulgo ἔμμεναι. — V. 6. ἀλαθείας Ὠρας Boeckhiius praecclare, collato Hesychio: ἀλαθείας ὦρας· λέγει γὰρ ὅτι κυκλισμῷ (φανερῶ) πάντα ποιοῦσιν. et idem: ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος. nisi forte haec glossa ad alium Pindari locum referenda est. Apud Clementem legebatur ἀγαθὰ σωτήρας.

7. [7.]

Aristides T. II. p. 149. ed. Dindf.: Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο, ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς φησιν ἐρομένου τοῦ Διὸς, εἴ του δέοιντο, αἰτήσαι ποιήσασθαι τινὰς αὐτῷ θεοῖς, οἵτινες τὰ μεγάλα ταῦτ' ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγους καὶ μουσικῇ. Probabiliter huc retulit Boeckhius. Cf. Choricus Gazaeus ap. Iriart. Cat. Bibl. Matr. T. I. p. 464.: Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὑκνοῦντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας.

8. [8.]

..... — — — — —
 — — — — — — — — — — — — — — —
 Τοῦ θεοῦ.

ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὄρθαν ἐπιδεικνυμένου.

9. [9.]

— — — — — — — — — — — — — — —
 — — — — —

Ὅς καὶ τυπεῖς ἀγνῶ πελέκει τέκετο
 ξανθὰν Ἀθάναν.

10. [10.]

— — — — — — — — — — — — — — —

Κείνων λυτίεντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἀναξ.

Fr. 8. Aristides T. II. p. 383. ed. Dindf. κὰν τοῖς ἴμνοις διεξιὼν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς μεταβολῆς τὸν Κάδμον φησὶν (Πίνδαρος) ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὄρθαν ἐπιδεικνυμένου. Plutarch. de Pyth. orac. c. 6.: ὁ Πίνδαρος ἀκοῦσαι φησὶ τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον [οὔ] μουσικὰν ὄρθαν, οὐχ ἡδέϊαν, οὐδὲ τρυφεράν, οὐδ' ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλισσιν. et idem corrupte de animae procr. c. 33.: ὡς πού καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ θεοῦ φησὶν ἐπακούσοντας οὐκ ἀνορεὰν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον. Numerum restituit Boeckhius; videtur fragmentum ex epodo hujus hymni petitum.

Fr. 9. Hephaestio p. 91. ed. Gaisf. (cf. Plotius de metr. p. 300. ed. Gaisf.) Ἀντιστραμμένον δὲ ἐστὶ τούτῳ τὸ Πινδαρικὸν καλούμενον ὅς καὶ — Ἀθάναν. Σοφοὶ δὲ καὶ κτλ. Pindari hunc versum esse verisimile est, praesertim cum is, qui sequitur, dilucide Pindaro tribuatur. Fortasse huc spectat Etym. M. p. 430. 30.: ἵππια — ἐκλήθη δὲ οὕτως ἢ Ἀθηναῖα, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐκ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ.

Fr. 10. Hephaestio p. 91.: τὸ δὲ ἀντιστραμμένον τούτῳ Ἰαμβέλιγος καλεῖται. τούτῳ δὲ ἐν συνεχείᾳ οὐκ ἴσμεν τινὰ κληθένον, διασπαρμένως δὲ

ΕΙΣ ΑΜΜΩΝΑ.

11. [11.]

— 2 0 — — 2 0 0

"Αμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

ΕΙΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΝ.

12. [12.]

2 0 0 — 0 0 — — 2 0 —

Πότνια θεσμοφόρε χρυσαίου

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ 13 — 16.

13. [16.]

0 2 0 0 — 2 0 —

2 0 0

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

πρωτον (Fr. 6. 1.) κτλ. κειων λυθέντων κτλ. Cum prior versus Pindari sit, hic quoque ei vindicandus videtur esse.

Fr. 11. Schol. Pind. Pyth. IX. 89.: ἡ διὰ τὸ τὸν Ἄμμωνα Δία νομίζεσθαι Ἄμμων Ὀλ. δ. Ex hymno esse arguit Pausan. IX. 16.: Οὐ πόφῳ δὲ ἐστὶ ναὸς Ἄμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμδος δὲ ἔργον ἐστίν· ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἄμμωνίου τῷ Ἄμμωνι ἕμνον. οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ἕ ἕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμόν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Λάγον τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκεν.

Fr. 12. Vit. Pindari Vratisl. T. II. 1. p. 9. ed. Boeckh.: Ἄλλα καὶ ἡ Δημήτηρ ὄναρ ἐπιστάσα αὐτῷ ἐμίμψατο, ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ἕμνησεν. ὁ δὲ εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, οὗ ἡ ἀρχὴ· Π. θε. χρυσάιον. Boeckhiius χρυσαίου, adde δάμαρ Ἄιδου. Adde Eustath. Prooem. p. 19. Cf. Pausan. IX. 23. 2. qui eadem accuratius refert, tum addit: Πίνδαρος — ἕμνον ἦσεν ἐς Περσεφόνην, — ἐν τούτῳ τῷ ἄσματι ἄλλαι τε ἐς τὸν Ἄιδην εἰσὶν ἐπικλησεις, καὶ ὁ χρυσήνιος, δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῆ ἀργαῆ.

Fr. 13. Aristides T. II. p. 335. ed. Dindf.: ἀλλὰ κἀναυθὰ τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνν γάρ μετ' ἀληθείας τοῖτ' ἐκείνος ἕμνησεν· ἐν ἔργμασι κτλ. ἔργμασι unus cod. in margine, ἔργμασι alius cod., et Photius Bibl. p. 435. A. 29., vulgo ἄσματι vel ἄμμασι. Sine poetae nomine affert Aristid. T. II. p. 361. ubi vulgo ἄμμασι, sed codd. ἔμμασι, ἰρμάσι, ἔργμασι.

Fr. 13. 14. 15. Ex hoc hymno in fortunam fortasse petitum est fragmentum, quod sine poetae nomine exstat apud Stobaeum Ecl. Phys. T. I. 1. p. 172. ed. Heeren:

14. 15. 16. [14. 15. 13.]

Pausanias IV. 30: Ἦμισι δὲ καὶ — Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἐκάλεσεν αὐτήν. **Plutarch. de fort. Rom. c. 10.:** τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετ' ἐκείνον ἐθαύμασαν βασιλεῖς ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ φερέπολιν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον. — **Plutarch. ibid. c. 4.:** Οὐ μὲν γὰρ ἀπευθῆς (Τύχη) κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον. — **Pausanias VII. 26.:** ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ὁδῷ, καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφὰς τι ισχύειν.

17. [23.]

— — — — —

Ὠγγυίους δ' εὗρεν, ὅπου πόλιν ἔστασε τάνδ' ἐς αἰπύ.

18. 19. [20. 21.]

Antitatticista in Bekk. Anecdot. T. I. p. 80. 8.: Ἀρχαιόστειρον. Πίνδαρος Ὕμνοις. — **Grammaticus ibid. p. 339.** Ἀγριὸς ἔλαιος, ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν, ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὕμνοις.

20. [18.]

Etymol. M. p. 821. 52. et Gud. p. 578. 42.: Πίνδαρος δὲ ἐν Ὕμνοις ἐρίφων μεθ' ὀμήρεον, οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον.

... Κλωθὴ Δάχσις τ' εὐάλενοι

κοῦραι Νυκτός, εὐχομένων ἐπακούσας, οὐράνιαι χθόνιαί τε

δαίμονες, ὧ πανδειμαντοί, πέμπει ἄρμιν

φοδόκολπόν τ' Εὐνομίαν, λιπαροθρόνους τ' ἀδελφὰς

Δίκαν

καὶ στεφαναφόρον Εἰράναν, πόλιν τε τάνδε

βαρυφρόνων συντυχιῶν λελάθοιτε.

Fr. 17. Schol. Stat. Theb. II. 85.: „Ogygii, Thebani, ab Ogyge rege aut amne. — Sic Pindarus in Somniis (Hymnis) Operte ΤΩ CD σογ Ρε ΝΟΙ ΠΟΝ ΝΗ ΤΗ C T A N ε C C Ι Π γ.“ Probabiliter restituit Boeckhiius, nisi quod aītis scripsit, imperfecta sententia, ego ἔστησε sive ἔστασε.

26. [26.]

Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 14: *Καὶ περὶ Ἀγαμήδους δὲ καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθόν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι εἰς ἐβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσοῦτῳ δ' εὐωχεῖσθαι παρακελεύεσθαι, τοὺς δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθὲν τῇ ἐβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτήσαι· λέγεται δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πινδάρῳ ἐπισκῆψαντι τοῖς παρὰ τῶν Βοιωτῶν πεμφθεῖσιν εἰς θεοῦ πνυθέσθαι, τί ἄριστόν ἐστιν ἀνθρώποις, ἀποκρίνασθαι τὴν πρόμαντιν, ὅτι οὐδ' αὐτῆς ἄγνοεῖ, εἰ γε τὰ γραφέντα περὶ Τροφωνίου καὶ Ἀγαμήδους ἐκείνου ἐστίν. Recte enim Boeckhius videtur ista huc revocavisse.*

27. [27.]

Pausanias X. 16.: *τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὄμφαλὸν λίθου πεποικημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾗ δὴ τινι Πίνδαρος ὁμολογούντά σφισιν ἐποίησεν. Cf. Strabo IX. p. 642.: ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὄμφαλόν, προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὃν φησὶ Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφεθέντες ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς.*

28. [28.]

Schol. Aeschyl. Eumenid. 2.: *Πίνδαρός φησὶ πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθούσ τὸν Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἢ Γῆ.*

Πίνδαρος ἦσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ· χρύσειαι δ' κτλ. οὗτος μὲν δὴ ταῦτα ἐς μίμησιν, ἐμοὶ δοκεῖν, τῶν παρ' Ὀμήρῳ Σιυρήνων ἐποίησεν. Apud Pausaniam Κηλήμονες legitur, quod quomodo corrigendum sit docet Athen. VII. p. 290. E.: τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόμων, αἱ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σιυρήσι τοὺς ἀκρωμένους ἐποιοῦν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαναίνεσθαι. Adde Eustath. ad Od. l. p. 1689. 37 et Od. μ. p. 1709. 56. Satis corrupte Galenus T. III. p. 615. ed. Bas. Καὶ Πίνδαρός φησιν ἐν ταῖς Πλειάσι· (τοῖς Παιᾶσι) χρυσαῖ αἱ δ' ὀξύμπεραι αἱ τοῦ ἄειδον Κηληδόνες. Respicit etiam Eustath. Opusc. p. 89. ed. Taf. τοῦ κηληθμοῦ ἴδιον παρ' ἄλλοις μὲν αἱ αἰοδαὶ Μοῦσαι, παρὰ δὲ τῷ κορυφαίῳ ἐν μελικοῖς αἱ Κηληδόνες, ἄλλο τίρας αὐταὶ παρὰ γε τὸ τῶν Σιυρήνων.

ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλευμάτων ἱρευνάσει βροτεία
φρενί· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφν.

34. [34.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 1086.: Εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκύνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων. et εὐλόγως δὲ ὅσσαν εἶπε τὴν ἀλκύνου γωνίην. ὑπὸ γὰρ Ἱερας ἦν ἀπεισταλήνη, ὡς φησι Πινδαρος.

35.

Pausanias IX. 22.: Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ λθην ἄσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε. quod haud dubie spectat ad eundem paeanem, e quo superius Fr. fuit.

36. [35.]

Schol. Lycophr. 445.: Οἱ μάντιες οἱ ἐθαδέες τοῦ ἐν Ἀθηναίοις τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πινδαρος ἐν Παιᾶσιν.

37. 38. [36. 37.]

Plutarchus de musica c. 15.: Πινδαρος ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Ἀύδιον ἀρμονίαν πρῶτον διδασθῆναι ὑπὸ Ἀνθίππου. — Ex eodem paeane haud dubie est, quod dicit Aelianus Var. Hist. XII. 36.: Ἀλκμὰν δέκα φησὶ (Niobae liberos), Μίμνερμος εἴκοσι, καὶ Πινδαρος τοσοῦτους. Gellius Noct. Att. XX. 7.: Euripides et Pindarus bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos.

sed codd. et Eusebius τί ἔλπει. ibid. ἔμμεναι Boeckhius, vulgo εἶναι. ὀλίγον, duo Stobaei codd. ὀλίγοι, Clem. σοφίαν ὀλίγαν τι, Euseb. σοφίαν ὀλίγον τι, omissis verbis εἶναι ᾗ. — V. 2. ἰσχύει Stob., ἔχιν Euseb. et Clem. — V. 3. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως solus Stobaeus exhibet. τὰ θεῶν, Clemens vulgo ζαθέων, sed codd. τὰ θεῶν. ibid. ἱρευνάσει Boeckhius, vulgo ἱρευνᾶσαι. φρενί, Clemens et Euseb. φρενὶ δύσκολον.

Fr. 37. 38. Fortasse ad hoc carmen pertinent versus, quos de Niobe Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 28. sine poetae nomine affert:

... Οὐκ αἰεὶ θαλίθοντι βίῳ
βλάσταισι τίνων βριθόμενα, γλυκερόν
φάος ὀρῶσα

39. 40. 41. 42. 43. [38. 40. 41. 42. 39.]

Quae ex Didymi commentariis in Paeanas proferuntur, ea ad res a poeta in his carminibus tractatas spectare consentaneum est, itaque huc pertinet I. Ammonius p. 70.: *Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς διατρέρουσιν, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησὶν· καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσειον εἰς Ἴσμήνιον ἱερόν.* — II. Didymus in Schol. Ol. I. 26.: *Περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἀρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν, ὅτι Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστιν.* — III. idem ad Ol. II. 70.: *ἐν δὲ τοῖς Παιᾶσιν εἴρηται περὶ τοῦ χρησιμοῦ τοῦ ἐκπεσόντος Λατῷ, καθὰ καὶ Μνασέας ἐν τῷ περὶ χρησιμῶν γράφει· Λαίε Λαβδακίδη, ἀνδρῶν περιώνυμῃ πάντων.* — IV. Idem ad Pyth. VI. 4.: *ἐν τῇ πολυχρῶσῳ Ἀπολλωνία νάπη, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται et infra: ἐκὼ γὰρ ἡ Ἀπολλωνία νάπη, περὶ ἧς ἐν Παιᾶσιν εἴρηται.* — V. Idem ad Pyth. XII. 45.: *εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς.*

IV.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

44. [43.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 25.: *Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάζῳ φησὶν εὐρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διθυράμβων ἐν Θήβαις.*

45. [44.]

.....

Ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρία.

Fr. 45. Etymol. M. p. 460. 35.: *ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπικλασθαι οἴνου θωράσασθαι λέγεται — καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πρώτῳ Ἀλ. π. θωραχθεὶς ἐπ' ἀλλοτρία. Boeckhius θωραχθεὶς scripsit, deinde ἔπεχ' scripsi, nam Meletius de nat. human. in Crameri Anecd. T. III. p. 89.: ὡς καὶ ἀλλαγῷ Πίνδαρος διθυράμβῳ· ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἐπέχεν ἀλλοτρία. Cod. Monac. ἐπέχε. Petrejus ἐπέχειν. Nisi forte scribendum ἐπέχ' ἀλλοτρία hoc numero*

.....

46. [45.]

ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
 ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
 ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
 ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
5 ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
 ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
 ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
 ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ
10 ὀ
 ὀ
 ὀ
 ὀ
15 ὀ
 ὀ
 ὀ
 ὀ

"Ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι,
 ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,
 πολύβατον οὔτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα

Fig. 46. Dionysius Halicarn. de compos. verb. c. 22.: ποιητῶν μὲν οὖν Πίνδαρος ἀρκέσει παρακληθεῖς, συγγραφῶν δὲ Θουκυδίδης· κρᾶτιστοι γὰρ οὗτοι ποιητῶν τῆς αὐστηρᾶς ἀρμονίας· ἀρχίτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου διδύραμβός τις, οὗ ἐστὶν ἀρχή· "Ἴδετ' ἐν χορόν κτλ. — V. 1. ἴδετ' codd., ut videtur, omnes, vulgo δεῦτ', probante Boeckhio; ἴδετα verum esse ostendit ipse Dionysius, cum dicit; τὸ πρῶτον ἀντὶ καὶ ἄλλων ἐκ τεσσάρων σύγκαιται λέξεως μορίων, φήματος, καὶ συνδίσμου καὶ δυοῖν προσηγορικῶν. τὸ μὲν οὖν ῥῆμα καὶ ὁ σύνδεσμος συναλοιφῇ κερασθέντα οὐκ ἄδη πεποίηκε τὴν ἀρμονίαν. Cf. Crameri Anecd.

ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις

5 οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν·

ἰοδετῶν λάχετε στεφάνων

τῶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν, Διόθεν τέ με σὺν ἀγλατᾷ

ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾶς δεύτερον

ἐπὶ κισσοδέταν θεόν,

10 τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν. γόνον ὑπά-
των μὲν πατέρων μελπόμεν

γυναικῶν τε Καδμιῶν ἔμολον.

ἐν Ἀργεῖα Νεμέα μάντιν οὐ λανθάνει

φοῖνικος ἔρνος, ὅπότε οἰχθέντος Ὠρᾶν θαλάμου

εὐδομον ἐπαῖωσιν ἕαρ φυτὰ νεκτάρεα.

15 τότε βάλλεται, τότε' ἐπ' ἀμβρόταν χέρσον ἔραται

ἴων φόβαι, ῥόδα τε κύμαισι μίγνυται,

ἀχεῖται τ' ὄμφαι μελέων σὺν αὐλοῖς,

ἀχεῖται Σεμέλαν ἐλικάμπυκα χοροί.

T. I. p. 169. 19.: ἢ ἐν — κατὰ δὲ Βοιωτοὺς αἰτιατικῇ (συντάσσεται) οὕτως γὰρ ἔχει καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ· ἴδετε δ' ἐν χ. Ὀλ. et p. 176. 5.: Βοιωτοὶ τὴν ἐν πρόθεσιν συντάσσουσιν αἰτιατικῇ, ἴδτε' ἐν χ. Ὀλ. Πίνδαρος. et Grammat. in Mus. Philol. Cantabr. IV. p. 112.: ὡς παρὰ Πινδάρῳ· καλεῖτ' ἐς χορὸν Ὀλύμπιοι ἀντὶ τοῦ καλεῖσθε. ἐν χορὸν affert Gregor. Corinth. p. 355. — V. 4. Ἀθάναις Boeckhiius, vulgo Ἀθήναις. — V. 6. ἰοδετῶν Boeckhiius, vulgo ἰοδέτων, aliquot codd. ἰοδέτην. Palat. Darmstad. Vratisl. codd., quorum collatione usus sum, ἰαδέτων. ib. λάχετε (vel λάχεται, λάχει) plerique codd., vulgo λάβετε. — V. 7. τῶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν Boeckhiius, vulgo τῶν ἐαριδρέπτων λοιβᾶν. sed codd. plerique τῶν τ' ἐαριδρέπτων (ἐαριδρέπων) λοιβᾶν. ibid. ἀγλατᾷ recte vulgo legitur, Boeckhiius ἀγλαῶ. — V. 8. πορευθέντ' Heyniius, vulgo πορευθέντες. ἀοιδᾶς scripsi, nisi malis ἀοιδᾶν. ἀοιδᾶ Boeckhiius, vulgo ἀοιδαῖς, libri nonnulli ἀοιδαὶ et tres codd., quos dixi ἀοιδᾶν. — V. 9. κισσοδέταν, nonnulli codd. κισσοδόταν, κισσοδαῆ, κισσουδέταν. — V. 10. τὸν Βρόμιον τὸν Ἐριβόαν τε aliquot libri, plerique ὃν Β. ὃν Ἐριβόαν. ibid. βροτοί, quod ejecit Boeckhiius, revocavi. ibid. γόνον ὑπάτων μὲν plures libri, alii ὑπάτων γόνον μὲν, vulgo γόνον ὑπάτων τε. μελπόμεν Boeckhiius, vulgo μέλομεν, aliquot codd. μέπε. — V. 11. ἔμολον codd. aliquot, vulgo Σεμέλαν. — V. 12. Ἀργεῖα Heyniius, vulgo Ἀργεῖα. — V. 14. ἐπαῖωσιν, unus cod. ἐπάγοισιν. — V. 15. βάλλεται, plures codd. βάλλετι. — V. 17. ἀχεῖται τ' et infra ἀχεῖται Hermannus, Apollonius Dysc. de Synt. p. 223. ed. Bekk.: ὡς Βοιωτίων ἐστὶν ἴθος, ὁμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ· ἀχεῖται ὄμφαι μελέων σὺν αὐλοῖς. apud Dionys. unus cod. ἀχεῖται, alii οἰχνεῖτε, οἰχεῖται, vulgo οἰχνεῖτε utroque loco.

47. [46.]

Ω ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ αἰοίδιμοι,
Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι, δαίμονιον πτολιεθροῦ.

Fr. 47. Schol. Aristoph. Acharn. 673.: παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου διθυράμβων· Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Suidas v. ἰοστέφανοι eadem, omisso articulo, et Zonaras p. 1114.: Πίνδαρος, ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Auctius affert Schol. Arist. Nub. v. 298.: Πίνδαρος· Λιπαραὶ καὶ αἰοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι. Denique plane redintegrari licet ex Aristidis Scholiasta: Aristides enim in Panath. T. 1. p. 319. ed. Dindf.: ἀκούων τὸ τῆς σοφίας πρυτανεῖον καὶ τῆς τῆς Ἑλλάδος ἰστίαν καὶ τὸ ἔρεισμα. Scholiasta T. III. p. 341.: τὸ δὲ ἔρεισμα πολλοὶ μὲν ἄλλοι καὶ Πίνδαρος δὲ φησὶν ἔρεισμά τ' Ἀθῆνας δαιμόνιον πτολιεθρον, unus cod. Ἀθηναίων. Cf. Aeschin. Epist. p. 474. ed. Bekk. καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαρτίᾳ μνημονεύεις, ἐν γούν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανώπου ἰκάστοτε ἀκούεις λόγοντος· Αἱ τε λιπ. καὶ αἰοιδ. Ἑλλ. ἐρ. Ἀθῆναι. Καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου ἔπος τοῦτο ἐστὶ λόγοντος, καὶ ὅτι ἐξημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, αἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλὴν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδωσαν, μετὰ τοῦ καὶ εἰκόσι χαλκῆ τιμῆσαι. Inde Boeckhiius recepit αἱ τε, at unus cod. ὦ τε praebet, itaque correxi ὦ ταί, coll. Aristoph. Eqq. 1329.: Ω ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι, ubi Schol. ἀπὸ Πινδάρου παρῴθηται. firmatque Eustath. prooem. p. 20. ed. Schneid. ἐχθρὰ δὲ φασι φρονοῦντων ἀλλήλοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που· Ω ταὶ λιπαραὶ καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι. (conglutinavit cum initio Pyth. II.) κατὰ δὲ τινας, ἐπεὶ ἔρεισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθῆνας, ἐξημίωσαν αὐτὸν οἱ Θηβαῖοι χιλίαις δραχμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς φιλαττικοῦ. Celebrem hunc locum plurimi respiciant. Isocrates π. ἀντιδ. p. 383. ed. Bekk.: εἰ Πινδάρου μὲν τὸν ποιητὴν οἱ πρὸ ἡμῶν γεγονότες ὑπὲρ ἐνὸς μόνου βήματος, ὅτι τὴν πόλιν ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος ὠνόμασεν, οὕτως ἐτίμησαν, ὥστε καὶ πρόξενον ποιήσασθαι καὶ μυρίας αὐτῷ δοῦναι δραχμάς. Plutarchus vit. Thes. c. 1. de glor. Athen. c. 7. Apophth. Lac. div. c. 6. Lucian. Demosth. Encom. c. 10. Philostr. Imag. II. 12. Pausanias I. c. 8. Athenaeus V. p. 187. D. Julianus Or. I. p. 8. C. Damascius ap. Suid. v. Σουπηνριανός. Libanius T. I. p. 657. D. et T. II. p. 688. D. ed. Morell. Eustath. ad II. β. p. 284. 5. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. Vit. Pind. cod. Vratisl. T. II. 1. p. 9. ed. Boeckh. Thomas M. vit. Pind. p. 4. Fuit autem initium dithyrambi, et his ipsis verbis summa laudum videtur comprehensa fuisse, siquidem Libanius loco priore dicit· μισθὸς τοῦτο γὰρ τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίων βραχέων δὴ τινῶν ὄντων. plura autem ex hoc ipso carmine petiisse videtur Himerius Or. XVI. 2. de Constantinopoli: Καὶ μοι δοκεῖ (Boeckhiius δοκῶ) καὶ

48. 49. [47. 48.]

⋮ — — — — —

⋮ — — — — —

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτένειά τ' αἰοιδά Στρ. α.
διθυράμβων καὶ τὸ σάν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στο-
μάτων.

..... — — — — —

— — — — —

⋮ — — — — —

⋮ — — — — —

..... σοὶ μὲν κατάρχειν, Ἐπ. α.
μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων,

ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δὲ Στρ. β.
δάς ὑπὸ ξανθαῖσι πενύκαις.

τῆς Πινδαροῦ λύρας λαβὼν μέλος ἐκείθεν εἰς αὐτὴν ἀναφθίγγασθαι, ὡς τῆς Ἑλλάδος μὲν εἰπεῖν ἔρεσμα μικρόν, ὅπερ εἰς τὰς Ἀθήνας ἦνται Πινδαρος, πάσης δὲ τῆς ὑφ' ἡλίον ἥδιστον ἀγαλμα. σὲ μὲν καὶ Ποσειδῶν ὁ βασιλεὺς ὁ θαλάσσιος γλαυκοῖς περιβάλλει τοῖς κύμασιν οἶά τινα νύμφην Ναῦδα, καὶ πανταχόθεν περιπτύσσει καὶ γίγηθε, σὲ δὲ Νηρηΐδων ἀλικοφύρων χοροὶ ἄκροις ἐπισκιρτῶντες τοῖς κύμασι κύκλω περὶ πᾶσαν χορεύουσι κτλ.

Fr. 48. et 49. Ex uno eodemque carmine petita esse docet Strabo X. p. 719.: Μάρτυρες δ' οἱ ποιητὰι τῶν τοιούτων ὑπονοῶν· ὃ τε γὰρ Πίνδαρος ἐν τῷ διθυράμβῳ, οὗ ἡ ἀρχὴ· Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίας τ' αἰοιδὰ (unus cod. σχοινογονίας αἰοιδὰ) διθυράμβων. μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβάς ἀπὸ τούτων φησὶ· Σοὶ μὲν — πενύκαις. τὴν κοινωσίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυγῶσι περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. Fr. prius auctius affert Athen. XI. p. 467. Πίνδαρος δὲ φησὶ· Πρὶν μὲν ἤρπε σχοινοτενίατα οἶδα καὶ τὸ σάν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων. adde X. p. 455. C.: Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδὴν — ἐποίησι· Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτενία τὰ οἶδα καὶ τὸ σάν τι βόηλον ἀνθρώποις. iia codd. Respiciant Athen. X. p. 488. D. Eustath. II. ω. p. 1335. 52. et Dionysius de comp. verb. c. 14.: ἰσὶ δὲ οἱ ἀσίγμους ᾠδὰς ὅλας ἐποίουν, δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησὶ· Πρὶν μὲν ἤρπε (unus cod. ἤρπε) σχοινοτενῆ φωνήεντα (unus cod. σχοινοτενεῖ ατα οἶδα) διθ. καὶ τὸ σάν κίβδαλον ἀνθρώποι (plerique codd. ἀνθρώποις). Recte Boeckhiius σχοινοτενία τ' αἰοιδὰ correxit. — Fr. 49. V. 1. κατάρχειν Hermannus, vulgo κατάρχει apud Strabonem. — V. 2. μᾶτερ μεγάλα, πάρα Boeckhiius, vulgo μᾶτερ, πάρα μεγάλα, sed unus cod. μεγάλα. — V. 3. ἐν δὲ κεχλάδειν Hermannus et Boeckhiius, vulgo ἐνδὲκ' ἀχλάδων. ib. κρόταλ' scripsi, vulgo κρόταλα. — V. 4. δὰς Boeckhiius, vulgo δαίς. ξανθαῖσι

50. [49.]

..... ο ο - ο ο υ
 1 ο - - 1 ο ο ο ο - -
 1 ο - - 1 ο ο ο ο ο ο - ο
 - 1 ο ο ο - 1 ο ο - 1 ο ο - 1 ο ο - ο ο υ

5 1 ο ο ο - ο ο υ

.... Σὲ δ' ἐγὼ παρά μιν
 αἰνέω μὲν, Γηρῦόνα, τὸ δὲ μὴ Δί
 φίλτερον σίγημι πάμπαν· οὐ γὰρ εἰκόσ
 ἀρπαζομένων τῶν ἑόντων καθῆσθαι παρ' ἐστία,

5 καὶ κακὸν ἔμμεναι.

51. [50.]

1 ο ο ο - ο ο - 1 ο ο ο - ο ο - ο ο υ

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἀγχίκηρμονον.

52. [51.]

1 ο ο ω 1 ο ο - 1 ο ο ω ω ο ο υ

Ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιωτικὸν ἔθνος ἔνεπον.

Hermannus, vulgo ξανθῆσι. Restituta autem forma κρόταλ' redit etiam legitimus numerus; apparet enim verba ἐν δὲ κεχλ. initium novae strophae esse, ita ut quae praegressa sint, epodum terminaverint; nam non multa excidisse apparet ex Strabonis verbis, qui cum dicat Pindarum Bacchica carmina commemorasse, fortasse huc referas Fr. 44. ita ut hic ipse dithyrambus fuerit primus, atque huc etiam pertineat Fr. 45. in quo itidem dorii sunt numeri. Fieri autem potest, ut paucis complexus sit Pindarus Bacchica illa carmina, itaque tunc v. 1. et 2. fuerint extremi str. α. v. 3. et 4. primi antistr. β.

Fr. 50. Aristides T. II. p. 70. ed. Dindf.: Δοκεῖ δὲ μοι καὶ Πίνδαρος, εἴ τι διὲ περὶ τοῦ ἄσματος εἰπεῖν, οὐκ εἰςηγούμενος οὐδὰ συμβουλιῶν σπουδῇ ταῦτα λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡς περὶ σχετιλιάζων. τεκμαίρομαι ἔργουσι Πηρακλῆος αὐτοῖς τούτοις, ὅτι καὶ ἐτέρωθεν μνημονεύει περὶ αὐτῶν ἐν διθυράμβῳ τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἄμιν, φησίν, αἰ. μ. Γηρῦόνη, τὸ δὲ μὴ Δί φίλ. σιγῶμι πάμπαν· οὐ γὰρ εἰκόσ, φησίν, ἀρπαζομένων τῶν ὄντων καθῆσθαι παρ' ἐστία καὶ κακὸν εἶναι. — V. 1. παρὰ μιν Hermannus, codd. παρὰ μιν. et Scholiasta. σὲ δὲ, δὲ Γηρῦόνη, ἐπαυῶ παρ' αὐτὸν Ἡρακλῆα. Boeckhiius παρ' ἄμιν. — V. 2. Γηρῦόνα Boeckhiius, Δί Hermannus, vulgo Γηρῦόνη et Δί. — V. 4. σίγημι scripsi, vulgo σιγῶμι, codd. σιγῶ με vel μή, Boeckhiius σιγῶμι. ibid. οὐ γὰρ εἰκόσ κτλ. Boeckhiius constituit, Hermannus Aristidis esse censet.

Fr. 51. Schol. Pind. Pyth. II. Inscript.: καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις· τὰν κτλ. ἀγχίκηρμονον unuscod., vulgo ἄγει κτήμων.

Fr. 52. Schol. Pind. Olymp. VI. 152.: ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν

53. [52. 53.]

.....
 2 0 0 - 0 0 - 2 0 - 0 2 0 0 -

..... Τρέχων δὲ μετὰ

Πληθόναν, ἅμα δ' αὐτῶ κύων λεοντοδάμας.

54. [54.]

Harpocration v. παλιναίρετος — ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος ἐν Διθυράμβοις.

55. [55.]

Etymol. M. p. 274. 50.: Πίνδαρος δὲ φησι *Λυθίραμβον*· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα· *Λυθι ῥάμμα, ἴν' ἣ Λυθίραμβος*. **Etym. Gud. v. Διθύραμβος**· Πίνδαρος δέ, ὅτι τίκτων αὐτὸς ἐπεβόα ὁ Ζεὺς. **Boeckhius probabiliter huc retulit.**

καὶ ἀναγωγίαν τοπαλιῶν οἱ Βοιωτοὶ ἕως ἐκαλοῦντο, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Διθυράμβοις· Ἦν κτλ. ἔλεγον. **Strabo VIII. p. 494. et 495.** ubi rectius ἔλεγον legitur, sed male ἕως Βοιωτῶν, et **Galen. Suasor. ad artes c. 7.** item afferunt.

Fr. 53. Schol. Pind. Nem. II. 16.: καὶ ὅτι μὲν Πλειάδας καλεῖ πληθυντικῶς, ὅτι δὴ Πληθόνην ὡς μίαν· τρεχέτω δὲ — κύων. δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ἠρίων καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις· ὑπομνήματα δὲ τούτων ὁ Ζεὺς καταστέρσις· παρὸ δὴ φησιν· ὁ Ἠρίων ἐπιὼν ταῖς Πλειάσι. propter hanc interpretationem **Boeckhius** τρέχων scripsit; idem *λεοντοδάμας* adjecit ex **Luciano pro imagg. c. 18.**: ὡς τὸν Ἠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητῆς *λεοντοδάμαν* αὐτὸν. Pertinet huc **Etymol. M. p. 675. 33.**: λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστειρισμοῦ αὐτῶν, ὅτι τῆς Πληθόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν συνήτησεν αὐτῇ Ἠρίων, εἶτα ἐρασθεὶς ὤρμησι πρὸς τὸ ἀρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατέρος Ἠρίων ἐδίωκε, γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον. τὸν δὲ *Δία* διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἰονεὶ μνήματα καταστειροῖσι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ἠρίωνα, ὃς ἐστὶν ἐνιαυτός. Cf. **Eustath. ad II. σ. p. 1155.** — **Ad idem hoc carmen sine dubio pertinet, quod Strabo dicit IX. p. 620. A.**: ἡ Τρία δὲ τῆς *Ταναγραίας* νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς *Θηβαίδος*, ὅπου καὶ ὁ Τριεὺς μμύθεται καὶ τοῦ Ἠρίωνος γένεσις, ἣν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις. quocum cf. **Eustath. ad II. β. p. 264.** **Adde Hygin. Astron. c. 34.**: „*Aristomachus* autem dicit quendam *Hyricea* fuisse *Thebis*, *Pindarus* autem in *insula Chio*.“ itaque illud fragmentum de *Orione* ad *Dithyrambos* referendum.

56. [56.]

Choeroboscus fol. 144 Bekkeri apud Boeckhium: αὕτη ἡ
 αἰτιατικὴ κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα, ὥσπερ — διθύ-
 ραμβον διθύραμβα παρὰ Πινδάρῳ.

V.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

ΠΑΙΑΝ ΔΗΛΙΑΚΟΣ ΠΡΟΣΟΔΙΑΚΟΣ

57. 58. [58.]

- 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 -
 - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - -
 - 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 -
 - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 -
 5 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 - 0 0 - -
 - 1 0 - - 1 0 0 -
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - -
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 - 0 0 - -

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου Στρ.
 παιδεσσι Λατοῦς ἡμεροέστατον ἔρνος,
 πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἄντε βροτοί
 Δᾶλον κικλήσκουσιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
 5 κυανέας χθονὸς ἄστρον

. Ἄντ.
 ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι παντοδαπῶν τ' ἀνέμων
 ῥιπαῖσιν· ἀλλ' ἅ Κοιογενῆς ὀπότ' ὠδίνεσσι θροαῖς

Fr. 57. et 58. recte Boeckhii ad unum idemque carmen retulit, estque fortasse illud Ceis scriptum, quale ipse poeta carmen significat Isthm. I. init. — Fr. 57. Philo de corrupt. mund. T. II. p. 511. ed. Mang. V. 2. παιδεσσι Boeckhii, vulgo παιδός. — V. 3. θύγατερ Hermannus, vulgo θυγάτηρ. — Fr. 58. Strabo X. p. 742.: *Μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητώ τὰς ὠδίνας ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· ἦν γὰρ τόπαροιθε φορητὰ, φησὶν ὁ Πίνδαρος κτλ.* Apparet vel ex totius loci sententia stropham hanc et antistropham continuo se exceperisse, nisi quod strophae finis, antistrophae initium interiit. V. 1. πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Schol. Hom. Od. x. 3.: *οἷον δὴ τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος λίγων οὕτως· ἦν γ. τ. πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δῆλος παντ. ἂν. ῥιπαῖς.* ubi Δῆλος ex interpretatione additum. Strabo πάροιθεν οὐ φορητὰ κύμασι τς. At recte Strabo ἀνέμων τ'. — V. 2. ἀλλ' ἅ Κοιογενῆς correxit Porsonus, vulgo ἀλλὰ καὶ ὁ γῆνος, cod.

ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν, δὴ τότε τέσσαρες ὄρθαι
 πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
 5 ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτρων ἀδαμαντοπέδιλοι
 κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμων' ἐπόψατο γένναν.

ΑΙΓΙΝΗΤΑΙΣ ΕΙΣ ΑΦΑΙΑΝ.

59. [59.]

⊖ ⊖ ⊖ ⊖ — ⊖ ⊖ ⊖ — ⊖ ⊖ ⊖ — ⊖ — ⊖
 ⊖ — — — ⊖ — — — ⊖ — — — ⊖ ⊖ — ⊖ — —

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπανομένοισιν,
 ἢ βαθυζωνόν τε Λατὼ καὶ Θοᾶν ἔππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι;

ΕΙΣ ΔΕΛΦΟΥΣ.

60. [60.]

⋯ ⊖ ⊖ — ⊖ — ⊖ —
 ⊖ — — — ⊖ — — —
 ⊖ — — — ⊖ — — —
 ⊖ — — — ⊖ — — —
 5 ⊖ — ⊖ — ⊖ — — —

... Πρὸς Ὀλυμπίου Διὸς σε,

unus καινογενής. — ibid. ὠδίεσαι Θοαῖς scripsit Boeckhiius, vulgo ὠδύναισι θείαις, unus cod. ὠδίεσαι Θοαῖς. nisi forte scribendum ὠδύναισι θύοισ' et in antistropha τηλέφαντον, ut Pyth. III. 33.: μένει θύοισαν ἀμυμακίτηρ. — V. 3. ἀγχιτόκοις plures codd. et ed. Ald., vulgo deest. ibid. ἐπέβαινεν scripsit Hermannus, vulgo ἐπιβαίνειν. — V. 4. πρέμνων Hermannus, Casaubonus πριμνῶν, libri πρίμνων vel πρυμνῶν. — V. 5. ἐπικράνοις Porsonus, cod. unus ἐπὶ κράνοις σχέθον πέτρων, vulgo ἐπὶ κραναῆ σχιθὸν πέτρα. ἀδαμαντοπέδιλοι respicit Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 6.: τὴν δὲ γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσιν. Cf. praeterea Seneca Qu. Nat. VI. 26.: „Hanc (Delum) philosophi quoque credula natio dixerunt non moveri auctore Pindaro.“

Fr. 59. Schol. Aristoph. Eq. 1261.: τοῦτο ἀρχὴ προσοδίου Πινδαροῦ· ἔχει δὲ οὕτω· Τί κάλλιον κτλ. Suidas v. προσόδια· Ἀρχὴ προσοδίου· τί κάλλιον ἀρ. ἢ κ. ἢ Θοᾶν ἔππων ἐλατιῆρας αἰεῖσαι, quod per errorem ductum ex Aristophanis versu, quem dixi. V. 1. fortasse καταπανομίνοις praestat. Recte autem Boeckhiius huc respexisse censuit Pausaniam II. 30. 3.: Ἐν Αἰγίνῃ δὲ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσιν ἴσταν Ἀφαίας ἱερόν, ἐς ἣν καὶ Πίνδαρος ἄσμα Αἰγινήταις ἐποίησεν.

Fr. 60. Aristides T. II. p. 510. ed. Dindf.: ἰτέρωθι δὲ ἔτι λαμπρότερον (Πίνδαρός φησι)· Πρὸς Ὀλ. κτλ.

χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ,
 λίσσομαι Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτῃ
 ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῶ
 5 αἰοίδιμον Πιερίδων προγάταν.

61. [61.]

Porphyrius de Abst. III. p. 251. ed. Rhoer.: Πίνδαρος δὲ ἐν προσοδίοις πάντας τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὅποτε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις.

VI.

Π Α Ρ Θ Ε Ν Ι Α .

Π Α Ν Ι .

62. [63.]

× - - - - - × - - - - -
 - - - - - - - - - - - - - - - -

Ἦ Πάν, Ἀρκαδίας μετέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ,
 Μαρτὸς μεγάλας ὑπαδέ, σεμνῶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.

V. 3. λίσσομαι Stephanus, codd. ἄσομαι vel ἄσομαι. ibid. Χαρίτεσσι Hermannus, vulgo Χάριτες. — V. 4. χορῶ scripsi, codd. χρόνῳ, vulgo χῶρῳ. — V. 5. Πιερίδων Canterus, vulgo Πιερίων. Ad Prosodium Delphicum probabiliter retulit Boeckhiius.

Fr. 62. Eustath. prooem. p. 28. ed. Schneid.: Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὁ Πάν μεταξὺ Κιθαιφῶνος καὶ Ἐλικῶνος ὠφθη ἄδων παιᾶνα Πινδαφόν· διὸ καὶ αὐτὸς ἄσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχή· Ἦ Πάν, Πάν, Ἀρκ. — φύλαξ. Similia vit. Pind. Vratial. p. 9. ubi Πάν, Πάν, Ἀρκ. legitur. Auctius profert Schol. Pind. Pyth. III. 139.: πάρεδρος γὰρ ὁ Πάν τῇ Ῥέα, ὡς αὐτὸς ὁ Πίνδαρος ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν Παρθενίων φησίν· Ἦ Πάν, Ἀρκαδίας μετέων ἕως τοῦ Μαρτὸς μ. ὅπ. σεμνῶν Χ. μ. τ. ubi unus cod. ἀγαλμα pro μέλημα. recte Boeckhiius σεμνῶν, idem vero coniecit σεπτῶν ἀδύτων. Carmen ejusque opportunitas celeberrima fuit, cf. Plutarch. Num. c. 6. Non posse suaviter viv. sec. Epic. c. 22. Pausan. IX. 25. Philostrat. Imagg. II. 12. Aristides T. I. p. 69. ed. Dindf. T. II. p. 231. Schol. T. III. p. 564. Liban. Or. LXIII. p. 352. Antipater Sidon. Anthol. T. II. p. 19. Eustath. ad Odys. p. 1917. 39. Thomas M. Vita Pindari p. 9. et Eustath. prooem. p. 23. ed. Schneid.

63. [66.]

⋯ ⋯ ⋯ — ὦ — ⋯ ⋯ ⋯ — ⋯ ⋯ —
 ⋯ ⋯ ⋯ — ⋯ ⋯ —

ὦ μάκαρ, ὄντε μεγάλας θεοῦ κίνα παντοδαπὸν
 καλέοισιν Ὀλύμπιοι.

64. [65.]

Schol. Theocr. V. 14.: Πᾶν ἄκτιος· τινὲς δὲ τὸν
 Ἀπόλλωνα φασὶ τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἰδρῦμενον, φησὶ δὲ καὶ
 Πίνδαρος τῶν ἀλιέων αὐτὸν φροντίζειν.

65. [64.]

Schol. Theocr. I. 1.: Μέλη γὰρ τὰς ῥόδας ἔλεγον, ὡς καὶ
 Πίνδαρος τὸν Πᾶνα φάσκων·
 τὸ σαυτῷ μέλος γλάζεις,
 τουτέστιν ἐαυτῷ ῥόδην ἄδεις.

66. [67.]

Aristides T. I. p. 49. ed. Dindf.: Διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν
 Πᾶνα χορευτήν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρος
 τε ὑμνεῖ καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον.

67. [68.]

Servius ad Virgil. Georg. I. 16.: Pana Pindarus ex Apolline
 et Penelope in Lycaeo monte editum scribit, qui a Lycaone rege
 Arcadiae Lycaeus mons dictus est.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ.

68. 69. [70.]

⋯ ⋯ ⋯ — ὦ — ⋯ ⋯ —
 — ὦ — — ὦ — — ὦ — — ὦ — — ὦ — —
 ὦ — — ὦ — — ὦ — — ὦ — —
 ὦ — — ὦ — — ὦ — — ὦ — —

Fr. 63. Aristoteles Rhetor. II. 24.: ἢ εἴ τις τὸν κίνα ἐγκωμιάζων
 τὸν ἐν οὐρανῷ συμπαραλαμβάνει, ἢ τὸν Πᾶνα, ὅτι Πίνδαρος ἔφη· ὦ
 μάκαρ κτλ. Boeckhius, qui recte huc retulit, καλέοισιν scripsit,
 vulgo καλέουσιν.

Fr. 65. τὸ σαυτῷ μέλος γλάζεις scripsi, quod ipse Scholiasta
 commendat, vulgo τὸ σαυτοῦ μίλ. γλ.

..... κινήθεις ἐπήει
 γᾶν καὶ θάλασσαν καὶ σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὑπερ' ἔστα
 καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπίδας ἄλσεων.
 καὶ ποτε τὸν τρικάρανον Πτώου κενθμῶνα κατέσχε ...

... - - - - -

ναπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὀμοκλέα.

70. [62.]

Schol. Aristoph. Acharn. 726.: Ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ
 διατρίβειν, ὄθεν καὶ ἡ Κόρινα, ἔτι δὲ Πίνδαρος ἀττικίζει,
 ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

71. [69.]

Schol. Theocrit. II. 10.: Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κερω-
 ρισμένοις τῶν Παρθενίων, ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες
 εὐχονται τὸν Ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες Σελίην.

Fr. 68. et 69. Strabo IX. p. 632.: οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν
 ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα κᾶν ἢ ψιλὰ· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ
 Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον· κινήθεις ἐπ. — ἄλσεων. eadem
 Eustath. II. β. p. 204. 43. Eximie autem vidit Boeckhius huc
 pertinere, quae apud Strabonem p. 633. leguntur, ubi cum
 Alcaeam commemoravit, pergit: μυθεύεται ὁ Ἀπόλλωνος υἱὸς προφήτης
 τοῦ μαντείου κατὰ τὸ Πτώου ὄρος, ὃ φησὶν εἶναι τρικόρυφον ὃ αὐτὸς
 ποιητῆς (at Strabo errore tantum perductus videtur ita scripsisse,
 neque enim Alcaei haec, sed Pindari sunt). Καὶ ποτε — κατέσχε.
 καὶ τὸν Τήγερον καλεῖ· ναπόλον μ. δ. ὄμ. — Fr. 68. V. 2. γᾶν καὶ
 Boeckhius, vulgo γῆν τε καὶ. — σκοπιαῖσιν Boeckhius, vulgo σκο-
 πιαῖσι. — V. 3. δινάσσατο, Schneiderus conjecit τινάξατο.

73. [73.]

υ υ λ υ υ υ - υ - υ - υ
 υ υ λ υ υ υ - υ - υ - υ υ λ υ υ υ - υ - υ
 υ υ λ υ υ υ - υ - υ - υ
 λ υ - υ - υ - υ - υ
 5 υ υ λ υ υ υ υ - υ - υ - υ
 λ υ υ - υ - υ - υ - υ
 υ υ λ υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ

Ἀπὸ Ταῦγέτιοι μὲν Λάκαιναν
 ἐπὶ θηροῖ κύνα τρέφειν ἔρπετον πυκινώτατον

Ἄντ.

phane, qui aequalem (de quo vide ad Aristoph. Holc. Fr. 12.)
 irrisit, erroremque Scholiastae esse, qui repetiit, viditque etiam
 Hermannus, qui non recte *μόνος* substituit; idem *ἀμαξοφόρητον* pro
ἀμαξηφ. scripsit. At etiam negatio *οὐ* temere a Scholiasta repetita
 ex Aristophanis Parodia, nam auriga Hieronis habet sane *ἀμαξο-*
φόρητον οἶκον i. e. rhedam, plastrum mulare, curru autem (*ἄρματι*)
 caret. Iam vero vix potest ferri in Pindaro illud homoeoteleuton
ἀλάται et *πέπαται*, itaque *πέπατ'* scripsi, et huc retraxi *ἀκλεῆς δ'*
ἔβα, in ultimum autem versum rejeci *τῶνδε*, quod Boeckhiius
 plane omisit.

Fr. 73. Athenaeus I, p. 28. A.. Πινδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἴέρωνα
 Πυθικῆ ᾠδῇ· Ἀπὸ Ταύγ. κτλ. Recte ad idem hoc hyporchema retulit
 Boeckhiius cum propter argumenti, tum propter metri similitudinem,
 at non solum similes, sed plane pares sunt numeri, nam v. 1—3.
 plane respondent Fr. 72. v. 3—5, suntque haud dubie ex illius
 strophae antistropha petiti, ita ut hoc illius carminis sit schema:

υ υ λ υ υ υ - υ - υ - υ
 υ λ υ υ - υ - υ - υ - υ
 υ υ λ υ υ υ - υ - υ - υ - υ ;
 υ υ λ υ υ υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ
 5 υ υ λ υ υ υ υ - υ - υ - υ
 λ υ υ - υ - υ - υ - υ
 υ υ λ υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ
 λ υ υ - υ - υ - υ - υ - υ
 υ υ λ υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ - υ

V. 1. Ταῦγέτιο unus cod., alius Ταῦγίτον δ, vulgo Ταῦγίτου. —
 V. 2. τρέφειν Eustathius p. 1822. 5., qui verba Λάκαιναν — ἔρπε-

- Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους
 αἶγες ἐξοχόταται·*
 5 *ὄπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἄρμα Θηβῶν·
 ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀγλαοκάρπου
 Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.*

ΘΗΒΑΙΟΙΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ ΕΚΛΕΙΨΑΝΤΑ.

74. [74.]

X = 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 1 0
 0 1 0
 0
 5 0 0 1 0
 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 X 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 X 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 0 0 1 0
 X
 0
 10 X 0 1 0
 1 0
 X 0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 X 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 0 0 1 0

τον attulit, Athenaeus τρέχειν. — ἔρπετον πυκινώτατον scripsi, vulgo πυκινώτατον ἔρπετόν. — V. 3. Σκύριαι Casaubonus, vulgo Σκυρίας γλάγους restitui ex Eustath. ad Od. p. 1569.: οὕτω δὲ καὶ Σκύριαι ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώταται λέγεται εἶναι· ὄπλα δ' ἀπ' Ἄργεος, ἄρμα Θηβαίων. ap. Athenaeum γάλακτος. — V. 4. ἐξοχώταται duo codd., vulgo ἐξοχώτατοι. — V. 5. Θηβῶν scripsi, vulgo Θηβαίων, unus cod. Θηβαίων. — V. 6. ἀλλ' addidi ex Schol. Aristoph. Pac. v. 13. Οἱ Αἰτναῖοι ἵπποι διαβόητοι καὶ τὸν δρόμον ἀξιόλογοι καὶ τὰ ζεύγη ἐπαινετοὶ καὶ Πίνδαρος φησὶν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀγλ. Σικελίας ὄχημα. Athenaei codd. ἀπὸ τῆς, vulgo Θηβαίων ἀπὸ γᾶς pessime jungebatur, et deinde v. 7. Σικελίας δ', sed δ' omittunt codd. ibid. δαιδάλεον, Hermannus coniecit δαιδαλον.

Fr. 74. Dionysius de adm. vi dic. Demosth. p. 167. ed. Sylburg. : Ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλὰ ἔστιν, εἰ λάβοι μῆλη καὶ θυθμούς ὡς περ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, τοῖς Πινδαρου ποιήμασιν τοι- κῆναι δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν Ἥλιον εἰρημένους, ὡς γέ μοι φαίνεται· Ἄκτις Ἀελλου κτλ. Inter Hyporchemata recte retulit Boeckhiius. Respicit haec Plinius H. N. II. 12. 9.: „Misera hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu

Ἄκτις Ἀελίου, τί, πολύσκοπ', ἐμοὶ θοῶν μίτρο' ὀμμάτων,
 ἄστρον ὑπέριστατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον,
 ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν ποτανὰν ἀνδράσι καὶ σοφίαν,
 ὄδον ἐπὶ σκότους ἀτραπὸν ἑσσυμένα,
 5 ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος;

fuisse Stesichori et Pindari vatam sublimia ora palam est solis deliquio." Cf. Philo de provid. II. p. 96. ex Armena lingua conversus ab Augero: „Vide quam bene expergefariat abhorrentem a philosophia lyricorum poetarum optimus Pindarus, eclipsin intuitus Solis, dicit enim: Radium Solis, tyro. multum intueri, ne nimis concedas tuis oculis corporeis. Sidus superexcellens diem vocatum, quod regem constituiti virtutem ejus, quo et sapientiae viae evanescent tenebrae, regere juveniliter, quam antierius. Verum te in curru Jovis eque Deus (aut: in Jovis equo Deus) rogo, indemnes ad temperantiam sint commutationes, quam cantabo o gloriosa modesta aequissima (vel communissima) ars." qui Armenam linguam callet, fortasse ex his aliquid eruet. Eodem respicit p. 110., sed Graeca quoque exstant ap. Euseb. Praep. Ev. VIII. 14.: *Θείαις γὰρ φύσεσσι Ἥλιου καὶ Σελήνης ἐπακολουθοῦσιν ἐκλείπει, αἱ δὲ μηνύματά εἰσιν ἢ βασιλείων τελευτῆς ἢ πόλεων φθορᾶς· ὃ καὶ Πίνδαρος ἠνέξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημίων.* — V. 1. *ἐμοὶ θοῶν μίτρο' ὀμμάτων* Hermannus, vulgo *ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ ὀμμάτων*, Boeckhius *ἐμαῖς θεαῖς μίτρο' ὀμμάτων*. Respicit Philostr. Epist. 72.: *ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέριστατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις, εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κάκεινό που κατὰ Πίνδαρον τὸ εἶναι ἀκτίνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μίτρα.* — V. 2. Respicit Schol. Arat. Phaenom. 10.: *λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρου ἄστρον ὑπέριστατον. βλεπόμενον* restitui ex Philostrato, vulgo *κλεπτόμενον*, quod ferri nequit: neque tuetur hoc Plutarchus de facie in orbe lun. c. 18.: *Εἰ δὲ μὴ θείων ἡμῶν οὗτος τὸν Μίμνημον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδλίαν καὶ τὸν Ἀρχιλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον, ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μίση ἄματι (vulgo ἄμα τὴν) νύκτα γενομένην, καὶ τὴν ἀκτίνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν . . φάσκοντας.* nam ultima tantum ex Pindaro, cetera ex aliis poetis petita sunt. — V. 3. *ποτανὰν* scripsi, vulgo *πανόν*, ut Noem. VII. 22.: *ποτανὰ μαχανά, ibid. σοφίαν* scripsi, vulgo *σοφίας* ὄδον jungunt, quod hic propter seq. *ἀτραπὸν* parum gratum. — V. 4. *ὄδον ἐπὶ σκότους ἀτραπὸν* scripsi, quod firmat Plutarchi locus, quem dixi, *ἐπὶ σκότου* nolui scribere, ne versus similis esset prorsus vs. 9. Boeckhius et Hermannus *ἐπίσκοτον ἀτραπὸν*, vulgo *ἐπισκόπτιν ἀτροπον*. ibid. *ἑσσυμένα* Schneiderus, vulgo *ἑσσυμένα*.

ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵπποισι θοαῖσι ἰκετεύω,
ἀπήμον' ἐς ὄλβον τρέποιο θήβαις, ὧ πότνια, πάγκοινον
τέρας.

πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός, ἢ καρποῦ γ' εἰσίην, ἢ νιφετοῦ
σθένος ὑπέρφρατον, ἢ στάσιν οὐλομένην,

- 10 ἢ πόντου κενέωσιν ἀνά πίδακον,
ἢ παγετὸν χθονός, ἢ νότιον θέρους ὕδατι ζακότῳ διερόν,
ἢ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος,
ὄλοφυρομένων πάντων μέτα πείσομαι.

75. [75.]

Θεοῦ δὲ δεῖξαντος ἀρχάν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεία δὴ κέλευθος ἀρετᾶν ἐλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

76: [76]

Ἰλυκὺ δ' ἀπειροῖσι πόλεμος' πεπειραμένων δὲ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

V. 6. ἵπποις θοαῖς Hermannus, vulgo ἵππος θοάς. — V. 7. ὄλβον Boeckhiius, vulgo ὄλβον τινα. — τρέποιο scripsi, vulgo τρέποιο vel τρόπαιο, Boeckhiius τράποιο. — V. 8. δ' εἰ σᾶμα Hermannus, vulgo δις ἄμα. — V. 9. οὐλομένην Boeckhiius, vulgo οὐλομένην. — V. 10. ἀνά Scaliger, vulgo ἀλλά. — V. 11. διερόν Scaliger, vulgo ἰρόν. — V. 12. κατακλύσαισα Boeckhiius, vulgo κατακλύσαισα. ib. θήσεις Barnesius, vulgo θήσει. ἀρχῆς Boeckhiius, vulgo ἀρχῆς. — V. 13. ὄλοφυρομένων Boeckhiius, vulgo ὄλοφυ. vel ὄλοφυρ. Ex Plutarchi loco, quem dixi, conjicias ὄλοφυρόμενος. — ibid. πάντων μέτα πείσομαι addidit Hermannus, vulgo Dionysio tribuebatur πάντων μεταπίσομαι.

Fr. 75. Epist. Socr. p. 5. καὶ τὸν Μινδάριον ἠγούμενον εἰς τοῦτο σοφὸν εἶναι, ὡς φησιν· Θεοῦ δὲ δεῖξαντος ἀρχάν κτλ. σχεδὸν γὰρ οὕτω πον αὐτῷ ἔχει τὸ Ἰπποχρημα. Aristid. T. II. p. 571. Θεοῦ δὲ φησι Μινδαρος δεῖξαντος ἀρχάν εὐθεία δὴ κέλευθος ἐλεῖν (sic eodd., vulgo ἐλεῖν) τὸ προκείμενον. Cf. etiam T. I. p. 382. V. 2. ἐν Boeckhiius, vulgo ἐν.

Fr. 76. Stobaeus L. 3. Μινδαρος Ἰπποχημάτων· Ἰλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπειροῖσιν· ἐμπείρων δὲ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς. Schol.

77. [77.]

~~~~~
 - - - - -
 - - - - -

'Ενέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι, πολλὰ δ' ἔλκε' ἔμβαλε νωμῶν
 τραχὺ ρόπαλον, τέλος δ' αἰθεραὶ στιβαρὰς ἐσπάρραξε πλευράς,
 αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐρραίσθη.

78. [78.]

~ ~ ~ - ~ ~ ~ -

Λάκαινα μὴν παρθένων ἀγέλα.

79. [79.]

Schol. Theocr. VII. 103: "Ὁμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς
 "Εφορος καὶ Ἀριστοῦδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς
 ἐορτῆς τῶν Ὀμιλίων, καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν.

80. [80.]

Schol. Pind. Isthm. I. 21.: Ἰόλαος δὲ ἦν Ἡρακλῆος ἠνίο-
 χος, ἀλλ' εὐρήματα Πινδάρου ἐν Ὑπόρχμασιν, ὡς καὶ εὔρημα
 Κάστορος, ὡς αὐτὸς λέγει. ubi Boeckhius conjecit: ἄρματα
 δὲ αὐτοῦ εὔρημα κατὰ τὰ Πινδάρου.

81. [81.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 25.: Ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς
 Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὔρηθῆναι πρῶτον διθύραμβον.

ad II. I. 227.: ὡς καὶ Πίνδαρος· Γλυκὺς ἀπειρῶ πόλεμος. ἔμπειρων δὲ
 τις ταρβέει προσιόντα μιν. ubi unus cod. νιν περισσῶς. Eustathius ad
 II. p. 841. 32.: γλυκὺς ἀπειρῶ πόλεμος, πεπειραμένων δὲ τις ταρβέει
 προσιόντα. Schol. Thucyd. I. 80. et II. 8. tanquam proverbium
 aſsert γλυκὺς ἀπειρῶ πόλεμος. Constituit Boeckhius.

Fr. 77. Erotianus p. 74. ed. Franz.: Αἰὼν, ὁ νωπταῖος μυελός —
 καὶ Πίνδαρος ἐν ὑπορχήμασι λέγων· 'Ενέπισε κτλ. V. 1. ἐνέπισε, vett.
 edd. ἐν ἐνέπισε. κεκραμέν', unus liber κεκραμμένα. ἔλκε' Heringa,
 vulgo ἔλκεα πλευράς. ἔμβαλε νωμῶν Vulcanius, vulgo ἔμβαλεν (unus
 cod. ἔμβαλλεν) ὤμον. — V. 2. αἰθεραὶ Boeckhius, vulgo αἱερας, στι-
 βαρὰς scripsi, vulgo πρὸς στιβαρὰς. ἐσπάρραξε codd., Boeckhius
 scripsit σπάρραξε. De Hercule haud dubie dicta sunt.

Fr. 78. Athen. XIV. p. 631. C.: ἡ δ' ὑπορχηματικὴ ἐστίν,
 ἐν ἣ ἔδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· Πίνδαρος δὲ φησι· Λάκ. κτλ. ὀρχοῦνται δὲ
 ταύτην παρὰ τῆ Πινδάρου οἱ Λάκωνες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ ΑΜΥΝΤΑ 86. 87.

86. [85.]

Ὀλβίων ὁμώνυμε Λαρδακιδᾶν,
 παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

87. [96.]

Πρέπει δ' ἰσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι γε καλλίσταις ᾠδαῖς·
 τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιπράνει μόνον·
 θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

IX.

ΣΚΟΛΙΑ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩ.

88. [87.]

Πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι
 Περσούης ἐν ἄρκειῳ Κορίνθῳ,

Στρ. α.

Fr. 86. Schol. Pind. Nem. VII. 1.: Τότε γὰρ κατατίθεται ὁ Πίνδαρος εἰς τοῦτο, ἔταν ὑπὴ τις ὁμοσημία, οἷον· Ὀλβίων κτλ. V. 1. etiam Dio Chrysost. Or. II. p. 25. ubi ἐπώνυμε. Recte ad Eucosmia retulit hoc carmen Boeckhlius.

Fr. 87. Dionysius Halic. T. II. p. 292.: Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς θυθμούς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἑσπονδακώς. V. 1. ἰσλοῖσιν Sylburgius, vulgo ὄλοισιν. ibid. ὑμνεῖσθαι γε scripsi, legebatur ὑμνεῖσθαι. — V. 2. τιμαῖς Boeckhlius, vulgo τιμαῖσι. ibid. μόνον Bothius, legebatur μόνον φηθέν. — V. 3. ἐπιλασθέν Sylburgius, vulgo ἐπιλαθέν.

Fr. 88. Athenaeus XIII. p. 573. E.: Τπάρχοντας οὖν τοῦ τοιοῦτου νομίμον περὶ τὴν θεὸν Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιών εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἐπάξεν ἑαίματος ἠΐσατο τῇ θεῷ νικήσας· Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον — ἕστερον δὲ καὶ σκόλιον. τὸ παρὰ τὴν θυσιάν φηθέν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθὺς πεποιήται. πρὸς τῷς

αἶτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη
 θυμῶν, πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐράνι' ἀμπτάμεναι . . .
 5 νόημα ποττᾶν Ἀφροδίταν,

ὑμῖν ἄνευθ' ἀπαγορίας ἔπορον,
 ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς
 μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέψεσθαι.
 σὺν δ' ἀνάγκῃ πᾶν καλόν . . . . .

Στρ. β.

Στρ. γ.

10 ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λείξονται Ἰσθμοῦ
 δεσπότηι τοιάνδε μελίφρονος ἀρχᾶν εὐρόμενον σχολίου
 ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν.

διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Στρ. δ.

ἑταῖρας, αἱ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ Θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ
 συνίθυσαν· διότιρ ἔφη· Ἦ Κύπρου — ἰανθείς (V. 13—16.) ἠρξάτο
 δὲ οὕτως τοῦ μέλους· Πολύξεναι — καλόν (V. 1—9.). Ἀρξάμενός θ'
 οὕτως ἐξῆς φησιν· Ἀλλὰ — γυναιξίν (V. 10—12.). Δῆλον γάρ οτι
 πρὸς τὰς ἑταῖρας διαλεγόμενος ἡγωνία ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις
 τὸ πρᾶγμα· πιστεύων δέ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ πεποίηκεν εὐθείως·
 Διδάξ. — βασάνῳ (V. 13.). *Discessi in hoc scolio constituendo a*
Boeckhio, qui strophis atque epodis constare censuit. at potius
minutae strophae eadem semper iterantur: supersunt autem quatuor
stropharum reliquiae. V. 1. Πολύξεναι Boeckhii; vulgo πολύξεναι. —
V. 2. Πειθούς Schneiderus, libri πείθουσ'. ἀφνειῶ. recte codd.,
Hermannus et Boeckhii ἀφνειῶ. — V. 3. δάκρη scripsi, vulgo
δάκρυα, vid. Cramerī Anecd. T. I. p. 121.: 'Τοῦ δάκρυ ἢ γενική δά-
κρως, δάκρυϊ, τὸ πληθυντικὸν δάκρυα, τοῦτο κατὰ συντακτικὴν γέγονε
δάκρη, Ξανθὰ δάκρη. — V. 4.: πολλάκι ματέρ' ἐρώτων Boeckhii;
vulgo πολλάκις ματέρως ἐρώτων. ibid. οὐράνι' ἀμπτάμεναι scripsi,
vulgo οὐρανίαν ἱπτάμεναι. at Venus Coelestis aliena ab hoc loco;
Melanidi potius videntur meretrices sacrae fuisse, vid. Pausan. II.
2. 4. — V. 5. νόημα Hermannus, vulgo νόηματι. — V. 6. ὑμῖν
codd., Boeckhii ἔμμιν. ibid. ἄνευθ' ἀπαγορίας scripsi, vulgo ἄνε-
υθῶν ἀπαγορίας. Boeckhii ἄγ' ἄνευθῶν ἀπαγορίας. — V. 7. ἐν εὐναῖς
Boeckhii, vulgo εὐναῖς. — V. 10. λείξονται cod. unus, alii λείξαντι.
Casaub. λείξοντι, quod recepit Boeckhii ibid. Ἰσθμοῦ Casaubonus,
vulgo ἔμοῦ. — V. 11. τοιάνδε Schweighauserus, vulgo τοιάνδε. —
V. 13. Διδάξαμεν Hermannus, vulgo εἰδίδαξαμεν.

ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλλος
 15 φορβιάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενογῶν τελέαις
 ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθεῖς.

ΘΕΟΞΕΝΩ ΤΕΝΒΔΙΩ.

89. [236. 88.]

Strophæ.

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Epodi.

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Στρ. α.

Εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωσιν χαρίζεσθαι κατὰ καιρὸν· ὁ μὴ
 πρὸς βυτιέραν ἀριθμοῦ δῖωκε, θυμέ, πρᾶξιν. ....

. . . . .
 . . . . .

Στρ. β.

χοῖν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἀλικίᾳ·
 τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτίνας προσώπου μαρμαριζούσας δρακεῖς
 5 ὅς μὴ πόθῳ κυμίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
 ἢ σιδάρον καχάλλευσται μέλαιναν καρδίαν

V. 15. κορᾶν vel κόραν codd. et edd., κορυῶν Boeckhiius. ibid. τελέαις Boeckhiius, vulgo τελεῖαις. — V. 16. ἐπάγαγ' Boeckhiius, vulgo ἐπήγαγ'.

Fr. 89. Athenæus XIII, p. 601. C.: Καὶ Πίνδαρος δ' οὗ μετρίως ἂν ἐρωτικός φησὶν· εἴη — πρᾶξιν (V. 1—2.) — μνησθεῖς δὲ καὶ τοῦ Τινιδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὅς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησὶ; Σχῆρ μὲν — Ἀγησαίων (V. 3—13.). Apparet utramque fragmentum ex eodem scolio/petitam esse, id quod tsm numerorum, quam sententiae similitudo suadet, quamvis dissentiat Boeckhiius. Apparet autem v. 1. imitium totius carminis fuisse, quo poeta tempestivum commendat amorem, sed strophæ 2. ipse illam sententiam scite retractat. V. 1. Verba εἴη — καιρὸν affert Athenæus etiam XIII, p. 561. B. utroque loco scriptum ἔρωτι, quod correxi. — κατὰ καιρὸν. priore loco καὶ κατὰ καιρὸν. ibid. ὁ μὴ scripsi, legebatur μὴ. — V. 3. μὲν Heynius, vulgo μ. ib. ἀλικία Boeckhiius, libri ἡλικία. — V. 4. 5, 6. affert Athenæus etiam XIII, p. 564. E. προσώπου, altero loco ὄσσαν. hinc Hermannus ἀκτίνας τις ὄσσαν. ibid. μαρμαριζούσας, altero loco μαρμαριζούσας.

Ἄντ. β.

ψυχρῶ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἐλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως, ἢ γυναικείῳ θράσει
ψηχρῶν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.

10 ἀλλ' ἐγὼ ἕκατι τᾶς θεοῦ κηρὸς ὡς δαχθεὶς ἔλα

Ἐπ. β.

ἱρᾶν μελισσᾶν τάχομαι, εὐτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγνιον ἐς ἦβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθῶ τ' ἐνδαίει
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

ΘΡΑΣΤΒΟΤΑΩ ΑΚΡΑΓ'ΑΝΤΙΝΩ.

90. [89. 94.]

┌ ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - -
┌ ◡ - - ┌ ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ┌ ◡ - - ┌ ◡ - - ┌ ◡ ◡ -
┌ ◡ - - ┌ ◡ - - ┌ ◡ ◡ - ◡ ◡ - - ┌ ◡ - - ◡
- ┌ ◡ - - ┌ ◡ ◡ - ◡ ◡ -

5 - ┌ ◡ - - ◡ ◡ -

Ἦ Θρασίβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' αἰοιδᾶν
τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῶ κεν εἴη συμπό-
ταισὶν τε γλυκερόν
καὶ Διονύσοιο καρπῶ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον.

δρακὲς altero loco, priore loco libri δράκης, δράκις, δρακῶν. — V. 6. ἢ altero loco, priore ἢ legitur. *ibid.* καρδίαν, altero loco ψυχᾶν. — V. 7. ἀτιμασθεὶς duo codd., vulgo ἀτιμαθείς. — V. 9. ψυχρῶν correxi, vulgo ψυχρᾶν, Schneiderus ψυχᾶν. — V. 10. ἀλλ' ἐγὼ scripsi, vulgo ἀλλ' ἐγὼ δ' vel ἀλλ' ἐγὼ γ'. *ibid.* τᾶς θεοῦ scripsi, legebatur τᾶς. Boeckhiius, qui carmen hoc aliter constituit, scripsit ἀλλ' ἐγὼ ὄρας ἕκατι τᾶς ποθινᾶς. *ibid.* ἔλα ἱρᾶν μελισσᾶν scripsi, codd. ἑλερᾶν μέλισσαν. Boeckhiius et Hermannus metri ratione non satis perspecta, ἑλερᾶν et ἑλερᾶν μελισσᾶν. — V. 11. τάχομαι Boeckhiius, vulgo τήχομαι. *ibid.* ἦβαν Boeckhiius, vulgo ἦβην. — V. 12. Πειθῶ τ' ἐνδαίει scripsi, sive malis Πειθῶ τ' ἐναίει, vulgo Πειθῶ τ' ἔναεν. — V. 13. Ἀγησιλάου codd., Boeckhiius Ἀγησιλα.

Fr. 90. Conjunxi duo, quae separata erant, fragmenta in unum. Et prius quidem (V. 1—3.) legitur Athen. XI. p. 480. F.: Καὶ τῶν μὲν Ἀτικῶν (κυλίκων) μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε Ἦ Θρασίβ. κτλ. alteram autem (V. 4. 5.) ib. XIV. p. 641. C.: Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπὼν Διίπνου δὲ κτλ. V. 2. τοῦτό τοι Boeckhiius, vulgo τοῦτο. *ibid.* συμπόταισιν Boeckhiius, libri συμπόταισι. — V. 3. Διονύσοιο Boeckhiius, libri Διονύσοιο, *ibid.* Ἀθαναίαισι Schneiderus, codd. Ἀθηναίαισι et Ἀθηναίῃσι. Cf. Suidas v. Ἀθηναίαις.

δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρογάλιον
5 καίπερ πέδ' ἀφθονον βοράν.

ΑΓΑΘΩΝΙ.

91. [90.]

ⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿ
ⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿ

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,
ὄφρα σὺν χειμάρεφ μεθύω,
Ἀγάθωνι δὲ καλῶ κότταβον.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΤΡΑΚΟΣΙΩ. 92. 93. 94.

92. [91.]

ⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿ
ⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿ
ⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿ

Τὸν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Ἀέσβιος εὔρεν
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτιδος.

93. [92.]

ⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿ
ⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿⱿ

Μηδὲ μαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολὺ τοι
φέρεστου ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

V. 4. *λήγοντος* duo codd. et Eustath. p. 1401. 49., vulgo *λέγοντος*. *ibid.* *γλυκὺ*, unus cod. *γλυκύν*. — V. 5. *καί περ* Boeckhiius, libri καὶ *περὶ*. *ibid.* *πέδ'* Schneiderus, codd. *παῖδ'*.

Fr. 91. Athenaeus X. p. 427. D.: *λέγω δ' οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε· Χάριτάς τ' κτλ.* V. 2. *σὺν χειμάρεφ μεθύω* censor Athenaei Jenensis, libri *σὺν χειμάρεφ μεθύων*. — V. 3. *καλῶ* idem censor, libri *καλῶ*.

Fr. 92. Athenaeus XIV. p. 635. D.: *ἀγοῖ δὲ ὁ Ποσειδάσιος ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἢ μάγαδις, σαφῶς Πίνδαρον λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὔρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτιδί τὸν βύμβιτον· Τὸν ῥα κτλ. Respicit ibid. B.: Διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκίναί ἐν τῷ πρός Ἰέρωνα σχολίῳ τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον.* V. 2. *Λυδῶν* Schneiderus, libri *λύδιον*. — V. 3. *ἀντίφθογγον* duo codd., unus *ἀντίφθογγος*.

Fr. 93. Athenaeus XII. p. 512. D.: *Πίνδαρος παραινῶν Ἰέρωνι τῷ Συρακοσίου ἀρχοντὶ φησι· Μηδὲ κτλ.* *μηδὲ μαύρου* Boeckhiius, libri *μηδ'* ἀμαύρου. Ad scoliū in Hieronem retulit Boeckhiius.

94. [93].

- - - - - 2 0 0 - 0 0 0 =
 2 0 - - - - - . . . . .
 * * *
 - - - - - 2 0 0 - 2 0 -
 - 2 0 - - - 2 0 0 - 0 0 - - - 2 0 =
 5 2 0 0 - 0 0 . . . . .

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερργίαλος ἀμφίκειται.

* * *

ἀλλ' οἷος ἄπλατον κεραΐζες θεῶν.

Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλλον ἀνάγκα, Ζεῦ πάτερ,

5 εἰν Ἀρίμοις ποτέ.

Fr. 94. Strabo XIII. p. 930. A.: Πίνδαρος δὲ συνοικειῷ τοῖς ἐν τῇ Κιλικίᾳ τὰ ἐν Πιθηκούσσαις, ἅπερ ἐστὶ πρὸ τῆς Κυμαίας, καὶ τὰ ἐν Σικελίᾳ, καὶ γὰρ τῇ Αἴτνῃ φησὶν ὑποκείσθαι τὸν Τυφῶνα· τὸν ποτὴ — καὶ πάλιν· κείνῳ κτλ. καὶ πάλιν· Ἄλλ' οἷος κτλ. Respicere videtur hunc locum Julianus Epist. XXIV. p. 395.: Καὶ μὲν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφῶνός ἐν ἐπιπινικίοις κηρύττων καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν παρατιθεῖς, οὐχ ἐτίρωθεν αὐτῷ τῆς εἰρημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολήν, ἣ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἐνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκειεν. ὡς οὐδέ τις ἄλλον εἰς χεῖρας τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἣ ὃν ἂν ἡ μήτηρ μόνον ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὤπλισεν, οὐδὲ ἕτερον τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιοικιότερου πρὸς ταύτην τοσοῦτου γίγαντος καθαίρειν ὄντος. — V. 4. πεντηκοντακέφαλλον scripsi, vulgo πεντηκοντακέφαλον, vid. Photius p. 188. 11.: κυνοκέφαλον· ἐν τοῖς δύο ἢ λέγουσιν, οὕτως Ἀριστοφάνης. itaque Eqq. v. 418. scribe: μάχι σὺ Κυνοκεφάλῳ. similiter apud Hesiodum Theog. 387. scribe τρικέφαλλον. ejusdemque versum apud Strabonem I. p 43. ita restituo: Ἡμίκυνες καὶ Πυγμαῖοι καὶ Μακροκέφαλλοι. Hermannus et Boeckhiius Τυφῶν ἑκατοντακέφαλον, quod sane tuetur Juliani ille locus et Pyth. I. 16. — V. 5. εἰν Boeckhiius, vulgo ἐν. Ipsa haec fragmenta ad Hieronem recte retulisse videtur Boeckhiius, sed non credo ad illud scolium pertinere, quod ille censuit, quoniam numeri in ipsa similitudine prorsus dissimiles sunt. Fortasse igitur rectius haec Encomiis adnumeraveris.

X.

Θ Π Η Ν Ο Ι.

95. [95.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 5 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Τοῖσι λάμπει μὲν μένος αἰλίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω,
 φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
 καὶ λιβάνῳ σκιαρᾶ καὶ χρυσέοις καρποῖς βέβριθεν.

5 τοῖ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται, παρὰ δὲ σφισιν εὐανθῆς
 ἅπας τέθαλεν ὄλβος.

ὁδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χώρον κίδναται
 αἰεὶ θύα μινύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπι βωμοῖς.

ἐνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον
 βληχροὶ ὄνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ . . . .

Fr. 95. Plutarchus Consol. ad Apollon. c. 35.: Λίγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικκοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν εὐσεβίων ἐν ᾧδῳ. Τοῖσι λάμπει κτλ. Respicit de occulto viv. c. 7.: Εὐσεβῶν χώρον, τοῖσι λάμπει μένος αἰλίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ σκυθίων δένδρων ἄνθεισι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοὶ τινες ἄκλυστοι καὶ λίτοι διαρρέουσι, καὶ διατριβὴς ἔχουσιν ἐν μνήμασι καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παραπέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες· ἡ δὲ τρίτη τῶν ἀνοσιῶς βεβρωκότων καὶ παρανόμων ὁδὸς ἐστὶν εἰς ἔρεβος τε καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχὰς, ἐνθεν τὸν ἄπειρον κτλ. Respicit huc etiam Aristides T. I. p. 96. ed. Dindf. V. 2. φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι priore φοινικορόδοιαι τε λειμώνες εἰαί. Cf. Anonymus in Cramerii Anecd. T. III. p. 173.: ἡ καὶ αὐτῶν τῶν παρὰ ποιηταῖς Διὸς κήπων, οὓς φησιν φοινικορόδοις ὁ Πίνδαρος. ibid. προάστιον Hermannus, vulgo προάστιον. — V. 3. σκιαρᾶ Hermannus, vulgo σκιαρᾶν. ibid. χρυσέοις καρποῖς Boeckhiius, vulgo χρυσοκάρποισι. ibid. βέβριθεν Hermannus, vulgo βέβριθε. — V. 4. γυμνασίαις τε Hermannus et Boeckhiius, vulgo γυμνασίαις. — V. 5. τέθαλεν Boeckhiius, vulgo τέθηλεν, Hermannus ὄλβος τέθαλ'. — V. 7. αἰεὶ Boeckhiius, vulgo αἰεὶ. θύα Hermannus, vulgo θύματα. — V. 8. et 9. finem strophæ ejusdem carminis efficiunt.

96. [96.]

̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ ̣ — [̣ ̣ ̣ —] ̣ ̣ —
 — ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ —
 — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ —
 ̣ ̣ — ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ — ̣ ̣ —
 5 ̣ ̣ — ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ —

Ὀλβία δ' ἅπαντες αἶσα λυσίπονον [μετανίσσονται] τελευτάν.
 καὶ σῶμα μὲν πάντων ἔπεται θανάτῳ περισθενεῖ,
 ζῶν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἶδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον
 ἐκ θεῶν· εὔδει δὲ πρᾶσσόντων μελέων, ἀτὰρ εὐδόντεσσι
 ἐν πολλοῖς ὄνειροις

5 δαίκνουσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

97. [97.]

— ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ —
 — ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ —
 — ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ —
 ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ —
 — ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ —

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι
 γαίᾳ πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις
 ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·
 εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι νόοισαι

5 μολπαῖς μάκαρα μέγαν αἰίδοντ' ἐν ὕμνοις.

Fr. 96. Plutarchus Consol. ad Apollon. c. 35.: Καὶ μικρὸν
 προελθὼν ἐν ἄλλῃ θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησὶν· Ὀλβία κτλ.
 V. 1. μετανίσσονται addidit Hermannus. — V. 2. 3. et initium 4.
 repetit Plutarchus vit. Romuli c. 28.: Λεπτέον οὖν ἐχομένοις τῆς ἀσφα-
 λείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα — θεῶν. — V. 3. ζῶν δ' ἔτι Plu-
 tarchus altero loco, priore ζῶν δέ. ibid. τὸ γάρ ἐστι μόνον altero
 loco, priore τὸ γάρ μόνον εἶπεν. — V. 5. ἐφέρποισαν Boeckhiius,
 ἐφέρπουσαν vulgo.

Fr. 97. Clemens Alex. Strom. IV. p. 640.: Ἄγαμαι τὸν μελο-
 ποιὸν ἄδοντα· ψυχαὶ κτλ. Pindari haec esse docet Theodoretus Gr.
 Afr. Cur. VIII. p. 599. C.: Εἰ δὲ ἀναισθητῶς τῶν τούτων ἔχων τῶν γιγνο-
 μένων νομίζετε καὶ μὴ θείας τιπὸς καὶ τρισολβίας ὄντως λήξεως ἀπολαύσαι,
 Πίνδαρος ὁ λυρικὸς ταύτην ὑμῶν ἐκβαλλέτω τὴν δόξαν λέγων ὡδὶ· ψυχαὶ
 δ' εὐσεβέων ἐν σφρασίς ναίονσαι μολπαῖς μάκαρα μέγαν αἰίδουσι ἐν
 ὕμνοις. V. 4. εὐσεβέων Theodor., εὐσεβῶν Clemens. ibid. νόοισαι
 Boeckhiius, Clemens νόοισσαι, Theod. ναίονσαι. — V. 5. αἰίδοντ'
 Boeckhiius, Clemens αἰίδουσ'.

101. [101.]

Ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κυματα πόντου ἄωριαν γέναν
σαν ἀνάκαλει.

102. [102.]

Ὀλβιος ὄστις ἰδὼν κείν' εἰς' ὑπὸ χθόν'· οἶδε μὲν βίου
τελευτάν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

103. [103.]

Antisthiciata in Bekkeri Anecd. T. I. p. 99.: Ἴπποι οὐκ
ἄρχον, ἀλλ' ὑποτασσόμενον Πίνδαρος Θρήνης.

104.

Ἐντι μὲν χουσαλαχάτου τεκίων Αυτοῦς αἰοδαί
ῶρια παιάνιδες· ἔντι δ' ἐπαντέλλοτος ἐκ κισσοῦ στέγανον

Fr. 101. Aristides T. I. p. 130. ed Dindf.: Ἐπιχεται μοι
τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι Ἄστρα κτλ. legebatur τὴν ἄωριαν, delevi
articulum, deinde pro τὴν σὴν scripsi γέναν σάν.

Fr. 102. Clemens Alex. Strom. III. p. 518. ed. Pott.: Καὶ
Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει Ὀλβιος κτλ.
V. 1. κείν' εἰς' ὑπὸ χθόν' scripsi, legebatur ἐκεῖνα κοινὰ εἰς ὑπὸ
χθόνα, unde Boeckhiius ἐκεῖνα κοίλαν εἶσαν ὑπὸ χθόνα, ut sit hiatus.
ibid. οἶδε scripsi, Boeckhiius οἶδεν μὲν βίου [κείνος] τελευτάν. Pro-
nomine non est opus, numeri ratione perspecta. De homine Athe-
niensi Pindarus loqui verisimile est, itaque fortasse fragmentum
petitum est ex Threno in Hippocratem, vid. Schol. Pyth. VII. 18.:
ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τούτου τὸν καιρὸν
ἀπηνηθέναί, εἰς ὃν καὶ Θρήνον γράφει ὁ Πίνδαρος.

Fr. 104. Schol. Eurip. Rhes. v. 895.: φασὶ δὲ Ἰάλεμον παρω-
νομάσθαι ἐπὶ τιμῇ Ἰαλέμου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, ὡς φησι

ἐκ Διθυράμβου μαιόμεναι· τὸ δὲ κοιμίσαν τρ....
 ..... σώματ' ἀποφθιμένων.
 5 ἃ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλιον ὕμναι,
 ἃ δ' Ὑμέναιον, ὃν ἐν γάμοισι χροῖζόμενον . . . συμπρω-
 τοὺς λάβεν
 ἐσχάτοις θ' ὕμνοισιν· ἃ δ' Ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νοῦσφ πε-
 दाθέντα σθένος,
 ἃ δ' υἱὸν Οἰάγρου χρυσάορ' Ὀρφέα.

Πίνδαρος: Ἐντι μὲν χρυσαλακάτου κενίων (Λατοῦς) αἰοδαὶ ὡς... παιάνιδες. Ἐντι . . . . . ελλοτες· ἐκισσῷ. στέφανον ἐκ διο . . . . . αἰόμεναι· τὸ δὲ κοιμίσαν τρ' . . . . . (σώματ') ἀποφθιμένων. ἃ μὲν ἀχέταν λινὸν αἴλιον ὕμναι. ἃ δὲ ὕμναιον· ἐργάμοισι χροῖζόμενον . . . . . συμ πρῶτ' . . λάβεν. ἐσχάτοις ὕμνοισι· ἃ δὲ ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νοῦσφ. ὅτι παῖδα σθένοι σθένος υἱὸν οἰάγρον: — V. 1. Λατοῦς in codice prope-
 modum evanidum, ut Ambrosch, dicit, Welckerus et Schneidewinus conjectura assecuti sunt. — V. 2. ὦραι παιάνιδες Hermannus, δ' ἐπαντέλλοτος idem, ἐκ κισσοῦ scripsi, Hermannus ἐνκισσου. Schneide-
 winus δ' αὐτὸ θάλλοντα ναρκισσου στέφανον. — V. 3. ἐκ Διθυράμβου scripsi, ut ipse Bacchus intelligatur. Hermannus ἐκ διθυράμβου, quocum conjungatur ἐπαντέλλοτος ἐνκισσου. Schneidewinus ἐκ Διωνύσου μεταμαιόμεναι. ib. κοιμίσαν scripsi, vulgo κοιμίσαν. Lacunam redintegrat Hermannus: τετραζυγον θεὸν κᾶδος υἱὸν σώματ' κτλ. — V. 4. σώματ' in codice prope evanidum animadvertit Ambroschius, conjectura invenerunt Welckerus et Schneidewinus, — V. 5. Λίνον Schneidewinus, vulgo λινόν, ὕμναι Hermannus, vulgo ὕμναι. — V. 6. ὃν ἐν Hermannus, vulgo ἐρ qui deinde legit χροῖζόμενον et omissa ita supplevit: βρότεος αἰὼν φθέγμα σὺν πρώτοις λ. — V. 7. ἐσχάτοις θ' ὕμνοισιν Hermannus. ibid. ἃ δ' Schneidewinus. ὠμοβόλῳ Hermannus, ὠμοβόρῳ Schneidewinus. ibid. ὅτι recte delevit Hermannus, πεδαθέντα Schneidewinus et Welckerus. ibid. σθένος, Hermannus σθένος θ', ut hoc ad Orpheia referatur. — V. 8. ἃ δ' addidi. Οἰάγρον Schneidewinus, alii, quod firmat Schol. Pyth. IV. 313.: Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φησὶν εἶναι, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι Οἰάγρον λέγουσιν. Deinde addidi verba χρυσάορ' Ὀρφέα. vil. Schol. Hom. II. ο. 256.: χρυσάορον — καὶ Πίνδαρος χρυσάορα Ὀρφέα φησὶν. χρυσάορα primam corripit, ut Pyth. IV. 94. mediae syllabae coalescunt. Iam additis his verbis integra est strophæ, quam ex Threnis petitam esse probabiliter statuunt Welckerus et Schneidewinus.

XI.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΠΩΝ.

105. [104.]

Τί θεός, τί τὸ πᾶν;

106. [105.]

Ὁ θεός ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φητεύει.

107. [106.]

Θεῶ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
 νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
 κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύγει καθαρόν
 ἀμέρας σέλας.

108. [107.]

Ὁ θεός ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φητεύει.

Ὁ θεός ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φητεύει.

Ὁ θεός ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φητεύει.

Fr. 105. Clemens Alex. Strom. V. p. 726. ed. Pott. Πίνδαρος τε ὁ μέλοποιός οἷον ἐκβακχεύεται ἀντικρὺς εἰπᾶν. et eadem Eusebius Praepar. Ev. XIII. 13. p. 688. ed. Vig. τί τὸ πᾶν Boeckhius, legebatur οἷ τὸ πᾶν.

Fr. 106. Didymus Alexandr. de Trin. III. 1. p. 320. sine poetae nomine: θεός ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φητεύει. Pindari versum esse apparet ex Clem. Alex. Strom. V. p. 726. ed. Pott. et Euseb. Praepar. Ev. XIII. 13. p. 688. ed. Vig., qui ex Pindaro afferunt: καὶ πάλιν θεός ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς. edd. vett. vitiose ὁ πάντας τεύχων βροτούς. φητεύει scripsit Heynius.

Fr. 107. Clemens Alex. Strom. V. p. 708. ed. Pott. Euseb. Praep. Ev. XIII. 13. p. 674. ed. Vig. Theodoret Gr. Aff. Cur. VI. p. 855. ed. Schulz. V. 1. δὲ Clemens, omisit Eusebius, γὰρ Theodor. — V. 2. ὄρσαι Euseb. et Theod., ὄρσαι Clem. — V. 3. κελαινεφεῖ Boeckhius, CI. κελαινεφεῖ, Theod. κελαινεφεῖ.

Fr. 108. Plutarch. adv. Stoic. c. 31. et de superstit. c. 6.,

Κείνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
 πόνων τ' ἀπειροί, βαρυβόαν·
 πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος·

109. [108.]

Ἐλασίβροντα παῖ Πέας.

110. [109.]

Θεὸς ἄτε πλέον τι λαχῶν.

111. [112.]

..... 2 0 - 0 1 0 0 - 0
 - 1 0 0 1 0 0 - 0 0 0
 1 0 - .....

Πῦρ πνέοντος ἄτε κεραινοῦ
 ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρός
 ἴζειαι.

112. [114.]

1 0 - 0 1 0 - -

Ἐν χρόνῳ δ' ἔγεντ' Ἀπόλλων.

ubi κείνοι γάρ ἄνοσοι κτλ. sine poetae nomine Amator. c. 18.: ἐκείνοι μὲν γάρ οἱ τῶν φιλοσόφων ἄνοσοι κτλ. — V. 2. πόνων τ', Plutarchus primo loco πόνων τ', sed reliquis πόνων τε.

Fr. 109. Suidas v. ἐλασίβροντα. Ἀριστοφάνης ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου· ἐλασίβροντε παῖ Πέας, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ βροστῆς ἐλαυνόμενε. Cf. Schol. Aristoph. Eqq. 623. ἐλασίβροντα scripsit Schneiderus, Videtur initium Hymni vel Paeanis in Iovem esse.

Fr. 110. Aristides T. I. p. 11. ed. Dindf.: Θεὸς κτλ. τοῦτο γάρ οὖν Πινδάρῳ κἄλλιον ἢ ἄλλ' ὅτι οὖν εἴρηται περὶ Διός. Θεὸς codd., vulgo Θεῶν.

Fr. 111. Schol. Homer. II. ω., 100.: ἐκ δεξιῶν ὡς φησὶ Πινδαρος· πῦρ πν. ἄτερ κ. ἄγχ. κτλ. ἄτερ quomodo corrigendum sit docet Plutarch. Sympos. Quaest. I. 2. 4.: Διαφύθη δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει· Πῦρ πνέοντος ἄτε κεραινοῦ ἄγχιστα ἡμίση. Respicit Aristides T. I. p. 15. ed. Dindf.: Πίνδαρος δ' αὐ φησὶ δεξιὰν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρός αὐτὴν καθιζαμένην τὰς ἐντολάς ταῖς θεοῖς ἀποδίχεσθαι.

Fr. 112. Clemens Alex. Strom. I. p. 383.: εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιωτὸς Πίνδαρος γράφει ἐν χρ. κτλ. Eadem Eusebius Praesb. Ev. X. 12. p. 499. D. Scripsi δ' ἔγεντ', quod fecit etiam Boeckhiius coniecit, vulgo δὲ γένετ'.

113. [115.]

⊕ — — — — — ⊕ — — — — — ⊕

'Ορχήστ' ἀγλαίας ἀνάσσω, εὐρυφάρετ' Ἀπόλλον.

114. [116.]

⊕ — — — — — ⊕ — — — — — ⊕

Κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

115. [118.]

— — — — — ⊕ — — — — — ⊕

Μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

116. [119.]

Μοῖσ' ἀνέηκέ με.

117. [266.]

... ⊕ — — — — — ⊕ — — — — — ⊕

⊕ — — — — — ⊕ — — — — — ⊕

... Μελισσοτεύκτων κηρίων

ἐμὰ γλυκερώτερος ὄμφρα.

Fr. 113. Athenaeus I. p. 22. B: οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἢ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλωνα ὄρχηστην καλεῖ· ὄρχήστ' κτλ. ὄρχήστ' Boeckhiius, vulgo ὄρχηστά. Respicit Eustath. ad Il. p. 52. 18.: διὸ καὶ Πίνδαρος εὐρυφάρετραν αὐτὸν λέγει. Cf. idem ad Odys. p. 1602. 23.

Fr. 114. Plutarch. de EI apud Delph. c. 21.: πρὸς ὃν δὲ (Ἀπόλλωνα) Πίνδαρος εἰρηκεν οὐκ ἀηδῶς. ubi vulgo κατ. θεοναυτοῖς. idem fragmentum affert de def. orac. c. 7., denique adv. Epicur. c. 23.: ὁ δ' Ἀπόλλων κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν, ὡς ὁ Πίνδαρος φησίν.

Fr. 115. Eustath. ad Il. p. 9.: Καὶ Πίνδαρος ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πρόγραμμα μουσοποιῶς λέγει· Μαντεύεο Μοῖσα κτλ. Scholiastae ad Il. a. 1. ex Pindaro afferunt Μαντεύεο (vel μάντις, μαντενο) Μοῖσα. Μοῖσα scripsit Boeckhiius.

Fr. 116. Eustath. ad Il. p. 9.: ταύτη τῇ θεῇ τῇ Μοῦσῃ — ἐγκαλεῖται ὁ ποιητὴς τὴν Ἀχιλλίως μῆνιν αἰεῖδεν — οὐ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ Μοῖσα ἀνέηκέ με. Repetit p. 179. Μοῖσ' Boeckhiius scripsit.

Fr. 117. Grammat. in Cramerii Anecd. T. I. p. 285. 19.: Μάλα — οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγῆρος. Πίνδαρος· μελισσοτεύκτων κτλ. Etym. M. p. 577. 19. sine poetae nomine μ. κ. ἰ. γλυκερώτερα ὄμφακος. Cf. Gud. p. 386. 18.: οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγῆρου Πίνδαρον. μελισσοτευκηρίων.

118. [125.]

$\bar{x}$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - - $\cup$ $\cup$ $\cup$ =
 $\bar{x}$ - $\cup$ $\cup$ $\cup$ - -

Δενδρέων δὲ νομόν Διόνυσος πολυγαθῆς ἀυξάνοι,
 ἄγνόν φέγγος ὀπώρας.

119. [126.]

$\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - $\cup$ $\cup$ -
 $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - - $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ =
 $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - - $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - -
 $\cup$ $\cup$ - - $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - -

Ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
 ἔαν δὲ νομόν Κρήτας περιδαῖον.
 ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γὰς δέδοται, ὅθ' ἐν ἄδρῳς·
 πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

120. [127.]

$\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ -
 $\bar{x}$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - $\cup$ - =
- $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - $\cup$ -
 $\bar{x}$ - $\cup$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ . . .

Ὅτι δ' ἔρδων φίλος
 σοὶ τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοΐσαις,

Fr. 118. Plutarch. de Is. et Osir. c. 35.: "Ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἶνον Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἤγουνται κύριον καὶ ἀρχηγόν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων· Δένδρον κτλ. sed δενδρέων idem Sympos. Quaest. IX. 14. 4.: καὶ Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθῆς (nonnulli libri πολυγηθῆς, ἰσχυρᾶς, πολυθῆς) αὐξάνων, ἄ. φ. ὀπ. et Erotico c. 15.: δενδρέων τε τρόπον πολὺ τε φέγγος αὐξάνει, φέγγος ἄγν. ὀπ. Νομόν Boeckhius scripsit, vulgo νόμον, tertio loco τρόπον.

Fr. 119. Plutarchus de exil. c. 9.: ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβάτην νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄθλιός ἐστι μὴ προσλαλῶν ἐαυτῷ τὰ Πινδαρικά μὴδ' ἐπάδων πολλάκις· Ἐλαφρὰν κτλ. V. 2. περιδαῖον Hermannus, vulgo περιδαίων. — V. 3. ὅθ' ἐν ἄδρῳς displicet, fortasse scribendum: πίδον ἄδρῳ. — V. 4. δ' Boeckhius, vulgo δὲ. Fortasse huc respicit Synesius Laus Calvit. p. 77. ed. Petav.: ἂν μὲν γὰρ ᾗ τῆς Πινδαροῦ τυχεῖαν εὐχῆς καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκίων, ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα ἀκρασταὶ τῶν δεκτικῶν καὶ θιατῶν κτλ.

Fr. 120. Athenaeus V. p. 191. F.: πρὸς εὐθυμίαν, ἣν ὁ Πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ Διός· τί δ' ἔρδων κτλ. Scripsi ὅτι δ', omisit

Εὐθυμία τε μέλων εἴη,
τοῦτ' αἴτημί σε.

121. [57.]

⋪ ⋬ ⋭ ⋮ ⋯ ⋰

⋪ ⋬ ⋭ ⋮ ⋯ ⋰ ⋱ ⋲ ⋳ ⋴ ⋵

᾽Ο ζαμενῆς δ' ὁ χοροϊτύπος,
ὄν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναίδος ἀκοίτας
Σειληνός.

122. [128.]

⋪ ⋬ ⋭ ⋮ ⋯ ⋰ ⋱ ⋲ ⋳ ⋴ ⋵

᾽Ω τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.

123. [129.]

⋪ ⋬ ⋭ ⋮ ⋯ ⋰

Ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρεται.

124. [132.]

⋪ ⋬ ⋭ ⋮ ⋯ ⋰

᾽Ανδρῶν δικαίων χρόνος σωτῆρ ἄριστος.

unus cod. et Eustath. p. 1490. 38. — V. 3. μέλων Casaubonus, vulgo μελῶν. — V. 4. αἴτημι codd. meliores, unus et edd. vulg. αἰτοῦμαι.

Fr. 121. Pausanias III. 25. 2.: Τραφήναι μῆντοι τὸν Σειληρὸν ἐν τῇ Μαλίᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ἄσματος Πινδάρου. ᾽Ο ζαμενῆς δὲ κτλ. V. 1. Boeckhius δ'. — V. 2. Μαλεάγονος Camerarius, vulgo Μαλέγορος. — V. 3. Σειληνός Boeckhius, vulgo Σιληνός. Boeckhius inter dithyrambos retulit.

Fr. 122. Schol. Aristoph. Nub. 223.: τί με καλεῖς, ᾧ φήμερε; ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σειληρῶ παρεμφαίνειν. σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρός ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ ὄιον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ φωνῆν. ὁ γάρ τοι Πινδαρος διαλεγόμενον παραγαγὼν τὸν Σειληρὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιοῦτους αὐτῷ περιέθηκες λόγους. ᾽Ω τάλας κτλ. Eadem Suidas v. ᾧ φήμερε. ἐφάμερε Hermannus, vulgo ἐφήμερε. νήπια Küsterus, vulgo νήπι. διακομπέων Suidas, διακομπέων Schol. Aristoph.

Fr. 123. Schol. Pind. Pyth. IV. 104.: ὅτι τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστικας καὶ μίλισσας φασι, ἐπίρωθι ὁ αὐτὸς φησι. ταῖς ἱεραῖς μ. τ. ἱεραῖσι Boeckhius.

Fr. 124. Dionys. Halic. de orator. ant. p. 81. ed. Sylb.: ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον ἀνδρῶν δικ. χρ. σ. ἄριστος, κατὰ Πινδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν ἢ Δία καὶ ἐπιτηδευμάτων γε.

125. [133.]

ε ε ο -- ε ο -- ε ο ο ο ο -

Ἄνακτα τῶν πάντων ἵπερβέλλοντα χρόνον μακάρων.

126. [134.]

..... - -
ε ε ο -- ε ο ο ο ο [ο -] ...

..... οἱ μὲν
κατωκάρᾳ δεσμοῖσι δέδενται .....

127.

..... ε ο ο -
ε ο ο ο ο ο - ο

Πίτναντες θοάν
κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν.

128. [137.]

- ε ο ο ο ο ο - ε ο - x ο ε ο ο - -

Ἄλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχασι ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖσι.

Fr. 125. Plutarchus Quaest. Platon. VIII. 4.: ubi vulgo ἄνα. ἄνακτα Heynius scripsit. deinde Hermannus conjecit τὸν πάντων.

Fr. 126. Suidas Κατωκάρᾳ· οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἐν ἀναγνώσκουσι. Πίνδαρος· οἱ μὲν κτλ. Eadem Gregor. Corinth. p. 124. ed. Schaefer.

Fr. 127. Cramerī Anecd. T I. p. 201. 14.: θοός — σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέγα. Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ὠτιου καὶ Ἐφιάλτου· Πίτναντες θοάν κλίμακα οὐρανὸν ἐς αἰπύν. τὴν μεγάλην δηλονότι. πίτναντες Hermannus, κλίμακ' ἐς scripsit. Verum etiam quae sequuntur ex Pindaro, fortasse ex eodem carmine, cui satis conveniunt, petita videntur: pergit enim grammaticus:

Θοαῖς ὑφροσύναις
ἀντὶ τοῦ μεγάλαις, καὶ

Θοὰ δ' ἐπεδίξατο γὰρ.

(vulgo θοῆ) μεγάλη. sed quod additur θοῆς ἰσηκε πόλειως (πόληος) ex epico poeta petitum arbitror.

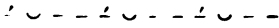
Fr. 128. Apollon. Dysc. de Syntaxi II. 27. p. 179. ed. Bekk.: ὄσπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπὶ τε τοῦ Ὠτιου καὶ τοῦ Ἐφιάλτου, συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ ἄλλαλοφόνους ἐπάξ. λ. σὺ μὴν τῷ ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖσι, σὺ γὰρ ἱαντοῖσι τὰ δόρατα ἐνήκαν, ἀλλ' ἀλλήλοισι. Fr. eodem carmine est, ex quo petitum fr. 127.

129. [142.]

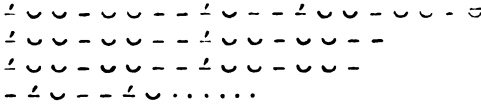
Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσείος.

130. [146. 145.]

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι.

131. [147.]

Ἄνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥίπᾶν μελιαδέος οἴνου,
 ἔσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
 ὤθειον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων
 πίνοντες ἐπλάζοντο.

Fr. 129. Athen. IV. p. 154. F.: Φιλ. γ. ἐκ Περσείος παρὰ Πινδάρω. Περσείος Boeckhiius.

Fr. 130. Plutarch. Amator. c. 15.: ἢ γὰρ οὐ νύμφαι τινὸς αὐτοῖς δρυάδες εἰσὶν· Ἴσον δένδρον — λαχοῦσαι, κατὰ Πίνδαρον. et de defect. orac. c. 11. ubi Ἰσοδένδρου τέκμαρ. Schol. Apoll. Rhod. II. 479.: Καὶ Πίνδαρος δὲ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἴσοδ. τε. αἰ. λαχοῦσα. Cf. Etymol. M. p. 75. 44. Heynins λαχοῦσαι scripsit. Ea autem, quae ille Scholiasta ex Charone affert, Pindarus tractaverat in illo carmine: Χάρων δὲ ὁ Ἀμφιακρὸς ἱστορεῖ, ὅς ἄρα Ῥοῖκος θρασυμένος δρῦν, ὅσον οὐκω μίλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφθεῖσθαι, προστάζει τοῖς παισὶν ὑποστηρέξει αὐτῆν· ἢ δὲ μίλλουσα συμφθεῖσθαι τῇ δρῦνι νύμφη, ἐπιστάσα τῷ Ῥοίκῳ χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδάναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπίτρεπε δὲ αἰτήσασθαι ὅ,τι βούλοιο· ὡς δὲ ἐκείνος ἤξιον συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μὲντοι γε ἱτέρας γυναικὸς ὀμίλλαν παρήγγυλεν· ἴσασθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μίλισσαν. καὶ ποτε πιστεύοντος αὐτοῦ παρίστατο ἡ μίλισσα, πικρότερον δὲ ἀποφθεγζόμενος εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτὸν. Namque Plutarchus Quaest. Natural. c. 36. in Longolii latina versione haec ex Pindaro affert: „Tu molitrix favorum parva, perfidum quae puniens Rhoecum stimulo pugisti eum.“

Fr. 131. Athen. XI. p. 476. B.: Καὶ τῶν ποιητῶν πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι, Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λόγων· Ἄνδρ' ὁ δάμαν δ' κτλ. V. 1. ἀνδροδάμαντα Boeckhiius, ἀνδροδάμαντι Casaubonus. μελιαδὸς Boeckhiius, vulgo μελιηδὸς. — V. 2. τραπεζᾶν Epitome et Eustath. p. 916. 39. qui inde a verbo ῥίπᾶν

132. [149.]

[²] υ - - - ε υ υ - υ υ -
 ε υ υ - υ υ - ε υ υ - ε υ υ -

.. ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεῖς
 ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῆ ποδὶ γᾶν.

133. [150.]

..... ε υ υ - υ υ - ε
 ε υ υ - υ υ - ε υ υ - υ υ -
 ε υ υ - υ υ - ε υ υ -
 ε υ - - - ε υ - ε υ -

5 ε υ υ - ε υ υ - ε υ υ - ε υ υ -

Δοιά βοῶν κατέπινεν
 Θέρμ' ἄλις ἀνθρακιᾶν στέφαντα πυρίπνοά τε
 σώματα· καὶ τότε γὰρ σαρκῶν τ' ἐνοπᾶν
 εἶδον ἢ δ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν·
 5 ἦν δὲ ἰδόντα διακρίναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

haec attulit, vulgo πρᾶπιζαν. Cf. Eustath p. 917. 63. et Etymol. p. 504. 31. Respicit carmen hoc Horat. IV. 2. 13.: „Scu Deos regesve canit Deorum Sanguinem, per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendae Flamma Chimaerae.“

Fr. 132. Schol. Apoll. Rhod. I. 61.: 'Ο δὲ Ἀπόλλωνιος παρὰ Πινδάρου εἰληγε λέγοντος· ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάτραι τ. ᾤχετο Καινεὺς σχίσαις ὁ. π. γ. sed unus cod. ᾤχετ' ἐς χθόνα. Plut. de absurd. Stoic. opin. c. 1.: ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθυναν ὑπέιχεν, ἀπιδάνως ἄφρηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθῆς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδύς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν, σχίσαις ὀρθῆ ποδὶ γᾶν. Correxerit haec Boeckhiius, pertinet autem ad idem carmen, unde Fr. 131. petitum est.

Fr. 133. Athenaeus X. p. 411. B.: 'Ιων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσαις αὐτοῦ (Herculis) τὴν ἀθηραγίαν ἐπιφέρει· ὑπὸ δὲ τῆς εἰρημίας Κατέπινεν καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἀνθρακας, παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἰληγεν εἰπόντος· Δοιά βοῶν θερμὰ δ' εἰς (unus cod. θερμὰ εἰς) ἀνθρακιᾶν στέφαν πυρὶ δ' εἰς ἀνθρακιᾶν στέφαν (verba εἰς ἀνθρ. st. altero loco omisit unus cod.) πυρὶ δ' ὑπνόων τε σώματα κτλ. V. 1. δοιά Boeckhiius, vulgo διὰ. κατέπινεν addidi ex Ionis versiculo. — V. 2. Θέρμ' ἄλις scripsi, Boeckhiius et Hermannus Θέρμ' ἴδει. στέφαντα πυρίπνοά τε Boeckhiius. — V. 4. εἶδον addit Boeckhiius. — V. 5. ἦν δὲ Boeckhiius, vulgo ἦν. Respicit fortasse huc Philostratus Imagg. II. 24.: Ἀποσφάττει τὸν ἔτερον τῶν βοῶν καὶ σιτῆται, σφόδρα ἐθῆς ὦν τοῦ τοιοῦτου σιτίου· Ἐρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὅποτε εἰς τὴν τοῦ Κορῶνου στήγην ἀφικόμενος σιτῆται βοῶν ὄλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ γενέσθαι.

134. [151.]

.....

ὤ - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 5 - - - - -

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

..... κατὰ φύσιν ...
 νόμος ὁ πάντων βασιλεύς
 θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων
 ἄγει δικαίων τὸ βιαιότατον

- 5 ὑπερτάτα χειρὶ. τεκμαίρομαι
 ἔργοισιν Ἡρακλῆος· ἐπεὶ Γηρῦόνα βόας
 Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος
 ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.

Fr. 134. Plato Gorgias p. 484. B.: Δουκὶ δέ μοι καὶ Πίνδαρος
 ἄπερ ἐγὼ λέγω ἰνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι ἐν ᾧ λέγει, ὅτι Νόμος ὁ πάν-
 των — Ἡρακλῆος, ἐπεὶ ἀπριάτας, λέγει οὕτω πως· τὸ γὰρ ᾄσμα οὐκ
 ἐπίσταμαι, λέγει δὲ ὅτι οὔτε πριάμενος οὔτε δόντος τοῦ Γηρῦόνου ἤλασάτο
 τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει καὶ βούς καὶ τᾶλλα κτήματα
 εἶναι πάντα τοῦ βελτιοῦς τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἥττόνων.
 V. 1. κατὰ φύσιν addendum esse apparet ex eodem dialogo p. 488.
 B.: Πῶς φησὶ τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν
 βίη τὸν κρείττω τὰ τῶν ἥττόνων. Cf. praeterea de Legg. III. p. 690.
 B. IV. 714. D. et tacito Pindari nomine X. p. 890. A. Protag.
 p. 337. D. Inde Boeckhius etiam in hoc ipso Gorgiae loco conjecit:
 οὗτος δὲ δὴ φησὶν, κατὰ φύσιν ἄγει. Cf. etiam Hesychius: Νόμος
 πάντων ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν φύσιν. Celebrem sententiam respiciunt
 multi, velut Herodot. III. 35.: καὶ ὀρθῶς μοι δοκεῖ Πίνδαρος ποιῆσαι
 νόμον πάντων βασιλεία φήσας εἶναι. Plutarch. ad princ. indoct. c. 3.
 vit. Demet. c. 42. Clemens Strom. I. p. 427. II. p. 438. Dio
 Chrysost. Or. LXXV. T. II. p. 406. ed. Reisk. Jamblich. ap.
 Stobaeum Sent. XLVI. 77. — V. 2—5. ὑπ. χειρὶ assert etiam
 Schol. Pindar. Nem. IX. 35. et Aristides T. II. p. 68. ed. Dindf.,
 qui addit praeterea τεκ. ἔργ. Ἡρ. ἐπὶ ἀπριάτας. apud utrumque recte
 scriptum v. 4. δικαίων τὸ βιαιότατον, apud Platonem βιαιῶς τὸ δι-
 καιότατον. — V. 6. Ἡρακλῆος Boeckhius, Ἡρακλῆος Aristid. et Plato. —
 V. 6—8. ἐπεὶ κτλ. servavit Schol. Aristidis T. III. p. 408.: τὰ
 λοιπὰ τῆς χρήσεως ἦν οὕτως· ἐπεὶ Γηρῦόνου βόας Κυκλωπέων ἐπὶ προ-
 θυρῶν Εὐρυσθέως συναρπίζεται (vel ἀναρπίζεται) καὶ ἀπριάτας ἤλασεν (vel

135. [154.]

⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮

Πάντα θύειν ἑκατόν.

136. [157.]

⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ -

- ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ -

.. κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν
θάλλοντας ἤβρα δώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον.

137. [158.]

- ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ -

- ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ -

⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ ⋮

⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ -

Οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοι νεύτατ' ἐπέλαμψαν μυρίοις;
πρῶτον μὲν Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρωίῳν ἄμ πεδίον
καὶ μετὰ ζωστήρας Ἀμαζόνος ἦλθεν, καὶ τὸν Ἰάσονος
εὐδοξον πλόον
ἑκτελευτάσαις ἔλεν Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων.

138. [160.]

⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮

Σύριον εὐρναίχμαν διεῖπον στρατόν.

ἔλασεν) ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος, ἐπειδὴ τὰς τοῦ Γηρῦνου βόας οὔτε αἰτήσας οὔτε πριάμενος ἤλασεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐρυσθέως. unde Boeckhius praeclare ἀγαιτήτας scripsit, qui etiam cetera correxit.

Fr. 135. Strabo III. p. 232.: ποιουσί τε καὶ ἑκατόμβας (Lusitani) ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς ὡς καὶ Πίνδαρός φησι· Πάντα θ. ἰ.

Fr. 136. Schol. Hom. II. κ. 252.: οἶον· κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε θάλλοντα ἤβρα δώδεκα, αὐτὸν δὲ τρίτον ἀντὶ τοῦ τρίτου καὶ δέκατον, καὶ τετράτη δ' αὐτὸς πεδάθη φησὶν ὁ Πίνδαρος. scripsi δώδεκ', reliqua Boeckhius correxit.

Fr. 137. Schol. Eurip. Androm. 795.: Οἱ μὲν πλείστοι Τελαμῶνά φασιν συστρατεῖσαι τῷ Ἥρακλεῖ εἰς τὴν Ἴλιον, ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ Πηλεῖα, παρ' οὗ ἔοικε τὴν ἰστορίαν ὁ Εὐρυπίδης λαβεῖν· λέγει γὰρ ὁ Πίνδαρος· Οὐ Πηλέως κτλ. V. 1. Πηλεῖς Boeckhius, idem μόχθοι νεύτατ' ἐπέλαμψαν, vulgo μόχθοι νεύτατον ἐπιλάμψαι. — V. 2. Ἀλκμήνας Boeckhius, vulgo Ἀλκμήης. Τρωίῳν ἄμ πεδίον idem, vulgo Τρωῶν ἄμπεδιλα. — V. 3. Ἀμαζόνος Bothius, vulgo Ἀμαζόνας. ἦλθεν Boeckhius, vulgo ἦλθε. — V. 4. ἑκτελευτάσαις Boeckhius, vulgo ἑκτελευτήσας.

Fr. 138. Strabo XII. p. 819.: Καὶ Πίνδαρός φησιν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες Σύρ. εἴρ. διεῖπον (sic Casaubonus. vulgo διεῖπον) στρ. τὴν ἐν τῇ Θιμισκύρῃ κατοικίαν οὕτω δηλώσιν.

139. 140. 141. [159. 161. 162.]

Pausanias VII. 2.: Πολλῶ δὴ πρὸς βύτερα ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας τὰ ἐς τὴν Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστὶν· οὐ μὴν πάντα γε τὰ εἰς τὴν θεὸν ἐπύθτετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἰδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησεά. — **Idem I. 2.:** Ἐξελεθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνήμα Ἀμαζόνος· ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μὲν φησὶν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησεὺς ἀρπαχθῆναι κτλ. — **Plutarch. vit. Thes. c. 28.:** Τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγρημε (Θησεὺς) Φαῖδραν, ἔχων υἱὸν Ἰππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι Δημοφῶντα. Haec tria fragmenta ad idem carmen, ad quod Fr. 137. et 138., pertinere verisimile est.

142—147. [164—168.]

..... ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~

..... Πεπρωμέναν
 θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν.

Στρ. α'

..... Ἀνδροφθόρον,
 οὐδὲ σιγᾷ κατερόύη,

Στρ. β'

..... τροχὸν μέλος·
 αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

Στρ. γ'

..... ~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~

..... Αἶνιγμα παρθένου
 ἐξ ἀγριῶν γνάθων ....

Στρ. α'

..... Ἐν δασκίοις πατήρ,
 ἀνηλεεῖ νόω δ' ....

Στρ. β'

Fr. 142—147. Priscianus de metris Comicor. p. 419. ed. Gaisf.: „Pindarus teste Heliodoro ἀντίστρεψεν, hoc est convertit rhythmum iambicum hoc modo: Πεπρωμέναν ἔθηκε μοῖραν μετατραπεῖν Ἀνδροφθόρον οὐδὲ σιγᾷ κατερόύη (ed. Ald. οὐδ' ἔσεται κατ.). In secundo enim iambo pyrrhichium secundum et tertium trochaeum et quartum spondeum posuit. Idem: Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί (Putschius ἐντολάς). — Idem Αἶνιγμα π. ἐξ ἀγ. γν. — Idem ἐν δασκίοισιν πατήρ, νηλεεῖ νόω δ' (ita Hermannus, Putschius ἐν δ'.

θάλεον γάλα· τοὶ δ' ἐπιμπλων ἐσύμενοι πίθους·
ἀσκός δ' οὐδέ τις ἀμφορεύς ἐλίνυε δόμοις·

5 πέλλαι γὰρ λίθινοι πίθοι τε πλάσθεν ἅπαντες.

151. [172.]

⌣ ⌣ ⌣ — ⌣ ⌣ — — ⌣ ⌣ — — ⌣ ⌣ ⌣
⌣ ⌣ ⌣ — ⌣ ⌣ — — ⌣ ⌣ ⌣ — ⌣ ⌣ — — — ⌣ ⌣ ⌣

Μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρηῆξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον·

ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· ἀέντρον δὲ μάχας ἰ κρα-
τιστεύων λόγος.

152.

— ⌣ ⌣ — ⌣ ⌣ ⌣ ⌣ — — ⌣ ⌣ — —
⌣ ⌣ — — ⌣ ⌣ ⌣ ⌣ — — ⌣ —

Ναὶ τὰν Ὀλυμπον καταδερκομένην σκαπτοῦχον Ἦραν,
ἔστι μοι πιστὸν ταμιεῖον ἐπὶ γλώσσας.

ἐπιφάνειαν ἀφθονίᾳ τε καὶ περιουσίᾳ γάλακτος· προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελ. ὡς ἀπὸ κρηνάων φ. ὕ. Θήλειον γάλα, τοὶ δὲ ἐπιμπλων ἐσ. π. ἀσκός δ' οὔτε τις ἀμ. ἐλίνυε δ. πέλλαι δὲ λίθινοι πίθοι πλ. ἅπαντες. quae correxi, nisi quod fortasse v. 4. praestat ἐλίνυ' ἐν δόμοις. Pindarica autem sunt haec apertissime, sive poeta haec de Apolline dixit, ad quem illa transtulit Plutarchus, sive de Baccho. Respiciunt fortasse haec Himerii verba Or. XIII. p. 594.: τὰ δὲ σὰ νῦν δέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσογῆτῃ εἰκάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφῶ καὶ Πίνδαρος ἐν ᾧδῃ κομῆ τε χρυσῇ κοσμήσαντες κύκνοις ἐποχον εἰς Ἑλικῶνα πέμπουσιν Μούσαις Χαρσίην τε ὁμοῦ συγχρηύσαντα. ἢ οἷον τὸν Βακχειώτην, οὕτω γὰρ αὐτὸν ἢ λύρα καλεῖ, τὸν Διόνυσον λέγουσα, ἦρος ἄρτι τὸ πρῶτον ἐκλάμψαντος, ἀνθισί τε ἤρνοισι καὶ κισσοῦ κορυμβοῖς Μούσαις κάτοχοι ποιεῖται στίφαντες νῦν μὲν ἐπ' ἄκρας κορυφᾶς Κανκάσου καὶ Αὐδίας τέμνη, νῦν δὲ ἐπὶ Παρνασσῷ σκοπέλου καὶ Δειλίδῃ πέτραν ἄγουσι, πηδῶνά τε αὐτὸν καὶ ταῖς Βάκχαις ἐνδιδόντα τὸν Εὐῖον· ὅτε καὶ τὴν γῆν λόγος οἷον αἰσθανομένην τῆς ἐπιδημίας αὐτοῦ φεῖν μὲν μέλι καὶ γάλα καὶ ποταμούς τινας αὐτοῦ τοῦ νέκταρος Σατύροις τε καὶ Βάκχαις ἀρύεσθαι, καὶ μειδιᾶν μὲν ὁμοῦ ἢ δὲ τι καὶ χρυσαυγῆς, πορφύρεον δὲ ὅλην τοῖς ἀνδραῖς, ὅπως ἂν ἔχοι σκερτᾶν τε καὶ ἀθύρειν ἐπ' αὐτῶν ὁ θεός.

Fr. 151. Clemens Alex. Strom. I. p. 345.: ἀρκεῖ δὲ γνωστικῇ καὶ ἐς μόνον ἀκρατῆς εὐρεθῆ· ἔστι γούν ἀκούσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτοῦ γράφοτος· Μὴ πρὸς ἅπ. κτλ. Primus versus legitur etiam ap. Theodoretum Gr. Aff. Cur. I. p. 723. apud utrumque est τὸν ἀρχαῖον, quod correxit Boeckhiius. — V. 2. vulgo πιστοτάταις σιγᾶς ὁδός, emendavit Boeckhiius, qui his statim subjunctis Fr. 153., sed vinculum aliquod desidero.

Fr. 152. Clemens Alex. Strom. V. p. 661.: Ναὶ τὰν Ὀλ. —

153. [171].

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 5 - - - - -

Ἄλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
 μόχθος ἄμμιν· τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
 καλῶν μὲν ὧν μοιρᾶν τε τερπνῶν ἐς μέσον χορῆ παντὶ λαῶ
 δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόςδοτος ἴτα
 5 προστύχοι, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

154. [173].

. . . . .
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

ὦ τέκνον,
 ποτιῖου θηρὸς πετραίου χορωτὶ μάλαστα νόον
 προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει· τῷ παρεόντι δ' ἐπαι-
 νήσαις ἐκῶν
 ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει.

γλώσσας, ἢ ποιητικὴ φων. quod Pindari esse verisimillimum est, sed qui ibid. leguntur versus V. p. 654.:

Οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυσεμάχητα Μοισᾶν
 τῷ, πετυχόντι φέρειν.

potius Bacchylidis esse videntur.

Fr. 153. Stobaeus CIX. 1.: Πυδάρον. V. 1. ἄλλοτρίοισιν Boeckhiius, vulgo ἄλλοτρίοισι. — V. 2. ἄμμιν Boeckhiius et Hermannus, vulgo ἄμμιν. — V. 3. καλῶν Gesnerus et unus cod., vulgo κακῶν. — V. 4. ἀνθρώποισι Hermannus, vulgo ἀνθρώποις. θεόςδοτος Stephanus, vulgo ἀθεόςδοτος. ἴτα scripsi, cod. ἄτη, vulgo ἀθλητικῶτα vel ἀτληκῶτα. Boeckhiius ἀτλάτα κακότας. — V. 5. προστύχοι cod., vulgo προστύχη. σκότει Grotius, vulgo σκόπι. Videtur autem ex eodem carmine esse sumtum, quo pertinet Fr. 154.

Fr. 154. Athenaeus XII. p. 513. C.: Τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραι-
 νῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδὶ (Ἀμφιάρως). ὦ τέκνον, ποτιῖου κτλ. V. 2.
 ποτιῖου (omisso πετραίου) — ὁμίλει (non ὁμίλει) Plutarch. Quaest. Nat.
 c. 19. et de solert. anim. c. 27. affert. Respicit Lucian. de saltat.
 c. 67.: Καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ ἐπαινεῖς ἐκίνη τὸ· ὦ παῖ, ποτιῖον
 θηρὸς πετραίου νόον ἰσχυρῶν πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει. — V. 3. Epitome
 τὸ παρεόν δ' ἐπ.

159. [184.]

ᾠ — — — — —
 ἔτι δὲ τειχέων ἀνακικύει καπνός.

160.

— — — — — ᾠ — — —
 Ὀφθαλμὸν ἔσσεσθαι νιν Ἑλλάδος ἔφα.

161. [185.]

— — — — —
 — — — — —
 Αὐτόν με πρῶτιστα συνοικιστῆρα γαίας
 ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

162. [186.]

— — — — —
 ἦρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά.

163. [190.]

— — — — —
 Φθῆγμα μὲν πάγκοινον ἐγνωκας Πολυμνάστου Κολοφω-
 νίου ἀνδρός.

Fr. 159. Etymol. Gud. p. 321. 54.: Κικυς — καὶ παρὰ Πιν-
 δάρῳ· ἔστι δὲ τοι χείων ἀκίει καπνός. Boeckhius ἔτι δὲ τειχέων, Schnei-
 derus ἀνακικύει scripserunt. De Trojae ruina videtur sermo esse.

Fr. 160. Schol. Hom. II. β. 373. ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡ μετα-
 φορά, οἱ σὺν τῷ μύειν τοῦ φωτός σιτρίσκονται, ὅθεν ἔτι (l. ἐστὶ) ὀφθαλ-
 μὸν ἔσσεσθαι τὴν Ἑλλάδα ἔφα καὶ Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμοί. Cum
 posterius exemplum Pindari sit (Ol. II. 9.), hoc quoque huc retuli
 et correxi.

Fr. 161. Apollonius de Syntaxi II. 18. p. 138. ed. Bekk. sine
 auctoris nomine: Αὐτόν με κτλ. sed in cod. margine: Πινδάρου ἡ
 χφῆσις. V. 2. ἔσδεξαι τεμενοῦχον Bekkerus, vulgo ἔσδεξεται μινούχον.

Fr. 162. Plutarch. Quaest. Sympos. II. 10.: τὰ δὲ Πινδαρικά
 (συμπόσια) βελτίω δῆπουσθιν, ἐν οἷς ἦρωες — θαμά, τῷ κοινῶν
 ἀπάντων ἀλλήλοις.

Fr. 163. Strabo XV. p. 952.: λίγυι δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύ-
 μναστόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἰλλογίμων, φθῆγμα κτλ. Plutarch.
 de musica c. 5. τοῦ δὲ Πολυμνάστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλεμάν οἱ τῶν
 μιλῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.

164. [196.]

[1] ∪ ∪ - ∪ ∪ - - ∪ ∪ ∪ - ∪ ∪ ∪ - -
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ -

.. "Ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαιεννάν
 κρηπίδ' ἐλευθερίας.

165. [197.]

- ∪ - ∪ ∪ ∪ - ∪ ∪ ∪ - ∪ ∪ ∪ - ∪

πανδείμαντοι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἑλλάς πόρον ἰρόν.

166. [198.]

- ∪ ∪ - - ∪ ∪ ∪ - . . . .

Ἄ Μιδύλου δ' αὐτῶ γενεά . . . .

167. [199.]

- ∪ ∪ - - ∪ ∪ - ∪

Κεῖ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

Fr. 164. Plutarch. vit. Themist. c. 8.: ὁ δὴ καὶ Πίνδαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδῶν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν Ὅθι παῖδες — κρηπίδ' ἐλευθερίας. Scripsi κρηπίδ'. Eadem de Herod. malign. c. 34. de sera numinis vind. c. 6. (sine poetae nomine, ubi τὸ καλὸν Ἀρτεμισίων, ὅτι παῖδες editum est) et de glor. Athen. c. 7.: οὐχ ὅτι — ἀλλ' ὅτι πρῶτον (ὡς φησιν αὐτός) ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἄ. ἱβ. φαιεννὴ κρ. ἑλ. ἐπὶ τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὡς περ ἁδამάντιοι στηρίζαντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρέδωσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. hinc conjicias scribendum: πρῶθ' ὁθι vel potius πρῶταν ὁθι. Respicit etiam Aristides T. II. p. 251. ed. Dindf.: Ἀθηναίων pro Ἀθηναίων.

Fr. 165. Schol. Aristoph. Vesp. 302.: Νῦν πόρον τὸν πορισμὸν φησι, ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν· Πανδείμαντι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἑλλάς πόρον ἰρόν. sed cod. Venet. ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου, νῦν δὲ πορισμὸν Πανδείμαντοι μὲν κτλ. ὑπὲρ πόντιον Ἑλλάς Boeckhiius scripsit, deinde correxi ἰρόν. videtur versus ad dithyrambos pertinere.

Fr. 166. Schol. Pind. Pyth. VIII. 53.: Φρασίᾳ ἐν Αἰγίῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόγου ἐπιδόξου γεγονότος, αὐτὸς δ' ἐν ἄλλοις Ἄ Μιδύλου (sic codd., vulgo Μιδυλλίδου omissio articulo) δ' αὐτῶ γένη φησί. γενεά Hermannus, rectius videtur Μιδύλου scribi.

Fr. 167. Schol. Pind. Isthm. IV. inscript.: λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθίαν κεῖ μοι — θανόντων καὶ τὰ ἐξῆς. fortasse ex Threao est fragmentum.

168. [201.]

ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
Αιολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

169. [204.]

. . . . ζ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ
*Δελφοὶ θεμιστῶν μάντιες
 Ἀπολλωνίδαι.*

170. [205.]

. . . . . ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 . . . . . πενταετηρίς ἑορτά
βουνοπόδος, ἐν ἅ προῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.

171. [206.]

ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ζ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 5 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Κεκρότῃται χρυσέα κρηπίς ἱεραῖσιν αἰοδαῖς,

Fr. 168. Schol. Pind. Pyth. II. 128.: τὸ δὲ μέλος Αἰολικῆ
 δνθμῶ συνέταξεν τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐτέρωθε λεγόμενον Ἀιολεὺς κτλ.

Fr. 169. Schol. Pind. Pyth. IV. 4.: Δύναται δὲ καὶ τοὺς Δελ-
 φούς λέγειν, ἐτέρωθε γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε Ἀελφοὶ θε-
 μιστῶν ὕμνων μάντ. Ἀ. θεμιστῶν scripsit Boeckhius, idem delevit
 ὕμνων. Fortasse scribendum προσηγόρευσεν ἐν ὕμνοις.

Fr. 170. Vita Pindari e cod. Vratisl. T. II. p. 9. ed. Boeckh.:
 Καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ ἐγεννήθη (Πίνδαρος) ὡς αὐτὸς φησι·
 Πεντα. κτλ. Respicit Plutarch. Sympos. Qu. VIII. 1.: ἦκε δὲ καὶ
 Πίνδαρος ἐπὶ μνήμῃ ἐν Πυθίῳ γενόμενος, πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ
 θεῷ χορηγός. Cf. Eustath. Prooem. p. 17.

Fr. 171. Aristides T. II. p. 509. ed. Dindf.: οὐ γὰρ δὴ πον
 καὶ Πίνδαρον φήσεις ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα ἀναπεισθέντα ἐμβραλεῖν εἰς τὴν ποίησιν
 τὴν ἑαυτοῦ ἄκουσ δὴ καὶ ἐτέρων Ἀεκρότῃται — λόγων. Ἡράκλειος,
 ταυτὶ μὲν οὐδὲ παντάπασιν ἀνατρία τοῖς φήμασι, ἀλλ' ὁμοως καὶ ἐπὶ τού-
 τοις σημνύνται, ὡς οὐδὲν ἀτιμοτέροις τοῦ γέκταρος, καὶ φησιν ὅτι οὗτος
 μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος. Καὶ πολυκλ. — ἀγυιᾶς ὡς περ οὐκ ἀρκοῦν
 εἰ κατὰ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς εἰ μισξόνως τιμῆστας
 δι' ἐκείνον τὴν τῶν θηβαίων πόλιν εἰς τὸ λοιπόν. Conjunxit haec in
 unum Boeckhius, qui v. 4. ὅς καὶ scripsit. V. 1. Respicit Plat.

οἶα τευχίζομεν ἤδη ποικίλον
 κόσμον ἀνδάεντα λόγων·
 ὅς καὶ πολυκλείταν περ εἶοσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον
 ἐπασκίσει θεῶν

5 καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.

172. [207.]

— — — — —
 — — — — —

Εὐάρματε χρυσοχίτων, ἱρώτατον
 ἀγαλμα, Θήβα. ....

173. [209.]

... — — — — —

... Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

174. [210.]

— — — — —

ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι. ...

de prof. in virtute c. 17.: Ἄλλ' οἷ γε προκόπτοντες, οἷς ἤδη καθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότητα χρυσία κρηπίς. et de monarch. democr. et olig. c. 1. omisso auctoris nomine: *Κεκρότητα χρ. κρ. ἱεραῖαν αἰοδαῖσι.* Lucianus Demosth. encom. c. 11.: Παρίντι δὴ τὰς Ἀθήνας ἐπδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος χρυσία κρηπίς κατὰ Πίνδαρον. αἰοδαῖς Plutarchus altero loco, et unus cod. Aristidis, vulgo αἰοιδῆς. — V. 2. *τευχίζομεν*, unus cod. *τευχίζωμεν.* — V. 4. *πολυκλείταν περ* unus cod., alius πολὺ κλείταν περ, vulgo πολὺκλείτον περ. Ceterum apparet ipsum hoc esse carminis initium.

Fr. 172. Schol. Pindari Pyth. IV. 25.: εἰώθασι δὲ οὔτοι συμπίκναι τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν ἡρώιδων ὀνόματα διακοινοποιούντες, ὅλον· *Εὐάρματε χρ. ἱερώτατον ἀγ. Θ.* τὸ μὲν γὰρ εὐάρματα τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς ἡρώιδος. Scripsi ἱρώτατον. Pindari esse versum ostendit Schol. Pyth. II. inscript. *καταφέρεσθαι πως τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους καὶ εὐαρμάτους.* Schol. Iliad. IV. 391.: *ἔνθεν καὶ εὐάρμοστον (εὐάρματα) τὴν Θήβην φησὶ Πίνδαρος.*

Fr. 173. Schol. Pind. Pyth. II. inscript.

Fr. 174. Thomas M. vita Pindari T. II. p. 4. ed. Boeckh. Boeckhio jure suspectum videtur.

178. [214.]

$\bar{\alpha}$ - ε - υ - - - - $\bar{\omega}$ - υ - υ - - - ε . . . .
 Οἷτ' ἀργείλοφον πὰρ Ζεφύριον κολώναν . . . .

179. [215.]

- - ε - υ - - - ε - υ - - - ε - υ - - -
 - - υ - - - ε - υ - υ - υ - υ -
 υ - ε - υ - υ - ε - υ - - - ε . . . . .
 Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας,
 ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται
 ὄθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται . . . . .

180. [216.]

. . . . . - ε - υ - - - - ε - υ - - -
 . . . . . Λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται

181. [217.]

- - ε - υ - υ - - - ε - υ - υ - - -
 ε - υ - - - ε - υ - - - ε - υ - - - $\bar{\omega}$ - υ - - -
 υ - ε - υ - υ - - $\bar{\omega}$ - υ - - - - ε - υ - υ - - $\bar{\omega}$ - υ - -

μάλιστα σῴζεται πόλις, ἔνθα β. γ. κ. ν. ἄ. ἀρσιτεύουσιν αἰχμαί. — V. 2. Μοῖσα Boeckhius, et Μοῦσα Plutarch. ibid. c. 6.: ὄπον καὶ θίατρα καὶ πομπὰ καὶ νημήσεις καὶ χοροὶ κ. Μοῦσα κ. ἄγλ.

Fr. 178. Schol. Pind. Ol. XI. 17.: τραχίτια δὲ ἐικότως λέγοιτο (Locorum Epizephyrriorum urbs) λοφώδης οὖσα καὶ ἐπιθαλασσιδίος· αὐτὸς γὰρ φησιν· Οἷτ' (deest hoc in uno cod.) ἀργ. πὰρ Ζεφύριοιο κολ. unus cod. πανζεφύριον, hinc Boeckhius πὰρ Ζεφύριον.

Fr. 179. Strabo XVII. p. 1154.: ὡς δὲ Πινδαρὸς φησιν· Μένδητα παρὰ κρ. κτλ. Aristid. T. II. p. 484. ed. Dindf.: ἀντίκα Πινδάρῳ πεποιήται, ὅσπερ μάλιστα ἀληθείας ἀντίχρησθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ιστορίας, καὶ οὐ πόρρωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος δ' ἔλεγχος· φησὶ γὰρ· Αἰγυπτίαν Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας. καὶ τοι οὕτε κρημνὸς ἴσται οὐδεὶς ἐκεῖ οὕτε θύλαττα προσηχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ πολλῷ καὶ πεχυμένῳ κτλ. Respicit etiam Aelianus Hist. Anim. VII. 19. οὗτοι μὲν καὶ ὀμίλειν γυναιξὶ φασιν αὐτούς (hircos) καὶ ἔοικεν αὐτὸ θαν- μάξειν ὁ Πινδαρος. V. 1. Μένδητα cf. Prise. VI. T. I. p. 257.: „Μένδης, Μένδηςτος, nomen urbis est Aegyptiacae, cujus mentionem Pindarus facit.“ πὰρ Boeckhius, vulgo παρὰ κρημνὸν cf. Schol. Aeschyl. Choeph. v. 323.: ἡ γνάθος συνήθης, ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ καὶ ἡ ἡχώ παρὰ Σιμωνίδῃ. — V. 2. αἰγιβάται Boeckhius, vulgo αἰγίβατοι, codd. αἰγίβοτοι.

Fr. 180. Schol. Pind. Pyth. IV. 206.: εὐεπιφόρους δὲ ὁ Πιν- δαρος Λευκίππου καλεῖ αὐτούς· λευκ. κτλ.

Ἄνδρες τινὲς ἀκχιζόμενοι Σκύθαι
νεκρὸν ἵππον στυγίοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει·
κρυφᾶ δὲ σκολιοὺς γένυσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλᾶς.

182. [216.]

... Καὶ λιπαρῶ Σμυρναίῳ ἄσται ...

183. [221.]

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὄνασσο' Ἀλάθεια, μὴ πταισῆς ἐμάν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει ...

184. [222.]

..... παρὰ Λύδιον ἄρμα
πεξὸς οἰχνεύων .....

185. [223.]

Ταρτάρου πνυθμὴν πιέσει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις δεσμοῖς
ἀνάγκας.

Fr. 181. Zenobius V. 59.: Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον· ἐπὶ τῶν κρυφᾶ
τινὸς ἐπιμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπυόντων αὐτό, εἰρηται
ἢ παρομοία· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων· Ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι
Σκ. ν. ἰ. στυγίοισι λ. κτ. ἐν φάσι· κρυφᾶ δὲ σκ. γ. ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ
κεφαλᾶς. Zenobius VII, 12. et Mich. Apostol. XV. 88. etiam corruptius :
Ἀκχιζόμενοι Σκ. ν. ἰ. λ. κρυφᾶ δὲ σκολιοῖς γένυσον, ἀναδέρουσι πόδας.
Heynius correxit ἐν φάει, reliqua emendavit Boeckhius.

Fr. 182. Schol. Pind. Pyth. II. inscript. Σμυρναίων conjecit
Boeckhius.

Fr. 183. Stobaeus XI. 3.: Πινδάρου· Ἀρχὰς μεγάλας κτλ. Joh.
Philop. de mundi creat. IV. 20.: ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος τῆς ἀρετῆς
ἀρχὴν εἶναι φησι τὴν ἀλήθειαν, οὕτω λέγων· Ἀρχὰς μεγάλας — πταισῆς
τραχεῖ ποτὶ ψεύδει. Sed Clem. Alex. VI. p. 781. recte Ἀρχὰ μ-
γάλας ἀφ. ὄνασσο' ἀλήθεια. et Plut. Marii vit. c. 29. βέβαιον ἄνδρα
καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς κατὰ Πίνδαρον ἠγούμενον.

Fr. 184. Plutarch. vit. Nic. c. 1. et de discr. adul. et amici
c. 35. ubi ἰχνηύων legitur. Respicit Gregor. Naz. Or. XX. p. 331. :
εἰ καὶ πεξὸ παρὰ Λύδιον ἄρμα εἴδομεν.

Fr. 185. Plutarch. Consol. ad Apollon. c. 6.: ἀλλὰ Ταρτάρου

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδία τιθεῖς
 ἔρηνασάτω μεγαλάνορος Ἀσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος,
 στάσιν ἀπὸ πραπίδων ἐπίκοτον ἀνελών,
 πενίας δότευραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.

190. [229.]

Plutarchus de cohib. ira c. 12: Χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν
 φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν,
 ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον.

191. [230].

υ υ υ υ - - υ υ υ υ -
 υ υ

Κακόφρονά τ' ἀμφάνη πραπίδων
 καρπόν.

192. [231.]

Plutarchus de cap. ex host. util. c. 10.: Καὶ πᾶσα φύσις
 ἀνθρώπου φέρει φιλονεκίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ φθόρον
 κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν, ὡς φησι Πίνδαρος.

193. [232.]

υ υ υ υ - - υ υ υ υ -
 υ υ υ υ - - υ υ υ υ - -
 υ υ υ υ - - υ υ υ υ - -
 υ υ υ υ - - υ υ υ υ - -

Πότερον δίκῃ τείχος ὕψιον
 ἢ σχολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει

Fr. 189. Polybius IV. 31. 6.: οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναποφηνά-
 μενον αὐτοῖς (Thebanis tempore belli Persici) ἄγειν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε
 τῶν ποιημάτων· τὸ κοινόν — ἡσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος. Integriora
 Stobaeus LVIII. 9.: Πινδάρου Ἱπορχημάτων, ita unus cod., vulgo
 Πινδάρου. itaque referenda sunt inter Hyporch. post Fr. 76. Ceterum
 ap. Stob. v. 1. καταθείς, v. 2. ἀσυχίας ἱερὸν φάος., v. 3. πραπίδων
 cod., vulgo πραπίδος. ibid. ἐπίκοτον cod., vulgo ἐπίκοπον. ibid. ἀνελών
 Grotius, vulgo ἀνέμων.

Fr. 191. Plutarch. de sera Num. vind. c. 19.: ἄχρῃς ἂν ἐκχυ-
 θεῖσα (κακία) τοῖς πάθεισι ἐμφανῆς γίνηται, κακόφρονά τ' ἀμφάνη (sic
 Ruhnkenius, vulgo τὸν ἀμφανῆ, unus cod. τ' ἐμφανεῖ) πρ. v. ὡς
 φησι Πίνδαρος.

Fr. 192. Itairon Reiskius scripsit, vulgo Ἱταίρων.

Fr. 193. Plato Republ. II. p. 365. B.: λίγοι γὰρ ἂν ἐπὶ τῶν

ἐπιχθόνιον γένος ἀνδρῶν,
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἶπειν.

194. [238.]

ο υ ο υ - ο υ - ο υ - ο υ - ο υ - ο υ - ο υ - ο υ
ο υ - ο υ - ο υ - ο υ - ο υ - ο υ - ο υ - ο υ

Γλυκεῖα οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ
ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

195.

ο υ ο υ - ο υ ο υ - ο υ ο υ - ο υ ο υ - ο υ ο υ - ο υ ο υ - ο υ ο υ - ο υ ο υ - ο υ ο υ

Ἐλπίσιν ἀθανάταις ἀρμῶ φέρονται.

εἰκότων πρὸς αὐτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκείνο τὸ Πότερον δίκας τείχος ὕψιον ἢ σκολιάς ἀπάτας ἀναβάς, καὶ ἑμαντὸν οὕτω περιφράξας διαβιά. at plures codd. recte δίχα et σκολιαῖς ἀπάταις. Plenius exstat apud Maxim. Tyr. XVIII. p. 208. ed. Dav.: Π. δίχα (vulgo δίκας) τ. ὕ. ἢ σκολιαῖς ἀπάταις (vulgo σκολιαῖς ἀπάτας) ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γ. ἀνθρώπων δίχα μοι γ. ἀτρ. εἰ. Atticus Platonic. ap. Euseb. Praep. Ev. XV. 5.: εἶγε μὴ μύλλομεν ἀγνοεῖν, πότερον δίχα τείχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν. At Cicero ad Attic. XIII. 38.: „Nunc me iuva, mi Attice, consilio, πότερον δίκας τ. ὕ. id est aperte hominem asperner et respuam, ἢ σκολιαῖς ἀπάτας; ut enim Pindaro, sic δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἶπειν.“ V. 4. utitur sine auctoris nomine Dionys. Halic. de compos. verb. c. 21. Fortasse autem Pindari hi sunt versus, qui apud Stobaeum Eclog. Phys. T. I. 1. p. 40. ed. Heeren non addito auctoris nomine leguntur:

Νῦν οὐκίτι μοι δίχα θυμός, ἀλλὰ σαφής, ὅτε καὶ τὰν
βροτοῖς

Ζεὺς ἐπικάρσια τέμνει, καθελὼν μὲν δοκίοντ', ἀδόκη-
τον δ' ἐξαίρων.

ubi ὅτε καὶ τὰν scripsi, vulgo ὅτι καὶ τά. nisi forte tragico potius poetae vindicandi sunt.

Fr. 194. Plato de Republ. I. p. 330. E.: χαρίωντες γὰρ που τοῦτ' ἐκείνος (Πίνδαρος) εἶπεν, ὅτι ὅς ἂν δικαίως καὶ ὀσίως τὸν βίον διαγάγη, Γλυκεῖα κτλ. ἀτάλλοισα codd., vulgo ἀτιτάλλοισα. iidem συναορεῖ, vulgo ξυναορεῖ. Iidem versus leguntur apud Schol. Platon. ad h. l. Stobaeum XCIV. 22. Synesium de Insomn. p. 149. ed. Petav. (qui κουργιτρόφος pro γηροτρόφος exhibit) et Nicephorum Schol. in Synes. p. 406. ed. Petav., Justin. Cohort. ad Gent. p. 25. ed. Morell. Respiciunt huc Plutarch. de animi tranq. c. 19. de frat. amor. c. 5. Themist. or. VIII. p. 101. B. Nicephorus Annal. VIII. 8. Theodorus Metochita Ἱστορικῶν. c. 58. et 105. Choricus ap. Villois. Anecd. T. II. p. 21.

Fr. 195. Eustath. prooem. p. 12.

196. [235.]

σ ε υ - σ ε υ υ - υ υ - - ε υ - σ

Σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἶνησαν περισσῶς.

197. [237.]

κ
ω υ ε υ υ - υ υ ε υ υ

Γλυκὺ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

198. [239.]

ε υ - - ε υ υ - υ υ - - ε υ - -
ε υ - - ε υ υ - ε υ - - ε υ - -
ε υ υ - υ υ - - ε υ - -
ε υ - - ε υ υ - υ υ - - ε υ - -

* * *
5 υ - - ε υ υ - υ υ - - ε υ - -

Ἄνικ' ἀνθρώπων καματώδεις οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω, πελάγει δ' ἐν πολυχρῦσοιο πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀπάν·
ἔς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες
* * *
..... ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

199. [240.]

... - - ε υ - - ε ...

Οἱ δ' ἄφνει πεποιθήσιν.

Fr. 196. Plutarch. consol. ad Apoll. c. 28. et Hephaestio p. 91. omisso auctoris nomine. Respicit Schol. Eurip. Hippol. 265.

Fr. 197. Clemens Alex. Paedagog. p. 295.: ὁ Βοιωτίος Πίνδαρος φησι· Γλυκὺ κτλ.

Fr. 198. Athenaeus XI. p. 782. D.: Αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἢ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ ἀναζωπυροῦσα καὶ ἀναγείρουσα μετὰ φρονήσεως τὸν ἰκάστου νοῦν, ὡς φησιν ὁ Πίνδαρος· Ἄνικ' — πλουτέοντες. εἰς' ἐπάγει· ἀέξονται κτλ. V. 2. ἔξω et πολυχρῦσοιο Mitscherlichius, vulgo ἔξωθεν et πολυχρῦσον. — V. 3. ἴσα Hermannus, vulgo ἴσα. — V. 4. ἀφνεὸς Hermannus, vulgo ἀφνεϊός. — V. 5. affert Eustath. p. 1367. 30. ubi τόξοις legitur.

Fr. 199. Etymol. M. p. 178. 10.: παρὰ τὸ ἄφνεος γίνεται ἄφνος, ἢ κέρχεται Πίνδαρος· οἱ δ' ἄφ. πεπ.

200. [241.]

... ε υ υ - υ υ - υ
 - ε υ - - ε υ [υ -] - ε υ - -
 - ε υ - ε υ - υ

... τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτόν
 οὔτ' ὦν μεταλλακτόν . . ὅσσ' ἀγλαὰ χυῶν
 πόντου τε ῥιπαῖ φέροισιν.

201. [242.]

[ε υ] υ - υ υ - ε υ - - ε υ - -
 ε υ υ - υ υ - - ε υ - - ε υ υ - υ υ -
 ε υ - υ ε υ υ - υ υ - ε υ υ -
 ε υ - - ε υ . . . . .

'Αελλοπόδων μὲν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων
 τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά·
 τέρπεται δὲ καὶ τις ἐπ' οἶδμ' ἄλιον ναὶ θοῶ
 σῶς διαστείβων . . . . .

202. [243.]

... υ - ε υ - υ
 ε υ - - ε υ - ε υ -
 ε υ - ε υ - υ - - ε υ υ -

... Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
 κείνον οὐ σῆς οὐδὲ κίς δάπτει,
 δάμναται δὲ βροτείαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.

Fr. 200. Plutarch. Quaest. Sympos. VII. 5. 3.: τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτόν οὔτε (vett. edd. οὐ τῶν) μεταλλακτόν (edd. vett. μεταλλάττων), ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅσ' ἀγλαὰ χυῶν πόντου τε ῥιπαῖ φέροισιν. Composuit Boeckhiius. Fortasse scribendum: τραπέζαισιν, ὅσσ'.

Fr. 201. Sextus Empir. Hypoth. Pyrrh. I. p. 23.: ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρός φησιν· ἀελλοπόδων κτλ. V. 1. εὐφραίνουσιν Boeckhiius, vulgo εὐφραίνουσαν. — V. 2. τίμια Boeckhiius, vulgo τιμαί. — V. 3. οἶδμ' Boeckhiius, vulgo οἶδμα.

Fr. 202. Schol. Pind. Pyth. IV. 408.: ὁ δὲ χρυσός ἄφθαρτος· καὶ ἡ Σαπφώ, ὅτι Διὸς παῖς κτλ. sed Boeckhiius docuit excidisse Sapphus fragmentum, Pindarique haec esse collato Proclo ad Hesiod. Opp. et D. 428.: τοῦτο καὶ Πίνδαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λόγοντα· κείνον οὐ σῆς οὐ κίς δάμναται, ὡς ἄσηπτον. Deinde Schol. κίς δάπτει βροτείαν. inde Boeckhiius utrumque verbum recepit scripsitque δάπτει, δάμναται δέ. — V. 3. κάρτιστον Boeckhiius, vulgo κρέτιστον. ibid. κτεάνων Boeckhiius, vulgo φρενῶν.

203. [244.]

˘ ˘ — — — ˘ ˘ ˘ — — — ˘ ˘ ˘ —
 ˘ ˘ — — — ˘ ˘ ˘ — — — ˘ ˘ —
 ˘ ˘ . . . ˘ ˘ ˘ — — — . . . . .

Καὶ φέρονται πως ὑπὸ δούλειον τύχαν
 αἰχμάλωτοι, καὶ χρυσέων βελέων
 ἐντὶ . . τραυματῖαι . . . . .

204. [246.]

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — — — ˘ ˘ — — — ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ . . . . .

Ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον θεῷ
 ὑποτρέσσαι . . . .

205. [247.]

. . . ˘ ˘ ˘ ˘ — — — ˘ ˘ — — — ˘ ˘ — — —
 ˘ ˘ ˘ — — — ˘ ˘ — — — ˘ ˘ ˘ ˘ — — —

. . . Ὅποτε θεὸς ἀνδρὶ χάσμα πέμψη,
 πρόσθε μέλαιναν καρδίαν ἐστυφέλιξεν.

206. [248.]

˘ ˘ ˘ — — — ˘ ˘ — — — ˘ ˘ . . . .

Οὕτις ἐκὼν κακὸν εὔρετο.

207. [250.]

[˘ ˘] ˘ — — — ˘ ˘ — — — ˘ ˘ ˘ — — — ˘ ˘ ˘ — — —
 ˘ ˘ — — — ˘ ˘ — — — ˘ ˘ ˘ ˘ — — —
 ˘ ˘ ˘ — — — ˘ ˘ — — — [˘] . . . . .

.. Νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἰλισσόμεναι

Fr. 203. Theodorus Metoch. Ἰπομημ. καὶ σημειώσ. γνομ. c. 86.: Καὶ φέρονται κτλ. Πίνδαρος φησίν. V. 1. τύχαν Boeckhiius, vulgo τύχη.

Fr. 204. Schol. Hom. II. ε. 98.: ὁ γὰρ φησὶ μαχόμενος τῷ ὑπὸ θεῶν τιμωμένῳ ἢ ὑπὸ θεῶν ἀγαπωμένῳ, αὐτῷ τῷ θεῷ μάχεται τῷ ἐκείνου στήθοντι· ὁ Πίνδαρος ἴσον — ὑποτρέσσαι ἐπέλευσεν, ἐπίσης τὸν θεὸν καὶ τὸν φίλον θεῷ, ἄνδρα θεοφιλῆ. V. 1. θεῷ recte addidit Heynius.

Fr. 205. Schol. Pind. Ol. II. 40.: πρὸ τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀνθρώποις γὰρ τὰ κακά, ὅπερ καὶ ἐν ἐτέρῳ φησίν· ὅποτε κτλ. V. 2. πρόσθε Boeckhiius, vulgo πρόσ.

Fr. 206. Aristides T. II. p. 547. ed. Dindf.

Fr. 207. Clemens Alex. Strom. IV. p. 586. ed. Pott.: Καὶ

δόξαν εύρισκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα . . .

208. [252.]

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰτὺν ἔβαλε σκότον.

209. [253.]

— — — — —
— — — — —

Νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξία δέδενται
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

210. [254.]

... .. — — — — —

ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.

211. [255.]

— — — — —
... ..

Τόλμα τέ μιν ζαμενῆς καὶ σύνεσις πρόσκοπος
ἐσάωσεν.

212. [256.]

— — — — —
... ..

Σχῆσει τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον
τείχος.

ὁ Πίνδαρος· Νέων δὲ κτλ. V. 2. εύρισκοντι Boeckhiius, vulgo εύρισκουσι. —
V. 3. ἀερθέντα Boeckhiius, vulgo λαμπενθέντα.

Fr. 208. Plutarchus de sollert. animal. 23. Idem an seni sit
ger. republ. c. 1.

Fr. 209. Schol. Pind. Olymp. VIII. 92.: καὶ ἀλλαχοῦ· Νικώ-
μενοι κτλ. V. 1. affert idem ad Pyth. IX. 160. Plut. de cap. ex
inim. util. c. 4.

Fr. 210. Libanius Epist. CXLIV.: Μηδ' οὕτως οἶον τὰ ἡμίτερα
κατὰ Πίνδαρον ἐπὶ λ. δένδρεφ β., ἀλλὰ τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν, δενδρέφ
Boeckhiius.

Fr. 211. Schol. Pind. Nem. VII. 87.: Ὅλως ἀποδέχεται ὁ Πίν-
δαρος τὴν μετὰ συνάσειως τόλμαν· Τόλμα κτλ.

Fr. 212. Plutarch. vit. Marcell. c. 29.: ἀλλὰ γὰρ τὸ πεπρ. οὐ
πῦρ, οὐ σιδαροῦν σχῆσει τεῖχος, κατὰ Πίνδαρον. Correxuit Boeckhiius.

213. [257.]

— 2 0 — — 2 0 . . .

Πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν.

214. [258.]

. . . . . 0 — 0 0 — 0 — 0

2 0 — — 2 0 — — 2 0 — 0 2 0 — 0

0 2 0 — — 2 0 — 0 — — 2 0 — — 2 . . .

Ἵφ' ἄρμασιν ἵππος,

ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθὺει τάχιστα δελφίς·
κίπρῳ δὲ βουλευόντα φρόνον κύνα χορὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν..

215. [259.]

. . . 0 0 — — 2 0 0 — 0 0 . . .

2 0 0 — 0 0 — — 2 0 0 0

— 2 0 — 2 0 0 — 0 0 [-] . . .

. . . . ἀλίου δελφίνος ἰπόκρισιν . .

τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος·

216. [260.]

0 2 0 0 — 0 0 — 0 0 —

φιλόνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

217. [261.]

— 2 0 0 — 2 0 — —

0 2 0 — — 2 0 —

Ὅπισθε δὲ κῆμαι θρασειῶν

ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Fr. 213. Clemens Alexandr. Paedag. p. 307. : Π. δὲ α. οὐδὲν
κατὰ Πίνδαρον. δ' Boeckhius.

Fr. 214. Plutarch. de tranquill. anim. c. 14. Eadem de virt.
mor. c. 12. V. 1. ὑφ' posteriore loco, ἐν priore. — V. 3. βου-
λεύοντα, plures codd. utroque loco βουλευόντι.

Fr. 215. Plut. Sympos. Quaest. VII. 5. 2. : Ὁ δὲ Πίνδαρός φησι
κνωῆσθαι πρὸς ᾧδὴν ἀλίου δελφ. κτλ. Idem de Sollert. Anim. c. 36. :
ᾧ (δελφῖνι) καὶ Πίνδαρος ἀπεικάζων ἰαντὸν ἐρεθίζεσθαι φησιν, οὐ δελφῖνος
ἀπόκρισιν, τὸν μ. α. ἐκ πόντου π. αὐ. ἐκίνησιν ε. μ. minus recte, sed
ἐρεθίζεσθαι Pindaricum videtur.

Fr. 216. Schol. ad Hom. Odys. x. 240. : φιλόνορα — (δελφίνες)
κατὰ τὸν Πίνδαρον. Cf. Eustath. p. 1657. 13.

Fr. 217. Aristides T. II. p. 509. ed. Bindsf. : Πάλιν τοῖσιν πρὸς
τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἰώρα καὶ οὐκ εἰδῶτα, ὅτῳ σύνεστιν,
οὕτως ἐπεποίηκε· ὀπισθεν δὲ x. θρασειῶν κτλ. Correxerit Boeckhius et
θρασειῶν duo codd.

218. [262].

ι υ - - - ι υ - - - ι υ - - - ι υ - - - υ

"Ἐνθα καὶ ποιῆναι κτιλεύονται λεόντων κάπρων τε.

219. [265.]

... υ υ - - - υ υ - - - υ υ - - - υ

Ἰαχῆ βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.

Fr. 218. Schol. Pind. Pyth. II. 31.: καὶ αὐτὸς γὰρ ὁ Πίνδαρος τὸ τιθασσιεύσθαι καὶ κτιλεύσθαι λέγει· ἔνθα ποιῆναι κτλ. sed unus cod. ἔνθα αἰ. hinc Boeckhiius ἔνθα καί. deinde legebatur κάπρων λεόντων τε, quae transposui.

Fr. 219. Herodian. περὶ σχημ. in Walzii Rhetor. T. VIII. p. 605.: Πινδαρικὸν δὲ τὰ τοῖς πληθυντικοῖς ὀνόμασι ἐνικὰ ῥήματα ἔχοντα ἐπιφορὰν, ὅλον ἄνδρες ἐπὶ πόλειως (plures eodd. ἐπὶ πόλειων) καὶ ἰαχῆ βαρυφθεγκτᾶ ἄν ἀγέλαι (vel ἀναγγέλαι) λεόντων. ita eodd. correxit Fiorillo. Videtur autem etiam in priore exemplo versus Pindaricus delitescere. Boeckhiius coniecit ἄνδρες ὑπὲρ ... πολεμῆ. — Ceterum Pindari videtur fragmentum esse, quod exstat apud Plutarchum Non posse suaviter viv. sec. Epic. c. 26.:

Ἐπιτακῆσται βαθυδενδρῆς ἐν χθονί,
συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἄμοιφος,
ἰαχᾶς τε παντερπίος αὐλῶν.

item quae ibidem leguntur c. 27.:

Ὦς ἄρ' εἰπόντα μιν τηλανγῆς ἀμβρόσιον σίλας
ἐλασπίτου προτροπῶν ἔλιπεν ἀμίρας.

sic enim haec videntur corrigenda esse. Porro apud eundem de occulte viv. c. 6.:

Νυκτὸς αἰδνᾶς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου κοίρανον.

et fortasse etiam de cohib. ira c. 4.:

... πρὸ κύματος ὡς τινα κοντίαν ἄκραν
σταλλόμενος.

et an seni sit ger. republ. c. 12.:

... ὅτι Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἄλιον
ναύταν πόθος βάλλει.

nam Plutarchus Pindaro praeter ceteros lyricos poetas delectatus est. Pindaro etiam Boeckhiius vindicat quae leguntur adv. Epic. c. 13.: Ποῖος γὰρ ἄν ἀλόος ἢ κιθάρα δημοσιμένη πρὸς φῶν ἢ τίς χορὸς εὐρύοπα κίλαδον ἀκροσόφων ἀγγύμινον (sic recte unus cod., vulgo ἀγγυμένων) διὰ στομάτων φθειγγόμενος οὕτως ἤφραναν Ἐπίκουρον. Obiter addo verbum ἀκροσόφος reddendum esse Platoni de Republ. X. p. 607. C.: καὶ ὁ τῶν ἀκροσόφων ὄχλος κρατῶν, vulgo Δία σοφῶν.

220. [269.]

Μὴ σιγᾶ βρεχέσθω.

221. [280.]

Ποτίκολλον ἄτε ξύλον ξύλω.

222.

Ἄ μὲν πόλις Διακιδᾶν.

223.

Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπάλου Ποσειδάωνος.

224.

Πρόφασις βληχροῦ γίνεται νείκεος.

225. [286.]

Μελιφόθων δ' ἀνθέων ἔπεται πλόκαμοι.

Fr. 220. Schol. Pind. Olymp. XI. 58.: τὸ βρέχεται ἀπὸ τοῦ κατεσιωπάτο φησι· συνήθως γὰρ τὸ βρέχασθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαγῶς κείται· Μηοὶ γὰρ βρ. correxit Boeckhiius.

Fr. 221. Athenaeus VI. p. 248. D. Cf. I. p. 24. B.

Fr. 222. Schol. Aristoph. Pac. 250.: Πόλιν εἶπε τὴν Σικελίαν νῆσον οὖσαν — καὶ Πίνδαρος δὲ περὶ τῆς Αἰγύπτου· ἃ μ. πολλάκις Δίακ. πόλις Bekkerus.

Fr. 223. Herodianus περὶ σχημ. T. VIII. p. 615. ed. Walz.: καὶ τὸ παρὰ Πινδάρου ἐπὶ τε τοῦ Πειρίθου καὶ τοῦ Θησέως λεγόμενον· φάν δ' κτλ. Pro φάν δ' unus cod. φάμιν. υἱοὶ duo codd., alii υἱὸς vel υἱόν. Ποσειδάωνος unus cod., alii Ποσειδάωνος. Eadem Moschopul. p. 83.

Fr. 224. Grammat. in Cramerii Anecd. T. I. p. 95.: Πίνδαρος μὲν βληχρὸν τὸ ἰσχυρόν· πρόφασις βληχροῦ γ. ν. Respicit Etym. M. p. 200. 13.: βληχρὸν — Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει.

Fr. 225. Lesbos de fig. p. 184. ed. Valcken.: ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σχῆμα ἀπὸ Βοιωτίας, ὃ δὴ καὶ Πινδαρικὸν λέγεται, ὅτι πολλάκις αὐτῶ κίχρηται· γίνεται δὲ οὕτω, Λακεδαιμόνιοι πολεμῶντες Ἀθηναίους, μελιφόθων δ' ἔπεται πλόκαμοι ἀπὸ τοῦ ἔπονται, δηγύεται σάρκες ἀπὸ

226. [123.]

Etym. M. p. 277. 40.: Διώνυσος· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνεγράφη.

227. [124.]

Plutarch. de adul. et amic. discr. c. 41.: εὐδία γὰρ ἐπάγει νέφος ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνη λόγον ὄφρῶν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἀντιταττόμενον τῷ λυσιῷ θεῶ, λύνοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον.

228. [130. 131. 150.]

Schol. II. θ. 368.: Πίνδαρος γοῦν ἑκατόν, Ἡσίοδος δὲ πεντήκοντα ἔχειν αὐτόν (Κέρβερον) κεφαλᾶς φησιν. **Addas Schol. II. φ. 194.:** Ἡρακλῆς εἰς ἄδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀγελῶν τὸν πλησίον ποταμόν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι κτλ. — ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. **Conferas praeterea Tertullian. de cor. mil. c. 7.:** „Hercules nunc populum capite praefert, nunc oleastrum, nunc spium. Habes tragoediam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat interfecto Delphico dracone lauream induisse qua supplicem.“

229. [135.]

Pausanias V. 14.: Μετὰ δὲ τοὺς κατελεγμένους Ἀλφειῶ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν (Ἡλεῖοι) ἐπὶ ἐνὸς βωμοῦ. τὸ δ' αἴτιον τούτων παρεδήλωσε μὲν πού καὶ Πίνδαρος ἐν ᾧδῃ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Λαιτριναίοις.

230. [139.]

Servius ad Virg. Georg. I. 14.: „Huc opinioni Pindarus refragatur, qui eum (Aristaeum) ait de Cea insula in Arca-

τοῦ διήγονται. Et medium quidem exemplum certissime Pindari est. ἀνθίσιν addit Boeckhius, fortasse etiam tertium huc pertinet, ita ut scribendum sit διάγετο σάρκεις.

diam migrasse, ibique vitam coluisse. Nam apud Arcades pro Iove collitur, quod primus ostenderit, qualiter spes debeant reparari.“

231. [110.]

Harpocratio p. 41. ed. Bekk.: *Ἀυτόχθονες· ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκώς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ Γῆς φανῆναι.*

232. [144.]

Apollodor. Bibl. II. 4. 2.: *Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως· πᾶν δὲ μετὰφρονον εἶχε κᾶρα δεινοῦτο πελώρου Γοργοῦς, ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις Θέε. εἶρηται δὲ παρὰ τὸ κείσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.*

233. [149.]

Schol. Pind. Nem. VII. 103.: *ὡς Σκοπάδας καὶ Ἀλενάδας εἰώθε (Πίνδαρος) καλεῖν τοὺς Θεσσαλοῦς.*

234. [152.]

Artemidor. Oneirocr. IV. 2.: *Ἄλλα δὲ ἄλλοις νόμιμα, σφέτερα δὲ κεῖται ἐκάστοις φησὶν ὁ Πίνδαρος.*

235. [155.]

Strabo III. p. 258.: *Καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφῆχθαι γάσκων τὸν Ἰρακλέα. et p. 260.: *Καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίτας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στήλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα. Cf. Eustath. ad Dionys. Per. v. 64.**

236. [156.]

Strabo XV. p. 1038.: *Περὶ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδη καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

237. [163.]

Pausanias I. 41. 5.: *Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν*

ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομιζοίτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκιμῶν ποιήσας ἄσμα ἐς τοὺς Διοσκύρους, ὡς Ἀθήνας Ἰλοίην καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησία φησὶν αὐτὸν ἀπειναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταῦτα ἐποίησε καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκύροις εἶναι βουλόμενον, ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράζοντα.

238. [176.]

Schol. Vict. ad Il. π. 170.: καὶ Πίνδαρος πεντηκοντηρετμούς φησι τὰς ναῦς Ἀχαιῶν εἶναι.

239. [178.]

Aristides T. II. p. 389. ed. Dindf.: Καὶ τίς οὐκ ἂν γήσειεν οὕτωσι πολλὴν εἶναι τὴν ἀλορίαν; ὄντα μὲν αὐτὸν (Παλαμήδη) κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσεύως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος, εἶθ' ἠττηθῆναι ὑπὸ τοῦ χείρονος.

240. [180.]

Schol. Soph. Ajac. Arg. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν (Αἴας) ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυπτεν ἢ τοῦ Ἡρακλείους λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθῆν, ὅπερ ἦν ἢ πλευρά, τρωτὸν ἔμεινεν.

241. [181.]

Schol. Ven. ad Il. κ. 435.: ἱστορεῖ δὲ Πίνδαρος, ὅτι καὶ μίαν ἡμέραν πολεμήσας (Ρῆσος) πρὸς Ἕλληνας μέγιστα αὐτοῖς ἀπεδείξατο κακὰ, κατὰ δὲ θεῖαν πρόνοιαν νυκτὸς αὐτὸν Διομήδης ἀναιρεῖ. Eadem sed plenius Scholia vulg. Cf. Eustath. p. 817. 24.

242. [189.]

Vita Homeri in Gal. Opusc. Myth. p. 283.: Ὀμηρον ταῖνον Πίνδαρος μὲν ἔφη [Χίον τε καὶ] Συμμεταῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χίον. Similia vita Homeri II. p. 2. ed. Wassenbergh.

243. [189.]

Aelianus Var. Hist. IX. 15.: λέγεται δὲ καὶ ἐκείνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν (Ὀμηρος) ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος.

244. [191.]

Pausanias IX. 30. 2.: Ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιεις Πινδάρου τὸ ἐς αὐτὸν προσιμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αἰλῶν μείζονα τὸν ἀύλητην. **Adde Plut. de musica c. 8.:** γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων, ὁ δ' αὐτὸς καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρεῖς νενικηκῶς ἀναγέγραπται· τούτου καὶ Πινδαρος μνημονεύει.

245. [192.]

Tzetz. Chilliad. I. 8.: Ὡς γὰρ ὁ Πινδαρός φησιν υἱὸς τοῦ Δαϊφάντου Ἐλθόντα πρὶν ὡς πρὸς αὐτὸν (Κροῖσον) Ἀλκμαίονα τὸν πάνυ, Ὅποσον δύναιτο λαβεῖν ἐκέλευε χρυσίον. Ὁ δὲ χιτῶνα περιδὺς εὐρύκολπον εἰσάγαν, Κοθόρονος τε τῶν τραγικῶν καὶ τῶν εὐρυπεδίλων Τῶς θησαυροὺς εἰσδεδυκῶς πάντα πληροῖ χρυσίου, Ὡς καὶ τὴν κόμην τὴν αὐτοῦ κατέχων τοῖς ὁδοῦσι· Τῷ τοῦ χρυσίου βάρει δὲ βαδίζειν οὐκ ἰσχύων Κροῖσον κινεῖ πρὸς γέλωτα βαδίσει καὶ τῇ θεῆ, Ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐκέλευσε δις τόσα λαβεῖν ἄλλα· Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πινδαρος ὁ λυρικός πον γράφει.

246. [193.]

Harrocratio v. Ἀβαρις p. 1. ed. Bekk.: Ἰππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πινδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα.

247. [194.]

Origines adv. Cels. III. p. 129. ed. Hoesch.: Καὶ πρῶτόν γε τὰ περὶ τὸν Προκοπήσιον Ἀριστέαν, περὶ οὗ ταῦτά φησι (Κέλσος)· Εἴτ' Ἀριστέαν μὲν τὸν Προκοπήσιον ἀγανισθέντα τε οὕτω δαιμονίως ἐξ ἀνθρώπων καὶ αὐθις ἐναργῶς φανέντα καὶ πολλοῖς ὕστερον χρόνοις πολλαχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπιδημήσαντα καὶ θαύματα ἀναγγείλαντα καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπισκῆψαντος Μεταποντινοῖς ἐν θεῶν μοίρα· μένειν τὸν Ἀριστέαν, τοῦτον οὐδεὶς ἐτι νομίζει θεόν· ἔοικε δ' εἰληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀπὸ Πινδάρου καὶ Ἡροδότου. **Cf. Aeneas Gaz. in dial. Theophr. p. 77.**

248. [195.]

Vita Pindari Vrat. T. II. p. 9. ed. Boeckh.: ἐπέβαλε δε τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἢ νωότερος πρεσβυτέρω· τῶν γούνη αὐτῶν μέμνηται ἀμφοτέρω προάξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Κάδμου βασιλείας. Boeckh.: τῆς Καμβύσου βασιλείας.

249. [200.]

Schol. Soph. Oed. Reg. 888.: Ἄβαι, τόπος Λυκίας, ἐνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Ἰαμιδῶν, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος.

250. [202.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 411.: Ἀσιωνίς πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησι καὶ Φερεκύδης.

251. [208.]

Quintilianus X. I. 109.: „Non enim pluvias, ut ait Pindarus, aquas colligit, sed vivo gurgite exundat (Cicero).“ Πίνδαρος συνάγειν ὕδατα ὄμβρια dixisse videtur.

252. [209.]

Plutarchus de Pyth. orac. c. 18.: Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπον μελωδίας ἀμελουμένου καθ' αὐτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ, ὅτι * *. Ipse locus excidit.

253. [264.]

Plutarch. de sera Num. vind. c. 22. extr. Πίνδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾗ κνηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα τὴν μητέρα βιώσειται κτλ.

254. [245.]

Theodorus Metochita Ὑπομνημ. καὶ σημειώσ. γνῶμ. c. 48.: Τίνα δὲ τῶν ἐν μακραῖς συμβιούντων οὐσίαις οὐ κατατρέχουσι καὶ σπαράττουσι δὴ τινες Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησι Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν.

255. [251.]

Theodorus Metech. Ὑπομνημ. καὶ σημειώσ. γν. c. 75.: Καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίνδαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως.

256. [249.]

Libanius Or. T. II. p. 215. ed. Morell.: πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος, τὸ τὸν τιμηκότεν τοῦ περιουβρικότου εἶναι βελτίω μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λήθην ἐπιθεῖναι τοῖς φανλοτέροις ἔχει.

257.

Philo de providentia II. p. 120. ed. Auger.: Pro honore itaque, ut dixit olim Pindarus, silentium laetabundus suscipiam.“

258.

Joh. Siceliota T. VI. p. 395. ed. Walz.: ἐν αἷς κατὰ Πίνδαρον οἷς χαίρειτις, τούτοις καὶ τιμώμενος ἦδεται.

259. [110.]

Philostratus Vit. Apoll. Tyan. VI. 26.: Πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ἄδουσιν, οἷα καὶ Πίνδαρος κατὰ σοφίαν ὑμνεῖται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ἑξυμετρίας τοῦ Νείλου. **Deus, quem Pindarus Nili fontibus praesesse finxit, Ganymedes videtur esse, vid. Schol. Arat. Phaenom. v. 282.:** ὁ δὲ ὕδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκληῖσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως· ἔχων γὰρ ἔστηκεν οἰνοχόην καὶ ἐκχύσων πολλὴν ποιεῖται ὕγρου, ἣτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους. τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἕκατοντόργγιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν. **Eundem Pindari locum respicere videtur Philostrat. Imagg. I. 5.:** Ἐν Αἰθιοπία δέ, ὅθεν ἔρχεται, ταμίαις αὐτῷ δαίμων ἐφίστηκεν, ἰφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. **Obscurum fuisse locum apparet ex eo, quod Porphyrius scripsit de eo, vid. Suidas v. Προσφύριος et Eudocia p. 364.**

260. [111.]

Photius p. 74. I. et Suidas v.: Ἦρας δὲ δεσμούςσιν ὑπὸ Διός — παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἠραϊστον δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. ὁ τινες ἀγνοήσαντες γράγουσιν ὑπὸ Διός. Κατ' ἄσιν δειθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἥρακλει.

261. [141.]

Schol. II. ξ. 319.: αὐτὴ δὲ (Δανάη); ὡς φησὶν Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προΐτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη.

262.

Tzetz. Exeg. in II. p. 132. ed. Herm.: λαβὼν δὲ ὁ προφῶηθὲς Ἄσωπος πρὸς γάμον Μετώπην, τὴν Δάδωνος θυγατέρα, καθά φησι Πίνδαρος, ἐκ ταύτης γεννᾷ Θήβην, Κέρκυραν, Αἰγίναν, τὴν μητέρα τοῦ Διακοῦ, Σαλαμίνα, Ἀρπινναν, Νέμεαν, Κλεώνην. Nisi forte transponendum: θυγατέρα, ἐκ τ. γ. Θήβην, καθά φησι Πινδ. ut Olymp. VI. 85. intelligatur. Cf. idem p. 145.: ὁ δὲ Πίνδαρος προέφην ὅτι ἀπὸ Θήβης φησὶ τῆς Ἄσωποῦ θυγατρὸς.

263.

Fulgentius I. 12.: „In hujus (Apollinis) etiam tutelam corvum ponunt, — sive quod in horoscopicis libris, secundum Anaximandrum, sive etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aves sexaginta quatuor significationes habet vocum.“

264. [117.]

Schol. Aeschyl. Eumenid. 11.: χαρίζομενος Ἀθηναίους καταχθῆναι φησὶν (Aeschylus) αὐτὸν ἐκείσε Ἀπόλλωνα, κακέειπεν τὴν παραπομπὴν αὐτῷ εἶναι, ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας. Müllerus conj. Τεγύρας Orchom. p. 147.

265. [120.]

Julianus Epist. XIX. p. 386.: Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἰοῦντι τὸ ἐκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανές τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι.

266. [121.]

Libanius Epist. XXXIV. p. 16.: Ὁ μὲν Πίνδαρος ποιεῖ φησὶ μῆλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν.

267.

Anonymus ap. Stobaeum CXI. 12.: Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπιδας εἶναι ἐργηγορότων ἐνύπνια. Cf. Eustath. Opusc. p. 124.

268. [208.]

Pausanias V. 22.: *Λέγεται δὲ καὶ ἐς μὲν Κόρχυρων, ὡς μυχθαίη Ποσειδῶν αὐτῇ, τοιαῦτα δὴ ἕτερα ἦσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία.*

269.

Probus ad Virg. Eccl. VII. 61.: „Pindarus inquit Alciden nominatum, postea Herculem dicit, ab Hera, quam Junonem dicimus, quod ejus imperilis opinionem famamque virtutis est consecutus.

270. [226.]

Plato Theaet. p. 178. D.: *Ἀλλὰ τῷ ὄντι τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ, ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν, ἀτιμάσασα πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον, τὰ τε γὰς ὑπέπερθε καὶ τὰ ἐπίπερθεν γεωμετροῦσα, οὐρανοῦ τε ὑπερ ἀστρονομῶσα καὶ πᾶσαν πάντη φύσιν ἐρσυνωμένη τῶν ὄντων ἐκάστον ὅλου, εἰς τι τῶν ἐγγύς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα. Clemens, qui Strom. V. p. 707. similia ex Pindaro profert, πέταται τῶς τε γὰς habet, et τὰ ἐπίπερθεν omisit, cf. praeterea Iamblich. Protr. p. 85. et Theodor. Gr. Aff. Cur. XII. p. 1019. qui τὰ ἐπίπεδα pro τὰ ἐπίπερθε praebent. Respiciunt praeterea Porphyr. de abst. I. 56. Galenus Suasor. ad art. c. 1. Antoninus Philos. II. 18.*

271. 272.

Eustath. Prooem. p. 8.: *Ἀγῶνα δὲ μνησιστέφανον, ὄν καὶ ἐτέρως κατὰ λόγον δριμύτατον μνηστῆρα στεφάνων εἶπεν. Scribendum μνασιστέφανον et μναστῆρα.*

273.

Eustath. Prooem. p. 11.: *Καὶ τὸ ἀκασκᾶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἡσύχως.*

274. [138.]

Etymol. M. p. 60. 37.: *Ἄλερα καὶ Ἐλάρα (Tityl mater) — Ἄλερα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἶον Ἄλέρας ὄζον. sic scripsi, vulgo ὠσόν.*

275.

Eustath. Prooem. p. 10.: ἀμύσεις θάι Νάξιον Τι-
σανδρον. De pugna nobilissimo videas Pausaniam VI. 13. 4.

276.

Bekkeri Anecd. T. I. p. 357. 15.: Ἀνέλπιστον βιον·
τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί — οὕτω Πινδαρος. Nisi est
grammaticus, vid. ib. T. II. p. 790.

277. [203.]

Steph. Byz. Ἀπέσας· — ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πινδαρος
καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ.

278. [268.]

Suidas v. Ἀράχνη· εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ
καὶ παρὰ Πινδάρῳ.

279.

Eustath. Prooem. p. 7.: ἀρμασιδούπους τοὺς ἰπι-
κωτάτους.

280. [270.]

Eustath. ad Odys. α. p. 1406. 14.: καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ
διάβολος ἄνθρωπος. Idem ad II. α. p. 128.: ἡγεμονεὺς
καὶ ἡνιοχεὺς καὶ ὁ ἐκ τοῦ Ἀλκαῖος Ἀλκεύς, ὅθεν καὶ Ἀλκείδης
Ἡρακλῆς, καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος κοινῶς
διαβόλες.

281.

Eustath. Prooem. p. 7.: ἐλασίχθονα Ποσειδῶνα τὸν
ἐννοσίγαιον. nisi forte Pyth. VI. 50. scribendum τίν δ' Ἐλά-
σιχθον pro Ἐλέλιχθον.

282.

Eustath. Prooem. p. 5.: ἐνίκησαν οἱ, ἦγουν οἴτινες
ἐνίκησαν.

283. [271.]

Etymol. Gudian. p. 198. 9.: Ἐξεστηκῶς διχῶς λέγεται
παρὰ Θουκυδίδη καὶ Πινδάρῳ· ὅτε μὲν τὸ μαινῶσθαι καὶ
ἐκφρονα εἶναι, ὅτε δὲ τὸ ὑπαναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχασθαι ἢ
ἀφίστασθαι.

284. [272.]

Etymol. p. 355.: Ἐπέτειον, καὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνιστῶσα καιρὸν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὡς γησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Cf. Suidas v. ἐπέτειον. Boeckhiius ἐπέτειος vel ἔπετες conjecit.

285. [263.]

Eustath. ad Odys. i. p. 1636. 8.: ὄθιν καὶ Πίνδαρος· που ἐπὶ πολυήχου τὸ ἔριση ἀραγον τίθησιν. cf. idem Prooem. p. 7.

286.

Grammat. in Crameri Anecd. T. IV. p. 329.: τὸ Καρβάν παρασύνθετον, Καριβόος, Καριβόαν καὶ Καρβάν, μόνον τὸ Εὔαν θηλυζὸν παρὰ Πινδάρῳ.

287. [273.]

Etym. M. p. 404. 21.: Ἐχέτης ὁ πλουσίος, ὡς Πίνδαρος.

288. [274.]

Eustath. ad Il. ξ. p. 975. 46.: ἔστι δὲ καὶ γυμναστικὴ λέξις τὸ ἀλείφειν, ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες εἶχον ἔλαιον, ἐξ οὗτινος ἡλαιοῦντο, εἰπεῖν κατὰ Πινδάρου.

289. [143.]

Schol. Il. γ. 22.: καὶ Πίνδαρος ἰχθῦν παιδοφάγον ἐπὶ τοῦ κήτους. Cf. Eustath. p. 1231. 35. Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1232. ubi παιδοφάγα. Johannes ton. παραγγ. p. 12. 26. ed. Dindf.

290. [113.]

Lucianus Imagg. c. 8.: Συνεπιλήφεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ θηβαῖος ποιητής, ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσεσθαι (τὴν Ἀφροδίτην). idem pro Imagg. c. 26.: ἕτερος δὲ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη.

291. [136.]

Etymol. M. p. 513. 20.: Κιδαλία — ἐκ Πινδάρου· χεῖρα Κιδαλίας· εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατικὴν μὴ ποιήσης ἐκθλημίν· Κιδαλία γὰρ ἔστιν.

292. [275.]

Schol. Pind. Nem. II. 77: ὀρειῶν ἔνωσι δαὶ τὸ ἐπὶ τῆς οὐραῖς τοῦ Ταύρου κῆσθαι, κατὰ ὑφεσιν τοῦ ὕ, ὡς καὶ τὸ κλέος ἕκατι. Etym. M. p. 517. 25. et Etym. Gud. v. κλέος. *Ἰνδάρως, οὐκ οἶδα ποῦ φησι κλέος, κλέος καὶ συγκοπῆ κλέος.*

293.

Eustath. Prooem. p. 7.: κρατηριβίαν χειρὶ τὸν ῥωμαλέον.

294. [212.]

Steph. Byz. v. Κρήστων, πόλις Θράκης — ὁ πολίτης Κρησιτωναῖος παρὰ Πινδάρω.

295.

Eustath. Prooem. p. 8.: Λιτήν δὲ Ἴλιω τὴν εὐκταίαν, καὶ ὡς ἂν τις Ὀμηρικῶς εἶποι πολύλλιστον εἶτε καὶ καθ' ἕτερόν τινα τρίλιστον.

296. [276.]

Schol. Hom. II. o. 137.: μάρη γὰρ ἡ χεῖρ κατὰ Πινδaron.

297. [277.]

Etymol. M. p. 579. 3.: Πινδαρος δὲ δωρικώτερον διὰ τῆς αἰ μεμναίατο.

298. [278.]

Apollon. Lexic. Hom. v. ξεινοδόκος — ὁ δὲ Πινδαρος ξεινοδόκησέ τε δαίμων· ἀντὶ ταῦ ἔμαρτηρησε. Cf. Etym. M. p. 414. 35. et Etym. Gud. p. 610. 44. ubi Simonidi per errorem tribuitur ξεινοδόκησε Τελαμῶνι Zonaras p. 1415. similiter ex Simonide ξ. τε λαβῶν affert.

299. [279.]

Schol. Vit. Homer. II. γ. 51.: ἔστι γοῦν παρὰ Πινδάρω τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἐν παρωνύμῳ χαρακτηριστῆρι· Ὀνομακλύτα γὰρ ἔστιν. at Schol. cod. Ven. B. ibid. κατὰ σύνθεσιν οὖν ἔστιν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρω καὶ περικλύτος.

300. [287.]

Schol. Eurip. Phœniss. v. 689.: ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ἔκκησαν, ὡς τὸ Ὀρεικτίτου σὺς παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου. Similiter Schol. Pind. Pyth. H. 31.: καθάπερ φησὶ καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Πίνδαρος· Ὀρεικτίτου σὺς. Adde Schol. Eurip. Orest. 1621.: καὶ τὸ σὺς ὀρεικτίτου παρὰ Πινδάρῳ.

301. 302. 303.

Eustath. Prooem. p. 10.: καὶ τὸ πέδοικος, ὃ ἐστὶ μέτοιχος, καὶ τὸ πέδα στόμα φλέγει ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα, καὶ τὸ πεδασχεῖν ἦτοι μετασχεῖν.

304. [287.]

Servius ad Virg. Aen. V. 830.: „Podium, hoc est funem, quo tenditur velum, quod Graece πόδα vocant, ut est apud Pindarum et Aristophanem.“

305. 306. [182. 183.]

Eustath. ad Il. λ. p. 877. 55.: εἰτά φησιν (Aristophanes Byzantius) ὅτι καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτιν τῶν λέγων προβάτων τράπεζαν (cf. praeterea ad Od. α. p. 1649. 5.)· οὕτω δὲ που, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ. quod videtur factum in carmine aliquo, ubi Bellerophontem celebravit, cf. Horat. IV. 2. 18.: „Per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendae flamma Chimaerae.“

307.

Joh. Siceliot. T. VI. p. 229. ed. Walz.: Καὶ Πίνδαρος ἔρημον τὸν αἰθέρα διὰ τὸ μὴ τρέφειν ζῶα καὶ πῦρ καίον τὸν χρυσόν. Legendum videtur πυρκαῆ τὸν χρυσόν vel etiam πῦρ καίοντα τὸν χρυσόν.

308. [281.]

Choereboeocus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1257.: Σημειούμεθα — καὶ τὸ ῥερίφθαι ἔπος παρὰ τῷ Πινδάρῳ καὶ τὸ ῥεραπισμένα νῶτα παρὰ τῷ Ἀνακρίοντι. Cf. Cramerii Anecd. T. IV. p. 185. et 415.

309. [282.]

Schol. Homæ. Il. ζ. 34.: σκότιον τὸν ἀξ ἀδαδουχῆτων γάμων νόθον λέγει, τὸ δὲ κύριον ὄνομα Σκοτίος. et alius: σκότιον ὡς λόγιον, τὸ δὲ κύριον πρὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξείαν καὶ παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ.

310. [283.]

Etymol. M. p. 172. 10.: καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· Τουτάκι πεξαμένης. Boeckhiius conjecit τουτάκι τε ζαμενής.

311. [284.]

Etymol. M. p. 249. 50. et Zonaras p. 466.: δαυλός, ὁ δασύς, παρὰ τὸ δάσος γίνεται δασῶ ῥῆμα, ὡς τεῖχος τειχῶ, ἀφ' οὗ Πινδαρος τετειχῆται. nisi forte error est, ut τετειχίσται scripserit Pindarus, quod est Isthm. V. 56. Pyth. VI. 9.

312.

Eustath. Prooem. p. 9.: τόσσαι καλῶν ἤγουν ἐπιτυχεῖν.

313. [219.]

Eustath. ad Dionys. Per. 467. de Sicilia Trinacria dicta, οἶον· εἰ Τρινακρίας, ὃ ἐστι τρία ἐχούσης ἄκρα, διὸ καὶ Λυκόφρων τριδαίρον νῆσον λέγει αὐτὴν καὶ ὁ Πινδαρος τριγλώχιννα.

314.

Schol. Pind. Pyth. II. inscript.: καταφάρεσθαι πῶς τὸν Πινδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους.

315.

Eustath. Prooem. p. 11.: τὸ μέντοι ἐρίξαι ἤγουν εἰς ἔριν κινῆσαι οἶον· Οὐ ψεῦδος ἐρίξω.

316. [285.]

Etymol. M. p. 504. 3.: Κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὡς φησι Πινδαρος· Ὑψικέρατα πέτραν. Cf. Etym. Gud. p. 315. 12. Zonaras p. 1165.

317. [220.]

Galenus de puls. diff. T. III. p. 88. ed. Bas.: *Καίτοι οὐδ' ἀπὸ τῶν κυρίων ὡς ἔτυχε μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος ἢ τις Ὀκεανοῦ τὰ πέταλα τὰς κρήνας λέγων οὐκ ἐπαινεῖται.*

EPIGRAMMA.

*Χαῖρε δις ἠβήσας καὶ δις τάφον ἀντιβολήσας
'Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.*

Epigramma hoc legitur apud Proclum ad Hesiod. p. 7. ed. Gaisf. et Tzetzem ib. p. 17. ed. Gaisf.]

Elegiarum Reliquiae.

I.
CALLINUS.

I. [I.] *)

Μέχρις τεῦ κατακείσθε; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ὥδε λίην μεθιέντες, ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * * *

5 και τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.
τιμῆν τε γάρ ἐστι και ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι και παιδῶν κουριδίης τ' ἀλόχον
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσειται, ὀκκότε κεν δῆ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλά τις ἰθὺς ἴτω
10 ἔγχος ἀνασχόμενος και ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτρο
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστίν
ἀνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων·
πολλάκι δηϊότητα φυγῶν και δουπον ἀκόντων
15 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου·
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει και μέγας ἦν τι πάθῃ·
λαῶν γάρ σὺμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός;

Callinus. Fr. 1, Stobaeus Floril. LI, 19: Καλλίνου· Μέχρις κτλ.
V. 2. αἰδεῖσθ', unus cod. αἰδεῖ δ'. — V. 4. Post hunc plures versus
videntur excidisse: sed qui sequuntur, non solum ejusdem elegiae,
sed etiam ejusdem poetae esse videntur: Thierschius in Act. Philoll.
Monac. III, p. 571. Tyrtaeo vindicat. — V. 8. κότ' ἔσσειται unus
cod., ὀκκότε pro vulg. ὀππότα Bachius, ποι' ἔσσειται, ὀππότιρον δῆ
Grotius. — V. 12. κως, unus cod. πως. — V. 13. εἰ codd., ut
videtur, et edd. vulg., ἦν Brunckius. — V. 16. Injuria Schneide-
winus existimat post hunc versum quaedam excidisse.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

Θνήσκοντος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·
 20 ὡσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν·
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μῦθος ἐών.

2. [2.]

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὄβριμοεργῶν.

3. [3.]

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

4. [4.]

Σμυρναίους δ' ἐλέησον . . .

Μνήσαι δ' εἴ κοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν.

5.

Pausanias IX. 9. 5.: ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη, Θηβαῖς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλίνος, ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην, ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι· Καλλίνου δὲ πολλοὶ τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν. Ita Syllburgius, vulgo Καλαῖνος et Καλαίμφ.

6. [6.]

Strabo XIII. p. 615.: Τοῖς γὰρ ἐκ τῆς Κρήτης ἀφικμένοις Τεύκροις, οὓς πρῶτος παρέδωκε Καλλίνος, ὁ τῆς ἐλεγεΐας ποιητής, ἠκολούθησαν δὲ πολλοί, χρησμός ἦν αὐτόθι ποιή-

Fr. 2. Strabo XIV. p. 647.: τὸ καλαῖον δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηῶν ἄφθην ἀναμειθῆναι Κιμμερικῷ ἔθνος, εὐκνηστῆτος. πολὺν χρόνον· τῷ δὲ ἐξῆς ἔπει Μιλησίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλίνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχεύοντων εἰ τῶν Μαγνητῶν μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφειοῦς πολέμῳ — ἄλλης δὲ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρὸς βοιωτῆρας ὁ Καλλίνος, ἐπὶ τῇ φησὶ· "Νῦν δ' ἐπὶ κτλ. ὄβριμοεργῶν, codd. pletique ὄβριμος ἔργων, vel ὄβριμος ἔργων, unus ὄβριμοεργῆς. Respicit hac XIII. p. 627. cōsensitque Clemens Alex. Strom. I. p. 398. at adversatur Athen. XII. p. 525. C.

Fr. 3. Steph. Byz. Τρήρες Θρηῶν ἔθνος, λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλίνου τῷ ποιητῇ Τρ. ᾄ. ᾄ.

Fr. 4. Strabo XIV. p. 633.: ἠτίκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἐφέσος· καὶ Καλλίνος· πῶς οὕτως ὠνόμασεν αὐτήν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφειοῦς καλεῖν ἐν τῷ πρὸς Δία λόγῳ· Σμυρναίους δ' ἐλέησον, καὶ πάλιν Μνήσαι κτλ. Aliquid excidisse apparet: probabiliter Casaubonus addit Σμυρναῖοι κατέκταν.

σασθαι τὴν μονίην, ὅπου ἂν οἱ γηγενεῖς αὐτοῖς ἐπιθῶνται·
 συμβῆναι δὲ τοῦτ' αὐτοῖς φασὶ περὶ Ἀμαξιτόν.

7. [7.]

Strabo XIV. p. 668.: Καλλίνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν
 Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησὶ· τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου
 τὸν Ταῦρον ὑπερθέντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μέναι,
 τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ μέχρι καὶ Φοινίκης.

8. [8.]

Strabo XIII. p. 627.: Λέγοντος δὲ τοῦ Καλλίνου τὴν ἔφοδον
 τῶν Κιμμερίων ἐπὶ τοὺς Ἑσιονῆας γεγονέναι, καθ' ἣν αἱ
 Σάρδεις ἐάλωσαν, εικάζουσιν οἱ περὶ τὸν Σκήψιον Ἰαστὶ λέ-
 γεσθαι Ἑσιονεῖς τοὺς Ἀσιονεῖς.

II.

TYRTAEUS.

I. ETNOMIA.

1. [1.]*)

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
 Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
 οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἡμερόεντα
 εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

T y r t a e u s. Eunomiae argumentum illustrat Aristoteles
 Polit. V. 6.: Ἐν ταῖς ἀριστοκρατίαις γίνονται αἱ στάσεις — ὅταν οἱ μὲν
 ἀπορῶσι λίαν, οἱ δ' εὐπορῶσι· καὶ μάλιστα ἐν τοῖς πολέμοις τοῦτο γίνεται.
 Συνέβη δὲ καὶ τοῦτο ἐν Λακεδαιμονίᾳ ὑπὸ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον.
 Ἀῆλον δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Τυρταίου ποιήσεως τῆς καλουμένης
 Εὐνομίας· θλιβόμενοι γὰρ τινες διὰ τὸν πόλεμον ἤξιον
 ἀνάδαστον ποιεῖν τὴν χώραν. Adde Paus. IV. 18. 1.: καὶ
 ἐποίησαντο οἱ Λακεδαιμόνιοι δόγμα, ἅτε τοῖς ἐν τῇ Ἐῖρᾳ μᾶλλον ἢ σφίσι
 αὐτοῖς γεωργοῦντες, τὴν Μεσσηνίαν καὶ τῆς Λακωνικῆς τὴν προσεχῆ, ἕως
 ἂν πολεμῶσιν, εἰν ἄσπορον. Καὶ ἀπὸ τούτου σποδεία ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ
 καὶ ὁμοῦ τῇ σποδείᾳ στάσις· οὐ γὰρ ἠνείχοντο οἱ ταύτη τὰ κτήματα
 ἔχοντες· τὰ σφέτερα ἀργὰ εἶναι· καὶ τούτοις μὲν τὰ διάφορα δειλὺς
 Τύρταιος.

Fr. 1. Strabo VIII. p. 362.: καὶ γὰρ εἶναι φησιν (Τύρταιος) ἐκείθεν
 ἐν τῇ ἑλεγίᾳ, ἣν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν· Αὐτὸς γὰρ κτλ.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

2. [2.]

Φοῖβον ἀκούσαντες *Ἰνθωνόθεν οἰκαδ'* ἔνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
ὦδε γὰρ ἀργυρότοξος ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔχρη πίοτος ἐξ ἀδίτου·

5 ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμῆτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις·
πρεσβυγενεῖς τε γέροντας· ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας,
εὐθείης ῥήτρης ἀνταπομειβομένους·
μυθῆσθαι τε καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια,

10 μῆδ' ἐπιβουλεύειν τῆδε πόλει τι κακόν.
δήμου δὲ πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηρε πόλει.

3. [3 4.]

Ἡμετέρω βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλω Θεοπόμπω,
ὄν δία Μεσσήνην εἶλομεν εὐρύχορον,

Fr. 2. Plutarchus Lycurg. c. 6.: "Τυττερον μόντοι τῶν πολλῶν ἀφαιρέσει καὶ προσθήσει τὰς γνώμας διαστρεφόντων καὶ παραβιάζομένων, Πολύδωρος καὶ Θεόπομπος οἱ βασιλεῖς τάδε τῆ ῥήτρα παρενέγραψαν· Αἱ δὲ σκολιὰν ὁ δᾶμος αἰροῖτο, τοὺς πρεσβυγενεῖας καὶ ἀρχαγέτας ἀποστατήρας εἶμεν. ταῦτ' ἔστι μὴ κυροῦν, ἀλλ' ὅπως ἀφίστασθαι καὶ διαλίειν τὸν δῆμον ὡς ἐκτρέποντα καὶ μεταποιούντα τὴν γνώμην παρὰ τὸ βέλτιστον· ἔπεισαν δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν πόλιν, ὡς τοῦ θεοῦ ταῦτα προστάσσοντος, ὡς που Τύρταιος ἐπιμνήσκει διὰ τούτων· Φοίβου κτλ. — ἀνταπομειβομένους. Auctius vero Diodor. Excerpt. T. III. p. 3. ed. Dindf. omisso poetae nomine: ὅτι ὁ αὐτὸς Λυκοῦργος ἤνεγκε χρησάμενον ἐκ Δελφῶν περὶ τῆς φιλαργυρίας τὸν ἐν παροιμίας μῆρι μνημονεύμενον· ἃ φιλοχρηματία Σπάρταν ἔλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν· Δὴ γὰρ ἀργυρότοξος — πόλις. V. 1. οἰκαδ' ἔνεικαν Amiotus et Xylander, vulgo οἱ τῶδε νικῶν. — V. 3. 4. apud solum Diodorum leguntur, injuria in suspicionem vocavit Schneidewinus. — V. 3. ὦδε γὰρ Hermannus, vulgo δὴ γὰρ. — V. 4. χρυσοκόμης, Hermannus conjecit χρησαμῖνοις. — V. 5. βουλῆς Plut., βουλή Diodor. — V. 6. Σπάρτης Diodor., Σπάρτας Plut. ibid. ἱμερόεσσα Plut., ἱχερόεσσα Diod. — V. 7. πρεσβυγενεῖς τε γέροντας, ita Diodorus, nisi quod δὲ habet, Plutarch. πρεσβύτας τε γέροντας. — V. 8. εὐθείης ῥήτρης scripsi, Plut. εὐθείας ῥήτραις, Diod. εὐθείην ῥήτρας. — V. 9. τε Diodorus, δὲ Krebsius et Schneidewinus. — V. 10. μῆδ' ἐπιβουλεύειν τῆδε πόλει τι κακόν L. Dindorfius, Diodor. μῆδετι ἐπιβουλεύειν τῆδε πόλει. — V. 11. δὲ Krebsius, Diodor. τε. — V. 12. ἀνέφηρε L. Dindorfius, vulgo ἀνέφηρε.

Fr. 3. Tria fragmenta in unum conjunxi, et primum quidem alterumque jam Buttmannus copulavit. V. 1. et 2. Pausanias IV.

Μεσσηνήν ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
 ἄμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεξ' ἔτη
 5 νωλεμέως, αἰεὶ ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες
 αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
 εἰκοστῶ δ' οἱ μὲν κατὰ πῖονα ἔργα λιπόντες
 φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

4. [5].

Ὡσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθῃσι τειρόμενοι,
 δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὑπο λυγρῆς
 ἡμισυ πᾶν ὅσσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

5. [6.]

Δεσπότης οἰμῶζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
 εὐτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχοι θανάτου.

6.

Eustratius ad Aristot. Eth. Nicom. III. 8. 5.: τοῦτο περὶ
 Λακεδαιμονίων λέγοιτ' ἂν· τοιαύτην γάρ τινα μάχην ὅτε
 πρὸς Μεσσηνίους ἐμαχέσαντο, ἐπολέμου, ἧς καὶ ὁ Τυρταῖος
 μνημονεύει.

6. 2.: Οὗτος δὲ ὁ Θεόπομπος ἦν καὶ ὁ πέρης ἐπιθεὶς τῷ πολέμῳ· μαρ-
 τυρεῖ δὲ μοι καὶ τὰ ἐλεγεία τῶν Τυρταίου λέγοντα· Ἡμετέρῳ κτλ. —
 V. 3. Scholiasta ad Platonis Alcib. I. p. 338. et ad Legg. I. p. 448.:
 Ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαιμόνα καὶ ἐπίπλους γεγόμενος συνεβούλευσεν
 αὐτοῖς ἀνελεῖσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως ἐν οἷς
 καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος· Μεσσηνήν ἀγαθὸν μ. ἂ. ἀγαθὸν δὲ φ. ἀγα-
 θὴν bis scripsit Buttmannus. Respicit Strabo VIII. p. 366. — V. 4—8.
 Strabo affert VI. p. 279.: Μεσσηνὴν εἰλώη πολέμηθῆῖσα ἐννεακαίδεκα ἔτη,
 καθάπερ καὶ Τυρταῖός φησι· Ἄμφ' αὐτὴν κτλ. Adde Pausan. IV.
 15. 1., ubi versus 4. 5. 6. affert; et IV. 13. 4., ubi v. 7. et 8.
 leguntur. V. 4. ἄμφ' αὐτὴν Pausanias, Strabo vero ἄμφω τῶδ'. —
 V. 6. αἰχμηταί, aliquot Strabonis libri αἰχμητάς. Respicit Strabo VIII.
 p. 363.: τὴν μὲν οἷν κατακτησὶν αὐτῶν (Messeniolorum) φησὶ Τυρταῖος
 ἐν τοῖς ποιήμασι κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας γεγονέναι. — V. 7. δ'
 omissum in aliquot Strabonis libris.

Fr. 4. Pausan. IV. 14. 3.: Τιμωρεῖαι ἄς ὕβριζον ἐς τοὺς Μεσση-
 νίους Τυρταίῳ πεποιημένα· εἰσὶν· Ὡσπερ κτλ. V. 3. πᾶν, ὅσσον
 Kubnius, libri ἡμισυ πᾶν θ' ὅσσων vel ὅσων.

Fr. 5. Pausan. eodem loco: Ὅτι δὲ καὶ συμπεθεῖν ἔκτετο αὐτοῖς
 ἀνάγκη, δεδήλωκεν ἐν τῷδ': Δεσπότης κτλ. quod ex eodem carmine
 esse apparet.

II. ΤΠΟΘΗΚΑΙ.

7. [6.]

- Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον.
 τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγρούς
 πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,
 5 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
 παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
 ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὓς κεν ἴκηται
 χρημοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στυγερῇ πενή,
- 10 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εὖχος ἐλέγχει,
 πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπεται.
 εἰ δ' οὖν οὕτως ἀνδρὸς ἀλωμένου οὐδεμί' ὄρη
 γίνεται, οὐδ' αἰδῶς εἰσοπίσω τελέθει,
 θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.
- 15 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
 ἀλλὰ μέγαν ποιῆσθε καὶ ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμῶν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι·
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς·
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κείσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιὸν τε γένειον,

Fr. 7. Lycurgus in Leocrat. c. 28.: *χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ τοῦτων*
(Τυρταίου) ἀκούσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστηθε οἷα ποιοῦντες εὐδοκίμων
παρ' ἐκείνοις· τεθναμέναι γὰρ κτλ. V. 1. ἐνὶ Frankius.codd. ἐπί. —
V. 3. τὴν δ' αὐτοῦ unus cod., vulgo τὴν δ' αὐτοῦ, Frankius ἦν δ'
αὐτοῦ. — V. 4. ἀνηρότατον, nonnulli libri ἀνιαρότατον vel ἀνιαρώ-
τατον. Respicit huc Dinarchus ap. Dion. Hal. T. II. p. 119. —
V. 7. ἐχθρὸς μὲν plerique codd., vulgo ἐχθρός. — V. 8. χρημοσύνη
scripsi, legebatur χρημοσύνη. — V. 9. κατὰ δ', fortasse praestat
κατὰ τ'. εὖχος scripsi, vulgo εἶδος. — V. 10. ἀτιμίη Bachius, Her-
mannus, alii, ἀτιμία libri. — V. 11. εἰ δ' οὖν οὕτως ἀνδρὸς scripsi,
vulgo εἴθ' οὕτως ἀνδρός τοι. Hermannus εἰ δ' οὕτως οὔτ' ἀνδρός.
ibid. ὄρη edd., ὄρη codd. — V. 12. γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται.
ibid. εἰσοπίσω edd., codd. tres οὔτ' ὀπίσω, alius οὔτ' ἐς ὀπίσω, alius
οὔδ' ἔς τ' ὀπίσω. ibid. τελέθει, duo codd. τέλος. — V. 17. ποιῆσθε
codd. tres, vulgo ποιεῖτε. — V. 20. γεραιούς unus cod., ceteri γη-
ραιούς. Ahrens χηρείους conjecit. — V. 21. γὰρ, duo codd. μὲν γὰρ.

- θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 25 αἰματόεντ' αἰδοῖα φίλης ἐν χερσὶν ἔχοντα —
 αἰσχροὺν γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν —
 καὶ χροῖα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 ὄφρ' ἄρα τις ἦβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη·
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
 30 ζωὸς ἑὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

8. [7.]

- Ἄλλ', Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικητοῦ γένος ἐστέ,
 θαρσεῖτ', οὐπω Ζεὺς ἀνχένα λοξὸν ἔχει·
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
 ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ ἐχέτω,
 5 ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
 κῆρας ὁμῶς ἀγγῆς ἡελίοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' αἰδηλα,
 εὖ δ' ὄργην ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ πρὸς φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
 10 ὧ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε.
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἐς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἵεναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
 τρεσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετῆ.

V. 25. φίλης ἐν Schneidewinus, vulgo φίλαις ἐν, duo codd. φίλ' ἐνλ. — V. 26. αἰσχροὺν γ' scripsi, libri αἰσχρά τά γ'. Baierus et Saupprius αἰσχρά τάδ'. — V. 28. ὄφρ' ἄρα τις scripsi, vulgo ὄφρ' ἄρα τῆς, codd. plurimi ὄφρ' ἀρετῆς, unus ὄφρ' ἐρατῆς, quod conjecit Valckenarius. — V. 29. θηητὸς Reiskius, libri θνητοῖσιν. — V. 31. 32. leguntur iterum apud Tyrtaeum 8. v. 21. 22.

Fr. 8. Stob. Flor. L. 7.: Τυρταίου· Ἄλλ' Ἡρακλῆος κτλ. Respicit initium Plutarch. de nobil. c. 2.: ὁ Τυρταῖος τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας εἰς πόλεμον παρακαλούμενος, γενεὰς Ἡρακλείους ἀνικητοῦ φησὶν αὐτοῖς. V. 4. ἐς Stephanus, codd. εἰς. — V. 5. ἐχθρὴν scripsi, libri ἐχθράν. — V. 6. κῆρας ὁμῶς ἀγαῖς Grotius, unus cod. κῆρας ἀγαῖς, alius κῆρας ἐπ' ἀγαῖσιν. ἀγγῆς scripsi. — V. 7. Ἄρηος scripsi, vulgo ὡς Ἄρειος, incommoda sententia, nisi malis ὦν Ἄρειος. ibid. αἰδηλα Arsenius et marg. Gesn., vulgo ἀρίδηλα. — V. 9. πρὸς unus cod., vulgo μετά. — V. 10. ἐς scripsi, vulgo εἰς.

- 15 οὐδείς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
 ὅσ' ἦν αἰσχροῦ πάθῃ, γίνεται ἀνδρὶ κακά.
 ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενον ἐστὶ δαΐζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δητῷ ἐν πολέμῳ·
 αἰσχροῦ δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κοινήσιν
- 20 νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐλληλαμένος.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὤμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
- 25 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμιζέειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελῶν ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἐγγχεῖ μακρῶ
- 30 ἢ ξίφει οὐτάζων δῆϊον ἀνδρ' ἐλέτω·
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θεῖς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
 καὶ στέρνον στέρνω πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφεος κόπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλώιν.
- 35 ὑμεῖς δ', ὧ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
 πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς
 τοῖσι πανοπλίης ἐγγύθεν ἰστάμενοι.

9. [8.]

Οὗτ' ἄν μνησαίμην οὗτ' ἐν λόγῳ ἀνδρα τιθείμην
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,

V. 15. οὐδείς, fortasse οὐδείς δ' praestat. — V. 16. ἦν Valckenarius, vulgo ἄν. γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται. κακά, unus cod. κακῶ. — V. 17. ἀργαλέον, Ahrens conjecit ἀρπαλέον. — V. 18. δητῷ, Frankius δῆϊον. — V. 19. αἰσχροῦ codd., αἰσχρὸν Gesn. margo. κακκείμενος unus cod., vulgo κατακείμενος. — V. 24. γαστρὶ codd., Arscnius δουρὶ. — V. 27. ἔρδων scripsi, vulgo ἔρδων. πολεμιζέειν codd., Arsenius πολεμιζών. — V. 33. πεπλημένος Brunckius, vulgo πεπαλημένος. — V. 38. πανοπλίαις ἐγγύθεν unus cod., vulgo πανοπλίοις πλησίον, scripsi autem πανοπλίης.

Fr. 9. Stobaeus Floril. Ll. 1.: Τυρταίου. vv. 1—14. ib. 5. leguntur vv. 15—44. quae recte conjunxisse videntur. Vossius ἠρωσιλογεῖα appellat. V. 1. exhibet Plato Legg. I. 629. A. II. 660. E., unde resti-

- οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῆν δὲ θείων Θρηῆκιον Βορέην,
 5 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φῦνι χαριέστερος εἴη,
 πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρηο πλέον,
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόγηρον ἔχοι,
 οἶδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν Θούριδος ἀλκῆς
 10 — οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ —
 εἰ μὴ τετλαίη μὲν ὄρων φόνον αἱματόεντα
 καὶ δηίων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος.
 ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ νέφ·
 15 ξυνὸν δ' ἰσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη
 νολεμέως, αἰσχροῆς δὲ φρυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθεται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνῃ δ' ἔπεισιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστῶς·
 20 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται ἐν πολέμῳ·
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τρηχέας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κύμα μάχης·
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν γίλον ὤλεσε θυμὸν
 ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλείσας,
 25 πολλὰ διὰ στέροιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος·
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,

tutum τιθείην, Stobaeus τιθείην. altero loco etiam sequentia respiciuntur: καὶ δὴ καὶ δηίων τοιοῦτος ἂν ὀρέγοιτο ἐγγύθεν ἰστάμενος, ἄδικος δὲ ἂν μῆτε τολμῶ ὄρων φόνον αἱματόεντα, μηδὲ νικῶ θείων Θρηῆκιον Βορέην. et priore loco v. 11. et 12. sic suae accommodavit orationi: οἱ μὴ τολμήσωσι μὲν ὄρων φ. αἰμ. καὶ δηίων ὀρέγοιτ' ἐγ. ἰστάμενοι. — V. 6. Κινύρηο πλέον scripsi, unus cod. Κινύραο πλέον, vulgo Κινυρέοιο μᾶλλον. Respicit huc Plato Rep. III. 408. B. et Legg. II. 660. E.: Ἐὰν δὲ ἄρα πλουτιῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον. — V. 8. Respicit Plato Phaedro p. 269. A.: Τί δαὶ τὸν Μελίγηρον Ἄδραστον οἰόμεθα κτλ. — V. 10. γίνεται scripsi pro γίγνεται, sicut idem correxi v. 14. 20. 32. — V. 13. ἦδ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον Hermannus, vulgo ἦ δ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον, unus cod. τό γ' ἄριστον ἐν ἀν. ἄεθλον. Ceterum v. 13—16. leguntur inter Theognidea v. 1003—1006. — V. 14. νίφ, Theognis σόφω. — V. 17. αἰσχροῆς, legebatur αἰσχροῆς, unus cod. αἰσχροί. — V. 19. δ' ἔπεισιν Hermannus, vulgo δὲ πεσῖν. — V. 22. τ' ἔσχεθε, unus cod. δ' ἔσχεθε.

- ἀργαλέω τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις·
καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσθημοι
30 καὶ παιδῶν παῖδες καὶ γένος ἑξοπίσω.
οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῖ,
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἑὼν γίνεται ἀθάνατος,
ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
γῆς πέρι καὶ παιδῶν θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ·
35 εἰ δὲ φύγη μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο,
νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλη,
πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
πολλὰ δὲ τερπνὰ παιδῶν ἔρχεται εἰς Αἶδην·
πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἱ τε κατ' αὐτόν
40 εἰκουσ' ἐκ χώρης οἱ τε παλαιότεροι·
γῆράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεῖς πόλεμον.

10. [10.]

Αἶθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν.

11. [9.]

Πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέμασιν ἢ θανάτου.

V. 31. οὐδέ ποτε Hermannus, vulgo οὐδέποτε. — V. 36. ἔλη, unus cod. ἔχη. — V. 37. μιν deest in uno libro. — V. 39—42. olim inverso ordine legebantur: Γηράσκων δ' ἀστοῖσι — ἐθέλει. Πάντες δ' ἐν — παλαιότεροι, quos transponendos esse vidit Thiersehius: Franckius haec omnino subditiā esse censet: et similia prorsus leguntur in Theognideis v. 935—938. — V. 41. μεταπρέπει Trincavellus, sed codd. μετατρέπει. — V. 44. θυμῷ codd., vulgo θυμόν. ibid. πόλεμον, Gesn. marg. et Ursin. πολέμον.

Fr. 10. Galenus de Hippocr. et Platon. plac. I. p. 267. Basil. οἶον καὶ ὅταν εἶπῃ Τυρταῖον λέγοντα· Αἶθωνος κτλ. ὅτι μὲν γὰρ ἔχει ὁ λέων θυμόν ἀκριβῶς ἅπαντες ἄνθρωποι καὶ πρὶν ἀκοῦσαι Τυρταίου γιγνώσκουσι. et ibid.: Τύρτατος δὲ γε, καθάπερ οὖν καὶ Ὀμηρος καὶ Ησίοδος καὶ ἄλλῳς εἶπεν ἅπαντες οἱ ποιηταὶ σφοδρότατον ἔχειν φασὶ τοὺς λέοντας τὸν θυμόν, ὥστε καὶ τῶν ἀνθρώπων οὗτοι ἂν ἢ θυμοειδέστατος εἰκάξουσι λέοντι.

Fr. 11. Plutarchus de Stoic. repugn. c. 11.: καὶ τὸ Τυρταῖον τὸ πρὶν ἀρετῆς κτλ. Brunckius πρὶν γ' scripsit.

III. ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ.

12. [11.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρου
 κοῦροι πατέρων πολιῆται,
 λαιῶ μὲν ἴτυν προβάλεσθε,
 δόρυ δ' εὐτόλμως πάλλοντες,
 5 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
 οὐ γὰρ πάτριον τᾶς Σπάρτας.

13. [12.]

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν.

III.

A S I U S.

Χωλός, στιγματίης, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη
 ἦλθεν Κνισοκόλαξ, εὐτε Μέλῃς ἐγάμει,
 ἄκκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
 ἦρως εἰστήκει βορβόρου ἑξαναδύς.

Fr. 12. Dio Chrysost. I. p. 92. ed. Reisk.: ἔτι δὲ οἶμαι τὴν παρακλητικὴν, οἷα τῶν Λακωνικῶν ἐμβατηρίων, μάλα πρόπουσαν τῇ Λυκούργου πολιτείᾳ καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐκείνοισ· ἄγετ' ὦ κτλ. ubi Schol. secundum Morellium: παρακλητικά ἐκ τῶν Τυρταίου. Cf. Tzetz. Chil. I. 26.: Τυρταῖος Λάκων στρατηγὸς καὶ ποιητὴς ὑπῆρχεν Προτρεπτικά πρὸς πόλεμον γράφας ἁσμάτων μέλη — ὡς Δίων ὁ Χρυσόστομος οὕτω που γράφει λέγων· ἄγετ' ὦ κτλ. V. 2. πατέρων Tzetzēs, πρῶτον vel πρότερον Dio. πολιῆται deest apud Tzetzem, ὀπλιτῶν conjecit Ahrens. — V. 3. μὲν Tzetz. et ed. Ven. Dion., vulgo μέντοι. — V. 4. πάλλοντες Thierschius, vulgo βάλλοντες, vet. edd. βάλλετε. — V. 5. φειδόμενοι, Tzetz. φείδεσθε. fortasse φείθεσθαι scribendum. τᾶς ζωᾶς Canterus, vulgo ζωᾶς. — V. 6. τᾶς Σπάρτας, Tzetz. τᾶ Σπάρτα.

Fr. 13. Hephaestio p. 46. ed. Gaisf. omisso nomine auctoris: Τὸ τὸν σπονδεῖον ἔχον, ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνάπαιστον παραλήγοντα, εἰσὶν οἱ Λακωνικὸν καλοῦσι, προφερόμενοι παράδειγμα Ἄγετ' κτλ. Ἄρεος unus cod., vulgo Ἄρεως. Probabiliter ad Tyrtaeum referunt hunc versum.

Asius. Athen. III. p. 125. B.: Κνισολοῖχος γὰρ τις εἶ κατὰ τὸν Σάμμον ποιητὴν Ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκείνον καὶ κνισοκόλαξ — τὰ μὲν οὖν, τοῦ Ἀσίου, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτ' ἔστι· Χωλός κτλ. V. 2. Κνισοκόλαξ Welckerus, codd. ἦλθε κνισοκόλαξ vel ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ.

IV.

MIMNERMUS.

I. ΝΑΝΝΩ.

1. [1.]*

Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσέης Ἀφροδίτης;
 τεθναίνην, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
 κρυπταδὴ φιλότης καὶ μείλιχα δῶρα καὶ εὐνή·
 εἴ γ' ἦβης ἄνθεα γίνεται ἀρπαλία

- 5 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ τ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
 γῆρας, ὃ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
 αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
 οὐδ' ἀγὰς προσορῶν τέρπεται ἡελίου,
 ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
 10 οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

2. [2.]

Ἡμεῖς δ' οἶά τε φύλλα φέει πολυανθέος ὦρη
 ἕαρος, ὅτ' ἄψ ἀγῆ ἀύξεται ἡελίου,
 τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἀνθεῖσιν ἦβης

Mimnermus. I. Fr. 1. Stobaeus Floril. LXIII. 16.: *Μιμνήμων· τίς δὲ κτλ.* V. 1. 2. affert Plut. de virt. mor. c. 6. sine poetæ nomine: ἀκολάστων μὲν γὰρ αἶδε φωναί· τίς δὲ χάρις, τί δὲ τερπνὸν ἄνευ χρυσῆς Ἀ. τ. — μέλοι. Huc respicit Horatius Epp. I. 6. 65. sq. Si, Mimnermus uti censet, sine amore jocisque Nil est jucundum, vivas in amore jocisque. — V. 4. εἴ γ' ἦβης ἄνθεα scripsi, quemadmodum est Eurip. Med. v. 88.: εἰ τοῦσδε γ' εὐνῆς οὐνεκ' οὐ στέργει πατῆρ. unus cod. εἰ ἦβης ἄνθεα, vulgo ἄνθεα εἰ ἦβης, τῆς ἦβης Grotius, Schneidewinus εὐανθῆς ἦβη γ. ἀρπαλία vel ἀρπαλίη. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 5. ἐπεὶ τ' duo codd., vulgo ἐπεὶ δ'. — V. 6. ὁμῶς καὶ καλὸν libri, ὁμῶς καὶ κακὸν Hermannus, ὁμῶς καὶ καλὸν Doederlein. conjecerunt, at cf. Fr. 5. 3. τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν et ib. v. 7.: ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον. — V. 7. αἰεὶ μιν scripsi, legebatur αἰεὶ μίν.

Fr. 2. Stobaeus XCVIII. 13.: *Μίμνεμος· ἡμῖς δ' κτλ.* Sed ad Nanno carmen referendum esse verisimile est. V. 1. πολυανθέος unus cod., vulgo πολυάνθεμος. — V. 2. ἄψ Brunckius, libri ἀψ'. ἀγῆ vulgo recte, ἀύγῃ Schneidewinus conjecit.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

- τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
 5 οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναί,
 ἢ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
 ἢ δ' ἔτερη θανάτοιο· μίννυθα δὲ γίνεται ἥβης
 καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὦρης,
 10 αὐτίκα τεθνᾶναι βέλτιον ἢ βίωτος·
 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνεται· ἄλλοτε οἶκος
 τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
 ἄλλος δ' αὖ παιδῶν ἐπιδεύεται, ὧν τε μάλιστα
 ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀἶδην·
 15 ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
 ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

3. [4.]

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπεὶ παραμείψεται ὦρη,
 οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλοις.

4. [5.]

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἀφθιτον ὁ Ζεὺς
 γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.

5. [3.]

[Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν· ἐπὶ πλέον ὠφέλεν εἶναι.]

V. 7. γίνεται, idemque v. 11. restitui, vulgo γίγνεται. — V. 9. παραμείψεται scripsi, unus cod. παραμῆψαι, vulgo παραμῆψεται. — V. 10. τεθνᾶναι O. Schneiderus, τεθνάμεναι Bachius, apud Steph. τεθνάσαι, codd. δὴ τεθνάσαι. — V. 11. ἄλλοτε unus cod., vulgo ἄλλοτὶ τ'. — V. 16. διδοῖ unus cod., vulgo διδῶ.

Fr. 3. Stobaeus CXVI. 1.: Μιμνέρμου (sic unus cod., vulgo Μενάνδρου) τὸ πρὶν κτλ. V. 2. φίλοις Voss., vulgo φίλος.

Fr. 4. Stobaeus Flor. CXVI. 33.: Μιμνέρμου Ναννοῦς· Τιθωνῷ κτλ. V. 1. ἔχειν, unus cod. σχεῖν. ὁ Ζεὺς duo codd. omitunt.

Fr. 5. Stobaeus CXVI. 34.: ἐκ Μιμνέρμου Ναννοῦς· Ἄλλ' ὀλιγοχρόνιον κτλ. sed cum v. 4—6. legantur in Theognideis v. 1020—1022, recte Brunckius fragmento, quod servavit Stobaeus, tres versus praemisit: Αὐτίκα — εἶναι, qui praemissi sunt apud Theogn. 1017—1019. V. 1—3. exhibui ita correctos, quemadmodum in Theognideis emendavi.

ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
 5 ἢβη τιμήσσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέματα
 ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
 βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. [6.]

Αἰ γὰρ ἄτερ νόσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδῶνων
 ἐξηκοντάτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

7. [7.]

[Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
 μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών]
 τὴν σ' αὐτοῦ φρένα τέρπε, δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. [8.]

Ἀληθεῖη δὲ παρέστω
 σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτου.

9. [9.]

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλου Νηλῖιον ἄστν λιπόντες
 ἱμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀγικόμεθα·

V. 4. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 5. ἀργαλέον, Theogn. οὐλόμενον. — V. 6. Alio ordine Theognis αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέματα. — V. 7. ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ, unus cod. ὅταν γνωστόν τιθεῖ.

Fr. 6. Diog. Laert. I. 60.: Μυμνέρμου γράφαντος· αἰ γὰρ κτλ.

Fr. 7. Leguntur v. 3. et 4. in Anthol. Pal. IX. 50. Mimnermi nomine, idem distichon in Theognideis exstat v. 795. 6., quare alterum quoque distichon, quod apud Theognidem praemissum est, huc revocavi, sed nescio an non ad Nanno sit referendum.

Fr. 8. Stobaeus XI. 1.: Μενάνδρου Ναννοῦς· ἀληθ. κτλ. Passowius Μυμνέρμου.

Fr. 9. Strabo p. XIV. 634.: Ἀπειθόντες παρὰ τῶν Ἐφρεσίων οἱ Σμυρναῖοι στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἐκτίσαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν. Ὑστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα καὶ μετὰ τῶν ἐνθενδε ἐπιόντες τὴν σφετέραν ἀνάλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερος ἐν τῇ Ναννοῦ φράζει μνησθεὶς τῆς Σμύρνης ὅτι περιμάχητος αἰεὶ· Ἡμεῖς κτλ. V. 1. ἡμεῖς δ' αἰπύ, duo codd. ἡμεῖς αἰπύ τε. Πύλου scripsi, vulgo Πύλον.

ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·

5 κείθεν δὲ κρυόντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἴλομεν Αἰολίδα.

10. [13.]

Strabo XIV. p. 684.: Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος
(κτιῖζει), ὡς φησι καὶ Μίμνερος ἐν τῇ Ναννοῖ.

11. [10.]

Οὐδέ κοτ' ἄν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἴησων
ἐξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,
ὑβριστῇ Ηελίῃ τελέων χαλεπηρῆς ἀέθλων,
οὐδ' ἄν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἴκοντο ῥόον.

* * *

5 Αἴηται πόλιν, τόθι τ' ὠκίος Ἡελίω
ἀκτῖνες χρυσέῳ κείαται ἐν θαλάμῳ
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἴν' ὤχετο θεῖος Ἴησων.

12. [8.]

Ἡέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἥματα πάντα
οὐδέ κοτ' ἀμπαυσις γίνεται οὐδεμία

V. 3. ἐς δ' ἐρατὴν Wyttenbachius. codd. ἐς δ' ἄρα τὴν. —
V. 5. δὲ κρυόντος scripsi, fortasse δὲ σιβηῆντος propius accedit ad
librorum lectiones δ' ἀσύεντος, δι' ἀστήεντος, δ' ἀνάστατες: intelli-
gitur Ales, de quo Pausanias VIII. 28. 3.: Ἄλετος δὲ τοῦ ἐν
Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα ἄδουσιν, hunc ipsum,
opinor, locum respiciens. — V. 6. Σμύρνην Bachius, vulgo Σμύρ-
ναν. εἴλομεν Casaubonus, vulgo εἴδομεν.

Fr. 11. Strabo I. 46. sq.: εἰ δ' ὡςπερ ὁ Σκῆψιός φησι παρα-
λαβὼν μάρτυρα Μίμνερον, ὅς ἐν τῷ Ὠκεανῷ ποιήσας τὴν οἰκίαν τοῦ
Αἴητου πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἐκτός πεμφθῆναι φησιν ὑπὸ τοῦ Πελλίου
τὸν Ἰάσονα καὶ κομισαὶ τὸ δέρας· — Οὐδὲ κτλ. καὶ ὑποβάς· Αἴηται
κτλ. Apparet haec cohaerere et paucos quosdam versus intercisisse;
ad Nanno autem probabiliter referunt. V. 1. οὐδέ κοτ' ἄν Porsonus,
vulgo οὐδ' ὀκόταν. ibid. μέγα Brunckius, vulgo μέτα. — V. 3. χαλε-
πηρῆς Coraëus, vulgo χαλεπήρης. — V. 7. χεῖλος, ἴν' scripsi, codd.
χεῖλεσιν, recent. editores χεῖλεσ', ἴν'.

Fr. 12. Athen. XI, p. 470. A.: Μίμνερος δ' ἐν Ναννοῖ
ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ κατεσκευασμένη πρὸς τὴν χρειαυ ταύτην ὑπὸ Ἡφαίστου
τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περιμοῦσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοῖλον
τοῦ ποτηρίου· λέγει δ' οὕτως· Ἡέλιος κτλ. V. 1. γὰρ ἔλαχεν πόνον, possis
scribere γὰρ τ', Hermannus conjecit πόνον ἔλλαχεν. — V. 2. κότ'

- ἵπποισιν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῆη·
 5 τὸν μὲν γὰρ διὰ κῆμα φέρει πολυήρατος εὐνή
 κωίλη, Ἥφαιστου χερσὶν ἐληλαμένη
 χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ,
 εὐδονθ' ἀρπαλέως, χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
 γαῖαν ἐς Αἰθιοπίων, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
 10 ἐστᾶσ', ὄφρ' Ἥως ἠριγένεια μόλη,
 ἔνθ' ἐπέβη σφετέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

II. ΕΙΣ ΜΑΧΗΝ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

13. [13.]

- Οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν
 τοῖον ἐμεῦ προτέρων πένθομαι, οἳ μιν ἴδον
 Λυδῶν ἵππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
 Ἑρμιον ἄμ πεδίον, γῶτα φερεμμελίην·
 5 τοῦ μὲν ἄρ' οὐκοτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
 δριμὺν μένος κραδίης, εὐθ' ὄγ' ἀνὰ προμάχους
 σεύαιθ', αἱματοέεντος ἐν ὑσμίνη πολέμοιο
 πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεσιν.
 οὐ γάρ τις κείνου ληῶν ἔτ' ἀμεινότερος φῶς
 10 ἔσκεν ἐποιχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς
 ἔργον, ὃ δ' ἀγγῆσιν φέρετ' ὠκέος ἠελίοιο.

Bachius, vulgo πῶτ'. ib. γίνεται codd., Dindorfius γίγνεται. — V. 3. ἐπεὶ codd., Casaubonus ἐπήν. — V. 4. εἰσαναβῆη, Hermannus con-
 jecit εἰσανέβη. — V. 6. κωίλη Meinekius, vulgo κοίλη, Eustath.
 p. 1032. 27. qui hunc locum respicit, κύλη. — V. 7. ὑπόπτερος
 Heynius, libri ὑπόπτερον. — V. 8. εὐδονθ' unus cod., vulgo εὐδονθ'
 ὄθ'. χώρου Casaubonus, codd. χωροῦ vel χοροῦ. — V. 9. ἵνα δὴ
 θοὸν scripsi, codd. ἵν' ἀλήθοον, vulgo ἵνα οἱ θοὸν. — V. 11. σφε-
 τέρων scripsi, nisi malis προτέρων, codd. ἐτέρων vel ἑτερέων. Videtur
 autem hoc quoque fragmentum ex Nanno petitum esse.

Fr. 13. Stobaeus VII. 12.: Μιμνέρμων· Οὐ μὲν δὴ κτλ. V. 1.
 οὐ, fortasse ἦ. — V. 2. ἴδον, unus cod. εἶδον. — V. 4. Ἑρμιον
 unus cod., vulgo Ἑρμίμων. — V. 6. εὐθ' ὄγ' Schneidewinius, codd.
 εὐθ' ὄτ', Schowius ὀπῶτ'. — V. 8. πικρὰ, O. Schneiderus con-
 jecit πυκνὰ. βιαζόμενος codd., vulgo βιαζομένου. ibid. βέλεσι Schnei-
 derus, vulgo βέλα. — V. 9. ληῶν, i. e. λαῶν scripsi, vulgo δηῶν.
 quod si integrum est, pro ἔτ' scribendum est τῶτ'. — V. 11. ὃ δ'
 scripsi, vulgo ὄτ'. ἀγγῆσιν scripsi, vulgo ἀγγαῖσιν.

14. [11.]

Pausanias IX. 29.: Μίμνερος δὲ ἐλεγεία εἰς τὴν μάχην ποιήσας τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδοὺς, φησὶν ἐν τῷ προοιμίῳ θυγατέρας Οὐρανοῦ τὰς ἀρχαιοτέρας Μοῦσας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς παῖδας. **Respicit Schol. Pind. Nem. III. 16.:** Καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Οὐρανοῦ θυγατέρα τὴν Μοῦσαν δέδεκται, καθάπερ Μίμνερος καὶ Ἀλκμᾶν ἱστοροῦσιν.

15. [15.]

Καὶ μιν ἐπ' ἀνθρώπους βᾶξις ἔχει χαλεπή.

16.

Ἀργαλῆς αἰεὶ βᾶξις ἴμενοι.

17. [14.]

Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων.

18.

Athenaeus IV. p. 174. A.: Δημήτριος ὁ Σκήμιος ἱστορεῖ κἀν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας (Τρωϊκοῦ διακόσμου) Δαίταν ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, οὐ μνημονεύειν Μίμνερον. **Cf. Eustath. ad Od. p. 1413. 20.**

19. [16.]

Aelianus V. Hist. XII. 36.: εἴοικασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιόβης παίδων μὴ συνάδειν ἀλλήλοις — Μίμνερος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος τοσοῦτους.

20. [17.]

Plutarch. de facie in orbe lun. c. 9.: Θεῶν ἡμῶν οὗτος τὸν Μίμνερον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδῖαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἄματι νύκτα γενομένην καὶ τὴν ἀκτίνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν φάσκοντας.

Fr. 15. et 16. Etymol. M. p. 187. 45.: Βᾶξις — σημαίνει δὲ τὴν φήμην καὶ τὴν ῥῆσιν, Μίμνερος· Καὶ μιν — Ἀργαλῆς κτλ. αἰεὶ scripsi, vulgo αἰεὶ. Ceterum haec et sequentia ex quo carmine petita sint, incertum est.

Fr. 17. Schol. Homer. Il. π. 287.

21.

Argum. Soph. Antigon.: Μίμνερος δὲ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι.

V.

S O L O N.

I. ΣΑΛΑΜΙΣ.

1. [12.]*

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

2. [12.]

Εἶην δὴ τότε ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινῆτης
ἀντὶ γ' Ἀθηναίου, πατριδ' ἀμειψάμενος·
αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἄττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμναφετῶν.

* * *

5 Ἴομεν εἰς Σαλαμίνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἡμερτῆς, χαλεπὸν τ' αἰσχος ἀπωσόμενοι.

Solon. Fr. 1. Plutarchus Solon. c. 1.: Ἐλεγεία κρύφα συν-
θεῖς καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν
ἄφνω πῖλον περιθίμενος. Ὀχλον δὲ πολλοῦ συνδραμόντος ἀναβάς ἐπὶ
τὸν τοῦ κήρυκος λῆθον ἐν ᾧδῃ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστὶν ἀρχή·
Αὐτὸς — θέμενος. Τοῦτο τὸ ποίημα Σαλαμῖς ἐπιγέγραπται καὶ
στιχῶν ἑκατὸν ἐστὶ χαριέντως πᾶνυ πεποιοημένων.

Fr. 2. Diog. Laert. I. 46.: ἐνθα τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέγνω διὰ τοῦ
κήρυκος τὰ συντείνοντα περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεία καὶ παρωώρησεν αὐτούς· καὶ
αὐθις πρὸς τοὺς Μεγαρίας ἐπολέμησεν καὶ ἐνίκων διὰ Σόλωνα· ἦν δὲ
τὰ ἐλεγεία τὰ μάλιστα καθαστάμενα τῶν Ἀθηναίων ταῦτα· εἶην κτλ. —
Σαλαμναφετῶν· εἶτα Ἴομεν κτλ. V. 1. 2. affert Plut. praec. reip.
ger. c. 17. Respicit Demosth. de falsa leg. p. 380. T. IV. ed.
Bekker. V. 1. Σικινῆτης unus cod. Diog., vulg. Σικινῆτης. — V. 4.
Σαλαμναφετῶν Is. Vossius et Hermannus, vulgo τῶν Σαλαμῖν' ἀφέν-
των, sed plures codd. Σαλαμίνα φέτων. — V. 5. 6. Ulpianus in
Demosth. de F. 1. p. 152. ed. Dobson., ubi χαλεπὸν αἰσχος ἀπωσόμενοι.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

II. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

3. [13.]

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται
αἴσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὄβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει·

- 5 αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
ἄστοι βούλονται ῥήμασι πειθόμενοι,
δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον
ὑβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
- 10 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ·

* * *

πλουτεῦσιν δ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι

* * *

οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι, κλέπτουσι δ' ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα δίκης,

- 15 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γινόμενα πρό τ' ἰόντα·
τᾷ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀποτισομένη.
τοῦτ' ἤδη πάση πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον,
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην,

Fr. 3. Demosthenes de Fals. Leg. 254. T. IV. p. 381.:

Λίγαι δὴ μοι λαβῶν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος ἔλεγεια ταυτά, ἐν ἰδιῶθ' ὅτι καὶ Σόλων ἐμίσει τοὺς οἷος οὗτος ἀνθρώπους — Λίγαι σὺν ἔλεγεια Σόλωνος (aliquot codd. ἡρωεῖλεγεια)· Ἡμετέρη κιλ. Respicit initium elegiae Aristoph. Eqq. v. 1168. V. 1. ἡμετέρη Brunckius, vulgo ἡμετέρα. — V. 3. ὄβριμοπάτρη, tres codd. ὄμβριμοπάτρη. — V. 6. φήμασι correxi, vulgo χρήμασι. — V. 10. Post hunc v. male inserunt χρήματα δ' ἡμίφουσαν ἔχειν ἀδίκως δὲ παθεῖσθαι ex Eleg. 12. 7., aut τίςτι γὰρ κόρος ὑβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἔπται. ex Fr. 7. equidem puto nihil nisi hemistichium excidisse, scribendumque sensero:

εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ.

πλουτεῦσιν δ' ἀδίκως . . . . .

οὔθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων.

quamvis illud ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι tuearis Fr. 12. 12. — V. 11. πλουτεῦσιν scripsi, codd. πλουτοῦσιν. — V. 13. φειδόμενοι, κλέπτουσι δ' scripsi, vulgo φειδόμενοι κλέπτουσιν. ibid. ἐφ' ἀρπαγῇ, plures codd. ἀφαρπαγῇ. — V. 15. σύνοιδε, unus cod. δ' ἔληθε συνοῖδε, alius λίληθε συνοῖδε. — V. 16. ἀποτισομένη Stephanus, codd. ἀποτισταμένη.

- ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγείρει,
 20 ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·
 ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστν
 τρύχεται ἐν συνόδοις θ', αἷς ἀδικοῦσι φίλους·
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά· τῶν δὲ πενιχρῶν
 ἰκνεῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλαδαπὴν
 25 πραθέντες δεσμοῖσι τ' ἀεικελίωσι δεθίντες.

* * *

- οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστῳ,
 αὐλίοι δ' ἔτ' ἔχιν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 ἠρηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, εὖρε δὲ πάντως,
 εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυχῷ ἢ θαλάμῳ.
 30 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
 ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομίη παρέχει,
 εὐνομίη δ' εὐκοσμία καὶ ἄρτια πάντα' ἀποφραίνει,
 καὶ θ' ἅμα τοῖς ἀδικοῖς ἀμφιτίθησι πέδας,
 τραχέα λισαίνει, παύει κόρον, ἕβριν ἀμανθοῖ,
 35 αὐαίνει δ' ἀτῆς ἀνθρα φρούμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σχολιάς ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πραύνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίας,
 παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς
 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά.

4. [14].

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἐπαρκεῖ,

- V. 19. ἢ codd. plures, Stephanus ἦ. ibid. ἐπιγείρει, aliquot codd. ἐπιγείρειν vel ἐπαγείρειν. — V. 22. θ', αἷς scripsi, vulgo τοῖς ἰδί. φ. ibid. φίλους aliquot codd., plures φίλοις, duo φιλεταίροις. — V. 28. πάντως Brunckius, codd. plerique πάντων, alii πάντας. — V. 29. εἰ καὶ τις scripsi, vulgo εἴ γε τις, alii codd. ἦ γέ τις, vel εἴη γέ τις, unus εἴ γε τις ἦ. ibid. ἢ θαλάμῳ scripsi, vulgo ἢ θαλάμῳ. — V. 31. κακὰ πλεῖστα codd. plerique, unus cod. πλεῖστα κακά, alius καλὰ πλεῖστα. δυσνομίη scripsi, vulgo δυσνομία. — V. 32. εὐνομίη, legebatur εὐνομία. ibid. cod. Vindob. CLIII., cujus varietate usus sum in hoc carmine, ἔμπεδα pro εἰκ.; fortasse igitur scribendum: εὐνομίη δ' εὐκοσμία καὶ ἔμπεδα πάντα' ἀποφραίνει. — V. 33. καὶ θ' ἅμα scripsi, vulgo καὶ θαμά. — V. 34. λισαίνει, unus cod. δ' ἱαβει. — V. 39. πινυτά codd. plerique, pauci συννετά.

Fr. 4. Plutarchus vit. Sol. c. 18.: Ἐπισημαίνεται (Σόλων) αὐτὸς αὐτῷ τὴν ἔτιωσιν οὕτως· Δήμῳ κτλ. V. 1. ἐπαρκεῖ libri, ἀπαρκεῖ conjecit Coraës, ἐπαρκεῖν Brunckius. Respicit Aristides T. k. p. 829.

τιμῆς οὐτ' ἀφελῶν οὐτ' ἐπορεξάμενος·
οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγῆτοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.
5 ἔσσην δ' ἀμφιβαλῶν κρατερόν σακος ἀμφοτέροισιν,
νικᾶν δ' οἷα εἶαο' οὐδετέρους ἀδίκως.

5. [15.]

Δῆμος δ' ᾧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιτο,
μήτε λῆν ἀνεθεῖς μήτε πιεζόμενος.

6. [16.]

Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

7.

Τίττει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολλὸς ὄλβος ἐπιταί.

8. [18.]

Δείξει θεὸν μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

Fr. 5. Plutarchus Comp. Sol. et Poplic. c. 2.: Καὶ τοῦτο δ' ἔοικε συνιδεῖν πρότερος ὁ Σόλων, ὅτι δῆμος ᾧδ' ἂν ἄριστα κτλ. V. 1. Δῆμος δ' ᾧδ' ἂν ἄρ. Schneidewinus, vulgo ᾧδ' ἂν δῆμος.

Fr. 6. Plutarchus vit. Solon. c. 25.: ἔργμασι γὰρ ἐν μ. π. ἄ χ. ὡς αὐτὸς εἴρηκε.

Fr. 7. Clemens Alex. Strom. VI. p. 740.: Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· Τίττει κτλ. — Ἄστικτος ὁ Θεόγνης γράφει· Τίττει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῆ ὄλβος ἐπιταί. Simile Solonis dictum commemorat Diog. Laert. I. 59.

Fr. 8. Diog. L. I. 49.: Σόλων ἦξας εἰς τινα ἐκκλησίαν μετὰ Θώρακος καὶ Ἀσπίδος, προεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἐπιθεσίαν τοῦ Πεισιστράτου, — λέγων ταῦτα· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερος εἰμί· σοφώτερος μὲν τῶν τὴν ἀπάτην Πεισιστατόν μὴ συνιέντων· ἀνδρειότερος δὲ τῶν ἐπισταμένων μὲν, διὰ δέος δὲ σιωπῶντων. Καὶ ἡ βουλή, Πεισιστρατίδαι ὄντες, μαίνεσθαι ἔλεγον αὐτόν· ὅθεν εἶπε ταυτί· Δείξει κτλ. τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἐλεγεία προλέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἦν· Ἐκ νεφέλης κτλ. unde verisimile est, et sequens fragmentum ad unum idemque carmen pertinere.

9. [17.]

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάζης,
 βροντὴ δ' ἐκ λαμπρῆς γίνεται ἀστεροπῆς·
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται· ἐς δὲ μονάρχου
 δῆμος αἰδρήϊ δουλοσύνην ἔπεσεν·
 5 λίην δ' ἐξάραυτ' οὐ ρήϊδιόν ἐστι κατασχεῖν
 ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρὴ περὶ πάντα νοεῖν.

10. [19.]

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
 μὴ τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὔξήσατ' ἐρείσματα δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην·
 5 εἰς γὰρ γλώσσαν ὁράτε καὶ εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός,

Fr. 9. Diodorus Sic. Exc. Vatic. T. III. p. 23. Dindf.:
 Λίγεται Σόλων καὶ προειπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἰσομῆτην τυραννίδα δι'
 ἐλεγείων· Ἐκ κτλ. V. 1—4. Diog. Laert. I. 50. affert, v. 1. et 2.
 Plutarchus vit. Sol. c. 3.: Ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἀπλοῦς ἐστὶ Μίαν καὶ
 ἀρχαῖος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων· Ἐκ νεφέλης — ἀστεροπῆς. V. 3.
 et 4. Diodor. Sic. XIX. c. 1. V. 1. πέλεται, Diogenes φέρεται.
 χαλάζης, unus Plutarchi cod. χάλαζα. — V. 2. λαμπρῆς Diog., ceteri
 λαμπρᾶς. ibid. γίνεται Plutarch., vulgo γίγνεται. — V. 3. ἀνδρῶν δ',
 Diodor. XIX. 1. ἀνδρῶν. ib. ἐς scripsi, vulgo εἰς. μονάρχου, Diodorus
 XIX. 1. τυράννου. — V. 4. αἰδρήϊ vel αἰδρηῖη Diodorus utroque loco
 et vet. edd. Laert., ubi nunc αἰδρῆς ἰών. — V. 5. λίην δ' ἐξάραυτ'
 ex mea et Schneidewini conjectura scripsi, cod. λειγῆς δ' ἐξάραυτα.
 Ahrens conjecit γαίης δ' ἐξάραυτα. ibid. οὐ ρήϊδιον L. Dindorfius,
 cod. ραῖδιον. — V. 6. περὶ in cod. omissum addidit L. Dindorfius.

Fr. 10 Diog. L. I. 52.: Ὅτι τὸν Πισιστυρατον ἔμαθιν ἦδη τυ-
 ραννῆν, τάδε ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· Εἰ δὲ κτλ. inde Nicetas
 Choniatis. p. 375. Cf. Diodorus Exc. Vatic. T. III. p. 24. Dindf.:
 Καὶ μετὰ ταῦτα τυραννοῦντος ἔφη· Εἰ δὲ κτλ. Plut. vit. Sol. c. 30.:
 Καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἤγε καὶ τῶν φίλων φεύγειν παρασιούτων οὐ
 προσέτιχεν, ἀλλὰ ποιήματα γράφων ἀνείδιζε τοῖς Ἀθηναίοις· εἰ δὲ — δου-
 λούνην (v. 1—4.) et supra: ὅμοια τούτοις, οἷς διὰ τῶν ποιημάτων γί-
 γραφεν· εἰς γὰρ κτλ. sequuntur 5. 7. 8. Denique Clem. Alex.
 Strom. I. p. 328. affert v. 5—8. V. 1. λυγρὰ, Diog. διωτὰ. —
 V. 2. μὴ τι θεοῖς τούτων, Diodorus μὴ θεοῖσι ταύτην. ibid. μοῖραν,
 Plut. μῆριν. — V. 3. ἐρείσματα scripsi, ἐρύματα Diodor. et Plut.,
 φύσια Diogenes. — V. 4. ταῦτα, Diodor. τοῦτο. ἔσχετε, Nicetas
 εἰχετε. — V. 5. Diogenes et Nicetas inverso ordine praerponunt v. 7.
 et 8. εἰς ἔπη αἰμύλου Plut. et Clemens, nisi quod etiam αἰμύλον
 apud hunc legitur, εἰς ἔπος αἰολον Diogenes et Diodorus.

εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γινόμενον βλέπετε·
 ἡμῶν δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἔχνησι βαίνει,
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος.

III. ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΤΗΡΟΝ.

11. [22.]

Νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
 τήνδε πόλιν ναιοῖς καὶ γένος ὑμέτερον·
 αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηϊ Θοῶ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
 ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
 5 οἰκισμῶ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῶδος ὀπάξοι
 ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέραν.

IV. ΤΠΟΘΗΚΑΙ ΕΙΣ ΕΛΑΤΤΟΝ.

12. [4.]

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχόμενῳ·
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθῆν·
 5 εἶναι δὲ γλυκὴν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν,
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
 χρίματα δ' ἰμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
 οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἤλιθε δίκη.

V. 6. γινόμενον, legebatur γιγνόμενον. — V. 7. Respicit Cratinus in Legibus Fr. 1.: 'Ἡμῶν δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται. — V. 8. χαῦνος; Diog. et Diodor. κούφος.

Fr. 11. Plutarch. vit. Sol. c. 26.: Καὶ αὐτὸς δὲ (Σόλων) μνήμηται τοῦ συνοικισμοῦ (Solorum, quae antea Aegea dicta fuit)· προσγορεύσας γὰρ ἐν ταῖς ἐλεγείαις τὸν Φιλόκμηρον· Νῦν δὲ σὺ κτλ. Vita Arati T. II. p. 430. ed. Buhle: Μνήμηται τῶν ἐν Κύπρῳ Σολίων Σόλων ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς πρὸς Κυπρίανορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος κτίσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλωνος ἀνόμασεν, ἀμοιβῆν ταύτην ἴμων τῆς συμβουλῆς αὐτῶ. Herod. V. 113.: Φιλόκμηρον Σόλων Ἀθηναῖος ἀπικόμενος ἐς Κύπρον, ἐν ἔπειτα αἰεὶσε τυράννων μάλιστα. V. 2. τὴν δὲ duo codd., vulgo τὴν apud Plutarchum, at τήνδε πόλιν Vita Arati.

Fr. 12. Stobaeus Floril. IX. 25. Parodia lusit Crates ap. Julian. Oratt. VI. p. 199. VII. p. 213. V. 1. assertt Clemens Alex. Strom. VI. p. 742.: Σόλων τῆς ἐλεγείας ὧδε ἀρχεται· Μνημοσύνης κτλ. — V. 3. μοι, Brunckius conjecit ἡμολ. — V. 7. et 8. assertt Plut. vit. Sol. c. 2. et usque ad οὐκ ἐθέλω comp. Sol. et

- πλοῦτος δ', ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίνεται ἀνδρὶ
10 ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
 ὃν δ' ἄνδρες μετίωσιν, ὑφ' ὕβριος οὐ κατὰ κόσμον
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργομασι πειθόμενος
 οὐκ ἐθέλων ἔπεται· ταχέως δ' ἀναμισγεται ἄτη·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίνεται ὥστε πυρός,
15 φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρῆ δὲ τελευτᾷ.
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐρορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν.
 ἠρινός, ὃς πάντου πολυχύμονος ἀτρογέτιο
20 πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἕδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν, αἰθρῆν δ' αὖτις ἔθρηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατ' ἀπείρονα γαῖαν
 καλόν· ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν· —
25 τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστῳ,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίνεται ὀξύχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἐλέηθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεγρήνη.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον· ἦν δὲ φύγωσιν
30 αὐτοί, μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχη,
 ἤλυθε πάντως αὐτε· καὶ ἄντιτα ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω.
 θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε·
 εὐθιγηεῖν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
35 ποῖν τι παθεῖν· τότε δ' αὖ τις οὐδύρεται· ἄχρη δὲ τούτου

Public. c. 1. — V. 9. πλοῦτος codd., vulgo πλοῦτον. παραγίνεται, scribebatur παραγίγεται. — V. 11. μετίωσιν Ahrens, vulgo τιμῶσιν. — V. 13. ἄτη Trincav., vulgo ἄτη. — V. 14. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 16. δὴν codd., vulgo δὴ. — V. 22. αὖτις Bachius, vulgo αὐτίς. — V. 23. κατ' ἀπείρονα unus cod., vulgo κατὰ πύονα. — V. 26. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 27. οὐ ἐ Hermanuus, vulgo οὔτε, codd. οὔτι. — V. 29. ἦν δὲ codd., vel οὐ δὲ, vulgo εἰ δὲ. — V. 31. αὐτε· καὶ ἄντιτα scripsi, legebatur αὐτίκ' ἀνάττα. ἄντιτα ἔργα cf. Hom. II. ε. 213. Od. φ. 51. 60. et παλιότητα ἔργα Od. α. 379. β. 144. — V. 32. ἢ γένος ἐξοπίσω Piersonus et unus cod., vulgo ἢ γιμύτων ὀπίσω, Sauppius ἢ γένος ὦν ὀπίσω. — V. 34. εὐθιγηεῖν αὐτὸς Ahrens, codd. ἐν δὴν εἰς αὐτὸς, ἐκ δὴν ἦν αὐτὸς, δεινὴν εἰς αὐτοῦ. — V. 35. αὖ τις Schneidewinus, vulgo αὖτις vel αὐτίς.

- χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τεφρόμεθα·
 χῶστις μὲν νοσοῦσιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῆ,
 ὡς ὑγιῆς ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
 ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ
 40 καὶ καλός, μορφήν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·
 εἰ δέ τις ἀρχήμων, πενήτης δέ μιν ἔργα βιάται,
 κεκτηῖσθαι πάντως χρήματα πλεῖστα δοκεῖ.
 σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
 ἐν νηυσὶν χρηζῶν οἰκάδε κέρδος ἄγειν
 45 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορευόμενος ἀργαλείοισιν,
 φεῖδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
 ἄλλος γῆν τέκνων πολυδένδρον εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει τοῖσιν καμπύλ' ἀροτρα μέλει·
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνῳ
 50 ἔργα δαεῖς χειρῶν συλλέγεται βίοντον·
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πέρι δῶρα διδάχθη
 ἰμερτῆς σοφίης· μέτρον ἐπιστάμενος·
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 55 ὧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
 οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
 ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες,
 ἱητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
 πολλὰκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίνεται ἄλγος,
 60 κοῦκ ἂν τις ῥύσασαι ἤπια φάρμακα δούς,

V. 37. πιεσθῆ codd., Brunckius ἀργαλέης ἐπίσθη. — V. 40. καλός, tres codd. κάλλος. — V. 42. κεκτηῖσθαι scripsi, simulat enim sibi esse plurimas opes; vulgo ἰνεργε κτήσασθαι, ib. πάντως Gosnerus, vulgo πάντων. πλεῖστα duo codd., vulgo πολλά. — V. 46. οὐδεμίαν scripsi, vulgo οὐδεμίην. — V. 47. εἰς ἐνιαυτοῖς fort. leg., i. e. omnibus annis, ἔτος εἰς ἔτος ut est apud Soph. Antigon. v. 340., vulgo εἰς ἐνιαυτόν. — V. 48. λατρεύει· sic distinxī, nam verbis τοῖσιν x. ἂ. μ. quae male cum prioribus copulantur, nova continetur sententia. — V. 50. ἔργα δαεῖς codd., vulgo ἔργαλειν. — V. 51. Μουσέων Brunckius, vulgo Μουσάων. ibid. πέρι scripsi, vulgo πάρα: conferas praeter alia Hom. Od. β. 88.: ἦ τοι πέρι κίρδια οἶδεν. et 116.: ἄ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη. διδάχθη Brunckius, vulgo διδάχθεις, quod servari potest, si πέρι pro παρῆσι dictum. — V. 55. συνομαρτήσωσι vulgo, συνομαρτήσουσι Brunckius. — V. 57. ἄλλοι vulgo, οὔθ' οἱ Salmasius. — V. 59. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 60. κοῦκ ἂν τις

- τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλείαις τε
 ἀψάμενος χειροῖν αἷψα τίθησ' ὑγιῆ
 Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρεϊ ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
 δῶρα δ' ἄφικτα θεῶν γίνεται ἀθανάτων.
- 65 πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
 ἢ μέλλει σχήσειν χρήματος ἀρχομένου,
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας·
 ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
 τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν
- 70 συντυχίην ἀγαθὴν, ἐκλυσιν ἀφροσύνης·
 πλοῦτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κῆται·
 οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλείστον ἔχουσι βίον,
 διπλασίως σπείδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖς ὥπασαν ἀθάνατοι·
- 75 ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαιίνεται, ἣν ὁπόταν Ζεὺς
 πέμπῃ τισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

13. [2.]

ἽΟλβιος ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μῶνυχες ἵπποι
 καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

φύσαι' scripsi, codd. κοῦκ ἂν τις λύσαι, κοῦ τις λύσαι' ἂν, Trincau.
 κᾶν τις λύσαιτο. — V. 61. κυκώμενον, Lobeckius conjecit κακώμενον. —
 V. 64. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 65—70. leguntur in Theogni-
 deis v. 585—590., ubi legitur πᾶσιν τοι κ. — V. 66. ἢ μέλλει vel ἢ
 μέλλοι libri, Theognis πῆ μέλλει. ib. χρήματος, Theognis πρήματος. —
 V. 67. εὖ ἔρδειν, Theognis εὐδοκιμῆιν. προνοήσας ut Theognis unus cod.,
 vulgo προορήσας. ἔρδειν et v. 69. ἔρδοντι scripsi, legebatur ἔρδειν et
 ἔρδοντι. — V. 68. ἐς scripsi, vulgo εἰς. — V. 69. κακῶς duo codd. et
 marg. Gesn. quod necessario flagitat vel illud ἔκλυσιν ἀφροσύνης, vulgo
 καλῶς, itaque Theognis, quod correxi. ib. δίδωσιν, Theognis τίθησιν. —
 V. 71—76. leguntur in Theognideis 226—230. Aristoteles Polit.
 I. 3. 9. v. 71. Solonis nomine affert: ἢ γὰρ τῆς τοιαύτης κτήσεως
 αὐτάρκεια πρὸς ἀγαθὴν ζωὴν οὐκ ἀπειρός ἐστιν, ὡς περ Σόλων φησὶ
 ποιήσας· πλοῦτου δ' οὐδὲν κτλ. Cf. Plut. de cupid. div. c. 4. ubi
 ἀνθρώποισι, et sic etiam Theognis. — V. 72. βίον, Theognis νόον. —
 V. 73. διπλασίως, Theognis διπλάσιον. — V. 74. κέρδεα κτλ., Theognis
 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη. — V. 75. ἄτη codd., vulgo
 αὐτή vel αὐτη. αὐτῶν, Theognis αὐτῆς. ibid. ὁπόταν, Theognis
 ὁπότε. — V. 76. τισομένην, Theognis τειρομένης. ibid. ἄλλοτε ἄλλος
 ἔχει Schaeferus ex Theognide, vulgo ἄλλοτε τ' ἄλλος ἔχει, codd. ἄλλοι
 ἂν ἄλλος ἔχοι, vel ἄλλοτε τ' ἄλλος ἔχοι, Hermannus ἄλλοθεν ἄλλος ἔχει.
 Fr. 13. Plato Lyside 212. E.: ψεύδεθ' ὁ ποιητὴς ὃς ἔφη·

14. [7.]

Οὐδὲ μάκαρς οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πονηροὶ
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἡέλιος καθορᾷ.

15. [5.]

Ἴσόν τοι πλουτεῦσιν ὄτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾗ μόνῃ ταῦτα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἀβρὰ παθεῖν,
5 παιδὸς τ' ἠδὲ γυναικὸς, ἐπὶν κήνταυθ' ἀφίκηται,
ἦβη· σὺν δ' ὤρη γίνεται ἀρμόδια.
(ταῦτ' ἀφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἄιδεω·
οὐδ' ἂν ἄποινα διδούς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
10 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.)

Ὀλβιος κτλ. Solonis esse docet Hermias in Phaedr. p. 78. ed. Ast.:
Καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἔργῳ μνημονεύει (Solon) λέγων·
Ὀλβιοι· ᾧ κτλ. Respicit Lucian. Amor. c. 48.: Ὀλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς
κατὰ τὴν τῶν σοφῶν ἀπόφασιν, ᾗ παιδὲς τε νέοι καὶ μῶνυχες ἵπποι.
Eadem in Theognideis 1253., ubi θηρεῖται τε κύνας καὶ ξένοι
ἄλλοδαποί.

Fr. 14. Stobaeus Floril. XCVIII. 24. V. 1. μάκαρς Stephanus,
libri μάκαρ.

Fr. 15. Plut. vit. Solon. c. 2.: Πλοῦτον δ' οὐκ ἐθαύμαζεν (Σόλων),
ἀλλὰ καί φησιν ὁμοίως πλουτεῖν, ᾗτε πολὺς — ἀρμονία. Leguntur
in Theognideis v. 719—724. sed cum quatuor, qui illis subjun-
guntur versus 725—728. cum his arctissime cohaereant, consenta-
neum est, haec quoque Solonis esse. V. 1. Ἴσόν τοι ex Theognide
additum. — V. 3. μόνῃ ταῦτα, Theognis τὰ δέοντα. — V. 4. πλευρῇ
Plutarchus, Theognis πλευραῖς. Cf. Horat. Epp. I. 12. 5.: „Si
ventri bene, si lateri est pedibusque tuis nil Divitiae poterunt re-
gales addere majus.“ qui locus tuetur πλευρῇ. — V. 5. ἐπὶν κήν-
ταυθ' seripsi, vulgo ἐπὶν καὶ ταῦτ'. — V. 6. ἦβη, plures codd.
ἦβης, quod fortasse aliquis probet, ita ut cum ἐνταῦθα jungatur,
tunc autem genitivi παιδὸς et γυναικὸς referendi essent ad παθεῖν,
quod displicet, et praeterea ἀρμόδια vel ἀρμόδιον scribendum.
ἀρμόδια seripsi, vulgo apud Plutarchum ἀρμονία. γίνεται Plutarch.,
γίγνεται Theog. Apud Theognidem longe aliter haec leguntur: παθεῖν
παιδὸς τ' ἠδὲ γυναικὸς· ὅταν δὲ κε τῶν ἀφίκηται ὤρη, σὺν δ' ἦβη γίνεται
ἀρμόδιος vel ἀρμόδιον.

16. [6.]

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
 ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμεινόμεθα
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδόν ἐστιν,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

17. [8.]

Γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
 μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μῦνον ἔχει.

18. [9.]

Πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανὲς νόος ἀνθρώποισιν.

19. [11.]

Ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
 καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

20. [10.]

Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

Fr. 16. Plutarchus Solone c. 3.: "Οτι δ' ἀντίον ἐν τῇ τῶν πηγῶν μερίδι μᾶλλον ἢ τῇ τῶν πλουσίων ἔταπτε, δῆλόν ἐστιν ἐκ τούτων· Πολλοὶ γὰρ κτλ. Leguntur in Theognideis v. 315—18. Vv. 2. 3. 4. laudat Plut. de tranquill. an. c. 13. et de prof. in virt. c. 6. v. 2. et initium v. 3. de° capienda ex inimic. util. c. 11. V. 1. γὰρ, Theognis τοι. — V. 2. αὐτοῖς, Theognis τούτοις. — V. 3. ἐστιν Plutarchus, nisi quod unus cod. αἰεὶ, itaque Theognis.

Fr. 17. Clemens Alex. Strom. V. p. 694. ed. Potter.: Σοφώτατα γέγραπται τῷ Σόλωνι ταῦτα περὶ θεοῦ· Γνωμοσ. κτλ. Cfr. fr. 18.

Fr. 18. Clemens Alex. Strom. V. p. 727. ed. Potter.: Ἱσοδοσ· Μάντις δ' οὐδεὶς ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, "Οστις ἂν εἰδείη Ζηγὸς νόον αἰγιόχοιο. Εἰκότως ἄρα Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς ἐλεγείαις καὶ αὐτὸς κατακολουθήσας Ἱσιόδῳ· Πάντη κτλ.

Fr. 19. Plutarchus vit. Sol. c. 31. Sept. sapient. conviv. c. 13. Amator. c. 5. Hermias in Phaedr. 78. Ast. V. 2, aliquot codd. Plutarchi Μουσαίων.

Fr. 20. Plutarchus Solone c. 2.: ὅς γε καὶ πρεσβυτέρος ὢν ἔλεγε γηράσκω αἰεὶ π. δ. ibid. c. 31. γηράσκω δ' αἰεὶ. Cf. Plato Amator. p. 133. C. Lach. p. 188. 6. p. 189. A. de republ. VII. p. 536. D. Schol. Soph. Antig. 711. Cic. de Senect. c. 8. etc. 14. adde Valer. Max. VIII. 7.

21. [1.]

Ἔσθ' ἤβης ἐρωτοῖσιν ἐπ' ἀντίσει παιδοφιλήσῃ
μηρῶν ἰμεῖρων καὶ γλυπεροῦ στόματος.

V. ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ.

22. [21.]

Ἄλλ' εἴ μοι κἄν νῦν ἔτι πείσαι, ἔξελε τοῦτο,
μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῶον ἐπεφρασάμην,
καὶ μεταποίησον, Διγναστάδῃ, ὡς δ' αἶεθ·
Ὀγδωνονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

23. [21.]

Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
καλλείπομι θανῶν ἄλγυα καὶ στοναχάς.

VI. ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΙΑΝ.

24. [20.]

Εἰπέμεναι Κριτῆ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ ἀμαρτινὸς πεῖσεται ἡγεμόνι.

Fr. 21. Plutarch. Amator. c. 5. εὐ γὰρ καὶ Δία, ἔφη, τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρησιῶν αὐτῷ γνώμονι τοῦ ἐρωτικῆ ἀνδρός· ἔσθ' ἤβης κτλ. V. 1. ἔσθ' ἤβης, duo codd. ἐσθ' ἤβης, vett. edd. ἐς Θήβης. παιδοφιλήσῃ, Brunckius παιδαφιλήσας, sed cf. Pollux III. 70. καὶ παιδοφιλοῦσθαι Πλάτων εἰρηκέν ὁ κομικός. — V. 2. ἰμεῖρων apud Plut. omissum. Legitur integer hic versus ap. Athen. XIII. p. 602. E. Apulej. Apolog. p. 192. ed. Seriv.: „Num igitur etiam Solonem fuisse severam virum atque philosophum negabis, cujus ille lascivissimus versus est: μηρῶν κτλ.“

Fr. 22. Diogenes Laert. I. 60.: Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ Μιμνέρμον γράψαντος· Δι γὰρ ἄτερ νοῦσων τε καὶ ἀργαλίων μελοδῶνων Ἐξηρονταίτη μοῖρα κίχοι θανάτου, ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· ἄλλ' εἴ μοι κτλ. — V. 2. σεῦ Florens Christianus, vulgo σ' εὐ. λῶον ἐπεφρασάμην scripsi, vulgo τοῖον ἐπεφρασάμην, Florens Christianus λῶον ἐφρασάμην. — V. 3. Διγναστάδῃ scripsi, vid. Suidas v. Μιμνέρμος· Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Διγναστάδῃς διὰ τὸ ἱμμελὲς καὶ ἡδύ. Libri ἀγνίας ταδί, ὄργυα ἐς ταδί, vulgo ex Sopingii conjectura τᾶγυρι ταδί.

Fr. 23. Plutarchus Comp. Solon. et Poplic. I.: Τοῖς περὶ Μιμνέρμον ἀντιπῶν περὶ χρόνον ζωῆς ἐπιπεφώνηκε· Μηδέ μοι κτλ. Eadem Stobaeus Floril. CXXII. 3.

Fr. 24. Schol. Platon. p. 424. ed. Bekk. Aristoteles Rhet. I. 15.: Κλεισφῶν κατὰ Κριτίου τοῖς Σόλωνος ἐλεγείοις ἐχρήσατο, λέγων

25. [3.]

- Παῖς μὲν ἀνηβος ἔων ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων
 φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσιν·
 τοὺς δ' ἑτέροους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἑπτ' ἐνιαυτοίς,
 ἥβης ἐκφαίνει σήματα γινομένης·
 5 τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀξομένωσαν ἔτι γυίων
 λαχνοῦται, χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης·
 τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μίγ' ἄριστος
 ἰσχύν, ἦν τ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
 πέμπτῃ δ' ὠρίου ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
 10 καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεῖν·
 τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
 οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμν' ἐθέλει·
 ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μίγ' ἄριστος
 ὀκτώ τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
 15 τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ
 πρὸς μεγάλην ἀρετὴν σῶμά τε καὶ δύναμις·

ὅτι πάλαι ἀσεληγῆς ἡ οἰκία· οὐ γὰρ ἂν ποτε ἐποίησε Σόλων· Εἰπεῖν
 μοι Κριτία πυρφότριχι πατρὸς ἀκούειν. Plato Charmid. 157.
 E.: Ἡ πατρῷα ὑμῖν οἰκία ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου καὶ ὑπὸ Ἀνακρίοντος
 καὶ ὑπὸ Σόλωνος καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεικωμισμένη παρα-
 δέδοται ἡμῖν ὡς διαφέρονσα κάλλι τε καὶ ἀρετῇ καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ
 εὐδαμονία.

Fr. 25. Clemens Alex. Strom. VI. p. 814.: Τὰς τῶν ἡλικιῶν
 μεταβολὰς κατὰ ἑβδομάδα γίνεσθαι Σόλωνος αἱ ἐλεγείαι δηλοῦσιν ὡδὲ πως·
 Παῖς μὲν κτλ. Eadem Philo T. I. p. 25. Respicit huc Censori-
 nus de Die Nat. c. 14. Ambros. Epp. VI. 39. et fortasse Aristoteles
 Polit. VII. 14.: Ἡ τῆς διανοίας ἀκμὴ ἔστιν ἐν τοῖς πλείστοις ἤνπερ τῶν
 ποιητῶν τινες εἰρήκασιν οἱ μετροῦντες ταῖς ἑβδομάσι τὴν ἡλικίαν, περὶ
 τὸν χρόνον τὸν τῶν πενήκοντα ἐτῶν. Cf. praeterea Macroh. Somn.
 Scip. I. 6. Ceterum Frankius et Porsonus hoc carmen in dubi-
 tationem vocaverunt. V. 3. τελέσῃ Schaeferus, vulgo τελέσει. —
 V. 4. σήματα Philo, σπέρματα Clemens, γινομένης cod. Clem., vulgo
 utroque loco γινομένης. — V. 5. ἔτι scripsi, vulgo inepte ἐπί.
 γυίων, unus cod. Clem. γενύων. — V. 7. πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μίγ',
 Clemens παῖς ἐν ἑβδομάδεσιν. — V. 8. ἦν τ' Clemens, οἶ τ' Philo. —
 V. 9. ὠρίου scripsi, legebatur ὠριον. γάμου μεμνημένον Clemens,
 μεμνημένον ἢ γάμου Philo. — V. 10. εἰσοπίσω Clemens, Philo ἐσο-
 πίασω. — V. 12. ἔρδειν et ἐθέλει scripsi, οὐδ' ἔρδειν — ἔργ' ἀπά-
 λαμνα θέλει Clemens, οὐδ' ἐσιδεῖν — ἔργα μάταια θέλει Clemens. —
 V. 15. μαλακώτερα Philo, μετριώτερα Clemens. — V. 16. σῶμά τε
 καὶ δύναμις Clemens, γλώσσά τε καὶ σοφίη Philo, et sic legit Ambrosius

τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε θῆ τελέσῃ θεὸς ἐπι' ἐνιαυτοῦς,
οὐκ ἂν ἄωρος ἑὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.

26.

Ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταρασσεται· ἦν δὲ τις αὐτὴν
μὴ κινή, πάντων ἐστὶ δικαιοσύνη.

27. [16.]

Νείλου ἐπὶ προχοῇσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς.

28.

Πολλὰ ψεύδονται αἰοῖδοί.

VII. Ε Π Η.

29. [23.]

Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,
θεομοῖς τοῖςδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι.

VIII. ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΟΙ ΠΡΟΣ ΦΩΚΟΝ.

30. [24.]

Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου

„lingua ac sapientia mollior.“ Schaeferus σῶμά τε καὶ σοφίη. — V. 17. τελέσῃ Schaeferus, ὅτε θῆ τελείη. θεὸς ἐπὶ ἐνιαυτοῦς Clemens, εἴ τις τελείας κατὰ μέτρον ἵκοιτο Philo. — V. 18. ἔχοι Philo, ἔχει Clemens.

Fr. 26. Plutarch. vit. Solon. c. 3.: ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἀπλοῦς ἐστὶ μίαν καὶ ἀρχαίος, ὡς δῆλον ἐκ τούτων· ἐκ νεφέλης — ἀστεροπῆς (Fr. 9. v. 1. 2.), ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα κτλ. vulgo haec priori disticho subjungunt, sed Plutarchus potius ex diversis elegiis duo diversa exempla petiit, viditque etiam Schneidewinus ab illo loco haec aliena esse.

Fr. 27. Plutarch. vit. Solon. c. 26.: Πρῶτον μὲν οὖν εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο, καὶ διέτριψεν, ὡς καὶ πρότερον αὐτὸς φησὶ· Νείλου κτλ. Illud πρότερον indicare videtur, illum versum petiitum esse ex alio aliquo carmine, quam in quo iter illud persecutus sit.

Fr. 28. Schol. Plat. p. 465. ed. Bekk.: πολλὰ ψεύδονται αἰοῖδοί — ἐμνήσθη ταύτης (παροιμίας) καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος ἁ καὶ Σόλων ἐλεγείας καὶ Ἰλιάων ἐπιγράμματα.

Fr. 29. Plut. vit. Sol. c. 3.: ἔπειτα δὲ φασιν, ὅτι καὶ τοὺς νόμους ἐπεχείρησεν ἐπιτίνας εἰς ἔπος ἐξενεγκῆν καὶ διαμνημονεύουσαι τὴν ἀρχὴν οὕτως ἔχουσαν· πρῶτα κτλ. V. 1. εὐχόμεσθα Stephanus, libri εὐχόμεθα, εὐχόμεσθα, εὐχόμεθα.

Fr. 30. Plutarch. Solon. c. 14.: Πρὸς Φῶκον ἐκ ταῖς ποιήμασι

οὐ καθήγήμεν, μίαντας καὶ καταισχύντας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικῆσειν δοκέω
5 πάντας ἀνθρώπους.

31.

Χαῦνα μὲν τότε ἐφρόσαντο, νῦν δέ μοι χολαίμενοι
Λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὀρώσιν πάντες ὥστε δῆιοι.

32.

Οὐκ ἔφην Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἔσθλα γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
περιβαλὼν δ', ἄγρην ἀγασθεῖς, οὐκ ἀνέσπασεν μέγα
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἄμαρτιῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς·
5 ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἀφθονον λαβῶν
καὶ τυραννεύσας Ἀθηνέων μούνον ἡμέρην μίαν
ἀσκὸς ὕστερον δεδάριθαι κάπιτετριφθαι γένος.

33.

Ἄ μὲν ἄελπτα σὺν θεοῖσιν ἦνυσ', ἄλλα δ' αὖ μάτην
ἔρδον.

γράφων· Εἰ δὲ γῆς, φησὶ κτλ. Ὅθεν εὐδελον, ὅτι καὶ πρὸ τῆς νομοθεσίας μεγάλην δόξαν εἶχεν. V. 3. μίαντας καὶ καταισχύντας, aliquot codd. καὶ omittunt. — V. 4. αἰδεῦμαι unus cod., vulgo αἰδοῦμαι.

Fr. 31. Plutarchus Solon. c. 16.: Ὅτι δ' οὐκ προσέκρουσε τοῖς πλείστοις ἕτερα προσδοκῆσαι, αὐτὸς εἶρηκε περὶ αὐτῶν, ὡς Χαῦνα κτλ. V. 1. χολαίμενοι scripsi, vulgo χολούμενοι. — V. 2. δῆιοι Reiskius, vulgo δῆιον.

Fr. 32. Plutarchus Solon. c. 14.: Ἄ δὲ φρογόντος αὐτοῦ τὴν τυραννίδα πολλοὶ καταγελῶντες ἔλεγον, γέγραπεν οὕτως· Οὐκ ἔφην κτλ. Τῶστα τοὺς πολλοὺς καὶ φαύλους περὶ αὐτοῦ πεποίηκε λέγοντας. V. 3. ἄγρην ἀγασθεῖς conjungenda sunt, scripsi autem ἄγρην, vulgo ἄγχαν. ἀγασθεῖς Lobeckius, ἀγρευτής Coraës et Schaeferus conjecerunt, ἀνέσπασεν Xylander, libri ἀπέσπασε, ἐπέσπασε, ἐπέσπασε, ἔσπασε, ἔχασε. — V. 4. libri ἄμαρτιῇ, alii ἀράρτη vel ἄμαρτιῇ, vulgo ἄμαρτιῶν. — V. 5. ἤθελον Xylander, libri ἤθελε. — V. 6. τυραννεύσας, alii codd. τυραννίσας. — V. 7. ἀσκὸς duo codd., ceteri αὐτὸς. ibid. κάπιτετριφθαι unus cod., vulgo καὶ ἐπιτετριφθαι.

Fr. 33. Aristides περὶ τοῦ παραφθέγγμ. T. II. p. 536. Dindf.: Ὁ δὲ δὴ Σόλων καὶ βιβλίον ἐξεπέτηδες πεποίηκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν, ἐν ᾗ ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ ταῦτα· Ἄ μὲν κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ἐν τετραμέτροις. V. 1. ἄ μὲν Gaisfordius, vulgo ἄμα γάρ, duo codd. ἄ μὲν γάρ. ἦνυσ' Gaisfordius, vulgo ἦνυσσα. ἄλλα δ' Gaisfordius, vulgo ἄμα δ'. αὖ O. Schneiderus, vulgo οὐδ.

34.

Συγχίας ἀπαντάσαι καὶ ταραξας τὴν πόλιν
ἀσθενέστερος γένομαι τῶν καταστήσαι πάλιν.

IX. IAMBOS.

35. [25.]

Συμμαρτυροῖη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ Κρόνου
μήτηρ, μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων,
ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
ὕρου ἀνεῖλον πολλαγῆ πεπηγότας.
5 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.
πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδικίως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπο
χρησμον λέγοντας, γλώσσα οὐκέτ' Ἀττικὴν
10 ἰέντας, ὡς ἂν πολλαγῆ πλανωμένους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' ἄντου δουλίην ἀεικέα

Fr. 34. Plutarch. vit. Sol. c. 15. : ἀλλ' ἢ μὴν ἄριστον ἦν οὐκ ἐπήγαγεν ἰατρειαν οὐδὲ καινοτομίαν, φοβηθεὶς μὴ συγχίας παντάπασι κ. τ. τ. π. ἀ. γίνηται τ. κ. πάλιν καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον. Solonis versus esse vidit Bekkerus, sed ultima καὶ συναρμόσασθαι πρὸς τὸ ἄριστον Plutarchi sunt. V. 1. ἀπαντάσαι Schaeferus, vulgo παντάπασι. — V. 2. γένομαι scripsi, vulgo γίνηται.

Fr. 35. Aristides T. II. p. 536. ed. Dindf. : ἐν δὲ τοῖς ἰάμβοις (Σόλων) Συμμαρτυροῖη — οὐκ' ἂν κατόχευε δημοκρατίαν. — e. usque ad v. 19. Partem asserti, etiam Plutarchus Solon. c. 15. : Οἱ πλείστοι πάντων ὁμοῦ φασὶ τῶν συμβεβηκότων ἀνάγκη γενέσθαι τὴν πεσούθειαν καὶ τοῦτο τοῖς συγκρατεῖ μύλλων ἐὰν πειρήματα. Σημνύεται γὰρ Σόλων ἐν ταῦτοις, ὅτι τῆς τε προῦποκειμένης γῆς ὄρου ἀνεῖλε — ἐλευθέρα. Καὶ τῶν ἀγωνίμων πρὸς ἀρχαῖον γεγονότων πολιτῶν τοὺς μὴν ἀνήγαγεν ἀπὸ ξίνης γλώσσα κτ. — ἐροίας. i. e. v. 4. 5. 9. 10. 11. 12. V. 1. Κρόνου Clavigerus, Ilber πρόου, Reiskius ἐν μίμικ χρόνου conjectavit. — V. 3. μέλαινα, τῆς Brunckius, vulgo μέλαινα ἦς, vel μέλαινα ἦς. — V. 4. πολλαγῆ, apud Plutarchum unus codex πολλαγῶ. — V. 5. δουλεύουσα Plutarchus et Aristides ebdem duo, apud quem vulgo δουλεύουσα. — V. 6. θεόκτιτον Reiskius et unus cod., vulgo θεόκτιστον. — V. 8. τοὺς δ', nescio an scribendum sit πῆς δ', ut illi ipse, qui modo dieti sunt, dicantur obsecuri et obfuscati sermonis ambagibus uti esse. Ibid. ὑπο χρησμον Reiskius, nisi quod χρησμούς scripsit et pervenit sententiam, vulgo ὑπόχρησμού, Ahrens χρησμοδόντας. — οὐκέτ' Aristides, οὐκ Plutarchus. — V. 11. δουλίην Brunckius, vulgo δουλίην vel δουλίην, Plutarchus δουλοσύνην.

- ἔχοντας, ἤδη δεσποτῶν τρομεμένους,
 ἔλευθέρους ἔθηκα· ταῦτα μὲν κράτη
 ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας
 15 ἔρεξα καὶ διήλθον ὡς ὑπεσχόμην.
 Θεσμούς δ' ὁμοίους τῷ κακῷ τε κάγαθῷ
 εὐθεΐαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβῶν
 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνήρ
 20 οὗτ' ἂν κατέσχε δῆμον οὗτ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἂν ταράξας πῖαρ ἐξέλη γάλα.

36. [25.]

- * * * Εἰ γὰρ ἦθελον
 ἂ τοῖς ἐναντίοισιν ἦνδανεν τότε,
 αὐτίς δ' ἂ τοῖσιν ἑκατέροις δρᾶσαι δίχα,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἦδ' ἐχηρώθη πόλις.
 5 τῶν εἶνεκ' ὀργὴν πάντοθεν κυκούμενος
 ὡς ἐν κυσὶν πολλαῖσιν ἐστράφην λύκος.

37. [26.]

Πίνουσι καὶ τρώγουσιν, οἱ μὲν Ἴτρια,
 οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους

V. 12. ἤδη scripsi, vulgo ἦδη, Bachius ἡδῆ. δεσποτῶν unus
 cod., vulgo δεσπότας. — V. 13. κράτη unus cod., vulgo κράτει. —
 V. 14. affert etiam Plut. vit. Sol. c. 15. βίην, apud Aristid. βίαν. —
 V. 15. ἔρεξα due codd., vulgo ἔρεξα. — V. 16. ὁμοίους duo codd.,
 vulgo ὁμοίως. — V. 18. ὡς, fortasse scribendum ἢ ὡς. — V. 20.
 Apud Aristidem legitur οὐκ ἂν κα. δῆμον, et Plut. qui vit. Solon.
 c. 16. haec rediintegrat: καὶ τοι, φησί (Σόλων) ὡς, εἴ τις ἄλλος ἔσχε
 τὴν αὐτὴν δύναμιν, οὗτ' ἂν κ. δῆμον οὗτ' ἐπ. κτλ. Canterus θυμὸν conjecit.

Fr. 36. Aristides T. II. p. 537. pergit: ἴτα τί φησιν ὁ Σόλων·
 εἰ γὰρ κτλ. apparet ex eodem carmine esse, et pauca tantum inter-
 cidisse. V. 2. ἦνδανεν unus liber, vulgo ἦνδανε. — V. 3. αὐτίς
 scripsi, vulgo αὐτίς. ibid. ἑκατέροις Ahrens, vulgo ἑτέροις. ibid.
 δίχα O. Schaeiderus et Ahrens, vulgo διά. — V. 4. ἐχηρώθη Valcke-
 narius, libri ἔχειρώθη. — V. 5. εἶνεκ' scripsi, vulgo οὐνεκ'. ὀργὴν
 quamvis dubitantur scripsi, vulgo ἀρχήν, Lobeckius ὀργῇ κυκλούμενος.

Fr. 37. Hoc et fr. 38. 39. ex uno eodemque carmine convi-
 vali petita esse apparet. Athenaeus XIV. p. 645. F.: γούρος οἱ
 πλακούντος εἶδος ὁ Σόλων ἐν τοῖς ἰάμβοις φησί· Πίνουσι κτλ.

γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὐδὲ πεμμάτων
 ἄπειτι· σφῆδεν· ἄσσα δ' ἀνθρώποισι γῆ
 5 φέρει μέλαινα, πάντα γ' ἀφθότως πάρα.

38.

Σπείδουσι δ' οἱ μὲν ἔγδιν, οἱ δὲ σίλαμον,
 οἱ δ' ὄξος.

39.

Κόκκωνας ἄλλος, ἄτερος δὲ σήσαμα.

40.

Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως κἀδίκως.

X. ΣΚΡΑΛΙΟΝ.

41. [27.]

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 5 - - - - -

Πεφυλαγμένος ἀνδρα ἕκαστον ὄρα,
 μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων κραδίη
 φαιδρῶ σὲ προσενέπη προσώπω,
 γλῶσσα δὲ οἱ διχόμυθος
 5 ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῆ.

V. 3. οὐδὲ scripsi, vulgo οὐτε. — V. 4. οὐδέν· ἄσσα δ' scripsi, vulgo οὐδ' ἕκαστον, edd. οὐδέν· ὄσσ' ἄν. — V. 5. πάντα γ' scripsi, vulgo πάντα δ'.

Fr. 38. Pollax X. 103.: καὶ ἔγδιν δὲ τὴν θυλίαν κακλήμασι Σόλων τε ἐν τοῖς Ἰαμβοῖσι λέγων· Σπείδουσι κτλ. ita Casaubon., vulgo πεισίδ' οἱ μὲν.

Fr. 39. Phrynichus p. 396. ed. Lobeck.: ἔτι καὶ τῶν κόκκωνα οἱ πολλοὶ λέγουσι ἀρθῶς· καὶ γὰρ Σόλων ἐν τοῖς ποιήμασιν οὕτω χρῆται· Κόκκωνας κτλ. Nunnesius κόκκωνα δὲ — ἔτιρος. fortasse scribendum κόκκωνας δ'.

Fr. 40. Diogenianus Provv. II. 99. Apostol. IV. 53.: Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δ. κ. Ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων παραινετική. Unus cod. ἀρχῶν δ. κὰν δίκη κὰν μὴ δίκη. Recte Schneidewinus ἀρχῶν, sed non crede hunc Solonis esse versum, verum poetam similem sententiam in Elegiis protulisse.

Fr. 41. Dieg. Laert. I. 61.: τῶν ἀδομένων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα· Πιφυλαγμῖνος κτλ. V. 3. σι addidi, vulgo deest, Ἠgenius πρὸς σ' ἐπέπη.

42.

Suidas: *Κιγχάνειν τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλων.* Nisi forte respicit Fr. 22. 4.

43.

Photius p. 491. 21.: *Ῥοῦν τὸ ἡδυσμα Σόλων.*

VI.

PHOCYLIDES.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

*Καὶ τότε Φωκυλιδεω· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὔ·
Πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Λέριος.*

2.

*Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
Οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὐς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.*

II. ΕΠΗ.

3.

*Καὶ τότε Φωκυλιδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο
γῆλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ συνὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης·*

Phocylides. Fr. 1. Strabo X. 487.: *Διβεβλήντο γὰρ ὡς
κακοήθεις οἱ Λέριοι· ἔστι δὲ τῶν Σποράδων Λερία.* Cfr. Eustath.
Dionys. Perieg. 530. Demodocus Lergius Anth. Pal. XII. 27.: *Καὶ
τότε Δημοδόκου· Χίοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὔ· Πάντες πλὴν Προ-
κλέους· καὶ Προκλῆς Χίος.*

Fr. 2. Anthol. X. 117.: *Φωκυλίδου.* Fortasse autem alterum
distichon separandum est, ut nova aliqua haec sit sententia. V. 3.
*Θωπεύω Planud., ποθείω cod. Pal. ibid. ἄρα τιμῶ Planud., ἄρ'
ἀτιμάσω cod. Pal.*

Fr. 3. Stobaeus Floril. LXXIII. 60.: *Φωκυλίδου· Καὶ κτλ.
V. 1. γέγοντο cod., vulgo γίνονται.*

εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περιδρομος, εἶδος ἀρίστη·
 5 ἢ δὲ σὺς βλασυρῆς, οὐτ' ἄρ' κακῆ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
 ἢ δὲ κυνός, χαλεπὴ τε, καὶ ἄγριος· ἢ δὲ μελλισσῆς
 οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
 ἦς εὐχον, φίλ' ἐταῖρε, λαχεῖν γάμου ἱμερόεντος.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τί πλέον γένος εὐγενὲς εἶναι,
 οἷς οὐτ' ἐν μύθοις ἔπεται χάρις οὐτ' ἐνὶ βουλῇ;

5.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλω κατὰ κόσμον
 οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραϊνούσης.

6.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρὴ τοι τὸν ἐταῖρον ἐταίρω
 φροντίζειν ἄσσ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

7.

Χρητῶν πλοῦτου μελέτην ἔχε πῖονος ἀγροῦ·
 ἀγρὸν γὰρ τε λέγουσιν Ἀπέλθειν κέρας εἶναι.

8.

Νυκτὸς βουλευεῖν, νυκτὸς δὲ τοι ὀξυτέρη φρενὴν
 ἀνδράσιν· ἡσυχίη δ' ἀρετὴν διζημένω ἐσθλή.

V. 8. γάμον ἱμερόεντος, γάμον ἱμερόικτα Brunckius.

Fr. 4. Stobaeus Floril. LXXXVII. 2.: Φωκυλίδου· καὶ κτλ. V. 1. Φωκυλίδεω Brunckius, vulgo Φωκυλίδου. τί Brunckius et Wakefieldius, vulgo τό.

Fr. 5. Dio Chrysostomus XXXVI. T. II. p. 79.: Ἡ τοῦ Φωκυλίδου ποιησὶς ἐστὶν οὗ τῶν μακρὰν τινα καὶ συνεχῆ πώλησιν εἰρόντων, ὥσπερ ὁ ἑμπερος μίαν ἐξῆς διέξεισι μάχην ἐν πλείοσιν ἢ πεντακισχιλίοις ἔπειν· ἀλλὰ κατὰ δύο καὶ τρία ἔπη αὐτῶ καὶ ἀρχὴν ἢ πώλησιν καὶ πέρασ λαμβάνει, ὥστε καὶ προστίθῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καθ' ἕκαστον διανοήμα, ἅτε σπουδαῖον καὶ πολλοῦ ἀξίον ἠγούμενος· οὐχ ὥσπερ Ὅμηρος οὐδαμῶ τῆς ποιήσεως ἀνόμισαν αὐτόν· ἢ οὐ δοκεῖ σοι εἰκότως προσθεῖναι Φωκυλίδης τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ καὶ ἀποφάσει; Καὶ τόδε κτλ. V. 2. κρίσασιν ed. Venet. et unus codex, vulgo κρείσασιν.

Fr. 6. Phrynichus Ecl. p. 358. ed. Lohsek.: Γογγυσμός καὶ γογγύζω· ταῦτα ἀδόκιμα μὲν οὐκ ἔστιν, ἰακὴ δὲ Φωκυλίδην γὰρ οἶδα κερημένον αὐτῶ τὸν Μιλήσιον, ἄνδρα παλαιὸν σφόδρα· Καὶ κτλ.

Fr. 7. Stobaeus Floril. LVI. 6.: Φωκυλίδου· Χρητῶν κτλ.

Fr. 8. Orion p. 43. ed. Schneidew.: ἐκ τῶν Φωκυλίδου. V. 2. ἀρετὴν διζημένω Schneidewinus, cod. ἀρετηδιζημένω.

9.

Πολλοὶ τοι δοκέουσι σαβίρρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ελαφρόνοοί περ ἰόντες.

10.

Δίξῃσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ἢ βίος ἀσκεῖν.

11.

Χρῆ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισσομενάων
ἠδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

12.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

13.

.... Χρῆ παῖδ' ἔτ' ἰόντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα ....

14.

Πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

15.

Ἄλλ' ἄρα δαίμονες εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι.

Fr. 9. Stobaei Appendix p. 10. ed. Gaisf. : Φωκυλίδου.

Fr. 10. Diogenianus IV. 39. : Δίξῃσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ' ὅταν ἢ βίος, quem versum redintegrat Plato de rep. III. p. 407. A. : Φωκυλίδου γὰρ — οὐκ ἀκούεις πῶς φησι, δεῖν ὅταν τῷ ἤδη βίος ἢ ἀρετὴν ἀσκεῖν. διξῃσθαι Schweidewinus scripsit.

Fr. 11. Athenaeus X. p. 428. B. : ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη· Χρῆ δ' κτλ. περινισσομενάων epit., περινισσομενάων vel πρὸ νισσομενάων codd.

Fr. 12. Aristoteles Polit. IV. 8. : Καλῶς εὖτατο Φωκυλίδης· Ἡολλά κτλ.

Fr. 13. Plutarch. de pueror. educ. c. 5. : Κινδυνεύει δὲ καὶ Φωκυλίδης ὁ ποιητὴς καλῶς παραινεῖν, λέγων· Χρῆ κτλ. Brunckius hexametrum composuit: Παῖδ' ἔτ' ἰόντα χρεῖν δὴ καλὰ διδάσκειν ἔργα.

Fr. 14. Plutarchus de audit. c. 18. : οὐ γὰρ μόνον, ὡς φησι Φωκυλίδης· Πόλλ' κτλ.

Fr. 15. Clemens Alex. Strom. V. 725. Potter. : Φωκυλίδης τοὺς ἀγγέλους δαίμονας καλῶν· τοὺς μὲν εἶναι ἀγαθὸν αὐτῶν, τοὺς δὲ

16.

Φεύγε χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός,
μὴ τι σ' ἀνήσειε διδούς παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

17.

Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.

18.

Ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ ὅστιν.

φαύλους διὰ τούτων παρίστηεν, Ἄλλ' ἄρα κτλ. Adde Euseb. Praepar. Ev. XIII. p. 687. V. 2. κακοῦ ἀνέρας scripsi, vulgo κακὸν ἀνέρος. Ceterum apparet tertium versum intercidisse.

Fr. 16. Schol. Aristoph. Nub. 241.: Φωκυλίδης ἐν μὲν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρωμαφιέτας χρήστας καλεῖ, λέγων οὕτως· Χρήστης κ. ἔ. ἀ. φεύγε, μὴ σ' ἀνήσειε διδ. π. κ. ἀ. Eadem Suidas v. ἀπαιτέων et χρήσται. Edidi, quemadmodum Reizius et Hermannus constituunt, sed fortasse scribendum est:

(Καὶ τότε Φωκυλίδει)· χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός· φεύγειν, μὴ σ' ἀνήσειε διδούς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

Fr. 17. Lucian. T. III. p. 137.: ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπαγαγεῖν τῷ λόγῳ, εὐ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα, φησὶ δὲ· Μητέ δ. δ. πρὶν ἀμφοῖν μ. ἀκ. ubi Solanus refert a Scholiasta Phœcyclidi tribui hunc versum. Respicit Aristoph. in Vespis v. 725.: ἢ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, οὐκ ἂν δικάσης. sine poetæ nomine Plutarch. de Stoicor. repugn. e. 8. et Plato Demodoco p. 737. C. Ab aliis hic versus Hesiodo tribuebatur, vid. Cicero ad Attic. VII. 18.: „Ego enim, etsi illud Ψευδησιόδειον, ita enim putatur, observo, μηδὲ δίκην.“

Fr. 18. Michael Ephes. ad Aristot. Eth. V. 1.: ἡ δὲ παροιμία Θεόγγιδος ἐστίν, ὡς Θεόφραστος φησὶν ἐν τῷ ἀ περὶ ἠθῶν λέγων· ἐν δὲ τῷ ἀ τῶν ἠθικῶν ὡς Φωκυλίδου αὐτῆς μνησθῆναι· καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ Φωκυλίδην καὶ Θεόγγιν ἀντὶ χρησασθαι. Cf. Theogn. v. 147.

VII.

PSEUDOPHO CYLIDES.

ΦΩΚΤΑΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης ὀσίησι θεοῦ βουλευματα γαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

Μῆτε γαμοκλοπέειν, μῆτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρίνειν,
μῆτε δόλους ῥάπτειν, μῆθ' αἵματι χεῖρα μαιίνειν.

5 μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὀσιῶν βιοτεύειν.

ἀρχεῖσθαι παρθεοῦσι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν. 5

Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σέω γουῆας.

πάντα δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκε.

10 μὴ ῥήγης πενήν ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον.

Pseudophocylides. In Phocylidis, quem ferunt, carmine edendo praeter Mutinensem et Vaticanum codices, quos contulit Bekkerus, et Baroccianum, quem Gaisfordus comparavit, adhibui Vindobonenses, unum, qui est inter illius Bibliothecae codd. Philos. Philol. CCCXXI. (Vind. 1.), secundum CCCXXI. fol. 112. b. (Vind. 2.), in quibus integrum carmen exstat, denique cod. CLXV. in quo carminis pars prior bis legitur, fol. 88. b. v. 1—81. et fol. 102. v. 1—124. (Vind. 3. et 4.) — Φωκυλίδου γνῶμαι. Vind. 3. Φωκυλίδου ἀρχυρᾶ ἔπη ἠρωϊκά Vind. 2. Φωκυλίδου φιλοσόφου ποιησὶς ἀφελίμος. Mut. Vat. Denique alius cod. Vindob. CLIII. fol. 2. Φωκυλίδου ποίημα. Vulgo Φωκυλίδου ποίημα ρουθαικόν inscribitur.

V. 1. et 2. addidi ex Mut. Vat. Bar. Vind. 4. idemque exordium legitur in codice apud Villosion. Anecd. T. II. p. 79. et praeterea in duobus aliis codd. Vindobon. cod. CCXXI. fol. 222. b. ubi item integrum exstat carmen, et CLIII. fol. 2, nisi quod leviora quaedam variant omnes hi codd. — V. 3—5. invertit Vind. 3. μῆτε γάμ. μῆθ' αἵματι χ. μ. μῆτε πλουτεῖν ἀ. ἀ. δ. ὀ. β. μῆτε δ. ῥάπτειν μῆτ' ἄρσενα K. ὀ. — V. 4. αἵματι, αἷμα τὴν Vind. 1. et sic etiam cod. Vind. CCXXI. — V. 5. ὀσιῶν, ὀσίμων Bar. — V. 6. παρθεοῦσι, Vat. παρ' ἰοῖσι, Vind. 1. 3. 4. et cod. CCXXI. παρθεοῖσι. καὶ, Vat. τῶν. — V. 8. πρῶτα, Vind. 4. πρῶτα μὲν. — V. 9. πάντα Vat. Barocc. Vind. 1. 2. 3. 4., vulgo πᾶσι. ibid. νέμειν vulgo, νέμων Bar. Vind. 2., νέμων sed supra νέμειν Vat. ἔλκε Vat. Vind. 1. 2., vulgo ἔλκειν. praeterea Mut. μῆθ' εἰς κρίσιν χάριν. — V. 10. ἀδίκως μὴ ita interpungit Vind. 3., vulgo ἀδίκως μῆ. ibid. κρῖνε, Mut. λάβη, sed supra κρῖνε.

- ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
μαρτυρίην ψευδῇ φεύγειν, τὰ δίκαια βραβεύειν. 10
παρθευίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐπὶ πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δέ τι μέτρον ἀπάντων.
15 σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
μηδ' ἐπισηκίης μῆτ' ἀγνώως μῆτε ἑκοντί.
ψεύδοροκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὁμόσση. 15
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔληται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.
20 γλώσση νοῦν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μητ' ἀδικεῖν ἐθέλης, μητ' οὖν ἀδικοῦντας ἐάσῃς.
πτωχῶ δ' εὐθὺν δίδου, μηδ' αὐριον ἐλθέμεν εἴπῃς. 20
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρηίζοντι παράσχου.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδηγεῖν.
25 ναυηγούς οἰκτερον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.

V. 11. κακῶς, Vind. 3. in marg. καλῶς. ibid. δικάσσει, δικάσει
Vind. 1. 2. 4. — V. 12. τὰ δίκαια βραβεύειν Mut. Vatic. Barocc.
Vindob. 3. 4., vulgo τὰ δίκαι' ἀγορεύειν, quod Vat. in margine
habet. — V. 13. πίστιν Mut. Vat. (Barocc. ut videtur) Vindob.
1. 3. 4., vulgo ἀγάπην, quod Vatic. in margine. ibid. ἐπὶ Bar.
Vind. 1. 3., sed hic in margine ἐν, quemadmodum in Vind. 4.
et vulgo legitur. — φυλάσσειν, φυλάττειν Vindob. 3. 4., φύλασσε
Barocc. — V. 14. δέ τι μέτρον scripsi, vulgo δ' ἐπιμέτρον,
Vind. 2. 3. 4. δ' ἐπὶ μέτρον, nisi malis δ' ἐπὶ μέτρον ἅπασι. ibid.
ἀπάντων Mut. Barocc. Vind. 3. 4., ἅπαντα Vind. 1., ἅπασι vulgo,
ἅπαντα et ἅπασι Vat. — V. 16. μηδ' scripsi, vulgo μῆτ'. ἐπιση-
κίης μῆτ' ἀγνώως Mut. (nisi quod ἐναγνώως) Vat. Vind. 1. et 2. (nisi
quod hic μῆθ' ἀγνώως) Vind. 3. ἐπισηκίης ἀγνοίῃ, sed supra ἐπιση-
κίην. e Barocc. ἀγνοίαι et ἑκοντή assertur. Brunckius e cod. reg.
μῆτ' ἐπισηκίην μῆτ' ἀγνοίῃ edidit. Fortasse scribendum μῆτ' ἐπιση-
κίης ἀγνοίῃ. — V. 17. 18. desunt in cod. Vind. 3., ὁμόσση vulgo,
Brunckius ex duobus codd. ὁμόσσει, Barocc. ὁμόσση, idem ἄμβροτον. —
V. 18. ἐπαράσιμος, Barocc. ἐπαρόσιμ'. — V. 21. ἐθέλης vulgo, ἐθ-
λοῖς Barocc. Vind. 2., ἐθέλησης Vind. 3. οὖν omittit Vind. 1. 3. 4.
ibid. ἀδικοῦντας scripsi, vulgo ἀδικοῦντα, Vind. 4. ἀδικοῦντ'. Melius
sane scripsisset: μῆτ' ἀδικεῖν ἐθέλης αὐτὸς μῆτ' ἄλλον ἐάσῃς. — V. 22.
εὐθὺν, Vind. 4. εὐθύς. — V. 23. deest in Vind. 3. πληρώσας vulgo,
πληρώσεις Barocc., πληρώσει Mut., πληρώσειν Vat., πληρώσον Vind. 4.
ἔλεον, ἐλέους Vind. 1. — V. 24. οἶκον, οἶκους Vind. 3. τυφλόν,
πτωχόν Vind. 2. — V. 25. ναυηγούς, ναυαγούς Barocc. — V. 26.
σῶσον, σῶζε Vind. 3. δ' deest in Mut.

- κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄσκατος ἄλβος· 25
 πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ἄραξον·
 ὦν τοι ἔδωκε θεός, τούτων χηρίζουσι παράσχου.
- 30 ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
 Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς νόμον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
 αἶμα δὲ μὴ γαγείν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.
 εἶθε δὲ μὴ χηρίζοις μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίως. 30
 ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρόν, σέο χεῖρα μαινεῖς.
- 35 Ἄγρου γειτονέοντος ἀπόσχεο, μηδ' ἄρ' ὑπερβῆς.
 πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
 χρηστὸς ὀνήσιμός ἐστι, φίλος δ' ἀδικῶν ἀνόνητος.
 μηδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.
 Ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιταῖς·
- 40 πάντες γὰρ πενής πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτον· 35
 χωρὶς δ' οὐ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
 χρυσὸς αἰεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
 χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,

V. 27. πάντων, πάντα Vind. 4., at Vind. 3. κοινὰ τὰ πάντων· ὁμὸς τροχός. — V. 28. deest in Vind. 3. πενητεύουσιν, Mut. πενητεύοντι. — V. 29. τοι Vind. 3., vulgo σοι. ὦν — τούτων, Vatic. ὄν — πλοῦτον. χηρίζουσι, Vind. 2. 3. χηρίζοντι. — V. 31. ἐς, Vind. 1. εἰς, Vind. 2. ἀλλὰ πρὸς, Mut. ἐπ' ἄγαλμα. — V. 32. Ex cod. Vatic. addidi, quamvis fieri possit, ut posterioris sit originis. — V. 33. μὴ χηρίζοις deest in Vat., μὴ χηρίζης Mut., μὴ χηρίζαις Vind. 1., μὴ χηρίζεις Vind. 2. ibid. ἔκνομα scripsi, vulgo ἔκνομα, Barocc. ἔκνομα, Vat. ἔκνομα τότε παθεῖν. ibid. μήτε δικαίως Mut. Vat. Vind. 1. 2., μήτε ἀδικῶς Vind. 3. 4., vulgo μήτ' ἀδικῶς γε. — V. 34. ἐχθρόν, σέο Vind. 4., vulgo ἐχθρόν σέο, χεῖρα, Vind. 1. σὴν χεῖρα μαινεῖς. — V. 35. ἀπόσχεο, Mut. ἀπόσχου. ἄρ', Vat. et Vind. 4. ἄν. — V. 36. exhibent hoc loco Mut. Vatic. Vind. 2. et duo Brunekii codd., ceteri infra post v. 65. sicut vulg. edd. ἀλεγειναί Mut. Vat. Vind. 1. 2. 3. 4. et sic Eustath. II. p. 1437. 44., qui ex Hesiodo citat ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί, cod. Barocc. ὑπερβασίην δ' ἀλείνει, sed in marg. ὑπ. δ' ἀλεγειναί, vulgo ὑπερβασίαι δ' ἀλείνει. — V. 37. solum Vat. exhibet ita scriptum χηρίσης ὄν. ἑ. φίλον δ'. ἄ. ἀνόητος. — V. 38. μηδὲ τιν', Vind. 2. μὴ καί τιν', fortasse μηδὲ τευ vel του. ibid. λωβήσῃ Mut. Vat. Vind. 1. 2. 4., λαβήσῃς εἰς Barocc., λώβησον vulgo; deest versus in Vind. 3. — V. 39. δ' Vind. 1. 3. 4., vulgo deest. — V. 41. χωρὶς scripsi, χωρίως Mut. Vat. Vind. 1. 4., vulgo χωρῆ, quod defendi potest; deest versus Vind. 3. — V. 44—47. affert Etymol. M. p. 321. 44.

- 45 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθαινόν. 40
 σεῦ γὰρ ἔκητι μάχαι τε, λεηλασίαι τε, φόνου τε
 ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειοί τε συναιμοῖς.
 Μηδ' ἕτερον κεύθης κραδίη νόον, ἀλλ' ἀγορευῶν
 μηδ', ὡς πετροφρυγῆς πολύπους, κατὰ χῶρον ἀμείβου.
- 50 πᾶσιν δ' ἀπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
 "Ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· εἰ δ' ὑπ' ἀνάγκης, 45
 οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλή δ' εὐθυνοῦς ἐκάστου.
 Μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐπὶ πλούτῳ
 εἰς θεός ἐστι σοφός, δυνατός θ' ἅμα καὶ πολύολβος.
- 55 Μηδὲ παροικομένοισι κακοῖς τρύχου τεσὼν ἦπαρ·
 οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον. 50
 Μὴ προπετιῆς ἧς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ἄρην.
 πολλάκι γὰρ πλήξας αἰκῶν φόνον ἐξετέλεσεν.
 ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
- 60 οἶκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἐφ' ἰθνητοῖσιν ὄνειαρ·
 ἢ πολλὴ δὲ τρυφή πρὸς ἀσέμνους ἔλκετ' ἔρωτας· 55

V. 45. *σε* deest in Mut. ib. πῆμα, Vind. 3. κτῆμα. — V. 46. *σεῦ* Etymol. Vat. Vind. 1. 3., vulgo *σοῦ*. — V. 48. *μηδ'*, Vind. 2. *μήθ'*. *κεύθης* Mut. Vat., *κεύθων* Vind. 1., qui etiam *κραδίην* exhibitet, *κεύθους* Barocc. ut vulgo. ibid. *ἀγορευῶν*, *ἀγορευέμενος* Barocc., *ἀγορευέης* Vind. 1. In Vind. 3. omissus est versus. — V. 49. *χῶρον* Vind. 3., vulgo *χώραν*, Vind. 1. *χορίαν*. — V. 50. Addidi ex Mut. Vat. Vind. 1. 3. 4., nisi quod Vind. 3. *πᾶσι* δ' ἀπλόους exhibitet. — V. 51. *εἰ δ'* Vind. 1., ἢ δ' Vind. 3., vulgo *ἀλλ'*. Initium versus Barocc.: *ἔστιν ἐκὼν ἀδικεῖν κακούς*. — V. 52. *βουλή* Barocc., sed Mut. Vat. Vind. 1. 2. 3. *βουλὴν* ut vulgo. *εὐθυνοῦς* scripai, Mut. *εὐθυνοί* *εἰς*, Vat. *εὐθυνοῦν*, Vind. 1. *εὐθυνοί*, Vind. 3. *εὐθυναίαις*, Vind. 2. *ἴθυναί*, Barocc. *εὐθυνοίαις*, Brunckius *εὐθύνηθ'* ex suis codd. — V. 53. *ἐπὶ* Schaeferus, vulgo *ἐπὶ*. — V. 54. *θ'* omisit Vind. 2., δ' Barocc. — V. 55. *κακοῖς* omisit Vind. 3. *τρύχου*, Vind. 3. *τρύχη*. *τεσὼν*, Vat. *κακόν*. *ἦπαρ*, Mut. Barocc. *ἦμαρ*, γρ. *ἦπαρ* Vat., vulgo *ἦτορ*. — V. 56. *ἀτυκτον*, Vat. γρ. *ἀτεκτον*. — V. 57. *ἧς* Vind. 4., vulgo *εἰς*, Vind. 3. *εἰς*, Mut. *προπετιεῖς*. ibid. *ἄρην* Mut. Barocc. Vind. 1. 3. 4., vulgo *ὄργην*. — V. 58. *πολλάκι*, Vind. 2. *πολλάκις*. *αἰκῶν*, Vind. 3. *αἰκῶν*. ibid. *ἐξετέλεσεν* duo codd. Brunckii, *ἐξετέλεσας* Mut., *ἐξετέλεσσας* Vat. Vindd. omnes. — V. 59. *ὑπέροπλον*, Vind. 1. *ὑπέροφρον*, Vind. 3. omisit versus. Fortasse *μηδὲν ὑπέροφρον* scribendum. — V. 60. Vind. 3. *οὐ ἀ. πλεονεξίῃ θν. ἔστιν ὄν.* — V. 61. ἢ om. Mut. ibid. *τρυφή* Barocc. Mut. Vind. 1. 3. 4., *τρυφή* et supra *τρυφή* Vat., vulgo *τρυφή*. *ἀσέμνους* Vind. 1. 3., vulgo *ἀμίτρος*. ibid. *ἔλκετ'* Mut. Bar. Vind. 1., *ἔλκεται*

- ὕψαυχεὶ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
 Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τίττει.
 ὀργή δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
- 65 Ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φανῶν δ' αἰδηλος.
 τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγα δ' ὠφελεῖ ἐσθλὰ πονεῦντα. 60
 σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχος ὀφέλλει.
 ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κικλήσκειται ἐν πολυήταις.
 μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεῦν.
- 70 Μὴ φθονέης ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψης· 65
 ἄφθονοι οὐρανόιοι καὶ ἐν ἀλλήλοισι τελέθουσιν.
 οὐ φθονεῖ μῆνι· πολὺν χρῆσσοσιν ἡλίῳ αἰγῆς·
 οὐ χθῶν οὐρανόιοις ὑψώμασι νέρθεν τοῦσα·
 οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· αἰεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
- 75 εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἦν, οὐκ ἂν πόλος ἔσθῃ. 70
 Σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
 μὴ μιμοῦ κακότητα, Δίκη δ' ἀπόλειπον ἄμυναν.
 πειθῶ μὲν γὰρ ὀφέλλει, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφτυτεύει.
 μὴ πιστεὺε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄφει.

Vind. 4., ἔρχετ' Vat., vulgo ἔλκει. — V. 62. ἐς omisit Vind. 3. 4. —
 V. 63. ὑπερχόμενος, Vind. 1. ἐπερχόμενος. ibid. τίττει Vind. 2., vulgo
 τεύχει. — V. 65. 66. omisit Vind. 3. ibid. ἐσθλῶν ἀγαθός Vind. 1.,
 vulgo ἀγαθῶν ἐσθλός. ibid. αἰδηλος scripsi ex Vind. 1., qui ὑποεργός
 et supra αἰδηλος exhibet. ἵπουργός Vind. 2., δ' ὑποεργός ut
 vulgo Vind. 4., ὑπέρογκος Mut., ποτηρός γε. ἵπουργός Vat., Brunckius
 δὲ κακοῦργος. — V. 66. μέγα δ' ὠφελεῖ Vind. 2., vulgo μέγ' ὠφέλλει
 δ', sed Barocc. μέγ' ὀφέλλει. ibid. πονεῦντα Mut. et Barocc., vulgo
 πονεῦντας. — V. 68. 69. desunt in Vind. 3., v. 69. in Vind. 2. —
 V. 68. ἄγαν ἄφρων scripsi, vulgo ἀγαρόφρων, Mut. ἀγανρόφρων. —
 V. 69. μέτρῳ ἔδειν, μέτρῳ δὲ πιεῖν scripsi cum cod. Mut., qui habet
 εἶν δὲ
 μέτρῳ φαγεῖν μέτρῳ πιεῖν, Vat. . . φαγεῖν, μέτρῳ δὲ πιεῖν, Barocc. με-
 τροφαγεῖν, μέτρῳ δὲ πιεῖν, Vind. 1. μέτρῳ φαγεῖν μέτρῳ δὲ ποιεῖν,
 Vind. 4. μέτρῳ φαγεῖν μέτρῳ πιεῖν, vulgo μέτρῳ μὲν φαγεῖν, πίπειν. —
 V. 70. φθονέης Vind. 3. 4., φθονίσις Vind. 1. 2. Mut. Barocc.,
 vulgo φθονέση. ἐτάροις, Vind. 2. in marg. ἐτάροις. — V. 72. μῆνις
 Vind. 1. σιλήνη. — V. 75. ἔρις deest in Vind. 1. ἔρη, Vind. 4.
 ἔρη, fortasse ἐρήν scribendum. — V. 76. σωφροσύνην Barocc. Vat.
 Vind. 1., vulgo σωφροσύνην δ'. ib. δ' om. Bar. Vind. 2. In Vind.
 3. versus deest. — V. 77. ἀπόλειπον Brunckii cod. et Bar.; Vind.
 1. 2. 3. et Vat. ἀπάλειπον ut vulgo. — V. 78. ὀφέλλει scripsi,
 Barocc. Mut. Vat. Vind. 3. ὀφέλλος, Vind. 1. 2. ὀφέλος, vulgo
 ὄμμαφ.

- 80 νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπὶ πλιόνεσσι καθήκει. 75
 Καλὸν ξενίζειν ταχέως λαταῖσι τραπέζαις,
 ἢ πλείσταις θαλαῖαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
 Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
 μηδὲ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἀλέσθω.
- 85 μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἔν' ἔχῃς αὐτῆσδε νεοσσούς. 80
 Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἀνδρας εἰσῆς·
 μήδε δίκην δικάσης, πρὶν ἂν ἄμφω μῦθον ἀκοῖσης.
 τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμοτέχνος.
 οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκομή.
- 90 οὐ γὰρ δὴ νοθεύσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες. 85
 Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιῆσθαι ἐταίρους.
 πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἐταῖροι,
 καιρόν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχουσιν·
 ἀχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς, πάντες ἀπληστοί.
- 95 Λαῶ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος. 90
 λαός τοι, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
 Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
 μέτρα δὲ τεύχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
 Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι.
- 100 μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μηδ' ἀθέατα

V. 80. εὖ, Vind. 4. δ' εὖ. ἔρδοντας scripsi, vulgo ἔρδοντας, Vat. ἔρδοτα. ibid. καθήκει, Vind. 1. ἀνήκει. — V. 82. θαλαῖαι Brunckius, Vind. 1. 2. 3. δολίαιαι ut vulgo, Mut. δολίαις, Vat. βραδ. δουλείαις. Fortasse δολιχαῖσι legendum. — V. 83. πικρὸς deest in Vat., κακὸς Vind. 1. — V. 84. 85. desunt in Vind. 3. — V. 85. ἐκπρολίποις, Vind. 2. ἐκπρολίπης. ibid. αὐτῆσδε scripsi, Vat. αὐτοῖς δε, Vind. 2. καὶ τῆσδε, vulgo καὶ τῆσδε. ibid. νεοσσούς, Vind. 4. νεοτούς. — V. 86. hic desinit Vind. 3. — V. 87. additus ex uno Brunckii codice et Vind. 4. vid. Phocyl. Fragm. 17. πρὶν ἂν scripsi, codd. πρὶν. ἄμφω uterque cod., noluique ἀμφῶν corrigere. — V. 88. ἰθύνει, Barocc. εὐθύνει. τέχνας Mut. Vat. Vind. 1. 2., vulgo τέχνην. — V. 89. ἀκομή Mut., ἀκοή Vind. 1., ἀκούσαι Barocc., vulgo ἀκούειν. — V. 90. μηδέποτ', Vind. 1. μήποτ'. — V. 91. τραπεζοκόρους vulgo, τραπεζοφόρους Bar. Vind. 1. 4. κόλακας, Vind. 2. κόρακας. — V. 92. πόσιος καὶ βρώσιος, Vind. 1. βρώσιος καὶ πόσιος, Vind. 2. βρώσιος καὶ πόσιος. — V. 94. ὀλίγοις, Barocc. ὄγκοις. πολλοῖς, Vind. 1. πολλῶν, sed supra πολλοῖ. ibid. ἀπληστοί, Barocc. ἀπληστοί. — V. 96. τα om. Bar. Vat. Vind. 1. 2. 4. — V. 97. φίλον, Vind. 1. τόν. — V. 99. ἐπιμοιρᾶσθαι, Vind. 1. 2. ἐπιμοίρασθαι, Bar. ἐπιμυρᾶσθαι. ib. ἀταρχύτοις, Vind. 4. ἀταρχεύτοις, sed supra ἀταρχύτοις. — V. 100. φθι-

- δείξης ἡελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρης· 95
οὐ καλὸν ἀρμονίην ἀνακόμεν ἀνθρώποιο.
καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἔλθειν
λείψαν' ἀποιομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
- 105 ψυχαὶ γὰρ μίμνοσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκῶν· 100
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κάπειτα πρὸς αὐτὴν γῆν
λόμενοι κόνις ἐσμέν· ἄῤῥ δ' ἀνά πνεῦμα δέδεκται.
Πλοῦτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
- 110 οὐκ ἔστ' εἰς Ἄιδην ὄλβον καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρίς Ἄιδης·
πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει. 105
ξυνὸς χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἀνθρώποιο ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρὸν·
- 115 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ ζῆ διὰ παντός.
οὐδεὶς γινώσκει, τί μεταύριον ἢ τί μεθ' ὤρην.
ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.
Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμη. 110
πολλάκις ἐν βίῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον

μένων Mut. Vat. Vind. 1. 2., vulgo φθιμίον. — V. 102. ἀνθρώ-
ποιο, Vind. 1. ἐν ἀνοῖς. — V. 103. ἐς φάος, Vind. 4. εἰς φάος. —
V. 104. δὲ omisit Vind. 2. et Barocc. — V. 107. γὰρ Mut. Vat.
Vind. 1. 2. 4., μὲν Bar., δ' ἄρ vulgo. ibid. κάπειτα πρὸς αὐτὴν

scripsi, fere ut Vind. 1. κάπειτα δ. . πρὸς αὐτὴν, Vind. 2. καὶ
πάντες πρὸς αὐτήν, Vind. 4. et Vat. καὶ πάντα πρὸς αὐτήν, Barocc.
κάπειτα δὲ καὶ πρὸς αὐτήν; Mut. κάπειτα πρὸς αὐτήν, vulgo καὶ
πάντες ἐς αὐτήν. — V. 108. λόμενοι κ. ἐσμέν Vat. Mut. Vind. 1. 2.
4., vulgo λόμενον κ. ἐσμέν. — V. 109. om. Vind. 2. πλουτοῦ, Bar.
πλουτῶν, at Mut. πλούτω μὴ γαυροῦ. ibid. μέμνησ', Vind. 1.
μέμνησο δ'. — V. 110. ἔστ' εἰς scripsi, Vind. 1. ἐς, vulgo ἔσ' ἐς.
nisi malis ἔτι εἰς Ἄιδην. ὄλβον ita Vind. 2., vulgo ὄλβον ἔχειν. χρή-
ματ', Vind. 2. κτήματ'. — V. 111. 112. hoc ordine Bar. Mut. Vat.
Vind. 2. 4., vulgo inverso ordine leguntur. μέλαθρα vulgo, Bar. Mut.
Vind. 4. μὲν ἄφθρατ' ibid. αἰώνια, Mut. τε δόμων δῆ, Bar. γωνίσματα. —
V. 112. ἴσον Mut. Vat. Bar. Vind. 2., vulgo ἴσοι. ibid. ψυχῶν δὲ
θεὸς βασιλεύει, Vind. 2. ψυχῆς δ. θ. ἐμβασιλεύει. — V. 113. ξυνός,
Vat. Vind. 1. 2. 4. κοινός. — V. 114. ἐπὶ καιρὸν, Vat. ἐπίκαιρον,
Vind. 2. ἐπίκαιρον. — V. 116. et 117. accesserunt ex Vind. 1.
τι μεταύριον scripsi, cod. τι μεθῶριον. ibid. ἢ τί, cod. ἦτι. ibid.
ὤρην, cod. ὠραν. — V. 118. οὖν omisit Vind. 1. — V. 119. 120.
conjunxi auctoritate Vindob. 1., vulgo pessime dirempti sunt inter-

- 120 πῆμα, καὶ ἀχθόμενοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν αἰφάνης.
 καιρῷ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπλέων ἀνέμοισιν.
 Μη μεγαλήγορή φυσῶν φρένα λυσοσφάλης,
 εὐεπίημ ἄσκειν, ἢ τις μάλα πάντας ὄησε. 115
 σπλου τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρα.
- 125 ὄπλον ἐκάστῳ νεῖμε θεός· φύσιν ἡερόφοιτον
 ὄρμισιν, πύλοισ ταχυτῆτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
 ταῦροι δ' ἀρχαλοὶ κεράεσσιν· κέντρα μελίσσαις,
 ἔμφροντο ἄλλακ, ἔδωκε, λόγον δ' ἔρην ἀνθρώποισιν. 120
 τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφῆς λόγος ἐστὶν ἄριστος.
- 130 βέλτερος ἀλκίηεντος ἔφν ἔσοφισμένος ἀνήρ.
 ἀγροῦς καὶ πόλιας σοφῆ καὶ νῆα κυβερνήτῃ.
 Οὐχ ὄσαιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον·
 ἀλλὰ χρεὶ κακοεργῆν ἀποτροπάσασθαι ἀνάγκη. 125
 πολλάκι συνδυνήσκεισι κακοῖς οἱ συμπαρασόντες.

posito v. 121.: Καιρῷ λατρεύειν κτλ. — V. 119. πολλάκις Mut. Vat. Bar. (qui eis pro ἐν) Vind. 1. 2. 4. et sic vulgo, Brunckius pessime ποιλὰ τοι. θαρσάλισον, Vat. θαρσάλας εἶσαν. ibid. ἀπιτων ut vulgo Vind. 1., ἀπιτων Mut., ἀρετων Vind. 2., ἀπιστων Vind. 4., Brunckius vere ἄπιστα. — V. 120. πῆμα καί, Mut. πῆ γάρ. ibid. αἰφάνης Vind. 1., vulgo ἄφρη. Vind. 2. οἰσισίτκ. 120—133. — V. 121. ἀνταλείν Lobeckius, vulgo ἀπιπλάτω. — V. 122. μεγαλήγορή Mut. Vat. ut vulgo, Brunckius ex uno cod. μεγαλήγορήσι. ibid. φυσῶν Vind. 1., vulgo τρυφῶν. — V. 123. μάλα πάντας, Vind. 1. μάλλον πάντων δ. — V. 124—131. Stobaeus affert III. 26. Φωκυλίδου. — V. 125. φύσιν, Vind. 4. φύσις. ibid. ἡερόφοιτον, Vat. ἡερόφυτον, Bar. ἡερόφοιτον. — V. 126. ὄρμισιν, Stobaeus ὄρμισι μιν, ubi Voss. et Trincav. λαγωίς. ibid. πύλοισ Sylburgius, Bar. πολλοῖς, vulgo πολλῶν. quamquam etiam conjeci φνσι· ἡεροφοίτοις ὄρμισιν πολλῶν ταχυτῆτ'. ibid. δὲ Vind. 1., vulgo τε. — V. 127. ταῦροι δ' ἀρχαλοὶ κεράεσσιν, Mut. ταῦροι δ' ἀτοχῆτως κεράεσσιν, Vat. ταῦροις ἀτοχῆτως κερὰτα καὶ et ἀτοχῆτως etiam Barocc.; Brunckius scripsit ταῦροις δ' ἀνέλεγκτον κερὰς ἐστίν. — V. 128. λόγον Vind. 4., vulgo λόγος, Vat. Bar. λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος, Mut. λόγον (supra λόγον) δὲ ὅς ἐστιν ἄριστον, et hi tres eodd. omittunt v. 129. Similiter ap. Stob. Voss. et Trinc. λόγον δ' ὅς ἐστιν ἄριστος. Ἀνθρώπων νεῖμιν βέλτερος δ' ἄλκ. — V. 130. affert Apostolius V. 55. — V. 131. σοφῆ, Stobaeus σοφία. — V. 132. τὸν, Vind. 1. τῆν. ἄνδρ' ἀνέλεγκτον Vind. 1., ἄνδρ' ἀνείκετον Vat. et Bar., ἄνδρα ἀείκετον Mut., ἄνδρα ἀείκετον vulgo, hic desinit Vind. 4. — V. 133. κακοεργόν, Vind. 1. τολαιεργόν, Barocc. κακῶν. ibid. ἀποτροπάσασθαι, Vind. 1. κακοτροπάσασθαι, Vat. ἀποτροπάσασθαι. — V. 134. πολλάκι, Vind. 2. πολλάκις. ibid. κακοῖς, Bar. αὐτοῖς.

- 135 Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμων ἄδικον παραθήκην·
 ἀμφοτέρω κλώπες, καὶ ὁ δεξόμενος καὶ ὁ κλέψας·
 Μοῖραν πᾶσι νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
 Ἀρχόμενος φαίδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδεύη. 130
 μὴ κτήρας θνητοῦ βορῆν κατὰ μέτρον ἔλλαι.
- 140 Κτῆνος κῆν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρε·
 πλαζόμενον δὲ βροτὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἀλύξης·
 βέλτερον ἀντ' ἐχθροῖο τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
 ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἔλκος τ' ἀκίεσασθαι. 135
 Ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος ἀθίσφατος αἰθεται ὕλη·
- 145 ἐγκρατὲς ἤτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.
 φεῦγε κακὴν φημην, φεῦγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους.
 μηδέ τι θηρόβορον δαίση κρέας· ἀργίποσιν δὲ
 λείψανα λείπς κωσίν· θῆρες δ' ἀπὸ θηρός ἐδονται.
 φάρμακα μὴ τεύχειν μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
- 150 νηπιάρχους ἀταλοὺς μὴ μάρψης χειρὶ βιαίως.

V. 135. *φορῶν*, Vind. 1. *φορός*, Bar. *φορον*, ib. *κλοπίμων* Mut., *κλοπήμων* Bar., *κλόπιμων* Vind. 2., *vulgo κλοπίμων*. ib. *ἄδικον* Vind. 1., *ἄδικων* Mut. Vat. Bar. Vind. 2., *vulgo ἀνδρῶν*. ibid. *παραθήκην*, Vind. 1. *παρακαταθήκην*. — V. 137. *μοῖραν* πᾶσι ut *vulgo* Mut. Vat. Vind. 1. 2., nisi quod Mut. *μοίρας* habere videtur, *μοίραις* Bar., Brunckius *μοίρας παισι*. ibid. *ἄριστον* Bar. Mut. Vat., *vulgo ἀρίστη*. — V. 138. *ἐπιδεύη* Vind. 2., *ἐπιδενής* Bar., *vulgo ἐπιδενής*. — V. 140. *κῆν* Vind. 1. et Vat., *vulgo δ' ἦν*; ibid. *συνέγειρε* Vind. 1. Bar. Mut., *συνέγειραι* Vat., *συνέγειρον* *vulgo*. — V. 141. *δὲ βροτῶν*, Vind. 2. τῶν βρωτῶν, Vat. et Mut. *τε βρ.* ibid. *ἀλήμονα* Vind. 1. et Brunckii codd., *vulgo ἀλίτροπον*, quod nihili est. ibid. *μήποτ' ἀλύξης* scripsi, Vind. 1. *μήποτ' ἀλύξεις*, Mut. οὐ ποτ' ἀλύξης, Vat. *δεῖ ποτ' ἀλύξεν*, Bar. et Brunckii codd. οὐ ποτ' ἀλύξης, *vulgo οὐχ ὑπαλύξεις*, Vind. 2. *ὑπαλύξεις* omisso οὐχ. — V. 142. *βέλτερον ἀντ'*, Vind. 2. *βέλτιον*. *ἐχθροῖο* Bar. Brunckii codd., *vulgo ἐχθροῦ*. ibid. *τυχεῖν* Brunckii codd., *τ' ἔχειν* Bar., *τεύχειν* Vind. 2., *τυχεῖν* *vulgo*. *φίλου εὐμενέοντος* Vind. 1. ut *vulgo*, Bar. *φίλον εὐ μὲν ἔοντα*, Brunckii codd. *φίλον εὐμενέοντα*. — V. 143. *κόπτειν*, *ἔλκος*, Bar. *ἔλκος κόπτειν*. — V. 144. 145. 146. accesserunt ex Vind. 1. — V. 145. *ἔχειν*, τῶν scripsi, cod. *ἔχει*. — V. 146. *φεῦγ' ἀνθρ.* scripsi, cod. *φεῦγε ἀνθρ.* — V. 147. *θηρόβορον*, Vat. *θηροφθόρον*, Bar. *θηριοβόρον*. ibid. *ἀργίποσιν*, Bar. *ἀργίποσιν*. — V. 148. *θῆρες δ' ἀπὸ θηρός* Vind. 1., *vulgo θηρῶν ἵπο θῆρες*. — V. 149. *βίβλων*, Vat. *βιβλίων*. — V. 150. *νηπιάρχους ἀταλοὺς μὴ μάρψης χειρὶ βιαίως* scripsi, Mut. et Bar. *νηπιάρχους ἀταλοὺς μὴ μαρψῆ* (Mut. supra *μαρψῆ*) *χειρὰ βιαίως*, Vat. *νηπιάρχους ἀταλοῦ μὴ μάρψῆ χειρὰ βιαίως*, Vind. 1. 2. *νηπιάρχους ἀταλοῖς μὴ μάρψῆ*

- 111 φεύγει διχοστασίην καὶ ἔριν, πολέμου προσιόντος. 140
 μὴ κακὸν εὖ ἔρξης· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντρῳ.
 Ἐργάζου, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτενῆς.
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπιμῶν ἀπὸ χειρᾶν.
 155 τέχνη μὲν τρέφει ἄνδρας· ἀεργὸν δ' ἔφατο λιμός.
 μὴδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδης σκυβαλίσμα τραπέζης·
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίοντος διάγοις ἀνυβρίστως. 145
 εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιο δικέλλη.
 ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
 160 ναύτιλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·
 εἰ δέ γεηπονίην μεθέπειν, μακρὰι τοι ἄρουραι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
 165 ἔρχονται βίοντος κεκρήμενοι, ὀππότε' ἄρουραι,
 λήϊα κειράμεναι, καρπῶν βριθουσιν ἀλώας.

χειρα βιαίως. ceteram Vat. exhibet hanc versum infra post v. 205. Brunckius νηπιόχων ἀπαλῶν μὴ ἄφη χειρὶ βιαίῳ. — V. 151. διχοστασίην Mut. Vat. Vind. 1. 2., διχοστασίας Brunckius ex suis codd. προσιόντος, Vind. 1. πασιόντος, aed in marg. vulg. — V. 152. ἔρξης scripsi, vulgo ἔρξης, Vind. 2. ἔρξεις. Bar. omisit verbum. — V. 153. ἐργάζου, Vind. 2. ἐργάξου. ibid. βιοτενῆς Brunckii codex, Vind. 2. et Bar. βιοτενῆς, Vat. βιοτιούσης. — V. 154. ζῶει, Vind. 1. ζῶη. — V. 155. accessit ex Vind. 1. τέχνη μὴ scripsi, cod. τέχνη. ibid. ἄνδρας scripsi, cod. ἄνδρα. — V. 156. ἔδης Vind. 1. 2., vulgo ἔδοις. — V. 157. τῶν ἰδίων, Vat. τοῦ ἰδίου, Vind. 2. τῶν οἰκείων. ibid. βίοντος διάγοις scripsi, ἄγεις βίοντος Vind. 1., βίοντος φαγε. . Vind. 2., βιότοιο φάγοις Vat., βιόντων φάγοις Mut., μισθῶν φάγοις Bar., vulgo βιόντων φαγίοις. ibid. ἀνυβρίστως Mut. et Vind. 2., ἀνύβριστος Vind. 1. et Baroec. ut vulgo, Brunckius ex uno cod. ἀνύβριστα. — V. 158. εἰ, Vind. 2. ἦν. ibid. τέχνην, σκάπτοιο, Bar. τέχνης, σκάπτοιο. τέχνης etiam Mut., fortasse σκάπτοις γε scribendum. — V. 159. βίῳ, Vind. 2. βίον, fortasse βίος corrigendum. ibid. ἐπὴν Vind. 1., ἐπεὶ Vind. 2.; ἐφ' ἧ Bar., vulgo ἐπεὶ. — V. 160. εἰ, Vind. 1. 2. εἰ non male. πλώειν, Vind. 2. πλεῖν, Vat. πλῶν. ἐθέλεις, Vind. 2. et Bar. ἐθέλοισ. — V. 161. γεηπονίην Vind. 1., vulgo γεωπονίην, Vind. 2. γεωπονεῖν ἐθέλοισ. — V. 162. καμάτου, Bar. καμάτων. Cf. Schol. Hermog p. 377, — V. 163. deest in Mut. et Bar. — V. 164. μυχάτους, Vind. 2. μυχάτοις. ibid. προλελοιπότες, Vind. 1. προλελοιπασιν. — V. 165. βιόντος Vind. 1. Mut. Vat. Bar., vulgo βιότοιο. ibid. ὀππότε', Vind. 2. ὀπότε'. — V. 166. βριθουσαν Vind. 1., vulgo πλήθουσιν, Bar. πλήθωσιν.

- οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νωστριβὲς ἄχθος ἔχουσιν, 155
 ἢ κροθῶν· αἰεὶ δὲ γέρον φροέοντα διώκει,
 ἐκ θέρους ποτὶ χεῖμα βορῆν σφετέρην συνάγοντες,
 170 ἄτρυτοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει παλύμοχθον.
 κάμνει δ' ἠεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ πέτρης κοιλῆς κατὰ χηραμόν, ἢ δονάκεσσιν, 160
 ἢ δροῦς αἰγυγίης κατὰ κοιλάδος, ἔνδοθι σίμβλων
 σμήμεσι μυριότρητα κατ' ἤθεα κηροδομοῦσα.
 175 Μὴ μαινης ἀγαμος, μὴ πως νώνυμος ἄλλαι.
 δός τι γέσει καυτός· τέκε δ' ἐμπαλιν, ὡς ἐλοχευθήσ.
 Μὴ προαγωγείσης ἄλοχον, σέο τέκνα μαιίνων· 165
 οὐ γὰρ τίκει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητρειῆς μὴ ψαῦε τὰ δευτέρα λέκτρα γονῆος·
 180 μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδ' ἐπὶ παλλακίσιν πατρὸς λεχέσσι μιγείης. 170
 μηδὲ γυνὴ φθειρῆ βρέφος ἐμβρουον ἔνδοθι γαστρός,
 μηδὲ τεκαῦσα κυσὶ ρίψῃ καὶ γυνὴν ἔλωρα.
 185 μηδ' ἐπὶ σῆ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλῃαι.

V. 167. οἱ δ', Mut. Vat. Vind. 2. οὐδ', fortasse praestat οἱ δ' αἰε' ἤ. — V. 168. δέ, Vind. 2. δ' δ. — V. 169. συνάγοντες Vind. 1., ἐνάγοντες Bar., ἐπάγοντες vulgo. — V. 170. ἄτρυτοι Brunckius; ἄτρυτον Vat. ut vulgo, ἀτρητον Vind. 2. — V. 171—174. affert Schol. Nœcand. Alex. 446. ἠεροφοῖτις, Vat. Vind. 2. ἠερόφοιτος ut vulgo, Vind. 1. ἡεροφοῖτις, Bar. ἱεροφοῖτης. ibid. ἀριστοπόνος, Vat. ἀριστοπόνα. — V. 172. ἢ Vat., vulgo ἢ. ibid. χηραμόν, Schol. Nic. ἢ κοιλῆς πέτρης κατὰ χοιράδος. — V. 173. σίμβλων, Vind. 2. σίμβλον. — V. 174. σμήμεσι, Bar. σμήμησι. ibid. μυριότρητα vulgo, Mut. et Bar. μυριότρητα, Schol. Nic. μυριόμορφα. ibid. ἤθεα scripsi, codd. ἄνθεα, Rubinckenius conj. ἄγγια. — V. 175. μὴ πως, Vind. 1. ὄπως. ibid. νώνυμος Bar., νώνυμος Vind. 1. 2. ut vulgo. — V. 176. τε, Vind. 1. 2. τῆ. — V. 177. ἄλοχον, Vind. ἄλογον. — V. 178. μοιχικὰ, Vind. 1. μοιχική. — V. 179. ψαῦε τὰ unus Brunckii cod., ψαῦεται Mut. Vind. 1., ψασέ τε Vind. 2., ψαύεται Bar., μεῦδε τε Vat., ψαῦε γε vulgo. λέκτρα, Mut. τέκνα. — V. 180. in Mut. legitur μητέρας σέο τίμα, κρείσσον γὰρ ἀν' ἴχνια βᾶσαν. — V. 182. in Vat. non male praemittitur versus 181. παλλακίσιν Bar. παλλακῆσι Vind. 1., παλλακοῖσι Vind. 2., vulgo παλλακίοισι. — V. 183. φθειρῆ, Vind. 2. φθειροί. — V. 184. ρίψῃ, Bar. ῥέψῃς. — V. 185. subjuncti versui 184. ut est in Mut. Vat. Vind. 1., vulgo legitur. Μηδ' αὐ παιδογόνον — μηδὲ τεῇ ἀλόχῳ — μηδ' ἐπὶ σῆ Vind. 1., μηδὲ τε σῆ Bar. Mut. et Vind. 2., μηδὲ τις ἢ Vat., μηδὲ τεῇ Brunckius. ib. βάλῃαι

- μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου·
μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν· 175
μηδ' ὕβριξε γυναικ' αἰσχυντηροῖς ἐπέεσσιν.
μη παραβῆς εὐνάς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον.
190 οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
μηδέ τι θηλυτέραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπασ ῥεύσης ἀκάθεκτος. 180
οὐ γὰρ ἔρωσ θεός ἐστι, πάθος δ' αἰδηλον ἀπάντων.
μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
195 στέργε τὴν ἀλοχον· τί γὰρ ἠδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρῃς,
καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἀνδιχα νείκος; 185
μηδέ τις ἀμνήστευτα βίη κούρησι μιγείη.
Μηδὲ γυναικα κακὴν πολυχρήματον οἰκαδ' ἄγεσθαι,
200 λατρεύσεις δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἶνεκα φερυῆς.

Mut. Vat. Bar. Vind. 1. 2., vulgo βόλοιο. — V. 186. *τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου* Vind. 1., vulgo *ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κούρου*. In Vind. 2. deest. — V. 187. *ἐλθεῖν* Vind. 1. Mut. Vat. ut vulgo, Brunckius *ἔλθοις* ex uno cod. — V. 188. *γυναικ' αἰσχυντηροῖς* correxi, Vind. 1. *γυναικα ἐπ' (?) αἰσχυντῆρ'*, Vind. 2. *γυναικα αἰσχυντικοῖς*, Mut. *γυναικα αἰσχυντοῖς*, Vat. *γυναικα ἀπαισχύντοισι*, vulgo *γυναικα ἐπ' αἰσχυντοῖς*. ibid. *ἐπέεσσιν* Vind. 2. Mut., *λεχέσσι* Vind. 1. ut vulgo, *χειλέσσι* Vat., qui ponit hunc versum post v. 191., *χειλέσσι* Brunckius. — V. 189. *ἐς κύπριν*, Vind. 2. *εἰς κοῖτον*. — V. 190. Hic versus post v. 185: collocatur in Vat. Mut. Vind. 1. 2., sed vulgatum ordinem servavi. *θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί* Victorius ex Sambuci cod., an forte Vindob. CLIII. de quo vide supra; olim *θήρεσσ' ἄρσην συνίβαδεν ἐς εὐνήν*, Vind. 1. *συνεύαδ'*, Vat. *σύνευνα δέ*. — V. 191. *ἀνδρῶν*, Mut. *ἀνδρός*. *μιμήσαιντο*, Vind. 2. *μοιμήσαιντο*. — V. 192. *φύσης*, Vatic. *εὐσης*, Vind. 1. *θύσης*, Vind. 2. *νεύσης*. *ἀκάθεκτος* Vind. 2., vulgo *ἀκάθεκτον*. — V. 194. Vind. 2. omisit. *κασιγνήτων ἀλόχων*, Bar. *κασιγνήταις λόχων*, idem *φαίνειν*, sed supra *βαίνειν*, fortasse *κασιγνήτοις* scribendum. — V. 195. *τήν*, Vat. *τέκνον*. — V. 196. *φρονέη*, Vind. 1. 2. Bar. *φρονέσι*, Mut. *φρονέει*. ibid. *φίλα*, Mut. *καλύ*. ibid. *ἄχρῃς* Vind. 1., vulgo *ἄχρῃ*. — V. 197. et 198. desunt in Mut. et Bar., 198. etiam in Vind. 2. *ἀνδιχα*, Vind. 1. *ἀνδρα*. — V. 198. Vat. *ἀμνήστευτασίη κούραισι μιγῆναι*, posterum hoc fortasse probandum, quamquam v. 182. similiter *μηδὲ μιγείης* et v. 122. *μη* — *λυσσωθείης*. — V. 199. *πολυχρήματον οἰκαδ'* Brunckius ex uno cod. Paris., *σοῖσιν οἰκοῖσιν* Mut. Vat. Vind. 2., *σοῖσιν οἰκοῖσι* δ' Bar., *οἰκοῖσιν σοῖσιν* vulgo. — V. 200. *λατρεύσεις* Vind. 1., *λατρεύεις* Mut., *λατρεύει* Bar., Brunckius ex suis codd. *λατρεύειν*.

- ἵππους εὐγενέας διζήμεθα, γειαρότας τε
ταύρους ὑπιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πανάριστον. 190
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνὸν ὄντα.
- 205 μηδὲ γάμφω γάμον ἄλλον ἄγῃς ἐπὶ πῆματι πῆμα.
Μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.
Παισὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος εἷης. 195
ἦν δέ τι παῖς ἀλίτῃ σε, κολουέτω νύεα μήτηρ,
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς, ἢ δημογέροντες.
- 210 Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσειν παιδί τρέφειν πλοκαμηίδα χαιτήν·
μὴ κορυφὴν πλέξῃς μῆθ' ἄμματα λοξὰ κορυμβῶν.
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαὶ δὲ γυναιξίν. 200
Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἐρῶντες.
- 215 παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισιν·
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὄφθῆμεν ἐάσις.
κάλλος δυστήρητον ἔφν παιδῶν τοκέεσσιν. 205

V. 201. ἵππους, Mut. et Bar. κάπρους. Deinde δ' addunt Bar. et Vind. 2. διζήμεθα γειαρότας τε scripsi, Vind. 1. διζήμεθα γειαρόπας τε et supra κατ' οἶκον, vulgo δίζεσθαι μὴ κατὰ οἶκον. — V. 202. ταύρους Bar., vulgo ταύρους δ'. ibid. πανάριστον Vind. 1., παρὰ ἀγρῶς Vat., παναγρῶς Vind. 2. ut vulgo, conieci παναγρῶπρους. — V. 203. ἀφρονέοντες deest in Vind. 1., ἀλλὰ φέρονται Vat., ἀλλαφέροντες Bar. An forte ἄλλοφρονεῦντες? — V. 204. ἀφνόν, Vind. 1. ἀφνιόν. — V. 205. ἄγῃς ut videtur Bar., vulgo ἄγοις. — V. 206. in Vind. 2. legitur ante v. 205., deest in Mut. κτεάνων, Vind. 1. κτεάτων. συνομαίμοσιν, Vind. 1. συναίμοσι, Vind. 2. γε συναίμοσι, Vat. γε συνομαίμοσι (?). ibid. ἔλθῃς Vind. 1., vulgo ἔλθοις. — V. 207. παισὶν vel παισὶ Mut. Vat. Vind. 1. 2. Barocc., vulgo παισὶ δέ. ibid. εἷης Barocc. Mut., ἦσθα Vind. 1., vulgo ἴσθαι. — V. 208. ἀλίτῃ σε correxi, Vind. 1. ἀλιτήσιαι, vulgo ἀλίτῃ. κολουέτω scripsi, vulgo κωλιέτω, Vind. 1. κρινάτο, Vind. 2. ἐκρινέτω. — V. 210. πλοκαμηίδα χαιτήν scripsi, Vat. πλοκαμηίδα τέχνην, Vind. 2. πλοκαμίδα χαιτήν, Vind. 1. πλοκάμους ἐπιχάπτους, Bar. πλοκάμους ἐπὶ χαιτῆς ut Brunckii codd., vulgo πλοκαμίδος χαιτήν vel χαιτήν πλοκαμίδος. — V. 211. μῆθ', Vind. 1. μηδ'. deinde pro ἄμματα exhibent Bar. Mut. Vat. θάμματα. — V. 212. κομᾶν Vind. 1., κόμμαι Bar. Mut. Vat., vulgo κόμη. ibid. χλιδαὶ δέ, Vind. 1. χρή δέ ταῖς. — V. 213. δ' om. Bar. ibid. ὥρην, Bar. ὥραν. — V. 214. λυσσῶσι, Vind. 1. λυσσοῦσι. ibid. ἐρῶντες Mut., ἔρωτες Bar., vulgo ἔρωτος. — V. 215. παρθενικὴν, Bar. παρθενίην. — V. 216. ὄφθῆμεν scripsi, Mut. ὄφθῆμεν, Bar. ὄφθῆμεναι, vulgo ὄφθῆναι. — V. 217. ἔφν,

στέργε φίλους ἄχρῃς θανάτου, πίστις γὰρ ἀμείνων.

Συγγενέσιν φιλότητα νέμειν ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.

- 220 αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἶκειν δὲ γέρουσιν
ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβην ἀφήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.

Γαστροὺς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράπουσιν. 210
δούλῳ τάκτα νέμειν, ἵνα τοι καταϊτύμιος εἴη.

- 225 στίγματα μὴ γραψῆς, ἐπονειδίζων θεράποντα.
δούλον μὴ βλάβῃς τι, κακηγορέων παρ' ἄνακτι.
λάμβανε καὶ βουλήν παρὰ οἰκέτου εἰς φρονέοντος.
Ἄγνείη ψυχῆς τοῦ σώματός εἰσι καθαρμοί. 215

Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιοῦντες

- 230 ζῶν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

Vind. 2. ἔφη. — V. 218. addidi ex Vind. 1. — V. 219. νέμειν Vat., vulgo νέμοι. — V. 220. πολιοκροτάφους, Vind. 2. πολυοκροτάφους. — V. 221. ἀτάλαντον, Vind. 1. 2. ἀτάλαντος. — V. 222. ἀφήλικα scripsi, vulgo ὁμήλικα. ibid. πατρὸς deest in Vind. 1. — V. 223. παρέχειν Bar., vulgo παρέχου, Vind. 1. παράσχου. — V. 224. νέμειν Vat., vulgo νέμοις. ibid. τοι — εἴη, Vind. 2. οἱ — εἴης. — V. 225. θεράποντα, Vind. 2. Vat. θεράποντι. — V. 226. βλάβῃς, Vind. 1. γραψῆς. τι om. Mut. Bar. ibid. κακηγορέων, Vat. κατῆ ἀγορέων, Mut. κατηγορέων. ibid. παρ' ἄνακτι Mut. Vat. Bar., παρ' ἄνακτος Vind. 1., πρὸς ἄνακτα vulgo. — V. 227. παρὰ, Vind. 1. παρ', fortasse παρὰ γ' scribendum. — V. 228. ἄγνείη codd., ut videtur, omnes, vulgo ἀγνείαι. ibid. τοῦ, Bar. Vat. Vind. 2. οὐ, Mut. σου. ibid. εἰσι καθαρμοί, Mut. Vind. 1. ut vulgo, Brunckius ex duobus codd. ἐστι καθαρμός. — V. 229. βιοῦντες Mut., vulgo βιεύντες. — V. 230. οὐδοῦ, Vat. Vind. 1. 2. οὐδῶ vel οὐδῶ, Bar. ἀδοῦ.

VIII.

XENOPHANES.

I.

- Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,
 ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
 5 οἶνος δ' ἔστιν ἔτοιμος, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν,
 μείλιχος ἐν κεράμοις ἀνθεὸς ὑσδόμενος·
 ἐν δὲ μέσοις ἀγνὴν ὄδιμην λιβανωτὸς ἴησιν,
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὴ καὶ καθαρὸν·
 πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρῆ τε τράπεζα
 10 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
 βωμὸς δ' ἀνθεσιν ἀν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
 χρὴ δὴ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις.
 15 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 πρῆσσειν· ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προαιρετέον,
 οὐχ ὕβρεις· πίνειν δ' ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἰκάδ' ἀνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·

Xenophanes. Fr. 1. Athenaeus XII. 462. C.: Ὁρῶν οὖν
 ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη,
 πλήρης ὄν πάσης θυμηδίας· Νῦν γὰρ δὴ κτλ. V. 1. ζάπεδον codd.,
 Hermannus *δαπεδον*. — V. 2. ἀμφιτιθεῖ Dindorfius, libri ἀμφιτιθείς. —
 V. 3. ἄλλος, fortasse scribendum: στεφάνους ἄλλος, ὃ δ'· παρατείνει
 incommodum verbum, fortasse παραγίγει sive παραγιεῖ scribendum. —
 V. 5. οἶνος δ' Schneidewinus, tres codd. ἄλλος δ' οἶνος ἔστιν ἔτοιμος,
 sed ἄλλος delendum esse jam Hermannus vidit. οὔποτε Schneide-
 winus, libri οὔπω. φησὶ προδώσειν in tribus codd. omissum ex-
 hibent vett. edd., Hermannus substituit *πυθμῆνι γελῶν*. — V. 8.
 ἔστιν Hermannus, libri *ἔστιν*. — V. 11. ἀν τὸ μέσον Karstenus, vulgo
 αὐτὸ μέσον, Hermannus conjecit *αὐτομάτοις*, Fr. Frankius *αὐτομέσος*. —
 V. 13. δὴ scripsi, legebatur δέ, ibid. ὑμνεῖν Stephanus, vulgo ὀμνῆν
 et ὑμῆν. — V. 14. λόγοις, Eichstadius *νόοις*, Schneidewinus *νόμοις*. —
 V. 15. σπείσαντας δὲ scripsi, vulgo *σπείσαντίας τε*. Hermannus: *εὐξα-
 μένους, τὰ δίκαια δ' ὄνασθαι πρῆσσαντας· τὸ γὰρ οὖν κτλ.* — V. 16.
προαιρετέον scripsi, quod Schneidewinus etiam conjecit, vulgo *προ-
 χειρότερον*. — V. 17. ὕβρεις unus cod., vulgo *ὑβρις*.

- ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλά πῶν ἀναφαίνη,
 20 ᾧ θ' ἢ μνημοσύνη καὶ νόος ἀμφ' ἀρετῆς·
 οὔτε μάχας διέπειν Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδὲ τὰ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στάσιος σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
 θεῶν δὲ προμηθεῖην αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2.

- Ἄλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο
 ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Λιδὸς τέμενος
 παρ Πίσαιο ῥόῃς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιῶν,
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 5 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσι,
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανερόν ἐν ἀγῶσιν ἄροιο,
 καὶ κεν σίτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 10 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
 οὐκ ὦν ἄξιος, ὥσπερ ἐγὼ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη, —
 ἀλλ' εἰκῆ μάλᾳ τοῦτο νομιζέται· — οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη,

V. 19. ἀναφαίνη Hermannus, vulgo ἀναφαίνει. — V. 20. ᾧ θ' ἢ scripsi, vulgo ὡς ἢ. ibid. νόος scripsi, vulgo τὸν ὄς, Hermannus conjecit λόγος. — V. 21. διέπειν, Epitome διέπει. — V. 22. οὐδὲ τὰ scripsi, vulgo οὐδέ τε, duo codd. οὐδέ. ib. πλάσματα τῶν Schweighaeuserus, codd. πλασμαίων. — V. 23. σφεδανάς Osannus, ita ego quoque dudum emendavi, libri φενδόνας. — V. 24. δέ adjecit Scaliger. ibid. ἀγαθόν Fr. Frankius et Hermannus, vulgo ἀγαθόν.

Fr. 2. Athenaeus X. 413. F.: Ταῦτ' εἴληφεν ὁ Βυρσιπιδῆς ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος· Ἄλλ' εἰ μὲν κτλ. V. 3. παρ Πίσαιο ῥόῃς ἐν Stephanus, libri παρ Πίσαια ὀρόησεν. — V. 5. τὸ Wakefieldus, libri τι. — V. 6. ἀστοῖσιν κ', unus eod. ἀντοῖσι κ'. malim ἀστοῖς μὲν κ'. ibid. κυδρότερος Stephanus et Scaliger, vulgo κεδρότερος. προσορᾶν Jacobsius, libri προσετᾶν, πρὸς ἀέραν, πρὸς ἄκρα. — V. 8. κεν Casaubonus, libri κε. σίτ' εἴη Turnebus, libri σιτεῖη. — V. 9. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλεως. — V. 10. ταῦτά κε πάντα scripsi, codd. ταῦτα κ' εἰπαντα, ταῦτα κᾶπαντα. — V. 11. οὐκ ὦν scripsi, codd. οὐκ ἔών. — V. 15. λαοῖσι μετεῖη Stephanus, vulgo λαοῖσιν ἔτ' εἴη.

οὐτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό πέρ ἐστι πρότιμον
 ῥώμης, ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
 20 σμιζρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσσαο παρ' ὄχθρας.
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοῦς πόλιος.

3.

Ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελείας παρὰ Λυδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερεῆς,
 ἦσαν εἰς ἀγορῆν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ἤπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν·
 5 ἀυχάλειοι χαιτήσιν, ἄγαλμ' ὧς, εὐπρεπέσσιον,
 ἀσκητοῖς ὁδμὴν χρίμασι δενόμενοι.

4.

Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
 ἐγχείας, ἀλλ' ἔδωρ καὶ καθύπερθε μέθην.

5.

Πέμπας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, στέλος ἦραο πῖον
 ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

V. 20. γένοιτ', unus cod. μίνοιτ'. — V. 22. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλεως. Carmen autem longius etiam fuisse, ostendit Athenaeus, addit enim: Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβῶλλον ὡς ἄχρηστον καὶ ἀλυσταίλις τὸ τῆς ἀθλητικῆς εἶδος.

Fr. 3. Athenaeus XII. 526. A.: Κολοφώνιοι, ὡς φησι Φύλαρχος, τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφήν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοῦς φίλων καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι προήεσαν δισηκήμενος τὰς κόμας χρυσῶν κόσμη, ὡς καὶ Ξενοφάνης φησὶν Ἀβροσύνας κτλ. V. 1. Ἀβροσύνας Schneiderus Saxo, libri ἀβροσύνας. — V. 2. ἦσαν ἄνευ στυγερεῆς G. Dindorfius, codd. ἦσαν νεν στυγερεῆς, ἦσαν ευστυγερεῆς, ἦσαν εὔστυγερεῆς. — V. 4. ἤπερ unus cod., optimi libri ὡσπερ. — V. 5. ἄγαλμ' ὡς scripsi, cf. Chaeremon. ap. Athen. XIII. p. 608. D., codd. ἀγάλλομεν vel ἀγαλλόμεν. — V. 6. χρίμασι Musurus codd. χρίμασι vel χρίμασι.

Fr. 4. Athenaeus XI. 782. A.: Ἐθεος ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἔδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον Ξενοφάνης. Οὐδέ κτλ. V. 2. ἐγχείας Casaubonus, codd. ἐγχείας.

Fr. 5. Athenaeus VIII. 368. E.. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδῶν ἢ γένος Ἑλλαδικῶν

6.

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δειξῶ δὲ κέλευθον.

* * *

Καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκίλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τότε φάσθαι ἔπος·

5 Παῦσαι μὴδὲ ῥάπις', ἐπειὴ γίλλου ἀνέρος ἐστίν
ψυχῇ, τὴν ἔγνω φθνεγαμένης αἰων.

7.

Ἴδῃ δ' ἐπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοί
βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἂν Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν εἴκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

8.

Ἄνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφαιρότερος.

ἐν τοῖς ἔλεγχοις φησί· Πέμψας κτλ. V. 4. Ἑλλαδικῶν epitome, vulgo Ἑλλαδικόν.

Fr. 6. Diogenes Laert. VIII. 36.: Περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον γεγενησθαι (Πυθαγόραν) Ξενοφάνης ἐν ἔλεγχοις προσμαρτυρεῖ, ἧς ἀρχή· Νῦν οὖν τ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δειξῶ δὲ κέλευθον. ὃ δὲ περὶ αὐτοῦ φησὶν, οὕτως ἔχει· Καὶ ποτέ μιν κτλ. Confer Anth. Pal. VII. 120. Suidas v. Ξενοφάνης. V. 1. νῦν αὖτ' scripsi, vulgo νῦν οὖν τ'.

Fr. 7. Diogenes Laert. IX. 19.: Ξενοφάνης μακροβιώτατος γέγονεν, ὡς που καὶ αὐτὸς φησιν· Ἴδῃ κτλ.

Fr. 8. Etymol. M. p. 231. 2.: ἢ μετοχὴ γηρεῖς — γηρέντος, ὡσεὶ Ξενοφῶν· οἶον· Ἄνδρὸς κτλ. sed Ξενοφάνης scribendum esse apparet.

IX.

THEOGNIS.

ὦ ἄνα, Λητυῶς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
 λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπαυόμενος.
 ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σέ καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν
 αἰείσω· σὺ δέ μοι κλυθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

- 5 Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ
 φοίνικος ῥαδινηῆς χερσὶν ἐραψαμένη,
 ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέϊ λίμνῃ,
 πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
 ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασε δὲ γαῖα παλώρῃ,
 10 γήθησεν δὲ βαθύς πάντος ἄλως πολιῆς.

Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
 εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοῆς,
 εὐχομένῳ μοι κλυθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε.
 σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ μικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

- 15 Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἶ ποτε Κάδμου
 ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν αἰείσατ' ἔπος·
 „ὅ,τι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν.“
 τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

- Κύρνε, σοφισομένη μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπιζεισθῶ
 20 τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα.
 οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος.
 ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ „Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη

Theognis. V. 3. πρῶτον σὲ scripsi, legebatur πρῶτόν τε. — V. 4. μοι duo codd., reliqui μιν. — V. 6. ῥαδινηῆς codd. fere omnes, vulgo ῥαδινηῆς. — V. 11. θηροφόνῃ, unus cod. θηροφόνου, Brunckius conjecit θηροφόνου. — V. 12. εἶσαθ' libri plerique, pauci εἶσαθ'. ibid. θοῆς vel potius θοῆς codd. opt., vulgo θοαῖς. — V. 14. μικρόν vulgo et ap. Aristotel. Ethic. Eudem. VII. 10., sed opt. codex μικρόν. — V. 20. κλεπτόμενα duo codd., vulgo κλεπτομένη. — V. 21. ἀλλάξει, unus cod. ἐκλίξει. — V. 22. πᾶς τις ἐρεῖ tres codd. opt., vulgo πᾶς ἐρεῖ.

τοῦ Μεγαρέως. " πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός
ἀστοῖσιν γ' οὐπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι.

- 25 οὐδὲν θαναμαστόν, Πολυπαίδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἶά περ αὐτός,
Κύρον', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἔων ἔμαθον.

- Ἠέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκουσιν
30 τιμᾶς μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο μηδ' ἄφενος.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι. κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ παρὰ τοῖσιν
ἴξε, καὶ ἀνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.

- 35 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἦν δὲ κακοῖσιν
συμμίσης, ἀπολείς καὶ τὸν ἕοντα νόον.
ταῦτα μαθῶν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
εὖ συμβουλευεῖν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

- Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
40 εὐθυντήρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.
ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

V. 23. Μεγαρέως codd., ut videtur, omnes, Schneidewinus Μεγαρέως. ibid. ὀνομαστός codd. tres optimi, unus ὀνομαστός, vulgo ὀνομαστοῦ. — V. 24. ἀστοῖσιν γ' scripsi, et conjunxi cum praegressis, vulgo ἀστοῖσιν δ'. — V. 25. Πολυπαῖδη Elmslejus, vulgo Πολυπαίδη. — V. 26. πάντεσσ' unus cod., πάντως duo codd., πάντας vulgo. — V. 30. ἀρετὰς, fortasse ἀρχὰς scribendum est. ibid. ἔλκεο, Hermannus conjecit ἔλπεο. — V. 33. μετὰ codd. omnes, Plato Men. p. 95. D. παρὰ, Musonius ap. Stob. LIV. μετὰ τῶν γε οὐ πῖνε. — V. 35. ἀπ', plerique codd. ἀπ'. μαθήσεται, Hermogenes apud Bekkerum δδάξεται, et sic Plato Men. p. 95. D. Xenoph. Sympos. 2. 5. Memorab. I. 2. 20. at μαθήσεται Clemens Alex. Strom. V. p. 677. — V. 36. συμμαθής unus cod., vulgo συμμαχθῆς, duo codd. συμμαγῆς, et sic Plato et Xenophon, Hermogenes συμίξης. ibid. ἕοντα codd., at Aristotel. Eth. IX. 9.: ἐόντα. — V. 40. ἡμετέρης duo codd., vulgo ἡμετέρης. — V. 41. ἔθ' οἶδε, in codd., qui repetunt hunc versum infra post v. 1082. ἴασι legitur.

Οὐδεμίαν πω Κύρν' ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
 ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
 45 δῆμόν τε φθειρώσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν
 οικείων κερδῶν εἵνεκα καὶ κράτεος,
 ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμέεσθαι,
 μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κεῖται ἐν ἡσυχίᾳ,
 εὗτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
 50 κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
 ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
 μούναρχος δὲ πόλει μὴ ποτε τῆδε ἄδη.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι,
 οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
 55 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῆσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
 ἔξω δ' ὡστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.
 καὶ νῦν εἰς' ἀγαθοί, Πολυπατὴθ' οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 60 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

Μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπατὴθ, ἀστῶν
 ἐκ θυμοῦ, χρεῖης εἵνεκα μηδεμιῆς·
 ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
 χρῆμα δὲ συμμίξεως μηδενὶ μηδ' ὀτιοῦν
 65 σπουδαῖον. γνώση γὰρ οὕζυρῶν φρένας αἰδρωῶν,
 ὡς σφιν ἐπ' ἐργοῖσιν πίστις ἐπ' οὐδεμία,
 ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐπίλησαν
 οὕτως ὡς ἄνδρες μηκέτι σωζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυρος βούλευε σὺν ἀνδρῶν,
 70 εὗτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,

V. 45. φθειρώσι et διδῶσιν vulgo, cod. unus φθειρόουσι et διδοῦσιν. —
 V. 48. πολλῇ κεῖται scripsi, legebatur κεῖται πολλῇ. — V. 51. στάσιές τε
 cod. opt., vulgo στάσις ἴστι. — V. 52. μούναρχος, tres optimi codd.
 μούναρχοι. ἄδη scripsi, vulgo ἄδοι. — V. 55. πλευρῆσι, tres codd.
 πλευραῖσι. — V. 56. ἔξω, unus cod. in marg. εἴσω. τῆσδε — πόλεος
 cod. opt., vulgo τὴν δ' — πόλιν. — V. 57. Cf. infra v. 1109. sqq. —
 V. 62. εἵνεκα, cod. opt. οὕνεκα, multi ἵνεκα. — V. 65. σπουδαῖον,
 duo libri σπουδαίων. — V. 66. ἔπ', multi libri ἔστ'. — V. 67. δόλους τ'
 tres codd., vulgo δόλους. — V. 68. σωζόμενοι. An forte σωσόμενοι?

ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βούλευε καὶ πολλὰ μογῆσαι
καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσαι.

Πρῆξιν μὴδὲ φίλοις, ᾧ λῶστ', ἀνακοινέο πᾶσιν·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

75 Παύροισιν πισυνοσ μεγάλ' ἀνδράσιν ἐργ' ἐπιχείρει,
μή ποτ' ἀνήκεστον, Κύρνε, λάβησ ἀνίην.

Πιστὸσ ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
ἄξιουσ ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρουσ εὐρήσεισ, Πολυπαίδη, ἀνδρασ ἐταίρουσ
80 πιστοῦσ ἐν χαλεποῖσ πρήγμασι γινομένουσ,
οἵτινεσ ἀν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντεσ,
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
τοῦσ δ' οὐχ εὐρήσεισ διζήμενοσ οὐδ' ἐπὶ πάντασ
ἀνθρώπουσ, οὐσ νηῦσ μὴ μία πάντασ ἄγοι,
85 οἷσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεισιν
αἰδῶσ, οὐδ' αἰσχροὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδοσ ἄγει.

Μή μ' ἔπεισιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένασ ἄλλη,
εἴ με φιλεῖσ καὶ σοι πιστὸσ ἔνεστι νόοσ.

Ἢ με φίλει καθαροὸν θέμενοσ νόον, ἧ μ' ἀποειπὼν
90 ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκοσ ἀειράμενοσ.
ὁσ δὲ μὴ γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὔτοσ ἐταίροσ
δειλόσ, Κύρν', ἐχθροὸσ βέλτεροσ ἢ φίλοσ ὦν.

V. 71. βούλευε καὶ cod. opt., vulgo βουλεύσε, duo codd. βούλευε. — μογῆσαι duo codd., vulgo μογῆσασ. — V. 72. ἐκτελέσαι unus cod., vulgo ἐκτελέσασ. — V. 73. φίλοισ, ᾧ λῶστ' scripsi, legebatur φιλοισσ, ὄλωσ, Jacobsius coniecit ὁμωσ, Brunckius ὁμῶσ. ibid. ἀνακοινέο duo codd., plerique ἀνακοινέο. — V. 74. πολλῶν, plerique codd. πολλόν. — V. 80. γινομένουσ opt. cod., ut ubique. et sic cod. Vind. CCCXXXI. Fol. 112. — V. 83. τοῦσ δ' οὐχ, tres honi codd. τοῦτοῦσ οὐχ. ibid. εὐρήσεισ, opt. liber εὔροισ. — V. 84. νηῦσ Schneidewinius, vulgo ναῦσ. ἄγοι optimi libri, vulgo ἄγει. — V. 87. ἄλλη, cod. optimus, qui v. 87—90. iterat post v. 1082., ibi exhibet ἄλλασ et deinde ἄλλᾶ φίλι — ἐμφανέωσ νεῖκοσ ἀειράμενοσ. — V. 92. δειλόσ Bekkerus, vulgo δεινόσ.

- Ἦν τις ἐπαινῆσθαι σε τόσον χρόνον, ὅσον ὀρφῆς,
 νοσφισθεὶς δ' ἄλλη γλῶσσαν ἱῆσι κακῆν,
 95 τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
 ὃς κ' εἶπε γλώσση λῶστα, φρονῆ δ' ἕτερα.
 ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον,
 γινώσκων ὀργῆν, καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
 ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
 100 φράζεο, καὶ ποτέ μου μνήσεται ἐξοπίσω.

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλεῖσαι,
 Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὦν;
 οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου ῥύσαιτο καὶ ἄτης,
 οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθίλοι.

- 105 Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτῃ χάρις ἐστίν·
 ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἀλὸς πολιῆς.
 οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῶς,
 οὔτε κακοὺς εὖ δρωῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.
 ἀπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἦν δ' ἐν ἀμαρτίας,
 110 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότις.
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μή ποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιῆσθαι ἑταῖρον,
 ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

V. 93. ἦν Welckerus, optimi libri ἂν, ceteri εἰ. ἐπαινῆσθαι vel potius ἐπαινῆσι duo codd., alii ἐπαινῆσει, ἐπαινέσει, ἐπαινέσει. ὀρφῆς tres codd., vulgo ὀρφῆ. — V. 94. ἄλλη, duo codd. ἄλλη. ἱῆσι Bekkerus, codd. ἱησι vel ἱησι. — V. 96. λῶστα, duo codd. λῶστα. φρονῆ duo codd., vulgo φρονεῖ. — V. 97—100. iterant plerique codd. post 1164. ita: τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἴστω φίλος κτλ. — V. 98. γινώσκων cod. optimus hic et ubique. — V. 99. ταῦτ' optimi duo codd., altero loco τοῦτ'. — V. 101. μηδεὶς σ' ut Neander conjecit duo codd., vulgo μηδεὶς. — V. 102. δειλὸς optimus cod., vulgo κῆνος. — V. 104. μεταδοῦν ἐθίλοι Buttmanus, cod. opt. μεταδοῦναι θίλοι, plerique μέγα δοῦν' ἐθίλει, alius μεγάλου δοῦναι θίλοι. — V. 105. εὖ cod. optimus, vulgo δ' εὖ. ἔρδοντι ut videtur codd. meliores, vulgo ἔρδοντι. — V. 113. μή ποτὶ τόν, fortasse praestat μή ποτὶ τοι.

115 Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλόνοσ.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
120 Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥάδιον ἀνδρὶ σοφῶ.
εἰ δὲ φίλου νόον ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθη
ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχη,
τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.

125 οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικός,
πρὶν πειρηθεῖης ὥσπερ ὑποζυγίου·
οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὤνιον ἐλθῶν·
πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὐχου, Πολυπαῖδη, ἕξοχος εἶναι
130 μήτ' ἄφενος· μῶνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπλεθ', ὅσοις ὀσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδεὶς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων.

135 οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς,
ἐς τέλος εἶτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν·

V. 115. Pseudophocylides v. 92. Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι. — V. 116. iteratur infra v. 644. — V. 119—122. Clemens Alex. Strom. VI. p. 625. — V. 121. λελήθη Bekkerus, unus cod. λελήθη, duo λελήθει, vulgo λίληθε. — V. 122. ψυδρὸς meliores libri, alii ψυδρὸς, ψεδρὸς, ψευδὸς, ψευδοῦς. ibid. ἔχη optimus cod., vulgo ἔχει. — V. 125. et 126. citat Aristot. Eth. Eudem. VII. 2. οὐ γὰρ ἂν, optimi libri οὐδέ γάρ, unus οὐ γάρ, alius οὐ καὶ. οὔτε codd., vulgo οὐδέ. — V. 126. πειρηθεῖης cod. optimus, vulgo πειραθεῖης vel πειρασθεῖης. — V. 127. ἐς ὤνιον Camerarius et Sylburgius, libri ἐς ὦριον vel ἐζώριον. — V. 132. ὅσοις Stobaeus LXXVII. et LXXIX., vulgo ἔπλετο τοῖς, sed codd. οἷς. deinde Stobaeus ὀσίης — δίκης. — V. 136. γίνεται et v. 139. παραγίνεται scripsi, vulgo γίγνεται et παραγίγνεται.

πολλάκι γὰρ δοκίων θήσειεν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκεν,
καὶ τε δοκῶν θήσειεν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.

- οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται ὅσο' ἐθέλησιν·
140 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμυχανίης.
ἀνθρώποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Οὐδείς πω ξείνον, Πολυπαίδη, ἔξαπατήσας
οὐδ' ἰκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.

- 145 Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασι οικεῖν
ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.

Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ 'στιν,
πᾶς δὲ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

- Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
150 Κύρνε· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται.

Ἵβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὥπασεν ἀνδρὶ,
οὐ μέλλει γ' ὦρην μηδεμίαν θέμεναι.

Τίττει τοι κόρος Ἵβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἐπιηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὄτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾗ.

- 155 Μὴ ποτέ τοι πενήτην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεῖς
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·

V. 144. θνητῶν displicet hoc loco. ἔλαθεν cod. optimus, plerique ἔλαθε. — V. 145. εὐσεβέων codd. plerique, vulgo εὐσεβείως. πασάμενος Brunckius, codd. πασσάμενος. — V. 147. assert Aristot. Eth. V. 1. ubi Michael Ephes.: ἡ δὲ παροιμία Θεόγγιδος ἐστίν, ὡς Θεόφραστος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἡθῶν λόγῳ· ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἡθικῶν ὡς Φωκυλίδου αὐτῆς μέμνηται, καὶ οὐδὲν θαυμαστόν καὶ Φωκυλίδην αὐτὴ καὶ Θεόγγιν χρήσασθαι. ἀρετῇ 'στιν, plerique codd. ἀρετῆ ἐστι vel ἀρετ' ἐστὶ. — V. 150. Κύρνε· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται cod. optimus, vulgo ἡ δ' ἀρετῆ ὀλίγοις ἀνδράσι, Κύρνε, ἔπεται. — V. 152. γ' ὦρην scripsi, vulgo χῶρην. θέμεναι vulgo, libri θέμενος, θέμενον, θεμίην. — V. 153. Vid. Solonis Eleg. fr. 7. — V. 154. ἀνθρώπῳ, duo codd. ἀνθρώπων. — V. 155—158. Stob. XCVI. χολωθεῖς, Stob. χαλεφθεῖς. — V. 156. μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην, Stob. μ. ἀ. Κύρνε, κακῆν.

Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιφῆπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μῆδεν ἔχειν.

Μή ποτε, Κύρην', ἀγοραῖσθαι ἔπος μέγα· οἶδα γὰρ οὐδεὶς
160 ἀνθρώπων ὃ τι νύξ χῆμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοὶ τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῶ,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἱ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῶ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργασιν οὐχ ἔπεται.

165 Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός,
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλω κακὸν ἐστι, τὸ δ' ἀτρεκέλις ὄλβιος οὐδεὶς
ἀνθρώπων, ὅπόσους ἡέλιος καθοραῖ.

Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὃ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
170 ἀνδρὸς δὲ σπουδῇ γίνεται οὐδεμία.

Θεοῖς εὐχον, θεοῖσιν γὰρ ἐπι κράτος. οὔτοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα,
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
175 ἦν δὴ χρηὶ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκήτεα πόντον
ῥίπτειν καὶ πετρῶν, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.

V. 157. ἄλλως Stobaeus, vulgo ἄλλω. — V. 158. μῆδεν cod. opt. et Stobaeus, vulgo δ' οὐδέν. — V. 160. χῆμέρη cod. opt., vulgo χῆμερα. — V. 162. γίνεται, legebatur γίνεταί. — V. 163. δειλῶ cod. opt., duo κακῶ, vulgo φανῶ. — V. 169. ὃ, duo libri ὃ, unus τιμῶσ' ὄν. — V. 170. ἀνδρὸς, Hermannus coniecit ἀνδράσι. γίνεται hic et v. 172. scripsi, vulgo γίνεταί. — V. 171. θεοῖσιν γὰρ ἐπι κράτος Bekkerus, optimus cod. θεοῖσιν ἐπι κράτος, duo οἷς ἐστι κράτος, vulgo οἷς ἐστὶ μέγα κράτος. ibid. οὔτοι unus cod., vulgo οὔτι. — V. 175. βαθυκήτεα optimus liber, et sic Stobaeus XCIV. Clemens Strom. IV. p. 483. Plutarch. adv. Stoic. c. 22. Lucian. de merc. cond. c. 5. 10. sed vulgo μιγακήτεα, et sic Plutarch. de Stoic. c. 14. Schol. Thucyd. I. c. 43. Eustath. ad Il. p. 998. 25. Aphthon. Pro. gymn. 8. — V. 176. ῥίπτειν codd., ut videtur, plerique, et Stobaeus, alii, vulgo ῥίπτω. ib. πετρῶν cod. opt. et Clemens, vulgo πετρῶν.

καὶ γὰρ ἀνὴρ πενιῆ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύνатаι, γλῶσσα δὲ οἱ δέδεται.

Χρῆ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
180 διζήσθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχωῶ βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
185 βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἔσθλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
οὔδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναινεταὶ εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.

Χρήματα μὲν τιμῶσι, καὶ ἐκ κακοῦ ἔσθλὸς ἐγήμεν
190 καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἐμίξε γένος.
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπατῆδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἔσθλὰ κακοῖς.

Αὐτός τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
195 εὔδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ' ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρώς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.

V. 178. οὔθ' ἔρξαι duo codd., vulgo οὔτ' ἔρξαι. — V. 180. διζήσθαι optimus liber, vulgo διζέσθαι. — V. 181. τεθνάμεναι cod. optimus, plerique τεθνάσαι vel τεθνάσαι. — V. 185. βήσεσθαι, aliquot codd. βήσεσθαι, alius βνισθαι. Xenophon apud Stobaeum LXXXVI. ἐξ ἀγαθοῦ κτήσασθαι. — V. 187. οὔδ' ἀ γυνὴ duo codd., οὐδεμὴ unus, vulgo οὐδεμία. — V. 188. βούλεται, tres codd. βούλετ'. — V. 190. πλοῦτος duo codd., ceteri πλούτου. — V. 191. γένος omitunt tres codd. — V. 193. τοι ταύτην, duo codd. τοιαύτην. — V. 195. εὔδοξος cod. opt., vulgo ἔνδοξος. — V. 196. ἐντύει Brancchius, codd. ἐντύει. — V. 197. χρῆμα δ' ὃ μὲν cod. opt., nisi quod ὃ exhibit, alius χρῆμαδ' ᾧ, alius χρήματα ᾧ, vulgo χρήματα δ' ᾧ. — V. 198. παρμόνιμον, plerique codd. παρ μόνιμον, duo γὰρ μόνιμον.

- εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδαῖ θυμῷ
 200 κτήσεται, εἴθ' ὄρκω παρ τὸ δίκαιον ἐλών,
 αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευταίην
 αἰθεῖς ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
 ἀλλὰ τὰδ' ἀθρώπων ἀπατᾷ νόσον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας,
 205 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος, οὐδὲ φίλοισιν
 ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
 ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδῆς
 πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζετο κῆρα φέρων.

- Οὐδαίς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἐταῖρος·
 210 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότερον.

Οἶνόν τοι πίνειν πουλὴν κακόν. ἦν δὲ τις αὐτόν
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κατά πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
 ὄργην συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

- 215 Πουλύπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
 τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
 νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἄλλοῖος χροῶα γίνου·
 κρεῖσσόν τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίης.

V. 203. ἐπ' quatuor codd., vulgo εἴ'. ibid. αὐτοῦ Jacobsius, codd. αὐτοῖς, praeter unum, qui αὐτῶν exhibet. — V. 204. τίνονται, unus cod. τίσονται, plures γίνονται. ib. πρήγματος, duo codd. πράγματος, unus πράκτορις. ib. ἀμπλακίας tres codd., vulgo ἀμπλακίης. — V. 205. αὐτός, plerique codd. αὐτούς. ib. ἔτισε cod. opt., τῖος ceteri. ib. οὐδὲ codd. tres, vulgo ὃς δέ, quod fortasse verum, ut deinde scribendum sit αὐτόν δ' οὐ κατέμαρψε δίκη. — V. 206. ἐπεκρέμασεν, duo codd. ἐπεκρέμασαν. — V. 209. 210. iterat cod. opt. post v. 332. ubi οὐκ ἔστιν φεύγοντι et τοῦτ' ἀνηρότατον legitur. — V. 213. Κύρνε, cod. opt. θυμί. — V. 215. ὄργην, duo eod. ὄρηγν. — V. 216. προσομιλήσῃ unus cod., ceteri προσομιλήσει. — V. 217. γίνου, vulgo γίγνου. — V. 218. κρεῖσσον Bekkerus, unus cod. κρεῖττον, alius κρεῖσσων, vulgo κραιπνόν. ib. γίνεται, vulgo γίγνεται. ib. ἀτροπίης, tres codd. εὐτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
220 Κύρνε, μέσην δ' ἔρχου τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ.

Ἄστις τοι δοκεῖ τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν.
ἀλλ' αὐτὸς μῶνος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
κεῖνός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.
Ἰσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
225 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδίησιν ἐπισθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἀπιστοὶ ἄδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
οἱ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι νόον,
διπλάσιον σπεύδουσι. τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
230 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη.
ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δῆμῳ,
Κύρν', ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.

235 Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν ἅτ' ἀνδράσι σωσομένοισιν,
ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρν', ἐν ἀλωσομένῃ.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπίρονα πόντον
πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος

V. 219. μηδὲν duo codd., vulgo μηδ'. *ibid.* πολιητέων *cod. opt.*, πολιητέων *alii*, vulgo πολιητέων. — V. 220. ἔρχου *cod. opt.*, ἔρχου duo, vulgo ἔρχου. — V. 221. ἰδμεναι οὐδέν, tres codd. ἰδμεν καὶ οὐδέν, unus ἰδμεναι οὐδένος. — V. 223. κεῖνός γ' ἄφρων, *Hermannus* ἄφρων κεῖνός γ'. *ibid.* βεβλαμμένος, *plerique codd.* βεβλαμμένον. — V. 225. κακοκερδίησιν *quatuor codd.*, vulgo κακοκερδίησιν. — V. 226. ἄδον, *unus cod. ἀδείν*. — V. 227—232. *Solonis sunt*, *vid. Eleg. 12. v. 71—76.* — V. 230. γίνεται, vulgo γίνεταί. — V. 232. πέμψῃ duo codd., vulgo πέμψει. *ibid.* ἄλλοτε, *unus cod. ἄλλοτ'*, *alius ἄλλοτ' τε.* — V. 235. οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν, *cod. opt.* οὐδὲ ἐπιπρέπει ἡμῖν, duo οὐδὲ τε πρέπει ἡμῖν, *plerique οὐδ' ἔτι γε πρέπει ἡμῖν.* *ibid.* σωσομένοισιν *scripsi*, *i. c. σωθησομένοις*, vulgo σωζομένοισιν. — V. 236. ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρν', ἐν ἀλωσομένῃ *ita cod. opt.*, nisi quod *Hermannus* ἐν addidit, *ceteri ἀλύειν Κύρν' ὡς πόλει ἀλωσομένη*, duo λύειν ὡς πόλειως τοῖχος (vel πόλιος τείχη) ἀλωσομένης. — V. 237. Haec elegia *Bernhardyō Hist. Graec. Litt. T. I. p. 112.* suspecta est. — V. 238. πωτήσῃ,

- ῥηϊδίως, θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσση
240 ἐν πάσῃς, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν.
 καὶ σε σὺν αὐλλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἐρατοὶ καλά τε καὶ λιγέα
 ἄσσονται. καὶ ὅταν θνοφερῆς ὑπὸ κεύθει γαίης
 βῆς πολυκωκύτους εἰς Αἶδαο δόμους,
245 οὐδὲ τότε' οὐδὲ θανῶν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
 ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κῦρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἢδ' ἀνὰ νήσους
 ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
 οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει
250 ἀγλαὰ Μουσαίων δῶρα ἰοστεφάνων.
 πᾶσι γάρ, οἷσι γὰρ μέμλε καὶ ἔσομένοισιν αἰοιδῆ,
 ἄση ὁμῶς, ὄφρ' ἂν ἧ γῆ τε καὶ ἠέλιος.

Αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ σμικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾶς.

- 255** Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον, λῶστον δ' ὕγαινεον·
 πρῆγμα δὲ τερπνότατον τοῦ τις ἔραϊτο τυχεῖν.

Ἴππος ἐγὼ καλῆ καὶ ἀεθλίῃ, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον.
 πολλὰκι δ' ἠμέλλησα διαβρήξασα χαλινόν

- 260** φεύγειν, ὠσαμένη τὸν κακὸν ἠνίοχον.

tres codd. πωτήσι. ib. καὶ scripsi, vulgo κατά. ib. ἀειρόμενος, duo codd.
 ἀειράμενος. — V. 239. θοίνης tres codd., vulgo θοίναις. — V. 240. πάσῃς,
 legebatur πάσαις. — V. 241. λιγυφθόγγοις, duo codd. λιγυφθόγγοισι. —
 V. 243. θνοφερῆς tres codd., vulgo θνοφεροῖς. ibid. κεύθει cod. opt.,
 κευθμῶσι duo, vulgo κεύθμασι. — V. 245. οὐδέ τότε' scripsi, vulgo
 οὐδέ ποτ'. ibid. ἀλλὰ μελήσεις cod. opt., vulgo οὐδέ γε λήσεις. —
 V. 247. στρωφώμενος, unus cod. στρωφώμενον. ibid. ἀνὰ νήσους,
 unus cod. ἂν ἀνήση. — V. 249. νώτοισιν, unus cod. θνατοῖσιν. ib.
 ἀλλὰ σε, unus cod. ἀλλ' ἄγε. — V. 251. γάρ, cod. opt. Διός, duo
 omittunt, Lachmannus δ' ὄσοισι. ibid. αἰοιδῆ, cod. opt. αἰοιδῆ. —
 V. 252. ἄση scripsi, vulgo ἔση. ibid. ἂν ἧ scripsi, vulgo ἂν, Her-
 mannus ὄφρ' ἂν γῆν φλέγη. — V. 253. 254. male jungunt cum
 praecedentibus. οὐ omittunt duo libri. — V. 256. πρῆγμα vulgo,
 codd. πρᾶγμα. ibid. τοῦ duo codd., vulgo οἷ. ibid. ἔραϊτο scripsi,
 cod. opt. ἐράτο, plerique ἐρᾶ τό, alii ἐράται. — V. 257. ἀεθλίῃ,
 unus cod. ἀληθῆς. — V. 258. ἀνηρότατον, plures codd. ἀναροτάτον. —
 V. 259. δ' ἠμέλλησα cod. opt., vulgo δι' μέλλησα. — V. 260. ὠσαμένη,

Ὅ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερπίνῃ
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων.
 ψυχρὸν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκῆς,
 ὦσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει καὶ με γούῤῥα φέρει.
 265 ἔνθα μέσσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
 δειρῆν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτὴ τοι πενίη γε καὶ ἀλλοτρίη περ ἑοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορῆν ἔρχεται οὔτε δίκας·
 πάντη γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντη δ' ἐπίμυκτος,
 270 πάντη δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ἦ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις,
 γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον,
 275 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις,
 χρήματα δ' εἰ καταθῆς πόλλ' ἀνηρά παιδῶν,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 280 μηδεμίαν κατόπισθ' ἀζόμενον νέμεσιν.
 δειλῶ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρ ποδός, ἠγείσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

tres codd. ἀπωσαμένη. — V. 262. κατέχει, Hermannus καταχεῖ, for-
 tasse κρατεῖ. — V. 264. ὦσθ' ἅμα θ', plerique codd. ὡς θαμά θ',
 unus ἦδ' ἅμα θ'. ibid. φέρει, unus cod. φιλεῖ, Saupprius ἀφαρεῖ. —
 V. 265. περὶ cod. optimus, vulgo παρὰ. ibid. βαλὼν Hermannus,
 codd. λαβῶν. — V. 267. γνωτὴ, cod. optimus γνωτ' εἰ. ibid. γε
 Bekkerus, cod. opt. τε, vulgo decst. — V. 269. ἐπίμυκτος cod.
 opt., vulgo ἐπίμυκτος, alii codd. ἐπίμικτον. — V. 270. ἐχθρὴ cod.
 opt., vulgo ἐχθρῶ. ibid. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 275. ἐπεὶ
 θρέψαιο, cod. optimus ἐπιθρέψαιο. — V. 276. εἰ καταθῆς scripsi,
 vulgo ἐγκαταθῆς. ibid. ἀνηρά, aliquot codd. ἀνιαρά. — V. 278.
 ἐσερχόμενον cod. opt., vulgo ἐπερχόμενον. — V. 279. εἰκὸς τόν, for-
 tasse legendum εἰκὸς τοι. — V. 280. κατόπισθ' cod. opt., vulgo
 κατόπιν. — V. 281. βροτῶ, cod. optimus βροταί. — V. 282. θ',
 unus cod. δ'.

Ἀσκήων μηδενὶ πιστὸς ἔων πόδα τόνδε πρόβαινε,
 μήθ' ὄρκω πίσυρος μήτε φιλημοσύνη,
 285 μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλη παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
 ἔγγυον ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοφύγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
 ὡς δὲ τὸ σῶσαι οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 290 ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις.
 αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
 νικῆσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλὰ μιν ἔμπτῃς
 καὶ κρατερόν περ ἰόνθ' αἰρεῖ ἀμηχανίη.

Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
 φθεγγόμενος δ' ἀδαῆς, οἷσι παρῆ, πέλεται.
 ἐχθαίρουσι δὲ πάντες, ἀναγκαίη δ' ἐπίμιξις
 ἀνδρὸς τοιοῦτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῆ φίλος εἶναι, ἐπὶν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
 300 οὐδ' ὧ κ' ἐκ γαστροῦ, Κύρνε, μῆϊς γεγόνῃ.

V. 283. τόνδε, Hermannus τῶνδε. *ibid.* πρόβαινε, unus cod. προβαίνειν. — V. 284. φιλημοσύνη, nonnulli codd. φιλομοσύνη, alii συνημοσύνη. — V. 285. ἐθέλη cod. opt., vulgo ἐθέλει. — V. 287. κακοφύγῳ, unus cod. κακοφύγω. — V. 288. Ita codd., ut videtur omnes, praeter optimum, in quo ὡς δὲ τὸ σῶσαι π. ἀ. legitur. Comjēcio Δὶς τόσους δ' αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι. cf. Auctor. Rhesi v. 159.: πατρός δὲ καὶ πρὶν εὐκλεῖ δόμον Νῦν δις τόσους ἔθηκας ἐκλειότερον. Praeterea unus liber ἀναιβότεροι. — V. 289. γίνεται, vulgo γίγνεται — V. 290. ἀνδρῶν· ἡγέονται cod. opt., nisi quod ἀνδρῶ legitur, vulgo ἀνδρῶν γίνονται. *ibid.* νόμοις cod. opt., alius νόμοι, vulgo νόμος. — V. 291. ἀναιδείη, unus cod. ἀναιδή. — V. 292. ἔχει, unus cod. ἔλε. — V. 294. ἰόνθ' αἰρεῖ, cod. opt. ἰόντ' αἰρεῖ. — V. 296. ἀδαῆς, Brunekius ἀαδῆς. *ibid.* πέλεται Turnebus, codd. μέλεται. — V. 297. πάντες, cod. opt. πάντας. *ibid.* ἀναγκαίη, Piersonus ἀνηρῆ conjecit, sed videtur potius ἐπίμιξις legendum. — V. 299. οὐδεὶς λῆ scripsi, idem Sauppis conjecit, cod. opt. οὐδεὶς δῆ, vulgo οὐδ' ἐθέλει. *ib.* κακό:, unus cod. κακῶ. — V. 300. ὧ κ' scripsi, cod. opt. ὧκ', vulgo ἦν. *ibid.* γεγόνῃ Turnebus, vulgo γεγόνυ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλὸς καὶ ἀπηνής·
λάτρισι καὶ δμῶσιν γαίτοσι τ' ἀγχιθύροισ.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ βάλῃς.

305 Οἱ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γεγόνασιν,
ἀλλ' ἄνδρεςσι κακοῖς συνθήμενοι φιλήην
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἶναι,
310 πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπεόντα δοκοῖ.
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερός εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαινομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

315 Πολλοὶ τοι πλουτεῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πέπονται·
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρον°, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
320 τολμᾶ δ' ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἐν τε κακοῖς·
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

V. 301. ἀρπαλὸς cod. opt., vulgo ἀργαλὸς. — V. 302. λάτρισι, aliquot codd. λάτρισσι vel λάτρισ. — V. 303. κιγκλίζω, unus cod. κιγκλίζειν. — V. 305. οἱ, cod. opt. τοί. ib. πάντως, cod. opt. πάντες, alius πατιός. — V. 307. τε, duo libri δέ, alius τοί. — V. 309. εἶναι cod. opt., vulgo ἴσθι. — V. 310. λήθειν, cod. opt. λήθηρ. ib. δοκοῖ Geelius, vulgo δόκει, Bekkerus δοκεῖ. — V. 311. φέροι cod. opt., ceteri φέρι vel φέρειν. ibid. τὰ plerique codd., τὸ opt. liber, ibid. θύρηφι, cod. opt. θύρηφι. idem δὲ omisit. εἴη duo libri, vulgo εἴης. — V. 315—318. Solonis sunt, vid. Eleg. Fr. 16. πλουτεῦσι scripsi, vulgo πλουτοῦσι. — V. 318. ἄλλοτε, cod. opt. ἄλλοσι τ'. — V. 319. ἔχει aliquot libri omittunt. — V. 320. ἐν τ' ἀγαθοῖς — ἐν τε κακοῖς plerique libri et Stob. XXXVII. 3., vulgo ἐν τε κακοῖς — ἐν τ' ἀγαθοῖς. — V. 321. ὀπάσῃ cod. opt., vulgo ὀπάσει.

Μή ποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλων ἄνδρ' ἀπολίσσαι,
 πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολῆη.

325 εἰ τις ἀμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο,
 οὐποτ' ἂν ἀλλήλοισ ἀρθμοιο οὐδὲ φίλοι
 εἶεν. ἀμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπονται
 θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὖν ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὐβουλός θ' εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
 330 Κύρνε, σὺν ἰθιῆι θεῶν δίκη ἀθανάτων.

Ἦσυχος, ὥσπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
 μηδ' ἐτέρουσι διδούς, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

Μή ποτε φεύγοντ' ἀνέρ' ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσης·
 οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βᾶς γίνεται αὐτὸς ἐτι.

335 Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν. πάντων μέσ' ἄριστα. καὶ οὕτως,
 Κύρν', ἔξεις ἀρετήν, ἦντε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἱ με φιλεῦσιν,
 τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
 χούττας ἂν δοκῶμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
 340 εἰ μ' ἀποτισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ἄλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καιριον εὐχίν,
 δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.

V. 323. σμικρῇ scripsi, vulgo σμικρῆ. ibid. ἀπολίσσαι cod. opt., ceteri ἀπολίσεως. — V. 324. διαβολῆη scripsi, vulgo διαβολῆη. — V. 325. ἀμαρτωλῆσι, duo codd. ἀμαρτωλοῖσι. — V. 327. ἔπονται, Ruhnkenius πύλονται. — V. 328- δ' οὖν scripsi, nisi malis γοῦν, vulgo δ' οὐκ. — V. 329. εὐβουλός θ' scripsi, vulgo εὐβουλος. ib. εἶλεν, unus cod. ἔλεν, ut fortasse legendum sit καὶ βραδὺς ὦν εὐβουλος ἔλεν. — V. 330. ἰθιῆη unus cod., ceteri εὐθειῆη. — V. 332. hic cod. opt. iterat v. 211. 212. — V. 333. ἀνέρ' Hermannus, vulgo ἄνδρα. — V. 334. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 337. τε, unus cod. δέ. ibid. δοίη, unus cod. δάη. — V. 338. μείζον, Κύρνε, duo codd. Κύρνε, μείζον. ib. δυνησόμενον, Hermannus δυνησομένην. — V. 339. ἀνθρώπων, Brunckius ἀνθρώποις. — V. 340. εἰ μ' cod. opt. εἰ μὴ duo, vulgo ἦν. ibid. κίχοι Hermannus, vulgo κίχη. — V. 341. Ζεῦ, plures codd. Ζεύς.

- τεθναίνην δ', εἰ μή τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
 εὐροίμην, δοίης δ' ἀντ' ἀμῶν ἀνίας.
 345 αἶσα γὰρ οὕτως ἐστί. τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
 ἀνδρῶν, οἳ τὰ μὰ χρέματ' ἔχουσι βίη
 συλήσακτες. ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,
 χεϊμάροφ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
 τῶν εἴη μέλαν αἶμα πιεῖν, ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροίτο
 350 δαίμων, ὅς κατ' ἐμὸν νοῦν τελείσει τάδε.

Ἄδειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
 ἄνδρ' ἵεναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει,
 ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
 αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

- 355 Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κησθλοῖσιν ἔχαιρες,
 εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
 ὡς δὲ περ' ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὐτίς
 ἐκδῦναι πειρῶ θεοῖσιν ἐπενχόμενος.

- Μηδὲ λίην ἐπίφαινε. κακόν δέ τε, Κύρν', ἐπιφαίνων
 360 παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
 Κύρν'· ἀποτινυμένου δ' αὖξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
 τίσαι νιν πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

V. 343. κακῶν, duo codd. κακόν. ibid. μεριμνέων cod. opt., alius μεριμνῶων, vulgo μεριμνῶν. — V. 344. δοίης δ' Turnebus, codd. δοίην δ', δοίην τ', δοίη τ'. — V. 349. ὄροίτο cod. opt., ceteri ἄροίτο, unus ἄρηται. — V. 350. ὅς, duo codd. ὡς. — V. 351. ἄ, plures codd. ὦ. — V. 352. μὴ δὴ μ' Bekkerus, codd. μ' ἢν δὴν, τί δὴ μ', τί δὲ δὴ μ'. φίλει Bekkerus, cod. opt. φιλεῖ, vulgo φιλεῖς. — V. 353. ἡμῶν cod. opt., vulgo ἡμῶν. — V. 355. κησθλοῖσιν scripsi, tres codd. κησθλοῖσιν, vulgo κασθλοῖσιν. — V. 356. εὐτε, cod. opt. οὔτε. — V. 357. ὡς δὲ περ, Hermannus ὡς περ δ'. ibid. αὐτίς, unus cod. αὐθίς, alius αὐ. — V. 358. θεοῖσιν, cod. opt. θεοῖς. — V. 359. λίην, duo codd. λίαν, Geelius ἀνίην. ibid. δέ τε cod. opt., δέ τι vulgo, alius δ' ἔτι. ibid. ἐπιφαίνων Brunckius, vulgo ἐπιφαίνειν. — V. 361. τοι, plures codd. τι. — V. 362. ἀποτινυμένου unus cod., plerique ἀποτινυμένου, alii ἀποτινυμένου. — V. 363. δ' omisit cod. opt. — V. 364. τίσαι νιν, unus cod. τίσαινεν. ib. μηδεμίαν, duo codd. μηδεμίην.

365 Ἴσχε νόον, γλώσση δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπίστω
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὄξυτέρη.

Ἄστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον, ἔντιν' ἔχουσιν
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κενῶς.
μωμεύνται δὲ με πολλοί, ὄμως κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοί.

370 μμελοῦσθαι δ' οὐδεις τῶν ἀσφῶν δύναται.

Μή μ' ἀέκοντα βίη κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε,
ἐς φιλότητα λήην, Κύρνε, προσεμλόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσι ἀνάσσεις,
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·

375 ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόου καὶ θυμὸν ἐκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἐσθ' ὑπατον, βασιλεῦ.

πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἀνδρας ἀλιτρούς
ἐν ταυτῇ μοίρῃ τόν τε δίκαιαν ἔχει,

ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῆ νόος, ἦν τε πρὸς ἕβρις,

380 ἀνθρώπων ἀδίκους ἔργμασι πειθομένων;

οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,

οὐδ' ὄδον ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἐμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἴσχονται θυμὸν, ὄμως πενήτην.

V. 365. Ἴσχε, cod. opt. ἴσχι. idem νόω, γλώσσης pro νόον, γλώσση. ibid. ἐπίστω cod. opt., vulgo ἐπίσθω. — V. 366. καρδίη, plerique libri καρδίη. — V. 367. ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον duo codd. infra post v. 1182. et alius post 1186., hic vero omnes οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν. — V. 368. ἀνδάνω, cod. opt. ἀνδράνω. — V. 369. Vulgo hoc distichon sejungunt a praecedentibus. διέ με, unus cod. δ' ἐμὲ, idemque οἱ δὲ pro ἠδέ. — V. 370. ἀσφῶν, unus cod. σοφῶν. — V. 372. ἐς unus cod., vulgo εἰς. — V. 377. δὴ, duo codd. δέ. σευ, plerique codd. σεῦ, Bekkerus σοι. — V. 378: ταυτῇ, tres codd. ταυτή. ibid. τε, cod. opt. δέ. — V. 379. τρεφθῆ Brunckius, vulgo τρεφθῆ. — V. 380. ἔργμασι, duo codd. ἔργασι, duo ἔργασσι. — V. 381. 382. cum prioribus conjunxit Welckerus. ἴστι, cod. opt. ὄστις. — V. 382. ὄδον multi codd., vulgo ὁδός. ib. τις tres codd., vulgo τιν'. — V. 384. ἴσχονται, plures codd. ἴσχονται, opt. liber ἴσχωντες. ib. ὄμως, multi libri ὁμῶς. ib. πενήτην duo codd., vulgo πενήτης.

- 385 μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,
 ἥτ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
 βλάβπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
 τολμᾶ δ' οὐκ ἐθέλων αἰσχεα πολλὰ φέρειν,
 χρημοσύνη εἰκων, ἥ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
 390 ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
 ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
 ἥ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην·

Ἐν πενίῃ δ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ, ὅτε πολλὸν ἀμείνων
 φαίνεται, εὖτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη.

- 395 τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔτε περ αἰεὶ
 ἰθὺία γνώμη στήθεσιν ἔμπεφύη·
 τοῦ δ' αὐτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν.
 τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

- Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσθήνορας ὄρκους
 400 ἐντρέπε' ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἔργασιν ἀνθρώπων. πολλὰκι δ' εἰς ἀρετὴν
 σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὄντινα δαίμων
 πρόφρων ἐς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,

- 405 καὶ οἱ ἔθθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακὰ, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
 εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακὰ.

Φίλτατος ὢν ἡμαρτες. ἐγὼ δὲ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

V. 385. ἀμηχανίης libri omnes, praeter unum, qui ἀμηχανίην ut vulgo exhibet. — V. 386. παράγει cod. opt., vulgo προάγει. — V. 393. ὅτι — ὅτι correxi, vulgo ὁ τε — ὁ τε. — V. 395. τὰ δίκαια φρονεῖ cod. opt., vulgo τ' ὀδίκαια φρονεῖ. ibid. οὔτε περ αἰεὶ cod. opt., vulgo οὔτε περ αἰεὶ. — V. 397. αὐτ' opt. cod., vulgo αὐ. deinde malim οὔτ' ἀγαθοῖς ἔπεται νόος οὔτε κακοῖσιν, cf. v. 443. — V. 398. τὰ τε, duo codd. τὰ δέ. — V. 400. ἐντρέπε' Brunckius, vulgo ἔντραπε δ', opt. cod. ἐντρέπελ', Bekkerus ἐντρέπελ'. ib. ἀλευάμενος, cod. opt. ἀλευάμενον. — V. 404. ἐς unus cod., vulgo εἰς. — V. 407. τοι, opt. cod. σοι. — V. 408. ἔτυχες, cod. opt. νασμίνω, quod ortum ex sequenti versu.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσεις παισὶν ἀμείνω
410 αἰδοῦς, ἤτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρον', ἔπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκῆ εἶναι ἐταῖρος,
ᾧ γνώμη θ' ἔπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με γ' αἶνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σοῦ.

415 Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν
πιστὸν ἐταῖρον, ὅτῳ μὴ τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθῶν παρατρίβομαι ὥστε μολίβδῳ
χρυσός, ὑπερταρίης δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
420 σιγῶ, γινώσκων ὑμετέρεην δύναμιν.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἀρμόδιαι, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἔσθλὸν δ' ἐξελθὸν λώιον ἢ τὸ κακόν.

425 Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
μηδ' ἐσιδεῖν αὐγάς ὀξέος ἡελίου,
φύντα δ' ὅπως ὠκιστα πύλας Ἄϊδαο περῆσαι
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.

V. 409. καταθήσεις παισὶν correxi, vulgo παισὶν καταθήση, tres codd. καταθήσει. Cf. v. 1157. — V. 411. οὐδενός — δοκῆ cod. opt., vulgo μηδενός — δόκι. — V. 413. οὕτως codd. plerique, vulgo οὔτω. θωρήξομαι, plures codd. θωρούξομαι. ibid. με γ' αἶνος duo codd., unus με τ' αἶνος, vulgo με αἶνος. — V. 415 — 418. post v. 1164. iterant aliquot codd., ubi pro οὐδέν' legitur οὔτιν'. ὁμοῖον plures codd., vulgo ὁμοιον. — V. 417. παρατρίβομαι ὥστε, infra παρατρίβόμενός τε. — V. 418. δ' infra deest. λόγος cod. opt., vulgo νόος. — V. 420. γινώσκων, legebatur γινώσκων. ibid. ὑμετέρεην Hermannus, vulgo ἡμετέρεην. — V. 421. πολλοῖς, si scribas πολλοῖς δ' possis cum prioribus jungere. ἀνθρώπων tres codd. et Stobaeus, vulgo ἀνθρώποις. — V. 422. ἀμέλητα μέλει, Stobaeus ἀλάτητα πῖλει. — V. 424. ἐξελθόν, tres codd. ἐξελθών. — V. 425. πάντων, Stobaeus ἀρχήν. — V. 427. Ἄϊδαο, plures codd. Ἄϊδα. — V. 428. γῆν ἐπαμησάμενον, Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. III. 24. γαῖαν ἐφρασάμενον.

- Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾶον βροτὸν ἢ φρένας ἐσθλίας
 430 ἐνθήμεν· οὐδεὶς πω τοῦτό γ' ἐπιφράσατο,
 ᾧ τις σῶφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα κἄκ κακοῦ ἐσθλόν.
 εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
 ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρᾶς φρένας ἀνδρῶν,
 πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
 435 εἰ δ' ἦν ποιητὸν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα,
 οὔ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
 πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν. ἀλλὰ διδάσκων
 οὔ ποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν.

- Νήπιος ὅς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον· μὲν ἐν φυλακῆσιν,
 440 τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

- Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακόν, κούκ ἐπίδηλος ὄμως·
 δεῖλος δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων δὲ δόσεις
 445 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'. ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
 χρῆ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ρεύσεται ἡμετέρης·
 εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον

V. 430. πω cod. opt. omittit. — V. 431. ᾧ τις scripsi, cod. opt. ὃ τις, vulgo ὄστις. ibid. κἄκ κακοῦ unus cod., alius κἀκού, plures καὶ κακοῦ, vulgo καὶ κακόν. — V. 432. εἰ δ', Plutarchus Quaest. Plat. I. 4. all. et duo codd. οἰδ'. — V. 433. ἀτηρᾶς, tres codd. ἀτιρᾶς. — V. 435. seqq. vulgo separantur a praeecedentibus. — V. 438. ποιήσεις, cod. opt. ποιήσει. — V. 440. τῶν duo codd., vulgo τόν. ibid. ἰδίων Jacobsius, vulgo ἰδιον, tres codd. κίδιον. et pro αὐτοῦ plures αὐτοῦ. Hermannus τῶν αὐτοῦ δ' ἰδίων. — V. 441. γὰρ cod. opt., vulgo τοι, duo omittunt, sed post 1162. ubi v. 441—446. iterantur, omnes γὰρ. — V. 442. ἔχων duo codd., vulgo ἔχειν. ibid. ἐπίδηλος, duo codd. ἐπίδηλον infra. ὄμως, cod. opt. ὄμῶς. — V. 443. οὔτ' ἂ. ἔ. οὔτε κ. cod. opt. et infra omnes, hic vulgo οὔτε κ. ἐπ. οὔτ' ἀγαθοῖσιν. — V. 444. ὁμῶς μίσγειν codd. infra, hic ἔχων μίμνειν. ibid. δέ, plures codd. et infra omnes τε. — V. 445. ἐπιτολμᾶν, unus cod. utroque loco ἐπιτιμᾶν. — V. 449. δέ με, cod. opt. δ' ἐμὲ.

450 χρυσόν, ἐρυθρόν ἰδαῖν τριβόμενον βασάνῳ,
τοῦ χροῖης καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰός
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἀνθός ἔχει καθαρόν.

Ἐνθροπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης,
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
455 πολλοῖς ἂν ζηλωτός ἐφαίνεο τῶνδε πολιτῶν
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορήξασα δὲ δεσμά
460 πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Μήποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχει, μηδὲ μενοίνα
χρήμασι, τῶν ἀνυσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλόν,
οὐτ' ἀγαθόν· χαλεπῶ δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

465 Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβου, καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδέ σε νικάτω κέρδος, ὅτ' αἰσχρὸν ἔη.

Μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν,
μήτε θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι·
μήθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἂν ἡμῶν
470 θωρηχθέντ' οἶνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλη,

V. 451. ἰός, unus cod. ἰόν. — V. 453. ἔνθροπ' cod. opt., ἄνθροπ' plerique libri. — V. 457. σύμφορόν ἐστι Athenaeus XIII. p. 560. A., unus cod. σύμφορόν ἐστι, ceteri σύμφορον ἔνισσι, σύμφορον ἔνισσι, σύμφορον ἔστι, σύμφορον ἔνισσι. — V. 459. ἄγκυραι, duo codd. ἄγκυραν, alius ἄγκυρας. — V. 463. οὔτε, unus cod. οὐδέ. ib. τι, duo libri τοι. — V. 464. ἔπι cod. opt., vulgo ἔχει. — V. 465. σοι, cod. opt. τοι. — V. 466. ἔη cod. opt., duo ἔσει, vulgo ἔοι. — V. 467—474. separavi a sequentibus, quibuscum minime coherent: sunt autem Eueni, namque v. 472. Eueno tribuunt Aristot. Eth. Eudem. II. 7. Metaphys. IV. 5. (cf. Rhetor. I. 11.) et Plutarch. non posse suav. vivi sec. Epic. c. 21. — V. 469. μήθ' cod. opt., vulgo μηδ'. ibid. ὄντιν' ἂν duo codd., vulgo ὄντινι. — V. 470. θωρηχθέντ', plerique codd. θωρηχθέντ' vel θωρηχθέντ'. ibid. ἔλη

μήτε τὸν ἀγρυπνίοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
 πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνηγρὸν ἔφυ.
 τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοίτω·
 οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἀβρὰ παθεῖν.

- 475 *Αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
 ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών,
 δείξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
 οὔτε τι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.
 ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος*
 480 *τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόου,
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθίῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,*
 485 *ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτρην ἐφημέριον —
 ἢ παρῶν μὴ πῖνε. σὺ δ' ἔγχεε τοῦτο μάταιον
 κοτίλλεις αἰεὶ· τούνεκά τοι μεθύεις.
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,*
 490 *τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χεῖρὸς ἔχεις.
 ἀρνῆσθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δὲ τοι οὗτος,
 ὅς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ.*

cod. opt., vulgo *ἔλω*. — V. 471. *μήτε*, plerique codd. *μηδὲ* vel *μὴ*
 δὲ. *ibid.* *ἀγρυπνίοντα*, duo codd. *ἀγρυπνιύοντα*. — V. 473. *οἰνο-*
χοίτω, unus cod. *οἰνοχοίτε*. — V. 474. *γίνεται*, vulgo *γίγνεται*. —
 V. 476. *λυσικάκου*, conjeci olim *λησικάκου*, itaque unus cod. —
 V. 477. *δείξω* duo codd., vulgo *ἤξω*, Athenaeus X. p. 428. *ἤκω*. —
 V. 478. Athenaeus I. 1. *οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίαν μεθύων*. —
 V. 481. *νήφοσι γίνεται* cod. opt., *νήφουσι γίνεται* duo libri, *νήφουσ'*
αἰδεῖται ceteri. — V. 483. *τότε* cod. opt., *οὔτε* duo, *ὅτε* vulgo. —
 V. 484. *γινώσκων*, vulgo *γιγνώσκων*. — V. 485. *ὑπανίστασο*, Athe-
 naeus *πρὶν μεθύειν δ' ἄρξῃ γ' ὑπανίστασο*. *ibid.* *μὴ σε βιάσθω γαστήρ*,
 Hermannus *μηδὲ βιάσθω γαστήρ σ'*. et unus quidem cod. *μηδὲ σε*
habet. — V. 487. *δ' ἔγχεε* cod. opt., plerique δὲ *ἔχεε*, δ' *ἔχε*, ἀλλ'
ἔχε. — V. 488. *κοτίλλεις*, plures codd. *κοτίλλοις*, *κοτίλης*, *κοτύλλεις*,
κοτύλης. — V. 489. *φιλοτήσιος*, plures codd. *φιλιτήσιος*. — V. 490.
σπένδεις, aliquot codd. *σπεύδεις*. — V. 491. *ἀρνῆσθαι* vulgo, *ἀρνῆσθαι*
 cod. opt. *τοι οὗτος*, plures codd. *τοιούτος*.

Ἵμεις δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ χρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ἔριδος δὴν ἀπερνοκόμενοι,
 495 ἐς τὸ μέσον φωνεῦντες, ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασαι·
 χούτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες
 500 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἐδειξε νόον,
 καὶ μάλα περ πιχτυοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἔοντα σοφόν.

Οἰνοβαρέω κεφαλὴν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
 οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
 505 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει. ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς
 πειρηθῶ, μή πως καὶ πόδας ἄνος ἔχει
 καὶ νόον ἐν στήθεσσι. δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
 ἔρξω θωρηχθεῖς καὶ μὲγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν. ἦν δὲ τις αὐτόν
 510 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.

Ἦλθετε δὴ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
 ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
 νηὸς τοι πλευρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
 Κλεάρισθ', οἳ ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

V. 494. ἔριδος cod. opt., vulgo ἔριδας. — V. 495. ἐς, plures codd. εἰς. ibid. συνάπασαι Bekkerus, vulgo συν ἅπασαι, cod. opt. συνάπασαι. — V. 496. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 497. οἶνος plures libri omittant. — V. 498. πίνῃ Bekkerus, duo codd. πίνῃ τ', alii πίνῃθ', vulgo πίνεθ'. ibid. ὑπὲρ μέτρον Bekkerus, tres codd. ὑπὲρ-μετρον, vulgo ὑπὲρ τὸ μέτρον. — V. 500. γινώσκουσ', legebatur γινώσκουσ'. — V. 501. Stobaeus XVIII. 16. ποντυοῦ, κακότητα δὲ πᾶσαν ἔλλεγχι ὦ. x. καὶ τὸν ἰ. σ. — V. 503. οἰνοβαρέω duo codd., vulgo οἰνοβαρῶ. — V. 506. πειρηθῶ codd. plerique omnes, vulgo πειρήσω. ibid. ἔχω cod. opt., vulgo ἔχη. — V. 507. καί, Schaeferus ὡς con-jecit. — V. 508. ἔρξω, plerique codd. ἔρξω. ibid. θωρηχθεῖς, ple-riquo libri θωρηχθεῖς. — V. 509. πουλὺς, unus cod. πολλοῖς, duo πολὺς. — V. 514. Κλεάρισθ', unus cod. Κλειάρισθ'.

- 515 τῶν δ' ὄντων τᾶριστα παρέξομεν. ἦν δέ τις ἔλθῃ
 σεῦ φίλος ὢν, κατάκεισ' ὡς φιλότῃτος ἔχεις·
 οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μείζον
 σῆς ἕνεκα ξανίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.
 ἦν δέ τις ἐρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἰπεῖν·
 520 ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,
 ὥσθ' ἓνα μὲν ξεῖνον πατρῷον οὐκ ἀποειπεῖν,
 ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὐ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
 ἦ γὰρ ρηίδιως τὴν κακότητα φέρεις.

- 525 καὶ γὰρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
 ἦ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ἦ μοι ἐγὼν ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
 τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

- Οὐδένα πω προῦδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
 530 οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἐνι.

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ λαίνεται, ὀππότ' ἀκούσω
 αὐλῶν φθεγγομένων ἡμερόεσσαν ὄπα·

V. 515. τᾶριστα vulgo, codd. τὰ ἄριστα. — V. 516. κατάκεισ' ὡς φιλότῃτος ἔχεις ineptum est, unus cod. ἔχει. scribendum videtur κατακείσθω, ὡς φιλότῃτας ἔχη. Cf. 860.: πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότῃτας ἔχω. synizesis in hac elegia nihil habet offensivis, nisi malis κατακείσθω· ὡς φιλότῃτος ἔχω, οὔτε κτλ. i. e. quantum mea valet amicitia, quae mea est amicitia. — V. 517. μείζον, cod. opt. μείζω. — V. 521. ἀποειπεῖν Erkema, libri ἀπολείπειν. — V. 522. πλεόνεσσ', plerique codd. πλέον' ἔστ' vel πλέον' ἔστ'. — V. 523. βροτοί, Stobaeus XCI. 1. θεῶν, sed ibi codd. θεῶν. — V. 525. Stobaeus XCI. 2. ubi hoc distichum per errorem, ut videtur, adjungitur v. 699—702. ibi pro ἔοικεν legitur ἔδωκεν et deinde σοφῶ σύμφορον. — V. 528. ἀπονισσομένης unus cod. et Stobaeus CXVI. 11., ἀπονισσαμένης Anthol. Pal. IX. 115., vulgo ἀπενοισσαμένης. — V. 529. οὐδένα πω scripsi, cod. optimus οὐδένα, duo alii οὐδέ τι, vulgo οὐδέ τινα. — V. 530. οὐδ' ἐν duo codd., alius οὐδέν, vulgo οὐκ' ἐν. — V. 531. λαίνεται, unus cod. ἀγάλλεται.

Χαίρω δὴ πίνων καὶ ὄπ' ἀύλητῆρος ἀκούων,
χαίρω δ' εὐφρογγον χερσὶ λύρην ὀχίων·

535 Οὐ ποτε δουλείη κεφαλή ἰθὺια πέρυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καύχεται λοξὸν ἔχει.
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ρόδα φέεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πίδαε χαλκεύεται αὐτῷ,
540 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δεμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαίδη, ὕβρις,
ἦπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρῆ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν,
545 μάντισί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰθιομένοισι ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζω. τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀριώτερον.

Ἄγγελος ἀφρογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει,
550 Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἔπποις ἐμβαλλε ταχυνπτερόνοισι χαλινούς·
δήων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ· διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

V. 533. 534. separavi a praecedentibus. δὴ scripsi, vulgo δ' εὐ, nisi malis δ' ἐμπίνων. ibid. ὄπ' scripsi, vulgo ὄπ'. — V. 535. ἰθὺια cod. opt., vulgo ἰθὺια. — V. 536. σκολιή, unus cod. σκολιόν. — V. 537. οὐδ' Bekkerus, codd. οὐθ'. — V. 538. οὔτε Bekkerus, codd. οὐδέ. — V. 539. οὔτος cod. opt., vulgo οὔτις. ib. αὐτῷ, plures codd. αὐτῶ. — V. 540. idem versus infra v. 554. — V. 542. ὄλεσεν tres codd., ceteri ὄλεση. — V. 543. γνώμονα cod. opt., vulgo γνώμην. ibid. δικάσσαι, unus cod. δικάσειν. — V. 545. μάντισί τ' cod. opt., vulgo μάντισω. — V. 547. βιάζω, unus cod. βιάζωτο. — V. 548. εὐεργεσίας, unus cod. εὐεργεσίας, alius εὐεργεσίας. — V. 550. τηλαυγέος, unus cod. τηλαυγούς. — V. 551. ταχυνπτερόνοισι, duo codd. ταχυνπτερόνοισι. — V. 553. οὐ πολλὸν τὸ μεσηγύ·

555 *Τολμᾶν χρῆ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.*

Φράζεο δὴ· κίνδυνος ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς·
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
ὥστε σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,

560 *μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι.*

*Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.*

*Κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέξεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
ἄνδρα χρωῶν, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον.*

565 *τοῦ συνιεῖν, ὁπόταν τι λέγη σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.*

*Ἦβη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἐνεργεῖν
γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
ἄφθογγος, λείπω δ' ἐρατὸν φάος ἡλείοιο,*

570 *ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔτι.*

*Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπειρητοὶ δόξαν ἔχουσι ἀγαθῶν.*

*Εὐ ἔρδων εὐ πάσχε. τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίης ῥηϊδίη ἀγγελίη.*

codd., ut videtur, omnes, vulgo οὐ πολλὴν τ. μ. δ. κέλευθον. —
V. 555. *Τολμᾶν χρῆ* tres codd. infra post v. 1178., vulgo *χρῆ τολ-
μᾶν.* ibid. opt. cod. ἦτορ ἔχοντα, duo ἦπαρ ἔχοντα pro κείμενον ἄνδρα. —
V. 556. *τε θεῶν*, cod. opt. δι θεῶν, alius τε θεῶν δ', alius δι θεῶν δ'. —
V. 557. *φράζεο δὴ* scripsi, cod. opt. φράζεο δ' δ, vulgo φράζεο. ib.
κίνδυνος correxi, vulgo κίνδυνός τοι. — V. 561. *αὐτόν*, cod. opt.
αὐτῶν. — V. 563. *ἐς*, plures codd. εἰς. *παρέξεσθαι*, cod. opt. παρ-
ἔξεσθαι. — V. 565. *διδαχθῆς*, cod. opt. διδαχθῆ. — V. 567. *παίζω*,
multi codd. παίζων. — V. 572. *ἀπίρητοι* cod. opt., vulgo ἀπίρητον.
ibid. *ἀγαθῶν*, cod. opt. et hic et infra post 1104. *ἀγαθοί*, fortasse
ἀγαθὴν scribendum. — V. 573. *πάσχε*, τί Bekkerus, cod. opt. *πάσχ'*
ἔτι, vulgo πράττε, τί. ibid. *ἰάλλοις* cod. opt., ceteri ἰάλλεις. — V. 574.
εὐεργεσίης, unus cod. *εὐεργεσίας*, alius *εὐεργεσίας*. ibid. *ῥηϊδίη* ἄ.
unus cod., *ῥηϊδιαγγ.* cod. opt., vulgo *ῥηϊδίη*.

575 *Οἱ με φίλοι προδιδούσιν, ἐπεὶ τὸν γ' ἐχθρὸν αἰλιῦμαι*
ὥστε κυβερνήτης χειράδας ἐναλίαις.

Ῥῶον δ' ἐξ ἀγαθοῦ θάψιναι κακὸν ἢ κακοῦ ἐσθλόν.
μή με δίδασκ'· οὐ τοι τηλικὸς εἰμὶ μαθεῖν.

580 *Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυμμαμένη δὲ πάρεμι,*
σμικρῆς ὄρνιθος κούφον ἔχουσα νόον.

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἄνδρα τε μέγρον,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἄλλὰ τὰ μὲν προβέβηκαν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῆ μελέτω.

585 *Πᾶσιν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν*
πῆ σήσειεν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκίμειν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·

590 *τῷ δὲ κακῶς ποιῶντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν,*
συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσιν ἀσῶντα λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθέντ' ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

595 *Ἄνθρωπ' ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμην ἐταῖροι·*
πλὴν πλοῦτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

V. 576. *ἐναλίαις*, unus cod. *ἐναλίον*. — V. 577. *Ῥῶον δ'* scripsi, vulgo *ῥῥῶον*, unus cod. *ῥῶδιον*, Laehmannus *ῥῥῆρον*. *ibid.* κακοῦ, cod opt. κακοί. — V. 580. *σμικρῆς* cod. opt., vulgo *μικρῆς*. — V. 582. *ἀλλοτρίην*, cod. opt. *ἀλλοτρίαν*. — V. 584. *ἀργά* Eldikius, vulgo *ἔργα*. *ibid.* τῶν φυλακῆ cod. opt., vulgo *τῆ φυλακῆ*. — V. 585—590. Solonis sunt, vid. Eleg. 12. v. 65—70. — V. 586. *πῆ* cod. opt., vulgo *κοί*. — V. 588. *ἐς* tres eodd., vulgo *εἰς*. — V. 589. *κακῶς* scripsi, vulgo *καλῶς*. — V. 593. *κακοῖσιν ἀσῶντα λίην* cod. opt., alius *κακοῖσι νοσοῦντα λυποῦ*, alius *κακοῖσι λυποῦ*, ceteri *κακοῖσι νοσῶν λυποῦ*. — V. 594. *τερφθέντ'* Bekkerus, cod. opt. *τερφθῆς δ'*, vulgo *τερφθῆς*. — V. 596. *πλοῦτου* tres eodd., vulgo *τούτου*.

δὴν δὴ μὴ φίλοι ὤμεν. ἀτὰρ τ' ἄλλοισιν ὀμίλει
ἀνδράσι, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

600 Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ φρόν
ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέραν φιλήν.
ἔρθε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸ καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρόν σ' ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχον ὄφιν.

Τοιαῦδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

605 Πολλῶ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἐθέλον.

Ἄρχῃ ἐπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτήν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρον,
γίνεται· οὐδέ τι καλόν, ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῆ
610 ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, 'οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λισχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιεν ἔχειν.

615 Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

Οὗτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλῶ γὰρ θνητῶν κρίσσονες ἀθάνατοι.

V. 597. μὴ scripsi, vulgo καὶ. cf. v. 1240. ἀτὰρ, duo codd. αὐτὰρ. ibid. ὀμίλει cod. opt., vulgo ὀμίλειν. — V. 598. μᾶλλον, corrigendum puto ἤττον. — V. 601. τ' emittunt quatuor codd. — V. 602. σ' scripsi, legebatur ὅς, nisi forte malis ὄν. ibid. εἶχον scripsi, legebatur εἶχες. — V. 605. λιμοῦ, duo codd. λοιμοῦ. — V. 606. πλεῖον, opt. cod. πλίον. — V. 607. ἀρχῇ ἐπι, duo codd. ἀρχῇ ἐπί. ibid. μικρὴ, duo codd. μικρά. — V. 609. γίνεται, scribebatur γίνεσθαι. ibid. προσομαρτῆ Bekkerus, libri προσομαρτεῖ, προσομαρτῆ, προσομαρτεῖ. — V. 610. καὶ cod. opt., vulgo καὶν. — V. 611. αὐτόν, aliquot codd. αὐτόν. — V. 618. πολλῶ Stob. XCVIII. 55. et unus cod., vulgo πολλόν, tres codd. πολλῶν.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμανος κῆρ·
620 ἄκρη γὰρ πενίης οὐχ ὑπερδράμομεν.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενηχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἐνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίотου παλάμαι.

625 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν
καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Δισχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφουσιν εἶναι,
αἰσχρόν δ' εἰ νήφων παρ μεθύουσι μένει.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
630 πολλῶν δ' ἐξαιρεῖ θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

᾿Ωι τινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις,
Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλῃς κεῖται ἀμηχανίης.

Βουλεύου δις καὶ τρίς, ὃ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἐλθῆ·
ἀτηρὸς γὰρ δὴ λάβρος ἀνήρ τελέθει.

V. 619. 620. repetantur in plerisque codd. post v. 1114. ubi πολλά δ' ἀμηχ. legitur. — V. 620. ἄκρη γὰρ πενίης emendavi, compar. Eurip. Archel. Frag. IV.: οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμειδ'. εἶ γὰρ θάλλει πενία, κακὸν αἰσχιστον, φύγει δ' ὄλβος. et Aeschyl. Eumenid. v. 560. recepitque Schneidewinus, codd. ἄκρη γὰρ πενίης, sed infra ἀκρὴν γὰρ πενίης. — V. 627. νήφουσιν cod. optimus, vulgo νήφουσ'. — V. 631. ᾗ τινι cod. opt., vulgo ᾗπερ, unus cod. ὄσπερ, alius οὐπερ. — V. 632. Κύρνε, καὶ ἐν μεγάλῃς κεῖται ἀμηχανίης de conjectura scripsi, vulgo Κύρνη ὄγε καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις editum. Κύρνη, ὄγε Brunckianus codex, quod et ipsum ex librarii correctione ortum esse puto, quemadmodum quae alii codd. exhibent: Κύρνε τι καί, Κύρνε τοι καί, Κύρνε ἰδ' αὖ, opt. cod. Κυρναῖ καί, plerique Κύρνε καί. Depravatum puto verbum ἀμπλακίαις, quod translatum ex v. 630., itaque ἀμηχανίης scripsi, cf. v. 646.: κείμανος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίη. — V. 633. ὃ τοί κ', aliquot codd. ὅτι κ' vel ὅτι κ'. ibid. ἐλθῆ, plures codd. ἐλθαι. — V. 634. δῆ scripsi, cod. opt. αἰ, vulgo τοι.

635 Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτραπέως ὀλίγοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοιοί·
οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέρω.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ ῥέην
640 ἔργ' ἀνδρῶν, βουλῆς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὐ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὖνονν οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἐταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι πανυρότεροι.

645 Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὐροῖς κεν ἐταίρους
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδεῖη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενή, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
650 σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δὲ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίη κακὰ πολλὰ διδάσκεις,
ἔσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

V. 636. οἱ Stobaeus XXXVII. 17., codd. οὐ. *ibid.* ἐν cod. opt. et Stob., vulgo μὲν. *ibid.* ὀλίγοι Stob. et cod. opt., vulgo δ' ὀλλοῖς. — V. 639. γίνεται, legebatur γίγνεται. εὖ ῥέην scripsi, vulgo εἶρεῖν, correxitque idem, ut mihi significavit Meinekius, Ahrensius. — V. 640. βουλῆς, scribebatur βουλαῖς. *ibid.* οὐκ, fortasse scribendum ὄκ. — V. 641. κ' εἰδείης cod. opt., vulgo κήδει ὁ εἶς. — V. 642. πρήγματος, cod. opt. πράγματος. *ibid.* ἀντιτύχοις, duo codd. ἀπτιτύχης. — V. 643. γίνονται, scribebatur γίγονται. — V. 644. πρήγματι, cod. opt. πράγματι. — V. 646. κείμενος, duo codd. κείμενον. *ibid.* θυμὸν tres codd., vulgo θυμού. — V. 648. ἀναιδεῖη, unus cod. ἀναιδῆ. — V. 649. ᾧ, tres codd. ᾧ. *ibid.* ἐμοῖς ἐπικειμένη Stob. et cod. opt., vulgo ἐμοῖσι καθημένη. — V. 651. κακὰ Stobaeus KCVI. 14., vulgo καλ. — V. 652. μετ' Stobaeus et cod. opt., vulgo παρ'. Apud Stobaeum subjunguntur v. 178. 179.

Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρην· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδμιῆς ἔραμαι.

655 Σὺν σοί, Κύρην, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλὰ τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

660 Οὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦθ', ὅτι μήποτε πρῆγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τε νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος.

Καὶ προῆξαι μέντοι τι καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καὶ τε πενιχρὸς ἀτήρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὅς μάλια πολλὰ πέπαται
ἐξαπίνης, ἀπὸ δ' οὖν ἄλεσα νυκτὶ μιῇ.

665 Καὶ σώφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφρονη πολλάκι δόξα
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὦν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἶά περ οἶδα,
οὐκ ἂν ἀναινοίμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνῶν.
νῦν δὲ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
670 χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,
οὐνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων. ἢ μάλια τις χαλεπῶς

V. 654. δ' omittunt duo codd. ibid. οὐδμιῆς, duo codd. οὐ-
διμῆς. — V. 655. σοί vulgo, τοι cod. opt. — V. 656. τοι, Brunckius
conjecit τό γ'. — V. 657. ἀσῶ, in quatuor codd. ἤγουν λυποῦ addi-
tum. — V. 659. τοῦθ', ὅτι Camerarius, vulgo τοῦτό τι, unus cod.
τοῦτω, alius τοῦτο, Hermannus τοῦτο τό. — V. 660. γάρ τε duo
codd., vulgo καὶ γάρ. — V. 663. καί, cod. opt. δέ, ibid. πέπαται
Brunckius, vulgo πέπασται. — V. 664. ἐξαπίνης, ἀπὸ δ' οὖν scripsi,
vulgo ἐξαπίνης πάντ' οὖν, sed cod. opt. ἐξ. ἀποτοῦν. ib. μιῇ duo codd.,
vulgo μιᾷ. — V. 666. τιμῆς cod. opt., duo τιμή, vulgo τιμῆν. —
V. 667. οἶδα scripsi, vulgo ἤθειν, cod. opt. ἤδη. — V. 668. ἀν omit-
tunt duo codd. ib. ἀναινοίμην scripsi, vulgo ἀνιόμην, cod. opt. ἀνοίμην,
prius conieceram οὐκ αἰνισοίμην. — V. 669. γινώσκοντα, vulgo γιγνώ-
σκοντα. — V. 670. περ duo codd., plerique ἂν, unus γρόντι.

- 675 σώζεται, οἱ ἔρδουσι. κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
 ἐσθλόν, ὃ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
 χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίη, κόσμος δ' ἀπόλλωλεν,
 δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
 φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
 680 δαιμαίνω, μὴ πως ναῦν κατὰ κῦμα πίη.
 ταῦτά μοι ἤνιχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
 γινώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἦν σοφὸς ἦ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδρίας· αἱ δὲ τὰ καλὰ
 ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.

- 685 ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμνηχανίη παράκειται·
 εἶργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόσος.

Οὐκ ἔστιν θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
 οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

- Οὐ χρεὶ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντίον εἶη,
 690 οὐδ' ἔρδειν ὅτε μὴ λώιον ἢ τελέσαι.

Χαίρων εὐ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
 καὶ σε Ποσειδάων χάριμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραινοντας·
 γινῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῆ.

- 695 Οὐ δυνάμει σοι, θυμέ, παρασχέιν ἄρμενα πάντα.
 τέτλαιτι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μῦνος ἐρᾶς.

V. 675. οἱ δ' Bekkerus, vulgo οἱ δ'. *ibid.* ἔρδουσι tres codd., vulgo εὔδουσι. — V. 676. ὃ τις cod. opt., vulgo γ' ὄς, duo codd. δ' ὄς, unus γ' ὄς. — V. 678. ἴσος, plures codd. ἴσως. γίνεται, legebatur γίγνται. *ibid.* ἐς, plures codd. εἰς. — V. 682. γινώσκοι, scribebatur γιγνώσκοι. *ibid.* κακός Brunckius, vulgo κακόν. *ibid.* ἦν Schneidewinus, vulgo ἄν. — V. 684. χαλεπῇ, cod. opt. χαλεποί. — V. 689. πημαίνειν, fere omnes codd., duo codd. πομαίνειν ut vulgo, unus πομάνην. *ibid.* ὅτε plerique codd., vulgo ὃ τι. πημαντίον, tres codd. ποιμαντίον, ut vulgo. — V. 690. ὅτε plerique codd., vulgo ὃ τι. — V. 693. ἀφραινοντας tres codd., vulgo ἀφροντίοντας. — V. 696. μῦνος, plures codd. μόνος.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινὸν
συγκύρη, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

- Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἦδε,
700 πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυνος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Διολίδω,
ὄστε καὶ ἐξ Ἄιδω πολυιδρίησιν ἀνήλθεν,
παίσας Περσεφόνην αἰμυλίωσι λόγοις,
705 ἦτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὐπω τις τοῦτό γ' ἐπιφράσατο,
ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψη,
ἔλθη δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κυανέας τε πύλας παραμειψεται, αἵτε θανόντων
710 ψυχὰς εἰργουσιν καίπερ ἀναινομένας·
ἀλλ' ἄρα καὶ κῆθεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἦρωσ
ἐς φάος ἡελίου στήσι πολυφροσύνης· —
οὐδ' εἰ ψεύδεια μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
715 ὠκύτερος δ' εἰσηθα πόδας ταχειῶν Ἀρπυιῶν
καὶ παιδῶν Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσι πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
εἰς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτεῦσιν, ὅτω πολὺς ἀργυρὸς ἔστιν
720 καὶ χερσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία

V. 697. εὖ, cod. opt. od. — V. 698. συγκύρη cod. opt., vulgo ἐγκύρη. ibid. νόον, cod. opt. νόος. — V. 699. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 702. Σισύφου Διολίδω cod. opt., vulgo Διολίδου Σισύφου. — V. 703. Ἄιδω cod. opt., ceteri Ἄιδω. — V. 705. νόοιο tres codd., vulgo νόημα. — V. 706. ἐπιφράσατο, unus cod. ἐφράσατο, duo ἐπιφράσατο. — V. 707. ἀμφικαλύψη cod. opt., ceteri ἀμφικαλύψοι. — V. 708. ἔλθη tres codd., ceteri ἔλθοι, ibid. σκιερὸν plerique libri, alii κριερὸν, vulgo κριερὸν. ἀποφθιμένων, cod. opt. ἀποφθιμένος. — V. 711. καὶ κῆθεν Bekkerus, codd. κἀκῆθεν. πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἦρωσ cod. opt., duo πάλιν ἦλθε Σίσυφος γ' ἦρωσ, vulgo Σίσυφος πάλιν ἦλυθεν ἦρωσ. — V. 712. πολυφροσύνης, legebatur πολυφροσύνας. — V. 713. ποιοῖς duo codd., vulgo ποιῖς. — V. 715. ταχειῶν vulgo, codd. ταχιῶν aut ταχειῶν. — V. 716. Βορέω cod. opt., vulgo Βορέον. ib. εἰσι, unus cod. εἰσι. — V. 717. ἀλλὰ Stob. XCI. 10. et duo codd., plerique ἀλλά γε, duo ἀλλ' ἄγε. — V. 719—728. Cf. Solon.

- ἴσποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾗ τὰ δέοντα πάροισιν,
 γαστρὶ τε καὶ πλευρῆς καὶ ποσὶν ἀβρὰ παθεῖν,
 παιδός τ' ἠδὲ γυναικός, ὅταν καὶ τῶν ἀφίκηται,
 ᾤρη, σὺν δ' ἤβη γίνεται ἀρμόδιον.
 725 ταῦτ' ἀφενός θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
 χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἄιδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδούς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
 νοσοῦς οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

- Φρονητὶδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικιλ' ἔχουσαι,
 730 μυρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βιάτου.

- Ζεῦ πάτερ, εἶγε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσὶν ὅστις ἀθηρῆς
 ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν' ὀπιζόμενος,
 735 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τίσαι κακὰ, μηδέ τ' ὀπίσω
 πατρὸς ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιτο κακόν·
 παῖδας δ', οἷτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
 ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
 ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 740 μὴ τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίθειν πατέρων.
 ταῦτ' εἶη μακάρεσσι θεοῖς φίλα. νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Eleg. 15. v. 1—10. πλουτῶσιν, legebatur πλουτούσων. — V. 721. τὰ δέοντα, Stobaeus XCVII. 7. τάδε πάντα. — V. 722. πλευρῆς, legebatur πλευραῖς. — V. 723. καὶ scripsi, vulgo δὲ κα, et sic Stobaeus, duo codd. δὲ καὶ. τῶν, Stobaeus τῶνδ'. — V. 724. ἤβη, γίνεται scripsi, vulgo ἤβη γίνεται. ibid. ἀρμόδιον unus cod., vulgo ἀρμόδιος, Stobaeus ἀρμόδιος, sed ibi codd. duo ἀρμονία. — V. 726. Ἄιδεω tres codd., vulgo Ἄιδην. — V. 729. 730. vulgo desunt, et desiderantur in pluribus codicibus. φρονητὶδες ἀνθρώπων cod. opt., ut videtur, ceteri φρονητὶδες δ' ἀνθρώπων vel φρονητὶδες ἀνθρώπων δ'. — V. 731. εἶγε Bambergerus, vulgo εἶθε. — V. 733. μετὰ φρεσὶν Bekkerus, vulgo μετὰ φρεσὶ δ', cod. opt. διατάφρσαι δ'. ibid. ἀθηρῆς correxi, conseras Bekk. Anecd. T. I. p. 353., cod. ἀθηρῆς, corrigunt ἀπηρῆς, quod ferri nequit. — V. 734. μηδὲν' Hermannus, vulgo μηδὲν. — V. 736. ἀτασθαλίαι — γένοιτο cod. opt., vulgo ἀτασθαλίη — γένοιτο. — V. 737. παῖδας correxi, legebatur παῖδες, videoque nunc sic unum exhibere codicem. δ', codd. optimi τ' vel θ'. — V. 738. ποιῶσιν cod. opt., vulgo ποιούσιν.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν αἰδίκων,
 745 μὴ τιν' ὑπερβασίην κατέχων μῆθ' ὄρκον ἀλιτρών,
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρων πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄξειτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότε ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
 750 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
 ὑβρίξῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
 τρύχονται χαλεπῇ τιμωόμενοι πονίῃ;

Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἐταῖρε, δίκαιως χρήματα ποιεῦ,
 σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλῆς,
 755 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος. ἐς δὲ τελευταίην
 αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι παιδόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόληος ὑπεριόχοι, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνην,
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 760 ἄρθῶσαι γλῶσσαι καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγουθ' ἑρὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλὸς·
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρρυσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μῆδων δευδιότες πόλεμον.
 765 ὦδ' εἴη κεν ἄμεινον· εὐφρονα θυμὸν ἔχοντας
 νόσοι μεριμνάων εὐφροσύνης διάγειν

V. 743. δίκαιον, cod. opt. δίκαιων. — V. 745. μῆθ' codd., vulgo μῆθ'. — V. 747. κεν cod. opt., vulgo καί. — V. 749. ἀνδρῶν duo codd., qui praeterea τι πρό τευ exhibent, vulgo ἀνδρός. — V. 750. τευ cod. opt., vulgo τι. — V. 751. ὑβρίξῃ duo codd., vulgo ὑβρίζει. — V. 752. τρύχονται, Bekkerus τρύχονται scripsit. — V. 753. ποιῶ, legebatur ποιῶ. — V. 760. ἄρθῶσαι cod. opt., ceteri ἀρθρῶσαι. — V. 761. seqq. male dirimunt a praegressis, cum quibus aptissime cohaerent. φόρμιγξ δ' αὖ Brunckius, vulgo φόρμιγγ' αὖ, cod. opt. φόρμιγγ δ' αὖ. ibid. φθέγγουθ' plures codd., alii φθέγγος ἑρὸν. ibid. αὐλὸς Brunckius et cod. opt., vulgo αὐλῶ. — V. 762. ἀρρυσσάμενοι vulgus, tres codd. opt. ἀρρυσσόμενοι, Emperius ἀρρυσσάμενοι. — V. 764. τὸν, tres codd. τῶν. ibid. πόλεμον, cod. opt. πολέμων. — V. 765. εἴη κεν scripsi, vulgo εἶναι καί.

τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοις τίλος.

Χρῆ Μουσίων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
770 εἰδείη σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν.
εἰ σφιν χρησεῖται μῦθος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
Ἄλκαδ' ὄφ Πέλοπος παιδί χαριζόμενος·
775 αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβριστὴν Μήδων ἀπέρυνε
τῆσδε πόλεως, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ θαλίης ἑρατῆς
παιάνων τε χοροῖς ἰαχῆσι τε σὸν περὶ βωμόν.

780 ἧ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσειν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἴλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ ἐς Σικελίην ποτε γαίαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελοῦεν πεδίον
785 Σπάρτην τ' Εὐρώτα δανακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστν·
καὶ μ' ἐφίλειν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἑκαίνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλταρον ἄλλο πάτρης.

Μὴ ποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
790 ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὄρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μῆτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἔων

V. 769. Μουσίων, legebatur Μουσῶν. — V. 772. χρησεῖται Hermannus, vulgo χρησεται, unus cod. χρησεται. — V. 778. θαλίης ἑρατῆς scripsi, vulgo ἑρατῆ θαλίη. — V. 779. ἰαχῆσι, legebatur ἰαχῆσι, opt. cod. ἰαχῆσι. — V. 783. ἐς unus cod., vulgo εἰς. — V. 785. τ', tres eodd. δ'. — V. 786. μ' ἐφίλειν, cod. opt. με φίλειν. — V. 790. σοφίης τ' cod. opt., vulgo σοφίης. — V. 793. ξείνων opt. cod., vulgo ξείνων.

795 τὴν σαυτοῦ γρένα τίρπι. θυρηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμψεται, ἄλλος ἐπαινᾷ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χιθονί γίνεται οὐδεὶς·
800 ἀλλ' ὡς λῴιστον μὴ πλεόνεσαι μέλειν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἴσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται εἰς Αἶδω.
οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται

805 Τύρνον καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρεῖν·
εὐθύτερον χρήμη, Κύρνε, φυλασσόμενον,
ᾧ τινὶ κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱερεῖα
ὄμνην σημήνη πίονος ἐξ ἀδύτου.

οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδὲν κ' ἔτι φάρμακον εὔροισ,
810 οὔτ' ἀφελῶν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρημ' ἐπαθον θανάτου μὲν ἀεικτός οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνηρότατον.
οἱ με φίλοι προῦδωκαν. ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

815 Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσση κρατερῶ ποδι λυξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

V. 795. et 796. conferas Mimnerm. Eleg. 7. δι, plures codd. τα. —
V. 796. τίς σε unus cod., optimus liber τοι σε, ceteri τοῖςδε. —
V. 798. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 799. et 800. sine causa
separant a praecedentibus. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 800.
ὡς, opt. cod. ὡσει, duo ᾧ, tres ὅς. ibid. λῴιστον scripsi, vulgo
λῴιον, οὔ; sed οὐ omisit optimus liber, alius cod. λῴιος ὅς. ibid.
μέλειν scripsi, vulgo μέλει, tres codd. μέλοι. — V. 802. Αἶδω cod.
opt., vulgo Αἶδον. — V. 805. θεωρεῖν scripsi, vulgo θεωρεῖν, Vinetus
θεωρόν. — V. 806. χρήμη scripsi, codd. χρή μιν et χρημην, Turnebus
conjecit χρή μιν — φυλασσόμενα. — V. 807. ᾧ τινὶ κεν, fortasse le-
gendum ὅτι κί οἱ, vel ὅτι κεν ἐν Πυθῶνι θεοῦ. χρήσασ' ἱερεῖα Bekk.,
cod. opt. θεοῦ χρήσας ἱερεῖα, alius θεοῦ χρήσας ἱερεῖς, vulgo θεοῦ χρήσας
ἱερεῖα. — V. 810. οὔτ', tres codd. οὐδ'. — V. 812. ἀνηρότατον,
aliquot libri ἀνηρότερον. — V. 814. τῶν, duo codd. τόν, unus τοι. —
V. 815. γλώσση optimus cod., vulgo γλώσσης.

Κύρην, ἔμπης ἄ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅ ττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δίδωκα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἤκομεν, ἐνθα μάλιστα,
820 Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου.

Οἱ δ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζουσι τοκῆς,
τούτων τοι χῶρη, Κύρην, ὀλίγη τελέθει.

Μῆτε τιν' αἴξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἰκων,
μῆτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

825 Πῶς ἡμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων
θυμός· γῆς δ' οὐρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἦτε τρέφει καρπαῖσιν ἐν εἰλαπίνης φορέοντας
ξανθῆς ἀμφὶ κόμης πορφυροκοὺς στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δὴ, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
830 πένθει δ' εὐάνθη χῶρον ἀπολλύμενου.

Πιστεὶ χρήματ' ἀπώλεσ', ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλέη γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τὰδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ. οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
835 ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

V. 817. ἔμπης scripsi, vulgo ἔμπης δ'. — V. 819. πολυάρητον unus liber, ceteri πολυάρητον, πολὺ ἄρῆτον, πολὺ ἄρῆτικον. — V. 821. οἱ δ', optimus cod. οἱ κ', alius οὐκ, fortasse οἱ κ' — ἀτιμάζουσι scribendum. — V. 822. τοι, unus liber δὴ. — V. 823. ἐλπίδι: Bekkerus, codd. ἐλπίσι. ibid. κέρδεσιν εἰκων cod. opt., vulgo κέρδεος εἶναι. — V. 825. ἡμῖν unus liber, vulgo ἡμῖν. — V. 827. ἦτε, unus cod. καὶ τε, scribendum puto οὐδέ. εἰλαπίνης, scribebatur εἰλαπίναις. — V. 828. ξανθῆς ἀμφὶ Schneidewinus, vulgo ξανθῆσιν τε. ibid. κόμης scripsi, vulgo κόμαις. — V. 830. εὐάνθη scripsi, vulgo εὐάνθη. — V. 831. ἀπώλεσ' Hermannus, unus cod. ὤλεσ', vulgo ὄλεσα. — V. 832. γίνεται, scribebatur γίνεσθαι. — V. 833. φθόρῳ opt. cod., vulgo φθόρῳ. — V. 835. δειλὰ opt. liber, vulgo πολλὰ. — V. 836. ἐς, opt. liber εἰς.

Λισαί τει πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 δίψα τε λυσιμελής καὶ μέθυσις χαλεπή.
 τούτων δ' ἄν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
 840 οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.

Οἶνος ἔμοι τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
 εἶτ' ἄν θωρήξας μ' ἀκῆρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγη.

Ἄλλ' ὁπόταν τὰ γ' ὑπερθεν ἰόνθ' ὑπένερθε γένηται,
 τουτάκις οἴκαδ' ἔμην παυσάμενοι πόσιος.

845 Εὐ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐσταν,
 εὐ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λαῖς ἐπίβα δῆμα κενόφρονοι, τύπτε δὲ κέντρον
 ὄξει, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
 οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
 850 ἀνθρώπων, ὁπόσους ἥελιος καθορεῖ.

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἐταῖρον
 μαλθακὰ κωπίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἴδιεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λῶνα δὴ νῦν,
 οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἐστι χάρις.

855 Πολλάκις ἢ πόλις ἦδε δι' ἠγεμόνων κακότητα
 ὅσπερ κεκλιμένη νηὺς παρὰ γῆν ἐδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὀρεῖ μὲ τι δειλὸν ἔχοντα,
 αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·

V. 841. ἀχάριστον opt. cod., vulgo ἀχάριστος. — V. 842. θωρήξας, plerique codd. θωρήξας. ἄγη tres codd., vulgo ἄγι. — V. 843. τὰ γ' ὑπερθεν scripsi, vulgo καθύπερθεν. ibid. ἰόνθ' Hermannus, vulgo ἰών. — V. 852. Fortasse his versibus subjungendum est aliud distichon v. 1101. 1102. — V. 853. ἦδε Commelinus. libri ἦδια, hic et infra post v. 1038. ubi v. 853. et 854. repetuntur. λῶνα δὴ νῦν scripsi, nisi malis λῶνα νῦν δῆ, codd. λῶνα ἢ νῦν, λῶνα ἢ νῦν, λῶνα δὴ νῦν. — V. 854. οὔνεκα vulgo, codd. τούνεκα. — V. 857. δειλὸν cod. opt., vulgo δεινόν.

ἦν δὲ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρὶ,
860 πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἱ με φίλοι προδιδούσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἐσπερίη τ' ἔξειμι καὶ ὀρθοῖή αὐτίς ἔξειμι,
ἦμος ἀλεκτρούωνων φθόγγος ἐγειρομένων.

865 Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὐτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐὼν
οὔτε φίλοις. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὐποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστου σαοῖ.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εἰρὺς ὑπερθεν,
870 χάλκεος, ἀνθρώπων δαῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἱ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνὴρ καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
875 ἐσθλόν καὶ κακόν ἐσαι. τίς ἂν σέ γε μωμῆσαιτο;
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἡβώοις, φίλε θυμέ. τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται,
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανάων γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ἄπο Τηϋγέτιο
880 ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐγύτευσ' ὁ γέρων

V. 859. παυράκι cod. opt., vulgo πολλάκι γίνεται, scribebatur γίνεται. — V. 862. ἀνδρῶν, Hermannus et Emperius ἄστρων conjiciunt. — V. 863. αὐτίς plerique codd., vulgo αὐτίς. — V. 866. οὐτ' αὐτῷ unus cod., vulgo οὐθ' αὐτῷ. — V. 868. σαοῖ duo libri, vulgo σοῖ. — V. 870. χαμαιγενέων unus cod., vulgo παλαιγενέων. — V. 875. ἐσθλόν καὶ κακόν, duo codd. ἐσθλός καὶ κακός. ibid. σέ γε, tres codd. σί τε, duo sí. — V. 876. ἐπαινῆσαι unus cod., vulgo ἐπαινήσῃ, alii ἐπαινήσει, ἐπαινίσῃ. — V. 877. ἡβώοις vulgo, codd. ἡβώης, ἡβώοις, ἡβάνοι, ἡβάοι. Infra post v. 1070. iterantur v. 877. 888. ubi τέπειό μοι legitur. ibid. αὖ cod. opt., vulgo ἄν. ibid. ἔσονται, plerique codd. ἔσονται. — V. 879. Τηϋγέτιο, codd. aliquot ταϋγέτιο, τηλυγέτιο, τοῦ γέτιο.

οὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
 ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
 τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνάς,
 θωρηχθεῖς δ' ἔσαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

885 Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
 κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἀν' οὓς ἔχει μακρὰ βοῶντος·
 οὐ γὰρ πατρώας γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἄλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
 890 ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἐσιδεῖν.

Οἱ μοι ἀναλκίης! ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλιν,
 Αηλάντου δ' ἀγαθὸν κειρεται οἰνόπεδον,
 οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
 ὡς δὴ Κυπελιδῶν Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

895 Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἢ ἐν αὐτῷ,
 οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρν', ὀδυνηρότερον.

Κύρν', εἰ πάντ' ἄνδρεςσι θεὸς θνητοῖς χαλεπαίνειν,
 γινώσκει γὰρ νοῦν οἶον ἕκαστος ἔχει
 ἐντὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργατα τῶν τε δικαίων
 900 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
 οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

V. 884. θωρηχθεῖς, multi codd. θωρηχθείς. *ibid.* ἐλαφρότερος, *cod. opt.* ἐλαφροτέρως. — V. 887. ἀν' οὓς, *cod. opt.* ἀνοῦσιν. — V. 891. Κήρινθος *cod. opt.*, vulgo Κήρινθος. — V. 894. δὴ Κυπελιδῶν *Hermannus*, duo codd. δὴ κυπελλίζων, vulgo κυπελλίζον. — V. 895. δ' omisit unus *cod.* *ibid.* αὐτὸς ἐν αὐτῷ *opt. liber*, vulgo ἐν γς αὐτῷ. — V. 896. ὀδυνηρότερον *optimus cod.*, vulgo ἀνηρότερον. — V. 897. Κύρν', εἰ πάντ' *cod. opt.*, vulgo Κύρνε μὴ πῖνι'. *ib.* θεὸς θνητοῖς *Hermannus*, vulgo καταθνητοῖς vel κατὰ θνητοῖς. χαλεπαίνειν *Hermannus*, vulgo χαλεπαίνειν. — V. 898. γινώσκει γὰρ *scripsi*, *cod. opt.* γινώσκειν ὡς, vulgo γινώσκων ὡς, *Hermannus* γινώσκων *εὐ.* — V. 899. ἐντὸς unus *cod.*, vulgo αὐτὸς. *ibid.* τῶν τε δικαίων, τῶν τ' ἀδίκων *Hermannus*, vulgo τῶν τε (vel potius δι) δικαίων τῶν τ' ἀδίκων. — V. 900. ἐπῆν, plerique codd. ἐπῆ. — V. 901. ἴστω ὁ, plures libri

- Ἄστις ἀνάλωσιν τηρεῖ, κατὰ χρήματα θηρῶν,
 κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνειῶσιν ἔχει.
- 905 εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίотου τέλος ἦν, ὅποσον τις
 ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἄϊδαο περᾶν,
 εἰκὸς ἂν ἦν, ὃς μὲν πλείω χρόνου αἴσαν ἔμιμνεν,
 φεῖδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
 νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
- 910 καὶ δάκνομαι ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω,
 ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰς τὸ πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
 φροντίζω τούτων ἦντιν' ἴω προτέρην·
 ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
 ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
- 915 εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὃς ἐφείδετο κοῦποτε γαστρὶ
 σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ὧν ἐδίδου·
 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,
 ὥστ' ἐς ἄκαιρα ποιεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλη τις.
- 920 εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἢ γαστρὶ χαριζόμενος
 χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' „ὑπάγω φρένα τέρψας·“
 πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδη.

Ὄτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἔχμεν.

- 925 οὔτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλω καμάτου μεταδοίης,
 οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείois·
 οὐδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραΐη.
 ἐν δὲ τοιῶδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
 ἦν μὲν γὰρ πλουτήης, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηαι,
- 930 παῦροι, κούκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.

ἔστι τό. χείρων duo codd., vulgo χείρον. ἀμεινων opt. liber, duo ἄμεινον, vulgo ἄμεινόν γ'. ἕκαστον Bekkerus, vulgo ἕκαστου. — V. 903. τηρεῖ, κατὰ distincti. Fortasse hoc distichon a ceteris separandum. — V. 906. περᾶν, unus cod. περῶν. — V. 907. πλείω, opt. cod. πλεῖον. ibid. χρόνον scripsi, vulgo χρόνον. — V. 908. βίον, fortasse βίου legendum. — V. 911. δ' deest in duobus codd. ibid. τὸ πρόσθεν cod. opt., vulgo πρόσθεν. — V. 919. ᾧ κ' ἐθέλη scripsi, duo optimi libri ὡς κ' ἐθέλη, vulgo ὡς κ' ἐθέλοι. — V. 920. ὃς ἢ Turnebus, cod. unus οση, vulgo ὡς ἦν. — V. 925. καμάτου unus cod., vulgo κάματον, quod non cedit in hunc locum. — V. 927. ἴκοιο tres codd., vulgo ἴκοιο. — V. 929. ἦν — πλουτήης duo codd., vulgo εἰ — πλουτήης. — V. 930. κούκέθ'

Φαίδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
οὐδεὶς, ἦν μὴ ὄρα' χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

935 πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἱ τε κατ' αὐτόν
εἰκουσιν χώρης, οἱ τε παλαιότεροι.
γηράσκων δ' ἀστοῖσι μετατρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' αἰδέμεν ὥσπερ ἀηδῶν·
940 καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην.
οὐδὲ τὸν ἀυλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ μ' ἑταῖρος
ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενος.

Ἐγγύθεν ἀυλητῆρος αἰέσομαι ὧδε καταστάς
δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

945 Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατριδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἐπὶ δῆμῳ
τρέψας οὔτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρόν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀλκί πεποιθῶς
950 ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχῶν δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ζευζάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·

duo codd., vulgo οὐκίθ'. — V. 934. ἀμφοτέρων, cod. opt. ἀμφοτέρων. —
V. 935—938. in Tyrtæci Elegiis 9. v. 37. 39—42. leguntur. ib.
νίοι opt. cod. et sic Tyrtæus, vulgo ἴσοι. — V. 936. εἰκουσιν χώρης
vulgo, optimus cod. χώρης εἰκουσιν, duo alii χώροις εἰκουσιν. οἱ τ'
vulgo, Bekkerus τοῖ τε ex conjectura ut videtur. — V. 957. γη-
ράσκων δ' scripsi, vulgo γηράσκων. Hoc distichon deest in pleris-
que codd. — V. 939. λίγ' αἰδέμεν Schneidewinus, cod. opt. λίγ-
ἀδέμεν, vulgo λιγύ' ἀδέμεν. — V. 940. προτέραν, multi codd. προ-
τέραν. — V. 941. μ' ἑταῖρος, Emperius conjecit με γῆρως. — V. 942.
ἐπιδευόμενος, Emperius ἐπιδευόμενον. — V. 944. θεοῖσιν, tres cod. l.
θεοῖς.

πρήξας δ' οὐκ ἐπρήξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρησας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσσα δ' οὐκ, ἀνύσας.

955 Δειλοὺς εὖ κερδοντι δὺν κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρεῦσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἰ τι παθῶν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χορήζων ἡμετέρους αὐτίς ἴκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἐπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
960 ἡδὺ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν ἔμμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ὅτε δὴ τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται οὔδει,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μὴ ποτ' ἐπαινήσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνῶς,
ὄργην καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ἦ.
965 πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες.
κρύπτουσ', ἐνθήμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐμφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρὶν σου κατὰ πάντα δαῖναι
970 ἦθεα. νῦν δ' ἤδη νηῦς αἴτ' ἄκρης διέχω.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τῷ νικᾷ καὶ καχὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

V. 954. οὐκ, ἀνύσας Otto Schneiderus, vulgo οὐκ ἀνύσας. —
V. 955. δειλοὺς cod. opt., vulgo δειλοὺς δ'. ibid. αὐτοῦ, tres codd.
αὐτοῦ. — V. 956. χηρεῦσει Brunckius, libri χηρώσει, Joh. Damasc.
χῆρωσις κτεάνων. — V. 959. ἐπινον, multi codd. ἐπιον. — V. 960.
δόκειν Hermannus, vulgo ἰδοκμ. ibid. ἔμμεν Hermannus, vulgo
εἴμεν, optimus cod. ἡμεν. — V. 961. ὅτε δὴ scripsi, vulgo ἦδη.
ibid. οὔδει scripsi, vulgo ὕδει. quod fortasse defendi potest. —
V. 962. δῆ, plures codd. δέ. — V. 963. ἐπαινήσης, plerique
codd. ἐπαινήσης. — V. 965. κίβδηλον, Wassenberghius conjecit
κίβδηλοι, duo codd. κίβδηλον καὶ. — V. 967. ἐμφαίνει, aliquot codd.
ἐκφαίνει, πάντως unus cod., vulgo πάντων. χρόνος omittunt duo
libri. — V. 969. ἔφθην optimus cod., vulgo ἔφθην δ'. — V. 970.
νηῦς optimus cod., vulgo νηῦς. αἴτ' ἄκρης scripsi, vulgo αἴθ' ἰκάς,
nisi quod unus liber ar' ἰκάς habet.

Οὐδείς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλύψη
 εἰς τ' Ἑρεβος καταβῆ, δώματα Πελοποννήσου,
 975 τέρεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων,
 οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐσαιρόμενος.
 ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρά
 γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργω·
 980 χερσίν τε σπύδοι ῥήμασί τ', ἀμφοτέρω·
 μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
 ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἰ τι δύναται ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
 ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρη.
 985 αἴψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦθη·
 οὐδ' ἵππων ὀρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
 αἶτε ἀνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
 λάβρωις, εὐρυχόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.

Πῖν' ὀπόταν πίνωσιν. ὅταν δέ τι θυμόν ἀσηθῆς,
 990 μηδεὶς ἀνθρώπων γυνῶ σε βαρυνόμενον.

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνῆσαι, ἄλλοτε δ' ἔρδων
 χαιρήσεις. δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

V. 973. πρῶτ' ἐπὶ optimus cod., duo ποι' ἐπί, vulgo ἐπί ποιε. ibid. καλύψη Turnebus, vulgo καλύψει. — V. 974. δώματα tres codd., vulgo δῶμά τι. — V. 976. Διωνύσου, plures libri Διονύσου. ibid. ἐσαιρόμενος Schaeferus, vulgo ἐσαιρόμενος. — V. 977. κραδίην opt. cod., vulgo κραδίη. — V. 978. ἀτρεμέως tres libri, vulgo ἀτρομέων. — V. 980. ῥήμασι ego et Meinekius conjecerunt, vulgo χηρήμασι. — V. 981. κρητῆρι Bekkerus, codd. plerique κρητῆροι, unus κλητῆρι. ibid. θέλγοι Bekkerus, optimus liber θέλγοις, vulgo τίρποι. — V. 986. γίνεται, scribebatur γίγνεται. — V. 987. αἶτε ἀνακτα cod. opt., alii αἶτε γὰρ ἀνδρα, αἶτ' ἀναφισ., vulgo αἶτε περ ἀνδρα. — V. 988. εὐρυχόρῳ Hermannus, vulgo πυροφόρῳ. — V. 989. δέ τι Bekkerus. cod. opt. δ' ἔτι, vulgo τοι. — V. 991. δ' cod. opt., vulgo τ', duo libri θ'. — V. 992. χαιρήσεις· δύναται Bekkerus, cod. opt. χαιρήσει· δύναται ἄλλοτε δ', vulgo χαιρήσειεν δύνασαι ἄλλοτέ τ', scripsi deinde δ' ἄλλοτε.

Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον αἰεῖδεν,
 ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
 995 σοὶ τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι θηρισάντων,
 γνοίης χ' ὅσων ὄνων κρέσσονες ἤμιονοι.

Τῆμος δ' ἥλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἤμαρ ἔχων,
 δειπνου δὴ λήγαιμεν, ὅσων τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
 1000 πανταίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
 χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
 εὐειδῆς ῥαδινηῆς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἥδ' ἀρετῇ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
 1005 ξυγὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃτ' τε παντὶ τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένη.

Ξυγὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἦβης
 ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆ,
 τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν, οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
 1010 δις πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
 θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δέ σε γῆρας ἐλέγχει
 οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀκροτάτης.

V. 993. Athen. VII. p. 310. B. ubi εἶδ' εἶησα καλὴν με legitur, ibid. ἐφίμερον, duo codd. ἐφήμερον. — V. 995. θηρισάντων, plerique codd. θηρησάντων, dua opt. θηρισάντων, Athen. θηρισάων. — V. 996. χ' ὅσων, aliquot codd. τ' ὅσων vel θ' ὅσων. — V. 997. Athen. VII. p. 310. A. τῆμος tres codd. et Athen., vulgo ἤμος. — V. 998. παραγγέλλοι vel παραγγέλοι plerique libri, duo παραγέλλων. — V. 999. δὴ duo codd., opt. liber δέ, alius τοι, vulgo τε. ὅσων Athen., vulgo ὅπων. — V. 1001. φέροι Athen., codd. φέρι vel φέρι. ibid. δ' εἴσω Athen. et unus Theognidis cod., vulgo δή σοι. — V. 1002. φαιδῶης Athen., φαίδωης Theogn. codd. — V. 1003—1006. Tyrtaei sunt Fr. 9. v. 13—16. — V. 1004. γίνεται, legebatur γίγνεται. ibid. σοφῷ, Tyrtaeus σίω. — V. 1006. μένη vulgo, unus cod. μένει, ceteri ἐνι. — V. 1008. ἔχη unus cod., vulgo ἔχων. — V. 1009. αὐτοῦ, plures libri αὐτοῦ. — V. 1011. δέ σε scripsi, vulgo δ' ἐπί. i. e. tibi decori est. te deturpat, ut Hom. Od. φ. v. 424. οὐ σε ξίφος ἐνὶ μεγάρουσι ἐλέγχει.

Ἄ μάκαρ εὐδαιμόνων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
 ἄθλων εἰς Ἄιδω δῶμα μέλαν καταβῆ,
 1015 πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη,
 ἐξετάσαι τε φίλους, ὄντιν' ἔχουσι νόον.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτωῖμαι δ' ἐσορῶν ἀνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπὶ πλεον ὠφελειν εἶναι.
 1020 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ
 ἦβη τιμήσασα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορπον
 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὐποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀνέχεται θήσω
 δύσλοφον, οὐδ' εἰ μοι Τιμῶλος ἐπεσσι κάρη.

1025 Δειλοὶ τοι κακότητι ματαιώτεροι νόον εἰσίν,
 τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ προήξεις ἰδυτέραί.

Ῥηιδίη τοι προήξεις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἀτλητα πεπονθῶς·
 1030 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὄξυτερη,
 μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἐργασίαι ἀλγος ἀέξων
 ἔχθεο, μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία,
 μηδ' ἐχθροῖς εὐφραίνε. θιῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
 οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
 1035 οὐτ' ἂν πορφυρέης καταδύς ἐς πυθμένα λίμνης,
 οὐθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἠερόεις.

V. 1013. ἄ opt. cod., vulgo ὤς. — V. 1014. Ἄιδω Bekkerus, codd. ἄιδων, Ἄιδου. — V. 1016. τε, opt. cod. δι. — V. 1018. πτωῖμαι optimus cod., vulgo πτωῖμαι. — V. 1019. ἐπὶ scripsi, posteaque id uno codice firmatum vidi, vulgo ἐπι. — V. 1020—1023. Mimuermi sunt Fr. 5. v. 3—6. ὀλιγοχρόνιον, duo codd. ὀλιγοχρόνιος. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 1025. δειλοὶ — νόον cod. opt., ceteri δειλοῖς — γόοι. — V. 1030. γίνεται, legebatur γίγνεται. — V. 1032. ἔχθεο scripsi, vulgo soloece ἔχθει. ἔχθεο idem fere quod sequens μηδὲ φίλους ἀνία, quemadmodum μηδ' ἄχθου — μηδ' ἐχθροῖς εὐφραίνε similia sunt. ἄχθου, unus cod. ἔχθει, alius ἄχθει. Stobaeus, qui CXXIV. 9. v. 1029—1034. affert, αὐχεὶ μηδ' αἰσχεα. — V. 1036. αὐτόν, Hermannus coniecit αὐτός.

Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατήσαι,
ὡς ἐν ἐμοὶ γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
1040 μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἀρχομένου.

Δεδρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι,

Εὐδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεως φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

1045 Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εἶδει,
ἡμέτερον κῶμον δέξεται, ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δέ τοι οἶά τε παιδί πατῆρ ὑποθήσομαι αὐτός
1050 ἔσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλευ.

Μὴ ποτ' ἐπειγόμενος πρήξις κακόν, ἀλλὰ βαθείη
σῆ φρενὶ βούλευσαι σῶ τε νόψ ἀγαθῶ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμός τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

1055 Ἄλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
αὔλει, καὶ Μουσέων μνησόμεθ' ἀμφοτέροι.

V. 1038. ἐν ἐμοὶ γνώμη cod. opt., vulgo ἐν ἐμῇ γνώμη. Post hunc versum codd. iterant v. 853. 854., qui quidem apte cum hoc disticho conjunguntur. — V. 1040. πίνουσ', duo codd. πίνουσ'. ibid. ἀρχομένου, duo codd. ἐρχομένου. — V. 1041. σὺν αὐλητῆρι· vulgo interpunctio neglecta. — V. 1043. πόλεως, cod. opt. πόλεως. — V. 1044. ἀστυφέλῃς Turnebus, codd. ἀστυφίλῃς, ἄ ἀστυφίλῃς, εὐ στυφίλῃς. — V. 1049. τοι Bekkerus, cod. opt. τῷ, aliquot codd. κεν, vulgo deest. ibid. πατῆρ cod. opt., vulgo φίλῃ. — V. 1051. πρήξις, duo codd. πράξις. — V. 1052. σῶ τε νόψ ἀγαθῶ Hermannus, vulgo ἀψ ἀγαθῶ τε νόψ, unus cod. σῶ τ' ἀγ. τ. ν. — V. 1053. μαινομένων πέτεται cod. opt., vulgo μαρναμένων μάχεται. — V. 1056. Μουσέων, scribebatur Μουσῶν.

αὐται γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοὶ καὶ μὴν ἀμριπερικτίοσιν.

1060 Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
γινώσκειν χαλεπόν, καίπερ ἰόντι σοφῶ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένην πενήν.

Ἐν δ' ἦβη πάρα μὲν σὺν ὀμήλικι πάννυχον εὐδειν,
ἰμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἰέμενον,
1065 ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος αἰδεῖν.
τούτων οὐδὲν ἄρ' ἦν ἄλλ' ἐπι τερπνότερον
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξί. τί μοι πλούτῳς τε καὶ αἰδῶς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἀνθρωποὶ καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
1070 κλαίουσ', οὐδ' ἦβης ἀνθος ἀπολλύμενον.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφν.
νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπου, τοτὲ δ' ἄλλοιὸς πῆλευ ὀργὴν·
κρείσσόν τοι σοφίῃ καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

1075 Πρὶ ἡμῶν ἀπρήκτου χαλαπώτατον ἔστι τελευτήν
γῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.
ὄρφη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεισθαι
οὐ συνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

V. 1058. καὶ μὴν Brunckius, nisi quod male deinde scripsit
x' ἀμφ., codd. μὲν δ', μὴν καὶ, νῦν, μὴν. — V. 1059. Τιμαγόρα,
πολλῶν Camerarius, codd. τιμαγοραπάλλων, τιμᾷ γὰρ ἀπόλλων. —
V. 1060. γινώσκειν, legebatur γινώσκων. — V. 1063. Mimnermi
videtur carmen sicut etiam v. 1069—70. σὺν scripsi, cod. opt.
πάρα μὲν σὺν ὀμήλικι πάννυχον, vulgo παρὰ μὲν ξυνομήλικι κάλλιον. —
V. 1066. ἄρ' ἦν scripsi, codd. plerique τοι vel τι, quod in optimo
deest. ἐπι τερπνότερον duo codd., vulgo ἐπιτερπνότερον. — V. 1070.
Post hunc versum iterant codd. vv. 877. 878. — V. 1071—74. Cf.
v. 213—218. — V. 1074. κρείσσον, unus cod. κρείσσων. — V. 1077.
ὄρφη pauca codd., ἀρφή plerique. Nescio an scribendum sit
ὄρφη γὰρ τέταται πρὸ γε τοῦ μέλλοντος ἔσεισθαι, nam subabsurda
vulgatis lectio. — V. 1078. συνετὰ, scribebatur ξυνετὰ. θνητοῖς,
plerique codd. θνητῆς.

1080 Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἔοντα,
οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἔοντα φίλον.

Κύρνε, κύε πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος.

Οὕτω χρὴ τὸν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἐμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

1085 Δημῶναξ, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρῦ· οὐ γὰρ ἐπίστη
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἱ ἐν Λακεδαιμονίᾳ δῖη
ναίειτ' ἐπ' Εὐρώτᾳ καλλιρόφῳ ποταμῶ,
εἰ ποτε βουλευσάμει φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
1090 εἰ δὲ τι κείνος ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἀγαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότῃτος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.
1095 σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, τῷ μὴ πρόσθε χάριν τίθισο.

Ἦδη καὶ πτερούγεσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινόν
ἐκ λινῆς μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγῶν,
βρόχον ἀπορήξας. σὺ δ' ἐμῆς φιλότῃτος ἀμαρτῶν
1100 ὕστερον ἡμετέραν γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

V. 1081. 2. omittunt duo codd. cf. v. 39. 40. τέκη, unus cod., ceteri τέκος. post v. 1082. plerique codd. iterant v. 41. 42. et 87—90., duo etiam 93. 94. (an 91. 92.?). — V. 1085. Δημῶναξ Welckerus, σὺ δὲ πολλὰ φέρεις βαρῦ ego scripsi, cod. opt. δῖμων ἀξιοῖ δὲ π. φέρειν βαρῦ, vulgo δῖμων δ' ἀξιοῖ π. φέρειν βαρῦς. — V. 1088. ναίειτ', unus cod. ναίειτον, plures omittunt ἐπ'. — V. 1093. γινώσκων scripsi, vulgo γινώσκων, cod. opt. γινώσκω. — V. 1095. σκέπτεο, infra post v. 1060. ubi haec repetuntur, codd. ὡ νεοὶ οἱ νῦν ἄνδρες exhibent. — V. 1196. τῷ μὴ scripsi, vulgo τῶν μοι, unus cod. τῷ μοι, Hermannus conjecit τῶν μου. — V. 1098. λινῆς scripsi, vulgo λίνης, Hermannus λόχνης, Orellius λύμης. — V. 1099. βρόχον, plures libri βρόγchon.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέραν φιλήην.

Ἵβρις καὶ Μάγνητας ἀπάλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ἕμμ' ἀπολεῖ.

1105 Εἰς βάσανον δ' ἐλθῶν, παρατριβόμενός τε μολίβδῳ,
χρυσὸς ἄπεφθος ἔων καλὸς ἅπασιν ἔση.

ὦ μοι ἐγὼ δειλός! καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δειλὰ παθῶν γενόμεν.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖτε κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
1110 νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελᾶσιν,
οὐτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

1115 Χρήματ' ἔχων πενίην μοι ὀνειδίσας. ἀλλὰ τὰ μὲν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἰμεροστάτε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὧν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Ἦβρις μέτρον ἔχοιμι, φιλοῖ δὲ με Φοῖβος Ἀπόλλων
1120 Ἀητοΐδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς,
ἄφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
ἦβη καὶ πλοῦτῳ θυμὸν λαϊνόμενος.

V. 1101. Cf. ad v. 852. — V. 1104. ἕμμ' ἀπολεῖ cod. opt., vulgo ἴμματος ὀλεῖ. post hunc versum plerique codd. iterant v. 571. 572. — V. 1107. εἴ μοι, tres codd. οἴ μοι. — V. 1108. φίλοισι, cod. opt. φίλοις ὁ. ibid. δειλά, Bekkerus δεινά scripsit. ibid. γενόμεν, cod. opt. γενομένη. — V. 1114. plerique codd. subjiciunt v. 819. 820. — V. 1115. μοι ὀνειδίσας scripsi, vulgo μ' ὀνειδίσας. τὰ μὲν μοι, duo codd. τὰ μένιοι, unus τιμμοι. — V. 1118. καὶ omisit unus cod. ibid. γίνεται, scribebatur γίγνεται, quod tres codd. exhibent, vulgo γίγνομαι. — V. 1120. Ἀητοΐδης cod. opt., vulgo Ἀητοΐδης. — V. 1121. βίον, cod. opt. δίχη.

- Μή με κακῶν μίμνησκε. πέπονθά τοι οἶά τ' Ὀδυσσεύς,
 ὅστ' Ἄϊδεω μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἑξαναδύς,
 1125 ὅς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεῖ θυμῷ
 Πηνελόπης ἔμφρων, κουριδῆς ἀλόχου,
 ἦ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδί μένουσα,
 ὄφρα τε γῆς ἐπέβη δειμαλέους τε μυχοῦς.
- Ἐμπόμαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων,
 1130 οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς.
- Ἄλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἦ μ' ἐπιλείπει,
 κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.
- Κύρον', ἀποροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
 ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φουομένῳ.
- 1135 Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
 ἄλλοι δ' Οὐλύμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν.
 ᾗχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾗχετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη· Χάριτες τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον.
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 1140 οὐδὲ θεοῦς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους.
 εὐσεβῶν δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 εὐσεβῶν περὶ θεοῦς Ἐλπίδα προσμενέτω,

V. 1123. μίμνησκε cod. opt., vulgo μίμνησθε. — V. 1124. Ἄϊδεω cod. optimus, vulgo αἰδου. ibid. ἤλυθεν, unus cod. ἐλήλυθεν. — V. 1125. ἀνείλετο, cod. opt. ἀνείλατο. ibid. θυμῷ cod. opt., vulgo χαλκῷ. — V. 1126. ἔμφρων, cod. opt. εὐφρων. — V. 1127. ἦ μιν cod. optimus, vulgo ἦ μιν. ibid. δῆθ', plerique codd. δῆθ'. ibid. παρὰ cod. optimus, vulgo πρὸς. — V. 1128. δειμαλέους, cod. optimus διαιαλέους. ibid. τε μυχοῦς, plerique codd. γε μυχοῦς. — V. 1129. εμπόμαι cod. opt., alius ἐπιόμαι, vulgo εἰ πίομαι. ibid. μελεδαίνων duo codd., vulgo μελεδαίνω. — V. 1133. Κύρον', ἀποροῦσι Saurrius, vulgo Κίρονι, παροῦσι. — V. 1135. ἔστιν, Sintenisius ἐτ' ἐστίν. — V. 1136. Οὐλύμπόνδ' vulgo, libri Οὐλύμπων. — V. 1138. τ', unus cod. δ'. — V. 1141. ἔφθιτο, Schaeferus ἐφθιται. — V. 1143. ὄφρα τις, Hermannus ὄφρα ejecto τῆς. ibid. ζῶει cod. opt., ζῶει alius, ceteri ζῶη. ibid. φάος, cod. opt. φῶς.

- 1145 εὐχέσθω δὲ θεοῖσι κατ' ἀγλαὰ μηρία καίων,
 Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σχολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οὐ θεῶν ἀθανάτων οὐδέν' ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
 1150 αἰσχροῖα κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

Μὴ ποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῖνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνῶν
 ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

- 1155 Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Πλοῦτος καὶ σοφίῃ θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερχορέσαις·
 ὡς δ' αὐτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,

- 1160 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

Οὐδένα θησανρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
 αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Ἵοφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρῶν
 ἐν μέσῳ στηθῶν ἐν συνετοῖς φέεται.

V. 1145. εὐχέσθω, conjicio εὐχόμενος. *ibid.* κατ' Schaeferus, vulgo καί. — V. 1146. τε, Geelius δέ. — V. 1148. οὐδέν' scripsi. *cod. opt.* οὐδίν, vulgo μηδέν. nisi forte hic et v. 734. hanc tauquam singularem structuram defendas. — V. 1153. πλουτεῦντι unus *cod.*, alius πλουτεῖν, vulgo πλουτοῦντι. *ibid.* μεριμνῶν *cod. opt.*, vulgo μεριμνῶν. — V. 1154. κακόν, unus *cod.* κακῶν. — V. 1155. 1156. omittunt duo *codd.* — οὐκ, unus liber οὐτ'. *ibid.* οὐδ', unus *cod.* οὐκ, alius οὐτ'. — V. 1157—1158. ex solo Stobaeo adjecti sunt, *vid. LXXXIX. 3.* — V. 1160. omisit unus *cod.* — V. 1161. καταθήσειν παισὶν, duo *codd.* παισὶν καταθήσειν. — V. 1162. plerique *codd.* hic iterant v. 441—446. — V. 1164. στηθῶν *cod. opt.*, vulgo στηθῶν. *in*, unus *cod.* οὐ, Stobaeus III. ἐξέστυτος, fortasse τοῖς legendum.

1165 Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μή ποθ' ὀμάρτει,
 εὐτ' ἂν ὁδοῦ τελέης τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
 τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρίας κακὰ γίνεται. εὖ δὲ καὶ αὐτός
 1170 γνῶση, ἐπεὶ μέγα θεοὺς ἤλιτες ἀθανάτους.

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
 ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.
 ἃ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν, ἢ πολὺ κρείσσων
 ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου

1175 ἔστι. κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος, τῶν οὔτι κάκιον·
 πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἰ κεν ἔης ἔργων αἰσχυρῶν ἀπαθῆς καὶ ἀεργός,
 Κύρνε, μεγίστην κεν πᾶραν ἔχοις ἀρετῆς.

Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δεῖδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
 1180 εἶργει μῆθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ.

Δημογάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλίναι
 οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

V. 1165. σύμμισγε, opt. cod. σύμμιγε. ibid. ποθ' ὀμάρτει, fortasse ποθ' ὀμάρτει scribendum. — V. 1166. ὁδοῦ, cod. opt. ὁδούς. ibid. τελέης, unus τελείος, alius τελεῆ. ibid. τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην Bekkerus, cod. opt. τέρματ' ἐπιμπορίην, ceteri τέρματά τ' ἐμπορίας vel τέρματ' ἐμπορίας. — V. 1168. δειλὰ, duo codd. ἐσθλὰ. — V. 1169. γίνεται, legebatur γίνεσθαι. — V. 1170. μέγα θεοὺς scripsi, codd. μεγάλους. — V. 1171. ἄριστον Bekkerus, vulgo ἀρίστην. — V. 1172. ἀνθρώποις· γνώμη scripsi, vulgo ἀνθρώπων γνώμη sed tres codd. ἀνθρώπος. — V. 1173. ἃ Naekius, vulgo ὦ. ibid. δὴ μιν duo codd., ceteri δ' ἤμιν, δ' εἰμιν, δ' ἤμιν. ibid. φρεσίν, aliquot codd. φρεσίν. ἢ Hermannus, tres codd. ἢ, plerique ἐπιέ. κρείσσων, unus cod. κρείσσων, alius κρείσσω. — V. 1175. ἔστι· κακὸν, Hermannus conjecit ἀρχικάκον. Fortasse ἔστι κακὸν δ' ὕβρις τε κόρος θ', ὡν legendum. Geelio totum distichon suspectum est. — V. 1177. εἰ κεν ἔης scripsi, plerique codd. εἰκ' εἶης, unus οὐκ εἶης, vulgo εἶθ' εἶης. Post v. 1178. iterant tres codd. v. 555. 556. — V. 1180. εἶργει, unus cod. εἶργειν. — V. 1182. γίνεται, legebatur γίνεσθαι.

Νοῦς ἀγαθός καὶ γλῶσσα, τά τ' ἐν παύροισι πέφυκεν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

1185 Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαισιμβρότου ἡλίου
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

Οὔτις ἄποινα διδούς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,

1190 θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος προσφύγοι.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῶ βασιλῆτῳ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στῶμα θανόντι·
τῷ ξύλον οὐ σκληρὸν γίνεται, οὐ μαλακόν.

1195 Μῆτι θεοὺς ἐπιλοκκον ἐπόμνηθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

"Ορνιθος φωνήν, Πολυπατῆδη, ὄξυ βωώσης
ἤκουσ', ἦτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ῥαίου· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
1200 ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου,
τῆς ἄλλης μνηστῆς εἵνεκα ναυτιλίας.

V. 1183. ἀγαθός, cod. opt. ἀγαθόν. τάτ', tres codd. ταῦτ'.
Legendum γλῶσσ' ἀγαθὴ καὶ νοῦς ταῦτ' ἐν, vel νοῦς ἀγαθός καὶ
γλῶσσ' ἀγαθὴ παύροις κτλ. — V. 1185. 1186. plerique codd.
omittunt, unus cod. post haec iterat v. 367. 368. et deinde ponit
v. 1183. 1184. — V. 1187. οὔτις, Hermannus οὐκ ἂν. — V. 1188.
δυστυχίην cod. opt., vulgo δυστυχίαν. — V. 1189. πέμποι scripsi,
cod. opt. πέμπη, vulgo πέμπει. — V. 1190. βουλόμενος, Matthiae
οἰλομένας, duo codd. βούλομαι. ibid. προσφύγοι Matthiae, unus cod.
προφύγη, ceteri προσφγαῖν. — V. 1193. δέ opt. cod., alius γε, ple-
rique omittunt. — V. 1194. τῷ Hermannus, vulgo τό. ib. οὐ — οὐ
Hermannus, vulgo ἦ — ἦ. γίνεται, legebatur γίνεσθαι. — V. 1195.
μῆτι cod. opt., vulgo μήτε. ibid. ἐπιλοκκον, cod. opt. ἐπιλοκκος. —
V. 1196. κρύψαι, unus cod. κλύψαι i. e. κλέψαι. — V. 1198. ἀρότου
opt. cod., vulgo ἀρότρου. — V. 1201. ἡμίονοι, opt. cod. ἡνίοχοι,
duo ἡμίονος. ibid. κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρου, tres codd. κύφον — ἄροτρον,
duo ἔλκουσ'. — V. 1202. ἄλλης, unus cod. ἄλης. ibid. μνηστῆς,

- Οὐκ εἴμ', οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
 οἰωχθῆεις ὑπὸ γῆν εἴσι τύραννος ἀνὴρ.
 1205 οὐδ' ἂν ἐκείνος ἐμοῦ τεθνηότος οὐτ' ἀνιῶτο
 οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλου.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὔτε καλοῦμεν·
 ἀρπαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὐτ' ἂν ἀπῆς.

- Αἰθῶν μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
 1210 οἰκῶ, πατρίδας γῆς ἀπερυκόμενος.

- Μὴ μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
 Ἄργυρι. σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἐπι,
 ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
 φεύγομεν, ἀργαλή δ' οὐκ ἐπι δουλοσύνη,
 1215 οὐδ' ἡμᾶς περνασι· πόλις γε μὲν ἐστι καὶ ἡμῶν
 καλή, Αθηθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μὴ ποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελάσωμεν,
 τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρῳ, ἐπιτερόμενοι.

- Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἔξαπατῆσαι,
 1220 Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥάδιον ἔξαπατᾶν.

unus cod. *μησθῆς*. Fortasse τῆς μάλα μισητῆς εἶναι νυντιλῆς scribendum. — V. 1203. *κεκλήσεται* cod. opt., plerique codd. *κικλήσεται*, vulgo *κικλήσεται*. — V. 1204. *ὑπὸ* cod. opt., vulgo *ἐπὶ*. — V. 1205. *τεθνηότος*, duo codd. *τεθνηότος*, alii *τεθνηϊότος* vel *τεθνηκότος*. — V. 1206. *οὔτε*, plures codd. *οὔτι*. ib. *δάκρυα θερμὰ βάλου* Passowius, vulgo *θερμὰ β. δάκρυα*. — V. 1207. *ἀπερύκομεν* — *καλοῦμεν* cod. opt., vulgo *ἀπερύκομαι* — *καλοῦμαι*. — V. 1208. *ἀρπαλέος* scripsi, vulgo *ἀργαλῆος*. ib. *παρεών* Camerarius, vulgo γὰρ *ἴων*. — V. 1209. *μὲν*, unus cod. γάρ. ibid. *εὐτείχεα*, duo codd. *εὐτυχία* vel *εὐτύχεα*. — V. 1211. *δένναζε*, aliquot codd. δ' *ἴνναζε*, *διάνναζε*, δ' *εὔνναζε*. — V. 1212. Ἄργυρι, unus cod. ἄργυροι. ibid. *σοὶ*, opt. cod. *σύ*. ib. γάρ om. tres libri. — V. 1215. οὐδ' Bekkerus, codd. οὐθ'. ibid. γε cod. opt., vulgo *δί*. — V. 1216. *Αθηθαίῳ*, unus cod. *λιθμῶ*. ibid. *κεκλιμένη*, unus cod. *κεκρυμμένη*, alius *κεκρυμμένη*. ibid. *πεδίῳ* conjicio *ποταμῶ*. — V. 1217. *κλαίοντα* cod. opt., *κλαίοντι* alius, ceteri *κλαίονσι*. — V. 1218. *αὐτῶν*, plures codd. *αὐτῶν*. — V. 1219. *δυσμενεῖ* scripsi, vulgo *δυσμενῆ*.

Πολλὰ φέρων εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
πταισµατὰ τῆς γνώµης, Κύρνε, ταρασσοµένης.

Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πηµαίνει, θυµῶ δειλὰ χαριζοµένη.

1225 Οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
µάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.

[Ἀληθεὶν δὲ παρέστω
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆµα δικαιοτάτον.]

Ἴδῃ γάρ µε κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός,
1230 τεθνηώς ζωῶ φθεγγόµενος στόµατι.

Σχέτλι' Ἔρως, µανίαι σ' ἐτιθηνήσαντο λαβοῦσαι.
ἐκ σέθεν ὤλετο µὲν Ἴλιου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεύς μέγας, ὤλετο δ' Ἄλας,
ἐσθλὸς Ὀϊλιάδης, σῆσιν ἀτασθαλίας.

1235 Ὡ παῖ, ἄκουσον ἐµεῦ δαµάσας φρένας. οὐ τοι ἀπειθῆ
µῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
ἀλλὰ τλήθι νόῳ συνιεῖν ἔπος. οὐ τοι ἀνάγκη
τοῦθ' ἐρθεῖν, ὅ τι σοὶ µὴ καταθύµον ἦ.

V. 1221. 1222. non leguntur in codd. sed ex Stob. VIII. 9. addidit Vinetus. — V. 1223. 1224. leguntur apud solum Stob. XX. 1. — V. 1225. 1226. leguntur apud Stobaeum LXVII. 4. — V. 1227. 1228. uncis inclusi, nam sine causa Theognidi tribuunt Vinetus ceterique editores, cum apud Stobaeum XI. 1. Mimnermo tribuantur, cf. Mimn. 8. — V. 1229. 1230. leguntur apud solum Athenaeum VIII. p. 457. B. — V. 1230. τεθνηώς scripsi, vulgo τεθνηός. — V. 1231. Haec et quae sequuntur in uno tantum eoque optimo codice leguntur, praemittiturque hic titulus: *Ἐλεγείων βι. µανίαι*, Welckerus *Maniai*. — V. 1236. καρδίη Bekkerus, cod. καρδίη. — V. 1237. συνιεῖν Lachmannus, cod. συνιδεῖν. — V. 1238. idem versus legitur supra 1086. Post hunc codex iterat v. 1151. 1152., et probabile sane est haec sic jungenda esse in unum:

Μὴ ποτε τὸν παρεόντα µεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρένα,
δειλῶν ἀνθρώπων ἤµασι πειθόµενος.
πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια,
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐµοῦ. τῶν δὲ σὺ µὴ σύνη.

Πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξοσσι μάταια
1240 καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ. τῶν δὲ σὺ μὴ σῴνιε.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροισχομένη φιλότῃτι,
τῆς δὲ παροισχομένης οὐκέτ' ἔση ταμίης.

Ἄην δὴ μὴ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὀμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστεος ἀντίτυπον.

1245 Οὐποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμίζεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ φίλοι ἐσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῶ,
ὡς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῇ τίσομαι ὡς δύναμαι.

Ἥαι, σὺ μὲν αὐτως ἵππῳ, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
* * *

1250 αὐθις ἐπὶ σταθμοὺς ἤλυθες ἡμετέρους,
ἠνιοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλόν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερά.

"Ὀλβιος, ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταὶ τε κύνες καὶ ξένοι ἄλλοδαποί.

1255 "Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους
καὶ κύνας, οὐποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

ὦ παῖ, κίγκλοισι εἰ σὺ πολυπλάγχοισιν ὁμοῖος
ὀργήν, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φίλην·

quamquam nescio an praestet: παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ priore versu, καὶ παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ posteriore. — V. 1240. σῴνιε, legebatur ξύνιε. — V. 1243. μὴ scripsi, legebatur καὶ cf. v. 597. ibid. ἔμίλει cod., Bekkerus ὀμίλει. — V. 1244. πίστεος Bekkerus, cod. πίστιων. — V. 1246. ἐπ', Bekkerus coniecit ἔρ'. — V. 1249 ἵππῳ scripsi, ut Anacreon Fr. 19. v. 14. γυναιξίν αὐτως, vulgo ἵππος. Postea indicavi lacunam, namque pentameter et heroicus versus excidisse videntur, siquidem haec sententia fuit: ubi satiatus es, abruptisti vincula et aufugisti; post, ubi fames te cogit, redis ad pristinum dominum. — V. 1243. 1244. Solonis sunt, vid. Eleg. 13. — V. 1257. κίγκλοισι εἰ σὺ scripsi, codd. κινδύνοισιν, Welckerus ἰκτινοῖσι. — V. 1258. φίλην Hermannus, cod. φίλειν.

1260 ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφυς καλός, ἀλλ' ἐπίχρεται
καρτερός ἀγνώμων σῆ κεφαλῇ στέφανος·
ἰκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστρόφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

1265 ὦ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδέν πώ μ' ὤνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἦδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

1270 Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον. οὔτε γὰρ ἵππος
ἠνόχον κλαίει κείμενον ἐν κοίτῃ,
ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθῆσι χορυσθείς·
ὡς δ' αὐτῶς καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

ὦ παῖ, μαργουσῆς ἀπὸ μὲν νόον ὄλεσας ἐσθλόν,
αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένον,
ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
ἠγά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγομένης.

1275 Ὁραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἠνίκα περ γῆ
ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη.
τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.

1280 Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσειται, ᾧ καλὲ παῖ.
οὐ γὰρ ἀμαρτωλῆσιν ἐπὶ σμικρῆσι κάθημαι,
τῶν δὲ καλῶν παιδῶν οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων.

ὦ παῖ, μὴ μ' ἀδίκει· — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
βούλομαι, — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῆ.

V. 1262. ἄλλων, Bekkerus δειλῶν, ut v. 1252. — V. 1269.
κριθῆσι, legebatur κριθαῖσι. — V. 1271. μαργουσῆς ἀπὸ μὲν Bekkerus,
cod. μαργουσῆς ἀπὸ μὲν. — V. 1274. ἐπειγομένης Passowius, cod.
ἐπειγόμενος. — V. 1278. hic repetit cod. v. 1101. 1102. — V. 1281.
ἀμαρτωλῆσιν ἐπὶ σμικρῆσι, legebatur ἀμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι. —
V. 1282. οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων Boissonadius, liber ουτοσετοναδικων,
Hermannus οὔτις ὁ τοῦτ' ἀδικῶν.

- 1285 σὺ γάρ τοί με δόλφ παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
 νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
 ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά περ, ὅς ποτέ φασιν
 Ἴασιου κούρην, παρθένον Ἴασίην,
 ὠραιήν περ ἐοῦσαν, ἀναιμομένην γάμον ἀνδρῶν
- 1290 φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
 πατρὸς νοσφιθείσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
 ᾗχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὄρεων,
 φεύγουσ' ἱμερούεντα γάμον, χρυσοῆς Ἀφροδίτης
 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.
- 1295 ὦ παῖ, μὴ με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μηδὲ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
 οἰχεται προφέρουσα. θεῶν δ' ἐποπίξω μῆνιν
 βάζιν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος.
- ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεται; ὡς σε διώκων
- 1300 δίξηνμ'· ἀλλὰ τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
 σῆς ὀργῆς. σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν. οὐκέτι δηρὸν
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.
- 1305 Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἀνθος
 ἀκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μὴ ποτε καὶ σὺ βιήσεται, ὄβριμε παιδῶν,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
 ὡςπερ ἐγὼ νῦν ᾧδ' ἐπὶ σοί. σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
- 1310 μηδὲ σε νικήσῃ παιδ' ἀδαῆ, κακότης.
- Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ᾧ παῖ. καὶ γὰρ σε διῶσμαι.
 τούτοις, οἷςπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος

V. 1287. περ Bekkerus, cod. με, Lachmannus conjecit μίν. —
 V. 1290. ζωσαμένη Bekkerus, cod. ζωσαμένην. — V. 1295. μὴ με
 κακοῖσιν, Hermannus conjecit μὴ μοι μᾶλλον. ibid. ὀρίνης Bekkerus,
 cod. ὀρίναις. — V. 1296. δώματα, Passowius conjecit δώματι. —
 V. 1301. σῆς ὀργῆς Hermannus, cod. σησοιγῆ. — V. 1302. φεύγεις
 Bekkerus, cod. φεύγεις. — V. 1309. ᾧδ' Bekkerus, cod. οἱ δ'. —
 V. 1310. παιδ' ἀδαῆ scripsi, cod. παιδαῖδη, Passowius παιδοφιλή,
 Hermannus παιδὸς ἄση. — V. 1311. διῶσμαι scripsi, cod. δίωμαι,

- ἔπλεν, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
 1315 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἑταῖρον
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχουσθα φίλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμε· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἐσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

- ὦ παῖ, ἐπεὶ σοι δῶκε θεὰ χάριν ἡμερόεσσαν
 1320 Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
 τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῷ,
 γνούς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

- Κυπρογόνη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
 θυμοβόρους, στρέφρον δ' αὐτίς ἐς εὐφροσύνας,
 1325 μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακάς, δὸς δ' εὐφροني θυμῷ
 μέτρ' ἵβης τέλεσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

ὦ παῖ, ἕως ἂν ἔχῃς λείαν γέννην, οὐποτε σαίνων
 παύσομαι, οὐδ' εἴ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

- Σοὶ τε διδοῦν καλόν ἐστιν, ἐμοὶ τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
 1330 αἰτεῖν. ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
 αἰδέο μ', ὦ παῖ καλέ, διδοῖς χάριν, εἴ πατε καὶ σύ
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον Ἰστυφάνου.

Χρητίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσεαι· ἀλλά σε δαίμων
 δολή τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

Hermannus διῶμμαι. — V. 1315. θήσεσθαι Seidlerus, cod. σήσε-
 σθαι. — V. 1316. ἔχουσθα Bekkerus, cod. ἔχουσθα. — V. 1317.
 κείμε Bekkerus, cod. κίμι. — V. 1318. παιδοφιλεῖν Bekkerus, cod.
 παιδα φιλεῖν. — V. 1319. σοι Passowius, cod. τοι. — V. 1322.
 γίνεται scripsi, vulgo γίγνεται. — V. 1323. Κυπρογόνη Passowius,
 cod. Κυπρογένη, Bekkerus Κυπρογενές. — V. 1325. εὐφρονη Bekkerus,
 cod. εὐφρονη. — V. 1326. τέλεσαντ', Hermannus coniecit τέλεσαι τ'. —
 V. 1327. λείαν Bekkerus, cod. λίαν. σαίνων, Orellius σ' αἰνῶν vel
 σ' αἰτῶν coniecit. — V. 1329. διδοῦν καλόν ἐστιν scripsi, cod. διδόντ'
 ἔτι καλόν, Hermannus διδοῦν' ἔτι καλόν. — V. 1331. καλέ addidi,
 Passowius ἐμοὶ δὲ δίδου scripsit.

1335 Ὀλβιος ὄστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἶκαδε δ' ἐλθῶν
εὔδει σὺν καλῷ παιδί πανημέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτις ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς εὖστεφάνου Κυθηρείης·

1340 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ.
τλήσομαι οὐ κρύψας ἀκούσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδί δαμείς ἐφάνην.

1345 Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους
ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεὺς,
ἀρπάξας δ' ἐς Ὀλυμπον ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθηκεν
δαίμονα παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα καγῶ

1350 ἐξεφάνην καλοῦ παιδὸς ἐρωτι δαμείς.

ὦ παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πείθεο φωτί·
οὐ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστὶ καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ἄφρα τέλειος ἔη, Κύρνε, νέοισιν ἐρως.

1355 ἦν μὲν γὰρ τελέση, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων
μὴ τελέση, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν ἀχένη κείται,
δύσμορον ἀργαλέης μνήμα φιλοξενίης.

V. 1335. δ' ἐλθῶν Bekkerus, cod. ἐλθῶν. — V. 1336. εὔδει Bekkerus, cod. εὔδειν. — V. 1341. αἰαῖ scripsi, legebatur αἰ αἰ. — V. 1343. ἀκούσια Welckerus et Boissonadius, cod. ἀέουσι. — V. 1350. ἐξεφάνην scripsi, idque conjecit etiam Baiterus, cod. ἐξεδάμην. — V. 1351. φωτὶ Hermannus, vulgo ἀνδρὶ. — V. 1355. γίνεται scripsi, legebatur γίνεται. Fortasse autem scribendum est: ἢ μὲν γὰρ τελέσης, et deinde: ἦν δὲ διώκων μὴ τελέσης pro vulgata τελέση. — V. 1358. δύσμορον ἀργαλέης scripsi, legebatur δύσμορον, ἀργαλίον. noli autem praeterca ἀρπαλέης conjicere.

Χρῆ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
 1360 ὥσπερ κληματίνῃ χειρα πυρὶ προσάγειν.

Ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτῶν,
 ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· αὐδὲ με πείσει
 οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.

1365 Ὡ παίδων κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
 στήθε' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδὸς τοι χάρις ἐστί, γυναικὶ δὲ πιστὸς ἐταῖρος
 οὐδεὶς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρωσ καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθῆσθαι·
 1370 πολλὸν δ' εὐμέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι.
 μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
 ἀλλ' ἐν τοι αὐάτη καὶ τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμὰ πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
 αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεται ἀγγελίην.

1375 Ὁλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
 οὐδέ οἱ ἐν πάντῳ νῦξ ἐπιούσα μέλει.

Καλὸς ἐὼν κακότητι φίλων δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
 ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
 ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτῶν,

1380 ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὢν.

Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χρυσοῦς παρὰ δῶρον ἔχοντα
 εἰθεῖν Κυπρογενεῦς.

V. 1363. οὐδαμὰ σ' οὐδ' Boissonadius, Bekkerus οὐδαμὰ σοῦ δ' ex cod. ut videtur, Hermannus οὐδαμὰ δ' οὐδ' ἀπεὼν σοε λήσομαι. — V. 1372. αὐάτη scripsi, legebatur ταύτη. — V. 1382. 83. Κυπρογενεῦς his scripsit et versus separavit Bekkerus, cod. εἰθεῖν κυπρο-

Κυπρογενούς δῶρον ἰοστιφάνου
 γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
 1385 ἦν μὴ Κυπρογενῆς δῶ λύσιν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκα, σοὶ τι περισσόν
 Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἐδωκεν ἔχειν.
 δαμνᾶς δ' ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐδέ τις ἔστιν
 οὕτως ἰφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

X.

PHRYNICHUS.

Σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρην, ὅσα' ἐνὶ πόντῳ
 κύματα ποιεῖται χεῖματι νύξ ὀλόη.

XI.

AESCHYLUS.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Τυφέρνηων γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

2.

Βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δαίσιος ἀντιπάλοις.

γενοῦς δῶρον ἰοστ. — V. 1384. γίνεται scripsi, vulgo γίνεται. —
 V. 1385. ἦν Schneidewinus, vulgo ἄν. — V. 1386. Κυθέρεια Bekkerus,
 cod. κυθουρα.

Phrynichus. Plut. Quaest. Sympos. VIII. 9. 3.: καίτοι καὶ
 Φρύνιχος ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητὴς περὶ αὐτοῦ φησιν, ὅτι σχήματα κτλ.

Aeschylus. Fr. 1. Theophrast. Histor. Plant. IX. 15.: καὶ
 γὰρ Δισχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυφέρνηϊαν,
 Τυφέρνηον γεν. κτλ. scripsi Τυφέρνηων. Cf. Plinius Hist. Nat. XXV. 5.

Fr. 2. Plutarch. de fort. Alexand. c. 1. Sympos. Quaest. II. 5.
 Compar. Cic. et Demosth. c. 3.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Κρανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
 Μοῖρα, πολὺῤῥήνον πατρίδα ῥυομένους.
 ζῶν δὲ φθιμένων πέλαται κλῶς, οἳ ποτε γυίοις
 τλήμονες Ὀσσειαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

4.

Δισχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τῷδε κεύθει
 μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἶποι,
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

XII.

S O P H O C L E S .

I.

"Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλαιῖνων
 γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἔτεραν
 Βορῥᾶς ὠμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὅς τὸν Ἔρωτα,
 ἄλλοτριαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

Fr. 3. Anthol. Pal. VII. 255.: Δισχύλου εἰς ἑτέρους προμαχ-
 θισσαλῶν, ita codex. V. 3. ζῶν, supra scriptum ζωοί.

Fr. 4. Athenaeus XIV. p. 627. C.: ὁμοίως δὲ καὶ Δισχύλος,
 τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἦτορ ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπι-
 γραφῆται ἤξεισε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν, ποιήσας· ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον κτλ.
 Integrum exstat epigramma ap. auct. vit. Aeschyl. et v. 1. 2. ap.
 Plutarch. de exilio c. 13.: ἀπήκοας δὲ ἐπῶν καὶ τοῦτ' ἐπιγραμ-
 μάτιον· Δισχύλον κτλ. Respicit Pausan. I. 14.: ὁ δὲ τότε ὄνομα
 πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχει τὸ
 Μαραθῶνι ἄλλος καὶ Μῆδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβύοντας. V. 4. καὶ βα-
 θυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος vita Aeschyli; Athenaei codd. καὶ βαθυ-
 χαιται κεν (vel βαθυχαιται) Μῆδοι ἐπιστάμενοι.

Sophocles. Fr. 1. Athenaeus XIII. p. 604. F.: Καὶ ὁ
 Σοφοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν (Εὐριπίδην) τοιοῦτον ἐπίγραμμα,
 χρῆσάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἥλιου καὶ Βορέου λόγῳ, καὶ τὸ πρὸς μοιχείαν
 αὐτοῦ παραίνετόμενος· Ἥλιος κτλ. V. 2. unus eod. φιλοῦντι ἑτέραν,
 alius φιλοῦντι ἑταίραν.

2.

Ῥιδὴν Ἡροδότῳ τεύξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὧν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα.....

XIII.

I O N.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

- .. Θυρσοφόροις μέγα πρῆσβέων Διόνυσος·
αὐτὴ γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλῖαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυνέουσ' οἰῶς ὑποχθόνιον.
- 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ ἐπορέξατο πήχει
αἰθέρος· ὄφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκνιοὶ
παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν· παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
- 10 ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφνές·
τοῦ θαλῖαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.

Fr. 2. Plutarch. an seni sit resp. ger. c. 3.: τοῦτ' δι' ὁμολο-
γούμενως Σοφοκλέους ἐστὶ τὸ ἐπιγραμματίον· Ῥιδὴν κτλ. Sed numerus
corruptus est, nam de sene Sophocle sermo sit, necesse est, for-
tasse scribendum πέντε ἐπὶ π' h. e. πέντ' ἐπὶ ὀγδώκοντα. h. e.
Olymp. 92. 2.

Ionis. Fr. 1. Athenaeus X. p. 447. D.: Τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῶ
(libri χρόνῳ) οἶνος φίλος ὧν θυρσοφόροις (θυρσοφόρος), μίγα πρῆσβέων
Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις, αὐτὴ γὰρ κτλ.
V. 1. Θυρσοφόροις Casaubonus scripsit, libri θυρσοφόρος, sed idem
male confecit hunc versum: Θυρσοφόροισι φίλος, μίγα πρῆσβέων
Διόνυσος. nam Ion junxit θυρσοφόροις πρῆσβέων, ut Sophocles in
Inacho Fr. 1.: Ἴναχι — μίγα πρῆσβέων Ἄργους τε γύαις Ἴφρας τε
πάγοις καὶ Τυρσηνοῖσι Πιλαργοῖς. — V. 5. ἐπορέξατο Lobeckius, codd.
ἐπιτήξατο vel ἐπῆξατο, Casaubonus ἐπιτύξατο. — V. 9. μόνον, Jacobusius
πότιον conjecit. — V. 12. τῶν, Hermannus conjecit ἐνθ'.

τοῦ σὺ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρτέσκων
 ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρότασι,
 15 χαιρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
 πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε,
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες.
 κισνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρείοις· ὁ δὲ Χρυσός
 οἶνον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
 5 σπένδοντες δ' ἀγνώως Ἡρακλεῖ τ' Ἀλκμήνῃ τε
 Προκλίῃ Περσεΐδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς αἰοιδῆ,
 ὀρχεῖσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης·
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρευσος,
 10 κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

Ἐνδεκάχορδος λύρη, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
 τὰς συμφωνούσας ἀρμονίης τριόδους·

V. 15. ἐπιήρανε, Schneidewinus coniecit ἐπιήρανον, at conferas Empedocli. v. 421.: Ἦν δὲ τις ἐν κείνοισιν ἀτήρ — παντοίων τε μάλιστα σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων. et Append. Anthol. T. VI. p. 772.: Πότιν' Ἀθηναίων ἐπιήρανα Τριτογένεια.

Fr. 2. Athenaeus X. p. 463. B.: Ἴων δ' ὁ Χίτος φησι· Χαιρέτω κτλ. V. 2. et dimid. 3. assert Athenaeus XI. p. 486. C.: Ἴων δ' ὁ Χίτος ἐν ἐλεγείοις· ἡμῖν — ἐν ἀργυρείοις. V. 3. Χρυσός scripsi, Cf. Aristoph. Vesp. 1252., vulgo χρυσός. — V. 4. χειροῖν Bentleyus, alii correxerunt, vulgo χειρῶν. — V. 5. Ἡρακλεῖ scripsi, vulgo Ἡρακλεῖ. — V. 10. κυδρότερον, unus cod. ἀνδρότερον, unde Dindorfius ἀδρότερον male. ibid. πίεται, Meinekius πῖτω coniecit.

Fr. 3. Euclides Introd. Harmon. p. 19. ed. Meibom.: Ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ φθάγγου χρῶνται τῷ ὀνόματι (τόνος) οἱ λέγοντες ἐπίτανον τὴν φόρμιγγα, καθάπερ Τέρπανδρος καὶ Ἴων· ὁ μὲν γὰρ φησιν· — ὁ δὲ· Ἐν δεκαχόρδῳ λύρη τὴν δεκαβάμονα κτλ. V. 1. ἐνδεκάχορδος λύρα scripsi, nam totidem chordas Ionis aetate habebat lyra, quae tribus constabat tetrachordis, ita ut essent decem intervalla, δεκαβίμων τάξις. Hermannus ἐν δεκαχόρδῳ δ' αὖ scripsit, sed recte deinde articulum τὴν delevit. ibid. ἔχουσα vulgo recte legitur, libri ἔχεις αἰί, ἔχεις ἄν, ἔχειν αἰί. — V. 2. τριόδους videtur ipsa illa tria tetrachorda dicere, nisi praestat διόδους.

πρὶν μὲν σ' ἐπτάτονον ψάλλον δις τέσσαρα πάντες
Ἕλληνες σπανίαν μουσαν ἀειράμενοι.

4.

Ὡς ὁ μὲν ἠγορήη τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βιοτον,
εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

5.

Αὐτὰρ ὄγ' ἐμμαπέως τὸν ὀργάνον ἐν χειρὶ κενθεῖ.

6.

Τὴν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.

7.

Athenaeus X. p. 486. F.: αὐτὸς δὲ (Ἴων) ἐν τοῖς ἐλεγείοις
ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου
δὲ θυγατρὸς.

8.

Χαῖρε μελαμπέλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισιν
Πιερίας τὸν αἰὲ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοι κλέος ἀφθιτον ἔσται
ἴσον Ὀμηρείαις ἀεναίοις χάρισιν.

V. 3. μὲν σ' Bryennius, codd. πρὶν μὲν οὖν vel πρὸς μὲν ἄρ'.
δις τέσσαρα scripsi, vulgo διὰ τέσσαρα. Dicit duobus olim tetrachordis
sive heptachordo Graecos uses esse. — V. 4. σπανίαν, Schneidewinus
scripsit σπανίην.

Fr. 4. Diogenes Laert. I. 120.: Ἴων δ' ὁ Χῖος περὶ αὐτοῦ
(Φερικίδου) φησὶν Ὡς ὁ μὲν κτλ.

Fr. 5. Athenaeus II. p. 86. B.: Ἴων· αὐτὰρ ὄγ' κτλ.

Fr. 6. Plutarch. vit. Thes. 20.: ἔνοι δὲ καὶ τεκτεῖν ἐκ Θησεῖος
Ἀριάδην Οἰνοπίωνα καὶ Στάφυλον, ὦν καὶ Ἴων ὁ Χῖός ἐστι περὶ τῆς
ἐαυτοῦ πατρὶδος λόγων· τὴν ποτε κτλ.

Fr. 8. Epigramma in Euripidem mortuum non potuit ab Ione
scribi, legitur in Anthol. Pal. VII. 43.: Ἴωνος. V. 2. αἰεί, cod.
Pal. αἰεί.

II. ΜΕΛΗ.

9.

υ υ λ υ υ - - λ υ υ - υ υ - - λ υ υ - υ υ - - λ υ - -
 λ υ υ - υ υ -
 x - λ υ υ - . . . .

*Ἄδαμον παῖδα, ταυρωπόν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολόν
 τε βαρυγδούπων ἐρώτων,
 οἶνον ἀερίνοον,
 ἀνθρώπων πρύτανιν.*

10.

λ υ υ - υ υ - υ υ - υ λ υ υ - υ υ - -
 λ υ υ - υ υ - - λ υ -
 υ υ λ υ υ - υ υ - υ υ - υ

*Οὐδ' ὄγε σῶμα τυπείς διφυεῖς κόρας τ' ἐπιλάθεται ἀλκᾶς,
 ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
 θάνατον δ' ὄγε δουλοσύνας προβέβουλεν.*

11.

- λ υ υ - υ υ - -
 λ υ υ - υ υ - υ υ - - λ υ υ - υ υ -

*Ἄωϊον ἀεροφοίταν
 ἀστέρα μείναμεν ἀέλιου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.*

12.

Pausanias V. 14. 9.: Ἴωνι δὲ οἶδα τῷ Χίῳ καὶ ὕμνον πεπονημένον Καιροῦ· γενεαλογεῖ δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ νεώτατον παιδῶν Διὸς Καιρὸν εἶναι.

Fr. 9. Athenaeus II. p. 35. E.: Ἴων δ' ὁ Χίος φησιν· Ἄδαμον κτλ. V. 1. πρόπολόν τε scripsi, vulgo πρόπολον. — V. 2. ἀερίνοον Casaubonus, codd. ἀερίπνοον vel ἀερίπνοον.

Fr. 10. Philo Judaeus II. 466. 31. Mangey.: Τοῦ περὶ τοὺς ὄρνιθας ἐναγωνίου μίμηται καὶ ὁ τραγικός Ἴων διὰ τούτων· Οὐδ' ὄγε κτλ. V. 1. κόρας τ' scripsi, legebatur τε κόρας.

Fr. 11. Schol. Aristoph. Pac. 830. (ap. Suid. v. διθυραμβοδιδασκαλοῖ) Ἴων ὁ Χίος — ἐποίησεν δὲ ψῆδην, ἧς ἡ ἀρχή· Ἄωϊον κτλ. φαίνεται δὲ τετελειωτικῶς ἐκ τούτων. Παίξων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης ἄωϊον αὐτόν φησιν ἀστέρα κληθῆναι. V. 1. ἄωϊον scripsi, vulgo ἄωϊον. — V. 2. μείναμεν, cod. μένομεν, sed Suidas μῆνα μίν. ib. λευκοπτέρυγα Suidas, λευκῆ vel λιπτῆ πτέρυγι. Schol.

13.

Schol. Apoll. Rhod. I. 1165.: Καὶ Ἴων δὲ ἐν τῷ διδυρᾷ ἐκ τοῦ πελάγους φησὶ μεταβληθέντα τὸν Αἰγαίωνα ἀναχθῆναι εἰς τὸν Ὀλυμπον, φυλάζοντα τὸν Δία· εἶναι δὲ αὐτὸν Θαλάσσης υἱόν. Cf. Eudocia p. 29. et 91.

14.

Argument. Soph. Antig.: Στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώιδα ιστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆν Ἰσμήνην, ὥς ὁ μὲν Ἴων ἐν τοῖς διδυρᾷβοις καταπροισθῆναι φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους.

XIV.

MELANTHIUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγορὰν τε
Κεχροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς.

2.

Plutarch. vit. Cimon. c. 4.: οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὄλωσ φάινεται τοῖς περὶ τὰς γυναῖκας ἐρωτικοῖς ὁ Κίμων ἐνοχος γενέσθαι· καὶ γὰρ Ἀστερίας τῷ γένει Σαλαμινίας καὶ πάλιν Μνήστρας τινὸς ὁ ποιητὴς Μελάνθιος μνημονεύει πρὸς τὸν Κίμωνα παίζων δι' ἑλεγκίας σπουδαζομένων ὑπ' αὐτοῦ.

Melanthius. Fr. 1. Plutarch. vit. Cim. IV.: Ὁ Πολύγνωτος οὐκ ἦν τῶν βαναύσων οὐδ' ἀπ' ἐργολαβίας ἔγραφε τὴν στοάν, ἀλλὰ προῖκα φιλοτιμούμενος πρὸς τὴν πόλιν, ὡς οἱ τε συγγραφεῖς ιστοροῦσι καὶ Μελάνθιος ὁ ποιητὴς λέγει τὸν τρόπον τοῦτον· Αὐτοῦ κτλ. V. 2. κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς Reiskius, vulgo κόσμησε καὶ ἡμιθέων ἀρεταῖσι.

XV.

H I P P O.

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XVI.

E M P E D O C L E S.

1.

Ἄκρον ἰητρὸν Ἄκρων, Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἡμετέρης.

2.

Παυσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον Ἀγχίτου νιόν,
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα·
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινόμενους καμάτοισιν
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης θαλάμῳ.

Hippo. Epigramma legitur ap. Clement. Alex. ad Gent. p. 36. :
οὐ νίμεις τότεν οὐδὲ Ἴππωνι ἀπαθαναιζόντι τὸν θάνατον τὸν ἱαυτοῦ·
ὁ Ἴππων γὰρ ἐπιγραφῆναι ἐκίλευσε τῷ μνήματι τῷ ἱαυτοῦ τόδε τὸ ἐλ-
γίον· Ἴππωνος κτλ. Idem Alexander in Aristotel. Metaphys. I. 3.

Empedocles. Ep. 1. Diog. Laert. VIII. 65. : Ἄκρωνος ἱατροῦ
τόπον αἰτοῦντος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς τὴν κατασκευὴν πατρῶου μνήματος
διὰ τὴν ἐν τοῖς ἱατροῖς ἀκρότητα, παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκάλυψε, τὰ
τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς καὶ τοι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· τί δὲ
ἐπιγράφομεν ἐλεγίον ἢ τοῦτο Ἄκρον κτλ. τινὲς δὲ τὸν δεῦτερον στίχον
οὕτω προφέρουσι· ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτό τις
Σιμωνίδου φαῖν εἶναι. Empedocli tribuit Suidas v. Ἄκρων, et respi-
cere videtur Plinius Hist. Nat. XXIX. 4. Non addito auctoris
nomine profert Eustath. ad Od. p. 1634. 10. Adde Walzii Rhet.
III. p. 641. et Hesych. Miles. p. 16.

Ep. 2. Diog. Laert. VIII. 65. : Ἐμπεδοκλῆς καὶ ἐπίγραμμα εἰς
αὐτὸν (Παυσανίαν) ἐποίησεν· Παυσανίαν κτλ. Adde Anthol. Pal. VII.
508. ubi Σιμωνίδου εἰς Παυσανίαν τὸν ἱατρὸν legitur. V. 1. Παυσα-
νίην ἰητρὸν Diog., Παυσανίαν ἱατρὸν Anthol. ibid. Ἀγχίτου Diog.,
Ἀγχίτου Anthol. — V. 2. φῶτ' Diog., τὸν δ' Anthol. ibid. ἔθρεψε
Γέλα Diog., ἔθαψε πέλας Pal. cod., ἔθαψε κόνης Plan. Si ἔθαψε
verum, abjudicandum epigramma Empedocli. — V. 3. πολλοῦς, Anth.
πλειστοῦς. ibid. μογεροῖσι — καμάτοισιν Diog., κρηναῖσι — ὑπὸ
νόουσι Anthol.

XVII.

DIONYSIUS.

1.

Ὡ Θεόδωρε δέχου τήνδε προπινομένην
 τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν. ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
 σοὶ πρώτῳ Χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας,
 καὶ σὺ λαβὼν τῆδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
 5 συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θήμενος.

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἵτε πεισόμενοι
 καὶ κυλικῶν ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
 τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

Κότταβον ἐνθάδε σοὶ τρίτον ἰστάναι οἱ δυσέρωτες
 ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίῳ
 κάρυκον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρεται χεῖρας ἅπαντες
 ἐς σφαιράς κυλικῶν· καὶ πρὶν ἐκείνον ἰδεῖν,

Dionysius Fr. 1. Athen. XV. p. 669. D.: Καὶ ὁ Δημόκριτος, Ἄλλ' ἵνα κἀγὼ, φησί, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ φήτορος Διονυσίου, λίξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων. σὺ δέ, ὦ Θεόδωρε, τοῦτο γὰρ σου τὸ κύριον ὄνομα, δέχου κτλ. Pentametro exorsus est Dionysius elegias, qui multa novavit, vid. Athen. XIII. p. 602. C.: προτάξας (Ἀπόλλων) τοῦ ἱεραμένου τὸ πεντάμετρον, καθάπερ ὕστερον καὶ Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐποίησε ὁ ἐπικληθεὶς Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις. V. 3. πρώτῳ, Osannus conjecit προτίτῳ. — V. 4. τότε Spanhemius, vulgo τότε.

Fr. 2. Athen. XV. p. 669. B.: Καὶ αὐτὸς δ' ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν (Διονυσίου) μνημῆμος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οὐλκπανὸς βρεθνύηται ὅς ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ὀμηρίδασι μόνος ἀνασπᾶσας τὰ κοττάβια, ἀγγελίας κτλ. V. 1. πεισόμενοι Casanb., libri πεισόμενοι. — V. 2. διαλύσατε, unus cod. διαλύετε.

Fr. 3. Athen. XV. p. 668. E. Μνημονεύει τῶν λατάγων καὶ τῶν κοττάβων καὶ ὁ Χαλκοῦς κωλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἑλλογαίοις διὰ τούτων· Κότταβον κτλ. V. 1. ἰστάναι codd., vulgo ἰστάναι, Bernhardius conj. κότταβος ἐν. σοὶ τρίτος ἰ. ὃν δυσέρ. — V. 4. ἰδῖν, Dalecampius ἰῖν.

5 ὄμματι βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίην,
εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκτίεται.

4.

"Ἕμνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν,
τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης δὲ λόγου

5 Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

5.

Καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται

* * περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν.

6.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυμένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

7.

Κραυγὴν Καλλιόπης.

V. 5. βηματίσαισθε duo codd., βηματίσασθε alius. ibid. κατὰ κλίην unus cod., κατακλίην duo libri, vulgo κατακλιῆ. — V. 6. ἐκτίεται Hermannus, vulgo ἐκτίεται, unus cod. ἐκτίανται.

Fr. 4. Athen. XV. p. 668. F.: Ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλίπιανός ἦται πιῶν μεγάλη κύλικι ἐπιλέγων ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλεγείων καὶ τόδε· "Ἕμνους κτλ. V. 2. τηλεδαπὸν τε Casaub., libri τηλέπαδόν τε. — V. 4. ἐπὶ συμποσίου, fortasse ἀπὸ συμπ. legendum. ibid. διέ scripsi, legebatur τε. — V. 5. πέμπει, fortasse praestat πέμψει. De Phaeace vid. Comment. de Com. Att. Ant. p. 338. sq.

Fr. 5. Athen. X. p. 443. C.: Ὁ Ποτιανός ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν δειῶν μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροιμίας γίνεσθαι· οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ Χαλκοῦς ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη· Καὶ τινες κτλ. V. 1. καὶ τινες codd., vulgo καὶ τινες, Dindf. conj. καὶ πλον. — V. 3. conjecit Hermannus μάργανται περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φ. ὡκ' ἀπόλωλε.

Fr. 6. Athen. XV. p. 702. C.: Κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν Διονύσιον· Τί κτλ. Vide Pindari Prosod. Fr. 59.

Fr. 7. Aristotel. Rhetor. III. 2.: Διονύσιος προσαγορεύει ὁ Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις κραυγὴν Κ. τὴν ποιῆσιν.

XVIII.

EURIPIDES.

I. ΕΛΕΓΙΑ.

1.

ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΝ.

Οἶδε Συρακοσίους ὀκτῶ νίκας ἐκράτησαν
 ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

2.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

ὦ τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος, Ἥλιε, τέμνων,
 ἄρ' εἶδες τοιούδ' ὄμμασι πρόσθε πάθος;
 μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοῦς τε συναίμους
 ἐν ταύτῳ φέγγει μοιριδίῳ φθιμένους.

II. ΜΕΛΗ.

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΔΑΚΙΒΙΑΔΗ.

◡ ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ - -
 ◡ - - ◡ - - ◡ - - ◡ - - ◡ - - ◡ - - ◡ - - ◡ - -
 ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡
 X - ◡ ◡ ◡ - -
 5 - ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ - -

Σὲ δ' αἰέσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ·
 καλὸν ἂ νίκα· τὸ κάλλιστον δ' ὁ μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων λάχεν,

Euripides. Fr. 1. Plut. vit. Nic. c. 17.: ὁ μὲν γὰρ Εὐριπίδης μετὰ τὴν ἦταν αὐτῶν καὶ τὸν ὀλεθρὸν γράφων ἐπικηλείου ἐποίησεν· οἶδε Συρακοσίους κτλ.

Fr. 2. Athenaeus II. p. 61. B.: Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ Ἰκάρῳ, — ποιῆσαι τοῦτο τὸ ἐπιγράμμα· ὦ τὸν κτλ. V. 1. ἀγήρατον Casaub., vulgo ἀγήρατον. — V. 4. μοιριδίῳ Casaub., vulgo μοιραδίῳ.

Fr. 3. Plutarch. vit. Alc. c. 11 : αἱ δ' ἵπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων· ἐπὶ γὰρ ἄλλοις οὐδεὶς καθῆκεν Ὀλυμπίαισι ἰδιώτης οὐδὲ βασιλεύς, μόνως δ' ἐκείνος· τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τρίτον ὡς Θουκυλίδης φησὶν, ὁ δ' Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν·

ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα βῆναι τ'
 ἄπονητί,
 τρεῖς στεφθέντα τ' ἑλαίᾳ
 5 κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

4.

Plutarch. vit. Demosth. c. 1.: ὁ μὲν γράψας τὸ ἐπὶ τῇ
 νίκη τῇ Ὀλυμπίᾳσι ἱπποδρομίας εἰς Ἀλκιβιάδην ἐγκώμιον,
 εἶτ' Εὐριπίδης, ὡς ὁ πολὺς κρατεῖ λόγος, εἶθ' ἕτερός τις ἦν,
 Σόσσιε, φησὶ χρῆναι τῷ εὐδαίμονι πρῶτον ὑπάρξαι
 τὴν πόλιν εὐδόκιμον.

XIX.

THUCYDIDES.

Μνήμα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅσπερ δ' ἴσχει
 γῆ Μακεδῶν, ἣ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
 πατρίς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ Μούσας
 τέρμας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ᾄσματι ταῦτα· Σὶ δ' κτλ. Respicit carmen
 Athen. I. p. 3. E.: Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἄρματι πρῶτος καὶ
 δεύτερος καὶ τέτατος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπιθίκιον κτλ.
 V. 2. τὸ κάλλιστον scripsi, vulgo κάλλιστον. ib. λάχεν addidi, quod
 vulgo deest. — V. 4. στεφθέντα τ' scripsi, vulgo στεφθέντ'.

Thucydides. Anthol. VII. p. 45.: εἰς τὸν αὐτὸν (Εὐριπίδην)
 Θουκυδίδου τοῦ ἱστορικοῦ. Thomas Mag. vit. Eurip. κενοτάφιον δὲ
 αὐτοῦ Ἀθήρησι γέγονεν, ἐφ' οὗ ἐπίγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἣ
 Τ.μόθιος ὁ μελοποιὸς τάδε· Μνήμα κτλ. V. 1. μνήμα Thomas,
 μνάμα Anthol. — V. 2. ἣ Planudes, ἣ cod. Pal. — V. 3. Μούσας,
 Μούσαις cod. Pal.

XX.

E U E N U S.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·

Καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρχεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός,
„Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἔμοι δὲ τάδε.“

5 Τοὺς ξυνετοὺς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,
οἵπερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Ἵγούμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
ὀρθῶς γινώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

3.

Πρὸς σοφία μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν,
χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.

4.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυπεν
κρυπτόμενον, μανίης πολὺ χερειότερον.

Euenus. Fr. 1. Athen. IX. p. 367. E.: Σιωπῶντος οὐν τοῦ Οὐλπιανοῦ, Ἄλλ' ἐγώ, φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμὶ δίκαιος, πολλὰ ἤδη σιωπήσας· Πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μὲν, κατὰ τὸν Πάριον Εὐηρόν, ἔθος κτλ. et v. 1—4. Stobaeus LXXXII 3. assert. V. 1. μὲν om. Athenaeus. — V. 2. ἐν ἔθει Stobaeus, ἐθίλει Athenaeus. — V. 3. τούτους Stobaeus, τούτοις Athenaeus. ibid. εἰς ὁ παλαιός Athen., ὡς ὁ παλαιός Stobaeus. — V. 4. ταῦτα Stobaeus et Athen. X. p. 429. F. ubi hic versus assertur: at priore loco τοιαῦτα legitur. δοκοῦντ' ἔστω Athenaeus priore loco, nisi quod nonnulli codd. δοκοῦντες τῷ vel τῶς exhibent, altero loco δοκοῦντ' ἔστ', Stobaeus δοκοῦντ' ἐστίν. — V. 6. εἰσὶ Casaubonus, codd. εἰς. Cf. Herodian. post Lobeekii Phrynich. p. 469.

Fr. 2. Stobaei Appendix T. IV. p. 10. ed. Gaisf.: Ζήνου· ἰγούμαι κτλ. Εὐηροῦ Bachius correxit.

Fr. 3. Stobaeus LI. 17.: Εὐηροῦ. V. 1. σοφία, unus cod. σοφίαν.

Fr. 4. Stobaeus XX. 2.: Εὐηροῦ. V. 2. πολὺ χερειότερον tres codd., vulgo πολὺ χερειότερον.

5.

Ἡ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

6.

ἦτις κερδαίνουσ' οὐδὲν ὅμως ἀδικεῖ.

7.

[Μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
μήτε θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἔναι,
μήθ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἄν ἡμῶν
θωρηχθέντ' οἴκῳ μαλθακὸς ὕπνος ἔλη,
μήτε τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν.]
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνηρὸν ἔφν.
[τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτω,
οὐ πάσας νύκτας γίγνεται ἀβρὰ παθεῖν.]

II. Ε Π Η.

8.

Φημὶ πολυχρονίην μελέτην ἔμναι, φίλε, καὶ δὴ
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

Fr. 5. Plut. de amore prol. c. 4: Ἐπαινῆται καὶ μνημονεύεται τοῦ Εὐήνου τοῦτο μόνον, ὡς ἐπέγραψεν ἄθε, ὅση λύπη κτλ. Artemidorus Oneirocr. I. p. 15. omisso nomine: ἡ δέος ἢ λύπη κτλ. ita codex, vulgo ὡς νιὸς ἢ λύπη. Adde Hermiam in Plat. Phaedrum p. 267.: θαυμαστός δὲ ἔγνετο Εὐήνος· καὶ ἀλλαγῶν αὐτὸν ἐπαινῆ, ὃς καὶ τὸν ἱαμβον τοῦτον εἶπε· φόβος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα βίον.

Fr. 6. Stobaei T. I. p. 18.: Ἀριστοτέλης περὶ ἀρετῆς. Ἀδικίας δὲ ἔστιν εἶδη τρία, ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις. — ὕβρις δὲ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζουσιν εἰς ὄνειδος ἄγοντες ἑτέροισ. ὅθεν καὶ Εὐήνος περὶ αὐτῆς λέγει· Ἥτις κτλ.

Fr. 7. Aristotel. Metaphys. IV. 5.: τὸ γὰρ βλαῖον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὡς περὶ καὶ Εὐήνος φησι· Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον κτλ. Eidem Eueno tribuit Eth. Eudem. II. 7. et Plutarch. non posse suav. viv. sec. Epic. c. 21. Omisso poetae nomine Aristotel. Rhetor. I. 11. Idem versus legitur in Theognidicis v 474., itaque videtur universon illud carmen Eueni esse.

Fr. 8. Aristotel. Eth. Nicom. VII. 11.: Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος χαλεπὸν, ὅτι τῇ φύσει ἴσκειν, ὡς περὶ καὶ Εὐήνος λέγει· Φημὶ κτλ. Adde Eth. Eudem. VI. 10.

XXI.

C R I T I A S.

I. ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. [I.]*)

ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ.

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
ὄν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.
εἶτα δ' ὄχος Σικελός, κάλλι δαπάνη τε κράτιστος

* * * * *

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος, γυίων τρυφερωτάτη ἔδρα.

5 εὐναίου δὲ λέχους ἔξοχα κάλλος ἔχει
Μιλητός τε Χίος τ', ἔναλος πόλις Οἰνοπιώνος.

Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη,
καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινὶ χρεία.

Φοίνικες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξίλογα.

10 Θήβη δ' ἀρματόεντα δίφυρον συνεπήξατο πρώτη
φορητοῦς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἀλὸς ταμίαι.
τὸν δὲ τροχοῦ γαίης τε καμίνου τ' ἔχγονον εὖρεν,
κλεινότετον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

Critias. Fr. 1. Athen. I. p. 28. B.: Κριτίας δὲ οὕτως (τὰ ἐξ ἐκάστης πόλεως ἰδιώματα καταλέγει). Κότταβος κτλ. V. 1. 2. affert etiam Athen. XV. p. 606. B.: μάθε παρ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτον μὲν ἢ τῶν κοττάβων παιδιὰ Σικελικὴ ἐστὶν εὐρεῖσι, ταύτην πρῶτον εὐρόνων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλιμάχου ἐν τοῖς ἔλεγεσι διὰ τούτων. Κότταβος κτλ. — V. 1. ἐστὶ χθονός ἐκπρεπὲς Athenaeus altero loco (cf. Schol. Arist. Pac. 1243.), χθονός ἐκπρεπὲς εἰς priore loco. — V. 3. κάλλι δαπάνη τε Casaubonus, vulgo καλλιδαπάνη τε. ibid. κράτιστος unus cod., alius κράτιστε, vulgo κρατίστη. Post hunc versum fortasse plures omissi sunt. — V. 5. ἔξοχα edd., in codd. deest. — V. 7. Τυρσηνὴ codd., vulgo Τυρσηνήν. — V. 9. ἀλεξίλογα codd. et Eustath. Od. p. 1771. adde Grammat. in Bekk. Anecd. T. 1. p. 382. 19. ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κίχλησι Κριτίας ὁ τύραννος. Schweighaesus conjecit λεξίλογα. — V. 11. Eustath. p. 1771. affert. — V. 12. τροχοῦ Casaub., vulgo τροχόν. ibid. γαίης, codd. γαίας. — V. 14. Μαραθῶνι edd., codd. Μαραθῶνος.

*) Numeri adjecti sunt editionis Bachianae.

2. [2.]

Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν,
πίπειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κυκλοῦν θιάσου·

5 * * * * *

ἄγγεα Λυδῆ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς,
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.

εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσι

10 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
λήστις δ' ἐκτίκει μνημοσύνην πραπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.

15 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἀσπίδα πάντ' ἀπάγειν,
εἰς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
τοιαύτη δὲ πόσις σώματι τ' ὠφέλιμος
γνώμη τε κτίσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης,

20 πρὸς θ' ὕπνον ἤρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα,
πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν,
καὶ τὴν Εὐσεβίης γείτονα Σωφροσύνην.

* * *

Αἰ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλικῶν προπόσεις παραχρῆμα
τέρπασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.

Fr. 2. Athen. X. p. 432. D.: Προπόσεις τὰς γιομῆνας ἐν τοῖς
συμπόσις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων
πρὸς ἀλλήλους ποιῆσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς Ἐλεγείοις·
Καὶ τόδ' κτλ. V. 4. κυκλοῦν Casaubonus, codd. κύκλου vel κύκλω.
ibid. θιάσου, Casaubonus θιάσου, Porsonus θασίου. Excidit deinde
hexameter. — V. 6. Λυδῆ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς scripsi, Porsonus
Λυδῆ χεῖρ Ἀσιατογενῆς, codd. λυδῆ χειρηνασιατο γενης. — V. 8.
προπιεῖν duo codd., alii προπολεῖν vel προποτεῖν. — V. 9. τε λύουσι
unus cod., τελίοναι ceteri. — V. 11. τεύχουσιν, Bachius τρέχουσιν
ibid. ὄμματ' Hermannus et Meinekius, vulgo ὄμμ'. — V. 12. λῆστις
epit. Hoeschelii, libri λῆσις. — V. 16. πάντ' ἀπάγειν, videtur πάντα
ἄγειν legendum. — V. 17. γλώσσαν unus cod., γλώτταν vulgo. — V. 21.
Ὑγίειαν unus cod., Ὑγίειαν ceteri. — V. 23. Plura deesse apparet, dicit
enim Athenaeus: ἐξῆς τε πάλιν φησὶν· Αἰ γὰρ κτλ. — V. 24. ἅπαντα,

25 ἢ Λακεδαιμονίων δὲ διαίθ' ὀμαλῶς διάκειται,
 ἔσθαι καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
 ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

3. [3.]

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναῖον στεφανώσω,
 Ἀλκιβιάδην ντίοισιν ὑμνήσας τρόποις·
 οὐ γὰρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείφ'
 νῦν δ' ἐν ἰαμβείφ' κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

4. [3].

Γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
 εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.
 Σφραγίς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖςδεσι κείται.

Schneidewinus *ἔπειτα* coniecit. — V. 26. *ἔσθαι*, duo codd. *ἔσθαι*.
 ibid. *φρονεῖν* Bachius, vulgo *φανέν*. — V. 27. *ἀπότακτος*, unus cod.
ἀπότακτον.

FR. 3. Hephaestio p. 22. Gaisf.: *Κριτίας ἐν τῇ εἰς Ἀλκιβιάδην ἐλεγείφ' οὐκ ᾤετο ἐγχωρεῖν τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ὄνομα· φησὶ γὰρ ἐν ἐκείνῃ οὕτως· Καὶ νῦν κτλ.* V. 1. *Ἀθηναῖον*, plures libri *Ἀθηναίου*.

FR. 4. Plutarch. Alcib. c. 33.: *Τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐνεκέρωτο, Κριτίου τοῦ Καλλισχροῦ γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐλεγείαις πεποίηκεν ὑπομνηστικῶν τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις· Γνώμη κτλ.* V. 1. *γνώμη*, Valckenarius coniecit *γνώμην*. — V. 2. *ἔδρασα* plerique codd., olim *ἔγραψα*. — V. 3. *γλώσσης* Schaeferus, vulgo *γλώττης*. ibid. *τοῖςδεσι*, duo codd. *τοῖςδε σοι*. Critiae fortasse ex elegia versus est, quod etiam Schleiermacherus existimavit, qui legitur ap. Platon. Rep. II. p. 367. E.: *Καὶ ἐγὼ ἀκούσας αἰεὶ μὲν δὴ τὴν φύσιν τοῦ τε Γλαύκωνος καὶ τοῦ Ἀδριμάντου ἡγάμην, ἀτὰρ οὖν καὶ τότε πάνυ γε ἦσθην καὶ εἶπον· οὐ κακῶς εἰς ὑμᾶς, ὦ παῖδες ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἑραστής, εὐδοκμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῦ μάχην, εἰπών·*

Παῖδες Ἀριστωνος, κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός.
 Cf. Aristides T. II. p. 98. et Schol. T. III. p. 420. ed. Dindf. — Ex Elegia fortasse petatum est, quod Schol. Eurip. Hippolyt. v. 263. dicit: *Μάρτυρες ἔσονται οἱ σοφοὶ εἴ που ἐνός τῶν ἐπιτᾶ σοφῶν ἔστιν ἀπόφθεγμα τὸ μηδὲν ἄγαν, ὅπερ Χλωμὶ ἀνατιθέσθαι, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος· οἱ δὲ Σωδάμφ.*

5. [4.]

Πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀγείλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

6. [5.]

Ἐκ μελέτης πλαιους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

II. Ε Π Η.

7.

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντα πότ' ῥδᾶς
ἠδὺν Ἀνακρείοντα Τίως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγεν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἠδὺν, ἄλυπον.

5 οὐ ποτε τοῦ φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανείται,
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
παῖς διαπομπέη, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱεράς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ

10 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

Fr. 5. Plutarch. Cimon. c. 10.: Γοργίας ὁ Λεοντίδος φησι τὸν Κίμωνα τὰ χρήματα κτᾶσθαι μὲν, ὡς χρῆτο, χρῆσθαι δέ, ὡς τιμῆτο. Κριτίας δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν ταῖς ἐλεγεῖαις εὐχεται· Πλοῦτον κτλ.

Fr. 6. Stobaeus Floril. XXIX. p. 10.: Κριτίου.

Fr. 7. Athen. XIII. p. 600. E.: ὄν (Ἐρωτα) ὁ σοφὸς ὕμνων αἰεὶ ποτε Ἀνακρείων πᾶσιν ἔστι διὰ στόματος· λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κρᾶτιστος Κριτίας τάδε· Τὸν κτλ. V. 5. τοῦ Hermannus, vulgo σου. — V. 7. διαπομπέη plerique codd., unus διαπομπένση, Osannus conjecit διαπομπνή. ibid. προπόσεις unus cod., ceteri πρόποισις, προπόσιν, προπόσις. ibid. ἐπιδέξια νωμῶν duo codd., alii ἐπὶ δεξιῶν ὤμων vel ἐπὶ δεξιῶν ὤμων. — V. 9. θ' unus cod., alius τε, alius δ'. ἄκραισι plerique libri, ἄκροισι unus. ibid. καθίζῃ unus cod., ceteri καθίζει, καθίζοι, καθίζει. — V. 10. ψακάδεσσιν plerique codd., ψεκάδεσσιν duo.

XXII.

S O C R A T E S.

1.

Δήλι' Ἀπολλον χάϊρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεινώ.

2.

*Αἰσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστν νέμουσιν
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.*

3.

*Οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.*

XXIII.

P L A T O.

I. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

*Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χεῖρασιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.*

Socrates. Fr. 1. Diog. Laert. II. 42.: *Ἀλλὰ καὶ παιῶνα κατὰ τινὰς ἐποίησεν (Σωκράτης) οὗ ἡ ἀρχή· Δήλι' Ἄπ. κτλ. Διονυσόδωρος δὲ φησὶ μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸν παιῶνα.*

Fr. 2. Diog. Laert. ibid.: *ἐποίησε δὲ καὶ μῦθον Αἰσωπίου οὗ πάντῃ ἐπιτιτυγμένως, οὗ ἡ ἀρχή· Αἰσωπος κτλ. Cf. Plato Phaedone 60. et Plutarch. de audiend. poet. c. 2.*

Fr. 3. Athenaeus XIV. p. 628. F.: *Καὶ Σωκράτην ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἀρίστους φησὶν εἶναι τὰ πολέμια, λέγων οὕτως· Οἱ δὲ κτλ.*

Plato. Ep. 1. Anthol. V. 78.: *Πλάτωνος εἰς Ἀγάθωνα τὸν μαθητὴν αὐτοῦ. Adde Gell. N. A. XIX. 11. et Diog. Laert. III. 32., qui v. 1. εἶχον exhibit.*

2.

Τῷ μῆλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ', ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα κατ' Ἑλλάδος, ἢ τὸν ἐραστῶν
ἔσμον ἐνὶ προθύροις Αἰῖς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὀραῖσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν αἰοῖδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον
χαλκῷ μορφώσας τις ὀδοιπόρος εὐχος ἔειπεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκισσάμενος.
5 πλαζομένη γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰέσας
κοιλᾶδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὀδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
εὔρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ὑδάτων.

Ep. 2. Ib. V 79.: τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑταῖραν τινὰ δυσπιθῆ. et Diog. Laert. III. 42. V. 3. νοεῖς, cod. Pal. μισεῖς. ibid. τοῦτ', cod. Pal. ταῦτ'.

Ep. 3. Ibid. V. 80.: τοῦ αὐτοῦ, et Diog. Laert. III. 32.

Ep. 4. Anthol. VI. 1.: Πλάτωνος ἐπὶ κατόπτρῳ ἀνατιθέτω παρὰ Αἰῖδος. V. 1. τὸν ἐραστῶν Pal., τῶν ἐρώτων vulgo. — V. 3. et 4. vertit Ausonius Ep. 55.

Ep. 5. Anthol. VI. 43.: εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατιθέτω ταῖς Νύμφαις παρὰ ὀδοιπόρου Πλάτωνος. V. 2. λιβάσω cod. Pal., σταγῶσω ed. Asc. — V. 3. μορφώσας, cod. Pal. τυπώσας et supra γρ. μορφώσας, Plan. σηλωσας. — V. 4. ἀκισσάμενος cod. Pal., ἀκισσάμενον Plan. — V. 7. ἀπολείπων, cod. Pal. ἀπό λειπών. — V. 8. γλυκερῶν, cod. Pal. supra γρήν. ibid. ἐπόθει Jacobsius, cod. ἐπόθη. ibid. ὑδάτων scripsi, cod. ναμάτων. apud Planud. versus deest.

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὄδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἐκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξίν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δῆποτε γεινομέναις.
σοὶ δέ, Δίω, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
5 κῆσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίω.

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἀλεξίς, ὅσον μόνον εἶψ' ὅτι καλός
ᾧπται καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.
Θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὄστέον; εἶτ' ἀνήσει
ὔστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπώλεσαμεν.

9.

Οἶδε ποτ' Ἀγαλιου βαρὺβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρίς Ἐρέτρια, χαίρειτ' Ἀθῆναι,
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Ep. 6. Anthol. VII. 35.: εἰς τὸν αὐτὸν Λεωνίδου, sed infra p. 289. ubi repetitur in codice, Πλάτωνος legitur. Affert Plutarch. de anim. procr. c. 33.: ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδιον· ἄρμενος ἦν κτλ. εὐαρμοσίαν δηλὸς ἐστὶ τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος. V. 1. ἄρμενος Plut. et cod. Pal. altero loco, sed priore ἤπιος.

Ep. 7. Anthol. VII. 99.: εἰς Δίωνα τὸν Συρακούσιον· Πλάτωνος φιλοσόφου. Diog. Laert. III. 30. V. 1. μὲν, Jacobsius μὴν con-
jecit. — V. 2. δῆποτε Diog., δὴ τότε cod. Pal. et Suidas v. γεινο-
μένας, sic enim ille pro γεινομένοις.

Ep. 8. Anthol. VII. 100.: εἰς Ἀλεξίον καὶ Φαῖδρον Πλάτωνος. Diog. Laert. III. 31. et Apulejus Apol. p. 417. V. 2. πᾶσι περιβλέπεται, Diog. πᾶς τις ἐπιστρέφεται. — V. 3. ἀνήσει Brunckius, vulgo ἀνήσεις.

Ep. 9. Anthol. VII. 256.: Πλάτωνος εἰς τοὺς Ἐρετριεῖς τοὺς ἐν Ἐκβατάνοις κειμένους. at omisso poetae nomine Philostr. vit. Apoll. I. 24. V. 2. κείμεθ' ἐν Philostr., κείμεθα ἐν Pal. cod.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγῶ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργῶ.
ὡς ἀλλὴ καὶ γαίη ξυνὸς ὕπεστ' Ἀΐδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκα· ὃν οἰκτεῖρασα θάλασσα
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ἠδέσατο,
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσον κέρδεος ἀράμενος.
5 κείνο μὲν ἐνδύσαιτο καὶ εἰν Ἀΐδαο φέροιο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμὸν ἔχοντα ῥάκος.

13.

Πλωτῆρες σώζοισθε καὶ εἰν ἀλλὴ καὶ κατὰ γαίαν·
ἵστε δὲ ναυηγῶ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἀστέρων εἰσαθρεῖς Ἀστὴρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

Ep. 10. Anthol. VII. 259.: Πλάτωνος εἰς τοὺς Εὐβοίης τοὺς ἐν Σούσοις τελευτήσαντας. Diog. Laert. III. 33.: φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἐρετριάδας τοὺς σαγγελουθέντας αὐτοῦ εἶναι· Εὐβοίης κτλ. et Suidas T. II. p. 142. V. 1. Εὐβοίης, Suidas Εὐβοίων. ib. ἐσμέν, Diog. ἤμην. — V. 2. ὅσσον, Diog. τόσσον.

Ep. 11. Anthol. VII. 265.: Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν. V. 2. ὕπεστ', cod. Pal. ὑπ' ἐστ'.

Ep. 12. Anthol. VII. 268.: Εἰς ναυηγόν, ὃν εὐρών τις ἐξέδυσεν τῶν ἱματίων, Πλάτωνος. V. 1. οἰκτεῖρασα cod. Pal., ἠκτεῖρασα Brunckius. — V. 5. μὲν Planud., κεν cod. Pal. — V. 6. ῥάκος, cod. Pal. supra γρ. φάρος et sic Planud.

Ep. 13. Anthol. VII. 269.: τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος εἰς ἕτερον ναυηγόν. V. 2. παρερχόμενοι, cod. Pal. παρ' ἐρχόμενοι.

Ep. 14. Anthol. VII. 669.: εἰς Ἀστὴρα τὸν μαθητὴν Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου [τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος]. Adde Apulej. Apol. p. 416. et Diog. Laert. III. 29: Ἀφροδίτη δ' ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ παλαιῶς τροφῆς φησὶν αὐτὸν Ἀστὴρος μισρακίου τινὸς ἀστρολογεῖν συνασκουμένου ἐρασθῆναι, ἀλλὰ καὶ Δίῳ τοῦ προειρημένου. ἔτι καὶ Φαίδρου φασί·

15.

Ἄστηρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐφῶς,
νῦν δὲ θανῶν λάμπεις Ἐσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

[Ἐινωδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλείας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκνίαις χέρμασι βαλλομένη.
5 δένδροισιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἔκαρποφόρουν.]

17. a. b.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρῶν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὄν λίπεν οὐχ εὐρῶν ἤψεν ὄν εὔρε βρόχον.
Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὔρεν, ὁ δ' ἄλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὐρῶν
ῥῆψεν, ὁ δ' οὐχ εὐρῶν λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

18.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἰδὲ τύχην.

19.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν τινες· ὡς ὀλιγώρως.
ἠνίδε καὶ Σαπφὼ Λεσβόθεν ἠ' δεκάτη.

δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ
γενέσθαι εἰς αὐτούς· Ἀστίρας κτλ.

Ep. 15. Anthol. VII. 670.: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν Ἀστίρα τὸν
μαθητήν. et Apulej. et Diog. l. 1.

Ep. 16. Anthol. IX. 3.: Ἀντιπάρου, οἱ δὲ Πλάτωνος εἰς καρύην
πεφυτευμένην ἐν ὀδῷ. Prioris potius epigramma videtur esse. V. 3.
ἀκρέμονας, cod. Pal. ἀκρεμόνας. — V. 5. ἦ γὰρ Planud., εἰ γὰρ
cod. — V. 6. ἐς ἐμὴν cod., ἐπ' ἐμὴν vulgo.

Ep. 17 a. Diog. Laert. III. 33. Platoni tribuit, at in Anthol.
IX. 44. idem hoc epigramma legitur inscriptum Στατυλλίου Φλάκκου
et ib. 45. (17. b.): Πλάτωνος τοῦ μεγάλου.

Ep. 18. Anthol. IX. 51.: Πλάτωνος.

Ep. 19. Anthol. IX. 506.: Πλάτωνος εἰς τὰς Μούσας.

20.

Εικόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἱασις,
 ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένης.
 καὶ τάχα μὲν ἀπέφευγε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κρατεῖται
 τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

21.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἳ τ' ἀπὸ πέτρας
 κρουνοὶ καὶ βληχὴ πουλυμιγῆς τοκάδων,
 αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσσεται εὐκελάδῳ Πάν,
 ὑγρόν ἰεῖς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
 5 αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
 Ὑδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

22.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
 φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ Ζεφύροις,
 καὶ σοι καχλάζουσαν ἑμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγ
 θελγομένην ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

23.

Ἡ Παφίη Κυθήρεια δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἤλθε·,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.
 πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 φθέγγετο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 5 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἂ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
 ἔξεσεν, οἷά γ' Ἄρης ἤθελε τὴν Παφίην.

Ep. 20. Anthol. IX. 747.: Πλάτωνος ἐπὶ τῇ βοῶν ἄλλως. Cf. ibid. 746. Polemonis epigramma. V. 3. ἀπέφευγε Planud., ἀπέφυγε cod. Pal.

Ep. 21. Anthol. IX. 823.: Πλάτωνος εἰς Πᾶνα. V. 2. βληχὴ cod., βληχά Plan. — V. 3. ἐπὶ Plan., ἐπὶ cod. Pal. — V. 4. ὑγρόν, Ruhnkenius conj. γυρόν.

Ep. 22. Anthol. Planud. 13.: Πλάτωνος. V. 2. πυκνοῖς Brunckius, vulgo πυκνοῖς. ibid. κῶνον Scaliger, vulgo κῶμον. — V. 4. θελγομένων Brunckius, vulgo θελγομένην.

Ep. 23. Anthol. Planud. 160.: Πλάτωνος. V. 6. οἷά γ' Jacobsius, vulgo οἷαν.

24.

Ούτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὡς ποτε κρινομένη.

25.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν,
ἦν νύξης, ἐγερεῖς· ἀργυρος ὕπνον ἔχει.

26.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὄπερ οὐχὶ πεσεῖται
ζητοῦσαι, ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

27.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ἔξετο δριμύς ἔρωσ.
ἂ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
πρωτοπλόου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

28.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ' ἢ τὸν Ἔρωτ' ὕμνων ἐροπλίσουμαι.

Ep. 24. Anthol. Planud. 161.: τοῦ αὐτοῦ.

Ep. 25. Anthol. Planud. 248.: Πλάτωνος.

Ep. 26. Thomas Mag. vit. Aristotel. p. XIV. Olympiod. vit. Platonis, denique vita Platonis edita in Bibl. Litter. et Artt. V. p. 11. ubi legitur: ὄπερ ἤθελον εὖρεῖν, Διζόμεναι ψυχὴν κτλ.

Ep. 27. Athenaeus XIII. p. 589. C.: ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Ἀρχεάνασσαν τὴν Κολοφώνιαν ἑταίρην ἠγάπα, ὡς καὶ ἄδειν εἰς αὐτὴν τάδε· Ἀρχεάνασσαν κτλ. Idem legitur apud Diog. Laert. III. 31. At in Anthol. VII. 217. Asclepiadi tribuitur. V. 1. Ἀρχεάνασσαν Anthol., ceteri Ἀρχαίανασσαν. — V. 2. καὶ ἐπὶ ῥυτίδων, Athenaei codd. κατὰ ῥυτίδων, καὶ ἀπὸ ῥυτίδων. ib. ἔξετο δριμύς Diog., πικρὸς ἔπεισιν Athen., ὁ γλυκὺς ἔξετ' Anthol. — V. 3. Anthol. ἄς νίον ἦβης ἄνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταί. sed cod. id quod exhibui praebet. — V. 4. πρωτοπλόου Diog. et cod. Anthol., ubi vulgo πρωτοβόλου, Athen. πρωτοπόρου. ib. ἤλθετε, unus Athenaei cod. ἦμετε.

Ep. 28. Diog. Laert. III. 33. Platoni tribuit. At in Anthol. IX. 39. Μουσαικίου, sed Planudes Μουσαικίου ἢ Πλάτωνος. Stobaeus LXI. sine poetae nomine affert. V. 2. Ἔρωτ', Anthol. ἔρων, Plan. ἔρον. ibid. ὕμνων, cod. Pal. ὕμμι, Plan. ὕμμι.

καὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
ἡμῖν δ' οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

II. Ε Π Η.

29.

Ἄλλος δ' ὡς ἰκόμεσθα βαθύσκιον, εὖρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἰοικότα παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο.
5 αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ
εὐδεν μειδιῶν· ξουθαὶ δ' ἐγύπερθε μέλισσαι
κηροχυτοῦσ' ἐντός, λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

XXIV.

A N T I M A C H U S.

I. Α Τ Δ Η.

1.

Φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος.

2.

Γένναν θῆκε Καβάρνου ἀγακλίας ὀργειῶνας.

3.

Εἶπε δὲ φωνήσας· Πόλυβε, θρεπτήρια τάςδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.

V. 3. καὶ, Diogenes ai. — V. 4. ἡμῖν δ', Diogenes omisit δ'.

Fr. 29. Anthol. Planud. 210.: Πλάτωνος. — V. 7. κηροχυτοῦσ'
Jacobsius, vulgo κηροχύτοις.

Antimachus. Fr. 1. Stephanus Byz. v. Δωτίων — καὶ Δωτίας
ὡς Πιῆς τοῦ Πιεύς — καὶ Ἀντίμαχος ἐν δευτέρῳ Λύδης· φεύγοντας κτλ.

Fr. 2. Photius p. 344.: Ὀργειῶνες — ὁ γόνυ Ἀντίμαχος ἐν τῇ
Λύδῃ γενναῖα Καβάρνου θῆκεν ἀγακλίας ὀργειῶνας. eadem Suidas T. III,
p. 708.: ἐν τῇ Λύδῃ γενναῖα Καβάρνου θῆκεν ἀγακλίας ὀργειῶνας.
Respicit Harpocratio p. 139. 3.: οἱ μέντοι ποιητὰ ἔτακτον τοῦτομα
ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν, ὡς Ἀντίμαχος τί που καὶ Λισχύλος ἐν Μυσοῖς.
Quae correxi, Valesius γένναν Καβάρνου θῆκεν scripsit.

Fr. 3. Schol. Eurip. Phoeniss. v. 44.: ὅτι δὲ Πολύβῳ ἴδων
(Οἰδίπους) τοὺς ἵππους, καὶ Ἀντίμαχος φησιν ἐν Λύδῃ· εἶπε κτλ. V. 1.
τάςδε scripsi, vulgo τάδε, Barnesius ταῦτα.

4.

..... Τότε δι' χρυσέῳ ἐν δέπαι
 Ἡέλιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

5.

Τῶν μεγάλων ἔρκτορες εἰσὶ κακῶν.

6.

Ἡὔτε τις καύηξ δύπτῃαιν ἐς ἀλμυρὸν ὕδωρ.

7.

Schol. Apoll. Rhod. I. 211.: Ζήτης αὐτὸν Κάλαις τε. τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος, Ἡρόδωρος δὲ ἐκ Λαυλίδος, Δοῦρις δὲ ἐξ Ὑπερβορέων· καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος.

8.

Schol. Apoll. Rhod. I. v. 1290.: Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Ἀυδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ καταβαρῦσθαι τὴν Ἀργῶ ὑπὸ τοῦ ἥρωος.

9.

Schol. Apoll. Rhod. III. 409.: Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Ἀυδῇ Ἡφαιστοτεύκτους τοὺς ταύρους ἀπεφήνατο. Adde Schol. Pind. Pyth. IV. 398.: τοὺς πυρίπτους ταύρους Ἀντίμαχος ἐν Ἀυδῇ ἠφαιστοτεύκτους λέγει.

Fr. 4. Athenaeus XI. p. 469. F.: ὅτι δὲ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίῳ δέκομιζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν — καὶ Ἀντίμαχος δ' οὕτως λέγει· τότε δὴ κτλ. V. 1. χρυσέῳ scripsi, vulgo εὔχρησθ. — V. 2. πόμπευεν Schweighaeuserus, codd. πόμπει, πομπῆ, πέμπει.

Fr. 5. Etymol. M. p. 375. 40.: ἔρκτωρ, ὁ πρακτικός, Ἀντίμαχος τῶν κτλ. unus cod. οἱ τῶν, unde Valckenarius ὄσσοι scripsit.

Fr. 6. Schol. Apoll. Rhod. I. 1008.: Δύπτειν δὲ ἐστὶ τὸ δύνειν — πρότερος δὲ Ἀντίμαχος· ἥῤτε κτλ. τις in uno cod. deest. δύπτῃαιν Rutgersius, codd. δύπτει vel δύνῃ. ἐς ἀλμυρὸν ὕδωρ, codd. εἰς ἀλμυρὸν ὕδωρ vel ἐς ἀλμυρὸν πύλαγος. Ex Lyde autem petitus videtur versus, quoniam Apollonii scholiasta hoc solum carmen videtur in manibus habuisse.

10.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 156.: *Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιρῶαίνουσαν ἀρκεύθω τὸ φάρμακον κοιμισαὶ τὸν δράκοντα ἐπάδουσαν καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνιλεσθαι. καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν κοιμωμένου τοῦ θηρίου, συμφώνως τῷ Ἀντιμάχῳ.*

11.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1158.: *Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λύδη ἐν Κόλχοις πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ (Μηδείᾳ) φησὶ τὸν Ἴάσονα.*

12.

Schol. Apoll. Rhod. IV. 259.: *Ἡσίοδος δὲ καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λύδῃ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ φησὶν ἐλθεῖν αὐτοὺς (τοὺς Ἀγροναύτας) εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὴν εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.*

13.

Schol. Apoll. Rhod. II. v. 296.: *Στρογάδας φησὶ κεκλησθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοῦπίσω, λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου. οὕτω γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ Λύδῃ περὶ αὐτῶν μέμνηται· οἱ δὲ Στρογάδας φασὶν αὐτὰς κεκλησθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες ἠῦξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται. Cf. etiam ib. ad v. 297.: *Αἱ πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στρογάδες, μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ.**

14.

Schol. Apoll. Rhod. II. 178.: *Ἀγνοριδῆς Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστὶ (Φινεύς) ὡς Ἑλλάτικος· ὡς δὲ Ἡσίοδος φησιν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας· ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης φησὶν.*

15.

Schol. II. Z. 200.: *Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ, ὅτι τοὺς Σολύμους ἀνεῖλε (Βιλλερομόντης) θεοῖς ὄντας προσμιλεῖς, διὰ τοῦτο μισηθῆναι αὐτὸν φησὶν ὑπὸ τῶν θεῶν.*

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τίπτε μόθων ἄτλητος, Ἐνθάλιοιο λόλοχας,
 Κύρι; τίς ὁ ψείστας στυγνὰ καθᾶνε μάταν;
 ἔντια σοὶ γὰρ Ἔρωτες ἐπίμεροι, ἅ τε κατ' ἐνάν
 τέρπεις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
 5 δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τρωτωνίδι διὰ
 ταῦτα· σὺ δ' εὐχαίταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

XXV.

ASTYDAMAS.

Εἶθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμενῃ ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν,
 οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
 ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεῖς παράμιλλος·
 νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', ᾧ φθόνος οὐχ ἔπεται.

XXVI.

SOPHOCLES MINOR.

ΕΛΕΓΙΑ.

1.

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ᾧδε λέγειν.

Epigramma. Anthol. IX. 321.: Ἀντιμάχου εἰς Ἀφροδίτην ὀλοφο-
 ροῦσαν. — V. 2. μάταν Planud., μάτην cod. Pal. — V. 3. ἅ τε —
 τέρπεις cod. Pal., αἶτε — τέρπεις Planud. — V. 4. μέθες Planud.,
 κάθεις cod. — V. 5. εὐχαίταν vulgo, cod. Pal. εὐχεται ἄν.

Astydama s. Photius p. 502. 23.: τὸν δὲ (Ἀστυδάμας)
 εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἶθ' ἐγὼ κτλ. Add.
 Suidas T. III. p. 291. V. 1. γενόμενῃ, Photius γειόμενῃ. — V. 3.
 ἐπ' ἀληθείης, Photius ἐπ' ἀληθείας. ibid. ἐκρίθην, Photius ἐκρίθη. —
 V. 4. προέχουσ', ᾧ Bentlejus, παρέχουσ', οἷς Suidas, προσχούσας,
 οἷς Photius.

Sophocles minor. Fr. 1. Hephaestio p. 8.: τὸ τοῦ Ἀρχελαίου
 ὄιομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οἷς ἔτιο ἐγχεῖσθαι οὕτως εἰς ἔπος οἷτι

2.

Harpocratio p. 86. 15.: Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι, Δημοσθένης προοιμίαις δημηγορικοῖς, Σοφοκλῆς μὲν οὖν ἐν ταῖς ἐλεγείαις Σόλωνός φησιν αὐτὸ εἶναι ἀποφθεγμα.

3.

Erotianus p. 390.: Χάριτες, αἱ χαραὶ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν ἐλεγείᾳ.

XXVII.

PHILISCUS.

Νῦν ᾧ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,
 δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
 τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 5 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Ἀυσία ὕμνον,
 δύντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον·
 ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξαι φιλέταιρον ἅπασιν,
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

εἰς ἐλεγείαν· φησὶ γοῶν· Ἀρχαίως κτλ. videtur etiam ἔγχεσθαι οὐτ' εἰς ἔπος οὐτ' ἐλεγείον poetae esse. Fortasse huc respicit Eustath. II. p. 264.: τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ἀρχαίως ἐν Τραχινίαις.

Philiscus. Plutarchus vit. dec. oratt. 3.: ἐποίησε δὲ καὶ ἐς αὐτὸν (Ἀυσίαν) ἐπιγραμμα Φιλίσκος, ὃ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἱταῖρος δὲ Ἀυσίου — ἔχει δὲ οὕτως· ᾧ Καλλιόπης κτλ. V. 1. Νῦν ᾧ Jacobsius, Καλλιόπης Wyttenbachius, vulgo ᾧ Καλλιπῆς. ib. Φρόντι Wyttenbachius, vulgo Φροτιδί. — V. 3. τὸν — μεθαρμοσθέντα Salmasius, vulgo τῶ — μεθαρμοσθέντι. — V. 5. Ἀυσία ὕμνον Salmasius, vulgo Ἀυσιδᾶϊμον. — V. 6. δύντα Wyttenbachius, vulgo δύντι. κατὰ φθιμένων Markland., vulgo καταφθίνον. ibid. στέφος Wyttenbachius, vulgo σοφῆ. — V. 7. τό τ' Wyttenbachius, vulgo ποτ'.

XXVIII.

A P H A R E U S.

*Ἴσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
Ζηνί, θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.*

XXIX.

A R I S T O T E L E S.

I. Ε Π Η.

1.

Ἀγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλα.

II. Ε Λ Ε Γ Ε Ι Α.

2.

Καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ.

3.

ΠΡΟΣ ΕΥΔΗΜΟΝ.

*Ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπιδον
εὐσεβέως σεμνῆς φιλήης ιδρύσατο βωμόν
ἄνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κατοῦσι θέμις.*

Aphareus. Plutarch, vit. dec. oratt. 4.: ἔπειτα Πλατῶνα, τὴν Ἰππίου τοῦ φήτορος γυναῖκα, ἠγάγετο, τρεῖς παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφαρεῖα ὡς προσηγορεῖται ἐποίησατο (Ἴσοκράτης), ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ, ὡς ἐπὶ κίονος, καὶ ἐπιέγραψεν Ἴσοκράτους κτλ.

Aristoteles. Fr. 1. Diog. Laert. V. 27.: ἔπη, ὧν ἀρχή· ἀγνὲ κτλ. πρέσβισθ' Casaubonus, edd. πρέσβισθ', πρέσβυσθ', πρέσβας θ'.

Fr. 2. Diog. Laert. V. 27.: ἡλεῖα, ὧν ἀρχή· Καλλιτέκνου κτλ. καλλιτέκνου unus cod., vulgo καλλιτέχνου.

Fr. 3. Olympiodorus in Platon. Gorgiam ap. Menag. ad Diog. Laert. V. 27. et Letronn. Journal des Savans 1832. p. 745.: οὐ μόνον δὲ ἐγκώμιον ποιήσας (Aristoteles) αὐτοῦ (Πλάτωνος) ἐπαινεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡλεγείοις τοῖς πρὸς Εὐδήμον αὐτὸν ἐπαινῶν Πλάτωνα ἐγκω-

- ὄς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς
 5 οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
 ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαιμόνων ἅμα γίνεται ἀνὴρ
 οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

III. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὅσως παραβὰς μακάρων θέμιμ ἀγνήν
 ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
 οὐ φανερῶς λόγῃ φουλοῖς ἐν ἀγῶσι κρατήσας
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενός δολίου.

5.

Ἐκ τοῦ Ἀριστοτελικοῦ πέπλου εἰς τοὺς Ὀμηρικοὺς
 ἤρωας ἐπιτάφια.

1. Ἐπὶ Πηλέει κειμένου ἐν Βοιωτία.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ρέοντι
 παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηλέων.

2. Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἦδε
 ὅστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει.

3. Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Ὀϊλῆος, κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.

5. Ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν,
 Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

μιάζει, γράφων οὕτως· ἐλθὼν δ' ἐς κτλ. Hinc detorta sunt, quae extant apud Ammonium vit. Aristotel. p. 46.: ὅτι πολλὴν εὐνοίαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέλης δῆλον ἐκ τοῦ βωμῶν ἀνιερωσάι τῷ Πλάτῳ, ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω· Βωμὸν Ἀριστοτέλης ἐνδρῶσατο τὸν γε Πλάτωνος, ἀνδρὸς ὃν οὐδ' αὐτῶν τοῖσι κωμῶσι θάμις.

Fr. 4. Diog. Laert. V. 5.: Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραψαμένον· ἢ Δημοφίλου, ὡς φασι Φαβριόφιτος ἐκ παντοδαπῆ ἱστορίᾳ, ἐπιδήσειε τὸν ὕμνον ἐποίησεν εἰς τὸν προειρημένον Ἐρμείαν, ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀνδριάντιο; τοιοῦτο· τόνδε κτλ. V. 4. ἀνδρὸς — δολίου, ed. Frohen. ἀνδρῶν — δολίων.

Fr. 5. Peplus editus ex codd. a Cantero Basileae 1566. Cf. Jacobs. Appendix Anthol. T. II. p. 749. seqq. V. 1. Κηφισῷ Jacobsius, vulgo Κηφισῷ. — V. 5. τὸν Stephanus, τῶν Canterus.

4. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.
 Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀρχὸν Ἀβάντων,
 ἐνθάδ' ἐπὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίον.
5. Ἐπὶ Μενεσθίως, κειμένου ἐν Ἀθήναις.
 Ταξιλόχος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς,
 10 ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.
- [6. Ἐπὶ Αἶαντος Τελαμωνίου, κειμένου ἐν Τροίᾳ.
 Ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
 Αἶαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὐνεκ' Ἀχαιοῖς
 ἅ δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμοῦ κέκριται.]
7. Ἐπὶ Τεύκρου, κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.
 15 Ἴων ὠκυόρων ταμίην, Τελαμώνιον ἦδε
 Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμῖς κατέχει.
8. Ἐπὶ Διομήδους, κειμένου ἐν τῇ ὁμωνύμῃ νήσῳ.
 Αἰνητὸν πάντεσσι ἐπιχθονίοις Διομήδη
 ἦδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμῆ.
9. Ἐπὶ Σθένειλου καὶ Εὐρύαλου, κειμένων ἐν Ἄργει.
 Ἀργεῖος Σθένειλος Καπανηῖος ὧδε τέθραπται
 20 τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.
10. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος, κειμένου ἐν Μυκῆναις.
 Λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὧ ξένη, τύμβον,
 ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κούλομένης ἀλόχου.
11. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.
 Μνήμα τόδ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὃν ῥα κατέκτα
 δια Κλυταιμνήστρη Τυνδαρίς οὐχ ὀσίως.
12. Ἐπὶ Μενελάου.
 25 Ὀλβιος, ὧ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρω,
 ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὸς Διὸς μεγάλο.
13. Ἐπὶ Νέστορος, κειμένου ἐν Πύλῳ.
 Τὸν βαθύνουν, ψυχὴν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχῳ, Νέστορα τὸν Πύλιον.

V. 7. Tzetz. Schol. Homer. v. 3. affert. — V. 11—14: Asclepiadis est epigramma, vid. Anthol. Pal. VII. 145. — V. 17. Διομήδη Brunckius, vulgo Διομήδην. Tzetz. Schol. ad Homer. v. 113. τὸν πάντεσσι κρείστων. scribit.

14. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

30 Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἦδε θανόντα
γῆ κατέχει βουλή φέρτατον ἡμεθέων.

15. Ἐπὶ Ἀντιλόχου, κειμένων ἐν Τροίᾳ.

Μνήμη ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίᾳ, ἠυσάμενος πατέρα.

16. Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἀρχὸς ὄδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός,
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Ταρτίων πελοπόροων βασιλεύς.

17. Ἐπὶ Ἀμφιάχου καὶ Διώρου.

35 Ἀρχὸς τ' Ἀμφιάχος, Κτεάτου παῖς, ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίᾳ μοῖραν ἔχουσι βίου.

18. Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξίνου, κειμένων ἐν Ἥλιδι.

Οἶδε Πολύξεινός καὶ Θάλπιος Ἥλιδι δὴ
δηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Αἶδαο ἔβαν.

19. Ἐπὶ καταφίον Μέγητος, ἐν Δουλίχῳ.

40 Μνήμα Μέγητι θοφ' μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ
Δουλίχοιο τεύξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

20. Ἐπὶ Ὀδυσσεῶς, κειμένων ἐν Τυφάρι.

Ἄνερα τὸν πολύμητιν, ἐπὶ χθονὶ τῆδε θανόντα,
κλεινότατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίασεν.

21. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Οὗτος Ὀδυσσεῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωϊκῷ ἐτύχασαν.

22. Ἐπὶ Θάαντος.

45 Υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἠδὲ κόνης κατέχει.

23. Ἐπὶ Ἰδομενίδος καὶ Μηριόνου, κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίον Ἰδομενῆος ὄρεξ' τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ
πλησίον ἰδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

V. 29. τόν, aliae edd. τῶν. — V. 30. ἡμεθέων, Eustath., ad II. p. 224. 21. ἡμερίων. — V. 34. Ταρτίων, Vindingius Παφίων conjecit. — V. 35. παῖς Stephanus, παῖς Canterus. — V. 39. Φυλίος Stephanus, Φυλίος Canterus. — V. 41. Ἄνερα τόν, Slbthowerus Δαρτιάδην conjecit. — V. 45. Ἀνδραίμονος Brunekius, ἀνδραίμονος Canterus, εὐαίμονος Stephanus.

24. Ἐπὶ Τληπόλεμον, κειμένον ἐν Ῥόδῳ.
 Ἄδ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολόνοντα
 50 Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.
 25. Ἐπὶ Ἀηΐπλου.
 Ἀηΐπλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
 μνήμα τόδ' εὐκλεινον· γείνατο Τληπόλεμος.
 26. Ἐπὶ Νιρέως, κειμένον ἐν Τροίᾳ.
 Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχει γαῖα,
 Νιρέα, τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαῖης.
 27. Ἐπὶ Φιδίππου καὶ Ἀντίφου.
 55 Φεῖδιππον Τροίην περσάντ' ἠδ' Ἀντίφον ἦρω
 γαῖα πατρὶς κώμη ἠδ' Ἐφύρα κατέχει.
 28. Ἐπὶ Ἀχιλλέως, κειμένον ἐν Τροίᾳ.
 Παῖδα θεᾶς Θετίδος, Πηληϊάδην Ἀχιλλῆα,
 ἠδ' ἱερὰ Προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίω.
 29. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.
 Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθραπται
 60 τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.
 30. Ἐπὶ Πατρόκλου, κειμένον μετὰ Ἀχιλλέως.
 Πατρόκλον τάφος οὗτος· ὁμοῦ δ' Ἀχιλλῆϊ τέθραπται,
 ὃν κτάνεν ὠκύς Ἄρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.
 31. Ἐπὶ Ποδάρκους, κειμένον ἐν Σικυῶνι.
 Γῆ μὲν Ἀχαιῖς ἔθρεψε Ποδάρκην, Ἄκτορος υἱόν·
 ὅστιά δ' αὖ Σικυῶν γῆ κατέχει φθιμένου.
 32. Ἐπὶ Φιλοκτίτου.
 65 Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν
 ἠδε Φιλοκτίτην γῆ Μινυᾶς κατέχει.
 33. Ἐπὶ Εὐμήλου.
 Υἱὸς ὄδ' Ἀδμήτιοι, Φερητιάδης Εὐμήλος,
 νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κῆται, μοῖραν ἔχων θανάτου.
 34. Ἐπὶ κεινοταφίου Ποδαλείριου καὶ Μαχάωνος ἐν Τρῳίᾳ.
 Οἷδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 70 πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

V. 49. ἄδ', scribendum videtur ἠδ'. — V. 58. Προποντὶς, Friedemannus proβλής conjecit. — V. 63. Ἄκτορος υἱόν, Slothowerus ὄζον Ἄρης conjecit.

35. Ἐπὶ Εὐρύπυλον, κειμένου ἐν Ὀρχομενῷ.
 Πάτρην ἐν Ὀρχομενῷ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.
36. Ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λιοντίως.
 Ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεύς
 ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.
37. Ἐπὶ Γουντίως.
 75 Σῆμα τὸ μὲν Γουνήος ὄρῳς· ψυχὴ δὲ θανόντος
 ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.
38. Ἐπὶ κenoιαφίου Προθόου.
 Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόνος υἱοῦ,
 κείται· ἀνοίκτιστον δ' οὐνομα τύμβος ἔχει.
39. Ἐπὶ Ταλθύβιου, κειμένου ἐν Μυκῆνῃ.
 Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
 80 ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.
40. Ἐπὶ Αὐτομέδοντος, κειμένου ἐν Τροίᾳ.
 Αὐτομέδοντ', Ἀχιλλῆϊ ἐνν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
 ἦδε κατεσκίασε Τρωᾶς ἄρθουρα τάφῳ.
41. Ἐπὶ Ἐκτορος, κειμένου ἐν Θήβαις.
 Ἐκτορι τόνδε μέγαν Βοιωτίοι ἄνδρες ἔτευξαν
 τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.
42. Ἐπὶ Πυρραίχμου, κειμένου ἐν Τροίᾳ.
 85 Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυρραίχμης
 ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

Εἰς ἄλλους ἥρωας ἐπιτάφια.

43. Ἐπὶ Λαομέδοντος.
 Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθῶν Λαομέδοντα,
 ἵππων ὠκυπόδων εἶνεκ' ἀποφθίμενον.
44. Ἐπὶ Αἰήτου, κειμένου ἐν Κολχίδι.
 Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρονάοισιν ἄνακτα
 90 ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν πτέρισεν.
45. Ἐπὶ Ζήθου, κειμένου ἐν Θήβαις.
 Ἐπταπύλων Θηβῶν βασιλεὺς ὧδε κείται ὑπόχθων
 Ζήθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

V. 71. Ὀρχομενῷ, Slothowerus conjecit Ὀρμίνῳ.

46. Ἐπὶ Ὀρφίῳ, κειμένον ἐν Κωνσταντίνῳ.
Θρήϊκα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίχωνες.
47. Ἐπὶ Πυλάδου, κειμένον ἐν Φωκίδι.
95 Υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἐπλησε βίου.
48. Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.
Κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σημα, πέλας στείχων, ἀτρεκέες ἐστι τόδε.
49. Ἐπὶ Πρωτεσιλάου, ἐν Χερσόνησῳ ἀνααιρεθέντι.
Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
100 Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλα φθιμένῳ.
50. Ἐπὶ Πανδάρου.
Τηλεβόλον ῥυτῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν,
ἐκ Ζελέας, κατέχει Πάνδαρον ἦδε κόνης.
51. Ἐπὶ Δόλωνος.
Πατρίς μὲν κρύπτει με Δόλων', Εὐμήδεος υἱόν
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριούσι μαθεῖν.
52. Ἐπὶ Ῥήσου.
105 Ἵππῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.
53. Ἐπὶ Σαρπηδότος.
Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα δῖον
Ξάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.
54. Ἐπὶ Γλαῦκον.
Εὐώδης Κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάϊνος ὄχθος
110 ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθιμένον.
55. Ἐπὶ Μίμμονος.
Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἡοῦς ἐνθάδε κέμαι
ἐν Συρίῃ, Βήλον παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

V. 98. στείχων, fortasse legendum *τείχων*. — V. 99. 100. Hoc distichon, sicut ea, quae sequuntur, in Papiro deest, legitur ap. Tzetz. Schol. in *Antehom.* v. 247. — V. 101. 102. Idem Schol. in *Hom.* v. 69. *Τηλεβόλον* scripsi, vulgo *τηλεβόλου*. — V. 103. 104. Idem *ibid.* v. 190. *πᾶσιν*, Jacobsius conjecit *πᾶσι δ'*. — V. 105. 106. Idem ad v. 190. — V. 107. 108. Idem *ib.* v. 220. — V. 109. 110. Idem ad v. 220. — V. 111. 112. Idem ad *Posthomer.* v. 345. *τε καὶ Ἡοῦς* Jacobsius, cod. *τίκος*. V. 112. *παρ ποταμοῦ προχοαῖς* Jacobsius, cod. *παρ π. προχοαῖσιν*.

IV. ΜΕΛΗ.

6.

5
 10
 15

Ἀρετὰ, πολύμοχθε γένει βροτείῳ
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
 5 *καὶ πόνους τλήναι μελερούς ἀκάμαντας*
τοῖον ἐπι φρένα βάλλεις
καρπὸν, ὃς ἀθάνατος χρυσοῦ τε κρείσσων
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου
σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλῆς Λήδας τε κοῦροι
 10 *πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις*
σὺν ἀγχεύοντες δύναμιν.

Fr. 6. Athenaeus XV. p. 695. A.: Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφῆν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρτία οὐ παιᾶν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφῆν ἀπενεγκάμενος Δημόφιλος, εἰς αἰδῶ τε παρασκευασθεὶς ὑπ' Εὐρυμάδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ἄδοντος ἐν τοῖς συσσιταίοις ὁσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα· ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφρασιν παρῆχει τὸ ἄσμα, ἀλλὰ τῶν σχολίων ἔν τι καὶ αὐτὸ εἶδος ἐστιν, ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερόν ἡμῖν ποιήσω· Ἀρετὰ κτλ. Idem legitur ap. Diog. Laert. V. 7. V. 4. ζαλωτὸς scripsi, vulgo ζηλωτὸς. — V. 5. ἀκαμάτας Diog., ἀκάμαντους Athenaeus. — V. 7. καρπὸν, ὃς ἀθάνατος scripsi, Athen. καρπὸν τ' ἀθάνατον, Diog. καρπὸν εἰς ἀθάνατον. ibid. κρείσσων scripsi, Diog. κρείσσον, Athen. κρείσσω vel κρείσσω. — V. 8. μαλακαυγήτοιον utroque loco legitur, nisi quod aliquot eodd. μάλα καυγήτοιον exhibent. — V. 9. Ἡρακλῆς scripsi, vulgo Ἡρακλῆς. — V. 11. ἀγχεύοντες, Diog. ἀναγορεύοντες.

σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλῆος Ἄϊας τ' Ἄϊδαο δόμους ἦλθον·
 σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφος ἀελίου
 χήρωσεν ἀγῆας·

τοιγὰρ ἀοιδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τε μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι
 15 Μναμοσύνας θύγατρεις, Διὸς ξενίου σέβας αὐξήσουσι φιλίας
 τε γέρας βεβαίου.

7.

υ υ υ υ - υ -

- υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -

χ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -

υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -

5 υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -

υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -

υ υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -

χ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -

Τύχα, μερόπων ἀρχά,

καὶ τέρμα· τὸ καὶ σοφίας ἄκρον ἔχεις,

καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·

καὶ τὸ καλὸν πλεόν ἢ κακὸν ἐκ σέθεν,

5 ἄ τε χάρις λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσέαν·

καὶ τὸ τεῖξ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει.

τὸ δ' ἀμαχανίας πόρον εὔρες ἐν ἄλγεσιν,

καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ προφανεστάτα θεῶν.

V. 12. Ἀχιλῆος scripsi, vulgo Ἀχιλλεύς. — V. 15. βεβαίον, Athen. βεβαίας.

Fr. 7. Stobaeus Ecl. Phys. T. I. p. 198.: Δισχύλου, sed Aeschyli non sunt illi versus, et codd. T. IV. p. 12.: Δισχύλου Ἀριστοτελ. exhibent. V. 2. τύ, plerique codd. τα. ibid. ἄκρον ἔχεις scripsi, vulgo ἄκος ὄρεας. — V. 4. καὶ τὸ καλὸν κτλ. plerique codd. haec iterant. — V. 7. εὔρες scripsi, vulgo εἶδες. — V. 8. προφανεστάτα, unus cod. προφανιστάτα, vulgo προφεμιστάτα.

XXX.

C R A T E S

1.

ΠΑΙΓΝΙΑ.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω.
χόρτον ἐμῆ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἤτε μοι αἰεὶ
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἐθήκε βίον.

- 5 ἀφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε.
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρου ὄλβον
μύρμηκός τ' ἄφενος, χρήματα μαιόμενος,
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
εὐφορον, εὐκτητον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
10 τῶν δὲ τυχῶν Ἐρμῆν καὶ Μούσας ἱλάσομ' ἀγνάς
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

2.

ΦΑΚΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

.... Μὴ πρό φακῆς λοπάδ' αὐξῶν
εἰς στάσιν ἄμμε βάλῃς.

Crates. Fr. 1. Julianus Or. VI. p. 199.: ἵνα δὲ μή τις ὑπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως λέγειν, ἐκ τῶν παιγνίων Κράτητος ὀλίγα σοὶ παραγράψω· Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς κτλ. Eadem leguntur ibid. VII, p. 213. V. 1. Cf. Solon. Eleg. 12. v. 1. seq. — V. 3. ἤτε μοι αἰεὶ χωρὶς δουλοσύνης, altero loco; καὶ δότε χωρὶς δουλοσύνης, ἢ δῆ. — V. 6. ὄλβον, priore loco οἶον. — V. 8. ἐγινεῖν, altero loco ἀσπῆ.

Fr. 2. Athenaeus IV. p. 158. B.: Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλαγε· μὴ πρό κτλ. Eadem Plutarch. de sanit. tuend. c. 7.: ὁ μὲν Κράτης διὰ τρυφήν καὶ πολυτέλειαν οἰόμενος οὐχ ἥκιστα τῆς στάσεως καὶ τυραννίδας ἐμφύεσθαι ταῖς πόλεσι, μετὰ παιδείας παρήγει, μὴ π. φ. λ. αὐξῶν αἰεὶ ἐς στ. α. β. Huc pertinet quod Demetrius Phaler. de eloc. 170. affert: χρήσονται δὲ ποτε καὶ οἱ φρόνιμοι γαλοῖς πρὸς τε τοὺς καιροὺς, οἷον ἐν ἑορταῖς καὶ ἐν συμποσίοις καὶ ἐν ἐπιπλήξεσι δὲ πρὸς τοὺς τρυφερωτέροισι, ὡς — ἡ Κράτητος ποιητικὴ καὶ φακῆς ἐγκώμιον ἂν ἀναγνώη τις ἐν τοῖς ἀσπίοις· τοιοῦτος δὲ ὡς τὸ πλέον καὶ ὁ κυνικός τρόπος.

3.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΥΤΕΛΙΑΝ.

Χαῖρε, θεὰ δέσποισα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
 Εὐτελή, κλεινῆς ἔγγοις Σωφροσύνης,
 σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τῶ δίκαι' ἀσχοῦσιν.

4.

Ποίην τις βιότοιο τάμη τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
 νεῖκα καὶ χαλεπαὶ πρήξεις, ἐν δὲ δόμοις
 φροντίδες, ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἄλις, ἐν δὲ θαλάσῃ
 τάρβος, ἐπὶ ξείνης δ' ἦν μὲν ἔχῃς τι, δέος,
 5 ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνιαρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
 ἔσσαι· οὐ γαμέεις; ζῆσῃ ἐρημότερος.
 τέκνα πόνοι, πῆρωσις ἄπαις βίος; αἱ νεότητες
 ἄφρονες, αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
 ἦν ἄρα τῶν πάντων τόδε λῶιον ἢ ἐγενέσθαι
 10 μηδέποτ' ἢ ἐθανεῖν αὐτίκα τιχτόμενον.

Fr. 3. Julianus VI. p. 199.: καὶ ὁ Κράτης μόντοι πιπόημε ὕμνον
 εἰς τὴν Εὐτέλειαν· Χαῖρε — Σωφροσύνης. Una cum v. 3. legitur etiam
 in Anthol. X. 104.: Κράτης φιλοσόφον εἰς Εὐτέλειαν. V. 1. Anthol.
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα. — V. 2. Εὐτελή Anthol., εὐτέλεια Julian. —
 V. 3. τιμῶσιν Planudes, τιμώσοι cod. Pal.

Fr. 4. Stobaeus XCVIII. 57.: Κράτης, sed dubium hoc, nam
 cod. unus et Trincav.: Ποσειδίππου. et in Anthol. IX. 359. ubi
 idem carmen exstat, Ποσειδίππου, οἱ δὲ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ, παραί-
 τισις εἰς τὸν βίον χρήσιμ. ἀποτρεπτικῆ. Crateti tribuit etiam Planudes.
 Cf. cum hoc carmine epigramma Metrodori Anthol. IX. 360.
 Respexit Ausonius Id. XV. V. 1. τάμη Stobaeus, τάμοι Anthol. —
 V. 4. ἔχῃς, Stobaeus, ἔχεις Anthol. — V. 5. ἀνιαρόν Stob., ἀνηρόν
 Anthol. — V. 6. ζῆσῃ Stob., ζῆς ἔτ' Anthol. ibid. ἐρημότερος, unus
 Stobaei cod. et Planud. ἐρημότερον. — V. 9. τῶν πάντων τόδε λῶιον
 Stob., τοῖν δυοῖν ἐνός αἴρεσις Anthol., itaque Brunckius τοῖνδῃ δυοῖν.
 ibid. ἢ Stob., ἢ τὸ Anthol. — V. 10. μηδέποτ' Planudes, vulgo
 μήποτε. ibid. ἢ Stob. vulgo, sed eodd. ἢ vel ἢ τό, in Anthol. cod.
 Pal. ἢ τὸ θανέω, Plan. ἢ τὸ θανεῖν.

Iamborum Reliquiae.

I.
ARCHILOCHUS.

I. ΕΛΕΓΓΙΑ.

1. [52.]*)

Ἀμφοτέρων, θεράπων μὲν Ἐνναλίιο ἀνάκτος,
καὶ Μουσέων ἔρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2. [56.]

Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἴσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3. [50.]

Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσεται οὐδὲ θαμειαί
σφενδόναι, εὐτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγη

Archilochus. Fr. 1. Athen. XIV. 627. C.: Ἀρχιλοχος ἀγαθὸς ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκανήσατο τὸ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγῶνων, δεύτερον δ' ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ, λέγων· Εἰ μὲ δ' ἐγὼ θεράπων κτλ. Sed paulo rectius Plut. vit. Phoc. c. 7. et Themist. Or. XV. p. 185. ἀμφοτέρων, θερ. ib. ἀνάκτος Athenaeus, θεοῦτο Plut. Themist. V. 2. Μουσίων Plut., Themist. Μουσάων. ibid. ἔρατὸν, Plut. ἔρατᾶν.

Fr. 2. Athen. I. 30. F.: Ἀρχιλοχος τὸν Νάξιον οἶνον τῷ νίκταρι παραβάλλει, ὃς καὶ πού φησιν· Ἐν κτλ. Adde Synes. Epist. CXXIX. Suidas v. ἵπνομαχίῳ et ex parte v. Ἴσμαρικός οἶνος, denique Eustath. ad Odys. p. 1633. 48.

Fr. 3. Plutarchus vit. Thes. c. 5.: Οἱ Ἄβαντες ἐκείραντο πρῶτοι τῆς κεφαλῆς τὰ πρόσθεν μόνον, ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγγέμαχοι καὶ μάλιστα δὴ πάντων εἰς χίρας ὠθηῖσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, ὡς μαρτυρεῖ

---

*) Numeri adjecti sunt editionis Liebelianae.

ἐν πεδίῳ· ξιφίων δὲ πολύστονον ἔσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονες εἰσὶ μάχης
5 δεσπότηαι Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4. [49].

Ἄλλ' ἄγε, σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοῖτα καὶ κοίλων πάματ' ἄγγελκε κἀδων,
ἄργρι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήγειν ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

5. [51.]

Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπίς ἐκείνη
ἐρόέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

6. [59.]

Ξεῖνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι.

καὶ Ἀρχίλοχος ἐν τούτοις· Οὐ τοι κτλ. V. 4. δαίμονες aliquot codd.,
vulgo δαίμονες. — V. 5. Εὐβοίης Schneidewinus, vulgo Εὐβοίας.

Fr. 4. Athen. XI. p. 483. D.: Μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ κώθωνος)
καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἐλεγείοις ὡς ποιηρίου, οὕτως Ἄλλ' ἄγε κτλ.
V. 1. Ἄλλ' ἄγε Casaubonus, codd. Ἀλλά τε. — V. 4. ἐν Casaubonus,
codd. μίν. ibid. φυλακῇ τῆδε unus cod., alius φυλακῆς τῆσδε.

Fr. 5. Plutarch. Moral. Laconic. instit. 33.: Ἀρχίλοχον τὸν
ποιητὴν ἐν Λακιδαιμονίᾳ γινόμενον αὐτῆς ὄρας ἰδίωξαν, διότι ἐπέγνωσαν
αὐτὸν πεπονηκότα, ὡς κρεῖττον ἔστιν ἀποβαλεῖν τὰ ὄπλα, ἢ ἀποθανεῖν·
Ἀσπίδι — ἐθέλων· ἀσπίς ἐκείνη — κακίω. Et v. 1. 2. assert Strabo
X. p. 457. XII. p. 549. Adde vit. Arati T. II. p. 430. cd. Buhle.
et Aristophanis Pac. v. 1298. ubi dicit: Οὗτος δ' Ἀρχίλοχος
ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Σαίων μάχῃ (ἔστι δὲ ἔθνος Θράκης),
καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε, φέρας ἑαυτοῦ τὰ ὄπλα· αὐτὸν οὖν διαβίλλων λέγει.
Hemistichii, quod v. 3. deest, sententiam significat Aristophanes:
Ἀσπίδι — ἐθέλων. TP. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ'
ᾄδεις; ΠΑΙ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. TP. κατήσχυνάς γε τοικῶν.
ipsum autem versum redintegrat Sext. Empir. Hypotyp. III. 216.:
Ἀρχίλοχος δέ, ὡς περ σεμνυόμενος ἡμῖν ἐπὶ τῇ τὴν ἀσπίδα φέρας φεύγειν,
ἐν τοῖς ποιήμασιν περὶ αὐτοῦ φησὶν· Ἀσπίδι — ἐθέλων. αὐτὸς δ' ἐξέ-
φυγον θανάτου τέλος. Respiciunt Philostr. vit. Apoll. p. 55. Aelian. V.
H. X. 13. Eustath. ad Dionys. v. 533. V. 1. παρὰ θάμνω, Plut.
περὶ θάμνω, Strabo alt. loco περὶ θάμνων. — V. 2. ἔντος Brunckius,
vulgo ἐντός. — V. 4. ἐξαῦτις Schaeferus, vulgo ἐξαῦθις.

Fr. 6. Schol. Soph. El. 95.: Ξεῖνια Ἀρεως τραγύματα καὶ φόνοι·

7.

Αισιμίδη, δηλήμον' ἐπιρρήσιν μελεδαίνων,
οὐδεις ἄν μάλα πόλλ' ἡμερόεντα πάθῃοι.

8. [48.]

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΑ.

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μελπόμενος θαλίης τέρωεται οὐδὲ πόλις·
τοίους γὰρ κατὰ κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν, οἰδαλέους δ' ἴσχομεν ἄμφ' ὀδύνη
5 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τόδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
ἔξαυτις δ' ἐτέρους ἐπαμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα
10 τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

9. [85.]

Κρύπτωμεν δ' ἀνηγρὰ Ποσειδάωνος ἀνακτος
δῶρα.

Καὶ Ἀρχιλόχος· Ξείνια κτλ. Cf. Suidas v. ξείνια et ἐξένισιν — Ξείνια
δυσμενείαν Brunckius, vulgo ξείνια δυσμενείασι. ibid. χαριζόμενοι,
Suidas χαριζόμενος.

Fr. 7. Oris p. 55. 22.: Ἐπιρρήσις ὁ φόβος καὶ ἡ κληρονομία,
ἐνθεν λοιπὸν καὶ ἐπιρρήσις. Ἀρχιλόχος ἐν ἐλεγείοις· Αἰσιμίδη,
δηλοῦμεν κτλ. V. 1. δηλήμον' Ruhnkenius, δήμου μὲν Elmslejus.

Fr. 8. Stobæus Flor. CXXIV. 30.: Ἀρχιλόχου. V. 1. ἀστῶν,
Grotius conjecit αὐτῶν. — V. 2. μελπόμενος scripsi, vulgo μεμφό-
μενος. ibid. οὐδὲ πόλις, Scaliger conj. οὔτε πόλις. — V. 4. ἔκλυσεν,
οἰδαλέους unus cod., vulgo ἔκλασεν ὕδαλίους vel ἔκλαυσεν οἰδαλέους,
Gaisf. ἔκλυσε, μυδαλέους. ibid. ἴσχομεν ἄμφ' ὀδύνη unus cod., Arsen.
Voss. ἄμφ' ὀδύνη ἴσχομεν, Trincav. ἄ. ὀδύνης ἴσχομεν, Gaisf. ἄμφ' ὀδύνης
ἔχομεν. — V. 6. ἐπὶ κρατερὴν, Ars. ἄμφι κρατέην. — V. 7. δ', Trinc.
τ'. — V. 9. ἑτέρους unus cod., vulgo ἑτάρους, Ars. ἑταίρους. Respicit
Philostr. vit. Apoll. p. 306.: ἐνθυμηθέντας τὸν τοῦ Ἀρχιλόχου τοῦ
Παρίου λόγον, ὃς τὴν ἐπὶ τοῖς λυπηροῖς καρτερίαν τλημοσύνην καλῶν,
θεῶν αὐτὴν φησὶν εὐρημα κτλ. Deinde poeta videtur ipsum nau-
fragium descripsisse, vid. Longin. c. 10. 6.

Fr. 9. Schol. Aeschyl. Prometh. v. 616.: τὸ δωρεῶν ἐπὶ συμφορᾶς
λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακοῦ, ὡς καὶ Ἀρχιλόχος· Κρύπτωμεν (vel Κρυπτάμεν)
ἀνηγρὰ Ποσειδάωνος (vel ἀναδρα sive ἀνιδρα Ποσειδῶν) ἄ. δ. Emendavit
Schneidewinus.

10. [45.]

Πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι
θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον . . . .

11. [44.]

Εἰ κείνον κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
Ἥφαιστος καθαρῶσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

12. [53.]

Οὔτε τι γὰρ κλαίων ἠήσομαι οὔτε κάκιον
θήσω τερπώλας καὶ θαλίας ἐρέπων.

13. [81.]

Πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεΐη.

14.

Πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περικλεες, ἀνδρὶ διδωσιν.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

15.

Ἵψηλούς Μεγάτιμον Ἀριστοφῶντα τε Νάξου
κίονας, ᾧ μεγάλη γαῖ, ὑπέπερθεν ἔχεις.

Fr. 10. Schol. Ap. Rh. I. p. 824.: Θεσσάμενοι, ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες· θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἰκετεύσαι. Καὶ Ἀρχίλοχος· Πολλὰ δ' κτλ. εὐπλοκάμου, Thierschius εὐπλοῖμος conj.

Fr. 11. Plutarchus de audiend. poet. c. 6.: ὅταν δὲ (Ἀρχίλοχος) τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου ταφῆς λέγει θρηναῶν μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν· Εἰ κείνου κτλ., τὸ πῦρ οὕτως, οὐ τὸν θεὸν προσηγόρευσεν.

Fr. 12. Plutarchus de audiend. poet. c. 12: Πάλιν ὁ Ἀρχίλοχος οὐκ ἐπαιεῖται λυπούμενος μὲν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τῆς ἀδελφῆς διεφθαρμένῳ κατὰ θάλασσαν, οἶνον δὲ καὶ παιδιᾶ πρὸς τὴν λύπην μάχεσθαι διανούμενος· αἰτίαν μὲντοι λόγον ἔχουσαν εἶρηκεν· Οὔτε κτλ.

Fr. 13. Maxim. Planud. Walz. T. V. p. 441.: καὶ ὁ ἐν Μιλήτῳ θεός — καὶ πάλιν· Πάντα κτλ. θνητοῖς unus codd., reliqui βροτοῖς, ed. Ald. δὲ βροτοῖς. Archilochi esse ostendit Joh. Sicel. ibid. T. VI. p. 96.: Πάντα γὰρ πόνος τεύχει θνητοῖς κατ' Ἀρχίλοχον μελέτη τ' ἀρίστη. Fortasse autem scribendum est: μελέτη δὲ τ' ἀριστον.

Fr. 14. Stob. Ecl. Phys. T. I. p. 194. sine poetae nomine, sed Archilochi recte vindicavit Liebel.

Fr. 15. Anthol. Pal. VII. 441.: Ἀρχιλόχου· Εἰς Μεγάτιμον καὶ Ἀριστοφῶντα Νάξιους. V. 2. γαῖ· Jacobsius, vulgo γᾶ.

16. [72.]

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
 "Ἴρη, κουριδίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

17. [57.]

Συκὴ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώναις
 εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

III. I A M B O I.

18. [9. 3.]

"Ἴδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχισ

ἔστηκεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής.
 οὐ γάρ τι καλὸς χώρος οὐδ' ἐπίμερος
 οὐδ' ἱρατός, οἶος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

19. [86.]

Κλαίειν Θάσον μὲν, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά.

Fr. 16. Anthol. Pal. VI. 133.: Ἀρχιλόχου.

Fr. 17. Athenaeus XIII. p. 594. C.: ἐφ' οἷς Ἴωνες ἀγασθέντες, ὡς φησι Μενεκράτης ἐν τῇ περὶ ἀναθημάτων, Παμφίλαν ἐκάλουν τὴν Πλαγγόνα. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχιλόχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· Συκὴ κτλ. si modo Archilochi sunt illi versus.

Fr. 18. Coniuncti duo fragmenta in unum. V. 1. et 2. leguntur apud Plutarch. de exil. c. 12.: Ἀρχιλόχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν γῆσον, εἰπὼν· Ἴδε κτλ. ἀγρίης scripsi, vulgo ἀγρίας. V. 3. et 4. affert Athen. XII. p. 523. D.: Ἀρχιλόχος ὁ ποιητὴς ἔπεριθεαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἤσσανος φησὶν· Οὐ γάρ κτλ. ὠνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς Ἀρχιλόχος φησὶν, ἀπὸ ποταμοῦ. V. 3. ἐπίμερος Schneidewinus, vulgo ἐπίμερος. — V. 4. alios legisse ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς apparet ex Hesychii glossa: Ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς· Ἀκίριος· ποταμός. cf. Plinius VIII. 15.: „Similiter est inter Sirin et Acirin Heraclia, aliquando Siris vocata.“

Fr. 19. Strabo XIV. p. 647.: Καλλίνος μὲν ὡς εὐτυχοῦντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχιλόχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζειν τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν, Κλαίειν Θάσον, οὐ κτλ. Heraclides Pont. Pol. XXII.: Οἱ Μάγνητες δὲ ὑπερβολῆν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχιλόχος φησὶν· Κλαίειν θ' ἀλασσῶν οὐ τὰ Μ. κ. Scripsi Κλαίειν Θάσον μὲν, corrigit male Κλαίω δὲ Θάσον. Respiciunt huc Clemens Strom. I. p. 397. Athenaeus X. p. 525. C. Harpocrat. p. 171. 5.

20. [15.]

Καὶ δὴ 'πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

21. [2.]

Οὐ μοι τὰ Γύγω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἶλέ πῶ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαιομαί
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

22. [89.]

Οὐδ' Ἀσίης γε καρτερός μηλοτρόφου.

23. [4.]

"Αναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
πήμαινε καὶ σφέας ἄλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

24. [17.]

Οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτίραν.

Fr. 20. Schol. Plat. p. 322. ed. Bekker.: Καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ ἐν καρὸς αἴση (Il. I. 378.) ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. Μίμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχιλόχος λέγων· Καὶ δὴ κτλ. Respicit Schol. Il. i. 378.: τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴση. ἀπὸ τῶν Καρῶν, οὓς αἰεὶ λουδορεῖ ὁ ποιητής, οἷον ἐν μοίρᾳ Καρὸς, οἷονεὶ δούλου — Ἀρχιλόχος δὲ τιμῶμαι αὐτὸς ἐν μισθοφόρῳ καὶ τοῦ τυχόντος στρατιωτοῦ μοίρᾳ.

Fr. 21. Aristoteles Rhet. III. 17.: καὶ ὡς Ἀρχιλόχος φέγει, ποιεῖ γὰρ — λέγοντα Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχή· Οὐ μοι τὰ Γύγω. Sed quatuor versus servavit Plutarch. de tranquill. an. c. 10. sine poetae nomine. V. 1. Affert corrupte Ruffinus p. 2713. respicit Herod. I. 12.: τοῦ (Γύγου) καὶ Ἀρχιλόχος ὁ Πάριος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γεγόμενος ἐν ἰάμβῳ τριμήτρῳ ἐπεμνήσθη. — V. 3. μεγάλης κτλ. ex Archilocho citat Schol. Aesch. Prometh. 224. Cf. Argum. Soph. Oed. Tyr.

Fr. 22 Schol. Eur. Med. p. 713.: Καὶ τὸν ἐγκρατῆ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχιλόχος· Ἢ δ' Ἀσίη τε κ. κτλ. Adde Schol. Od. o. 534., ubi ὁ Ἀσίης κρατερός μηλ. scriptum, et Eustath. p. 1790. 17.: Ἀσίης καρτ. μ. ὃ ἐστὶν ἀρχων. Scripsi Οὐδ' Ἀσίης γε.

Fr. 23. Macrobius Saturn. I. 17.: Alii cognominatum Apollinem putant ὡς ἀπόλλυντα τὰ ζῶα; exanimat enim et perimit animantes, cum pestem intemperie caloris immittit; ut Archilochus: Ἄναξ κτλ. V. 2. σφέας Schneidewinus, vulgo σφᾶς.

Fr. 24. Schol. Hom. Il. λ. p. 786.: Ἢ διπλή, ὅτι Ἀρχιλόχος ὑπερτίραν τὴν νεωτίραν ἐδέξατο· Οἴην κτλ. ἀπὸ τοῦ τὴν νεωτίραν. Λυκάμβεω Elmslejus, vulgo Λυκάμβειος.

25. [7. 13.]

Ἐχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἣ δὲ οἱ κόμη
 ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

26. [12.]

Ἐσμυρισμένας κόμας
 καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρον ἠράσασατο.

27. [11.]

Οὐκ ἂν μύροισι γραῦς τοῦσ' ἠλείφετο.

28. [5.]

Ἵσπερ παρ' αὐλῶ βρῦτον ἦ Θρηῆξ ἀνήρ
 ἦ Φρὺξ ἔβρυνζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

29. [26.]

Κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο δυσημένης βάβαξ.

Fr. 25. Conjunxi duo Fragm. in unum, quae de Neobule aperte dicta sunt; prius affert Ammonius p. 125. ed. Valck.: Ῥόδον καὶ ῥοδωνιά καὶ ῥοδῆ διαφέρει· ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιά δὲ ὁ τόπος, ῥοδῆ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχιλόχος· Ἐχουσα — ἄνθος. Cf. Philemon p. 63. et Moschopol. ubi ἀφίετο pro ἐτέρπετο legitur. V. 1. affert etiam Etym. M. p. 441. 49. V. 2. initium ῥοδῆς τε κ. ἂ. Athenaeus II. p. 52. F. et Eustath. ad Od. p. 1963. 49. (ubi te omissum). Posterius Synesius Laud. Calv. p. 75. B.: Ἀρχιλόχος ἐπαινίας αὐτήν (τὴν κόμην), ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν (fortasse ὡς ἂν) ἐν ταιρας σώματι. λέγει δὲ οὕτως· Ἡ δὲ κτλ. V. 3. κατεσκίαζε Bentleyus, vulgo κατασκιάζει.

Fr. 26. Athen. XV. p. 688. C.: καὶ ἀλλαχοῦ δ' (Ἀρχιλόχος) ἔφη· Ἐσμ. κτλ. V. 1. ἐσμυρισμένας, Wakefieldius ἐσμυρισμένη.

Fr. 27. Athen. XV. p. 688. C.: Τῷ τοῦ μύρου ὀνόματι πρώτος Ἀρχιλόχος κίχρηται λέγων· Οὐκ ἂν κτλ. Cf. Eustath. ad II. p. 1300. 39. Adde Plut. vit. Pericl. c. 28.: ταῦτα τῆς Ἑλληνικῆς λεγούσης ὁ Περικλῆς μειδιάσας ἀτρέμα λέγεται τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πρὸς αὐτήν εἰπεῖν· οὐκ ἂν μ. γρ. τοῦσ' ἠλείφω. γραῦς, Schneidewinus γρηῦς.

Fr. 28. Athen. X. p. 447. B.: Τὸν κρήθρον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσαν. Ἀρχιλόχος· Ἵσπερ κτλ. V. 1. παρ' αὐλῶ Dindorfius et Hermannus, vulgo αὐλῶ. ibid. Θρηῆξ Toupius, vulgo Θρηῆξ. — V. 2. κύβδα δ' ἦν codd. opt., alii κύβδ' ἔην. ib. πονευμένη, Toupius conjecit πωλευμένη.

Fr. 29. Origo Theban. p. 37. 4.: Βάβαξ ὁ λάλος. Ἀρχιλόχος· Κατ' κτλ. Et. M. p. 183. 50. sed eundem versum Aristot-

30. [19.]

Πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκιῶ.

31. [79.]

*᾿Ωστ' ὄνου Πριηνείος
κῆλωνος ἐπλήμυρον ὄτρυγητάγου.*

32.

Κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέβλυσαν.

33. [25.]

Ἄλλ' ἄλλος ἄλλῳ καρδίην λαίνεται.

34. [22.]

Χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτίς κεκαρμένος.

35. [20.]

Προὔθηκε παισὶ δεῖπνον αἰνῆς φέρων.

phani tribuit, atque pro *δυσημένης* exhibet *μισητός*, idque etiam tuetur Etymol. Vindob. Cod. CXXXI., qui poetae nomine omisso affert.

Fr. 30. Harpocratio p. 143. 7.: *Παλινσκιον* — Ἄρχιλόχος *τριμέτροις*: Πρὸς κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐν σκοτεινῷ. Eadem Suidas, *ἐκλίνθησαν* Tourpius, vulgo *ἐκνήθησαν*.

Fr. 31. Etym. M. p. 167. 24.: *Τρύγη* ἐστὶν ὁ *Δημητριακὸς καρπός*, ὡσπερ Ὄνου κῆλωνος ὄτρ. παρὰ Ἀρχιλόχῳ, ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου. Auctius Eustath. Odyss. θ. p. 1597. 28.: *Κῆλων μὲν πεποιήται ἀπὸ τῶν ὀχευτιῶν ὄνων*. Ἀρχιλόχος: ᾿Ωστ' ὄνου Πριηνείως κῆλωνος ἐπλήμυρον. V. 1. Πριηνείος Elmslejus scripsit, sed ὡστ' quoque corruptum est, fortasse legendum τῷ ὄνου. — V. 2. ὄτρυγητάγου, alios ἄτρυγητάγου legisse apparet ex Hesychio: Ἄτρυγητάγου, πολυφάγου· τρύγη γὰρ ὁ *Δημητριακὸς καρπός*.

Fr. 32. Photius p. 193. 22.: *Κύψαι*: ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχιλόχος· *Κύψαντες* κτλ. ἀπέβλυσαν scripsi, vulgo ἀπέφλοσαν, Schneidewinus male ἀπέφλυσαν.

Fr. 33. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 20. ed. Potter.: Ἀρχιλόχος εἶρηκεν· Ἄλλ' κτλ. παρὰ τὸ Ὀμηρικόν (Odyss. ξ. 228.) Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνήρ ἐπιτέρπεται ἔργοις. Idem affert Sext. Emp. XI. p. 699.

Fr. 34. Etym. M. p. 311. 40.: Ἐγκυτὶ ἐπιτόχημα σημαῖνον τὸ ἐν χρῶ. Ἀρχιλόχος· *Χαίτην* κτλ. τουτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέματι. Scripsi *ἐγκυτίς*, vulgo *ἐγκυτὶ*, cf. Johann. Alexandr. p. 38. 20. ed. Dindf.: *ἐγκυτίς* χωρὶς τοῦ ὁ *Καλλιμαχος* εἶπεν· σὺ δ' ἐγκυτὶ τέκνον ἐκίρω.

Fr. 35. Etym. M. p. 32. 26.: *Αἰηνές*: τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον· Ἀρχιλόχος· *Προὔθηκε* κτλ.

36. [8.]

Βούς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἴδρις.

37. [16.]

Τοῖον γὰρ αὐλήν ἔρκος ἀμμιδεδρομεν.

38.

Ἄμισθι γάρ σε πάμπαν οὐ διδάζομεν.

39. [18.]

Ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιοῦτου φυτοῦ
ἔησιν.

40. [21.]

Ἰστη κατ' ἠκὴν κύματός τε κἀνέμου.

41. [24.]

Μετέρχομαί σε, σύμβολον ποιεύμενος.

42. [27.]

Τρίαϊναν ἐσθλὴν καὶ κυβερνήτης σοφός.

Fr. 36. Etym. M. p. 530. 27.: Κορωνός· ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύην. Ἀρχιλόχος· Βούς κτλ.

Fr. 37. Schol. Hom. II. ι. ν. 90.: Τὸ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ (sc. περιέχειν πανταχόθεν τὸ κατὰ μέσον ἀποδομημένον)· οἶον καὶ Ἀρχιλόχος δηλοῖ, ποιήσας· Τοῖον κτλ.

Fr. 38. Apollon. Dyscol. de Adv. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 571. 12.: Τὸ Ἀρχιλόχειον συνεστάλη· Ἄμισθι κτλ. διδάζομεν Elmslejus, vulgo διάζομεν.

Fr. 39. Schol. Theocr. II. 48.: ἴσως φυτὸν αὐτὸ (ἵππομανές) ἔφη Θεόκριτος οἰοῖν φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πάλαις· λέγει γὰρ καὶ Ἀρχιλόχος· Ἐσθλὴν κτλ. εἴκασιν. At recte Tourpius ἴσων vel ἔησιν scripsit.

Fr. 40. Etymol. M. p. 424. 18.: ἠκὴ· ἡ δέξυις τοῦ σιδήρου· Ἀρχιλόχος· ἰστη κτλ. Etym. Vindob. Cod. CLVIII.: Ἀρχιλόχος· ἰστηκὴ κατήκη κτλ.

Fr. 41. Schol. Pind. Olymp. XII. 10.: Φιλόχορος τὰς ἐκ φήμης μαντείας — σύμβολά φησι λέγεσθαι, ὡς Ἀρχιλόχος· μετ. σε σύμβ. ποιούμενη· χρῆσασθαι δὲ αὐτοῖς πρώτην Διμήτρα. ubi codd. duo ποιούμενος et Schol. II. φ. 199.: ἰωνικῶς ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀνέμους, ὡς Ἀρχιλόχος· μετέρχομαι ἐς σύμβουλον ποιεύμενος.

Fr. 42. Ammon. Herm. in V. voc. Porphyg. p. 9.: ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνοι σοφὸν ὠνόμαζον τὸν ἦντινα οὐκ μετιόντα τέχνην, ὡν εἰς ἦν καὶ ὁ Ἀρχιλόχος λέγων· Τρίαϊναν κτλ.

43. [73.]

Φηλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλευμένω.

44.

Ἄσπις μὲν οὐκέτ' ἐστὶ μοι, λίγδον δ' ἔχω.

IV. ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΟΙ.

45. [83.]

Ὡ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
ρήματ'.

46. [10.]

Ἐὰ Πάρον καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

Fr. 43. Eustath. ad Od. p. 1889. 2.: Φηλητοῦ δὲ τοῦ εἰρημένου
χρῆσις μὲν παρὰ τε Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐν τῷ Φηλήτῳ ν. π. π. π.
ἔχουσι κλέπτῃ νυκτιλόχῳ. Scripsi Φηλήτα, vel potius Φηλήτα, ut Anti-
machus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1187.: Παρὸς τε κναροχαίτα
Ποσειδάωνι πεποιθώς.

Fr. 44. Marius Plotius p. 272. ed. Gaisf.: „trimetrum iambicum
purum acatalectum Archilochium, de quo paulo ante tractavi.
Ἄσπρις μὲν οὐκ ἔσσι μοι λύνος βαθύς.“ sed codex ΑΣΚΙCΜΕΝ
ΟΤΚΕCΕCΤΙΝΟΙΔΙΧΝΟΧ. quae emendavi, conferas Sopho-
clem apud Polluc. X. 190.: Ἄσπις μὲν ἡμῖν λίγδος ὡς πυκνομματεῖ.
Nisi forte de clypeo abjecto fuit sermo, cf. supra Eleg. Fr. 4.
Alia quoque apud Plotium videntur Archilochi esse, sed cor-
ruptissima sunt, ut p. 268. „De puro iambico trimetro Archi-
lochio exempla Graeca haec sunt: — ΕΠΟΝ ΚΙ ΔΕΙ ΚΥΕΜΥ
CΙΑΙΤΕΝΗΠΡΟΑΙ.“ An forte Πίθηκος ἦι θηριῶν ἀποκριθεὶς? Et
p. 271.: „Fiet Archilochium, de quo paulo ante tractavi: ΑΝΤΟΝΙ
ΝΟΤΙΜΟΤCΑ ΠΡΟC ΑΔΜΙCΑΤΟC.“ Denique Dimeter latet
p. 277.: „Dimetrum acatelectum Archilochium, de quo supra docui:
ΦΑΒΟΤΛΟCΕC ΘCΘΙ. ΛΟΙC.“

Fr. 45. Aristoph. Pac. v. 582.: Ὡ σοφώτατοι γεωργοί,
τὰμὰ δὴ ξυνίετε ρήματα. ubi Scholia: Πρὸς ταῦτα καὶ Κρατινος
ἐν Πυτινῇ πεποίηκεν Ὡ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ ξυνίετε. ἐστὶ δὲ
πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου Λιπερνῆτες κτλ. Adde Etym. M. p. 566. 53.:
Λιπερνῆτας φησὶν Ἀριστόξευος (Ἀρχιλόχος Meinekius scripsit) τοὺς
ἀλλεῖς καὶ θαλασσίους ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς ἀλὸς διαπιπράσκειν καὶ ζῆν. συ-
νίετε scripsi, legebatur ξυνίετε.

Fr. 46. Athen. III. p. 76. B.: Τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῆ ρήσῳ
(σύνων) — Ἀρχιλόχος μνημονεύει, λέγων οὕτως: Ἐὰ κτλ. Nisi forte
hic versus est tetrameter iamb.

47. [87.]

Ὡς Πανελλήνων διζύς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

48. [45.]

Μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος

τῆσδ' ὑπὲρ νόσου κρεμάσθω.

49. [35.]

Γλαῦκ', ὄρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἴσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

50. [29.]

Καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

51. [32.]

Τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,

Fr. 47. Strabo VIII. p. 370.: 'Ἡσίδον μῆτοι καὶ Ἀρχίλοχον ἥδη εἰδάναι (φησὶν Ἀπολλόδωρος) καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προτιθῶν λέγοντα, ὡς Πανελλήνης ἐμνήσατο αὐτὰς, τὸν δὲ εἰς Πανελλ. κτλ.

Fr. 48. Schol. Pind. Ol. A. p. 97.: 'Ἀλκαῖος καὶ Ἀλαμῶν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ἐποίησε δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· Μηδ' κτλ. Plutarch. praecepta ger. reip. c. 6. Respicit Pausan. X. 31. 2. ὑπὲρ Plut., ὑπὸ Schol. Pind.

Fr. 49. Heraclides Pont. Allegor. Hom. IV. 12. ed. Schow.: Ἀρχίλοχος ἐν τοῖς Θρακικοῖς ἀπειλημῖνος δεινοῖς τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύθῳ, λέγων ὡδὲ πως· Γλαῦκε κτλ. Plut. de superst. c. 8. eadem usque ad χειμῶνος v. 3. affert, omisso auctoris nomine. V. 1. Scholiasta Hermog. T. V. p. 526. V. 1. et 2. Theophrastus de Sign. Tempest. III. p. 798. 11. ed. Schneider.: Ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς ὄρους νέφος ὀρθὸν στή, χειμῶνα σημαίνει, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος· Γλαῦχ' ὄρα. V. 1. Γλαῦκ' scripsi, vulgo Γλαῦχ' vel Γλαῦκε. — V. 2. Γυρέων Nylander et Lobeckius, Heraclides γυρέων, Plutarch. γυρέων, γυρεῶν, γυρεῦον, Theophr. ἄκρας ὀρθόν.

Fr. 50. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 12. ed. Potter.: Ἀρχίλοχος ἐκείνο μεταφράζων Νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐκ πείρατα κείται, διὰ τοῦδε τοῦ ἰάμβου δηλὸς ἐστὶ· Καὶ κτλ. θάρσυνε Elmslejus, vulgo θαρῶναι.

Fr. 51. Stob. Flor. CV. 24.: Ἀρχιλόχοιο. V. 1. τιθεῖν ἅπαντα Jacobsius, vulgo τίθει πάντα, unus cod. τ' εἰ θεῖα πάντα. Cf. Aeschyl. Pers. v. 234.: ταῦτα δ' ὡς ἐπίσσει πάντα θήσομεν θεοῖσι, Schneidewinus conjecit τοι φέτα πάντα.

πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
 ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίνεται κακά,
 5 καὶ βίου χρήμη πλανᾶται καὶ νόου παρήγορος.

52. [33.]

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,
 οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ἰπεξυρημένον,
 ἀλλὰ μοι μικρός τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
 ροϊκός, ἀσφαλῆως βεβηκώς, κάπινώμασιν δασύς.

53. [39.]

Ἐπὶ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
 χίλιοι φωνῆς ἔσμεν.

54. [98.]

. . . Ἀμυδρῶν χοιράδων
 ἐξαλεύμενος.

V. 4. κλίνουσ' Valckenarius, vulgo κινούσ'. *ibid.* γίνεται, *legatur* γίνεσθαι. — V. 5. χρήμη Abreschius, vulgo χρῆ μῆ, Schoemannus conjecit καὶ βλον χρήμη, πλάναι τε καὶ νόος παρήγορος.

Fr. 52. Dio Chrysost. T. II. p. 8. Reisk. affert v. 1. 2. et ex parte v. 3. 4.: 'Ο δ' Ἀρχιλόχος περὶ στρατηγῶν λέγων οὕτω φησὶν· Οὐ — ἀλλὰ μοι, φησὶν, εἴη φαιβός ἀσ. β. καὶ ἐπινοήμασιν δασύς. Eadem ex parte exhibit Galenus T. V. p. 618. et p. 630. ubi v. 1. et 3. 4. leguntur. V. 1. διαπεπλιγμένον Hemsterhusius, Dio διαπεπληγμένον, Galen. διαπεπηγμένον. — V. 3. ἀλλὰ μοι μικρός τις εἴη Jacobsius, Galenus priore loco ἀλλὰ μικρός τις εἴη, altero ἀλλ' ὅς μοι μακρός εἴη. Schol. Theocr. IV. 49.: ροϊκόν· τὸ καμπύλον· Ἀρχιλόχος· ἀλλὰ μοι ροϊκός τις εἴη κατὰ κνήμην ἰδεῖν. — V. 4. φοϊκός Galenus diserte commemorat, et ita Schol. Theocr., φαιβός Dio, atque ita Pollux II. 193.: φαιβός καλοῦσιν οἷς καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη, βλαισούς δὲ οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔξω ἀπόστραπται· καὶ τὸ μὲν Ἀρχιλόχος, τὸ δὲ Ξενοφῶν λέγει. Respicit haec Herodes Attic. ap. Philostr. vitt. Soph. p. 552.: καὶ κνήμην μικρὸν εἰς τὰ ἔξω κνητουμένην καὶ παρῆχουσαν τῇ βάσει τὸ εὖ βεβηκέναί. *ibid.* ἀσφαλῆως Galenus, ἀσφαλῶς Dio. *ibid.* κάπινώμασιν δασύς scripsi, Dio καὶ ἐπινοήμασιν δ. Galenus contra ποσὶ, καρδίας πλείως, quae recte improbavit Schneidewinus.

Fr. 53. Plutarch. vit. Galb. c. 27.: Ὡσπερ δὲ φησὶν Ἀρχιλόχος· Ἐπὶ τὰ πλ., οὕτω τότε πολλοὶ τοῦ φόνου μὴ συνεπαφάμενοι, χεῖρας δὲ καὶ ἔσφη καθαιμάσσοντες ἐπιδείκνυντο.

Fr. 54. Schol. Nicand. Ther. 34.: τὸ ἀμυδρῶν ἀντὶ τοῦ χαλεπόν· καὶ παρ' Ἀρχιλόχου εὐφραι εἰπόντι· ἀμυδρῶν χοιράδων ἐξαλεύμενος. Ita codd., vulgo ἀμυδρῶν χοιράδ' ἐξαλευάμενος.

55. [42.]

Ἐλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καταναεῖ,
ὄξυς ἐλλάμπων.

56. [74.]

Ἐρξίω, ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

57. [34.]

Οὐ τις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν, καίπερ ἴφθιμος, θανόν
γίνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοῦ διώκομεν
οἱ ζοοί· κάκιστα γὰρ τῷ κατθανόντι γίνεται.

58. [40.]

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

59. [75.]

Ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς τι δρωῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

60. [31.]

Θυμέ, θυμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκᾶμενε,
ἀναδέκεν, μένων δ' ἀλέξειε προσβαλῶν ἐναντίον

Fr. 55. Plut. Sympos. III. 10. 2.: Τὸν δὲ ἥλιον ἀναρπάζειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωματίων τὸ νοτιερόν διὰ τὴν πύρωσιν· πρὸς δὲ καὶ τὸν Ἀρχιλόχον εἰρηκῆναι φυσικῶς· Ἐλπομαι κτλ. Respicit Hesychius Σείριος· ὁ ἥλιος καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. σιφλου κυνὸς δίκην Σοφοκλῆς τὸν ἀστρῶν κίνα, ὁ δὲ Ἀρχιλόχος τὸν ἥλιον.

Fr. 56. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739.: καθάπερ ἀμύλει κάκεινο τὸ ἔπος (II. σ. 309.) ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα, μεταποιῶν αὐτὸς (ὁ Ἀρχιλόχος) ὡς πῶς ἐξηγέγκατο· Ἐρξῶ· ἐτήτυμον κτλ. Scripsi Ἐρξίω, Meinekius Ἐρξ' ἰών conjecit.

Fr. 57. Stob. Flor. CXXVI. 4.: Ἀρχιλόχου. V. 1. καίπερ ἴφθιμος Porsonus, vulgo καὶ περίφημος. — V. 2. et 3. γίνεται, Gesnerus γίγνεται. ibid. ζοοῦ Porsonus, vulgo ζωοῦ. — V. 3. οἱ ζοοὶ Porsonus, vulgo ζωοί. ibid. γὰρ scripsi, vulgo δέ. ibid. κατθανόντι. Schneidewinus, vulgo θανόντι.

Fr. 58. Stob. Flor. CXXV. 5.: Ἀρχιλόχου. Adde Clem. Alex. Strom. VI. p. 738. et Schol. Odys. X. 412., ubi κερτομεῖν legitur.

Fr. 59. Theophil. ad Autolyc. II. p. 194.: ὁμοίως καὶ Ἀρχιλόχος· Ἐν δ' ἐπίσταμαι κτλ. Fortasse respicit hac Pollux VI. 147.

Fr. 60. Stob. Flor. XX. 28.: Ἀρχιλόχου. V. 2. ἀναδέκεν, μένων δ' scripsi, codd. ἀνὰ δὲ εὖ (Gesn. ἐνάθεν) δυσμενῶν δ', nisi forte malis δυσῶν δ' ἀλέξειε.

στέρνον, ἐν δόκοισιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
 ἀσφαλῶς· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλω,
 5 μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρευο.
 ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσγάλα
 μὴ λίην· γίνωσκε δ' οἶος ἕνυσμός ἀνθρώπου ἐχει.

61. [100.]

. . . . Σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπήγγχεο.

62. [14.]

. . . Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε θυμένων πιεῖν,
 ὡς ἐρέω.

63. [90.]

Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
 Λεωφίλῳ δὲ πάντ' ἀνεῖται, Λεωφίλου δ' ἀκούεται.

64. [1.]

Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκτητον μέθῃ,
 οὔτε τίμον εἰσένεγκας . . . . .

V. 3. ἐν δόκοισιν *marge Gesneri*, ἐν δοκοῖσι *unus cod.*, Valckenarius ἐνδόκοισιν, fortasse recte. — V. 5. οἴκῳ, Ilgenius conjecit οἴκῳ. — V. 6. ἀσγάλα *unus cod.*, vulgo ἄσγαλλε. — V. 7. γίνωσκε, legebatur γίνωσκε. *ibid.* ἕνυσμός, aliquot codd. ἕνυμός.

Fr. 61. Aristotel. Polit. VII. 7.: πρὸς γὰρ τοὺς συνήθεις καὶ φίλους ὁ θυμὸς αἰρταί μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνώστους ὀλιγοραῖσθαι νομίσας· διὸ καὶ Ἀρχίλοχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν. οὐ γὰρ δὴ π. φ. ἀπάγγχεο. Prius Meinekius, posterius ego correxi. Apparet hoc pertinere ad idem carmen, ex quo petitum Fr. 60.

Fr. 62. Athen. X. p. 433. E.: Τῆς δὴμης οὐδὲν ἔστι πολυποθητότερον — καὶ ὁ Ἀρχίλοχος· Μάχης κτλ.

Fr. 63. Herodianus περὶ σχημ. p. 57. 2.: Ἔστι τὸ τοιοῦτον σχῆμα (πολύπτετον) καὶ παρὰ τισι τῶν ποιητῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ· Νῦν δὲ κτλ. V. 1. Νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν *cod. opt.*, vulgo νῦν μὲν Λεώφιλος. *ibid.* Λεώφιλος, *unus cod.* Λεωφίλου. — V. 2. πάντ' ἀνεῖται *scripsi*, vulgo πάντα κείται, nisi malis πάντ' ἀνέκται. Λεωφίλου δ' ἀκούεται Porsonus, libri Λεώφιλε δὲ ἄκουε vel Λεώφιλος δὲ ἄκουε.

Fr. 64. Athen. I. p. 7. F.: ὅτι περὶ Περιμελίστους φησὶν Ἀρχιλόχος ὁ Πάριος ποιητὴς ὡς ἀπλήτου ἐπεισιπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. Δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πίνεσθαι καὶ λυφρὰν νῆσον οἰκίειν ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξία διαβάλλεσθαι — πολλὸν κτλ. — Ἀρχίλοχος. V. 1. μέθῃ Casaubonus, vulgo μεθύων. — V. 2. οὔτε *codd.*, vulgo οὔτ' ἔτι vel οὔτε κτλ. Cf. Eustath. p. 1148.: μὴ

οὐδὲ μὴν κληθεῖς [ἐς ἡμᾶς] ἤλθες, οἷα δὴ φίλος,
ἀλλὰ σ' ἡ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
5 εἰς ἀναίδην.

65. [37. 48.]

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτινέω παῖ,
γίνεται θνητοῖς, ὀκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγῃ,
καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὀκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

66.

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

67. [43. 96.]

Εἰ γὰρ ὦν ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν
καὶ πεσεῖν δρῆστην ἐπ' ἄσκον κηπί γαστρὶ γαστέρα
προςβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς.

τινα τῖμον εἰσενεγκῖν, εἰπεῖν κατὰ Ἀρχιλοχόν. *ibid.* εἰσένεγκας scripsi, vulgo εἰσῆνεγκας. Porsonus ἐσθίων θ' ὦν οὔτε τῖμον οὔτιν' εἰσῆνεγκας. — V. 3. οὔτε Casaubonus, vulgo οὐδέ. κληθεῖς, Porsonus adjecit ἐς ἡμᾶς. — V. 4. σ' ἡ Porsonus, vulgo σι. *ibid.* νόον codd., olim γῶν. — V. 5. ἀναίδην Dindorfius, libri ἀναίδιαν.

Fr. 65. V. 1. et 2. Theo Progymnasm. T. I. p. 153. ed. Walz.: Ὅμηρον μεταφράζων, ὅταν φησί· Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἡμᾶς ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε (Odys. σ. v. 135.) Ἀρχιλόχος· Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός (aliquot libri γὰρ θυμός) κτλ. Eadem Schol. in Hermogen. T. VII. p. 934. Diog. Laert. IX. 71. Suidas v. Πυθάρωνιοι. Stobaeus Ecl. Phys. T. I. p. 38. ed. Heeren. Plutarch. de vita Homeri c. 155. et de nobilitate c. 22. Adde Sext. Empir. VII. p. 398. — V. 1. θυμός, νόος γὰρ vel νόος Schol. Hermog., νοῦς Diog. et Suidas. *ibid.* παῖ Küsterus, vulgo παῖ. — V. 2. γίνεται, legebatur γλινται. *ibid.* ὀκοίην vel ὀκοίην plerique, ὀκοῖον Theo et Stob. *ibid.* ἐπ' ἡμέρην Diogenes, ceteri ἐπ' ἡμέραν. *ibid.* ἄγῃ Stobaeus, vulgo ἄγει. — V. 3. addidit Jacobsius ex Platonis Ergasia p. 397. E.: ὅποιοι γὰρ ἂν τις ὦσιν οἱ χράμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι· καὶ φρονεῦσι κτλ. Cf. Stobaeus Flor. XCII. 21. ubi ὀκοίους, apud Platonem olim legebatur ὀκοιοι.

Fr. 66. Schol. Hom. Il. ε. 81.: Οἱ νεώτεροι κέρως τὴν συμπλοκὴν τῶν τριχῶν ὁμοίαν κέρωτι· Τὸν κτλ. Ἀρχιλόχος. Adde Plut. de sollert. anim. c. 24.: Τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλασπιστήν.

Fr. 67. Schol. Eurip. Med. 662.: ἄσκον τούτων λέγει τὸν περὶ τὸν γαστέρα τόπον Ἀρχιλόχος· καὶ πεσεῖ δρ. ἐπ' ἄ. κατὰ γ. γ. πρὸς-

68. [41.]

"Ημβλακον, και πού τιν' ἄλλον ἢδ' ἄλλῃ κινήσατο.

69. [30.]

Χρημάτων δ' ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἡλίου λάμποντος· ὕγρον δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δεός.

5 ἐκ δὲ τοῦ κᾶπιστα πιστὰ κἀπίελπτα γίνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδ' ἴν' ἂν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείρωνται νομόν
ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερ' ἠπίερον γένηται, τοῖσι δ' ἠλύγιον ὄρος.

70. [36.]

Κλυθ' ἀναξ Ἡφαιστε και μοι σύμμαχος γουνομένην
ἴλαος γενεῦ, χαρίζε δ' οἷάπερ χαρίζεαι.

βάλλειν μ. τε μηροῖς. ποσιῖν ed. Ven., cetera emendavit Elmslejus, qui adjunxit v. 1., quem servavit Plutarch. de EI ap. Delph. c. 5.: εἰ γὰρ ὄφελον, φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων, καὶ Ἀρχιλοχος· εἰ γὰρ ὡς κτλ. sed ὧν pro ὡς restituit Meinekius.

Fr. 68. Clemens Alex. Strom. VI. p. 739. 2. ed. Potter.: Ὁ Ἀρχιλοχος τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο μεταφῶρων (II. ι. 116.) Ἀσάμην οὐδ' αὐτὸς ἀναίναμαι, ὡδὲ πως γράφει· Ἡμβλακον κτλ. ἄλλῃ Hermannus, vulgo ἄτη.

Fr. 69. Stob. Floril. CX. 10.: Ἀρχιλόχου. Aristoteles Rhet. III. 17.: Ὁ Ἀρχιλοχος ποιῆ τὸν πατέρα λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς ἐν τῷ ἱάμβῳ· Χρημάτων δ' ἄελπτον οὐ. ε. οὐδ' ἀπ. V. 1. δ' addidi ex Aristotele. — V. 2. ἐπειδὴ Brunckius, vulgo ἐπειδάν. — V. 3. μεσημβρίας Schneidewinus, vulgo μεσημβρίας. — V. 4. ὕγρον Valckenarius, vulgo λυγρόν. Ego conjeci ἡλίου λάμπον· στενυγρόν. — V. 5. κᾶπιστα πιστὰ correxi olim, itaque Thierschius et Müllerus. Fortasse legendum κᾶπιστ' ἀπαντᾶ, libri οὐκ ἄπιστα πάντα. — V. 7. ἴν' ἂν Thierschius et Hermannus, vulgo ἴνα. — V. 8. ἐνάλιον Hermannus, vulgo εἰνάλιον. ibid. ἠχέεντα Meinekius, vulgo ἠχέεντα. — V. 9. ἠλύγιον scripsi, vulgo ἠδὺ ἦν. Hesychius ἠλύγων ὄρειαν· ἐν σκότῳ κατεχομένων et ἄλυγιων· σκοτεινῶν.

Fr. 70. Plut. de aud. poet. c. 6.: οἷον Ἀρχιλοχος μὲν ὅταν εὐχόμενος λέγῃ· Κλυθ' κτλ., αὐτὸν τὸν θεὸν ἐπικαλούμενος δῆλος ἐστίν. V. 2. ἴλαος, Seidlerus conjecit ἴλαος. ibid. γενεῦ Schneidewinus, vulgo γενοῦ.

71. [44.]

Αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λίσβιον παιήονα.

72. [38.]

Ὡς Διωνύσου ἀνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον, οἶνω συγκεραυνωθεὶς φρένας.

73. 74. 75. 76. [47. 110.]

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἐταίρων, τέρπεται δ' ἀκούων.

*

Φιλείην στυγνὸν περ ἰόντα μηδὲ διαλέγεσθαι.

*

Ἄστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί.

*

Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων.

Fr. 71. Athen. IV. p. 180. E.: Τὸ δὲ ἐξάρχων τῆς φόρμιγγος ἴδιον· διόπερ ὁ μὲν Ἡσιόδος φησιν — Ἀρχίλοχος· Αὐτὸς κτλ.

Fr. 72. Athen. XIV. p. 628. A.: Φιλίχορος δὲ φησιν, ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οἶνω αἰὲ διθύραμβοῦσαν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσι, τὸν μὲν Λόννησον ἐν οἶνω καὶ μέθῃ, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μιλποῦντας. Ἀρχίλοχος γοῦν φησὶν· Ὡς Διωνύσοι' ἄν. V. 1. Διωνύσου Hermannus, vulgo Διωνύσοι' vel Διωνύσοιο. Respicit, ut Meinekio videtur, Callimachus Fr. 223.: τοῦ τε μεθυπλήγος φορμίμιον Ἀντιλόχου, ubi Ἀρχιλόχου fuerit corrigendum. Archilocho Meinekio aliique tribuunt tetrametrum apud Plutarch. de cohib. ira c. 9.: Βαῖνε λάξ ἐπὶ τραχύλου, βαῖνε καὶ πέλα χθονί, et Gaisfordius ap. Zenobium l. 52.: ὄλην δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις ἐκφέρει λόγων· Ἀπεισίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο conjecit Ἀρχίλοχος.

Fr. 73. 74. 75. 76. Hephaestio p. 47.: πρῶτος δ' Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τὸ μεγέθει ταῦτα ἐν τοῖς τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰσοφαλλικοῦ· Τὸ γὰρ Ἐρασμονίδη Χαρίλαε· — Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέξων — ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων· καὶ πάλιν· φιλείην στυγνὸν περ ἰόντα. Et auctius idem p. 83.: Πρῶτος δὲ καὶ τούτοις Ἀρχίλοχος κίχρηται — Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμα τοι γελοῖον — Ἄστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί. et p. 86.: ὡσπερ Ἀρχίλοχος ἐν τῷ Ἐρασμονίδη Χαρίλαε et p. 87.: ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ Ἄστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν. et ibid.: Ἐπενοήσῃς δ' ἂν τις καὶ τρίτην διαφορὰν εἶναι τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτόν, καθ' ἣν ἀναπαίστω δοκῇ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι, Ἐρέω πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρπεται δ' ἀκούων. Φιλείην στυγνὸν περ ἰόντα μηδὲ διαλέγεσθαι. Et hoc quidem apparet versus Ἐρασμονίδη κτλ. et ἐρέω κτλ. conjungendos esse, sed fortasse statim addendus est tertius

V. ΕΠΩΔΟΙ.

77. [68.]

Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
ἀψυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

78. [77.]

Ἄλλὰ μ' ὀλυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

79. [6.]

ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρας
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὑβρις τε καὶ δίκη μέλει.

80. [69.]

Αἴνός τις ἀνθρώπων ὄδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καίετος ξυκωνίην
ἐμιξαν.

(Fr. 74.) Φιλίην κτλ. Fr. 75. ἦσαν scripsit Meinekios, vulgo ἦσαν. Respicit Athenaeus X. p. 415. D.: Ἀρχιλόχος δ' ἐν τετραμήτροις Χαρίλλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμωδοποιοὶ τὸν Κλειάνυμον καὶ Πτίσανδρον. Cf. Eustath. ad Od. p. 1630. 8. Aelian. Var. Hist. I. 27.

Fr. 77. Stob. Flor. LXIV. p. 12.: Ἀρχιλόχου.

Fr. 78. Hephaest. p. 98. 5.: Τρίτον δὲ ἐστὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάφτητον ἐκ δακτυλικῆς πενθημιμβρούς καὶ ἰαμβικῆς διμέτρου ἀκαταλήκτου. Ἄλλὰ κτλ.

Fr. 79. Stobaeus Ecl. Phys. I. p. 122.: Αἰσχύλου· ὦ Ζεῦ κτλ. At Archilocho vindicant Euseb. Praep. Ev. XIII. 12.: ὦ Ζεῦ, σὺ μὲν οὐρανοῦ κράτος, σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώποις φῆς λεωργὰ τε καὶ ἀθέμιστα. et Clemens Alex. Strom. V. p. 725. 10.: τοιαῦτα γὰρ ὁ Πάριος Ἀρχιλόχος λέγει· σὺ δ' ἔργα ἐπ' οὐρανοῦς ὄρας λεωργὰ καὶ ἀθέμις. V. 2. ἐπ' ἀνθρώπων ὄρας scripsi cum Schneidewino, Stob. ἐπ' οὐρανίων καὶ ἀνθρώπων ὄρας. — V. 3. καὶ θεμιστά scripsi, itaque Liebel., Stob. καθέμιτας, οἱ δὲ θ.

Fr. 80. Ammonius p. 6. ed. Valckenar.: Αἴνός καὶ παροιμία· ὁ μὲν γὰρ αἴνός ἐστι φησὶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημῆνος, ὡς φησι Δούκιος Ταρφέτιος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ ἀλόγων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· Αἴνός τις κτλ. Eadem leguntur apud Walz. Rhetor. II. p. 11. Eustath. II. p. 885. et Od. p. 1768. 61. Schol. Odys. ε. 509. Diogenian. Praefat. Paroem. p. 178. et Apostol. Praef. p. 2.

81. [82.]

Ὅρκον δ' ἐνοσφισθῆς μέγαν
ἄλας τε καὶ τράπεζαν . . . .

82. [60.]

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ᾧ Κηρυκίδη,
ἀχνυμένη σκυτάλη·
πίθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθεῖς
μοῦνος ἀν' ἔσχατιν·
5 τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλέη συνήνυτετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

83. [66.]

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔχινος ἐν μέγα.

Respicit huc Schol. Aristoph. Av. 602. Adde Philostrat. Imagg. p. 766. — V. 1. ὅδε omittit Schol. Hom. et Eustath. priore loco. sed altero ὅδ' ὡς. — V. 2. affert Apollonius in Bekk. Anecd. T. II. p. 490. 14. — V. 3. ἔμξαν Rhet. Walz. Diogen., Schol. Homer., ἴθιεντο Ammon., Eustathius utrumque commemorat.

Fr. 81. Origines c. Cels. II. 74.: Τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλοὶ ποιωνήσαντες ἀλῶν καὶ τραπέζης ἐπιβούλευσαν τοῖς συριστοῖς; καὶ πλήρης ἐστὶν ἡ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἱστορία τοιοῦτων παραδειγμάτων. Καὶ οὐκ ἴδιον γε ὁ Πάριος ἰαμβοποιὸς τὸν Δυκάμβην μετὰ ἄλας καὶ τράπεζαν συνθήκας ἀδειχάσαντα φησὶ πρὸς αὐτόν· Ὅρκον κτλ. Respicit Dio Chrysost. T. II. p. 400. ed. Reisk.: Ἀρχίλοχον οὐδὲν ὄντησαν αἰ ἄλας καὶ ἡ τράπεζα πρὸς τὴν ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὧν φησιν αὐτός. Videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. prius petitum.

Fr. 82. Ammonius p. 6.: καὶ πάλιν λέγει (Ἀρχίλοχος) ἐρέω — σκυτάλη. εἰτ' ἐπιφέρει· Πίθηκος ἦει κτλ. Videtur autem nihil inter v. 2. et 3. omissum esse. Eadem Apostolius Praef. 2. et v. 3—6. Eustath. p. 1768. — V. 2. affert Schol. Pind. Ol. VI. 154. Demetr. de elocut. 5. Cf. Athen. III. p. 85. E.: μνημονεύων αὐτῆς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης συγγράμματι. Cf. ibid. p. 451. C. Adde Walz. Rhet. IX. p. 5. Plutarch. Sept. Sap. Conviv. c. 18. — V. 3. Respicit Aristides T. II. p. 398. ed. Dindf. — V. 5. Respicit Plato Republ. II. ἡ. 365. C. Dio Chrysost. T. II. p. 399. Aelian. V. H. VI. 64. Basiliius de leg. poet. p. 107. Priscianus T. II. p. 423.

Fr. 83. Zenoebius V. 68.: Πόλλ' — μέγα. Μίμηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν Ἐκασθῆ. — Λίγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργοτάτων. Videtur enim hic ipsius Archilochi versus esse. Cf. Plut. de sollert. animal. c. 16.

84. [60.]

Τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

85. [64.]

Εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροίζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης.

86. [23.]

Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

87. [62.]

Τῆ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρὶ, τῆτέρῃ δὲ πῦρ.

88. [63.]

Πάτερ Λυκάμβρα, ποῖον ἐγράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;

Fr. 84. Schol. Arist. Ach. 120.: Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πῶγων ἔχων.] Καὶ τοῦτο παρῴθηκεν ἐν τῶν Ἀρχιλόχου ἐπιφθῶν· Τοιήνδε κτλ.

Fr. 85. Hephaestio p. 129.: εἰσὶ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀφφενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπιφθοί — οἷον Πάτερ Λυκάμβρα — καὶ ἔτι· εὔτε πρὸς κτλ. Itaque hoc quoque Archilochi est vindicandum. V. 1. εὔτε Bentlejus, codd. εὐ τοι vel εὐ τι. — V. 2. affert etiam Marius Plot. p. 261.: „Archilochium dipenthemimericum pentametrum — ἐν δὲ Βατουσιάδης, ἐν δὲ Βατουσιτιάδης.“ et 267.: „Archilochium penthemimericum simplex hypercatalectum: — ἐν δὲ Β.“

Fr. 86. Etymol. M. p. 689. 3.: Προΐκτης· τινὲς παρὰ τὸ ἴζεσθαι, δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχιλόχος· ἐμεῦ κτλ. Cf. Etymol. Gud. p. 305. 3., Schol. Arist. Eqq. 433. et Suidas v. καταπροΐξεται, ubi εὐ pro ἐμεῦ legitur, denique Etymol. Vindob. Cod. XXXII, ubi σ' οὐ καταπροΐξεται legitur. Ad Epodos retuli, quoniam Etymol. Gudian. p. 305. addit: οὕτως εὔρον ἐν ὑπομνήματι ἐπιφθῶν Ἀρχιλόχου.

Fr. 87. Plutarch. vit. Demetr. c. 35.: Ἡ τύχη καθάπερ ἡ παρ' Ἀρχιλόχου γυνὴ Τῆ μὲν ὕδωρ κτλ. Eadem de primo frig. c. 17. et adv. Stoicos c. 23. ubi ἐφόρει et ἐτέρῃ deest. — V. 2. τῆτέρῃ Schneidewinus, vulgo θῆτέρῃ vel τῆ ἑτέρῃ.

Fr. 88 V. 1. et 2. affert Hephaestio p. 129.: εἰσὶ δὲ ἐν ποιήμασι καὶ οἱ ἀφφενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπιφθοί, — οἷον Πάτερ Λυκάμβρα κτλ., Archilochi esse fragmentum apparet. Eadem Marius Victor. p. 235. ed. Gaisf. et v. 1. Mar. Plot. p. 268. et 270. Cf. Schol. Hephaest. p. 167. seqq. v. 2. Job. Sicel. ap. Walz. T. VI. p. 128., ubi cod. παρηγῆς et supra ρς. et deinde addit ἄς πρὶν γ' ἔσχες. Idem versus leg. ibid. IX. p. 5. At integrum fragmentum extat apud Schol.

ἄς τὸ πρὶν ἠρήρευσα· νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἀστοῖσι φαίνεται γέλως.

89. [65.]

Φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι.

90. [84.]

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

91. [76. 94.]

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροῶ· κάρφεται γὰρ ἤδη,
ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

92. [95].

Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλους ἐδέξω.

93. [97.]

'Υφ' ἠδονῆς σαλευμένη κορώνη.

Hermog. in Walzii Rhett. T. VII. p. 820.: ἴστί δι' αἰεὶ τὸ ἐπιφθόν
βραχύτερον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέταρτας, οἷον στίχος μὲν
ὁ πρῶτος ἦγον στροφή ἦτοι κῶλον, οἷον Πάτερ κτλ. εἶτα τὸ ἐπιφθόν·
τίς (unus cod. τί) τὰς σὰς παρήειρε φρένας. εἶτα ἀντιστροφὸς ἦτοι
κῶλον· Ἄς τὸ πρὶν (ἔς Walzium, cod. ἦς) κτλ. εἶτα πάλιν ἐπιφθόν·
Ἄστοῖσι κτλ.

Fr. 89. Hephaest. p. 38.: καὶ τὸ τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς
δυσύλλαβον, ὃ πρῶτος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχιλόχος ἐν ἐπιφθοῖς· Φαι-
νόμενον κτλ.

Fr. 90. Hephaest. p. 34.: Τρίμετρον δὲ καταληκτικὸν τροχαϊκόν,
οἷόν ἐστι τὸ Ἀρχιλόχου, ὃ τινες ἀκέφαλον ἱαμβικὸν καλοῦσι· Ζεῦ κτλ.
ubi plures codd. ἰδασάμην.

Fr. 91. Hephaest. p. 35.: Τῆ καλουμένῃ ἰσθαλλικῇ πρῶτος
Ἀρχιλόχος κίρηται, συζεύξας αὐτῷ δακτυλικὸν τετράμετρον, οὕτως·
Οὐκέθ' κτλ. ἤδη, et iterum p. 88. — V. 2. quem recte adjunxit
Schneidewinus, affert Hephaest. p. 32. 8.: Τρίμετρα (καταληκτικά
ἱαμβικά) οἷον τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου Ὀγμος κτλ. V. 1. Respicit
Attil. Fort. p. 356.: „Quarta quoque dicolos ad exemplum Archi-
lochi δοκτομος αλλοις απολλων.“ et ibid.: „sient solidi hexametri —
οὐκ εἴδομε αλλοις απολλων χίρσα φοιβος απολλων.“ v. 2. ibid. p. 357.:
„Archilochium ὄλον κακον.“

Fr. 92. Athenaeus VII. 299. A.: Ὀμήρου εἰπόντος· (Il. φ. 353.)
Τείροντ' ἐγγέλεις τε καὶ ἰχθύες ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχι-
λόχος· Πολλὰς κτλ. Haud dubie ex eodem carmine petitus
est versus.

Fr. 93. Schol. Arati v. 1009.: Διακνωθεῖσι γὰρ τὰς πλάγους οὔτοι

94. [61.]

Τοῖος γὰρ φιλότῃτος ἔρωσ ὑπὸ καρδίῃν ἔλυσθίεις
πολλὴν κατ' ἀγλὴν ὀμμάτων ἔχευεν
κλέψας ἐκ στηθῶν ἀταλάς φρένας.

95. [102.]

Πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

96. [101.]

Πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἷς.

97.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

98. [104.]

Ὡς δ' ἂν σε θωῖῃ λάβοι.

99. [105.]

Μή τευ μελαμπύγου τύχης.

100. [103.]

Ἐμπλην ἐμοῦ τε καὶ φίλου.

ὑφ' ἡδονῆς τὴν κοίτην καταλαβόντες, ἢ τὴν ἐκ τοῦ αἵματος ἱμάδα δια-
τνώσσοντες· καὶ παρ' Ἀρχιλόφ· ὑφ' ἡδονῆς σαλευομένη κ. Scripsi
σαλευμένη.

Fr. 94. Stobaeus Floril. LXIV. 11.: Ἀρχιλόχου· Τοῖος κτλ.
V. 1. ἄνοθεις, Hermannus conjecit ἰλιχθεις. — V. 3. ἀταλάς Mei-
nekus, vulgo ἀπαλάς. Est, ut videtur, ex eodem carmine, quo
Fr. 91. 92. 93.

Fr. 95. Athen. IX. 188. F.: Τοῦ δὲ ὀνόματος (πέρδιξ) ἀντὶν
ἔνοι οὐστέλουσι τὴν μύσην οὐλαβὴν, ὡς Ἀρχιλόχος· Πτώσσουσαν κτλ.

Fr. 96. Athen. XIV. 653. D.: Γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλό-
σοφος, ὡς καὶ Ἀρχιλόχος· Πάρελθε κτλ.

Fr. 97. Plotius 270. ed. Gaisf.: *Acatalectum Archilochium
dimetrum iambicum fit syllaba addita Anacreontis dimetro cata-
lectico, ut est: Τί κτλ. Versus haud dubie Archilochi est.*

Fr. 98. Etym. M. p. 26. 23.: Εὐρηται θωῖῃ, ὡς παρ' Ἀρχι-
λόφ· Ὡς δ' κτλ.

Fr. 99. Schol. Hom. II. ε. 315.: εἴθε δὲ καὶ ὁ Ἀρχιλόχος
μελάμπυγον τρῦτον (τὸν αὐτὸν) καλεῖν· Μή τευ κτλ. Cf. Hesychius et
Suidas v. μή τευ μελαμπύγου τύχης.

Fr. 100. Apollon. Sophista v. Ἐμπλην· ἐμπλασθῆν, σύνεγγυς, ἢ
ὡς ἐνιαχοῦ καὶ Ἀρχιλόχος ἐπὶ τοῦ χωρὶς· Ἐμπλην κτλ. Eadem Schol.
Nicand. Ther. 322. ubi ἐφίλου legitur.

101.

Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

102.

Ὡς φαίδρ' ἄγει Ταργήλια.

103. [80.]

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἤπιος Ποσειδῶν.

104.

Καὶ βήσασας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἶος ἦν ἐπ' ἤβης.

105. [67.]

Stephanus Byz.: Πάρος· νῆσος, ἦν καὶ πόλιν Ἀρχίλοχος καλεῖ ἐν ἐπιφοῖς.

VI. ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ.

106. [69.]

*Ὡ καλλίνικε, χαῖρ' ἀναξ Ἡράκλεες
αὐτός τε καὶ Ἴόλαος, αἰχματὰ δύο,
τήνελλα καλλίνικε.*

Fr. 101. Photius p. 218. 2.: *Λειωφόρος· τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως· Ἀρχίλοχος· Λείως κτλ.*

Fr. 102. Hesychius: *Θαργήλια, Ἀπόλλωνος ἱερτὴ καὶ ὄλωσ ὁ μὴν ἱερός τοῦ θεοῦ — καὶ Ἀρχίλοχος φησὶν· ὡ φαίειν ἄγει τὰ Θαργήλια, quae correxi.*

Fr. 103. Plutarch. de sollert. anim. c. 36.: *Κοίρατος Πάριος ὦν τὸ γένος ἐν Βυζαντίῳ δελφίνων βόλον ἐνασχέθεται σαγήνη καὶ κινδυνεύοντων κατακοπῆναι πριάμενος μεθῆκε πάντας. Ὀλίγη δὲ ὑστερον ἔπλα πεντηκόντορον ἔχων, ὡς φασὶ, ληστῶν ἄνδρας ἄγουσαν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νειῶς ἀνατραπίσης καὶ τῶν ἄλλων διαφθαράντων, ἐκείνον λέγουσι δελφίνος ὑποδραμόντος αὐτῷ καὶ ἀνακουφίσστος ἐκνεχθῆναι τῆς Σικίνθου (Σικίνου Reiskius) κατὰ σπήλαιον, ὃ δεικνύται μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιράσιον. Ἐπὶ τοῦτῳ δὲ λέγεται ποιῆσαι τὸν Ἀρχίλοχον· Πεντήκοντ' κτλ.*

Fr. 104. Hephaestio p. 89.: *Ἐν μὲν δὲ τοῦτο τῶν παρ' Ἀρχιλόχῳ ἀσυναρτήτων, ἄλλο δὲ — οἷόν ἐστιν οὗτος· Καὶ βήσασας κτλ. ἐπ' ἤβης unus cod., vulgo ἐπ' ἤβης.*

Fr. 106. Schol. Pind. Ol. IX. 1.: *Συντάξας οὖν τοῦτο τὸ τήνελλα οὕτω καὶ τὰ ἐξῆς ἀναβάλλετο· καὶ αὐτὸς μὲν (Ἀρχίλοχος) τὸν ἦχον τῆς κισθάρας ὑποκρινόμενος ἔλεγεν ἐν μίσῳ τὸ Τήνελλα καὶ τὰ λοιπά, οἷον· Καλλίνικε χαῖρε ἀναξ Ἡράκλεες· καὶ εἴ τι ἔτερον, οἷον· αὐτὸς καὶ ὁ Ἴόλαος αἰχματὰ δύο· Τήνελλα. — Ἐρατοσθένης δὲ φησὶ μὴ ἐκινῆσαι εἶναι τὸ*

VII. ΙΟΒΑΚΧΟΙ.

107. [70.]

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων.

108. [71.]

Stephan. Byz. v. Βέχειρ. — Χρυσοθέθειρ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐν Ἰοβάκχοις, ὅπερ ἀποκέκοπται τοῦ χρυσοθέτειρος. Cf. Theognost. in Cramerī Anecd. T. II. p. 41. 26. ubi χρυσθέθειρ scriptum.

109. [99.]

Πῶς ἀπέπρησε σκύτην;

110. [106.]

Ἄιδων ὑπ' αὐλητῆρος.

111. [107.]

Πάντ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν.

Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλία, τριπλόον δὲ οὐ διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς ἐφωμνιάζεσθαι τὸ Καλλίνικε. περὶ δὲ τοῦ Τήνελλα Ἐρατοσθένης φησὶν, ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητῆς ἢ ὁ κωμωδιστὴς μὴ παρῆν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὃ δὲ τῶν κωμωδιστῶν χορὸς ἐπέβαλε τὸ Καλλίνικε, καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τὸ Τήνελλα καλλίνικε. ἢ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· ὡ καλλίνικε χαῖρ' ἀναξ Ἡράκλειες. Fragmentum affert etiam Schol. Aristoph. Av. 1760.: ἀπὸ τοῦ ἐφωμνίου, ὃ εἶπεν Ἀρχιλόχος εἰς τὸν Ἡρακλία μετὰ τὸν ἄθλον Ἀγέου — Δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχιλόχος ἐν Πάρω νικήσας τὸν Δήμητρος ὕμνον ταυτῆ τοῦτο ἐπιπεφωνηκέναι. Cf. praeterea Schol. Arist. Acharn. v. 1228. et Suidas v. Τήνελλα, ubi legitur: Τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἀναξ — δύο.

Fr. 107. Hephaest. p. 94. 4.: Ἄλλο ἀσυνάρτητον κατὰ τὴν πρώτην ἀντιπάθεϊαν ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθνημι-ροῦς, τοῦ καλουμένου Εὐριπίδειον. οἷον τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρχιλόχον Ἰοβάκχοις· Δήμητρος κτλ.

Fr. 109. Erotianus p. 336. ed. Franz.: Σύντα· τὸ μεταξὺ τῶν τερόντων καὶ τοῦ τραχίλου — καὶ Ἀρχιλόχος· πῶς ἀπ. τῶν σκύτων. delevi articulum.

Fr. 110. Schol. Aristoph. Av. v. 1426.: Ἀρχιλόχος· ἄιδων κτλ.

Fr. 111. Athen. III. p. 122. B.: Κηφισόδωρος γοῦν ὁ Ἰσοκράτους τοῦ φήτορος μαθητῆς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτίλην λόγῳ, ὅτι εὐφοί τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἐν ἢ δύο γοῦν ποιητῆς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ τὸ Πάντ' κτλ.

112. [109.]

Ὀξύη ποτιᾶτο.

113. [111.]

Πυρός δ' ἦν αὐτῷ φειφάλυξ.

114. [112.]

Θυρέων ἀπειστυπάζον.

115. [28.]

Παῖδ' Ἄρρω μιηρόνου.

116. [68.]

Θάσον δὲ τὴν τρισοἰζυριὴν πόλιν.

117. [91.]

Προτείνω χεῖρα καὶ προῖσσομαι.

118. [92.]

Χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

119. [93.]

Πόδες δὴ κέῖθι τιμιώτατοι.

Fr. 112. Porphyg. Quaest. Hom. XI.: καὶ ἔγχεα δξύοντα ἐξ ὀξύης τοῦ δίνδρον, ὡς καὶ Ἀρχιλόχος· δξ. π. Cf. Schol. Il. ζ. 201.

Fr. 113. Schol. Aristoph. Acharn. v. 270.: φέφαλοι γὰρ εἰσιν οἱ σπινθήρες — καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ κίται· πυρός δὲ κτλ. Cf. Suidas v. φειφάλυξ.

Fr. 114. Etymol. M p. 731. 46.: Στύπος· Λυκόφρων — ἀφ' οὗ Ἀρχιλόχος· Ὀρέων ἀπειστυπάζον. Idem legitur p. 633. 29. ubi οὐρέων ἀπειτύπάζον exstat, sed cod. Dorvill. θυρέων.

Fr. 115. Eustath. Il. p. 518.: Ἄρως, Ἄρως, ὅθεν κατ' ἰάδα διάλεκτον ἐπιτείνας Ἀρχιλόχος ἔφη· παῖδα Ἄρρω μ.

Fr. 116. Eustath. ad Od. p. 1542. 49.: καὶ Θάσον — παρ' Ἀρχιλόχῳ.

Fr. 117. Schol. Aristoph. Eqq. 433.: καταπροῖζει — Ἡρωδιανός δὲ ἐν ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσως φησὶ καὶ Ἀρχιλόχος· Προτείνω κτλ. Eadem Suidas v. καταπροῖζεται, et Etym. M. p. 689. 5. et Etym. Vindeb. Cod. XXXII. voc. προῖκτης.

Fr. 118. Athenaeus III. p. 107. F.: Δασυντιόν λίχοντας τὸ ἥπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστι παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δασίος· φησὶ γὰρ· Χολὴν κτλ.

Fr. 119. Plutarch. de garrul. c. 2.: Πρόκειται γὰρ (ὁ λάλος) ἀπανταχοῦ τῶν ἱματιῶν ἀντιλαμβανόμενος τοῦ γενείου, τὴν πλευρὰν θυροποπῶν τῇ χυφί· Πόδες δὴ κ. τ. κατὰ Ἀρχιλόχον.

120.

Νόμος δὲ Κρητικὸς διδάσκεται.

121. [124.]

Ἄνδρας ὡς ἀμφιτριβας.

122. [114.]

Ἄ δέκα ταύρους.

123.

Φῦμα μηρίων μεταξὺ.

124.

Τέο χολουμένος;

125.

Φθειροὶ μοχθίζοντα.

126.

Ἄλλ' ἀπεφρώγασι μύκω τένοντες.

127.

Ἴνας δὲ μεδέων ἀπέθρισεν.

Fr. 120. Heraclides de Polit. in Gronovii Thesaur. T. VI. p. 2824.: ὅτι δὲ ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ Κρητικὴ ἐμφαίνει καὶ Ὅμηρος, — καὶ Ἀρχιλόχος δὲ ἐν οἷς ἐπισκώπτων τινὰ φησιν· τόμος δὲ Κρ. δ.

Fr. 121. Herodian. ap. Hermannum de emend. rat. Gramm. p. 435.: θάλονοι δὲ τὸ παιδοτριβης (unus cod. παιδότριψ, lego παιδότριψ) ἐκτείνειν, πλανώμενοι ἐκ τοῦ παρ' Ἀρχιλόχῳ Ἄνδρας εἰς ἀμφιτριβας. sed cod. apud Bekk. Anecd. III. p. 1438. ὡς. Cf. Cramerii Anecd. T. III. 286. 12.

Fr. 122. Suidas v. Ἄ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα παρ' Ἀρχιλόχῳ· Ἄ δ. τ.

Fr. 123. Cramerii Anecd. T. I. p. 164.: ἀφ' οὗ τὸ φῦμα μ. μ. Ἀρχιλόχος.

Fr. 124. Cramerii Anecd. T. I. p. 100. 5.: τὸ τέο τετόλμηκεν Ἀρχιλόχος τε χολούμενος εἰπὼν ἀντὶ τοῦ τίνος. Corregxi.

Fr. 125. Cramerii Anecd. T. I. p. 441. 21.: ἡ φθειροὶ δοτικὴ συνίστη παρὰ Ἀρχιλόχῳ· φθειροὶ μ.

Fr. 126. Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1399. Cf. Cramerii Anecd. T. III. p. 231.: μύκης· σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός, ὅπερ καὶ ἰσοσυλλάβως ἔκλινεν ὁ Ἀρχιλόχος εἰπὼν· ἄλλ' ἀπεφρώσι μύκω.

Fr. 127. Grammat. Bekk. Anecd. T. III. p. 1438.: Μίζια τὰ

128.

Πολὺς γὰρ ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.

129.

Παρδοκὸν δι' ἐπιόιον.

130. [149.]

Aelianus Hist. Animal. XII. 9.: Κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά (κίγκλος) ὡςπερ οὖν ὁ παρὰ Ἀρχιλόχῳ κηρύλος.

131. [116.]

Aelianus Var. Hist. IV. 14.: Πολλάκις τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων συναχθέντα χρήματα, κατὰ Ἀρχιλόχον, εἰς πόρνης γυναικὸς ἔντερον καταίρουσιν· ὡςπερ γὰρ ἐχίνον λαβεῖν μὲν ῥάδιον, συνέχειν δὲ χαλεπὸν, οὕτω καὶ τὰ χρήματα. Eodem respicit Niceta p. 116.: τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου ἀντικρὺς ἐπεραίνεται, ὃ φησιν, εἰς ἔντερον πόρνης πολλάκις μεταρρύτσκεσθαι τὰ χρόνῳ καὶ πόνῳ συλληχθέντα μακρῶ. unde apparet καταρρύουσιν apud Aelianum scribendum esse.

132. [118.]

Lucian. Pseudolog. 1.: τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα πτεροῦ εἴληφας· εἶπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχιλόχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῆ ἐλεύθερον καὶ παρῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδιῆσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλεν τοὺς περιπετεῖς ἔσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. Ἐκεῖνος τοίνυν πρὸς τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, τέττιγα ἔφη τὸν ἄνδρα εἰληφέναι πτεροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι Ἀρχιλόχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης, καὶ ὁπότεν δὲ τοῦ πτεροῦ ληφθῆι γεγωνότερον βρωῶντι· Καὶ σὺ δέ, ἔφη, ὦ κακὸδαίμων ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις ἐπὶ σαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

αἰδοῖα — ἢ κατὰ μετάθεσιν τοῦ δ' εἰς ζ μῦδα (καὶ μῦδα) εἰς καὶ Ἀρχιλόχος· ἴνας δὲ μ. ἄπ. Cf. Etym. Gud. p. 390. 49. ubi μῦδων legitur

Fr. 128. Schol. Aristoph. Lysistr. 1258.: πολὺς δ' ἄμφι τὰς γίννας ἀφρὸς ἦρσει] πρὸς τοῖς (τὸ) παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ· πολὺς δὲ ἀφρὸς ἦν περὶ τὸ (hoc omitt. cod. Rav.) στόμα, Scripsi γάρ.

Fr. 129. Schol. Aristoph. Pac. 1147.: Πάρδακον δὲ δινυρον· οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχιλόχος καὶ Σιμωνίδης — Ἀρχιλόχου· Παρδοκὸν δι' ἐπιόιον. Fortasse παρδοκὸν διὰ πεδίον scribendum est.

133. [125.]

Aristides T. II. p. 87.: Καὶ ὁ μὲν γε κατ' ἰσχὺν προφέρων, εἰ καὶ ἑνὸς εἶη κρείττων, ὑπὸ δυοῖν γ' ἂν αὐτὸν κατείργεσθαι φησι καὶ Ἀρχίλοχος καὶ ἰ παροιμία.

134. [126.]

Athenaeus IV. p. 167. D.: Τοιοῦτος (τὴν ἀσωτίαν) ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος, ὡς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος, οὐ μνημονεύει Ἀρχίλοχος, ὑπὸ φιλιδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ οὗτος μετ' Ἀρχίου πλέων εἰς Σικελίαν, ὅτ' ἔμελλε κτίζειν Συρακούσας, τῷ ἑαυτοῦ συσσίτῳ μελιττούτης ἀπέδοτο τὸν κληρὸν, ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἔμελλεν ἔξειν.

135. [127.]

Harpocrat. p. 171. 4. ed. Bekk.: Μνημονεύει τῶν Θασίων πρὸς Μαρωνείτας περὶ τῆς Στρώμης ἀμφισβητήσεως Φιλόχορος ἐν ἑ Ἀρχίλοχον ἐπαγόμενος μάρτυρα.

136. [128.]

Schol. Apoll. Rhod. I. v. 1212.: Ἡρακλῆς γήμας Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι ἐν συμποσίῳ κύαθον ἤγει τὸν οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα πληξας κονδύλῳ ἀνείλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδάνιπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. φεύγων οὖν τὸν φόνον καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος ἀνείλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ.

137. [129.]

Schol. II. φ. v. 287.: Ἀρχίλοχος μὲν οὐκ ἐτόλμησεν Ἀχελῶν ὡς ποταμὸν Ἡρακλεῖ συμβαλεῖν, ἀλλ' ὡς ταῦρον.

138. [130.]

Plut. vit. Marii c. 21.: Μασσαλιώτας μὲν λέγουσι τοῖς ὀστέοις περιθριγκῶσαι τοὺς ἀμπελῶνας, τὴν δὲ γῆν, τῶν νεκρῶν καταναλωθέντων ἐν αὐτῇ, καὶ διὰ χειμῶνος ὄμβρων ἐπιπεσόντων, οὕτως ἐκλιπανθῆναι καὶ γενέσθαι διὰ βάρους περιπλεω τῆς σαπηδόνης ἐνδύσης, ὥστε καρπῶν ὑπερβάλλον εἰς ὥραν πληθῆτος ἐξενεγκεῖν καὶ μαρτυρῆσαι τῷ Ἀρχιλόχῳ λέγοντι, παινεσθαι πρὸς τοῦ τοιοῦτου ἀρούρας.

139. [131.]

Malsias Chronic. IV. init.: "Ὅστις Λυγκεὺς πολεμήσας τῷ Δαναῷ βασιλεῖ τοῦτον ἐφόνευσε καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καθὼς ὁ Ἀρχίλοχος ὁ σοφώτατος συνεγράψατο.

140.

Pausanias VII. 10.: Περσεὶ γὰρ τῷ Φιλίππου πρὸς Ῥωμαίους ἄγοντιε εἰρήνην κατὰ συνθήκας, ἃς ὁ πατήρ οἱ Φίλιππος ἐποιήσατο, ἐπῆλθεν ὑπερβῆναι τοὺς ὅρκους, καὶ ἐπὶ τε Σαίων τὸν βασιλεῖα καὶ Ἄβρου πόλεως στρατεύματα ἀγαγών, ἐποίησεν ἀναστάτους, Ῥωμαίων συμμάχους ὄντας. Σαπῶν δὲ τούτων καὶ Ἀρχίλοχος ἐν ἰάμβῳ μνήμην ἔσχε. Nisi forte intellexit Saion, vid. Eleg. Fr. 5.

141. [115.]

Hesychius: Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. Καρπάθιος δὲ λάγων, κατ' ἔλλειπιν τοῦ ἐπηγάγετο. Διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγῶν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοὶ καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τὸν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεισθαι. ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη· Καρπάθιος τὸν μάρτυρα. Aliter Zenob. IV. 48.

142.

Schol. ad Aristotel. Eth. Nicom. VI. 7.: παράγει δ' εἰς μαρτυρίαν τοῦ εἶναι τὸν ὅλως σοφὸν ἕτερον παρὰ τὸν τινὰ σοφὸν καὶ τινὰ μὴ, ποιήσιν Μαργίτην ὀνομαζομένην Ὀμήρου· μνημονεύει δ' αὐτῆς οὐ μόνον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιημάτων, ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Κρατῖνος καὶ Καλλιμάχος κτλ.

143. [135.]

Eustath. II. p. 814.: Ἀλκαῖος δὲ φασὶ καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.

144. [134.]

Hesychius: Ἀγόμενος· δούλος· παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

145. [123.]

Hesychius: Ἀηδόμος νεοσσός· καὶ τὴν τῆς γυναικὸς αἰδαῖον παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

146. [135.]

Hesychius: Ἀζυγία· ἄζευκτον· Ἀρχιλόχος. corrigunt
" Ἀζυγα.

147. [136.]

Hesychius: Ἀκομψον· ἀπάνουργον, ἀπλοῦν, Ἀρχιλόχος·
οὐκ εὖ διακείμενον.

148.

Etymol. M. p. 72. 20.: παρὰ τῷ Ἀρχιλόφῳ ἀλφαίνειν.
Ita ex cod. emendavit Valcken. ad Eurip. Phoeniss. Schol. v. 1168.

149. [137.]

Pollux VI. 147.: ἐπὶ δὲ τούτοις λέγοιτ' ἂν καὶ τὸ ἀμεί-
βεσθαι· ἀρμφίβολος γὰρ ἢ ἀμοιβή· ἔστι μὲν γὰρ παρ'
Ἀρχιλόφῳ. Incertum utrum ἀμείβεσθαι aut ἀμοιβήν Archi-
lochus dixerit, nisi forte pertinet ad ἀνταμείβεσθαι Fr. 95.

150.

Schol. Nicandri Ther. 213.: Ἀργιλιπές δὲ ἦγον ἔκλευκον
ὡς Ἀρχιλόχος ἀρχιλιπῆς δὲ φάσις. Ita cod., vulgo Ἀρχι-
λοχος δὲ ἀργιλιπῆς φησιν.

151. [139.]

Hesychius: Γυμνόν· ἀνυπόδητον ἢ ἀπεσχυτισμένον, ὡς
Ἀρχιλόχος.

152. [141.]

Pollux II. 27.: βεβοστρυχωμένος, ἀφ' οὗ καὶ διαβεβο-
στρυχωμένον παρὰ Ἀρχιλόφῳ.

153. [142.]

Hesychius: Δίς τόση· τῇ ἡλικίᾳ· Ἀρχιλόχος. Ita Elms-
lejus, vulgo διστόση.

154. 155. [144.]

Etymol. M. p. 324. 14.: ἐκ Ῥώμης· ἢ ἐξ πρόθεσις, ὅταν
αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ ξ εἰς κ. δεῖ δὲ προσθεῖ-
ναι, χωρὶς εἰ μὴ εὐρεθῇ μετὰ παρέλκοντος· οἶον ὡς παρὰ
Ἀρχιλόφῳ· Διέξ σωλῆνος καὶ πάλιν· Διέξ τὸ μύρτον ἀντι
τοῦ διὰ τὸ μύρτον. σημαίνει δὲ τὴν μυρσίην. Prius frag-
mentum redintegrari licet ope Schol. Homer. II. i. 7.: Μετὰ τῆς
διὰ οὐσα ἢ ἐξ οὗ τρέπει τὸ ξ· διέξ σωλῆνος εἰς ἄγγος.

156. [143.]

Pollux II. 34.: ἐκτενισμένοι μὲν εἰσηκεν Ἀρχίλοχος.
 ced. Falk. καὶ διεκτενισμένοι.

157. [146.]

Hesychius: Ἐτρεψεν· ἐπέτρεψεν, ἠπάτησεν, παρέτρεψεν·
 Ἀρχίλοχος.

158. [147.]

Hesychius: Ἡμισυ τρίτον· δύο ἡμισυ· Ἀρχίλοχος.

159. [108.]

Pollux X. 35.: Καὶ ἵπος τὸ πιέζον τὰς ἐσθῆτας ἐν τῷ
 γναφείῳ, ὡς Ἀρχίλοχος κέεται δ' ἐν ἵπῳ. adde VII. 41.:
 καὶ Ἀρχίλοχος δ' ἔφη· κέεται ἐν ἵπῳ.

160.

Cramerī Anecd. T. I. p. 249. 27.: παρὰ τὸ ἐκῆϊδι, κῆϊδι
 καὶ κεῖ παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

161. [120.]

Eustath. ad II. p. 851.: καὶ ἔοικεν ὁ σκορπιώδης τὴν γλῶσσαν
 Ἀρχίλοχος ἀπαλὸν κέρασ τὸ αἰδοῖον ἐπιών, ἐντεῦθεν τὴν
 λέξιν πορίσασθαι.

162. [150.]

Pollux I. 232.: Χρηταὶ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος τῷ τῶν κοκ-
 κυμήλων ὀνόματι.

163. [151.]

Etymol. M. p. 529. 12.: Κοπάεν, ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ·
 ἀπὸ τοῦ κοπάειν ζῆτι. Scribendum κωπήεν ξίφος. Mel-
 nekius conjecit παρὰ Ἀλκμᾶνι.

164. [152.]

Stephanus Byz. v. Κρήτη· ἡ μεγίστη νῆσος, ἣν Κρηήτην
 ἔφη Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμόν. Cf. Eustath. ad Dionys. 498.
 ubi male Ἀρχίας.

165.

Schol. Hom. II. ζ. 507.: οἱ νεώτεροι ἐπιθῆναι τὸ κροαί-
 νειν, ὡς Ἀρχίλοχος.

166. [154.]

Schol. Aristoph. Plat. v. 476.: Κύφων — Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. Cf. Suid. v. Κύφωνες.

167. [153.]

Pollux X. 160.: Ἀλλὰ μὴν καὶ κύρτη σιδηρᾶ ἀγγεῖόν τι, οἷον οἰκίσκος ὀρνίθειος, παρὰ Ἡροδότῳ καὶ Ἀρχιλόφῳ.

168. [117.]

Etymol. M. p. 152. 52.: Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ λέχος λεχάινειν, τὸ λέχους ἐπιθυμεῖν, καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν· ἐνθεν Ἀρχίλοχος· λέγαι γυναῖκες ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι.

169.

Pollux VI. 80.: Μέσπιλα, ἃ καὶ ὅα καλεῖται καὶ τοῦτο τὸννομά ἐστι παρὰ Πλάτωνι, ὡς παρὰ Ἀρχιλόφῳ ἐκεῖνο.

170. [157.]

Hezychius: Μουνοκέρα τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλήκην· ὡς Ἀρχιλόχος.

171. [155.]

Suidas: Μυδαλέας, διαβρόχους, μυδαλία δάκρυσι, καὶ μυδάλειον, δίνυρον, παρὰ Ἀρχιλόφῳ. Meinekius conjecit Αἰσχύλω compar. Aeschyl. Pers. v. 536.

172. [156.]

Tzetz. ad Lycophyr. v. 771.: Μύκλος δὲ τις γέγονεν αὐλητῆς καταφερῆς εἰς γυναῖκας, κωμωδηθεὶς ἐπὶ μαχλότῃτι ὑπ' Ἀρχιλόχου. Cf. Etymol. M. p. 594. 21.

173. [158.]

Suidas: Μυσάχνη· ἡ πόρνη παρὰ Ἀρχιλόφῳ· κατ' ἐργάτις καὶ δῆμος (Küsterus δήμιος) καὶ παχεῖα. Cf. Eustath. p. 1329.: Ἀρχίλοχος δὲ παχεῖαν καὶ δῆμον ἤγονν κοινήν τῷ δῆμῳ, καὶ ἐργάτιν, ἐτι δὲ μυσάχνην παρ' ἀναλογίαν τοῦ ἀλὸς ἄχνη καὶ εἴ τι τοιοῦτον. Cf. Schol. Aristoph. Av. 1619. itaque etiam ἐργάτις, δῆμιος et παχεῖα Archilochi sunt. Cf. Hezychius: ἐργάτις, τὴν Νεοβουλείαν λέγει ὡς παχεῖαν. Cum Aristophanis Scholiasta eo quem dixi loco hunc versum proferat: περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή, auctoris nomine non addito, fortasse hic Archilochi est, qui dixerit: Ἐργάτις | Περὶ σφυρὸν παχεῖα, μισήτη γυνή, Δῆμος, μυσάχνη.

174. [159.]

Hesychius: Μύσσης· εὔρος (Sopringius εὐρώς) ὡς Ἀρχιλόχος· (ita Alberti, vulgo Ἀμφίλοχος.).

175. [161.]

Pollux X. 37.: Ἀρχιλόχος πακτῶσαι, τὸ κλίσαι.

176. [165.]

Eustath. ad Il. p. 711. 40.: Λέγει δ' αὐτὸς καὶ τὰς πρό-
κας παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ ἐλάφου τεθῆσθαι, παρ' ᾧ καὶ τις
διὰ δειλίαν προσωνομάσθη πρόξ.

177.

Ttetz. ad Lycophr. v. 91.: Πύγαργον, δειλὸν ἢ αἰσχροὺν
ἢ ἄρπαγα, εἰσὶ γὰρ μελάμπυγον, πύγαργον εἶδη ἀετῶν
κατ' Ἀρχιλόχον. Cf. Fr. 99. ut videatur ex eodem carmine
petitum.

178. [121.]

Hesychius: Πυρρόριχιζειν — οἱ δὲ ἀπὸ Πύρρου τοῦ
'Αχιλλέως· ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ ὀρχήσασθαι
φησὶν Ἀρχιλόχος· ὅθεν καὶ ὁ Πυρρόριχιος ποῦς ὠνομάσθη.

179.

Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1200.: εὐρίσκεται δὲ
καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ω λεγόμενον ῥώξ, ῥωγὸς
παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

180. [167.]

Etymol. M. p. 715. 44.: Σκανδάληθρον, τὸ πέταρον τῶν
παγίδων — Ἀρχιλόχος δὲ ῥόπτρον ἔφη, ὅλον· Ῥόπτρω ἐρε-
δόμενον. Cf. etiam Schol. Arist. Acharn. 657. et Suidas v.
σκανδάληθρα.

181. [168.]

Hesychius: Σάλπιγξ — καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα· παρ'
'Αρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμφον.

182. [169.]

Hesychius: Σκελήπερον· κήπιον· Ἀρχιλόχος.

183. [170.]

Eustath. ad Od. p. 1828. 11.: καὶ συκοτραγίδης παρὰ
'Ιππώνακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελεῖς τοῦ βρώματος.

184. [171.]

Erotianus p. 360.: *Τράμιν, τὸν ὄρφον, ὄνερό καὶ ἰπποταυρον καλοῦμεν — μέμνηται καὶ Ἀρχιλόχος.*

185. [172.]

Pollux II. 23.: *Καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ, Ἀρχιλόχος καὶ ἀναστρέφας τρίχουλον εἴρηκεν.*

186.

Pollux X. 141.: *Καὶ ὀπίτιον εἴρηται ἐν Νικοχάρους Κρησί, τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον, ὅπερ Ἀρχιλόχειον.*

187. [174.]

Eustath. ad Od. p. 1746. 8.: *Ὁμοίως τῷ θῶ, θύος, καὶ φλῶ, φλύος παρὰ Ἀρχιλόφῳ ἐπὶ φλυαρίας.*

188. [175.]

Athenaeus III. p. 86. B.: *Καὶ Ἀρχιλόχος τῆς χήρα βος μέμνηται.*

II.

SIMONIDES.

I A M B O I.

1. [1.]*)

ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύνκτυπος
 πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅπη θέλει.
 νόος δ' οὐκ ἔπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι.
 αἰεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν, οὐδὲν εἰδότες,
 5 ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
 ἐλπίς δὲ πάντας κάπιπειθὴν τρέφει

Simonides. Fr. 1. Stobaeus XCVIII. 16.: *Σιμωνίδου. V. 3. νόος, Grotius νοῦς. — V. 4. αἰεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν Grotius. libri ἄδη βοτὰ (vel βρωτοί) ζῶμεν (hoc deest in uno cod.). — V. 5. ὅπως scripsi, vulgo ὅπως, unus cod. ὅμως, sed supra ὅπως. ibid. ἐκτελευτήσαι codd., ἐκτελευτήση Gesn. — V. 6. κάπιπειθὴ Welckerus, codd. κάπιπειθειή, Gesn. καπειθειή.*

*) Numeri adjecti sunt editionis Welckerianae.

- ἀπρηκτον ὀρμαίνοντας. οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπᾶς.
 ἐς νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκίει βροτῶν
- 10 πλούτῳ τε καὶ θεοῖσιν ἴξασθαι φίλος·
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρεμ' ἴκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθειροῦσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαινης Ἀΐδης ὑπὸ χθονός·
- 15 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ, λαίλαπι κλονεύμενδοι
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρέης ἁλός·
 θνήσκουσιν· οἱ δ', ἦν μὴ θυήσωνται ζῶειν,
 ἐπ' ἀγχόνην ἤψαντο δυστήνῳ μόρῳ,
 καυτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
- 20 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαί
 βροτοῖσι κῆρες, κἀναπέφραστοι δῦαι
 καὶ πήματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθόιατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν, οὐδ' ἐν ἄλγεσι
 κακοῖς ἔδοντες θυμὸν αἰκίζομεθα.

2. [2.]

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
 εἰ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μιᾶς.

3. [4.]

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

4. [6.]

Ἄθηλος ἵππῳ πᾶλος ὡς ἅμα τρέχει.

V. 9. ἐς νέωτα Meinekius, vulgo νέωτα. — V. 10. καὶ θεοῖσιν Meinekius, vulgo καγαθοῖσιν. — V. 17. οἱ δ', ἦν scripsi, vulgo εὐτ' ἂν. ibid. ζῶειν Porsonus, vulgo ζῶειν. — V. 18. ἐπ' ἀγχόνην scripsi, vulgo οἱ δ'. — V. 19. καυτάγρετοι, unus cod. ἦ αὐτάγρετοι. — V. 21. δῦαι, unus cod. δύο. — V. 23. ἐρῶμεν Stephanus, vulgo ἐρῶμεν. — V. 24. ἔδοντες Meinekius, vulgo ἔχοντες, conjeci ἂν ἄλγεσι κακῶς ἔχοντες. ibid. αἰκίζομεθα Stephanus, vulgo αἰκίζομεθα.

Fr. 2. Stob. Floril. CXXIV. 5.: Σιμωνίδου. V. 2. ἡμέρης Welckerus, vulgo ἡμέρας.

Fr. 3. Stob. Floril. CV. 7.: Σιμωνίδου.

Fr. 4. Plutarch. de prof. in virt. c. 14.: Οἴος τ' ἐστὶ κατὰ τὸν Σιμωνίδην ἄθηλος κτλ. τῷ ἀγαθῷ μονονουχὶ συμφύνας γλιχόμενος. Adde de virt. mor. c. 7. et de tuend. sanit. c. 22. et apud Stobaeum CXV. 18.

5. [7.]

Γυναϊκὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνήρ ληίζεται
ἰσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ φίγιον κακῆς.

6.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ἰὸς ταυτέρου,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρω πεφυρμένῳ
ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
5 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις ἐν εἵμασι
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.
Τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.
10 τὸ μὲν γὰρ αὐτ' ὦν εἶπε πολλάκις κακόν,
τότ' ἰσθλόν· ὄργην δ' ἄλλοτ' ἄλλοιην ἔχει.
Τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτωργόν, αὐτομήτορα,
ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
15 λέληκεν, ἣν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρα.
παύσεις δ' ἂν μιν οὐτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μαιλίχως μυθύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχοι·
20 ἀλλ' ἐμπεδῶς ἄπρηκτον αὐονὴν ἔχει.

Fr. 5. Clemens Alex. Strom. VI. p. 744.: Ἡσιόδου εἰπόντος (Opp. 700.)· Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνήρ ληίζεται ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὐτῆς κακῆς οὐ φίγιον ἄλλο, Σιμωνίδης εἶπεν· Γυναϊκὸς κτλ. Cf. Euseb. Praep. Ev. X. 2. ubi Σιμωνίδης ἐν ἰνδικατέφ. Welckerus conjecit ἐν πρώτῳ.

Fr. 6. Stobaeus Flor. LXXIII. 61.: Σιμωνίδου. V. 1. γυναικὸς, fortasse γυναικῶν legendum. — V. 5. ἀπλύτοις ἐν εἵμασι Brunnkius, codd. ἄπλυτος ἐν ἱμάσι vel ἄπλυτός τ' ἐν εἵμασι. — V. 6. ἡμένη, unus cod. εἰμένη, Arsenius εἰμένη. — V. 10. αὐτ' ὦν scripsi, codd. αὐτῶν, αὐτό γ'. εἶπε, Trincav. εἶναι, Arsenius εἶ, Gesn. ἔσπε. — V. 11. τότ' scripsi, vulgo τὸ δ'. — V. 12. λιτωργόν scripsi, ut λιτωργός, alia dicuntur, codd. λιτοργόν. — V. 19. ἡμένη unus cod., Arsen., Voss. εἰμένη. ibid. τύχοι Arsenius, vulgo τύχη.

- Τὴν δὲ πλάσαντες γῆτην Ὀλύμπιοι
 ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
 οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
 ἔργον δὲ μῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
- 25 κωῦδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
 ῥιγῶσα δίφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός.
 Τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ·
 τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέτην,
 ἐπαινέσει μιν ξείνος ἐν δόμοις ἰδῶν·
- 30 „Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωτῶν γυνή
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν, οὐδὲ καλλίων.“
 τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν' ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
 οὔτ' ἄσσον ἔλθειν, ἀλλὰ μαινεται τότε
 ἄπλητον, ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων.
- 35 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμῆ
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίνεται.
 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἔσθηκ' ἀπήμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὄρῃ, πολλάκις δὲ μαινεται
- 40 βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
 ταύτη μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή.
 ὀργῆν· φωνὴν δὲ πάντοτ' ἀλλοίην ἔχει.
 Τὴν δ' ἐκ σποδείης καὶ παλιντριβέος ὄνου,
 ἣ σὺν δ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνπιῆσιν μόγις
- 45 ἔστερξεν ὧν ἅπαντα καὶ πονήσατο
 ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
 προνούξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·

V. 22. πηρόν unus cod., Arsen., Voss., vulgo ποτηρόν. —
 V. 24. ἔργον, Voss. ἔργων. — V. 25. κωῦτ' ἄν scripsi, unus cod.
 κούτ' ἄν, Trincav. al. χῶταν. — V. 27. ἣ δὴ scripsi, correxerunt
 postea etiam Schneidewinus, alii; codd. ἴδῶ ἐν, Gesn. ἦδη ἐν. —
 V. 29. μιν Valckenarius, libri μίν. — V. 32. ἔρ' scripsi, legebatur
 ἐν. — V. 34. ἀπλητος, nescio an ἀπλητος i. e. inaccessus, scri-
 bendum sit. — V. 36. γίνεται, legebatur γίνεσθαι. — V. 42. φωνήν
 cod. unus et Trincav., vulgo φυγήν. πάντοτ' scripsi, vulgo πότος,
 quod ferri nequit. O. Schneiderus conjecit δ' ὡς πότος αἰόλην. —
 V. 43. σποδείης scripsi, libri τε σποδείης, Meinekius τε πολιῆς. —
 V. 45. ἔστερξεν duo codd., vulgo ἔερξεν. ὧν Brunckius, Trincav.
 ὧν, Gesn. οὖν.

- ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόνθ' ἑταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.
- 50 Τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἰζυρὸν γένος.
 κείνη γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσμιον·
 εὐνῆς δ' ἀδηνῆς ἐστὶν ἀφροδίσιης,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίη διδοί·
- 55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
 ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλάκις κατεσθίει.
 Τὴν δ' ἵππος ἀβρῆι χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύνη περιτρέπει·
 κωῦτ' ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
- 60 ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλου,
 οὔτε πρὸς ἰπνόν, ἀσβόλην ἀλευμένη,
 ἴζοιτ', ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λούται δὲ πάσης ἡμέρης ἀπο ῥύπον
 δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
- 65 αἰεὶ δὲ χαιτήν ἐκτενισμένην φορεῖ,
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θῆμα τοιαύτη γυνή
 ἄλλοισι· τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν,

V. 48. ὁμῶς Gesnerus, ὁμῶς Brunckius. — V. 49. ὄντινῶν, legebatur ὄντινῶν. — V. 51. οὐ τι, Arsenius οὔτε. *ibid.* ἐπίμερον codd., ἐπίμερον Gesn. — V. 53. ἀδηνῆς, Gesn. ἀληφῆς. — V. 54. παρόντα, Brunckius conjecit συνόντα. *ib.* διδοί, unus cod. δίδοι. — V. 55. ἔρδει, legebatur ἔρδει. — V. 56. ἄθυστα, Athenaeus V. p. 179. D.: ἀλλ' ὡςπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· ἄθυστα δ' ἰερὰ πολλάκις κατεσθίει. et ἰερὰ etiam unus cod. ap. Stob. — V. 57—70. affert Aelian. Hist. Anim. XVI. 24. eodem respicit XI. 36. ἀβρῆι χαιτέεσσ' Meinek. libri ὄβρη χαιτήεις vel χαιτήεσσ', Aelianus ἀβρὰ χαιτήεσσ' vel χαιτάεσσ'. — V. 58. δύνη, Aelianus ἄτην, unus cod. αὐτή, alius αὐτήν. *ib.* περιτρέπει, Schueidewinus conjecit περιτρέπει, Koelerus παρατρέπει vel παρεκτρέπει. — V. 59. κωῦτ' scripsi; vulgo κοῦτ'. *ibid.* κόσκινον, apud Ael. plerique codd. κοσκίνον. — V. 60. ἄρειεν, aliquot Aeliani codd. ὄναρ εἶδεν vel ὄναρ εἶεν, vel denique ὄναρις. — V. 61. οὔτε, Jacobsius conjecit οὔτ' ἂν. — V. 63. ἡμέρης, Aelianus ἡμέρας. *ibid.* ἀπο Jacobsius, vulgo ἀπό. *ibid.* ῥύπον, plures codd., Stob. et Aelian. ῥύπον. — V. 65. αἰεὶ Koelerus, vulgo αἰεὶ. — V. 67. ὦν Brunckius, vulgo οὖν. *ibid.* θῆμα Aelian., θάμα Stob. — V. 68. γίνεται Aelian., γίγγεται ap. Stob.

- ἦν μὴ τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτουῆχος ἢ,
 70 ὅστις τοιοῦτοις θυμὸν ἀγλαίζεται.
 Τὴν δ' ἐκ πιθήκων· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
 αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
 εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλωσ.
 75 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις,
 ἄπυγος, αὐόκωλος. ἅ τάλας ἀνήρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
 δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
 ὥσπερ πίθηκος, οὐδὲ οἱ γέλωσ μέλει.
 80 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἔρξιεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὄρῳ,
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,
 ὅπως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξιεν κακόν.
 Τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβῶν·
 κείνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσίζάνει·
 85 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κάπαίξεται βίος·
 φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσει,
 τεκοῦσα καλὸν κώννομάκλυτον γένος·
 κάριπρηπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίνεται
 πάσῃσι, θείη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 90 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένῃ,
 ὄκον λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
 τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.
 Τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
 95 ἔστιν τε πάντα, καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναικας· ἦν τι καὶ δοκῶσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντι γῶν μάλιστα γίνεται κακόν.
 οὐ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται

V. 70. τοιοῦτοις, Aeliani codd. τοιοῦτον. — V. 74. ἄστιος, Arsen. ἀστοῖσι. — V. 76. αὐόκωλος scripsi, vulgo αὐτόκωλος. — V. 80. ἔρξιεν, vulgo ἔρξιεν. — V. 82 ὄκως, unus cod. ὄππως, Arsen. ὄλως. ibid. τιν' ὡς Meinekii, vulgo τι χῶς. ibid. ἔρξιεν, vulgo ἔρξιεν. — V. 87. κώννομάκλυτον, vulgo κόννομάκλυτον. — V. 88. γίνεται, vulgo γίγνεται. — V. 91. ὄκον, unus cod. ὄκων, Arsen. ὄπον. — V. 93. τὰς, Arsen. τὰς τ'. — V. 98. γῶν scripsi, legebatur τῶ, τῶ, τοι. ibid. γίνεται, scribebatur γίγνεται.

- 100 ἄπασαν, ὅστιςῶν γυναικὶ πύλαται
οὐδ' αἴψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεῶν.
ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηθεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν.
- 105 εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
ὄκου γυνή γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
ξεῖνον μολόντ' ἂν προφρόνως δεχοίατο.
ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
- 110 κεληνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γέτονες
χαίρουσ' ὀρώντες καὶ τόν, ὡς ἀμαρτάνει.
τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμήσεται·
ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκωμεν.
- 115 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἀρρήκτον πέδη,
ἐξ οὗ τε τοὺς μὲν Ἀίδης ἐδέξατο
γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηρωμένους.

7. 8. [9.]

* Ὡσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ *

*

Ἐρωδιὸς γὰρ ἔγγελον Μαιανδρίην
τρίορχον εὐρῶν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

9. [15.]

Τί ταῦτα διὰ μακρῶν λόγων ἀνέδραμον;

V. 100. ὅστιςῶν scripsi, vulgo ὅστις σύν. ibid. πύλαται scripsi, vulgo πύλαται. — V. 101. οἰκίης, unus cod. ἐκ δόμων. — V. 102. θεῶν, Grotius, alii θεόν. — V. 106. ὄκου, unus cod. οἶκου. — V. 107. μολόντ' ἂν Meinekios, vulgo μολόντα. — V. 108. δέ τοι, Hermannus conjecit δέ τοι. — V. 109. μέγιστα, unus cod. μέγιστη. — V. 113. τοῦτέρου Voss., codd. et vett. edd. τοῦ τέρου, τοῦ τίου, τουτίου, θατίου. — V. 114. γινώσκωμεν, legebatur γινώσκωμεν. — V. 116. πέδη, Koelerus conjecit πίδα. — V. 117. οὗ τε, Gaisfordius conjecit οὐ γε.

Fr. 7. 8. Athen. VII. 299. C.: Σιμωνίδης δ' ἐν ἰάμβοις· Ὡσπερ ἔγγελος κατὰ γλοιοῦ· καὶ τὴν αἰτιατικὴν· Ἐρωδιὸς κτλ.
Fr. 9. Schol. Eurip. Phoen. p. 215.: κατενόσθη ἀπὸ τοῦ κατανασθήσασθαι· καὶ Σιμωνίδης ἐν τοῖς ἰάμβοις· Τί κτλ. ἀπὸ τοῦ

10. [16.]

Οἶόν τε χηρὸς ὦιον Μαιανδρίου.

11. [17.]

Σπλόγγν' ἀμπέχοντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην.

12. [18.]

* Τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπτατο,
τὸ ζῶτων κάκιστον ἔκτῃται βίον.

13. [19.]

Οὐκ ἄν τις οὕτω δασκίους ἐν οὔρεσιν
ἀνήρ λείοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
μοῦνος στενυγοῦν συμπεσῶν ἐν ἀτραπῶ.

14. [20.]

Κήλειφόμεν μύροισι καὶ θυώμασιν
καὶ βακκάρει· καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῆν.

ἀναδραμῖν μέλλω. διὰ codd., vulgo τῶν. Welckerus huc refert Aristotel. Metaph. XII. 11.: πάντα δὴ ταῦτα ἄλογα καὶ μάχεται αὐτὰ ἰαντοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις· καὶ ἴσκειν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὃ Σιμωνίδου μικρὸς λόγος· γίνεται γὰρ ὁ μικρὸς λόγος, ὡςπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μηθὲν ὄγμῖς λέγουσιν.

Fr. 10. Athen. II. 57. D.: Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰάμβων· Οἶόν τε κτλ. Cf. Eustath. Od. p. 1686. 51.

Fr. 11. Choeroboscus apud Sturz. in Etym. M. 902.: Ἰκτίνος ἢ εὐθεία· τούτου ἢ γενικὴ ἰκτίνου, ὡς παρὰ Σιμωνίδην· Σπλόγγν' κτλ. Videtur ἀμφίποτες scribendum esse.

Fr. 12. Etym. M. p. 413. et Zonaras p. 967. s. v. ζῶδιον: γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα, ἐπειδὴ εὔρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σιμωνίδην, οἶον· Τόδ' ἡμῖν (Zonar. φησὶ γὰρ· τὸ δ' ἡμ.) ἔ. π. ζῶτων κάκιστον. Schol. Hom. II. σ. 407.: Σιμωνίδης φησὶ· τὸ ζῶτον κάκιστον κίκτηται βίον, περὶ τοῦ κενθάρον. V. 2. ζῶτων Bekkerus scripsit. Fortasse v. 1. οἶον Simonidis est.

Fr. 13. Galenus XVII. p. 897. ed. Kühn.: Τὸ τῶν ἰσίων τὸ σπῶν ὀνομάζεσθαι στενυγρὸν· ἀλλὰ τούτου γε μαρτύριον ἐστὶν αὐταρκῆς τὸ παρὰ Σιμωνίδην γεγραμμένον ἐν τοῖςδε τοῖς ἔπαισι· Οὐκ ἄν τις κτλ. ταῦτον σημαίνει τῷ σπῶν. Idem XVIII. p. 411. repetit hoc versus. ubi v. 1. οὕτω τις οὕτω, v. 2. λέγονται δις ἐν, v. 3. στενυγοῦν legitur.

Fr. 14. Clemens Alex. Paedag. II. p. 209. ed. Potter.: Σιμωνίδης ἐν τοῖς ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγων· Κήλειφόμεν κτλ. Adde Athen. XV. p. 690. C.: Καὶ Σιμωνίδης· κήλειφόμεν (unus cod. ἐκλειφόμεν) μ. κ. θ. καὶ βακκάρει. V. 1. θυώμασι Athen., θυμάμασι Clem. — V. 2. βακκάρει, Athen. Epit. βακκάρει, fortasse recte.

15. [21.]

Καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσοθύρης διηλσάμην.

16. [22.]

Καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὡς κορωνίδης.

17. [23.]

Ἦ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἢ μέγα βλέπων.

18. [24.]

*Θύουσι Νύμφαις τῷ τε Μαιάδος τόκῳ·
οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν τημελοῦσι ποιμένων.*

19. [25.]

*Σὺν πορδάκοισιν ἐκπέσοντες εἶμασιν
σεσαγμένοι.*

20. 21. [26.]

Πολλὸν με δαῖ προεκπονεῖν, Τηλέμβροτα

* * * *

*Ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχατῆς
Τρομίλιος θναυμαστός, ὃν κατήγαγον.*

Fr. 15. Etymol. M. p. 634. 6.: Ὀρσοθύρη — λέγει δὲ Σιμωνίδης κακοσχόλιος· καὶ τ. ὁ. ὁ. ἡλσάμην. scripsi διηλσάμην. Sylburgius ὀρσοθυρίδος. Cf. Sotades ap. Athen. XIV. p. 621. B.: ὁ δ' ἀποστειγίας τὸ τρῆμα τῆς ὀπισθε λαύρης κτλ.

Fr. 16. Etymol. M. p. 270. 45.: Διασαυλούμενος παρὰ τὸν Σαῦλον· τὸν κρυφερόν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν ἰάμβοις· Καὶ κτλ. Adde Zonar. p. 339. κορωνίδης Welckerus, vulgo κορωνίτης.

Fr. 17. Pollux II. 65.: Σκνιπὸν δὲ τὸν ἀμυδάως βλέποντα. Καὶ Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιός· Ἦ κτλ.

Fr. 18. Schol. Odys. ξ. 435.: Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτοῦς (τοὺς ποιμένας) φησι νύμφαις καὶ Μ. τ. κτλ. Adde Eustath. p. 1766. 1. — V. 1. θύουσι Barnesius restituit, idem τῷ τε, vulgo καὶ. — V. 2. τημελοῦσι scripsi, vulgo αἰμ' ἔχουσι. Eustathius dicit: οὔτοι φυλάττουσι τὸ ποιμενικὸν γένος καὶ οἷον ζωοῦσιν αὐτοῦς.

Fr. 19. Strabo XIII. p. 619.: καὶ τὸ Σιμωνίδου· σὺν πορδάκοισιν ἐκπέσοντες εἶμασιν ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις. Auctius Schol. Arist. Pac. 1147.: καὶ παρὰ Σιμωνίδη τὸ Ἄμοργίῳ· συμπαραδακίῃσιν ἰμάσιν οἰσαγμένοις. correxit Welckerus.

Fr. 20. 21. Athen. XIV. 658 B.: Καὶ ὁ Τρομιλικὸς δὲ τυρὸς ἰνδοξός ἐστι· παρὶ οὗ φησὶ Δημήτριος ὁ Σηΐσιος ἐν δευτέρῳ Τρωϊκῷ

22. [27.]

* Χῶς ἄφρυσσα χῶς ἐμίστυλα κρέα
εἰδῶς τι· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

23. [28.]

Ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

24. [29.]

Ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

25. [30.]

Αὕτη δὲ φοξίχειλος Ἀργεῖη κύλιξ.

26. [31.]

Ὅπλᾶς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

διακόσμου οὕτως· Τῆς Ἀχαΐας πόλις Τρομίλια, περὶ ἣν γίνεται τυφὸς αἰγίως ἠδιος, οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὃ προσαγορευόμενος Τρομιλικός· οὗ καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν ἰάμβῳ, αὐτὴ ἄρχη· Πολλὰ μὲν δὲ προεκπονή Τηλέμβροτε, γράφων· Ἐνταῦθα κτλ. V. 1. Coraës emendavit, codd. προεκπονητὴ τηλέμβροτε. — V. 3. τρομίλιος unus cod., στομίλιος duo.

Fr. 22. Athen. XIV. p. 659. D.: Οὐδέν οὖν ἦν παράδοξον, εἰ καὶ θυτικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαιότεροι μάγειροι· προῖσταντο γούν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν· — καὶ παρὰ δὲ Σιμωνίδῃ φησὶν ἕτερος· Χῶς κτλ. V. 1. χῶς ἄφρυσσα χῶς Bourdelotius, codd. χωσαρεὺς σαχῶς vel χωσαφεὺς σαχῶς. — V. 2. εἰδῶς τι· καὶ distincti, vulgo εἰδῶς· τί καὶ. ib. κακῶς codd., Casaub. καλῶς.

Fr. 23. Athen. X. p. 424. C.: Καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστήρες (ἀρυσάνας) καὶ ἀρυστιχοί. Σιμωνίδης· Ἔδωκεν κτλ.

Fr. 24. Athen. XI. p. 460. B.: Ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδ' ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον Σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως· Ἀπὸ κτλ. ἀπὸ τράπεζαν duo codd., vulgo ἀποτράπεζαν. ib. καὶ scripsi, vulgo νιν.

Fr. 25. Schol. Hom. II. β. 219.: Φοξός· εἴρηται ἀπὸ τῶν κεραιμικῶν ἀγγελίων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτός ἀποξυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης· Αὕτη δὲ κτλ. Eadem Etym. M. p. 798. 20. Zonaras p. 1817. Apoll. Soph. v. φοξός. Athen. XI. p. 480. D.: αἱ δὲ Ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς Ἀττικὰς· φοξάι γούν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος· Αὕτη δὲ φοξίχειλος, sic unus cod., vulgo αὕτη. Cf. Eustath. p. 207. 12. Pro φοξίχειλος Zonaras φοξόχειλος.

Fr. 26. Schol. Arist. Ach. 740.: Οὐ μόνον Ἀρωτοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὀπλᾶς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου· Ὅπλᾶς κτλ. Eadem Suidas v. ὀπλή.

27.

Πάλυπον διζήμενος.

28.

Μηρίων δεδαυμένων.

29.

Τούτο γὰρ μάλιστα φηρ ἔστυγε πύρ.

30.

Hesychius: Κάρκαρα, οὐλα ὀδόντων καὶ τὰ ποικίλα τῆ ὄψει· καὶ πίτυρα παρὰ Σιμωνίδη. Haec et sequentia videor probabilibus ad Simonidem jambographum, quam ad lyricum referre.

31. [10.]

Antlatt. Bekk. Anecd. I. p. 105.: Κορδύλη· τὸ ἔπαρμα· Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ.

32. [12.]

Harpocrat. p. 180. ed. Bekk.: Μυσῶν λείαν — κέχρηται δὲ τῆ παροιμίᾳ ἄλλοι τε καὶ Στράτις ἐν Μηδείᾳ καὶ Σικωνίδης ἐν Ἰάμβοις.

33.

Etymol. M. p. 367. 36.: ἐπληντ' ἀλλήλοισ· ἐκ τοῦ πλωτὸ πλησιάζω ὁ παρακείμενος πέπληκα λέγεται καὶ πέπλακα· ὁ παθητικὸς πέπλημαι, πέπληται, καὶ παρὰ Σιμωνίδη πεπλήγεται.

34.

Gramm. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1402.: Νήστης· οὕτως εἶρηκεν Σιμωνίδης παρὰ τὸ ἔδω, καὶ ὡς παρὰ τὸ ψεύδω, οὐ παθητικὸν ψευδομαι, ψευστής, οὕτω παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω,

Fr. 27. Athen. VII. p. 318. F.: Δωριεὺς διὰ τοῦ ᾧ καλοῦσι πάλυπον, ὡς Ἐπίχαρμος· καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη (i. e. Ἴων) πάλυπον διζ.

Fr. 28. Etymol. M. p. 250. 18.: Δαύα· τὸ καίω παρ Σιμωνίδη· Μηρίων δεδ. Eadem Cramerii Anecd. T. I. p. 106. 1. sine poetae nomine.

Fr. 29. Herodian. περὶ μόν. λέξ. p. 12. 19.: πῦρ, οὐδὲν εἰς ἄλλο λήγον οὐδέτερον μονοσύλλαβον, ἀλλὰ μόνον τὸ πῦρ, ὃ Σιμωνίδης καὶ ἔνεκα μίτρον διωνυλλίβως ἀπεφάρτατο· τοῦτο γὰρ μ. φησὶς ἐς τύπε πύρ. quae correxi.

οὐ τὸ μέλλον ἔσω, ἔστις καὶ μετὰ στερητικῶν νεέστης, οὐ παρώννυμον νήστης· οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμερισμοῖς. Cf. Orion. p. 187. 29. et Etym. Gud.

35.

Etymol. M. p. 764. 25.: Ταρσιά· παρὰ τὸ τέρω τὸ ξηραίνω τερσιά, καὶ ταρσιά, ὡς παρὰ Σιμωνίδη καὶ καθ' ὑπέρθειν τρασία. Cf. Hesychius: ταρσιήν· τὴν τρasiάν.

36.

Etymol. M. p. 818. 58.: Ψηνὸς ὁ φαλακρὸς παρὰ Σιμωνίδη. Adde Orion. p. 168. 9.

III.

H I P P O N A X.

I. ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

I. [I. 18.]*)

Ἐβῶσι Μαίαις παῖδα, Κυλλήνης πάμμυν·
Ἐρμῆ κυνάγχα, Μηνοιστὶ Κανδαύλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δευρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

Hipponax. Fr. 1. Conjunxit haec Schneidewinus in unum. V. 1. legitur ap. Tzetziam Lycophr. 219.: Μαίαις καὶ Διὸς Ἐρμῆς, ὡς Ὀρφεὺς φησιν — καὶ ὁ Ἰππῶναξ ἐν τῇ κατὰ Βουπάλου πρώτῳ ἰάμβῳ· Ἐβόησι κτλ. Ἰβῶσι Schneidewinus scripsit. — V. 2. Tzetz. Exeg. II. p. 153.: τὸν δὲ Ἄργον κύνα φασὶ κατὰ πειτὸς σάματος ὀφθαλμοῦς ἔχοντα — οἱ δὲ κύων ὁ Ἄργος καὶ Ἰ(ππιόν)αξ φησὶ· Ἐρμῆ κυνάγχα, μὴ... σκ δουλα. Emendatius una eum v. 3. assert haec Tzetzes in Chil. ap. Cramer. Anecd. T. III. p. 351. 7.: Τὸ δὲ Κανδαύλας Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει, ὡσπερ Ἰππῶναξ δεικνυσι γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ· Ἐρμῆ κτλ. V. 2. respicit Hesychius Κυνάγχα· — οἱ δὲ τὸ Κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα. idem Κανδαύλας· Ἐρμῆς ἢ Ἡρακλῆς. — V. 3. δευρό μοι scripsi, cod. δευρό τι μοι, Duchnerus male δεητί μοι. Supra σκαπαρδεῦσαι recte legitur glossa συμμαχῆσαι, male Hesychius σκαπαρδεῦσαι· λειδορῆσαι.

*) Numeri adjecti sunt editionis Welckerianae.

2. [5.]

Κίκων δ' ὁ πανδάφνωτος, ἄμμορος καύης.

3. [44.]

Κοραξικὸν μὲν ἠμφισμένη λῶπος.

4. [44.]

Βάλλοντες ἐν χειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες
κράδησι καὶ σκίλλησιν, ὥσπερ φαρμακῶν.

5.

Grammaticus in Bekkeri Anecd. T. I. p. 82. 12.: Ἀνδριάντα τὸν λίθινον ἔφη Ἰππῶναξ Βοῦπάλον ἀγαματοποιόν.

6. [4.]

Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο.

7.

Τί τῷ τάλαντο Βουπάλῳ συνώκησας;

Fr. 2. Tzetzes Exeg. in Iliad. p. 76. 8.: ἦν (Δάφνη) οἱ ἱερεῖς τοῦ ἡλίου ἦτοι μάντιες καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρῦσης, στεφανούμενοι ἐπορεύοντο· καθὼς δηλοῖ καὶ Ἰππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ· Κίκων κτλ. ubi glossae Κίκων· ὄνομα μάντιος· et καύης, λάρος. πανδάφνωτος scripsi, nisi malis πανδάφνητος, Tzetzes πανδάλητος, sed codd. nonnulli πανδαύλητος, πανδάλητος. Fortasse hic versus praemittendus Fr. 1. Κίκων δ' ὁ πανδάφνωτος, ἄμμορος καύης, Ἐβῶσε.

Fr. 3. Tzetzes Chil. X. 378.: Περὶ ἰρίων Κοραξῶν ἐν πρώτῳ δὲ ἰάμβῳ Ἰππῶναξ οὕτως εἶρηκε μίτρω χαλεπὴν ἰάμβῳ· Καρ. κτλ.

Fr. 4. Tzetzes Chil. V. 744.: Καὶ ἀλλαχῶ δὲ (Ἰππῶναξ) πού φησι πρώτῳ ἰάμβῳ γράφων· Βάλλοντες κτλ. Photius p. 640. 8.: Φαρμακός· τὸ κάθασμα, βραχίως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροικίαν ἐλυμῆσαντο τῆς διαλέκτου τοῦ πάτριου, τὰ μέτρα, τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἰππῶναξ.

Fr. 6. Tzetzes Lycophr. 436.: Ὅτι δὲ ἀγῆς, ὁ μυσσός, ἃς οὐ λέγεται καὶ ὁ ἅγιος, ὁ μυσσός, Ἰππῶναξ φησὶν· Ὡς κτλ. Adde Chil. XIII. 322. et Plotium de Metr. p. 272. ed. Gaisf. Fortasse praestat ἀγεῖ, quod nonnulli libri exhibeat. Ceterum in Plotii loco codex Gaisfordii ΚΑΛΑΖΟΜΕΝΙΟΤΒΟΤΝΑΛΟΚΚΑΘΗΝΕ exhibet, hoc est Fr. 8., ita ut Putschius ibi de conjectura Fr. 6. restituisse videatur.

Fr. 7. Choeroboscus Bekker. Anecd. T. III. p. 1421.: Ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλατος ἦν ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἰππῶναξ εἰπὼν· Τί κτλ.

8. [6.]

ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κάθηνις.

9.

Πᾶσαν δ' ἔταιρ', ὄδευε τὴν ἐπὶ Σμύρνης
 ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀλυάττωε τύμβον
 καὶ σῆμα Γύγω καὶ μετ' Ἄρδουοσ στήλιον
 καὶ μνήματ' Ἄττοσ Μυρσίλου τε πάλμυδοσ,
 5 πρὸσ ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψασ.

Fr. 8. Rufinus de Metr. Com. p. 386. ed. Gaisf. poetæ nomine non addito tanquam exemplum choliambi affert: ὦ Κλαζομένιο Β. κατέκτενον. apud Putschium ὦ Κλαζομένιοι Β. κατέκτεθεν legitur. idem versus legitur in codice Plotii p. 272.: ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΝ ΒΟΥΠΑΛΟC ΚΑΘΗΝΕ (vid. Fr. 6.), unde apparet legendum esse Βούπαλός (τε) κάθηνις. Suidas v. Ἰππῶναξ· — γράφει δὲ πρὸσ Βούπαλον καὶ Ἀθηνῶν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸσ ἕβριν εἰργάσαντο. Eadem Eudocia p. 248. Plinius H. N. XXXVI. 5.: „Ac deinde nepos Antheimus Chius, cujus filii Bupalus et Antheimus (leg. Athenis) clarissimi in ea scientia fuere, Hipponactis poetæ ætate“ et quæ seq. ita Plinium emendandum esse docet etiam Schol. Arist. Av. 575.: Ἀνθεῖμον γὰρ φησι, τὸν Βουπάλου καὶ Ἀθήνηδοσ πατέρα. Iam cum hic versus et apud Rufinum et apud Plotium conjungatur cum Fr. 38., existimo illum quoque versum huc referendum esse; dubium autem est, utrum eo ordine jungendi sint versus, quo apud Rufinum leguntur:

ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλός τε κάθηνις,
 ἀκούσαθ' Ἰππῶνακτοσ· οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκα.

ut nominativi sint pro vocativis, et artifices illi Clazomenii vocentur; an sic, quemadmodum Plotius exhibet:

Ἀκούσαθ' Ἰππῶνακτοσ, οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκα,
 ὦ Κλαζομένιοι· Βούπαλός τε κάθηνις —

ut poeta videatur civibus Clazomeniis illud facinus narraturus esse.

Fr. 9. Tzetzes in Crameri Anecd. T. III. p. 316.: Στίχοι Ἰππῶνακτοσ τρισυλλάβοσ ἔχοντεσ τοὺσ παραλίγοντασ πόδιοσ· — Πᾶσαν κτλ. V. 1. δ' ἔταιρ', ὄδευε Schneidewinus, codd. τε ἀρεθίθει vel τίσρεθ διεύει. — V. 2. Ἀλυάττωε Schneidewinus, codd. Ἀτάλω. — V. 3. Respicit Schol. Nicandr. Ther. 633.: Γύγοσ σῆμα τοῦ ἐπιθ βασιλεύσαντοσ, ὡσ φησιν Ἰππῶναξ ἐν τῷ πρώτῳ Λυδίασ ἰάμβω. ibid. μετ' Ἄρδουοσ scripsi, codd. μεγίστην. — V. 4. μνήματ' scripsi, codd. μνήμα τ'. ibid. Ἄττοσ Schneidewinus, idem Μυρσίλον, codd. ὄτοσ et Μυτάλιδο.

10. 11. 12. 13. [9. 10.]

Ἐρμῆ, φίλ' Ἐρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήγειε,
ἐπέυχομαι τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

*

Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακῦζω.

*

5 Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ συμβάλισκα κάσκέρισκα καὶ χρυσοῦ
στατήρας ἐξήκοντα τοῦτέρου τοίχου.

*

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγεις,

FRG. 10. 11. 12. 13. Tzetz. Lycophr. 855.: οὗτος ἀσκήρας τὰ ἰποδήματα οὐ καλῶς λέγει — ἀσκήραι δὲ κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πύλλα, ἧτοι ὀρθάρια λέγονται καὶ χλαῖναν τὸ σφικτούριον καὶ κυπασσίσκον τὸ ἐπιλώρικον. — ἀλλ' ἄκουε, πῶς φησὶν Ἰππώναξ· Ἐμοὶ γὰρ κτλ. (Fr. 13.). ἔγνωσ ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκήρας τὰ ὀρθάρια φησιν, εἰ δὲ χρεῖα σοὶ καὶ ἐτέρας μαρτυρίας ἄκουσον· Ἐρμῆ — Κυλλήγειε (Fr. 10.) καὶ μετὰ πρᾶ φησιν· Δὸς χλαῖναν — τοίχου (Fr. 12.) ἔγνωσ πάντως τῶν, ὅτι ἀσκήρισκα τὰ ὀρθάρια λέγονται· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει. Apparet haec fragmenta ex uno eodemque carmine petita esse. Fr. 10. autem videtur initium esse carminis, nam aliter vix intelligitur, cur Tzetzes attulerit. Ad idem hoc carmen pertinet etiam Fr. 11. quod exhibet Plutarchus de absurd. Stoic. opin. c. 6.: ὁ δὲ ἐκ Στοῆς βοῶν μίγα καὶ κευραγῶς· ἐγὼ μόνος εἰμὶ βασιλεὺς, ἐγὼ μόνος εἰμὶ πλούσιος, ὀράται πολλάνικς ἐπ' ἄλλοτριῶς θύρας λέγων· Δὸς — βαμβακῦζω. et versus priorum rursus avert sine poetae nomine adv. Stoic. c. 29.: οὗτος (scr. οὔτος i. e. Anacreon) οὐκ εἶχε χρεῖαν ὑποδοχῆς, οὐδὲ χλαῖνης ἐκεῖνος· Δὸς χλ. κτλ. Fieri autem potest ut Tzetzes non satis accurate Hipponactis versus attulerit, utque Fr. 12. cum Fr. 13. hoc modo conjungendum sit:

Δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι· κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακῦζω· δὸς δὲ καὶ κυπασσίσκον κτλ.

V. 1. φίλ' Ἐρμῆ, Μαιαδεῦ Priscianus de metr. comic. T. II. p. 416. ed. Krehl., qui hunc versum una cum sequenti attulit, Tzetz. ὦ φίλ' Ἐρμῆ Μαιάδος. ibid. Κυλλήγειε Welekerus, vulgo Κυλλήγειε. — V. 4. βαμβακῦζω, cf. Heagyhius v. Βαμβακῦζει. — V. 6. συμβάλισκα unus cod., αλ. σαμάλισκα, edd. vett. συμβάλισκα. ibid. χρυσοῦ, nonnulli codd. μοι vel σοι addunt. — V. 7. τοῦτέρου, glossa ἰωνικῶς, unus cod. τοῦ νεπέρου. ib. τοίχου, gl. μέρους. — V. 8. κω χλαῖναν scripsi, edd. vett. χλαῖναν, codd. τῶν χλαῖναν.

10 οὐτ' ἀσκήρησι τοὺς πόδας δασαίησιν
ἐκρουσας, ὡς μή μοι χίμητλα φήγγυται.

14. 15. [14. 15.]

'Ἐρέω γάρ οὕτω· Κυλλήνιε Μαιάδος Ἐρμῆ.
Τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνη πάλαι ῥέπει.

16. [63.]

Erotianus p. 380. ed. Franz.: Σαπρά· σεσηπότα, ὡς καὶ
'Ἰππῶναξ ἐν ἀ' Ἰάμβων φησί· Μαδῶντα δὴ καὶ σαπρόν.
Hemsterhusius μυδῶντα conjecit.

17. [102.]

Poliux IV. 169.: Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον εὖροις
ἂν παρὰ Ἀλκαιοῦ — καὶ ἡμίκυπρον παρ' Ἰππῶνακτι ἐν
τῷ πρώτῳ Ἰάμβων.

18. [103.]

Pollux X. 99.: Τὸν δὲ καλούμενον χυτροπόδα ἔστι μὲν καὶ
λάσανα κεκλημένον εὖρεϊν — ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἰππῶ-
νακτος Ἰάμβων εἴρηται χυτροπόδιον.

19. [109.]

Grammaticus in Bekkeri Anecd. T. I. p. 85.: Βίχος·
'Ἰππῶναξ δευτέρῳ, Ἡρόδοτος πρώτῳ. De libro II. confer
infra Fr. 70.

V. 10. δασείησιν, unus cod. φησίν. — V. 11. φήγγυται codd.,
ut videtur, plerique, unus γίνεται, vett. edd. γίγγυται.

Fr. 14. 15. Ex eodem carmine, quo prius, petita esse arbutorum.
Priscian. de metr. com. T. II. p. 413. ed. Krehl.: „Heliodorus
metricus ait: Ἰππῶναξ πολλὰ παρὶς τῶν ἄρσμένων ἐν τοῖς ἰάμβοις. —
Hipponax enim in prima· ἔρέω κτλ. iste enim versus cum sit
choliambus, in quarto loco et in quinto habuit daetylos, cum in
utroque debuerit a brevi incipiens pes pioni. In eodem τοὺς
ἄνδρας κτλ.“ Sed cod. priore versu CPCΩΓΑΡΟΤΑΔΑΝΝΙC, ita-
que videtur legendum: ἔρέω γάρ, ὦ Κυλλήνι, ὦ Μαιάδος Ἐρμῆ. in
altero versu cod. τ. ἀ. ΤΟΤΤΟΤCΟDΤΗΗΓΙΙΑΔΑΙΡCΙΓΙΑC.
Hermannus τοὺς ἄνδρας τούτους δὴ πάλαι λῆπε vel τοὺς ἄνδρας ὀδύνη
τούσδε γούλα φήγγυται.

20. [11.]

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

21. [12.]

Ἀν' ἡμέραι γυναικὸς εἰσὶν ἤδισταί,
ὅταν γαμῆ τις κάκφερη τεθνηκυῖαν.

22. [2. 3.]

ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου, πάλμυ;

23. [16.]

Ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις, σὲ δὲ κώπολλων.

24. [17.]

Παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέτην μείνας
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυησίων Ἐρμῆν.

25. [19.]

Συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην.

26. [20.]

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θύνην τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας

Fr. 20. Stob. Floril. XXIX. 42.: Ἰππῶνακτος. Hermannus μηδ' εἰς conjecit.

Fr. 21. Stob. Floril. LXVIII. 8.: Ἰππῶνακτος. V. 1. εἰσὶν unus cod. Trinc. Grotius, vulgo ἔστιν.

Fr. 22. Tzetzes ad Lycophr. v. 690.: ἡ λέξις τοῦ πάλμυ τῶν Ἰώνων ἐστὶν καὶ χρῆται ταύτη Ἰππῶναξ λέγων Ὡ Ζεῦ κτλ. Cf. Hesychius v. Πάλμυος. V. 2. Lobeckius conjecit χρυσὸν ἢ ἀργυρον.

Fr. 23. Tzetzes in Cramerii Anecd. III. p. 310. 17.: Στίχοι Ἰππῶνακτος τρισυλλάβους ἔχοντες τοὺς παρὰλήγοντις πόδας Ἀπό σ' κτλ. Adde eund. Exeges. II. p. 83. 25. σὲ δὲ κώπολλων scripsi, vulgo σὲ δὲ κ' ὀπόλλων.

Fr. 24. Tzetzes in Iliad. p. 83. 28.: Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἰππῶναξ) Παρ' ᾧ κτλ. V. 2. κυνήσειν, Welckerus conjecit κυνήσει.

Fr. 25. Athen. III. p. 78. B.: Καὶ ταύτας Ἀμαδρυάδας γύμνας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἰππῶνακτα φάναι Συκῆν κτλ. Cf. Eustath. ad Od. p. 1964. 14.

Fr. 26. Athen. VII. p. 304. B.: Ἰππῶναξ δὲ, οἷς Ἀσσανίς ἐν τοῖς περὶ ἰαμβοποιῶν παρατίθεται, φησὶν Ὁ μὲν γὰρ κτλ. V. 1. ῥύβδην scripsi, vulgo ῥύδην.

δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρη σκάπτειν
5 πέτρας τ' ὄρειας, σῦκα μέτριά τε τρώγειν,
καὶ κρίθινον κόλλιχα, δούλιον χόρτον.

27. [26.]

Οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρούκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων.

28. [21.]

Ὁ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδῶρη
Ταργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμάκου.

29. 30. [23. 24.]

Ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

*

..... Ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προῦπιεν.

V. 4. κλῆρον Dalecampius, vulgo σκληρόν. — V. 5. μέτριά τε τρώγειν Schneidevinus, vulgo μέτρια τρώγων.

Fr. 27. Athen. XIV. p. 645. C.: Τῆς ἀττανίου Ἰππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει· Οὐκ κτλ. V. 1. σὺκα ἀτταγᾶς τε, codd. οὐ κάπτις τε. Sed supra IX. p. 388. B.: Μνημονεύει αὐτῶν Ἰππῶναξ οὕτως· οὐδ' ἀτταγᾶς τε καὶ σιλαγῶς (ita codd.) διατρώγων. — V. 2. τηγανίτας Casaub., vulgo τηγανίτας.

Fr. 28. Athen. IX. p. 370. A.: Μὴ ποτε ὁ Νικάνδρος μάντιν κίληκε τὴν κράμβην, ἱεράν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον· Ὁ δ' ἐξ. κτλ. V. 2. ἢ optimi codd., unus ἦ, vulgo ἦ. — V. 3. Ταργηλίοισιν Schneidevinus, codd. φαργηλίοισιν, θαργηλίοισιν, θαργηλίοισιν. ibid. ἔγχυτον optimi libri, alii ἔγχυλον. Videtur autem de puero sermo esse, de quo vid. Fr. seq. ita ut haec ex uno carmine sint petita.

Fr. 29. 30. Athen. XI. p. 495. C.: Τοῦτο δὲ (τὴν πέλλιν) Ἰππῶναξ λέγει πελλίδα· Ἐκ κτλ. δῆλον, οἶμαι, ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλιμος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. Καὶ πάλιν· Ἐκ δὲ κτλ. V. 1. αὐτῇ codd., αὐταῖς Epitome et Eustath. Od. p. 1521. 57.

81. [22.]

Σπονδῇ τε καὶ σπλάγγουσι ἀγρίης χοίρου.

32, [25].

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τάλλα.

33. [27.]

Βακκάρει δὲ τὰς ῥίνας
ἤλειφον· ἔστι δ' οἶά περ κρόκος . .

34. [28.]

Καὶ Μύσων, ὃν ὠπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

35. [29.]

Μηδὲ τ' ἄν μοι μῦ
λαλεῖν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωδοῦ.

Fr. 31. Athen. IX. p. 375. C.: Χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἰππῶναξ· Ἐν σπονδῇ κτλ. *ἐν delevit Dindorfius, sed fuit fortasse ἐν ἰ. e. ἐν πρώτῳ.* Deinde ἀγρίης scripsi, vulgo ἀγρίας.

Fr. 32. Heraclides Ponticus Athen. XIV. 625. C.: Φασὶ Πύθερμον τὸν Τηϊὸν ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας αὐτῷ τούτῳ ποιῆσαι σκολιὰ μέλη· καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἴωνικὸν Ἰασίτι κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν. οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονίει Ἀράντιος ἢ Ἰππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὕτως· Χρυσὸν κτλ. λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος· Οὐδὲν ἦν ἄρα τάλλα πλὴν ὁ χρυσός.

Fr. 33. Athen. XV. p. 690. A.: Ὀνομάζεται τε μύφον βακκάριος· οὗ μνημονίει καὶ Ἰππῶναξ διὰ τούτων· Βακκάρει κτλ. V. 1. βακκάρει, Brit. βακκάρι supra scriptum, fortasse recte, h. e. ionice pro βακκάριδι, ut Magnes dixit in Lydis ibid. Λούσαντα χροὶ καὶ βακκάριδι κειμήμιον, — V. 2. οἶά περ scripsi, vulgo οἶα περ.

Fr. 34. Diog. Laert. I. 107.: Μίμνηται δὲ τοῦ Μόσωνος καὶ Ἰππῶναξ εἰπὼν· Καὶ Μύσων κτλ. V. 1. ὠπόλλων, vulgo ὠπόλλων, vid. Fr. 19. Cf. Apollon. Dysc. Synt. p. 335. ed. Bekker.: ἀπειρώκης γὰρ τὰ ἄσπρα δὴ ψιλῶν ἀντιστοίχων τὰς συναλοιφὰς ποιεῖται, καὶ τοξότας Ἡρακλῆς — καὶ μίγ' ἐπαινήσασσα τίς — ἔρχομεν γὰρ κώθρασιών.

Fr. 35. Bextus Empit. adv. Gramm. I. p. 13. 275.: Λεβεδίαν διαφερομένην πρὸς τοὺς ἀστυγίτας περὶ Καμανδωδοῦ, ὁ γραμματικὸς τὸ Ἰππωνάκτειον παραθέμιος ἔνικα· Μηδὲ τ' ἄν μοι μῦ κτλ. V. 1. fortasse μηδ' ἔ· legendum. — V. 2. λαλεῖν Λεβεδίην Salmasius, vulgo Λεβεδίην λαλεῖν.

36. [30.]

Καὶ τοὺς σολοίκους, ἦν λάβωσι, περῶσιν,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφριτεύσσοντας.

37. [31.]

Ῥίκει δ' ὀπισθε τῆς πόλεως ἐν Σμύρνῃ,
μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

38. [33.]

Ἀκούσαθ' Ἴππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω.

39. [34.]

Εἰς ἄκρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλάντα φάχων.

40. [7.]

Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράφῃς
ὄφιν τριήρεως ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ

Fr. 36. Herodianus de Babarismo et Soloecismo Villos. Anecd. II. 177.: Σολοίκους ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· — Ἴππώναξ· Καὶ κτλ. Cf. Ammonium Valckenarii p. 193. V. 1. offert etiam Eustath. ad II. p. 368. 1., ubi in' Ἰθαλοισι scriptum. περῶσιν duo codd. Eustath., περῶσιν alius. — V. 2. ἐς, legebatur εἰς. ἀλφριτεύσσοντας unus cod., alii ἀλφριτεύσσοντας vel ἀλφριτεύοντας.

Fr. 37. Strabo XIV. 633.: Τόπος τις τῆς Ἐφείου, ὡς δηλοῖ Ἴππώναξ· Ῥίκει καλ. Ἐκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πρωῖν, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γούν ὀπισθεν τοῦ Πρωῖνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρῆ. Τρηχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἢ ὑπὲρ τὸν Κορνησὸν παραώμιας. — ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὀπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

Fr. 38. Hephaest. p. 31.: Τὸ χαλόν οὐ δίχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τριβραχῶν, οὔτε ἀνάπαυτον· ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἱμβρον, ὅτε καὶ εὐπερίεστι, ὡς τοῦ Ἀκούσαθ' κτλ. Adde Schol. ibid. p. 169. Eundem versum afferunt Plot. p. 272. et Rufinus p. 386. ed. Gaisf. quamvis autem nullo loco Hipponactis nomen addatur, tamen hic versus huic poetae vindicandus est.

Fr. 39. Hephaest. p. 84. et Schol. p. 169; cum subjungatur Fr. 38., item Hipponactis videtur esse.

Fr. 40. Tzetztes ad Lycophr. v. 424.: Εἰ δὲ μένυρον τοῦτο ρομίεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ τοῦ Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου χαλῶν ἱάμβων Ἴππώνακτείων στίχων· Μιμνῆ κτλ. V. 1. Μιμνῆ, alii libri Μιμημῆ. et in Tzetze item Μιμημῆ legitur, vel etiam Μιμημητοῦ ζωγράφου, quod Welckerus probat, qui Μιμημητῆ scripsit. ibid. κακομήχανε, aliquot libri κακομήχανον, videtur a produci, ut in φαρμακός, στί-

ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ, αὕτη συμφορὴ τε καὶ κληθῶν
5 Νικύρτα καὶ Σάβανι τῷ κυβερνήτῃ,
ἦν αὐτὸν ὄφις τῶντικνύμιον δάκνη.

41. [35.]

Ἐπειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας.

42. [8.]

Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ὅπου τὸν ἔριπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὔρε τὴν στέγην ὀφείλλαντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

43. [36.]

Καὶ μιν καλύπτει μᾶν χαραδριὸν περναῖς

44. [38.]

Ἄλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάζαντες.

φανος apud Hipponactem, sed vel sic versus corruptus. — V. 5. Νικύρτα καὶ Σάβανι duo codd., alii νικαύτη καὶ δίδωνι, νικαύτα καὶ οἴγωνι, νικαύτι καὶ οἴγωνι, fortasse alterum patris nomen est, sive duo nomina probanda, prior ναύκληρος esse videtur. — V. 6. afferitur etiam ad Lycophr. v. 234. et in Crameri Anecd. III. p. 558. δάκνη Hermannus, codd. δήκη vel δάκη, Anecd. δάκοι.

Fr. 41. Harpocrat. p. 123. 13.: Μάλθῃ ὁ μεμαλεγμένος κηρός. — Ἰππῶναξ: Ἐπειτα κτλ. duo codd. τρόπην, unus χρίσας.

Fr. 42. Tzetzes Lycophr. 579.: Καλὴς καὶ ἔριπιν ὁ οἶνος — ἀλλαχού δὲ πάλιν Ὁ δ' αὐτίκ' κτλ. Eisdem versus addito quarto iterat ad v. 1165. — V. 1. μάρτυρσιν scribendum, vulgo μάρτυσιν, vid. Eustath. II. p. 114. 20.: πληθυντικὸν μάρτυρες παρὰ τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἰππῶνακι. — V. 2. σκότος duo codd., altero loco σκόπος. — V. 3. εὔρε, plures codd. utroque loco εὔρω vel τέρων.

Fr. 43. Schol. Plat. 352. ed. Bekker.: Χαραδριὸς ὄρεσις τις, ὅς ἑμα τῷ ἰσθμῷ ἐκκρίνει· εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες φῆρον ἀπαλλάττονται· ὅθεν καὶ ἀποκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὀφιλῶνται οἱ χαμόντες· Καὶ μιν κτλ. ὡς φησὶν Ἰππῶναξ. Eundem versum affert Suidas v. χαραδριός, ubi legitur καὶ μὴν et περναῖς, fortasse καλύπτεις et πέρνης legendum.

Fr. 44. Etym. M. p. 334. 1.: Ἐμβιβάζαντες· παρ' Ἰππῶναξ κτλ. ἀπὸ τοῦ ἐμβοῶσαντες. Eadem Zenaras p. 706.

45. [39.]

Κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κῆρυξ.

46. [40.]

᾽Ωμιξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

47. [41.]

Σίφωνι λεπτῷ τοῦπίθημα τέτρηνας.

48. [42.]

Στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήιον σάκκος.

49. [43.]

Κᾶλειφα ῥοδινὸν ἠδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

50. [44.]

Πόλιν καθαίρειν καὶ κράδησι βάλλεσθαι.

51. 52. 53. 54. [44.]

Δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐποιήσασθαι.

* * *

Κᾶφη παρέξεν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν

Fr. 45. Etym. M. p. 539. 1. et Gud. p. 347. 28.: *Καὶ ἔηματικὸν ὄνομα κριγὴ, ὡς παρ' Ἰππῶνακτι, ὄλον· Κριγὴ κτλ.* Adde Zonaram p. 1258. Respicit Grammat. in Cramerii Anecd. T. I. p. 268. 12.

Fr. 46. Etym. M. p. 624. 3. s. v. ὀμηξίν: *Ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ἔημα, ὄλον ὀμηξω, ὃ μέλλον ὀμξω, ὡς παρὰ Ἰππῶνακτι, ὄλον· ᾽Ωμιξεν κτλ.* Adde Cramerii Anecd. IV. p. 191. 6. et 416. 7., utroque loco ἐτίλησεν, priore ὀμηξεν legitur. Cf. etiam Zonar. p. 1451.

Fr. 47. Pollux VI. 19.: *Καὶ σίφωνα μὲν, ὅτι ἐγένοντο, Ἰππῶναξ εἰρηκεν· Σίφωνι κτλ.* τοῦπίθημα Welckerus, vulgo τὸ ἐπίδημα. Fortasse praestat τετρήνας.

Fr. 48. Pollux X. 75.: *Καὶ ὁ σάκκος ἐπὶ τοῦ τρογολίπου εἰρημένος καὶ ὁ ὄλιστήρ· Ἰππῶναξ δὲ φησιν· Στάζουσιν κτλ.* Locus corruptus.

Fr. 49. Pollux X. 87.: *Λέκος· Ἰππῶνακτος εἰπόντος· Κᾶλειφα κτλ.*

Fr. 50. Tzetz. Chil. V. 743.: *Ὁ δὲ Ἰππῶναξ ἄριστα σύμπαν τὸ ἔθος λέγει· Πόλιν κτλ.*

Fr. 51. 52. 53. 54. Haec quatuor fragmenta ex uno eodemque carmine videntur petita esse, leguntur apud Tzetz. ibid. 748.: *Καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταῦτά φησι κατ' ἔπος· Δεῖ δ' αὐτὸν κτλ. (51.) — Κᾶφη κτλ. (52.) — Πύλαι γὰρ κτλ. (53.) — Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πύ φησιν ἐν τῷ αὐτῷ ἱάμβῳ· Διμῶ κτλ. (54.) — V. 1. ἐς, fortasse ὡς. — V. 2. κᾶφη Welckeru, vulgo κωφῆ.*

καὶ τυρόν, οἶον ἐσθίουσι φαρμακοί.

Πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες,
5 κράδας ἔχοντες, ὡς ἔχουσι φαρμακοῖς.

Λιμῶ γένηται ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεῖς ἐπτάκις ραπισθεῖη.

55. [47.]

Στέφανον εἶχον κοκκυμύλων καὶ μίνθης.

56. [61.]

Πρὸς τὴν μαρτλήν τοὺς πόδας * θερμαίνων
οὐ παύεται φώδων.

57.

Τὴν ῥίνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα.

58.

Ἄνδρα δ' ἐσπέρης καθεύδοντα
ἀπ' ὧν ἔδυσε . . . . χλούνης.

V. 5. ἔχοντες, vulgo ἔχοντας. Deinde fortasse scribendum αἰς
ἀπὸ φαρμακοῦς — V. 6. ξηρός unus cod., vulgo ξηρόν. ibid.
θυμῷ i. q. ὀξύθυμους. — V. 7. φαρμακὸς Blomfield., vulgo ὁ φαρμακός.
Fr. 55. Athen. II. p. 49. E.: Κοκκύμια οὖν ἔστι ταῦτα, ὧν
ἄλλοι τε μίμνηται καὶ Ἰππῶναξ· Στέφανον κτλ. Gaisfordius καὶ
στέφανον.

Fr. 56. Erotianus p. 388. ed. Franz.: Φῶδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις
Λαοική· καλοῦσι δὲ φῶδας τὰ ἐκ τοῦ πυρός γενόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν
ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσουσι στρογγύλα ἐπιφλοισμάτα. καὶ Ἰππῶναξ
δὲ φησὶν· Πρὸς τὴν — παύεται. V. 1. πόδας Stephanus, vulgo
παῖδας. deinde syllaba deest. — V. 2. φώδων, quod necessario re-
quiritur, adjeci.

Fr. 57. Tzetze Cramerii Anecd. III. p. 308. 20.: Τὸ μίτρον
τὸ Λαοικὸν παρὰλειψα λήθη· δέχεται δὲ πλεον τῶν ἄλλων ἰαμβικῶν
μίτρον κατὰ τὴν β' χάσαν ἢ καὶ δ' ἢ ε' σπονδαῖον, ἀπανιάσις καὶ
δάκτυλον, ὡς ἰσόχρονον τῷ σπονδαίῳ· Λαοικὸν Ἰππῶνακτος· Καὶ
τὴν ῥίνα κτλ. καὶ abjecit Schneidewinus.

Fr. 58. Schol. II. s. 539.: Χλούνην αἰ μὲν ἀφροστῆν· χλουθεῖν
γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Λαοίων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κοκοῦργον. Καὶ γὰρ
τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάναι· Ἄνηρ ὁδ' ἐσπέρης
καθεύδοντα ἄπουν ἔδυσε χλούνην. Emendavit Hermannus et
probabiliter Hippocracti vindicavit.

59.

* Ἐγὼ δὲ δεξιῶ παρὰ ῥητήρ
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῶ συνηλλίσθην.

60.

Τάλας Ἀθηνι, μῶλυσ ᾧ νεάνισκε,
ἐλείπει καὶ με δεσπότεω ἀβεργήλου
λαχόντα, λίσσομαι σε, μὴ ῥαπίζεσθαι.

61. [45.]

Πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα.

62. [46.]

Σηπίης ὑπόσφαγμα.

63. [48.]

Πασπαληφάγον γρόμφιν.

Fr. 59. Herodianus περὶ μὲν. λξ. p. 18. 18.: Σηηαιστὸν ἑρω-
διὸς ὀξυνόμονον, ὅπερ ἔχει πρὸς τὸ ᾧ καὶ τὸ ἱ γραφομένου. λέγεται δὲ
ἴσθ' ὅτι καὶ τρισυλλάβως, ὡςπερ καὶ τὸ παρ' Ἰππῶνακτι· Ἐγὼ
δὲ καὶ V. 1. ῥητήρ, fortasse φείδρω corrigendum. — V. 2. affert
etiam Etymol. M. p. 380. 40., ubi recte κνεφαῖος legitur, Herod.
κνεφαῖος. Respicit Gramm. in Cramerii Anecd. T. I. p. 440. 2..
καὶ ῥῶδην συνηλλίσθην Ἰππῶναξ. Ceteri καταλλίσθην.

Fr. 60. Tzetzes in Cramerii Anecd. T. III. p. 310. 17.: Σνίχοι
Ἰππῶνακτος τρισυλλάβους ἔχοντας τοὺς παραλήγουσας πένδας· — Πᾶσα
ἀθηνᾶ μάλῃς κονίς κελαιρε (ubi alius cod. μάλῃς . . . κο . . . κωνε γαιρε)
καὶ μεδοστέι ἀβεργῶ (alius καὶ με δεσπότεω βέβρον et supra με . . οὔ)
λαχόντα κτλ. quae emendavi. Cf. Hesychius: Ἀβεργήλου, παλύ,
ἐπαχθῆς, μέγα, βαγν, ἀχάριστον, μάταιον.

Fr. 61. Schol. Apoll. Rhod. IV. 321.: Καὶ Ἰππῶναξ μνημονεύει
(τῶν Σινδῶν) Πρὸς κτλ.

Fr. 62. Athenaeus VII. p. 324. A.: Ἰππῶνακτος δ' ἐν τοῖς
Ἰάμβοις εἰπόντος Σηπίης ὑπόσφαγμα οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπίδωκαν τὸ τῆς
σηπίης μίλων· ἔστι δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, εἰς Ἐκραισφατάς φησιν ἐν Ὀμαρτυ-
τικῷ ὑπόκειμα.

Fr. 63. Photius p. 401. θ.: Πασπάλη τὸ τυρόν, οἱ δὲ κίγγρον·
οἱ δὲ τὰ κίγγρινα ἄλευρα. Ἰππῶναξ· πασπαληφάγον γρ. ita Porcionus,
cod. πασπάλη φαγών, nisi malis πασπάλη φαγών γρ. Eustath. ad
Od. p. 1752. 12.: Ἰππῶναξ δὲ γρόμφιν λέγει εἶτε καθόλου πάσαν ἐν
δηλῶν, εἶτε τὴν παλαιὰν τῆ ἡλιεία.

64. [49.]

Βολβίτου κασιγνήτην.

65. [51.]

Ὡς Ἐφεσὶ δέλφαξ.

66. [50.]

Πῶς παρὰ Καλυψοῦν ἦλθε;

67. [72.]

Πολλὴν μαρίλην ἀνδράκων.

68.

Ληὸν ἀθρήσας.

II. ΤΡΙΜΕΤΡΟΙ.

69. [52.]

*Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρῶν σώφρωνι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
 αὕτη γὰρ ἡ προῖξ οἰκίην σώζει μόνη.
 ὅστις δὲ τρυφῶσαν τὴν γυναικ' ἄγει λαβῶν*

* * * *

*συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
 εὐνοῦν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.*

Fr. 64. Etym. M. p. 204. 28.: *Βόλιτον* — *βόλβιτον* δὲ Ἴωνες οὐ
 τε ἄλλοι καὶ Ἰππῶναξ, οἶον· *Bol.* κ. Cf. Antiatt. in Bekk. Anecd.
 T. 1. p. 86.: *Βόλβιτον*· Ἰππῶναξ.

Fr. 65. Athen. IX. p. 375. A.: Καὶ Ἰππῶναξ δὲ ἔφη· ὡς Ἐφ. δ.
 Fortasse Ἐφεσὶ ἡ scribendum.

Fr. 66. Aldus Hort. Adon. p. 268. B.: οἱ δὲ Ἴωνες αὐτὴν εἰς
 ὄν ἐποίησαν, Σαπφοῦν καὶ Λητοῦν — ὁμοίως καὶ παρ' Ἰππῶναξ· πῶς
 παρὰ Κυφοῦν ἦθε. Vir doctus ap. Creuzerum Praef. ad Plotin. de
 pulcr. p. LXXXII. Καλυψοῦν scripsit.

Fr. 67. Erotianus v. *μαρίληνοι* — μᾶλλον δὲ ἡ *θερμοσποδιὰ μα-
 ρίλη λέγεται*, — καὶ Ἰππῶναξ φησί.

Fr. 68. Grammaticus in Crameri Anecd. I. p. 265. 6.: Τὸ
 λαὸς ἄτρεπτον ἔμεινε παρ' Ἐμίρη καίτοι τῇ μεταγενεστέρᾳ Ἰάδι τρυπίν·
 Ληὸν ἀθρήσας· Ἰππῶναξ. Scribendum videtur *Ληὸν δ' ἀθροίσας* et
ἀθροίσας etiam Schneidewinus, nisi malis *Ληὸν ἀμυθρήσας*. Cf. Phoenix
 ap. Athen. XII. p. 530. E.: Οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμυθρήσασαι.

Fr. 69. Stob. Flor. LXXII. 5.: Ἰππῶνακτος. Sed aegre
 crediderim Hipponactis hos versus esse: fortasse diversorum poe-
 tarum sunt fragmenta; illud apparet post v. 4. quaedam excidisse,
 vid. Meinek. Comic. Frag. T. IV. p. 714. — V. 5. τρυφῶσαν
 Welckerus et Meinekius, vulgo τρυφῶς vel τρυφῶσας.

70. [54.]

Ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

71. [53.]

Ἀπολλον, ὃς κου Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ Θείην Κλάρον,
ἴκου καθ' ἑρ', ἢ Σκύθας ἀφίξεται.

72. [55.]

Ὀλίγα φρονεῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

73.

Οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἀλῶναι δοκέει.

74. [80.]

..... Ἀφείω
τοῦτον τὸν ἐπτάδουλον.

75. [65.]

..... Λαιμώσσει δέ σου
τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδιοῦ.

Fr 70. Pollux X. 18.: Τοῦτομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἴωνικόν, ὠνομασμένον οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων οικειῶν, ἃ ἴσται παρατηρήσασθαι — εὐρήσεις ἔν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰππώνακτος ἱάμβων· Ἀκέρ. κτλ. ἀπαρτίην scripsi, legebatur ἀπαρτίαν.

Fr. 71. Aristoph. Ran. 659.: ΔΙ. Ἀπολλον, ὃς κου Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις — ἔΑΝ. Ἥλγησεν, οὐκ ἤκουσας; ΔΙ. Οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ἱάμβον Ἰππώνακτος ἀνεμιμησκόμην. ubi Schol.: ὡς ἀλγῆσας καὶ συγκεχυμένους οὐκ οἶδεν εἰ λέγει· ἐπεὶ οὐχ Ἰππώνακτος, ἀλλ' Ἀναγίου. V. 1. κου Meinekios, vulgo κου. — V. 2. Θείην Meinekios, vulgo Θείαν.

Fr. 72. Tzetzes Lycophr. v. 579. et ad Hesiod. Op. v. 336.: Ἐπίοι καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἰππώναξ· Ὀλίγα κτλ. φρονεῦσιν Schaeidewinus, vulgo φρονοῦσιν.

Fr. 73. Tzetzæ Cramerii Anecd. III. p. 308. 25.: Λέχονται καὶ τρισυλλάβους εἰς ε', πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχέως ἀρχομένους, τὸν χορεῖον φησὶ καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἰππώναξ· Οὐ μοι κτλ.

Fr. 74. Eustath. Odys. p. 1542. 50.: Ἰππώναξ δὲ ἐπετραβὰς τοῦτο φησὶν· Ἀφίω κτλ. Cf. ad II. p. 725. 35.

Fr. 75. Schol. Nicandr. Ther. 470.: Μαμώσσειων — γράφεται καὶ λαιμώσσειων ἀπὸ τοῦ πιωνῶν, ὡς Ἰππώναξ· Λαιμώσσει κτλ. V. 2. ἐρωδιοῦ duo codd., vulgo Ἡρώδιου vel Ἡρώδιου.

76. [67.]

. . . . Κρέας ἐκ μολοβρίτου σῶας.

III. ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΟΙ.

77. [32.]

Καὶ δικάσασθαι Βιάντος τοῦ Πιρηνέως κρέσσων.

78. [57.]

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κάμαθουσίων πυρῶν.

79. [58. 59.]

Λάβετε μου θαιμάτια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιός γάρ εἰμι κοῦχ ἀμαρτάνω κόπτων.

80.

Οἱ δ' ἐμεῦ γ' ὀδόντες ἐν τῆσι γνάθοις κεινέονται.

Fr. 76. Eustath. ad Odys. p. 1817. 20.: Ἐπάγει (Ἀριστοφάνης) ὡς καὶ Ἴππῶναξ τὸν ἴδιον υἱὸν μολοβρίτην που λέγει ἐν τῷ Κρέας κτλ. Respicit Aelian. Hist. Animal. VII. 47.: ἀσούσαις δ' ἂν τοῦ Ἴππιόνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ἐν μολοβρίτην που λέγοντος.

Fr. 77. Strabo XIV. p. 636.: Ἐκ Πιρηνέως ἦν Βίαντος, εἰς τῶν ἐπιτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἴππιόναξ· Καὶ κτλ. δικάσασθαι Schneidewinus, vulgo δικάσασθαι. Suidas v. Βιάντος Πιρηνέως δίκη et Diog. Laert. I. p. 5. 3. δικάσασθαι. ibid. κρέσσων, aliquot codd. Strabonis κρέσσων, Suidas κρέσσων, Diogen. κρέσσων. ibid. Πιρηνέως, vulgo Πιρηνέως.

Fr. 78. Strabo VIII. p. 340.: Χρῶνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι Ἴππιόναξ· Κυπρίων κτλ. Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθουσίοι. Cf. Eustath. II. p. 305. 33. πυρῶν vet. edd. et Eustath., vulgo πυρῶν.

Fr. 79. Conjunxi duo Fragmenta in unum, et prius quidem afferit Suidas Βουπάλας ὄνομα. Ἀριστοφάνης — παρὰ τῷ Ἴππιόνακτι· Λάβετε κτλ. θαιμάτια scripsi, vulgo θοιμάτιων, Welckerus θοιμάτιόν μου λάβετε conjecit. Alterum fragmentum legitur apud Erotianum v. Ἀμφιδέξιός· Βακχίος φησὶν ἀμφοτεροδέξιός — ὁμοίως καὶ ὁ Ἴππιόναξ φησὶν Ἀμφιδέξιός κτλ. Omissio verbo κόπτων eadem afferunt Galeus Hippocr. Aphorism. T. V. p. 322. et Galeus Glossar. p. 430. ed. Franz.

Fr. 80. Cramerii Anecd. I. p. 288. 1.: Καὶ παρ' Ἴππιόνακτι (de forma κικώσασθαι disseritur)· οἱ δὲ μὲν ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι κικώσασθαι, quae correxi. Cf. Etymol. M. p. 578. 41. et Zonaras p. 1351. ubi quidem Hipponactis versus exoidit.

81. [60.]

.. Ἐπίλλοι τις αὐτοῦ τὴν τραμὴν ὑπουργήσασθαι.

82. [64.]

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρενα.

IV. ΠΑΡΩΙΑΙΑΙ.

83. [56.]

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν παντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγαστριμάχαιραν, ὅς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεφ' ὅπως ψηφίδι κακῇ κακὸν οἶτον ὄληται,
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῆν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.

84. [82.]

Τί με σκυράφοις ἀτιτάλλεις;

85. [70.]

Diog. Laert. IV. 56.: Δέκατος (Βίων) ἀγαματοποιός,
Κλαζομένος ἢ Χίος, οὗ μνήμηται καὶ Ἰππῶναξ.

86. [69.]

Plutarch. de Musica c. 8.: Καὶ ἄλλος δὲ ἐστὶν ἀρχαῖος
νόμος, καλούμενος Κραδίας, ὃν φησὶν Ἰππῶναξ Μίμναρμον
αὐλήσαι· ἐν ἀρχῇ γὰρ ἐλεγεία μεμελοποιημένα οἱ αὐλωδοὶ ἤδον.

Fr. 81. Erotianus p. 360. ed. Franz.: Τράμην τὸν ὄφρον, ὄνπερ
καὶ ὑποταύριον καλοῦμεν, ὡς καὶ Ἰππῶναξ φησὶν· ἐπίλλοι (aliquot codd.
ἐπίλλοι) τ. αὐ. τὴν τραμὴν ὑπουργήσασθαι. quae corrigi.

Fr. 82. Hephaest. p. 30.: Τετράμετρα δὲ (λαμβικὰ καταληκτικὰ)
ὡς τὸ τοῦ Ἰππῶνακτος· Εἴ μοι κτλ. Cf. Schol. Hephaest. p. 168.
et Etym. M. p. 26. 55.

Fr. 83. Athen. XV. p. 698. B.: Πολέμων ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν
πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τῆς παρθένου γεγραφότων ἱστοριῶν τάδε γράφει. —
εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἰππῶνακτα φατὶόν τὸν ἱαμβοποιόν.
λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς ἐξαμέτραις· Μοῦσά μοι κτλ. V. 1. Εὐ-
ρυμεδοντιάδεα Dobræus, codd. εὐρυμεδοντι α δεα, εὐρυμεδοντία δια vel
εὐρυμίδοντι ἀδεῖα. ibid. παντοχάρυβδιν scripsi, vulgo παντοχάρυβδιν
quod ferri nequit; et apud Eustath. ad Od. p. 1837. 39.: ὡς περ
ἀπλήστον ἀπῆμα ὁ γάσκις, αὐτῶ καὶ — ὁ παντοφάρυγξ, scribendum
παντοφάρυγξ, vid. Bekk. Anecd. T. I. p. 51. 22. — V. 2. Cf. He-
sychius: ἐγαστριμάχαιραν· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατίμωνσαν. — V. 3.
κακῇ duo codd. omittunt.

Fr. 84. Eustath. ad Od. p. 1397. 26.: ἐξ ἧν καὶ πάντα τὰ
πανουργήματα διὰ τὴν ἐν σκυράφοις ῥαδιοφύλιαν σκυράφοι ἐκαλοῦντο·
Ἰππῶναξ· τί με σκυ. ἀτ.

87. [77.]

Athenaeus XIV. p. 624. B.: *Διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλησιν αὐλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν — παρὰ δὲ Ἰππώνακτι Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς. ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν αἰεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων, Κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ. Fortasse hoc ipsum Hipponactis est.*

88. [89.]

Hesychius: *Ἀβδης· μάλιστα παρ' Ἰππώνακτι.*

89. [90.]

Hesychius: *Ἀγχαλὴ· τόπου ὄνομα παρὰ Ἰππώνακτι.*

90. [83.]

Eustath. Od. p. 1721. 61.: *Ὅτι δὲ τὸ ἀδῶ ἀδήσω καὶ αὐτοχρῆμα τὸ ἤδυσθαι δηλοῖ ποτέ, δῆλον ἀπὸ χρήσεως Ἰππώνακτος, ἣν Ἡρακλείδης προσφέρει, εἰπόντος ἄδῃκε βουλή, ἣγουν ἤρεσκε τὸ βούλευμα.*

91.

Joh. Alex. p. 38. 14. ed. Dindf.: *Τὸ δὲ ἀλλίας παρ' Ἰππώνακτι παροξύνεται, ἀπὸ τοῦ ἄλλις πλεόνασαν τὸ ᾠ.*

92. [97.]

Etymol. M. p. 99. 20.: *Ἀναρρίχασθαι — εὐρίσκειται δὲ καὶ χωρὶς τῆς ἀν συλλαβῆς παρ' Ἰππώνακτι ἀρρίχῶμαι.*

93. [110.]

Phrynichus Bekk. Anecd. I. p. 17. 22.: *Ἀσβολος· δηλुकῶς λέγουσιν, Ἰππῶναξ δ' ἀρσενικῶς.*

94. [98.]

Etymol. M. p. 188. 9.: *Βάραγχος· Ἰππῶναξ μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα· οἱ γὰρ ἄλλοι βράγχος· καὶ βαραγγῶν ἀντὶ τοῦ βραγγιῶν πολλάκις ἐστὶ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡρωδιανός.*

95. [91.]

Hesychius: *Βασανίκορος· ὁ θᾶσσον συνουσιάζων· παρὰ Ἰππώνακτι. cod. βασανίκορος, fortasse legendum βασανόκορος. l. q. ἀψίκορος.*

96. [107.]

Antiatt. Bekk. Anecd. T. I. p. 85.: Βατταριζεῖν Ἰππῶναξ.

97. [92.]

Hesychius: Βεβρενθυωμένον παρά Ἰππῶνακι ὀργιζόμενον. vulgo βεβρενθυόμενον, nisi malis βεβρενθυμένον.

98. 99. [73.]

Suidas v. Μυσάχη. — Ἰππῶναξ δὲ βορβορόπιν καὶ ἀκάθαρτον ταύτην (πόρνην) φησὶν ἀπὸ τοῦ βορβόρου, καὶ ἀνασυρτόπολιν ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Τουπίου βορβορῶπιν et ἀνασυρτόπελον corrigat. Sed legendum βορβορόπην, vid. Eustathius ad II. p. 1829. 29.: ὅπερ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν συνθεῖς ὁ βαρύγλωστος Ἰππῶναξ βορβορόπην ἔβρισε γυναῖκα τινά, σκώπτων ἐκείνην εἰς τὸ παιδογόνον ὡς ἀκάθαρτον. ὃς καὶ ἀνασεισίφαλλον ἄλλην τινὰ διέσυρεν ὡς ἀνασειουσαν φασιν τὸν γάλητα. Et rursus affert p. 862. 45. βορβορόπη. Pro altero autem vocabulo leg. ἀνασυρτόλιν, nam p. 1921. 58. ubi de meretricum nominibus agit, affert ἀνασεισίφαλλος — καὶ ἀνασυρτόλις. Sed num illud quoque ἀνασεισίφαλλος Hipponactis sit, dubium, nam p. 1418. 27. ex comoedia affert.

100. [93.]

Hesychius: Ἐμβάφιον ὀξύβαφον παρά Ἰππῶνακι.

101. [94.]

Hesychius: Ἐμπεδῆς γάμορος μάρψεν Ἄιδης Ἐμπεδον ἔλεγον τὸν Ἄιδην, ὡς Ἰππῶναξ ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος. Versiculus ille Aeschylī potius, quam Hipponactis videtur, neque ultima, quae non expedit, iambographi, sed grammatici esse arbitror.

102. [87.]

Photius p. 49. 10. ed. Pors.: Ἐψιούσα, τρεφὰς διδοῦσα χόνδρου· καὶ τὰ ἐψητά· Δισχύλος Τροφοῖς. βιότην ἀψίμον ἐψιούσα Ἰππῶναξ. Versus ille Aeschylī videtur esse, an forte ἐψοῦσα scribendum?

103. [72.]

Suidas v. Ἄφρον — Ἰππῶναξ δὲ ἡμίανδρον τὸν οἶον ἡμιγύναικα.

104. [104.]

Pollux X. 183.: Κάνναι δὲ πλέγματιδον εἶ ἐστιν — τὸν μέντοι ταύτας πλέκοντα καννηγοποιὸν Ἰππῶναξ κέκληκεν. Scribendum aut καννηποιὸν aut κανητοποιόν.

105. [81.]

Eustath. ad Il. p. 745. 29.: Ἀντιφάνης δὲ φασὶ κασωρίτιν ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἰππῶναξ.

106. [86.]

Priestiam. T. I. p. 294. ed. Krehl.: „Hipponeax εὐηθες κριτή pro κριτά.“ Krehl. εὐηθες, vulgo εὐνης vel εὐντης.

107. [95.]

Hesychius: Κυλλήβην· Κολοβόντα, οἱ δὲ κέρατα κολόβια· παρὰ Ἰππῶνακτι. cod. κολλήβδην.

108. [106.]

Schol. Nicand. Alexiph. 465.: Τοῦ θαλασσίου λαγωῦ, ὅς ἐστιν εἶδος ἰχθύος, καὶ Ἰππῶναξ μνημονεύει.

109. [99.]

Etymol. M. p. 572. 19.: Λύχνου· ἀρσενικῶς λέγεται καὶ τὸ λύχνον οὐδέτερον ὡς παρὰ Ἰππῶνακτι.

110. [96.]

Hesychius: Μαυλιστήριον παρ' Ἰππῶνακτι Λύδιον λέμισμα (νόμισμα corrigunt) λεπτόν τι.

111. [85.]

Eustath. ad Od. p. 1867. 42.: Κατὰ δὲ Ἰππῶνακτα καὶ ὁ μεσσηγυδορποχέστης ἤγουν ὃς μεσοῦντος δειπτρον πολλακίς ἀποπατεῖ ὡς πάλιν ἐμπίπλασθαι.

112. [101.]

Pollux IV. 79.: Τὸ δὲ νηνίατον ἐστὶ μὲν Φρύγιον, Ἰππῶναξ δ' αὐτοῦ μνημονεύει.

113. 114. [78. 105.]

Joh. Tzets. ad Il. p. 79. 20.: Κνήμη δὲ εἶρηται οἷον κινήμη τις οὔσα — ὅθεν καὶ Ἰππῶναξ παρεκνημοῦντο φησὶν ἀντὶ τοῦ ἐπορευόντο. — Tzets. ad Lycophr. v. 1162.: τὸ δὲ παπταλωμένα ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλέχθη· Ἰππῶνακτος γάρ

ἔστιν ἡ λέξις καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφα-
λῆσαι τὸ ἰδεῖν λέγει. Adde Schol. Apoll. Rhod. II. 127.:
παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πτοίησεως καὶ ἐνθρονιασμοῦ ἐπαβλέ-
πειν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.

115. [88.]

Photius p. 493. 17. ed. Pers.: *Ρυφεῖν τὸ ῥοφεῖν Ἰωνες.*
οὕτως Ἰππῶναξ.

116. [68.]

Schol. Aristoph. Pac. 480.: *Ἐλκουσιν δ' ὄμως γλισχρότατα*
σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια, ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νῆ Δί', ἐξο-
λωλότες·] καλῶς δ' ἂν ἔχοι τοῦτο τηρῆσαι πρὸς τὸ Ἰππο-
νάκτειον οὕτως ἔχον· Σαρκοκύων λιμόν· οὐ γάρ ἐστι τῶν
σαρκῶν, ὥσπερ ἀξιοῦσι τῶν ἐξηγησαμένων τινὲς κτλ. Fortasse
scribendum Σαρκοκύων λαιμῶν vel λιμόν ἔχων.

117. [84.]

Eustath. Od. p. 1828. 11.: *Συκοτραγίδης παρὰ Ἰππώ-*
νακτι καὶ Ἀρχιλόχῳ διὰ τὸ εὐτελὲς φασὶ τοῦ βρώματος.

118. [75.]

Athenaeus II. p. 69. D.: *Ἰππώνακτα δὲ τετρακίνην τὴν*
θρίδακα καλεῖν Πάμφιλος ἐν γλώσσαις γησί.

119. [76.]

Athenaeus VII. p. 327. B.: *Ἐρμιππος δ' ὁ Σμυρναῖος ἐν*
τοῖς περὶ Ἰππώνακτος ἔκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα, εἶναι δ'
αὐτὴν διςθῆρατον.

120. [74.]

Suidas: *Χελιδόνων φάρμακον· παρὰ Ἰππώνακτι τὸ*
φίλτρον, τὸ διαγιγόμενον, ἐπειδὴν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.

121. [100.]

Pollux IV. 152.: *Ἰππῶναξ δὲ χειρόχωλον τὸν τὴν χεῖρα*
πεπηρωμένον.

FRAGMENTA DUBIA.

122. [111.]

Καὶ κρίση τινὰ θυμῆσας.

123. [112.]

Μὴ προτίμα δηῦτ'· ἐμὲ γρὴ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

124. [113.]

Ἀναβιῶσα ἀδμητι προσπταίων κώλω.

125. [113.]

Ἵκκιαρῶνα ιδιωισιν ἐν χοροῖς βακχῶν.

126. [114.]

Ἐρμῆ μακάραθ', ὅς καθ' ὕπνον οἶδας ἐκρίσσειν.

127. [115.]

Οἱ θεοὶ τ' ἄποινα Ταντάλω δόντες.

128. [116.]

Πισσεντασάντης.

Fr. 122. Hephaestio p. 55.: τὸ καλούμενον Σαπφικὸν ἑπτασύλλαβον ἢ Ἰππωνάκειον.

Fr. 123. Hephaest. p. 34.: τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γένηται κατὰ χολὸν — οἷόν ἐστι καὶ τὸ· *Μὴ προτίμα* κτλ. Eadem Schol. p. 175. Turnebus *Μητροτίμῳ* et aliquot codd. *μετροτίμῳ* vel *μὴ προτίμῳ*. ib. *δηῦτ'* scripsi, *νυῖγο δηῦτ'*, codd. *δ' ἦντε*, *δεῦτε*, *δ' αὐ'*, *δ' ἦν τε*.

Fr. 124. Plotius de Metris p. 273. ed. Gaisf.: „Duplex clodum Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo, cum tertii pedis quatuor syllabae sunt longae, ut est exemplum hoc: *Ἀναβιῶσα* κτλ.

Fr. 125. Plotius ib.: „In prima claudum est, cum in secundo loco — spondeus dactylus ponatur.“ Codex: *ΟΚΙΟΛΑΡΡΟΝ ΑΙΔΙΟΙΟCΙΝΕCΧΟΡΟΙCΒΑΧΧΩΝ*. Fortasse Ὁ Κιθαιρῶν Ἀυδίσαιν ἐν χοροῖς Βακχῶν.

Fr. 126. Plotius p. 275.: „Tetrametrum clodum brachycatalectum.“

Fr. 127. Plotius p. 280.: „Trimetrum catalecticum clodum.“ τ' ἄποινα Putschius, ut videtur, pro τὰ λοιπὰ scripsit.

Fr. 128. Plotius p. 29. 3.: „Ionicam majus dimetrum brachycatalectum clodum Hipponactium.“ Cod. *ΠΙCΗΠΑCΑΝΤΗC*.

IV.

ANANIUS.

Εἴ τις καθείρξαι χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δὴ ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσον τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

2.

Ἐαρι μὲν χρομίος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χιμῶνι.
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ συγκέης φύλλου.
ἠδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῶ κρείας·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἥδιστον.

- 5 καὶ κινῶν αὐτὴ τόθ' ὄρη καὶ λαγῶν κάλωπῆκων.
οἶος αὐθ', ὅταν θέρος τ' ἢ κηχέται βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρώμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυττωτῶ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκῶ μὲν, καὶ μεσῶν νυκτῶν ἠδύς
10 κήμερης.

3.

Καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

Ananius. Fr. 1. Athen. III. p. 78. F.: καὶ Ἀνάγιος δ' ὁ
ἰαμποποιὸς ἔφη· Εἴ τις κτλ. Hipponacti tribuit Stob. Flor. XCVII. 12.
V. 1. καθείρξαι Athenaei codd., vulgo καθείρξει, Stob. καθείρξει. ibid.
πολλὸν Casaub., libri πολύν. — V. 3. γνοίη χ' ὄψω τά, Stob. γνώη σάσονται.

Fr. 2. Athen. VII. p. 282. B.: Ἀνθίας, κάλλιχθυς. τούτου
μύμηται Ἐπίχαμος ἐν Ἰβας γάμψ· Καὶ σκιφίας χρομίος θ', ὅς
ἐν τῷ ἤρι κατιτὸν Ἀνάγιον Ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας
δὲ χιμάτι. Λίγει δὲ Ἀνάγιος οὕτως· Ἐαρι κτλ. V. 2. ὄψων
Casaubonus addidit, ex codd., ut videtur. — V. 3. χιμαίρης Heringa,
codd. χιμερῆς, χιμερὶς, χιμερὶς. κρείας Hermannus, vulgo κρείας. —
V. 4. τραπέωσιν duo codd., vulgo τραπέωσιν. ib. ἥδιστον scripsi, nisi
malis ἥδιον, vulgo ἐσθίειν. — V. 5. κάλωπῆκων Hermannus, vulgo
κάλωπῆκων. — V. 6. οἶος Schweighaeuserus, vulgo οἶος vel οἶος.
ibid. αὐθ' Heringa, libri αὐτὸ ἔτ' vel ἔθ'. ib. κηχέται Diadorfius,
libri καὶ ἡχέται. — V. 8. ἐμπρεπῆς unus cod., ἐμπρεπῆς alii. —
V. 9. δοκίω μὲν Heringa, libri δοκίωμεν vel δοκίω. — V. 10. κη-
μέρης unus cod., κήμερης alii.

Fr. 3. Athen. IX. p. 370. B.: καὶ Ἀνάγιος δὲ φησί· Καὶ
σὲ κτλ. V. 1. καὶ codd., vulgo deest. πολλὸν unus cod., vulgo πολλῶν.

V.

CRITIAS.

Καὶ πᾶσιν

κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν,
 ἣν μὴ ᾖ ποτέμψης ὡς τάχιτά μοι κριθέων
 μέδιμον, ὡς ἂν ἄλφίτων ποιήσωμαι
 5 κυκεῶνα, πίνων φάρμακον ποτηροῖσιν.

Critias. Tzetzes in Cramerii Anecd. III. p. 308. Κριτίας
 ὁ Χίος ἐν τῷ κατακτικῷ δούλω (alios cod. ἐν τῷ κακῷ.) καὶ πᾶσι κτλ.
 V. 4. ἄλφίτων scripsi, vulgo ἄλφιτων. — V. 5. ποτηροῖσιν Schneid-
 winus, cod. ποτηρίαις.

Carminum melicorum
et
choricorum reliquiae.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILLINOIS
THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
CHICAGO, ILLINOIS

TERPANDER.

1.

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρην ἀποστέρξαντες αἰοιδάν
ἐπτατόνῳ φόρμυγι νέους κελαδήσομεν ἕμνους.

2.

Ἄμφι μοι αὐτὶς ἄνακτ' ἑκαταβόλον ἄδέτω ἅ φρήν.

3.

Ἐνθ' αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ Μοῦσα λίγεια
καὶ δίκαια εὐρύαγυια.

Terpander. Fr. 1. Strabo XIII. p. 618.: Ἄριων μὲν οὖν
κιθαροδός· καὶ Τέρψανδρον δὲ τῆς αὐτῆς τεχνίτην γεγονότα φασὶν
καὶ τῆς αὐτῆς νῆσον, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆς τετραχόρδου λύρας ἐπταχόρδον
χρησάμενον· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις ἔπισιν εἰς αὐτὸν λέγεται·
Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηρην ἀποστέρξαντες κτλ. Eadem Euclides
Introduct. Harm. p. 19. ed. Meibom. — V. 1. σοὶ δ' ἡμῖς, Euclid.
ἡμεῖς τοι. ibid. ἀποστέρξαντες Euclides, ἀποστέρξαντες Strabo. ibid.
αἰοιδάν Euclides, αἰοιδῆν Strabo. — V. 2. affert Clemens Alex.
Strom. VI. p. 814. omisso poetæ nomine.

Fr. 2. Schol. Arist. Nub. 591.: Ἄμφι μοι αὐτὶς Φοῖβ' ἄναξ·
μυμῆται τῶν διθυραμβοποιῶν τὰ προῖμα· συνεχῶς γὰρ χρωῖται ταύτῃ
τῇ λέξει· διὸ καὶ ἀμφιἄνακτας αὐτοὺς ἐκάλον· ἔστι δὲ Τέρψανδρον·
Ἄμφ' ἔμοι ἄνακτα ἑκατηβόλον. Suidas v. Ἀμφιἄνακτιζέειν·
ἄδειν τὸν Τέρψανδρον νόμον, τὸν καλούμενον ὄρθιον, οὗ τὸ προῖμιον
ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν· Ἄμφι μοι αὐτὸν ἄναξθ' ἑκατηβόλον ἄδέτω φρήν.
et ibid.: Τέρψανδρος· ἀμφι μοι αὐτὶς ἄνακτα. Emendavit Hermannus,
nisi quod αὐτὶς scripsit.

Fr. 3. Plutarch. Lycarg. c. 21.: Ὁ Τέρψανδρος οὕτως πε-
ποίηκε περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· Ἐνθ' κτλ. V. 2. εὐρύαγυια,
fortasse scribendum est: εὐρύανασσα.

4.
 Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων
 ἀγήτωρ, Ζεῦ, σοὶ πέμπω
 ταῦταν τὰν ὕμνων ἀρχάν.

5.

Johannes Lydus de mensibus p. 72. ed. Bekk.: Τέρπανδρός γε μὴν ὁ Λέσβιος Νύσσαν λέγει τετιθηρηκέσαι τὸν Διόνυσον, τὸν ὑπὸ τινων Σαβάζιον ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης γενόμενον, εἶτα ὑπὸ τῶν Τιτάνων σπαραχθέντα.

II.

ALCMAN.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΡΙΟΥΣ.

I. [1.]

— — — — —

— — — — —

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια
 πολυμελὲς αἰοιδᾶς μέλος
 νεοχμὸν ἀρχε παρσένους αἰείδεν.

Fr. 4. Clemens Alex. Strom. VI. p. 784. ed. Patzer.: Ἡ τοίνυν ἀρμονία τοῦ βαρβάρου ψαλτηρίου τὸ σεμνὸν ἐμφαίνουσα τοῦ μέλους ἀρχαιότητα ταχέως οὖσα ὑπόδειγμα Τέρπανδρου μάλιστα γίνεται πρὸς ἀρμονίαν τὴν Δωρικὴν ὑμνοῦντι τὸν Δία ὡς πατὴρ Ζεῦ κτλ. V. 3. τὰν adjecit Ritachelius.

Fr. 5. Nescio cujus aetatis sit Eurytus lyricus poeta, quem idem Lydus p. 117. affert: ὁμοίως δὲ καὶ Τύχη ἐφόρος, Εὐφροσύνη τε καὶ Ἐρατι, ὃν οἱ μυθικοὶ Ζεφύρον τοῦ γίγαντος εἶναι παῖδα ἀφῶσαι, αἷς φησὶν Ἐϋρῆτος Λακκαδαμόνιος, ὁ μελοποιός· ἀρχεται δὲ οὕτως· Ἀγαλμοειδὲς Ἐρωσ.

Alcman. Fr. 1. Maximus Planudes T. V. p. 510. ed. Walz.: εἰς ὀνομαίων δὲ (στροφῆς συγχιμένη) ὡς τόδε· Μῶσ' κτλ. Modo praecersit aliud Alcmanis fragmentum, et v. 3. Priscianus p. 1328. ex Alcmane affert; „Alcman in primo catalectum trimetrum fecit habentem in quarto loco modo iambum, modo spondeum sic: Νεομὸν ἀρχε παρσένους αἰείδεν.“ V. 1. affert Etym. M. p. 598. 46. sine poetae nomine: Μῶσά γε Μοῦσα λίγεια. — V. 2. αἰοιδᾶς Hermannus, vulgo αἰεὶ δὲ, unus cod. αἰεὶ αἰεὶς. Fortasse αἰείδεν legendum. — V. 3. νεοχμόν,

2.

Pausanias I. 41. 5.: Μεγαρέως δὲ Τιμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πᾶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅπου καὶ Ἀλκμᾶν ποιήσας ἄσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἔλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα γησὶν αὐτὸν ἀπειναι. Cf. Schol. Hom. II. III. 242.

3.

Pausanias III. 26. 2.: Θαλαμῶν ἀπέχει σταδίων ἑκοσιν ὀνομαζομένη Πέφνος ἐπὶ θαλάσῃ, πρόκειται δὲ νηὶς πέτραις τῶν μεγάλων οὐ μείζων, Πέφνος καὶ ταύτῃ τὸ ὄνομα· τεχθῆναι δὲ ἐνταῦθα τοὺς Διοσκούρους φασὶν οἱ Θαλαμᾶται· τοῦτο μὲν δὴ καὶ Ἀλκμᾶνα ἐν ᾤσματι οἶδα εἰπόντα· τραφῆναι δὲ οὐκ ἐνὶ ἐν τῇ Πέφνω φασὶν αὐτοὺς, ἀλλ' Ἐρμῆν τὸν ἐς Πελλάναν κομίσαντα εἶναι.

4. [2.]

— — — — —
— — — — —

Κάστωρ τε πάλων ὠκίων δματήρες, ἵπποτα σοφῶ,
καὶ Πολυδεύκης κυδρός.

5.

— — — — —
— — — — —
Καὶ γὰρ ἀγνὸς εὐπύργω Σερᾶπνας.

Erotianus p. 262.: Νεωχμόν νεώτατον, ὡς καὶ Ἀλκμᾶν ἐν ἀ μελῶν. et νεωχμόν unus quoque cod. Planudis. ibid. παρσίνους Schneidewinus, vulgo παρθίνους, sed codd. παρ σ' ἴνοις vel παρ' ἀρσίνους. ibid. αἰδὶν Welckerus, codd. καὶ αἰδὶν.

Fr. 4. Herodianus περὶ σχημ. p. 61. 5. ed. Dindorf.: Ἀλκμανικὸν σχῆμα τὸ μεσάζον τὴν ἐπαλλήλων ὀνομάτων ἢ φημάτων ὅσων πληθυντικοῖς ἢ δυτικοῖς ὀνόμασιν ἢ φήμασι. τέσσαρα δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τοιαῦτα· ἦχι ῥοᾶς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκῆμανδρος. πλεονάζει δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικοῦ, ὅθεν καὶ Ἀλκμανικὸν ὀνόμασται. εὐθύς γοῦν ἐν τῇ δευτέρῃ φιδῇ παρεληφται· Κάστωρ κτλ. Eadem Schol. Homer. Od. x. 513. Schol. Pindar. Pyth. IV. 318. Eustath. p. 1767. 34. V. 1. ὠκίων, Schol. Pind. ταχέων. ibid. δματήρες Schneidewinus, codd. δμητήρες, λατήρες, ἑλατήρες, δματήρες. ibid. ἵπποτα σοφῶ duo codd. Herod., ἵπποτα σοφοῖ Schol. Pind., omisit Eustath.

Fr. 5. Priscianus Metr. Com. p. 1328. ed. Putsch.: Alcman in primo catalectum trimetrum fecit habentem in quarto loco modo

6.

Χερσόνδε κωρὸν ἐν φύκεισσι πικνῆ.

7.

Εὐτείχη τ' ἀνακτ' Ἀρήιον.

8.

Schol. Clement. Alexandr. Protrept. T. IV. p. 107. ed. Klots.: Ἴπποκωμῶν τις ἐγένετο Λακεδαιμόνιος, οὗ υἱὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς λεγόμενοι Ἴπποκωμωτίδαι, ἐφόνευσαν τὸν Λικυμνίου υἱόν, Οἰωνὸν ὀνόματι, συνόντα τῷ Ἡρακλεῖ, ἀγανακτήσαντες ἐπὶ τῷ περὸν εἶσθαι ὑπ' αὐτῶ κίνα αὐτῶν· καὶ δι' ἀγανακτήσας ἐπὶ τούτοις ὁ Ἡρακλεῖς πόλεμον συγκροτεῖ κατ' αὐτῶν καὶ πολλοὺς ἀναίρει, ὅτε καὶ αὐτὸς τὴν χεῖρα ἐπλήγη, μέμνηται καὶ Ἀλκμᾶν ἐν ᾧ.

iambum, modo spondeum sic: Νεοχμὸν κτλ. Καὶ ναὸς ἀγγῆς εὐπύργω θεραπεύιας. Ἄγγος Hermannus, Θεράπνας Welckerus, vid. Harpocrat. p. 95. 20.: Θεράπνας· τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμᾶν ἐν ᾧ. Eadem Photius p. 85. 7. Schneidewinus recte Σεράπνας. Apparet hoc ex eodem carmine esse, ex quo fuit Fr. 1., cum ejus tertio verso congruit plane hic ipse versus pariter atque Fr. 6. Therapnae autem commemoratio docet petita esse haec fragmenta ex hymno in Dioscuros, quibus in illa urbe fuit sanctissimum templum, vid. Pausan. III. 20. 1. Schol. Pindari Isthm. I. 31.

Fr. 6. Priscianus p. 1328.: In quarto loco spondeum habet: similiter Χερσόνδς κτλ., quarto loco spondeum posuit (nam quoniam producit) teste Heliodoro. Apparet hunc quoque versum et Alemanis et ejusdem carminis esse.

Fr. 7. Cramer Anecd. I. p. 158. 31.: οὐ γὰρ πάντως τὰ μὲν αἰ βαρύνεται, τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ἀλλὰ εἴ που βαρύνεται τὸ κέριον, τὸ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται· εἰ οὖν ἐστὶν Εὐτείχης ὄνομα κέριον παρ' Ἀλκμᾶνι· Εὐτείχη τ' ἀνακτ' Ἀρήιον, καὶ ὥφελον εἶναι τοῦτο τῷ λόγῳ Εὐτείχια. Respicit Schol. II. II. 57. Euteiches filius Hippocoontis, vid. Apollod. III. 10. 5., qui fuit cum fratribus Aemulius Diascuris; itaque recte huc retulit Schneidewinus.

ΕΙΣ ΔΙΔ.

9. [31.]

Ἐγὼ δ' αἰέσομαι ἐκ Διὸς ἀρχόμενος.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΑΝ.

10. [33.]

Κύπρον ἰμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιψύρτυν.

ΠΑΙΑΝ.

11. [37. 14.]

Φοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.
ἔρπει γὰρ ἄντα τῷ σιδάρῳ τὸ καλῶς καθαρίσδεν.

Fr. 9. Vita Arati T. II. p. 437. ed. Buhle.: Ἐδαί γάρ, φασίν, εἰπεῖν ἀπὸ Διὸς· ἀγνοῦσι δέ, ὅτι καὶ Πύδαφος κατεχρήσατο τῷ ἔπῳ τούτῳ, λέγων ὅθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι ῥαπτῶν ἔπειον τὰ πόλλ' αἰδοῖ ἀρχονται Διὸς ἐκ προσομίον, καὶ Ἀλκμᾶν· Ἐγὼ δὲ αἰέ σοι με ἐκ Δ. ἀρχόμενα. Correxit Valckenarius. Respicit huc Himerius Orat. V. 3.: Ἀλκμαίων δὲ τὴν Δωρίον λύραν Ἀυδίοις κεράσας ἄσματος ἐτύχανε μὲν διὰ τῆς Σπάρτης εἰς Διὸς Ἀνκείου κομιζῶν ἄσματα· οὐ μὴν παρήλαθε τὴν Σπάρτην, πρὶν καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν καὶ Διοσκούρους ἀσπᾶσασθαι. Fortasse ἀρχμενος scribendum, vid. Etym. M. p. 151. 39.

Fr. 10. Strabo VIII. p. 341.: Καὶ Ἀλκμᾶν· Κύπρον κτλ. Respicit huc Menander in Walzii Rhet. T. IX. p. 135.: Μίτρον μίντοι τῷ κλητικῶν ὕμνων ἐν μὲν ποιήσει ἐπιμηκέστερον· ἅμα μὲν γὰρ ἐκ πολλῶν τόπων ἔξιτιν τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ὡς παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῷ Ἀλκμᾶνι· πολλαχοῦ εὐρίσκομεν· τὴν μὲν γὰρ Ἄρτεμιν ἐκ μυρῶν ὀρίων, μυρῶν δὲ πόλεων, ἔτι δὲ ποταμῶν ἀνακαλεῖ· τὴν δὲ Ἀφροδίτην Κύπρον, Κνίδον, Συρίαν, πολλαχόθεν ἀλλαχόθεν ἀνακαλεῖ κτλ. Fortasse etiam hymnus in Dianam, quem dicit, Alcmanis fuit.

Fr. 11. Conjanxi duo fragmenta in unum. Prius est apud Strab. X. p. 482.: Τὴν σασσιαν ἀνδρεία παρὰ μὲν τοῖς Κρησὶν ἔτι καὶ νῦν καλεῖσθαι (λέγει Ἐφορος), παρὰ δὲ τοῖς Σπαρτιάταις μὴ διαμείνανι καλούμενα ὁμοίως, ὡς πρότερον· περ' Ἀλκμᾶνι γούν οὕτω κίεσθαι· Φοίναις κτλ. — κατάρχειν. ubi πρέπει Ursinus, vulgo πρέπει. Alterum adjeci ex Plutarchi vit. Lyeurgi c. 21.: Μουσικωτάτους γὰρ ἅμα καὶ πολεμικωτάτους ἀποφαινουσιν αὐτοὺς (Λακωνισμοῦς)· ἔρπει κτλ. ὡς ὁ Λακωνικὸς ποιητὴς εἶρηκε. Eadem de fort. Alexandri II. e. 2. Welckerus scripsit τῷ σιδάρῳ et καθαρίσδεν, posterius recepi.

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

12. [11.]

- 2 0 - 0 2 0 - 0
 1 0 - 0 0 0 0 - 0 2 0 - 0 2 0 -
 - 0 0 - 0 0 2 0 - - -
 2 0 - 0 2 0 - - - . . .

Οὐκ ἦς ἀνήρ ἄγροικος οὐδέ
 σκαιὸς οὐδέ παρὰ σοφοῖσιν οὐδέ Θεσσαλὸς γένος,
 οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδέ ποιμήν,
 ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρᾶν.

13. [12.]

Οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,

Fr. 12. Steph. Byz. v. Ἐρυσίχη· Πόλις Ἀκαρνανίας· — τὸ ἔθνικόν Ἐρυσιχαῖος, περὶ οὗ πολὺς λόγος τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Τεχνικὸς γὰρ καὶ Ἡρωδιανὸς φησὶν, ὅτι σεσημειώται τὸ Ἐρυσιχαῖός· προπερισπῶμενον ἐν τοῖς ἔθνοις· μήποτε οὐν τὸ χαίρον ἔγκνεται, ὃ ἔστιν ἡ βουκολικὴ φάβδος, καὶ τὸ ἐρυσω μύλων. διχῶς οὐν ἔσται, ὡς ἐστὶ δῆλον παρ' Ἀλκμᾶνι ἐν ἀρχῇ τοῦ διευτέρου τῶν Παρθενιῶν ἑσράτων· φησὶ γάρ· Οὐκ κτλ. — Ἐρυσιχαῖος· εἰ γὰρ τῷ Θεσσαλὸς γένος συναπτέον, ἔθνικόν ἐστι καὶ προπερισπᾶσθαι· Ἡρωδιανὸς ἐν ταῖς Καθόλου προσφθίσις καὶ Ἐπιτομῆσις ἔφη· εἰ δὲ τὸ οὐδέ ποιμήν συνάψαι τις, λέγων· οὐδ' ἐρυσιχαῖος οὐδέ ποιμήν, πρόδηλον ὡς προπαροξυνθήσεται καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸς ὃ τὸ ποιμήν ἀρμόδιον ἐπαχθήσεται. Initium offert Chrysippus περὶ ἀποκατιμῶν c. 21.: Εἰ Ἀλμᾶν ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφάνητο· Οὐκ ἦς ἀνήρ ἄγροικος οὐδέ σκαιός, unde ἦς εοργεῖ et ἄγροικος, vulgo εἰώ' vel εἰ σ' et ἄγροικος. — V. 2. παρὰ σοφοῖσιν, εοργεῖ παρὰ σοφοῖσιν. — V. 3. et 4. redintegrandi sunt ex Strabone X. p. 460., ubi haec leguntur: Τῆς μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαῖος, ταύτης φησὶν Ἀπολλόδοφος λέγασθαι, ἢν Ἀλκμᾶν μύνηται· Οὐδ' Ἐρυσιχαῖος, Καλυδώνιος οὐδέ ποιμήν, ἀλλὰ Σ. ἀπ' ἀκρᾶς, quae male etiam in Stephanum sunt illata: delevi autem v. 3. Καλυδώνιος, quae est interpretatio vocis Ἐρυσιχαῖος, namque Stephanus satis luculenter docet, verum fuisse οὐδ' Ἐρυσιχαῖος οὐδέ ποιμήν. — V. 4. ἀκρᾶν Schneidewinus, codd. ἀκρᾶν, vulgo ἀκρᾶς. Respicit vocem ἐρυσιχαῖος Schol. Apoll. Rhod. IV. v. 972. Etym. M. p. 180. 27. et Grammaticus in Cramerii Anecd. T. I. 10. 28.: Τῷ δὲ τοῦ σκῆος εἰ ἔχει πρὸ τῆς αἰ διφθόγγου τὸ χ, προπερισπῶνται, οἷον ἀρχαῖος, τροχαῖος· σεσημειώται τὸ Ἀρχαῖος καὶ Ἐρυσιχαῖος ἔθνος.

Fr. 13. Antig. Gargyst. Hist. Mir. c. 27.: Τῶν ἀκρόνων οἱ ἄρνοις κηρόλοι καλύονται· ἔτην οὐν ὑπὸ τοῦ γήρεος αὐθιγῆσαι καὶ

γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,
ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκύνεσσι ποτῆται
νηλεγῆς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

14. [13.]

Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρὶ, γυναικὶ δὲ Παισιχάρηα.

15.

Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμὸς πόσις εἶη.

16. [21.]

Ἄσσαν δ' ἄπρακτα νεανίδες, ὥστ'
ὄρνεις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

μηκέτι δύνωνται πέισθαι, φέρουσιν αὐτούς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι· καὶ ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τοῦτ' ἀσυνκλεισμένον· φησὶν γὰρ ἀσθενῆς ὢν διὰ τὸ γῆρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐκ ἀδύνατος συμπεριφέρεισθαι οὐδὲ τῇ τῶν παρθένων ὀρχήσει· Οὐ μ' ἔτι κτλ. V. 1. ἱμερόφωνοι scripsi, idemque Schneidewinus edidit, vulgo ἱερόφωνοι. — V. 2. Apollonius de Conj. p. 522. 15.: Τὸ ἄβαλε ἐντελής ἐστὶ· καὶ σαφῆς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ α' καὶ ἀφαιρεθῆν γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ· Βάλε δὴ, βάλε κ. ε. Idem legitur in Bekkeri Anecd. T. II. p. 946. et in Cramerii Anecd. T. I. p. 265. — V. 3. Respicit Aristoph. Av. v. 251.: ὦν τ' ἐπὶ κόντιον οἶσμα θαλάσσης Φῦλα μετ' ἀλκύνεσσι ποτῆται. Cf. ibi Schol. Cf. Zonaras s. v.: Ἀλκμάν· ὄρνιον θρηνητικόν. ubi Goettlingius: Ἀλκῶν· ὁ. θ. Ἀλκμάν recte videtur corrigere. — V. 4. νηλεγῆς scripsi, Antig. νηλεῖς, ἀδελφὸς Photius v. Ὀρνις· παρ' Ἀλκμᾶνι ἀπαξ ὄρνις· Ἀδελφὸς κτλ., Boissonadius νηλεῖς conjecit. Ultima verba ἀλ. εἶ. ὁ. affert Athen. IX. p. 473. D. Cf. Hesychius: ἀλβαπτον, πορφύραν ὄρνιν· Ἀχαιοὺς καὶ Ἀλκμάν. quamquam fortasse hoc alium locum spectat.

Fr. 14. Aristides II. p. 40. ed. Dindorf.: Τί δὲ δ τῶν παρθένων ἐπαινήτης τε καὶ σύμβουλος λέγει ὁ Λακεδαιμόνιος ποιητής; Πολλὰ λέγων κτλ. πολλά, φησὶν, ὁ ἀνὴρ λεγῶν, γυνὴ δὲ οἷς ἂν ἀκούσῃ χαίρειά. ubi Scholiasta: ὁ Ἀλκμάν. πολλαλέγων Hermannus, vulgo πολλὰ λέγων. Παισιχάρηα Hermannus, libri nūsi χαρήα, πάση χαρήα, πάση χάρηα, πάση χαρήα.

Fr. 15. Schol. Homeri Odys. ζ. 244.: Αἱ γὰρ ἐμοὶ — ἐνθάδε ναιετάων: ἤμφω μὲν ἀθιεῖ Ἀρίσταρχος· διατάξει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμάν αὐτὸν μετῆβαλε, παρθένους λεγούσας εἰσάγων· Ζεῦ κτλ.

Fr. 16. Athen. IX. p. 373. E.: Ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνεις λέγουσιν, πρόκειται — ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν που φησί· Ἄσσαν κτλ. ἄσσαν scripsi, et a me monitus edidit Schneidewinus, nisi malis ἄσσαν ἄπρακτα.

17. [23.]

Καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
 ᾧ κ' ἐνι . . . . λε' ἀγείρης·
 ἀλλ' ἔτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
 ἔτνεος, οἶον ὁ παμφάγος Ἀλκμάν
 5 ἠράσθη χλιερὸν πεδὰ τὰς τροπὰς·
 οὔτι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθει,
 ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
 ζατεύει.

18. [25.]

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
 θεοῖσιν ἄδη πολύφοινος ἐορτά,
 χρύσειον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
 οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
 5 χερσὶ λεόντειον γάλα θεῦσα
 τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον
 ἀργύφειόν τε.

19. [29.]

Καί τιν εὔχομαι φέροισα
 τόνδ' ἐλιχρύσω πυλεῶνα
 κήρατῶ κυπαιρῶ.

Fr. 17. Athen. X. p. 416. C.: Καὶ Ἀλκμάν δὲ ὁ ποιητὴς ἰαντὸν ἀθφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων· Καὶ ποκά τοι κτλ. V. 2. ᾧ κ' ἐνι . . . . λε' ἀγείρης Dindorfius, libri ᾧ κ' ἐνι κτλ. γείρης, ᾧ κενί κτλ. γ' εἴρης, ᾧ καὶ κί κτλ. τρίτης. — V. 6. ἦν censor Ienensis Athenaei, vulgo οὐ. ib. τετυγμένον Casaubonus, libri τετυμμένον. — V. 5. ἠράσθη χλιερὸν, fortasse legendum est: χλιερὸν ἠράσθη.

Fr. 18. Athen. XI. p. 498. F.: Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλιανός ἐν τῷ περὶ τῆς Νιστορίδος φησὶν, ὅτι τῷ σκύφῳ καὶ τῷ κισσοβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστυ καὶ μετρίων οὐδὲς ἐχρήτο, συμβῶται δὲ καὶ νομίς καὶ οἱ ἐν τῷ ἄγρῳ. — καὶ Ἀλκμάν δὲ φησὶ· Πολλάκι κτλ. V. 2. θεοῖσιν ἄδη Hermannus, vulgo θεοῖς ἄδη. ibid. πολύφοινος scripsi, vulgo πολύφανος. — V. 5. χερσὶ λεόντειον γάλα Fiorillo, θεῦσα ego, codd. χερσὶ λεοντίον (χειρσίλιον τίον) ἐπαλαθεῖσα. Conferas Aristidem I. p. 49.: Καὶ δύναιτ' ἂν καὶ ὄνους πιερὸν ὁ Διόνυσος, οὐχ ἔκπους μόνον· ὅσπερ καὶ λεόντων γάλα ἀμίλειν ἀνέθηκε τις αὐτῷ Ἀσκωνικός ποιητής.

Fr. 19. Athen. XV. p. 681. A.: Μνημονεύει (τοῦ ἐλιχρύσου) Ἀλκμάν ἐν τούτοις· Καί τιν κτλ. V. 1. τιν Casaubonus, vulgo τιν'. ibid. φέροισα unus cod., vulgo φέροισαν. — V. 2. πυλεῶνα κήρατῶ Boissonadius, vulgo πυλεῶν' ἀκηράτῳ vel ἀκηράτων. — V. 3. κυπαιρῶ

20. [26.]

Ἔρος με δαῦτε Κύπριδος ἔκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν λαίνει.

21. [27.]

— — — — —
— — — — —
x — — — — —

Τοῦθ' ἀδείαν Μωσαῖν ἔδειξεν
δῶρον μάκαιρα παρσένων
ἀ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

22. [34.]

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔντι, μάργος δ' Ἔρος οἷα παῖς παίδει
ἄκρ' ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἀ μή μοι θίγης, τῷ κυπαιρίσκῳ.

23. [30.]

— — — — —
— — — — —

Χρῦσειον ὄρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν.

Welckerus, vulgo κυπρίω. Videtur Hymnus in Iunonem esse, vid. Athen. XV. p. 678. A.: Πυλιῶν· οὕτως καλεῖται ὁ στέφανος, ὃν τῇ Ἡρᾷ περιτιθέσιν οἱ Λάκωνες, ὡς φησι Πάμφιλος.

Fr. 20. Athen. XIII. p. 600. F.: Ἀρχύτας ὁ ἁρμονικός, ὡς φησι Χαμαίλων, Ἀλκμᾶνα γιγόναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγούμενα, καὶ ἐδούναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον ὄντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μουσάν εἰς τὰς διατριβάς· διὸ καὶ λέγειν ἐν τινι τῶν μελῶν· Ἔρος κτλ. V. 1. δαῦτε scripsi, vulgo δ' αὐτε, Buttmanus δεῦτε.

Fr. 21. Athenaeus XIII. p. 600. F.: Λίγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης οὐ μετρίως ἐραστὴς, ποιητρίας μὲν οὐσης, δυναμότης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμίλιαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι. λίγει δ' οὕτως παρὶ αὐτῆς· Τοῦθ' ἀδείαν μουσάν κτλ. V. 1. ἀδείαν scripsi, vulgo ἀδείαν, Stephanus ἀδειᾶν. ib. Μωσαῖν Schneidewinus, vulgo Μούσαν, Stephanus Μουσαῖν. — V. 2. μάκαιρα, fortasse μακαιρῶν legendum. Deinde παρσένων scripsi, vulgo παρθένων; sed Fr. 13. 1. παρθενικα. servandum duxi.

Fr. 22. Hephaest. p. 76.: Δύναται δὲ καὶ μέχρι τοῦ ἑξαμέτρου προκόπτειν τὸ μέτρον διὰ τὸ τριακοντάσημον μὴ ὑπερβάλλειν· καὶ εἴη ἂν ἑξάμετρον καταληκτικόν τὸ καλούμενον τοῦ Ἀλκμᾶνος ἐκ μόνων ἀμφιμάρων· Ἀφρ. κτλ. V. 1. ἔντι, legebatur ἔστι. ib. παῖς παίδει Bentlejus, vulgo παίδει vel παίδα. — V. 2. καβαίνων Pauwius, vulgo καββαίνων. ib. τῷ κυπαιρίσκῳ Welckerus, vulgo τῷ κυπαιρίσκῳ.

Fr. 23. Athen. XV. p. 682. A.: Τῶν καλχῶν μίμηται καὶ Ἀλκμᾶν ἐν τούτοις· Χρῦσειον κτλ. χρῦσειον Ursinus, vulgo χρῦσειον, unus cod. χρῦσιον. ῥαδινᾶν — καλχᾶν Dalecampius, vulgo ῥαδινᾶν — καλχᾶν.

24. [50.]

Δύσπαρις, Αινόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρη.

25. [51.]

*Καὶ ποτ' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ᾠαθ' ἑταίρων
Κίρκη ἐπαλείφασα.*

26. [82.]

Τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾶ ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι;

27. [124.]

Καὶ ποικίλον ἴκα, τὸν ὀφθαλμῶν ὀλετήρα . . . .

28. [116.]

Τῷ δὲ καὶ ἀνθεα καλὰ κάραν ἀβρωῶς ἐπίαζεν.

29. [4.]

*Μῶσ' ἄγε, Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἑρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἕμερον
ῥυμνον καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.*

Fr. 24. Schol. Hom. II. γ. 39.: *Δύσπαρις*: ἐπὶ κακῶ ἄνομασμένῃ Πάρῳ, κατὰ Πάρι. Καὶ Ἄλκμᾶν φησί· *Δύσπαρις* κτλ. Eadem Eustath. p. 379. 33. ubi καὶ αἰνόπαρις legitur.

Fr. 25. Schol. Hom. II. π. 236.: Καὶ Ἄλκμᾶν γὰρ φησί· *Καὶ ποτ'* κτλ. οὐ γὰρ αὐτὴ ἤλειψεν, ἀλλ' ἐπέθετο Ὀδυσσεῖ. V. 1. ᾠαθ' scripsi, vulgo ᾠτά θ'. — V. 2. ἐπαλείφασα, Heymius conjecit ἐπήλειψε.

Fr. 26. Apollonius de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 566. 11.: *Ἐξῆς φητίον καὶ περὶ τοῦ Π. Α. Ἄλκμᾶν· Τίς ἄν, τίς ποκα ῥᾶ κτλ. τίς δ'* Schneidewinus, vulgo *τίς*. ibid. ἄλλω Bekkerus, cod. ἄλλᾶ.

Fr. 27. Ammonius v. ἴκεις. — ἴκεις τὰ διουσιότα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Καὶ ποικίλον κτλ. ὀφθαλμῶν Schneidewinus, vulgo ὀφθαλμῶν ἀμπέλων.

Fr. 28. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 44. 10.: Παρὰ Ἄλκμᾶν διὰ τοῦ α̅ (πιάζω) τῷ δὲ σκομύνθεα κατ' ἄν κάραν μάθως ἐπίαζε. Quae emendavi. Alcmanis fortasse versus est, qui legitur apud Priscianum T. I. p. 22.: „Γ' digamma Aeoles est quando pro nihilo in metris accipiebant, ut:

Ἄμμεσι δ' Φειράναν τό τ' Φείρα θέτο Μῶσα λίγεια.

Ita lego, codd. Ἄμμεσι — τό δὲ τ' ἄρ — λίγεια.

Fr. 29. Hephaestio p. 40.: Ἄλκμᾶν καὶ ὄλας στροφάς τούτῳ τῷ μέτρῳ κατεμήτησε· *Μῶσ' ἄγε* κτλ. Eadem Maximus Planudes V. p. 510. ed. Walz. Cf. Arsenius Viol. p. 360. — V. 2. ἕμερον, Maximus ἱρόν. — V. 3. ῥυμνον Maximus et Ursinus, ῥυμνῳ Hephaestio et Arsenius.

30. [40.]

Πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα.

31. [7].

Εἶπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια.

32. [47.]

Οἶα Διὸς θυγάτηρ Ἔρσα τρέφει
καὶ Σελάνας διὰς.

33. [64.]

Ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δῆμος ἅπας.

34. [60.]

Μέγα γείτονοι γείτων.

35. [65.]

Οὐ γὰρ ἔγωνγα, ἄνασσα, Διὸς θυγάτηρ.

36. [69.]

Πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων.

Fr. 30. Schol. Odyss. γ. 171.: *Ψυρία νηαῖδιον Χίου φασὶν ἀπέχον σταδίους ὀγδοήκοντα, λιμένα ἔχον νεῶν εἰκοσι' ἴσται δὲ καὶ οὐδέτερός τὰ Ψύρα, ὡς Ἀλκμάν· Παρά τε ἱερὸν σκοπεῖλον παρά τε Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες.* Eadem Eustath. p. 1462. 46. Schneidewinus a me monitus vidit Alcmanis versum cum Cratini fragmento (vid. Meineke T. II. 1. p. 208.) temere coaluisse, scripsitque *πάρ θ'.*

Fr. 31. Aristid. II. p. 509. ed. Dindf.: *Ἀλλαχοῦ δὲ (ὁ Ἀλκμάν) οὕτω σφόδρα ἔνθεος γίγνεται ὥστε φαίης ἂν ὅτι οὐδ' οἴτωσι κατὰ τὸ ῥῆμα ἔνθεός ἐστιν, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο ὡσπερ θεὸς τῶν ἀπὸ μηχανῆς λέγει· Εἶπατε κτλ.*

Fr. 32. Plut. Sympos. III. 10. 3.: *Δροσοβολῆ ταῖς πανσιλήνοις μάλιστα διατηκόμενος (ὁ αἴη); ὡς πον καὶ Ἀλκμάν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον αἶρος θυγατέρα καὶ Σελήνης· Οἶα, φησι, Διὸς κτλ.* Idem versus legitur de facie in orbe lunae c. 25. et Quaest. nat. c. 24. *διὰς primo loco deest.* Cf. Macrob. Saturn. VII. 16.

Fr. 33. Hephaest. p. 40.: *Τῷ δὲ ἐφθημιμερεῖ (δακτυλικῷ κέχηρται) Ἀλκμάν· Ταῦτα μὲν κτλ.*

Fr. 34. Schol. Hom. II. γ. 305.: *Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθίσθαι. Λίπει τὸ ἄγαθόν, ὡς Ἀλκμάν· Μέγα κτλ.*

Fr. 35. Apollon. de Pron. p. 324. B.: *Οἱ αὐτοὶ Δωριεῖς ἘΓΩΝΓΑ καὶ ἘΓΩΝΗ· Οὐ γὰρ κτλ. Ἀλκμάν.*

Fr. 36. Apollon. de Pron. p. 366. C.: *Ἡ ΣΕ' ὁμοίως πρὸς*

37. 38. [78. 79.]

Ἵμέ τε καὶ σφατέρως ἵππως.
Σφραῖ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

39.

Ἐχει μ' ἄχος, ὦ ὀλέ δαῖμον.

40. [80.]

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
Τῷ δὲ γύνα ταμία σφραῖς ἔειξε χώρας.

41. [81.]

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
Καίτοι σφοῖσιν ἀδελφιδέοισι κᾶρα καὶ φόνον.

πάντων κοινή· Δωρεῖς διὰ τοῦ τ· — Πρὸς κτλ. Ἀλκμάν. Etiam ea
quae sequuntur, videntur Alcmanis esse: Καὶ ἔτι μετὰ τοῦ τ·

Τεὶ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

Καὶ ἔτι κοινῶς·

Σὶ γὰρ ἄζομαι.

Prius fragmentum satis corrupte legitur: Τεὶ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ δαμάσαι.
Fortasse Alcmanis sunt, quae ex Dorico poeta assertit Apollon. de
Pronom. p. 328. B.:

Καὶ τὸ Διὸς θύγατρ μεγάλῃσθερες·

et de Syntaxi p. 120. ed. Bekker.:

Ἦς τυ φιλάσω.

et ibid. p. 131. et 132., cf. de pronom. p. 328. B.:

Καὶ τυ φίλιππον ἔθηνεν.

et p. 159.:

Τεῖν τὰδε μυθήσασθαι.

Fr. 37. 38. Apollon. de Pron. p. 399. B.: Πλείστα γούνα ἔστι
παρ' ἱερίοις εὐρύϊν, σφαιτέρων πατέρα, ἀπὸ τοῦ ὑμίτερων. —
Ἀλκμάν· Ἵμέ κτλ. Σφραῖ δὲ κτλ.

Fr. 39. Etym. M. p. 622. 47.: Οὐκ ἔστι συγκοπή· οἶον Ἐχει
μ' ἄχος ὦ ὀλέ δ. Alcmanis esse docet Grammat. Anecd. Cramerii
II. p. 461. 32. et Schol. II. κ. 134.: Οὐδὲ τὸ Ἀλκμανικὸν ἔχει
μάχης ὦ λε δαῖμον· τοῦ γὰρ ὀλέως συγκοπή ἔστιν. Cf. Anecd.
Cramerii T. I. p. 442. 11.

Fr. 40. Cyrillus apud Albert. ad Hesychium v. σφίας. εἶπω.
τὸ ὑποχωρῶ, ἔνθεν καὶ τὸ οἶκος, εἰς ὃν ὑποχωρούμεν, εἰς Ἀλκμάν· τὸ
δὲ γύνα ταμίας σφίας εἶξε χώρας. Quae correxi. Cf. Apollon. de
Pronom. p. 402.: τὸ σφραῖς ἔειξε χώρας παρ' Ἀλκμάνι πλειονάζει.

Fr. 41. Apollon. de Pronom. p. 403.. Πάλιν δὲ ὁ Ἀλκμάν τὸ
σφίας ἀπὸ ἱνικοῦ ἔταξε· Καὶ τὸ σφοῖς ἀδελφιδέοις κᾶραν καὶ φόνον.
quae emendavi.

42. [123.]

— — — — —
 — — — — —

Ῥιπᾶς, ὄρος ἀνθέιον ὕλας,
 Νυκτὸς μελαίνας στίερνον.

43. [5.]

— — — — —

— — — — —

Μῶσα, Διὸς θυγάτηρ,
 ὠρανιαφι λίγ' αἰέσομαι.

44. [10.]

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

5 — — — — —

— — — — —

Εὐδουσιν δ' ὄρεων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
 πρώονές τε καὶ χαράδραι,
 φύλλα τε ἐρπετά θ' ὄσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,

Fr. 42. Schol. Soph. O. C. 1248.: *Νυχτιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν*. — *λίγου δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ δύσει κείσθαι· μὲνηται δὲ καὶ Ἄλκμᾶν λίγων οὕτως· Ῥιπᾶς ὄρος ἔνθειον ὕλας κτλ.* Emendavit Lobeckius, qui praeterea Ῥιπᾶν scripsit.

Fr. 43. Schol. Hom. II. γ. 588.: *Τῇ φη παραγωγῇ ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κίχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς — ἐπὶ δὲ κλητικῆς Ἄλκμᾶν ὁ μελοποιὸς οὕτως· Μῶσα κτλ. ἔστι γὰρ οὐρανια. Respicunt Apollonius de Adv. p. 575. 29.: Ἐστὶ δὲ καὶ παρ' Ἄλκμᾶνι καὶ κατὰ κλητικῆς τὸ οὐρανια οὐρανιαφω. Crameri Anecd. T. I. 293.: ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ οὐρανιαφι· οὐρανιαφι γ' αἰέσομαι. Etymol. M. p. 800. 10. et Etymol. Gud. p. 411. 16. ubi Οὐρανιαφι φῆλη γα' εἰσομαι scriptum.*

Fr. 44. Apollon. Lex. Hom. p. 101. 18. ed. Bekker.: *Ἐνιοὶ δὲ θῆρας μὲν καὶ θηρία λέγοντες λόντας καὶ παρδάλλεις καὶ λύνους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τοῖτοις, ἐρπετά δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γίνη τῶν ὄφρων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὄσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἄλκμᾶν διαστῆλλει λίγων οὕτως· Εὐδουσιν κτλ. V. 1. φάραγγες Villoisonus, cod. φάλαγγες. — V. 2. πρώονές τε Villoisonus, cod. πρωτοτόστα. — V. 3. φύλλα scripsi, vulgo φῦλα. ibid. ὄσσα scripsi, cod. ὄσα.*

θῆρες ὄρεσκόοι τε καὶ γένος μελισσῶν
 5 καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέης ἀλός·
 εὐδουσιν δ' οἰωνῶν φύλα τανυπτερούγων.

45.

⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ —
 Ἥρα τὸ φοῖβον ὄνειρον εἶδον.

46. [45.]

⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ ⋮ —
 ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — . . . .
 Ὡ Τύχα, Εὐνομίας τε καὶ Πειθοῦς ἀδελφεά
 καὶ Προμαθείας θύγατερ.

47. [59.]

⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ — ⋮ ⋮ —
 Πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

48. [121.]

Ἐντι παρέντων μνάστιν ἐπιθέσθαι.

49. [72.]

Ὡς ἀμὲς τὸ καλὸν μελισκίον.

V. 4. ὄρεσκόοι τε scripsi, cod. τ' ὄρεσκόοι. ibid. μελισσῶν, legebatur μελισσῶν. — V. 5. βένθεσσι πορφυρέης Schneidewinus, cod. βένθεισι πορφυρέης.

Fr. 45. Apollon. Dyc. in Bekk. Anecd. T. II. p. 490. 11.: Παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἥρα τὸν Φοῖβον κτλ. quod correxi.

Fr. 46. Plutarch. de fort. Roman. c. 4.: Ἡ Τύχη οὐκ ἀπειθής κατὰ τὸν Πίνδαρον οὐδὲ διδυμον στρέφοισα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας κτλ. ὡς γενιαλογῆ Ἀλκμᾶν. V. 1. scripsi εἰ Τύχα et deinde τε καί, vulgo καί. ibid. ἀδελφεά Schneidewinus, vulgo ἀδελφή. — V. 2. Προμαθείας Schneidewinus, vulgo Προμηθείας. ibid. θύγατερ scripsi, vulgo θυγάτηρ.

Fr. 47. Schol. Pind. Isthm. I. 56.: Ὁ παθεῖν καὶ τῆ νῆ προμαθῆς γίνονται· Ἀλκμᾶν· Πεῖρά τοι κτλ.

Fr. 48. Eustath. ad Od. p. 1787. 43.: Λέγονται οἱ Αἰολεῖς ἐν τοῦ φιλοῦ μετοχῆν φίλις καὶ τοῦ φρονῶ φρόνεις — ἥς κλίσιον παρὰ τοῖς ποιηταῖς φυλάττεσθαι εἰπὼν παράγει χρῆσιον ἐξ Ἀλκμᾶνος τό· Ἔστι κτλ. Fortasse ἐπιτίθεσθαι scribendum est, initio scripsi ἔντι.

Fr. 49. Apollon. de pronom. p. 378.: Ἀμὲς Δάριον· Ἀλκμᾶν ὡς ἀμὲς κτλ. scripsi μελισκίον, legebatur μελισκον.

50. [73.]

... Ὅσαι δὲ παῖδες ἀμείων.
ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

51. [67.]

Ἐμὲ Λατοῖδα τέο δ' ὄσχοφόρον.

52. [6.]

Ἄ Μῶσα κέκλιγ', ἅ λίγεια Σειρήν.

53. [22.]

υ υ υ υ - υ υ - -
 ε υ υ - υ υ - ε υ υ -
 ε υ υ - υ υ -
 Ἐπᾶδε δὲ καὶ μέλος Ἀλκμᾶν
 εὔρε τε γλωσσάμενον κακκαβίδων
 ὄνυμα συνθήμενος.

54.

Οἶδα δ' ὄρνιχων νόμῳ
 πάντων.

Fr. 50. Apollon. de pronom. p. 381.: Ἡ ἀμείων παρὰ Δωριεῦσι καὶ ἀναφορὸν γενικὴν σημαίνει ἀκόλουθον τῇ ἀμός· τῇ μῆντοι δικαιόσαι ἢ πρωτότυπος διαλλάσσει τῆς κτητικῆς, ἐνῆπι το αὐτὸ ἀναπαχομένης· Ἀλκμᾶν· Ὅσαι δὲ κτλ.

Fr. 51. Apollon. de pronom. p. 356.: Ἡ εἶο μεταβάλλει τὸ ὄ εἰς τὸ εἶ παρὰ Δωριεῦσιν, Ἀλκμᾶν· Ἐμὲ Λατοῖδα τέο δ' ὄσχο φορον. quod correxi.

Fr. 52. Aristides II. p. 508. ed. Dindorf.: Ἀκούεις δὲ καὶ τοῦ Λάκωνος λέγοντος εἰς αὐτὸν τε καὶ τὸν χορὸν· Ἡ Μῶσα κέκλιγαι ἢ λ. Σ. — Προςτίθει δὲ κακκίνο, ὅτι αὐτῆς τῆς Μούσης δεηθεὶς κατ' ἀρχαίς ὁ ποιητής, ἐν' ἐνεργός ὑπ' αὐτῆς γένοιτο, εἶτα ὡσεὶ ἐξῆστη καὶ φησὶν ὅτι τοῦτο ἐκεῖνο χορὸς αὐτὸς ἀντὶ τῆς Μούσης γέγνηται κτλ. Emendavit Schneidewinus.

Fr. 53. Athen. IX. p. 390. A.: Καλοῦνται οἱ πέφθικες ἔπ' ἐπίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶρος λέγοντος οὕτως· Ἐπῆγε κτλ. σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν πέφθικων ᾄδειν ἐμάθαν. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποιητὴς εἶπε τὴν εὔρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ᾄδόντων ὄρνιθων, ὧν κατὰ μῦθον λαβεῖν στάσιον τὴν μουσικὴν. V. 1. ἐπᾶδε scripsi, vulgo ἐπῆγε. — V. 2. γλωσσάμενον, conjicio κλωσσάμενᾶν. — V. 3. ὄνυμα scripsi, vulgo ὄνομα.

Fr. 54. Athen. IX. p. 374. D.: Οἱ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμᾶν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν εὐθῆτιον ἐκφέρει καὶ τὴν γενικὴν Οἶδα δι' ὄρνιχων ὁμῶς πάντων. ubi unus cod. νόμῳ. Correxerit Hermannus.

55. [52.]

Δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἴας αἱματᾶ τε Μίμωνων.

56. [48.]

Ὅς Φέθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονας τ' ἐδάσατο.

57. [19.]

Κῆπι τᾶ μύλα ρυφῆται κῆπι ταῖς συναικλίαις.

58. [26.]

Αἶκλον Ἀλκμάων ἀρμόξατο.

59.

Ἦσκέ τις σκάφους ἀνάσσων.

60. [36.]

Πρόσθε Ἀπόλλωνος Λυκίῳ.

Fr. 55. Choeroboscus in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1182.: *Καὶ τὸ Αἴας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ ᾱ· ἐκείνος γὰρ συνίστειεν αὐτὸ εἰπών· Δουρὶ δὲ ξ. μ. Αἴας αἶμα τὰ τε μέμωνων· ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον καὶ μετρεῖται οὕτως· δουρὶ | δὲ ξυσ | τῶ μὲ | μνηεν | αἴας | αἶμα | τὰ τε | μέμωνων. ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρα κείται, ἐν ἣ οὐ τίθεται σπονδαῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ. Cf. Cramerii Anecd. III. p. 283. 14.: τὸ Δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἴας καὶ ὅσα τοιαῦτα κατὰ πάθος. et Draco Stratonice. p. 12. ed. Hermann. Αἴας et Μίμωνων scripsi, αἱματᾶ emendavit Hermannus.*

Fr. 56. Schol. II. a. 222.: *Οὕτως δαίμονας καλεῖ θεοὺς ἦτοι ὄτι δαίμονες — ἢ ὄτι διαίτηται εἰσι καὶ διαικηται τῶν ἀνθρώπων, ὡς Ἀλκμᾶν ὁ λυρικός φησιν· Ὅς ἐθεεν κτλ. τοὺς μερισμούς, τὰς διαίτησας αὐτῶν. Grammaticus in Cramerii Anecd. T. IV. p. 409. 16.: Οἱ ἔθεν πάλοις ἔπαλλε δαίμονας, ἐδάσατο τοὺς μερισμούς, τὰς διαίτησας αὐτῶν. Scripsi Φέθεν, vulgo ἔθεν. ibid. πάλοις, Blomfieldius πάλους scripsit.*

Fr. 57. Athen. IV. p. 140. C.: *Ἔτι φησὶν ὁ Πολύμων καὶ τὸ δαίπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων αἶκλον προσαγορεύσθαι, παραπλησίως ἀπάντων Δωρικῶν οὕτως αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμᾶν μὲν γὰρ οὕτω φησὶ· Κῆπι κτλ. οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. ρυφῆται scripsi, i. e. ροφεῖται, vulgo δρυφῆται.*

Fr. 58. Athen. IV. p. 140. C.: *Καὶ πάλιν· Ἀἶκλον κτλ. scripsi αἶκλον.*

Fr. 59. Cramerii Anecd. T. I. p. 159.: *Καὶ ὁ μὲν ποιητὴς τὴν ἄρχουσαν συντέλλει ἐν τῷ ἔσκειν, ὁ δὲ Ἀλκμᾶν φυλάττει· Ἦσκέ κτλ. Τινὲς δὲο μὲν φασὶ, ἧς ἀντὶ τοῦ ἦν Δωρικῶς, καὶ κε σύνδεσμος· οἱ Δωρικεῖς ἢ μετὰ τοῦ ν̄ λίγουσιν ἢ τροπῇ τοῦ εἰς κα. Scripsi σκάφους, legebatur σκαφεύς.*

Fr. 60. Apollon. in Bekk. Anecd. T. II. p. 563.: *Πρόσθε, πρόσθε, καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι οὕτω δεκτίον τὴν συναλοφήν· Πρόσθε κτλ.*

61. [17.]

Κλίνας μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνω τε σασάμω τε, κὴν πελίχνας
παίδεσσι χρυσόκολλα.

62. [18.]

. . . . Θριδακίσκας
καὶ κριβανωτῶς.

63. [28.]

Ἦδη παρέξει πυνάνιον τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

64. [24.]

Ἦρας δ' ἔσθηε τρεῖς, θέρως
καὶ χεῖμα κώπώραν τρίταν
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὄκα

Fr. 61. Athen. III. p. 110. F.: Μακωνίδων ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμᾶν ἐν τῷ πέμπτῳ οὕτως· Κλίνας κτλ. ἐστὶ βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου. V. 2. ἐπιστέφοισαι codd. duo, alius ἐπιστέφοι σε, vulgo ἐπιστεφεῖς σιλήνω. — V. 3. λίνω τε σασάμω τε. Schneidewinus, vulgo λίνω τε σασάμω τε. — V. 4. παίδεσσι Schweighaeus., codd. πίδεσσι.

Fr. 62. Athen. III. p. 114. F.: Αἱ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκας λεγόμεναι αἱ αὐταὶ εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίνας. λίγω δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμᾶν· θριδ. κτλ. Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος κριβανὰ φησὶ λίγισθαι πλακούντας τινὰς τῷ σήματι μαστοειδεῖς. Adde XIV. p. 646. A.: Κριβανὰς πλακούντας τινὰς ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι· ὁμοίως καὶ Σωσίβιος — χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἐσιτάσεις, περιφέρειν τε αὐτοῦς (τοὺς κριβανὰς) ὅταν μέλλωσιν ἄδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς παρθένου αἰ ἐν τῷ χορῷ ἀκόλουθοι. V. 1. θριδακίσκας unus cod., ceteri θριδακίσκα vel θριδακίσκαι. Deinde legebatur τε καὶ, delevi τε. — V. 2. κριβανωτῶς unus cod., vulgo κριβανωτῶς.

Fr. 63. Athen. XIV. p. 648. B.: Πόλτον μνημονεύει Ἀλκμᾶν οὕτως· Ἦδη κτλ. ἐστὶ δὲ τὸ πυνάνιον, ὡς φησι Σωσίβιος, πανσιπερμία ἐν γλυκῇ ἠψημένῃ· χίδρον δὲ οἱ ἐφθολοί· κηρίναν δὲ ὀπώραν λίγω τὸ μέλι. Cf. Eustath. Od. p. 1563. 1.

Fr. 64. Athen. X. p. 416. D.: Κᾶν τῷ πέμπτῳ δι' (Ἀλκμᾶν) ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηγάον λίγων οὕτως· Ἦρας κτλ. V. 2. χεῖμα κώπώραν Schweighaeuserus, libri χιμάχω παρ' αν, χιμάχω παρὰν χιμάλω παρὰν, scripsi κώπώραν. — V. 3. ἦρ ὄκα Schweighaeuserus, libri ἦροκας, τὸ κρόκας.

σάλλει μὲν, ἐσθίεν δ' ἄδαν
5 οὐκ ἔντι.

65. 66. [74. 75.]

..... Αἰ γὰρ ἄμιν
τούτων μέλοι . . .
ἀμιν δ' ὑπαυλήσει μέλος.

67. [77.]

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάφιον.

68.

Οἴκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ.

69.

Λεπτὰ δ' ἄταρπος, νηλεὴς δ' ἀνάγκα.

70. [66.]

Καὶ κῆνος ἐν σάλεσι πολλοῖς ἤμενος μάκαρς ἀνήρ.

V. 4. σάλλει μὲν Porsonus, libri ἀλλ' εἰ μὲν. ἐσθίεν δ' ἄδαν Porsonus, libri ἔσθει ἐν δάβω. — V. 5. ἔντι Welckerus, vulgo ἔστι.

Fr. 65. 66. Apollon. de pron. p. 383.: Ἡ ΑΜΙΝ Δωρικὴ ἐγκλινομένη σοντίλλει τὸ ἰ, ἐν οἷς προπερισπᾶται· Αἰ γὰρ ἄμιν τούτων μέλοι· ὀξύνομιν τε· Ἀμιν κτλ. Ἀλκμάν.

Fr. 67. Priscianus I. p. 21.: „Inveniuntur etiam pro vocali correpta hoc digamma illi usi, ut Alcman: Καὶ χ. κτλ. est enim dimetrum iambicum et sic est proferendum F, ut faciat brevem syllabam.“ Cf. ibid. p. 22.

Fr. 68. Grammat. in Crameri Anecd. T. I. p. 287. 4.: Καὶ εἶκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοιωῶ, οἴκας κτλ. παρὰ Ἀλκμᾶνι. At ibid. IV. p. 368. 19.: εἶκα μὲν legitur, et p. 415. 30.: Εἶκας παρ' Ἀλκμᾶνι. itaque Bekkeri Anecd. T. III. p. 1294. 5., sed ibid. p. 1404.: Οἴκας παρ' Ἀλκμᾶνι, ἀντὶ τοῦ ὁμοιος εἶ.

Fr. 69. Crameri Anecd. I. 60. 20.: Ἐάν ὦσιν ἐκ τοῦ ε οὐκ ἔτι (γίνεται τροπὴ εἰς α μακρόν), ἔλατος ἰππῆλατος. Ἀλκμάν· Λεπτὰ δ' ἄτ. ἀνηλεὴς δ' ἀνάγκη, ἐκ γὰρ τοῦ ἔλεινῆ. quae correxi.

Fr. 70. Hephaestio p. 3.: Αἴγει εἰς δύο σύμφωνα, οἶον· Καὶ κείνος ἐν σάλεσιν ἤμενος μάκαρς ἀνήρ, ubi σάλεσιν Pauwius scripsit. sed redintegrandus est versus ex Apollon. pron. 335. B.: Διολεῖς κῆνος, — Δωρικῆς τῆνος —, σπασιως διὰ τοῦ κ· Καὶ κείνος ἐν σάλεσιν πολλοῖς ἤμενος, Ἀλκμάν. Idem 334. A.: Καὶ Ἀλκμάν πρώτῳ· Μάκαρς ἐκεῖνος φησί. Nisi hoc ex alio potius

71. [63.]

ὦ - - - - -

Φρύγιον ἠύλησε μέλος τὸ Κερβήσιον.

72. 73. [35.]

Περισσόν· αἱ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκῃος.
Ἰνώ σαλασσομέδοισ', ἄν ἀπὸ μάσδων.

74. [7.]

Ἐκατον μὲν Διὸς υἱόν
τάδε Μῶσαι προκόπεπλοι.

75. [60.]

Ἄδοι Διὸς δόμῳ ὁ χορὸς ἀμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

carmine petitum est. Ceterum Alcmanis fortasse versus sunt, qui leguntur apud Hephaestionem p. 25.:

Ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Κληρήσιον.

et ibidem:

Εἴμ' ὄστ' ἀπ' ὑσσάκω λυθείσα.

Fr. 71. Strabo XII. 580.: Λίγεται τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα· ὅσπερ οἱ Βερφκυντες· καὶ Ἀλκμᾶν λίγει· Φρύγιον κτλ. καὶ βόθυνός τις λίγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους, ἀποφοράς. Libri Κερβήσιον, Κερβήσιον, Κερβήσιον, Κερβείσιον, Κερβείσιον.

Fr. 72. et 73. Hephaestio p. 81.: Ἄπ' ἐλάσσονός τε ἐπιώνικον τριμετρὸν ἐστὶ παρ' Ἀλκμᾶνι· ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν ἐξασίημον ἢ ἐπιτάσημον· τὰς δὲ ἐξῆς δύο ἐξασήμους ἰωνικάς καθαρὰς, οἷον· Περισσόν κτλ. Duo diversa fragmenta esse apparet. At valde dubium mihi videtur prius, nam mirificum plane illud περισσόν, quae mihi quidem videtur nota esse veteris alicujus metrici, qui illud ad redundare censuit, cum versum dimetrum ionicum esse censeret, quod non percepit Hephaestio. Fr. 72. Λύκῃος Welckerus, vulgo Λυκίος. — Fr. 73. σαλασσομέδοισ', ἄν scripsi, vulgo σαλασσομείδοισαν, quod metro adversatur.

Fr. 74. Hephaest. p. 66.: Ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι· Ἐκατον κτλ. V. 1. Ἐκατον Ursinus, vulgo ἑκατόν. Welckerus tetrametrum constituit, fortasse recte.

Fr. 75. Apollon. de pron. p. 365. A.: Ὀρθοτοσιῖται (τοί) καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι, συνήθως Δωρμεῦσιν· Ἄδοι κτλ. Φάναξ Mattairius, cod. γ' ἄναξ.

76. [53.]

Ὅπως ἀνήρ δ' ἐν ἀσμένουσιν ἀλιτηρός
ἦστ' ἐπὶ θάκοισι κάτω πέτρας,
ὀρέων μὲν οὐδέν, δοκῶν δέ.

77.

Ὅποτε ὑπὸ τοῦ Ἴππολόχου, χλέος δ' ἐβαλλον
οὐ νῦν ὑπεστάντων.

78.

Οὐ γὰρ πορφύρας τόσος κόρος, ὥστ' ἀμύνασθαι.

79. [83.]

Νικῶ δ' ὁ κάρρων.

80. [85.]

Μῆλον ἢ κοδύμαλον.

Fr. 76. Schol. Pind. Ol. I. 97.: Ἀλκαῖος καὶ Ἀλκμᾶν λίθον φασὶν ἐπαιρωῖσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος —, ὁ δὲ Ἀλκμᾶν· Ὅπως κτλ. V. 1. ὅπως, unus cod. ὄπη, versus corruptus. — V. 2. ἐπὶ θάκοισι scripsi, vulgo ἐπιθάκας, Heynius ἐπὶ θάκοις. ib. κάτω Hermannus, vulgo κατά. — V. 3. affert Eustathius Od. p. 1701.: ὅτι δὲ φαντασία ἦν καὶ τὰ ἐπὶ Σισυφῷ φηθησόμενα πλάσματα, δηλοῖ καὶ καὶ ὁ Ἀλκμᾶν ἐν τῷ ὀρέοντι μὲν οὐδέν, δοκῶντι δέ. Itaque scribendum puto: ὀρέοντι μὲν οὐδέν, δοκῶντι δ' ἰοικώς.

Fr. 77. Cramerī Anecd. I. p. 418. 3.: Ἀγύεται (ὑπαιθα) καὶ ἄνευ τῆς θα παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ σημαίνει τὸ πρότερον· Ὅποτε κτλ. ἀντὶ τοῦ πρότερον.

Fr. 78. Schol. Hom. Il. ε. 266.: Φησὶν ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνασθαι — τίθεσθαι καὶ ἀντὶ ψιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι, φέρει γὰρ χρῆσιν ἕκ τε Ἀλκμᾶνος τό· οὐ γὰρ κτλ. Eadem Eustath. p. 546. 27.

Fr. 79. Apollon. Dyscol. de synt. p. 212. ed. Bekk.: Ἡ εὐκταῆ, ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι· νικῶ κτλ. Alcmanis fragmenta videntur, quae leguntur ibid. p. 335.: ἀπειράκις γὰρ τὰ Λωκικά διὰ ψιλῶν ἀντιστοιχῶν τὰς συναλοιφὰς ποιῆται·

Κὼ τοξότας Ἡρακλῆς.

Κάλλιστ' ὑπαυλίην.

Κὰ μὲγ' ἐπαινήσασα νεία.

Μελάμποδά τ' Ἀρπάλυνκόν τε.

Ἀρχοιμιν γὰρ κώθρασιών.

quae correxi, legebatur Fr. 2. ὑπαυλίην, Fr. 3. ἀπειρήσασα νεία, Fr. 4. Ἀρπόλυκον, Fr. 5. non expedio.

Fr. 80. Athen. III p. 81. D.: Ἀλκμᾶν δὲ τὸ στρούθιον μῆλον ὅταν λέγῃ· μῆλον ἢ κ. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ Κυθώνιον μῆλον ἀκούουσιν. Scripsi μῆλον.

81. [87.]

Μάγαδιν δ' ἀποθίσθαι.

82. [100.]

Τανσία παλλακίω.

83. [105.]

Καὶ Κέκυρος ἠγεῖται.

84. [106.]

Ὅκκα δὴ γυνὴ εἶην.

85. [109.]

Ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει.

86. [113.]

Ἐπαμμέναι περὶ δέρματα θηρῶν.

87. [114.]

Ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων.

88. [118.]

Λᾶδος εἰμένα καλόν.

Fr. 81. Athen. XIV. p. 636. F.: Καὶ Ἀλκμῶν δὲ φησι· Μάγαδιν κτλ.

Fr. 82. Etymol. M. p. 171. 7.: Ἀύσιον, καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὐσίον λέγει — ὁ δὲ Ἀλκμῶν· τανσία παλλακίω.

Fr. 83. Etymol. M. p. 506. 20.: Κέκυρος — Ἀλκμῶν φησι· Καὶ Κ. ἠγ. ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέκυρος, ἀλλ' οὐκ εἶρηται.

Fr. 84. Etym. M. p. 620. 36.: Ὅκκα δὲ τὴν ἔην· παρὰ Ἀλκμῶν, τὸ ὅτι ὄκα λέγει ἢ διάλεκτος, εἶτα διπλασιάσασα ὄκκα· Περὶ παθῶν. At in Bekkeri Anecdotis T. II. p. 606.: ὄκα καὶ μετὰ περισσοῦ τοῦ κ. ὄκκα δὴ γυνή.

Fr. 85. Schol. II. XII. 66.: οὕτως καὶ τὸ κλείτος, οὐδέτερον γὰρ γενόμενον βαρύνεται παρ' Ἀλκμῶνι τό· ἐν Θ. κλ. Cf. Hesychius: Κλείται — ἀγαθῆ δόξη.

Fr. 86. Schol. II. XXI. 445.: ἐναίρειν, φονεύειν ἢ σκυλεύειν, περιόπτεται γὰρ νεβριδας. Ἀλκμῶν· ἐπάμμεναι παρὰ δ. θ. Prius Welckerus, alterum ego correxi.

Fr. 87. Eustath. ad II. p. 110. 37.: Μοιῆρες δὲ ἐν θηλυκοῖς ἢ χεῖρ, ἢ κληταὶ διχῶς, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ εἰ, ὅθεν καὶ τὰ χέριβια, ποτὲ δὲ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ποτὲ δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν καὶ μετατεθείσης αὐτῆς εἰς ἠ, ᾧ μαρτυρεῖ φησιν Ἀλκμῶν ἐν τῷ ἐπ' ἀρ. κτλ.

Fr. 88. Eustath. ad II. p. 1147. 1.: Λᾶδος — ὁ Λωρεῖς λᾶδος φασίν, ὡς Ἀλκμῶν Α. εἰ. κ. ὃ ἐστὶν λήδιον ἐνδιδυμένη εὐειδής.

89. [120.]

Τὰν Μῶσαν καταύσεις.

90. [103.]

Καλλὰ μελισδομέναι.

91. [76.]

Τὰ Φεὰ κάδεα.

92. [16.]

Τὸ νέκταρ ἔδμεναι.

93.

Ἄρτέμιτος θεράποντα.

94. [38.]

Plutarch. de musica c. 14.: Οὐ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κιθαριστικῆς εὐρετῆς ὁ θεὸς — ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν φασὶν αὐλῆσαι, καθάπερ ἱστορεῖ ὁ ἄριστος μελῶν ποιητῆς Ἀλκμάν.

95. [39.]

Schol. Theocrit. V. 88.: Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ἀνόμασθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, δὲ ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι (τὰ Κάρνεια), Ἀλκμάν δὲ ἀπὸ Καρνείου τινὸς Τρωικοῦ.

Fr. 89. Eustath. ad Od. V. p. 1547. 59.: *Λίγει δὲ καὶ Ἀλκμάν τὰν Μ. κ. ἀντὶ τοῦ ἀφανίσεις.*

Fr. 90. Etymol. M. p. 486. 39.: *καλά· τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμάν ἐστίν, οἷον· καλὰ μελ. Scripsi καλλὰ, vid. Apoll. de adv. p. 565. 13.*

Fr. 91. Apollon. de pronom. p. 396.: *Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πῦσαν πῶσιν καὶ γένος· — καὶ Ἀλκμάν δὲ συνεχῶς αἰολίζων φησὶ τὰ ἐὰ κάδεα. Correxist Welckerus.*

Fr. 92. Athen. II. p. 39. A.: *Οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφήν εἶναι λίγει θεῶν — καὶ Ἀλκμάν δὲ φησὶ τὸ νέκταρ ἔδμεναι αὐτοῦς. Cf. Eustath. p. 1633. 1.*

Fr. 93. Eustath. ad Od. p. 1618. 29.: *κατὰ δὲ τὴν παρὰ Ἡρωδιστοῦ Ἀλκμανικὴν χρῆσιν καὶ Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος, οἷον Ἀρτέμιτος θηρ. Ceterum scribendum videtur Ἀρτέμιτος, vid. Eustath. II. p. 969. 7.: Δωρεῖς γὰρ ὡς φασὶν οἱ τεχνικοί, τρέπειν εἰσῆσαι οὕτως, τὸ τρέχω τράχω καὶ τὴν Ἀρτεμιῶν Ἀρταμιῶν καὶ τὸ κύπερον κύπαρον.*

96. [41.]

Schol. Aristoph. Pac. v. 456.: Πρὸς τοὺς οιομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν εἶναι Ἄρεα καὶ Ἐνυάλιον, κατὰ τὸ ἐπίθετον, τινὲς δὲ Ἄρεος καὶ Ἐννοῦς τὸν Ἐνυάλιον, οἱ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας. Ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσι ὅτε μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὅτε δὲ διαιρεῖν.

97. [43.]

Pausanias III. 18. 4.: Ἐς Ἀμύκλας δὲ κατιοῦσιν ἐκ Σπάρτης ποταμός ἐστι Τίασα. θνηατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τοῦ Εὐρώτα τὴν Τίασαν· καὶ πρὸς αὐτῇ Χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν Φαέννας καὶ Κλητᾶς, καθὰ δὴ καὶ Ἀλκμᾶν ἐποίησεν.

98. [46.]

Plutarch. de Herodot. malign. c. 14.: Καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐχ Ἀρχίλοχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐχ Ἀλκμᾶν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοῖνικος, ἀλλ' ἓνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλῆα τὸν Βοιωτίον ἡμῖν καὶ Ἀργεῖον.

99. [49.]

Tzetz. in Ilad. p. 65. ed. Hermann.: Θαλῆς, Πυθαγόρας, Πλάτων τε καὶ οἱ Στωικοὶ διαφορὰν ἴσασι δαιμόνων τε καὶ ἡρώων· δαίμονας γὰρ φάσκουσιν ἀσωμάτους εἶναι οὐσίας· ἡρώας δὲ ψυχὰς σωμαίων διαζυγείσας. Ὀρφεὺς δὲ καὶ Ὅμηρος, Ἡσίοδος τε καὶ Ἀλκμᾶν ὁ λυροποιὸς καὶ οἱ λοιποὶ ποιηταὶ ἀλληγάλλως ταῦτα ἐκδέχονται. Cf. Fr. 56.

100. [54.]

Aelianus Var. Hist. XII. 26.: Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς Νιώβης παιδῶν μὴ συνάδειν ἀλλήλοις — Ἀλκμᾶν δέκα φησίν.

101. [55.]

Aelianus Hist. Anim. XII. 8.: Ὀμήρω μὲν οὖν φωνὴν Ξάνθω τῷ ἵππῳ δόντι συγγνώμην νέμειν ἄξια· ποιητῆς γὰρ· καὶ Ἀλκμᾶν δὲ μιμούμενος ἐν τοῖς τοιούτοις Ὅμηρον οὐκ ἂν γέροιτο αἰτίαν· ἔχει γὰρ ἀξιώχρεων εἰς αἰδῶ τὴν πρωτίστην τόλμαν.

102. [119.]

Eustath. ad Il. p. 1154. 25.: Καὶ ὅτι ἀκμονίδα οἱ οὐρανόδα δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, ὡς δὲ Ἀκμονος ὁ οὐρανόδης ὁ Ἀλκμᾶν φασιν ἱστορεῖ.

103. [84.]

Athenaeus III. p. 81. D.: Κυδωνίων δὲ μῦλων μνημονεύει καὶ Ἀλκμάν.

104. [86.]

Athenaeus XIV. p. 624. B.: Ταύτην δὲ τὴν ἀρμονίαν Φρύγες πρῶτον εὔρον καὶ μετεχειρίσαντο, διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἀνλητὰς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν, οἷός ἐστιν ὁ παρὰ Ἀλκμᾶνι Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος.

105. [57.]

Schol. Hom. II. III. 250.: Μήτηρ δὲ Πριάμου, ὡς φησι Πορφύριος ἐν τῷ περὶ τῶν παραλειμμένων τῷ ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα τὸν μελοποιόν, Ζευξίππη, κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Τρυμώ:

106. [58.]

Plutarchus de musica c. 5.: Τοῦ δὲ Πολυμνήστου καὶ Πινδαρος καὶ Ἀλκμάν οἱ τῶν μελῶν ποιηταὶ ἐμνημόνευσαν.

107. [61.]

Schol. Aristid. T. III. p. 490.: Ὁ Κρής δὲ τὸν πόντον — λέγεται δὲ ἡ παροιμία καὶ οὕτως· ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν. Σύρας γὰρ φασὶ τις Σικελὸς ἐμπορευόμενος καὶ ναυαγήσας, εἶτα ἐκπεσὼν, ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὡς γαληνῶσαν εἶδε τὴν θάλατταν, οἰδὰ φησιν ἂ βούλει, βούλει γὰρ καὶ αὐτὸν με λαβοῦσα καταποντίσαι· ἐγὼ δὲ νῆσον οἰκῶν ἐκ παιδὸς οἶδα τὰ σά σοφίσματα. Ἀλκμᾶν δὲ ὁ λυρικός μὲμνηται τῆς παροιμίας. Cf. Apostolius XIV. 87.

108.

Bekkeri Anecd. T. II. p. 855.: Ὁ ὑποκορισμὸς ὄνομά ἐστι μικρότητος ἐμφαντικὸν καὶ κόραις εἰκός· λαμβάνεται δὲ ἔνεκεν τοῦ πρόποντος, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι * * * κόραι γὰρ αἱ λέγουσαι. Eadem leguntur in Cramerii Anecd. T. IV. p. 278.: ἢ διὰ τὸ πρόπον, ὡς παρὰ Ἀλκμᾶνι ἔχοντι τὰς παρθένους ὑποκοριστικαῖς χρωμένας λέξεις· πρέπει γὰρ τοῦτο παρθένους. Eadem p. 329., nisi quod scriptum: παραλκᾶν εὔρομεν τὰς παρθένους.

109. [62.]

Aristides T. II. p. 272.: ἔστω τὸ γειτόνημα ἀλμυρόν, ὡς φησιν (Πλάτων), ubi Scholiasta. T. III. p. 625.: Γειτόνημα ἀλμυρόν· Ἀλκμᾶν ὁ λυρικός τοῦτο εἶπεν· ἀντὶ τοῦ τί κακὸν ἐστιν γείτονα ἔχειν τὴν θάλασσαν. Similia Apostolius II. 54.

110. [15.]

Athenaeus I. p. 81. C.: Ἀλκμάν που ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθιος ὄσδοντά φησι τὸν ἐκ πέντε λόφων, ὃς ἐστὶ τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἐπτὰ, καὶ τὸν ἐκ Δενθιάδων, ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐκ Καρύστου, ὃς ἐστὶ πλησίον Ἀρκαδίας, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν ἐξ Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα, τὰ καὶ πλησίον Πιτάνης, φησὶ γοῦν· Οἶνον δ' Οἰνουντιάδαν ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον ἢ Ὀνογλιν ἢ Σταθμίταν, ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἐψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἐφθοῖς οἴνοις. quae male in versus formam redigunt. Καρύστιον οἶνον ex Alcmane affert Strabo X. p. 446. et Eustath. II. p. 281. Stephanus Byz. v. Κάρυστος, illud autem ἄνθιος ὄσδοντα affert Eustath. p. 1449, 12. et 1633. 51.

111.

Aristides T. II. p. 509.: Ἐτέρωθι τοίνυν καλλωπιζόμενος παρ' ὅσοις εὐδοκιμεῖ (Ἀλκμάν), τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐθνη καταλέγει, ὥστ' ἔτι νῦν τοὺς ἀθλίους γραμματιστὰς ζητεῖν, οὐ γῆς ταῦτ' εἶναι, λυσιτελεῖν δ' αὐτοῖς καὶ μακρὰν, ὡς ἔοικεν, ἀπελθεῖν ὁδὸν μᾶλλον ἢ περὶ τῶν Σκιαπόδων ἀνήνυτα πραγματεῦσθαι. Alcman vocaverat Στεγανόποδας, vid. Strabo I. p. 43. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοιαν, Ἡμίκωνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους, οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος κτλ. Similia ibid. VII. p. 299. Ἀλκμᾶνα δὲ στεγανόποδας (λέγειν). Adde Cramerī Anecd. T. III. p. 370. Fortasse huc pertinet Fr. 129.

112. [9.]

Diodorus Sicul. IV. 7.: Περὶ δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπιδήμιον ἐμνήσθημεν ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκείον ἂν εἴη διελθεῖν ἐν κεφαλαίοις· ταύτας γὰρ οἱ πλεῖστοι τῶν μυθογράφων καὶ μάλιστα οἱ δεδοκίμασμένοι φασὶ θυματέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης, ὅλλοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ Ἀλκμάν, θυματέρας ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς.

113. [96.]

Hesychius: Ἄανθα· εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι καὶ Ἀριστοφάνει.

114.

Cramerī Anecd. T. I. p. 55.: Ἀγάζω — τὸ θαυμάζω, ὅπερ παρὰ ἀγῶ, ἔστιν δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι· Αὐτὸν ἀγᾶ.

115. [115.]

Eustath. ad Il. p. 314. 41.: Ἀγέρωχοι δὲ οἱ ἄγαν γέρας ἔχοντες — δηλοῖ δὲ φασιν οὕτως ἢ λέξις τοὺς σεμνοῦς, ὡς Ἀλκμᾶν βοίλεται.

116. [99.]

Etymol. M. p. 29. 22.: Ἄζω — ἐκ τοῦ τὸν Ἀλκμᾶνα εἰπεῖν ἀγίσθεο ἀντὶ τοῦ ἄζω.

117. [88.]

Stephanus Byz. v. Αἰγιαλός — τὸ θηλυκὸν Αἰγιαλεῖα καὶ Αἰγιαλῆς παρὰ Ἀλκμᾶνι.

118.

Argument. Theocrit. XII.: Καὶ Ἀλκμᾶν τὰς ἐπιράστους κόρας αἰτίας λέγει. Corrigendum est αἰτίας χορδάς, confer Etymol. Gud. p. 23. 3.: Ἀιτίας σημαίνει τὰς ἐρωτικές, ὡσπερ ἀπὸ τοῦ ἁ δεσπότης ἀρσενικοῦ γίνεται τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ εἰ ἡ δεσποτῆς, οὕτω καὶ αἰτίς διὰ τοῦ εἰ αἰτίδος καὶ ἐκεῖθεν αἰτίας. et ibid. 12.: αἰτία καὶ ἡ χορδή.

119. [89.]

Stephanus Byz.: Ἀννίχωρον μέμνηται Ἀλκμᾶν· οἱ οἰκοῦντες Ἀννίχωροι καὶ Ἀννίχωρες, πλησίον Περσῶν κείμενοι.

120.

Stephanus Byz. v. Ἀραξα. — Ἀράξαι ἢ Ἀραξοὶ ἔθνος Ἰλλυρίας, ὡς Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων.

121. [90.]

Stephanus Byz.: Ἀρυββα· τὸ ἐθνικὸν Ἀρύββας· οὕτω γὰρ Ἀλκμᾶν.

122. [91.]

Stephanus Byz. v. Ἀσσος — Ἀλέξανδρος δ' ὁ Κορνήλιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων Μιτυληναίων ἀποικῶν ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσοῦ, ὅπου ὁ σαρκωφάγος γίγνεται λίθος.

123. [92.]

Stephanus Byz. v. Γάργαρα. — Ἀλκμᾶν δὲ θηλυκῶς τὴν Γάργαρον φησιν, ἐν ἣ κατώκουν Ἀέλεες.

124.

Etym. M. p. 228. 34.: Γεργύρα· ὁ ὑπονόμος, δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια, γεώργυρά τινα ὄντα, τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ μετάθεσιν καὶ διπλασιασμόν γεργύρα· ζῆτει εἰς τὰ Γοργύρα· ὁ δὲ Ἀλκμᾶν διὰ τοῦ ἔ γεργύρα φησί. Cf. Bekk. Anecd. T. I. p. 233. 27.

125. [125.]

Schol. Lucian, Anach. c. 22.: Γέρορον — Ἀλκμᾶν δὲ ἐπὶ τῶν οἰστῶν τέθεικε τὴν λέξιν.

126. [93.]

Stephanus Byz. v. Γραικός. — Γραικὸς δὲ παρὰ Ἀλκμᾶναι τῶν Ἑλλήνων μητέρες.

127.

Bekkeri Anecd. T. II. p. 949.: Τὸ δοᾶν παρ' Ἀλκμᾶνι Ἀωρικῶς ὀξίνεται, γεγονὸς οὕτω· δῆν, δάν, δοάν. Cf. Joh. Alexandr. p. 42. ed. Dindorf.

128. [122.]

Eustath. p. 1892. 44.: Ἐτι ιστέον καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἦν ἐπὶ τρίτου ἐνικοῦ προσώπου ὁ Ἀλκμᾶν ἧς λέγει, μετελημμένον τοῦ ν̄ εἰς σ̄ Ἀωρικῶς, ὡς ὁ Ἡρακλείδης παραδίδωσιν.

129. [94.]

Stephanus Byz.: Ἰσσηδόνες· ἔθνος Σκυθικόν. — Ἀλκμᾶν δὲ μόνος Ἀσσεδόνας αὐτοῦς φησιν· εὐρίσκεται καὶ ἡ δευτέρα γραφή παρ' ἄλλοις διὰ τοῦ ε̄. ubi codex Ἐσσεδόνας.

130.

Cramer's Anecd. T. I. p. 190.: Ἥτι δὲ λέγει Ἀλκμᾶν ἀντὶ τοῦ ἡσίν.

131. [102.]

Etymol. M. p. 420. 47.: Ἠδῆμος — τὸ δὲ ὑπερθαικόν ἠδυμέστατον Ἀλκμᾶν ἔφη.

132.

Cramerī Anecd. T. I. p. 55.: Σεσημειώται τὸ κάρχαρος — καὶ τὸ θηλυκὸν παρ' Ἀλκμᾶνι· καρχάραισι φωναίς. *Legebatur καρχάρεσι.*

133. [117.]

Eustath. ad Il. p. 756. 80.: Ἀντιθέσει τοῦ ν̄ εἰς λ, φ̄ ἀντιστοιχοῦσι Δωριεῖς ἐν τῷ φίλιτος, φίντατος — ἔλετο, ἔντο, καὶ Δωρικῶς γέντο, κέλετο, κέντο παρὰ Ἀλκμᾶνι.

134. [104.]

Zonaras: Κερκολύρα, οὕτως ὁ Ἀλκμᾶν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ κρεκολύρα, ἠχητικὴ λύρα· τὸ γὰρ κρέκε, κρέκε ἤχος ἐστὶ τῆς κιθάρας. *Corrupte Etymol. M. p. 306. 17.: Κέρκος· θηλυκῶς σκεῦός τι, ὡσπερ καὶ τρίπους, ἢ θύρα χαλκῆ, οὕτως ὁ Ἀλκμᾶν ἐχρήσατο.*

135.

Stephanus Byz. v. Ἡρακλεία. — Καρίας, ἡ λεγομένη Ἀλκμᾶνι Λάτμος.

136.

Schol. Hom. Odys. ψ. 76.: Ὁ δὲ Ἀλκμᾶν καὶ τὰς γιάθους μάστακὰς φησὶ παρὰ τὸ μασᾶσθαι.

137. [112.]

Schol. Hom. Il. XVII. 40.: Τὰ γὰρ εἰς τῖς λήγοντα θηλυκὰ δισύλλαβα, μὴ ὄντα ἐπιθετικά, παραληγόμενα δὲ τῷ ὀ ἢ σὺν ἐτέρῳ φωνήεντι ὀξύνεσθαι θέλει, κοίτις, οὔτις τὸ ζῶον παρ' Ἀλκμᾶνι.

138.

Steph. Byz.: Πιτυοῦσαι· νῆσοι διάφοροι, ἃς Πιτυώδεις καλεῖ Ἀλκμᾶν. Cf. Eustath. ad Il. p. 855. 45.

139.

Etymol. Gudian. p. 395. 52.: Μνήμη, μενήμη· Ἀλκμᾶν δὲ παλίδορξον αὐτὴν καλεῖ· βλέπομεν γὰρ τῇ διανοίᾳ τὰ ἀρχαῖα. Ita Emperius, vulgo φασὶ δόρξον.

140.

Cramerī Anecd. T. I. p. 343.: Καὶ πληττον τὸ πηδάλιον καὶ ὑποχοριστικῶς εἶπεν Ἀλκμᾶν· πλήθριον.

141. [107.]

Etym. M. p. 663. 53.: *Περίηρος, ἐκ τοῦ Περιήρης, ἄρον τὸ ἢ Περιήρης· ταύτη ἐάν σοι προτεθῆ παρ' Ἀλκμᾶνι, ὅτι κλῖνον αὐτὸ μὴ κλίνης· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἢ κατάληξις, εἰ γένοιτο Περιήρους, πρὸς τὴν Περιήρης εὐθεΐαν. Περίπαθῶν.*

142. [98.]

Hesychius: *Νηρεύς· θαλάττιος δαίμων· Ἀλκμᾶν καὶ Πόρκον ὀνομάζει.*

143. [44.]

Suidas v. χθονία· — *καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι τε, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς Ἐριδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν εἰδέξαντο, ἐνιοὶ δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα, ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.*

144. [108.]

Suidas v. φιλεύς· *ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰστάμενος· ὅθεν καὶ Φιλόφιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰστασθαι.*

145. [110.]

Schol. Hom. II. XII. 137.: *ἴσως δὲ βεβαρυτόνηται, ἐπεὶ καὶ τὸ ναῦος ἐβαρύνετο, καὶ τὸ Τραῦος κύριον καὶ τὸ ψαῦος παρ' Ἀλκμᾶνι.*

III.

A R I O N .

- ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -
 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - -

 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - - -
 5 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -
 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -
 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - -
 - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
 10 ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - -
 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - -
 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -

 ˘
 15 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ -
 - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ -

Ὑψιστε θεῶν,
 πόντιε χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
 γαῖα'οχ' ἐγκύμον' ἀν' ἄλμαν.
 βραγχίοις περὶ δὲ σὲ πλωτοὶ
 5 θῆρες χορεύουσι κύκλω,

Arion. Aelianus Hist. An. XII. 45.: Τὸ τῶν δελφίνων φίλον
 ὡς εἶσι φιλοδοῖ τε καὶ φίλαντοι, τεκμηριῶσαι ἰκανὸς καὶ Ἀρίων ὁ Μη-
 θυμναῖος, ἐκ τε τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐπὶ Ταϊνάφῃ, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ
 γραφέντος ἐπιγράμματος· ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα·

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα, Κύκλονος υἱόν,

Ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε.

Ἦνον δὲ χαριστήριον τῷ Ποσειδῶνι καὶ μάστιγα τῆς τῶν δελφίνων φιλο-
 μουσίας, οἰοῖν καὶ τούτοις ζωῆγια ἐκίνων, ὁ Ἀρίων ἔγραψε· καὶ
 ἔστιν ὁ ἕνμος οὗτος· Ὑψιστε κτλ. V. 1—7. ἀναπαλλόμενοι affert
 Tzetz. in Cramerii Anecd. T. III. p. 352. — V. 3. γαῖα'οχ' ἐγκύ-
 μον' ἀν' ἄλμαν Hermannus, vulgo γαῖα'οχ' ἐγκυμονάλμαν, unus cod.
 κυμονάρχα, Tzetz. ἐγκύμον ἄλμας. — V. 4. βραγχίοις scripsi, Aelian.
 βράγγιοι, Tzetz. βράγγια. — V. 5. χορεύουσι Tzetz. et duo codd.
 Aeliani, vulgo χορεύουσι' τν.

κούφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
 ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
 φριξαύχενες, ἀκύνδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
 δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα

- 10 κουρᾶν Νηρείδων θεᾶν,
 ἄς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα·
 οἱ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν
 ἀκτιὰν ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῶ ἐνὶ πόντῳ,
 κυρτοῖσι νώτοις ὀχεῦντες,
- 15 ἄλοκα Νηρέας πλακός
 τέμνοντες, ἀστιβῆ πόρον, φῶτες δόλιοι
 ὡς μ' ἀφ' ἀλιπλόου γλαφυρᾶς νεῶς
 εἰς οἶδμ' ἀλιπόρφυρον λίμνας ἔριψαν.

IV.

B I A S.

Λστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἶχε μένης·
 πλείστην γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
 πολλάκι δὴ βλαβεράν ἐξέλαμψεν ἄταν.

V. 6. ῥίμμασιν, Tzetz. ῥιπάσμασι vel ῥιῶμασιν. — V. 7. σιμοί duo codd., vulgo σειμοί. — V. 10. Νηρείδων duo codd., vulgo Νηρηίδων. — V. 14. ὀχεῦντες scripsi, ὀχέοντες Brunckius, vulgo χερεῦοντες. — V. 16. δόλιοι duo codd., vulgo δ' ἴλιοι. — V. 17. μ' ἀφ' Hermannus, vulgo με ἀπό. — V. 18. ἀλιπόρφυρον, Reiskius ἀλιπορφύρου. ibid ἔριψαν Hermannus, vulgo ῥίψαν.

Bias. Diog. Laert. I. 85.: Ἐποίησε περὶ Ἴωνίας, τίνα μάλιστα ἂν τρόπον εὐδαιμονοῖη, εἰς ἑπὶ διεξίλια. τῶν δὲ ἁδομένων αὐτοῦ εἰδόμενης τάδε· Λστοῖσιν κτλ. V. 3. δὴ adjeci.

V.

P I T T A C U S.

υ λ υ - - - λ υ υ - υ υ - υ - -
 - λ υ υ - υ υ - -
 - λ υ - - - λ υ υ - υ υ -
 υ λ υ υ - υ υ - υ λ υ υ - υ - -

Ἐχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
 στεῖχειν ἐπὶ φῶτα κακόν·
 πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
 λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίη νόημα.

VI.

C H I L O.

- λ υ υ - υ υ - υ λ υ υ - λ υ - λ υ υ - υ υ -
 λ υ - - - λ υ υ - υ υ - υ λ υ - υ - -

Ἐν μὲν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται διδοὺς βά-
 σανον φανεράν·
 ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

VII.

P Y T H E R M U S.

x υ λ υ υ - υ - υ υ

Οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός.

Pittacus. Diog. Laert. I. 78.: Ἐποίησεν καὶ ἐλεγεία ἑπὶ ἑξα-
 κόσια τῶν δὲ ἀδομήνων αὐτοῦ μάλιστα εὐδοκίμησε τάδε· Ἐχοντα κτλ.
 V. 1. τόξον τε καὶ scripsi, vulgo τόξον καί. — V. 4. καρδίη Hgenius,
 vulgo κραδίη.

Chilo. Diog. Laert. I. 71.: Ἐπὶ ἀδομήνων αὐτοῦ μάλιστα εὐ-
 δοκίμησεν ἑπτακοσίαι· Ἐν λιθ. κτλ. V. 1. ἐν μὲν scripsi, vulgo ἐν.

Pythermus. Athen. XIV. p. 625. C.: Οὗτός ἐστι Πύθερμος,
 οὗ μνημονεύει Ἀνάσιος ἢ Ἰππῶναξ ἐν τοῖς ἱαμβοῖς οὕτως· χρυσὸν λέγει
 Πύθερμος, ὡς οὐδὲν τᾶλλα. Λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος· Οὐδὲν ἦν κτλ.
 Diogenian. VI. 94.: Οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πάντα πλὴν ὁ χρυσός· αὕτη
 ἀρχὴ ἐστὶ σκολοῦ· ἀνατιθεῖσι δὲ αὐτὸ Πυθέρμωνι (Πυθέρμῳ). Suidas
 οὐδὲν ἦν παρὰ τ' ἄλλα κτλ. scribit.

VIII.

ALCAEUS.

I. ΤΜΝΟΙ.

I. [20.]*)

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ὡ' ναξ Ἄπολλον, παῖ μεγάλῳ Δίῳ,

2. [17. 19. 18.]

Himerius Or. XIV. 10.: Ἐθέλω δὲ ὑμῖν καὶ Ἀλκαίου τινὰ λόγον εἰπεῖν, ὃν ἐκεῖνος ἦσεν ἐν μέλεσι παιᾶνα γράφων Ἀπόλλωνι. Ἐρῶ δὲ ὑμῖν οὐ κατὰ τὰ μέλη τὰ Λέσβια, ἐπεὶ μηδὲ ποιητὴς τις ἐγώ, ἀλλὰ τὸ μέτρον αὐτὸ λύσας εἰς λόγον τῆς λύρας. Ὅτε Ἀπόλλων ἐγένετο, κοσμήσας αὐτὸν ὁ Ζεὺς μίτραν τε χρυσῆν καὶ λύραν, δούς τε ἐπὶ τούτοις ἄρμα ἐλαύνειν, κύκνοι δὲ ἦσαν τὸ ἄρμα, εἰς Δελφούς πέμπει καὶ Κασταλίας νάματα, ἐκεῖθεν προορητεύοντα δίκην καὶ θέμιν τοῖς Ἑλλήσιν· ὁ δὲ ἐπιβάς ἐπὶ τῶν ἀρμάτων ἐγήκε τοὺς κύκνους εἰς Ὑπερβορέους πέτεσθαι. Δελφοὶ μὲν οὖν, ὡς ἦσθοντο, παιᾶνα συνθέντες καὶ μέλος καὶ χοροὺς ἡϊθέων, περὶ τὸν τρίποδα στήσαντες ἐκάλουν τὸν θεὸν ἐξ Ὑπερβορέων ἐλθεῖν· ὁ δὲ ἔτος ὅλον παρὰ τοῖς ἐκεῖ θεμιστεύσας, ἐπειδὴ καιρὸν ἐνομοθέτει ** καὶ τοὺς Δελφικοὺς ἡχῆσαι τρίποδας, αὐτίς κελεύει τοῖς κύκνοις ἐξ Ὑπερβορέων ἀφίπτασθαι. Ἦν μὲν οὖν θέρους καὶ τοῦ θέρους τὸ μέσον αὐτό, ὅτε ἐξ Ὑπερβορέων Ἀλκαῖος ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα, ὅθεν δὴ θέρους ἐκλάμποντος καὶ ἐπιδημοῦντος Ἀπόλλωνος θερινόν τι καὶ ἡ λύρα περὶ τὸν θεὸν ἀβρύνεται· ἄδουσι μὲν ἀηδόνες αὐτῷ, ὅποιον εἰκὸς ἄσαι παρ' Ἀλκαίῳ τὰς ὄρνιθας· ἄδουσι δὲ καὶ χελιδόνες καὶ τέττιγες,

Alcaeus. Fr. 1. Hephaestio p. 79.: τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἐνδεικασύλλαβον — οἷον· ὠ'ναξ Ἄπολλον κτλ. Alcaei hoc esse et quidem ex primo carmine ostendit Schol. Hephaest. p. 121., ubi Hephaestio dicit: Λέγομεν τοίνυν ὅτι μικτὰ μὲν ἴσιν συστηματικά, ὥσπερ αἷτις τὴν πρώτην ᾠδὴν ἐν τῷ πρώτῳ Ἀλκαίου, καὶ τὴν δευτέραν συναίπει, συστηματικῆς οὐσίας αὐτῶν ἑκατέρως. ubi Schol.: Καὶ ἴσιν τῆς μὲν πρώτης ᾠδῆς ἀρχή· Ὡ'ναξ Ἄ. π. μ. Δ. ἐπιωνική, τῆς δὲ δευτέρας· χαῖρες Κυλλήνας κτλ. ἐπιχοριαμβική. Cf. etiam Attil. Fortunat. p. 355.

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthianac.

οὐ τὴν ἑαυτῶν τύχην τὴν ἐν ἀνθρώποις ἀγγέλλουσαι, ἀλλὰ πάντα τὰ μέλη κατὰ θεοῦ φθεγγόμεναι· ῥεῖ καὶ ἀργυροῖς ἡ Κασταλία κατὰ ποίησιν νάμασι καὶ Κηφισὸς μέγας αἴρεται πορφύρων τοῖς κύμασι, τὸν Ἐνιπέα τοῦ Ὀμήρου μιμούμενος· βιάζεται μὲν γὰρ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὀμήρῳ καὶ ὕδωρ θεῶν ἐπιδημίαν αἰσθῆσθαι δυνάμενον. Idem hoc carmen respicit Plutarchus de musica c. 14.· ὁ μόνη δὲ κιθάρα Ἀπόλλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κιθαραιτικῆς εὐρετῆς ὁ θεός. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν χορῶν καὶ τῶν θυσιῶν, ἃς προσῆγον μετὰ αὐλῶν τῷ θεῷ, καθάπερ ἄλλοι τε καὶ Ἀλκαῖος ἐν τρι τῶν Ὑμνων ἱστορεῖ. Porro Pausan. X. 8. 5.: ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλο τοιοῦνδε· τὸ ὕδωρ τῇ Κασταλίᾳ ποταμοῦ δῶρον εἶναι τοῦ Κηφισσοῦ· τοῦτο ἐποίησε καὶ Ἀλκαῖος ἐν προοίμιῳ τῷ εἰς Ἀπόλλωνα.

3. [22.]

Εἰς Ἐρμῆν.

Χαῖρε Κυλλίνας ὁ μέδεις, σὲ γάρ μοι.

4. [21.]

Pausanias VII. 20. 2.: βουσι γὰρ χαίρειν μάλιστα Ἀπόλλωνα Ἀλκαῖός τε ἐδήλωσεν ἐν Ὑμνῷ τῷ εἰς Ἐρμῆν, γαίφιας, ὡς ὁ Ἐρμῆς βοῦς ὑφέλοιτο τοῦ Ἀπόλλωνος. Huc respicit Porphyrio, qui ad Horat. Od. I. 10. 9.: „fabula haec ab Alcaeo facta“, et supra ad v. 1.: „Hymnus in Mercurium ab Alcaeo lyrico poeta.“

5. [23.]

Athenaeus X. p. 425. C.: Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸν Ἐρμῆν εἰσαγοίει αὐτῶν (τῶν θεῶν) οἰνοχόον.

Fr. 3. Hephaest. p. 79.: ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀλκαίῳ καὶ ἄδηλον ὁποτέρου εἶναι εἴρημα, εἰ καὶ Σαπφικὸν καλεῖται, οἶον· χαῖρε. Est autem hoc secundum carmen, vid. Schol. Hephaest. p. 121. μέδεις libri, μέδων Turaeus. Apoll. Synt. p. 92. ed. Bekker.: Καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ οἱ περὶ Ἀπίωνα τὸν μόχθον τὸ Κυλλίνας ὁ μέδεις ἐν φήματος συντάξει ἤκουον, οὐ παραδιχόμενοι μοτοχὴν τοιαύτην ἐκ βαρυτόνου φήματος, εἴγε τῆς τοιαύτης λήξεως οὐκ ἔχονται [αἱ] κατὰ τὸ κοινὸν ἐκ βαρυτόνων οὐσαι φημάτων. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ τοιοῦτον ἰδέοντο, ὡς καὶ περὶ σπῶμενον εἴη φῆμα τὸ μέδω, ἐνθεν καὶ τὸ Λαοδάωνος μεδίω, ἃρ' οὐ τὸ μέδημι, ὡς οἴκημι, καὶ ἐπὶ ἡ μεδίωσα συνῆσα μοτοχὴ κατὰ τὸ ἀκόλουθον. καὶ τῆς γραφῆς συνηλίχοντο, οὐκ οὕσης ποτὶ διὰ τοῦ εἰ κατὰ πᾶν διύτερον πρόσωπον παρ' Αἰολεῦσιν.

6.

Menander de Encom. T. IX. p. 140. ed. Walz.: ἄλλ' ἐπεὶ εὔρηται καὶ τοῦτο τὸ εἶδος τῶν ὕμνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἤδη τινὲς καὶ Διονύσου γονὰς ὕμνησαν καὶ Ἀπόλλωνος γονὰς ἕτεροι καὶ Ἀλκαῖος Ἡφαιστοῦ καὶ πάλιν Ἑρμοῦ.

7. [54.]

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Ἦνασ' Ἀθανάα πολεμάδοκος,
 ἃ ποι Κορωνίης ἐπὶ λατῶ
 ναύω πάροιδεν ἀμφιβαίνεις
 Κωραλίῳ ποτάμῳ παρ' ὄχθαις.

8. [55.]

Strabo IX. p. 412.: Οὐκ εὖ δὲ Ἀλκαῖος, ὥσπερ τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα, ὡς μικρὸν ἀνωτέρω εἴρηται, παρέτρεψε τοῖ Κουαρίου, οὕτω καὶ τοῦ Ὀγγηστοῦ κατέψευσται, πρὸς ταῖς ἐσχατιαῖς τοῦ Ἐλικῶνος αὐτὸν τιθεῖς· ὁ δ' ἐστὶν ἀπώθεν ἰκανῶς τούτου τοῦ ὄρους. quod videtur ex eodem hymno petittum.

9. [24.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Λευότατον Θέων
 ἐγέννατ' εὐπέδιλλος Ἴρις
 χρουσοκόμα Ζεφύρῳ μίγνισα.

Fr. 7. Strabo IX. p. 411.: Κατελάβοντο δὲ τὴν Κορωνίαν ἐπα-
 νόντες ἐκ τῆς Θετταλικῆς Ἄρης οἱ Βοιωτοὶ μετὰ τὰ Τρωϊκά, ὅτι περ
 καὶ τὸν Ὀρχομινὸν ἔσχον· κρατήσαντες δὲ τῆς Κορωνίης ἐν τῷ πρὸ
 αὐτῆς πεδίῳ τὸ τῆς Ἰωνίας Ἀθηνῶν ἱερὸν ἰδρύσαντο ὁμώνυμον τῷ Θεττα-
 λικῷ, καὶ τὸν παραρρέοντα ποταμὸν Κουράλιον προσηγόρευσαν ὁμοφώνως
 τῷ ἐκεῖ Ἀλκαῖος δὲ καλεῖ Κωράλιον, λίγων Ἄσσ' Ἀθάνια
 ἀπολε . . . . ἀπὸ Κορωνίας ἐπιδεων αὐω πάροιδεν ἀμφι·
 Κωραλίῳ ποταμῷ παρ' ὄχθαις. Sic cod. Paris. V. 1. Ἦνασ'
 Ahrens., ἄνασ' Müllerus, alii. Ἀθανάα πολεμάδοκος Welckerus. — V. 2.
 ἃ ποι Ahrens., ἃ που Welckerus. Κορωνίης scripsi. ἐπὶ λατῶ Welckerus,
 vulgo ἐπὶ δεῦ, codd. omnes ἐπιδίαν vel ἐπὶ δέων. — V. 3. ναύω et ἀμφι-
 βαίνεις Welckerus. Cf. Callim. in Lav. Pall. v. 63.: Ἡ' πὶ Κορω-
 νείας, ἴνα οἱ τεθωμένον ἄσος καὶ βωμοὶ ποταμῷ κέντ' ἐπὶ Κουραλίῳ.

Fr. 9. Plutarchus Amator. c. 20: Τὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιη-
 ται προσκαίζοντες ἐόλασεν τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ αἶων ἐπι-
 κωμάζοντες, ὀλίγα δὲ εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, εἴτε κατὰ νοῦν καὶ
 λογισμὸν, εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀληθείας ἀφαιμένοις· ὧν ἔν ἔστι καὶ τὸ περὶ

II. ΣΤΑΣΙΩΤΙΚΑ.

15. [1.]

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· παῖσα δ' Ἄρη κεκόσμηται
στῆγα

λάμπραισιν κυνίαισι, καττᾶν λεῦκοι καθύπερθεν ἵππιοι
λόφοι

νεύοισιν, κεφάλαισιν ἀνδρῶν ἀγάλματα, χάλκισι δὲ πασσάλοισι
κρύπτουσιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰσχύρω
βέλευς,

5 θώρακές τε νέω λίνω κώϊλαι τε κατ' ἄσπιδες βεβλήμεναι·
πᾶρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, πᾶρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ
κυπάσσιδες·

τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρῶτιστ' ὑπὸ Φέργων ἔστα-
μεν τότε.

16. [46.]

. . . . . Βλήχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνόαι.

17. [52.]

. . . . . Γαίας καὶ νεφόντος ὠράνω μέσοι.

Fr. 15. Athen. XIV. p. 627. A.: Ἀλκαῖος ὁ ποιητής, εἴ τις καὶ ἄλλος, μουσικώτατος γενόμενος, πρότερον τῶν κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται μᾶλλον τοῦ δεινότητος πολεμικῶς γενόμενος· διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις σεμνυνόμενος φησὶν· Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· παῖσα δ' Ἄρη κεκόσμηται στῆγα. κατὰ τοὺς μᾶλλον ἴσως ἤρροισι τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι μουσικῶν ὀργάνων. V. 1. παῖσα Ahrensiius, vulgo πᾶσα. ibid. Ἄρη codd., vulgo Ἄρει. ibid. στῆγα Blomfieldius, vulgo στήγη. — V. 2. κυνίαισι codd., vulgo κυνίαισι. ibid. καθύπερθεν Ahrensiius, vulgo καθύπερθεν. — V. 3. νεύοισιν Schneidewinus, alii, vulgo νεύουσιν. ibid. χάλκισι unus cod., vulgo χάλκισι. — V. 4. κρύπτουσιν Welckerus, vulgo κρυπτοῖσιν. — V. 5. νέω λίνω Casaubonus, vulgo νῆω λίνῳ. ibid. κώϊλαι Ahrensiius, vulgo κοῖλαι, Seidlerus κώϊλαι. — V. 5. ζώματα, Ahrensiius ζώματα. ib. κυπάσσιδες Ahrensiius, vulgo κυπάσιδες. — V. 7. πρῶτιστ' Schneidewinus, vulgo πρῶτισθ'. ibid. ὑπὸ Ahrensiius, vulgo ὑπό. ibid. Φέργων Blomfieldius, vulgo ἔργων.

Fr. 16. Schol. II. §. 178.: Τὸ βλήχρον σημαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μᾶλλον τὸ ἀσθενές. Ἀλκαῖος· Βλήχρων κτλ. Idem legitur in Eustath. p. 705. 61. et Cramerii Anecd. T. I. p. 95. Videtur autem hoc Fragmentum sicut sequens ex allegorico carmine petitum.

Fr. 17. Apollon. de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 613. 30.: Τῆδε ἔχει καὶ τὸ ἐπιφῆγμα παρ' Αἰολεύσι τὸ μέσοι· Γαίας κτλ. Cf. idem p. 588. 27.: Τὸ παρὰ τοῖς περὶ τὸν Ἀλκαῖον μέσοι

18. [2.]

Ἄσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
 τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἔνθεν· ἄμμες δ' ὄν τὸ μέσσον
 ναῖ φορήμεθα σὺν μελαίνα,
 5 χειμῶνι μόχθεντες μεγάλῳ μάλα·
 περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
 λαῖφος δὲ πὰν ζάδηλον ἤδη
 καὶ λάκιδες μεγάλαι κατ' αὐτό.
 γόλαισι δ' ἄγκυραι.

19. [3.]

Τὸ δηῦτε κῦμα τῶν προτέρων ὄνω

δῆλον ὅτι κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον ἀνά λόγον βαρυνθεῖη ἄν· οὐ γὰρ ἔστιν ἑλλίπης τῆ ἐν προθέσει, συστιλλομένου τοῦ ὦ εἰς τὸ ὄ, ὡς ἱνεις ὑπενόησαν, ἐν μέσῳ, ἀλλ' ὄν τρόπον παρὰ τὸ οἶκος τὸ οἶκοι ἐγένετο, σημαῖνον τὸ ἐν οἴκῳ, παρὰ τε τὸ Πυθῶ τὸ Πυθῶσι, καὶ παρὰ τὸ Μίγαρα τὸ Μεγαροῖ, σημαῖνον τὸ ἐν Μεγάροις, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ παρὰ τὸ μῖσος τὸ μέσσοι ἐγένετο, σημαῖνον τὸ ἐν μέσῳ. ὅπερ ἔφη κατὰ τὸ Αἰολικὸν ἔθος βαρύνεσθαι.

Fr. 18. Heraclid, Alleg. Homer. p. 13. ed. Schow.: Ἐν ἱκανοῖς δὲ καὶ τὸν Μιτυληναῖον μελοποιὸν εὐρήσομεν ἀλληγοροῦντα. τὰς γὰρ τυραννικὰς ἐξουσίας χειμῶνι προσεικάζει καταστήματα θαλάσσης, ἀσυνέτην καὶ τῶν ἀνέμων στάσιν· τὸ μὲν γὰρ πτλ. Τίς οὐκ ἂν εὐθύς ἐκ τῆς πρετριχόσης περὶ τὸν πότον εἰκασίας ἀνδρῶν πλωζομένων θαλάσσιον εἶναι νομίσει φόβον; ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει. Μυρσίλος γὰρ ὁ δηλούμενός ἐστι καὶ τυραννικὴ κατὰ Μιτυληναίων ἐγχειρομένη σύστασις. Coccondrius περὶ τρόπων in Boissonad. Anecd. Gr. III. 294. (cf. Walz. Rhet. T. VIII. p. 787.): Παρὰ Ἀλκαίῳ· Συνέτημι τῶν ἀνέμων τὴν στάσιν· τὸ μὲν γὰρ πτλ. V. 1. ἀσυνέτημι Ahrensius, vid. Theodos. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1045.: τινὲς ἐνόμισαν τὰ ἐν μὴ πάντα τῆς Αἰολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλὴ γὰρ ἔστιν περ' αὐτοῖς ἡ εἰς μὴ κατάληξις· γέλοιμι γὰρ φησι καὶ ἀσυνέτημι. Nisi malis εὐνοῦνέτημι. — V. 3. ὄν Ahrensius, vulgo ὄν. Respicit huc Apollon. de pron. p. 379. B. — V. 5. μόχθεντες Ahrensius, μοχθεῖντες Heraclides, μοχίοντες Coccondrius. ibid. μάλα Coccondrius, καλὰν Heraclides. — V. 6. περ Hermannus, vulgo παρ.

Fr. 19. Heraclides p. 15. ed. Schow.: Ὁμοίως δὲ τὰ ὑπὸ τούτου ἀνιπτόμενος ἱτέρωθί που λέγει· Τὸ δὲ εὐ γε κῦμα τῷ προτέρῳ νεομωστίχει, παρῆξι δὲ ἄμμι πόνων πολλὴν ἄντην, ἐπεί καὶ νωὸς ἐμβαίνει. Κατακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις ὁ νησιώτης θαλασσίμυ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν διὰ τοὺς τυράννους ἐπιχόντων κωκῶν πελαγίοις χειμῶσιν εἰκάζει. V. 1. δηῦτε Seidlerus, τῶν προτέρων Seidlerus,

στίχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλιν
ἄντλην, ἐπαί κα νᾶος ἔμβρα.

20. [4.]

Νῦν χροῖ μεθύσθην καί τινα πρὸς βίαν
πίνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

21. [7.]

Μέλαγχρος αἰδῶς ἄξιος εἰς πόλιν.

22. [10.]

Λόφρον τε σείων Κάρικον.

22. [11. 12.]

Οὐ λίθοι

τειχέων εὐ δεδομάμενοι,
ἀλλ' ἄνδρες πόλιος πύργος ἀρήϊοι.

ὄνω ego correxi, Seidlerus ὄμω coniecit. — V. 2. πόνον πόλιν Elmslejus. — V. 3. κα scripsi, vulgo κα. ibid. ἔμβρα Seidlerus. Huc fortasse respicit Schol. Pind. Isthm. I. 52.: Καὶ Ἀλκαῖος τὴν δυστυχίαν χειμῶνα καὶ τριχυμῖαν λέγει.

Fr. 20. Athen. X. p. 430. A.: Κατὰ πᾶσαν ὄραν καὶ περίσταςσιν πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὐφραίνεται. — ἐν δὲ ταῖς εὐφροναῖς· Νῦν κτλ. V. 1. μεθύσθην Bultmannus, vulgo μεθύσκεν. — V. 2. πίνην Casaubonus, vulgo ποιεῖν, Ahrensus πίνην.

Fr. 21. Hephaest. p. 80.: τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἰνδεκασύλλαβον — Μέλαγχρος κτλ. αἰδῶς ἄξιος hinc affert Cramer Gramm. I. p. 208. 13. Cf. Schol. II. X. 332.

Fr. 22. Strabo XIV. p. 661.: Τοῦ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζῆλον τὰ τε ὄχανα ποιοῦνται (Κᾶρες) τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφους. Ἀνακρίων μὲν γὰρ φησὶν —, ὁ δ' Ἀλκαῖος· Λόφ. κτλ.

Fr. 23. Aristides T. I. p. 821. ed. Dindorf.: Χρὴ τὸ συμβεβηκὸς ἐπιγνῶν ὡς πρῶτατα καὶ τῶν δευτέρων ἐφέκωμώς ἀντίχρησθαι καὶ τὸν λόγον βιβαιῶσαι, ὅτι οὐκ οἰκίαι καλῶς ἐστρατομῆται οὐδὲ λίθοι τειχῶν εὐ δεδομημένοι οὐδὲ στενωποὶ τε καὶ νεώριε ἢ πόλις, ἀλλ' ἄνδρες χρῆσθαι τοῖς ἀεὶ παροῦσι δυνάμενοι. Alcaei hanc esse sententiam indicat idem T. II. p. 273.: Τὸν λόγον, ὃν πάλαι μὲν Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς εἶπεν, ὑστερον δὲ οἱ πολλοὶ παραλαβόντες ἐχρήσαντο, ὡς οὐ λίθοι οὐδὲ ξύλα οὐδὲ τέχνη τεκτόνων αἱ πόλεις εἰσίν, ἀλλ' ὅπου ποτ' ἂν ὤσιν ἄνδρες αὐτοὺς σώξουσιν εἰδότες, ἐνταῦθα τεῖχη καὶ πόλεις. Cf. etiam I. p. 791.: Νομίσητε πλείονος ἄξιους ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν οἰκοδομημάτων καὶ πιστεύσητε ἀληθείας εἶναι τὸ πάλαι τοῦτο, ὡς ἄρα οὐ τεῖχη οὐδὲ φιδεῖα οὐδὲ

ἔντεα δ' οὐκ ἀνένεικον, ἃ δὴ κτέρας ἐς Γλαυκώπω
Ἴρον ὄνεκρέμασαν
Ἄττικοι.

33. [8. 67.]

ΠΡΟΣ ἈΝΤΙΜΕΝΙΔΑΝ.

Ἥλθεες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
λάβαν τᾷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
ἐπειδὴ μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίοις
συμμάχεις τέλεσας, ῥύσαό τ' ἐκ πόνων,
5 κτέννας ἄνδρα μαχαιταν βασιλήϊον
παλαισταν ἀπολείποντα μόνον μίαν
παχέων ἀπὺ πέμπων.

III. ΣΚΟΛΙΑ.

34. [27.]

Ἦει μὲν ὁ Ζεῦς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
χείμων, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί.

— — — — —
— — — — —

V. 3. ἔντεα δ' Wesselingius, reliqua de conjectura sed dubitanter scripsi, possis etiam ἀνένεικον corrigere. — V. 4. ὄνεκρέμασαν Seidlerus.

Fr. 33. V. 1. et 2. affert Hephaestio p. 58.: Τὸ δὲ ἀκατάληκτον, τὸ μόνον τὴν τελευταίαν ἔχον ἱαμβικὴν καλεῖται Ἀσκληπιάδιον, οἷον τὸ Ἀλκαίου· ἤλθεες κτλ. ubi γᾶς Blomfieldius scripsit, vulgo γῆς. Respicit carminis initium Libanius I. p. 406. ed. Reisk.: Ἄρ' οὐν μοι καιρὸν ἔχει κατὰ τὸν Λέσβιον Ἀλκαῖον ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν· Ἥλθεες ἐκ περάτων γᾶς οὐκ ἐλεφαντίνῃ χρυσοδέτῳ καλλωπιζόμενος λαβῆ, καθάπερ ἐκείνος ἐποίησεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς χρυσοῦ ψυχῆ κατευθύων τὴν οἰκουμένην. Carminis argumentum illustrat egregie Strabo XIII. p. 617.: Τὸν ἀδελφὸν Ἀντιμενίδα φησὶν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίοις συμμαχοῦντα τέλεσαι μέγαν ἄθλον καὶ ἐκ πόνων αὐτοῦς ῥύσασθαι κτείναντα ἄνδρα μαχαιταν, ὡς φησι, βασιλῆων παλαιστὰν (unus cod. παλασιάν) ἀπολείποντα μόνον ἄνταν τ' ἀχίων (unus cod. παχίον) ἀποπέμπων. Unde v. 3. et 4. restitui, cetera emendavit Müllerus, nisi forte v. 5. βασιλῆων — παχίων legendum est.

Fr. 34. Athen. X. p. 430. A.: Κατὰ πᾶσαν ὥραν καὶ περίστασιν πίνων ὁ Ἀλκαῖος εὐρίσκειται. χειμῶνος μὲν ἐν τούτοις· Ἦει κτλ. V. 1. ἐκ δ' ὀράνω codd., Casaubonus ἐν δ' οὐρανῷ. Cf. Herodianus περὶ μον. λιξ. p. 7. 27.: Ἀλκαῖος δὲ εἰς ᾧ ἀποφαίνεται τὸ ὄνομα καὶ ὠρανός λίγων κατὰ τροπὴν τὴν οὐ διφθόγγου εἰς τὴν ᾠ καὶ ἄνευ τοῦ ὑ ὀρανός.

κάββαλλε τὸν χεῖμων', ἐπὶ μὲν τίθειαι
 πῦρ, ἐν δὲ κίρναισι οἶνον ἀφειδέως
 5 μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσση
 μάλθρακον ἀμφιτίθη γνόφαλλον.

35. [29.]

Οὐ χρεὶ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
 προκόφομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
 ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
 οἶνον ἐνεικαμένοιισ μεθύσθη.

36. [33. 32.]

Ἄλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖσι δέξφαισι
 περθέτω πλέκταισι ὑποθύμιδάς τις,
 καδ δὲ χενάτω μύρον ἄδυ κατ τῷ
 στήθεος ἄμιμι.

37. [5.]

Τὸν κακοπάτριδα

Πιττακὸν πόλιος τᾶς ζαχόλω καὶ βαρυδαίμονος
 ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινέντες ἀόλλεες.

V. 4. Κάββαλλε Casaubonus, κάμβαλλε codd. — V. 6. ἀμφιτίθη Gaisfordius, alii, vulgo ἀμφι. ibid. γνόφαλλον codd., vulgo γνόφαλλον.

Fr. 35. Athen. X. p. 430.: Ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν (Ἀλκαῖος)· Οὐ χρεὶ κτλ. V. 1. θῦμον Stephanus, vulgo μῦθον. ibid. ἐπιτρέπην Ahrensius, vulgo ἐπιτρέπειν. — V. 3. Βύκχι Schweighaeuserus, cf. Etymol. M. p. 216. 47., codd. βυκχὲ vel βυκχί, vulgo βακχί.

Fr. 36. Coniuncti duo fragmenta in unum; v. 1. et 2. leguntur ap. Athenaeum XV. p. 674. C.: Ἐκάλουν οἷς περιεδόντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθύμιδάς, ὡς Ἀλκαῖος ἐν τούτοις· Ἄλλ' ἀνήτω κτλ. V. 1. ἀνήτω μὲν Casaubonus, vulgo ἀνήτωμεν· ταῖσι δέξφαισι scripsi, cf. Etym. M. p. 262. 52., vulgo ταῖς δέξφαισι. — V. 2. πλέκταισι ὑποθύμιδάς Blomfieldius, libri πλεκτάς ὑποθύμιδάς. — V. 3. et 4. leguntur apud Athen. XV. p. 687. D.: Ἀλκαῖος ἔφη· Καδ δ' ἐχέυσατο vel ἐχέυατο μύρον κτλ. quae emendavi. Praeterea respicit v. 1. Pollux VI. 107. v. 2. Athenaeus XV. p. 678. D.

Fr. 37. Aristoteles Polit. III. 10.: Ἐἵλοντό ποτε Μιτυληναῖοι Πιττακὸν πρὸς τοὺς φυγάδας, ὧν προειστήκεισαν Ἀντιμενίδης καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής. Δηλοῖ δ' Ἀλκαῖος, ὅτι τύραννον εἵλοντο τὸν Πιττακὸν ἐν τινὶ τῶν σχολικῶν μελῶν· ἐπιτιμᾷ γὰρ οὗτι· Τὸν κτλ. V. 2. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλιως. ibid. ζαχόλω scripsi, Ursinus ἀχόλω, vulgo ἀσχόλω. — V. 3. ἐπαινέντες Ahrensius, vulgo ἐπαινόντες. Respicit huc Plutarch. Erot. c. 18.: Κοιῆ τὸν Ἐρωτα συγγ-

38. [6.]

Diog. Laert. I. 81.: Τοῦτον (Πίττακον) Ἀλκαῖος σαρᾶ-
ποδα μὲν καὶ (lego ἦ) σάραπον ἀποκαλεῖ διὰ τὸ πλατύπουν
εἶναι καὶ ἐπισύρειν τῷ πόδε, χειροπόδην δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς
ποσίν ῥαγάδας, ἃς χειρίδας ἐκάλουν, γαύρικα (Menagius
γαύρηκα, vid. Hesychius γαύρηξ, ὁ γαυριῶν) δὲ ὡς εἰκῆ γαυ-
ριῶντα, φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα, ὅτι παχὺς ἦν, ἀλλὰ
μὲν καὶ ζοφοδορπίδαν, ὡς ἄλυχρον, ἀγάσυρτον δὲ ὡς
ἐπισεσυρμένον καὶ ῥνπαρόν. quae haud dubie omnia ex eodem
carmine, quo Fr. 87. petita sunt. Cf. Suidas v. σαράπους. Pollux
II. 175. ex hoc loco γάστρων affert, Plutarchus p. 426. B. ζοφο-
δορπίδας.

39. [28.]

Τέγγε πνεύμονα Φοῖνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἀ δ' ὦρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαισ' ὑπὰ καύματος.
ἄχει δ' ἐκ πετάλων Φάδεα τέττιξ, πτερύγων δ' ὕπα

γράφουσι εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κρᾶτιστοι καὶ νομοθετῶν καὶ φιλοσόφων
ἄθροια φωναὶ μέγα ἐπαινεύοντες, ὡσπερ ἔφη τὸν Πίττακὸν ὁ Ἀλκαῖος
αἰφεῖσθαι τοὺς Μιτυληναίους τύραννον. ubi cum Reiskius male
ἄθροια φωνᾷ coniecisset, illud Schneidewinus Alcaeo tribuit.

Fr. 39. Carmen hoc ex variis fragmentis composui, v. 1. et 2.
leguntur ap. Athenaeum X. p. 430. B.: Θέφους δὲ (Ἀλκαῖος)· Τέγγε
κτλ. iidem versus leguntur I. p. 22. E. et v. 1. respicit Gellius XVII. 11.
Macrobius Saturn. VII. 15. Plutarch. Sympos. VII. 1. 1. Cf. idem
de Stoicor. repugn. c. 29. Eustath. ad Od. p. 1612. 14. et ad
II. p. 896. 47. — V. 1. πνεύμονα Φοῖνῳ Schweighaeuserus, vulgo
πλέυμονας οἶνῳ ap. Athen. I. X., οἶνῳ πνεύμονα τέγγε altero loco et
sic Macrobius cum Proclo ad Hesiod. Op. 584., πτεύμονας οἶνῳ Eu-
stathius. — V. 2. δίψαισ' Seidlerus, libri δίψαισ' vel δίψῃ. —
V. 3. 6. 7. 8. adjecti sunt ex Proclo ad Hesiod. Op. v. 584., qui
una cum initio carminis attulit: Τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Ἀλκαῖον ἔδειξεν.
οἶνῳ πνεύμονα τέγγε· τὸ γ. ἄ. περιτ. ἀ δ' ὦ. χ. ἄχει δ' ἐκ πετάλων
τάδε ἂν τέττιξ, ἄνθει δὲ καὶ σκόλυμος, νῦν δὲ μισρώταται
γυναῖκες, λεπτοὶ δὲ τοὶ ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα Σ.
ἄζει. — V. 3. redintegravi et v. 4. 5. addidi ex Demetrio de
eloent. 42., ubi omisso auctoris nomine leguntur atque sine idoneo
argumento Sapphoni tribuebantur: Γίγνονται καὶ ἀπὸ μέγας χάριτες,
ἤχουν ἀπὸ μεταφορᾶς· ὡς ἐπὶ τοῦ τέττιγος· Πτερύγων δ' ὕπο-
κακχίει λιγυρὰν ἀοιδίαν, ὅτι ποτ' ἂν φλόγιον καθίταν ἐπι-
πτάμενον καταυδίη. — V. 3. Φάδεα Seidlerus, ἄδια Graevius,
vulgo τάδε ἂν apud Proclum. ibid. δ' ὕπα κακχίει scripsi, Demet-
rius δ' ὕποκακχίει.

κακῆει λιγύραν πύκνον αἰοῖδαν * * ὄπποτα
 5 φλόγιον καθέταν ἐπιπτάμενον καταυδείη.
 ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γυναίκες μαρώταται,
 λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ καὶ κεφάλαν καὶ γόνα Σείριω;
 ἄξει.

40.

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

41. [31.]

Πίνωμεν· τί τὰ λύχνη ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέτρα.
 καδ δ' ἄερός κυλίχλαις μεγάλαις, ὦ παῖ, ποικίλαις.
 οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικᾶδεα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε κίρλαις ἓνα καὶ δύο
 5 πλείαις κακ κεφάλαις, ἃ δ' ἔτερα τὰν ἔτεραν κύλιξ
 ὠδήτω.

V. 4. πύκνον adjecti, vid. Hesiod. Op. 584. ibid. ὄπποτα Ahrensus, vulgo ὅτι ποτ' ἄν. — V. 5. καθέταν, unus cod. καθέτως. ibid. καταυδείη, Ahrensus, alii conjic. καταυδή. — V. 6. δὲ Seidlerus, vulgo δὲ καὶ. idem γυναίκες μαρώταται, vulgo μαρώταται γυναῖκες. — V. 7. δ' Seidlerus, vulgo δὲ τοι. ibid. ἐπεὶ καὶ scripsi, vulgo ἐπι. ibid. γόνα scripsi, vulgo γόνατα. Respicit huc Plinius Hist. Nat. XXII. 43., ubi de scolymo dicit: „Venerem stimulare in vino Hesiodo et Alcaeo testibus: qui florente ea cicadas acerrimi cantus esse et mulieres libidinis avidissimas virosque in coitum pigerrimos scripsere, velut providentia naturae hoc adjumento tunc valentissimo.“

Fr. 40. Athen. I. p. 22. F.: Καὶ ἀλλαχοῦ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ.

Fr. 41. Athen. X. p. 430. C.: Πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης κηφᾶλιος εἶναι καὶ καθ' ἓνα καὶ δύο κνάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σίλευκος, ἀντιμαρτυροῖ τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις. φησὶ γὰρ (Ἀλκαῖος)· Πίνωμεν κτλ. ἓνα πρὸς δύο φητῶς κίρναίαι κελύων. V. 1—4. rursus leguntur XI. p. 481. A. — V. 1. τὰ λύχνη ὀμμένομεν Ahrensus, priore loco Athen. τὸν λύχνον σβίννωμεν, altero τὸν λύχνον ὀμμένομεν. — V. 2. ἄερός Ahrensus, ἄειρε Casaubonus, libri ἀνάειρε, et altero loco καδδὰ εἶρε vel καδδαρεῖ. ibid. ὦ παῖ scripsi, libri αἰ τὰ vel αἰ τα. ibid. ποικίλαις Schweighaeuserus, codd. ποικίλα, ποικίλλες, ποικίλλες. — V. 3. οἶνον, Athenaeus priore loco οἶνος· ibid. υἱός, omissum est altero loco. ibid. λαθικᾶδεα priore, λαθικᾶδεα altero loco. — V. 4. δύο, altero loco omissum. — V. 5. πλείαις Schweighaeuserus, libri πλείαις vel πλείους. ib. κακ κεφάλαις Porsonus, libri κακ κεφαλᾶς vel κακ κεφαλαῖς. ἃ δ' ἔτερα Porsonus, libri δ' ἀτέρα vel δ' ἄτερα. — V. 6. ὠδήτω unus cod., vulgo ὠδήτω.

42.

Κατ τᾶς πόλλα παθοίσας κεφάλας χεῦσον ἔμοι μύρον
καὶ κατ τῷ πολλῷ στήθεος.

43. [35.]

Λάταγες ποτίονται

κυλιχνᾶν ἀπὸ Τηϊᾶν.

44. [30.]

Μηθὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

45. [28.]

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.

* * * * *

ἐν δὲ κίρναιε τῷ μελιάδεος ὅττι τάχιστα
κράτηρα.

46.

Κέλομαι τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα κάλεσσαι,
αἰ χρῆ συμποσίας ἐπόνασιν ἔμοι γεγένησθαι.

47. [34.]

Ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὄξυτέρω τριβόλων ἀρντήμενοι.

Fr. 42. Plutarchus Sympos. III. 1. 3.: Μάλιστα τοὺς ἀνηθινούς ἐκ τῶν τραχῆλων καθάπτοντες ὑποθυμίδας ἐκάλουν καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων μύροις ἔχριον τὰ στήθη. μαρτυρεῖ δὲ Ἄλκαϊος κελύων καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ κατὰ τᾶς πόλλα παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῷ πολλῷ στήθεος. quae in ordinem redegit.

Fr. 43. Athen. XI. p. 481. A.: Ἄλκαϊος ἐν τῷ δεκάτῳ· Λάταγες κτλ. ὡς διαφόρων γιγνομένων καὶ ἐν Τίῳ κυλικῶν. Cf. Athen. XV. p. 666. B.: Δικαίταρχος ὁ Μισσηνίος ἐν τῷ περὶ Ἄλκαίου καὶ τὴν λατάγην φησὶν εἶναι Σικελικὸν ὄνομα. Fortasse v. 1. scribendum δὲ πότηται.

Fr. 44. Athen. X. p. 430. C.: Καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησὶν· (Ἄλκαϊος)· Μηθὲν κτλ. μηθὲν codd., vulgo μηδὲν. ibid. δένδριον Ahrensii, codd. δένδρον.

Fr. 45. Athen. X. p. 430. B.: Τοῦ δ' Ἰαρος (πῶν ἐφρίσκειται Ἄλκαϊος)· Ἦρος κτλ. καὶ προελθῶν· ἐν δὲ κίρναιε κτλ. — V. 2. κίρναιε Matthiae, codd. κινᾶτε vel κινᾶται.

Fr. 46. Hephaestio p. 41.: Τὸ μὲν οὖν Διολικὸν ἔπος τὸ καταληκτικὸν τοιοῦτόν ἐστι· Κέλομαι κτλ. Alcaei haud dubie est pertinetae ad idem carmen, ex quo est Fr. 45. V. 2. ἐπόνασιν aliquot codd., vulgo ἔπ' ὄνασιν.

Fr. 47. Athen. II. p. 38. E.: Ἄλκαϊος· Ἄλλοτε κτλ. V. 1. ἄλλοτα Blomfieldius, vulgo ἄλλοτε. — V. 2. ὄξυτέρω Blomfieldius, vulgo ὄξυτέρου. ibid. ἀρντήμενοι scripsi, vulgo ἀρντημένοι.

48. [26.]

Κρονίδα βασιλῆος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πέδ' Ἀχιλλεα.

49. [49.]

Ἀχιλλευ, ὁ τᾶς Σκυθίας μέδεις.

50. [50.]

Ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον ἐν
Σπάρτα λόγον
εἶπην· χρήματ' ἀνηρ, πένιχρος δ' οὐδαὶς πέλετ' ἔσλος
οὐδὲ τίμιος.

51. [59.]

Πέτρας καὶ πολλὰς θαλάσσας τέκνον . . . .

. . . ἐκ δ' ἐπαῖδον χαύνοις φρένας, ἀ θαλασσία λέπας.

Fr. 48. Hephaestio p. 61.: Ὁ Ἀλκαῖος καὶ πενταμέτρῳ ἀκαταλήκτῳ ἐχρήσατο· Κρονίδα βασιλῆος κτλ. Respicit fortasse Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1104.: Οἱ Διολεῖς προπαροφύουσιν Ἀχιλλῆος καὶ βασιλῆος. Cf. Choeroboscus ib. p. 1183.: Λέγουσιν οἱ ποιεῖται πολλὰς δὲ Αἴας τοῦ Αἴα καὶ ὁ Δρύας τοῦ Δρύα καὶ ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ· Ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν· καὶ παρ' Ἀλκαίῳ· Αἴαν τὸν ἄριστον. Deinde sic fere videtur Alcaeus scripsisse:

Φαῖσιν ἐς Τροῦαν τῶν Δαναῶν ἔλθεμεν.

Cf. Scolion ap. Athen. XV. p. 695. C.

Fr. 49. Eustathius ad Dionys. Per. 306.: Ἄλλοι δὲ φασιν—ἕτερον εἶναι τοῦτον Ἀχιλλεα παρὰ Σκύθαις βασιλεα τῶν τόπων, ὃς ἠράσθη τε τῆς Ἱφιγενείας πεμφθείσης ἐκτὶ καὶ ἔμεινεν ἐπιδιώκων, εἰς οὗ τόπος Ἀχιλλειον. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες παραφέρουσι μάστιγρα τὸν Ἀλκαῖον λέγοντα· Ἀχ. ὃς τᾶς Σκ. μεδέεις. alii codd. Ἀχιλλεύς, correxerunt Blomfieldius et Seidlerus.

Fr. 50. Schol. Pind. Isthm. II. 17.: Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ· τοῦτο ἀναγράφεται μὲν εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίαν, ἀπόφθεγμα δὲ ἔστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρῦσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν· τοῦτον δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δήλου ὄντος, ὃς ἔστιν ὁ τοῦτο εἰπεῖν, μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος· Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ ἄργος, ἀλλὰ Σπάρτην· Ὡς γὰρ δήποτε φασὶν Ἀριστόδημον ἐν Σπ. λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν κτλ. Eadem Diog. Laert. I. 31., ubi ὡς γ. δ. ἴσθ. ὃν φασιν οὐκ ἀπ. ἐν Σ. λόγον εἰπεῖν et οὐδὲ τίμιος omisit. Cf. Suidas v. χρήματα, χρήματ' ἀνήρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἔσθλος—καὶ Ἀλκαῖος ὡς γὰρ δήποτ' Ἀριστόδαμόν φασιν ἐν Σ. οὐκ ἂ. λ. εἰπεῖν χρήματα καὶ τὰ ἐξῆς. correxi haec.

Fr. 51. Athen. III. p. 85. F.: Καλλίας ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῷ

52. [60.]

— — Ἐκ δὲ ποτηρίων πῶ, νέοις Δινομένην παρίσδων.

53. [36.]

Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον.

IV. ΕΡΩΤΙΚΑ.

54. [41. 42.]

Ἰόπλοχ' ἄγνα μελλιχόμειτε Σάπφοι,
θέλω τι φείπην, ἀλλά με κωλύει αἰδώς.

55. [40.]

Δέξαι με κωμάσδοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

56. [37.]

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεια.

57.

Οὐκ ἔγω Λύκον ἐν Μοῖσαις ἀλέγω . .

περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῃ λεπάδος κατὰ τῆ Ἀλκαίῃ φησὶν εἶναι
φθῆν, ἧς ἡ ἀρχή Πίεθας κτλ. ἧς ἐπὶ τίλει γεγράφαι· Ἐκ λεπάδων
χαύνοις φρ. ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χίλυς καὶ φησὶν
οὐκ εὖ Δικαίανχον ἐκδιξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παιδάρια δὲ ἦναι
ἂν εἰς τὸ στόμα λάβωσαν, αὐτῶν ἐν ταύταις καὶ παίζων. Composui haec
et v. 2. scripsi ἐκ δ' ἐπῶδον pro ἐκ λεπάδων.

Fr. 52. Athen. XI. p. 460. D.: Ἀλκαῖος· Ἐκ δὲ ποτ. πώνης
δινομένην παρίσδων. Scripsi πῶ, νέοις Δινομένην. Ahrensius
conjecit πώνης i. e. πίναις.

Fr. 53. Tzetzes Lycophr. v. 212.: Οἱ οἶνωθέντες τὰ τοῦ λογιαμοῦ
ἀπόφθιτα ἐμφαίνουσιν· ὅθεν καὶ ὁ Ἀλκαῖος φησὶν· Οἶνος κτλ.

Fr. 54. V. 1. Hephaestio p. 80.: Τρίμετρον δὲ ἀπατάληκτον τὸ
τούτου περιττύον συλλαβῆ τῇ τελευταίῃ, καλούμενον δὲ Ἀλκαϊκὸν δωδεκα-
σύλλαβον, οἷον· Ἰόπλοχ' κτλ. μελλιχόμειτε Hermannus, μελιχόμειτε
vulgo, μελαχόμειτε unus codex. — V. 2. adjunxi ex Aristotele Rhet.
1. 9.: Τὰ αἰσχρὰ αἰσχύνονται καὶ λέγοντες καὶ ποιῶντες καὶ μίλλοντες,
ὥσπερ καὶ Σαπφῶ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου· Θέλω κτλ. φείπην
Hermannus, vulgo τ' εἰπῆν.

Fr. 55. Hephaest. p. 30.: Τετράμετρα δέ, οἷον τὸ τοῦ Ἀλκαίου·
Δέξαι κτλ. Eadem Schol. Aristoph. Plut. 302.

Fr. 56. Schol. Plat. p. 377. ed. Bekker.: Οἶνος καὶ ἀλή-
θεια ἐπὶ τῶν ἐν μέτρῳ τῆν ἀλήθειαν λεγόντων· ἔστι δὲ φηματος Ἀλκαίου
ἀρχή· Οἶνος κτλ. καὶ Θεόκριτος. ἀλάθεια Matthiae, alii, vulgo ἀλάθεια.

Fr. 57. Schol. Pind. Ol. X. 15.: Ἀλέγων· ἕμων. καὶ Ἀλ-
καῖος· Οὐκ ἔγω Λύκον ἐν Μοῖσαις ἀλέγω κατὰ τὸ αἰλέων καὶ

58. [69.]

Ἔμε δαίλαν, ἔμε παισῶν κακοτάτων πεδέχοισαν.

59.

Ἔπειτον Κυπρογενῆας παλάμαισιν.

60.

Τερένας ἀνθος ὀπώρας.

V. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

61.

Καὶ πλείστοις ἐάνασσε λάοις.

62. [46.]

Πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις.

φροντίδα ποιῶν. Scripsi Ἄνκον et Μοῖσας, conferas Horat. Carm. I. p. 32. 9.: „Liberum et Musas Veneremque et illi Semper haerentem Puerum canebat, et Lycum nigris oculis nigroque Crine decorum.“ et Ciceron. Nat. Deor. I. 28.: „Naevius in articulo pueri (fortasse: in Lyco puero) delectat Alcaeum. At est corporis macula naevius: illi tamen hoc lumen videbatur.“

Fr. 58. Herphaest. p. 67.: Καὶ ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγραπται ἰωνικά. — Ἀλκαίῳ δὲ πολλά, ὥσπερ καὶ τόδ᾽ Ἔμε δ κτλ. Cf. ibidem p. 120.: ὡς ἐν τῷ παρ᾽ Ἀλκαίῳ ἄσματι, οὗ ἡ ἀρχὴ Ἔμε κτλ. παισῶν Ahrensius, vulgo πασῶν. πεδέχοισαν Bentlejus, codd. πόδ᾽ ἔχουσαν, πιδ᾽ ἔχουσαν, παῖδ᾽ ἔχουσαν.

Fr. 59. Cramerii Anecd. I. p. 144. 6.: Τοῦ πῖτω ὁ ἀόριστος ὄφειλεν εἶναι ἔπειτον Ἀλκαῖος κίχρηται Ἔπειτον Κυπρογῶν παλαμισταῖσιν. Cf. praeterea p. 179. 3. Etym. M. p. 666. 51.: Ὁ δεινός ἀόριστος ἔπειτον, οἷον Ἔπειτον Κυπρογενῆας. παλάμαισιν Schneidewinus.

Fr. 60. Cramerii Anecd. T. I. p. 413. 23.: Ζητεῖται παρὰ τῆς Ἀλκαίῳ θηλυκόν Τερένας κτλ. πῶς ἡ τέρενα εἴρηκεν; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ τέρην ἡ γενικὴ τέρενος· καὶ μετὰ γεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθείαν ὁ τέρενος· ἀπὸ τούτου θηλυκόν τερένη καὶ Διολικῶς τερένας ἄ. ὁ.

Fr. 61. Etym. Gud. p. 162. 31.: Ἀλκαῖος· Καὶ κτλ. Eadem Cramerii Anecd. I. p. 169. 3.

Fr. 62. Strabo XIV. p. 606.: Τὴν Ἄντανδρον Ἀλκαῖος μὲν καλεῖ Λελέγων πόλιν· Πρώτα κτλ. πρώτα Friedemannus, vulgo πρώτα. μὲν codd., vulgo μὲν καὶ.

63. [82.]

ἼΗ ποι συνᾶγ' ἀνδρῶν πεπυκάδμενον
στρότον νόμισμ' ἐπιπνέουσα.

64.

* Τῶν χαλίνων ἄρκος ἔση.

65. [84.]

Πάμπαν δὲ τύφως ἐκφέλετο φρέντις,

66. [122.]

Καὶ τις ἐπ' ἐσχαταίσι οἴκεις.

67.

Καὶ θεὸν ἀμερίοις βρότοισιν.

Fr. 63. Hesychius: Ἐπιπνεύων· ἐπιβλέπων, Διολικῆς. καὶ Ἀλκαῖος· ἦ που συναγαυδρῶνδασμένον στρατὸν νομισμένον πνέουσα. ἦ ποι Ahrensius, συνᾶγ' ἀνδρῶν Neuius, στρότον Schneidewinus, πεπυκάδμενον et νόμισμ' ἐπιπνέουσα ego correxi.

Fr. 64. Crameri Anecd. Paris. IV. p. 61. 13.: Ἄρκος οὐδέτερον, οὐ μίμνηται Ἀλκαῖος· τὸν χαλινὸν ἄρκος ἔση. quae correxi.

Fr. 65. Photius v. Τετύφωμαι· ἀπὸ τοῦ ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γίγνα. ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Τυφῶνα καταφιρομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν Τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταββαγάντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί· Πάμπαν κτλ. Eadem Harpocrat. p. 175. ed. Bekker. et Suidas v. τετ. Ita Blomfieldius, codex ἐκ δε λέγεται, Porsonus π. δ' ἐτύφωσ' ἐκ δ' ἔλετο φρ.

Fr. 66. Hephaestio sine poetae nomine, p. 43.: Καλούμενον δὲ Ἀλκαῖον δεκασύλλαβον· Καὶ τις — οἴκεις. sed οἴκεις Grammaticus in Crameri Anecd. I. p. 327. 3.: Ἀπὸ τοῦ οἴκω ἢ μετοχή· Καὶ τις κτλ. Fortasse καὶ τις scribendum.

Fr. 67. Tricha de Metr. p. 19.: ἃ καὶ Ἀλκαῖκὰ καλεῖται, οἷς τοῦ Ἀλκαίου κατακόρυς αὐτοῖς χρησαμένου, οἷον ἔστι τό· Καὶ κτλ. Alcaei haud dubie est, quod legitur ap. Apollon. de adverb. T. II. p. 513. ed. Bekk. et Herodianum πρὸ μ. λέξ. p. 26. 9.:

Ὅψι γὰρ ἄρξαιτο.

et duo fragmenta ap. Apollon. de promom. p. 381. C. ubi Alcaei versus praecessit:

Πατέρων ἄμμων.

Ἀμμιτέρων ἀχίων.

et apud Etym. M. p. 698. 52.:

Χαῖρε καὶ πῶ.

68. [73.]

Ἐμ' αὐτῷ παλαμάσομαι.

69. [52.]

Ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως.

70. [81.]

Οἴκω τε περ σῶ καὶ περ' ἀτιμίας.

71. [99.]

Εἷς τῶν δυοκαιδέκων.

72. [89.]

Καί κ' οὐδὲν ἐκ δένος γένοιτο.

73. [15.]

Αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεῦς τελέσῃ νόημα.

74. [74.]

*. . . Νόον δὲ Φαύτῳ
πάμπαν ἀέρόρει.*

Fr. 68. Apollon. de pronom. p. 363. A.: Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παρενθέσει ἀνεγνώσθη — ἔμ' κτλ. Alcaei haud dubie est.

Fr. 69. Apollon. de pronom. p. 388. B.: Ἄσφε Αἰολεῖς· ὄτ' ἄσφ' ἀπολλυμένους σάως· Ἀλκαῖος δευτέρῳ. Ahrens. ἀπολλομένους emendavit.

Fr. 70. Apollon. de pronom. p. 395. A.: ἡ τεός Δωρικῇ τῇ σός ὁμωνυμῆ — καὶ παρ' Αἰολεῦσιν· Ἀλκαῖος ἐν πρώτῳ — καὶ οἴκῳ — ὁ αὐτός κοινῶ ἔθει. οἴκω — σῶ Bastius, vulgo οἴκῳ — σῶ. ibid. καὶ περ' ἀτιμίας scripsi, vulgo καίπερ ἀτιμίας.

Fr. 71. Etymol. M. p. 290. 45.: Ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι πολλάκις αἱ διαλέκτοι κλινουσι ταῦτα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ εἰς τὸν δυοκαιδεκόν. ἀπὸ τοῦ δυοκαίδεκα. Emendavit Müllerus.

Fr. 72. Etymol. M. p. 639. 31.: αὐτοῦ τοῦ οὐδὲν τὸ οὐδέτερον δὴν χωρὶς τῆς οὐ παραθίσεως ἔχομεν παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ κ' οὐδὲν κτλ. sed Etymol. Dorv. καί κ' οὐδὲν. Cf. Bekk. Anecd. T. III. p. 1362.

Fr. 73. Apollon. de pronom. p. 384. B.: Τὰ παρ' Αἰολεῦσιν ἔτι κα τῆς συντάξεως πολλάκις ἀποβάλλει τὸ ν̄ δι' εὐφωνίαν· Αἰ δὲ κτλ. Ἀλκαῖος.

Fr. 74. Apollon. de pronom. p. 363. A.: Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παρενθέσει ἀνεγνώσθη — ἀλλ' ἐμάχτο τὸ νόω δ' ἰαύτω π. ἀ. ὅπερ ἀσύνηθες ἐν ἀπλότῃ μὴ οὐχὶ τὸ ε̄ προσλαμβάνειν, καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀλκαίῳ κτλ. Itaque hoc quoque Alcaei est. νόον Bastius, δὲ Φαύτῳ Ahrensianus.

75.

Κάπιπλεύην νάεσι.

76. [15.]

*"Αμμιν ἀθάνατοι θεοί
νίκαν.*

77. [47.]

*Νῦν δ' οὔτος ἐπικρέτει
κινήσας τὸν ἀπ' ἱρας πύκινον λίθον.*

78. [51.]

*Κεῖσθαι περ κεφάλας μέγας
ὡὰς σιμίδα λίθος.*

79. [85.]

Αἰκ' εἶπης, τὰ θέλεις, ἧ κεν ἀκούσαις, τὰ κεν οὐ θέλοις.

80. [79.]

*Τοὶ γὰρ θεῶν ἰότητ' ἕμμ' ἔλαχον, τῶν γέρας ἄφθιτον
ἀνθήσει.*

Fr. 75. Cramerī Anecd. T. I. p. 298. 17.: *Διολλίς νάεσι· Κά-
πιπλεύειν νάεσιν.* Cf. Etym. M. p. 605. 23. Haud dubie Alcaei
est. Prius Schneidewinus, alterum ego correxi.

Fr. 76. Apoll. de Pronom. p. 384. B.: *Μένι τε ἐπὶ τοῦ ἕμμιν·
ἕμμιν κτλ. Αλκαῖος πρώτῳ.* Recte Ahrensīus ἄμμιν scripsit.

Fr. 77. Eustath. II. p. 633. 60.: *Ἀλκαῖος ἐκ πλήρους ἔφη τὸ
κινήσας τὸν πήρας πυκινὸν λίθον, κομικεινόμενος ἐκείνος καὶ
ἀπὲ τοῦ ἱρᾶς, ὡς ἐν παρόδῳ (παρωδῆ) γράψας.* Idem
auctius Odys. p. 1397. 30.: *Ἀλκαῖος ἐκ πλήρους· Νῦν δ' οὔτος
ἐπικρέκει κ. τὸν πείρας π. λ. quae emendavi; fortasse praeterea
V. 1. scribendum Νῦν γάρ, ut integer sit versus.*

Fr. 78. Schol. Pind. Olymp. I. 97.: *Ἀλκαῖος δὲ καὶ Ἀλκμῶν
λίθον φασὶν ἐπαιρωῆσθαι τῷ Ταντάλῳ· ὁ μὲν Ἀλκαῖος κῆσθαι κτλ.
V. 1. κῆσθαι, Gerhardus κῆται. περ Ahrensīus, vulgo παρ. —
V. 2. Fortasse τῷ Ἀσσαονίδῳ legendum, ut Assaon pater Tantali
fuerit, cf. Parthen. c. 33.*

Fr. 79. Proclus Hesiod. Opp. v. 721.: *Ἀλκαῖος· Εἶ κ' εἶ-
ποις τὰ θέλεις, ἀκούσαις τὰ κ' οὐ θέλεις.* Emendavit Meinekius.

Fr. 80. Apellon. de Pronom. p. 387. B.: *Ἴμμα Διολλίς· Τὸ
γὰρ θεῶν ἰότητι ἕμμε λάχον ἀφθιτον θεῶσι γέρας. Ἀλκαῖος
πρώτῳ.* Emendavit Ahrensīus.

81. [53.]

"Ορμιθες τίνες οἶδ'; ὠκεανῷ γᾶς ἀπὺ πεφράτων
ἦλθον πανέλοπες ποικιλόδεσφοί τανυσίπτεροι.

82. [68.]

Νύμφαις, ταῖς Δίος ἐξ αἰγίῳ χω φαῖσι τετυγμέναις.

83. [94.]

Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ, ὁ δὲ φῆ κήνοθεν ἔμμεναι.

84. [75.]

. . . σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔση.

85. [72.]

Μηδ' ὄνιαις τοῖς πέλας ἀμμέων παρέχην.

86. [48.]

Οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλοι τὸ νόημα.

Fr. 81. Schol. Arist. Av. 1410.: *Τινες δὲ παρὰ τὰ Ἄλκαϊον· Ὅρμιθες κτλ. Schol. Themosph. 162.: Ἐν τοῖς Ὅρμισι παρῳδῆται τό· Ὁ. τίνες δὲ ὠκεανῷ τὰ σά πτερά * θ'. V. 1. γᾶς Blomfieldius, vulgo γάρ. ibid. ἀπὺ Ahrensius, vulgo ἀπό. ibid. πεφράτων Seidlerus, vulgo περάτων. — V. 2. ποικιλόδεσφοί Schneidewinius, vulgo ποικιλόδειροι.*

Fr. 82. Hephaestio p. 60.: *Τὸ ἀκατάληκτον καλεῖται Σαφρικόν ἐκκαϊδεκασύλλαβον, ᾧ τὸ τρίτον ὄλον Σαφροῦς γίγραπται, πολλὰ δὲ καὶ Ἄλκαϊου ᾄσματα· Νύμφαις κτλ. Eadem Attilius Fortun. p. 360. ed. Gaisf. φαῖσι Blomfieldius, vulgo φασί. ibid. τετυγμέναις, alii codd. τετυσμέναις et τετιμμέναις.*

Fr. 83. Herodianus *περὶ μου. λξ. p. 27. 7.*: *Ὁ Ἄλκαϊος κήνοθεν εἶναι ὅπου ἀπεφῆναι τὸ αὐτὸ (ἐκείθεν)· Αἰ γάρ κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ δὲ φοικήνοθεν ἔ. Correxerit Seidlerus. Κήνοθεν ex hoc loco affert Grammat. Cram. Anecd. Paris. IV. 56. 5.*

Fr. 84. Apoll. de Pronom. p. 363. B.: *Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἄλκαϊῳ ἐν ἐβδόμῳ· σὺ δὲ σαντῷ τομιασση. Emendavit Bastius. Alcaei fortasse est quod legitur ap. Apollon. de adverb. in Bekk. Anecd. T. II. p. 563. et 604.:*

Ὁ δ' ἐξύπισθα κασιάθεις.

et aliud ap. Apollon. de Pronom. p. 383. B.:

Ἄλλά τις ἄμρι δαίμων.

Fr. 85. Apoll. de Pronom. p. 381. C.: *Διολεῖς (ἀμμέων)· Ἄλκαϊος· Μηδ' ὄν. τοῖ σπλεας υμεων παρέχειν. πῖλας Hasius, ἀμμέων Giesius, παρέχην Ahrensius correxit.*

Fr. 86. Schol. Hom. Odys. φ. 71.: *Καὶ Ἄλκαϊος· Οὐδέ τι μ. ἀλλὰ τὸ ν., ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος, ἀλλαχού ἀποτρέπων τὸ ἰαντοῦ*

87.

Ἐρφαριώτας γὰρ ἀναξ.

88.

Ἄλλ' ὦ πάντ' ἐφόρεις Ἄλιε.

89. [91.]

Ἀρκαδες ἔσσαν βαλανήγαγοι.

90. [65.]

Ἀργάλεον πενία, κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμναις
λῆον ἀμαχανία σὺν ἀδελφία.

91. [76.]

Ἥρ' ἔτι Δινομένη τῷ τ' Ὑρράδηφ
τάρμενα λάμπρα κρέμαντ' ἐν Μυρσιλήφ;

92. [66.]

Ἐκ μ' ἔλασας ἀγλέων.

νόημα. Eadem Eustath. ad Od. p. 1901. 51., ubi ἄλλο, recte Seidlerus ἄλλοι. Respicit Etymol. M. p. 594. 54. Fortasse scribendum τὸ νόημα Φαύτω.

Fr. 87. Cramerii Anecd. Parisin. III. p. 121. 5.: Μηδαις δὲ ἡμᾶς νειμιστηοὺς ἀποφνιεν, ὡς εἰκῆ τὸ εἰραφιώτης ἐνταῦθα γραψαντας· Οὐ γὰρ ἐστὶ τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' Ἀλκαίου· ἐρφαριώτου γὰρ ἀναξ. Scripsi Ἐρφαριώτας, Schneidewinus conjecit: Ἐρφαριώτα χαίρ' ἀναξ.

Fr. 88. Cramerii Anecd. T. I. p. 327. 3.: Τὸ ὄρω δευτέρας μὲν ὡς πρόδηλον, ἀλλὰ καὶ πρώτης, ὡς δῆλον ἐκ τῆς Αἰολίδος διαλέκτου· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ οἰκῶ ἢ μετοχή, οὕτω ἀπὸ τοῦ ὄρω· Ἄλλ' κτλ.

Fr. 89. Artemidor. Oneirocr. II. 25.: Ταύτης τὸν καρπὸν ἦσοδιον οἱ Ἀρκαδες, καὶ ὁ Ἀρχαῖος φησί· Ἀ. κτλ. Recte Meinekius Ἀλκαῖος.

Fr. 90. Stobaeus Floril. XCVI. 17. V. 1. μέγα unus cod., vulgo μέγαν. ibid. δάμναις scripsi, vulgo δάμνησι, Ahrensius δάμναι. — V. 2. ἀδελφία Ahrensius, vulgo ἀδελφιά.

Fr. 91. Hephaestio p. 90.: Τὸ ἐγκωμολογικὸν καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δακτυλικῶν πενθήμεμερῶν καὶ ἰαμβικῶν τοῦ Ἰσσυ, ᾧ κέχρηται μὲν καὶ Ἀλκαῖος ἐν ᾄσματι, οὗ ἡ ἀρχή· Ἥρ' κτλ. V. 1. Δινομένη aliquot codd., vulgo Δινομένη. ibid. τῷ τ' Neuius, Ὑρράδηφ Seidlerus, vulgo τῷ Φυρράσηφ vel τῷ τυρράκω. — V. 2. κρέμαντ' scripsi, vulgo κίαιτ', Seidlerus κέοντ'. ibid. Μυρσιλήφ Seidlerus, vulgo μυρσιλήφ, codd. μυρσίωφ vel μυρσίωνω, Ahrens. conjecit μυρσίωνω.

Fr. 92. Hephaestio p. 16.: Κἄν μέντοι ἐν τῇ προτέρᾳ συλλαβῇ τελικὸν ἢ τὸ ἄφωνον, τῆς δὲ δευτέρας ἀρχικὸν τὸ ὑγρόν, οὐκίτι γίνεταί κοινή συλλαβή, ἀλλ' ἄντικυρὸς μακρῷ, ὡς παρὰ Ἀλκαίω· ἐκ μι λῆσας ἀγλέων. Scripsi μ' ἔλασας.

93. [77.]

"Οττινες ἔσλοι

ὑμμέων τε καὶ ἀμμέων.

94. [44.]

'Ελάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φνίει φόβηρος.

95. [94.]

'Επὶ γὰρ πᾶρος ὄνταρον ἴκνηται.

96. [92.]

Πάλιν ἂ ὕς παρορίνει.

97. [78.]

'Αμμέσιν πεδάορον.

98. [76.]

'Αλλὰ σαύτω πεδέχων ἄβας πρὸς πόσιν.

99. [86.]

"Εβρος κάλλιστος ποτάμων.

Fr. 93. Apollon. de Pronom. p. 382. B.: Αἰολεῖς ὑμμέων. Ἄλκαϊος· Οὔτινες κτλ. V. 1. ὄττινες Ahrensius, vulgo οἷ τινες. ibid. ἔσλοι Schneidewinus, vulgo ἔσθλοι.

Fr. 94. Schol. Sophocl. Oed. Reg. 156.: Φοβηρῶν φνίει· τὴν περιφοβὸν. καὶ Ἄλκαϊος· ἐλάφω κτλ. βρόμος, Blomfieldius conjecit τρῶμος. ibid. φνίει Ahrensius, vulgo φνίει.

Fr. 95. Herodian. περὶ μὸν. λέξ. p. 35. 32.: Τὰ εἰς ῥος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, εἰ ἔχοι πρὸ τέλους τὸ ᾠ, συννεσταλμένον πάντως αὐτὸ ἔχει, εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον εἴη, ὥσπερ τὸ πάρος· ἐπὶ γὰρ τὸ πάρος ὄνειαρὸν ἴκνηται, Ἄλκαϊος φησί. Emendavit Seidlerus.

Fr. 96. Apostol. XV. 83.: Πάλιν ἂ ὕς π. ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰπεῖν ἄκοντα, ἂ οὐ βούλεται. Ἄλκαϊου ἡ παροιμία. Cf. Diogen. VIII. 64. Simplicius ad Aristotel. de Coel. F. 35. B.

Fr. 97. Apollon. de Pronom. p. 383. C.: Τὸ τε ἐν τετάρτῳ Ἄλκαϊου ἄμμέσιν πεδάορον (ita Valekenarius, cod. παιδα ορον) οὕτω φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ ἡμέσιν.

Fr. 98. Apollon. de Pronom. p. 363. B.: Καὶ ἔτι ὁμοίως παρὰ τῷ αὐτῷ Ἄλκαϊῳ ἐν ἰβδόμῳ· σὺ δὲ σαύτω τ. ξ. (Fr. 84.) ἀλλὰ σαύτω, μετέχων ἄβας πρὸς ποσιν. Correxerit Ahrensius, sed videtur aliud quid latere.

Fr. 99. Schol. Theocrit. VII. 112.: Ἄλκαϊος· Ἐβρος κ. π. sed recte unus cod. Ἐβρος.

100. [87.]

Ἔγω μὲν κ' οὐ δέω ταῦτα μαρτύρηντας.

101. [90.]

Καὶ Σκυθικαῖς ὑπαδησάμενος.

102.

Ἀπ πατέρων μάθος.

103. [16.]

Strabo I. p. 63.: Τὸ δὲ πλείοσι στόμασιν ἐκδιδόναι (Νεῖλον) κοινὸν καὶ πλειόνων· ὥστε οὐκ ἄξιον μνήμης ὑπέλαβε (Ὅμηρος) καὶ ταῦτα πρὸς εἰδότας, καθάπερ οὐδ' Ἀλκαῖος, καίτοι φήσας ἀφίχθαι καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον.

104. [61.]

Athen. VII. p. 311. A.: Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρον φησὶν αὐτὸν (τὸν λάβρακα) νήγεσθαι. Fortasse in allegoria quadam hoc dixit Alcaeus, pertinetque huc Fr. 97.

105. [62.]

Plutarchus de divitiar. amore p. 525. A.: Χάριεν γὰρ ἅμα ταῖς ἡδοναῖς συνεκλιπεῖν τὰς ἐπιθυμίας, ἃς μήτε ἄνδρα φησὶν Ἀλκαῖος διαφυγεῖν μήτε γυναῖκα.

106. [113.]

Zenobius II. 18.: Αἶξ Σκυρία· Χρῦσιππος φησὶν ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων τετάχθαι τὴν παροιμίαν, ἐπεὶ πολλὰκις τὰ ἀγγεῖα ἀνατρέπει ἢ αἶξ. Ἄλλοι δὲ φασὶν ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. Μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος.

Fr. 100. Etymol. M. p. 264. 14.: Πρῶτον ἐστὶ τὸ δέω τὸ ση-
μαῖον τὸ εὐρίσκω, οὗ μέμνηται Ἀλκαῖος· ἐγὼ κτλ. — μαρτυρεῖντας.
ἀπὸ δὲ τοῦ δέω κατ' ἔκτασιν δέω. Cf. Etymol. p. 263. 47. ἐγω et
μαρτύρηντας Ahrensii scripsit, κ' delendum videtur.

Fr. 101. Harpocratio p. 168.: Σκυθικαί — εἰδός τι ὑποδήμα-
τός εἰσιν αἱ Σκυθικαί· καὶ Ἀλκαῖος ἐν ἡ' καὶ Σκυθικὰς ὑποδησάμενος.
Emendavit Ahrensii. codd. aliquot καὶ omittunt, eadem Suidas
et Photius v. Σκυθικαί.

Fr. 102. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 35. 15.: Μάθος· Ἀλκαῖος·
ἀπ. μ.

107. [114.]

Zenobius V. 30.: Ὁ Κρήσις τὴν θάλατταν ἐπὶ τῶν ἐν οἷς διαφέρουσι ταῦτα φεύγειν προσποιουμένων, ἐπεὶ ναυτικώτατοι οἱ Κρήτες ἐγένοντο. Μένηται ταύτης Ἀλκαῖος.

108. [63.]

Aristides T. II. p. 155.: Εἰ δέ τινες καὶ ἄλλοι παραβοῶντες ῥητορικὴν ψέγουσι, μᾶλλον δὲ τονθορούζοντες· ἐκ τοῦ ψέφους (ita Lobeckius, vulgo ψόφου, unus cod. σκότου) τοξεύοντες κατὰ Ἀλκαῖον — τοσοῦτό μοι πρὸς τούτους ἀποκεκρίσθω, ὅτι ῥητορικῇ παρὰ πόδας διδάσκει τὴν δίκην.

109. [64.]

Plutarchus de defect. orac. c. 3.: Θαυμασάντων δὲ τῶν παρόντων, τοῦ δὲ Δημητρίου καὶ γέλοιον φήσαντος εἶναι ἀπὸ μικρῶν πραγμάτων οὕτω μεγάλα θηρᾶν, οὐ κατ' Ἀλκαῖον ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα γράφοντας, ἀλλὰ θρυαλλίδι καὶ λίχνῳ τὸν οὐρανὸν ὁμοῦ καὶ τὰ σύμπαντα μεθιστάντας — ὁ Κλεόμβροτος ἔφη.

110. [105.]

Zenobius V. 61.: Πιτάνη εἰμί· αὕτη παρ' Ἀλκαῖῳ κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς περιπιπτόντων ἅμα καὶ εὐπραγίας· παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μένηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι. Cf. Photius p. 431. 7. et Suidas v. Πιτάνη εἰμί.

111. [57.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 957.: Ἀρταχία κρήνη περὶ Κυζικόν, ἧς καὶ Ἀλκαῖος μένηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιωνίας ἐστίν.

112. [58.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 992.: Ἀλκαῖος κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.

113. [45.]

Schol. Soph. Oed. Col. 954.: Οἶον οὐκ ἔστι, φησὶ, θυμοῖ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα· οὐ καταγρηράσκει τὸ ὤμον τοῦ θυμοῦ, εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶ ζῶντα ἄνθρωπον μὴ θυμῷ χρῆσασθαι· τοῦτο δὲ καὶ

παροιμιακῶς λέγει, ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει· λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους, οἱ ὄσφ γηράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρῶμενέστερον ἔχουσι. καὶ Ἀλκαῖος, ὡς λέγομεν, οὐ κατὰ κοινὸν αὐτοῦ μιμνήσκειται. *Similia Schol. II. ε. 792. et Suidas v. Θυμὸς ἑπταβόειος.*

114. [93.]

Schol. Hesiod. Theog. 313.: Τὴν ὕδραν δὲ Ἀλκαῖος μὲν ἐννεαεκάβαλον φησι, — Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον.

115. [94.]

Schol. Nicandri Theriac. 613.: Ἀλκαῖός φησι τοῖς περὶ Ἀρχαϊανακτίδην κατὰ τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον φανῆναι Ἀπόλλωνα καθ' ὕπνου ἔχοντα μυρίνης κλῶνα.

116. [106.]

Eustath. II. p. 314. 43.: Ἀλκαῖος δέ, φασί, καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα οἶδε.

117. [103.]

Photius p. 7. 15.: Ἀγωνος κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσηματίσθη· οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικός πολλάκις ἐχρήσατο.

118. [95.]

Hesychius: Ἄμ' ἡμέρα· Ἀλκαίῳ· ἄμ' ἡοῖ. *corrīgunt* Ἄμ' ἡοῖ· παρ' Ἀλκαίῳ· ἄμ' ἡμέρα. *Sed videtur comici poetae esse.*

119. [97.]

Etymol. M. p. 76. 51.: Ἀμάνδαλον τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ· ἀμαλδύνω, ἀμάλδανον τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον· καὶ ὑπερθέσει ἀμάνδαλον. *Cf. Cramerī Anecd. Paris. IV. p. 8. 16.*

120. [107.]

Cramerī Anecd. T. IV. p. 336.: Ἀρεως ἀπὸ Ἀρευς· εὐρέθη δὲ παρὰ Ἀλκαίῳ. *Cf. Eustath. p. 518. 35.:* ἔστιν δὴ καὶ Ἀρευς εὐθεία, ἣτις παρὰ Ὀμήρῳ μὲν οὐκ ἔστι, παρὰ δὲ Ἀλκαίῳ εὐρέθη.

121. [98.]

Etymol. M. p. 181. 44.: Ἀχνάσδημι κάκως· παρὰ Ἀλκαίῳ· ἔστιν ἄχω, παράγωγον ἀχάζω, ἀχάζημι, καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάσδημι. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

122.

Hezychius: Βλήρ· δέλεαρ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄσθμα· παρὰ Ἀλκμαίῳν (Ἀλκαίῳ) ἢ λέξις. Cf. **Etymol. M.** p. 200. 28.: Βλήρ, αἰολικῶς τὸ δέλεαρ· οἱ Αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσιν κτλ.

123.

Cramerī Anecd. T. I. p. 253.: Ζητοῦμεν οὖν καὶ τὸ τοῖς-δεσσι πῶς εἴρηται· καὶ ἄμεινον λέγειν ἐπέκτασιν· τοῦτο μιμούμενος Ἀλκαῖος φησί· τῶνδεων, ὅπερ τινὲς ἀγνοία τὰ-κριβοῦς ἀνέγνωσαν τῶν δεῶν, ἔν' ἣ τῶν δεῖν (**leg.** δεῖνα).

124. [112.]

Eustath. ad Od. p. 1759. 25.: Λέγει δὲ (Ἡρακλείδης) καὶ χρῆσιν εἶναι τοῦ ἔον παρὰ Ἀλκαίῳ.

125. [101.]

Etymol. M. p. 377. 19.: Ἐρρέντι παρὰ Ἀλκαίῳ ἀπὸ τοῦ ἔρρω ἢ ἔρρω περισπωμένου, ἢ μετοχῇ ἔρρεις ἐρρέντος, καὶ ὡς παρὰ τοῦ ἐθέλοντος ἐθειλοντί, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρρέντος ἐρρέντι.

126.

Etymol. M. p. 385. 9.: Ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων ἐξυνῆκε πλεονασμῶ.

127.

Choeroboscus Bekk. Anecd. T. III. p. 1188.: Ὡ Εὐρυδά-μαν παρὰ Ἀλκαίῳ. **Constant. Lascar. de nom. et verb. 116. B.:** Ὡ Πολυδάμαν affert ex Alcaeo.

128. [100.]

Etymol. M. p. 319. 30.: Ἐθῆκε σημαίνει δύο, τὸ προκατέθῆκεν ἢ ἐποίησεν — ἀφ' οὗ καὶ θεῖσις ἢ ποιήσις παρὰ Ἀλκαίῳ.

129. [102.]

Eustath. Od. p. 1687. 50.: Τὸν ἐφιάλτην ἐπιάλτην κατὰ παλαιὰν παρασημείωσιν ὁ Ἀλκαῖος λέγει. **At ad II. p. 434. 12.:** ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἠπίαλον αὐτὸν ἔφη.

130.

Cramerī Anecd. Paris. III. p. 278. 9.: Οἶόν ἐστι παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ τὸ κάλιον ἀντὶ τοῦ κάλλιον. Cf. **Schol. Wassenbergh. ad II. II. 129.**

131. [108.]

Eustathius ad II. p. 603. 35.: Τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσασον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφώ διὰ τὸ κατωφερῆ ὀρμὴν ἔχειν.

132.

Bekkeri Anecd. T. III. p. 1389.: Κίνδυν, κίνδυνος· οὕτω δὲ ἔφη Σαπφώ τὸν κίνδυνον· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ κινδύνῳ. legendum κίνδυνοι.

133.

Pollux IV. 169.: Κύπρον δὲ τὸ οὕτω καλούμενον μέτρον εὔροις ἂν καὶ παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ μελῶν. Eadem leguntur X. 118.

134.

Cramerii Anecd. Paris. IV. p. 86. 1.: Ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὀμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κίκυν καλεῖ. at ibid. 85. 16. legitur: Κίκυς σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου, παρὰ τὸ κίκις γέγονεν, ὃ σημαίνει τὴν ἰσχὴν καὶ τροπῆ τοῦ ὤ εἰς ἰ. et ibid. Cyrillus p. 185. 3.: Κίκις ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου. In Etymol. M. p. 518. 25. legitur: Κίθαρος — σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλκαίου· Κίκις, γίνεται παρὰ τὸ κίκυς κτλ.

135.

Schol. Hom. Od. XI. 521.: Ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς, καὶ Ἀλκαῖος δὲ φησι τὸν Κήτειον ἀντὶ τοῦ Μυσόν.

136. [111.]

Eustath. Od. p. 1648. 5.: Λέγει Ἡρακλείδης καὶ ὅτι ἐκ τοῦ φθείρω γίνεται κατὰ Δωριεῖς φθαιρω, ἀφ' οὗ τὸ φθαρκα, καὶ ἐκ τοῦ κτείνω κταίνω Δωρικώτερον παρ' Ἀλκαίῳ.

137. [104.]

Photius p. 264. 13.: Μετροῦσαι ἀντὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος. nisi forte est comici poetae.

138. [38.]

Athen. XI. p. 478. B.: Τὰ μονωτὰ ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει.

139. [39.]

Eustath. p. 1295. 20.: Ὡς μυρίσασθαι μὲν Ἀλκαῖος λέγει, τὸ δὲ ὄνομα μύρωμα καὶ οὐ μύρισμα

140. [120.]

Priscianus T. I. p. 294. ed. Krehl.: „In femininis etiam Alcaeus Νέπη pro Νέπης posuit.“

141.

Herodian. περί μον. λέξ. p. 24. 6.: Οἱ γὰρ περὶ Ἀλκαῖον ὄϊδα λέγουσι τρισυλλάβως.

142.

Herodian. περί μον. λέξ. p. 44. 10.: Πιέζω — προσέθηκα δὲ καὶ τὰς διαλέκτους, ἐπεὶ παρ' Ἀλκαίῳ διχῶς λέγεται, παρὰ δὲ Ἀλκμᾶνι διὰ τοῦ ᾱ. Itaque Alcaeus et πιέζω et πιάζω dixit.

143. [99.]

Trypho in Museo Crit. Cant. I. p. 34.: Προστιθέασι δὲ τὸ δίγαμμα παρὰ τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι καὶ Λάκωσι καὶ Βοιωτοῖς, οἷον ἄναξ Φάναξ, Ἑλένα Φέλενα· προστιθέασι καὶ τοῖς ἀπὸ φωνηέντων ἀρχομένοις, ἅπαξ δὲ παρ' Ἀλκαίῳ τὸ ῥῆξις Φρῆξις εἴρηται.

144. [118.]

Athenaeus III. p. 73. E.: Ἀττικοὶ μὲν οὖν αἰεὶ τρισυλλάβως, Ἀλκαῖος δὲ δάκη φησὶ τῶν σικύων ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς στάχυς, στάχυος.

145. [110.]

Cramerī Anecd. T. I. p. 366.: Ἡ ἀπὸ τοῦ πέφυγα ἢ μετοχῇ πεφυγῶς· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος μετατιθεὶς τὸ σίγμα εἰς τὸ ᾱ κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου γ φησὶ πεφύγγων· Eustath. ad Od. p. 1506. 5. ex Alcaeo profert πεφύγγω. Σικελοὶ κατ' Ἡρακλείδην τὸ ᾱ τῶν περισπωμένων εἰς ὦ μετατιθέασιν, οἷον πεποιήκα, πεποιήκω· οὕτω δὲ καὶ πέφυγα, πεφύγω καὶ κατὰ Ἀλκαῖον πεφύγγω. At πεφύγγων etiam Cramerī Grammat. I. p. 325. 30. tuetur.

146.

Cramerī Anecd. T. I. p. 342.: Ἀπὸ τῶν εἰς ος τὴν τεμένης παρὰ Ἀλκαίῳ ἅπαξ χρησαμένω.

147. [83.]

Hesychius: Τετραβαρήων· πλίνθων κατάγματα· Ἀλκαῖος.

148. [116.]

Hesychius: Τετράδων· ὄρνέον τι· Ἀλκαῖος.

149. [109.]

Eustath. II. p. 1155. 40.: Τείρεα δὲ ἢ παρὰ τὸ εἶρειν γίνεται τὸ λέγειν, ἔχουσι γάρ τινα σημασίαν, ὡς καὶ Ἄρατος δηλοῖ, ἢ — παρὰ τὸ τείρειν, καθὰ καὶ τοῦτο ἐν τοῖς τοῦ Γεωργίου κεῖται· πολλοὶ γάρ, φησὶν, ἐκ τῶν ἀστέρων καταπονοῦνται γινόμενοι ἀερόβλητοι, ὡς ἐκ τῆς βροντῆς ἐμβρόντητοι· ἐφάνερωσε δέ, φησί, τὸ εἶ Ἀλκαῖος εἰπὼν τερέων δίχα τοῦ ἰ. Cf. Cramerī Anecd. Paris. IV. p. 193. 10., ubi teireων affertur.

IX.

S A P P H O.

I. [1.]

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,
παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαι σε,
μή μ' ἄσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον.

5 ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρωτα
τὰς ἕμας αὐθῶς ἀτοῖσα πῆλυι
ἔκλυες, πάτρος δὲ δόμον λίποισα
χρῦσιον ἦλθες

Fr. 1. Dionysius de Comp. Verb. p. 23. Reisk. Ἐποποιῶν μὲν οὖν ἔγωγε μάλιστα νομίζω τουτοῦ τὸν χαρακτῆρα (τὸν γλαφυρόν) ἐπιξεργάσασθαι Ἰσοδοῦ· μελοποιῶν δὲ Σαπφῶ καὶ μετὰ ταύτην Ἀνακρέοντα τε καὶ Σιμωνίδην. — ἀρξομαι δ' ἀπὸ τῆς μελοποιού· Ποικιλόθρον' κτλ. Ταύτης τῆς λέξεως ἡ εὐπέεια καὶ ἡ χάρις ἐν τῇ συνεπιείᾳ καὶ λιότητι γίγνετε τῶν ἁρμονιῶν. V. 1. ποικιλόθρον' vulgo et sic bis exhibit Hephaest. p. 78. aliquot codd. ποικιλόφρον vel ποικιλόφρον. V. 2. ἄσαισι Schol. Hephaest. p. 64., apud Dion. vulgo ἄτσαι. ib. ὀνίαισι Blomfieldius, vulgo ἄνιαισι. — V. 4. Hephaest. p. 78. affert. — V. 5. τυῖδ' Hephaestio p. 78., et Priscian. T. I. p. 55. ed. Krehl. Dionysii codd. τυῖδ', τυῖδ', τυῖδελφῆ — αἶ ποτα κατέρωτα Is. Vossius, cf. Hesych. κατέρωτα, καὶ ἄλλοτε. Hephaest. αἶ ποτα κατ' ἔρωτα, sed unus cod. αἶ ποτα, alii αἶ ποκα. Dionysii libri ποκα καὶ ἔρωτα vel ποκα τ' ἔρωτα. Corruptius etiam Priscianus. — V. 6. αὐθῶς unus liber, ceteri αἰθῶς vel αὐθῶς. ib. ἀτοῖσα πῆλυι scripsi, vulgo ἀτοῖσα πολύ, codd. ἀτοῖς ἀπόλυ, ἀντοῖς ἀπόλυ, ἀτοῖς ἀπόλυ. — V. 7. λίποισα Aldus, vulgo λιποῦσα. — V. 8. χρῦσιον Schneidewinus, codd. χρῦσιον vel χρῦσιον.

- ἄρμ' ὑπαζεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
10 ὠκείες στρουῦθοι πτέρυγας μελαίνας
 πύκνα δινεύεντες ἀπ' ὠράνω αἴθε-
 ρος διὰ μέσσω.
 αἴψα δ' ἐξίκοντο· τὺ δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσαις' ἀθανάτω προσώπῳ,
15 ἦρε', ὅτι δηῦτε πέπονθα κῶττι
 δηῖτε κάλημι,
 κῶττι ἔμφ' μάλιστα θέλω γένεσθαι
 μαινόλα θυμόν· τίνα δηῦτ' ἀπειθήν
 μαῖς ἄγην ἐς σάν φιλότατα, τίς σ', ὦ
20 Ψάπφ', ἀδικίηι;
 καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἄλλα δώσει,
 αἱ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 κῶνκ' ἐθέλοισα.

V. 9. ὑπαζεύξαισα Ahrensius, vulgo ὑποζεύξαισα, ib. κάλοι — στρουῦθοι affert Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 42. 17. Cf. Hesychius v. ὠκείες στρουθοί. Respicit Athen. IX. p. 391. E. — V. 10. πτέρυγας μελαίνας Ursinus, codd. πτέρυγας, περιγας, περὶ γῆς, περὶ γῆς μελαίνας vel μελένας. — V. 11. δινεύεντες scripsi, codd. δινεύντες, δινηῖτες, δινῦντες πτέφ', quod posterius delevi, quippe quod ortum sit ex praegresso versu. ib. ἀπ' ὠράνω αἴθερος, unus cod. ἀπ' οὐρανῷ αἰθέρος, plerique ἀπωρανώθερος vel ἀπ' ὠρανῷ θέρος. — V. 12. διὰ μέσσω, plerique libri διὰ μέσω vel δ' ἄμες πω, δ' ἄμεις πω. — V. 13. αἴψα δ' plerique codd., αἴψα ἄρ' vel αἴψ' ἄλλ' edd. — V. 14. μειδιάσαις' Neuius, vulgo μειδιάσας'. — V. 15. δηῖτα Hermannus, libri δ' ἦν τό. ib. κῶττι Schneidewinus, libri κῶτι, κῶττι. — V. 16. δηῖτε Hermannus, libri δηῖν τε, δι' ἦν τε, δεῦρο. ib. κάλημι pauci libri, plerique καλοῖμι, καλλήμην, κάλημι. — V. 17. κῶττι Schneidewinus, libri κ' ὅτι vel κῶτι γ'. — V. 18. δηῦτ' ἀπειθήν μαῖς ἄγην ἐς σάν scripsi, nisi malis μῆς, Seidlerus δηῖτε Πειθῷ λαῖς ἄγην ἐς σάν. libri δ' εὔτε πειθῶμαι (πύθῶμαι) σαγήρσαν, vel δ' ἦντε πειθῶ καὶ σαγήρσαν, vel ἦντε πειθῶ καὶ σαγήρσαν. — V. 19. τίς σ', σ' in uno cod. omissum. — V. 20. Ψάπφ' ἀδικίηι Gaisfordius, codd. Σαπφῶ δίκη, vel ψοφραδίκη. Cf. Etym. M. p. 483., 41.: Οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ ἠ προφέρουσιν, ἀδικίης ἀδικῶ, ὡς ψάτ' ἀδικῆ. Eadem Etym. Gud. p. 294. 39. ubi ὄσαθ' ἀδικῆ scriptum. — V. 22. δίκετ' Is. Voss., codd. διέ κίτ', διέ καίτ', διέ τ'. ib. ἄλλα pauci libri, vulgo ἄλλά. — V. 24. κῶνκ' ἐθέλοισα correxi, nam de puellae amore agitur, Blomfieldius male κῶνκ' ἐθέλοισαν, libri ἠῶν καὶ ἐθέλοισα, κῶκεταις καὶ θέλοισα, κῶνκ' ἐθέλοισα.

25 ἔλθε μοι καὶ νῦν, γαλεπᾶν δὲ λῦσον
 ἐκ μεριμᾶν, ὅσσα δὲ μοι τέλεσαι
 θυμὸς ἰμέρῃει, τέλεσον· σὺ δὴ ἄντε
 σύμμαχος ἔσσο.

2. [2.]

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θέοισιν
 ἔμμεν' ὤνηρ, ὅττις ἐναντίος τοι,
 ἰσθάνει καὶ πλάσιον ἄδν φωνεί-
 σας ὑπακούει

5 καὶ γελαισας ἰμερόεν, τό μοι μάν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
 ὡς σε γὰρ *Fιδω*, βροχέως με φώνας

V. 26. ὅσα, libri ὅσα. ib. τελίσαι, libri τέλσαι. — V. 27. δὴ ἄντε scripsi, codd. δ' αὐτά. — V. 28. ἔσσο, unus liber ἔσο.

Fr. 2. Longinus de Sublimi c. 10.: Ἡ Σαπφῶ τὰ συμβαίοντα ταῖς ἔρωτικαῖς μαρίας παθήματα ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἰκαστοτε λαμβάνει. Που δὲ τὴν ἀρετὴν ἀποδεικνύται; ὅτι τὰ ἄκρα αὐτῶν καὶ ὑπερτιταμένα θειῆ καὶ ἐκλέξει καὶ εἰς ἄλλα συνδῆσαι. Φαίνεται κτλ. Οὐ θαναμάξεις ὡς ὑπ' αὐτὸ τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα, τὰς ἀκοάς, τὴν γλώσσαν, τὰς ὄψεις, τὴν χροάν, πάνθ' ὡς ἀλλότρια διοιχόμενα ἐπιζητεῖ καὶ καθ' ὑπεραντιώσεις ἅμα ψύχεται, καίεται, ἀλογιστεῖ, φρονεῖ; ἢ γὰρ φοβεῖται ἢ παρ' ὀλίγον τέθηκεν, ἵνα μὴ ἐν τι περὶ αὐτὴν πάθος φαίνεται, παθῶν δὲ σύνδοτος. Idem carmen respicit Plut. Erot. c. 18.: Αὐτὴ δὲ (ἡ Σαπφῶ) ἀληθῶς μεμιγμένα περὶ φθίγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμοότητα, Μούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα, κατὰ Φιλόξενον. — ἡ καλὴ Σαπφῶ λέγει, τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τῆς τε φωνῆς ἴσασθαι καὶ φλέγεσθαι τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα καὶ πλάρον αὐτὴν καὶ ἴλιγγον. Λεχθέντων οὖν ὑπὸ τοῦ Λαφραίου τῶν μελῶν ἐκείνων ὡς . . . . .

V. 1. κῆνος Apollonius de Pronom. p. 335, A. Αἰολεῖς κῆνος· φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θ. ἔ. ὦ. vulgo enim κείνος, sed non recte voluerunt ex eodem p. 366, A. Αἰολεῖς οὖν τῷ F· φαίνεται Fοι κῆνος, Fοι restituere, alius enim ille vel Sapphus vel Alcaci est versus, cf. Catull. qui carm. LI. haec vertit: *Ille mi par esse Deo videtur*. — V. 2. ἔμμεν', plerique codd. ἔμμεν. ib. ὅττις Blomfieldius, vulgo ὅστις. ib. ἐναντίος codd. plerique, Stephanus alii ἐναντίον. ib. τοι codd., Blomfieldius σοι. — V. 3. ἰσθάνει Blomfield. vulgo ἰσάνει. ib. πλάσιον Abrens., libri πλησιον. ib. ἄδν φωνείσας Neuius, libri ἄδν φώνου σαῖς vel ἄδν φωνούσας. — V. 5. γελαισας Neuius, libri γελαις, Stephanus γελώσας. ib. μάν Schneidewinus, alii, vulgo ἔμάν, Stephanus τάν. — V. 7. ὡς σε γὰρ *Fιδω*, βροχέως Blomfieldius, Abrensus, codd. ὡς γὰρ σ' ἴδω βροχέως. Hermannus: ὡς ἴδω γὰρ σε βροχε', ὡς.

- οὐδὲν ἔτ' ἔκει·
 ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα φέαγε, λέπτον δ'
 10 αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρομακεν,
 ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιβρό-
 μεισι δ' ἄκουαι.
 ἃ δέ μ' ἴδρωσ κακχέεται, τρόμος δὲ
 πᾶσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
 15 ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύην
 φαίνομαι ἄλλα.

3. [3.]

Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν

V. 8. ἔτ' ἔκει Tourlius, codd. plerique ἔτ' εἴκει, alius ἔτ' ἤκει, vulgo ἔθ' ἤκει. — V. 9. καμ, codd. plerique κᾶν. ib. φέαγε, codd. ἔαγε. — V. 10. χρῶ, Ahrensianus χρῶν. ib. ὑπαδεδρομακεν duo codd., alii ὑπεδεδρομακεν, vulgo ὑποδεδρομακεν. — V. 11. ὀππάτεσσι codd., Stephan. ὀμμάτεσσι. ib. ἐπιβρόμεισι scripsi, codd. ἐπιφομβεῖσι, vulgo ἐπιφόμβεῖσι, Robortellus κάπιφομβεῖσι. — V. 13. ἃ δέ μ' ἴδρωσ κακχέεται scripsi, nisi malis ἃ δὲ φιδρωσ κ., vulgo Καδ δ' ἴδρωσ ψυχρός χέεται, sed libri εκ δε μ ιδρωῶς, ἔκαδε μ' ἴδρωῶς, ἔκαδε μ' ἴδρωῶς: et plerique codd. κα, χέεται κ, ακχέεται. Conferas Crameri Anecd. I, 208, 13. ἸΔΡΩΣ· τούτο παρ' Αἰολεῦσι θηλυκῶς λέγεται. ἀναδέχεται κλισίαν ἀκόλουθον θηλυκῶ γίνεαι. Ἄδε μ' ἴδρωῶς κακός χέεται, ὁμοιον τῷ ἡῶς· εἶτα ἡ γενικῆ ἴδρωῶς. Adde Schol. Homer. II. X. 2. Et ψυχρός iam Spengelius delevit. Respicit haec Plutarchus vita Demetr. c. 38.: Τῆς Στρατονίκης καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ μετὰ τοῦ Στελείκου φοιτήσης πολ- λάκις ἐγένετο τὰ τῆς Σαπφοῦς ἐκίνα περὶ Ἀντίοχον πάντα· φωνῆς ἐπί- σχεις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψεων ὑποδείξεις, ἰδρωτῆς δέξις, ἀταξία καὶ θόρυβος ἐν τοῖς σφυγοῖς, τέλος δὲ τῆς ψυχῆς κατὰ κράτος ἠττωμένης, ἀπορία καὶ θάμβος καὶ ὠχρίασις. Cf. de profect. in virtut. c. 10.: τὰ Σαπφικά ταυτὶ παρφέεται, κατὰ μὲν γλῶσσ' ἔαγ' ἂν δὲ λ. αὐ. χρῶ πῦρ ὑποδέδρομε (1. ὑποδεδρόμηκε) καὶ ἀθόρυβον δὲ ὄψιν καὶ πρῶτον ὄμμα, φθεγγόμενον δ' ἀοῦσαι ποθήσειας. — V. 15. 'πιδεύην scripsi, libri πιδεύειν, πιδεύκην, πιδεύσην. Hermannus coniecic ἐπιδεύης. — V. 16. ἄλλα scripsi, ut hoc verbo carmen integrum absolvatur, vulgo legitur: φαίνομαι * * ἄλλὰ πᾶν τολματόν, ἐπεὶ καὶ πάντα, quae Longini sunt verba: πᾶν τὸ φῶμίαιον ἐπέειπον, εἶτα. —

Fr. 3. Eustath. II. p. 729, 20. Ἰστίον ὅτι ἐν τῷ φαεινῇ ἀμφὶ σελήνῃ οὐ τὴν πλησιφαῆ νοητέον καὶ πληρουσέληρον· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀμαυρά εἰσι τὰ ἄστρα ὡς ὑπεραναγάζόμενα, καθὰ καὶ ἡ Σαπφῶ που φησὶν· Ἄστέρες κτλ. — γᾶν. Eadem leg. in Crameri An. Paris. T. III. p. 233. 31. V. 1. σελάνναν, vulgo σελάναν.

ἄψ ἀποκρύπτουσι φάεννον εἶδος,
ὄπποι' ἄν πλήθοισα μάλιστα λάμπη
γᾶν [ἐπι παῖσαν]

5 ἀργυρέα.

4. [9.]

Ἄμφι δ' ὕδωρ
ἱερὸν ψυχρὸν κελάδει δι' ὕδων
μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
κῶμα καταρρέει.

5. [31.]

Ἄμφι δ' ἄβροις εὖ λασίοις πύκασσεν.

V. 2. ἀποκρύπτουσι Blomfieldius, vulgo ἀποκρύπτουσι. ib. φάεννον Blomfieldius, vulgo φαεινόν. ib. εἶδος, An. ἦθος. — V. 3. ὄπποι' ἄν Blomfieldius, Eustath. ὀπότ' ἄν, An. ὀπότα. Ahrensius ὄπποτα. ib. πλήθοισα, An. πλήθησι. — V. 4. ἐπὶ παῖσαν. Addidit Neuius. — V. 5. ἀργυρέα adjecit Blomfieldius ex Julian. Epp. XIX. Σαπφώ ἢ καλὴ τὴν σελήνην ἀργυρέαν φησὶ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν ὄψιν.

Fr. 4. Hermogenes Walz. T. III, p. 315. Τὰς μὲν οὐκ αἰσχροῦς ἡδονὰς ἔστιν ἄπλῶς ἐκφράζειν, οἷον κάλλος χωρίου καὶ φυτείας διαφόρους καὶ φευμάτων ποικιλίαν καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ταῦτα γὰρ καὶ τῇ ὄψει προσβαλλεῖ ἡδονὴν ὀρώμενα καὶ τῇ ἀκοῇ ὅτι ἐξαγγελλοῖται. Ἰερπερ ἢ Σαπφώ· Ἄμφι δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κ. δι' ὕδων μ. καὶ αἰθ. κτλ. καὶ ὅσα πρὸ τούτων γε καὶ μετὰ ταῦτα εἰρηται. In Schol. ib. VII, 883. Ἄμφι δὲ ὕδωρ ψ. κ. δι' ὕδων μαλίνων. Etymol. Vindob. Cod. CCV. f. 109.: ὕδος ὁ ὄζος παρ' Αἰολεῦσιν· οὔτοι γὰρ τρέπουσι τὸ ὄ εἰς ὕ καὶ τὸ ζ διαλύουσιν εἰς τὸ σ καὶ δ. ὡς παρὰ Σαπφοῖ· ἄμφι δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κελάδει δι' ὕδων μαλίνων. V. 2. ἱερὸν adjeci. Neuius deleto verbo ὕδωρ scripsit: ἄμφι δὲ ψυχρὸν κελάδει κτλ. Videtur autem Nympharum hortus describi, cf. Demetr. Eloc. CXXXII. Εἰσὶν αἱ μὲν ἐν τοῖς πράγμασι χάριτες, οἷον Νυμφαῖοι κῆποι, ὑμέναιοι, ἔρωτες, ὄλη ἢ Σαπφοῦς ποίησις. Hom. Od. XVII, 209.: Ἄμφι δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφῶν ἦν ἄλσος πάντοσε κυκλοτερὴς, κατὰ δὲ ψυχρὸν φέειν ὕδωρ Τρόθεν ἐκ πάτης, βωμός δ' ἐφύπερθε τίτυκτο Νυμφῶων. Theocr. VII, 135. Πολλὰ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονιόγιο Αἰγείρωι πετλαί τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ Νυμφῶν ἐξ ἀντροῖο κατειβόμενον κελάρυσε. — V. 3. αἰθυσσομένων Neuius, alii; Hermog. καὶ αἰθυσσομένων. — V. 4. κῶμα καταρρέει, Ahrensius κῶμα καρρέει.

Fr. 5. Pollux VII, 73.: Ἐν τῷ πεμπτῷ τῶν Σαπφοῦς μελῶν ὅστιν εὐρεῖν ἄμφι λάβροις λασίοις εὖ ἐπύκασσεν. ἄμφι δ' ἄβροις Seidlerus, reliqua ego correxi.

6. [5.]

... Ἔλθε Κύπρι
 χρυσίασιν ἐν κυλίκεσιν ἄβροις
 συμμιγμένον θαλάσσι νεκταρ
 οἰνοχόεσσα.

7. [6.]

Ἦ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος.

8. 9. [7.]

Σοῖ δ' ἔγω λέυκας ἐπὶ βῶμον αἴγοις
 * * *
 κάπιλείψω τοι.

10.

Αἰθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφρόδιτα,
 τόνδε τὸν πάλον λαχόνην.

11. [90.]

Αἷ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
 τὰ σφὰ δοῖσαι.

Fr. 6. Athen. XI, 463 E. Καὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφώ· Ἔλθε κτλ. — V. 2. χρυσίασι Schneidewinus, vulgo χρυσίασιν, libri χρυσίασιαν. ib. ἄβροις, Blomfieldius ἄβραις. — V. 4. οἰνοχόεσσα Neuius, vulgo οἰνοχοῦσα. Quod deinde vulgo adjicitur: τούτοιαι τοῖς ἱταίροις ἐμοῖς γε καὶ σοῖς non Sapphonis, sed Athenaei est.

Fr. 7. Strabo I. p. 40. Καὶ Σαπφώ· Ἦ σε κτλ.

Fr. 8. et 9. Apoll. de Pron. p. 364, C. ΣΟΙ'. Ἀτικῶς. Ἰωνες, Αἰολεῖς ὁμοίως· Σοῖ δ' ἐγὼ λέυκας ἐπιθωμον αἴγος. Σαπφώ. καὶ τὸ κατὰ ἀπλότων διὰ τοῦ ἱ· Κάπιλείψω τοι. Posterius hoc ex eodem, ut videtur, carmine petitum est. ἔγων et ἐπὶ βῶμον Bekkerus scripsit, deinde αἴγοις correxi, i. e. αἴγας. Welckerus conjecit Αἴγος coll. Strab. XIII. p. 615.

Fr. 10. Apollon. de Syntax. p. 247. Εἰσὶ τῆς εὐχῆς ἐπιφῆματα παρασιατικά· Αἰθ' ἐγὼ γενόμεαν (alii libri γενάμαν, γενοίμην) χρυσός αἰθ' ἀφροδίτα, τ. ἱ. π. λαχόνην vel λαχόην, at χρυσοστέφαν' optimus liber. — V. 2. λαχόνην correxi, cf. Etymol. M. p. 558. 28. et Cramerii Anecd. T. IV. p. 204. 5.

Fr. 11. Apollon. de Pronom. p. 404. A.: Αἰολεῖς ἀμμίτρον καὶ ἄμμον καὶ ἕμμον καὶ σφόν. Σαπφώ· ἐμὲ τιμίαν ἐποίησαν ἔργατα σφαδοῖσαι. Αἷ με Seidlerus, ἐπόησαν Ahrensius, ἔργα τὰ σφὰ δοῖσαι Is. Vossius.

12. [47.]

..... Τάδε νῦν ἐταίραις
ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως αἰίσω.

13. [86.]

Πόλλα μοι τὰν Πολυνακτίδαο
παῖδα χαιρῶν.

14. [87.]

..... Ὅτινας γάρ
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίννον-
ται .....

15. [9.]

..... Ψαύην δ' ἔπε' οὐ δόκημι
ῥάranω δυσάχεια.

16. [59].

..... Ἐγὼ δὲ κῆνο,
τῶ τις ἐράται.

17.

Ταῖς κάλαις ἕμμιν τὸ νόημα τῶμον
οὐ διάμειπτον.

Fr. 12. Athen. XIII. p. 571. D.: Καλαῦσι γούν καὶ αἱ ἐλεύ-
θεραι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθέναι τὰς συνήθειαι καὶ φέλας ἐταί-
ρας, ὡς ἡ Σαπφώ· τάδε κτλ. — V. 2. ἔμαισι Seidlerus, vulgo ἐμαῖσι.

Fr. 13. Maxim. Tyr. XXIV.: Νῦν μὲν ἐπιτιμῆ Σαπφῶ Γοργοῖ
καὶ Ἀνδρομίδῃ, νῦν δὲ ἐλέγχει καὶ ἐρῶνεύεται αὐτὴ ἐπειτα τὰ Σακράτους,
τὸν Ἴωνα χαιρῶν φησὶν ὁ Σακράτης. Πολλά — χαιρῶν Σαπφῶ λέγει.
V. 1. τὰν Πολυνακτίδαο Hermannus, cod. τὰν Πολυνακτίδα, vulgo
τὰν Πολυνάκτος. ib. χαιρῶν Ahrensus, vulgo χαιρῶν.

Fr. 14. Etymol. M. p. 449. 34.: ὡςπερ δαμῶ, δαμῶ, οὔτω
θῶ θέω· καὶ παρὰ Σαπφῶ· ὅτινας κτλ. V. 2. κῆνοι Blomfieldius,
vulgo κῆνοι. ib. σίννονται Ahrensus, vulgo σίνονται.

Fr. 15. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 7.: Σημειῶδες ἄρα τὸ οὔρα-
νός, ὅτι ἤρξατο ἀπὸ φύσει μακρᾶς· Ἀλκαῖος δὲ εἰς ὧ ἀποφαίνεται τὸ
ὄνομα — καὶ Σαπφῶ· Ψαύειν δὲ οὐ δοκιῆ μοι ῥάranῶ δυσπαχία. Ψαύην
Ahrensus, reliqua ego correxi.

Fr. 16. Apollon. de Syntaxi III. p. 288.: τὸ ἐράν ὁμολογεῖ
τὸ προσδιατίθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου· διὸ καὶ δεόντως ἡ Σαπφῶ ἐπιτε-
ταμένῃ μᾶλλον ὀνόματι ἐχρήσατο· ἐγὼ δὲ καὶ ἡ νοτιῶτις ἐράται. sed
cod. κηροτῶτις, quod correxi.

Fr. 17. Apollon. de pronom. p. 384. C.: Ἐμμιν Αἰολεῖς· ταῖς
κάλαις κτλ.

18. [26.]

..... Κάντα
 στᾶθι φίλος καὶ
 τὰν ἐπ' ὅσοις ὀμπέτασον χάριν.

19. [8.]

Ταῖσι δὲ ψυχρὸς μὲν ἔγεντο θυμός,
 παρ' δ' ἴεσι τὰ πτέρα . . .

20. [11.]

Τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι φέροισιν
 καὶ μελέδωνα.

21. [12.]

Ἀρτίως μ' ἄ χρυσοπέδιλλος Αὔως.

22. [83.]

..... Πόδας δὲ
 ποικίλος μάσθλης ἐκάλυπτε, Αὔδι-
 ον κάλον ἔργον.*

23. [89.]

..... Παντοδάπαις μεμιγμέ-
 να χροταῖσιν.

Fr. 18. Athenacus XIII. p. 564. D.: Καὶ ἡ Σαπφὴ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον τὴν μορφήν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησι· Στᾶθι κᾶντα φίλος κτλ. Scripsi κᾶντα στᾶθι.

Fr. 19. Schol. Pind. Pyth. I. 10. Ἡ δὲ Σαπφὴ ἐπὶ τοῦ τραγίου ἐπὶ τῶν περισσετέρων· Ταῖσι ψυχρὸς κτλ. V. 1. δι' adjectivum Neuius. ib. ἔγεντο Blomfieldius, vulgo ἐγένετο.

Fr. 20. Etymol. M. p. 335, 58. Τὰ δύο σσ εἰς ζ τρέπουσιν Αἰολεῖς· τὸ γὰρ ἐπιπλήσω ἐπιπλάζω. Σαπφῶ· Τὸν δ' ἐπιπλάζοντα ἄν. φέροισιν. Auctius Herodianus περὶ μόν. 23, 12. τὸ δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ πλάζω. Τὸν δὲ ἐπιπλάζοντες ἄν ἐμοὶ φ. καὶ μελεδῶναι ἀντὶ τοῦ ἐπιπλήσσοιτες. V. 2. μελέδωνα Seidlerus.

Fr. 21. Ammonius p. 23. Ἀμαρτάμει Σαπφῶ λέγουσα· Ἀρτίως μὲν ἄ χ. Ἄ. ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιφύματος. μ' ἄ Seidlerus scripsit.

Fr. 22. Schol. Aristoph. Pac. 1179.: Διαφέρουσιν αἱ Λυδικαὶ βαφαί, καὶ Ὅμηρος — καὶ Σαπφῶ· πόδα δὲ κτλ. Cf. Pollux VII, 93.: Τὰ μῆντοι Τυρρήνικα εἶη ἄν ὁ Σαπφουῦς μάσθλης, Ποικίλος μάσθλης εἶπε Αὔδιον κάλον ἔργον. — V. 1. πόδας Seidlerus. — V. 2. μάσθλης Ahrensus, vulgo μάσθλης.

Fr. 23. Schol. Apoll. Rhod. I. 727.: Ἐρευθῆσσαι ἡ τοῦ Ἰάσονος διπλαξ, ἀντὶ τοῦ πυρῆά, ὑπέρευθρος, καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν· παν. με. χροταῖσιν. χροταῖσιν Seidlerus.

24.

... "Ἐμεθεν δ' ἔχρισθα λάθαν.

25.

..... "Ἡ τιν' ἄλλον
μᾶλλον ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλεισθα.

26. [17.]

'Ἄς θέλειτ' ὕμμες.

27.

Καὶ ποθήω καὶ μάομαι.

28.

Καὶ κατ' ἰψηλῶν ὀρέων.

29.

Παῖς ὁ χῶρος.

30.

Κεῖνον, ὃ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
ὕμνον ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς

Fr. 24. et 25. Apollon. de Pronom. p. 343. B.: "Ἐμεθεν· πυνῶς αἱ χρήσεις παρ' Αἰολεῦσιν· ἐμίθεν δ' ἔχρισθα λάθαν. ἢ τιν' ἄλλον ἀν. ἐμ. φίλησθα. Haud dubie Sapphonis sunt fragmenta. — Fr. 25. V. 2. μᾶλλον adjeci. ib. φιλεισθα Ahiensius.

Fr. 26. Apollon. de Pronom. p. 379. B.: 'Τρεῖς. Αἰολεῖς ὕμμες — ᾧς θέλειτ' ὕμμες ἐν δευτέρῳ Σαπφώ. ἄς Ahrensianus.

Fr. 27. Etym. M. p. 485. 45.: Οἱ Αἰολεῖς — ποθήω, ποθήω, οἶον· καὶ π. κ. μάομαι. Eadem Etym. Gud. p. 294. 23. ubi recte μάομαι scriptum. Videtur Sapphonis esse.

Fr. 28. Cramerii Anecd. T. I. p. 63. 29.: "Ἐνθεν οἱ Αἰολεῖς ἀναλογώτεροι εἰσιν, ἴψος λίγοντες καὶ κατ' ἰψ. ὄρ. Eadem p. 418. 32. ubi κατ' ἰψ. legitur, itaque καὶ κατ' scripsi, et Sapphoni tribui.

Fr. 29. Cramerii Anecd. T. III. p. 240. 1.: Οἱ γὰρ Αἰολεῖς λίγουσι πᾶς (παῖς) παῖς ὁ χῶρος. Sapphonis videtur esse.

Fr. 30. Athen. XIII. p. 599. C.: Χαμαιλέον δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς καὶ λέγειν τινὰς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπ' Ἀνακρίοντος τάδε· Σφαίρη δηῖτε κτλ. — καὶ τὴν Σαπφῶ δὲ πρὸς αὐτὸν ταυτὰ φησιν εἰπεῖν· κείνον κτλ. — Ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφῶνός τοῦτο τὸ ἄσμη παντὶ που δηλον. V. 1. κείνον Ursinus, vulgo κείνων. ib. Μοῦσ' ἔνισπες Schweighauserus, alii, vulgo Μοῦσα εἰνασπες, unus cod. εἰνασπες.

Τήϊος χώρας, ὃν ἄειδε τερπνῶς
πρέσβυς ἀγανός.

31. [93.]

Σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
μαυρλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

32. [61.]

Αἰ δ' ἤχες ἔσλων ἴμερον ἢ κάλων,
καὶ μὴ τι Φείπην γλῶσσο' ἐκύκα κάκον,
αἰδῶς κέ σ' οὐκ ἂν ἤχεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ Φῶ δικαίως.

33.

Αὐτα γὰρ ὠράα στεφανηπλόκουν.

34. [66.]

Χρῦσειοι δ' ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

V. 3. ὃν Ursinus, vulgo ὄσ'. — V. 4. ἀγανός, aliquot libri ἀγλαός.

Fr. 31. Plutarch. de coh. ira c. 7.: Ἐν ὄργῃ σφμνότερον οὐδὲν ἠσυχίας οὐσης, ὡς ἡ Σαπφῶ παραινῆ, σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὄργης πεφύλαχθαι γλῶσσαν μαυρλάκταν. Hermannus μαυρλάκαν emendavit, restituit Adonius.

Fr. 32. Aristotel. Rhetor. I. 9.: Τὰ αἰσχροῦ αἰσχύνονται καὶ λίγοντες καὶ ποιούντες καὶ μέλλοντες, ὥσπερ καὶ Σαπφῶ πεποίηκεν εἰπόντος τοῦ Ἀλκαίου — Αἰδ' κτλ. V. 1. ἤχες unus cod., alii ἴκες, ἤκες, ἴκες ἐς. ib. ἔσλων Schneidewinus, alii, vulgo ἔσθλων. ib. ἴμερον plerique libri, alii ἴμερος. — V. 2. τι Φείπην Blomfieldius, libri τι τ' εἰπῆν vel τ' εἰπῆν. — V. 3. κέ σ' οὐκ ἂν ἤχεν scripsi, unus cod. κέν σε οὐ κἄν χεν, vulgo κέν σε οὐκ εἶχεν, ib. ὄππατ' Blomfieldius, vulgo ὄμματ'. — V. 4. Φῶ δικαίως emendavi, vulgo περὶ τῷ δικαίῳ, alii libri περὶ τῷ δικαίῳ.

Fr. 33. Schol. Aristoph. Thesmoph. v. 400.: Πρὸς τὸ ἔθος οἱ ἐστεφανηπλόκουν αἱ παλαιαί· Σαπφῶ· ἀντίαρα αἰστεφανηπλόκουν. quae correxi.

Fr. 34. Athen. II. p. 54. F.: Σαπφῶ· χρῦσειοι ἐρεβ. κτλ. Ad-didi δέ. Cf. Eustath. p. 948. 44.

35. [67.]

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραι.

36. [16.]

Μνάσασθαι τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμμέων.

37. [14.]

Ἡράμαν μὲν ἔγω σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πότα.

38. [27.]

Σμικρα μοι παῖς ἔμμεν ἐφαίνεο κάχαρις.

39.

Ἄλλα, μὴ μεγαλύνεο δακτυλίω πέρι.

40.

Οὐκ οἶδ' ὅττι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

Fr. 35. Athen. XIII. p. 571. D.: Καλοῦσι γοῖν καὶ αἱ ἐλεύθεροι γυναῖκες ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς ἡ Σαπφῶ — καὶ ἔτι· Λατῶ κτλ.

Fr. 36. Dio Chrysost. Or. XXXVII. T. II. p. 128. Μνάσασθαι τινα φάμη καὶ ἕτερον ἀμμέων, πάνν γὰρ καλῶς εἶπεν ἡ Σαπφῶ. φαμι Casaubonus, ὕστερον Volgerus restituit.

Fr. 37. Hephaestio p. 42.: Τῶν Λιολικῶν ἀκαταλήπτων τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖται Σαπφικόν τεσσαρεσκαιδεκασύλλαβον, ἃ τὸ δεύτερον Σαπφούς ὄλον γέγραπται· Ἡράμαν κτλ. Ἄτθι, plerique cod. ἄτε. Eadem affert Plotius p. 260. ed. Gaisf. Cf. Mar. Victor. p. 2559.

Fr. 38. Plutarch. Erot. c. 5.: Χάρις ἡ τοῦ θήλεος ἔπειξις τῷ ἄφρονι κίηληται πρὸς τῶν παλαιῶν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Κίνταυρον ἀνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι, καὶ τὴν οὐπὼ γάμων ἔχουσαν ἄραν ἡ Σαπφῶ προσαγορεύουσα φησιν, ὅτι Σμικρά μοι, παῖ, ἔμμεναι φαίνομαι κάχαρις. Cf. Schol. Pind. Pyth. II. 73. καὶ Σαπφῶ· Μικρά μοι παῖς ἔμμεναι λεθόχαρις, ubi unus cod. φημιέχαρις exhibet. Maxim. Tyr. XXIV. Οὐ προσίεται φησὶν ὁ Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ, ἐκ πολλοῦ ἔρῳν, πρὶν ἡγήσατο ἱκανὸν εἶναι πρὸς λόγους, Σμικρά μοι παῖς ἔτι φαίνεο καὶ χαρίσσεια, Σαπφῶ λέγει. Quae emendavi; nam certum est, versum esse ex eodem carmine, quo superius fragmentum. Cf. Terentian. Maur. 2431.: „Cordi quando fuisse sibi canit Atthida, Parvam, florea virginitas sua cum foret.“ Ἀχαρις ex hoc loco affert Bekkeri Gramm. T. I. p. 473.

Fr. 39. Herodian. περὶ μου. λιξ. p. 26. 20.: Ἐφυλαξάμην δὲ διαλέπτους διὰ τὸδ'· ἄλλ' ἂν μοι μεγ. δακτυλίῳ πέρι. quae emendavi. Sapphus haud dubie versus est.

Fr. 40. Chrysiippus περὶ ἀποφατικῶν c. 23.: Βῆ Σαπφῶ οὕτως ἀποφαινομένη· Οὐκ οἶδ' κτλ. ἀπέφασκεν κτλ.

41. [75.]

Ὡς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερύγωμαι.

42. [36.]

Ἴηρος ἄγγελος ἡμερόφωνος ἀηδών.

43. [37.]

Ἔρος δηῦτέ μ' ὁ λυσιμέλης δύνει
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον·
Ἄτθι, σοῖ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἄνδρομέδαν πότῃ.

44. [74.]

Ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων.

45.

Ἄλλαν, μή τι κατ' ἀμμετέραν φρένα.

46.

Ἄβρα δηῦτε πάχῃ σπόλα ἀλλόμαν.

Fr. 41. Etymol. M. p. 662. 32.: Οἱ Λιολεῖς εἰδῆσαι προστιθεῖναι σύμφωνον, ὡς περ τὸ ἐπιτερύγωμαι πεπτερύγωμαι, οἷον· ὡς δὲ παῖς παιδα πεπ. — Ἱηρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ πάθους. Similia Zonaras v. πέπταμαι, ubi ἐπιτέρυγμας legitur. Scripsi παῖς, Koenius πεδὰ restituit.

Fr. 42. Schol. Soph. Electr. v. 149.: Διὸς ἄγγελος ἡ ἀηδών, ὅτι τὸ ἄρ σημαίνει — καὶ Σαπφώ· Ἴηρος κτλ. Eadem Saïrlas v. ἀηδών.

Fr. 43. Hephaestio p. 42.: Τὸ Λιολικὸν τετράμυτρον ἀκατάληκτόν ἐστι τοιοῦτον· Ἔρος κτλ. Sapphōnis haec esse certum est. V. 1. Ἔρος plures codd., vulgo Ἔρωσ, δηῦτε Seidlerus vulgo δ' αὐτά. ib. δύνει unus cod., vulgo δονεῖ. — V. 3. Ἄτθι, alii codd. Ἄτθις. — V. 4. φροντίσδην Bentleyus, codd. φροντίς δ' ἦν. ib. πότῃ, multi libri ποίε. Ceterum de hoc carmine confer Maxim. Tyr. XXIV.

Fr. 44. Maxim. Tyr. XXIV.: Ἐκβακχεύεται Σωκράτης ἐπὶ Παῖδρω ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος, τῇ δὲ Σαπφῶ ὁ Ἔρωσ ἐτίναξε τὰς φρένας, ὡς ἄνεμος κτλ.

Fr. 45. Herodian. περὶ μον. λέξ. p. 26. 20.: Ἐφουλαξάμην δὲ διαλέκτους διὰ τὸδ' — καὶ ἄλλαν μὴ καμμεστέραν φρένα. Sapphoni vindicavi, Ahrensius correxit.

Fr. 46. Herodianus ibid. καὶ ἄβρα· δεῦτε πάχῃσιν πάλαι ἀλλόμαν ἀπὲρ τοῦ ἡλλόμην. quae emendavi.

47. [39.]

Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλαις χύτ' ἄωρος.

48. [40.]

Ὅτα πάννηχος ἄσφι κατὰγρει.

49. [20.]

*Ἄλλ' ἔων φίλος ἄμμεσιν λέχος ἄρνησο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἔγω ξυνοίκην νέφ' εὔσα γεραιτέρα.*

50. [25.]

*Χειρόμακτρα δὲ καγ κόμων
πόρφυρα. . . .
ταῦτα μή μοι ἀτιμίας,
ὄσ' ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκίας
δῶρα τίμια καγ κόμων.*

Fr. 47. Etym. M. p. 117. 15.: Ἦρος καὶ ἄωρος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἄ μηδὲν πλέον σημαίνοντος. ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. — καὶ Σαπφῶ· ὀφθαλμοῖς κτλ. ἢ ἄωρον τὸν ὕπνον, τὸν μηδενὸς φροντίζοντα. codex apud Tittmannum praef. Zonar. p. 124.: καὶ Σαπφῶ· νυκτὸς ἄωρον, ut fortasse Sappho scripserit:

*Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλαις χύτο νύκτος ἄωρος.**Μέλαις Ahrensius, vulgo μέλας.*

Fr. 48. Apollon. de Pronom. p. 386. B.: Τὸ σφὶ σὺν τῷ ἄ λέγεται παρ' Αἰολεῦσι· ὅτα παν. κτλ. Σαπφῶ. Fortasse scribendum:

Ὅππατα πάννηχος ἄσφι κατὰγρει.

Fr. 49. Stobaeus LXXI. 2.: Σαπφῶς· V. 1. ἄμμεσιν scripsi, vulgo ἄμμιν. — ib. ἄρνησο vulgo, codd. ἄρνησον. — V. 2. ξυνοίκην Blomfieldius, vulgo ξυνοικεῖν. ib. νέφ' εὔσα scripsi, codd. νί' οὔσα vel νί' εὔσα.

Fr. 50. Athenaeus IX. p. 410. D.: Σαπφῶ δέ, ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην· χειρόμακτρα δὲ καγγόνων πορφυρᾷ, καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμίας ἐπιμψα πυφωκίας δῶρα τίμια· καγγόνων κόμων λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα. Apparet duo diversa fragmenta esse ejusdem carminis, disjuncta quidem particula καὶ. V. 1. χειρόμακτρα Ahrensius. ib. καγ κόμων Seidlerus. — V. 2. πόρφυρα Ahrensius, unus cod. πορφυρά, vulgo πορφυρᾷ. — V. 3. ταῦτα μή μοι ἀτιμίας scripsi, Ahrensius ταῦτα μή ποτ' ἀτιμίας, codd. καταυτα (vel κατταῦτα) μὲν ἀτατιμήσεις. — V. 4. ὄσ' Ahrensius addidit. ib. ἔπεμψ' ἀπὺ Φωκίας Neuius, codd. ἐπιμψα πυφωκίας. — V. 5. καγ κόμων Seidlerus.

51. [26.]

Κάπαλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις ἀμπ' ἀπάλα δέρα.

52. [122.]

Γέλλως παιδοφιλωτέρα.

53. [91.]

Μάλα δὴ κεκορημένας
Γόργως.

54.

Ναρκίσσω τερενώτερον.

55. [94.]

Βρενθειῷ βασιλιῆτι.

56. [54.]

Ἔγω δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν σπολέω μέλεα.

Fr. 51. Athen. XV. p. 674. C.: Ἐκάλων δὲ καὶ οἷς περιδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους ὑποθυμιάδας. — καὶ Σαπφῶ· καὶ πολλαῖς κτλ. V. 1. κάπαλαις scripsi, ὑποθύμιδας correxi, vulgo ὑποθυμιάδας, codd ὑποθυμιάδαις. — V. 2. ἀμπ' ἀπάλα δέρα Schweighaeuserus, codd. ἄντια παλαιδίραι. Ahrensius: ἀντ' ἀπαλᾶν δερᾶν.

Fr. 52. Zenobius III. 3.: Γέλλῳ παιδοφιλωτέρα· ἐπὶ τῶν αἰώρως τελετησάντων, ἧτοι ἐπὶ τῶν φιλοτίκων μὲν, τροφῇ δὲ διωφθειρόντων αὐτά· Γέλλῳ γάρ τις ἦν παρθένος· καὶ ἐπειδὴ αἰώρως ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λίσιβιοι αὐτῆς τὸ φάντασμα ἐπιφοιτᾶν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς τῶν αἰώρων θανάτους αὐτῇ ἀνατιθέασι. Μίμνηται ταύτης Σαπφῶ. Rectius Suidas Γέλλους παιδοφιλωτέρα, itaque Ahrensius Γέλλως scripsit.

Fr. 53. Choeroboscus ap. Ald. Cornu Cop. 268.: Καὶ δηλοῦσιν αἱ χήρσαι οὕτως ἔχουσαι· τὸ δὲ ἐκ Σαπφῶς ἀμιγλόμενος μὲν τοι φέρω· καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Σαπφῶϊ· Μάλα δὴ κεκορημένη στοργᾶς. Ursinus κεκορημένος στόργος. Emendavi haec.

Fr. 54. Grammat. Cramerii Anecd. T. I. p. 413.: ἔνθεν σημειοῦται τὸ· ναρκίσσου τερενώτερον. Sapphonis haud dubie est, scripsi autem ναρκίσσω.

Fr. 55. Athenaeus XV. p. 690. E.: Σαπφῶ δὲ ὁμοῦ μίμνηται τοῦ τε βασιλείου καὶ τοῦ βρενθειοῦ, λέγουσα οὕτως· βρενθειῷ βασιλιῆτι, ita codd., vulgo βρενθειῷ βασιλιῆτι.

Fr. 56. Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 39. 27., Ἀναδράμωμεν ἐπὶ τὸ προκειμένον, παραθέμενοι τὸ τύλη, ὅπερ οὐκ ἦν παρ' Ἀττικοῖς, ἀλλὰ μίμνηται Σαπφῶ ἐν δευτέρῳ· ἐγὼ δ' ἐπὶ — μέλεα· κῦν μὲν τε τύλαγκας ἀπόπλα· οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος Apparet haec postrema ex alio quo fragmento pelita esse.

57. [79. 70.]

Καδ' δ' ἀμβροσίας μὲν
 κράτηρ ἐκέκρατο,
 Ἐρμᾶς δ' ἔλεν ὄλπιν
 θεοῖς οἰνοχόησαι
 κῆνοι δ' ἄρα πάντες
 καρχάσι' ἔχον καὶ
 ἔλειβον, ἄραντο
 δὲ πάμπαν ἐπ' ἔσλα
 τῶ γάμβρω.

58. [55.]

Δέδυκε μὲν ἅ σελάννα
 καὶ Πηληϊάδες, μέσαι δὲ
 νύκτες, παρὰ δ' ἔρχεθ' ὦρα,
 ἔγω δὲ μόνα καθεύδω.

59. [56.]

Πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἅ σελάννα,
 αἱ δ' ὡς περὶ βῶμον ἐστάθησαν.

Fr. 57. Conjunxi duo fragmenta in unum. Prius legitur apud Athen. X. p. 425. C.: Ἀλκαῖος καὶ τὸν Ἐρμῆν εἰσάγει τῶν θεῶν οἰνοχόον, ὡς καὶ Σαπφῶ λέγουσα· καδ' δ' ἀμβρ. — οἰνοχοῆσαι. et rursus cum varietate lectionis II. p. 39. A.: καὶ Σαπφῶ φησιν· ἀμβροσίας μ. κ. ἐκ. ἐρ. δ' ἑλὼν ἔρπιν θεοῖς οἰνοχοῆσων. (sed codd. ὰνοχόης vel ὰνοχόησιν). ἔστι δὲ ἔρπιν Αἰγυπτιστὶ ὁ οἶνος, καθὺ καὶ ὁ Δυκόφρων οἶδεν. V. 1. codd. exhibent κηδαμβροσίας, fortasse legendum κῆν ἀμβροσίας μὲν. — V. 3. ἔλεν Seidlerus, libri ἑλὼν. — ib. ὄλπιν Athenaeus priore loco, altero ἔρπιν. — Respicit huc etiam V. p. 192. C. confer Eustath. p. 1633. — Alterum fragmentum extat apud Athen. XI. p. 475. A.: Μνημονεύει τῶν καρχησίων καὶ Σαπφῶ ἐν τούτοις· κοινῇ δ' ἄρα πάντες κτλ. Eadem Macrobius Sat. V. 21. — V. 5. κῆνοι aliquot Athenaei et Macrobii libri. — V. 6. ἔχον, Macrobius εἶχον. — V. 7. ἄραντο Ahrensus, vulgo ἀράσαντο. — V. 8. ἐπ' addit Ahrensus. — ib. ἔσλα Macrobius, vulgo ἐσθλά.

Fr. 58. Hephaestio p. 65.: Ἐνίοτε ἐναλλάξ τὰς ἰωνικὰς ταῖς τροχαϊκαῖς παραλαμβάνουσι, ἀντὶ μὲν τῶν ἰωνικῶν ἔσθ' ὅτι τὰς δευτέρας παιωνικὰς παραλαμβάνοντες, ἀντὶ δὲ τῶν ἑσθ' ὅτι τὰς ἐπιουσιῶν τροχαϊκὰς, οἷον· Δέδυκε κτλ. V. 1. σελάννα scripsi, vulgo σελάνα.

Fr. 59. Hephaestio v. 63.: Καὶ ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος τρίμετρα βραχυκατάληκτα, τὰ καλούμενα Πραξιλλεία, ἃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰων-

60. [46.]

Κρησσαί νύ ποθ' ᾧδ' ἔμμελῶς πόδεσσιν
ᾠρχηγντ' ἀπάλοις ἀμφ' ἐρόεντα βῶμον
πόας τέρεν ἄνθος μάλαχον μάτεισαι.

61. [28.]

Ἄλλ' οὐ γάρ θέμις ἐν μοισοπόλφ οικίᾳ
θρηῆνον ἔμμεναι· οὐκ ἄμμι πρέπει τάδε.

62. [30.]

Φαῖσι δῆ ποτα Λήδαν ὑακίνθινον
πεπυκάδμενον εὐρην . . ᾧον.

63. [58.]

Ἐχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

64. [58.]

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν;

κῆν, τὴν δὲ δευτέραν τροχαϊκῆν· οἷά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σαπφοῦς· Πλήρης κτλ. V. 1. *σελάννα scripsi, legebatur σελάννα.*

Fr. 60. *Conjunct haec in unum Santenius; v. 1. et 2. legitur apud Hephaest. p. 63.: Τὰ ἀπὸ μιλζους ἰωνικά τριμετρα ἀκατάληκτα διχῶς συνέθεσαν οἱ Αἰολεῖς· τὰ μὲν γὰρ ἐκ δύο ἰωνικῶν καὶ τροχαϊκῆς ἐποίησαν βῆσους, οἷον· Κρησσαί — βῶμον. V. 3. ibidem legitur p. 65.: Παρατηρεῖν δὲ χρῆ, ὅτι τὴν πρώτην τῶν τετραμέτρων συζυγίαν καὶ ἀπὸ βραχέιας ἀρχομένην ποιοῦσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς τριμέτροις· Πόας κτλ. Sapphonis haud dubie sunt versus. — V. 2. ᾠρχηγντ' Abrensium, vulgo ᾠρχηγντ'. — V. 3. μάτεισαι unus cod., ceteri μάτωσαι vel μάτωσαι.*

Fr. 61. Maxim. Tyr. XXIV.: Ἀνθάπισται Σωκράτης τῆ Ζανθίππῃ ὀδυρομένη, ὅτι ἀπέθνησκεν, ἣ δὲ Σαπφῶ τῆ θυγατρὶ· οὐ γὰρ θέμις ἐν μοισοπόλῳ οικίᾳ θρηῆνον εἶναι, οὐκ ἄμμι πρέπει τάδε. Restituit Neuius.

Fr. 62. Etymol. M. p. 822. 39.: Ἰλίον, δεῖν γινώσκειν, ὅτι τὸ ᾧον τὸ ἰ ἔχει, ὅτι εὐρηται τὸ εἰ κατὰ διάστασιν παρὰ τῆ Σαπφοῦ· Φαῖσι — ᾧον. Cf. Zonar. p. 1879. ubi δῆ ποταμὸν ὑακ. Λήδ. legitur. Cf. Athen. II. p. 57. D : Σαπφῶ τὸ ᾧον τρισυλλάβως καλεῖ· φασι δῆ ποτε Λήδαν ᾧον εὐρεῖν. Adde Eustath. p. 1686. 49. V. 1. φαῖσι Neuius, vulgo φασι. — V. 2. εὐρην Neuius, vulgo εὐρεῖν. Deinde verbum excidit.

Fr. 63. et 64. Hephaestio p. 82.: Ἀνακλωμένον ὄντος τοῦ ἰωνικοῦ, προταχθεῖσα ἰαμβικῆ ἰξάσημος ἢ ἐπιτάσημος ποιῶ τὸ τοιοῦτον, οἷον παρὰ Σαπφοῦ· ἔχει — Ψάπφοι, τί κτλ. Diversorum carminum exordia videntur haec esse. Fr. 63. Ἀνδρομέδα κάλαν, unus cod. Ἀνδρομίδα καλὰ, fortasse scribendum: ἔχει μὲν Ἀνδρομίδα κάλαν ἀμοίβα. — Fr. 64. Ψάπφοι aliquot codd., vulgo Σαπφοῦ.

65. [50.]

Δεῦτέ νῦν ἄβραι Χάριτες, καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

66.

Πάρθενον ἀδύφωνον.

67. [128.]

*Καθνάσκει, Κυθίρη', ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θεῖμεν;
Καττύπτεσθε κόραι καὶ κατερείκεσθε χίτωνας.*

68. [21.]

'Ἐλθόντ' ἐξ ὄράω πορφυρίαν περθόμενον χλαμύν.

69. [22.]

Βροδοπάχες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

Fr. 65. Hephaest. p. 52.: Τετραμέτρα δὲ (χοριαμβικά), ἃ καὶ συνέγεστέρα ἐστίν, οἷα ταυτὶ τὰ Σαπφούς· Δεῦτε νῦν κτλ. Scholiasta ad illum locum δεῦτέ νῦν, quod verum videtur, quamquam Horatius illo loco ditrochaicum usurpavit. Eundem versum attulit Attilius Fortunat. p. 359.

Fr. 66. Attilius Fortunat. p. 359. Sappho: παρθ. ἀδ. quod videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 65.

Fr. 67. Hephaestio p. 59.: Τῶν δὲ τετραμέτρων τὸ μὲν καταληκτικὸν καθαρόν ἐστι τὸ τοιοῦτον· καθνάσκει κτλ. Sapphonis esse probabiliter conjicias ex Pausania IX. 29. 3.: Σαπφὴ ἢ Λισβία τοῦ Οἰκόλιου τὸ ὄνομα ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ Πύμφου μαθοῦσα, Ἄδωνι ὁμοῦ καὶ Οἰτόλιον ᾔσε. Ceterum conferas Fr. 108., quod fortasse huc pertinet, ita ut ephymnium fuerit. V. 1. καθνάσκει Hotchkis, vulgo καταθνάσκει. — ib. Κυθίρη' unus cod., vulgo Κυθίρει'.

Fr. 68. Pollux X. 124.: Πρώτην δὲ φασὶ χλαμύδα ὀνομάσαι Σαπφὴ ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος εἰποῦσαν· ἐλθόντ' ἐξ ὄρ. π. ἔχοντα προίμενον χλαμύν. Respicit huc Ammonius p. 147. ed. Valken. — πορφυρίαν codd., vulgo πορφυρία. ἔχοντα delevit Bentlejus, περθόμενον conjecit Seidlerus.

Fr. 69. Argument. Theocrit. XXVIII.: Γέγραπται Λιολίδι διαλέκτῳ, παρὰ τὸ Σαπφικὸν ἑκκαίδεκασύλλαβον, τὸ βροδοπήχες κτλ. Respicit Philostr. Epist. 72.: Ἡ Σαπφὴ ὁμοιοῦ τὸ βρόδον καὶ τοῖς τῶν Χαρτίων πήχεσιν, ἐπειδὴν ἀποδύση σφῶν τῆς ἀλένας. Cf. Eustath. Od. p. 1429. 58. βροδοπάχες Schneidewinus scripsit.

70. [24.]

"*Άγε δια χελύνη, λέγε, φωνάσσα δὲ γίνεο.*

71. [88.]

... ὁ δ' "*Άρευσ φαῖσί κεν Ἄφαιστον ἄγην βία.*

72. [15.]

... πόλλα δ' *ἀνάριθμα ποτήρια
καλαίφεις.*

73. [19.]

*Κατθανοῖσα δὲ κείσῃ, οὐδ' ἔτι τις μναμοσύνα σέθεν
ἔσσειτ' οὐδέποτ' εἰς ὕστερον· οἱ γὰρ πεδέχεις βροδῶν
τῶν ἐκ Πιερίας, ἀλλ' ἀγάνης κῆν Ἄϊδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύνων ἐκπεποταμένα.*

Fr. 70. Hermog. T. III. p. 317.: "Όταν τὴν λύραν ἐρωτᾷ ἡ Σαπφῶ καὶ ὅταν αὐτὴ ἀποκρίνηται, οἶον· ἄγε χέλυ διά μοι (unus cod. ἄγε δὴ χέλυ, omisso μοι) λέγει φωνάσσα δ. γ. καὶ τὰ ἐξῆς. Eustath. p. 9. 41.: "Όμηρικῶς δὲ πῶς καὶ ἡ λυρική Σαπφῶ σχηματίζουσα τῇ κιθάρᾳ ἐγκλιύεται· ἄγε μοι δια χέλυ, φωνάσσα γένοιο. *Δια χελύνη Blomfieldius scripsit, conf. Orion. p. 20.: ὡς παρὰ Σαπφοῖ χελώνη χελύνη.* — φωνάσσα Blomfieldius restituit.

Fr. 71. Priscian. T. II. p. 284. ed. Krehl.: „In quibusdam es productam terminantibus Graeci poetae eus pro es protulerunt. — *Δαρεὺς pro Δάρης ut Sappho: ὁ Δαρεὺς φησαι κεναφης τουαγηρβια.* alii codd. ὁ δαρῆς et φαισει et ἄγειν. ὁ δ' "*Άρευσ Neuius, Ἄφαιστον Hermannus, φαῖσί κεν et ἄγην ego emendavi.*

Fr. 72. Aten. XI. p. 460. D.: Καὶ Σαπφῶ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἔφῃ· *Πολλά κτλ.* — V. 2. *καλαίφεις corruptum est.*

Fr. 73. Stobaeus IV. 12.: *Σαπφοῦς πρὸς ἀπαίδευτον γυναῖκα· Κατθανοῖσα κτλ.* Adde Plutarch. Praec. Conj. fin. *Ἡ Σαπφῶ διὰ τὴν ἐν τοῖς μέλει καλλιγραφίαν ἐφρόνει τηλικούτον, ὥστε γράφαι πρὸς τινα πλουσίαν· Κατθανοῖσα δὲ κείσειαι, οὐδέ τις μνημοσύνα σέθεν ἔσσειται· οὐ γὰρ μετέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίης.* Sympos. III, 1. c. 2.: "Ότι γε ταῖς Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στίφανος ἐπιπήμιστα, μνησθῆναι μοι δοκῶ Σαπφοῦς λεγούσης πρὸς τινα τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν· *Κατθανοῖσα δὲ κ., οὐ γὰρ μ. ῥ. τῶν ἐκ Π. Aristid. T. II, p. 508. Dind. Οἶμαι δὲ σε καὶ Σαπφοῦς ἀκηκοῖναι πρὸς τινα τῶν εὐδαιμόνων δοκουσῶν εἶναι γυναικῶν μεγαλαυχουμένης, καὶ λεγούσης, ὡς αὐτὴν αἱ Μοῦσαι τῷ ὄντι ὀλβίαν τε καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδ' ἀποθανούσης ἔσται λήθη.* V. 1. *κείσῃ scripsi, Plutarchus et Stobaei codd. κείσειαι, vulgo κείσθαι. ib. οὐδ' ἔτι τις Spengelius; Stob. οὐδέποτε, Plutarch. οὐδέ τις.* — V. 2. *εἰς addidit Grotius.* — *ib. πεδέχεις Plutarchi codd. altero loco, vulgo μετέχεις. ib. βροδῶν Brunckius, vulgo ῥόδων. Cf. Orion. p. 140.*

74.

Οὐδ' ἴαν δοκίμοι προσίδουσιν φάος ἀλίω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάριθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.

75. [23.]

Τίς ἀγροῖωτιν ἐπεμμένα
σπόλαν . . . θέλγει νόον . . .
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκε' ἔλκην ἐπὶ τῶν σιγύρων;

76.

"Ἡρων ἐξειδάξ' ἐκ Γυάρων τῶν τανυσίδρομον.

77. [29.]

. . . . Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τῶν φρέν' ἔχω . . .

78. [42.]

Ἐυμορφότερα Μνασιδίκα τὰς ἀπάλας Γυρίνως,
ἀσαροτέρας οὐδάμα πω ῥαννα σέθεν τύχοισα.

Fr. 74. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 13.: εἰ Σαφῶ οὕτως ἀπεφήματο· Οὐδ' ἴαν δοκίμοι κτλ. ubi Ahrensius δοκίμοι scripsit. Est haud dubie ex eodem carmine, ex quo Fr. 73.

Fr. 75. Athen. I. p. 21. C.: Σαφῶ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει· τίς δ' ἀγροῖωτις (sed eodd. ἀγροῖωτις) τοι θέλγει νόον οὐκ ἐπ. κτλ. Cf. Eustath. p. 1916. 49. ubi ἀγροῖωτις legitur et τοι omissum est, Philemon p. 107. ubi ἀγροῖωτις scriptum. Respicit huc Maxim. Tyr. XXIV.: Κομωδεῖ Σωκράτης σχῆμά που καὶ κατάκλιον σοφιστοῦ, καὶ Σαφῶ· τίς δ' ἀγροῖωτιν ἐπεμμένα σπόλην, quae germana videntur. V. 1. δ' deletit Ahrensius. — V. 2. σπόλαν Hermannus. Indicavi lacunam. — V. 3. ἔλκην Schneidewinus, alii, vulgo ἔλκειν.

Fr. 76. Choeroboscus Ald. Cornu Cop. p. 268.: Τὴν αἰτιατικὴν οἱ Αἰολεῖς καὶ μόνοι προσθέσει τοῦ ἄ ἐποιοῦν τὴν Ἀητῶν, ὡς καὶ ἡ χρῆσις δηλοῖ· ἦρων ἐξειδάξε γυάρων τὴν ἀννοδρόμον· αἰτιατικῶς γὰρ ἴστιν ἀπὸ εὐθείας τῆς ἠρώ. Sapphonis haud dubie est: scripsi ἐξειδάξ' ἐκ Γυάρων. et deinde τῶν τανυσίδρομον.

Fr. 77. Etym. M. p. 2. 45.: Ἀβακῆς· κέχηται ἀντὶ Σαφῶ, οἶον· Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων ὄργων (Ursinus παλιγκοτος ὄργων) ἀλλ' ἀβακὴν τῶν φρένα ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἠσύχιον καὶ φρέον. Emendavit Neuius.

Fr. 78. Hephaestio p. 64.: Καὶ τετράμετρα δὲ ἀπὸ μείζονος ἰωνικὰ ἀκατάληκτα διαφόρος συνέθεσαν· καὶ γὰρ τρισὶν ἰωνικαῖς μίαν τροχαικὴν τὴν τελευταίαν ἐπήγαγον· καλεῖται δ' Αἰολικόν, ὅτι Σαπφῶ πολλῶ ἀντὶ ἐχρήσατο, οἶον· Εὐμ. κτλ. V. 1. Γυρίνως Neuius, alii; libri

79. [44.]

Σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, πέρθεσθ' ἐράταις φόβοισιν
 ὄρπακας ἀνήτιοι συνέρρειοι ἀπάλαισι χέρσιν·
 εὐάνθεις ἅπαν γὰρ πέλεται κεῦχαρι ταῖς μακαίραις
 μᾶλλον προτόρη· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

80. [43.]

Ἐγὼ δὲ φίλημ' ἀβροσύναν . . . καὶ μοι
 τὸ λάμπρον ἔρωσ ἀέλιω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

81. [10.]

. . . Ἀποθναίσκην κάκον· οἱ θεοὶ γὰρ
 οὕτω κερίκασιν . . . .

γυρίνω, γυρίνω, ἀργυρίνω, γηρήνω. Choeroboscus Aldi 268. B.: Καὶ πάλιν Ἀμορφότερον Μναῖδος, καὶ τῆς ἀπλῶς πυρινῶς. ἴστω ἢ Μνήης αὐτῆ καὶ ἢ Πυρινῶ ὀνόματα κύρια. Cf. Etym. M. 243. 51. Γυρινῶ· ὄνομα κύριον Λισβίας κόρης. εἰρηται παρανόμως παρὰ τὸ γυρίνος, ὃ δηλοῖ τὸν βασιλέα, Γυρινῶ, ὡς ἔρατος Ἐρατώ, καὶ κλέος Κλειῶ καὶ Κλειῶ. Maximus Tyr. XXIV. Γύριναν vocat. — V. 2. ἀσαροτίρας Neuius. Vulgo ἀσαροτίρα σοῦ δ' ἄμ' ἐπόρησαν σέθεν τυχοῖσα· codd. ἀσ. σ. δ' ἄμ' ἐπ' ὤρασε σέθεν τυχοῖσα· vel ἀσαροτίρα σουδαμῆ παρὰ σέθεν τυχοῖσαν. ib. πω ῥαννα Blomfieldius, Ahrensius conjecit οὐδαμ' ἔτ' ὠ ῥαννα. ib. τύχοῖσα, Blomfieldius τύχοις ἄν. Dubito an hi versus recte conjungantur.

Fr. 79. Athen. XV. p. 674. E.: Σαπφῶ ἀπλοῦστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τοῦ στεφανοῦσθαι ἡμῶς λέγουσα τάδε· σὺ δὲ στεφάνοις ὠδिका παρθεσθ' ἐρ. φ. ὁ. ἀνήτιοι συνέρρειοι ἀπαλλαγέση (unus cod. ἀπαλλαγίση) χ. εὐάνθεια γὰρ π. καὶ χάριτες (unus cod. χάρις) μάκαιρα μ. προτέρηνα στεφάνω τοῖσι (vel στεφανώτοισι) δαπυστρέφονται, ὡς εὐανθίσταρον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς θεοῖς παραγγέλλει στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας. — V. 1. ὦ Δίκα Welkerus, πέρθεσθ' Seidlerus. — V. 2. ἀνήτιοι Ahrensius, συνέρρειοι scripsi, Ahrensius συνόρρειοι, Schneidewinus συνειρρείοι conjecerunt, ἀπάλαισι Casaubonus. — V. 3. εὐάνθεις ἅπαν et κεῦχαρι ταῖς μακαίραις scripsi. — V. 4. προτόρη Seidlerus, ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται Casaubonus, nisi forte praestat: ἀστεφανώτοις γὰρ ἀπυστρέφονται.

Fr. 80. Athen. XV. 687. A.: Σαπφῶ, γυνὴ μὲν πρὸς ἀλήθειαν οὕσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἀβροσύνης ἀφελείν λέγουσα ὡς· Ἐγὼ δὲ φίλημ' κτλ. φανερόν ποιοῦσα πᾶσιν ὡς ἢ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ καλὸν εἶχεν αὐτῆ. ταῦτα δ' ἐστὶν οἰκία τῆς ἀρετῆς. — V. 1. codd. φιλήμμη ὄβρ. vel φιλήμμη βροσύναν. — V. 2. ἔρωσ Schneidewinus, vulgo ἔρος. Nisi forte legendum: καὶ γὰρ ἔμοι τὸ λάμπρον ἔρος γλυκίρω ἀέλιω καὶ τὸ καλὸν λέλογχεν.

Fr. 81. Aristotel. Rhetor. II. 23.: οἷςπερ Σαπφῶ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκην κάκον· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κερίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν. Si-

82. [54.]

Καμ μὲν τὲ τύλαν κασπολέω.

83. [45.]

Ὁ πλοῦτος ἄνευ τᾶς ἀρετάς οὐκ ἀσίγητος πάροικος,
ἀ δ' ἀμφοτέρων κρᾶσις ἔχει εὐδαιμονίας τό γ' ἄκρον.

84. [72.]

Αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα.

85.

Λαύοις ἀπάλας ἐτάρας
ἐν στήθεσιν . . . .

86. [77.]

Λεῦρο δηῦτε Μοῖσαι, χρύσιον λίποισαι.

millia Gregor. in Hermogen. T. VII. p. 1153.: οἶόν φησιν ἡ Σαπφώ, ὅτι τὸ ἀποθνήσκειν κακόν· οἱ θεοὶ γὰρ τοῦτο κεκρίκασιν· ἀπέθνησκον γὰρ ἄν, εἴπερ ἦν καλὸν τὸ ἀποθνήσκειν. At extrema haec non sunt Sapphonis. ἀποθναλσκην et κεκρίκασιν Ahrensius.

Fr. 82. Herodianus περὶ μου. λέξ. p. 39.: τὸ τύλη — μέμνηται Σαπφῶ ἐν δευτέρῳ. — κἂν μὲν τε τύλαγκας ἀσπόλια. οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος. quae emendavi et separavi a Fr. 56. conferas Hesygium: Κασπολίω, ὑποστρέφω, ubi Hermannus ἐπιστορίσω correxit.

Fr. 83. Schol. Pind. Olymp. II. 96.: καὶ Σαπφῶ· πλοῦτος ἄνευ κτλ. V. 1. affert idem ad Pyth. V. 1. et Olymp. II. 96.: Καὶ Σαπφῶ· ὁ πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς οὐκ ἀγαθὸς σύνοικος. — τὰς addidit Neuius, ἀρετᾶς idem scripsit, vulgo ἀρετῆς. — V. 2. ἀ δ' scripsi, vulgo ἡ δ' ἐξ. ib. ἔχει εὐδαιμονίας τό γ' ἄκρον scripsi, vulgo εὐδαιμονίας ἔχει τό ἀκρόν.

Fr. 84. Herphaestio p. 85.: Δύναται καὶ εἰς τρίτον ἀνάπαιστον διαιεῖσθαι, εἰ ἀπὸ σπονδείων ἄρχοιτο, οἶον τὸ Σαπφῶς· Αὐτὰ δὲ σὺ Κ. τοῦ προσδιακοῦ ἐν καὶ τοῦτο εἶδος, τὸ ἐξ ἰωνικοῦ καὶ χοριαμβικοῦ συγκείμενον.

Fr. 85. Etym. M. p. 250. 10.: Λαύω, τὸ κοιμᾶμαι· Σαπφῶ· Λαύοις ἄπ. κτλ. λέγει δὲ Ἡρωδιανός, ὅτι ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ Σαπφῶ. Sapphonis fortasse est, quod legitur ap. Herphaest. p. 63.: οἶον·

Ἥρην ποτὶ φασιν Δία τὸν τερπικέρανον.

Fr. 86. Herphaestio p. 102.: Τὸ ἐξ ἰθυφαλλικῶν δύο ἡ Σαπφῶ πεποίηκε· Λεῦρο κτλ. δηῦτε, legebatur δηῦτε vel δεῦτε. χρύσιον Ahrensius, vulgo χρύσειον.

87. [76.]

Ἔστι μοι κάλα πάϊς, χρυσοῖσιν ἀνθήμοισιν
ἐμφέρην ἔχουσα μόρφαν, Κλαῖς ἀγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἔγω οὐδὲ Λυδίαν παῖσαν οὐδ' ἐράνναν.

88. [53.]

Ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήα.

89. [52.]

Τί με Πανδίονις, ὦ ῥαννα, χελίδων.

90. [57.]

Τριβώλετερ· οἶ γὰρ Ἀρχάδεσσι λῶβα.

91. [32.]

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον,
πόθῳ δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφρόδιταν.

Fr. 87. Hephaestio p. 95.: Ἄλλο ἀσυνάρτητον ὁμοίως κατὰ τὴν πρώτῃν ἀντιπάθειαν, ἐκ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἰαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς, ὅπερ ἐάν παραλλάξῃ τὴν τομὴν, γίνεται τροχαϊκὸν προκαταληκτικόν· ἔστι κτλ. Τοῦτων δὲ τὸ μὲν δευτέρον δηλὸν ἔστιν ἀπὸ τῆς τομῆς, ὅτι οὕτως σύγκειται, ὡς προείρηται, ἐκ τοῦ τροχαϊκοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τοῦ ἐφθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ. Sapphonis haec esse apparet. V. 1. χρυσοῖσιν Ahrensium, vulgo χρυσοῖσιν. — V. 2. ἐμφέρην scripsi, vulgo ἐμφορῆ. ib. ἔχουσα Blomfieldius, vulgo ἔχουσα. ib. Κλαῖς ἀγαπάτα Neuius, vulgo Κλαῖς ἀγαπατά. Hephaestio videtur ἂν Κλαῖς ἀγαπάτα legisse. — V. 3. οὐδέ, aliquot codd. οὐ. ib. παῖσαν Ahrensium, vulgo πᾶσαν. ib. ἐράνναν videtur Sappho Lesbium vocavisse, conf. Mosch. III. 90.

Fr. 88. Hephaestio p. 69.: Τῶν τριμέτρων ἰωνικῶν ἀνακλωμένων τὸ μὲν ἀκατάληκτον Ζαελεξάμαν κτλ. παρὰ τῆ Σαπφοῦ. Ζαελεξάμαν unus cod., vulgo προσιλεξάμην, Schol. προσιλεξάμαν. Κυπρογενήα Bentlejus, unus cod. Κυπρογέννα, vulgo Κυπρογενεία.

Fr. 89. Hephaestio p. 66.: Ὅλα ἄσματα γέγραπται ἰωνικά, παρὰ Σαπφοῦ· τί με κτλ. ὦ ῥαννα Is. Vossius, vulgo οἶράνα.

Fr. 90. Hephaestio p. 63.: Τῶν ἰωνικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἄνια καὶ ἐκ μιᾶς ἰωνικῆς καὶ δύο τροχαϊκῶν, οἷον· Τριβ. κτλ. Locus obscurus, τριβώλετερ ex hoc loco affert Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1239.

Fr. 91. Hephaestio p. 60.: Ἔστι δὲ πικρὸν ἐν τοῖς ἀντισπαστικαῖς τετραμέτροις καταληκτικοῖς τὸ τὴν δευτέραν μόνην ἀντισπαστικὴν ἔχον, ᾧ μέτρον ἔγραψεν ἄσματα καὶ Σαπφῶ ἐπὶ τοῦ ἑβδόμου· Γλυκεία κτλ. V. 1. affert etiam Etym. Gud. p. 316. 35., ubi καὶ οὕτως scriptum,

92. [60.]

Ἐγὼ δ' ἐμαύτα τοῦτο σύννοϊδα.

ΕΠΙΘΑΛΛΑΜΙΑ.

93. 94. 95. [73. 69. 35.]

Ἴγροι δὴ τὸ μέλαθρον (Ἰμῆναον) ἀξίωρετε τέκτονες ἄνδρες,
(Ἰμῆναον)

γάμβρος ἐξέρχεται ἴσος Ἄρηι, μεγάλω πόλυ μείζων
πέφροχος, ὡς ὅτ' αἰοῖδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδαποῖσιν.

* * *

Confer etiam Etym. M. p. 505. et Zonaras p. 1190. κρέκην unus cod., vulgo κρέκιν.

Fr. 92. Apollon. de Pronom. p. 324. B.: ἔγων Αἰολιῖς βαφίως· ἔγων δ' ἔμ' αὐτα τ. σ. Σαυφώ. Fortasse scribendum συννώϊδα. Prorsus alio modo idem hoc fragm. affert p. 363. A: Καὶ παρὰ τοῖς Αἰολικοῖς δὲ ὡς ἐν παραθέσει ἀνγνωσθῆ· ἔμ' αὐτα τοῦτ' ἔγων σύννοϊδα.

Fr. 93. 94. 95. — Fr. 93. Conjuncti haec, quae divisim legebantur. Namque v. 1. et 2. afferunt Hephaest. p. 129.: "Ὅταν δὲ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφῆν, ἀλλὰ μετὰ σίχον κήταις, παραλαμβάνομενον ἄλλω σίχῳ, μισύμνιον καλεῖται τὸ ποίημα, οἷόν ἐστι τὸ παρὰ Σαυφοῦ· Ἔψοι — ἴσος Ἄρηϊ. et Demetr. de Eloq. CLXVIII. Ἔστι δὲ τις ἰδίως χάρις Σαυφικῆ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τι ἱποῦσα μεταβάλλεται καὶ ὥσπερ μετασθῆσθ' οἷον· Ἔψι δὴ, φησί, τὸ μ. αἰείρατε, τέκτονες· γάμβρος ἐξέρχεται ἴσος Ἄρηϊ, ἀνδρὸς μεγάλου πολλῶ μείζων· ὥσπερ ἐπιλαμβάνομενη ἰαντιῆς, ὅτι ἀδυνατῶ ἐχρηάτο ἐπιβολῆ, καὶ ὅτι οὐδεὶς τῷ Ἄρηϊ ἴσος ἐστὶ. V. 1. Ἴψοι scripsi, vulgo ἕψοι, ἕψοι, ἕψοι. ib. Ἰμῆναον bis Welckerus, Hephaest. Ἰμῆναιον, sed libri Ἰμῆναιον. ib. ἀξίωρετε Bentlejus, libri αἰείρατε, αἰείρατε, αἰείρα τ. ib. τέκτονες Ahrensius, vulgo τέκτονες. — V. 2. ἐξέρχεται Seidlerus. ἰχεται Heph., ἐξέρχεται Demetr. ib. ἴσος, Ahrensius ἴσος. ib. Ἄρηι scripsi, vulgo Ἄρηϊ. ib. ἀνδρὸς, quod additum est apud Demetrium, eieci. ib. μεγάλω πόλυ Neuius, vulgo μεγάλου πολλῶ. — V. 3. adieci ex Demetrio de Eloq. CXLVI. Ἐκ παραβολῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξίχοντος ἀνδρὸς ἢ Σαυφώ φησιν· Πιέφροχος κτλ. ἐνταῦθα γὰρ χάρις ἱποίησαν ἢ παραβολῆ μάλλον ἢ μίγισθος· καίτοι ἐξῆν ἱπεῖν, πέφροχος ὥσπερ ἢ σελήνη τῶν ἄλλων ἄστρων, ἢ ὁ ἥλιος ὁ λαμπρότερος, ἢ ὅσα ἄλλα ἐστὶ ποιητικώτερα. Confer Eustathium ad Il. p. 741, 23. Αἴλιος Διονύσιος τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾧ δὸν Τερπανδρὸν φησιν ἢ Εὐδαιμονίδην ἢ Ἀριστοκλείδην. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ Μετὰ Λέσβιον ᾧ δὸν τὸν Τερπανδρὸν φησὶ δηλοῦν. ἐκαλοῦντο δὲ φασὶ καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν πρῶτον μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἶτα εἰ τις ἄλλος παρὰ Λέσβιος, εἶδ' οὕτως εἰ λοιποὶ Μετὰ Λ. ᾧ δὸν, τὸν

Ὅσον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρω ἐπ' ὕσθω
 5 ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ· λελάθοντο δὲ μαλοδρόπης,
 οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐφίκεσθαι.

* * *

Ὅσαν τὰν ὑακίνθον ἐν ὄρεσι ποιμένες ἄνδρες
 πόσσι καταστειβούσι, χάμαι δὲ τε πόρφυρον ἄνθος.

ἀπλῶς δηλαδὴ *Λισβιον*. — Fr. 94. Scholiasta Hermog. T. VIII. p. 883. ed. Walz. V. 1. γλυκύμαλον Schol. Theocr. XI. 39.: τὸ γλυκύμαλον ἴσθι καὶ μήλου γένος. Σαπφῶ· γλυκύμαλον ἐρεύθεται ὡς ἄκρω ἐπ' ὕσθω. Schol. Herm. γλυκὺ μᾶλλον. ib. ἐρεύθεται unus cod., alii εὐρέθεται, εὐρύσκεται. ib. ὕσθω Blomfieldius, vulgo ὄσθω. — V. 2. μαλοδρόπης, alii codd. μελαδροπῆς. Respexit huc Himerius l. 4.: Τὰ Ἀφροδίτης ὄργια οἱ ποιηταὶ παρήκαν τῇ Λισβίᾳ Σαπφοῖ, καὶ ᾄδειν πρὸς λύραν καὶ ποιῆν τὸν θάλαμον, ἢ καὶ εἰσῆλθε μετὰ τοὺς ἀγῶνας εἰς θάλαμον, πλῆκει παστυδα, τὸ λέχος στρώννυσι, γράφει παρθένους, νυμφίον ἄγει καὶ Ἀφροδίτην ἐφ' ἄσμα Χαρίτων καὶ χορὸν Ἑρώτων συμπαιστορα. καὶ τῆς μὲν ὑακίνθῳ τὰς κόμας σφίγγασα, πλὴν ὅσαι μισώποισ μερίζονται, τὰς λοιπὰς ταῖς αὐφαῖς ἀφῆκεν ὑποκυμαίνων, εἰ πλῆττοιων. τῶν δὲ τὰ πῆρα καὶ τοὺς βοστρύχους χρυσοῦ κοσμήσασα, πρὸ τοῦ δίφρου σπειύδα πολιτεύοντα καὶ δῆδα κινούντας μετάρσιον. Et maxime huc pertinet l. 16.: Σαπφοῦς ἦν ἄρα μήλω μὲν εἰκάσαι τὴν κόρην, τοσοῦτον χαρισαμένην τοῖς πρὸ ὄρας δρέψασθαι σπειύδουσα, ὅσον ἄκρω τοῦ δακτύλου γένεσθαι, τῷ καθ' ὄραν τρυγᾶν τὸ μῆλον μέλλοντι τηρῆσαι τὴν χάριν ἀμάζουσαν, τὸν νυμφίον τε Ἀχιλλεῖ παρομοιωσαι καὶ εἰς ταῦτον ἀγαγεῖν τῷ ἦρω τὸν νεανίσκον ταῖς πράξιαι. Praeterea I, 19.: Φέρε οὖν εἴσω τοῦ θαλάμου παρμαγαόντες τὸν λόγον ἐντυχεῖν τῷ κάλλει τῆς νύμφης πείσομεν. Ὡ καλή, ὦ χαρίεσσα, πρέπει γὰρ σοὶ τὰ τῆς Λισβίας ἐγκώμια. quod ipsum ex hoc Sapphus hymenaeo petitum videtur:

Ὡ κάλα, ὦ χαρίεσσα.

et fortasse Longus Pastoral. III, p. 105. Schaefer.: Καὶ ἐν μῆλον ἐπέπετο ἐν αὐτοῖς ἄκροις ἀκροτάτον, μίγα καὶ καλόν, καὶ τῶν πολλῶν τὴν ὑσθίαν ἐνίκα μόνον. Ἐδείσαν ὁ τρυγῶν ἀνελθεῖν, ἡμῆλοι καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐφύλαττε τὸ καλὸν μῆλον ἐρωτικῶν ποιμῆνι. — Fr. 95. Sapphoni vindicavi, nam omissio poetae nomine leguntur ap Demetrium de Eloc. CVI.: Τὸ ἐπιφώνημα καλούμενον ὀρίζοιτο μὲν ἂν τις λέξιν ἐπικοσμούσαν· ἔστι δὲ τὸ μεγαλοπρεπέστατον ἐν τοῖς λόγοις· τῆς γὰρ λέξεως ἢ μὲν ὑπηρετεῖ, ἢ δὲ ἐπικοσμεῖ· ὑπηρετεῖ μὲν ἢ τοιαῦτα· Ὅσαν — καταστειβούσι. ἐπικοσμεῖ δὲ τὸ ἐπιφρόνιμον τὸ· χάμαι δὲ τε κτλ. ἐπενήγχεται γὰρ τοῖτο τοῖς προσηνηγμένοις κόσμος σαφῶς καὶ κάλλος. V. 1. ὄρεσι Ahrensius, vulgo οὖρεσι. — V. 2. καταστειβούσι Schneidewinus, vulgo καταστειβούσι. Excidissé videtur deinde κάππεσον vel simile quid.

96. [68.]

Ἔσπερε, πάντα φέρεις, ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὖτως·

97.

Ἄϊ πάρθενος ἔσομαι.

98.

Δώσομεν, ἦσι πάτηρ.

99. [38. 110.]

Θυρώρω πόδες ἐπτορόγνιοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεμπεβόηα,
πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

Fr. 96. Etymol. M. p. 174. 47.: Σαπφώ· Ἔσπερε, πάντα φέρων κτλ. eadem ib. p. 384. et Etym. Gud. p. 212. 43. et 445. 3. ubi recte φάσπερε legitur, denique Schol. Eurip. Orest. 1252. Crameri Anecd. II. 444. 17. Scripsi autem φέρεις (Ahrensius φόρεις) ex Demetrio, qui hunc locum respexit de Eloc. CXLI.: Χαριωνίζεται δὲ ποτε Σαπφῶ καὶ ἐξ ἀναφορᾶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἐσπέρου· Ἔσπερε πάντα φέρεις, φησί, φέρεις ὄϊν, φέρεις αἶγα, φέρεις ματέρει καὶ ἰδα. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἡ χάρις ἐστὶν ἐκ τῆς λέξεως τῆς φέρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναφερομένης. quae frustra restituere conantur. Respicit huc Himerius Or. XIII. 9. et fortasse III. 2. et 17.

Fr. 97. Crameri Anecd. I, 71. 19.: Αἰολεῖς τριχῶς· Ἄει π. ἔσομαι· καὶ αἰὲ καὶ αἰέν. Prius Schneidewinus, alterum Ahrensius correxit.

Fr. 98. Crameri Anecd. I. 190. 19. Ἦσι, δώσομεν ἦ. π., φησὶν ἡ Σαπφώ, ἣ τὸ δὲ λέγει Ἀλκμάν ἀντὶ τοῦ ἦσιν. Prius ἦσι Grammatici est.

Fr. 99. Hephaestio p. 41.: Τὸ Αἰολικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν εἰς διαύλλαβον· Θυρωρῶ κτλ. Demetrius de Eloc. CLXVII.: Σκώπτει Σαπφῶ τὸν ἀγροίκον νυμφίον καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν τοῖς γάμοις εὐτελέστατα καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμασι μᾶλλον ἢ ἐν ποιητικοῖς. ὥστε αὐτῆς μᾶλλον ἐστὶ τὰ ποιήματα ταῦτα διαλέγεσθαι, ἢ ἄδειν, οὐδ' ἂν ἀρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ μή τις εἴη χορὸς διαλεκτικός. Ex hoc carmine videtur petitum, quod habet Synesius Epist. III. p. 160.: Ὁ δὲ ἀδικούμενος Ἀρμόνιος ἐστὶν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατήρ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφώ, τὰ μὲν ἄλλα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ γεγόμενος, ἀλλ' ὑπὲρ εὐγενείας ἀμφισβητῶν τῷ Κέρκωπι διετίλεσεν. — V. 1. ἱπτορόγνιοι Hotchkisius, codd. ἱπτορόγιοι, ἐπτορόγνιοι, ἐπταόργνιοι. — V. 2. πεμπεβόηα Schneidewinus, vulgo πεντεβόηα, libri πεντεβόηα, Turneb. πενταβόηα.

100. [63.]

Ὀλβιε γάμβρε, σοῖ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄρασο,
ἐκτετέλεστ', ἔχεις δὲ πάρθενον, ἂν ἄρασο.

101. [64.]:

Μελλίχροος δ' ἐπ' ἰμέρτω κέχυται προςώπω.

102. [41.]

Ὁ μὲν γὰρ κάλος, ὅσον ἴδην, πέλεται ἀγαθος,
ὁ δὲ κάγαθος αὐτίκα καὶ κάλος ἔσσεται.

103. [71.]

Ἴηρ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

104. [78.]

Χαίροισθα νύμφα, χαιρέτω δ' ὁ γάμβρος.

105. [34.]

Τίω σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως εἰκάσδω;
ὄρακι βραδίνω σε κάλιστ' εἰκάσδω.

Fr. 100. Hephaestio p. 120.: Καὶ τὸ ἐκ χοριαμβικῶν ἐφθνημορῶν τῶν εἰς τὴν ἱαμβικὴν κατακλιῖδα ἢ Σαπφῶ· Ὀλβιε κτλ. V. 1. 2. ἄρασο Ahrensus, libri ἀρῶι, ἄρας, ἀρᾶδ', ἄρας.

Fr. 101. Hephaestio p. 102.: Καὶ ὁ πῦς συνῆψε τὴν λέξιν· Μελλίχροος δ' ἐφ' ἰμ. κτλ. μελλίχροος Schneidewinus, codd. μελιχροος, μελίχρος, μελιχρους. ib. ἐπ' codd., vulgo ἐφ'. Videtur ex eodem carmine, ex quo Fr. 100.

Fr. 102. Galenus Protr. c. 8.: Ἄμεινον σὺν ἔστιν, ἐγγωκότας τὴν μὲν τῶν μειρακίων ὄραν τοῖς ἡρνοῖς ἄνθεισιν ἰοικῦιαν, ὀλιγοχρόνιον τε τὴν τέρψιν ἔχουσαν, ἐπαινεῖν καὶ τὴν Λεσβίαν λέγουσαν· Ὁ μὲν γὰρ κ. ὅσον ἴδειν πέλεται, ὁ δὲ κάγ. ἄ. καὶ κ. ἔσται V. 1. ἀγαθος adjeci, Hermannus κάλος. — V. 2. ἔσσεται Hermannus, vulgo ἔσται.

Fr. 103. Apollonius de Conj. in Bekk. An. T. II. p. 490.: Ἄρα· οὗτος κατὰ πᾶσαν διάλεκτον ὑπεσταλμένης τῆς κοινῆς καὶ Ἀπικῆς ἡρα λέγεται. Ἴηρ' ἔτι παρθενίης ἐπ., Σαπφῶ. Schol. Dionys. Thrac. ib. p. 968. Ὁ ἄρα ἐρωτηματικὸς ὢν μῆνυει τὸ ἄ, συλλογιστικὸς δὲ βραχύνει· τρέπεται δὲ ἐκατέρου τὸ ἄ εἰς ἦ, τὸ μὲν μακρὸν παρ' Αἰολεῦσιν οὕτως· Ἴηρ' ἔτι παρθενιᾶς ἐπ. παρθενίας scripsit Hermannus.

Fr. 104. Hephaestio p. 25.: Καταληκτικὰ καλεῖται μέτρα, ὅσα μμειωμένον ἔχει τὸν τελευταῖον πόδα· οἷον ἐπὶ ἱαμβικοῦ· Χαίροισθα κτλ. χαίροισθα Neuius correxit.

Fr. 105. Hephaestio p. 41.: Αἰολικὰ πεντάμετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον· Τίω κτλ. V. 1. τίω Neuius, codd. τίω, Pauwius τίνω, V. 2. κάλιστ' scripsi, vulgo μάλιστ'.

106. [49.]

. . . . Χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, χαῖρε πόλλα.

107. [65.]

Οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα παῖς, ὧ γάμβρε, τοαύτα.

108. 109.

Ἵμεν' Ὑμήναον.
Ὡ τὸν Ἀδώνιον.

110. [51.]

A. Παρθενία, παρθενία, ποῖ με λιποῖς' ἀποίχη;
B. Οὐκέτι σ' ἤξω, . . ὧ παρθενέ σ' οὐκέθ' ἤξω.

Fr. 106. Servius Virg. Georg. I. 31. *Generum pro marito positum multi accipiunt juxta Sappho quae in libro, qui inscribitur Ἐπιθαλάμια, αἰτ χαῖρε κτλ. ἀντὶ τοῦ νυμφίε. Pollux III. 3. 31.: Σαπφῶ καὶ τὸν ἄνδρα αὐτὸν γαμβρὸν καλεῖ. V. 2. χαῖρε πόλλα scripsi, vulgo χαῖρε omissum. Cf. Julian. Epist. LX.: χαῖρε δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῖν πολλά, καθάπερ ἡ καλὴ Σαπφῶ φησιν.*

Fr. 107. Dionys. Comp. Verb. c. XXV.: *Τοῦτο τὸ πᾶλον ἐκ δυοῖν συνίστηκε μίτρων. Μῆτε μικρὸν ὀρθῶντά τι καὶ φαῦλον ἀμάρτημα, ἰστομῶς οὕτως ἐπὶ τούτῳ. Εἴ γέ τοι Σαπφικόν τις ἐπιθαλάμιον τοῦτ'· Οὐ γὰρ ἑτέρα ἦν (codd. aliquot νῦν) παῖς, ὧ γ., τοιαύτα. Ahrensius τοαύτα, reliqua correxit Blomfieldius.*

Fr. 108 et 109. Plotius p. 266.: *„Hymenaicum dimetrum dactylicum Sapphicum monoschematistum est, semper enim duobus dactylis constat: . . μῆριον. τὸν Καλυδώνιον. Sed codex TECCEPY IAH NION ΩΤΟΝ ΔΔΟΝΙΟΝ. Prius ego emendavi, alterum Schneidewinus. — Fr. 109. fortasse pertinet ad Fr. 67.*

Fr. 110. Demetrius de Eloc. c. CXL.: *Αἱ ἀπὸ τῶν σχημάτων χάριτες δῆλαί εἰσι καὶ πλεῖσται παρὰ Σαπφοῦ· οἷον ἐκ τῆς ἀναδιπλώσεως, ἔπον νύμφη πρὸς τὴν παρθενίαν φησί· Παρθενία, π., ποῖ με λιποῦσα οἴχη; ἡ δὲ ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὴν τῆ ἀποίχη σήματα· Οὐκ ἔτι ἤξω πρὸς σέ, οὐκ ἔτι ἤξω, πλείων γὰρ χάρις ἐμφαίνεται, ἡ εἴπερ ἅπαξ ἐλέχθη καὶ ἄνευ τοῦ σχήματος. καίτοι ἡ ἀναδιπλωσις πρὸς δεινότητος μᾶλλον δοκεῖ εὐρησθαι, ἡ δὲ καὶ τοῖς δεινοτάτοις καταχρῆται ἐπὶ χάριτος. V. 1. λιποῖς' ἀποίχη Blomfieldius. V. 2. ego emendavi.*

111.

Φαίνεται Φοι κῆνος.

112. [95.]

Ὡτω πόλυ λευκότερον.

113. [96.]

Μήτ' ἔμοι μέλι μήτε μέλισσα.

114. [85.]

Μὴ κίνη χέραδας.

115. [13.]

Ὅσταις ἄμμε·

116. [82.]

Ἡμιτύβιον σταλάσων.

117. [89.]

Τὸν Φὸν παῖδα κάλει.

Fr. 111. Apollon. de pronom. p. 366. A. *Αἰολαῖς ὄν τῷ F· φαί-
νεται Φοι κῆνος. Σαπφῶ. Male vulgo referunt ad Fr. 2.*

Fr. 112. Athen. II. p. 57. D.: *Σαπφῶ τὸ ὄν τρισυλλάβως
καλεῖ — καὶ ὄδου π. λ. ὄτω Ahrensius.*

Fr. 113. Moschopol. Opusc. p. 86. ed. Titt.: *ὡς παρὰ Σαπφοῦ·
μήτ' ἐμοὶ κτλ. Cf. Diogenian. VI. 56.*

Fr. 114. Schol. Apoll. Rhod. I. 1123.: *χέραδες λίγονται οἱ μι-
κροὶ σωροὶ τῶν ἕθων — μὲνηται καὶ Σαπφῶ· Μὴ κινή χέραδος. Rectius
Etymol. M. p. 808. 35. μὴ κίνει χέραδας. κίνη Ahrensius restituit.*

Fr. 115. Apollon. de pronom. p. 387. A.: *Ἡμῶς, ἄμμε Αἰολαῖς·
ὄσταις ἄμμε, Σαπφῶ πρὸ τῷ φ. ὄσταις Ahrensius.*

Fr. 116. Schol. Aristoph. Plut. v. 729.: *Ἡμιτύβιον· ἀντὶ τοῦ
σουδάριον, ῥάκος ἡμιτριβίς λινοῦν τε, οἷον ἐμγαγεῖον· καὶ Σαπφῶ· ἦμ. σταλ.*

Fr. 117. Apollon. de pronom. p. 396. B.: *Αἰολαῖς μετὰ τοῦ F παρὰ
πᾶσαν πτώσιν καὶ γένος· τὸν ἔδον π. καλεῖ. Σαπφῶ. Φὸν Volgerus scripsit.*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

118. [137.]

Παῖδες, ἄφρονος τοῖσα τότ' ἐννέπω, αἶ τις ἔρηται,
 φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
 Αἰθιοπία με κόρη Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
 ἃ Ἐρμοκλείδα τῷ Σαῦλαιάδα,
 5 σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ἃ σὺ χαρεῖσα
 πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείσον γενεάν.

119. [138.]

Τιμάδος ἄδε κόνης, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
 δέξατο Περσεφόνας κνάνεος θάλαμος,
 ἅς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθαῖγι σιδάρῳ
 ἄλικες ἰμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

120. [139.]

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
 κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζῳίας.

121. [90.]

Athenaeus XII. p. 554. B.: Φυσικὸν δὴ τι τὸ τοὺς οἰομέ-
 νους εἶναι καλοὺς καὶ ὠραίους ἀνθολογεῖν, ὅθεν αἶ τε περὶ
 τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται· καὶ Σαπφῶ γησιῦν ἰδεῖν
 ἀνθ' ε' ἀμέργουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλήν. fortasse παῖδ'
 ἀγανὴν scribendum est.

Fr. 118. Anthol. Pal. VI. 269.: Ὡς Σαπφῶς· εἰς τὸ ἀντιβόλεν
 οὐ κῆται τοῦ κρον Μιχαηλῆ· πόθεν οὖν ἔγγραφη οὐκ οἶδα. Neque in
 hoc neque in sequentibus epigrammatis Acolicam revocavi dialectum.
 V. 1. παῖδες, Jacobsius conjecit παιδνός. ib. τότ' Meinekius, nisi
 malis τόκ', cod. τῆτ'. ibid. ἔρηται, cod. ἔρηται. — V. 3. Αἰθιοπία με
 κόρη, cod. αἰθιοπία με κόρη. ib. Ἀρίστα Meinekius, Ἀρίστη Neuius,
 vulgo ἀρίστα. — V. 4. ἃ Ἐρμοκλείδα τῷ Σαῦλαιάδα Meinekius, cod.
 ἔρμοκλείδα τῶσιν αἰάδα. — V. 6. affert Suidas v. εὐκλείσον.

Fr. 119. Anthol. Pal. VII. 489.: Σαπφῶς εἰς τιμάδα ὁμοίως
 πρὸ γάμου τελευτήσασαν. — V. 1. θανοῦσαν, corrigant θανοῖσαν. —
 V. 3. ἀποφθιμένας, cod. ἀπὸ φθιμένας. ib. νεοθαῖγι σιδάρῳ Jacobsius,
 cod. νεοθαγῆσι δηρωι. Planudes νεοθηγῆ χαλκῶ.

Fr. 120. Anthol. Pal. VII. 505.: Εἰς πελάγωνα Σαπφῶς. V. 1.
 ἐπέθηκε, Planud. ἀνέθηκε. ib. Μενίσκος, videtur scribendum Μενί-
 σκος, cod. βερίσκος. — V. 2. κακοζῳίας Scaliger, cod. κακοζῳίας,
 Plan. κακοζῳίας.

122. 123. [96.]

Demetrius de eloent. 162.: Τοῦ αὐτοῦ τῆς ὑπερβολῆς εἶδους καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν· ὑγιέστερος κολοκύντης καὶ φαλακρότερος εὐδίας, καὶ τὰ Σαπφικά· Πόλυ πάκτιδος ἀδυμελεστέρα, χρύσω χρυσοτέρα. πᾶσαι γὰρ αἰ τοιαῦται χάριτες ἐκ τῶν ὑπερβολῶν εὐρηγται, καίτοι διαφέρουσιν. et χρύσω χρυσοτέρα supra jam attulit c. 129. Cf. Gregorius in Hermog. p. 914.: Δισχυῶς μὲν κολακεύει τὴν ἀκοήν ἐκείνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά, οἷον τὰ Ἀνακρέοντος, τὰ Σαπφούς, οἷον γάλακτος λευκοτέρα, ὕδατος ἀπαλωτέρα, πηκτίδος ἐμμελεστέρα, ἵππου γανυροτέρα, ῥόδων ἀβροτέρα, χρυσοῦ τιμωτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα.

124. [97.]

Maximus Tyr. XXIV.: Διοτίμα λέγει, ὅτι θάλλει μὲν Ἔρωσ εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο Σαπφῶ ξυλλαβοῦσα εἶπε γλυκύπικρον καὶ ἀλγεσιδωρον· τὸν Ἔρωτα Σωκράτης σοφιστὴν λέγει, Σαπφῶ μυθοπλόκον.

125. [105.]

Julianus Epist. XVIII.: Ἴνα σέ, τὸ μέλημα τοῦμόν, ὡς φησιν ἡ Σαπφῶ, περιπτύξωμαι. Cf. Theodorus Hyrtacenus in Epist. XV. 40. Cod. Bibl. Reg. Paris. T. V.: Καὶ καταπαῦσαι πρὸς σέ, τὸ ἐμὸν μέλημα, Σαπφῶ φησιν ἡ σοφῆ.

126.

Aristides T. I. p. 425. ed. Dind.: Τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς πόλεως ἐστηκὸς γάνος, οὐ διαφθεῖρον τὰς ὄψεις, ὡς ἔφη Σαπφῶ, ἀλλ' αὖξον καὶ τρέφον καὶ ἄρδον ἅμα εὐθυμία· ὑακινθίνφ μὲν ἄνθει οὐδαμῶς ὅμοιον, ἀλλ' οἷον οὐδὲν πώποτε γῆ καὶ ἥλιος ἀνδρώποισ ἐφηναν.

127. [119.]

Pollux VI. 107.: Ἀνακρέων καὶ ἀνήτφ στεφανοῦσθαι φησιν, ὡς καὶ Σαπφῶ καὶ Ἀλκαῖος, οὗτοι δὲ ἄρα καὶ σελίνοις.

128. [120.]

Philostratus Imagg. II. 1.: Τοσοῦτον ἀμιλλῶνται αἱ παρθένοι, ῥοδοπήχεις καὶ ἐλικώπιδες καὶ καλλιπάρογοι καὶ μελίφωνοι, Σαπφούς τοῦτο δὴ τὸ ἡδὺ πρόσφθεγμα.

Paulo aliter Aristaenetus I. 10.: *Πρὸ τῆς παστάδος τὸν ὑμέβαιον ἦδον αἱ μουσικώτεροι τῶν παρθένων καὶ μελιχόφωνοι, τοῦτο δὴ Σαπφοῦς τὸ ἥδιστον φθέγμα. Sappho fortasse dixerat μελλιχόφωνοι.*

129. [123.]

Strabo XIII. p. 615.: *Εἴτ' ἐν ἑκατὸν σταδίοις ἀπ' Ἐλαιίας πόλεως Διοικῆς ἢ Κάνη, τὸ ἀνταῖρον ἀκρωτήριο τῆ Λέκτω καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδριαμυττηνὸν κόλπον, οὗ μέρος καὶ ὁ Ἐλαιτικός ἐστι. Κάναι δὲ πολίχνιον Λοκρῶν τῶν ἐκ Κύνου, κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Λέσβου τὰ νοτιώτατα, κείμενον ἐν τῇ Καναίᾳ· αὕτη δὲ μέχρι τῶν Ἀργινοῦσῶν διήκει καὶ τῆς ὑπερκειμένης ἄκρας, ἣν Αἰγά τινες ὀνομάζουσιν ὀμωνύμως τῷ ζῶφ'· δεῖ δὲ μακρῶς τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν Αἰγάν, ὡς ἀκτὰν καὶ ἀρχάν· οὕτω γὰρ καὶ τὸ ὄρος ὅλον ὠνομάζετο, ὃ νῦν Κάνην καὶ Κάνας λέγουσιν — ὕστερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον Αἰγά κέκληται, ὡς Σαπφῶ φησι, τὸ δὲ λοιπὸν Κάνη καὶ Κάναι.*

130. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 26.: *Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεολογεῖ, Σαπφῶ δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ. at vero Argument. Theocr. XIII.: Σαπφῶ (Ἔρωτα) Ἀφροδίτης καὶ Οὐρανοῦ. Cf. Pausanias IX. 27.: Σαπφῶ ἢ Λεσβία πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐς τὸν Ἔρωτα ἦσεν.*

131. [81.]

Maximus Tyrius XXIV.: *Τὸν Ἔρωτά φησιν ἢ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα, ἀλλ' ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι· λέγει πού καὶ Σαπφῶ τῇ Ἀφροδίτῃ (ita lego, vulgo Σαπφοῖ ἢ Ἀφροδίτῃ) ἐν ἄσματι· Σοί τε κάλος θεράπων Ἔρωσ. (vulgo σύ τε.)*

132. [115.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 57.: *Περὶ δὲ τὸν τῆς Σελήνης ἔρωτα ἱστορεῖ Σαπφῶ καὶ Νικάνδρος ἐν δευτέρῳ Ἐνρώπης· λέγεται δὲ κατέχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα καθιέδοντα ἐν τῷ Λάτμῳ τῷ ὄρει.*

133. [126.]

Schol. Hesiod. Op. et D. v. 78.: *Σαπφῶ φησι τὴν Πειθῶ Ἀφροδίτης θυγατέρα.*

134. [127.]

Pausanias I. 29. 2.: Κατιούσιν ἐς τὴν Ἀκαδημίαν περιβόλος ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ ἕοανα Ἀρίστης καὶ Καλλίστης, ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη τὰ Σαπφοῦς, τῆς Ἀρτέμιδος εἰσὶν ἐπικλήσεις αὗται. λεγόμενον δὲ καὶ ἄλλον ἐς αὐτὰς λόγον εἰδῶς ὑπερβήσομαι.

135. [131.]

Pausanias VIII. 18. 2.: Καίτοι γε καθαρεύειν γε τὸν χρυσὸν ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ἢ τε ποιήτρια μάρτυς ἐστὶν ἡ Λεσβία, καὶ αὐτὸς ὁ χρυσὸς ἐπιδείκνυσιν. **Scholiasta Pindari Pyth. IV. 407.:** ὁ χρυσὸς ἄρφατος· καὶ ἡ Σαπφῶ, ὅτι Διὸς καὶς ὁ χρυσὸς, κείνον οὐ σῆς οὐδὲ κίς δάπτει, βροτέαν φρένα κράτιστον φρενῶν. **At Pindari hoc est fragmentum.**

136. [129.]

Servius ad Virgil. Aen. VI. 21.: „Quidam septem pueros et septem puellas accipi volunt, quod et Plato dicit in Phaedone et Sappho in Lyricis et Bacchylides in dithyrambis et Euripides in Hercule, quos liberavit secum Theseus.“

137. [130.]

Servius ad Virgil. Ecl. VI. 42.: „Prometheus Japeti et Clymenes filius post factos a se homines dicitur auxilio Minervae coelum ascendisse, et adhibita facula ad rotam solis ignem furatus, quem hominibus indicavit. Ob quam causam irati dii duo mala immiserunt terris, febre et morbos, sicut et Sappho et Hesiodus memorant.“

138. [132.]

Philostratus Epist. 73.: Ἡ Σαπφῶ τοῦ ῥόδου ἐρα, καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεὶ τινὲ ἔγκωμιον, τὰς καλὰς τῶν παρθένων ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα.

139. [134.]

Himerius Oratt. XIII. 7.: Τὰ δὲ σά, ὦ Βασίλειε, νῦν δέον καὶ αὐτῷ τῷ Μουσηγέτῃ εἰκάζεσθαι, οἷον αὐτὸν καὶ Σαπφῶ καὶ Πίνδαρος ἐν φῶδῃ κόμη τε χρυσοῦ καὶ λύραις κοσμήσαντες, κύκνοις ἔποχον εἰς Ἐλικῶνα πέμπουσιν, Μούσαις Χάρμισί τε ὁμοῦ συγχορεύσαντα.

140.

Eustath. Opusc. p. 345. 54. ed. Taf. Φιλία τις δηλαδή πολυρέμβαστος και καλὸν δοκοῦσα, εἶποι ἂν ἡ Σαπφῶ, δημόσιον (δαμόσιον).

141. [116.]

Suidas: Ἀηδῶν και ἀηδοῦς ὡς Σαπφῶ κατὰ Μιτυληναίους. Cf. Schol. Soph. Ajac. v. 628.

142. [103.]

Grammat. in Bekk. Anecd. T. I. p. 370.: Ἀκακος, ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὐχ ὁ χρηστοθήτης. οὕτω Σαπφῶ.

143. [112.]

Etymol. M. p. 77. 3.: Ἀμαμαξύς, ἡ ἀναδενδράς — Σαπφῶ διὰ τοῦ δ λέγει ἀμαμαξυδες. Cf. Grammat. in Bekkeri Anecd. T. III. p. 1317. Suidas v. Ἀμάμυξις et v. Ἀναδενδράδα.

144. [118.]

Etymol. M. p. 77. 19.: Ἀμάρα· παρὰ τὸ τῆ ἄμη αἰρεσθαι, ἄμη δέ ἐστιν ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. quo verbo Sappho videtur usa esse, siquidem ap. Orionem p. 3. 12. legitur: παρὰ τὸ τῆ ἄμεν αἰρεσθαι και δρύττεσθαι· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Σαπφῶς.

145. [114.]

Apollonius de adv. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 596.: Ὁν τρόπον και ἐπ' ὀνομάτων μεταπλασμοὶ γίνονται, καθάπερ τὸ ἐρυσάρματες, τὸ λίτα, παρὰ Σαπφῶς τὸ αὔα. Cf. Etym. M. p. 174. 38. et Gudian. p. 95. 21.

146. [109.]

Etymol. M. p. 174. 48.: Αὔως ἡ ἠώς, τουτίστιν ἡ ἡμέρα· οὕτω λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι· Σαπφῶ· πότνια αὔως.

147. [101.]

Pollux VII. 48.: βεῦθος, ὡς Σαπφῶ.

148. [102.]

Phrynichus in Bekkeri Anecd. T. I. p. 33.: Σαπφῶ δὲ γρύτην καλεῖ τὴν μύρων και γυναικείων τινῶν θήκην.

149. [107.]

Hesychius v. Ἐκτορες· πάσσαλοι ἐν ῥυμῶ, Σαπφῶ δὲ τὸν Δία, Λιωνίδης τὸν κροκύφαντον.

150.

Cramerī Anecd. T. IV. p. 325. 27.: Καὶ ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Διολεῦσιν ἀντὶ τοῦ δ ζ παραλαμβάνεται, ὡς ὅταν τὸ διάβατον ἢ Σαπφῶ ζάβατον λέγει.

151. [117.]

Schol. Hom. II. ξ. 241.: Τῶ χαρακτῆρι γινόμενον ὁμοιον τῶ λωίην καὶ ἀγαγοίην παρὰ Σαπφοῖ καὶ τῶ πεπαγοίην παρὰ Εὐπόλιδι εικότως ἐβαρυτονήθη τὸ ἐπισχοίης.

152. [99.]

Eustath. II. p. 459. ed. Bas.: Ἐν δὲ τοῖς τοιοῦτοις λέγει ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης καὶ ὅτι τὸ συνεστραμμένον πνεῦμα καὶ καταράσσον ἄνεμον κατάρη λέγουσιν ὁ Ἀλκαῖος καὶ ἡ Σαπφῶ, διὰ τὸ κατωφερῆ ὄρμην ἔχειν.

153. [115.]

Choeroboscus in Bekkerī Anecd. T. III. p. 1389.: Κίνδυν, κίνδυνος, οὕτω δὲ ἔφη Σαπφῶ τὸν κίνδυνον.

154. [121.]

Johannes Alexandr. p. 4. ed. Dindorf.: Ἡ ὀξεῖα ἢ ἐν τέλει τίθεται ἢ πρὸ μᾶς τοῦ τέλους ἢ πρὸ δύο, πρὸ τριῶν δ' οὐκέτι· τὸ γὰρ Μήδεῖα παρὰ Σαπφοῖ πεπονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν εἰ διαθογγον διείλεν.

155. [18.]

Antiatt. Bekk. Anecd. T. I. p. 108.: Μύροσαν τὴν σμύραν, Σαπφῶ δευτέρω.

156.

Cramerī Anecd. T. I. p. 278. 17.: Καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν Μωσάων παρὰ Λάκωσι, παρὰ δὲ Σαπφοῖ Μοισάων.

157. [104.]

Phrynichus p. 305. ed. Lobeck.: Νίτρον· τοῦτο Διολεὺς μὲν ἂν εἶποι, ὡσπερ οὖν καὶ ἡ Σαπφῶ διὰ τοῦ ν, Ἀθηναῖος δὲ διὰ τοῦ λ, λίτρον.

158. [111.]

Schol. Hom. II. III. v. 219.: Ὡστε ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀμαρ-
τημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῦ τὰ πολυιδριδι, εἰ μὴ ἄρα ὁμοίως
τοῖς Ἀττικοῖς ἐκλίθη.

159. [108.]

Photius p. 81. 12.: Θάψος· ξύλον, ᾧ ξανθίζουσι τὰ
ἔρια καὶ τὰς τρίχας, ὃ Σαπφῶ Σκυθικὸν ξύλον λέγει.
Cf. Schol. Theocrit. II. 88.

160. [113.]

Etymol. M. p. 759. 25.: Οἱ Αἰολεῖς φασί· Τίοισιν
ὀφθαλμοῖσιν, ὡς παρὰ Σαπφοῦ. Cf. Apollon. de Syntaxi
p. 111.

161. [100.]

Pollux VI. 98.: Μεσάμφελοι φιάλαι καὶ βαλανωμόφαλοι
τὸ σχῆμα προσηγορίαν ἔχουσιν, χρυσόμφελοι δὲ τὴν ὕλην, ὡς
αἱ Σαπφοῦς χρυσαστράγαλοι.

X.

E R I N N A.

Η Λ Λ Κ Λ Τ Η,

1.

Τούτω κῆς Ἄιδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγᾶ δ' ἐν νεκύεσσι· τὸ δὲ σκότος ὅσσε κατέρρει.

2.

Πομπίλε, νάνταισιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ,
πομπεύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδείαν ἑταίραν.

Erinna. Fr. 1. Stobæus Floril. CXVIII, 4. Εἰρήνης.
Sic codd., recte Meinekius Ἡρήνης. — V. 1. τούτω κῆς scripsi,
vulgo τοῦτό κεν εἰς. — V. 2. σιγᾶ Ursinus, vulgo σιγά. ib. κατέρρει,
fortasse legendum καταρρεῖ.

Fr. 2. Athen. VII. 283, D.: Ἡριννά τε (μνημονεύει τοῦ πομ-
πίλου), ἣ ὁ πεποικηκῶς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημά-
τιον· Πομπίλε κτλ. Ἡριννα cod. opt., vulgo Κορίννα. V. 1. ἰχθύ
Diadorfius, vulgo ἰχθύς, codd. ἰχθύς. — V. 2. πομπεύσαις Stepha-
nus, vulgo πομπεύσας.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3.

Δεξ' ἀταλῶν χειρῶν τάδε γράμματα, λῶστε Προμαθεῦ·
 ἔντι καὶ ἀνδρωποὶ τιν ὀμαλοὶ σοφίαν·
 ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
 αἰκ' αὐδὴν ποτέθηκ', ἧς κ' Ἀγαθαρχίς ὄλα.

4.

Στάλαι καὶ Σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθιμη κρωσσέ,
 ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδίαν,
 τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἠρίον εἶπατε χαίρειν,
 αἰτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἰθ' ἑτεροπόλις.
 5 χῶτι με νύμφαν εἶσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό·
 χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χῶτι γένος
 Τηγία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅτι μοι ἄ συνεταιρίσι
 Ἕριον' ἔ·· τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξες τόδε.

5.

Νύμφας Βανκίδος ἐμμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
 στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀίδα·
 „Βάσκανος ἔσσι', Ἀίδα·“ τὰ δὲ τοι καλὰ σάμαθ' ὀρῶντι
 ὠμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,

Fr. 3. Epigrammata. Anth. Pal. VI. 352. Ἕριονης. —
 V. 1. δεξ' ἀταλῶν Jacobsius, cod. δεξάταλαν, Plan. ἐξ ἀπαλῶν. —
 V. 2. Jacobsius transposuit τὴν σοφίαν ὀμαλοῖ. — V. 4. αὐδὴν Ur-
 sius, vulgo αὐγῶν. ib. ἧς κ' cod., ἧς Plan.

Fr. 4. Anth. Pal. VII. 710. Ἕριονης Μιτυληναίης εἰς
 βανκίδα (Βανκίδα) τὴν Μιτυληναίαν, Ἕριονης δὲ συνεταιρίδα.
 V. 1. στάλαι, Schneidewinus conjecit στάλα. — V. 3. ἐμὸν Salma-
 sius, cod. ἐμοῖς. — V. 4. ἑτεροπόλις scripsi, cod. ἑτερο πόλιος.
 Jacobsius scripsit ἑτέρας πόλιος. — V. 6. Βανκίδα, cod. βανκίδα. —
 V. 7. Τηγία Schneidewinus. ὡς εἰδῶντι Heringa, cod. τηγίως ὡς
 εἰδῶντι.

Fr. 5. Anth. Pal. VII. 712. Εἰς Βανκίδα τινὰ νύμφην ἐν
 τῷ θαλάμῳ τελευτήσασαν. Ἕριονης. Leonidas vel Mcleager
 Anth. Pal. VII. 13. 4. Ἡ ῥα τὸδ' ἔμφρων εἶπ' ἐτύμως ἄ παῖς· Βά-
 σκανος ἔσσι', Ἀίδα ex hoc carmine affert, verum non videtur epi-
 gramma ab Erinna profectum, sed serius ab alio ad similitudinem
 ep. 4. compositum. V. 3. τὰ δὲ τοι καλὰ σάμαθ' Jacobsius, cod. τὰ
 δὲ τοι καλὰ τὰ μεθ'. — V. 4. ὠμοτάταν Salmasius, cod. ἄμματα τὰ.
 ib. τύχαν Brunckius, cod. τύχαι.

5 ὡς τὰν παῖδ', Ὑμέναιος ἐφ' αἷς αἰδέτο πύκταις,
ταῖσδ' ἐπὶ καδευτὰς ἐφλεγε πυρκαϊῶ·
καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον αἰοιδάν
ἐς θρηγῶν γοερῶν φθέγμα μεθρημόσαο.

XI.

STESICHORUS.

I. ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑΙ.

1. [1.]*)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

· · · Ἐρμᾶς μὲν ἔδωκεν
τοῖσι Διοσκούροις Φλόγεόν τε καὶ
Ἄρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργας·
Ἦρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

V. 5. cod. Pal. novam inscriptionem addit *Ἐἰς τὴν αὐτὴν βαυκῶ*.
ib. ὡς Brunckius, cod. ὄς. ib. ἐφ' αἷς αἰδέτο Schneidewinus, cod.
ἐφ' αἷς ἦδετο, Jacobsius ἐφ' αἷς καλὸς ἦδετο. — V. 6. ταῖς ἐπὶ καδευ-
τὰς ἐφλεγε πυρκαϊῶ Jacobsius, cod. τὰν δ' ἐπὶ καδευτὰς ἐφ. πυρκαϊᾶς.
— V. 7. μολπαῖον scripsi, vulgo μολπαῖαν.

Stesichorus. Fr. 1. Etym. Gud. Κύλλαρος ἵππος Κάστορος, παρὰ τὸ
κύλλειν, ὁ ταχύς. Στησίχορος ἐν τοῖς ἐπιπέλοις ἄθλοισι (ἐπὶ Πέλλῃ
correxerit Sturz) τὸν μὲν Ἐρμῆν δεδωκέναι φησὶ τοῖς Διο-
σκούροις Φλόγεον καὶ Ἄρπαγον. Ἦραν δ' ἐλιόμενος παρὰ σιδήρεσ
τῶν ἐπισώτρων κτλ. Similia Etym. M. p. 544. 54. et Suidas v. Κύλ-
λαρος. et Grammaticus in Crameri Anecd. T. II. p. 456. 4. nisi quod
ultima paulo melius exhibent: Ἦραν δ' Ἐξάλιθον καὶ Κύλλαρον.
V. 1. et 2. de conjectura restitui. — V. 3. Ποδάργας, Etym. M.
et Gud. Ποδάργης. — V. 4. Hemsterhusius emendavit, conferas
Philargyrium in Virgil. Eclog. III, 89. Xanthum dicit et Cyllarum
equos, quos Neptunus Junoni dedit, illa Castori et Polluci, ut
poetae Gracculi fabulantur. Probum in Georg. I, 12. Etiam poetae
tradunt, a Neptuno donatum equum Adrasto Ariena, et Junoni
Xanthum et Cyllaron, quos illa dederit Castori et Polluci. Tertul-
lian. de Spectacul. IX, 94, A.

*) Numeri adjecti sunt editionis Kleinianae.

2. [2.]

. . . . .
 ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ
 ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ

. . Φέρεσθε τὰ παρθενόδωρα,
 σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
 ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

3. [3.]

- ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ ζ

Θρώσκων μὲν ἄρ' Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν Μελέ-
 αγρος.

4.

Χειροβρῶτι δεσμῶ.

Fr. 2. Athen. IV. 172, D.: Πεμμάτων δὲ πρώτον φησι μνημονεύ-
 σαι Πανύσιον Σίλενος, ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτιοῖς ἀνθρωποθυσίας
 διηγείται, πολλά μὲν ἐπιθῆναι λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσοῦσας ὄρ-
 νις, προτέρου Στησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν Ἀθλοῖς ἐπιγραφομί-
 νοις εἰρηκότος· Φέρεσθε κτλ. Et rursus ex Stesichoro affert XIV,
 p. 645. E. v. 2. et 3. χόνδρον — χλωρόν. — V. 1. τὰ παρθενόδωρα
 Kleinius, vulgo τῆ παρθένω δῶρα. — V. 2. σασαμίδας Casaubonus,
 nisi quod σσαμίδας scripsit, codd. δωρὰς (δορὰς) ἄσαμίδας. Illud
 apparet, hoc carmen ab aliis Ibyco, ab aliis Stesichoro vindicatum
 esse.

Fr. 3. Athenaeus IV. p. 172. E.: Ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Στη-
 σιχόρου ἐστίν, ἰκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Με-
 λιάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησι· Ὅς δούρῃ πάντας νίκασε νέους
 δινάεντα βαλὼν Ἀνακρον ὑπερ πολυβότρουος ἐξ Ἰαλκοῦ·
 οὕτω γὰρ Ὀμηρος ἠδὲ Στασιχορος ἄεισε λαοῖς. Ὁ γὰρ Στη-
 σιχορος οὕτως εἰρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ ἄσματι τοῖς Ἀθλοῖς·
 Θρώσκων κτλ. μὲν ἄρ' Kleinius, vulgo μὲν γάρ.

Fr. 4. Zenobius VI. 44. Χειροβρῶτι δεσμῶ· τοῖς πυκτικοῖς
 ἱμαῖοις, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλλοκεῖν. Βέλτιον δὲ τὸν δεσμὸν
 ἀκούειν τὸν ἀποβιβρώσκοντα τῷ χεῖρι. ἐδέθη γὰρ ἐν τινι πετραίῳ (Her-
 mannus conjecit ἐδέθησαν γὰρ ἐν τινι σπειρῆ). Στησιχορος εὐναρ-
 χεῖν τῶν ἐπὶ Πελλίαν ἄθλων, ubi Schneidewinus emendavit: ὡς
 Στησ. ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπὶ Πελλίᾳ ἄθλων. Cf. Suidas et Hesychius v.
 χειροβρῶτι δεσμῶ.

II. ΓΗΡΥΟΝΗΙΣ.

5. [5.]

1 0 0 - - - 0 0 - - - 0 0 - - -
 1 - - - 0 0 - - - 0 0 - - - 0 0 - - -
 1 - - - 0 0 -

Ἀὐτὸς τότε γεννήθη σχεδὸν ἀντιπέραν κλεινᾶς Ἐρυθείας
 Ταρτησοῦ ποταμοῦ παρὰ πᾶγας ἀπειρονας, ἀργυρορίζους,
 ἐν κευθμῶνι πέτρας.

6. [6.]

Schol. Hesiod. Theog. v. 287.: "Ἔστιν ὁ Γηρύονης Καλι-
 λιδῆς τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Χρυσάορος· Στησίχορος δὲ ἐξ χεῖρας
 ἔχειν φησὶ καὶ ἐξ πόδας καὶ ὑπόπτερον εἶναι.

7. [7.]

0 0 1 0 0 - - - 0 0 1 0 0 - - - 0 0 1 0 0
 1 0 0 - - - 0 0 - - - 0 0 - - - 0 0 - - -

Σκυφίον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον
 πῖεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

8. [10.]

1 0 0 1 0 0 - - - 0 0 - - - 0 0 - - - 0 0 - - -
 1 0 0 - - - 0 0 - - - 0 0 - - -
 0 0 1 0 0 - - - 0 0 1 0 0 - - - 0 0 1 0 0
 0 0 1 0 0 - - - 0 0 1 0 0 - - - 0 0 1 0 0
 0 0 1 0 0 - - - 0 0 1 0 0 - - - 0 0 1 0 0

Fr. 5. Strabo III. p. 148.: Ἐοίκασι οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν
 Ταρτησοῦν, τὰ δὲ Γάδικα καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους Ἐρύθειαν· διότι
 σῆτος εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον περὶ τοῦ Γηρύονος βον-
 κόλου, διότι γεννηθεῖη (γεννηθεῖς aliquot codd.) σχεδὸν ἀντι-
 πέραν κτλ. At dicit ferri nequit, nam ipsa Stesichori verba Strabo-
 nem afferre apparet, itaque scripsi v. 1. δὴ τότε γεννήθη. — V. 2.
 πᾶγας Schaeidewinius, vulgo πάγας. — V. 3. ἐν κευθμῶνι πέτρας
 Hermannus, libri ἐν κευθμῶνων πέτραις vel πέτρας.

Fr. 7. Athen. XI. p. 499, A. Στησίχορος τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ
 Κενταύρῳ ποτήριον σκύφιον δέπας καλεῖ ἐν ἑσφ τῷ σκυφοειδῆ· λέγει δ'
 ἐπὶ τοῦ Ἡρακλείδους· Σκύφειον κτλ. V. 1. σκυφίον unus cod.,
 vulgo σκύφειον. Ceterum cf. Athenaeus ibid. p. 499, E.: Τὸ ἐν
 Γηρύονηϊδὶ Στησίχορου ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον τὴν τῶν τριῶν
 γυνῶν ἀμφιβέλλαν ἔχει. — V. 2. πῖεν Casaubonus, codd. πῖ'. For-
 tasse Stesichori est fragmentum, quod legitur apud Athenaeum XI.
 p. 781, D.:

Ἄ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
 χρύσειον αἴψα ποτήριον . . .

Ἄελιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινεν
 χρύσειον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
 ἀφίκουθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἑρμυνᾶς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παιδᾶς τε φίλους·
 ὃ δ' ἐς ἄλλος ἔβα δάφναϊσι κατάσκιον ποσὶν Διὸς παῖς.

9. [8.]

Pausanias VIII. 3. 1.: Παλλαντίου μὲν δὴ καὶ ὁ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ἐν Γηρουνηίδι ἐποίησατο μνήμην.

10. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 212.: Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρουνηίδι καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν καλεῖσθαι φησιν.

III. Κ Ε Ρ Β Ε Ρ Ο Σ.

11. [11].

Pollux X. 152.: Ἀρυνβάλλους δὲ ἐπὶ τοῦ συσπᾶστου βαλαντίου ἐν Ἀντιφάνους Αὐτοῦ ἐρῶντι καὶ ἐν τῷ Στησιχόρου Κερβέρῳ. Eadem Grammatic. in Bekk. Anecd. T. I. p. 444. Suidas v. Ἀρύβαλλος.

IV. Κ Τ Κ Ν Ο Σ.

12. [12.]

Schol. Pindari Ol. X. 10.: Ἐτράπη δὲ καὶ ὑπεχώρησεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Κύκνον μάχῃ ὁ μέγιστος Ἡρακλῆς, παρορμήσαντος Ἄρειος τὸν Κύκνον. Ἐμαχέσατο δὲ Ἡρακλῆς, ὅτι κακόξενος ἦν Κύκνος, καὶ ἐν παρόδῳ τῆς Θετταλίας οἰκῶν ἀπεκαρᾶτο μὲν τοὺς παριόντας, ναὸν τῷ Ἄρει βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν οἰκοδομῆσαι, καὶ αὐτῷ παριόντι ἐπιβουλεῦσαι ἠθέλησε. Συστάσης οὖν αὐτοῖς μάχης ἔφυγε δείσας Ἡρακλῆς,

Fr. 8. Athen. XI. p. 469, E.: Ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου δικομίζετο ἐπὶ τὴν δύσαν Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν· Ἄλιος κτλ. Ex Geryonide esse haec ostendit idem XI. 781, A.: Τὸν Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησι τὸν Ὠκεανόν· ἧ καὶ τὸν Ἡρακλῆα πραιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρουνον βᾶς ὁρμῶντα: Cf. Eustath. p. 1632. V. 1. Ἄλιος Schweighaeuserus, vulgo Ἄλιος. — V. 3. ἀφίκουθ' Blomfieldius, vulgo ἀφικηθ'. — V. 5. ποσὶν Διὸς παῖς scripsi, vulgo ποσὶ παῖς Διός.

συμβαλλομένου Ἄρεος τῷ παιδί Κύνῳ, ἀλλ' ὕστερον Ἡρακλῆς
καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε· Στησίχορος ἐν ἐπιγραφομένῳ Κύνῳ.

V. Σ Κ Τ Α Δ Δ.

13. [14.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 828.: Στησίχορος ἐν τῇ Σκύλλῃ Λα-
μίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι. Cf. Eustath. Od. p. 1714.

VI. Σ Τ Ο Θ Η Ρ Α Ι.

14. [15.]

. . . - - - - - - - -

- - - - - - - -

Κρύψε δὲ φύγῃς ἄχρον
γᾶς ὑπένερθεν.

VII. Ε Τ Ρ Ω Π Ε Ι Α.

15. [16.]

Schol. Eurip. Phoeniss. v. 674.: Ἐνθεν ἐξανῆκε γὰ·]
ὁ μὲν Στησίχορος ἐν Εὐρωπείᾳ τὴν Ἀθηναῶν ἐσπαρκεῖναι τοὺς
ὀδόντας φησὶν.

VIII. Ε Ρ Ι Φ Τ Α Δ.

16. [18.]

Sextus Empir. adv. Math. I. 261.: Στησίχορος μὲν ἐν Ἐρι-
φύλῃ εἰπών, ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ Θήβαις πεπόντων ἀνιστᾶ (ὁ
Ἀσκληπιός). Paulo accuratius Apollodor. III. 10. 3.: Εὐρον δὲ
τινας λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦρ-
γον, ὡς Στησίχορός φησιν ἐν Ἐριφύλῃ. Eadem Schol. Eurip.
Alcest. 2. et Pindari Pyth. III. 96.

IX. Ι Α Ι Ο Τ Π Ε Ρ Σ Ι Σ.

17. [74.]

. . . - - - - - - - -

- -

- -

- -

Fr. 14. Athen. III. 95, D.: Στησίχορός τέ φησιν ἐν Συνοθή-
ραις· Κρύψαι κτλ. ubi κρύψε Dindorfius emendavit.

Fr. 17. Schol. Eurip. Orest. p. 243.: Στησίχορός φησιν, ὡς
θύων τοῖς θεοῖς Τυνδαρίως Ἀφροδίτης ἐπιλάθεται· ἢ δὲ θεὸς ὀργισθῆσεν

... Οὐνεκα Τυνδάρεως
 ῥέξων ἅμα πᾶσι θεοῖς μιᾶς λάθεται ἠπιωδώρου Κύπριδος·
 κείνα δὲ Τυνδάρεω κόραις χολωσαμένα διγάμους τε καὶ
 τριγάμους τίθησιν
 καὶ λιπασάνορας.

18.

· · · · ·
 Ἐλένα ἐκοῦσ' ἀπῆρε.

19. [24.]

· · · · ·
 Ὠικτιρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασι-
 λεῦσιν.

20.

Schol. Theocrit. XVIII. 1.: Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλ-
 lion Ἐλένης Ἐπιθαλαμῖον καὶ ἐν αὐτῷ τινὰ εἰληπται ἐκ τοῦ
 πρώτου Στησιχόρου Ἐλένης Ἐπιθαλαμῖον.

21. [28.]

Pausanias X. 27.: Εἰς δὲ Ἐκάβην Στησιχόρος ἐν Ἰλίου
 πέρσιδι ἐποίησεν, ἐς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι.

διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λιπασάνορας αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίη-
 σεν. ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως· Οὐνεκα κτλ. Ad hoc carmen proba-
 biliter retulit Welckerus. — V. 2. ἅμα πᾶσι Schœmannus, vulgo
 ἅπασι. ibid. λάθει', vulgo λάθτω. — V. 3. κόραις Schoemannus,
 vulgo κούραις. ib. χολωσαμένα Kleinus, vulgo χολωσαμένη.

Fr. 18. Ptolem. Hephaest. IV. p. 320. Gale.: Ἀρχίλαος ὁ Κύ-
 πριος Στησιχόρου φησὶ τοῦ ποιητοῦ Ἐλένην ἡμερῶν ἐρωμένην γενέ-
 σθαι, Μικύθου θυγατέρα· ἀποστᾶσαν δὲ Στησιχόρου καὶ πρὸς Βού-
 παλον πορευθεῖσαν ἀμυνόμενον τῆς ὑπεροφίας τὸν ποιητὴν γράφαι· Ἐλέ-
 νη κτλ. Ψευδῆ δὲ τὸν περὶ τῆς πηρώσεως εἶναι λόγον.

Fr. 19. Athenaeus X. p. 456. F.: Ἀνακομιζόντος αὐτοῖς τὸ ὕδωρ
 ὄνου, ὃν ἐκάλεον Ἐπιόν, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκείνον καὶ
 ἀναγεγράφαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ο
 Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρεΐδαϊς, ὡς καὶ Στησιχόρος φησιν· Ὠικτιρε κτλ.
 Cf. Eustath. p. 1323. ubi Διὸς κούροις legitur. De Helena haud
 dubie intelligenda sunt.

Fr. 20. Puto Stesichorum et Ilii devastationi et Helenae in-
 seruisse epithalamium; prius intellexit Schol. Theocriti et fortasse
 hoc potius referendum est Fr. 30.

22. [30.]

Pausanias X. 26. 1.: *Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἴλλιου πέριδι κατηρίθμηκεν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις.*

23. [31.]

Pausanias X. 26. 2.: *Μέδουσα δὲ κατέχουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις τὸν ὑποστάτην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κάθηται· ἐν δὲ ταῖς Πριάμου θυγατρᾶσι ἀριθμήσαι ἂν τις καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἱμεραίου τὴν φῶδην.*

24. [33.]

Harporatio p. 104.: *Καθελών, ἀντὶ τοῦ ἀνελών ἢ ἀποκτείνας· ἐχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι καὶ ἄλλοι, ὡς καὶ Στησίχορος ἐν Ἴλλιου πέριδι. Eadem Photius p. 122. 1. et Suidas v. καθελών.*

25. [26.]

Athenaeus XIII. p. 610. C.: *Ἐὰν μὲν τις σου πύθηται, τινες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούρειον ἵππον ἐγκατακλισθέντες, ἐνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα, καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Στησίχορον, σχολῇ γάρ τινας, ἀλλ' ἐκ τῆς Σακάδου Ἀργείου Ἴλλιου πέριδος, οὗτος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν. Cf. Eustath. p. 1698.:* *Φασὶ δὲ τοὺς εἰς αὐτὸν καταβάντας τινὲς μὲν, ὧν καὶ Στησίχορος, ἑκατὸν εἶναι.*

26. [27.]

Schol. Eurip. Orest. 1287.: *Ἄρα εἰς τὸ τῆς Ἑλλάδος κάλλος βλέψαντες οὐκ ἐχρήσαντο τοῖς ξίφεσιν· οἷόν τι καὶ Στησίχορος ὑπογράφει περὶ τῶν καταλείπειν αὐτὴν μελλόντων· φησὶ γὰρ ἅμα τῷ τὴν ὄψιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτούς, ἀφείναι τοὺς λίθους ἐπὶ τὴν γῆν.*

27. [20.]

Schol. Hom. II. II. 839.: *Τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπιμνηστεῖαν τῆς Ἑλλάδος παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὡς τινὲς φασὶ, φυλασσόμενος μὴ ποτε ἕνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσεται, κοινὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὄρκον, ἢ μὴν τῷ ληψομένῳ τὴν παῖδα ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμύνειν. Διόπερ Μελέαφ αὐτὴν ἐκδίδωσι, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀρπασθείσης αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρον ἐκοινώνησαν τῇ στρατείᾳ διὰ τοὺς γενομένους ὄρκους. Ἱστορεῖ Στησίχορος.*

28. [21.]

Pausanias II. 22. 7.: *Ειλειθυίας ἐστὶν ἱερόν, ἀνάθημα Ἑλένης, ὅτε σὺν Πειρίδῳ Θησέως ἀπελθόντος ἐς Θεσπρωτοὺς Ἀφιδνά τε ὑπὸ Διοσκούρων ἐάλω καὶ ἤγετο ἐς Λακεδαιμόνα Ἑλένη· ἔχειν μὲν γὰρ αὐτὴν λέγουσιν ἐν γαστρὶ, τεκοῦσαν δὲ ἐν Ἀργεὶ καὶ τῆς Εἰλειθυίας ἰδρυσάμενην τὸ ἱερόν, τὴν μὲν παῖδα, ἣν ἔτεκε, Κλυταιμνήστρα δοῦναι, συνοικεῖν γὰρ ἤδη Κλυταιμνήστραν Ἀγαμέμνονι· αὐτὴν δὲ ὕστερον τούτων Μενελάῳ γήμασθαι. Καὶ ἐπὶ τῷδε Εὐφορίῳ Χαλκιδεὺς καὶ Πλευρώνιος Ἀλέξανδρος, πρότερον δὲ ἔτι Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος κατὰ ταῦτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφίγένηαν.*

X. E A E N A.

29. [44.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
 οὐδ' ἔβας ἐν νησὶν εὐσέλμοις
 οὐδ' ἴκειο πέργαμα Τροίας.

Fr. 29. Plat. Phaedr. 243, A. Ἔστι τοῖς ἀμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρόν ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο, Στησίχορος δὲ τῶν γὰρ ὁμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν, οὐκ ἠγνόησεν, ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν καὶ ποιῆσθαι οὐκ κτλ. Ποίησας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινοῦδιαν παραχρῆμα ἀνάβλεψεν. — V. 1. afferunt Athenaeus XI. p. 505. B. Maximus Tyr. XI. p. 320. Philostr. vit. Apoll. VI. 6. ubi ἔστιν et ὁ λόγος legitur, denique Cic. ad Att. IX. 12. ubi οὗτος omissum. — V. 2. οὐδ' codd., vulgo οὐ γὰρ. ib. νησὶν, Naekius νησὶν scripsit. Dixerat autem, ut videtur, Stesichorus deinde apertius, Troes Helenae tantum imaginem secum abduxisse, vid. Aristid. T. II. p. 72. ed. Dindf.: Ὡσπερ οἱ Στησίχορον Τρωῆς, οἱ τὸ τῆς Ἑλένης εἰδωλον ἔχοντες ὡς αὐτὴν, unde versum Stesichorem finxit Tractes ad Lycophr. 113.: Λέγουσιν, ὅτι διερχομένη Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου Πρωτεύς Ἑλένην ἀφελόμενος εἰδωλον Ἑλένης αὐτῇ δέδωκε καὶ οὕτως ἔπλευσεν ἐς Τροίαν, ὡς φησι Στησίχορος· Τρωῆς οἱ τότε ἴσαν Ἑλένης εἰδωλον ἔχοντες. Cf. Plato Rep. IX, 586, C.: Τὸ τῆς Ἑλένης εἰδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ Στησίχορός φησι γενέσθαι περιμάχητον ἀγνοία τοῦ ἀληθοῦς. Dio Chrys. T. I. 323. Rsk.: Τὸν μὲν Στησίχορον ἐν τῇ ὕστερον φῶδῃ λέγειν, ὅτι τὸ παράπαν οὐδὲ πλεύσαμεν ἢ Ἑλένη οὐδαμῶς. Multam

30. [46.]

1 0 - - - 1 0 0 - - - 0 0 - - - 1 0 0 - - - 0 0 - - -
 1 0 0 - - 0 0 - - 0
 1 0 0 - - 0 0 - - 0 0 0 - - 0 0 - -

Πολλὰ μὲν Κυδωνία μᾶλα ποτεῖρόλιπτον ποτὶ δίγρον ἄνακτι,
 πολλὰ δὲ μύρρινα φύλλα
 καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

31. [47.]

Athenaeus X. p. 451. D.: Καὶ Στησίχορος δὲ ἐν Ἑλένη
 λιθαργύρεον ποδοπιπτήρα ἔφη.

XI. Ν Ο Σ Τ Ο Ι.

32. [34.]

Pausanias X. 26. 1.: Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀριστομάχην ἐποίη-
 ησεν ἐν Νόστοις (Στησίχορος) θυγατέρα μὲν Πριάμου, Κρι-
 τολάου δὲ γυναικα εἶναι τοῦ Ἰκετάου. Cf. de Νόστοις Tzet-
 z. Posthomer. 750. et Phalar. Epist. IX.

XII. Ο Ρ Ε Σ Τ Ε Ι Α.

33. [39.]

Grammat. Bekkeri Anecd. T. II. p. 783.: Στησίχορος δὲ ἐν
 δευτέρῳ Ὀρεστέας τὸν Παλαμίδην λέγει εὐρηκέναι (τὰ στοι-
 χεῖα). Cf. ibid. p. 786. et Cramerii Anecd. T. IV. p. 318. 18.

discrepat Schol. Aristid. T. III. p. 151.: εἰς Στησίχορον αἰνίττεται·
 λέγει γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι ἐλθὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταύτης τῆς νῆσου τῆς
 Φόρου ἀφῆρέθη παρὰ τοῦ Πρωτίως τὴν Ἑλίην καὶ αὐτῆς εἰδωλον εἰδεί-
 το κτλ. Aristides autem nihil aliud dixerat T. I. p. 212, nisi:
 ὡς περ τῶν ποιητῶν φασι τινες τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ἑλίης τὸ εἰδωλον
 λαβεῖν, αὐτὴν δὲ οὐ δυνηθῆναι. Cf. Eustath. ad Il. II, v. 158. Pa-
 linodiam Stesichori plurimi respiciunt, ut Isocrates Helen. Encom.
 29. Horat. Epod XVII. 42. ibiq. Schol. et Schol. ad Od. I. 16.
 28. Plato Epist. III. Lucian. Ver. Histor. II. 15. et pro imagg.
 c. 15. Aristides T. II. p. 364. Galen. T. IV. p. 8. ed. Bas. Sui-
 das v. Στησίχορος. Etym. M. v. παλινοῦδα. Irenaeus adv. Haeres. I.
 23. Dio Chrysost. Or. II. p. 77. ed. Reisk. Himer. Or. XXII. 5.
 Liban. Epist. p. 841. Hieronym. adv. Rufin. I. p. 359. et Epist. 69.
 p. 608. et 76. p. 641. Tertullian de anim. c. 46. Eustath. II. p.
 849. 47. maximeque Hermias ad Platon. Phaedr. p. 243. A. Conon
 in Photii Bibl. p. 133. ed. Bekk. et Pausan. III. 19. 11.

Fr. 30. Athen. III. 81, B.: Κυδωνίων μῆλων μνημονεύει Στησί-
 χορος ἐν Ἑλένη οὕτως· Πολλὰ μὲν κτλ.

34. [39.]

1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 - 0 0 -
 - 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 0 - -
 1 0 0 - 0 0 -

Τοιάδε χρή Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
 ὑνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἀβρῶς
 ἦρος ἐπερχομένου.

35. [75.]

. . . 0 0 - 0 0 - 1 0 0 0 0 - - -

Ὅταν ἦρος ὦρα κελαδῆ χελιδῶν.

36.

1 0 0 - . . . .
 - 1 0 0 - 0 0 - - - 1 0 0 - -
 - 0 0 - 0 0 -

Μοῦσα, σὺ μὲν . . . .
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας
 καὶ θαλάσ μακάρων.

Fr. 34. Schol. Arist. v. 797.: Ἔστι παρὰ τὰ Στῆσιχόρου ἐκ
 τῆς Ὀρεστίας: Τοιάδε κτλ. V. 2. ἐξευρόντας ἀβρῶς Kleinius,
 vulgo ἐξευρόντα ἀβρῶς. Ita autem, ut ego feci, versus componen-
 dos esse, ostendit Aristophanis parodia: Τοιάδε χρή Χαρίτων δαμώ-
 ματα καλλικόμων, | τὸν σοφὸν ποιητὴν | ὑνεῖν ὅταν ἦρονά μὲν φωνῇ χελι-
 δῶν | ἐξομένη κελαδῆ.

Fr. 35. Schol. Aristoph. Pac. v. 800.: Καὶ αὕτη πλοκή Στῆσι-
 χόρειος· φησὶ γὰρ οὕτως· ὅταν κτλ. Haud dubie est ex eodem Ore-
 stiae exordio; fortasse autem scribendum· ὅταν ἦρος ὦρα
 εὐ κελαδῆ χελιδῶν.

quo numero usus est Aristoph. ibid. v. 806 seqq.

Fr. 36. Aristoph. Pac. v. 775.: Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμου ἀπω-
 σαμένη μετ' ἐμοῦ | τοῦ φίλου χόρευσον | κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν
 τε δαίτας | καὶ θαλάσ μακάρων· σοὶ γὰρ τὰδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει, ubi Schol.:
 τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου· αὕτη δὲ πλοκή ἐστὶ καὶ Ἰλαθὲν·
 σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἰρηται, καὶ ἐστὶ Στῆσιχόρειον. Quae in his Ste-
 sychori sint, quae Aristophanes mutaverit et de suo addiderit, fa-
 cile reperias; cf. maxime Schol. ad v. 777. Κλείουσα] ὅτι σύνθεσις ἦν
 τοῖς παλαιοῖς· κλείειν θεῶν τε καὶ ἠρώων γάμους. Est autem haud
 dubie ipsum hoc exordium Orestiae, sive prima strophæ, cui plane
 respondet Fr. 34. adde etiam 35. quae duo Fragmenta videntur ex
 secunda carminis strophæ petita.

37. [40.]

Schol. Eurip. Orest. 46.: Φανερόν ὅτι ἐν Ἄργει ὑποκεῖται ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος· Ὁμηρος δὲ ἐν Μυκῆναις φησὶ τὰ βασιλεια Ἀγαμέμνονος εἶναι· Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.

38. [41.]

Schol. Eurip. Orest. 268.: Στησιχόρῳ δὲ ἐπόμενος (Εὐριπίδης) τόξα φησὶν αὐτὸν (τὸν Ὀρέστην) εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος.

39. [42.]

Schol. Aeschyl. Choeph. 728.: Γεῖλισσαν δὲ φησὶ τὴν Ὀρέστου τροφόν, Πίνδαρος δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος δὲ Λαοδάμειαν.

40. [43.]

⋮ — — — — — ⋮ — — — — —
 ⋮ — — — — — ⋮ — — — — —

Τῷ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβρωτῶμενος ἄκρον·
 ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

XIII. Κ Α Δ Γ Κ Α.

41. [54.]

Athenaeus XIV. p. 619. D.: Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ μουσικῆς, ἥδον, φησὶν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ φίδην. Στησίχορου δ' ἦν ποιήμα, ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου, σωφρόνως εὐχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ, ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτὴν· ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λευκάδα. Σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' εὐχόμενης, εἰ δύναίτο, γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδίᾳ, ἢ, εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου. Cf. Eustath. p. 1236.

Fr. 40. Plut. de sera numin. vind. c. 10.: Πρὸς τὰ γενόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποκρίνεται τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας ἐνύκνιον ὁ Στησίχορος, οὕτως πως λέγειν τάδε· (τῷ δὲ recte Reiskius). Δράκων κτλ.

XIV. ΡΑΔΙΝΑ.

42. [55.]

x
 ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ -
 x
 ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ -

*Ἄγε Μοῦσα λίγει, ἄρξον ἀοιδᾶς, ἑρατῶν ὕμνους
 Σαμίων περὶ παίδων ἑρατῆ φθεγγομένα λύρα.*

XV. ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΒΙΔΩΝ.

43. [78.]

◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ -
Δεῦρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

44. [71.]

- ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡
Αὐτόν σε πυλαμάχε πρῶτον.

45. [84.]

- ◡ ◡ - - - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ -
Κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις, Ποσειδῶν.

Fr. 42. Strabo VIII, 347. Ἡ Ῥαδινή, ἣν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἥς ἀρχή Ἄγε κτλ. ἐντεῦθεν λίγει τοὺς παῖδας· ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν Ῥαδινὴν εἰς Κόρινθον τυράνῳ φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος ζεφύρου, οὗ δῆπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου· τῷ δ' αὐτῷ ἀνίμῳ καὶ ἀρχιθίωρον εἰς Δελφούς, ὅντα ἀδελφὸν αὐτῆς, ἔλθῃν· καὶ τὸν ἀνιψιὸν ἐρωῖτα αὐτῆς ἄρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμῆσαι παρ' αὐτὴν· ὃ τε τύραννος κτείνας ἀμφοτέρους ἄρματι ἀποπέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ' ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει. At conferas Paus. VII, 5, 6.: Σαμίους κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸ Ἡραῖον τὸ Ῥαδίνης καὶ Διοντίχου μνήμᾳ ἔστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἕρωτος ἀνωμένους εὐχεσθαι καθίστηεν ἰοῦσα ἐκ τῆς μνήμας. V. 1. Μοῦσα Kleinias, vulgo Μῶσα. ib. ὕμνους, Heynius νόμους.

Fr. 43. Eustath. II. p. 9.: Οὐ μόνον Ἡσιόδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχεται, — Στησίχορος δὲ τὸ κύριον ἐκφωνεῖ ἐν τῷ Δεῦρ' κτλ.

Fr. 44. Athen. IV, p. 154, E.: Ὅποτε παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι φῆμα περιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος· Αὐτόν κτλ. παρὰ Στησίχορον. Schol. II. V, 31.: Ἄρως δὲ τοῖς τεῖχει προσπελάζειν, καὶ ἔστω ἐπιθέτον (τεχνησιπλήτη) ἀνάλογον τῷ παρὰ Στησίχορον πυλαμάχε, ubi codd. aliquot πολεμάχε. Vitiosius ap. Athen. olim πυγμάχε, sed codd. πυλαμάχε.

Fr. 45. Schol. II. ζ, 507.: Στησίχορος κοιλωνύχων ἵππων πρύτανιν τὸν Ποσειδῶνά φησιν.

46. [72.]

— 2 0 0 — 0 0 — 0 2 0 0 —
 Πάτρω' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα.

47. [68.]

. . . . 0 0 — 0 — 0 —
 2 0 0 — 0 0 — — 2 0 — —
 2 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 0 —
 . . . . Μάλα τοι μάλιστα
 παιγμοσύνας φιλέει μολπάς τ' Ἀπόλλων·
 κάδεα δὲ στοναχάς τ' Αἴδας ἔλαχεν.

48. [79.]

0 0 2 0 0 — 0 0 — 0 0 — 0 — 0 —
 — 2 . . . .
 Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
 κλαίειν.

49. [80.]

. . . . 2 0 — 0 —
 2 0 — 0 2 0 — — 2 0 0 —
 . . . . Θανόντος ἀνδρός
 πᾶσ' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπων χάρις.

50. [77.]

Ῥαδινούς δ' ἐπέπειπον ἀχόντας.

Fr. 46. Eustath. II. p. 316, 16.: Πίνδαρος οὐκ ἀδελφούς, ἀλλὰ γονίας μητρός μάτρως ἔφη. Στησιχορος δὲ πατέρα τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον εἶπεν, ἔνθα παρ' αὐτῷ Ἀμφίλοχος ἔφη τό· Πάτρωια κτλ. Μελάμπους γάρ, οὐ Ἀντιφάτης, οὐ Οἰκλῆς, οὐ Ἀμφιάραος, ὅθεν Ἀμφίλοχος.

Fr. 47. Plut. de EI ap. Delph. c. 21.: Καὶ πρότερος ἔτι τοῦτου ὁ Στησιχορος. Μάλα κτλ. V. 2. φιλέει et V. 3. κάδεα Schneidewinius, vulgo φιλῆει et κῆδεα.

Fr. 48. Stob. Floril. CXXIV, 15. Στησιχοροῦ. V. 1. ἀτελέστατα, unus cod. ἀτέλστα. ib. ἀμάχανα Schneidewinius, vulgo ἀμήχανα.

Fr. 49. Stob. Floril. CXXVI, 5. Στησιχοροῦ. Θανόντος ἀνδρός πᾶσ' ὄλυι' ἀνθρ. χ. Gaisfordius Θαν. ἀνθρ. πᾶσα ποτὶ πᾶσι ἀ. χ. Emendavit Kleinjus.

Fr. 50. Schol. Ap. Rh. III, 108.: Ῥαδινῆς, τρυφερῆς. — Στησιχορος δὲ ἐπὶ τοῦ αἰῶνου Ῥαδινούς κτλ. cod. Paris. ἔπειπον.

51. [4.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 230.: 'Ο Μινύας πολλάς είχε θυγατέρας· καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκμήνης ἐστὶ τῆς Κλυμένης τῆς Μινύου θυγατρὸς, Στησίχορος Ἐπικλυμένης φησὶν.

52.

Schol. Eurip. Rhes. 5.: "Οτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα. *ita corrigo, vulgo Στησίχορος et πάντα φύλ . . . legitur. Simonides in carmine aliquo Stesiechori sententiam retulit, cf. Fr. 3.*

53. [61.]

Aristotel. Hist. Animal. V. 9.: Πάντων δὲ σπανιώτατον ἰδεῖν ἀλκύνοντας ἐστὶ· σχεδὸν γὰρ περὶ πλειάδος δύνων καὶ τροπὰς ὁρᾶται μόνον, καὶ ἐν τοῖς ὑφόρμοις πρῶτον ὅσον περιπταμένη περὶ τὸ πλοῖον ἀφανίζεται εὐθύς· διὸ καὶ Στησίχορος τοῦτον τὸν τρόπον ἐμνήσθη περὶ αὐτῆς.

54. [62.]

Athenaeus XII. p. 512. F.: Τοῦτον οὖν (τὸν Ἡρακλέα) φησὶν (Μεγακλείδης) οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεωντῆν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἰμεραῖον· καὶ Ξάνθος δὲ ὁ μελοποιός, πρεσβύτερος ὢν Στησίχορου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὡς φησὶν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὀμηρικὴν. Πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὡς περὶ καὶ τὴν Ὀρεστειαν καλουμένην. Cf. Eustath. p. 1279.

55. [63.]

Pausanias IX. 11. 1.: Ἐπιδεικνύουσι δὲ (οἱ Θηβαῖοι) Ἡρακλέους τῶν παιδῶν τῶν ἐκ Μεγάρων μνήμα, οὐδὲν τι ὁμοίως τὰ ἐξ τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ὁ Ἰμεραῖος καὶ Πανύασις ἐν τοῖς ἔπεσις ἐποίησαν.

56. [64.]

Platarch. de Herodian. malign. c. 14.: Καὶ τοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος, οὐχ Ἀρχιλόχος, οὐ Πείσανδρος, οὐ Στησίχορος, οὐχ Ἀλκμάν, οὐ Πίνδαρος Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοῖνικος, ἀλλ'

ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλῆα τὸν Βοιωτίον ἡμῖν καὶ Ἀργεῖον.

57. [69.]

Etymol. M. p. 772. 49.: Τυφωεύς· Ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γε-
νεαλογεῖ, Στησίχορος δέ, Ἡρας μόνης, κατὰ μνησικακίαν Διός,
τεκούσης αὐτόν.

58. [78.]

Apollodor. III. 10. 3.: Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὃς γαμῆ
Γοργομόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ
τίκτει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφαρτέα, Λεύκιππον. Cf. Tzet.
ad Lycophron. v. 511.

59. [76.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1310.: Πρῶτος Στησίχορος ἔφη
σὺν ὄπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηναῖν.

60. [92.]

Ptolemaeus Hephaest. ap. Phot. Biblioth. p. 148.: Περὶ
τῶν παρὰ Στησίχορον ζητουμένων ἀκεσταλίων ὀρνίθων.

61.

Aristid. T. II. p. 572. ed. Dindf.: Μέτειμι δ' ἐφ' ἕτερον
προοίμιον κατὰ Στησίχορον· σκιαμαχεῖν μὲν οὖν οἶδ' ὅτι
δεῖ, πρὸς οὓς γὰρ εἰρήσεται τὰ λεγόμενα, σὺχ ἤκουσιν.

62. [94.]

Strabo I. p. 42.: Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόγῳ φησί· Καὶ
κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάκητα γείνατο καὶ Θρονίη
κούρη Βήλοιο ἀνακτος. οὕτω δὲ καὶ Στησίχορος ἔφη.

63. [57.]

Vibius Seq. de Flumin. p. 11. ed. Oberl.: „Himera oppido
Thermitsanorum dedit nomen Himera. Hoc flumen in duas fluit
partes ait Stesichorus, unam in Tyrrhenum mare, alteram in
Lybicum decurrere.“

64. [58.]

Aristotel. Rhetor. II. 20.: Λόγος δέ, οἶος Στησίχορου
πρὸς Φάλαριν καὶ Αἰσώπου ὑπὲρ τοῦ δημαγωγοῦ· Στησίχορος
μὲν γὰρ ἐλομένων στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἱμεραίων
Φάλαριν καὶ μελλόντων φυλακὴν δίδοναι τοῦ σώματος, τᾶλλα

διαλεχθεῖς εἶπεν αὐτοῖς λόγον· ἵππος κατέχευε λιμῶνα μόνος· ἐλθόντος δὲ ἐλάφου καὶ διαφθείροντος τὴν νομὴν, βουλόμενος τιμωρῆσασθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα τὸν ἄνθρωπον, εἰ δύναιτο μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἔλαφον. ὁ δὲ ἔφησεν, ἐὰν λάβῃ χαλινόν, καὶ αὐτὸς ἀναβῆῃ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια· συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος ἀντὶ τοῦ τιμωρῆσασθαι αὐτὸς ἐδούλευσεν ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ· οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς, ἔφη, ὄρατε, μὴ τοὺς πολεμίους βουλόμενοι τιμωρῆσασθαι ταῦτό πάθητε τῷ ἔσπῳ· τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἤδη ἔχετε, ἐλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα· ἐὰν δὲ φυλακὴν δῶτε καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δουλεύσετε ἤδη Φαλαγρίδι. *Similia refert Conon Narr. XLII., siquidem Stesichorus hanc fabulam carmine est persecutus.*

65. [59.]

Aelian. Hist. Anim. XVII. 37.: Ἀλοῶντες ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου καταφλέγοντος δίψῃ πιεζόμενοι τὸν ἀριθμὸν ἑκκαίδεκα, ἕνα αὐτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτνιασῆς κομίσει ὕδωρ. οὐκοῦν ὁ ἀπιὼν τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυστικὸν ἄγγεῖον κατὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει ἀετὸν ὑπὸ τινος ὄψεως ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἤδη. Ἔτυχε δὲ ἄρα καταπτάς μὲν ἐπ' αὐτὸν ὁ ἀετός, οὐ μὴν κρείττων γενόμενος οὐδὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐγκρατῆς ἐγένετο, οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαίτα ἐκόμισεν, ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσῶν ἔρμασιν ἐμελλεν οὐ μὰ Δι' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολέσθαι. Εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς ἢ ἀκούων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον καὶ ὑπηρέτην, εἰδὼς γε μὴν κακὸν θηρίον μὲν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ τῷ προειρημένῳ διακόπτει τὸν θῆρα, καὶ μέντοι καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων εἰργμῶν καὶ δεσμῶν τὸν ἀετὸν ἀπολύει. Ὀδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀμφοῖ ταῦτα καὶ δὴ διεπέρακτο, ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἤκε καὶ πρὸς τὸν οἶνον κερασάμενος ἔμιξε πᾶσιν, οὐ δὲ ἄρα ἐξέπιον, καὶ ἀμνατι καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἐμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πιεσθαι. ἔτυχε γὰρ ὑπηρέτης κατ' ἐκείνῳ πως τοῦ καιροῦ, ἀλλ' οὐ συμπότης ὢν. Ἐπαὶ δὲ τοῖς χεῖλεσι τὴν κύλικα προσῆγε, ὁ σωθεὶς ἀετός ζαάγρια ἐκτίνων οἱ καὶ κατὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνου ἔτι διατρέψων περὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπτει τῇ κύλικι καὶ ἐκταράττει αὐτήν καὶ ἐκχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, καὶ γὰρ ἔτυχε θυψῶν, καὶ λέγει· εἶτα μέντοι σὺ μὲν ἐκείνος

ἄν (καὶ γὰρ τὸν ὄρνεν ἰγνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς σω-
τῆρσι τὰς χάριτας, ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλὰ. πῶς δ' ἂν καὶ
ἄλλος σπουδὴν καταδέσθαι θελήσει εἰς τινα, αἰδοῖ Διὸς χα-
ρίτων ἐφόρου τε καὶ ἐπόπτου; καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἰρητο καὶ
ἐπαίγεται, ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεῖς τοὺς πίνοντας ἀσπαιροντάς τε
καὶ ἀποθνήσκοντας. Ἦν δὲ ἄρα, ὡς συμβαλεῖν, ἐμμηκεῖς
εἰς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις καὶ κεράσας αὐτὴν τῷ ἴφ. Ὁ μὲν αὐτὸς
τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸν μι-
σθόν. Λέγει δὲ Κράτης ὁ Περγαμηνὸς ὑπὲρ τούτων καὶ τὸν
Στησίχορον ἄδειν ἐν τινι ποιήματι οὐκ εἰςφοιτήσαντι που
εἰς πολλούς, σεμνόν τι καὶ ἀρχαῖον, ὡς γε κρίνειεν ἐμέ, τὸν
μάρτυρα εἰσάγον.

66. [60.]

Aristotel. Rhetor. II. 21.: Ἀρμόττει δ' ἐν τοῖς τοιοῦτοις καὶ
τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέγματα καὶ τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἰ τις
λέγοι ὅπερ Στησίχορος ἐν Λοκροῖς εἶπεν, ὅτι οὐ δεῖ ὑβριστάς
εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν ἄδωσιν. *Eadem legunfur*
lib. III. 11. siquidem est ex carmine petitum.

67. [13.]

Argument. Hesiod. Scut. Hercul.: Στησίχορος δὲ φησιν
Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα (*Scutum*).

68. [17.]

Pausanias IX. 2. 3.: Στησίχορος δὲ ὁ Ἱμεραῖος ἔγραψεν
ἐλάφου περιβαλεῖν δέρμα Ἀχταίωσι τὴν θρόνον, παρασκευάζου-
σάν οἱ τὸν ἐκ τῶν κυνῶν θάνατον, ἵνα δὴ μὴ γυναῖκα Σεμέ-
λην λάβοι.

69. [29.]

Tzetzes ad Lycophr. p. 266.: Στησίχορος καὶ Εὐφορίων
καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητὴς φασὶ τὸν Ἔκτορα υἱὸν
τοῦ Ἀπόλλωνος εἶναι. *Eadem Schol. II. XXIV. 259.*

70. [22.]

Plutarch. de Sollert. Anim. c. 36.: Ἡ δὲ Ὀδυσσεὺς
ἀσπίς ὅτι μὲν ἐπίσημον εἶχε δελφίνα καὶ Στησίχορος ἰσό-
ρηκην. *Cf. Tzetz. ad Lycophr. p. 659. Δελφινόσημον. Στη-
σίχορός φησιν Ὀδυσσεῖα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφίνος τό-
πον καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τοῦτο συμφθέγγεται.*

71. [25.]

Schol. II. XXIII. 92.: Διώνυσος Ἡφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μὲ τῶν Κυκλάδων ξένισαθ ἐλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσειον ἀμφορέα· διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος ἐδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα· ἢ δὲ τῷ παιδί ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ αὐτοῦ ἀποτεθῆ τὰ ὄστιά. Ἱστορεῖ Στησίχορος.

72. [53.]

Plinius Hist. Natur. II. 12.: „Misera hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente: quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquit solis.“ adde Plutarch. de fac. in orbe lunae c. 9.: Οὐτος τὸν Μίμνερμον ἐπάξει καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψειν ὀλοφύρομένους ἄστρον ὑπέρτατον κλεπτόμενον καὶ μέσῳ ἄματι νύκτα γενομένην καὶ τὴν ἀκτίνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν φάσκοντας.

73.

Etymol. Vindob. cod. CLVIII.: Ἄϊος· ὄνομα παρὰ Στησίχορον.

74.

Cramerī Anecd. T. I. p. 205. 11.: Ἀνίψαλὸν παῖδα ἔφη ὁ Στησίχορος ἀπὸ τοῦ ἴπτω, ἄφ' οὗ καὶ τὸ μέγα δ' ἴψασ λαὸν Ἀχαιῶν. Cf. ibid. p. 369. 19. Rectius Etym. M. p. 110. 46. Ἀνίψαλλον· τὸν ἀβλαβῆ κτλ.

75. [83.]

Athenaeus V. p. 180. E.: Καλεῖ δὲ Στησίχορος μὲν τὴν Μοῦσαν ἀρχεσίμολλον. Cf. Eustath. p. 1480.

76.

Etym. Gud. p. 96. 81.: Ἀτερπνος· οὕτως ὁ ἄγρηνος παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρὰ Ἰβύκῳ καὶ Στησίχορον. Cf. Cramerī Anecd. Paris. T. IV. p. 61.

77. [93.]

Hesychius: Βρουαλιτικαὶ πολεμικαὶ ἢ ἀρχηστὰὶ εἰσχροποιοί. Ἰβυκος καὶ Στησίχορος.

78. [87.]

Hesychius: *Ναυκληρώσιμοι στέγαι· τὰ πανδοκαῖα, ἐπεὶ ἐνιοὶ ἐμπορεῖα λέγουσιν· ὡς καὶ Στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκον φησίν.*

79.

Dionysius Thrax in Bekkeri Anecd. T. II. p. 945. 26.: *Οἶον ἐνδοθεν, ἔξοθεν παρὰ Στησίχορον.*

80. [65.]

Etym. M. p. 100. 47.: *Σφῆλον γὰρ τὸ ἰσχυρόν· Στησίχορος ἐρῖσφηλον ἔφη τὸν Ἡρακλῆα, ἴσον τῷ ἐρῖσθενῇ.*

81. [67.]

Etym. M. p. 427. 48.: *Στησίχορος Τάρταρον ἠλίβατον τὸν βαθὺν λέγει. Eadem Hesychius v. ἠλίβατον, Photius p. 66. 15. Schol. Lucian. pro merc. conduct. 10. Schol. Victor. ad Arist. Av. 1739.*

82. [23.]

Eustath. p. 277.: *Τὸ δὲ Ὀϊλεύς ψιλωτέον κατὰ τὴν ἄρχουσαν, ὡς ἐν μέρος λόγου κατὰ τὸν Ὅμηρον· Ἡσίοδος δέ, φασί, καὶ Στησίχορος διχῶς αὐτὸ προάγει. οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως Ὀϊλεύς, ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως Ἰλεύς. Cf. idem p. 1018.*

83. [66.]

Schol. Hom. II. XXI. 575.: *Ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ Ἀρισταρχὸς φησὶ τινὰς γράφειν κυνυλαγμὸν. οὕτω καὶ Ζηνοδότος· καὶ Στησίχορος δὲ ἔοικεν οὕτως ἀνεγνωσθῆναι, φησὶ γοῦν ἀπειρεσίῳ κυνυλαγμοῦ. Eustath. p. 1251. fortasse rectius: ἀπειρεσίου κυνυλαγμοῦ.*

84. [91.]

Eustathius p. 524.: *Καὶ γὰρ λεύκιππος λέγεται παρὰ Στησίχορον ἐπιθετικῶς.*

85. [85.]

Grammat. Bekk. Anecd. T. III. p. 1397.: *Μεσόνωξ· μεσόνωχος, εἰς τῶν ἑπτὰ πλανήτων παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ὀνομάζεται· μέμνηται Στησίχορος.*

86. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 978.: *Ὀρετάλκος — μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης.*

87. [88.]

Photius p. 412. 21.: Πέποσχα, Δωριέων τινὲς τούτῳ κέ-
χρηται, ὧν καὶ Στησίχορος ἐστίν.

88. [70.]

Strabo VIII. p. 356.: Στησίχορος δὲ καλεῖ πόλιν τὴν
χώραν Πίσαν λεγομένην.

89. [90.]

Schol. Aristoph. Av. 1302.: Πηνέλοψ· νήσση μὲν ὅμοιος,
περιστερᾶς δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Στησίχορος καὶ
Ἴβυκος.

90.

Cramerī Anecd. T. I. 192.: Ὁ γοῦν Στησίχορος φησὶ ποτ-
αύδη, ὃ λέγει ὁ ποιητῆς περὶ τὴν πόλιν.

91. [82.]

Eustath. p. 772.: Ἡ παροιμία τοὺς φθονερούς καὶ ψογε-
ροὺς τελχίνας, ὡς ἐκ τῶν εἰρημένων, καλεῖ· Στησίχορος δὲ,
φασί, τὰς κῆρας καὶ τὰς σκοτώσεις τελχίνας προσ-
ηγόρευσε.

92. [89.]

Schol. Pindari Ol. IX. 128.: Χάρμα, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά.
Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον
χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.

93. [81.]

Eustath. Od. p. 1441. 16.: Στησίχορος δὲ, ὑπερθυμέ-
στατον ἀνδρῶν.

XII.

I B Y C U S.

I. [1.]*

1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Ἴηρι μὲν αἶ τε Κυδώνιαι μαλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν Στρ.
 ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων κῆπος ἀκήρατος,
 αἶ τ' οἰνανθίδες αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἔρνεσιν
 οἰναρέοις θαλέθοισιν, ἐμοὶ δ' Ἔρος

5 οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν, αἶθ' ὑπὸ στεροπαῆς φλέγων Ἄντ.
 Θρητικός Βορέας, αἴτσων παρὰ Κύπριδος,
 ἀζαλαῖαις μανίαισιν ἱερμνὸς ἀθαμβεῖσι καρτερῶς
 παιδόθεν ἔφλασεν ἀμετέρας φρένας.

2. [2.]

0 0 1 0 0 0 0 0 0 0 1 0 0 0 0 0 1 0 0 0 0 0 1 0 0 0
 - 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 - 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
 - 1 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

Fr. 1. Athen. XIII, 601, B.: Καὶ ὁ Πηγίνος δὲ Ἴβυκος
 βοᾶ καὶ κέκραγεν Ἴηρι κτλ. Ita haec distribui, ut sint stropa et
 antistropha. — V. 1. μαλίδες Ursinus, codd. μηλίδες et μολίδες. ib.
 ῥοᾶν Schweighaeuserus, vulgo ῥοᾶν. — V. 4. θαλέθουσιν duo codd.,
 vulgo θαλέθουσιν. — V. 5. κατάκοιτος vulgo, codd. κατάκτητος. ib.
 αἶθ' Jacobsius, codd. τε. — V. 7. ἀθαμβεῖσι καρτερῶς scripsi, codd.
 ἀθάμβησι (ἰθάμβησι) κραταιῶς (κραταιός). — V. 8. ἔφλασεν scripsi,
 codd. φυλάσσει vel φυλάζου. ib. ἀμετέρας Schneidewinus, alii, ἡμετέ-
 ρας codd.

Fr. 2. Plato Parmenid. p. 137, A.: Καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ
 Ἴβυκίου ἵππου πεπονθέναι, ὃ ἐκεῖνος ἀθλητῆ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ ὑφ'
 ἄματι μέλλοντι ἀγωνιῆσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρίμοντι τὸ μέλλον ἑαυτὸν
 ἀπεικάζων, ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτερος ὢν εἰς τὸν ἔρως ἀναγ-
 κάσθαι ἵνα. ubi Scholl. p. 329. Bekker.: Τὸ τοῦ μελοποιοῦ
 Ἴβύκου φητόν Ἔρος κτλ. Eadem Proclus T. V. p. 316. ed. Cous.

*) Numeri adjecti sunt editionis Schneidewinianae.

"Ερος αὐτέ με κυανέοισιν ὑπὸ βλαφάροις τακέρ' ὄμμασι
 δερκόμενος
 κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα δίκτυα Κύπριδι βάλλει·
 ἢ μαν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
 ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραι
 5 ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἀμιλλαν ἔβα.

3. [3.]

✕ - 1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0

Αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς.

4. [4.]

1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0

* * * * *

1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0

1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0

Εὐρύαλε, γλυκεῶν Χαρίτων θάλος

* * * * *

καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
 ἃ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθῶ ῥοδέοισιν ἐν ἀνθεσι θρέψαν.

5. [7.]

1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0

1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0

V. 1. "Ερος Huschkius, plerique codd. "Ερωσ. — V. 2. Κύπριδι Schoemannus scripsit, vulgo Κυπρίδος. — V. 3. τρομέω νιν Koenius, libri τρομίωιν ἴν vel ἴν'. — V. 4. ὥστε, Proclus ὡστις. ib. γήραι Huschkius, vulgo γήραι. — V. 5. ἀέκων, Proclus ἀσκῶν. ib. θοοῖς, Proclus θειοῖς. ib. ἐς, plerique libri εἰς.

Fr. 3. Athen. IX, 388, E.: Ἐν ἄλλοις δὲ φησιν (Ἴβυκος, v. fr. 7.)· Αἰεὶ κτλ. αἰεὶ, Valckenarius conjecit αἴρεις μ'. ib. θυμέ Valckenarius emendavit, codd. οὐ με.

Fr. 4. Athen. XIII, 564, F.: Ὁ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλατίας καὶ ἐπαιῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαιεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε· Ἢ καλλιπρόσωπε, χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια, χαριτόφωνε κάλλος ἐρῶτων. Τυφλὸς ὁ ἐπαιὸς καὶ κατ' οὐδέν ὁμοιος τῷ Ἴβυκειῷ ἐκείνῳ· Εὐρύαλε κτλ. Cf. Eustath. p. 1558, 17. — V. 1. γλυκεῶν Jacobsius, nisi quod γλυκῶν scripsit, vulgo γλανκῶν. ib. θάλος, unus cod. θάλλος, Eustath. θάλαμος. Post hunc versum alius excidit, quod vel metrum arguit.

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἄλιχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρινα δάφνα.

6. [8.]

⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ —

Τᾶμος ἀῦπνους κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρησιν ἀηδόνας.

7. [13.]

— ⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ — ⏟ —

⏟ — ⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ —

⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ —

⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ — ⏟ —

Τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοισιν
ξανθοὶ ποικιλοπανέλοπες
αιολόδευροὶ θ' ἄλιπορφυρίδες καὶ
ἀλκύνες τανυσίπτεροι.

8. [15.]

— ⏟ — ⏟ ⏟ ⏟ — — ⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ —

⏟ ⏟ ⏟ — ⏟ ⏟ —

Καὶ γὰρ γλαυκώπιδα Κασσάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κούραν
Πριάμοιο

φαῖμις ἔχησι βροτῶν.

Fr. 5. Athen. XV, 681, A.: Καὶ Ἴβυκος (μνημονεύει τοῦ ἄλιχρύσου). Μύρτα τε καὶ ἴα κτλ. V. 2. τέρινα Canterus, vulgo τέρινα.

Fr. 6. Herodianus περὶ σχημ. p. 60, 24. Dindorf.: Σχῆμα Ἰβύκειον καὶ λέξις καὶ συντάξις ἐστίν, γίνεται δὲ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς τρίτοις προσώποις τῶν φημάτων κατὰ πρόσθεσιν τῆς σι συλλαβῆς. — καλεῖται δὲ Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι Ἴβυκος πρῶτος ἐχρήσατο· δίδεικται γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ πρότερον· ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὴ παρ' αὐτῷ. Καὶ γὰρ — καὶ δι' ἑτέρων· Τᾶμος κτλ., ἀντὶ τοῦ ἐγείρη. — ἀῦπνους Schneidewinus, vulgo αῦπνος. ib. κλυτὸς ὄρθρος respiciunt Plutarch. Sympos. Qu aest. VIII, 3. Etym. M. p. 440, 53. Schol. Hom. IX, 364.

Fr. 7. Athen. IX, 388, E.: Ἴβυκός τις λαθιπόρφυρας (ἀλιπορφυρίδας) ὀνομάζει διὰ τούτων· Τοῦ μὲν κτλ. — V. 2. ξανθοὶ seripsi, vulgo ξανθοῖσι, unus cod. ξανθία. ib. ποικιλοπανέλοπες correxi, vulgo ποικιλαι πανέλοπες. — V. 3. θ' ἄλιπορφυρίδες Schneidewinus, libri αλοιοπορφυρίδες. πηνέλοψ ex hoc loco affert Schol. Aristoph. Avv. v. 1302.

Fr. 8. Herodian. περὶ σχημ. p. 60, 33.: Καλεῖται δὲ Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι Ἴβυκος πρῶτος ἐχρήσατο, ἀλλ' ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὴ παρ' αὐτῷ· Καὶ γὰρ Γλαυκώπιδα κτλ. — V. 1. Κασσάνδρα Villosionus, libri Κασσάνδρα. ib. κούραν Schneidewinus, libri κόραν vel κόρη.

9. [22.]

ο ο ε ο ο ο - -

Ὀνομακλυτὸν Ὀρφην.

10. [17.]

Diomedes I. p. 307. ed. Putsch.: „Est Ulyssi agnomen polytlas. Nam praenomen est, ut ait Ibycus, Ulysses, nomen Arcsiades, cognomen Odysseus. Et ordinatur sic: *Ulysses Arcsiades Odysseus polytlas.*“

11. [19.]

ε ο - ο - - ε ο ο . . .

Οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέος.

12. [24.]

x - ε ο ο ο ο

Ἀλθαία Μελεαγρίς.

13.

ο ο ε ο ο ο - ο ο - -

Παρελέξατο Καδμίδι κόρυρα.

Fr. 9. Priscian. I, p. 283. Krehl. *In eus Graeca sunt et us in i mutantia faciunt genitivum, ut hic Tydeus, Tydei. In hujusmodi tamen terminatione quaedam inveniuntur mutatione eus diphthongi in es longum prolata, ut Ἀχιλλεύς Achilles, Περσούς Perses, Οὐλιξεύς Ulixes. In quo Dores sequimur, qui pro Ὀρφεύς Ὀρφης et Ὀρφην dicunt, pro Τυδέος Τύδης. Sic Antimachus in primo Thebaidos Τύδης τ' Οἰνείδης. Et vocativum in e productum Τὸν καὶ φωνήσας προσέφησ Οἰνήϊς Τύδη, teste Herodiano, qui hoc ponit in primo Catholicorum. Similiter Ibycus Ὀνομακλυτὸν Ὀρφην. ubi plures codd. Ὀρφη.*

Fr. 10. Videtur Ibycus scripsisse: — Οὐλλῆξ | Ἀρκισιάδης Ὀδυσεύς ὁ πολύτλας.

Fr. 11. Etymol. M. p. 171, 7.: Αὔσιον· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει, ὄϊον· οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέος. Τυδέος Schneidewinus correxit.

Fr. 12. Diomedes I, p. 310. ed. Putsch.: „Aut a filiis, ut Althea Meleagris, sicut Ibycus Graecus retulit.

Fr. 13. Cramerii Anecd. I, 255, 7. Καδμητίδι γαίη. Ὡς παρὰ τὸ Λάρδανος ἐκπίπτει πατρωνυμικόν εἰς ες Λαρδανίς καὶ παρὰ τὸ Πριάμος Πριάμης, οὕτως ἔδει καὶ παρὰ τὸ Κάδμος Καδμῆς· τῷ ἄρα Καδμηῆς ἐπιλέοντα τὸ ἦ· ὅτι οὖν φησὶν ὁ Ἴβυκος· Παρελ. κτλ., τὸ ὀφειλούμενον ἀπέδωκεν.

14. [27.]

ἔ - - - ἔ - -
 ἔ - - - - - - -
 ἔ - - - - - - -
 ἔ - - - - - - -

Τούς τε λευκίππους κόρους
 τέκνα Μολιόνας κτάνον,
 ἄλικας ἰσοπάλους, ἐνιγύιους,
 ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ᾠῆφ ἀργυρέφ.

15. [43.]

- - - - x - - - -

Πυκινὰς πέμφιγας πτόμενοι.

16. [44.]

ἔ - - - - - - -

Ὅτι κατὰ σφετεράν ἐελδῶ.

17. [45.]

- ἔ - - - - - - -

Ἐσθλὸν ποτιδέγμενον ἔλδωφ.

18. [37.]

Οὐδὲ Κυάρης ὁ Μήδων στρατηγός.

Fr. 14. Athen. II, 57, F.: Ἴβυκος ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησί· Τούς τε κτλ. Cf. Eustath. p. 1321, 21. — V. 1. κόρους Dindorfius, vulgo κούρους. — V. 2. κτάνον codd., vulgo κτανόντα vel κτανόνταν. — V. 3. ἰσοπάλους Meinekius, legebatur ἰσοκεφάλους. ib. ἐνιγύιους Dindorfius, libri ἐνιγύους. — V. 4. ᾠῆφ Eustath., vulgo ᾠῆφ.

Fr. 15. Galenus VI, p. 454. ed. Basil.: Ἐπὶ τοῦ νέφους δοκί τετάχθαι (πέμφιξ) — παρ' Ἴβύκφ· Πυκ. κτλ. λέλεκται δ' οὗτος ὁ λόγος αὐτῷ κατὰ τινα παραβολὴν ἐπὶ χευμαζομένῳ εἰρημένῳ. διὸ καὶ τῶν προγνωστικῶν οἱ πλείστοι ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὄμβρους σταγόνων εἰρησθῆναι φασὶ τὰς πέμφιγας.

Fr. 16. Herodian. περὶ μον. p. 32, 25.: Ἐλδωφ, οὐ γὰρ συμπλοκὴ ἐνθάδε, ἀλλὰ διάστασις. Ὁ δὲ Ἴβυκος ἔσθ' ὅτι καὶ θηλυκῶς προφέρεται· Οὗτι κτλ. ubi recte Schneidewinus ἐελδῶ scripsit.

Fr. 17. Herodian. π. μον. λέξ. p. 32, 25.: Καὶ ἐσθλὸν προδεδεγμένον ἐλδωφ, (Ἴβυκος) quae correxi. Schneidewinus hic quoque vult ἐσθλάν — ἐλδῶ legere, at ipse Herodianus indicat Ibycum etiam altera forma usum esse.

Fr. 18. Etymol. M. p. 542, 51.: Κυάρης· Ἴβυκος· οὐδὲ κτλ. — τινὲς λέγουσιν ἀπὸ τοῦ Κυαξάρης γίγονε κατὰ συγκοπὴν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυρά (Κῦρος) κατὰ πλεονασμόν.

19. [52.]

.. 2 - - - 0 0 - - 0 0 - - 0 - -
 Δαρὸν δαρῶ χρόνον ἦστο τάφῳ πεπαγῶς.

20. [31.]

.. 0 0 - 2 0 0 0 =
 x - 2 0 0 - 0 -
 2 0 0 - 0 0 - 2 -
 2 0 0 - 0 0 - 0 0 -

.. Παρὰ χέρσον λίθινον
 ἔκλεκτον παλάμαις βροτῶν·
 πρόσθε δὲ νιν πεδ' ἀναριτῶν
 ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

21. [31.]

Schol. Theocrit. I. 117.: Ἡ Ἀρτέθουσα κρήνη ἐν Συρακούσαις τῇ ἐν Σικελίᾳ, ἣ φασὶ διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἦκειν, ὡς φησὶν Ἴβυκος, παριστορῶν περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης. Ex eodem ut videtur carmine petitum, ex quo est Fr. 20.

22. [51.]

2 0 - - - 2 0 - - - 2 0 - - - 2 0 - -
 Μὴ τι παρ' θεοῖς ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων
 ἀμείψω.

Fr. 19. Herodian. περίμον. λέξ. 35, 31.: Ἄλλ' ἴσως τοῦτο ἀμφίβολον· ὁ μόντοι Ἴβυκος διάσειλε τὸ γένος ἐν τῷ πρώτῳ, σχεδὸν τὸ Ὀμηρικὸν μεταβαλὼν· Δαρὸν δάραιο χρ. ἢ τ. πατηγῶς. Scripsi δαρῶ, Schneidewinus πεπαγῶς.

Fr. 20. Schol. Pind. Nem. I, 1.: Ἡ Ὀρτυγία πρότερον μὲν οὔσα νῆσος εἶτα προσχωθεῖσα χερσόνησος γέγονεν, ὡς καὶ Ἴβυκος ἱστορεῖ· Παρὰ χέρσον λίθινον τὸν παλάμαις βρ. πρόσθε νιν πέδα νηριτῶν ἰχθύες ὠμ. ν. Respicit Strabo I, p. 59.: Ἐπὶ τῆς πρὸς Συρακούσας νῆσου νῦν μὲν γέφυρά ἐστιν ἢ συνάπτουσα αὐτὴν πρὸς τὴν ἤπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ὡς φησὶν Ἴβυκος, λογαίου Μίθου, ὃν καλεῖ ἔκλεκτον. Cf. Athen. III, 86, B.: Τοῦδ' ἀναριτῶν (μύμηται) Ἴβυκος. — V. 2. ἔκλεκτον pro τὸν Boeckhius ex Strabone restituit. — V. 3. πρόσθε δὲ scripsi, vulgo πρόσθε. ib. πεδ' ἀναριτῶν Schneidewinus auctore Athenaeo scripsit.

Fr. 22. Plat. Phaedr. p. 242, C.: Ἐδυσωπούμην κατ' Ἴβυκον, μὴ τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακῶν κτλ. ubi ἀμβλακῶν plerique codd. Respiciunt Plutarch. Quaest. Symp. IX, 15. Synes. Epist. 105. Suidas v. ἀμπλακῶν et Ἴβύκειον ῥησιδίων et μὴ τοι. Marinus vit. Procli c. 1.

23. [38.]

Aelian. Hist. Anim. VI. 51.: De dipsade et asino: ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητής; ἀλλ' οὐκ ἂν εἶποιμι, ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής — καὶ Ἴβυκος ὁ Ῥηγίνος — ἔδουσαν αὐτόν.

24. [39.]

ο ο λ ο ο - ο ο - ο ο
 λ ο ο - ο ο - ο ο - -

Ἐριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα
 ἀντία δῆριν ὄνφ κορύσσοι.

25.

- λ ο ο - ο ο - - λ ο ο - ο ο - -

Οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὐρεῖν.

26. [41.]

ο ο - λ ο ο λ ο ο - ο ο -

ο ο ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.

27. [5.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 158.: Διὰ τούτων τῶν στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἴβυκου, ἐν οἷς περὶ τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς εἶπεν, ἐν τῇ εἰς Γοργίαν ὠδῇ* καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἡοῦς, ὡς ἤρπασε Τιθωνόν.

28. [10.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 26.: Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγει γενέσθαι τὸν Ἐρωτα. Cf. Eudocia p. 158.

29. [11.]

Athen. XIII. p. 603. D.: Ῥαδαμάνθυνος τοῦ δικαίου Ἴβυκος ἐραστήν φησι γενέσθαι Τάλων.

Fr. 24. Porphyg. in Ptolem. Harmon. in Vallis. Opp. T. III, p. 255.: Ταχέως ἂν τις τῶν ἀπείρων μὲν μουσικῆς καὶ τῶν τοιοῦτων θεωρημάτων, ἃ νῦν ψηλαφῶμεν ἡμεῖς, ἐν δὲ τοῖς σοφιστικῶς λόγοις καλινδουμένων Ἐριδος π. μ. ε. στ., φησίον που Ἴβυκος, ἀντία δῆριν ἐνίοις κορύσσοι. Codd. νεοοικορύσσοι, ἐνοικορύσσοι, νεοοὶ κορύσσοι. Emendavit Schneidewinus; est autem ex illo carmine, ex quo petitum Fr. 23.

Fr. 25. Chrysippus περὶ ἀποφθικῶν c. 14.: Εἰ ἀντίκειται ἀξίωμα καταφθικῶν τῷ Οὐκ ἔστιν κτλ. Ἴβυκος ὁ ποιητής οὕτως ἀπιφαίνεται οὐκ ἔστιν κτλ. ubi cod. ἐπιφθιμένοις, sed supra ἀπο scriptum. Fortasse est ex eodem carmine, ex quo Fr. 23.

Fr. 26. Schol. Aristoph. Av. 192.: Χάους ἀπὸ τοῦ αἴρος νῦν, ὡς Ἴβυκος, ποτᾶται δὲ ἐν κτλ. Eadem Suidas v. χάους ἀρχαιοτέρος.

30. [12.]

Athenaeus II. p. 89. B.: *Ἰβυκὸς φησι τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐννεαπλασίαν ἔχειν γλυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἕνατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν.* Cf. Eustath. p. 1638. 10.

31. [14.]

Schol. Homer. II. III. 114.: *Πορφύριος ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησίν, ὅτι τὸν Ἐκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ἰβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων.*

32. [16.]

Schol. Arist. Vesp. 714.: *Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατεχειν ὥσπερ ὁ Μενέλαος· τοῦτον γὰρ φασιν ὀρμήσαντα ἐπὶ τὴν Ἑλένην ἀποβαλεῖν τὸ ξίφος· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἰβύκω καὶ Εὐριπίδῃ. Similia Schol. Lysistr. v. 155.*

33. [18.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 815.: *Ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον παδίον παραγενόμενος ἐγήμε Μῆδειαν, πρῶτος Ἰβυκος εἶρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης. Cf. Eudoc. Viol. p. 85.*

34. [20.]

Schol. Pind. Nem. X. 7.: *Διομήδεια δ' ἀμβροτον ξανθὰ ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν· Καὶ οὗτος Ἀργεῖος, ὃς δι' ἀρετὴν ἀπηθανατίσθη· καὶ ἔστι περὶ τὸν Ἀδρίαν Διομήδεια νῆσος ἱερά, ἐν ἣ τιμᾶται ὡς θεός· καὶ Ἰβυκος οὕτω τὴν Ἐρμιόνην γήμας ὁ Διομήδης ἀπηθανατίσθη σὺν τοῖς Διοσκοίροις· καὶ συνδιαιτᾶται αὐτοῖς· καὶ Πολέμων ἱστορεῖ· ἐν μὲν γὰρ Ἀργυρίπποις ἅγιον ἐστὶν αὐτοῦ ἱερόν, καὶ ἐν Μεταποντίῳ δὲ διὰ πολλῆς αὐτὸν αἰρεσθαι τιμῆς ὡς θεὸν καὶ ἐν Θουρίοις εἰκόνας αὐτοῦ καθιδρῦσθαι ὡς θεοῦ.*

35. [21.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 287.: *Εἶχε καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἰπολύτην, ὡς φησὶν Ἰβυκος.*

36. [23.]

Zenobius Prov. II. 45.: *Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἐπιδέχεται οὔτε φιλία· ὁ Μίλων ὁ παροιμιογράφος Ἰβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτην φησὶν ὡς πρώτου χρησαμένου τοῦ Ἰβύκου.*

37. [25.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 146.: 'Ο δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν (Ἀθήδαν) φησίν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν.

38.

Cramerī Anecd. T. III. p. 418.: 'Ο δὲ αὐτὸς ἑωςφόρος καὶ ἔσπερος· καίτοι γε τὸ παλαιὸν ἄλλος ἰδόκει εἶναι ὁ ἑωςφόρος καὶ ἄλλος ὁ ἔσπερος· πρῶτος δὲ Ἴβυκος ὁ Ῥηγίνος συνήγαγε τὰς προσηγορίας.

39. [26.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 57.: Ἴβυκος δ' ἐν πρώτῳ Ἥλιδος τὸν Ἐνδυμίωνα βασιλεῦσαι φησί. Cf. Eudocia p. 148.

40. [28.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 778.: Πολλοὶ λόγοι περὶ τοῦ τῆς Ἰππολύτης ζωστήρος εἰσὶν· τινὲς μὲν γὰρ Ἰππολύτης, ἄλλοι δὲ Διλύκης, Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν Οἰολύκης τῆς Βριάρεω θυγατρὸς φησιν. Ibycus videtur dixisse: Οἰολύκα, Βριάρεο κόρα, vid. Etymol. M. p. 218. 23.

41. [30.]

Schol. Arist. Nub. 1052.: Ἴβυκός φησι τὸν Ἡφαιστον κατὰ δωρεάν ἀναδοῦναι Ἡρακλεῖ λουτρὰ θερμῶν ἰδάτων, ἐξ ὧν τὰ θερμὰ τινὲς φασιν Ἡράκλεια λέγεσθαι.

42. [35.]

Strabo VI. p. 271.: Ἀλφειὸν δὲ Ζεῦλος ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Τενεδίων ἐγκωμίῳ φησὶν ἐκ Τενέδου ῥεῖν, ὁ τὸν Ὀμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον. Ἴβυκος δὲ τὸν ἐν Σικυῶνι Ἀσωπὸν ἐκ Φρυγίας ῥεῖν φησί.

43. [36.]

Pausanias II. 6. 3.: Σικυῶνα δὲ οὐ Μαραθῶνος τοῦ Ἐπιπέως, Μητίωνος δὲ εἶναι τοῦ Ἐρεχθέως φασίν· ὁμολογεῖ δὲ σφισὶ καὶ Ἀσίοις, ἐπεὶ Ἡσιόδός τε καὶ Ἴβυκος ὁ μὲν ἐποίησεν, ὡς Ἐρεχθέως εἴη Σικυῶν, Ἴβυκος δὲ Πέλοπος φησὶν αὐτόν.

44.

Choeroboscus ap. Bekker. ad Etymol. M. p. 426. 83.: Αὕτη ἢ αἰτιατικὴ (ἰκτινον) κατὰ μεταπλασμὸν γέγονε ἰκτινα, ὡς περ ἀλίτροχον ἀλίτροχα παρ' Ἰβύκῳ. Cf. Cramerī Anecd. T. I. p. 271. 2.

45. [9.]

Etym. Gud. p. 98. 81.: "Ατρειπνος· οὕτως ὁ ἄγρευπος, παρὰ Ῥηγίνοις, ὡς καὶ παρ' Ἰβύκῳ καὶ Στησιχόρῳ. Cf. **Etym. M. p. 163. 8. Cramerī Anecd. Paris. IV. 61. 22.**

46. [50.]

Hezychius: Βρυαλλίχται (ita Müllerus, vulgo βρυαλίχται) πολεμικοὶ ἢ ὄρχησται αἰσχροποιοί. Ἰβυκος καὶ Στησιχόρος. Ita videtur corrigendum, cod. πολεμικοὶ ὠρχηται μὲν αἰδοίπου.

47. [54.]

Etym. M. p. 273. 24.: Διέφρασαι· παρὰ Ἰβύκῳ. ἔστιν ἐφθαρσαι καὶ κατὰ πάθος ἐφρασαι καὶ κατ' ὑπέρθειν ἐφρασαι καὶ διέφρασαι.

48. [29.]

Etym. M. p. 428. 28.: Ἠλσατο βοῦς, Ἰβυκος παρὰ τὸ ἠλάσατο.

49.

Cramerī Anecd. T. I. p. 65. 15.: Καὶ τῇ κλαγγῇ δοτικῇ εἶπεν ὁ Ἰβυκος κλαγγί. **Legendum κλαγγί.**

50.

Cramerī Anecd. T. IV. p. 243. 19.: Παρ' Αἰγυπτίοις κυνοκέφαλοι καὶ ὄνοκέφαλοι, καὶ ὁ παρὰ Ἰβυ (Ἰβύκῳ) κριοκέφαλος.

51. [56.]

Herodian. περὶ μου. λέξ. p. 38. 13.: Λεβυαφιγενής· ἢ διὰ τοῦ φι ἐπέκτασις οὐδέποτε θέλει κατ' ἀρχὴν συντίθεσθαι, μόνῳ δὲ παρηκολούθησεν ἐν ἐπιρῶματι τῷ φι τοσοῦτον, Ἰφιγένεια, Ἰφικλῆς, Ἰφιάνασσα, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτά ἐστι· πεπλάνηται οὖν Ἰβυκος εἰπὼν Λεβυαφιγενής. **Blochius emendavit Λιβυαφιγενής.**

52. [6.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 106.: Ἰβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οἰμανὸν βασταζόντων κίωνων ῥαδινούς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις.

53. [48.]

Etym. M. p. 703. 28.: Ῥῆγος· τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον· — ὅτι δὲ ῥεγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα σαφὲς Ἀνακρέων ποιῆ — καὶ παρ' Ἰβύκῳ· Ποικίλα ῥέγματα.

54. [47.]

Hesychius: Σείριος, ὁ ἥλιος — Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. Cf. Suidas v. Σείριος.

55. [55.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1248.: Στέρφεισιν αἰγείοις· τοῖς δέρμασιν· ἐνθεν καὶ στερφῶσαι· Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἶρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα.

56. [40.]

Etym. M. p. 763. 68.: Τὸ δὲ παρ' Ἰβύκῳ διὰ τοῦ ἠ λεγόμενον Τραπέζητᾶν κυνᾶν ἔστιν ὡς πλείων πλήων. Cf. Crameri Anecd. II. p. 45. 22. Eustath. p. 1257. 23. Etym. Gud. p. 534. 43. Suidas v. τράπεζα.

57. [49.]

Plutarch. Comp. Lycurg. et Num. 3.: Ἐτι δὲ μᾶλλον ὑπὲρ τὰς παρθένους φυλακὴ κατέσταλται τῷ Νουμᾷ πρὸς τὸ θῆλυ καὶ κόσμιον· ἢ δὲ τοῦ Λυκούργου παντάπασιν ἀναπεπταμένη καὶ ἄθηλος οὔσα τοῖς ποιηταῖς λόγον παρέσχηκε· φαινομηριδᾶς τε γὰρ αὐτὰς ἀποκαλοῦσιν, ὡς Ἴβυκος, καὶ ἀνδρομανεῖς ἱστοροῦσιν. Cf. Pollux II. 187. VII. 55.

58. [53.]

Schol. Pind. Ol. IX. 128.: Χάρμαι, νῦν ἀντὶ τοῦ χαρά· Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς μάχης· οἱ δὲ περὶ Ἴβυκον καὶ Στησίχορον χάρμην τὴν ἐπιδορατίδα φασίν.

XIII.

ANACREON.

I. ΜΕΛΗ.

EIS ARTEMIN.

I. [I.]*)

Γουνοῦμαι σ', ἐλαφρῆβόλε,
 ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
 δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν·
 ἦ κου νῦν ἐπὶ Ἀθηαίου
 5 δίνῃσι θρασυκαρδίων
 ἀνδρῶν ἐσκατορᾶς πόλιν
 χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
 ποιμαίνεις πολιήτας.

Fr. 1. Scholiast. Hephaest. 125., ubi Hephaestio: Κοινὸν δὲ ἔστι κατὰ σχέσιν τὸ δύο συστήμασιν ὑποπεπτωκός, καθάπερ τὸ πρῶτον Ἀνακρέοντος ᾄσμα· Γουνοῦμαι — θηρῶν. καὶ τὰ ἐξῆς· κατὰ μὲν γὰρ τὴν νῦν ἔκδοσιν ὀκτώκωλός ἐστιν ἡ στροφή, καὶ τὸ ᾄσμα ἔστι μονοστροφικόν. Δύναται δὲ καὶ ἐτέρως διαιρισθῆναι εἰς τε τριάδα καὶ πεντάδα ἢ στροφή· ὥστε Φερεκράτειον εἶναι τὸ τελευταῖον τοῦ συστήματος, τοῦ ἐκ τῶν τριῶν κώλων ἢ τῶν πάντε. Scholiasta ad illum locum integros hos versus servavit, et v. 3. et 8. repetit. Adde praeterea Ioann. Sicel. ed. Walz. VI, p. 128.: Ἡ μὲν στάσις ἐπιδούς ἴδει τελείους, ἢ δὲ περικύκλῃσι περιόδον, ἧτις ἐστὶ τοῦ τελειοτέρου μέλους ἀπληρωμένη σύνδοξ, ὡς ὁ Ἀνακρέων· Γουνοῦμαι — θρασυκαρδίων. τοῦτο στροφή· ἔτα ἡ ἀντιστροφή πρὸς τὸ εἶδωλον· Οὐ γὰρ ἐς ἀνημ. π. πολιήτας. V. 1. affert Attil. Fortunat. p. 356. 357. 358. ed. Gaisf. — V. 3. legitur apud Schol. Eurip. Hippol. 58. Hom. II. φ. 470. et Eustath. p. 1247. 9. — V. 4. ἦ κου scripsi, Schol. Heph. et Ioan. Sic. ἴκου. affert Hephaest. p. 8.: ἐν δὲ ἀντισπαστικῇ Ἀνακρέοντος· ἴκου νῦν ἐπὶ Ἀθηαίου, ubi codd. ἦκου vel οἴκου. — V. 5. θρασυκαρδίων Ioan. Sicel., θρεοκαρδίων Schol. Hephaest. — V. 6. ἐσκατορᾶς scripsi, Schol. Heph. ἐγκαθόρα, quod ferri nequit. conferas Apollon. de Syntaxi p. 55. Bekker. Τὰ ψιλὰ εἰς δασία μετατιθήσασιν οἱ Ἴωνες καὶ τὰ δασία εἰς ψιλὰ, ὡς ἐπὶ τοῦ τάφος τεθνηπότας, ἐπαυθὰ ἐνθαυτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν συναλοφῶν· Ἐσκατορᾶς πόλιν.

*) Numeri adjecti sunt editionis meae.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

2. [2.]

Ἦναξ, ᾧ δαμάλης Ἔρωσ
καὶ Νύμφαι κυανώπιδες
πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη
συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεται δ'

5. ὑψηλῶν κορυφᾶς ὄρεων,
γουνουῖμαί σε· σὺ δ' εὐμενής
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχολῆς ἐπακούειν.

Κλευβούλω δ' ἀγαίῳς γενεῦ
10 σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
ὧ Δένυσε, δέχεσθαι.

3. [3.]

Κλευβούλου μὲν ἔγωγ' ἐρῶ,
Κλευβούλω δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεύβουλον δὲ διοσκίω.

4. [4.]

Ἦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ κοιῖς
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἠνιοχεύεις.

Fr. 2. Dio Chrys. Or. II, 94. Reisk.: *Μηδὲ σὺν τοῦς θεοῦς καλιῶν οὕτως εὐχόμενον, ὡς περὶ ὁ Ἰώνων ποιητῆς Ἀνακρέων· Ἦναξ κτλ.* — V. 1. ᾧ, ed. Ven. male ᾧ. — V. 3. respicit Aelian. Var. Hist. IV. 2. — V. 4. *συμπαίζουσιν* ed. Ven., vulgo *συμπαίζουσ'*. ib. *ἐπιστρέφεται* δ' ὑψηλῶν κορυφᾶς ὄρεων Barnesius, vulgo *ἐπιστρέφεται ὑψηλῶν ὄρεων κορυφᾶς*. — V. 9. *γενεῦ* scripsi, vulgo *γένου*. — V. 11. ᾧ Δένυσε scripsi, Emperius ᾧ Διώνσε, *legebatur ᾧδ' οὐ τῶν σε vel ᾧδ' εὐ τῶν σε*.

Fr. 3. Herodianus περὶ σχημ. p. 57, 5. περὶ πολυπτάτου — *Παρά δὲ Ἀνακρέοντι ἐπὶ τριῶν· Κλευβούλου κτλ.* — *διοσκίω* scripsi, codd. *διός κτίων, διοσκνέω, vel διιδεῖν ἐπιποθῶ*. Cf. Hesychius: *Διόσκειν* (*διοσκεῖν*)· *διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὄρασιν μεταβάλλοντα*.

Fr. 4. Athen. XIII, 564, D.: *Ἦ δ' Ἀνακρέων τί φησιν; Ἦ παῖ κτλ.* Ad Cleobulum videtur scriptum carmen, vid. Max. Tyr. VIII. 96.: *μιστὰ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῶν Κλευβούλου ὀφθαλμῶν*. — V. 2. *οὐ κοιῖς* scripsi, codd. *οὐκ αἰεῖς, Erfurdcius οὐ κλύεις*.

5. [6.]

Ἄλλ' ὦ τρίς κεκορημένε
Σμερδίη.

6. [7.]

Μεῖς μὲν δὴ Ποσιδηίων
ἔστηκεν, νεφέλη δ' ὕδωρ
* * *, βαρὺ δ' ἄγριοι
χειμῶνες παταγεῦσιν.

7. [131.]

Σὺ γὰρ ἦς ἔμοιγ'
ἀστεμφής.

8. [8.]

Ἔγωγ' οὐτ' ἂν Ἀμαλθίης
βουλόιμην κέρας οὐτ' ἔτεα

Fr. 5. Eustath. Od. p. 1542. 47.: Καὶ ἐν τῷ Ἄλλ' ὦ κτλ. παρὰ Ἀνακρέοντι ἦγον πολλὰκις ἐκσεσαρωμένοι. Respicit p. 725. 35.

Fr. 6. Schol. Il. ο, 192.: Ἀμίλει καὶ πύλας οὐρανοῦ τὰ νύφη ὀνομάζει (Ὀμηρος). Ἀνακρέων. Μεῖς κτλ. Eadem Eustath. p. 1011, 63.: Διὸ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν περὶ χειμῶνους τροπὰς μῆνα Ποσιδηίων καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων. Μεῖς κτλ. — V. 1. Ποσιδηίων scripsi, legebatur Ποσιδηίων. — V. 2. νεφέλη δ' ὕδωρ Schol., νεφέλαι δ' ὕδατι Eustath. — V. 3. excidit verbum, fortasse καταρρέει. ib. βαρὺ δ' ἄγριοι Schol., βαρύνονται, ἄγριοι δὲ Eustath. — V. 4. παταγεῦσιν Schneidewinus, παταγοῦσι Eustath., κατάγοι Schol.

Fr. 7. Schol. Hom. Il. III, 219.: ἡ διπλῆ πρὸς τὸ ἀστεμφής, ὅτι τὸ ἀκίνητον· ὁ γὰρ Ἀνακρέων· σὶ γὰρ κτλ.

Fr. 8. Strabo III, p. 151.: Ἐπολαμβάνοι ἂν τις ἐκ τῆς πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ μακροχρόνου ὀνομασθῆναι τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους καὶ μάλιστα τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τοῦτο Ἀνακρέοντα μὲν οὕτως εἰπῶν· Ἔγωγ' τ' ἂν οὐτ' κτλ. Respiciunt Plin. N. H. VII, 49. „Anacreon poeta Arganthonio Tartassiorum regi CL. tribuit annos, Cinyrae Cypriorum X annis amplius, Aegimio CC.“ Cf. Lucian. Macrob. c. 4. Phlegon. Trall. Macrob. c. 4. Eustath. ad Dionys. Per. 332.: Κατὰ δὲ τινὰς Ἀβύλη, παρ' ἣ καὶ Ταρτησσός, ἣν καὶ ὁ Ἀνακρέων φησὶ πανευδαίμονα· αὕτη γὰρ βασιλεύει ubi videtur legendum ταύτης γὰρ Ἀργωνδαίον βασιλεύειν. Fortasse autem etiam in Elegiis Anacreon urbem commemoraverat, et hujus poetae fortasse est fragmentum ap. Steph. Byz. v. Ταρτησσός.

Ταρτησσίον ὄλβιον ἄστυ.

V. 1. ἔγωγ' οὐτ' ἂν Mehlhornius, libri ἔγω τ' ἂν οὐτ'. — V. 2. οὐτ' ἔτεα Casaubonus, libri οὔτε τά.

πεντήκοντά τε καὶ ἑκατόν
Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

9. [9.]

.. Τί μὴ πέττει
συρίγγων κοιλώτερα
στήθεα χρυσάμενος μύρω;

10. [10.]

Ὅ δ' ὑψηλὰ νενωμένους.

11. [14.]

Πολλὰ δ' ἐρίβρομον
Δεύνησον.

12. [11.]

Ἔρωσ παρθένιος πόθῳ
στίλβων καὶ γεγανωμένος.

13. [15.]

Σφαιρίη δηῦτέ με πορφυρέη
βάλλων χρυσοκόμης Ἔρωσ
νήνι ποικιλοσαμβάλῳ

Fr. 9. Athenaeus XV, p. 687, E.: Καὶ ὁ σοφὸς δ' Ἀνακρέων λέγει πον· Τί μὴν πέττει κτλ. τὰ στήθε παραλεινομένους μωροῦν, ἐν οἷς ἔστω ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐδαίσει. — V. 1. τί μὴ Casaubonus, libri τί μὴν. — V. 2. κοιλώτερα scripsi, vulgo κοιλότερα.

Fr. 10. Etymol. M. p. 601, 20.: Νίνωται — καὶ παρ' Ἀνακρόντι ἡ μετοχή· ὁ δ' ὑψ. ν.

Fr. 11. Etym. M. p. 259, 28.: Δεύνησος· ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων· Πολλὰ δὲ ἐρ. Δ. τοῦ ἰ τραπέντος εἰς ἔ γίνεται Δεόνυσος, οὕτω γὰρ Σάμιος προφέρουσαι καὶ συναίρεισι Δεύνησος, ὡς Θεόδοτος Θετύδοτος.

Fr. 12. Plutarch. Erotic. c. 4.: Οὕτως ἔρωσ ὁ γνήσιος ὁ παιδικός ἐστιν, οὐ πόθῳ στίλβων, ὡς ἔφη τὸν παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδὲ μύρωσ ἀνάπλωσ καὶ γεγανωμένος, ἀλλὰ λιτόν αὐτόν ὄψει καὶ ἄθρυπτον ἐν ἀρολαῖς φιλοσόφων. Unde duos versiculos restitui.

Fr. 13. Athen. XIII, p. 599, C.: Χαμαιλίον ἐν τῷ περὶ Σαπφούς καὶ λέγειν τινός φησιν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος ταδε· Σφαιρίη κτλ. Ipsius haud dubie Anacreontis carmen est, sed male ad Sapphonem poetam respexisse putaverunt. — V. 1. δηῦτε Seidlerus, vulgo δεῦτε. ib. πορφυρέη βάλλων Pauvius, codd. πορφύρ' ἐπιβάλλων. — V. 3. νήνι ποικιλοσαμβάλῳ Seidlerus, codd. νηνι (νυνὶ) ποικίλος λαμβάνω. Etym. Havn. ad Etym. M. p. 966.

συμπαίξειν προκαλεῖται·

5 ἢ δ', ἐστὶν γὰρ ἐπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλον τινα χάσκει.

14.

Οὐ δὴντ' ἔμπεδός εἰμι,
οὐδ' ἀστοῖσι προσήνης.

15. [51.]

Μυθῆται δ' ἐνὶ νήσῳ

νήνι ποιήλους ἀμβάλω. — V. 5. εὐκτίτου Barnesius, vulgo εὐκτικῶ. — V. 8. ἄλλον Pauwius, vulgo ἄλλην. Ceterum Anacreontis fortasse versus est ap. Etymol. M. p. 225, 7.:

Γύλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

item qui leguntur in Cramerii Anecd. T. III, p. 237.: Ζῆν, Ζηρός ἐφύλαξαν οἱ παλαιοὶ Ἴωνες τὴν κλισίαν, οἶον·

ἐπὶ δ' ἴαχε·

Ζηρός ὑπερφύλης δόμος.

legitur ἐπὶ δ' ἴαχε Ζ. ὑπερφύλης δόμοις ζῆφης. Sed quae ibidem leguntur, alius sunt ionici poetae: καὶ ἔτι μεταγενέστεροι οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ ἄ Ζάν, ὁμοίως τῷ Λύκανι·

Κλυθί μοι Ζανός τε κούρη.

Ζανί τ' ἔλευθερίῳ.

Ita corrigo, legebatur: Ζάν τῷ Λύκανι — κούρη ξαντελευθερίῳ. At Anacreontis fortasse versus sunt apud Hephaest. p. 33.:

Κάπρος ἦνίχ' ὁ μαινόλης

ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ

Κύπριδος θύλος ὤλεσεν.

Fr. 14. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 13.: Εἰ οὕτως ἀποφαίνονται ἂν τις· δευτ' ἔμπεδός εἰμι οὐδ' ἀστοῖσι προσήνης, Ἀνακρέων ἀπεσήνατο· οὐ δευτ' ἔμπεδος κτλ. Scripsi δὴντ'.

Fr. 15. Schol. Hom. Od. XXI. 71.: Μύθου· νῦν τῆς στάσεως, ὅθεν καὶ Ἀνακρέων τοὺς ἐν τῇ Σύμῳ ἄλιεῖς ὄντας στασιαστάς φησιν· μυθῆται δ' ἀνήσῳ μεγίστῃ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ. Eustath. p. 1901. 44. affert μυθῆται δ' ἐν νήσῳ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ. — V. 1. μυθῆται scripsi, cf. Apoll. Lex. Hom. p. 558.: Μῦθος, λόγος, ὁ δὲ Ἀνακρέων μυθῆτας τοὺς στασιαστάς εἶπεν. et Etymol. M. p. 593. 20.: ὅθεν καὶ Ἀνακρέων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν μυθῆτας (l. μυθῆτας) τοὺς στασιαστάς ἐπὶ τῶν ἁλιέων λέγει. Cf. Apollon. in Bekk. Anecd. T. II. p. 524. 2. Adde Etym. Gud. p. 84. 1. ib. ἐνὶ νήσῳ scripsi.

μέγιστοι διέπουσιν
Νυμφέων ἱερὸν ἄστυ.

16. [16.]

Ἡρίστησα μὲν ἱτρίον λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἶνον δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἀβρῶς ἐρέεσσαν
ψάλλω πηκτιδα τῇ φίλῃ κωμάζων παιδί ἀβρῆ.

17. [5.]

Ψάλλω δ' εἴκοσι Λυδὸν
χορδῆσιν μαγάδην ἔχων, ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἠβῆς.

18. [17.]

Ἀρθεῖς δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολιὸν κύμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

19. [18.]

Τίς ἐρασμῆν
τρέψας θυμὸν ἐς ἦβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὄρχεῖται;

V. 2. μέγιστοι correxi, legebatur *μεγίστη*, quod ferri nequit. —
V. 3. *Νυμφέων* addidi, vid. Hesychius: Ἄστυ *Νυμφέων*· τὴν Σάμον,
Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὑστερον εὐνδρος ἔγένετο. Ceterum videtur ad idem car-
men pertinere, ad quod Fr. 14.

Fr. 16. Hephaestio p. 59.: Τὸ δὲ τὴν δευτέραν ἱαμβικὴν ἔχον κα-
λεῖται *Πριάπειον*, οἶον· Ἡρίστησα μὲν κτλ. Πολυουχηματίστον μὲν σὺν
αὐτῷ ποιοῦσιν, ἀλλὰ τόγῃ καθαρῶς ἐαχηματισμένον ἐστὶ τοιοῦτον. Ana-
creontis esse versus docet Athenaeus XI. p. 472. E.: Κάδος· Συμ-
μίας ποτήριον, παρατιθέμενος Ἀνακρέοντος· ἠρίστησα — κάδον. Eadem
repetit XIV. p. 646. D. Cf. Pollux X. 70.: καὶ Ἀνακρέων δὲ φη-
σιν· Οἶνον δ' ἐξέπιον κάδον. et Apollon. Lex. Homer. v. χάσασθαι. —
V. 1. λεπτοῦ μικρὸν Hephaestio, λεπτόν Athenaeus. — V. 2. ἐξέπιον,
Athenaeus altero loco ἐπιον. — V. 3. παιδί ἀβρῆ Hermannus, He-
phaestionis libri παιδί ἀβρῆ, ποδί ἰ ἀβρῆ, ποδὶν ἀβρῆς.

Fr. 17. Athen. XIV. p. 634 C.: ὁ μὲν γὰρ ἠδιστος Ἀνακρέων
λέγει πού· Ψάλλω κτλ. — V. 1. Λυδὸν adjeci, cf. Athen. XIV. p.
634. F.: ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων φησί,
Λυδῶν τε εὐρημα. — V. 2. μαγάδην scripsi, vulgo μάγαδιν. vid.
Pollux IV. 61.: *μαγάδην* δ' ὀνομάζει μὲν Ἀνακρέων.

Fr. 18. Hephaestio p. 130.: Ὅταν δ' ἐμπαλιν ἡ τάξις ἦ, προφ-
θὸς καλεῖται, ὡς παρ' Ἀνακρέοντι· Ἀρθεῖς κτλ. V. 1. δηῦτ' scripsi,
vulgo δ' ἦντ'.

Fr. 19. Athen. IV, p. 177, A.: Οἶδαμν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους
καλονμένους, περὶ ὧν φησιν Ἀνακρέων· Τίς ἐρ. τρέψας θ. ἐςέβην
τέρειν' ὡς ἡμίλοπον ὑπ' αὐλῶν ὄρχ. V. 2. ἐς ἦβην correxi,
idemque Mehlhornius emendavit, τερένων ἡμιόπων Casaubonus cor-

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΩΝΑ.

20. [19.]

Ξανθῆ δέ γ' Εὐρυπύλη μέλει

ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων·

πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνοὺς ἀστραγάλους ἐν ὧσὶ καὶ ψιλὸν περὶ

5 πλευρῆσι δέξριον βοός,

νήπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν

κίθιλοπόρνοισιν ὀμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,

κίβδηλον εὐρίσκων βιον·

πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αἰχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῶ,

10 πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνη μάλιστα θωμιχθεὶς, κόμην

πάγωνά τ' ἐκτετιλμένος·

νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεια φορέων καθέρματα

παῖς Κύκης καὶ σκιαδίσκην ἑλεφαντίνην φορεῖ

γυναιξὶν αὐτῶς.

21. [20.]

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτίδ' ἔχοντα καλὴν.

rexit, cf. Athen. IV. p. 182, C.: εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλονμένοις, οἷς οὐκ οὔσαν ἀγωνίους πρὸς τὰς εὐωχίας χρῶνται, διὸ καὶ τίνας αὐτοὺς (ἡμίποους) κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.

Fr. 20. Athen. III, 533, E.: Χαμαιλίαν δ' ὁ Ποτικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος προθεῖς τό· Ξανθῆ δ' Εὐρυπύλη μ. ὁ π. Ἀ., τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεισθαι ἐπὶ κλίης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφήν ὁφμήσαι φησὶν ἐν τούτοις· Πρὶν μὲν κτλ. — V. 1. Ξανθῆ δέ γ' scripsi, vulgo Ξανθῆ δ', sed unus cod. Ξανθῆ δ' ἐν. — V. 2. περιφόρητος Ἀρτέμων respiciunt Schol. Arist. Acharn. 815. Plutarch. vit. Pericl. c. 27. — V. 3. καλύμματ' Casaubonus, libri κάλυμμά τ'. — V. 5. δέξριον de conjectura adjeci. — V. 6. νήπλυτον Schoemannus, codd. νεόπλυτον, epit. νεόπλυτον. ib. εἴλυμα, unus cod. εἰλυμα. ib. ἀρτοπώλισιν unus cod., vulgo ἀρτοπέλισιν vel ἀρτοπώλισιν. — V. 7. κίθιλοπόρνοισιν Elmslejus, vulgo καὶ ἐθιλοπόρνοισιν, unus cod. καὶ ἐθιλοπόρνοισιν. ib. Ἀρτέμων Casaubonus, codd. ὁ Ἀρτέμων. — V. 10. δι νῶτον scripsi, codd. δὲ νῶτῶ, δ' ἐν αὐτῶ, δ' ἐν τῶτῶ. ib. σκυτίνην Elmslejus, libri σκυτίνῶ vel σκυτίνῶ. — V. 12. φορέων Casaubonus, libri φαρῶν. — V. 13. παῖς Dindorfius, vulgo παῖς. ib. φορεῖ Dindorfius, vulgo φορεῖ. — V. 14. fortasse scribendum: γυναιξὶν αὐτῶς Ἀρτέμων.

Fr. 21. Hephaestio p. 101.: Ἦσαθ' ὄλον αὐτὸ χοριαμβικὸν ἐπιμικτον γενέσθαι, ὅμοιον τῷ Ἀνακρεοντείῳ τῷδε· Σίμαλον κτλ.

22. [21.]

Ἐκ ποταμοῦ πανέρομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

23. [22.]

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κουφαῖς
διὰ τὸν Ἔρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ παῖς ἐθέλει συνηθᾶν.

24. [23.]

Ὅς μ' ἐσιδὼν γένειον
ὑποπόλιον χρυσοφαέννων πτερόγων ἀήταις
παραπέταται.

25. [24.]

Χεῖρά τ' ἐν ἡγάνῳ βαλεῖν.

26. [25.]

Ἦλιε καλλιλαμπέτη.

27. [26.]

Ἀσπίδα ῥῆψ' ἐς ποταμοῦ καλλιρόου προχοάς.

Fr. 22. Hephaestio p. 52.: Πολύ δέ ἐστι καὶ τὸ πρὸς τῇ κατακλείδι τὴν δευτέραν συζυγίαν ἰαμβικὴν ἔχον, οἷόν ἐστι παρὰ μὴν Ἀνακρίοντι· Ἐκ κτλ. Duo codd. παρέρομαι exhibent.

Fr. 23. V. 1. affert Hephaestio p. 52.: Ἀνακρίων δὲ ἐπιτήδευσε τὴν πρώτην συζυγίαν δι' ὄλου ἄσματος ἐκ τριβράχους καὶ ἰαμβῶν ποιῆσαι, ὡς εἶναι κοινήν λύσιν τῆς τε χοριαμβικῆς καὶ τῆς ἰαμβικῆς· Ἀνακρ. κτλ. Schol. Arist. Av. v. 1378. integrum affert: ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Ἀνακρίους· Ἀναπέτομαι πρὸς Ὁ. π. κ. διὰ τὸν ἔρωτα· οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηθᾶν. διὸ καὶ τὸ χ ἔχουσι δύο στίχοι. Recte v. 2. Porsonus scripsit παῖς· ἐθέλει. Respicit huc Julianus Epist. XVIII, p. 386, B.

Fr. 24. Lucian. Herc. Gall. c. 8.: Ὁ ἔρωτ' (Ἔρ.) ὁ σός, ὃ Τῆϊε ποιητά, εἰσιδὼν με ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαέννων, εἰ βούλεται, πτερόγων ἢ ἀετοῖς παραπέτισθῶ. quae emendavi, sunt autem ex eodem carmine, ex quo petatum est Fr. 23.

Fr. 25. Athenaeus XI, p. 229, B.: Χωρὶς δὲ τοῦ τ στοιχείου ἴωνες ἦγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρίων· Χεῖρα κτλ. Eadem Eustath. p. 1862. 11. Cf. ibid. 244. 46. et 710. 18.

Fr. 26. Priscianus T. I. p. 294. ed. Krehl.: „Nec mirum, quum Graecorum quoque poetae similiter inveniantur protulisse vocativos in supradicta terminatione. Anacreon Ἦλιε καλλιλαμπέτη posuit pro καλλιλαμπέα.“ Respicit Etym. M. p. 670. 18.

Fr. 27. Attil. Fortunat. p. 359. ed. Gaisf.: „Secundum colon Anacreon sic: Ἀσπίδα κτλ. — καλλιρόου προχοάς. Ita Ursinus, codex Gaisf. ποταμὸν ἰλλοροου τροχοας. At metrum choriambicum requiritur; Schneidewinus conjecit: καλλιρόου δίνας.“

28. [27.]

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Σπρώττει εἰ κόμησιν.

29. [122.]

Ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς φεύγω ὥστε κόμην.

30. [28.]

Δακρυέσσαν τ' ἐρίλησεν αἰχμάν.

31. [29.]

Ἦνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρόν
οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

32. [30.]

Οὐδ' ἀργυρέη κω τὸτ' ἔλαμπε Παιθῶ.

33. [31.]

Εἶμι λαβὼν ἐς Ἦρης.

34. [32.]

Ἴπποθόρον δὲ Μυσοί
εὐρεῖν μῆξιν ἔνων πρὸς Ἴππας.

Fr. 28. Hephaestio p. 96.: Ἀνακρίων σὺν ἱαμβικῷ, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιμύθη πρὸς τὰς ἱαμβικὰς ἐπηγάγε τὸ ἰθυφαλλικόν. Τὸν λυροποιὸν κτλ. Emendavi auctore Poll. VII, 177. μυροποιός. Ἀνακρίων.

Fr. 29. Etym. Gud. p. 333. 22.: Κόμην ὄφρα ἐλαμάν παραπλάσιον ἴσρασι ἢ ὄφρα δειλάσται, ὡς Ἀνακρίων φησὶ. Ἐγὼ δ' αὐτῆς φεύγω ὥστε κόμην. Sed cod. unus: Ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς. Scitipai ἀπ' αὐτῆς, Schneidewinus φέρον. Cf. Etym. M. p. 524. 59.

Fr. 30. Hephaestio p. 52.: Τρίμητρα δέ, οἶον τὸ Ἰνακρίωνος. Δακρυέσσαν κτλ.

Fr. 31. Athenaeus XI, p. 475, F.: Ἀνακρίων. Ἦνοχόει κτλ.

Fr. 32. Schol. Pind. Isthm. II, 5.: Τοιαῦτα δέ τι καὶ Ἰωνοκρίων εἶρηκε, καὶ μήποτε ἢ ἀποταλὲς ἔστιν εἰς τὰ ὑπ' ἐμῶν εἰρημῆνα. φησὶ γὰρ οὐδ' ἀργυρέη κω τὸτ' ἔλαμπε Παιθῶ, ed. Rom. α" τότε ἔλ. παθῶ. scitipai κω τὸτ'. Ceterum cf. Taets. Chik. VIII. 829.

Fr. 33. Attik. Fortunat. p. 359. ed. Galati: „Apud Anacreontem: εἶμι λαβὼν εἰς Ἦρας.“ Scitipai εἶμι et. & Ἦρας, Eustath. est ejus dem carminis, ex quo petiitum Fr. 27.

Fr. 34. Schol. Hom. II. XXIV. 278.: Μυσοὶ πλησίον ὄντες Ἐνωτῶν, ὅθεν ἡμῶν γένος, ἢ ὡς καὶ παρὰ Μυσοῖς διαφόρων ὄντων. Ἀνακρίων. Ἴπποθόρον — Ἴππος, ἐξ ὧν ἡμῶν. Fortasse scribendum est v. 2. εἶπον.

35. [33.]

Αἰνοπαθῆ πατριδ' ἐπόφομαι.

36. [34.]

Τίλλει τοὺς κνάμους ἀσπιδιώτης.

37. [35.]

*Χήλινον ἄγγος**Ἔχον πυθμένας ἀγγειοσελίνων.*

38. [36.]

Ἀσήμων ὑπὲρ ἐρμάτων φορεῖμαι.

39. [37.]

*Πλεκτὰς δ' ὑποθυμίδας**περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.*

40. [38.]

*Σὲ γάρ φη**Ταργήλιος ἐμμελέως**δισκεῖν.*

Fr. 35. Schol. Hom. Od. M. 313.: *Αἰνοπαθῆ πατριδ' ἐπόφομαι παρ' Ἀνακρέοντι.* Comparatur hoc cum Homericο ζαῖν, itaque videtur Anacreon scripsisse: *Αἰνοπάθην ἵνα πατριδ' ἐπόφομαι vel simile quid, Aeolica forma usus. id quod plane firmat Schol. in Cram. Anecd. Paris. III, p. 480. 31.: Ἐδεῖ χωρὶς τοῦ ἤ ζαῖν, ὡς τὸ ἀκραῆ Ζέφυρον, ἔστιν οὖν Αἰολικόν τὸ μετὰ τοῦ ἠ καὶ ἔδει αὐτὸ Αἰολικῶς βαρύνεσθαι, ὡς τὸ αἰνοπαθῆ πατριδ' ἐπόφομαι παρὰ Ἀνακρέοντι.*

Fr. 36. Etym. M. p. 713. 7.: *Σίλλοι ἐπίσκομμα κατὰ τροπήν τοῦ ἤ εἰς ὀ τίλλοι τινες, τίλλει δὲ τὸ σκάπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων· τίλλει κτλ. Cf. ibid. p. 463. 10. et Orion p. 148. 12.*

Fr. 37. Pollux VII. 172.: *Χήλινον δὲ ἄγγος ἔχον πυθμένας ἐλαιοσελίνων ὅταν εἴη Ἀνακρέων τὸ τῶν σχολίων πλέγμα δηλοῖ. ἐλαιοσελίνων Hemsterhusius, vulgo ἀγγειοσελίνων, eod. unus ἀγγειοσελίνων, itaque ἀγγειοσελίνων scripsit, δὲ Pollucis est. Respicit huc Hesychius: Καχήλωμαι — καὶ χήλινον τὸ πλεκτόν, ὡς Ἀνακρέων.*

Fr. 38. Hesychius v. Ἐρμα· ἔρισμα ἢ ἔργμα, ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικαυματιζόμενον, ὅσπερ μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης. καὶ Ἀνακρέων· ἀσήμων κτλ. Respiciunt hunc versum Harpocratio p. 86. ed. Bekk. Photius p. 15. 1. Suidas v. Ἰρμαῖον, Zonaras p. 865.

Fr. 39. Athenaeus XV. p. 674, D.: *Ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδόντο τὸν τράχηλον σιφάνους ὑποθυμιάδας — καὶ Ἀνακρέων· πλεκτὰς κτλ. ὑποθυμιάδας Dindorfius, vulgo ὑποθυμιάδας. Respicit huc Athen. XV. p. 678, C.*

F. 40. Apollon. de Synt. p. 238. ed. Bekker.: *Καὶ δὴ παρῶπιτο τῷ χρῶ παραγωγῇ τοῦ χρήμι, ὡς φημί, ἀφ' οὗ τρίτον πρόσσωπον*

41. [39.]

Ὁ Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες, ἐπεὶ τε
στεφανοῦνται τε λύγφ καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

42. [40.]

Καθαρῆ δ' ἐν κελέβη πάντα τε καὶ τρεῖς ἀναχαισθων.

43. [41.]

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέτ' ἦβη πάρα, γηράλαιοι δ' ὀδόντες.

γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λείπεται·
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύσω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς.

Ἄιδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτόν
κάθοδος· καὶ γὰρ ἔτοιμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

χρῆσαν ὡς φησὶν, ἐξ οὗ τὸ χρῆ ἐν ἀποκοπῇ ἀπειλεῖτο, ὁμοίως τῷ παρ' Ἀνακρέοντι· σὲ γὰρ φη (unus cod. hoc addit) ταργήλιος ἐμμελῶς (ita unus cod., vulgo ἐμμελῶς) διακίειν. Verba σὲ γὰρ φη ταργήλιος etiam afferunt Apollon. de Adv. in Bekk. Anecd. T. II. p. 543, 7. Schol. Hom. II. V. 256. et memorabilis inprimis locus in Crameri Anecd. T. IV. p. 411, 23.: Ἀπὸ δὲ τοῦ φημὶ γίνεται φῆς, φησὶ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν φῆς... γὰρ φῆ Ταργήλιος ἀντὶ τοῦ φησὶ· τὸ δὲ Ταργήλιον ὄνομα δαίμονος ἐστὶ. Fortasse autem glyconeī fuerunt:

Σὲ γὰρ
φη Ταργήλιος ἐμμελῶς
διακίειν.

Fr. 41. Athen. XV. 671, E.: Διὰ τί παρὰ τῷ Ἄν. λύγφ τινας στεφανοῦνται; φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν μελῶν· Μεγίσθης κτλ. Ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος κτλ. et eodem versus repetit ibid. p. 673, D. V. 1. ὁ Μεγίστης Gaisfordius, vulgo Μεγίσθης, sed Μεγίστης unus cod. ib. ἐπεὶ τε codd., vulgo ἐπειδῆ. — V. 2. τε λύγφ unus cod., vulgo τῇ λύγφ. Respicit huc Athenaeus XV. p. 674, A. et Pollux VI, 107.

Fr. 42. Athen. X. 430, D.: Ὁ Ἀνακρέων ἐπιζωρότερον, ἐν οἷς φησὶ· Καθαρῆ κτλ. πάντα τε Dindorfius; vulgo πάντα. ib. ἀναχαισθων ἀσπίσι, vulgo ἀναχαισθων.

Fr. 43. Stob. Floril. CXVIII, 13. Ἀνακρέοντος. V. 1. ἡμῖν Stephanus, vulgo ἡμῖν. ib. κάρη unus cod., vulgo κάρα. — V. 2. οὐκέτ' Schneidewinus, vulgo οὐκέθ'.

44. [42.]

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἐμῶν εἵνεκα παῖδες ἂν φιλοῖεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

45. [43.]

Ἐραμαι δὲ τοι συνηβᾶν· χαριεῦν ἔχεις γὰρ ἦθος.

46. [44.]

Ἀστραγάλοι δ' Ἐρωτός εἰσιν μανίαι τε καὶ κῦδοιμοι.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΤΚΡΑΤΗΝ.

47. [45.]

Μεγάλῳ δητὲ μ' Ἐρως ἔκοψε ὤματα χαλκείῃς
πελέκσι, χαιμαρῆ δ' κλωσεν ἐν χαράδρῳ.

48. [46.]

Ἀπέκτειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄρωπον ἄνθος.

49. [47.]

Θρηκίην σίοντα χαιτήν.

Fr. 44. Max. Tyr. VIII, p. 96. Ἡ δὲ τοῦ Τηΐτου σοφιστοῦ τέχνη τοῦ αὐτοῦ ἦθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἔργα τῶν καλῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μετὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ἄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης καὶ τῶν Κλιοβούλου ὀφθαλμῶν καὶ τῆς Βαθύλλου ὄρας· ἀλλὰ κἂν τοῖτοις τὴν σαφροσύνην ὄρα· Ἐραμαι κτλ. — ἦδη δὲ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύφατο· Ἐμὲ γὰρ λόγων εἵνεκα κτλ. καὶ αὐθις καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια φησί. V. 1. ἐμῶν adjeci. — V. 2. ἄδω Valckenarius, vulgo διδῶ.

Fr. 45. Max. Tyr. VIII, p. 96.: Ἀλλὰ κἂν τοῖτοις τὴν σαφροσύνην (Ἀνακρίοντος) ὄρα· Ἐραμαι τοι συνηβᾶν· χάρειν γὰρ ἔχεις ἦθος, quae correxi. Cf. Hierodorianus περὶ μόν. 14, 21. Ἀνακρίων καὶ ἀαριτόεις ἔλεπεν.

Fr. 46. Scholl. II, p. 88.: Αἱ πλείους τῶν κατ' ἄνδρα ὄμφ' ἀστραγάλῃσιν ἐφύσασας· καὶ ἔστιν Ἰωνικώτερον· Ἀστρ. κτλ. Ἀνακρῶν. scripsi εἰσιν et κῦδοιμοι, vulgo εἶσι et κῦδοιμιοι.

Fr. 47. Hephaestio p. 68.: Καὶ τῷ βραχυκαταλήκτῳ δὲ Ἄν. δὴ ἄσματα συνέθηκε· Μεγάλῳ κτλ. scripsi δητὲ et Ἐρως, vulgo δ' ἦυτε et ἔρως. Respiciunt hoc carmen Athenaeus XII, p. 540, E. et Aelianus Var. Hist. IX, 4.

Fr. 48. Phavorinus ap. Stobae Floril. LXVI, 6.: Πρὸς ταῦτα γελῶσι ἂν φανερῆ ὁ Ἀνακρίων καὶ μικρολόγος, τῷ παιδὶ μμφόμενος, ὅτι τῆς κόμης ἀπέκτειρατο, λέγων ταῦτα· Ἄπ. κτλ.

Fr. 49. Etym. M. p. 714. 38.: Ἦστι γὰρ καὶ σίω διὰ τοῦ ἱ, ᾧ πέχρηται Ἀνακρίων, σίον· Θρηκίην κτλ. scripsi Θρηκίην, vulgo Θρηκίην.

50. [49.]

Ἄπό μοι θανεῖν χενοῖσ'· σὸ γὰρ ἂν ἄλλη
λίσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδέμῃ τῶνδε.

51. [49.]

Ἀγανῶς οἶά τε νεβρόν νεοθηλέα
γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης κερράσσης
ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

52. [50.]

Σινάμωροι πολεμιζοῦσι θυρωρῶ.

53. [52.]

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη παίζων.

Fr. 50. Hephaest. p. 69.: Τῶν δὲ τριμέτρων τὸ μὲν ἀκατάληκτον — Παρὰ δὲ τῷ Ἀνακρέοντι ἑτέρως ἐσχημάτισται Ἄπό μοι κτλ.

Fr. 51: Athen. IX, p. 396, D.: Κατ' Ἀνακρέων· δὲ φησιν· Οἶά τε γ' Ἐαδὲμ' Aelianus VII, 39.: Ὅσοι λέγοναι θῆλυν ἔλαφον τὰ κέρατα οὐ φύειν, οὐκ αἰδοῦνται τοὺς τοῦ ἐναντίου μάρτυρας — καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ θηλείας φησιν· οἶά τε νεβρόν — ἐπτοήθη· Πρὸς δὲ τοὺς μοιχῶντας τὸ λεχθὲν καὶ μίντοι καὶ φάσκοιτας δεῖν ἐροίσσης γράφειν, ἀντιλέγει κατὰ κρέτος Ἀρσισπάρτης ὁ Βυζάντιος καὶ ἐμὲ γ' ἀρεῖ τῇ ἀντιλογίᾳ. id quod conjecit Zenodotus, vid. Schol. Pind. Oe. 191, 32. Τίτῳσι δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντα Ἀγανῶς οἶά τε κτλ. Ζηροδότος δὲ μετεποίησεν ἐροίσσης. — V. 1. ἀγανῶς solus Schol. Pindarici, nisi forte scribendum:

Ἀγανῶσι.

ᾧ τε νεβρόν νεοθηλέα γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλης
κερράσσης ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

— V. 2. ὕλης scripsi, Schol. ὕλαις, Athen. et Ael. ὕλη. — V. 3. ἀπολειφθεῖς Athen., ἀπὸλειφθεῖς Ael. et Schol. ib. ἐπὶ Schol., ἀπὸ ceteri. Respicit haec Eustath. II, p. 711, 34. et Pollux V. 76.

Fr. 52. Etym. M. p. 713, 26.: Σινάμωροι (σινάμωροι) π. θυρωροί· ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέοντος. μεμορημένοι, φησὶ, πρὸς τὸ σίνεσθαι. scripsi θυρωρῶ.

Fr. 53. Athen. X, p. 427, D.: Ἐγράμμο χάρ ἐπιμειλῆς τῆ μετ-
δύστητι ὄντος τοῦ παιγνίου Σικελικοῦ, καθάπερ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τηλας
παπαῖμα· Σικελικὸν κότταβον ἀγκύλη παίζων. Σικελὸν Grote-
fendius, παίζων ego scripsi, ἄλλων Emperius conjecit.

54. [53.]

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σιέλων στεφανίσκους
 θήμενοι θάλειαν ὀρτὴν ἀγαγωμεν
 Διονύσφ.

55. [54.]

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες.

56. [55.]

Οὐδ' αὖ μ' εἴσεις μεθύοντ' οἰκαδ' ἀπελθεῖν;

57. [56.]

Φίλη γὰρ εἰ ξένοις, ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

58. [57.]

Ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμόν μέγαν * *

59. [58.]

Ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.

Fr. 54. Athen. XV, p. 674, C.: Ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων ἔφη Ἐπὶ κτλ. Eadem Eustath. p. 1908. et Schol. Pind. Olymp. III. 19.: Ἀνακρέων ἔπὶ δ' ὀφρύσιν σιέλων στέφανον θήμενοι. — V. 1. ἐπί, Athenaei codd. ἐπι. — V. 2. ὀρτὴν Hermannus, vulgo ἰορτὴν.

Fr. 55. Hephæstio p. 69.: Περὰ δὲ τῶ Ἀνακρέοντι ἐτέρως ἰσχυμάσται — τὸ δὲ καταληκτικόν Ἀιονύσον κτλ.

Fr. 56. Schol. Aeschyl. Prometh. v, 128.: Ὁ φύθμος Ἀνακρέοντος κικλασμένος πρὸς τὸ θρηνητικόν ἐπιδήμησε γὰρ τῇ Ἀστικῇ Κριίου ἱρῶν καὶ ἠράσθη ἴαν τοῖς μέλαισι τοῦ τραγικοῦ ἔχρωστο δὲ αὐτοῖς οὐκ ἐν παντὶ τόπῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς θρηνητικοῖς, ὡς καὶ Σοφοκλῆς Τυροῦ ἔστι δὲ ταυθ' ὅμοια τῶ. Οὐδ' αὖ εἴσεις με κτλ. Correxerit Hermannus. Anacreontis carmina in Critiam respexit Plato in Charmide p. 157, E.

Fr. 57. Athen. X, p. 433, F.: Καὶ Ἀνακρέων φίλη κτλ. εἰ ξένοις Casaubonus, codd. εἰς ξένοις, εἰ ξένοις, δὲ ξένοις.

Fr. 58. Apollon. Sophist. p. 418.: Θείσθαι — καὶ γὰρ ὁ θεσσαυφὸς θεισμός λέγεται, καθάπερ καὶ Ἀνακρέων λέγει ἀπὸ δ' κτλ. vulgo θυμόν legitur. Respicit Etym. M. p. 448, 15.

Fr. 59. Schol. Eurip. Hec. v. 914.: Δωριάζειν τὰ γυμνάς φαρισθαι τὰς γυναῖκας Ἀνακρέων Ἐκδῦσα κτλ. Cf. Eustath. II, p. 975, 35.: Ἄλλιος γοῦν Διονύσιος δωριάζειν, φησί, τὸ παραφαρισθαι καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τι τοῦ σώματος. αἱ γὰρ κατὰ Πιλοσιόνησον ἔσθαι διημέρεινον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορημέναι, κτλ.

60. [59.]

Καί μ' ἐπιβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

61. [60.]

Παρά δηῦτε Πυθόμανδρον
κατέδυν Ἔρωτα φεύγων.

62. [61.]

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δὴ
πρὸς Ἔρωτα πυκταλιζῶ.

63. [62.]

Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχείας
ὑδατος, τὰ πέντε δ' οἶνον
5 κνάθους, ὡς ἀνυβρισι
ἀνά δηῦτε βασσαρήσω.

* * *

Fr. 60. Ammonius p. 42. Valck. Διαβόητος ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἔγνω-
σμένος· ἐπιβόητος δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην· Ἀνακρίων ἐν δευτέρῳ·
Καί μ' κτλ. vulgo ἐπιβόητον et sic Etym. Gud. p. 142, 43. et 199, 3.
sed Anacreontem dixisse ἐπιβωτον testatur Eustath. p. 1856, 11.

Fr. 61. Hephaestio p. 70.: Τὸ δὲ (διμυστον) ἀκατόληκτον κατὰ
τὸν ἀνακλώμενον χαρακτῆρα πολὺ παρὰ τῷ Ἀνακρίοντι ἔστι· Παρὰ
κτλ. V. 1. δηῦτε scripsi, vulgo δ' ἤντι. — V. 2. κατέδυν Ἔρωτα
scripsi, legebatur κατέδυν' ἔρωτα.

Fr. 62. Athen. XI, p. 782, A.: Ἀνακρίων· Φέρ' ὕδωρ κτλ.
V. 1. affert Demetrius de elocut. c. 5. — V. 3. ὡς δὴ et v. 4. affert
Eustath. II. p. 1322, 53.: Παράγωγον φῆμα τὸ πυκταλιζῶν, οὐ χρήσις
παρὰ Ἀνακρίοντι, ὡς μὴ κτλ. et Orion p. 62, 13.: Ἀνακρίων· ὡς
δὴ πρὸς ἔρωτα πυκταλιζῶ. ubi recte δὴ scriptam, Athenaeus quoque
μῆ. Respicit etiam Etym. M. p. 345, 39.

Fr. 63. Athen. X, p. 427, A.: Παρὰ δὲ Ἀνακρίοντι εἰς οἶνον
πρὸς δύο ὑδατος· Ἄγε κτλ. — βασσαρήσω. Καὶ προελθὼν τὴν ἀκρα-
τοποσίαν Σουθικῆν καλεῖ πόσην Ἄγε δεῦτε κτλ. Est, haud dubie ex
eodem carmine, cujus exordium est Fr. 62. V. 1—5. κνάθους
Athenaeus affert XI. p. 447, C. et Eustath. Odys. p. 1476. 31.—
V. 1. ἡμῖν Dind., vulgo ἡμῖν. — V. 2. ὅπως, Athenaeus altero loco
ὅπως. — V. 3. δέξ' posteriore loco, priore δ' vel δύ'. — V. 5. ἀν-
υβρισι Baxterus, codd. ἀν ὑβριστίως. — V. 6. ἀνά δηῦτε scripsi,

Ἄγε δῆυτε μηκέθ' οὔτω
πατάγω τε κάλαλητῶ
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνω
10 μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

64. [63.]

Χθόνιον δ' ἐμαυτὸν ἤρον.

65. [64.]

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἀβρόν
μέλομαι βρῦντα μίτραις
πολυανθέμοις αἰδεῖν·
ὁ δὲ καὶ Θεῶν δυνάστης,
5 ὁ δὲ καὶ βροτοὺς δαμάζει.

66. [65.]

Ἄλλὰ πρόπινο
ῥαδινούς, ᾧ φίλε, μηρούς.

67. [66.]

Ἄδυμελῆς, χαρίεσσα χελιδοῖ.

codd. ἀναδύετε vel ἀναδῶ. — V. 8.—10. μελετῶμεν asfert Commentator Cruq. Horat. Carmm. I, 27, 1.: „Ad convivias sodales suos de hilaritate.“ Sensus autem sumptus ex Anacreonte libro tertio: Ἄγε δῶτε κτλ. Cf. Porphyrio ibid.: „Ode προτροπικὴ est ad hilaritatem, cuius sensus sumtus est ex Anacreonte in libro tertio.“ — V. 8. δῆυτε scripsi, codd. δηυτε, δῆυτε, δῆυτε.

Fr. 64. Schol. Hesiod. Theog. 767.: τῷ δὲ χθόνιον ἢ τοῦ σιγερῶς, ὡς Ἀνακρέων· χθ. δ' ἐμ. ἤρον. unus cod. ἤρον. scripsi ἤρον.

Fr. 65. Clemens Alex. Strom. VI, p. 745. Potter.: Ἄνακρέωντος ποιήσαντος· Ἐρωτα κτλ. Εὐριπίδης γράφει· Ἔρωσ γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπιχρεῖται κτλ. Cf. Arsenii Vioi. p. 140. V. 1. τὸν Ἔρωτα, Baxterus alii, vulgo Ἐρωτα. — V. 2. μέλομαι Hermannus, vulgo μέλομαι. — V. 3. αἰδεῖν unus cod., vulgῶ αἰδεῖν. Ceterum dubium est, an carmen sit Anacreontis.

Fr. 66. Schol. Pind. Ol. VII, p. 5.: Προπίνειν ἐστὶ κρυφῶς τὸ ἄμα τῷ κρείματι τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι. Ἄνακρέων· Ἄλλ' ᾧ κτλ. ὡς τοῦ χαρίζου.

Fr. 67. Hephaestio p. 39.: Ἰσπερὸν δὲ καὶ Ἀνακρέων τούτῳ τῷ μέτρῳ ὅλα ἄσματα συνέδηκεν. Ἄδμ. κτλ. Eadem Plotius p. 264. ed. Gäisf.

68. [67.]

Μνάται δὴν τε φαλακρὸς Ἀλεξίς.

69. [73.]

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαίφρως.

70. [74.]

Ὅρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλέει μенаίχμαν.

71. [75.]

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε κελόν.

72. [76.]

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλιος ἀτέφανος ὄλωλεν.

73. [77.]

Βούλεται ἀπεροπεὺς ἐφ' ἡμῖν εἶναι.

74. [78.]

*Ἐγὼ δὲ μισέω
πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσ' ἔρυσμούς.*

Fr. 68. Hephaestio p. 39.: Ἀνακρίων τούτῳ τῷ μέτρῳ ὅλα ᾄσματα συνέθηκέν — καὶ Μνάται κτλ. δὴν τε φαλκρὸς, vulgo δὴν τε vel δέντε.

Fr. 69. Athen. I, p. 21, A.: Ἐπιπτον τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κενεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι. Ἀνακρίων. Καλλίκομοι κτλ. Eadem Eustath. p. 1842, 4.

Fr. 70. Hephaestio p. 10.: Κίχρηται δὲ (τῷ ἐγκωμιολογικῷ) καὶ Ἀνακρίων ἐν πλείοσιν ᾄσμασιν. Ὅρσόλοπος κτλ. Ὅρσόλοπος unus cod., alii ὀρσόλοπος, ὀρσόλεπτος, ὄρσ' ὀλέπος. ib. μенаίχμαν, Ραυνίους μенаίχμην, codd. μὲν αἰχμάν.

Fr. 71. Etym. M. p. 429, 50.: Ἡμετέρειος, κτητικὸν ἐστὶ σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου ἔχρητο δὴ τῷ λέξαι Ἀνακρίων οὔτε γὰρ κτλ. Eadem Zonaras p. 990.

Fr. 72. Schol. Pindari Ol. XIII, 42.: Στέφανος γὰρ ὡσπερ τῶν πόλεων τὰ τεῖχη καὶ Ἀνακρίων τῶν δ' κτλ. πόλιος Schneidewinus, vulgo πόλεως.

Fr. 73. Etym. M. p. 393, 47.: Ἀπεροπεὺς ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χροῖμενος καὶ ἀπατῶν — παρὰ Ἀνακρίοντι. Βούλεται ἀπεροπέος ἡμῖν εἶναι. quae correat.

Fr. 74. Etym. M. p. 2, 45.: Παρὰ τὸ ἀβακὴς γίνεταὶ ἀβακῶ, καὶ τοῦτω δὲ γίνεταὶ ἡθρακίω φησὶ Ἀνακρίων. Ἐγὼ κτλ. ἀπὸ τοῦ τῶν ἡθρακίων καὶ μὴ θορακίδων. N. 2. ἔρως σημαίνει, vulgo εἶ, et ἔρυσμούς, vulgo ἔρυσμούς.

καὶ χαλεπούς· μεμέθεικα δ', ὦ Μεγίστη,
τῶν ἀβρακίζομένων.

75. [79.]

Πῶλε Θρηκίη, τί δὴ με λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις; δοκέεις δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμα,
ἠνίας δ' ἔχων στρέφοιμί σ' ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

5 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι κούρα τε σκιρτώσα παίξεις·
δεξιὸν γὰρ ἵπποσειρήν οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

76. [80.]

Κλυθί μεν γέροντος εὐέθειρε· χρυσόπεπλε κούρα.

77. [81.]

Εὐτέ μοι λευκαὶ μελαιναὶς ἀναμμιζονται τρίχες.

78. [82.]

Ἐν μελαμύλλῳ δάφνα χλωρᾷ τ' ἐλαία τανταλιζει.

V. 3. μεμέθεικα δ' ὦ Μεγίστη sive Μεγίστα scripsi, vulgo μεμαθήκασον, ὡς μεγίστη. Eadem Cramerii Anecd. Paris. IV, 84, 28.

Fr. 75. Heraclid. Pont. Alleg. Hom. p. 16. Schow. Καὶ μὴν ὁ Τηΐος Ἀνακρείων ἰταιρικὸν φρόνημα καὶ σοβαρᾶς γυναικὸς ἐπιπερηφανίαν ὀνειδίζων, τὸν ἐν αὐτῇ σκιρτώτα νοῦν ὡς ἵππον ἠλληγόρησεν, οὕτω λέγων· Πῶλε κτλ. V. 1. Θρηκίη Barnesius, vulgo Θρηκίη. — V. 2. μ' οὐδὲν Barnesius, vulgo μηδὲν. — V. 4. στρέφοιμί σ' scripsi, vulgo στρέφοιμ', nisi malis στρέφοιμ' ἄν. — V. 6. ἵπποσειρήν scripsi, vulgo ἵπποσειρήν.

Fr. 76. Hephaestio p. 36.: Καὶ τῶν ἀπαταλήτων δὲ τὸ τετραμπετρον ἔνδοξόν ἴστω, ὅσον τοῦτο τοῦ Ἀνακρείοντος· Κλυθί κτλ. — εὐέθειρε restitui ex Schol. Hephaest. p. 175. qui bis hunc versum affert, vulgo εὐέθειρα.

Fr. 77. Julian. Misopog. p. 366, B.: Εὐτέ μοι κτλ. ὁ Τηΐος ἔφη ποιητής. — μοι, scribendum videtur σοί.

Fr. 78. Schol. Sopheel. Antig. 138.: Ὅτι δὲ τανταλιθεῖς σημαίνει τὸ διακαιοθεῖς μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρείων· μελαμύλλῳ κτλ. Ad-didi ἐν.

79. [83.]

Κοίμωσον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

80. [98.]

Διὰ δέσπην ἔκοψε μέσσην, κὰδ δὲ λῶπος ἐσχίσθη.

81.

Αἰ δὲ μεν φρίνες

ἐκκικωφιάται.

82. [94.]

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύφρον Ἐρξίωιν
τῷ Λευκολόφου μεστὸν ἐξέπινον.

83. [95.]

Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

Fr. 79. Herodian. de barbar. p. 493. ed. Valcken. Ammonii: Σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· ὁ γὰρ Ἀνακρίων φησὶ Κοίμωσον δὲ σόλοικον φθόγγον. Sed codd. ap. Villois. Anecd. T. II. p. 77. μισῶ Ζεῦ vel κόμωσον Ζεῦ σὺλ. φθ. itaque emendavi. Respicit huc Eustath. II. p. 368. 2.

Fr. 80. Schol. II. P. 543.: Κατὰ ταῦτον ἰδιωδῆς. ἡ διακαπὴ τῆς λίξεως τὸν εἰς πολλὰ διμωσασμένον παρτίστησι ταῦρον, οὐ μείρον ἀπαιτούντος· παρῆν γὰρ φάναι ταῦρον κατιδιδῶς· Καὶ Ἀνακρίων· Διὰ δέσπην κόψε μέσσην κὰδ κτλ. quae correxi. Cf. Cramerii Anecd. Paris. III. p. 287, 28. Ultima verba κὰδ δὲ λ. ἐσχ. avert. Eustath. p. 1001, 39. ubi loquor scriptum. Ceterum Anacreontis fortasse est versus apud Hephaest. p. 34.: Ἐρξίη πη δὴντ' ἀνολβος ἀθροῖζεται στρατός.

Fr. 81. Cramerii Anecd. I, p. 288, 3.: Ἀνακρίων· Αἰ δὲ μεν κτλ. Etym. M. p. 322, 20. omisso nomine poetae: Αἰ δ' ἐμαὶ φρ. ἐκ., καὶ (ἦτοι) παραβεβλαμμένοι εἰσίν.

Fr. 82. Athen. XI. p. 498, C.: Ἡλιόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ Μιλιαποδίας σὺν τῷ π̄ ἀκύφρον λέγει· — ὁμοίως εἴρηκε καὶ Ἀνακρίων. Ἐγὼ κτλ. ἀντὶ τοῦ προέπινον. V. 1. fortasse scribendum κἀγὼ δὲ γ' ἔχων. — V. 2. τῷ Λευκολόφου scripsi, vulgo: τῷ Λευκολόφῳ.

Fr. 83. Athen. XV. p. 671, E.: Τίς ἐστὶν ὁ παρὰ τῷ χαρίεντι Ἀνακρίοντι Ναυκρατίτης· στεφάνος, ὃ Οὐλπιανὲς· φησὶ γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητής· Στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ κτλ. V. 1. στεφάνους ὁ δ' ἀνὴρ unus cod., alii στεφάνου· ὁ δ' ἀνὴρ. Num forte legendum: ὁ δ' ἀνὴρ στεφάνους. Respicit hunc locum Athenaeus ibid. p. 678, D. Cf. Pollux VI, 107.: Ἀνακρίων δὲ καὶ μύριτας στεφανοῦσθαι φησὶ — καὶ Ναυκρατίτην στεφάνῳ, σάμφυχος οὗτος ἦν.

84. [85.]

Ἔστε ξένοισι μελλίχοις ἐοικότες, ὡς ἄν τις ἐπὶ τῷ
στέγῃ τε μῶνον καὶ πυρὸς κεκορημένοις.

85. [86.]

Πάλαι ποκ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

86. [84.]

Καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κείνος οἶκ ἔγγημεν, ἀλλ' ἐγγήματο.

87. [87.]

Κνίξη τις ἤδη καὶ πέπειρος ἐγνώμην
σὴν διὰ μαργουσύνην.

88. [88.]

Κοῦ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διέξῃσω βαλῶν
ἦσυχος καθεύδει.

Fr. 84. Plut. de commun. not. c. 20.: Διψῶντες οὐν ὕδατος οὐκ ἔχουσι χρεῖαν οὐδὲ ἄρτου πεινῶντες. Ἔσται ξ. κτλ. οὗτος οὐν εἶχε χρεῖαν ἐμποροῦν. Αἰκιστοτέστις esse indicat Hieronast. p. 29: ἤμετρα, οἷα τὸ ἀναγράφεται ἅλα ἅμματα γήγραπται, οἷον — τριήραρα θεῖ, κτλ. ἔσται ξένοισι μελλίχοις ἐοικότες. — N. 1. ἔσται Hieronastio κτλ. εὐδ. p. 29: ἔσται, κτλ. Plutarchus. — V. 2. τὸ adjecit Geislerdus.

Fr. 85. Zenob. V, 80.: Πάλαι ποκ' ἦσαν ἄ. Μ. ἀπὸ τοῦ Κέρας πολυμορμύτους ἀπὸ Δαρδάνου τὸν Πέφρου κατὰ τὰ παλαιὰ μαντεῖων εἰρηκέναι αὐτοῖς τοῖς ἀποκαταστάτους προσθίεται ἀμμίχας ἐλθεῖν εἰς Θρακίαν καὶ τὸν ἐπὶ θεὸν ἔρασηται, καὶ ἀλλοτρίους προσθίεται ἀμμίχους· οἱ δὲ ἀποκαταστάτους Πάλαι ποκ' ἦσαν ἄ. Μ. οὗτος δὲ οὐκ ἔσται ἐπὶ τὸν πρότερον κερὸν ἄνα κέ ἐσται. Cf. Schol. Ar. Plut. 1002. Ἐσχυροὶ ποκ' ἦσαν οἱ Μ., κτλ. καὶ ἀνακρίων Σειψί ποκ', siquidem ipse hie veritas Anacrisontis videtur esse.

Fr. 86. Anan. Val. p. 36.: Ἀνακρίων διακούρει τὰ ἐπὶ θηλύτητι καὶ κτλ. Eadem Hieronastus in Boisson. Anecd. T. III. p. 263. Etym. Gud. p. 125, 2. Eustath. p. 1678, 59. θάλαμος Hieronast. et Etym., θάλαμος Eustath., θάλαμος Anan. Ib. τὸ scripsit, valde ὡ. Etym. Gud. corruptissimè καὶ ἀλλοτρίους κείνος μένος οὐκ ἔγγημεν διὰ ἐγγήματο.

Fr. 87. Etym. M. p. 523, 4.: Τὸ κνίξη ἐπὶ τοῦ παραφθορῶν καὶ ἐφθρομῶν, ἀδύνατον ἔστιν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κνύω ἄφ' οὗ κνός ἢ φθορὰ γίνονται κνύω, ὡς παρὰ ἀνακρίωνται ἐπὶ ἰάμβῳ: Κνίξη τ. ἢ. κ. πέπειρα γινόμεθα. α. δ. μ. Eustath. Od. 1746, 13.: Ἢ κνίξη, ὡς κνίξη κνίξη, ἀνακρίωνται κνίξη τ. ἢ. κ. π. γίνονται ὡ. δ. μ. Σειψί ποκ' ἦσαν οἱ Μ., καὶ πέπειρα γίνονται κνίξη τ. ἢ. κ. π. γίνονται ὡ. δ. μ. Σειψί ποκ' ἦσαν οἱ Μ., καὶ πέπειρα γίνονται κνίξη τ. ἢ. κ. π. γίνονται ὡ. δ. μ.

Fr. 88. Zenobus p. 1512.: Τὸν δὲ μοκλὸν ἐν τῷ ἔχ καὶ ἄλλοι καὶ Δοκίμης καὶ Ἰωνίς, πλὴν ἀνακρίωνται οἷον δὲ μένος σχεδὸν ἐφ

89. [89.]

Ἐρῶ τε δηῦτε κοῦκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι.

90. [90.]

Μηδ' ὥσπερ κῦμα πόντιον
λάλαξε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

91. [91.]

Διὰ δηῦτε Καρικευργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμεναι.

92. [92.]

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

93. [93.]

Ὅραννέ δὴ λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

κ, Ζηνόδοτος δὲ (μοχλόν). Καὶ οὐ μοκλόν ἐν οὖρησι διζῆσι β.
ἢ κ. quae correxi.

Fr. 89. Hephaestio p. 29.: Ἔστι δὲ ἐπίσημα ἐν αὐτῷ ἀκατάληκτα
μὲν διμετρα, οἷα τὰ Ἀνακρέοντια ὅλα ἄσματα γέγραπται, οἷον ἔρῶ τε
κτλ. — V. 1. scripsi δηῦτε, vulgo δητα, unus cod. δ' ἦντε. —
V. 1. affert Schol. Arist. Plut. 253.

Fr. 90. Athen. X, p. 446, F.: Ἡ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη
ἐπίστιος· φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός· Μηδ' κτλ. Τοῦτο δ' ἡμῖς ἀπίστωμα
φημὲν.

Fr. 91. Strabo XIV, p. 661.: Τοῦ δὲ περὶ τὰ στρατιωτικὰ ζήλου
τά τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια καὶ τὰ ἐπίσημα καὶ τοὺς λόφορος· Ἀνα-
κρέων μὲν γε φησὶν· Διὰ δούτε Καρικῶν εὐεργέος ὀχάνωσ χεῖρα τιθέμεναι.
V. 1. διὰ δηῦτε scripsi, deinde Καρικευργέος ὀχάνωσα, et Eustath. p. 367.:
Καρικουεργέος ὀχάνων. p. 707.: Καρικουεργέος ὀχάνωσα. Cf. Elym. Gud.
p. 297, 41. Schol. II. 9, 193. Etym. M. p. 489, 39.

Fr. 92. Hephaestio p. 30.: Καταληκτικὰ δὲ διμετρα μὲν, ὡς καὶ
καλούμενον Ἀνακρέοντιον, οἷον ὁ μὲν θέλων κτλ. Eadem Plotius p. 270.
ed. Gaisf. et Schol. Arist. Plut. 303. et v. 1. Schol. Hephaest. p. 167.
Si quidem est Anacreontis carmen.

Fr. 93. Priscianus de metr. comic. p. 249. ed. Lind.: „Ana-
creon teste Hellodoro: ὄραν, αἰὲ μὴν πολλοῖσι γὰρ μέλεις. Hic iam-
bus merum spondusum habet.“ unus cod. λίην. Correxi haec.

II. ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

94. [69.]

Οὐ φιλέω, ὅς κρητῆρι παρά πλέω οἰνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 συμμίσγων ἐρατῆς μῆσεται εὐφροσύνης.

95. [132.]

Τί μοι τῶν ἀγκυλοτόξων,
 ὦ φίλε, Κιμμερίων Σιντιέων τε μέλει;

96. [68.]

Οὐδέ τι σοὶ πρὸς θυμόν, ὅμως γε μὲν ὡς ἀδοιάστως.

97. [71.]

Οὐκέτι Θρηϊκίης παιδὸς ἐπιστρέφομαι.

98. [72.]

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

99.

* * Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Fr. 94. Athen. XI. p. 463, A.: Καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρίων φησὶν· Οὐ φ. κτλ. — V. 1. οὐ φιλέω ὅς Epitom., codd. οὐ φίλος vel οὐ φίλος ὅς. — V. 4. μῆσεται scripsi, vulgo μῆσεται, Fr. Frankius μῆσεται.

Fr. 95. Schol. Hom. Od. VIII. 293.: Καὶ Ἀνακρίων δὲ ὡς πολεμικῶν ὄπλων τεχνίτας (Σιγτίας) μέμνηται· τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκίμως καὶ Σκυθῶν μέλει. Cf. Crameri Anecd. Paris. III. p. 455, 29.: Καὶ Ἀνακρίων δὲ ὡς πολεμικῶν μέμνηται, τί μοι, φησί, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκίμων καὶ Σκυθῶν μέλλει. Quae correxi.

Fr. 96. Hephaest. p. 11.: Καὶ παρὰ Ἀνακρίοντι ἐν ἐλεγείαις· οὐδὲ κτλ. σοὶ scripsi, vulgo τοι. ib. fortasse ὅμως γε μένεις scribendum.

Fr. 97. Longinus de Sublim. c. 31.: Ποητικώτατον καὶ γόνιμον τὸδ' Ἀνακρίοντος· Οὐκέτι Θρηϊκίης ἐπιστρ. Addidi παιδός, sive malis πόλου.

Fr. 98. Athen. XI. p. 460, D.: Ὁ δὲ Ἀνακρίων ἔφη· Οἶν. κτλ. Respicit Pollux VI, 21.: Καὶ οἰνοπότης καὶ οἰνοπότις γυνή, ὡς Ἀνακρίων. nam utrumque ex Anacreonte petitum arbitrator.

Fr. 99. Macedonius in Anthol. Pal. X. 70.: Τὴν γὰρ Ἀνακρίοντος ἐν πρᾶξισι φυλάσσω Παρφασίην ὅτι· Δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

100. [145.]

Ἄγχοῦ δ' Αἰγίδεω Θεσείος ἐστὶ λύρη.

III. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

101. [Ep. 15.]

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
 πᾶς ἐπὶ πυρκαϊῆς ἢ δ' ἐβόησε πόλις·
 οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
 ἠνάρισεν στυγεροῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

102. [Ep. 24.]

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

103. [Ep. 2.]

Οὔτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
 ἄγκεται Κρονίδα, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς.

104. [Ep. 9.]

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστει κόσμον
 Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

105. [Ep. 5.]

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἰδρῦσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
 ἔχγονοι ἐστάσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Fr. 100. Hygin. Astron. II, 6.: *Hæc etiam de causa nonnulli Lyram, quæ proxima ei signo (Engonasin) est collocata, Thesi esse dixerunt, quod ut eruditus omni genere artium Lyram quoque didicisse videbatur. Idque et Anacreon dicit. Ἄγχοῦ κτλ. δ' Αἰγίδεω scripsi, vulgo δαί τεῦ. Ceterum Meinekius hunc versum censet Anacreontis junioris esse.*

Epigr. 101. Anth. Pal. VII. 226. — V. 1. et 2. Suidas v. *Δινοβίαν*, v. 3. et 4. v. *ἠνάριον* affert.

Epigr. 102. Anth. Pal. VII. 160. — V. 1. *σᾶμα*, videtur *σῆμα* scribendum.

Epigr. 103. Anth. Pal. VI. 135.

Epigr. 104. Anth. Pal. VI. 142.

Epigr. 105. Anth. Pal. VI. 138. — V. 1. *τόνδε* Jacobsius, eod. τὸν δέ.

106. [Ep. 6.]

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Ἀγκαῖον
υἱὸς· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

107. [Ep. 7.]

Παῖδι φιλοστεφάνῳ Σιμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος
μᾶμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀρηφίλου.

108. [Ep. 8.]

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπίς Ἀθηναίης ἐν τρέμει κρέμαται.

109. [Ep. 1.]

Ἢ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἐλικωνιάς αἶ τε παρ' αὐτήν
Ξανθίππη Γλαύκη τ' ἐς χορὸν ἐρχόμεναι
ἐξ ὄρεος χωροῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πικρὰ καὶ χίμαρον.

110. [Ep. 3.]

Πρηξιδίκη μὲν ἐρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἶμα τόδε· ξυνή δ' ἀμφεπίρων σοφίη.

111. [Ep. 4.]

Πρόφρων, Ἀργυρόταξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχολὰς τάσδ' ἰπαδεξάμενος.

112. [Ep. 10.]

Εὐχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἠπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαίην προθύροισι
Ἐρμῇ τε κρείοντι καθέσσαιτο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

Epiqr. 106. Anth. Pal. VI. 139.

Epiqr. 107. Anth. Pal. VI. 140. — V. 1. φιλοστεφάνῳ Barnesius, vulgo φιλοστεφάνου.

Epiqr. 108. Anth. Pal. VI. 141. — V. 1. Suidas v. δυσ-
αχέος exhibitet ῥυσαμένη et δυσαχέος.Epiqr. 109. Anth. Pal. VI. 134. — V. 1. αἶ τε Jacobsius,
cod. ἦ τε. — V. 2. ἐρχόμεναι Jacobsius, cod. ἐρχομένη.Epiqr. 110. Anth. Pal. VI, p. 136. Affert Suidas v. εἶμα ubi
Πρηξιδίκη legitur.

Epiqr. 111. Anth. Pal. XI. 137.

Epiqr. 112. Anth. Pal. VI. 143. — V. 3. κρείοντι Brunckius,
cod. κρείοντι.

113. [Ep. 13.]

Τελλία ἡμερόεντα βιον πόρι, Μααάδος υιέ,
 ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
 δός δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμῶν ἐνὶ δήμῳ
 ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

114. [Ep. 16.]

Καὶ σέ, Κληνορίδη, πόθος ὄλεσε πατρίδος αἴης
 θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερῆ·
 ὦρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὕγρα δὲ τὴν σὴν
 κύματ' ἀφ' ἡμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

115. [Ep. 19.]

Ἀλκίμων σ', ὠριστοκλειδῆ, πρῶτον οἰκτεῖρω φίλων,
 ὄλεσας δ' ἤβην, ἀμύνων πατρίδος δουλητήν.

116. [Ep. 12.]

Βωμόνς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσατο πρῶτος,
 ὃς πλεῖστον Μοίσης εἶδε κλέος τραγικῆς.

117. [Ep. 17.]

Βουκόλε τὰν ἀγέλαν πόρῳ νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
 βοῖδιον ὡς ἔμπνουν βοῦσι συνεξελάσης.

118. [Ep. 18.]

Βοῖδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρωσ
 χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χεῖρὶ Μύρων.

Epigr. 113. Anth. Pal. VI. 346. — V. 1. Τελλία ἡμερόεντα
 Reiskius, cod. Τελλιαὶ ἡμερόεντα.

Epigr. 114. Anth. Pal. VII. 263. — V. 2. θαρσήσαντα Pla-
 nudes, cod. θαρσήσαντι. — V. 3. ἀνέγγυος Planudes, cod. ἀνέγκυος.

Epigr. 115. Anth. Pal. XIII. 4. — V. 2. δουλητήν Jacob-
 sius, alii, vulgo δουλείην. Videtur non tam epigramma, quam ma-
 joris alicujus carminis exordium esse.

Epigr. 116. Anth. Pal. VI. 146. — V. 2. εἶδε, cod. εἶχε.
 Non est Anacreontis epigramma.

Epigr. 117. Anth. Pal. IX. 715. Et hoc et subsequens
 epigramma Anacreonti abjudicandum.

Epigr. 118. Anth. Pal. IX. 716.

119. [130.]

Strabo XIV. p. 633.: Τίω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον (ἐκ-
τισεν) διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. Eadem
Stephan. Byz. v. Τίως.

120. [133.]

Plato Theag. p. 125, D.: ΣΩ. Ταῦτ' ἐστίν, ἅπερ ἔφη
Ἀνακρέων τὴν Καλλικρίτην ἐπίστασθαι· ἢ οὐκ οἶσθα τὸ ἄσμα·
ΘΕ. ἔγωγε. ΣΩ. Τί οὖν; τοιαύτης τινὸς καὶ σὺ ξυνουσίας
ἐπιθυμεῖς ἀνδρός, ὅστις τογγάνει ὁμοτεχνος ὢν Καλλικρίτη
τῇ Κυάνης, καὶ ἐπίσταται τυραννικά, ὥσπερ ἐκείνην ἔφη ὁ
ποιητής, ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τύραννος γένη καὶ τῇ πόλει.

121. [134.]

Schol. Apoll. Rhod. I p. 789.: Καλῆς δι' ἀνασταάδος, ἣν
ἡμεῖς προπαστάδα λέγομεν· εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ
σιτᾶσθαι ἡμᾶς οἰοῦναι πάσασθαι· καλῆς δέ, ἥτοι ὅτι βασιλεία
τὰ οἰκήματα ἢ ὅτι ἐρωτικά· τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρώντων·
ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησὶν. Anacreontis locus
excidit.

122. [135.]

Maximus Tyr. VIII. p. 96.: Ἡ δὲ τοῦ Τητιοῦ σοφιστοῦ τέχνη
τοῦ αὐτοῦ ἡθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν κα-
λῶν καὶ ἐπαινεῖ πάντας — καὶ αὐθις καλὸν εἶναι τῷ
ἔρωτι τὰ δίκαιά φησι.

123. [136.]

Athen. I. p. 12, A.: Παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέ-
κειντο αἱ τράπεζαι πλήρεις, ὡς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων
ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί, κατηρεφτές παντοίων ἐγαθῶν,
κατὰ Ἀνακρέοντα.

124. [137.]

Gregor. Comment. in Hermog. p. 914. Αἰσχροῦς κολακεῖ
τὴν ἀκοῆν ἐκεῖνα, ὅσα εἰσὶν ἐρωτικά· οἷον τὰ Ἀνακρέοντος,
τὰ Σαπφοῦς· οἷον γάλακτος λευκτέρα, ὕδατος ἀπαλωτέρα,
πηκτίδος ἐμμελεστέρα, ἵππου γαυροτέρα, ῥόδων ἀβροτέρα,
χρυσοῦ τιμιωτέρα, ἱματίου ἑανοῦ μαλακωτέρα.

125. [138.]

Pollux VI, p. 107.: Ἀνακρέων δὲ καὶ μύρτοις στεφα-
νοῦσθαι φησι καὶ χοριάννοις καὶ αὐτῷ (τεγας λύγφ) καὶ

Ναυκρατίτη στεφάνῳ, σάμψυχος οὗτος ἦν, καὶ ἀνήττω, ὡς
καὶ Σαπφῷ καὶ Ἀλκαίῳ.

126. [139.]

Himerius Orat. III. p. 426. ed. Wernsdff.: Χαῖρε φίλον
φάος χαρίεντι μειδιῶον προσώπῳ· μέλος γάρ τι λαβὼν
ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσέσομαι· ἡδέως μὲν
ἂν πείσας καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ
ποίησιν, ἵνα τι κατὰ σοῦ νεανιεύσωμαι, ὅποιον Σιμωνίδης ἢ
Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ δὲ ἀγέρωχοί
τε ὄντες καὶ ὑψαυχένες ἀφετοί τε καὶ ἔξω μέτρων ἀθύρουσιν,
ὀλίγα παρακαλέσας τὴν ποίησιν δοῦναι μοι τι μέλος Τηϊῶν·
ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μοῦσαν· ἐκ τῶν ἀποθέτων τῶν Ἀνα-
κρέοντος τοῦτόν σοι φέρων τὸν ὕμνον ἔρχομαι, καὶ τι καὶ
αὐτὸς προσθεῖς τῷ ἄσματι· Ὡ φάος Ἑλλήνων καὶ τῶν
ὅσοι Παλλάδος ἱερὸν δάπεδον Μουσάων τε ἄλση
νεμόμεθα.

127. [140.]

Himerius IV. p. 458. ed. Wernsdff.: Φέρε οἶν, ἐπειδὴ καὶ
ἡμᾶς, ὧ παῖδες, ὥσπερ τις θεός, ὅδε ὁ ἀνὴρ φαίνει, οἴους
ποιηταὶ πολλακίς εἰς ἀνθρώπων εἶδη μορφάς τε ποικίλας
ἀμείβοντες πόλεις τε εἰς μέσας καὶ δήμους ἄγουσιν, ἀνθρώ-
πων ὕβριν τε καὶ ἀνομίην ἐφέποντας, οἶαν Ὅμηρος μὲν Ἀθη-
νῶν, Διόνυσον δὲ Ἀνακρέων Εὐριπίδης τε ἔδειξαν.

128. [143.]

Photias p. 570, 13.: Ταντάλον τάλαντα· πλούσιος ὁ
Φρυξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος·
κέχηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέγονε δὲ παρὰ
τὸ ὄνομα τάλαντα, ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἶρηται· Τὰ
Ταντάλου τάλαντα τανταλιζεται. Cf. Apostol. XVIII. 14. et
Suidas v. Τὰ Ταντάλου τάλαντα.

129. [144.]

Zenobius V. 20.: Μέγα φρονεῖ μάλλον ἢ Πηλεὺς
ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ· Μένηται ταύτης Ἀνακρέων· καὶ Πίνδα-
ρος ἐν Νεμεονικαῖς· φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἡφαιστου γενομένην
δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα παρὰ τῶν θεῶν δοθῆναι· ἢ
χρῶμενος πάντα κατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς
θήραις.

130. [12.]

Himerius XIV. p. 612.: *Nūn ἔδει μοι Τητων μελῶν· νῦν ἔδει μοι τῆς Ἀνακρέοντος λύρας, ἣν ὅταν ὑπὸ παιδικῶν ἐκεῖνος ὑπεροφθῆ ποτε, καὶ κατ' αὐτῶν Ἐρώτων οἶδεν ἐργάσασθαι· εἶπον ἂν πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐκείνου ῥήματα· Ὑβρισταὶ καὶ ἀτάσθαλοι καὶ οὐκ εἰδότες, ἐφ' οὓς τὰ βέλη κυκλώσεσθε· τάχα δ' ἂν καὶ ἠπειλήσα τὴν ἀπειλήν, ἣν Ἀνακρέων ἀπειλεῖ τοῖς Ἐρῶσιν· ἐκεῖνος γὰρ ποτε ἐραστῆς ἐγήβου καλοῦ, ἐπειδήπερ ἑώρα τὸν ἔφηβον ὀλίγον αὐτοῦ φροντίζοντα, λύραν ἀρμόσας ἠπειλεῖ τοῖς Ἐρῶσιν, εἰ μὴ αὐτῷ τιτρώσκοιεν αὐτίκα τὸν ἔφηβον, μηκέτι μέλος εὖφημον εἰς αὐτοὺς ἀνακρούσασθαι.*

131. [13.]

Schol. Hom. II. XIX. 21.: *Ἐν ἑαυτῷ τι πρᾶγμα τὴν ὑποβολὴν ἔχον, ὑπεροχὴν οὐκ ἐπιδέχεται μείζονα· καὶ Ἀνακρέων κωμάζει δέ, ὡς ἂν δεῖ, Διόνυσος, αὐτὸν αὐτῷ συγκρίνας. Scribendum videtur:*

. . . κωμάσει δ',
ὡς ἂν δεῖ, Διόνυσος.

132. [109.]

Orion p. 3.: *Ἀβρός, ὁ κούφως βαινῶν, κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους· οὕτως ἐν ὑπομνήματι Ἀνακρέοντος εὖρον.*

133. [96.]

Hesychius *Διθιοπίαιδα· τὸν Διόνυσον. Ἀνακρέων. ἄλλοι τὸν οἶνον, ἄλλοι τὴν Ἀρτεμιν· ἐσθ. Διθιοπιεῖς ταῖδα. Corrigas: Διθιοπίης παῖδα.*

134. [125.]

Etym. M. p. 514, 28.: *Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ· τὸ μὲν γὰρ Ἀνακρέοντεῖον χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἐκθλιμῆς τοῦ ἰῶτα, καὶ κράσει τοῦ *ωα* τὴν ἀκῆ, ὡςπερ ὦ Ἀπολλὸν Ὠπολλόν. Fortasse quod ibidem legitur σὺν τῆδε τῆστραπῆ, item Anacreontis est.*

135. [110.]

Grammat. Bekk. Anecd. T. I. p. 373. 18.: *Ἀχταινωῶσαι· ἀντὶ τοῦ ὑπῶσαι καὶ ἐξᾶραι καὶ μετεωρίσαι· πεποιήται δὲ οὕτως· ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται ἀκτῆ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τίμνεται· οὕτως Ἀνακρέων.*

136. [97.]

Etymol. M. p. 703. 28.: Ῥῆγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον. — ὅτι δὲ ῥεγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς καὶ ῥέγος τὸ βάμμα· σαφές Ἀνακρέων ποιεῖ· Ἀλιπόρφυρον ῥέγος. **Similia Etymol. Gud. p. 492. 52.** (ubi ῥῆγος scribitur) et **Zonaras p. 1608.**

137. [111.]

Hesychius: Ἀμιθα· ἔδεσμα ποιῶν καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.

138.

Eustathius p. 1538. 50.: Ὅθεν ἀνήλατός φησι παραἈνακρέοντι ὁ ἀπαιθής.

139. [112.]

Hesychius: Αὐτάγητοι· ἀγάμενοι ἑαυτὰς καὶ θανμαστῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν· Ἴων Ἀλκμήνη· ἔνωι δὲ αὐθάδεις. καὶ Ἀνακρέων οὕτω κέχρηται.

140. [113.]

Athenseus IV. p. 162, F.: Τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφῶ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαν καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. **Cf. ibid. p. 175, D.**

141. [114.]

Eustath. p. 932. 1.: Καὶ ὅτι τοὺς οὕτως ἔζοντας ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας καὶ γονυκρότους τηρικαῦτα δριμέως ἐστὶ προσεῖπεν, καθὰ καὶ οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν, ἐν οἷς φασίν, ὅτι γονύκροτοι οἱ βλαιοί· Ἀνακρέων δὲ κέχρηται ἐπὶ δειλῶν.

142. [115.]

Pollux III. 49.: Ἀνακρέων δὲ διτόκον τὴν δις τεκοῦσαν.

143. [116.]

Etymol. M. p. 385. 9.: Ἐσυνῆκεν· Ἀλκαῖος ἐσυνῆκε καὶ Ἀνακρέων ἐξυνῆκεν πλεονασμῶ.

144. [117.]

Schol. Arist. Acharn. 1008.: Διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στηθος θωρήσσειν λέγουσιν τὸ μεθύειν καὶ θώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων· ἐστὶ δὲ Ἀττικῆ. **Cf. Suidas v. θωρήξασθαι et Zonaras p. 1068.**

145. [141.]

Pollux III. 98.: Τὸ γὰρ ἥδιον Ἴωνικόν καὶ τὸ ἦδε (unus cod. ἦσεν) σπάνιον μὲν παρ' ἡμῖν, Ἀνακρέων δ' αὐτὸ εἴρηκεν, Ἴων καὶ ποιητῆς ἀνὴρ.

146. [118.]

Apolloniūs Dysc. in Bekkeri Anecd. T. II. p. 572, 14.: Τούτοις δὲ ἐπιστήσας ὁ Τρύφων ἐζήτει περὶ τοῦ μεγαλωστί, ἱρωστί παρὰ Ἀνακρέοντι. Cf. Schol. II. XVIII. 26.

147. [119.]

Pollux V. 96.: Σὺ δ' ἂν προσθείης — καὶ κάλυκας παρ' Ὀμήρου τε καὶ Ἀνακρέοντος.

148.

Etymol. Gud. p. 339, 26.: Κορώνη τὸ ὄρνειον παρὰ τὸ καῦρον, ὃ σημαίνει τὸ κακόν· Ἀνακρέων κόρωνα βαίνων φησί.

149. [120.]

Pollux II, 103.: Καὶ τὰ ῥήματα πτύειν καὶ ἀποπτύειν, καταπτύειν, κατάπτυστον, ἀπόπτυστον· Ἀνακρέων δὲ καὶ καταπτύστην εἴρηκε.

150. [121.]

Eustath. p. 1654, 12.: Ὡσπερ καὶ κλάς φησι παρὰ Ἀνακρέοντι.

151. [99.]

Schol. Hesiod. Op. 371.: Κωτίλλουσα δὲ σημαίνει ἡδέα λέγουσα· καὶ γὰρ τὴν χελιδόνα κωτίλλειν λέγει, ὡς ἔστι παρὰ Ἀνακρέοντι· κωτίλλη χελιδών. Cf. Tzetz. ibid.

152. [100.]

Schol. Aeschyl. Pers. 41.: Ἀβροδίατοι δὲ οὗτοι (Λυδοί), ὄθεν καὶ τὸ παρὰ Ἀνακρέοντι· Λυδοπαθεῖς τινες ἀντὶ τοῦ ἡδουπαθεῖς. Respiciat Athenaeus XV. p. 690, C. Eustath. p. 1144, 14.

153. 154. 155. 156. [142.]

Suidas v. Μυσάγη ἢ πορνὴ παρὰ Ἀρχιλόχῳ — Ἀνακρέων δὲ πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μαριόκηπον· κήπος γὰρ τὸ μόριον. Adde Eustath. p. 1329, 24.: Καὶ μὲν ὁ Ἀνακρέων τὴν τραιάνην οὐ πάνυ σφοδρεῖς, ἀλλὰ περισκεμμένως

πανδοσίαν ὠνειδισε καὶ λεωφόρον καὶ πολύνυμον. Et idem p. 1088. 87. 10. 82. 46. et 862. 45. πανδοσία et λεωφόρος ex Anacreonte affert, et p. 1572. 43, et 1516. 22., denique p. 536. 22. *μανιόκηπος*, sed hoc comico poetae tribuit.

157. [124.]

Schol. Apoll. Rhod. II, 127.: Παμφαλαῖν γὰρ τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσασμοῦ ἐπιβλέπειν, κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰππῶναξ καὶ Ἀνακρέων.

158. [101.]

Pollux VI. 33.: Καὶ οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἀνακρέοντι.

159. [102.]

Pollux VI. 21.: Καὶ οἰνηρότης καὶ οἰνοπότης χυνηὴ ὡς Ἀνακρέων.

160.

Servius Virg. Aen. I, 749.: „Bibebat amorem. Allusit ad convivium. Sic Anacreon: Ἐρωτὰ πίνων,”

161. [103.]

Hesychius: Γυναῖκες εἰλίποδες· διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν καὶ Ἀνακρέων· Πλέξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς. Scribendum puto:

Πλέξαντες μηροῖς πέρι μηρούς * *

162. [104.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 106.: Ἀνακρέων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν· Ῥαδινούς πώλους.

163. [105.]

Grammat. in Bekk. Anecd. T. III. p. 1287.: Σημειούμεθα παρὰ τῷ ποιητῇ τό· τά μοι ῥερνπωμένα κέεται — καὶ τὸ ῥεραπισμένα νῶ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι. Scribendum ῥεραπισμένα νῶτα. Cf. Schol. Hom. Od. ζ, 59.: Ἐστὶ δὲ καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι ὁ ῥεραπισμένῳ νάτῳ. et Cramerī Anecd. T. IV. p. 415, 4.: ῥεραπισμένῳ νῶτον. Herodianus in Aldi Cornu cop. p. 194.: ῥεραπισμένων ὄτων. Adde Cramerī Anecd. IV. p. 185, 17. et An. Paris. IV. p. 226, 17.

164. [126.]

Etymol. M. p. 707, 47.: Καὶ σαλατίζειν Ἀνακρέων ἐπὶ τοῦ θρηνηῖν. Cf. Orion p. 148, 5.

165. [106.]

Clemens Alex. Paedag. III. p. 294.: Τὸ γὰρ ἀβροδίατον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ σαῦλα βαίνειν, ὡς φησὶν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑταιρικά.

166. [107.]

Schol. Apoll. Rhod. III. 120.: Μάργος Ἔρωσ· κατὰ μετωνυμίαν ὁ μαργαίνειν ποιῶν — καὶ Ἀνακρέων Τακτερός δ' Ἔρωσ.

167. [108.]

Servius Virgil. Aen. XI. 550.: „Anacreon φορτίον ἔρωτος, id est onus amoris.“ Scribendum videtur φόρτον Ἔρωτος.

168. [127.]

Schol. Hom. II. v, 227.: Ὑμνον γὰρ καὶ Ἀνακρέων τὸν θρηῆνόν φησιν. Cf. Eustath. p. 928, 63.

169. [128.]

Herodianus περὶ μον. λέξ. p. 11.: Φίλλος, παρὰ Ἀνακρέοντι τὸ ὄνομα.

XIV.

ANACREONTEA.

1. [65.]*)

- Ἀνακρέων ἰδὼν με,
ὁ Τῦϊος μελωδός,
ὄναρ λέγων προσεῖπεν·
κάγῳ δραμῶν πρὸς αὐτόν
5 περιπλάκην φιλήσας.
γέρων μὲν ἦν, καλὸς δέ,
καλὸς γε καὶ φίλευνος·
τὸ χεῖλος ὤξεν οἴνου·
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
10 Ἔρωσ ἐχειραγῶγει.
ὁ δ' ἐξελὼν καρῆνου
ἐμοὶ στέφος δίδωσιν.
τὸ δ' ὥς Ἀνακρέοντος·
ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
15 ἐδησάμην μετώπῳ.
καὶ δῆθεν ἄχοι καὶ νῦν
ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

2. [48.]

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΟΥ.

Δότε μοι λύσιν Ὀμήρου
φρονίης ἀνευθε χορδῆς.

Anacreonta. Cod. Pal. secundum Levesquium: Ἀνακρέοντος Τῦϊον συμποσιακὰ ἡμίμβια secundum Spalettium: Δ. τ. σ. ἦ. καὶ ἀνακρέοντια καὶ τρίμτρα. atque ita index Anthol. Palat.

1. Brunckius Βασίλλου praemisit, quoniam 2 inscribitur τοῦ αὐτοῦ Βασίλλου. — V. 3. προσεῖπεν, cod. προεῖπεν. — V. 5. περιπλάκην, cod. περιπλάκην. — V. 7. γε cod., vulgo τε. — V. 15. ἐδησάμην, cod. ἐδήσαμεν.

2. τοῦ αὐτοῦ Βασίλλου Spaletti ex cod., Stephanus ἄλλο.

*) Numeri adjecti sunt editionum vulgariarum.

φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
 φέρε μοι νόμους κεράσω,
 5 μύθων ὅπως χορεύσω,
 ὑπὸ σάφρονος δὲ λύσσης,
 μετὰ βαρβίτων αἰδῶν,
 τὸ παροίνιον βοήσω.
 δότε μοι λύρην Ὀμήρου
 10 φονίης ἀνευθε χορδῆς.

3. [17.]

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΤΗ.

Τὸν ἄργυρον τορεύων
 Ἥφαιστὲ μοι ποιήσον
 πανοπλίαν μὲν οὐχί,
 τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
 5 ποτήριον δὲ κοῖλον,
 ὅσον δύνη. βαθύνας.
 ποίε δέ μοι κατ' αὐτό
 μήτ' ἄστρα μήτ' ἄμαξαν,
 μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα.
 10 τί Πλειάδων μέλει μοι;
 τί γὰρ καλοῦ Βοώτεω;
 ποιήσον ἀμπέλους μοι,
 καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν,

3. Legitur hoc carmen etiam in Anthol. Pal. XI. 48. et in Cramerii Anecd. Paris. IV. p. 376. et apud Gellium N. A. XIX. 9. Exhibui cod. lectiones. — V. 1. τορεύων, ceteri τορένας. — V. 3. et 4. desunt in Anthol. et ap. Cramer. — V. 6. βαθύνας, ceteri βέθυνων. — V. 7. κατ' αὐτό Gellius et Cram., κατ' αὐτοῦ cod. et Anthol. — V. 8. ἄμαξαν, ceteri ἄμαζας. — V. 10. et 11. desunt in Anthol. et ap. Cram. Leguntur sic apud Gell.: Τί πλειάδων κάμοι (sed codd. plures: τί πλειάδων μέλει μοι) τί δ' ἄστρασι Βοώτεω (sed codd. aliquot: τί δ' ἄστροι Β.) — V. 12. et 13. plane aliter Anthol. et Cram. Ἄλλ' ἀμπέλους χλωιάσας καὶ βότρυας γελῶντας. qui statim adjungunt v. 20.: σὺν τῷ καλῷ Διαιτῶ, omissis reliquis. — V. 13. κατ' αὐτῶν, Gellius κατ' αὐτό.

- καὶ Μαινάδας τραγώσας
 15 ποιεὶ δὲ ληνὸν οἴνου
 ληνοβάτας πατοῦντας,
 τοὺς Σατύρους γελῶντας,
 καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας,
 καὶ Κυθήρην γελῶσαν,
 20 ὁμοῦ καλῶ Ἀναίφ
 Ἔρωτα κάφροδίτην.

4. [10.]

ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ.

- Καλλιτέχνα τόρευσον
 ἕαρος κύπελλον ἤδη·
 τὰ πρῶτ' ἡμῖν τὰ τερπνά
 ῥόδα φέροισαν Ὀρην·
 5 τὸν ἀργύρεον δ' ἀπλώσας
 ποιεὶ πότον μοι τερπνόν
 μὴ τῶν, παραινῶ, τελετῶν,
 μὴ ξένον μοι τορευσίης·
 μὴ φευκτὸν ἱστόρημα
 10 μᾶλλον ποιεὶ Διὸς γόνον
 Βάκχον Εὐϊὸν ἡμῖν·
 μύστις νάματος ἢ Κύπρις
 ὕμεναίοις κροτοῦσα·
 χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους
 15 καὶ Χάριτας γελώσας
 ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
 εὐβότρων, κομῶσαν·

V. 14 — 17. Gellius omisit. — V. 18. Gellius sic exhibet καὶ χρυσοῦς πατοῦντας. — V. 19. omisit Gellius. — V. 21. κάφροδίτην, Gellius καὶ Βέθνιλλαν.

4. Spaletti addit τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος. — V. 1. καλλιτέχνα cod. in margine, vulgō κάλλι τέχνα. — V. 5. cod. in marg. τὸν ἀργυρεῖον μοι δ' ἀπλώσας. Conjiiciunt ἀργυρον. — V. 7. παραινῶ, cod. παρ' αἰνῶ. — V. 13. κροτοῦσα Brunckius, alii, cod. κροτάσα.

σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς·
ἄμα Φοῖβος ἀθύροι.

---

5. [59.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Στέφος πλέκων ποτ' εὖρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
καὶ τῶν πτερῶν κατασχῶν
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
5 λαβῶν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
πτεροῖσι γαργαλίζει.

---

6. [11.]

ΕΙΣ ΒΑΤΤΟΝ.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρίων γέρων εἶ·
λαβῶν ἔσοπτρον ἄθρει
κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
5 ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
10 πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

V. 19. ἄμα Medenbachius, cod. ἀμμ. ib. ἀθύροι: Mehlhornius, alii, cod. ἀθύρη.

5. εἰς Ἔρωτα, Spaletti τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα. Legitur in Anthol. Planud. (vid. Jacobs. T. II. p. 743.) ubi inscribitur Ἰουλιανῷ ἀπὸ ἑπάρχων Αἰγυπτίου. — V. 5. ἔπιον, corrigunt ἔπων.

6. εἰς ἐαντόν, Spal. codd. ἄλλο. — V. 8. τοῦτο δ', cod. τὸ δέ.

---

7. [15.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

- Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγω,
 τοῦ Σαρδίῳ ἀνακτος·
 οὐδ' εἰλὲ πῶ με ζῆλος,
 οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
- 5 ἐμοὶ μέλει μύροισιν
 καταβρέχειν ὑπήνην·
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
 καταστέφειν κάρηνα.
 τὸ σήμερον μέλει μοι,
- 10 τὸ δ' αὐριον τίς οἶδεν;
 ὡς οὖν ἔτ' εὐδί' ἐστίν,
 καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
 καὶ σπένδε τῷ Ἀναίῳ,
 μὴ νοῦσος, ἣν τίς ἐλθῆ,
- 15 λέγη σε μὴ δεῖ πίνειν.

8. [31.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ ΜΕΜΕΘΙΣΜΕΝΟΝ.

- "Αφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
 πιεῖν πιεῖν ἀμυστί·
 θέλω θέλω μανῆναι.
 ἐμαινέτ' Ἀλκμαίων τε
- 5 χῶ λευκόπους Ὀρέστης,
 τὰς μητέρας κτανόντες·
 ἐγὼ δὲ μηδένα κτᾶς,
 πιών δ' ἐρυθρόν οἶνον

7. εἰς ἑαυτόν, Spal. in marg. εἰς τὸ ἀφθόνας ζῆν. Legitur in Anthol. Pal. XI. 47. et in Cramerii Anecd. Paris. IV. p. 376. — V. 1. τὰ Γύγω. homines docti, cod. τὰ γύγον et γύγο. Anthol. γύγω, Cramer Γύγω. — V. 3. Anthol. οὐδ' αἶρεται με χρυσός. — V. 4. Anthol. οὐκ αἰνέω τυράντους. — V. 9. et seqq. desunt in Anthol. et ap. Cram. — V. 15. λέγη Stephanus, cod. λέγει. ib. μὴ δεῖ cod., Stephanus μηδέ.

8. V. 8. δ' ἐρυθρόν, cod. in marg. δεῖ λευκόν.

- θέλω θέλω μανῆναι.
 10 ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς πρὶν
 δεινὴν κλονῶν φαρέτρην
 καὶ τόξον Ἰγίτειον.
 ἐμαίνετο πρὶν Ἀἴας
 μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
 15 τὴν Ἔκτορος μάχαιραν·
 ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον
 καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
 οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
 θέλω θέλω μανῆναι.

9. [12.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

- Τί σοι θέλεις ποιήσω,
 τί σοι, λάλη χελιδόν;
 τὰ τάρσά σευ τὰ κοῦφα
 θέλεις λαβῶν ψαλιζῶ;
 5 ἢ μᾶλλον ἐνδοθέν σευ
 τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρέυς
 ἐκπίπτος, ἐκθερῶξω;
 τί μεν καλῶν ὀνείρων
 ὑπορθρίαισι φωναῖς
 10 ἀφήρπασας Βάθυλλον;

10. [77.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ.

- Ἐρωτα κήρινόν τις
 νεηνίης ἐπώλει·
 ἐγὼ δέ οἱ παραστάς,
 πόσους θέλεις, ἔτην, σοὶ
 5 τὸ τυχθὲν ἐκπρίωμαι;

V. 16. ἔχων homines docti, cod. ἔχω.

9. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. λάλη Stephanus, cod. λάλην.

10. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 5. τυχθὲν cod. in marg., vulgo τυχθέν.

- ὁ δ' εἶπε δωριάζων,
 λάβ' αὐτὸν ὀππόσου λῆς,
 ὅπως ἂν ἐκμάθῃς νιν·
 οὐκ εἰμι καροτέγνας,
 10 ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
 Ἐρωτι παντορέκτα.
 δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
 δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
 Ἐρως, σὺ δ' εὐθέως με,
 15 πύρωσον· εἰ δὲ μή, σὺ
 κατὰ φλογὸς τακίση.

11. [13.]

Εἰς Ἀττιν.

- Οἱ μὲν καλὴν Κυβίβην
 τὸν ἡμιθῆλυν Ἄττιν
 ἐν οὖρεσιν βοῶντα
 λέγουσιν ἐκμανῆναι.
 5 οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθαις
 δαφνηφόροιο Φοίβου
 λάλον πιώντες ὕδωρ
 μεμνηνότες βοῶσιν.
 ἐγὼ δὲ τοῖ Ἀναίους
 10 καὶ τοῦ μύρου κορεσθεῖς
 καὶ τῆς ἐμῆς ἐταιρείης
 θέλω θέλω μανῆναι.

12. [14.]

Εἰς Ἐρωτα.

- Θέλω θέλω φιληῆσαι·
 ἐπειθ' Ἐρως φιλεῖν με·
 ἐγὼ δ' ἔχων νόημα

V. 8. cod. supra ὅμως ἂν ἐκ. πᾶν.

11. Εἰς Ἄττιν cod., Spal. addit τοῦ αὐτοῦ, vulgo εἰς ἑαυτόν.

12. Εἰς Ἐρωτα, Spal. addit τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. φιλεῖν editores, cod. φιλεῖ.

- ἄβουλον οὐκ ἐπίσθην.
 5 ὁ δ' εὐθὺ τῶξον ἄρας
 καὶ χρυσίην φαρέτρην
 μάχη με προῦκαλεῖτο.
 καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὤμων
 θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
 10 καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
 ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
 ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφρευγον·
 ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' οἰστούς,
 ἦσχαλλεν· εἶτ' ἐαυτόν
 15 ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον,
 μέσος δὲ καρδίας μευ
 ἔδυνε, καὶ μ' ἔλυσεν.
 μάτην δ' ἔχω βοείην·
 τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
 20 μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

13. [32.]

Εἰς τοὺς ἑπτὰ ἑρωτάς.

- Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
 ἐπίστασαι κατειπεῖν,
 εἰ κύματ' οἶδας εὐρεῖν
 τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
 5 σὲ τῶν ἐμῶν ἑρώτων
 μόνον ποῶ λογιστήν.
 πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηναίων
 ἑρωτάς εἴκοσιν θῆς
 καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλους.
 10 ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου
 θῆς ὀρμαθούς ἑρώτων·
 Ἀχατῆς γὰρ ἐστίν,

V. 6. χρυσίην, cod. χρυσίην. — V. 16. καρδίας, cod. καρδίης. —
 V. 19. βάλωμεν vulgo, cod. βάλομεν, Steph. βαλώμεθ'.

13. Cod. sec. Spal. ἄλλο τοῦ αὐτοῦ et in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς
 ἑρωτά. — V. 3. κύματ' οἶδας Davisius, cod. κυμαθώδες. — V. 4. τὰ
 Davisius, cod. τὸ — ποῶ cod., vulgo ποιῶ.

- ὄπου καλά γυναικες.
 τίθαι δὲ Λεσβίους μοι
 15 καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων
 καὶ Καρίης Ῥόδου τε
 δισχίλους Ἔρωτας. —
 τί φῆς; — ἐκηριώθης;
 οὐπω Σύρους ἔλεξα,
 20 οὐπω πόθους Κανώβου.
 οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
 Κρήτης, ὄπου πόλεσσαν
 Ἔρωσ ἐποργιάζει.
 τί σοι θέλεις ἀριθμῶ
 25 καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός,
 τοῖς Βακτρῶν τε κινδῶν
 ψυχῆς ἐμῆς Ἔρωτας.

14. [9.]

Εἰς Περὶστεραν.

- Ἐρασμὴ πέλεια,
 πόθεν πόθεν πέτασαι;
 πόθεν μύρων τοσοῦτων
 ἐπ' ἥερος θέουσα
 5 πνέεις τε καὶ ψεκάξεις,
 τίς εἶ; τί σοι μέλει δέ;
 Ἀνακρέων μ' ἐπεμψε
 πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
 τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
 10 κρατοῦντα καὶ τύραννον.

V. 13. καλά γυναικες. — V. 16. Καρίης Ῥόδου τε vulgo, cod. Καρίην Ῥόδον τε. — V. 18. ἐκηριώθης scripsi, cod. αἰὶ κηρωθείς. Cf. Hesychius: κηριοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαι. ib. κηριωθῆναι· ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. et ἐκηριώθη — ἐπιτοήθη, ἐθανατώθη. ib. ἐκκηριωμένη· ἐκπεληγμένη, ἕξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα· et ἐξεκηρίωσας, ἐξέστισσας. — V. 24. ἀριθμῶ Brunckius, cod. ἀριθμεῖν.

14. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. πίτασαι Brunckius, cod. πίτασα. — V. 4. θέουσα, cod. ^{ου}θιασα. — V. 5. πνέεις, cod. πνίεις. — V. 6. τίς εἶ; τί Brunckius, cod. τίς ἐστι.

- πέπρακέ μ' ἢ Κυθήρη
λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον
ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
διακονῶ τσσαῦτα·
- 15 καὶ νῦν, ὄρῃς, ἐκείνου
ἐπιστολῶς κομίζω·
καὶ φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δέ, κῆν ἀφῆ με,
- 20 δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ·
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
καὶ δένδροισιν καθίζειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι·
- 25 τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον, ὃν προπίνει·
- 30 πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
καὶ δισπότην γέροντα,
πεφοῖσι συγκαλίψω.
κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
- 35 ἔχεις ἅπαντ'· ἄπελθε·
λαλιστέραν μ' ἔθηκες
ἄνθρωπε καὶ κορώνης.

15. [28.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
γράφε ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδῆς κάρανε τέχνης,
ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἶπω,

V. 11. μ' ἢ Faber, cod. μ. — V. 15. ὄρῃς Stephanus, cod. οἶας. — V. 31. γέροντα scripsi, cod. Ἀνακρέοντα. — V. 32. συγκαλίψω, cod. supra συσκάσω.

15. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 3. Ῥοδῆς Stephanus, cod. ροδῆς.

- 5 γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
 γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
 ἀπαλὰς τε καὶ μελαίνας·
 ὃ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
 γράφε καὶ μύρου πικρούσεως.
- 10 γράφε δ' ἐξ ὄλης παρειῆς,
 ὑπὸ πορφυραῖσι χαιτέας,
 ἐλεφάντινον μέτωπον.
 τὸ μεσόφρονον δὲ μὴ μοι
 διάκοπτε, μήτε μίση·
- 15 ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
 τολεληθότως σύννοφρον
 βλεφάρων ἴτην κελαινήν.
 τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
 ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποιήσον,
- 20 ἄμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης,
 ἄμα δ' ὑγρόν, ὡς Κυθήρης.
 γράφε ῥίνα καὶ παρειάς,
 ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
 γράφε χεῖλος, οἷα Πειθούς,
- 25 προκαλοῦμενον φίλημα.
 τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου
 περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
 Χάριτες πέτοινο πᾶσαι.
 στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτήν
- 30 ὑποπορφύροισι πέπλοισ·
 διαφανέτω δὲ σαρκῶν
 ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
 ἀπέχει, βλέπω γὰρ αὐτήν·
 τάχα κηρὸς καὶ λαλήσεις.

V. 22. ῥίνα vulgo, cod. ῥίνας. — V. 23. τῷ vulgo, cod. τό. —

V. 28. πέτοινο cod. in marg., in textu πέτοιται.

16. [29.]

ΕΙΣ ΝΕΩΤΕΡΟΝ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

- Γράφε μοι Βάθυλλον οὔτω
 τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω. Ἰ
 λιπαρὰς κόμας ποιήσον
 τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
 5 τὰ δ' ἐς ἄκρον ἠλιώσας·
 ἔλικας δ' ἑλευθέρους μοι
 πλοκάμων ἄτακτα συνθεῖς
 ἄφες, ὡς θέλουσι, κείσθαι.
 ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
 10 στεφέντω μέτωπον ὄφρυς
 κυανωτέρη δρακόντων.
 μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
 κακερασμένον γαλήνη,
 τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἔλκον,
 15 τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
 ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
 τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
 ροδίνην δ' ὅποια μῆλον
 χροίην ποίει παρειήν·
 20 ἐρύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς
 δύνασαι βαλεῖν, ποιήσον.
 τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα,
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις —
 ἀπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς.
 25 τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτός
 ἐχέντω λαλῶν σιωπῆ.
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω.
 τὸν Ἀδώνιδος παρελθῶν

16. νεώτερον omisit Stephanus. — V. 4. 5. τὰ μὲν — τὰ δ' Stephanus, cod. τὰς μὲν — τὰς δέ. — V. 14. ἔλκον vulgo, cod. ἔλκων. — V. 16. φοβῆται vulgo, cod. φοβεῖται. — V. 17. τὸ δ' ἀπ', cod. τοῦ δ' ἀπ'. ib. κρεμᾶται, Spal. ex cod. κρέματα. — V. 18. ροδίνην cod. supra ροδίην. — V. 23. ποιήσεις cod. supra ποιήσης. — V. 24. γέμον τε vulgo, cod. γέμον τό. — V. 27. μετὰ cod. in marg., μίγα vulgo. — V. 28. τὸν Ἀδώνιδος παρελθῶν Salmasius, cod. τὸ δ' Ἀ. παρήλθον.

- ελεφάντινος τράχηλος.
30 μεταμάζιον δὲ ποιεὶ
 διδύμας τε χεῖρας Ἐρμοῦ,
 Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
 Διονυσίην δὲ νηδύν·
 ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μηρῶν,
35 μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
 ἀφελῆ ποιήσον αἰδῶ,
 Παφίην θέλουσαν ἤδη.
 φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
 ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
40 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
 τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
 λάβε μισθὸν ὅσον εἶπης·
 τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
 καθελὼν ποιεὶ Βαθύλλον.
45 ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης,
 γράφει Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

17. [21.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

- Δότε μοι, δότ' ᾧ γυναῖκες
 Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
 ἀπὸ καύματος γὰρ ἤδη
 προδοθεὶς ἀναστενάξω.
5 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου,
 στεφάνους δόθ', οἷς πνικάζω
 τὰ μέτωπα μὴ πικαίειν.
 τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
 κραδίη, τίμι σκαπάζω;

V. 39. ὅτι μὴ vulgo, cod. ὅτι μοι. — V. 42. ὅσον, Spal. ex cod. ὅσον. — V. 45. ποτ' ἔλθης, cod. supra εἰς ἔλθης.

17. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. Stephanus inscripsit εἰς ἰαντόν. — V. 1. δότ' ᾧ vulgo, cod. δότα. — V. 3. ἀπὸ cod., vulgo ὑπό. — V. 4. προδοθεὶς cod. supra, in textu πυρωθεὶς, Stephan. προποθεὶς. — V. 6. δέθ' οἷς scripsi, cod. δ' οἷους. — V. 7. μὴ πικαίειν scripsi, cod. μουπικαίει. — V. 9. σκαπάζω, cod. supra σκαπάσω.

18. [22.]

ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ.

Παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου
 καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον·
 ἀπαλὰς δ' ἔσειε χαίτας
 μαλακωτάτῃ κλαδίσκη.
 5 παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζεις
 πηγὴ ρέουσα πειθοῦς·
 τίς ἂν οὖν ὄρων παρέλθοι
 καταγώγιον τοιοῦτο;

19. [30.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
 δήσασαι στεφάνοισιν
 τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
 καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
 5 ζητεῖ λύτρα φέρουσα
 λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
 κἄν λύση δέ τις αὐτόν,
 οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ·
 δουλεύειν δεδίδακται.

18. *Εἰς Βάθυλλον* Stephanus, Spal. ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν. Melher-
 nius hoc carmen cum priore conjunxit. — V. 1. *Βαθύλλου*, Ste-
 phan. *Βάθυλλε*. — V. 2. *καθίσω* Salmusius, eod. *κάθισο*, Stephan.
κάθισον. — V. 5. *αὐτῷ* Stephanus, eod. *αὐτόν*. — V. 7. *τίς ἂν οὖν*
 cod. in margine, in textu τίς ἂν^{ᾗν}.

19. Spaletti: ἄλλο οἷς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ. — V. 8. *μενεῖ*, Spal.
 ex cod. notavit *μῆναι*.

20. [66.]

Α Α Α Ο.

Ἴδυμελῆς Ἀνακρέων,
 ἠδυμελῆς δὲ Σαπφῶ·
 Πινδαρικὸν τόδε μοι μέλος
 συγκεράσας τις ἐγγέοι.
 5 τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ,
 καὶ Διόνυσος εἰσελθὼν,
 καὶ Παφίη λιπαρόχροος,
 καὐτὸς Ἔρωσ ἄν ἐκπιεῖν.

21. [19.]

Α Α Α Ο.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
 πίνει δὲ δένδρε' αὖ γῆν.
 πίνει θάλασσα δ' αὔρας,
 ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
 5 τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
 τί μοι μάχεσθ' ἐταῖροι
 καὐτῶ θέλουσι πίνειν;

22. [20.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη
 λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
 καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη
 Πανδίωνος χελιδῶν.

20. V. 3. τόδε, conjiciunt τί μοι. — V. 6. εἰσελθὼν, Hermannus conjecit ἐλθὼν. — V. 8. καὐτὸς Ἔρωσ ἄν ἐκπιεῖν Hermannus, cod. καὶ αὐτὸ ἔρωσ κἂν ἐπιεῖν.

21. Stephanus inscripsit εἰς τὸ δεῖν πίνειν. — V. 2. δὲ δένδρε' αὖ γῆν scripsi, cod. δένδρεα δ' αὐτήν. — V. 3. θάλασσα δ' αὔρας cod., conjiciunt θάλασσ' ἀνάρους.

22. Spal. addit ἄλλο.

- 5 ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην,
ὅπως αἰεὶ βλέπῃς με·
ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
ὅπως αἰεὶ φορῆς με.
ὔδωρ θέλω γενέσθαι,
10 ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
καὶ μάργαρον τραχήλω,
15 καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.
-

23. [1.]

Εἰς Κιθάρην.

- Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
ἂ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μῶνον ἠχεῖ.
5 ἤμειρα νεῦρα πρῶην
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν,
καὶ γὰρ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λίρη δὲ
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
10 χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
ἦρωες· ἡ λύρη γὰρ
μόνους Ἔρωτας ᾄδει.
-

V. 10. *σε* vulgo, cod. *σευ*. — V. 13. *μαστῶν*, Spal. *μασθῶν*. —
V. 14. *μάργαρον* Pal. *supra*, in textu *μάργαρος*.

23. Spal. addit τοῦ ἀντιοῦ. — V. 3. *ἂ* cod., corrigunt *ῆ*. —
V. 12. Ἔρωτας vulgo, cod. ἔρωτες.

---

24. [2.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Φύσις κέρατα ταύροις,
 ὀπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
 ποδωκίην λαγωῶσι,
 λένουσι χάσμ' ὀδόντων,
 5 τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
 τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι.
 τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
 γυναιξίν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
 τί οὖν δίδωσι; κάλλος
 10 ἀντ' ἀσπίδων ἀπασᾶν,
 ἀντ' ἐγγέων ἀπάντων.
 νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
 καὶ πῦρ καλή τις οὔσα.

25. [49.]

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
 λυρικῆς ἄκουε Μούσης·
 φιλοπαιγμονες δὲ Βάχχαι

γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
 ἰλαράς τε καὶ γελώσας
 ἑτέρω πνύους ἐναίλους·
 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,
 γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

24. Ἐρωτικόν. Spal. ἄλλο ἐρωτικόν, Steph. εἰς γυναῖκας. — V. 5.
 τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν, cod. τοῖς ἰχθοῖσιν τὸ νηκτόν, vel sec. Spal.

η

τοῖς ἰχθοῖσι τὸ νηκτόν.

25. Vulgo inscribitur ἄλλο, in codice cohaeret cum priore
 carmine. — V. 3. plura videntur excidisse. — V. 7. ἑτέρω
 homines docti, cod. τιροπνύους.

26. [33.]

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ.

Σὺ μὲν φίλη χελιδόν
 ἐτησίη μολοῦσα
 θέρει πλέκεις καλὴν·
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 5 ἢ Νεῖλον ἢ πὶ Μέρφιν.
 Ἔρωσ δ' αἰεὶ πλέκει μευ
 ἐν καρδίῃ καλὴν.
 πόθος δ' ὁ μὲν πταροῦται,
 ὁ δ' ὠόν ἐστιν ἀκμὴν,
 10 ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.
 βοή δὲ γίγνεται αἰεὶ
 κεχηνότων νεοσσῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροῦς
 οἱ μείζονες τρέφουσιν.
 15 οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 πάλιν κύνουσιν ἄλλους.
 τί μῆχος οὖν γένηται;
 οὐ γὰρ σθένω τοσοῦτους
 Ἐρωτας ἐκβοῆσαι.

27. [16.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 ὁ δ' αὖ Ψρυγῶν αἰτάς·
 ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
 οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
 5 οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες·
 στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 ἀπ' ὀμμάτων με βάλλον.

26. Spal. τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα inscripsit. — V. 1. χελιδόν
 cod. supra, in textu χελιδόν. — V. 7. καρδίη, cod. αρσθη. — V. 10.
 ἡμίλεπτος editores, cod. ἡμῖν ληπίος. — V. 11. αἰεὶ vulgo, cod.
 αἰ. — V. 18. σθένω, conjiciunt στήγω, sed potius ἐκβοῆσαι cor-
 ruptum est.

27. Spal. addit ἄλλο. — V. 7. με βάλλον, Stephanus βαλόν με.

28. [55.]

Ἐν ἰσχύοις μὲν ἵπποι
 πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
 καὶ Παρθίους τις ἀνδρας
 ἐγνώρισεν τιάραις.

- 5 ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
 ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
 ἔχουσι γάρ τι λεπτόν
 ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

29. [45.]

Εἰς τὰ τοτ ἐρωτὸς βέλη.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθῆρης
 παρὰ Λημνίαις καμίνοις
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρωτῶν
 ἐποίε λαβῶν σίδηρον.

- 5 ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
 μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·
 ὁ δ' Ἐρωσ χολὴν ἔμισγεν.
 ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
 στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων.
- 10 βέλος ἠτέλιζ' Ἐρωτος·
 ὁ δ' Ἐρωσ, τόδ' ἐστίν, εἶπεν,
 βαρὺ· πειράσας νοήσεις.
 ἔλαβεν βέλεμον Ἄρης·
 ὑπεμειδίασε Κύπρις.
- 15 ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
 βαρὺ, φησίν· ἄρον αὐτό.
 ὁ δ' Ἐρωσ ἔχ' αὐτό φησιν.

28. In codice hoc carmen cum priore conjunctum, vulgo inscribitur εἰς τοὺς ἐρῶντας ἀδάριον.

29. Spal. scribit: ἄλλο τοῦ αὐτοῦ βέλους. — V. 4. ἐποίε cod., vulgo ἐποίη. — V. 12. Repetit codex hoc loco v. 17.

30. [46.]

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι·
χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
χαλεπώτερον δὲ πάντων
ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

- 5 γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
σοφίη, τρόπος πατεῖται·
μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός
ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
- 10 διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
διὰ τοῦτον οὐ τοκῆς·
πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

31. [44.]

Ο Ν Α Ρ.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον
περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις

- 5 ἐδίωκε καὶ κίχανεν.
τί θέλει τόδ' ὄναρ εἶναι;
δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
ἐν Ἐρωσί με πλακέντα
διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
- 10 ἐνὶ τῷ δὲ συνδεσθῆναι.

30. Cohaeret in codice cum praecedentibus, vulgo inscribitur εἰς Ἔρωτα. — V. 5. Videtur hic nova aliqua cantilena incipere.

31. Spal. τοῦ αὐτοῦ addit. — V. 6. τί θέλει τόδ' ὄναρ cod., τί θέλει ὄναρ τόδ' Stephanus, vulgo τί θέλει δ' ὄναρ τόδ'. — V. 9. διολισθάνειν Mehlhornius, cod. διολισθάνειν, Steph. διολισθανεῖν. ib. ἄλλους vulgo, cod. et Steph. ἄλλοις. — V. 10. τῷ δὲ Pauwius, vulgo τῷδε.

32. [7.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ἰακινθίνῃ με ῥάβδῳ
 χαλεπῶς Ἔρωσ ῥαπίζων
 ἐκέλευε συντροχάζειν.
 διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
 5 ξυλόχων τε καὶ φαράγγων
 τροχάοντα τείρεν ἰδρώς·
 κραδίη δὲ ῥίνος ἄχρῖς
 ἀνέβαινε, κὰν ἀπέσβην.
 ὁ δ' Ἔρωσ μέτωπα σείων
 10 ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν,
 σὺ γὰρ οὐ δύνη φιλιῆσαι.

33. [4.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

Ἐπὶ μυρσίναις τρεΐναις,
 ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις
 στορέσας θέλω προπίνειν·
 ὁ δ' Ἔρωσ χιτῶνα δήσας
 5 ὑπὲρ ἀυχένος παπύρω
 μέθυ μοι διακονεῖτω.
 τροχὸς ἄρματος γὰρ οἶα
 βίωτος τρέχει κυλισθεῖς·
 ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
 10 κόνις ὀστέων λυθέντων.
 τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
 τί δὲ γῆ χέειν μάταια;

32. Spal. ἄλλο ἔρωτικόν. — V. 2. χαλεπῶς Stephan. cod. χαλι-
 πός. ib. ραπίζων Brunckius, cod. βαδίζων. — V. 3. ἐκέλευε, Step-
 hanus ἐκέλευσε. — V. 6. τείρεν ἰδρώς Salmasius, cod. πείρεν ἰδρός.

33. Spal. ἄλλο ἔρωτικόν τοῦ αὐτοῦ et in margine ὀδάριον. —
 V. 1. τρεΐναις, cod. τρεῖναις. — V. 2. ποίαις, cod. πόαις. — V. 6.
 διακονεῖτω, cod. sec. Spal. διακονεῖτο. — V. 7. ἄρματος γὰρ vulgo,
 cod. γὰρ ἄρματος. — V. 12. χέειν vulgo, cod. καίειν.

ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
 μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
 15 πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
 πρὶν ἔρωσ ἐκαὶ μ' ἀπελθῶν
 ὑπὸ νεοτέρων χορείας,
 σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

34. [3.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μεσονυκτίοις ποτ' ὦραις,
 στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
 κατὰ χεῖρα τὴν Βούτου,
 μερόπων δὲ φῦλα πάντα
 5 κέεται κόπῳ δαμέντα,
 τότε Ἐρωσ ἐπισταθείς μεν
 θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
 τίς, ἔφη, θύρας ἀράσσει;
 κατὰ μεν σχίζεις ὄνειρους.
 10 ὁ δ' Ἐρωσ, ἀνοιγέ, φησιν·
 βρέφος εἰμί, μὴ φόβησαι·
 βρέχομαι δὲ κάσέληνον
 κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
 ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
 15 ἀνὰ δ' εὐθὺν λύχνον ἄψας
 ἀνέφρα, καὶ βρέφος μὲν
 ἐσορῶ φέροντα τόξον
 πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην.
 παρὰ δ' ἰστίην καθίσα
 20 παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ

V. 16. ἔρωσ ἐκαὶ μ' corruptum, conjiciunt ἔρωσ ἔχει μ', alia.

34. Spal. in marg. ἄλλο. — V. 2. στρέφεται, cod. στρεφείην. —
 V. 7. θυρέων, cod. θυράων. — V. 9. σχίζεις, vulgo et sic Spal. ex
 cod., Levesqu. σκίσεις, Steph. σχίσεις. — V. 11. φόβησαι, Spal. φο-
 βῆσαι. — V. 17. ἐσορῶ vulgo, cod. εἰσορῶ. — V. 19. καθίσα Mehli-
 hornius conjecit, cod. καθίξας et καθίσας. — V. 20. παλάμαις τε,
 cod. παλάμας τε et supra καί, vulgo παλάμαιοι.

- ἀνέθαλλον, ἐκ δὲ χαίτης
 ἀπέθλιβον ἕγρον ὕδωρ.
 ὁ δ', ἐπαὶ κρύος μεθῆκεν,
 φέρε, φησί, πειράσωμεν
 25 τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
 βλάβεται βραχεῖσα νευρή.
 τανύει δὲ καὶ με τύπτει
 μέσον ἤπαρ, ὥσπερ οἴστρος·
 ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
 30 ξένε δ' εἶπα συγχάρηθι·
 κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἐστίν,
 σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

35. [43.]

Εἰς Τεττιγά.

- Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
 ὅτε δενδρείων ἐπ' ἄκρων
 ὀλίγην δρόσον πεπωκώς
 βασιλεὺς ὅπως αἰδεῖς·
 5 σὰ γὰρ ἐστὶ κείνα πάντα,
 ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
 χωπόσα φέρουσιν ὥραι
 σὶ δὲ φιλία γεωργῶν,
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
 10 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν,
 θέρεος γλυκὺς προφήτης·
 φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
 φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτός,
 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·

V. 24. πειράσωμεν cod. supra, in textu πειράσσωμαι. — V. 25. εἴ τι Stephanus, cod. ἐστὶ vel ἔστι. — V. 31. ἐστίν vulgo, cod. ἐμοί. — V. 32. καρδίην, cod. καρδίαν.

35. Spal. ἄλλο εἰς τέττιγα ὠδάριον. — V. 4. αἰδεῖς cod. supra αἰδῆς. — V. 5. κείνα vulgo, cod. καινά. — V. 7. χωπόσα vulgo, cod. κοπόσα, Steph. χ' ὅποσα. ib. ὥραι, cod. supra ἕλαι. — V. 8. φιλία cod., conjiciunt φιλίος εἶ, alia.

- 15 τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει.
σοφέ, γηγενής, φίλυμνε,
ἀπαθής, ἀναιμόσαρκε,
σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

36. [40.]

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

- Ἔρωσ ποτ' ἐν ῥόδοισιν
κοιμωμένην μέλιτταν
οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη
τὸν δάκτυλον· παταχθεὶς
5 τὰς χεῖρας ὠλόλυξεν·
δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς
πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
ὄλωλα κάποθνήσκω·
10 ὄφτις μ' ἔτυψε μικρὸς
πτερωτός, ὃν καλοῦσιν
μέλιτταν οἱ γεωργοί.
ἀ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας,
15 πόσον δοκεῖς πονοῦσιν,
Ἔρωσ, ὅσους σὺ βάλλεις;

37. [23.]

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΓΡΟΝ.

Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ
τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς,

V. 15. οὐ σε τείρει vulgo, cod. εἰ σε τηρεῖ. — V. 16. γηγενής, φίλυμνε vulgo, cod. γεγενῆ φίλυμνε. — V. 17. ἀπαθής, cod. ἀπαθής.

36. Spal. add. ἄλλο. — V. 5. ὠλόλυξεν, Spal. ex cod. ὀλόλυξαν. — V. 14. τᾶς, Spal. τᾶς.

37. Steph. inscripsit εἰς χρυσόν. — V. 2. θνητοῖς cod. supra, in textu βροτοῖς.

- ἐκαρτέρον φυλάττων,
 ἴν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
 5 λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ.
 εἰ δ' οὖν τὸ μὴ πρίασθαι
 τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
 τί χρυσὸς ὠφελῆί με;
 θανεῖν γὰρ εἰ πέρωται,
 10 τί καὶ μάτην στενάζω;
 τί καὶ γόους προπέμπω;
 ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 πίνοντι δ' οἶνον ἡδύν
 ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 15 ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
 τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

38. [8.]

Ο Ν Α Ρ.

- Διὰ νυκτῶν ἐγκαθεύδων
 ἀλιπορφύροις τάπησιν,
 γεγανυμένος Ἀναίφ,
 ἐδόκουν ἄκροισι ταρσοῖς
 5 δρόμον ὠκύν ἐκτανύειν
 μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 ἐπεκερτόμου δὲ παῖδες
 ἀπαλώτεροι Ἀναίου,
 δακέθυμά μοι λέγοντες
 10 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
 ἐθέλοντα δὲ φιλῆσαι
 φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
 μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
 πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

V. 4. ἴν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ vulgo, cod. ἴν' ἀσθενεῖν ἐπέλθῃ. —
 V. 6. οὖν τὸ μὴ scripsi, cod. οὖν μὴ τό, Brunckius conjecit οὐ τί
 που male. — V. 8. ὠφελῆί, cod. ὄφελῆί.

38. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ in margine. — V. 1. νυκτῶν cod.,
 vulgo νυκτός. — V. 3. γεγανυμένος, Barnesius γεγανωμένος conjecit. —
 V. 11. ἐθέλοντα Stephanus, cod. ἐθῆλοντι. ib. δὲ cod., vulgo δῆ. —
 V. 12. με Stephanus, cod. μοι.

39. [41].

ΕΙΣ ΣΤΗΠΟΣΙΟΝ.

- Ἰλαροὶ πῖωμεν οἶνον,
 ἀναμέλγομεν δὲ Βάκχον,
 τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
 τὸν ὄλας ποθοῦντα μολπᾶς,
 5 τὸν ὁμότροπον Ἔρωτι,
 τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
 δι' ὃν ἡ Χάρις ἐτέχθη,
 δι' ὃν ἀμπαύεται Λύπα,
 10 δι' ὃν εὐνάζετ' Ἀνία.
 τὸ μὲν οὖν πόμα κερασθέν
 ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
 τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθέν
 ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.
 15 τὸ μὲν οὖν πόμα λάβωμεν,
 τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
 τί γάρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
 ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
 πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 20 ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος·
 μεθύων θέλω χορεύειν,
 μεμυρισμένος δὲ παίζειν.
 μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν
 μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
 25 ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
 Ἰλαροὶ πῖωμεν οἶνον,
 ἀναμέλγομεν δὲ Βάκχον.

39. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. — V. 1. Ἰλαροὶ πῖωμεν vulgo, cod. Ἰλαροὶ πῖωμεν. — V. 11. πόμα cod. supra, in textu πῶμα. — V. 14. ἀνεμοτρόφῳ cod. supra, in textu ἀνεμοτρόφῳ. — V. 15. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 16. τὰς δὲ φροντίδας cod., Hermannus τὸ δὲ φροντίδος. — V. 17. τὸ addidit Fabri filia, in cod. deest. — V. 18. ὀδυνωμένῳ Aemil. Portus, cod. ὀδυρώμενος. — V. 22. postea quaedam excidisse putant.

40. [47.]

ΕΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΝ.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
 φιλῶ νέον χορευτάν·
 ἂν δ' ὁ γέρων χορεύη,
 τρίχας γέρων μὲν ἔστιν,
 5 τὰς δὲ φρένας νεάζει.

41. [24.]

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθη
 βίотου τρίβον ὀδεύειν,
 χρόνον ἔγνω, ὃν παρήλθον·
 ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
 5 μέθετέ με φροντίδες·
 μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
 πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
 παίξω, γελάσω, χορεύσω
 μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

42.

ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΡ.

Τι καλόν ἐστι βαδίζειν,
 ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
 ὅπου λεπτήν ἠδυτάτην
 ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
 5 κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,

40. Spal. εἰς ἱαυτὸν ἢ εἰς ἔτιρον πρισβυτῶν et in marg. alio. — V. 2. χορευτάν cod. supra, in textu χορευτήν. — V. 3. ἂν δ' ὁ γέρων, Stephanus: γέρον δ' ὅταν.

41. Spal. add. ἄλλο. — V. 1. ἐτέχθη cod. supra, in textu ἐτύθη. — V. 3. ἔγνω, cod. ἔγνον. — V. 6. ἔστω cod. supra, in textu ἔστο.

42. Cod. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἔαρ ἦτοι κάλος. — V. 5. ἰδεῖν, cod. ἰδεῖν.

χὺπὸ τὰ πίδαλα δῦναι,
ἀπαλὴν παιδα κατέχειν,
Κύπριν ὄλην πνέουσαν.

43. [42.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

- Ποθέω μὲν Διονύσου
φιλοπαίγμονος χορείας·
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου
μετὰ συμπότου λυρίζω·
- 5 στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀδύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
- 10 φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν.
φιλολοιδόροιο γλώττης
φεύγω βέλεμνα κωφά·
στυγέω μάχας παροίνους
πολυκώμους κατὰ δαΐτας,
- 15 νεοθηλέσ' ἄμα κούραις
ὑπὸ βαρβίτω χορείων
βιον ἦσυχον φέρωμεν.

V. 7. κατέχειν Pauwius, cod. κατέχων.

43. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 1. ποθέω μὲν, cod. ποθέομεν.⁹⁸ —
V. 9. homines docti ejiciunt. — V. 11. φιλολοιδόροιο, cod. φιλολοι-
δόροισι. — V. 12. φεύγω vulgo, cod. ἔφευγε. ib. κωφά Valckenarius,
cod. κούφα. — V. 13. στυγέω, cod. Pal. supra στυγίων. — V. 15.
νεοθηλέσ' Barnesius, cod. νεοθηλαίων.

44. [6.]

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν
 ῥοδίνους συναρμόσαντες
 μεθύομεν ἀβρὰ γελῶντες.
 ὑπὸ βαρβίτῃ δὲ κούρα
 5 κατακίσσοισι βρέμοντας
 πλοκάμοις φέρουσα θύραους
 χλιδανόσφυρος χορεύει.
 ἀβροχαίτας δ' ἄμα κοῦρος
 στομάτων ἀδὺ πνεόντων
 10 κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
 προχέων λίγειαν ὀμφάν.
 ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας
 μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
 καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
 15 τὸν ἐπίρατον γεραιοῖς
 κῶμον μέτεισι χαίρων.

45. [5.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἑρῶτων
 μίξωμεν Διονύσῳ·
 τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
 κροτάφοισιν ἀρμόσαντες
 5 πίνωμεν ἀβρὰ γελῶντες.
 ῥόδον, ὃ φέριστον ἀμθας,

44. V. 3. μεθύομεν, corrigunt μεθύμεν. — V. 5. κατακίσσοισι, cod. κατὰ κισσοῖσι. — V. 7. χορεύει, cod. supra χορεύη. — V. 8. ἀβροχαίτας δ' ἄμα κοῦρος vulgo, cod. ἀβροχαίται δ' ἄμα κοῦροι. — V. 10. ἀθύρει scripsi, cod. ἀθύρειν, vulgo ἀθύρων. — V. 11. προχέων cod. supra, in textu προχέει. — V. 14. Κυθήρης, cod. Κυθηρείας. — V. 16. μέτεισι, cod. μεθήσι.

45. Cod. ἄλλο ὁμοίως ὠδάριον et in marg. εἰς ῥόδον. — V. 1. ῥόδον cod. supra, in textu ῥόδων. — V. 2. Διονύσῳ, cod. τῷ Διονύσῳ, sed τῷ expunxit librarius.

- ῥόδον ἕαρος μέλημα·
 ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·
 ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
 10 στέφεται καλοῦς ἰούλους
 Χαρίτεσι συγχορεύων.
 στέφον οὖν με, καὶ λυρίζων
 παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς,
 μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 15 ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
 πεπυκασμένους χορεύσω.

46. [25.]

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ ΩΔΑΡΙΟΝ.

- Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
 εὐδουσιν αἱ μέριμναι.
 τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 5 θανεῖν με δεῖ, κἄν μὴ θέλω·
 τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
 πίνωμεν οὖν τὸν οἶνον,
 τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 10 εὐδουσιν αἱ μέριμναι.

V. 7. ἕαρος cod., vulgo εἶαρος. — V. 9. ᾧ Hermannus, cod. δ. —
 V. 10. καλοῦς ἰούλους Lennepius, cod. καλοῖς ἰούλοις. — V. 13. στέ-
 φον οὖν με καὶ cod., corrigat Mehlhornius: στέφον με καὶ, alii aliter.
 ib. λυρίζων Lennepius, cod. λυρίζω, Steph. λυρίσω.

46. Spal. in marg. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 1. πίνω cod., πίνω
 Barnesius. — V. 3. τί μοι γόων, τί μοι πόνων, cod. τί μοι πόνων, τι
 μοι γόων. — V. 6. τί δὲ cod., vulgo τί.

47. [37.]

ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΡ.

- Ἴδε πῶς ἕαρος φανέντος
 Χάριτες βρούουσι ῥόδα·
 ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
 ἀπαλύνεται γαλήνη·
 5 ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 ἴδε πῶς γέρανος ὀδείει.
 ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν·
 νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
 τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
 10 καρποῖς γαῖα προκύπτει.
 καρπὸς ἐλαίας προκύπτει.
 Βρομίον στέφεται νᾶμα.
 κατὰ φύλλον κατὰ κλῶνα
 καθελὼν ἤνθησε καρπός.

48. [38.]

ΕΙΣ ΒΑΤΤΟΝ.

- Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
 νέων πλέον δὲ πίνω·
 καὶ δέησιν με χορεύειν,
 5 σκῆπτρον ἔχων τὸν ἀσκόν.
 ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἐστίν·
 ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
 παρῆστω καὶ μαχέσθω.
 ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,

47. V. 1. ἕαρος φανέντος cod., Herm. conjecit φανέντος ἤρος. — V. 2. βρούουσι ῥόδα cod., vulgo ῥόδα βρούουσι. — V. 10. et 11. exhibui, quem ad modum in cod. leguntur, alteruter ejiciendus. fortasse scribendum: καρποῖς ἐλαία προκύπτει. — V. 13. κλῶνα vulgo, cod. κλόνον. — V. 14. ἤνθησε cod., vulgo ἤνθισε.

48. V. 3. δεῖσιν με cod., Hermannus μὲν δεῖ. Deinde indicavi lacunam, homines docti hic inserunt V. 14 et 15. — V. 5. ἔχων, cod., Stephanus ἔχω. — V. 6. ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἐστίν cod., Mehlhornius ὁ δ' οὐδὲν ἐσθ' ὁ νάρθηξ. — V. 8. παρῆστω καὶ cod., corrigunt πάρεσι γάρ.

- 10 *μελίχρουν οἶνον ἠδὺν*
ἐγκεράσας φόρησον.
ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι
 * * * * *
Σαίληνόν ἐν μέσοισιν
 15 *μιμούμενος χορεύσω.*

49. [26.]

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΤΗΝ.

- Ὅταν ὁ Βάχχος εἰσέλθῃ,*
εὐδοῦσιν αἱ μέριμναι·
δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου
θίλω καλῶς αἰεΐειν·
 5 *κισσοστεφῆς τε κεῖμαι,*
πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.
ὄπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
 * * * * *
φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
 10 *πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.*

50. [32.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

- Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάχχος,*
ὁ λυσίφρων ὁ Ἀναῖος,
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς
εἰσέλθῃ μεθυδότης,

V. 10. *μελίχρουν* eod., corrigunt *μελιχρόν*.

49. Spal. add. ἄλλο et in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλοπότην. — V. 1. *ὅταν ὁ Βάχχος εἰσέλθῃ* eod., Hermannus: *ὅταν Βάχχος εἰσέλθῃ*. — V. 3. *δοκῶν* vulgo, cod. *δοκῶ*.

50. Spal. in marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἤγουσιν εἰς οἶνον. — V. 2. ὁ Ἀναῖος eod., vulgo articulum abjiciunt. — V. 3. *ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς* eod., Barnesius: *ὅταν φρένας γ' ἐς ἐμὰς*. — V. 4. *μεθυδότης* eod., corrigunt *μεθυδότης*.

- 5 διδάσκει με χορεύειν.
 ἔχω δέ τι καὶ τερπνόν
 ὁ τᾶς μέθας ἔραστᾶς·
 μετὰ κρότων, μετ' ῥόδας
 τέρπει με κάφροδιτα,
 10 καὶ πάλιν θέλω χορεύειν.

51. [39.]

ΒΙΣ ΣΤΥΜΠΟΣΙΟΝ.

- "Οτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 τότε' ἐμεῦ ἦτορ ἰανθέν
 λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας.
 ὄτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 5 ἀπορίπτονται μέριμναι
 πολυφρόντιδες τε βουλαί
 ἐς ἀλιχτύπους ἀήτας.
 ὄτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
 10 πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
 δονέει μέθη γανώσας.
 ὄτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον
 στεφάνους ἀνθεσι πλέξας,
 ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρῆνῳ,
 15 βιότου μέλλω γαλήνην.
 ὄτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 μύρω εὐώδει τέγξας
 δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
 κατέχων Κύπριν αἰίδω.

V. 5. διδάσκει με cod., Mehlhornius διδάσκομαι. — V. 6. δέ τι καὶ cod., corrigunt δὲ καὶ τι. — V. 9. με κάφροδιτα cod., corrigunt καὶ μ' Ἀφροδιτα. — V. 10. πάλιν cod., Barnesius πάλι.

51. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. τότε' ἐμεῦ Brunckius, cod. τότε μν. — V. 3. λιγαίνειν ἄρχεται Μούσας, codex, quod varie taverunt homines docti. — V. 5. ἀπορίπτονται vulgo, cod. ἀπορύπτεται. — V. 9. λυσιπαίγμων cod., Piersonus conjecit λυσιπήμων. ib. τότε vulgo, cod. ὅτε. vel sec. Spal. ὅτε μοι. — V. 10. μ' omittit codex.

- 20 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 ὑπὸ κυρτοῖσι κυπέλλοις
 τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας
 διάσφ' ἔρπομαι κούρων.
 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
 25 τοῦτό μοι μόνω τὸ κέρδος·
 τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
 τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

52. [34.]

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ.

- Μή με φύγης ὀρῶσα
 τὰν πολιὰν ἔθειραν·
 μηδ', ὅτι σοὶ πάρεστιν
 ἄνθος ἀκμαῖον, τὰμά
 5 δῶρα φίλα διώξης.
 ὄρα κὰν στεφάνοισιν
 ὅπως πρέπει τὰ λευκά
 ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

53. [36.]

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΤΩΣ ΖΗΝ.

- Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις
 καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
 τί δέ μοι λόγων τοσοῦτων,
 τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
 5 μᾶλλον διδάσκει πίνειν

V. 21. κυρτοῖσι Barnesius, cod. κυρτοῖς δι. — V. 25. et 26. τοῦτο codex, vulgo τόδ' ἐμοὶ et τόδ' ἐγώ. — V. 27. γὰρ cod. in textu, sed supra δεῖ.

52. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ. — V. 2. ἔθειραν, cod. αἰθηραν. — V. 4. τὰμά scripsi, cod. τὰς ἐμάς. — V. 5. δῶρα φίλα διώξης scripsi, cod. δῶρα τὰ φίλτρα διώξεις, Stephanus τὰμά φίλιρα διώξης. — V. 6. κὰν vulgo, cod. κὰν ἐν. — V. 8. ῥόδοις vulgo, cod. ῥοῖδοις.

53. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ.

- ἀπαλὸν πόμα *Λυαίου*
 μᾶλλον δίδασκε παίζων
 μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
 πολιαὶ στέφουσι κάραν·
 10 βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον, ὦ παῖ,
 τὴν ψυχὴν μου κάρωσον·
 βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
 ὁ θανῶν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

54. [54.]

E I Σ Ε Α Τ Τ Ο Ν .

- "Οτ' ἐγὼ νέοις ὀμιλῶν
 ἐσορῶ, πάρεστιν ἦβα.
 τότε δέ, τότε' ἐς χορείην
 ὁ γέρον ἐγὼ πτεροῦμαι.
 5 περιμένειν με Κυβήβα.
 παράδος· θέλω στέφασθαι·
 πολὺν δὲ γῆρας ἕκασ·
 νέος ἐν νέοις χορεύσω.
 Διονυσίης δὲ μοί τις
 10 φερέτω ροῦν ἀπ' ὀπώρας,
 ἴν' ἴδῃ γέροντος ἀλκῆν
 δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
 δεδαηκότος δὲ πίνειν,
 χαριέντως δὲ μαῆναι.

V. 6. πόμα cod., vulgo πῶμα. — V. 9. στέφουσι κάραν cod., vulgo κάραν στέφουσι. — V. 10. βάλ' ὕδωρ, δὸς οἶνον Bothius, cod. δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον.

54. Spal. ἄλλο εἰς ἱαττόν ὁμοίως. — V. 1. νέοις ὀμιλῶν scripsi, Stephanus νέοις ὀμιλον, cod. σε νέοις ὀμιλον, nisi forte σε deest etiam in cod. — V. 2. ἐσορῶ vulgo, cod. ἐσορῶν. — V. 3. δέ cod., vulgo δῆ. — V. 5. περιμένειν, cod. supra παραμένω. — V. 7. δι γῆρας ἕκασ cod., corrigunt ἕκασ δὲ γῆρας. — V. 9. Διονυσίης vulgo, cod. Διονυσοίς. — V. 10. ροῦν Pauwius, cod. φοῖαν, sed supra ῥόον.

55. [35.]

ΕΙΣ ΕΤΡΩΠΗΝ.

Ὁ ταῦρος οὔτος, ὦ παῖ,
δοκεῖ τις εἶναι μοι Ζεὺς·
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδονίην γυναικα.

5 περᾶ δὲ πόντον εὐρύν,
τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
ἐξ ἀγέλης ἐλασθεῖς
ἐπλευσε τὴν θάλασσαν,
10 εἰ μὴ μόνος ἐκείνος.

56. [53.]

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
μέλομαι ῥόδον τέρεινον
σὺν ἑταίρῳ ὄξυ μέλπων·
τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,

5 τόδε καὶ βροτῶν τὸ χάσμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὤραις
πολυανθέων Ἐρώτων,
ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
τόδε καὶ μέλημα μύθοις,

10 χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν·
γλυκὴ καὶ ποιοῦντι πείραν
ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
γλυκὴ δ' αὖ λαβρόντι θάλπειν

55. V. 4. Σιδονίην cod. supra, in textu Σιδωνίαν. — V. 5. παρᾶ
δὲ vulgo, cod. παρὰ δὲ. — V. 7. οὐκ ἂν vulgo, cod. οὐκ ἂν οὐν. —
V. 10. μόνος, Steph. μόνος γ'.

56. V. 1. στεφανηφόρου vulgo, cod. στεφανηφόρον. — V. 2. μέ-
λομαι cod. in textu, supra μέλομαι. ib. τέρεινον Salmasius, cod.
τερινόν. — V. 3. σὺν ἑταίρῳ scripsi, cod. σὺν ἑταίρει. ib. ὄξυ μέλπων
Hermannus, cod. αὖξει μελπν vel μελπς. — V. 5. τό vulgo, in cod.
omissum, fortasse scribendum βροτῶν χάρισμα.

- μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
 15 προσάγειν τ' Ἔρωτος ἄνθος.
 τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνόν
 θαλλαῖς τε καὶ τραπέζαις
 Διονυσίαις τ' ἑορταῖς
 δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;

57. [53.]

(ΑΛΛΟ ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.)

- Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἡώς,
 ῥοδοπήγεες δὲ Νύμφαι,
 ῥοδόχρους δὲ κάφροδιτα
 παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
 5 τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
 τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει,
 τόδε καὶ χρόνον βιάται·
 χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
 νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
 10 φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν·
 χαροπῆς ὄτ' ἐκ θαλάσσης
 δεδρωσωμένην Κυθήρησιν
 ἐλόχευε Πόντος ἀφρῶ,
 πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
 15 κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
 φοβερὰν θείαν Ὀλύμπῳ,
 τότε καὶ ῥόδων ἀγητόν,
 νέον ἔρνος ἤνθισε Χθών,

V. 15. προσάγειν τ' Mehlhornius, cod. προσάγων τ', vulgo προσ-
 ἄγοντ'. — V. 16. τῷ σοφῷ τί δ' αὖ, τί τερπνόν scripsi, cod. ἃ σοφῷ
 τόδ' αὐτῷ τερπνόν. — V. 19. δίχα Mehlhornius, cod. τί δὲ δίχα,
 Stephanus τί δ' ἄνευ ῥόδου.

57. Vulgo hoc carmen cum praegresso conjunctum est, sed
 in codice dirimitur. — V. 5. νοσοῦσιν cod. supra, in textu νόσο-
 σιν. — V. 10. φύσιν cod. in textu, supra φύσιν. — V. 15. ἐδείκνυε,
 cod. supra ἔδειξεν ὁ. — V. 16. θείαν, Mehlhornius θείαν scripsit. —
 V. 17. ῥόδων ἀγητόν cod., vulgo ῥόδων ἀγητῶν. — V. 18. ἤνθισε
 vulgo, cod. ἤνθησε.

πολυδαίδαλον λόγυμα·
 20 μακάρων θεῶν δ' ὄμιλος,
 ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
 ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
 ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 φυτὸν ἄμβροτον *Λυαίω*.

58. [50.]

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ
 νέον, ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
 καλὸν ἐν πόθοις χορευτήν
 τελέων θεὸς κατήλθεν,
 5 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
 πότον ἄστονον κομίζων,
 γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον,
 πεπεδημένον ὀπώραις
 ἐπὶ κλημάτων *φυλάττω*,
 10 ἔν', ὅταν τέμνωσι βότρυν,
 ἄνοσοι μένωσι πάντες,
 ἄνοσοι δέμας θεητόν,
 ἄνοσοι γλυκύν τε θυμόν
 ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

59. [51.]

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ἄρα τις τόρευσε πόнтον;
 ἄρα τις μανεῖσα τέχνα
 ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ

V. 20. ὄμιλος, cod. ὁμοί. — V. 22. ἀνέθηλεν scripsi, cod. ἀνεθῆλεν, vulgo ἀνέτειλεν. — V. 24. *Λυαίω* cod. in textu, supra *Λυαίου*.

58. Spal. in marg. ἄλλο. — V. 2. *πότον*, cod. sec. Spal. supra *πότον*. — V. 6. *πότον* Stephanus, cod. πόθον. — V. 10. *τέμνωσι* cod., vulgo *τέμνωσι*. — V. 12. *θεητόν* vulgo, cod. *θεητόν*. — V. 14. *ἐς ἔτους*, cod. *ἐς ἔτους*.

59. V. 1. *πόнтον* vulgo, cod. *πόнтω*.

- ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης;
 5 ἄρα τις ὑπερθε λευκάν
 ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν
 νόος ἐς θεοὺς ἀερθεῖς,
 μακάρων φύσιος ἀρχάν;
 ὁ δὲ νιν ἔδειξε γυμνάν,
 10 χῶσα μὴ θέμις δ' ὀράσθαι,
 μόνα κύμασιν καλύπτει.
 ἀλαλημένον δ' ἐπ' αὐτάν,
 βρόνον ὡς ὑπερθε λευκόν,
 δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
 15 ἀπαλοχρόοις παλάμαις
 ῥόδιον πάροισθεν ἔλκει.
 ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν
 ἀπαλῆς ἐνερθε δειρῆς
 μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
 20 μέσον αὐλακος δὲ Κίπρις,
 κρίνον ὡς ἴοις ἐλιχθέν,
 διαφαίνεται γαλήνας.
 ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται
 ἐπὶ δελεῖσιν χορευταῖς,
 25 δολερὸν νόον μερόπων,
 Ἔρος, Ἴμερος γελῶντες.
 χορὸς λχθύων τε κύρτος
 ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν
 Πατρίης τὸ σῶμα παίζει,
 30 ἵνα νήχεται γελῶσα.

V. 7. ἀερθεῖς cod. supra, in textu ἀέρθη. — V. 10. χῶσα scripsi, cod. χῶσα, Brunekius ὄσα. ib. θέμις δ' cod., Steph. θέμις. — V. 11. κύμασιν καλύπτει cod., corrigunt κῦμα συγκαλύπτει. — V. 12. ἀλαλημένον Stephanus, cod. ἀλαλημένος. ib. ἐπ' αὐτάν Mehlhornius, cod. ἐπαντά. — V. 13. λευκόν vulgo, cod. λευκάν. — V. 13 et 14. ita collocavit Pauwius, in codice leguntur inverso ordine. — V. 15. ἀπαλοχρόοις παλάμαις Mehlhornius, cod. ἀπαλοχρόοις παλάμεις et in marg. γαλήνης. — V. 23. ὀχοῦνται vulgo, cod. ὀρχοῦνται. — V. 26. Ἔρος Barnesius, cod. Ἐρως.

60. [52.]

ΒΙΣ ΟΙΝΟΝ.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
 ταλάροις φέροντες ἄνδρες
 μετὰ παρθένων ἐπ' ἄμων,
 κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες,
 5 μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
 σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
 μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
 ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
 ἐρατὸν πίθοις ὀρῶντες
 10 νέον ἐς ζέοντα Βάκχον,
 ὃν ὅταν πίνῃ γεραῖός,
 τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
 πολιὰς τρίχας τινάσσων.
 ὁ δὲ παρθένον λοχίσας
 15 ἐρατὸς νέος ἐλυσθείς
 ἀπαλὸν δέμας χυθείσαν
 σκιερῶν ὑπερθε φύλλων,
 βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
 ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει,
 20 προδότιν γάμων γενέσθαι·
 ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
 τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
 μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
 μεθύων ἄτακτα παιίζει.

60. V. 1. μελανόχρωτα cod. supra, in textu μελανόχρωτα. —
 V. 8. ἐπιληνίοισιν, cod. ἐπιληνίοισιν. — V. 11. πίνῃ cod., vulgo πίνῃ. —
 V. 19. ἄωρα cod. sec. Spal. in marg., ἄωρος in textu. — V. 20.
 προδότιν vulgo, cod. προδότην. — V. 21. πείθων, cod. supra πείθων.

61.

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ.

- Ὁ δραπέτας ὁ Χρυσός,
 ὅταν με φεύγει κραιπνῶς
 διηνέμοις τε ταρσοῖς,
 αἰεὶ δ', αἰεὶ με φεύγει,
 5 οὐ μιν διώκω· τίς γὰρ
 μισῶν θέλει τι θηρᾶν;
 ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς
 τῷ δραπέτα τῷ Χρυσῷ
 ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
 10 φέρειν ἔδωκα λύπας,
 λύρην δ' ἑλών αἰείδω
 ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
 πάλιν δ' ὅταν με θυμός
 ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
 15 ἄφνω προσεῖφ' ὁ δραπέτας,
 φέρων μέθαν μοι φροντίδων,
 ἑλών μιν ὡς μεθήμων
 λύρης γένωμαι λαρός.
 ἄπιστ' ἄπιστε Χρυσέ,
 20 μάτην δόλοισ με θέλγεις·
 πλέον τι Χρυσοῦ νεῦρα,
 πόθους κέκλυθι ἀδεῖς.

61. Spal. add. τοῦ αὐτοῦ et in marg. ἄλλο. — V. 1. ὁ Pauwius, cod. μ' ὁ. — V. 2. κραιπνῶς cod. supra, in textu κραιπνεῖς, vulgo κραιπνοῖς. — V. 5. οὐ μιν vulgo, cod. οὐ μὴν. — V. 8. τῷ δραπέτα τῷ Χρυσῷ Barnesius, cod. τῷ δραπέτα τῷ Χρυσῷ. — V. 15. προσεῖφ' ὁ codex, vulgo προσεῖπεν. — V. 16. μοι Dacier, cod. δοι. — V. 17. μεθήμων, cod. supra μεθύμων, Steph. μεθ' ἡμῶν. — V. 18. λαρός vulgo, cod. λαρόν. — V. 20. μάτην Mehlhornius, cod. μετ' ἄν. ib. θέλγεις, cod. supra θέλγης. — V. 21. τι Χρυσοῦ Mehlhornius, cod. Χρησοῦ, vulgo Χρυσοῦ.

ΕΙΣ ΑΠΟΔΑΩΝΑ.

- Ἄνὰ βάρβιτον δονήσω·
 ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
 μελέτη δ' ἔπεισι παντί
 σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
 5 ἑλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
 λιγυρὸν μέλος κροαίνων
 Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
 ἄτε τις κύκνος Καύστρου
 ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
 10 ἀνέμῳ σύναυλος ἤχθη.
 σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε·
 ἱερὸν γάρ ἐστι Φοῖβου
 κιθάρη δάφνη τρίπους τε.
 λαλέω δ' ἔρωτα Φοῖβου,
 15 ἀνεμόλιον τὸν οἶστρον·
 σαόφρων γὰρ ἔστι κούρα·
 τὸ μὲν ἐκπέφυγε κέντρον,
 φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν·
 φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπιχρεῖ.
 20 ὁ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
 κρατέειν κόρην νομιζῶν,
 χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον,
 ἐδόκει τελεῖν Κυθίην.
 ἄγε θυμέ, πῆ μέμηνας
 25 μανίην μανίαις ἀρίστην;
 τὸ βέλος φέρεε κρατῶνων,
 σκοδρὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης.

62. V. 3. ἔπεισι παντί Stephanus, cod. ἐπέσω πάντη. — V. 4. λαχόντ' Steph., cod. λαχών. ib. ἄωτον, cod. supra αὔτων. — V. 9. ποικίλον cod., Steph. conjecit πολιοῖς. — V. 10. ἀνέμῳ, cod. ἀνίμου. ib. ἤχθη, cod. supra ηχη. — V. 14. λαλέω δ' vulgo, cod. λαλέων. — V. 15. ἀνεμόλιον, cod. ἀνεμόλιον. — V. 16. ἔστι κούρα Stephanus, cod. ἐστ' ἀκούρας et in marg. εὐτ' ἀκούσας. — V. 17. ἐκπέφυγε Stephanus, cod. ἐκπέφυγα. — V. 18. ἄμειψε Stephanus, cod. ἄμειψα. — V. 19. ἐπιχρεῖ Stephanus; cod. ἐπ' ἤχτι. — V. 20. ἦε Lemil. Portus, cod. ἦε.

- τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
 ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
 30 τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
 τὸν ἀοίδιμον μελιστήν.
 φιάλην πρόπινε παισίν,
 φιάλην λόγων ἐραννήν.
 ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
 35 παραμύθιον λαβόντες
 φλογερὸν φύγωμεν ἄστρον.

63.

ΩΔΑΡΙΟΝ ΕΡΩΤΙΚΟΝ.

- Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον
 ποτὲ τὸν γόνον Κυθήρης·
 ἐνεπήχετο προπαίζων
 μετὰ Νηρηίδων χορείης·
 5 ποταμὸς δὲ χρυσοδίνης
 ἐβόα, τί πυρπολεῖς με,
 τί με, παιδίον, φλογίζεις;
 ἀπ' ἐμῶν ἀπελθε ρεῖθρων.
 πλοκάμους χρυσοχύτους θαῦμα ιδέσθαι,
 10 ὁ Ἴρωσ τῆς Παφίης εἶχε καρήνω.
 Ὅν ἰδὼν ἐγὼ τότε ἔσχον
 ἐπιθυμίαν κρατῆσαι,
 κρατεραῖς πέδαις τε δῆσαι,
 θαλεροῖς νέοις τε δεῖξαι.
 15 ὁ δὲ νόσφι τῶν ρεέθρων
 ἐπέφευγε προσγελῶν μοι,
 ποτὲ μὲν ποσὶ προβαίνων,
 ποτὲ δὲ πτεροῖς ἀλύσκων.
 μικρὸς ἦν, ὑπόπτερός τε,

V. 29. ᾧ Aemil. Port., cod. ὄς. — V. 36. φύγωμεν homines docti, cod. φηγόντες.

63. Hoc carmen non legitur in codice Palatino, sed apud Cramerum in Anecdot. Paris. T. IV. p. 380., quod cum dignissimum esset istis Anacreonteis cantilenis, in ordinem recepi. —

V. 5. Νηρηίδων scripsi, cod. Νηρηίδων.

- 20 πολυποίκιλός τε μύθος,
 πολυδαίδαλος τὸ εἶδος,
 πολυήρατος τὸ κάλλος.
 παῖδα δίστοβόλον Ἀφρογενεΐης,
 εὐγενέων λογάδων, φεύγετε, κοῦροι.
- 25 Γυμνὸς ἦν ἀνάρβυλός τε,
 πυρὶ δ' εἵκελος τὰ πάντα.
 ἀπὸ δ' ὀμμάτων βολάων
 φλογερὴν ἔπεμπεν αἴγλην·
 ἔρατὰν φέρων φαρέτρην
- 30 πεπυρωμένων βελέμνων,
 ἐπίχρυσον εἶχε τόξον
 κεχαλασμένον κατ' ὤμων.
 μικρὸν ἔχει τὸ βέλος, μακρὰ δὲ βάλλει,
 ὃν δὲ βάλῃ, πυρόεις οἶστρος ἐλαύνει.
- 35 Γλυκερὴν ὄπα προῆκεν
 διὰ τὸν πόθον λαλῶν μοι,
 λιγυρὸν μέλος λυρίζων,
 καθάπερ Πρόκνη κατ' ἄλσος·
 παλάμην ἄγαν βραχεΐαν
- 40 ἐπεμειδία κραδαίνων.
 ἐπεδείκνυεν δὲ ταύτην,
 προφανῶς τὸ πῦρ ἀφάσσω·
 ἀναγαλλίδας παρῆλθεν,
 ἴα καὶ κρόκους παρέπτη.
- 45 Ζεφύρου πνοὰς γὰρ εἶχεν
 κατοπισθίους λιγείας.
 τὸ βρέφος τῆς Παφίης φεύγετε, κοῦροι.
 ἀφανῶς τόξα πόθων ἀγκύλα τείνει.
- Καθάπερ ταῶς τις ὄρνις
- 50 ὁ κατάστερος πτεροῖσιν,
 ὑπερίπτατο πλανῶν με,
 λιβάδων ὑπερθε παίζων.
 ἔκαμνον τρέχων, ἐλαύνων.
 ἀπεπαυσάμην διώκων,

V. 25. ἀνάρβυλος, cod. ἀνάρβιλος. — V. 41. ἐπεδείκνυεν scripsi, cod. ἐπεδείκνυ. — V. 43. ἀναγαλλίδας, cod. ἀναγγαλίδας.

55 ὁ δὲ τοῖς ῥόδοις με βάλλον,
 ὑπέθελγέ πως πρὸς οἶστρον.
 πόσα ἄνθη ἔδραμον καὶ ῥοδεῶνας,
 ὀπίσω παιδαρίου πολλὰ διώκων;

μανίης πέφυκε δεῖγμα,

60 νεότητός ἐστι πῆμα.

. . . πέφυκε πᾶσα
 ἀκατάσχετός τε τόλμα,
 ἀτελῶν πόνων ἐρῶσα·
 καλύκων συνῆγεν ἄνθη,

65 παρέσχε μοι πονεῖν δέ·
 πλατάνοισι γὰρ προβαίνων
 στεφάνους πλέκειν μεθῆκεν.
 δροσερὰς εἰς λιβάδας πολλὰ διώξας,
 τὸν Ἔρωτα βροχίσαι οὐκ ἔδυνήθην.

70 Ὑποδὺς δ' ἐνερθε λόχμης
 σκιεροῖς ἔπαιξε δένδροις
 πύματον βέλος προπέμψας
 βάλλεν ἡπάτων τὰ κοῖλα.
 συνομηλίκων χορεία,

75 συναρῆξατε προθύμως·
 κατακαίομαι, κλονοῦμαι
 ἀφανῶς τε πυρπολοῦμαι.
 ἀνθοκόμους λιβάδας πεζοπονήσας
 παῖδα πανοῦργον ἐλεῖν οὐκ ἔδυνήθην.

80 Δότε μοι λόγον, τί ῥέξω,
 τί πάθω, τί δ' αὖ προσοίσω·
 τί δὲ φάρμακον πόθ' εὔρω,
 κραδίην ἐμὴν δροσίζον.
 φάρμακον ἐξ Ἑλένης εἴ τις ἐφεύροι
 85 ἡμετέραις φιάλαις ἐγκάταμιξαι.

V. 55. με βάλλον scripsi, cod. ἐμβάλλον. — V. 57. ῥοδεῶνας scripsi, cod. ῥοδωνῶνας. — V. 59. aliquot versus excidisse videtur. — V. 69. ἔδυνήθην scripsi, cod. ἔδυνήθη. — V. 72. πύματον Cramerus, cod. πῆματος. ih. προπέμψας scripsi, cod. πέμψας. — V. 76. κλονοῦμαι Cramerus, cod. κλονομένον. — V. 78. πεζοπονήσας, fortasse scribendum πεζοπορήσας. — V. 79. ἔδυνήθην, cod. ἔδυνήθη. — V. 81. προσοίσω Cramerus, cod. προσήσω.

Ἄκος εἰς ἔρωτ' ἀκούω
 ἀποδημίαν γενέσθαι.
 σὺ μένεν θέλων δὲ μᾶλλον,
 ἕτερον τρόπον μετέρχου·
 90 αὐπνοὺς ἴανε νύκτας
 μετ' Ἀχιλλέως ἑταίρων·
 σὺν ἀηδόσιν λιγείαις
 μεληιδέα προσάδων.
 ἐδάην πόθου τὸ φίλτρον,
 95 ὄδον οὐδαμῶς ἐπέγνων,
 δότε μοι συνομοδίτην
 τὸν ἔρωτα συλλαλοῦντα.
 τῆς Παφίης τὸ βρέφος φεύγετε, κοῦροι,
 λαμπάδα καιομένην χερσὶ κομίζει.

XV.

TELESILLA.

1.

— — — — —

— — — — —

Ἄ δ' Ἀρτεμις, ὦ κόραι,
 φεύγισα τὸν Ἀλφεόν.

2.

Athenaeus XI. p. 467. F.: Τελέσιλλα δὲ ἢ Ἀργεία καὶ τὴν ἄλω καλεῖ δεῖνον. Cf. Eustath. 1297. 14.

3.

Athenaeus XIV. p. 619. B.: Ἡ εἰς Ἀπόλλωνα ᾧδὴ φιλη-
 λίας, ὡς Τελέσιλλα παρίστησιν.

V. 95. ὄδον scripsi, cod. ὄδον δ'.

Telesilla. Fr. 1. Hephaestio p. 62.: Ἔστι τοίνυν ἐπισήματα ἐν τῷ ἰωνικῷ, ἐφθήμερη μὲν, τὰ τοιαῦτα, οἷς ἢ Τελέσιλλα ἐχρήσατο· Ἄ δ' Ἀρτεμις ὦ κόραι κτλ. V. 1. etiam p. 26. legitur.

4.

Pausanias II. 35.: Τὸ μὲν δὴ τοῦ *Πυθαίας* ὄνομα μεμαθή-
 κασι παρὰ Ἀργείων· τούτοις γὰρ Ἑλλήνων πρῶτοις ἀφικέσθαι
 Τελέσιλλά φησι τὸν *Πυθαία* εἰς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος
 παῖδα ὄντα.

5.

Pausanias II. 28.: Ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους *Κορυφαίας*
 ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποίησατο ἐν ἄσματι
 μνήμην.

6.

Apollodor. Bibl. III. 5.: Κατὰ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν (ex
Niobae liberis) Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν
 καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων.

7.

Hezychius: Βελτιώτας· τοὺς βελτίους Τελέσιλλα.

8.

Pollux II. 23.: Καὶ Φερεκράτης Οὐλοκέφαλος· οὐλοκίκινα
 δὲ Τελέσιλλα εἴρηκε. ubi corrigendum οὐλοκίκιννος.

9.

Schol. Hom. Od. v. 289.: Καλῆ τε μεγάλη τε. Ἐκ τῆς
 κατὰ τὴν ὄψιν κοσμιότητος καὶ αἰδοῦς καὶ τοῦτο ὑπονοεῖν δί-
 δωσι, καθὰ καὶ Ξενοφῶν· καὶ Τελέσιλλα ἢ Ἀργεία διαγρά-
 φουσιν Ἀρετῆς καὶ Καλοκαγαθίας εἰκόνα.

XVI.

SIMONIDES.

I. ΕΓΚΩΜΙΑ.

Ἡ ΕΝ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΝ ΝΑΥΜΑΧΙΑ.

1. 2. [2. 3.]

· · · · ·
 Ἐβόμβησεν θάλασσα.
 Ἀποτρέποισα Κῆρας.

3. [5.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 211.: Τὴν Ὀρειθυσίαν Σιμωνίδης ἀπὸ Βριλησσοῦ φησὶν ἀρπαγεῖσαν ἐπὶ τὴν Σαρπηθονίαν πέτραν τῆς Θράκης ἐνεχθῆναι — ἡ δὲ Ὀρειθυσία Ἐρεχθίδεω θυγάτηρ, ἣν ἐξ Ἀττικῆς ἀρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν ἐς Θράκην κάκεισε συνελθὼν ἔτεκε Ζῆθρον καὶ Κάλαιν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ Ναυμαχίᾳ.

Ἡ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ.

4. [8.]

Plutarch. vit. Themistocl. c. 15.: Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάρους ἐξισούμενοι τὸ πλῆθος ἐν στενῷ κατὰ μέρος προσφερομένους καὶ προσπίπτοντας ἀλλήλοις ἐτρέψαντο μέχρι δειλῆς ἀντισχόντας, ὡς εἶρηκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἣς οὐθ' "Ἐλλησιν οὐδὲ βαρβάρους ἐνάλιον ἔργον εἰργασταὶ λαμπρότερον, ἀνδρεία μὲν καὶ προ-

Simonides. Fr. 1. 2. Priscian. de metr. com. p. 1328.: „Simonides et Alcman teste Heliodoro non solum in fine ponunt spondeum, sed etiam aliis in locis. Simonides in τῇ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίᾳ in dimetro catalectico: ἔβ. θάλ. (unus cod. θαλάσσης) in secundo loco spondeum posuit. ἀντιστρέφει δὲ αὐτῷ. ἀποτρέποισα (Putsch. ἀποτρέποις εἶ, cod. ἀποτρέποι σ' εἶ) κῆρας.

Fr. 4. Fortasse Simonidis ex hoc carmine est, quod legitur ap. Plutarch. de glor. Athen. c. 7.: Ἐπὶ το Σαλαμίῳ καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς ὡς περ ἄδαμάντινοι στηριζάντες τὴν ἔλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρέδσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.

θυμιά τῶν ναυμαχησάντων, γνώμη δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙΣ ΘΑΝΟΝΤΑΣ.

5. [9.]

$\bar{x}$ - $\bar{z}$ $\cup$ $\cup$ $\cup$ - $\cup$ - -
 $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ $\bar{z}$ $\cup$ - $\bar{x}$
- $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ - $\cup$ - $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ - $\bar{x}$
 $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ - $\cup$ - $\cup$ - -
 $\bar{x}$ $\cup$ $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ - - $\bar{z}$ $\cup$ $\cup$
- $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ - $\cup$ - $\bar{z}$ $\cup$ - - $\bar{z}$ $\cup$ -
 $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ - $\cup$ $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ -
 $\bar{x}$ - $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ - $\cup$ - $\cup$ - -
 $\bar{x}$ $\cup$ $\bar{z}$ $\cup$ - $\cup$ - $\bar{x}$

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 εὐκλεῆς μὲν ἂ τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,
 βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόνων δὲ μνᾶστις, ὁ δ' οἶκος
 ἔπαινος.

ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον εὐρώς

5 οὐθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος.
 ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε σακὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
 Ἑλλάδος εἴλετο μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδαο
 ὁ Σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λειοπῶς
 κόσμον ἀέναον τε κλείος.

1. Fr. 5. Diod. Sic. XI. 11.: Οὐχ οἱ τῶν ἱστοριῶν συγγραφεῖς
 μόνοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν ποιητῶν καθύμνησαν αὐτῶν τὰς ἀνδραγα-
 θίας· ὧν γέγονε καὶ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐ-
 τῶν ποιήσας ἰγκώμιον, ἐν ᾧ λέγει· Τῶν κτλ. — V. 1. Θερμοπύλαις,
 alii codd. Θερμοπύλαισι. — V. 3. πρὸ γόνων Ilgenius, libri προγόνων,
 ib. οἶκος Jacobsius et Hermannus, libri οἶτος vel οὔτος. — V. 4.
 εὐρώς scripsi, vulgo οὐτ' εὐρώς. — V. 6. ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὅδε
 scripsi, legebatur ἀνδρῶν ἀγαθῶν· ὁ δέ. ib. σακὸς Schneidewinus,
 vulgo σηκός. ib. οἰκέταν Schneidewinus, vulgo οἰκετᾶν, Hermannus
 οἰκητᾶν. — V. 7. εἴλετο Hermannus, vulgo εἴλατο. — V. 9. κλείος
 scripsi, vulgo κλέος.

6.

ἔ - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - -
 ἔ - - - - - ἔ - - - - -
 ἔ - - - - - ἔ - - - - -
 ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - -
 ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - -
 ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - -
 ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - - ἔ - - - - -

Τίς κεν αἰνήσειε νόφ πίσυνος Λίνδου ναέταν Κλεόβουλον,
 ἀεναίους ποταμοῖς
 ἄνθεισι τ' εἰαρινοῖς
 ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας
 5 καὶ θαλασσαιαῖσι δίναις ἀντιθέντα μένος στάλας;
 ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δέ
 καὶ βρότειοι παλάμαι θραύοντι· μωροῦ φωτὸς ἄδε βουλά.

II. ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

7. [11.]

ἔ - - - - - ἔ - - - - -

Πῖνε, πῖν' ἐν συμφοραῖς.

Fr. 6. Diog. Laert. I. 6, 2. Τὸ ἐπίγραμμα τινες τὸ ἐπὶ Μίδῳ
 τοῦτόν (Κλεόβουλον) φασὶ ποιῆσαι· Χαλκὴ παρθένος εἰμι, Μίδεω δ' ἐπὶ
 σήματι κεῖμαι | Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε φῆη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλη, | Ἡέ-
 λιος τ' ἀνιὼν λάμπη λαμπρὰ τε σιλήνη, | Καὶ ποταμοὶ γε φέωσιν, ἀνα-
 κλύξῃ δὲ θάλασσα, | Αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαυτῶ ἐπὶ τύμβῳ | Ἄγγε-
 λῶ παριοῦσι, Μίδας ὄτι τῆδε τέθαιπται. Φέρουσι δὲ μαρτύριον Σιμων-
 νίδου ἄσμα, ὅπου φησὶ· Τίς κτλ. — V. 1. αἰνήσειε νόφ Hermannus,
 vulgo αἰνήσειεν νόφ. — V. 2. ἀεναίους Hermannus, vulgo ἀεναίους.
 Fortasse legendum:

Ἀεναίους ποταμοῖσιν ἄνθεισι τ' εἰαρινοῖς. —

V. 4. χρυσίας Hermannus, vulgo χρυσᾶς. — V. 5, ἀντιθέντα μένος
 στάλας Stephanus, libri ἀντιθέντα μένος τάλας, ἀντιθετεῦμένος στήλας. —
 V. 7. βρότειοι Hermannus, vulgo βρότειοι.

Fr. 7. Schol. Ar. Eqq. 404.: Ἐπάσαιμι σοι τὸ Σιμωννίδου
 μέλος· Πῖνε, πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. Ἐκ τῶν Σιμωννίδου δὲ
 τοῦτο Τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς ἐπ' ἰσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἢ
 συμφορά. ταῖς Schneidewinus deleuit.

ΣΚΟΠᾶ Τῷ ΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΩΝ ΤΡΟΡΙΠΠΩΝ.

8. [12].

Strophæ.

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

5 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

Epodus.

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

5 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘

"Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθῆως γενέσθαι χαλεπὸν Στρ. α΄.

Fr. 8. Plato Protag. 339, A. sqq.: Καὶ δὴ καὶ νῦν ἔσται τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ αὐτοῦ μὲν, περὶ οὐπὲρ ἐγὼ τε καὶ σὺ νῦν διαλεγόμεθα, περὶ ἀρετῆς, μετασηγεμένον δὲ εἰς ποιησῶ· τοσοῦτον μόνον διαίωσι. Λίγη γὰρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν, τὸν Κρέοντος υἱὸν τοῦ Θεεταλοῦ, ὅτι Ἄνδρ' ἀγ. — τετυγμένον (V.1.2.) — Οἶσα οὖν, ἔφη, ὅτι προϊόντος τοῦ ἄσματος λέγει που, Οὐδέ μοι — ἔμμεται (V. 3. 4.) — p. 341. E.: ἐπεὶ ὅτι γε Σιμωνίδης οὐ λέγει τὸ χαλεπὸν κακόν, μέγα τεκμήριον ἔστιν εὐθὺς τὸ μετὰ τοῦτο ἔφημα. λέγει γὰρ ὅτι· θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας (V. 5.) — p. 344. C.: ἀλλὰ θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι τὸ γέρας, ἄνδρα δὲ οὐκ — καθείλη (V. 5. 6.) — πράξας μὲν γὰρ εὖ πᾶς — κακῶς. (V. 7.) — p. 345. C.: ἐπιπλεῖστον δὲ καὶ ἀριστοί εἰσιν, οὓς ἂν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν (V. 8.). Ταῦτά τε οὖν πάντα πρὸς τὸν Πιπτακὸν ἔρηται, καὶ τὰ ἐπίοντα γε τοῦ ἄσματος ἔτι μᾶλλον δηλοῖ· φησὶ γάρ· Τοῦνεκεν — ἀπαγγελῆω (V. 15—18.) φησὶν οὕτω σφόδρα καὶ δι' ὅλου τοῦ ἄσματος ἐπεφέρεται τῆ τοῦ Πιπτακοῦ ἔφημα· πάντας δ' ἐπαίνημι — μάχονται (V. 19. 20.). p. 346. E.: Ταῦτα δὴ καὶ τῆ Πιπτακῶ λέγει, ὅτι ἐγὼ, ὃ Πιπτακῆ, οὐ διὰ ταῦτά σε ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόσοφος, ἐπεὶ ἔμοιγε ἐξαρκεῖ — γενέσθαι (V. 9—13.) ἴσθ' εἴ τις χαλεπὸν ψέγων, ἐμπλησθεὶς ἂν ἐκείνου μεμφομένος· πάντα — μέμικται (V. 14.). Carminis numeros restituit Boeckhnius, quem fere sequor, nisi forte praestat strophas ita disponere:

"Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθῆως γενέσθαι

Χαλεπὸν, χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον ἀνευ φόγου τετυγμένον.
 et sic deinceps. — V. 1. affert Diog. Laert. I. 4. Suidas γ.
 Πιπτάκειον.

χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόφ τετράγωνον, ἄνω φόγου τε-
τυγμένον·

* * *

Οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον νέμεται, Ἄντ. α.
καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν φάτ'
ἔσλὸν ἔμμεναι.

5 θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι μὴ
οὐ κακὸν ἔμμεναι,

ὃν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλη.
πράξαις γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός, κακὸς δ',
εἰ κακῶς, καὶ τούπιπλεῖστον ἄριστοι, τοὺς κε θεοὶ φιλωσιν.

Ἔμοιγ' ἔξαρκεῖ Ἐπ. α.

10 ὃς ἂν μὴ κακὸς ἦ
μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος εἰδώς τ' ὀνασίπολιν δίκαν, ὑγιῆς
ἀνὴρ.

οὐ μιν ἐγὼ μωμάσομαι· οὐ γὰρ φιλόμωμος·
τῶν γὰρ ἀλιθίων ἀπειρων γενέθλα.
πάντα τοι καλά, τοῖσι τ' αἰσχρὰ μὴ μέμικται.

15 Τοῦνεκεν οὔποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι δυνατόν Στρ. θ.
διζήμενος, κενεὰν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν αἰῶνος βαλέω,
πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυέδους ὅσοι καρπὸν αἰνιμείω
χθονός·

V. 2. Respiciunt Aristotel. Eth. Nicom. I. 10 Rhetor. I. 11. Sopater ap. Stobae. XLIV. 17. Julian. Caes. p. 333. B. Eustath. p. 475. 41. Damascius ap. Suid. v. τετράγωνος. — V. 4. ἔσλὸν Boeckhiius, vulgo ἔσλόν. Resp. Polybius XXIX. c. 7. et Diog. Cyn. Epist. XXII. ap. Boisson. Not. et Extr. Bibl. Par. X. p. 278. — V. 6. ὃν scripsi, vulgo ὃν ἂν. ib. ἀμάχανος Boeckhiius, vulgo ἀμήχανος. ib. καθέλη, aliquot codd. καθέλοι. — V. 7. πράξαις Boeckhiius, vulgo πράξας. — V. 8. Restituit Hermannus. — V. 9. 10. Numeri displicent, aliud quid Simonides videtur scripsisse. — V. 11. εἰδώς τ' ὀνασίπολιν Hermannus, libri εἰδώς γε ὀνήσει πόλιν. — V. 12. μιν Schleiermacherus, vulgo μὴν. ib. μωμάσομαι Schneidewinus, vulgo μωμήσομαι. ib. οὐ γὰρ Hermannus, libri οὐ γὰρ εἴμι. — V. 13. ἀλιθίων Schneidewinus, vulgo ἄλιθίων. ib. ἀπειρων γενέθλα libri, vulgo ἄπειρά γενέθλα. — V. 16. ἐς, plures libri εἰς. — V. 17. εὐρυέδους κτλ. affert Plutarch. Sympos. IX. 14. 2. de tranquill. c. 10. de fraterno amore c. 14. adv. Stoic. c. 7. — V. 18. ἐπὶ δ' correxi, libri ἐπειθ'. ib. ἔμμεν Hermannus, vulgo ἔμιν. —

ἐπὶ δ' ὕμιν εὐρῶν ἀπαγγελέω.
 πάντας δ' ἐπαινήμι καὶ φιλέω, ἐκίων
 20 ὅστις ἔρδη μῆδὲν αἰσχρόν, ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

9. [15.]

- - - - -
 - - - - -

Ἴπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
 ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὄπαδεϊ.

10. [16.]

- - - - -

Μὴ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας.

11.

- - - - -

Κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμῶνιος ἤρθη.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ.

12. [14.]

Schol. Pind. Isthm. II. Argum.: Οὗτος ὁ Ξενοκράτης οὐ μόνον Ἴσθμια νενίκηκεν ἵπποις, ἀλλὰ καὶ Πύθια τὴν εἰκοστήν τετάρτην Πυθιάδα, ὡς Ἀριστοτέλης ἀναγράφει καὶ Σιμωνίδης ἐπαινῶν ἀμφοτέρως αὐτοῦ τὰς νίκας κατατάσσει.

V. 20. ἔρδη, alii libri ἔρδει vel ἔρδει. ib. ἀνάγκη κτλ. respiciunt Synes. Ep. 103. Schol. Eurip. Orest. v. 478. Zenob. I. 85. Phalar. Ep. 83. Diog. Laert. I. 4. Procl. in Plat. Cratyl p. 93. ed. Boissonade.

Fr. 9. Plut. de discrim. amic. et ad. c. 2.: Ὁ Σιμωνίδης τὴν ἵπποτροφίαν φησὶν οὐ Ζακύνθῳ ὄπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις. Constituit Schneidewinus.

Fr. 10. Plut. de virtut. moral. c. 6.: Ὁ Πλάτων ἐξεκονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια, τοῦ χειροῦς πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχοῦντος ἅμα καὶ τὸν ἠνέχον διαταράττοντος, ἀντέχειν ὀπίσω καὶ καταταίνειν ὑπὸ σπουδῆς ἀναγκαζόμενον ἀεὶ. Μὴ κτλ. κατὰ Σιμωνίδην.

Fr. 11. Schol. Arist. Pac. 117.: Τὸ μεταμῶνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντο μεταίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον· οἱ δὲ φασὶν ἰδίως μεταμῶνιον τὸν ἐτέφθερον μετῴρων σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτω εἰπόντος· Κονία κτλ. Scripsi ἤρθη, vulgo ἤφθη.

13. [17.]

ΔΕΛΦΡΟΝΙ ΡΗΓΙΝΩ ΑΠΗΝΗ.

2 0 0 - 0 0 - 0 2 0 - -
 - - - - -

Χαίρει' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

14. [18.]

2 0 0 - 2 0 0 - 0 0 - 0 0 - -
 - 2 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 2 0 0 0 0 0 0 0 0 -
 2 - 2 0 0 - 2 0 - 2 0 0 0 -

Ὡς ὁπότεν χειμέριον κατὰ μῆνα πιτύσκη
 Ζεὺς ἄματα τεσσαρακαίδεκα, λαθάνεμον δέ μιν ὥραν κα-
 λείουσιν ἐπιχθόνιοι
 ἰρὰν παιδοτρόφον ποικίλας ἀλκυνόος.

15. [19.]

0 2 0 0 0 2 0 0 - -
 - 2 0 - 0 2 - 2 0 0 0 - 0 0 0

Fr. 13. Aristot. Rhet. III, 2.: Ὁ Σιμωνίδης δτε μὴν ἰδίδου μισθὸν ὀλλγον αὐτῶ ὁ νικήσας τοῖς ὄρεῦσαι, οὐκ ἤθελε ποιεῖν ὡς δυσχεραίνων εἰς ἡμίονους ποιεῖν. ἐπεὶ δ' ἱκανὸν ἔδωκεν, ἐποίησε· Χαίρειτ' κτλ. Καίτοι καὶ τῶν ὄρων θυγατέρες ἦσαν. Cf. Heraclid. Pont. Polit. c. 25.: Ἀναξίλας νικήσας Ὀλύμπια ἡμίονοις εἰσίστασε τοὺς Ἕλληνας· καὶ τις αὐτὸν ἐπίσκαυεν εἰπών· Οὗτος τί ἂν ἐποιεῖ νικήσας ἵπποις. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιπικίον Σιμωνίδης· Χαίρειτ' κτλ. Respicit Athen. I. p. 3. E.

Fr. 14. Aristot. Hist. Anim. V, 9.: Ἡ ἀλκυνὸν τίκει περὶ τροπὰς χειμερινὰς· διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδαιμοναὶ γίνωνται αἱ τροπαί, Ἀλκυνόνιδες ἡμέραι, ἐπιτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἐπιτὰ δὲ μετὰ τροπᾶς, καθὰ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν· Ὡς ὁπότεν κτλ. Denique Bekker. Anecd. 377, 27.: Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀλκυνόνιδων διαφέρονται, Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις ἑνδεκά (τεσσαρακαίδεκά) φησιν αὐτάς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῴων. Cf. Suidas. v. Ἀλκυνόνιδες ἡμέραι, Apostol. II. 51. Eudocia p. 35. Eustath. p. 776. 52. — V. 1. χειμέριον κατὰ μῆνα, aliquot libri κατὰ μῆνα χειμ. — V. 2. ἄματα Schneidewinus, vulgo ἡματα. ib. τεσσαρακαίδεκα, aliquot libri τεσσαρακαίδεκα. ib. δὲ Schneidewinus, vulgo τε. καλείουσιν idem correxit, vulgo καλοῦσιν.

Fr. 15. Arist. Nub. 1355.: Πρώτων μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλαισα Ἄισου Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κρῶν ὡς ἐπέχθη. ubi Schol.: Τοῦτο τὸ μέλος Σιμωνίδου ἐξ ἐπιπικίου. ἦν δὲ ὁ Κρῶς οὗτος παλαιστῆς Λιγυήτης. Τῇ πρὸς τὸ ζῶον κοινωμῆ τῆς λέξεως συνέπλεξε τὰς λέξεις ὁ ποιητής, λέγων· Ἐπέξαθ' ὁ Κρ. οὐκ ἀσικέως ἐλθὼν εἰς δένδρον ἀγλαῶν Διὸς τέμενος. alius Scholiasta ibid.

Ἐπέξαθ' ὁ Κριός οὐκ δευκίως
 ἐλθὼν ἐς ἀγλαὸν δενδρεῶνα Διὸς τέμενος.

16. [20.]

Γ Λ Α Τ Κ Ω : Κ Α Ρ Τ Σ Τ Ι Ω : Π Τ Κ Τ Η .

⋮ ⋮ ⋮ — — — — —
 ⋮ ⋮ ⋮ — — — — —
 ⋮ ⋮ ⋮ — — — — —

Οὐδὲ Πολυδεύκειος βία
 χεῖρας ἀντείναιτ' ἂν ἐναντίον αὐτῷ,
 οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος.

17. [23.]

Ε Γ Α Λ Κ Ι Δ Η .

Herodot. V. 102.: Πολλοὺς αὐτῶν οἱ Πέρσαι φρονέουσι
 ἄλλους τε ὀνομαστούς, ἐν δὲ δὴ καὶ Εὐαλκίδαε στρατηγόντα
 Ἐρετριέων στεφανηφόρους τε ἀγῶνας ἀναραιρηκότα καὶ ὑπὸ
 Σιμωνίδου τοῦ Κηίου πολλὰ αἰνεθέντα.

affert: ἐπέξαθ' ὁ Κριός οὐκ ἀκαίρως vel ἐπήξαθ' ὁ Κριός οὐκακίρως. —
 V. 2. ἐς ἀγλαὸν δενδρεῶνα scripsi. Hermannus δενδρεῶν' ἐσελθὼν
 ἀγλαόν.

Fr. 16. Lucian. pro Imag. c. 19.: Πῶς ἐπήγειο ποιητῆς δόκιμος τὸν Γλαῦκος; Οὐδὲ Πολυδ. βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας οὐδὲ σ. Ἀ. τ. Ὁρᾶς, ὅποιοις αὐτὸν θεοὶς εἵκασε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε· καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς Ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν ἀντεπαινούμενος, οὔτε ἐκείνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητὴν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ εἰδοκίμονα ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητῆς ἐπὶ τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐκ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ἄσματι. Simonidis versus esse docuit Meinekius ex Quintil. Inst. Or. XI. 2. 11.: „Artem autem memoriae primus ostendisse dicitur Simonides, ejus vulgata fabula est, cum pugillī coronato carmen, quale componi victoribus solet, mercede pacta scripissset, abnegatam ei pecuniae partem, quod more poetis frequentissimo digressus in laudes Castoris ac Pollucis exierat. — Est autem magna inter auctores dissensio, Glaucōne Carystio an Socrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen.“ — Versus restitui. — V. 3. Ἀλκμήνης Schneidewinus, vulgo Ἀλκμήνας.

18. [24.]

- 2 0 - - 2 0 0 - - 2 0 0 - 0 - -
 Ἵνθρωπε, κείσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς ἐκείνων.

19. [25.]

. . . . - 2 0 - -
 - 2 0 0 - - 2 0 0 - 0 2 0 0 - 0 0 - 0 0 - - -
 - 2 0 0 - - - 2 0 0 - - -
 Ὅς δουρὶ πάντας
 νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὑπερ πολυβότρου
 ἐξ Ἴωλκοῦ·
 οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

20. [26.]]

. . . 0 - 0 0 0 - - 0 0 0 - - 0 0 - -
 - 2 0 - - 0 2 0 0 - - 2 0 0 -
 Ἰοστεφάνου στόματος γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
 ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

21. [27.]

0 2 0 - 0 - 2 0 0 - 0 0 -
 2 0 0 - - 2 0 0 - 0 0 - 0 2 0 - 0 - -
 2 0 0 - 0 0 - 0 2 0 0 - - 2 0 0 -
 x 0 2 0 0 - x 0 2 0 0 - 0 0 -
 Αἰδῶτι δ' εὐχος Ἑρμᾶς ἐναγώνιος,
 Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάρου παῖς· ἔτικτε δ' Ἄτλας

Fr. 18. Aristides II, p. 513. Dind.: Κεῖτά σε ἀνήρ τις Σιμωνίδειος ἀμείψεται· Ἵνθρωπε κτλ. γᾶς Schneidewinus, vulgo γῆς.

Fr. 19. Athen. IV. 172, E.: Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ Μελιάργου τὸν λόγον ποιούμενος φησὶν· Ὅς κτλ. — V. 1. ὅς Casaubonus, vulgo ὡς. — V. 2. νίκασε νέους Casaub., codd. νικᾶς ἐτίους vel νικᾶν ἐτίους. — V. 3. Στασίχορος, duo codd. Στησίχορος.

Fr. 20. Athen. IX, 396, E.: Καὶ ἐν ἄλλοις (Σιμωνίδης) ἐκ' Ἀρχεμύρου εἶρηκεν· Ἰοστεφ. γλυκ. κτλ. — V. 1. ἰοστεφάνου, codd. ἰοστεφάνου, ἰὼ στεφάνου. στόματος adiecit Schneidewinus.

Fr. 21. Athen. XI. p. 490, E.: Σιμωνίδης τὰς Πλειάδας Πηλεΐάδας εἶρηκεν ἐν τούτοις· Αἰδῶτι δεῦτέ σ' Ἑρμᾶς ἐν., Μαιᾶς εὐπλοκάμοιο παῖς, ἔτικτε δ' Ἄτλας κτλ. — V. 1. δ' εὐχος scripsi, Jacobsius διδοῖ τῷ εὐχος, codd. δ' εὐχος, δεῦτε σ'. — V. 2. Schneidewinus emendavit ex Schol. Pind. Nem. II, 16.: Σιμωνίδης μὲν τῶν Πλειάδων Μαιᾶν οὐρείαν προσηγόρευσεν εἰπὼν· Μαιάδος οὐρείας ἐλικοβλεφάρου. Κατὰ λόγον· αὕτη γὰρ Κυλλήνης ἐν

ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν τάνγ' ἔξοχον
εἶδος, αἱ καλέονται Πελειάδες οὐράναι.

22. [28.]

ΑΣΤΥΛΩ. ΚΡΟΤΟΝΙΑΤΗ. ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩ.

⋮ — — — — —
⋮ — — — — —
⋮ — — — — —

Τίς δὲ δὴ τῶν νῦν τοσάσδε
πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
ἐν ἀγῶνι περικτιδῶν;

23. [29.]

⋮ — — — — —
⋮ — — — — —
⋮ — — — — —

⋮ . . . Φοινίκεον
ἰστίον, πεφυρμένον ὑγρῷ πρηνὸς ἀνθεῖ
ἐριθάλλου.

ὄρεσαι θοὸν κήρυκα τίχ' Ἑρμῆν. Cf. etiam Tzet. ad Lycophr. v. 219. — V. 3. ἑπτὰ, duo codd. ἑπτά, ib. φιλᾶν θυγατρῶν Schneidewinus, vulgo φίλαν θυγατέρων. ib. τάνγ' duo codd., vulgo τάν. — V. 4. αἱ, duo codd. ἀγί.

Fr. 22. Photius v. Περιαιγιόμενοι· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κῆρυκα περαιομεμένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγεῖραν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου φησὶν οὕτως· Τίς δὴ κιλ. quae videntur ex hoc ipso Simonidis carmine petita esse. Similia Suidas v. περιαιγιόμενοι et Apostol. XV. 97. — V. 1. τίς δὲ δὴ scripsi, vulgo τίς δὴ. ib. τοσάσδε Porsonus, vulgo τοσάδε.

Fr. 23. Plat. vit. Thes. c. XVII.· ἔδωκεν ἰστίον λευκὸν τῇ κυβερνήτῃ (Ἀγείῃ), καλεῖσθαι ὑποστρέφοντα σωζομένου τοῦ θησίως ἐπάρασθαι τὸ λευκόν· εἰ δὲ μή, τῇ μέλανι πλέναι καὶ ἀποσημαίνειν τὸ πάθος· ὁ δὲ Σιμωνίδης οὐ λευκὸν φησὶν εἶναι τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγείως, ἀλλὰ Φοινίκεον ἢ ὑγρῷ πεφ. πρηνὸς ἀνθεῖ ἐριθάλλου, καὶ τοῦτο τῆς σωτηρίας αὐτῶν ποιήσασθαι σημῖον. Ἐκβύβρανα δὲ τὴν νεῶν Ἀμαρσνάδας Φίρεκλος, ὡς φησὶ Σιμωνίδης. — V. 2. πεφυρμένον ὑγρῷ ex duobus codd. restitui. ib. πρηνὸς Schneidewinus tuetur, alii corrigunt πρηνου. Recte autem videtur Schneidewinus huc revocavisse illud fragmentum.

24. [30.]

ⱼ ⱸ ⱸ ⱸ ⱸ — ⱸ — ⱸ ⱸ ⱸ — —

Βιότηου κί σε μᾶλλον ὠνασα πρότερος ἑλθῶν.

25.

Diogenianus Praefat. Paroem. p. V. Gaisf.: *Καρικὸς αἶνος λέγεται, ἐν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἀλίτα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· Ἐγὼ μὲν ἀποδύς κολυμβήσομαι ἐπ' αὐτόν, ῥιγῶσω· εἰάν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολω'. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι καὶ Σιμωνίδης αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς Ὀριλλαν ἐπινικίῳ. Cf. Walz. Rhet. II. p. 10.*

26. [32.]

ⱸ ⱸ — ⱸ ⱸ — —

ⱸ ⱸ ⱸ — — ⱸ ⱸ — — ⱸ ⱸ ⱸ — —

ⱸ ⱸ — ⱸ ⱸ — — ⱸ ⱸ — —

ⱸ ⱸ — ⱸ ⱸ — — ⱸ ⱸ — —

5 — ⱸ ⱸ ⱸ — — — —

ⱸ ⱸ — — ⱸ ⱸ — — ⱸ ⱸ — — ⱸ — —

Ἔστι τις λόγος,

τὰν Ἀρετὰν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,

νῦν δὲ μιν θοᾶν χῶρον ἄγνόν ἀμφέπειν.

οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἰσοπτος,

5 ἢ μὴ θακέθυσμος ἰδρωῶς

ἐνδοθεν μόλῃ, ἵκηται τ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

Fr. 24. Schol. Soph. Ajax. 727. : Καὶ ἐν Σιμωνίδῃ ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγία ἀγγέλου πεμφθέντος· βιότην καὶ σε κτλ. Hermannus βιότον κί σε correxit. Ceterum conferas Plut. Thes. c. XXII. : Τῇ Ἀττικῇ προσφερομένων ἐκλαθίσθαι μὲν αὐτόν, ἐκλαθίσθαι δὲ καὶ τὸν κυβερνήτην ὑπὸ χαρᾶς ἐπάρασθαι τὸ ἴσιον, ᾧ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἔδει γνωρίζειν τῷ Αἰγίᾳ γενέσθαι. τὸν δὲ ἀπογνόντα φῖσαι κατὰ τῆς πέτρας ἑαυτὸν καὶ διαφθαρήναι. Καταπλέσας δὲ ὁ Θηοῦς ἴδων μὲν αὐτὸς ἅς ἐκπλῖεν θυσίας ᾗξαιτο τοῖς θείοις Φαίηροϊ, κήρυκα δὲ ἀπίστους τῆς σωτηρίας ἄγγελον εἰς ἄστυ.

Fr. 26. Clemens Al. Strom. IV, p. 585. : Ἄγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ πταίωσινθήσεται. Βικώτως οὖν Σιμωνίδης γράφει. Ἔστι τις λόγος κτλ. — V. 3. νῦν δὲ μιν θοᾶν corruptum, Schneidewinus coniecit ἐγνάν δὲ μιν θοᾶν. — V. 4. οὐδέ, Schneidewinus coniecit οὐδὲ μιν. — V. 6. ἵκηται τ' scripsi, vulgo ἵκητ', Emperius ἵκη τ' coniecit.

27. [33.]

ε υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ
 υ ε υ - ε υ υ - ε υ υ - ε υ υ - ε υ υ - ε υ υ - ε υ υ - ε υ υ
 ε υ - - - ε υ . . .

Οὔτις ἄνευθε θεῶν ἀρετὰν λάβειν, οἱ πόλις, οὐ βροτός.
 Θεὸς δ' ὁ πάμμητις· ἀπήμαντον γὰρ οὐδέν
 ἔστιν ἐν θνατοῖς.

III. Y M N O I.

ΕΙΣ ΔΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΝ.

28. [34.]

Himer. Orat. V. 2.: Ἡλεῖοι ποτε τῆς Σιμωνίδου λύρας
 λαβόμενοι, ὅτε ἐπὶ τὴν Πίσαν ἔσπευδεν, ἕμφυ κοσμηῆσαι τὸν
 Δία, δημοσίᾳ φωνῇ τὴν Διὸς πόλιν πρὸ Διὸς ἄδειν ἐκέλευον.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

29. [35.]

Schol. Eurip. Med. v. 5.: Πάγχρυσον νάκος τὸ δέσμα·
 τοῦτο οἱ μὲν ὀλόχρυσον εἶναι φασιν, οἱ δὲ πορφυροῦν. Καὶ
 Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ εἰς τὸν Ποσειδῶνα ἕμφυ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ
 θαλάσῃ πορφύρων κεχρῶσθαι αὐτὸ λέγει. Cf. Etymol. M.
 p. 597. 12.: Νάκη, τὸ αἰγίον δέσμα, κωδία καὶ κώδιον τὸ
 προβάτειον. Οὐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις νάκος ῥητέον. κακῶς
 οὖν Σιμωνίδης νάκος φησίν. Ceterum addas Schol. Apoll.
 Rhod. IV. 177.: Πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέσμα εἰρήκασιν, ὁ δὲ
 Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν. Cf. Eudocia
 p. 108.

30. [36.]

Schol. Eurip. Med. 2.: Τὰς Συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης
 Συνορμάδας φησίν.

Fr. 27. Theophilus ad Autol. II, 9, 108.: Σιμωνίδης· Οὔ-
 τις ἄνευ θεῶν ἀρ. λ., οὐ π., οὐ βρ. θεὸς ὁ (οὐ Steph.) παμ-
 μήτις, ἀπήμαντον δὲ (τε Steph.) οὐδέν ἔστιν ἐν αὐτοῖς. Ita
 codd., vulgo οὔτις ἄνευ τε θ. ἀρ. λ. οὐ π. οὔτις οὐ βροτός, οὐ θεὸς
 ὅς παμμήτις δ' ἔστιν ἐν αὐτοῖς οὐδέν ἀπήμαντον. Stob. Ecl. Phys. I.
 39. affert. οὔτε ἄνευ θεῶν ἀρ. λ. οὐ πόλις οὐ τις οὐ. — V. 1. ἄνευθε
 scripsi. — V. 2. θεὸς δ' correxi, vulgo θεός. ib. γὰρ Schneidewi-
 nus, vulgo δὲ vel τε. — V. 3. θνατοῖς Schneidewinus, vulgo αὐτοῖς.

ΚΑΤΕΥΧΑΙ.

31. [39.]

Schol. Hom. Od. ζ. 164.: Ἥλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός] λέγει δ' ἂν πολὺν λαὸν οὐ τὸν ἴδιον στόλον, ἀλλὰ τὸν Ἑλληνικόν, ὅτ' ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦλθε Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεῖ ἐπὶ τὰς Ἀγίου θυγατέρας, αἱ καὶ Οὐινότροποι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ ἱστορία καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς κατευχαῖς.

ΕΙΣ ΑΝΕΜΟΝ.

32. [38.]

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ ⊥ ⊥
 ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ - ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

Ἀπαλὸς δ' ὑπὲρ κυμάτων χεόμενος
 πορφύρεα σχίζει περὶ πρῶταν τὰ κύματα.

ΕΙΣ ΑΥΡΙΟΝ ΔΑΙΜΟΝΑ.

33. [47.]

Menander Enc. I. 2.: Πηπλισμένοι δὲ (ὕμνοι), ὅταν αὐτοὶ σωματοποιῶμεν καὶ θεὸν καὶ γόνας θεῶν ἢ δαιμόνων, ὥσπερ Σιμωνίδης τὴν Αὐρίον δαίμονα κέκληκεν καὶ ἕτερος Ὅανος καὶ ἕτεροι ἕτερόν τινα.

IV. ΠΑΙΑΝΕΣ.

34. [40.]

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΤΘΙΟΝ.

⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ . . .
 ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥ ⊥

Fr. 32. Himerius Orat. III, 14.: Ὁ ἄνεμος ἐπιγυνοῦς οἶμαι, τὴν Κεῖαν ᾤδῃν, ἣν Σιμωνίδης αὐτῷ προσῆψε μετὰ τὴν Θάλατταν, ἀκολουθεῖ μὲν εὐθύς τοῖς μίλεσι, πολὺς δὲ πνεύσας κατὰ πρῶτης οὐρίας εἰσάγει τὴν ὀκλύδα τῷ πνεύματι. Ex quo hymno fragmentum servavit idem in Eclog. XIII, 32.: Νῦν γὰρ ποιητικῶς ἐθέλων καλῶσαι τὸν ἄνεμον, εἶτα ὁσα ἔχον ποιητικῶς ἀρῆναι φωνῆν, ἐκ τῆς Κεῖας Μούσης προσεπέειν ἐθέλω τὸν ἄνεμον Ἀπαλὸς κτλ. — V. 1. ἀπαλός, fortasse ἀλός scribendum. — V. 2. πορφύρεα Schneidewinus, vulgo πορφυρᾶ. ib. πρῶταν scripsi, vulgo τὴν πρῶταν, Schneidewinus articulum delevit.

Fr. 34. Julianus Ep. XXIV, p. 395.: Σιμωνίδῃ τῷ μελετῷ πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος εἰφημίαν ἀρκεῖ τὸν θεὸν ἕκατον προσεπύοντι καὶ καθάπιε ἀντ' ἄλλου τινος ἱεροῦ γνωρίσματος αὐτοῦ τὴν ἐκωνυμίαν κο-

Δαλογενές, εἶτε Λυκίαν . . . . .
χρυσσοκόμας Ἐκατε, παῖ Διός.

V. Δ Ι Θ Υ Ρ Α Μ Β Ο Ι .

35. [41.]

MEMNON.

Strabo XV. p. 728. B.: *Λέγεται (Σούσα) καὶ κτίσμα Τι-
 θωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς — ἡ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο
 Μεμνόνειον· λέγονται δὲ καὶ Κίσιοι οἱ Σούσιοι, φησὶ δὲ καὶ
 Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν, ταφήναι δὲ λέγεται
 Μέμνων περὶ Πάλτων τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμόν, ὡς
 εἶρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διδυράμβῳ τῶν Δηλιακῶν.*

VI. Υ Π Ο Ρ Χ Η Μ Α Τ Α .

36. [43.]

υ υ υ υ - υ υ υ υ

υ υ υ - υ υ υ -

υ υ υ υ υ υ - υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ -

Ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνα

Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ

ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμνο καμπύλον μέλος διώκων.

μησαι, διότι τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα βέβησιν ἑκατόν, ὡς
 φησιν, ἐχειρώσατο· καὶ μᾶλλον αὐτὸν Ἐκατον ἢ Πύθειον
 χαίρειν προσαγορευόμενον, οἷον κλήρου τινος ἐπωνυμίας
 συμβόλῳ προσφωνούμενον. Cf. Eustath. ad Il. p. 51. Tzetz.
 Exeg. in Il. p. 117. 17. Ex hoc praeane esse videtur, quod ser-
 vavit Aristotel. Rhetor. III, 8.: Ἔστι Παιῖνος δύο εἶδη, ἀντικείμενα
 ἀλλήλοις· ὃν τὸ μὲν ἐν ἀρχῇ ἀρμόττει, ὡς περ καὶ χρῶνται· οὗτος δ'
 ἐστίν, οὗ ἄρχει μὲν ἡ μακρὰ, τελευτῶσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι· *Δαλογενές*
κτλ Καί· Χρυσσοκόμα κτλ. — V. 1. *ἔχεις* addendum puto, prae-
 terea autem plures videntur versus adjuncti fuisse. — V. 2. *χρυ-*
σσοκόμας scripsi, vulgo *χρυσσοκόμα*. — Quod deinde addit Aristote-
 les, etiam Simonidis versus esse: Ἐτερος δ' εἶς ἐνατίας, οὗ
 βραχεῖαι ἄρχουσι τρεῖς· ἡ δὲ μακρὰ τελευταία·

υ υ - υ υ - υ υ - υ υ -

Μετὰ δὲ γὰρ ὕδατά τ' ὠκεανοῦ ἠφάνισε Νύξ.

Fr. 36. Plat. Symp. IX, 15, 2.: *Καὶ ὄλωσ μεταθετόν τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ
 τῆς ζωγραφίας ἐπὶ τὴν ὄρχησιν, τὴν μὲν ὄρχησιν εἶναι ποίησιν σιωπῶσαν, τὴν δὲ
 ποίησιν πάλιν ὄρχησιν φθεγγομένην· ὅθεν οὕτω εἰπεῖν ἴσται γραφικῇ μετεῖναι
 ποιητικῆς, οὕτω ποιητικῇ γραφικῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παραπάν ἀλλήλαις· ὄρχη-*

37. [44.]

- 1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 - 0 0 =
 0 0 1 0 0 - 0 0 1 -
 1 0 - 0 - 1 0 0 -

∩ 0 0 - 0 1 0 - 1 0 0 - 0 -

5 1 0 - 0 . . . .

Οἶος δ' ἀνὰ Δάτιον ἀνθεμόεν πεδίον

πέταται θάνατον κεραέσσα

εὐρέμεν ματεύων ἐλάφω·

κτάνε δ' ἐπ' αὐχένη στρέφοισαν σφέτερον κάρα

5 πάντ' ἐπ' οἶμον.

38. [45.]

0 1 0 - 1 0 0 -
 0 1 0 - 1 0 0 - 1 0 0 - 1 0 0 =
 X - 1 0 0 - 0 0 - 0 1 0 - 0 - 0 =

"Όταν δὲ γαρύωσι νέοι,

ἐλαφρὸν ὄρχημ' αἰοιδᾷ ποδῶν μίγνυμεν·

Κρήταν μιν καλέοισι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσον.

στιγῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστὶ καὶ μάλιστα με-
 νοῦμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος, ἐν ἔργον ἀμφοτέροι τὴν διὰ τῶν
 σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτιλοῦσαν. Δόξει δ' ἂν, ὥσπερ ἐν
 γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς γραμμαῖς, ὅφ' ὧν ὀρίζεται τὰ εἶδη,
 [μάλιστα ἐοικέναι, τὰ δὲ τῆς ὀρχήσεως τοῖς χροῖμασιν.] Δηλοῖ δὲ ὁ μά-
 λιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν ὑπορχήμασιν καὶ γεγονέναι
 πιθανώτατος αὐτὸς ἑαυτοῦ, τὸ διασθαι τὴν ἑτέραν τῆς ἑτέρας.
 Τὸ γὰρ Ἀπὲλαστον κτλ.

Fr. 37. Plutarch. Sympos. Qu. IX. 15. 2. pergit post Fr. 36.
 ἢ τό· Οἶος — πάντ' ἐς οἶμον καὶ τὰ ἐξῆς. — V. 1. δ' inse-
 ruit Schneidewinus. ib. πεδίον Wytttenbachius, vulgo τε πεδίον. —
 V. 2. κεραέσσα Schneidewinus, vulgo κεράσσα. — V. 3. ματεύων
 Schneidewinus, vulgo μανύων, Wytttenbachius conjecit κύων. —
 V. 4. κτάνε δ' scripsi, vulgo τὰν δ'. ib. στρέφοισαν σφέτερον Schnei-
 dewinus, vulgo στρέφοισαν ἑτερον. — V. 5. πάντ' ἐπ' οἶμον Schneide-
 winus, vulgo πάντα ἔτομον.

Fr. 38. Plut. Sympos. IX. 15. 2.: Αὐτὸς γοῦν οὐκ αἰσχύνεται
 περὶ τὴν ὄρχησιν οὐκ ἦπτον ἢ τὴν ποιησιν ἐγκωμιάζων. Όταν δὲ γη-
 ρῶσαι εἴν ἐλ. ὄρχημα οἶδα — τρόπον. — V. 1. γαρύωσι νέοι
 dubitanter scripsi. — V. 2. ὄρχημ' αἰοιδᾷ et μίγνυμεν scripsi, vulgo
 ὄρχημα οἶδα et μίγνυμεν legitur. — V. 3. Κρήταν μιν Schneidewinus,
 Plut. Κρήτα μιν et μίν. Athenaeus qui v. 3. integram exhibet, IV.
 p. 181, B.: ὄθον καὶ Κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπόρχηματα, Κρήτα μιν κτλ.
 sed cod. unus Κρήταν et sic Eustath. p. 1166. 49. ib. καλέοισι
 Schneidewinus, vulgo καλέουσι.

VII. ΘΡΗΝΟΙ.

39. [46.]

ΕΙΣ ΣΚΟΠΑΔΑΣ.

.. 1 0 0 - 1 0 0 - 1 0 0 - 0 0 - 0 0
 - 1 0 0 - 1 0 0 - 1 0 0 - 0 0 -
 - 1 0 0 - 0 0 - 0 0 - 1 -
 x - 1 0 - 0 1 . . .

Ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε εἶπης ὅ τι γίνεται αὔριον,
 μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·
 ὠκεία γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
 οὕτως ἅ μεταστάσις.

40.

Schol. Theocrit. XVI. 36.: Οἱ Σκοπάδαί Κρανώνιοι τὸ
 γένος· Κράνων δὲ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν Σκόπας ὁ Κρανώ-
 νιος, Κρέοντος καὶ Ἐχερατίδος υἱός. Καὶ Σιμωνίδης ἐν
 Θρήνοις.

ΕΙΣ ΑΝΤΙΟΧΟΝ.

41. [48.]

Aristid. T. I. p. 127. ed. Dind.: Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης
 θρηνήσει; τίς Πίνδαρος; ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευ-
 ρῶν Στησίχορος ἄξιον φθέγγεται τοιοῦτου πάθους· ποία δὲ
 Δύσηρις Θετταλὴ τοσοῦτο πένθος ἐπέπνευσεν ἐπ' Ἀντιόχῳ
 τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τούτου πένθος πρόκειται;
 quae ex Simonidis carmine petita esse docet Schol. Theocrit.
 XVI. 34.: Πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἀνακτος Ἀλεεία]
 ὁ Σιμωνίδης τοῖς προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσιν ἐπινικία
 ἔγραψε καὶ θρήνους — ὁ δὲ Ἀντιόχος Ἐχερατίδου καὶ Λυ-
 σήριδος υἱός ἦν, ὡς φησι Σιμωνίδης.

42. [49.]

ΕΙΣ ΑΓΣΙΜΑΧΟΝ.

Harpocratio p. 174.: Ταμύναι· Ἀσχίνης κατὰ Κτησιφῶν-
 τος· πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐρετριῶν αἰ

VII. Fr. 39. Favorinus Stob. Flor. CV, 62.: Ἄνθρωπος
 ὦν μηδέποτε φῆς (duo codd. εἶπης), ὅτι γίνεται αὔριον, μηδ' ἄνδρα
 ἰδὼν ὄλβιον, ὅσον χρόνον ἔσσεται· ἀλλὰ μηδὲ οἶκον, ὡς περ ἁμίλι· ὁ
 ποιητὴς διεξέρχεται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀθρόαν ἀπώλειαν.
 Integrum carmen servavit idem Stobaeus CV. 9.: Σιμωνίδου·
 Θρήνων· Ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε φήσῃς, ὅτι γίνεται μηδ' ἄνδρα ἰδὼν
 ὅσσον χρόνον ἔσσεται (unus cod. ἔσσεται)· ὠκεία γὰρ κτλ. unde Schnei-
 dewinus composuit.

Ταμύναι, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς οἱ τε τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες μαρτυροῦσι καὶ Σιμωνίδης ἐν τῷ εἰς Λυσίμαχον τὸν Ἐρετριέα Ἐρῆνῳ. Cf. Photius p. 568. 14. et Suidus v. Ταμύναι.

43.

.. - - - ε υ υ

υ $\overset{\circ}{\cup}$ υ - υ - - ε υ υ - υ υ -
 ε υ υ - - ε υ υ

Οὐκ ἔστιν κακὸν
 ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις· ὀλίγη δὲ χρόνῳ
 πάντα μεταβρίπτει θεός.

44. [50.]

Strophe.

x
 υ υ ε υ υ - ε υ υ - υ υ - υ υ

x - ε υ υ - -

ε υ υ - υ υ - υ υ - ε υ υ - -

ε υ υ - - ε υ υ - υ υ

5 ε υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - -

ε υ υ - υ υ - -

ε υ - - ε υ υ - υ υ - υ - -

ε υ υ - υ ε υ υ - υ ε υ υ - υ

10 υ υ ε - ε υ υ - υ υ -

ε υ υ - ε -

ε υ υ - ε υ υ - υ υ - υ - ε υ υ

Epodus.

ε υ - - - ε υ υ - υ -

ε υ υ - ε υ - ε υ υ - υ - υ -

15 υ υ - - ε υ υ - υ - υ - υ -

x υ ε υ υ - υ υ

υ ε υ υ - υ ε υ υ - ε υ υ

ε υ υ - υ υ - υ υ - υ υ

ε υ - - - $\overset{\circ}{\cup}$ υ - - - ε υ -

Fr. 43. Theophil. ad Autol. II, 54, p. 257.: Σιμωνίδης· οὐκ ἔστι ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κακόν, ὀλίγη δὲ χρόνῳ πάντα μεταβρίπτει θεός. sed codd.: οὐκ ἔστι κακὸς ἀνεπιδόκητον ἀνθρ. κτλ.

Fr. 44. Dion. Hal. de verbor. compo. c. 26.: Ἐκ δὲ τῆς μελιῆς καὶ Σιμωνίδου εἴηται· γήρακιαι δὲ κατὰ διαστολάς, οὐχ ὡς Ἄρι-

- "Ότε λάρνακι ἐν δαιδαλέα ἀνεμός τέ μιν
 κινήθεισά τε λίμνα
 δείματι ἤριπεν, οὐκ ἀδιάντοισι παρειαῖς
 ἀμφί τε Περσεῖ βάλλε φίλαν χέρα
 5 εἰπέ τε· ὦ τέκος, οἶον ἔχω πόνον·
 σὺ δ' ἄωτεις γαλαθηνῶ τ' ἤθει κνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
 δώματι χαλκεογόμφῳ,
 νυκτιλαμπεῖ κυανέῳ τε δνόφῳ τανυσθεῖς.
 ἀυάλεαν δ' ὑπερθε τεῖαν κόμαν βαθύειαν
 10 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
 οὐδ' ἀνέμου φθόγγων,
 κείμενος ἐν πορφυρέα χλανίδι, πρόσωπον καλόν.

- Εἰ δὲ τοὶ δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν, ἐπ.
 καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπέιχες οὐδας.
 15 κέλομαι δ' εὔδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
 εὐδέτω δ' ἄματρον κακόν·
 μεταιβολία δὲ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ,

στοφάνης ἢ ἄλλος τις κατασκευάσει κίλων, ἀλλ' ὅν ὁ περὶς λόγος ἀπαιτεῖ·
 πρόσχε δὴ τῷ μίλει καὶ ἀναγνώσκω ταῦτα κατὰ διαστολὰς, καὶ εὐ ἴσθ'
 ὅτι λήσεται σε ὁ θυθμός τῆς ἀδῆς καὶ οὐχ ἕξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφῆν
 οὔτε ἀντιστροφον οὔτε ἐπαθδόν, ἀλλὰ φανήσεται σοι λόγος οὕτως διαιρέ-
 μμος· ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη, τὰς ἑαυτῆς
 ἀποδυρομένη τύχας· "Ότε κτλ. — V. 1. τί μιν Schneidewinus,
 libri τε μὴν. — V. 2. κινήθεισά τε Brunckius, vulgo κινήθεισα δέ. —
 V. 3. ἤριπεν et ἀδιάντοισι Brunckius, codd. ἔριπεν et ἀδιάνταισιν. —
 V. 4. βάλλε unus cod., vulgo βάλλε. — V. 5. εἰπέ τε unus cod., vulgo
 εἰπέν τ'. ib. τέκος unus cod., vulgo τέκνον. — V. 6. ἄωτεις et τ'
 ἤθει scipsi, vulgo οὐ δ' αὐταῖς ἐγαλαθηνωδεῖ θεικνωσσεις. Aliquanto
 melius Athenaeus IX, 396, E. Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν
 Δανάην ποιεῖ λέγουσαν· Ὡ τέκος, οἶον ἔχω πόνον· σὺ δ' αὐτε εἰς
 γαλαθηνῶ δ' ἤτορι κνώσσεις. ubi Casaubonus quoque ἄωτεις
 conjecit. Conferas Hesych.: Ἄωτεις· κοιμᾷ. — V. 7. δώματι, alii codd.
 δοῦναι vel δοῦρατι. ib. χαλκεογόμφῳ Schneidewinus, vulgo χαλκεο-
 γόμφῳ δέ. — V. 8. τανυσθεῖς scipsi, Schneidewinus ταθεῖς, codd.
 τάν δ' εἰς, τὰδε εἰς, τὰδ' εἰς. — V. 11. ἀνέμου φθόγγων, unus cod.
 ἄνεμον φθόγγων. — V. 12. πρόσωπον καλόν, ed. Ald. et unus cod.
 πρόσωπον καλόν πρόσωπον. — V. 14. ῥημάτων, fortasse θρηνημάτων
 scribendum. ib. λεπτῶν, aliquot codd. λεπτῶν. — V. 15. κέλομαι δ'
 scipsi, vulgo κέλομαι. — V. 16. δ', aliquot codd. omittant. —
 V. 17. μεταιβολία scipsi, codd. μεταιβουλίε vel μεταβουλίε. —

ἐκ σέο· ὅτι δὲ θαρσαλέον ἔπος
εὐχομαι, τεκνόφι δίκαν σύγγνωθί μοι.

45. [51.]

Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ -
Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ -
Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ -
- Ɀ Ɀ - - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ

Οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' υἱες, ἀμίθεοι
ἄπονον οὐτ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελείσαντες.

46. [52.]

Ɀ Ɀ Ɀ Ɀ - - Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ
Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ

Πάντα γὰρ μίαν ἰκνεῖται δασπλήτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαί τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

47. [53.]

- Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ - - Ɀ Ɀ Ɀ
- Ɀ Ɀ - - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ

Πολλὸς γὰρ ἄμμιν εἰς τὸ τεθνᾶναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῶ παῦρα κακῶς ἔτεα.

48. [54.]

Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ -
- Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ -
Ɀ Ɀ Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ -
- Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ - Ɀ Ɀ Ɀ -
- Ɀ Ɀ Ɀ - . . .

V. 18. ὅτι δὲ Mehlhornius, libri ὅτι δὴ vel ὅτι δὲ. — V. 19. τεκνόφι δίκαν Mehlhornius, τεκνόφι δίκας Schaeferus, libri κνόφι δίκας, τεκνόφι δίκας, νόσφι δίκας.

Fr. 45. Stob. Floril. XCVIII, 15. Σιμωνίδου. — V. 2. ἐγένονθ' Schneidewinus, vulgo ἐγένοντο. ib. ἀμίθεοι scripsi, vulgo ἡμίθεοι. — V. 4. τελείσαντες scripsi, vulgo τελίσαντες.

Fr. 46. Stob. Flor. CXVIII, 5. Σιμωνίδου. — V. 2. τ' ἀρεταὶ Schneidewinus, alii, codd. τάρταί, vulgo ἀρεταί.

Fr. 47. Stob. Flor. CXXI, 1. Σιμωνίδου. — V. 1. ἄμμιν Schneidewinus, vulgo ἡμῖν. ib. εἰς τὸ Valchenarius, vulgo εἰς.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρηκτοι δὲ μεληδόνες,
αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνο·
ὁ δ' ἄφικτος ὁμῶς επικρέμαται θάνατος·
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἱ τ' ἀγαθοὶ
ὅστις τε κακός.

49.

⊥ ◊ — — ⊥ ◊ ◊ — —

⊥ ◊ ◊ — ◊ — — ⊥ ◊ ◊ — ⊥ ◊ ◊ — ⊥ ◊ ◊

Τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν
ἀμφὶ τε κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἰςδυσις οὐδ' αἰθέρι.

VIII. Ε Ξ Α Δ Η Λ Ω Ν Ε Ι Δ Ω Ν.

50. [18.]

⊥ ◊ ◊ — ◊ ◊ — — ◊ — — ⊥ ◊ ◊ — ◊ ◊ — ◊ ◊ — —

⊥ ◊ ◊ — ⊥ ◊ ◊ — ⊥ ◊ ◊ — — —

Τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι ποτῶντ' ὄρνιχες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ
δ' ἰχθύες ὄρθοι
κυανέου ἐξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾶ σὺν αἰοιδᾶ.

Fr. 48. Plut. Consolat. ad Apoll. c. 11.: 'Ο ἰσοῦν Σιμωνίδης, ἀνθρώπων φησὶν ὀλίγον μὲν κτλ. — V. 1. ἄπρηκτοι Schneidewinus, vulgo ἄπρακτοι. — V. 3. ὁ δ' ἄφικτος ὁμῶς vulgo, libri δ' ὁ δ' ἄφικτ' αἰμός, Mehlhornius ὁ δ' ἄφικτος.

Fr. 49. Plut. de Consol. c. 26.: Ἄρα γ' ἡμεῖς τοῦτο διὰ τοῦ λόγου μαθεῖν οὐδὲν ἐπιλογισασθαι, ὅτι — καὶ τοιάδε κτλ. — V. 1. θνατοῖσι et v. 2. κενεὰ Schneidewinus, vulgo θνητοῖσι et κενεή. Simonidi tribuit Welckerus. Aliud vero Fragmentum, quod Pflugkius et Schneidewinus Simonidi tribuerunt, apud Stob. XCVIII. 66. Ἐρμολόχου, huic certe poetae abjudicandum est, videtur autem ita corrigendum esse:

Ἀτίκμαρτος ὁ πᾶς βίος,
οὐδὲν ἔχων πιστὸν πλανᾶται συντυχλαίς·
ἔλπις δὲ φρίνας παραθαρσύνει· τὸ δὲ μῆλλον ἀκριβοῦς
οἶδεν οὐδέις θνατοῦ ὅσα φέρεται·
θεὸς δὲ πάντας ἐν γε κινδύνοις κυβερνᾷ,
ἀντιπνεῖ δὲ πολλᾶκις εὐτυχλαίς δεινὰ τις αὔρα.

VIII. Fr. 50. Tzetz. Chil. I. 316.: Ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ (Ὀρφείως) καὶ Σιμωνίδης οὕτως· Τοῦ καὶ κτλ. — V. 1. ποτῶντ' Ursinus, vulgo ποτῶντ'. ib. ὄρνιχες Schneidewinus, vulgo ὄρνιθες. Schneidewinus hoc fragmentum conjunxit cum Fr. 14. et Fr. 51.

51. [18.]

˘ ˘

˘ ˘

˘ ˘

Οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα

τότ' ὠρτ' ἀνέμων, ἅ τις κατεκώλυε κιδναμένην μελιαδέα
γαῖραν

ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

52. [69.]

˘ ˘

Ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

53. [72.]

˘ ˘

˘ ˘

Σχέτιλι παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας,

τόν Ἄρει δολομαχάνῳ τέκεν.

54. [73.]

˘ ˘

˘ ˘

Ἐνθα χερνίβεσσιν εἰρύεται

Μοισῶν καλλικόμεαν ὑπένεκρθεν ἀγνὸν ὕδωρ.

Fr. 51. Plutarch. Quaest. Sympos. VIII. 3. c. 4.: *Νηγεμια γὰρ ἠχῶδες καὶ γαλήνη καὶ τοῦναντίον ὡς Σιμωνίδης φησὶν οἰδὲ γὰρ κτλ.* — V. 1. *ἐννοσίφυλλος* Xylander, vulgo *ξηροσίφυλλος* vel *ξυνοσίφυλλος*. ib. *ἀήτα* τότε Ursinus, vulgo *ἀήτατό τε*. — V. 2. *κιδναμένην* Schneidewinus, *σκιδναμένην* Reiskius, vulgo *σκιδναμένα*.

Fr. 52. Stob. Eclog. II, 1, 10. ed. Heer.: *Σιμωνίδου κλέπτουσιν* Schneidewinus, vulgo *κλέπτουσιν*.

Fr. 53 Schol. Ap. Rh. III, 26.: *Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογοῖ, Σαφῶς δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Σιμωνίδης δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρειος Σχέτιλις κτλ.* Cf. *Argum. Theocrit. Id. XIII. et Serv. Virg. Aen. I. 664. Mythogr. Vat. II. 35.* — V. 2. *δολομαχάνῳ* Ursinus, vulgo *δολομαχάνῳ*, *Schaeferus δολομάχατος* conjequit.

Fr. 54. Plut. de Pyth. Orac. c. 17.: *Μοισῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀνεκποὴν τοῦ νόματος, ὅθεν ἐχρῶντο πρὸς τὰς λοιπὰς τῷ ὕδατι τούτῳ, ὡς φησι Σιμωνίδης Ἐνθα κτλ.* — V. 1. *εἰρύεται* Reiskius, vulgo *εἰρύεται τε*, Turneb. *ἀρύεται* scripsit. — V. 2. *Μοισῶν* Schneidewinus, vulgo *Μοισῶν*.

55.

ζ υ υ υ - υ υ υ υ - ζ υ υ υ - υ υ υ - ζ υ υ υ - υ
 - ζ υ ζ υ υ υ - ζ υ υ υ - ζ υ υ υ -

*Ἄγνὰ ἐπίσκοπε χερνίβων πολύλιστ' ἀρνόντεσσιν ζαχρυσό-
 πεπλε
 εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ.*

56. [75. 77.]

- ζ υ υ υ - υ υ υ - ζ υ υ υ - υ υ υ - ζ υ υ υ - ζ υ υ
 ζ υ υ υ - υ υ υ - ζ υ υ υ - υ υ υ - ζ υ υ υ - ζ υ υ
 ζ υ υ υ - υ υ υ - ζ υ υ υ - υ υ υ - ζ υ υ υ -

*Ἄ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γέυει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ'
 ἐπέρχεται
 πάντα θεριζομένα· μή μοι καταπαύετ', ἐπειπερ ἦρξατο.
 τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.*

57. [76.]

. . . ζ υ υ ζ
 - ζ υ υ υ - υ υ υ - . . .

. . . Ὅμιλῃ δ' ἀνθεσιν
 ξανθὸν μέλι μηδομένα.

Fr. 55. Plut. de Pyth. Orac. c. 17.: Μικρῷ δὲ περιεργότερον αὐθις ὁ Σιμωνίδης τὴν Κλειῶ προσειπὼν Ἄγνάν ἐπίσκοπον χ. πολύλιστον ἀραλον τί ἐστιν ἀχρυσόπεπλον κτλ. Est haud dubie ex eodem carmine petitum, ex quo Fr. 54. — V. 1. Recte Schneidewinus vocativos restituit, et ἀρνόντεσσιν scripsit, deinde ζαχρυσόπεπλε conjeci. — V. 2. ἐραννὸν Schneidewinus, vulgo ἐρανόν.

Fr. 56. Aristides T. II. p. 531. ed. Dind.: Φέρε δὴ καὶ ταῦτα (Σιμωνίδου) ἐξέτασον· Ἄ Μοῖσα — θεριζομένα κτλ. Ταῦτ' οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς ἱαντῶν ἐπαινῶν λέγειν, ὡς γόνυισσιν καὶ πόρῳισσιν εἰς τὰ μέλη; τί δ' ἐπειδὴν λέγῃ· μή μοι καταπαύετ' κτλ. Conjuncti haec fragmenta in unum. — V. 1. Μοῖσα Schneidewinus, vulgo Μοῦσα. — V. 2. θεριζομένα duo eodd., vulgo θεριζομένη. ib. μή μοι unus cod., vulgo μή με.

Fr. 57. Plut. de prof. in virt. c. 8.: Ἄνθεσιν ὀμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ τὴν μέλιτταν ξανθὸν μ. μηδομένα. Respicit huc de audiend. rect. rat. c. 8. et de amore prol. c. 2. Cf. Cramerii Anecd. III, p. 173. Καλῶ σε μέλιτταν Μούσης· οὐκ ἀπό τῶν θύμων καὶ δριμυτάτων ἀνθῶν ξανθὸν μέλι μηδομένην, ὡς φησὶ ὁ Σιμωνίδης κτλ. Constituit Schneidewinus.

62. [11.]

— — — — —

Οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνάων.

63. [104.]

— — — — —

Ἐσχατον δύεται κατὰ γᾶς.

64. [105.]

— — — — —

Χρυσὸς ἐφθός, ἀκήρατος, οὐδὲ μόλυβδον ἔχων.

65. [106.]

— — — — —

Ὁ δ' αὖ θάνατος κίχσ καὶ τὸν φνυγόμαχον.

66. [107.]

— — — — —

Ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

Fr. 62. Athenaeus X. p. 447, A.: Τοῦτο γὰρ παθῶν οὐ δύναται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες· οἶνον ἄ. δυ.

Fr. 63. Plut. an seni respub. sit ger. c. 1.: Πολιτεία δημοκρατικὴ καὶ νόμιμος ἀνδρὸς εἰθισμένου παρέχειν αὐτὸν οὐχ ἦτιον ἀρχόμενον ἀφελίμως ἢ ἀρχοντα, καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ βλου δόξαν τῷ θανάτῳ προστίθῃσι· τοῦτο γὰρ ἔσχατον κτλ. ὡς φησι Σιμωνίδης.

Fr. 64. Plut. discrim. amic. et adulat. c. 24.: Τὸν δὲ κρείττονα κρίνει καὶ δίδωκεν, οὐ μὰ Δία παρὰ Λύδιον ἄρμα πεζὸς οἰχνεύων, ἀλλὰ παρὰ χρυσὸν ἐφθόν, ὡς φησι Σ., ἀκήρατον, οὐδὲ μόλυβδον ἔχοντα.

Fr. 65. Stob. Flor. CXVIII, 6. Σιμωνίδης. — κίχσ καὶ scripsi, codd. ἔκχσ τε, vulgo ἐπίχσ καί.

Fr. 66. Aristides T. II. p. 192. !cd. Dindf.: Ὅρα μὴ λίοντα ξυρεῖν ἐπιχειρῶμεν, οὐ Θρασίμαχον συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες, ἀλλὰ κωμῳδεῖν Περικλῆα, καὶ ταῦτα εἰς διλίαν, ἔπειτ' αὐτοὺς δόξωμεν ἀνδρειώτεροι τοῦ θάνατος εἶναι τοῖς βουλομένοις ἀντικατηγορεῖν καὶ φανῆ τι καὶ διλίαις εἰ δὲ βούλει σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας, ὡς τις τῶν Κίλων ἔφη ποιητῆς. ubi Schol. T. III. p. 501. ed. Dindf. Τὸ δὲ σιωπῆς ἀπ. γ. ἐκ Σιμωνίδου ἐστὶ τοῦ Κίλου. Stobaeus XXXIII, 5.: Ἔστι καὶ τό σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας, ubi male Athenodoro tribuitur philosopho, rectius Plut. Apophth. Imper. c. 7. refert Augustum retinuisse apud se Athenodorum his verbis: ἔτι σου παρόντος χρεῖαν ἔχω· καὶ κατέσχεν αὐτὸν ὄλον ἱνιαυτὸν, ἐπιάν, ὅτι ἐστὶ καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας, quae

67. [109.]

. . . . .

Πόλις ἄνδρα διδάσκει.

68. [110.]

$$\begin{array}{cccccccc} \times & - & \cup & \cup & - & \cup & - & \cup & \cup \\ \cup & \cup & \cup & \cup & - & - & - & - & \cup \end{array}$$

Πάσαισιν κορυδαλλίσιν
 χρῆ λόφον ἐγγενέσθαι.

69. [111.]

. . . . .

Τὸ γὰρ γεγεναμένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

70. [116.]

$$\begin{array}{cccccccc} . & . & . & . & \cup & \cup & - & \cup & \cup & - & \cup & \cup \\ - & \cup & \cup & \cup & - & - & \cup & \cup & - & - & \cup & \cup \end{array}$$

Οὐδὲ καλᾶς σοφίας χέρις,
 εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

germana est forma versiculi. Est autem ejusdem carminis, ex quo Fr. 65. Conferas Horat. III, 2, 14.: *Mors et fugacem consequitur virum.* et ib. 25.: *Est et fidei tuta silentio Merces.* Ceterum respiciunt huc Clemens Paed. II, p. 165. Strom. II. p. 168. Greg. Nazianz. IV. p. 317. Apostol. IX, 17. Arsen. p. 242. Julian. Or. I. p. 3. Liban. Decl. I. p. 445. Philo vit. Mos. p. 646. C.

Fr. 67. Plut. an seni resp. sit ger. c. 1.: Τὸ γὰρ Πόλις ἄ. δ. κατὰ Σιμωνίδην, ἀληθὲς ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἔτι χρόνον ἔχόντων μεταδιδασχθῆναι.

Fr. 68. Plut. de util. ex host. cap. c. 10.: Πάσαι κορυδαλλῆσι χρῆ λόφον ἐγγενέσθαι, κατὰ τὸν Σιμωνίδην. ubi unus cod. κορυδαλλίσι exhibet. Idem Praec. Polit. c. 14.: Ἐπεὶ δὲ πάσαι κορυδαλλίαι κατὰ Σιμωνίδην χρῆ λόφον ἐγγενέσθαι καὶ πᾶσα πολιτεία φέρει τινὰς ἐχθρὰς καὶ διαφορὰς. Afert etiam vit. Timol. c. 37. Cf. Apostol. XV. 68. Eunapius vit. Oribas. p. 240.

Fr. 69. Schol. Soph. Aj. v. 375.: Κατὰ τὸ Σιμωνίδου. Τὸ γὰρ κτλ. ubi γεγενημένον legitur, quod correxit Schneidewinus.

Fr. 70. Sextus Emp. adv. Math. XI, p. 700.: Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς φησι, μηδὲ καλᾶς σοφίας εἶναι χέρις, εἰ μὴ τις ἔχοι σεμνὴν ὑγίειαν, quae constituit Schneidewinus.

71. [117.]

˘ ˘ — ˘ ˘ — — ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ˘ ˘ — ˘
 ˘ ˘ — ˘ ˘ — — ˘ ˘ — —

Τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ θνατῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυ-
 ραννίς;
 τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

72. [119.]

. . . — ˘ ˘ —
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — — ˘ ˘ ˘

. . . . Πορφυρέου
 ἀπὸ στόματος εἶσα φωνὰν παρθένου.

73. [120.]

˘ ˘ — ˘ ˘ ˘ ˘ — — ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ —

Εὗτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι, χλωράχενες εἰαριναί.

74. [121.]

˘ ˘ ˘ ˘ ˘ — ˘ ˘ — —
 ˘ ˘ ˘ ˘ — —

Ἄγγελε κλυτὰ ἕαρος ἀδυόδμου,
 κυανέα χελιδοῖ.

75. [124.]

. . . ˘ ˘ — ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 ˘ ˘ — ˘ ˘ ˘ — — ˘ ˘ ˘ —
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ —

Fr. 71. Athen. XII, p. 512, C.: Καὶ οἱ φρονημῆτατοι δὲ καὶ με-
 γιστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομί-
 ζουσιν· Σιμωνίδης μὲν οὕτως λέγων· Τίς γὰρ κτλ. — V. 1. θνατῶν
 et v. 2. ζαλωτὸς Stephanus, vulgo θνητῶν et ζηλωτὸς.

Fr. 72. Athen. X, p. 604, B.: Ἀναγιλᾶσας ἐπὶ τῇ Ἐρπεριῇ ὁ
 Σοφοκλῆς· Οὐδὲ τότε σοὶ ἀρέσκει ἄρα, ὡς ἔβλε, τὸ Σιμωνίδειον, κάθιστα
 δοκίον τοῖς Ἕλλησιν εὐ εἰρησθαι. Πορφ. κτλ. — V. 2. εἶσα Schweig-
 haeuserus, codd. εἶσα, deinde duo codd. παρθένου.

Fr. 73. Etym. M. 813, 8.: Χλωρητὺς ἀηδῶν· ἀπὸ τοῦ χρώ-
 ματος· — καὶ Σιμωνίδης· Εὗτ' ἀηδ. Cf. Schol. Od. XIX. 518. et
 Eustath. p. 1875. 40. Schneidewinus δεῦτ' conjecit in versus initio.

Fr. 74. Schol. Ar. Av. 1410.: Παρὰ τὰ Σιμωνίδου· Ἄγγελε
 κτλ. — V. 1. κλυτὰ ἕαρος Ursinus, vulgo κλυτὰ ἕαρος καί.

Ἐξελέγχει δ' ὁ νέος
οἶνος οὐ τὸ πέρυσι δῶρον ἀμπέλου·
ὁ δὲ μῦθος ὅδε κενεόφρων.

76. [125.]

... 0 0 -
- 2 0 - - 2 0 - -

Τὸ δοκεῖν
καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται.

77.

0 0 0 0 0 -
0 0 0 0 0 -

Μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

78. [128.]

... 0 0 0 - - 2 0 0 -

Ἐς ἄλλα στίζοισα πνοά.

79. [133.]

- 2 0 0 - 0 0 0 0 -

Οὗτος δὲ τοι ἄδυμον ὕπνον ἔχων.

FR. 75. Schol. Pind. Ol. IX, p. 75.: *Ἄνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμων νεωτέρων. Δοκεῖ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ Σιμωνίδειον εἰρησθαι· ἐπειδὴ ἐκείνος εἶπεν· Ἐξελέγχει κτλ., διὰ τοῦτο ἐπαινῆ ὁ Πίνδαρος παλαιὸν οἶνον.* — V. 1. δ' adjecit Boeckhiius. — V. 2. οὐ τὸ Boeckhiius, vulgo οὐπω.

FR. 76. Schol. Eur. Or. p. 780.: *Εὔχου, φησί, πάντας οὕτω δοξάζειν, ὅτι δικαίον ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἐπεὶ πολλοῖς ἐδόκει ἄδικον εἶναι. Καὶ Σιμωνίδης· Τὸ δ. κτλ. Respicit Plat. Rep. II, 365, C.*

FR. 77. Theodor. Metoch. p. 90.: *Μόνος ἄλιος ἐν οὐρανοῖς, φησί Σιμωνίδης. Emendavit Schneidewinus.*

FR. 78. Schol. Il. φ, 127.: *Ἔστιν ἡ φριξ κρουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή· Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι πειρωμένος οὕτως ἔφη· Ἐς ἄλλα στίζοισα πνοιά. — στίζοισα Schneidewinus, πνοά Ursini. Cf. etiam Porphyg. Quaest. Hom. p. 93. Barnes.*

FR. 79. Schol. Hom. Il. II. 2.: *Ὅτι δὲ τὸ νήδυμος μετὰ τοῦ ἦ καὶ οὐχὶ ἦδυμος, ὡς ἔνοιον παρὰ τὸ ἦδώς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ· Νήδυμος ἀμαχιυθεῖς, οἱ δὲ μεθ' Ὀμηρον καὶ χωρὶς τοῦ ἦ λέγονσιν — καὶ Σιμωνίδης· οὗτος κτλ. ἄδυμον Schneidewinus, ἦδυμον Buttmanus, vulgo ἦδυμος. Cf. Eustath. p. 163. 28.*

80. [147. c.]

Ἐν δὲ οἴονεικε θεαὶ μέγαν εἰς δίφρον.

81. [123.]

— — — — —
 Ἀμερόφων' ἀλέκτωρ.

82.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
 εὐπρόσωποι σφᾶς παράϊξαν ἔρωτες νατας
 κλαῖδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

IX. E Λ E Γ E I A.

83.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΤΕΘΗΗΚΟΤΑΣ.

Εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος.
 δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

Fr. 80. Cramerī Anecd. Paris. IV. p. 186. 33.: Νίκη· Ἀπολλώνιος ὁ Ἀρχιβίου ὁ ἐνεικε, τουτίστιν ἐν ἡ ὑποχωρεῖ· γέγονε δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ εἰ, συγκοπῇ τῆς εἰ διφθόγγου· ὁ γοῦν Σιμωνίδης κατετομολόγει· φησὶ γάρ· ἐν δὲ οἴονεικε θεαὶ μ. εἰς δ. Cf. Cram. Anecd. Ox. I. p. 440. 2.: Χειρὸς κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ εἰ γέγονε, παρὰ τὸ ἔχων, ὡς παρὰ τὸ ἐνὶ εἶκειν κατὰ Σιμωνίδην νίκη. Scribendum est ὁ ἐνὶ εἶκει τουτίστιν ἐνὶ ὑποχωρεῖ· sed Simonidis versum emendare nequeo.

Fr. 81. Athen. IX. p. 374, D.: Σιμωνίδης· ἡμερόφων' ἀλ. sed unus cod. ἡμερόφων', quod correxit Schneidewinus.

Fr. 82. Plut. reipubl. ger. praecept.: Πολλοὶ ἀπὸ τῆς τύχης ἀπάμνοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες οὐκέτι φρόνως ἀπειθεῖν δύνανται, ταυτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἰτ' ἀποσπασθεῖσιν ἐς πάλαιος πεπονθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιώντες καὶ ταραττόμενοι, μόνειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκη ἔχοντες, Λευκᾶς κτλ. Simonidi tribuit Schneidewinus. — V. 2. παράϊξαν scripsi, vulgo παρήϊσαν. — V. 3. κλαῖδος Hermannus, vulgo κληῖδος. ib. χαραξιπόντου Xylander, vulgo χαράξει πόντου.

Fr. 83. Schol. Aristid. Pac. 736.: (Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος | Κομφοδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται, | Ἄξιος εἶναι φησὶ εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.) Παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐλεγείων· Εἰ δ' ἄρα κτλ. — V. 1. θύγατερ Schneidewinus, cod. θυγατέρα. — V. 2. ἐξετέλεσσα Schneidewinus, cod. ἐξέτελσα. Respicit huc Auctor

84. [59.]

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΜΑΧΗΝ.

Μέσσοι δ' οἳ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,
 παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμῳ,
 οἳ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστρῳ, νέμοντες
 οἳ καὶ καλλίῳ μάρτυν ἐθέντο πόγων
 5 χρυσοῦ τιμῆντος τὸν ἐν αἰθέρι· καὶ σφιν ἀέξει
 αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων·
 Ξεινοδόκων δ' ᾠριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

85. [60.]

(Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρήμ' ἔμπεδον αἰεὶ·)
 ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίτος ἔειπεν ἀνὴρ·
 οἷη περ φύλλων γενεῆ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν·
 παῦροι μὴν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
 5 στέρνοισι ἐγκατέθεντο· πάρεστι γάρ ἔλπις ἐκάστῳ,
 ἀνδρῶν ἢ τε νέων στήθεσιν ἐμγύεται.

vit. Aeschyl. p. XIV. ed. Dindf.: Κατὰ δὲ ἐπίλους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγίῳ ἠουσηθεὶς Σιμωνίδῃ (Αἰσχύλος)· τὸ γὰρ ἐλεγίον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπασθὲς λεπιοτήτος μετῆχεν θάλλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔραμεν, ἐστὶν ἀλλότριον.

Fr. 84. Plut. de Herodoti malign. c.: Ἀλλὰ Κορινθίους γε καὶ τάξιν, ἦν ἐμάχοντο τοῖς βαρβάροις καὶ τέλος ἤλκον ἐπῆρξεν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πλαταιῶσιν ἀγῶνος, ἔξεισι Σιμωνίδου πυθίσθαι, γυμφοῦτος ἐν τοῦτοῖς· Μέσσοι κτλ. πατέρων. Ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον ἐν Κορίνθῳ διδάσκων, οὐδ' ἄμα ποιῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὡς διὰ τῆς πράξεως ἐκίνας ἐλεγίᾳ γράφων ἰσότημαι. — V. 1. Ἐφύρην, vulgo Ἐφύρωσ. aliquot codd. γεφύραν. — V. 4. οἳ καὶ καλλίῳ scripsi, vulgo οἳ κάλλιστον, Schneidewinus conjecit πύκλον καλλίστων. — V. 5. τιμῆντος τὸν scripsi, vulgo τιμῆντος. — V. 7. adjeci ex Apollonio Lex. Hom. v. Ξεινοδόκοι. Ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ (σ, 63.) Ξεινοδόκος μὲν ἐγώ, ἰδοῦσι τισὶ λέγειν μάρτυρα· φησὶ γὰρ τὸν Σιμωνίδης· Ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρ. ἐν αἰθέρι λαμπρός. ᾠριστος Brunekius, vulgo ἄριστος. Olim conjeci γὰρ ἄριστος. ib. λάμπων Etymol. M. p. 610 43. Et. Gud. p. 414. 35. et Zonaras p. 1415. qui eundem versum per errorem Pindaro tribuunt et ὁ omittunt.

Fr. 85. Stob. Flor. XCVIII, 29.: Σιμωνίδου. — V. 1. solus Ursinus habet, in Stobaeo desideratur. — V. 2. Respicit Plut. vit. Homeri: Ὅμηρον τοῖσιν Πίνδαρος μὴν ἔφη Χίον τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χίον. Cf. Crameri Anecd. Paris. III, p. 98, 13. Vit. Homer. Wassenbergh. p. 3. — V. 4. μὴν scripsi, atque ita Meinekus et Hermannus, vulgo μιν.

θνητῶν δ' ἄφρα τις ἀνθός ἔχη πολυήρατον ἤβης,
 κοῦφρον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
 οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὔτε θανεῖσθαι,
 10 οὐδ' ὑγιῆς ὅταν ἦ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
 νήπιοι, οἷς ταῦτη κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασιν,
 ὡς χρόνος ἔσθ' ἤβης καὶ βίотου ὀλίγος
 θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίотου ποτὶ τέρμα
 ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

86. [61. 62.]

ΕΙΣ ΤΙΜΑΡΧΟΝ.

Αἰ αἰ νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχῆσι μεγαίρεις
 ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν;
 ἢ καὶ Τιμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
 ἠίδεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

* *

5 Φῆ τότε Τιμαρχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
 ἠνίκ' ἀφ' ἡμερτῆν ἔπνεεν ἡλικίην·
 ὦ Τιμνοριδίη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήση
 οὔτ' ἀρετῆν ποθέων οὔτε σαοφροσύνην.

87. [63.]

ΕΙΣ ΓΟΡΓΩΝ.

Ὑστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλην ποτὶ μητέρα Γοργῶ
 δακρυέεσσα, δέρης χειρῶν ἐφαπτομένη·

V. 11. νήπιοι, οἷς Stephanus, vulgo νηπίοις, codd. νηπίοισι vel νηπιτοῖς. ib. οὐδέ codd., vulgo οὐδέ τ'. — V. 12. βίотου, Stephanus βίотοί', Hermannus βιοτῆς.

Fr. 86. Anth. Pal. VIII, 513.: Σιμωνίδου εἰς Τιμαρχον νεώ-
 τερον ἐν νόσῳ τελευτήσαντα. et 515.: Τοῦ αὐτοῦ εἰς Τιμαρχον (cod.
 Πρόμαχον) υἱὸν Τιμάνορος. Apparet elegiae reliquias, non epigramma
 esse. — V. 1. ψυχῆσι, legebatur ψυχαῖσι. — V. 2. ἐρατῇ Jacobsius,
 cod. ἀρεταῖ, Plan. ἐρατῆ. — V. 5. τότε Franckius, vulgo ποτε. ib.
 περι, Hermannus coniecit χεῖρι.

Fr. 87. Anth. Pal. VII, 647.: Σιμωνίδου· οἱ δὲ Σιμμίου εἰς
 Γοργῶ τινα κόρην τελευτήσανσαν. — V. 1. δὴ omittit cod. Pal. ib. ποτί,
 cod. ποτέ. — V. 2. ἐφαπτομένη Schneidewinus, vulgo ἐφαπτομένα.

Ἄνθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοίρη
ἄλλην, σῶ πολιῶ γήραι κηδεμόνα.

88. [64.]

ΕΙΣ ΝΑΤΑΓΟΝ.

Ἡερὴ Γεράνια, κακὸν λέπας, ὄφελος Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐς Σκυθίων μακρὸν ὄραν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγχεα νιφομένης ἀμφὶ Μολουριάδος.
5 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

89. [65.]

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῦνος ἔχει.

90. [66.]

Ὅτι Χρόνος ὀξύς ὀδόντας
πάντα καταψήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

91. [67. 68.]

Ἦν ἄρ' ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλὰ τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.
οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον.

V. 3. μοίρη Schneidewinus, vulgo μοίρα. — V. 4. κηδεμόνα Salmasius, cod. καθομίαναν, et supra κηδεμόναν.

Fr. 88. Anth. Pal. VII, 496.: Σιμωνίδου εἰς τινα ναηγὸν ἐν Γερανίᾳ καὶ ταῖς Σκειρωνίσι πέτραις ναυαγήσαντα. — V. 1. ὄφελος Salmasius, cod. ὄφελον. — V. 2. ἐς Heringa, vulgo ἐκ. — V. 4. ἄγχεα Salmasius, cod. ἀγνεα. ib. νιφομένης Jacobsius, cod. νιφομένηας. ib. Μολουριάδος Hemsterhusius, cod. μὲ θουριάδος.

Fr. 89. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 28.: Σιμωνίδης· Ζεὺς κτλ.

Fr. 90. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 22.: Σιμωνίδης· Ὅτι κτλ. — V. 1. ὅτι, fortasse ὁ τοι scribendum. — V. 2. πάντα καταψήχει scripsi, vulgo καὶ πάντα ψύχει.

Fr. 91. Athen. I, p. 32, B.: Ἦ γὰρ κτλ. ὁ Κεῖός φησι ποιητής. Fortasse tertius tantum versus Simonideus est, dubiumque an haec cohaereant. — V. 1. ἦν ἄρ' Porsonus, vulgo ἦ γάρ. — V. 2. χλεύης scripsi, vulgo λεύχης, Casaubonus λίσχης. — V. 3. οὐ γὰρ Schweighaeuserus, libri οὐδὲ γάρ.

X. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

A. ΕΠΙΚΗΔΕΙΑ.

92. [148].

Λίφνρος ἐδμηθήμεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
 ἐγγύθεν Εὐρύπου δημοσίᾳ κέχυται·
 οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
 τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

93. [149.]

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
 χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

94. [150.]

Μυριάσιν ποτὲ τᾶδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
 ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

95. [151.]

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τᾶδε
 κείμεθα, τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι.

Epigr. 92. Anth. Plan. 26.: Σιμωνίδου. — V. 4. τρηχεῖαν Schneidewinius, vulgo τρηχεῖην.

Epigr. 93. Lycurgus Leocr. 28.: Ἐπὶ τοῖς ἡρώεσι τοῦ βίου μαρτύρια ἔσιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας, ἐκείνοις μὲν, ὧ ξεῖν' ἄγγελον — τοῖς δὲ ὑμετέροισι προγόνοις Ἑλλήνων προμαχοῦντες κτλ. Simonidis esse epigramma ostendit Aristides T. II, p. 511. Dind. qui una cum aliis hujus poetae epigrammatis affert, ubi v. 2. sic scriptus est: ἔκτειναν Μήδων ἐννία μυριάδας. Adde Schol. ad h. 1.

Epigr. 94. Anth. Pal. VII, 248.: Σιμωνίδου. Affert etiam Aristides T. II, p. 511. ed. Dind. Diodor. Sic. XI, 33. Herod. VII, 228.: Θαφθεῖσι δὲ σφι αὐτοῦ ταύτη τῆπερ ἔπεισον, καὶ τοῖσι πρότερον τελευτήσασι ἢ τοῖς ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἰχέσθαι, ἐπιγράψαι γράμματα λέγοντα τῆδε· Μυριάσιν κτλ.

Epigr. 95. Herodotus VII, 228.: Ταῦτα μὲν τοῖσι πᾶσι ἐπιγράφαι· τοῖσι δὲ Σπαρτιήταισι ἰδίη· ὦ ξεῖν' κτλ. Simonidis esse testatur Cicero Tusc. I. 42. et Anthol. Pal. VII, 249. Affert praeterea Lycurg in Leocrat. 28. Diodor. XI. 33. Strabo IX. p. 656, C. Suidas v. Λεωνίδης. — V. 1. ὧ ξεῖν' ἄγγελλειν Herod. et Suid., ὧ ξέινε ἄγγελον Diodorus, ὧ ξεῖν' ἄγγελον Lycurgus et Anth., ὧ ξέιν' ἀπάγγελον Strabo. — V. 2. ρήμασι πειθόμενοι, Lycurgus, Strabo, Diodor. exhibent πειθόμενοι νομίμοις.

96. [152.]

Μνήμα τόδε κλεινοῖο Μεισιτία, ὃν ποτε Μῆδοι
 Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
 μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδῶς
 οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

97. [153.]

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
 ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·
 Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
 κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

98. [154.]

Ἄσβεστον κλέος οἶδε γίλη περὶ πατρίδι θέντες
 κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλλοντο νέφος·
 οὐδὲ τεθναῖσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετῇ καθύπερθε
 κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Ἄιδεω.

99. [155.]

Εὐκλείας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σείο
 τῆδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,

Epiqr. 96. Herodotus VII, 228.: Λακεδαιμονίοισι μὲν δὴ τοῦτο·
 τῷ δὲ μάντι τόδε· Μνήμα κτλ. Ἐπιγράμμασι μὲν νυν καὶ σιγήσαι, ἔξω
 ἢ τὸ τοῦ μάντιος ἐπιγράμμα, Ἀμφικτυόνες εἰσὶ σφίσι οἱ ἐπικοσμήσοντες·
 τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεισιτίω Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπείος ἐστὶ κατὰ
 ξυστὴν ὁ ἐπιγράφας. Adde Anthol. VII. 617.

Epiqr. 97. Anthol. Pal. VII, 253.: Σιμωνίδου· εἰς τοὺς αἰτούς.
 Affert praeterea Schol. Aristid. T. III. p. 155. — V. 1. ἀρετῆς,
 Anthol. cod. Pal. ἀρετῆς. — V. 2. ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' in Schol.,
 vulgo ἐκ πάντων τοῦθ' ἡμῖν. — V. 3. σπεύδοντες, unus Schol. cod.
 σπεύσαντες. ib. ἐλευθερίην, cod. Pal. ἐλευθερίας, et sic duo codd.
 Schol. — V. 4. ἀγηράντῳ Ursinus, vulgo ἀγηράτῳ vel ἀγηράτῳ.

Epiqr. 98. Anth. Pal. VII, 251.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς αἰτούς
 μετὰ Λεωνίδου πισόντας. Ceterum fortasse Simonidis Epigramma est,
 quod legitur ap. Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 15. et vit. Pelopid.
 c. 1. quem ad modum Schneidewinus emendavit:

Οἶδ' ἔθανον, τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν οὔτε τὸ θνήσκειν
 ἀλλὰ τὰ ταῦτα καλῶς ἀμφοτέρῳ ἐπιτέσαι.

Epiqr. 99. Anth. Pal. VII, 301.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς μετὰ
 Λεωνίδην τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας. — V. 1. εὐκλείας αἶα Planudes,
 εὐκλεῖα γαῖα cod. — V. 2. Σπάρτης cod., Στάργας Planud. ib. βασι-
 λῦ Planud., βασιλεῦς cod.

πλειστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἱππων
Μηδῆϊων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

100.

Τούσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν ἦδε κέκευθ' Ὀπίεις.

101. [156.]

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέροισι ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

102. [157.]

᾿Ω ξένε, εὐῦδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστν Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Αἰαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς·
ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

103. [158.]

Ἀκμᾶς ἔστακῦϊαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι

V. 4. Planudes exhibet: *Μηδῆϊων τ' ἀνδρῶν δ. πόλεμον.*

Epigr. 100. Strabo IX, p. 650.: *Ὁ Ὀπυῆς ἔστι μητρόπολις Λοκρῶν, καθάπερ καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πέντε στηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύλας, ἐπιγεγραμμένον πρὸς τῷ πολυανδρῳ· Τούσδε κτλ. Simonidi tribuit Schneidewinus. — V. 2. ἦδε κέκευθ' Ὀπίεις scripsi, vulgo κεύθει Ὀπουντία, εἰθυνόμων Ὀπίοις, κεύθει νόμων Ὀπίοις.*

Epigr. 101. Stob. Eclog. I, 9, 15.: *Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων codex Ursini: Heerenii libri nihil nisi Λακῶνων.*

Epigr. 102. Dio Chrysost. Orat. XXXVII, 459.: *Ἐν Σαλαμῖνι ἠρίστευσαν οἱ Κορίνθιοι καὶ τῆς νίκης αἴτιοι κατέστησαν· Ἡρόδοτος γὰρ οὐ προσέχω, ἀλλὰ τῷ τάφῳ καὶ τῷ Σιμωνίδῃ, ὃς ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τῶν Κορινθίων τεθαμμένοις ἐν Σαλαμῖνι· ᾿Ω ξένο κτλ. Legitur omisso poetae nomine ap. Plutarch. de Herod. malign. c. 39. — V. 1. ᾿Ω ξένε, Brunckius scripsit ᾿Ω ξεῖν'. ib. εὐῦδρον, Schneidewinus εὐανδρον conjecit. — V. 2. νῦν δ' ἄμμ' Αἰαντος Valckenarius, Dio νῦν δὲ μετ' Αἰαντος, Plutarch. νῦν δὲ ἀνάματος. — V. 3. ῥεῖα δὲ, Plut. ἐνθάδε. — V. 4. ῥυόμεθα, Dio ἰδρυσάμεθα.*

Epigr. 103. Plutarch. de Herod. malign. c. 39. affert v. 1. et 2.: *Τὸ δ' ἐν Ἰσθμῷ κενοτάφιον ἐπιγραφήν ἔχει ταύτην· Ἀκμᾶς κτλ. Eosdem versus exhibent Schol. Aristid. Panath. T. III. p. 136. et Anthol. Pal. VII. 250. Σιμωνίδου. Integram affert Aristid. T. II. p. 512. ed. Dindf. — V. 1. Ἀκμᾶς ἔστακῦϊαν, Arist. ἀκμῆς ἰσθηκῦϊαν.*

δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
 ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
 5 ὅστέα δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρίς δὲ Κόρινθος
 ἀντ' εὐεργεσίας μνημ' ἐπέθηκε τόδε.

104. [159.]

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
 ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

105. [160.]

Οὔτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, ὃν διὰ πᾶσα
 Ἑλλάς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

106. [161.]

Ἀμφὶ τε Βυζάντιον ὅσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
 ἐνόμενοι χώραν ἄνδρες ἀρηϊθόοι.

107. [165.]

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἴκετο καπνός
 αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέας·
 οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
 παῖσι λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι πεσεῖν.

V. 3. δουλοσύνας, unus cod. δουλοσύνης. — V. 4. ναυμαχίας, unus cod. ναυμαχίης. — V. 5. ἄμμιν Brunckius, vulgo ἡμῖν.

Epigr. 104. Schol. Aristid. T. III. p. 136. et 155. Anth. Pal. VII, 257.: Ἄθλον εἰς τοὺς Ἀθηναίους προμάχους.

Epigr. 105. Plut. de Herodot. malign. c. 39.: Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀδειμαντος, ὃς πλείστα λοιδορούμενος Ἡρόδοτος διαιτελεῖ καὶ λέγων, μῦθον ἀπαίρειν τῶν στρατηγῶν ὡς φευξόμενον ἀπ' Ἀρτεμισίου καὶ μὴ περιμενοῦντα, σκόπει τίνα δούξαν εἶχεν· Οὔτος κτλ. Simonidis esse epigramma docet Anth. Pal. VII, 347.: Εἰς Ἀδειμαντον τὸν ὑπατικὸν Σιμωνίδου τοῦ Κεῖου et Dio Chrysost. XXXVII. T. II. p. 109. — V. 1. κείνου deest ap. Plut. ib. ὃν διὰ πᾶσα, Dio οὐ διὰ βουλᾶς. — V. 2. ἐλευθερίας, cod. Pal. ἐλευθερίας.

Epigr. 106. Aristid. T. II. p. 511. Dind. — V. 1. Βυζάντιον, Scaliger Βυζάντιον conjecit.

Epigr. 107. Anth. Pal. VII, 512.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἑλληνας τοὺς τὴν Τεγίαν ἐλευθεροποιήσαντας. — V. 2. Τεγίας Schneidewinus, vulgo Τεγίης.

108. [166.]

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνασώμεθα, τῶν ὄδε τύμβος,
οἱ θάνον εὐμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν
αἰχματαὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέλθῃται
Ἑλλάς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν.

109.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπῃν Ἀσίας δίχα πόντος ἔκρινεν
καὶ πόλιος θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἡπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
5 οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγῃ
ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔστενεν Ἀσίς ἰπ' αὐτῶν
πληγῆϊσ' ἀμφοτέραις χερσὶ, κράτει πολέμου.

110.

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντι ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις,
αἰχματαί, πεζοὶ τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι.

111.

Γῶνδε ποτὲ στέρνοισι ταυνυλωχίνας οἶστούς
λοῖσεν Φοινίσσα θοῦρος Ἄρης ψακάδι,
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
ἔμψυχ' ἀψύχων ἄδε κέκευθε ζόνις.

Epiqr. 108. Anth. Pal. VII, 442.: Σιμωνίδου εἰς τοὺς ἐν Τεγείᾳ πεσόντας ἀρίστους Ἀθηναίους. — V. 1. μνασώμεθα Schneidewinus, vulgo μνησώμεθα. — V. 3. αἰχματαὶ Schneidewinus, vulgo αἰχμηταί.

Epiqr. 109. Affert Aristid. T. II. p. 209. et rursus p. 512. ed. Dindf. et Schol. T. III. p. 209.: Εἰς τὰς αὐθιμηρόν ταύτας νίκας Σιμωνίδης ἔμνησε, λέγω· ἐξ οὗ τ' κτλ. Praeterea Diodor. XI. 62. et Anthol. Pal. VII. 296. — V. 1. ἐξ οὗ τ', Anthol. et Diodor. ἐξ οὗ γ'. — V. 2. ἐφέπει, Diod. ἐπέχει. — V. 5. γαίῃ Μήδων, Diodor. Κύπρῳ Μήδους.

Epiqr. 110. Anthol. Pal. VII. 258.: Σιμωνίδου. — V. 3. αἰχματαὶ scripsi, legebatur αἰχμηταί.

Epiqr. 111. Anthol. Pal. VII. 443.: Τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου) εἰς τοὺς πεσόντας παρ' Εὐρυμέδοντα ποταμὸν Ἑλλήνας. — V. 4. ἔμψυχ' ἀψύχων scripsi, vulgo ἄψυχ' ἐμψύχων.

112. [167.]

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
 ἰέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
 τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοίας ἀλίῳ πάγῳ, ἐνθα καλεῖται
 ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
 5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἔμπροσθεν Σαλαμῖνος,
 [νηῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρην,]
 τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔγλαν
 χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἰέναι.
 ἄστοι δ' ἄμμι τόδε κτέρας ὀμφαλῶ ἄμφι πόλλης
 10 Νισαίων ἔπορον λαοδόκῳ ἀγορᾷ.

113. [168.]

Τοὺς δ' ἀπὸ Τυρρόνην ἀκροθίνια Φοῖβῳ ἄγοντας
 ἐν πέλαγος, μία ναῦς, εἷς τάφος ἐκτέρισεν.

114. [169.]

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ' ὄν ἐγὼ νῦν
 φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λατῶν ἐμβεβαῶς.

Epigr. 112. Boeckh. Corp. Inscr. I. 556. No. 1051.: Τὸ ἐπι-
 γραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων καὶ κειμένων ἐνταῦθα
 ἡρώων· ἀπολόμενον δὲ τῷ χρόνῳ Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[ισκεύασε].
 Σιμωνίδης. Respicere videtur huc Schol. Theocrit. XII. 27. —
 V. 3. Εὐβοίας ἀλίῳ Schneidewinus, πάγῳ Emperius, lapis ΕΤΡΟΙΑΚ
 *ΙΠΠΑΧΩ. Boeckh. Eὐβοία νανσικλύτῳ. — V. 6. adjecit Boeckh. —
 V. 8. ἵππομάχους ἰέναι. Conjectio ἰέναι ἵππομάχους. — V. 9. κτέρας
 scripsi, cod. γέρας. — V. 10. emendavit Schneidewinus, lapis ΝΕΙΤΕ
 ΟΝΕΚΤΟΡΟΝΑΜΟΔΟΚΩΝ ΓΛΟΡΩ.

Epigr. 113. Anthol. Pal. VII. 270.: Σιμωνίδου εἰς ναυηγούς
 τινὰς ἐν Τυρρόνην ναυαγήσαντας, et rursus aliter inscriptum: Σιμων-
 νίδου εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναυαγήσαντας, ubi v. 1. Τοὺςδε ποι' ἐκ
 Σπάρτας et v. 2. ἐν σκάφος legitur.

Epigr. 114. Anth. Pal. VII. 344.: Σιμωνίδου εἰς Λέοντά τινα,
 ὃν ἴφρουροι λίων μαρμάριος. Rectius Schneidewinus ad Leonidae
 tumulum retulit, cf. Herod. VII, 225.: Ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῇ ἐς-
 ὄδῳ, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λίων ἔστηκεν ἐπὶ Λεωνίδῃ. Vulgo adjiciuntur
 duo versus, qui apud Planudem rectius leguntur separati, tanquam
 epigrammata ἄδηλον, et VII, 350. Callimacho tribuuntur:

Ἄλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμόν οὖνομά τ' εἶχεν,
 οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

115. [170.]

Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
 Ἰππίου Ἀρχαδικῆν ἦδε κέκευθε κόνις·
 ἢ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων
 παίδων τ', οὐκ ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

116. [171.]

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἀφθιτον εἵνεκα Μουσίων
 ὕμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τῶ·
 ὃς Χαριτῶν πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' Ἐρώτων
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἕμερον ἠρόμοσατο·
 5 μόνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐκ ὄτι λείπων
 ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαριέντα μετ' ἠϊθίοισι Μεγιστέα
 καὶ τὸν Σμερδίεω Θοῤῃκα λείλοιπε πόθον·
 μολπῆς δ' οὐ λήθη μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
 10 βάρβιτον οὐδὲ θανῶν εἵνασεν εἰν Ἀΐδη.

117. [172.]

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
 κείσθαι θανοῦσαν ἀγλαὰν ἄκοιτιν
 Ξανθίππην, Περίανδρου ἀπέκχονον, ὃς ποθ' ὑπιπύργου
 σήμαινε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

118. [173.]

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὐτ' ἂν ἴδωμαι,
 οἰκτεῖρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

Epigr. 115. Thuc. VI, 59.: Ἰππόκλου τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννον
 Διαντίθῃ τῷ παιδὶ θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχιδικῆν Ἀθηναῖος ὢν
 Λαμψακηνοῦ ἔδωκεν (Ἰππίας) αἰσθανόμενος αὐτοὺς μίγα παρὰ βρασιεῖ
 Δαρείῳ δύνασθαι· καὶ αὐτῆς σῆμα ἐν Λαμψάκῃ ἐστὶν ἐπιγράμμα· ἔχον
 τὸδε· Ἄνδρὸς κτλ. Simonidis esse docet Aristotel. Rhetor. I, 9.
 qui v. 3. affert.

Epigr. 116. Anth. Pal. VII, 25.: Σιμωνίδου εἰς Ἀνακρέι-
 οντα τὸν Τῆϊον. — V. 1. Μουσίων Jacobsius, vulgo Μουσῶν. —
 V. 2. ὕμνοπόλον, cod. Pal. ὕμνοπόλων. — V. 9. λήθη vulgo, λήθει
 cod. Pal. et Plan. Suid. v. Μολπῆ exhibit λήγεν. ib. ἐκείνο, cod.
 Pal. ἐκείνον. Schneidewinus τὸ κλεινόν conjecit.

Epigr. 117. Anth. Pal. XIII, 26. Σιμωνίδου. — V. 4. τέρμ',
 Salmasius ἔρμ' conjecit.

Epigr. 118. Anth. Pal. VII, 511.: Σιμωνίδου εἰς Μεγακλία.
 Elegiae particulam esse censet Schneidewinus.

119. [174.]

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

120. [175.]

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμπλακες οὐδὲ Χίον ἔκευ ἐς ἀμφιρῦτην.

121. [176.]

Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀεναίου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηϊκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεινόν
Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

122. [177.]

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἦδε ποθεῖ.

123. [178.]

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

124. [179.]

Ἐνθάδε Πυθῶνακτα κασιγνητόν τε κέκευθε
γαῖ', ἐρατῆς ἠβῆς πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·

Epiqr. 119. Anth. Pal. VII, 509.: Σιμωνίδου εἰς Θεόγνιν τὸν Σινωπία. — V. 1. Σινωπέος cod., vulgo Σινωπέως.

Epiqr. 120. Anth. Pal. VII, 510.: Σιμωνίδου εἰς Κλεισθέην ναυηγὸν Χίον. — V. 1. σῶμα Plan., σῆμα cod. Pal. — V. 2. μοῖρ', Plan. κήρ. — V. 4. οὐδὲ Χίον ἔκευ scripsi, vulgo οὐδ' ἔκευ Χίον. ib. ἐς Plan., cod. Pal. ἐπ'.

Epiqr. 121. Anth. Pal. VII, 514.: Σιμωνίδου· εἰς Κλεόδημον ὑπὸ Θρηϊκῶν ἀναφρεθίοντα καὶ Κλείνον Διφίλου υἱόν. — V. 3. κλεινόν Reiskius, cod. κλεινόν.

Epiqr. 122. Anth. Pal. VII, 302.: Σιμωνίδου εἰς Νικόδικον. — V. 1. αὐτοῦ cod., αὐτοῦ Plan. — V. 2. ποθεῖ Schneidewinus, cod. Pal. πολλή et πόλις.

Epiqr. 123. Anth. Pal. VII, 105. Σιμωνίδου.

Epiqr. 124. Anth. Pal. VII, 300.: Σιμωνίδου εἰς Πυθῶνακτα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. — V. 1. κασιγνητόν τε cod. Pal. in marg., κασιγνητήν τε cod. et Plan.

μνήμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

125. [180.]

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρός
χερνήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός·
οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφικτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

126. [181.]

Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

127. [182.]

Κρῆς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κείμει,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθών, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

128. [183.]

Οὗτος ὁ τοῦ Κείου Σιμωνίδεω ἰστί σωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

129. [184.]

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξέν', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιντο βίου.

V. 3. Μεγάριστος Grotius, cod. μέγ' ἄριστος, Plan. μέγ' ἄριστον. —
V. 4. χαριζόμενος Pal. cod. supra, χαριζόμενον in textu.

Epiqr. 125. Anth. Pal. VII, 507.: Εἰς Γόργιππον ἐπιτύμβιον
Σιμωνίδου. Planudes Alexandro tribuit.

Epiqr. 126. Anth. Pal. VII, 177.: Σιμωνίδου.

Epiqr. 127. Cod. Pal. ap. Jacobs. Not. Crit. Anth. Pal. VII,
254.: Εἰς Βρόταχον Σιμωνίδου. — V. 2. ἐμπορίαν Schneidewinus,
cod. ἐμπορίην.

Epiqr. 128. Anth. Pal. VII, 77.: Εἰς Σιμωνίδην· Σιμωνί-
δου. Legitur etiam ap. Schol. Aristid. p. 201. Fr. et Tzetz. Chil.
I. 24. Cf. Aristidis locus Panath.: Καίτοι τοῦτό ἐστιν ἐγγυτέρω
θρήνου τινός ἢ μίμψεως καὶ τιμῶντος μᾶλλον ἢ κακίζοντος, ὥσπερ οὓς
Σιμωνίδης εἰώθει τιμᾶν ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν nihil fere illustrat. —
V. 1. Κείου Anthol., ceteri Κείου. — V. 2. ζῶντι παρέσχε, cod. Pal.
ζῶντι' ἀπέδωκε. Ceterum cf. Liban. IV. p. 1101. ed. Reisk.

Epiqr. 129. Anth. Pal. VII, 77. et 516.

130. [185.]

Ἦ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὅστέα τῶδ' ἐνὶ τύμβῳ
 ἴσκω ἔτι τρομέειν Θήρας, ἀγρώστι Λυκάς·
 τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πάλιον ἅ τ' ἀρίδαλος
 Ὅσσα, Κιθαιρῶνός τ' ολονόμοι σκοπιαί.

131. [186.]

Πολλὰ πῶν καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπῶν
 ἀνθρώπους κείμει Τιμοκρέων Ῥόδιος.

B. ἈΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

132. [187.]

Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φῶς γένεθ', ἦνικ' Ἀριστο-
 γείτων Ἰππαρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος.

133. [188.]

Ἐθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
 παῖδες Ἀθηναίων ἐργασίην ἐν πολέμῳ
 δεσμῶ ἐν ἀχλύοντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·
 τῶν ἵππουσ' δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν.

Epigr. 130. Pollux V, 47.: Ἐνδοξον Λυκάδα τὴν Θεσσαλίαν Σι-
 μωνίδης ἐποίησε, γράψας τοῦτ' ἐπιγράμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ τῆς κυνός·
 Ἦ σεῦ κτλ. — V. 1. ἦ σεῦ Stephanus, vulgo ἦσ' αὐ. ib. λεύκ' ὅστέα τῶδ'
 Stephanus, vulgo λευοσιεάτω. — V. 2. ἀγρώστι Schneiderus, libri
 ἄγρωσσα. — V. 3. Πάλιον Schneidewinus, vulgo Πήλιον.

Epigr. 131. Athen. X, p. 415, F.: Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ποιητῆς
 καὶ ἀθλητῆς πένταθλος ἐπέφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ
 ἐπιγράμμα δηλοῖ· Πολλὰ κτλ. Legitur etiam Anthol. Pal. VII, 348.

B. Ἀναθηματικά. Epigr. 132. Hephaestio p. 26.: Πᾶν μί-
 τρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν, ὅθεν ἐπιληπτά ἐσσι τὰ τοιαῦτα Σιμων-
 νίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων. Ἦ κτλ. Cf. Eustath. p. 975, 3.

Epigr. 133. Herod. V, 77.: Τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθενσαν
 ποιησάμενοι τῆριππον χάλκειον· τὸ δὲ ἀριστιερῆς χειρὸς ἔσθησεν πρῶτον ἐς-
 ιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει· ἐπιγράπται δὲ οἱ τῶδε·
 Ἐθνεα κτλ. Simonidis esse docet Aristid. T. II, p. 512.: Ἐθνεα —
 Ἀθηναίων οἶμαι λέγει τὸ ἐπιγράμμα Σιμωνίδου καὶ πολλὰ ἕτερα νῆ Δί',
 ἀλλὰ ταῦτα Ἄττικὰ καὶ θερμοτέρα. Afferit etiam Diodor. Excerpt. Va-
 tic. I. 7. 16. et Anth. Pal. VI, 343. ubi inscribitur ἄδηλον. Ἡρο-
 δότου. Cf. Pausan. I. 28. 2. Himer. Or. II. 12. — V. 2. ἐν πολέ-
 μῳ, Diod. ἐν πολέμῳ, Anthol. et multi Herod. codd. ἐκ πολέμου. —
 V. 3. ἀχλύοντι, Anth. cod. ἀχρυνθίντι. ib. ἔσβεσαν, Anth. ἔσβισαν. —
 V. 4. τῶν, Diod. ὧν. ib. ἀνέθεν Schneiderus, vulgo ἔθεσαν, cod.
 opt. Herod. ἀνέθισαν.

134. [189.]

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

135. [190.]

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

136. [191.]

Μναῖμά τ' ἀλεξάνδρου πολέμου καὶ μάρτυρα νίκας
Δεῖφοι με σταῖσαν Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοίβῳ πτολίπορθον ἀπώσαμενοι στίχα Μήδων
καὶ χαλκοστέφανον ῥυσάμενοι τέμενος.

137. [192.]

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίᾳ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

Epigr. 134. Anthol. Planud. 232: Σιμωνίδου.

Epigr. 135. Plut. de Herod. malign. c. 39.: Διοδώρου τινὸς τῶν Κορινθίων τριηραρχῶν ἐν ἱερῷ Ἀητοῦς ἀναθήμασι κεκείμενοι καὶ τοῦτο ἐπιγέγραπται· Ταῦτ' κτλ. Anthol. Pal. VI. 215.: Σιμωνίδου· ἀνάθημα τῇ Ἀητοῦ παρὰ ναντῶν. — V. 2. ἀνέθεν Blomfieldius, vulgo ἀνέθεντο. ib. ναυμαχίας, Plut. ναυμαχίης.

Epigr. 136. Dioid. Sic. XI, 114.: Οἱ Δεῖφοι τῆς τῶν θεῶν ἐπιφανείας ἀθάνατον ἰπόμνημα καταλιπεῖν τοῖς μεταγενεστέροις βουλόμενοι τρόπαιον ἔστησαν παρὰ τὸ τῆς Προναίας κτλ. Cf. Arsen. Viol. p. 97. Simonidi tribuit Schneidewinus.

Epigr. 137. Plut. de Herodot. malign. c. 34.: Ἐἴτα πιστεύειν ἄξιον τοῦτω γράφοντι περὶ ἀνδρός ἢ πόλεως μᾶς, ὃς ἐνὶ ἤματι τὸ νίκημα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τρόπαιον καθαιρεῖ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, ὡς ἔθεντο παρὰ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Προσηῶα κόμπων ἀποφαίνει καὶ ἀλαζονίαν; ἔχει δὲ οὕτω τὸ ἐπίγραμμα· Παντοδαπῶν κτλ. Idem assertit vit. Themistocl. c. 9. ubi v. 1. Ἀσίης et v. 3. ναυμαχίη legitur. Simonidi vindicavit Schneidewinus.

138. [193.]

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμίνα
 Ἑλληνας Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει·
 πέντε δὲ νῆας ἔλεν δῆτων, ἕκτην δ' ὑπὸ χειρῶν
 ῥύσατο βαρβαρικῶν Δωριδ' ἀλισκομένην.

139. [194.]

Αἰδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητῶν
 ἔστασαν εὐχόμεναι Κύπριδι δαιμονία·
 οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτα
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

140. [195.]

Ἑλλάδος εἰρουχόρου σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
 δουλοσύνης στυγεραῖς ῥυσάμενοι πόλιας.

Epigr. 138. Plut. de Herod. malign. c. 36.: Τὸ Δημόκριτος κατόρθωμα καὶ τὴν ὀριστείαν, ἣν ἐπιγεφύμμησι Σιμωνίδης ἐδήλωσε· Δημόκριτος κτλ.

V. 3. χειρῶν Reiskius, vulgo χῆρα, Turneb. χειρῶν. — V. 4. βαρβαρικῶν Reiskius, vulgo βαρβαρικόν, Turneb. βαρβαρικῆς.

Epigr. 139. Athen. XIII, p. 573, C.: Νόμιμόν ἐστὼ ἀρχαῖον ἐν Κορινθῷ, ὅταν ἡ πόλις εὐχεται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκεσίαν τὰς ἱταίρας ὡς πλείστας καὶ ταύτας προσεῖχασθαι τῇ θεῇ καὶ ὑστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρῆναι. Καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἤγειν ὁ Πέρσης, αἱ Κορινθῆναι ἱταίραι ἠΐσαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱεροῦσαι ναόν· διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀγαθόντων τῶν Κορινθίων πλῆθυσεν τῇ θεῇ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἱταίρας ἰδίᾳ γραψάπτων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκεσίαν καὶ ὑστερον παρούσας συνέθετο τὸδε τὸ ἐπιγράμμα· Αἰδ' κτλ. Afferunt etiam Plut. de Herod. malign. c. 39. et Schol. Pind. Ol. XIII, 32. — V. 1. εὐθυμάχων Athen.; ἰσθυμάχων Plut.; ἀγγεμάχων Schol. — V. 2. ἔστασαν εὐχόμεναι Plut., ἔσταθεν εὐχόμεναι Schol., ἔσταθεν εὐχέσθαι Athen. ib. δαιμονία, Plut. δαιμόνια. — V. 3. ἐμήσατο Athen., ἐμήδατο Plut., ἐβούλετο Schol. ib. δια, Schol. δια θεοῖσιν. — V. 4. Μήδοις, Athen. Πέρσαις.

Epigr. 140. Diod. Sic. XI, 33.: Οἱ Ἕλληες ἐν τῶν λαφύρων δεκάτην βεβηλωμένοι κατεσκεύασαν χρυσῶν τρίποδα καὶ ἀνέθηκαν εἰς Ἀλεφόνος ἐπιγράφαντες ἄλλοιον τόδε· Ἑλλάδος κτλ. Simonidi tribut Schneidewinus.

141. [196.]

Φαμί Γέλων', 'Ιέρωνα, Πολύζαλον, Θρασύβουλον,
 παῖδας Δεινομένους, τὸν τρίποδ' ἀνθήμεναι,
 βάρβαρα νικάσαντας ἔθνη· πολλὰν δὲ παρασχέειν
 σύμμαχον Ἑλλάσων χεῖρ' ἐς ἑλευθερίαν.

142. [197.]

Plutarch. vit. Themistocl. c. 1.: "Ὅτι τοῦ Λυκομεδῶν γένους μετεῖχε δῆλός ἐστι· τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ ἦν Λυκομεδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων αὐτὸν ἐπεσκείασε καὶ γραφαῖς ἐκόσμησεν, ὡς Σιμωνίδης ἱστορῆκεν.

143. [198.]

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ᾤλεσε Μήδων
 Πανσανίας, Φοῖβω μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

Epigr. 141. Schol. Pind. Pyth. I. 155.: Φασὶ δὲ τὸν Γέλωνα τοὺς ἀδελφοὺς φιλοφρονοῦμενον ἀναθεῖναι τῷ θεῷ χρυσοῦς τρίποδας, ἐπιγράψαντα ταῦτα· Φημί κτ. Simonidis epigramma esse ostendit Anthol. Pal. VI, 214.: Ἀνάθημα Σιμωνίδου. ἡβι omisēi sunt v. 3. et 4., quorum loco hi leguntur:

Ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πενήκοντα ταλάντων
 Δαρετίου χρυσοῦ, τὰς δεκάτας δεκάταν.

Cf. Suidas v. Δαρετίου. ubi legitur: τὸν τρίποδα δ' ἀνθήμεναι Ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πενήκοντα ταλάντων Δαρετίου χρυσοῦ τὰς δεκάτας. quos versus recte rejecit Schneidewinus. Boeckhius vero conjecit ἕξ ἑκατὸν λιτρῶν et Δαρμαρετίου χρυσοῦ. — V. 1. φαμί et Πολύζαλον, v. 3. νικάσαντας et πολλὰν, v. 4. ἑλευθερίαν Schneidewinus, vulgo φημί, Πολύζηλον, νικήσαντας, πολλήν, ἑλευθερίην.

Fr. 142. Recte ad Epigrammata retulisse videtur Schneidewinus.

Epigr. 143. Thuc. I, 134.: Ὁ Πανσανίας ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀποθνήσκον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἑλεγίον τόδε· Ἑλλάνων κτ. Simonidis esse epigramma ostendit Pausanias III, 8. 1.: "Οὐ γὰρ μὴ τῇ Κυνίσκᾳ τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησεν ὅστις δὴ καὶ ἔτι πρότερον Πανσανίᾳ τὸ ἐπὶ τῷ τρίποδι Σιμωνίδης τῷ ἀνατεθέντι ἐς Δελφοῦς, ἄλλο δὴ γε παρὰ ἀνδρὸς ποιητοῦ Λακεδαιμονίων τοῖς βασιλεῦσιν οὐδὲν ἔστιν ἐς μνήμην. Legitur etiam ap. Demosth. in Neacr. T. V. p. 571. ed. Bekk. Plutarch. de Herod. mal. c. 42. Anthol. Pal. VI, 197., ubi ᾤλεσα et ἀνέθημα est, Suid. v. Πανσανίας. Cf. etiam Nepot. vit. Paus. c. 1. Simonidi vindicat Schneidewinus etiam aliud epigramma ap. Athen. XII. p. 536, B.:

144. [199.]

Τόνδε ποθ' Ἑλληνες νίκης κράτει, ἔργῳ Ἄρῃος,
 εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
 Πέρσας ἐξέλασαντες ἑλευθέρα Ἑλλάδι κοινόν
 ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἑλευθερίου.

145. [200.]

Τόξα τάδε πολέμοιο πεπαιγμένα δακρυόεντος
 νηῶ Ἀθηναίης κῆται ὑπορόφια,
 πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῖ φωτῶν
 Περσῶν ἵππομάχων αἵματι λουσάμενα.

146. [201.]

Οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρόν
 ἦσο, Πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
 ἦδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτὰ τε τέτρυσαι
 πυκνὰ κραδαινομένα δαίῳ ἐν πολέμῳ.

147. [202.]

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδῃ, ἦραο ταύρους
 καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·

Μνῆμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Πανασίας, ἀρχῶν Ἑλλάδος εὐφρογούρου,
 πόπτου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱός
 Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλῆος γενεᾶς.

Epigr. 144. Plut. de Herod. malign. c. 42.: Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι τῷ βωμῷ τὸ ἐπιγρᾶμμα τοῦτο γράφοντες ἐνεχάραξαν· Τόνδε κτλ. Idem legitur in vit. Aristid. c. 19. ubi omissus est v. 2. et in Anthol. Pal. VI. 50.: Εἰς ναὸν ἀνατεθέντα τῷ Διὶ Σιμωνίδου. Cf. Pausan. IX, 2. 4. — V. 1. νίκης, aliquot Plut. libri νίκη. Anthol. φάσμα χιρὸς, ἔργῳ Ἄρῃος. — V. 3. ἑλευθέρα — κοινόν, Anthol. ἑλευθέρον — κόσμον.

Epigr. 145. Anthol. Pal. VI, 2.: Σιμωνίδου ἐπὶ τόξοις ἀνατεθῆσιν ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ. — V. 2. Ἀθηναίης cod. supra, vulgo Ἀθηναίῳ. ib. ὑπορόφια cod. Pal., vulgo ὑπαρόφια.

Epigr. 146. Anthol. Pal. VI, 52.: Ἀνάθημα τῷ Διὶ παρὰ στρατιώτου Σιμωνίδου. — V. 1. Affert Suidas v. ἦσο, v. Μιλίας, v. Ταναή. — V. 3. αὐτὰ Schneidewinus, vulgo αὐτή. Affert hunc versum Suidas v. τιτύσθαι.

Epigr. 147. Anthol. Pal. VI, 213.: Ἀνάθημα Σιμωνίδου. Respicit Tzetz. Chil. IV. 487. — V. 1. Σιμωνίδη Plan., Σιμωνίδης cod. Pal.

τοσσάκι δ' ἡμερόεντα διδαζάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

148. [203.]

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίσις, ὄτ' ἐνίκα
Ἀντιοχίς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
Ξεινοφίλου δὲ τόθ' υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶ·
5 ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κῦδος
ὄγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

149. [204.]

Μνήμη δ' οὐτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὄγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

150. [205.]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν ὄραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις·
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν αἰοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
5 οἱ τὸνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίον ἀέθλων
ᾤθησαν· Κικυννεὺς δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἀνδρας.

Epigr. 148. Max. Plan. Walz. V, 543. : Ὁ Σιμωνίδης πάσης ἐπιστήμων ποιητικῆς καὶ μουσικῆς ἤπῃρχεν, ὡς ἐκ νεότητος ἄχρι γήραος ἐν τοῖς ἀγῶσι νικᾷ· ὡς καὶ τὸ ἐπιγράμμα δηλοῖ· Ἦρχεν κτλ. et Tzetz. in Museo Rhenoan. 1835. p. 22. V. 5. et 6. Plutarch. an seni sit resp. ger. c. 3. affert. Respicit Val. Max. VIII. 7. — V. 1. Ἀδείμαντος μὲν Tzetz, μὲν Ἀδείμαντος Plan. — V. 3. Cf. Plut. vit. Alcib. c. 1. δι τόθ' scripsi, vulgo δι τις. — V. 5. διδασκαλίᾳ, Plut. διδασκαλίῃ.

Epigr. 149. Aristid. II, p. 510. Dindf. : Ἐτόλμησε Σιμωνίδης εἰπεῖν· Μνήμην — ἰσοφαρίζειν· τοῦτ' ἄρα οὐχ ἕτερος δῆπου περὶ τοῦ Σιμωνίδου λέγει, ἀλλ' αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν πεποίηκεν· ἵνα δὲ μὴ δόξη νέος ὢν εἶναι καὶ ἀφαιζόμενος λέγειν, ταῦτα προσέτιθησαν· Ὀγδωκονταέτει κτλ. Elegiae fragmentum Schneidewinus esse censet. — V. 1. μνήμη codd., vulgo μνήμην.

Epigr. 150. Anthol. Pal. XIII, 28. : Βακχυλίδου ἢ Σιμωνίδου. Simonidi tribuere videtur Steph. Byz. s. v. Ἀκαμάντων· ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντίς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης. nisi alium forte locum respexit. — V. 1. διῆ Brunckius, cod. δι. — V. 2. ἀνωλόλυξαν Brunckius, cod. ἀνώλουξαν. — V. 6. ᾤθησαν· Κικυννεὺς scripsi, cod. ᾤθησαν· κείνους.

εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστων
 Ἀργεῖος ἠδὺ πνεῦμα χέων καθαρῶς ἐν αὐλοῖς·
 τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρην Ἴππόνικος,
 10 Στρούθωνος υἱός, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεῖς,
 αἷ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
 ἕκατι Μοισᾶν θῆκαν, ἰοστεφάνων θεάων.

151. [206.]

Γνωθι Θεόγνητον προσιδῶν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
 παῖδα, παλαισμοσίνας δεξιὸν ἀνίοχον,
 κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφᾶς,
 ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἰοστεφάνωσα πόλιν.

152. [207.]

Στρούθου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
 Ἐρμῇ, καλλικόμοις οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
 οὐδ' Ἀκαδημειαν πολυγηθεά, τῆς ἐν ἀγοστῷ
 σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

153. [208.]

Πατρίδα κυδαίνων ἱερὰν πόλιν Ὀλπις Ἀθάνας,
 τέκνον μελαινης γῆς, χαρίεντας αὐλοῦς
 τοῖςδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτῃ,
 καλοῦ δαμασθεῖς ἱμέρω Βρύσσωνος.

V. 7. Δωρίοις, fortasse Δωριεὺς legendum. — V. 11. et 12. pro subdititiis habet Schneidewinus.

Epigr. 151. Anthol. Plan. 2.: Σιμωνίδου. V. 1. Θεόγνητον Schneidew. ex Paus. VI, 9, 1.: Θεογνήτῳ δὲ Λιγυήτῃ πάλης μὲν στίφανον λαβῶν ὑπῆρξεν ἐν παισὶν· τὸν δὲ ἀνδριάντα οἱ Πτόλιχος ἰποίησεν Λιγυήτης. Cf. Pind. Pyth. VIII. 35. cod. Θεόκριτον.

Epigr. 152. Anthol. Pal. T. III, p. 156. : Ἀνάθημα τῷ Ἐρμῇ παρὰ Λεωκράτους· Σιμωνίδου. Sic recte cod.; idem epigramma legitur etiam VI, 144, ubi cum Anacreontis carmen praecessisset, inseribitur τοῦ αὐτοῦ. — V. 1. Στρούθου Schneidewinus, cod. Στοῖθου et Στρούθου. — V. 3. Ἀκαδημειαν cod. Pal., Ἀκαδημίαν Suidas v. ἀγοστῷ. — V. 4. εὐεργεσίην cod. Pal. priore loco, altero εὐεργεσίαν.

Epigr. 153. Anthol. Pal. XIII, 20. Σιμωνίδου. — V. 1. Ὀλπις scripsi, cod. ωπις, Schneidewinus Ὀλπις. ib. ἱερὰν — Ἀθάνας Schneidewinus, cod. ἱρήν — Ἀθανάς.

154. [209.]

Ἀργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
 νίκαις ἰππόβοτον πατρίδ' ἔπενκλεισας·
 Ὀλυμπία δ' ἰς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
 δῶμα δ' ἐν Ἴσθμῳ, πεντεκαίδεκα Νεμέα·
 5 τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρὲς ἔστ' ἀριθμῆσαι.

155. [210.]

Πατρὶς μὲν Κόρυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
 υἱὸς καὶ νικῶ πῦξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

156. [211.]

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Λιοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
 ἄλμα, ποδωκίην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

157. [212.]

Εἰπὸν τίς, τίνος ἔσσι, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικᾷς;
 Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πῦξ, Ῥόδιος.

158. [213.]

Ἀνθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορινθίος ὅσπερ ἐνίκα
 ἐν Δελφοῖς ποτε Νικολάδας,
 καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβει πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
 ἐξῆς, ἀμφιφορεῖς ἐλαίου·
 5 Ἴσθμῳ δ' ἐν ζαθίᾳ τρεῖς ἐπισχερῶ οἶδεν ἐλόντα
 ἀκτὰ Ποντομέδοντος ἄθλα·

Erigr. 154. Anthol. Pal. XIII, 14. Σιμωνίδου. — V. 1. Δάνδης, cod. Δάνδης. — V. 3. Ὀλυμπία Schaeferus, cod. Ὀλύμπια. — V. 4. Ἴσθμῳ scripsi, cod. Ἴσθμοί, vulgo Ἴσθμοῖ. ib. πεντεκαίδεκα Νεμέα Schaeferus, cod. πεντεκαίδεκα ἐν νεμαία.

Erigr. 155. Paus. VI, 9, 3.: Παρὰ τοῦ Γίλωνος τὸ ἄγμα ἀνάκειται Φίλων, τέχνη τοῦ Αἰγωνίου Γλαυαίου· τούτῳ τῷ Φίλωνι Σιμωνίδης ὁ Δεωπρεποῦς ἐλεγείον δεξιάτατον ἐποίησε· Πατρὶς κτλ. — V. 2. νικῶ Sylburgius, vulgo νίκη.

Erigr. 156. Anthol. Plan. 3. Σιμωνίδου.

Erigr. 157. Anthol. Plan. 23. Σιμωνίδου. — V. 1. νικᾷς Ursinus, vulgo νίκης. — V. 2. Κασμύλος Jacobsius, cod. Κάσμυλος.

Erigr. 158. Anthol. Pal. XIII, 19. Σιμωνίδου. — V. 4. ἐξῆς Salmasius, cod. ἐξήκοντα. — V. 5. ζαθία cod. Pal., vulgo ζαθία. —

καὶ Νεμέα τρὶς ἐνίκασεν καὶ τετράκις ἄλλα
 Πελλάνα, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
 καὶ Τεγέα καὶ ἐν Αἰγίνα κρατερῶ τ' Ἐπιδαύρῳ,
 10 καὶ Θήβα Μεγάρων τε δάμῳ·
 ἐν δὲ Φλιοῦντι σταδίῳ τά τε πέντε κρατήσας
 ἠΰφραναν μεγάλην Κόρινθον.

159. [214.]

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτὶ Πίσῃ
 ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεισεν.

160. [215.]

Ἄρτεμιδος τόδ' ἄγαλμα· διηκόσσαι γὰρ ὁ μισθός
 δραχμαὶ τὰὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος·
 ἀσκητός δ' ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
 ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

161. [216.]

Κρῆς Ἄλκων Διδυμεῖ Φοίβῳ στέγος Ἴσθμῖ ἐλὼν πύξ.

162. [217.]

Ἐρμῆν τόνδ' ἀνέθη Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί,
 ἐν προθύροις.

163. [218.]

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
 υἱὸς περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

V. 7. ἐνίκασεν Schneidewinus, vulgo ἐνίκασεν. — V. 9. Τεγέα Brunckius, cod. Νεμέα.

Epigr. 159. Anthol. Plan. 24. Σιμωνίδου. — V. 1. ποτὶ Schneidewinus, vulgo ποτῶ.

Epigr. 160. Diogen. Laert. IV, 6, 21.: Γεγόνασι καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρκεσίλαοι, — ἕτερος ἀγαματοποιός, εἰς ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοῦτ' Ἄρτεμιδος κτλ. — V. 2. ἐπίσημα τράγος Heynius, vulgo ἐπίσημ' Ἄρατος.

Epigr. 161. Codex Pal. apud Huschk. Anal. Crit. p. 198. Σιμωνίδου. Διδυμεῖ Schneidewinus, cod. δι...

Epigr. 162. Trypho in Boisson. Anecd. T. III. p. 274.: Ἔνοι καὶ ἐν συλλαβαῖς ὑπερβατὰ πεποιήκασιν, ὡς καὶ Σιμωνίδης ἐν ἐπιγράμμασι· Ἐρ. τ. ἀνέθηκε Δημ. ὄρθια δ' οὐκ ἐν προθύροις, ἀπὸ τοῦ οὐκ ὄρθια δὲ Correxit Schneidewinus.

Epigr. 163. Pausan. X, 27.: Κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς καὶ ἐλεγείον ἐστι τοῦ Σιμωνίδου· Γράψε κτλ. Idem exstat Anth. Pal. IX. 700. et Plut. de orac. def. c. 47. Schol. Plat. Gorg. p. 338. ed. Bekk. Respicit Phot. p. 80. 10. Arsen. Viol. 291. et Hesych. v. Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος. — V. 2. περθομένην Plutarch., περθομένην reliqui.

164. [219.]

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν·
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν Διονύσιος.

165. [221.]

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἐνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προσφέρει.

166. [223.]

Πρόσθε μὲν ἀμφ' ἄμοισιν ἔχων τραχείαν ἄσιλλαν
ἰχθυῶς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

167. [224.]

Φοῖβος ἐσαγεῖται τοῖς Τυνδαρίδαισιν αἰοιδάς,
τᾶν ἄμετροι τέττιγες ἐπεστέφαντο χορωνῶ.

168. [225.]

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι δίχα σφίσιν.

Epigr. 164. Anthol. Pal. IX, 758.: *Εἰς θύρας· Σιμωνίδου.* — V. 1. *Κίμων*, fortasse scribendum *Μίμων*. Simonidi tribuit Brunckius epigramma ap. Planud. 84.:

*Οὐκ ἀδαῆς ἔγραψε Κίμων τάδε· παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος, ὃν οὐδ' ἦρωος Λαϊδαλος ἐξέφυγεν.*

Epigr. 165. Anthol. Pal. IX, 757. Simonidi tribuit Planudes. Simonidi vindicat Brunckius aliud epigramma Anth. XIII. 17.:

*Ἰφίων τόδ' ἔγραψεν ἱὴ χερσὶ, τὸν πόκα ὕδαρ
θρέψε Πειράνας ἄπο.*

Epigr. 166. Aristot. Rhet. I, 7.: *Τὸ ἐπίγραμμα τῷ Ὀλυμπιονίκῃ· Πρόσθε κτλ.* Et v. 1. *ibid.* legitur I, 9. Simonidis esse epigramma ostendit Eustath. p. 1761. 24.: *Ὁ δὲ τὸν σάνναν τοῦτον παρασημηγμένους Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς καὶ ἄλλας ἐπιτίθειαι καινοφάνους λέξεις, οἷον ἄσιλλαν, σκευὸς τε ἰχθυηρόν, οὐ χρῆσις παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν τῷ Πρόσθε κτλ.*

Epigr. 167. Athen. XV, 680, D.: *Ἀπίων ἐν τῷ περὶ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον ἀπὸ τοῦ τοῦς χορευτᾶς ἐν τοῖς θιάτροις αὐτῷ χρῆσθαι αὐτούς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου Ἐπιγράμμασιν ἰδὲν ἔστιν οὕτω καλούμενον· Φοῖβος κτλ.* — V. 1. *ἐσαγεῖται*, Stephanus *ἐσάγηται*. *ib.* τοῖς addidi. *ib.* *Τυνδαρίδαισιν αἰοιδάς, τᾶν Schneidewinus, vulgo Τυνδαρίθρην αἰοίδησαν.* — V. 2. *ἐπεστέφαντο codd., ἐμψέφαντο Stephan.*

Epigr. 168. Herod. *περὶ μόν.* *λίξ.* p. 45. 2.: *Καὶ πληθυντικῶς Σιμωνίδης ἦν ἐπὶ πρώτου προσώπου, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν· ἦν—σφίσιν, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἦμεν ἦν. δίχα σφίσιν corruptum expedire nequeo.*

169. [226.]

Schol. Pind. Nem. VII. 1.: Ἀριστόδημος δὲ ὁ Ἀριστάρχου μαθητῆς βέλτιον οὕτω φησίν· ὅπερ ποτε τῷ Θεαρίωνι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν προήκοντι εὐξαμένῳ τῇ Θεῶ Σωγένη τεκνωθῆναι καὶ τὴν τοῦ παιδὸς αὐτοῦ γέννησιν οἶον Εἰλειθυίας εἶναι χάριν. Διὰ τὴν ιδιότητα γοῦν τῆς γενέσεως τοῦ ἀθλητοῦ πρὸς τὴν θεὸν ταύτην ἐπήρσειε τὸν λόγον, ἐπιστοῦτο δὲ τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος Σιμωνίδου.

170. [227.]

Τῇ ῥά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὄξυς ἀπὸ Θορήκης δονόμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀγλαίων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐθάφθη
ζώῃ, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
5 ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεῖτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

171. [228.]

Οὐδὰ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἔων ἐξίκετο δεῦρο.

172. [229.]

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε·
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

173. [230.]

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθύς

Epiqr. 170. Athen. III, 35, C.: Καλλιστρατος ἐν ἑβδόμῳ συμμέκτων φησίν, ὡς ἐστιώμενος παρὰ τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητῆς κραταιοῦ καύματος ἄφρ καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μιγοόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὐ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπιγράμμα· Τῇ ῥά ποτ' κτλ. — V. 1. τῇ Casaubonus, libri τῆν. — V. 2. ὄξυς Valckenarius, libri ὄξυς. — V. 3. ἐθάφθη Porsonus, vulgo ἐκάμφθη. — V. 5. ἔοικεν, duo libri ἔοικες.

Epiqr. 171. Athen. XIV, 656, C.: Περὶ λαγῶν Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου, ὡς δειπνῶν παρὰ τῷ Ἴερωσι ὁ Σιμωνίδης οὐ παρατεθέντος αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωῦ, ἀλλ' ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἴερωτος, ἀπεσχεδίασεν· Οὐδὲ κτλ. unde assert Eustath. Od. p. 1821. 36. Cf. II, ο, 33.

Epiqr. 172. Anthol. Pal. XIII, 30. Σιμωνίδου. — V. 1. et 2. καλλισφύρου vulgo, sed cod. Pal. καλλισφρον.

Epiqr. 173. Athen. X, 456, C.: Γριφώδη ἐστὶ καὶ Σιμωνίδη ταῦτα πεποιμένα, ὡς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Σιμων-

πλησίον ἠρείσαντο καρῆατα· παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφαροῖσι, Διονύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τεθνηῖσθαι θεράποντα.

174. [231.]

Φημί τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δαῖπνον Ἐπειῶ.

Ἴδον· Μιξ. κτλ. φασὶ δὲ οἱ μὲν ἐπὶ τιος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ τράγον καὶ δελφίνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον. Οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον γαλιθριον δελφίνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρήσθαι, καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τὸν Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δὲ φασιν, ἐν Ἴουλλιδι τὸν τῷ Διονύσῳ θυόμενον βουῖν ὑπὸ τιος τῶν νεανίσκων παλεῖσθαι πελέκει· πλησίον δὲ τῆς ἐορτῆς οὗσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην εἶναι νέον οὕτω βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκῆα κοιμούμενον αὐτόν· ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχρίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἀσπὸν καὶ τὸν καρμῖνον εἰσῆ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προσηρημένον πρόβλημα· τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἀσπὸν εἶναι· σχήτιον δὲ ἰχθῦν τὸν καρμῖνον· νυκτός δὲ παῖδα τὸν ὕπνον· βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέλεκυν.

Epigr. 174. Athen. X. p. 456.: Πεποιήκει δὲ καὶ ἕτερον ὁ Σιμωνίδης ἐπιγράμμα, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν· Φημί κτλ. Ἀγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ διατρέβοντα αὐτὸν διδάσκειν τοὺς χορούς· εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλλωνος ἱερῷ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης· ὑδρεύεσθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ Σιμωνίδην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη· ἀνακομιζόντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησι· ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναι φασὶ τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὄρισμένην ὥραν παρέχειν τῷ ὄνῳ χοίρικα κριθῶν. Τούτου οὖν κἄν τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ εἶναι τὸν μῆν οὐ φέροντα τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄρειν· Πανοπηιάδην (II. ψ, 665.) δὲ τὸν ὄνον· μέγα δαῖπνον τὴν χοίρικα τῶν κριθῶν. Cf. Eustath. p. 1323. 60. Afferatur etiam in Walz. Rhet. T. VI. p. 200. (ubi v. 2. μετὰ δαῖπνον δώσειν ἐπ' ἧῶ legitur) et VII. p. 949.

C. EPIGRAMMATA DUBIA.

175.

Οἶδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
 Ἰναχίδαῖς Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
 ἀγένας οὐ στρέψαντες, ὅσα ποδὸς ἴγνια πρῶτον
 ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.

5 ἄρσενι δ' Ὀθρινάδαο γόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον
 καρύσσει, Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
 αἱ δέ τις Ἀργείων ἐρυγεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου,
 Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

176.

Χαίρειτ' ἀριστιῆς πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες,
 κοῦροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἵπποσύνη,
 οἳ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἤβην
 πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

177.

Ἄημος Ἀθηναίων σέ, Νεοπτόλεμ', εἰκόνι τῆδε
 τίμησ' εὐνοίης εὐσεβίης θ' ἔνεκα.

178.

Εὐχέοι τοι δώροισι, Κύτων, θεὸν ᾧδε χαρῆσαι
 Αἰτωίδην, ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
 ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἱ ναίουσι Κόρινθον
 αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, σοῖς στεφάνοις.

179.

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μητρὸς ὀπώρας,
 οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,
 Τῆτον ἠβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη καὶ λεπτῷ χῶματι τοῦδε τάφου,
 5 ὡς ὁ φιλάκρητος τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος
 παννύχιος χρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν,

Epigr. 175. Anthol. Pal. VII, 431.

Epigr. 176. Anthol. Pal. VII, 254.

Epigr. 177. Appendix Anth. Pal. 77.

Epigr. 178. Anthol. Pal. VI, 212.

Epigr. 179. Anthol. Pal. VII, 24.

κῆν χθονὶ πεπτηώς, κεφαλῆς ἐφ' ἑπερθε φέροιτο
 ἀγλαὸν ὠραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
 10 καὶ μιν αἰεὶ τέγγοι νοτιερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραῖός
 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

180.

ἽΩ ἴτε Δῆμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε, μύσται,
 μῆδ' ὕδατος προχοᾶς δεῖδετε χειμερίους,
 τοῖον Ξεινοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμμιν
 ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

181.

Βοῖδιον ἠῦλητρις καὶ Πυθιάς αἶ ποτ' ἐρασταί
 σοί, Κύπρι, τὰς ζώνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν,
 ἔμπορε καὶ φορηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
 καὶ πόθεν αἰ ζῶναι καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

182.

Εὐφρῶ καὶ Θαῖς καὶ Βοῖδιον, αἱ Διομήδους
 γραῖαι, ναυκλήρων ὀλκάδες εἰκόσοροι,
 Ἄπιν καὶ Κλευφῶντα καὶ Ἀνταγόρην, ἐν' ἐκάστη,
 γυμνοῦς, ναυηγῶν ἤσσανας ἐξέβαλον
 5 ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νησί τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
 φεύγετε· Σειρήνων αἶδε γὰρ ἐχθρότεραι.

183.

Ἴσθμια δῖς, Νεμέα δῖς, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην
 οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνα,
 Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλείος πάλα.

184.

A. Τίς εἰκόνα τόνδ' ἀνέθηκε; B. Δωριεὺς ὁ Θούριος.
 A. Οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; B. Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα·
 δεινᾶ τε χειρὶ πολλὰ ῥέξας ἔργα καὶ βίαια.

Epigr. 180. Anthol. Pal. IX, 147.

Epigr. 181. Anthol. Pal. V, 159.

Epigr. 182. Anthol. Pal. V, 161.

Epigr. 183. Hephaestio p. 113. et 119. Gaisf.

Epigr. 184. Anthol. Pal. XIII, 11.

185.

Σῶσος καὶ Σωσῶ Σωτείρη τόνδ' ἀνέθηκαν·
Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσῶ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

186.

A. Τίς ἄδε; B. Βάκχα. A. Τίς δέ μιν ξέσε; B. Σκόπας.
A. Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; B. Σκόπας.

187.

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίηε πηχέων ὁ Λίνδιος.

188.

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἔρωτα
ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
Φρόνη μισθὸν ἐμείο διδοῦς ἐμέ, φίλτρα δὲ τίκτω
οὐκέτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

189.

Ἡ γρηῦς Νικῶ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσεν
παρθενικῆς· Ἄϊδη, τοῦθ' ὀσίως κέκρικας.

190.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλειε, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχαν βότρυν ἐρεπτόμενος.

191.

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἔχνος
βουφάγος ἐς κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.
αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ἔσχεθε χειρὶ,
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἔαχεν ἄντρον ἅπαν.

Epigr. 185. Anthol. Pal. VI, 216.

Epigr. 186. Anthol. Plan. 60.

Epigr. 187. Anthol. Plan. 82.

Epigr. 188. Anthol. Plan. 204. Athos. XIII, p. 591, A.

Epigr. 189. Anthol. Pal. VII, 187.

Epigr. 190. Anthol. Pal. VII, 20.

Epigr. 191. Anthol. Pal. VI, 217.

οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θήρ
 μῆναι, ἀν' ὑλῆεν δ' ὠκὺς ἔθινεν ὄρος,
 δεισας ἡμιγύναικα θεῆς λάτρην, ὃς τάδε Πείη
 ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

192.

"Ὀφελον ὡς ἀφανῆς οὕτω φανερώτατος εἶναι
 καιρός, ὃς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.

193.

Πίσα ποιήσεται παρά ρόνον Ἀργανθώσσης.

194.

Ἀβρότονον Θρήϊσσα γυνὴ γένος, ἀλλὰ τεκέσθαι
 τὸν μέγαν Ἑλλήσιν φημι Θεμιστοκλέα.

195. [113.]

Mich. Psellus περὶ ἐνεργ. δαιμ. p. 5: Κατὰ Σιμωνίδην ὁ
 λόγος τῶν πραγμάτων εἰκὼν ἐστίν.

196. [114.]

Plato de Republ. I. p. 331. E.: Λέγει δὴ, εἶπον ἐγώ, σὺ δ'
 τοῦ λόγου κληρονόμος, τί φησὶ τὸν Σιμωνίδην λέγοντα ὀρθῶς
 λέγειν περὶ δικαιοσύνης; "Ὅτι, ἢ δ' ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἐκά-
 στῳ ἀποδιδόναι δικαίον ἐστίν, τοῦτο λέγων δοκεῖ ἕμριγε καλῶς
 λέγειν. Cf. ib. p. 332. A. et p. 335. D. Respicit huc Proclus ad
 Hesiod. p. 152.

197. [118.]

Theon Progymnasm. p. 68.: Βλαβερώς παραινῆ Σιμωνίδης
 παίζειν ἐν τῷ βίῳ καὶ περὶ μηδὲν ἀπλῶς σπονδάζειν.

198. [126.]

Plutarch. Is. et Osir. c. 23.: Ὀκνῶ δέ, μὴ τοῦτο ἢ τὰ ἀκί-
 νητα κινῆν καὶ πολεμεῖν οὐ τῷ πολλῷ χρόνῳ, κατὰ Σιμωνί-
 δην.

Epigr. 192. Stobaeus Ecl. Phys. p. 143 sine poetae nomine
 affert Ursinus Simonidi tribuit.

Epigr. 193. Etym. M. p. 135. 30. Ἀργανθώσσης Σιμωνίδης πο-
 ταμόν φησιν, οἷον Μυσιά πόντια κτλ. Correxerit Syllburgius. Schnei-
 dewinus Sinmiāe tribuit.

Epigr. 194. Athen. XIII. p. 576, C. et Plut. vit. Themistocl.
 c. 1. sine poetae nomine afferunt, Simonidi tribuit Schneidewinus.

δην, μόνον, πολλοῖς δὲ ἀνθρώπων ἐθνεσιν. Cf. vit. Thea. c. 4.:
Οἱ Μεγαρόθεν συγγραφεῖς ὁμοσε τῇ φήμῃ βαδίζοντες καὶ τῷ
πολλῷ χρόνῳ κατὰ Σιμωνίδην πολεμοῦντες.

199. [222.]

Athen. V. p. 210. B.: Σίλλακος τοῦ Ῥηγίνου μνημονεύου-
σιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμωνίδης.

200. [55.]

Schol. Stat. Theb. VIII. 789.: „Neque enim verum est, ani-
mum deserere corpus, cum potius corpus animum deserat. Hinc
et Simonides poeta et Statius itidem: „Odi artus fragilemque
hunc corporis usum Desertorem animi.“ Cf. Mythographi Va-
tic. III. 6. 27.

201. [56.]

Plutarch. Consol. ad Apoll. c. 17.: Τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ
μῦρια κατὰ Σιμωνίδην ἔτη στιγμή τις ἐστὶν ἀόριστος, μᾶλ-
λον δὲ μῦριόν τι βραχύτατον στιγμῆς.

202. [57.]

Strabo XV. p. 711.: Περὶ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων
(Ἰνδούς) τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδη καὶ Πενδάρφω καὶ ἄλλοις
μυθολόγοις.

203. [13.]

Strabo IX. p. 441.: Διὰ τὸ ἀναμιξέειν Σιμωνίδης Πελο-
ποννησίους καὶ Λαπίθας καλεῖ τοὺς Πελασγίωτας ἅπαντας τοὺς
τὰ ἑῷα κατέχοντας τὰ περὶ Γορτῶνα καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ
Πηγεῖο καὶ Ὀσσαν καὶ Πήλιον καὶ τὰ περὶ Δημητριάδα καὶ
τὰ ἐν τῷ πεδίῳ Λάρισσαν, Κρανῶνα, Σκοταῦσσαν, Μόψιον,
Ἄτρακα καὶ τὰ περὶ τὴν Νεσσωνίδα λίμνην καὶ Βοιβηίδα.

204.

Tzetz. Chil. I. 430.:

Ἄτροως ἐν τοῖς θρόμμασιν ἦν τι χρυσοῦν ἄρνιον,
Ὁ Σιμωνίδης πορφυροῦν εἶναι δὲ τοῦτο λέγει.

205. [37.]

Himerius Or. XVI. 7.: Καὶ Σιμωνίδη πείθομαι, ὅπερ
ἐκεῖνος ἐκ μέλεσι περὶ Μουσῶν ἀνύμνησε· φησὶ γὰρ δήπου
τοῦτο ἐκεῖνος· Ἄει μὲν αἱ Μοῦσαι χορεύουσι καὶ φίλον ἐστὶ
ταῖς θεαῖς ἐν ψαλαῖς τε εἶναι καὶ κρούμασιν· ἐπιπύδαν δὲ ἰδῶσι

τὸν Ἀπόλλωνα τῆς χορείας ἡγεῖσθαι ἀρχόμενον, τότε πλεόν ἢ πρότερον τὸ μέλος ἐκτείνασαι ἢχόν τινα παναρμόνιον καὶ Ἐλικῶνος ἐπέμπουσιν.

206. [71.]

Phetius p. 590. 24.: Σαρδόνιος γέλωσ· Σιμωνίδης τὸν Τάλων τὸν Ἡφαιστότευκτον Σαρδόνιους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνα εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκοῦν, προστεριζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας. **Similia Suidas v.** Σαρδόνιος γέλωσ. **Cf. Zenob. V. 85.:** Σιμωνίδης φησὶ τὸν Τάλω πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδῶ καὶ πολλοὺς τῶν ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι, οὓς τελευτῶντας σεσηρέναι, καὶ ἐκ τούτου ὁ Σαρδόνιος γέλωσ.

207. [80.]

Schol. Hesiod. Theog. v. 813.: Τὴν ὕδραν Ἀλκαῖος μὲν ἐννεακέφαλόν φησι, Σιμωνίδης δὲ πεντηκοντακέφαλον. **Cf. Serv. Aen. VI. 576.**

208. [82.]

Argument. Eurip. Medae: Φερεκίδης καὶ Σιμωνίδης φασίν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειε. **Cf. Schol. Arist. Eq. 1318.**

209. [84.]

Schol. Pind. Pyth. IV. 253.: Καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία, ὅτι περὶ ἐσθῆτος ἡγωνίσαντο οἱ Ἀργοναῦται.

210. [86.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 1212.: Ἐφύρα ἡ Κόρινθος ἀπο Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρός· Εὐμηλός δὲ καὶ Σιμωνίδης φησὶν ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.

211. [87.]

Schol. Eurip. Orest. 46.: Ὅμηρος ἐν Μυκλήναις φησὶ τὰ βασιλεία Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν Λακεδαιμονίᾳ.

212. [89.]

Eustath. II. p. 944. 42.: Ἄτεροι ἀκολουθοῦντες τῇ Σιμωνίδου καὶ Ἰβύκου ἱστορίᾳ φασίν, ὡς ἀληθῶς αἰ ἐνεκότει τῇ

Ἰδομενεὺς Διηφοβος ὡς ἀντεραστῆ· ἤρα γὰρ φασὶ καὶ αὐτὸς τῆς Ἑλένης. Cf. Schol. II. apud Heyn. T. V. p. 647.

213. [90.]

Longin. de Sublim. c. 15.: *Ἀκρῶς ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ Θνήσκοντος Οιδίπου καὶ ἑαυτὸν μετὰ διοσημείας τινὸς θάπτοντος πεφάνταται καὶ κατὰ τὸν ἀπόπλου τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως, προφαινομένου τοῖς ἀναγομένοις ὑπὲρ τοῦ τάφου· ἦν οὐκ οἶδ' εἴ τις ὄψιν ἐναργέστερον εἰδωλοποίησε Σιμωνίδου· πάντα δ' ἀμήχανον παρατίθεσθαι.*

214. [6.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 583.: *Νῆσος ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας ἐγγὺς Εὐβοίας· ἣς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.*

215. [92.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 814.: *Ὅτι Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἥλυσιον πεδῖον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβρυκος εἶρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.*

216. [93.]

Schol. Hom. II. II, 867.: *Ἡ διπλῆ, ὅτι ἐπὶ τοῖ Ἀμφιμάχον ἐστὶ· ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων, ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Νάστου λέγει· καὶ ὅτι οὐ λέγει, ὅπλα αὐτὸν ἔχειν χρυσᾶ, ὡς καὶ πάλιν ὁ Σιμωνίδης ἐξέλαβεν, ἀλλὰ κόσμον χρυσοῦν.*

217. [95.]

Schol. Pind. Olymp. XIII. 31.: *Καὶ ποιηταὶ διασημότατοι ἐν Κορίνθῳ ἐγένοντο, ὧν ἦν καὶ Δίσιων, οὗ μέμνηται Σιμωνίδης.*

218. [96.]

Schol. II. IX. 556.: *Ἰδας ὁ Ἀφαρτέως μὲν παῖς κατ' ἐπίκλησιν, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος δὲ τὸ γένος ἐπιθυμήσας γάμου, παραγίνεται εἰς Ὀρτυγίαν τὴν ἐν Χαλκίδι καὶ ἐντεῦθεν ἀρπάζει τὴν Εὐήνου θυγατέρα Μάρπησσαν· ἔχων δὲ ἵππους Ποσειδῶνος ἠπείγετο· ὁ δὲ Εὐήνος εἰς ἐπιζήτησιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρὸς· ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Λυκόρμαν ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας ἑαυτὸν ἐκεῖ καθῆκεν· ὅθεν ὁ Λυκόρμας Εὐήνος ἀνομάσθη· κατὰ δὲ τὴν Ἀρήτην ἀπαντήσας ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἰδα λαμβάνεται τῆς Μαρπησσης· ὁ δὲ ἔτινε τὸ τόξον καὶ διεγέρετο περὶ τοῦ γάμου· οἷς κριτῆς ὁ Ζεὺς γενόμενος αἶρε-*

σιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ Μαρπήσῃ τίθεται· ἡ δὲ δεύσασα, μὴ αὐτὴν ἐπὶ γῆρα καταλίπη ὁ Ἀπόλλων, αἰρεῖται τὸν Ἴδαν· οὕτως δὲ Σιμωνίδης τὴν ἱστορίαν περιείργασται.

219. [98.]

Plutarch. vit. Lycurg. c. 2.: Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς οὐκ Εὐνόμου λέγει τὸν Λυκοῦργον πατρός, ἀλλὰ Πρωτάνιδος. **Cf. Schol. Platon. p. 419. ed. Bekk.:** Λυκοῦργος ἦν κατὰ Σιμωνίδην Πρωτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης.

220. [99.]

Plutarch. vit. Agesil. c. 1.: Φασὶν ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου τὴν Σπάρτην προσηγορεῖσθαι δαμασίμβροτον, ὡς μάλιστα διὰ τῶν ἐθῶν τοὺς πολίτας τοῖς νόμοις πειθηνίους καὶ χειροθήεις ποιοῦσαν, ὥσπερ ἵππους εὐθύς ἐξ ἀρχῆς δαμαζομένους.

221. [100.]

Schol. Eurip. Rhes. v. 5.: Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἰς τρεῖς φυλάκας νέμουσι τὴν νύκτα — Στησίχορον δὲ ὁ Σιμωνίδης πενταφύλακον φησὶν ὑποτίθεσθαι τὴν νύκτα. **Legebatur Στησίχορος, quod correxi, πενταφύλακον L. Dindorfius, cod. πάντα φυλακόν.**

222. [101.]

Stephan. Byz.: Ἀκανθός — ἔστι καὶ ἡ Ἀθαμανίας. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀκάνθου Ἀκάνθιος· ἐξ οὗ καὶ παροιμία Ἀκάνθιος τέττιξ ἐπὶ τῶν ἀκάνθων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τῆς χώρας τέττιγες, ὡς Σιμωνίδης.

223. [202.]

Athen. II. p. 40, A.: Ὅτι Σιμωνίδης τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τίθησιν οἴνου καὶ μουσικῆς.

224. [203.]

Themist. in Aristot. Phys. IV. p. 47, C.: Ἐπειδὴ ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τὰ γινόμενα γίνεται καὶ τὰ φθειρόμενα φθείρεται, εἰκότως οἱ μὲν σοφώτατον, οἱ δὲ ἀμαθέστατον λέγουσιν εἶναι τὸν χρόνον. Σιμωνίδης μὲν γὰρ σοφώτατον, ὅτι γίνονται ἐπιστήμονες ὑπὸ χρόνου.

225. [129.]

Herodian. in Boissonad. Anecd. T. III. p. 250.: Ὡς δὴ ἐγὼ γελᾷ παρὰ τῷ λυρικῷ Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐγὼ πρώτου ἐστὶ προσώπου, τὸ δὲ γελᾷ τρίτου· διότι τοίνυν ἐπήνεγκε τῷ πρώτῳ τὸ ἀνακόλουθον, τὴν ὀρθοέπειαν ἐβλαψεν.

226. [112.]

Plutarch. vit. Arat. c.45.: Καὶ γὰρ εἰ δεινὸν ἄνδρας ὁμοφύλους καὶ συγγενεῖς οὕτω μεταχειρίσασθαι δι' ὀργήν, ἀλλ' ἐν ἀνάγκαις γλυκὴ γίνεται καὶ οὐ σκληρὸν κατὰ Σιμωνίδην, ὥσπερ ἀλοῦντι τῷ θυμῷ καὶ φλεγμῶντι θεραπείαν καὶ ἀναπλήρωσιν προσφερόντων.

227.

Claudianus Epist. IV. 9.:

Fors juvat audentes, Cei sententia vatis.

228. [134.]

Etym. M. p. 83. 42.: Ἀμιθρῆσαι· Σιμωνίδης τὸν ἀριθμὸν ἀμιθρὸν εἶπε καθ' ὑπέρθειν.

229. [115.]

Zonaras et Suidas v. Ἀμύνασθαι· Σιμωνίδης ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδοῦναι.

230. [138.]

Schol. Hom. II. ο, v. 625.: Καὶ Σιμωνίδης ἀνεμοτρεφῆων πυλάων εἶρηκε. Cf. Eustath. p. 1034. 1.

231. [70.]

Athenaeus III. p. 99, B.: Οἶδα ὅτι καὶ Σιμωνίδης ποιητῆς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία.

232. [142.]

Schol. Hom. II. XXIV, 5.: Πανδαμάτωρ, ὁ μηδένα ἐὼν ἀδάμαστον· Σιμωνίδης δὲ δαμασίφωτα τὸν αὐτὸν (ὑπνον) εἶπεν. Cf. Eustath. p. 1336. 6.

233.

Schol. Hom. II. ο, 713.: Μελάσδετα, σιδηρόδετα — τὴν δὲ λαβὴν δεσμὸν καλεῖ Σιμωνίδης.

234. [78.]

Etymol. M. p. 60. 36.: Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενεῖα οὕτω παρὰ Σιμωνίδην.

235. [127.]

Etym. M. p. 38, 46.: *Αἰριοπόλιοι δμωαί· Σιμωνίδης ἐκ τοῦ αἰριοπόλιοι συγκοπῇ τοῦ ο. οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Recte Schneidewinus αἰριοπόλιοι δμωαί.*

236. [140.]

Schol. Hom. II. v, 108.: *Ἡῖα, βρώματα, ἀνὰ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ καὶ πλῆθ'· Δεῦτε φίλοι, ἧῖα φερώμεθα. (Od. II. 410.) Σιμωνίδης. Simonidis versus intercidisse videtur.*

237. [130.]

Schol. Aeschyl. Choeph. 323.: *Ἡ γνάθος συνήθης ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχώ παρὰ Σιμωνίδῃ.*

238. [143].

Schol. Hom. II. δ, 79.: *Τὸ θάμβος οὐδετέρως παρὰ Ὀμήρῳ, Σιμωνίδης δὲ ἀρσενικῶς.*

239.

Schol. II. IX. 586.: *Κεδνότατοι· ὅτι σωφρονέστατοι. ὁ δὲ Σιμωνίδης κεδνοὺς τοὺς φίλους.*

240.

Schol. II. XXIV. 228.: *Ἀρίσταρχος δὲ φησι τὴν κιβωτὸν νεωτέρων εἶναι, ἀγνοεῖ δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται αὐτῆς.*

241. [147. b.]

Grammat. Cram. Anecd. I. p. 429. 15.: *Τὰ εἰς τος δυσύλλαβα ἀπαρασχημάτιστα ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ ρ βαρύνεται· κύρτος, Μύρτος ἢ πόλις, κίρτος, παρὰ Σιμωνίδῃ ἢ χρῆσις.*

242. [146.]

Etym. M. p. 692. 25.: *Πρώρα σὺν τῷ ἰ εὔρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ κυανοπρώτους καὶ παρὰ τῷ Σιμωνίδῃ κυανοπρώραν. Cf. Zonar. p. 1681.*

243. [122.]

Tzetz. ad Hesiod. Op. v. 372.: *Κωτίλη ἢ χελιδὼν διὰ τὸ λάλος εἶναι παρὰ τε Ἀνακρέοντι καὶ Σιμωνίδῃ καλεῖται.*

244.

Photius p. 183. 1.: *Κύβηβον, Κρατῖνος Θράτταις τον θεοφόρηστον· Ἴωνες δὲ τὸν μητραγύρτην, καὶ γάλλον νῦν καλουμένον· οὕτως Σιμωνίδης. Nisi forte hoc Iambographi est.*

245. [68.]

Hesychius: *Νεαιρήϊσιν ἵπποις, τοῖς ἀπὸ Νεαίρας· καὶ Σιμωνίδης Νεαίραν γὰ θρον, Νεαίρα δὲ χωρίον ἐν Αἴμνῳ.*

246. [79.]

Hesychius: *Οἰκιάδης, Σιμωνίδης, καὶ Ἴππονόου πατήρ.*

247. [131.]

Athen. XI. p. 498. D.: *Σιμωνίδης οὐατόεντα σκύφον ἐφη. Cf. Eustath. p. 870. 6. et 1775. 23.*

248. [97.]

Schol. Pind. Olymp. I. 28.: *Τὸ Πίσας συσταλτέον διὰ τὸ ἀντίστροφον· οὕτω δὲ οἱ περὶ Πίνδαρον καὶ Σιμωνίδην.*

249. [137.]

Eustath. ad Hom. II. p. 877. 55.: *Προφέρει δὲ καὶ Σιμωνίδου χρήσεις, ἐν αἷς βοῦν ἄρρενα ὅτε μὲν ταῦρον, ὅτε δὲ μᾶλον, ἤγουν μῆλον, ὅτε δὲ πρόβατον ἐκεῖνος ὀνομάζει. Cf. p. 1648. 12.*

250. [139.]

Choeroboscus in Bekk. Anecd. T. III. p. 1424.: *Τριγλώχιν, πλατυτέρα ἐστὶν ἢ εἰς σ̄ λήγουσα κατάληξις, σπανιωτέρα δὲ ἢ εἰς ῥ̄ κατέληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδην· τριγλώχιν ὀϊστός.*

251. [144.]

Grammat. post Etym. Gud. p. 645. 43.: *Φύξιμος ὁδμή, ἢ φυγεῖν ἐμποιοῦσα, Σιμωνίδης ὁ Τήϊος ἀπὸ τῆς Τέω.*

XVII.

T I M O C R E O N .

I M E Λ Η .

I.

- ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘
 ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘
 ˘ ˘ - ˘ ˘ - ˘ ˘ -
 ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ - ˘ ˘
 5 - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - -
 ˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ - - ˘ ˘ ˘ ˘ -

 - ˘ ˘ ˘ - - - ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ - -

Ἄλλ' εἰ τύγε Παισανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιππον αἰνέεις στρ.
 ἢ τύγε Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω
 ἄνδρ' ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν ἐλθέμεν
 λῶστον ἔν', ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἠχθαρε Λατώ,

- 5 πρῦσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ἀντ.
 ξείνον ἔοντ' ἀργυρίους σκυβαλικοῖσι πεισθεῖς οὐ κατᾶγεν
 ἐς πάτραν Ἰάλυσον,
 λαβῶν δὲ τρί' ἀργυρίου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον,
 τοὺς μὲν κατᾶγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων,
 10 ἀργυρίων ὑπόπλεως, Ἴσθμοῖ δ' ἐπανδόκει γελοίως
 ψυχρὰ κρέα παρέχων, οἱ δ' ἠσθιον,
 κεύχοντο μὴ ὥραν Θεμιστοκλεῦς γενέσθαι.

Timocreon. Fr. 1. Plut. vit. Themistocl. c. 21.: Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς ἐν ᾧσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξῖνον ὄντα καὶ φίλον προμείνου δι' ἀργύριον λίγει δ' οὔτως. Ἄλλ' κτλ. — V. 3. ἔλθῃμεν Boeckhiius. vulgo ἐλθεῖν. — V. 4. λῶστον ἔν' scripsi, vulgo ἔνα λῶστον. — V. 6. ἔοντ', legebatur ἔοντα. ib. ἀργυρίους σκυβαλικοῖσι Hermannus, vulgo ἀργυρίασι σκυβαλικοῖσι vel βαλικοῖσι. — V. 7. πάτραν Hermannus, vulgo πατρίδα. — V. 10. ἐπανδόκει Mehlhornius, δ' ἐπανδόκει Boeckhiius, vulgo δ' ἐπανδόκεινε. Hermannus δὲ πανδοκέως. Fortasse legendum δ' ἐπανδόκεινε γλίσχρος. — V. 12. Θεμιστοκλεῦς Hermannus, vulgo Θεμιστοκλέους.

2.

⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ -

⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ -

⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ - ⋮

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἑλλανας τίθει,
ὡς εἰκόσ καὶ δίκαιον.

3.

⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

- ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ - ⋮

⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ - ⋮ . . . .

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος ὃς Μῆδοισιν ὄρκιατομεῖ,
ἀλλ' ἐντὶ κάλλοι δὴ πονηροί· οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουρις·
ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

4.

Diogenian. Praef. p. 179. ed. Schneidewin.: Καρικὸς δὲ αἴνος λέγεται, ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κἄρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἀλίαι τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν· εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτὸν ῥιγῶσω, ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολώ. Κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσιν.

5.

Diogenian. Praef. p. 180. ed. Schneidew.: Ὁ δὲ Κύπριος (αἴνος) προσηγόρευται διὰ τὸ παρὰ Κυπρίοις λέγεσθαι ὡς ἐπιχώριος· κέχρηται δὲ καὶ τούτῳ Τιμοκρέων, ἐμφαίνων ὡς οἱ ἄδικοι πράσσοντες καὶ ἐς ὕστερον τῶν προσηκόντων τυγχάνουσιν. Καὶ γὰρ τῷ Ἀδώνιδι ἐν Κύπρῳ τιμηθέντι ὑπὸ τῆς

Fr. 2. Plut. vit. Themistocl. c. 21.: Πάλυ δ' ἀσελγιστῆρα καὶ ἀναπειταμένῃ μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα κέχρηται βλασφημίᾳ μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίχην ὃ Τιμοκρέων ἔφατο ποιήσας, οὗ ἴσταν ἀρχή· Μοῦσα κτλ.

Fr. 3. Plut. vit. Themistocl. c. 21.: Λέγεται δ' ὃ Τιμοκρέων ἐπὶ μηδισμῷ φυγεῖν συγκαταψηφισαμένου τοῦ Θεμιστοκλέους· ὡς οὖν ὃ Θεμιστοκλῆς αἰτίαν ἔσχε μηδίξεν, ταῦτ' ἔποίησεν πρὸς αὐτόν· Οὐκ ἄρα κτλ. — V. 1. ὃς addidit Hermannus. ib. ὄρκιατομεῖ Hermannus, vulgo ὄρκια τίμοι vel ὄρκια τίμοι. — V. 2. et 3. avert Arsenius p. 231. ubi καὶ ἄλλοι πονηροὶ scriptum. ib. οὐκ, Hermannus conjecit κούκ.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

9.

Τῷ συμβουλεύειν χεῖρς ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

10.

Κητα με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
Οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κητα φλυαρία.

XVIII.

M Y R T I S.

Plutarch. Quaest. Graec. c. 40.: Ἐλιέως τοῦ Κηφισοῦ καὶ Σκιάδος Εὐνοστος ἦν υἱός, ᾧ φασὶν ὑπὸ νύμφης Εὐνόστας ἐκτραφέντι τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα. Καλὸς δὲ ὦν καὶ δίκαιος οὐχ ἦττον ἦν σώφρων καὶ αὐστηρός· ἐρασθῆναι δὲ αὐτοῦ λέγουσιν Ὀχνην, μίαν τῶν Κολωνοῦ θυγατέρων ἀνεπιὰν οὖσαν. Ἐπεὶ δὲ περῶσαν ὁ Εὐνοστος ἀπετρέψατο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀδελφούς καταγορήσων, ἐφθασεν ἢ παρθένος τοῦτο πράξασα κατ' ἐκείνου καὶ παρώξυνε τοὺς ἀδελφούς Ἐχεμον καὶ Λέοντα καὶ Βούκολον ἀποκτεῖναι τὸν Εὐνοστον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῇ συγγεγεννημένον. Ἐκείνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες ἀπέκτειναν τὸν νεανίσκον· ὁ δὲ Ἐλιεύς ἐκείνους ἔδησεν· ἢ δ' Ὀχνη μεταμελομένη καὶ γέμουσα ταραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι θέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λίπης, ἅμα δ' οἰκτείρουσα τοῖς ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ἐλιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἐκείνος δὲ Κολωνῷ. Κολωνοῦ δὲ δικάσαντος οἱ μὲν ἀδελφοὶ τῆς Ὀχνης ἐφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτήν, ὡς Μυρτίς ἢ Ἀνθηδονία ποιητρία μελῶν ἰστόρηχεν.

Fr. 9. Hephaestio p. 4.: Τιμοκρέων ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι· ᾧ ξυμβ. — τῷ Boeckhio restituit.

Fr. 10. Anthol. Pal. XIII. 31.: Τιμοκρίωντος Ῥοδίου ὁμοίως. Cf. Epigr. Simonid 172. et Diog. Laert. II. 46. et Suidas v. Τιμοκρέων.

XIX.
C O R I N N A.

Β Ο Ι Ω Τ Ο Σ.

1.

$\overset{\text{X}}{\omega} \cup \cup \cup \cup - \cup \cup - \overset{\text{X}}{\cup} - \cup \cup - \cup \cup - \cup$

Τοῦ δέ, μάκαρ Κρονίδα, τοῦ Ποτίδαωνος *Φάναξ Βοιωτέ.*

Κ Α Τ Α Π Λ Ο Τ Σ.

2.

$\overset{\text{X}}{\cup} - \overset{\text{X}}{\omega} \cup \cup - \cup \cup -$
 $\cup \cup \cup - \cup \cup \cup -$
 $\cup \cup - \cup \cup - \cup$

Νίκασ' ὁ μεγαλοσθένης
Ῥαρίων, χώραν τ' ἀπ' εἰοῦς
πᾶσαν ὠνούμηεν.

3.

Schol. Nicand. Theriac. v. 15.: *Οἱ πλείους Ταναγραῖον εἶναι φασὶ τὸν Ῥαρίωνα· Κόριννα δὲ εὐσεβέστατον αὐτὸν λέγει καὶ ἀπελθόντα πολλοὺς τόπους ἡμερῶσαι καὶ καθαρίσαι ἀπὸ θηρίων.*

4.

$- \cup \cup \cup \cup \cup - \cup -$

Οὐ γὰρ τιν ὁ φθονερός δῆμων.

Corinna. Fr. 1. Herodianus πρὸς μου. *Μέτ.* p. 11, 8.: *Παρά Βοιωτοῖς Ποτειδάων τραπέντος τοῦ σ εἰς τ' Κόριννα· Βοιωτοὶ τοῦδε μάκαρ Κρονίδη· τοῦ ποτειδάωνος ἄναξ βοίωιτε. ὅτι πολλοὺς ἐποίησε σχηματισμοῖς καὶ ἐν ἱτέροις εἶρηται. Correxist Ahrensius, nisi quod Κρονιδῆε scripsit.*

Fr. 2. Apollon. de Pronom. p. 358, B.: *Ἐοῦς. Αὕτη ἀκόλουθος Δωρικῆ τῆ τεοῦς, ἣ συναχῶς καὶ Κόριννα ἐχρήσατο. ἐν Κατάπλῳ· Νίκασ' κτλ. — V. 1. ὁ producitur, Hermannus δὲ conjecit. ib. μεγαλοσθένης Ahrensius, vulgo μεγαλοσθίνης.*

Fr. 4. Apollon. Pronom. p. 365, B.: *(Τίν) τίθεται παρὰ Κόριννη καὶ ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Κατάπλῳ· Οὐ κτλ. ἀντὶ τοῦ σί, καὶ σαφῆς ὡς κατ' ἐναλλαγὴν πτώσεως. — δῆμων Ahrensius, vulgo δαίμων.*

ΙΟΛΛΑΟΣ.

5.

Apoll. de pronom. p. 373. B.: Καὶ τοῦ τε νῶε ἐν Ἴολάφ
Κόριννα.

ἘΠΤ' ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

6.

- 1 0 0 - 1 -

Οὐμῆς δὲ κομισθέντες.

ΕΤΕΡΟΙΑ.

7.

Anton. Liberal. c. 25.: Ἱστορεῖ Κόριννα ἑτεροίων ἀ.
Ῥαίωνος τοῦ Ὑριέως ἐν Βοιωτίᾳ ἐγένοντο θυγατέρες Μητιόχη
καὶ Μενίππη· αὐταί, ὅτε Ῥαίωνα ἠγάρισεν ἐξ ἀνθρώπων
Ἄρτεμις, ἐτρέφοντο παρὰ τῇ μητρὶ — ἐπεὶ δὲ Ἀονίαν ὄλην
ἔλαβε λοιμὸς — αὐτοῖς εἶπεν ὁ θεός, ἰλάσασθαι δύο τοὺς
Ἐριοννίους· ἕφη δὲ καταπαύσειν αὐτοῖς τὴν μῆνιν, εἰ δύο θυ-
σὶν ἐκοῦσαι παρθένοι θύματα γένοιτο — αἱ δ' ὡς ἐπύθοντο
παρὰ τὸν ἰστόν, ἐκοῦσαι τὸν ὑπὲρ αὐτῶν θάνατον ἐδέξαντο
— Φερσεφόνη δὲ καὶ Ἄιδης οἰκτεῖραντες τὰ μὲν σώματα τῶν
παρθένων ἠγάρισαν· ἀντὶ δ' ἐκείνων ἀστέρας ἀνήνεγκαν ἐκ
τῆς γῆς κτλ.

8.

1 0 0 - Ω 0 0 - 0 0 -

Καλλιχόρῳ χθονὸς Οἰρίας θυγάτηρ.

Fr 6. Apollon. de Pronom. p. 379, B.: Βοιωτοὶ μετὰ διαφθόγ-
γου τοῦ ου· οἶμῆς δὲ κ. Κόριννα ἐπι' ἐπὶ Θήβαις.

Fr. 8. Priscianus I, 6. p. 35. Krehl.: *Aeoles θυγάτηρ προ
θυγάτηρ, ου corripientes, vel magis v sono u soliti sunt pronun-
ciare ideoque adscribunt o, non ut diphthongum faciant, sed ut
sonum v Aeolicum ostendant, ut Καλλιχόρου χθονὸς οἰρίας
θυγάτηρ. Corinnae tribuit Welckerus, videtur autem ex Hete-
roeis petitum. — Οἰρίας vulgo, eodd. οἰρίας, κήριας, σφρίας. ib.
θυγάτηρ Ahrensius, vulgo θυγάτηρ.*

9.

Ἡ διανεκῶς εὔδεις; οὐ μὰν πάρος ἦσθα Κόριννα.

10.

υ̇ - - - υ̇ - - - υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

Ἴώνει Φῦδ' εἰρώων ἀρετὰς χειρωάδων.

11.

⊖ - - - υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

Περὶ τεοῦς Ἐρμᾶς ποτ' Ἄρενα πονκτεῦϊ.

12.

⊖ - - - υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

Λάδοντος δονακοτρόφω.

13.

υ̇ - - - - υ̇ υ̇ υ̇ -

Κῆ πεντήκονθ' οὐψιβίας.

14. 15. 16. 17. 18.

υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

⊖ - - - υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

υ̇ υ̇ υ̇ - - - υ̇ υ̇ -

Fr. 9. Hephaestio p. 22.: Ἔστι μὲντοι καὶ ἐν ἔπει, ἃς παρὰ Κορίννη ἐν τῷ πέμπτῳ· ἢ διανεκῶς κτλ.

Fr. 10. Apollon. de Pronom. p. 324, B.: Βοιωτοὶ ἰών, ἔγωγγα ἰωγγα· Κόριννα — καὶ ἔτι· ἰώνει ἦδ' ἠρώων ἀρετὰς χειρωάδων. Emendavit Ahrensius.

Fr. 11. Apollon. de Pronom. p. 355, C.: Τεοῦς — Κόριννα· περὶ τ. Ἐρ. ποτ' ἄρενα πονκτεῦϊ. Correxit Boeckhiius.

Fr. 12. Theodosius ap. Dindorf. ad Aristoph. Schol. T. III, p. 418. Κόριννα· Λάδ. δονακοτρόφου, quod correxii.

Fr. 13. Hephaestio p. 108: Καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκασίων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται· οἷον ἐν τοῖς Κορίννης — Καὶ πεντήκονθ' οὐψιβίας, correxii Ahrensius.

Δώρατος ὄστ' ἐφ' ἵππῳ.
κατὰ μὲν βριμώμενοι.
πόλιν δ' ἐπράθομεν προφανεῖν.
γλουκοῦ δέ τις αἶδων.
πελέκεσσι δονεῖτη.

19.

... - ˘ ˘ ˘ ˘ -
˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -
˘ ˘ ˘ ˘ ˘ -

. . . . Εὐωνυμῆς
πῆδα Φὸν θέλωσα φίλης
ἀγκάλῃς ἐλέσθη.

20.

˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ -
˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ -
˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ -
˘ ˘ ˘ ˘ - ˘ ˘ ˘ ˘ -

Καλὰ γέροι αἴσομένα
Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλῳ.

Fr. 14. 15. 16. 17. 18. Hephaestio p. 106.: Ἐτι δὲ καὶ πλείοσιν αὕτη (Κόριννα) κέχρηται σχήμασιν Δούρατος κτλ. Non cohaerent hae reliquiae, sed ex uno eodemque petita videntur carmine. Fr. 14. δώρατος scripsi, vulgo δούρατος. — Fr. 15. κατὰ, unus cod. καὶ τὰ. ib. βριμώμενοι scripsi, vulgo βριμώμενοι vel βριμώμενοι. — Fr. 16. προφανεῖν scripsi, vulgo προφανής, idque conjungebatur cum Fr. 17. — Fr. 17. γλουκοῦ, Turneb. Γλυκῶ. ib. αἶδων Ahrensius, cod. αἶδων, αἶδων, ἀηδῶν, ἄδων. — Fr. 18. δονεῖτη Boeckhii, vulgo δονεῖται.

Fr. 19. Apollon. de Pronom. p. 396, B.: Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F κατὰ πᾶσαν πτώσιν καὶ γένος· Κόριννα· Εὐωνυμῆς πηδεγον θελωσα φίλης ἀγκάλῃς ἐλησθη. nisi quod codex uonimης κοριννα in verso ordine exhibet. Emendavit Boeckhii.

Fr. 20. Hephaestio p. 106.: Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γλυκωνεῖων τοιαῦτα σχήματα παραλαμβάνεται, ὅσον ἐν τοῖς Κορίννης· Καλὰ κτλ. Videntur autem hi quatuor versus cohaerere. — Καὶ καλὰ unus cod. omitt. γέροι corruptum, αἴσομένα Ahrensius, vulgo γέροια εἴσομένα. Fortasse scribendum κάλ' ἱεροῖ'. — V. 2. λευκοπέπλῳ Ahrensius, vulgo λευκοπέπλοις.

μέγα δ' ἐμῆς γέγαθε πόλις
λιγουροκωτίλης ἐνόπης.

21.

⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ —

⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ —

Μέμφομη δὲ κῆ λιγουρᾶν Μουρτιδ' ἰώνγα,
ὅτι βανὰ φοῦσ' ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν.

22.

⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ — ⋯ —

Τὸ δὲ τις οὐμίῶν ἀκουσάτω.

23.

Θέσπια καλλιγένεθλε, φιλόξενε, μουσοφίλητε.

V. 3. ἐμῆς Boeckhiius, vulgo ἐμή. — V. 4. ἐνόπης Boeckhiius, vulgo ἐνοπῆς.

Fr. 21. Apollon. de Pronom. p. 324, C.: Ἐγὼ γὰρ τὴν ἰώνγα Κόριννα· Μέμφομαι δὲ κ. λ. Μύρτιδα ἰώνγα, ὅτι β. φοῦσα ἔβα Πινδαρόιοιο ποτ' ἔριν. Emendavit Boeckhiius. — V. 2. Respicit Hesych. v. βανά. Confer Herod. περὶ μον. λέξ. 18, 25.: Τὸ παρὰ Κορίννη βάνα οὐ κοινόν οὐδὲ εἰς τῆ λῆγον, ἀλλὰ ἴδιον θίμα Βοιωτῶν τασσόμενον ἀπὸ τοῦ γυνή.

Fr. 22. Apollon. de Pronom. p. 382, B.: Οὐμίῶν· Βοιωτοί· Τό κτλ. Κόριννα. Cod. ουμειων exhibet.

Fr. 23. Schol. Hom. II. II, 498.: Οἶον καὶ παρὰ Κορίννη· (Θέσπια) Θέσπια κτλ. Cf. Eustath. ad eundem versum et ad II, 509. Adde Crameri Anecd. Paris. T. III, p. 351, 8. et p. 137, 10. Draco p. 47. et Steph. Byz. v. Θέσπια· καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννη. qui hoc dicere videtur, Corinnam alibi etiam Θέσπιαν littera media producta dixisse. — Ceterum Corinnae fortasse versus est apud Hephaest. p. 81.:

Τοιοῦτος εἰς Θήβας πᾶσι ἀρμάτεσσ' ὀχήμενος.

ubi unus cod. χείμενος i. e. ὀχείμενος exhibet. Sed qui ibidem legitur versus:

Μόλις μὲν ἔννη λεπτόν ἔχοισ' ἐπ' ἀτράκτω λίνον.

Sapphoni vindicandus videtur. Scribendum autem non ἔννα, sed ἔννη, vid. Etym. M. p. 311, 1.: ἔννη, ἐστὶ νῶ, σημαίνει τὸ νήθω, ὁ παρατατικός καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας καὶ ἐπὶ δευτέρας. τοῦ νῶ ὁ παρατατικός ἔνωρ, ἔνης, ἔνη καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν ἔννη. οὕτως Ἡρωδιανός.

24.

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος

25.

Ἀμῶν δόμων

26.

Ἐσάραχι πολέμω.

27.

Athen. IV. p. 174, F.: Τούτοις (γιγγρατνοῖς αὐλοῖς) δὲ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίννη καὶ Βακχυλῖδη ἐστὶν εὐρεῖν.

28.

Pausanias IX. 20.: Ταναγραῖοι δ' οἰκιστὴν σφισι Ποίμανδρον γενέσθαι λέγουσιν, Χαιρησίεω παῖδα, τοῦ Ἰασίου, τοῦ Ἐλευθῆρος· τοῦτον δ' Ἀπόλλωνός τε καὶ Διδοῦσης εἶναι τῆς Ποσειδῶνος· Ποίμανδρον δὲ γυναῖκά φασιν ἀγαγέσθαι Τάναγραν, θυγατέρα Διόλου· Κορίννη δὲ ἐστὶν ἐς αὐτὴν πεποιημένα, Ἀσωποῦ παῖδα εἶναι.

29.

Plutarch. de Musica c. 14.: Ἡ δὲ Κόρινα καὶ διδασκῆται καὶ φησι τὸν Ἀπόλλω ὑπ' Ἀθηναῖς αὐλεῖν.

30.

Schol. Apoll. Rhod. III. 1177.: Ὠγύγαι Θῆβαι ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν· Κόρινα δὲ τὸν Ὠγγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν· ἀπὸ τοῦτου δὲ καὶ Ὠγύγαι τῶν Θηβῶν πύλαι.

31.

Anton. Liberal. c. 10.: Μιννάδες· Ἱστορεῖ Νικάνδρος ἑτεροιομένων δ' καὶ Κόρινα. Μινύου τοῦ Ὀρχομενοῦ ἐγένοντο θυγατέρες, Λευκίππη, Ἀρσίππη, Ἀλκαθόη, καὶ ἀπέβησαν ἐκτόπως φιλεργοί, πλεῖστα δὲ καὶ τὰς ἄλλας γυναῖκας

Fr. 24. 25. 26. recte Corinnae tribuit Ahrensius. Fr. 24. Apollon. de Pronom. p. 356, A.: Τεῦς — ἴσθι δὲ καὶ Βοιωτικὸν δῆλον ὡς· τεῦς κτλ. — Fr. 25. Idem p. 381, C.: Ὅμοιος Βοιωτοῖ· Ἀμῶν, ἐπὶ δὲ τῆς κητικῆς Ἀμῶν, ἀμῶν δόμων. — Fr. 26. Anecd. Cramerii T. I. p. 172, 14.: Συνεμπίπτει δὲ ἡ ἐς πρόθεσις καὶ ἄλλη Βοιωτικῇ προθίσει τῇ ἐξ, ἐς Μουσῶν ἀπὸ τοῦ ἐν Μουσῶν· ἂν δὲ φωνὴν ἐπιφέρηται, διὰ δύο σο· ἴσθ' Ἀρχιπολλέμον. Similia leguntur ib. p. 160, 19. ubi ἴσασαχος ποταμός legitur. Correxerit Ahrensius.

ἐμέμψαντο, ὅτι ἐκλιποῦσαι τὴν πόλιν ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐβάκχεον, ἄχρι Διόνυσος εἰκασθεὶς κόρη παρήνεσεν αὐταῖς μὴ ἐκλείπειν τελετὰς ἢ μυστήρια τοῦ θεοῦ· — καὶ μετ' οὐ πολὺ κλήρους εἰς ἄγγος αἱ τρεῖς ἐμβαλοῦσαι ἀνέπλησαν· ἐπεὶ δ' ὁ κλήρος ἐξέπεσε Λευκίππης, εὗξατο θῦμα τῷ θεῷ δώσειν, καὶ Ἴππασον τὸν ἑαυτῆς παῖδα διέσπασε σὺν ταῖς ἀδελφαῖς· καταλιποῦσαι δὲ τὰ οἰκεία τοῦ πατρός, ἐβάκχεον ἐν τοῖς ὄρεσιν — ἄχρισ αὐτὰς Ἐρμῆς ἀψάμενος τῇ ῥάβδῳ μετέβαλεν εἰς ὄρνιθας κτλ. Videtur ex Ἐτεροίοις petitum. Et fortasse huc pertinet Fr. 24.:

Τεῦς γὰρ ὁ κλᾶρος.

32.

Schol. Arist. Acharn. v. 720.: Ἀγοράζειν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ἀττικῶς, ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ἀτικίζει· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

33.

Apollon. de Pronom. p. 354.: Ἡ ἐμοῦς κοινὴ οὖσα Συρακουσιῶν καὶ Βοιωτῶν, καθὸ καὶ Κόριννα καὶ Ἐπίχαρμος ἐχρήσατο.

34.

Hesychius: Τόνθων· παρὰ Κορίνην, ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα.

35.

Eustath. ad Il. x, 572.: Φράζω, φράσσω, ὅπερ ἡ Κόριννα φράττω λέγει βοιωτικῶς. Cf. ad Il. x, 192. et Schol. Il. x, 572.

36.

Phrynichus p. 309. ed. Lob.: Ψίεθος, μιερός, ἕλος· ἀμαρτάνουσιν οἱ διὰ τοῦ ε λέγοντες, ἀδόκιμον γάρ· καὶ ἡ Κόριννα τὸν ὑάλινον παῖδα θήσεις.

XX.

P R A X I L L A.

I. Y M N O I.

1.

Κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡελίου,
 δεύτερον ἄστρα φαινὰ σελήνης τε πρόσωπον
 ἠδὲ καὶ ὠραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.

II. Δ Ι Θ Υ Ρ Α Μ Β Ο Ι.

Α Χ Ι Λ Λ Ε Τ Σ.

2.

Ἄλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπειθον.

III. Η Α Ρ Ο Ι Ν Ι Α.

3.

Ἄδμητου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει·
 τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνούς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

Praxilla. Fr. 1. Prov. Coislin. 248.: Ἡλιθιώτερος τοῦ Πραξιλλῆος Ἀδωνίδος· ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. Πραξιλλὰ γὰρ ἢ Σικυωνία μελοποιὸς ἐν τοῖς ὕμνοις εἰσάγει τὸν Ἀδωνίαν ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν καταθονίων, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκείνον δὲ λέγοντα οὕτως· Κάλλιστον κτλ. Εὐθήθης γὰρ τις ἴσως ὁ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ τοὺς σικύους καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν. Cf. Zenob. IV. 21. Diogenian. V. 12. Suidas v. Ἡλιθιώζω. Apostol. IX. 81. — V. 3. ὄγχνας Schneidewinus, cod. ὄχνους.

Fr. 2. Hephaestio p. 22.: Παρὰ Πραξιλλῆ ἐν διθυράμβοις ἐν ᾗδῃ ἐπιγραφομένη Ἀχιλλεύς· Ἄλλὰ κτλ. nisi forte τὸν scribendum. Eadem affert Cram. Anecd. T. IV. p. 326. 20. ubi stetit ἐπίθεον legitur, et Draco Straton. p. 146.

Fr. 3. Eustath. II. p. 326, 36.: Ἀπὸ τοῦ φηθέντος Ἀδμητου σκόλιόν τι ἐν Ἀθήναις ἦν ἀδόκιμον, ὡς καὶ Πανσανίας φησὶν ἐν τῷ οἰκίῳ λεξιῶ, λέγων, ὡς οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν αὐτό, οἱ δὲ Σαφροῦς, οἱ δὲ Πραξιλλῆος τῆς Σικυωνίας· ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὐτῆ· Ἀδμητου κτλ. εἶκοι δὲ διὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν τὴν γενναίαν καὶ φιλανδρον ὑποδηλοῦν Ἀλκυσίαν, διὰ δὲ τῶν δειλῶν τὸν Ἀδμητου πατέρα, ὃς ὤκνησε θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός. Praxillae esse docet etiam Schol. Aristoph.

4.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ᾧ τὰ ἄρε, φυλάσσειο.

5.

Ὡ δια τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέπεισα,
 παρθενε τὰν κεφαλάν, τὰ δ' ἐνερθε νύμφα.

6.

Athenaeus XIII. p. 603, A.: Πράξιλλα ἢ Σικυωνία ὑπὸ Διὸς φησιν ἀρπασθῆναι τὸν Χρῦσιππον.

7.

Pausanias III. 18.: Πραξιλλη μὲν δὴ πεποημένα ἐστίν, ὡς Εὐρώπης εἶη Καρνεϊός, καὶ αὐτὸν ἀνεθρόεωτο Ἀπόλλων καὶ Αἰητώ. **Cf. Schol. Theocrit. V. 83.**: Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνομάσθαι τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης νιῶσῦ, ὅς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι.

8.

Hesychius: Βάκχου Διώνης· οἱ μὲν βακχευτρίας Σεμέλης, οἱ δὲ Βάκχου, τοῦ Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης τῆς Διώνης, παρόσον δυνωυμία περὶ τὰς θεάς· Πράξιλλα δὲ ἢ Σικυωνία Ἀφροδίτης παιδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ.

Vesp. 1240.: Τοῦτο οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ Σαπφοῦς· οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἐν τοῖς Πραξιλλης φέρεται παροινοῖσι. **Inter Scolia affert Athen. XV. p. 695. C.** ubi v. 1. pro φίλει legitur σέβου et v. 2. δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

Fr. 4. Schol. Rav. Arist. Thesmoph. 528.: Τῆν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ τῆν παλαιάν κτλ.] Ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων· Τπό κτλ.

Fr. 5. Hephaestio p. 43.: Καὶ τὸ πρὸς τρισὶ (δακτύλοις ἔχον τροχαιπὴν συζυγίαν) καλούμενον Πραξιλλεῖον· Ὡ κτλ.

XXI.

BACCHYLIDES.

I. ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. [1.]*)

ζ υ υ - υ υ - - ζ υ υ - υ υ ≍
 ζ υ - - ζ υ - - ζ υ υ - υ υ -
 ζ υ υ - υ υ - ζ υ - - ζ υ -

Ὀλβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖραν τε καλῶν ἔπορεν
 σὺν τ' ἐπιζάλῳ τύχῃ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
 οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαιμῶν ἔφνυ.

2. [3.]

- ζ υ - - ζ υ - υ
 - ζ υ υ - υ υ - ζ υ
 ζ υ - - ζ υ - - ζ υ ≍

Θνατοῖσι μὴ γῆναι φέριστον,
 μηδ' ἀέλιον προσιδεῖν φέγγος·
 ὄλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

3. [4.]

- ζ υ - - ζ υ υ - υ υ - - ζ υ - ≍
 - ζ υ - - ζ υ υ - υ υ ≍
 ζ υ - - ζ υ - - ζ υ -

Bacchylides. Fr. 1. Stob. Floril. CIII, 2.: Βακχυλίδου
 Ἐπινικῶν. — V. 1. ᾧτινι, Neuius ᾧτε scripsit. — V. 2. ἐπι-
 ζάλῳ Neuius, vulgo ἐπιζήλῳ. — V. 3. affertur etiam a Stobaeo
 XCVIII, 26. ubi πάντα γ' legitur, priore loco πάντ', unus cod.
 πᾶν γ', alius πανευδαιμῶν.

Fr. 2. Stob. Floril. XCVIII, 27.: Ἐν τῷ αὐτῷ. Praegressus
 est v. 3. Fr. 1. atque vel propter argumenti vel propter metri simi-
 litudinem ex eodem carmine petitum arbitror. Videntur autem haec
 Sileni verba fuisse, vid. Cic. Tusc. Quaest. I. c. 48.: „Affertur
 etiam de Sileno fabella quaedam, qui cum a Mida captus esset,
 hoc ei muneris pro sua missione dedisse dicitur, docuisse regem,
 non nasci homini longe optimum esse, proximum autem, quam
 primum mori.“ Atque huc refero, quod Photius Bibl. 190. ex
 Περφαεστίονε Πτολεμαεο affert: τί ἐστὶ τὸ παρὰ Βακχυλίδῃ ὡς ἀπὸ
 Σειληνοῦ τιμημῖνον καὶ πρὸς τίνα εἶπε τὸ ἔπος;

*) Numeri adjecti sunt editionis Neuianae.

Παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον δαίμων ἔδωκεν
 πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιοκρόταφον
 γῆρας ἰκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δύα.

4. [4.]

. . . - - - - -
 - - - - -

Πιστὸν φάσομεν

κῦδος ἔχειν ἀρετάν· πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων
 ὁμιλεῖ.

5. [2.]

- - - - -

Ὡς δ' ἅπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν κέρδος ἀνθρώπων
 βιάται.

6. [5.]

. . . - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Ξανθότριχα μὲν Φερένικον

Ἄλφρον παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμον
 νικάσαντα.

7. [6.]

- - - - -

Ὡ Πέλοπος λιπαρᾶς νάσου θεόδματοι πύλαι.

Fr. 3. Clemens Alex. Strom. VI. p. 745.: Βακχυλίδου εἰρη-
 κότης· Παύροισι κτλ. — V. 1. παύροισι Stephanus, vulgo παρ' οἴσι.
 ib. θνατῶν Neuius, vulgo θνητῶν. ib. δαίμων ἔδωκεν Neuius, vulgo
 τῷ δαίμονι δῶκε.

Fr. 4. Plut. de audiend. poet. c. 14. — V. 1. πιστὸν φάσομεν
 Boeckhiius, vulgo φάσομεν πιστόν, nisi forte legendum:

Φάσω γε πιστόν κῦδος ἔχειν ἀρετάν,
 πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

Fr. 5. Stob. Floril. X. 14.: Βακχυλίδου Ἐπικικῶν. — ἀνθρώ-
 πων codd., vulgo ἀνθρώπων.

Fr. 6. Schol. Pind. Ol. I. inscript.: Τὸ ὄνομα τοῦ νικῶντος
 ἵππου Φερένικός ἐστι· μίμνηται δὲ αὐτοῦ Βακχυλίδης γράφων οὕτω·
 Ξανθότριφ. κτλ. — νικάσαντα Neuius, vulgo νικῆσαντα.

Fr. 7. Schol. Pind. Ol. XIII, 1.: Πρὸ θυρῶν καὶ θύρας εἰώθασι
 καλεῖν τὴν Κόρινθον διὰ τὸ ἀρχὴν ἢ τέλος εἶναι τῆς Πελοποννήσου τὸν
 Ἰσθμόν, πρὸ θυρῶν δὲ τοῖς εἰς Πελοπόννησον στελλομένοις· Βακχυλίδης·
 Ὡ κτλ.

8. [7.]

. . . . . - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - -
 Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

9. [8.]

. . . . . - - - - - $\bar{\omega}$
 - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$
 - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$

Νίκα γλυκύδωρος
 ἐν πολυχρόσφ' Ὀλύμπῳ Ζητὶ παρισταμένα κρίνει τέλος
 ἀθανάτοισι τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

10. [9.]

Ammonius p. 97.: *Νηρείδες τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει· Δίδυμος ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου ἐπινίκων· φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν· Εἰσὶ τοίνυν, οἱ φασὶ διαφέρειν τὰς Νηρείδας τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωριδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον Νηρείδας καλεῖσθαι κτλ. Cf. Eustath. ad Od. p. 1954. 5.*

II. Y M N O I.

11. [10.]

. . . . . - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - -
 - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$ - - - - - $\bar{\omega}$

Αἰαὶ τέκος ἀμέτερον,
 μεῖζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθ' ἐγκτοισιν ἴσον.

12. [11.]

Schol. Aristoph. Acharn. 47.: *Τοῦ δὲ Κελεοῦ μέμνηται Βακχυλίδης διὰ τῶν Ὑμνων.*

Fr. 8. Apollon. de Pron. p. 368, A.: *Ἡ νιν τάσσειται ἐπὶ πλήθους· — Προσφ. κτλ. Βακχυλίδης.*

Fr. 9. Ursinus p. 206. ex Stobaeo Serm. III.: *Βακχυλίδης τὴν Νίκην γλυκύδωρον φησὶ καὶ ἐν πολυχρόσφ' Ὀλύμπῳ Ζητὶ παρισταμένην κρίνει τέλος ἀθανάτοισι τε καὶ θνητοῖς ἀρετῆς.*

Fr. 11. Stob. Floril. CXXIII, 1.: *Βακχυλίδου Ὑμνων. Fortasse Danae haec conqueritur.*

III. ΠΑΙΑΝΕΣ.

13. [46.]

- 1 0 - - - 1 0 - - - 1 0 0 -
 x - 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 -
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - - 1 0 -
 - 1 0 0 - - - - - - - -
 5 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - - 1 0 -
 1 0 0 - 0 0 - 1 0 - -
 0 0 1 - 1 0 - -
 - 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 - -
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 - -
 10 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0 - 0 0 -
 1 0 - - 1 0 - -
 1 0 0 - - 0 0 - - 1 0 - - 1 0 - - 1 0 - -

Τίκτει δὲ τε θνατοῖσιν Εἰράνα μεγάλη
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθεσθαι βοῶν
 ξανθᾶ γλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
 5 γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλειν.
 ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν
 ἀραχνᾶν ἰστοὶ πέλονται·
 ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφειά τ' ἀμφράκεια δάμναται εὐρώς·
 χαλκῆν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·

Fr. 13. Stob. Floril. LV, 3.: Βακχυλίδου Παϊάνων. — V. 1. Εἰράνα Boeckhiius, vulgo εἰρήνη. — V. 2. καὶ μελιγλώσσων codd., Boeckhiius scripsit μελιγλώσσων τ'. ib. ἀοιδᾶν Boeckhiius, vulgo ἀοιδῶν. — V. 3. δαιδαλέων apud cod., vulgo δαιδάλεον, ibid. αἰθεσθαι Schneidewinus, codd. et vett. edd. ἔθεσθε, Leopardus αἰθεται. — V. 4. μῆρα Buttmanus, τανυτρίχων Schneidewinus, vulgo μῆρα τῶν εὐτρίχων, codd. μῆρῶν (μερίων, μηρίων) εὐτρίχων. — V. 6. σιδαροδέτοις Plutarch. Numa c. 20.: Καὶ τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδείν πρὸς τὴν τότε κατάστασιν λέγουσιν· Ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν ἔργα καὶ εὐρώς δάμναται ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφειά τ' ἀμφράκεια, χαλκῆν δ' οὐκέτι σ. κτ. οὐδὲ σ. μ. ὕ. ἀπὸ βλεφάρων. apud Stob. σιδαροδέτοισιν. ib. πόρπαξιν, Stob. codd. ὄρπαξιν et ἔρπαξιν. — V. 7. ἰστοὶ Stob., ἔργα Plut. — V. 8. εὐρώς omis. Stobaeus, addidi post δάμναται, vulgo corrigunt εὐρώς δάμναται, at Plutarchus non servavit ordinem verborum integrum: — V. 9. χαλκῆν Schneidewinus, vulgo χαλκίων, Boeckhiius χάλκεος. ib. οὐκ ἔστι scripsi, vulgo οὐκέτι.

10 οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ γλεφάρων,
 ἀμὸν ὃς θάλλει κίεαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βροίθοντ' ἀγυαὶ παιδικοὶ θ' ὕμνοι
 φλέγονται.

14. [13.]

$\overset{x}{\smile}$ — — — — — $\overset{x}{\smile}$ — — — — —
 — — — — — — — — — — — — — — — —
 $\overset{x}{\smile}$ — — — — —

"Ἐτερος ἐξ ἑτέρου σοφός τό τε πάλαι τό τε νῦν·
 οὐδὲ γὰρ ῥᾶστον ἀρρήτων ἐπέων πύλας
 ἐξευρεῖν.

15. [14.]

Zenob. Prov. H. 86.: "Ἀρκτου παροίσσης ἔχνη μὴ ζήτει.
 ἐπὶ τῶν δειλῶν κνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία· μέμνηται δὲ αὐ-
 τῆς Βακχυλίδης ἐν Παιᾶσιν.

IV. ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

16. [15.]

— — — — — $\overset{x}{\smile}$ — — — — — $\overset{x}{\smile}$ — — — — — $\overset{x}{\smile}$ — — — — —

Ποσειδάμιον ὡς Μαντινεῖς τριόδοντα χαλκοδαίδαλοισιν ἐν
 ἀσπίσι φορεῦντες.

17. [16.]

Schol. Pind. Pyth. I. 100.: Ταύτη τῇ ἱστορίᾳ καὶ Βακχυ-
 λίδης συμφωνεῖ ἐν τοῖς Διδυράμβοις, ὅτι δὴ οἱ Ἕλληνες ἐκ

V. 10. γλεφάρων Boeckhius, vulgo βλεφάρων. — V. 11. ἀμὸν
 Heynius, vulgo ἄμος. — V. 12. συμποσίων, Arsen. et Voss. γυμνα-
 σίων. ib. φλέγονται, fortasse φλίγοντι scribendum.

Fr. 14. Clemens Al. Strom. V, p. 687.: "Ἐτερος δὲ κτλ. φησὶ
 Βακχυλίδης ἐν τοῖς Παιᾶσιν. — Particula δὲ Clementis cst. Cf.
 Theodoret. Therap. I. p. 477.

Fr. 16. Schol. Pind. Olymp. XI, 83.: 'Ο Διδυμος δὲ οὕτω καθί-
 στησι τὸν λόγον· τὴν Μαντιναίαν φησὶν εἶναι ἑρᾶν Ποσειδῶνος καὶ παρα-
 τίθεται τὸν Βακχυλίδην λέγοντα οὕτω· Ποσειδ. κτλ. Respicit Serv.
 Virg. Aen. XI, 93.

VII. ΕΡΩΤΙΚΑ.

24. [23.]

1 0 - 0 1 0 - 0 1 0 - 0 1 0 -
 1 0 - - 1 0 - -

Ἐὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι τοῖς νεανίαις,
 λευκὸν ἀντεῖνασα πῆχυν.

25. [24.]

1 0 - 0 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 -

Ἦ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ἐρᾶς.

26. [25.]

0 1 0 1 0 0 0 - 0 0 1 0 - 0 - -

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μόνῳ παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

VIII. ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

27. [26.]

- 1 0 0 - 0 0 - 0 1 0 - -
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - 0
 1 0 0 - 0 0 - - 1 0 - 0
 1 0 - - 1 0 - - 1 0 0

Γλυκεῖ' ἀνάγκα

στρ. α΄.

σευομένα κυλίκων θάλλησι θυμόν,
 Κύπριδος δ' ἐλπίς διαιθύσσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροισ.

στρ. β΄.

5 ἀνδράσι δ' ὑποτάτω πέμπει μερίμνας·

Fr. 24. Athen. XI, 782, E.: Καὶ Βακχυλίδης· εὖτε κτλ. et XV, 667, C.: Βακχ. ἐν Ἐρωτικοῖς· εὖτε κτλ. — V. 1. τοῖς, Athenaeus altero loco τοῖς δὲ τοῖς vel τοῖς δὲ τοῖσι. — V. 2. ἀντεῖνασα Athenaeus posteriore loco, ἐντείνουσα priore. Cf. Eustath. p. 344. 26.

Fr. 25. 26. Hephaestio p. 130.: Ἔστι δὲ τινα καὶ τὰ καλούμενα ἐπιφθεγματικά, ἃ διαφέρει ταύτη τῶν ἐρμυνίων, ὅτι τὰ μὲν ἐρμυνία καὶ πρὸς νοῦν συντελεῖ, τὰ δὲ ἐπιφθεγματικά καὶ ἐκ περιτοῦ, ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον, τῇ στροφῇ πρόσκειται, οἷον τὸ Βακχυλίδου· Ἦ κτλ. καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ Βακχυλίδῃ· Σὺ κτλ. — Fr. 25. μόνος, Gaisfordius μούνος. fortasse scribendum οὐ σὺ μούνος. ib. ἐρᾶς Ursinus, vulgo ὄρᾶς. — Fr. 26. μόνῳ, Ursinus μούνῳ.

Fr. 27. Athen. II, 39, E. F.: Βακχυλίδης φησὶ· Γλυκεῖ' κτλ. Cf. Eustath. p. 1198. 20. — V. 3. διαιθύσσει Erfurdlius, vulgo δ' αἰθύσσει. — V. 4. ἀμμιγνυμένα Neuius, vulgo ἀναμμιγνυμένα. —

30. [31.]

Servius Virg. Aen. II. 201.: „Sane Bacchylides de Laocoonte et uxore ejus et de serpentibus a Calyduis insulis venientibus atque in homines conversis dicit.“

31. [32.]

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Ἔστα δ' ἐπὶ λαΐνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοΐνας ἔντυον ᾧδε τ'
 ἔφα·

Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι
 φῶτες.

32. [33.]

— — — — —
 — — — — —

Οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νόσων καὶ ἀνατοι ἔασιν
 οὐδὲν ἀνθρώποις ἔκελοι.

33. [35.]

— — — — —
 — — — — —

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
 βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

Fr. 31. Athen. V, 178, B.: Βακχυλίδης περὶ Ἡρακλείους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κηῦκος οἶκον, φησὶν· Ἔστα κτλ. — V. 1. ἔστα, Dindorfius, vulgo ἔστη. ib. ἔντυον Neuius, vulgo ἔντυον. ib. ἔφα Neuius, libri ἔφασ', nisi malis ἔφασεν. — V. 2. δ', Brunckius delevit.

Fr. 32. Clemens Al. Strom. V, p. 715.: Ἀκούσωμεν Βακχυλίδου τοῦ μελοποιοῦ περὶ τοῦ θεοῦ λόγος· Οἱ μὲν ἀδμῆτες ἀεὶ καλλιᾶν νόσων εἰσὶ καὶ ἀναίτιοι κτλ. Eadem Euseb Praep. Ev. III. p. 679. ubi ἀεικελιῶν rectius legitur; ἀεικελιᾶν Neuius scripsit. deinde ἀνατοι Schaeferus emendavit, porro ἔασι scripsi, idque transposui. Neuius conjecit deleto verbo εἰσῶν, ἀνατοί τ'. In exordio fortasse legendum Θεοὶ μὲν ἀδ.

Fr. 33. Clemens Al. Paedág. III, p. 310.: Οὐ γὰρ ὑ. φ. βρ. φ. λ. ἔσται λόγος σοφία, ὡς φησι Βακχυλίδης. Verba ἔσται λόγος probabiliter delevit Neuius.

34. [46.]

. . . ε υ -- ε υ --
 - ε υ -- ε υ -- ε υ -- ε υ --
 ε υ -- ε υ υ -- υ υ --
 ε υ -- ε υ υ

Θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
 οὐτ' ὄλβος οὐτ' ἀγναμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθεις στάσις,
 ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
 γαῖαν ἅ πάνδωρος αἶσα.

35. [37.]

. . . υ υ υ -- x υ υ υ υ --

Εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

36. [38.]

υ ε υ υ -- ε υ -- υ ε υ υ --

Μελαγρευθὲς εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

37. [39.]

ε υ -- ε υ -- ε υ υ -- υ υ --

Τὰν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακῶδεα Νεῖλον.

38. [40.]

. . . υ υ -- ε υ υ -- ε υ --
 ε υ -- ε υ υ --

Fr. 34. Stob. Eclog. Phys. T. I. p. 166. ed. Heren. — V. 1. Θνατοῖσι δ' Neuius, vulgo θνητοῖσι δ' vel θνητοῖς. — V. 2. ὄλβος Ursinus, cod. ὄλβος τ', Canter. ὄλβον τ'. ib. ἀγναμπτος scripsi, vulgo ἀκαμπτος. ib. οὔτε πάμφθεις unus cod., vulgo οὐ πάμφθεις vel οὐ πάνφθεις. — V. 3. γαῖαν Boeckhius, vulgo γᾶν. — V. 4. αἶσα Ursinus, vulgo δεῖσα.

Fr. 35. Plut. vit. Num. c. 4. : Εἰ δὲ λ. τ. ἄ., κατὰ Βακχυλίδην, πλ. κέλευθος nisi forte priora Plutarchi potius sunt verba.

Fr. 36. Etym. M. p. 295. et Bachmann. An. I, p. 208, 13. : Εἶδωλον· σκιοειδὲς ὁμοίωμα· ἢ φαντασία σώματος· σκιά τις ἀεροειδής, ὡς καὶ Βακχυλίδης· Μελαγρευθὲς κτλ. Schol. II. ε, 449. Apostol. III, 82. et Cram. Anecd. Paris. IV. p. 185, 30. Suidas v. εἶδωλον μελαμβαφὲς exhibent, recte Neuius μελαγρευθὲς.

Fr. 37. Athen. I, 20, D. : Βακχυλίδης φησί· Τὴν κτλ. Respicit Eustath. II. p. 864, 21.

Ἐκάτα, δαδοφόρου Νυκτός
μεγαλοκόλπου θύγατερ.

39. [42.]

◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ ◡
Ἀβρότῃτι ξυνέασιν Ἴωνες βασιλῆες.

40. [43.]

- ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡
Χρυσὸν βροτῶν γνώμασι μανῆι καθαρὸν.

41. [60.]

- ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ -
Ὅργαι μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαί.

42. [41.]

◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ -
Πλημμύριν πόντου φηγῶν.

43.

◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ -
Δυσμενέων δ' αἰδής.

Fr. 38. Schol. Ap. Rhod. III, 467.: Βακχυλίδης δὲ Νυκτός φησιν αὐτήν (Hecaten) θυγατέρα Ἐκάτα κτλ. — V. 1. δαδοφόρου, Ursinus δαδοφόρε. — V. 2. μεγαλοκόλπου, Ursinus μελανοκόλπου.

Fr. 39. Ioann. Sicel. Walzii T. VI, 241.: Ἀβροὶ τὸ παλαιὸν οἱ Ἴωνες, ὡς που καὶ Βακχυλίδης φησί· Ἀβρότῃτι κτλ. τὸν σφῶν αὐτῶν φευθμὸν δηλῶν. Schol. ib. VII, 982.: Τῶν ἄβροβίων Ἴωνας ἀναξ, eadem Etymol. Vindob. cod. Nisi forte scribendum τῶν Ἴώνων.

Fr. 40. Priscian. Metr. Com. p. 1328.: Bacchylides: Χρυσὸν κτλ. Sic quoque iambicus in fine tribrachium habuit. Aldus πτολίεσσι ἀνίει. Cfr. Hermann. Opusc. T. II, 261.

Fr. 41. Zenobius III, 25.: Δίχολοι γνώμαι· παρὰ τὸ δίχα, ἰδίτροποι, κατὰ μετάληψιν. Χόλος γὰρ ἢ ὄργῃ, ὄργῃ δὲ τρόπος· Βακχυλίδης· Ὅργαι κτλ. Cfr. Hesych. s. v. δίχολοι. Schol. Hippocr. v. ὄργῃν minus recte Alcmani tribuit: Ἐν μὲν ἀνθρώπων ὄργαι βεβριμέναι.

Fr. 42. Etymol. M. p. 676. 25.: Πλημμυρίς — εἰ μόντοι ὄνομά ἐστιν, εὐλόγως βαρύνουσαι αὐτὸ διὰ τὴν παρὰ Βακχυλίδῃ αἰτιατικὴν, οἶον· Πλημμύριν κτλ.

Fr. 43. Cramerii Anecd. T. I. p. 65. 22.: Βαρνιότως δὲ τὸ Ἰαίδης, τὸ γὰρ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται· δυσ. δ' ἄ. λέγει Βακχυλίδης.

44. [59.]

... -- x u l u u u - -
 Νωμάται δ' ἐν ἀτρογέτω χάει.

X. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

45. [28.]

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
 πρόφρων Καρθαίων ιμερόεντα χορόν
 αἰὲν ἐποπτεύεις, πόλλας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσαῶν
 Κηῖψ ἀμφιτίθει Βακχυλίδη στεφάνους.

46. [39.]

Εὐδήμος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
 τῷ πάντων ἀνέμων πιότατῳ Ζεφύρῳ,
 εὐξαμένῳ ὃ οἱ ἦλθε βοαθόος, ὄφρα τάχιστα
 λικμήση πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχίων.

Fr. 44. Schol. Hesiod. Theog. 116.: Βακχυλίδης δὲ Χάος τὸν ἀέρα ὠνόμασε, λέγων περὶ τοῦ ἀετοῦ· Νωμάται κτλ. Cf. Hyc. Fr. 26.

Fr. 45. Anthol. Pal. VI, 313. — V. 2. Καρθαίων scripsi, cod. Κραναιών, vulgo Κραναιών, quod ferri nequit, nisi praestat Καρνείων, ut Lacedaemone quoque Bacchylides carmina docuerit. — V. 3. Μουσαῶν, cod. Μούσαν. — V. 4. Κηῖψ — Βακχυλίδη, cod. Κηόψ — Βακχυλίδης.

Fr. 46. Anthol. Pal. VI, 53. — V. 1. et 2. affert Suidas v. πιότατος. — V. 3. ὃ οἱ Hermannus correxit, vulgo γάρ οἱ. Ceterum fortasse Bacchylidis fragmentum est, quod legitur apud Platon. Epist. 1.

- l u - - u l u u - - u u - - l u - - l u u - - u u -
 - l u - - l u - - l u u - - l u u - - l u - -
 l u - - l u u - - l u - - l u -
 l u u - - l u - - l u - -

Ὁὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελπίστω βίῳ, οὐδ' ἐδάμας οὐδ' ἀγγύρου κλίνας πρὸς ἄνθρωπον δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις. οὐδὲ γαίης εὐρυπίδου γόνιμοι βερίθοντες ἀντάφαις γύναι, εἰς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

Item fortasse aliud apud Dion. Chrysost. T. II. p. 29. ed. Reisk.:

. . . u - - l u u - - u l u u - - u u -
 l u - - u - - x - - l u u - - l u u -
 u l u u - - l u - - l u u -
 l u u - - u u - - l - -

. . . Ἐποίησάν νιν (Ἐκάβην) Ἐριννύες χαροπὰν κύνα,
 χάλκιον δὲ οἱ γναθμῶν ἐκ πολιᾶν φθειγγομένην
 ὑπάκουε μὲν Ἴδα Τινιδός τε περιόψυστά,
 Θρηῖκιοί τε φιλόνομοι πέτραι.

47. [44.]

Apollonius de Adv. Bekk. Anecd. T. II. p. 506. 14.: Ὀν τρόπον καὶ ἐπ' ὀνομάτων μεταπλάσμοι γίνονται, καθάπερ — τὸ πυργοκέρατα παρὰ Βακχυλίδη.

48. [45.]

Apollonius de Syntaxi p. 186. ed. Bekk.: Ἐντεῦθεν τὸ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ τούτῳ ὅμοια κύρια ὄντα πρὸς ἐνίων οὐ κατηριθμῆτο εἰς τὰ σύνθετα, ὅτι μὴ καὶ τοῖς δηλουμένοις ἐκέχρητο· ἀλλ' ἐπὶ γε τούτων ἐδείκνυτο, ὡς ἡ πρώτη σύνθεσις ἐπεκράτει, καθὼς ἔχει τὸ ἀρίσταρχος Ζεὺς παρὰ τοῖς περὶ Βακχυλίδην, καὶ οὐχ ἡ ἐξ ὑστερον γενομένη συμβολικῆ μετὰθεσις.

49. [47.]

Athenaeus IV. p. 174. F.: Γιγγοῖνοισι γὰρ οἱ Φοῖνικες, ὡς φησιν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς, σπιθαμιαῖοις τὸ μέγεθος, ὄξυ καὶ γοερὸν φθεγγόμενοις· τούτοις δὲ καὶ οἱ Κἄρες χρῶνται ἐν τοῖς θρηνοῖς, (εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο,) ὡς παρὰ Κορίνθην καὶ Βακχυλίδην ἐστὶν εὐρεῖν.

50. [48.]

Schol. Aristoph. Av. v. 1555.: Εὐφρόνιος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἡ Βασιλεία· καὶ δοκεῖ τὸ κατὰ τὴν ἀθανασίαν φησὶ οἰκονομεῖν, ὃ ἔχει καὶ παρὰ Βακχυλίδην ἡ Ἀθηναῖα, τῷ Τυδεΐδῳ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν.

51. [49.]

Schol. Pind. Olymp. I. 37.: Ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τὴν Ἰφίτην λέγει ὑγιάσαι καθῆσαν διὰ τοῦ λέβητος, ἀφ' οὗ καὶ ὑγιῆς ἀνεδόθη.

52. [50.]

Schol. II. μ, 307.: Εὐρώπην τὴν Φοῖνικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ Νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἠράσθη καὶ κατελθὼν ἠλλάξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἐπιει· οὕτω δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἶθ' οὕτω συνῆκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ· γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα καὶ Ραδάμανθυν· ἡ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ καὶ Βακχυλίδην.

53.

Schol. Il. ω, 496.: Πιθανόν μίαν τεκνῶν ἐνωσιακαῖσσι, οὐχ ὡς Βακχυλίδης πεντήκοντα τῆς Θεανοῦς ὑπογράφει παῖδας.

54. [51.]

Schol. Odysse. φ, 295.: Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἶται τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶ γὰρ ἐπιξενωθέντα Δεξαμενῶ ἐν Ἴλιδι ὑβριστικῶς ἐπιχειρήσαι τῇ τοῦ ξηνοδοχοῦντος θυγατρὶ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως τοῖς οἴκοις ἐπιστάντος.

55. [52.]

Schol. Pind. Isthm. IV. 92.: Ἰδίως τὸν Ἀνταῖον φησὶ (Πινδαρος) τῶν ξένων τῶν ἠττωμένων τοῖς κρανίοις ἐρέειν τὸν τοῦ Ποσειδῶνος ναόν· τοῦτο γὰρ ἱστοροῦσι τὸν Θραῦκα Διομήδην ποιεῖν, Βακχυλίδης δὲ Εὐῆνον ἐπὶ τῶν Μαρπίσσης μνηστήρων, οἱ δὲ Οἰνόμαον, ὡς Σοφοκλῆς.

56. [53.]

Schol. Apoll. Rhod. II. 498.: Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀρισταίους γεναλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν Καρύστων, ἄλλον δὲ Χεῖρώνος, ἄλλον δὲ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, καὶ τὸν Κυρήνης.

57. [54.]

Gellius N. A. XX. 7.: „Nam Homerus pueros puellasque ejus (Niobae) bis senos dicit falsse, Euripides bis septenos, Sappho bis novenos, Bacchylides et Pindarus bis denos.“

58. [55.]

Schol. Hesiod. Theog. 914.: Ἠράσθαι δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἱ μὲν ἐκ Σικελίας, Βακχυλίδης δὲ ἐκ Κρήτης.

59.

Cramerī Anecd. Paris. III. p. 98. 15.: Ὀμήρος — κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον Ἰήτης.

60. [56.]

Strabo XIII. p. 616.: Ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδῆς ῥεῖ, καθάπερ εἶρηκε Βακχυλίδης.

61. [57.]

Schol. Apoll. Rhod. I. 1165.: Ῥυνδακὸς ποταμὸς ἐστὶ Φρυγίας, οὗ μέμνηται Βακχυλίδης.

62. [58.]

Schol. Apoll. Rhod. IV. 973.: Μνημονεύει (τοῦ ὄρει χαλκου) καὶ Στῆσιχορος καὶ Βακχυλίδης.

Dithyramborum reliquiae.

I.
CYDIAS.

1.

⊥ ○ ○ - ○ ○ - ○ ○ -
Τηλέπορόν τι βόαμα λύρας.

2.

⊥ ○ - ⊥ ○ ○ - ○ ○ - ⊥
⊥ ○ - - ⊥ ○ ○ - ○ ○ -
⊥ ○ - - ⊥ ○ -
Εύλαβου δέ, μὴ κατέναντα λέοντος
νεβρός ἐλθῶν ἀθανάτω σ' ἰδέα
μοῖραν αἰρῆται κρεῶν.

3.

Plutarchus de facie in orbe lunae c. 18.: *Εἰ δὲ μὴ Θεῶν ἡμῖν οὗτος τὸν Μίμνερον ἐπάξει καὶ τὸν Κυδῖαν καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις τὸν Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν τοῖς ἐκλείψουσιν ὀλοφυρομένους κτλ.*

Cydiás. Fr. 1. Scholiast. Arist. Nub. v. 961.: *Εἴτ' αὖ προμαθῆν ἄσπ' ἰδίασκεν — ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεῖν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα] τὸ δὲ τηλέπορόν τι βόαμα μὴ εὐρίσκεισθαι ὅτου πότ' ἐστίν· ἐν γὰρ ἀποσπάσμαι εὐρεῖν Ἀριστοφάνη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ· τινὲς δὲ φασὼ αὐτὸ Κυδῖου Ἐρμιονέως· τηλέπορόν τι βόημα λύρας. Recte Bernh. Κυδῖου.*

Fr. 2. Plato Charmid. p. 155. D.: *Ἐπλεγόμεν καὶ οὐκέτ' ἐν ἑμαυτῷ ἦν καὶ ἐνόμισα σοφώτατον εἶναι τὸν Κυδῖαν τὰ ἐρωτικά, ὃς εἶπεν ἐπὶ καλοῦ λέγων παιδός, ἄλλω ὑποτιθέμενος, εὐλαβεῖσθαι μὴ κατέναντα λέοντος νεβρόν ἐλθόντα μοῖραν αἰρεῖσθαι κρεῶν. αὐτὸς γὰρ μοι ἰδόκουν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου θρόνου ἐλακύναι. Duo codd. addunt post ἐλθόντα haec: ἀθανάτω σιγηθῆναι. Scripsi ἀθανάτω σ' ἰδέα, cf. Arist. Nub. 290. ἀθανάτας ἰδέας. αἰρῆται idem est quod ἀφαιρῆται.*

III.

LICYMNIUS.

1.

ι ο - - - ι ο ο ο - ο ο ο ο - ο ο ο -

Μυρίαϊς παγαῖς δακρύων Ἀχέων ἀχέων τε βρούει.

2.

. . . . . ω ο ο - - ι ο ο - - υ

Ἀχέων ἄχαια πορθμεύει βροτοῖσιν.

3.

- ι ο ο - - ι ο ο - - ι ο ο ο - ο ο ο -
- ι ο ο - ι ο ο - υ

*Ἔπνος δὲ χαίρων ὀμμάτων ἀγάγῃς ἀναπεπταμένους
Ἵοσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.*

4.

. . . . . ο ο ο ο ο ο ο

Σ - ι ο ο - - ι ο ο - - ι ο ο ο - ο ο ο - -
ι ο ο ο - ο ο ο ο - υ

* * *

ι ο ο - - ι ο ο ο - ο ο ο -
- ι ο ο ο - ο ο ο ο - - ι ο ο ο - ο ο ο - -
υ ι ο ο - υ ι ο ο - - ι ο ο -

Licymnius. Fr. 1. Stobaeus Eclog. Phys. I. 52.: Κατανομάκασιν Ἀχέροσια μὲν διὰ τὰ ἄχη — ἔτι καὶ Λικύμνιος φησὶν· Μυρίαϊς κτλ.

Fr. 2. Stobaeus Eclogae phys. ibid.: καὶ πάλιν Ἀχέων κτλ. ubi alii βροτοῖσι πορθμεύει.

Fr. 3. Athen. XIII. p. 564. C.: Λικύμνιος δ' ὁ Χίος τὸν Ἔπνον φήσας ἐρᾶν τοῦ Ἐνδυμῖανος οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἀναπεπταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐράμενον, ὅπως διὰ παντὸς ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς· λέγει δ' οὕτως· Ἔπνος κτλ. — V. 1. Ἔπνος Casaubonus, codd. ἔπνον vel ἕμνον.

Fr. 4. Sextus Empir. XI. 49. p. 556. ed. Bekker.: Λικύμνιος δὲ προσιπὼν Λιπαρόματι — ὑγια. ποῖον ὑψηλὸν ἐπιφέρει· τίς γάρ πλούτου κτλ. — V. 1. Fortasse scribendum: χαῖρ' ὃ λιπαρόματι. —

Λιπαρόμματα μᾶτερ,
 ἠρίστων θρόνων σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασιλεια ποθεινά,
 πραϋγέλως Ὑγία.

Τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκῶν,
 ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς;
 σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

5.

Athenaens XIII. p. 603, D.: Λικύμνιος δὲ ὁ Χίος ἐν διθυράμβοις Ἀργύννου φησὶν ἐρώμενον Ὑμέναιον γενέσθαι.

6.

Parthenius c. 22.: Περὶ Νανίδος. Ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἑρμοσιάνακτι. Ἐφασαν δὲ τινες καὶ τὴν Σαρδίων ἀκρόπολιν ὑπὸ Κύρου τῶν Περσῶν βασιλέως ἀλῶναι, προδοῦσης τῆς Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπολιόρκει Σάρδεις Κῦρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἄλωσιν τῆς πόλεως προὔβαιεν, ἐν πολλῷ τε δέει ἦν, μὴ ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν αὐτῆς τῷ Κροίσῳ διαλύσειεν αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην εἶχε λόγος περὶ προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ νόμους Περσῶν ἔξει γυναικα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκραν μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα τοῦ χωρίου, εἰσδέχεσθαι τοὺς πολέμιους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γενομένων· τὸν μέντοι Κῦρον μὴ ἐμπεδῶσαι αὐτῇ τὴν ὑπόσχεσιν.

7.

ⷊ — — — — — ⷊ — — — — —

Διὰ σέ καὶ τεὰ δῶρ' εἶτε σκῦλα.

8.

Ael. Fest. Aphthon. p. 241. ed. Gaisf.: Μέλος autem dictum putant — sive ut Licymnius ἀπὸ τοῦ μελεᾶζειν, τουτέστι θρηνεῖν.

V. 3. Ὑγία, legebatur ὕγία. — V. 4. τίς γὰρ ἢ scripsi, vulgo τίς γὰρ, ib. τακίων ex Arip throne restitutum, vulgo τοκήων. — V. 5. ἀνθρώποις ex Arip throne restitutum, vulgo ἀνθρώπου. Ceterum Meinekium existimat errore Sextum Licymnium appellavisse carminis auctorem, cum fuerit Arip thro.

Fr. 7. Aristoteles Rhetor. III. 14.: Τὰ μιν γὰρ τῶν διθυράμβων, ὅμοια τοῖς ἐπιδεικτικαῖς (προσίμια). Διὰ σέ — σκῦλα. Licymnii esse videtur, si comparaveris quae dicit Aristotel. III. 12.: Βαστάζονται δὲ οἱ ἀναγνωστικοί, ὅλον Χαρήμων, ἀκριβῆς γὰρ, ὡς περ λογογράφος καὶ Λικύμνιος τῶν διθυραμβοποιῶν.

IV.

ARIPHRON.

I.

υ υ λ υ - - λ υ υ - - υ υ - - λ υ υ - - υ υ =
 υ υ λ υ υ - - υ υ - - υ υ - -
 - λ υ - - λ υ υ - - υ υ -
 5 - / λ υ υ - - υ υ - - λ υ υ - - υ υ - - λ υ -
 λ υ υ - - υ υ - - λ υ υ - - λ υ υ =

λ υ - - ∩ υ υ - - λ υ υ - - λ υ υ - - λ υ υ - -
 υ υ λ υ υ - - υ υ - - υ υ - - λ υ υ - - λ υ υ - - υ υ =
 υ υ υ - - υ λ υ - - λ υ -

‘Υγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπό-
μενον

βιωτᾶς, σὺ δὲ μοι πρόφρων σύνοικος εἶης·

εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκίων,

ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων,

5 οὗς κρυφίους Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,

ἢ εἰ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων ἀμπνοὰ
πέφονται,

μετὰ σείο, μάκαιρ’ Ὑγίεια τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χα-
ρίτων ἕαρι,

σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔσθι.

Ariphron. Athen. XV. p. 702. A.: Ὅτι παιᾶνα εἰς Ὑγίειαν
 ἐποίησεν τόνδε Ἀρίφρων ὁ Σικυνῶνιος· Ὑγίεια. Idem carmen legitur in
 Boeckhii Corp. Inscr. I. p. 477. Initium usque ad βιωτᾶς afferunt
 Lucian. de lapsu inter sal. c. 6. et Maxim. Tyr. XIII. p. 229. — V. 1. σεῦ
 Lucianus et Max., σοῦ Athen. et titulus Atticus. — V. 3. Aut hoc
 Ariphronis aut Licymnii carmen (vid. Fr. 4.) respexit Plutarch. de
 virtut. moral. c. 10.: ἢ τις τοῦ σώματος ὑγίεια — δοκιμὴ μίγιστον ἀγα-
 θόν· οὔτε γὰρ πλούτου χάρις ἢ τεκίων, οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις
 βασιληίδος ἀρχᾶς — τοῦ ὑγιαίνειν μὴ παρόντος et de fraterno amor.
 c. 2.: Ἐς χωρὶς οὔτε πλούτου, φαίν, οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις
 βασιληίδος ἀρχᾶς εἶναι τινα χάρις καὶ ὄνησι. — V. 4. ἢ Boeckhiius
 adjecit. ib. ἰσοδαίμονος ἀρχᾶς, Athenaei codd. ἰσοδαίμονός τ’ ἀρχᾶς. —
 V. 7. τέθαλε epitome, vulgo τέθηλε, Boeckhiius καὶ τέθαλε. ib. ἕαρι
 scripsi, vulgo ἕαρ, epit. ὄαρ. — V. 8. ἔσθι ex Licymnio adjecit
 Boeckhiius.

V.

PRATINAS.

ΓΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

1.

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂
 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

5 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

10 ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

15 ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂ ̂

Τίς ὁ Θόρυβος ὄδε; τί τάδε τὰ χορευμάτων;

τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ

Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν;

ἐμός ἐμός ὁ Βρόμιος·

5 ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ παταγεῖν

Pratinas. Fr. 1. Athen. XIV. p. 614, B.: Πρατίνης δὲ ὁ Φλιάσιος ἀσλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων κατεχόντων τὰς ἀρχήστροφας, ἀγανακτῶν τινος ἐπὶ τῷ τοῖς ἀσληταῖς μὴ συταυλεῖν τοῖς χοροῖς; καθάπερ ἦν πρότριον, ἀλλὰ τοὺς χοροὺς συνάδειν τοῖς ἀσληταῖς· ὅν οὖν εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ Πρατίνης ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ἐπορχήματος· Τίς ὁ Θόρυβος κτλ.

- ἄν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊάδων
 οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.
 τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερίς βασιλείαν· ὁ δ' αὐλὸς
 ὕστερον χορευέτω· καὶ γὰρ ἐσθ' ὑπηρέτας.
10 κώμῳ μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει
 παροίωνων
 ἔμμεναι στρατηλάτας.
 παῖε, παῖε τὸν Φρύν' ἀοιδοῦ
 ποικίλου προαχέοντα·
 φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον,
15 λαλοβαρυνταραμελορυνθμοζάταν,
 τὸν ὑπὸ τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
 ἦν ἰδοῦ ἄδε σοι δεξιὰ
 καὶ ποδὸς διαρρήφά, θριαμβοδιθύραμβε
 κισσόχαιτ' ἀναξ ἄκουε τὰν ἑμὰν Δώριον χορείαν.

2.

ο ἰ ο ο - - ο ο ο ο - ο ο

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτυχὸς ἐς χορόν.

V. 6. σύμενον unus codex, ceteri ἐσσύμενον vel θύμενον. ib. Ναϊάδων Fiorillo, vulgo Ναϊδων. — V. 7. ἄγοντα, olim conjeci ἄδοντα. — V. 8. κατέστασε Πιερίς scripsi, codd. κατίστας, κατεστάς, καθιστάς επικρεῖς, Heringa κατίστας σὺ Πιερίς. ib. βασιλείαν scripsi, vulgo βασιλεία. ib. ὁ δ' epitome, vulgo οὐδ'. — V. 9. ὑπηρέτας unus cod., ceteri ὑπηρέτης. — V. 10. κώμῳ scripsi, codd. κωμῶν vel κώμων, quod jungitur cum iis, quae praegressa sunt. ib. θυραμάχοις τε unus cod., vulgo θηροαμάχοις τε vel θήροαμάχοις τε. ib. πυγμαχίαισι νέων θέλει Dobrens, codd. πυγμαχίαισιν ἔων θέα εἰς (vel εἰ). ib. παροίωνων scripsi, vulgo πάροιονων. — V. 12. παῖε, παῖε τὸν Φρύν' ἀοιδοῦ scripsi, ubi ἀοιδοῦ disyllabum est, vulgo παῖε τὸν Φρυνκαῖον legitur. — V. 13. προαχέοντα scripsi, vulgo προαχέοντα. — V. 14. ὀλεσισιαλοκάλαμον scripsi, codd. ὀλοσιταλον κάλαμον vel ὀλοσιταλοκάλαμον. — V. 15. λαλοβαρυν — epitome, vulgo λαλοβαρυνον. — V. 16. τὸν ὑπὸ scripsi, vulgo θυπα, nisi praestat θαμνία. — V. 17. ἦν ἰδοῦ ἄδε σοι Schweighaeuserus, codd. ἦν ἰδοῦ α δε σοι vel ἠνωδοσαδίσοι. — V. 18. ποδὸς Censeor Jenensis, vulgo πόλος. ib. διαρρήφά, libri διάρρηφα, διάρρηφα, διάρρηφα. — V. 19. Δώριον opt. cod., ceteri δώριον vel δώρον.

Fr. 2. Athen. XIV. p. 633. A.: Διτήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικὴν, πλείστη αὐτῇ χρωμένοι — ὅθιν καὶ Πρατίνας φησί· Λάκων κτλ. — εὐτυχὸς codd. opt., vulgo εὐτυχος. Quae ibidem leguntur,

3.

- - - - -

Γᾶν ἀυλακισμέναν ἀρῶν.

ΔΙΤΜΑΙΝΑΙ Η ΚΑΡΤΑΤΙΔΕΣ.

4.

Athenseus IX. p. 392. F.: Πρατίνας δ' ἐν Δυμαίναις ἢ Καρνάτισιν ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄργυγα, πλὴν εἰ μὴ παρὰ τοῖς Φλιασίοις ἢ τοῖς Λάκωσι φωνήεντες, ὡς καὶ οἱ πέρδικες, ubi Δυμαίναις Tourpius correxit, codd. Δυμάναις.

5.

⋮ - - - - - ⋮ - - - - - ⋮ - - - - - ⋮ - - - - - ⋮ - - - - -
⋮ - - - - - ⋮ - - - - - ⋮ - - - - - ⋮ - - - - - ⋮ - - - - -

* * *

⋮ - - - - - ⋮ - - - - -
⋮ - - - - - ⋮ - - - - -

Μήτε σύντονον δίωκε, μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἴαστι μούσαν,
ἀλλὰ τὰν μέσαν νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῷ μέλει.

* * *

... Πρέπει τοι πᾶσιν αἰοιδά
λαβράκταις Αἰολίς ἀρμονία.

6.

Plutarchus de Musica c. 9.: Ἄλλοι δὲ Ξενόδαμον ἐπορχημάτων ποιητὴν γεγονέναι φασὶ καὶ οὐ παιάνων, καθάπερ Πρατίνας.

Γλυκιάτων πρότανιν ὕμνων

et

Μῆλα μελιπτόρωτα Μουσᾶν

certe Pratinæ non sunt.

Fr. 3. Athen. XI. p. 461. E.: Κατὰ τὸν Φλιασίον ποιητὴν Πρατίναν οὐ γὰρ ἀυλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεῦσαν, κυλικηγορήσαν ἔρχομαι. ibi ἀυλακισμέναν epitome, codd. ἀυλακισμὴν ἀνδρῶν, unde ἀρῶν vir doctus apud Casaubonum restituit.

Fr. 5. Athen. XIV. p. 624. F.: Καὶ Πρατίνας δὲ ποῦ φησιν· Μήτε κτλ. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς σαφέστερόν φησι· Πρέπει κτλ. — V. 1. μήτε codd. optimi, vulgo μῆ. ib. σύντονον. Jacobsius Δωρίδα excidisse putat, qua conjectura non est opus. ib. μήτε τὰν epitome et cod. opt., μῆτ' ceteri. ib. Ἴαστι μούσαν Tourpius; codd. ἰαστὶν οὐσαν vel ἰαστὶ οὐσαν. — V. 2. μέσαν vulgo; duo codd. μέσαν. ib. νεῶν epitome, vulgo νέων. — V. 4. τοι πᾶσιν cod. opt., vulgo τοῖς παισί. ib. αἰοιδά codd. duo, vulgo αἰοιδάν.

7.

Plutarchus de Musica c. 42.: *Τέρπανδρον δ' ἄν τις παραλάβοι τὸν τὴν γενομένην ποτὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις στάσιμ καταλύσαντα, καὶ Θαλήταν τὸν Κρῆτα, ὃν φασὶ κατά τε πυθόχρηστον Λακεδαιμονίους παραγεγόμενον διὰ μουσικῆς λάσασθαι, ἀπαλλάξαι τε τοῦ κατασχόντος λομοῦ τὴν Σπάρτην, καθάπερ φησὶ Πρατίνας.*

VI.

L A S U S.

1.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

*Δάματα μέλω κόραν τε Κλυμένοιο
 ἄλοχον Μελίβοιαν ὕμνων ἀνάγων
 Αἰολίδα βαρῦβρομον ἀρμονίαν.*

2.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΙ.

Athenaeus X. p. 455, C.: *Ταῦτα (Pindari Fr. 48.) σημειώσαιτ' ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου τοῦ Ἐρμιονέως τὴν ἄσιγμον φθῆν, ἣτις ἐπιγράφεται Κένταυροι.*

Lasus. Fr. 1. Athen. XIV. p. 624. E.: *Ἡ ὑποδαίριος καλουμένη ἀρμονία ἐστὶ, φησὶν ὁ Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ ὁ Λάσος ὁ Ἐρμιονεύς ἐν τῷ εἰς τὴν Ἐρμιόνη Διμήτρα ὕμνῳ λέγων οὕτως Δάματα κτλ. Ταῦτα δὲ ᾄδουσι πάντες ὑποδαίρια τὰ μέλη, ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδαίριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἀρμονίαν ὁ Λάσος. Cf. X. p. 455. D.: Καὶ ὁ εἰς τὴν Διμήτρα δὲ τὴν ἐν Ἐρμιόνη ποιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὡς φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς· οὐ ἐστὶν ἀρχή· Δάματα μ. κ. τε Κλ. ἄλοχον. — V. 2. ὕμνων Jacobsius, vulgo ὕμνον. ib. ἀνάγων Casaubonus, vulgo ἀναγνων'. — V. 3. Αἰολίδα βαρῦβρομον scripsi, vulgo Αἰολίδ' ἀμαβαρῦβρομον.*

VIII.

CLEOMENES.

Athenaeus IX. p. 402. A.: Ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποιήσαι περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου θυός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σὺ· πάσαι γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκῶς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ἐγγίνου διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ τοῦτο ἱσθόρηται.

IX.

MELANIPPIDES.

ΔΑΝΑΪΔΕΣ.

I.

Ἔ - - - Ἔ - - - Ἔ - - - ὤ
 Ἔ - - - Ἔ - - - Ἔ - - - ὤ
 Ἔ - - - Ἔ - - - Ἔ - - - Ἔ - - -
 Ἔ - - - Ἔ - - - Ἔ - - - Ἔ - - -
 - ὤ - - - ὤ - - - Ἔ - - - Ἔ - - - Ἔ - - -
 ὤ - - - ὤ - - - Ἔ - - -

Οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφᾶν εἶδος,
 οὐδὲ τὰν διαίταν γυναικεῖαν ἔχον,
 ἀλλ' ἐν ἀρμάτεσσι διφρούχοις ἐγυμνάζοντ' ἂν εὔ,
 ἢ δι' ἄληθ' ἀλλήλοισι θήρῃσι φρένα τερπόμεναι,

Melanippides. Fr. 1. Athem. XIV. p. 651.: Μελανιπίδης δ' ὁ Μῆλιος ἐν τοῖς Δαναΐσι φωνικῶς τὸν κερπὸν οὕτως ὀνομάζει, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν· τῶν γὰρ αἰδῶν· Οὐ γὰρ κτλ. Recte Emperius scripsit περὶ αὐτῶν τῶν Δαναίδων — V. 1. οὐ γὰρ ἀνθρώπων, Emperius οὐ κερπῶν coniecit. ib. μορφᾶν εἶδος Emperius, vulgo μορφᾶν ἐπέδος. — V. 2. διαίταν scripsi, vulgo αὐτῶν, Emperius αὐδᾶν. ib. γυναικεῖαν Casaubonus, vulgo γυναικεῖαν. — V. 3. ἐν εὔ Emperius, vulgo ἂν. — V. 4. ἢ δι' ἄληθ' Emperius, nisi quod ἄλσεια scripsit, vulgo ἢ λιπιδεία. ib. ἀλλήλοισι Meinekios, vulgo πολλάκι. ib. θήρῃσι Porsonus, vulgo θήρῃσι.

5 ἢ ἱερόδακρον λιβανον εὐώδεις τε φοίνικας κασίαν τε ματεῦσαι,
τέρενα Σύρια σπέρματα.

ΜΑΡΣΤΑΣ.

2.

..... ε ο ο - -
ε ο - - ε ο ο - ο ο - -
ε ο - - ε ο ο ο ο ο - -
ε ο - - ε ο ο ο ο ο - -

..... Ἄ μὲν Ἀθάνα
τῶργαν' ἐρύηψεν ἰ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρός,
εἶπέ τ', "Ἐρύετ' αἰσχεα, σώματι λύμα,
οὐ με τᾶδ' ἐγὼ κακότετι δίδωμι.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

3.

ε ε ε ο - - ε ο - -
ε ο ο ο ο - ο ο - -

Καλεῖται γὰρ ἐν κόλποισι γαλας
ἄχεια προχέων Ἀχέρων.

4.

- ε ο ο ο ε ο ο -
ε ο ο ο ο ο ο ο - -
ο ο ε ο ο ο ο ο ο -
ε ο ο ο - ε ο ο ο - -

V. 5. ἢ adjeci. ib. ἱερόδακρον Emperius, vulgo ἱερόδακρον. ib. ματεῦσαι Emperius, vulgo πατεῦσαι. — V. 6. Σύρια Meinekius, vulgo Συρίας. ib. σπέρματα Emperius et Meinekius, vulgo τέρεματα.

Fr. 2. Athen. XIV. p. 616. E.: Περὶ μὲν γὰρ αὐλαῖν ὁ μὲν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλεῖς ἐν τῷ Μαρσῷ διασύροισι τὴν αὐλητικὴν εἰρηκῶσι περὶ τῆς Ἀθηνῶν Ἄ μὲν κτλ. — V. 1. ἄ Schweighauserus, codd. τὰ vel α. ib. Ἀθάνα epitome, codd. ἀθάνατα, itaque v. 2. τῶργαν' scripsi, legebatur ὄργαν'. — V. 4. οὐ με scripsi, Hermannus ἦ με. ib. τᾶδ' Hermannus, codd. δ'. ib. κακότετι epitome, codd. κακότητι.

Fr. 3. Stobaeus Eclog. Phys. I. 52.: Ἀχέρωντα μὲν διὰ τὰ ἄχῃ, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόρῃ καλεῖται δ' ἐν κόλπ. κτλ. — V. 1. γὰρ scripsi, vulgo δ'.

Πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες αἰδριες οἴνου·
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἀπ' ὧν ὄλοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5.

υ υ υ - υ υ - υ υ υ -

Ἐπώννυμον, δέσποτ', οἶνον Οἰνέως.

6.

υ υ υ υ - υ υ υ υ -

υ υ - - - x - υ υ υ υ -

Κλυθί μοι, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν,
τᾶς ἀειζῶου ψυχᾶς μεδέων.

7.

υ υ υ υ υ - υ υ υ - - - υ υ υ υ - υ υ -

Γλυκὴ γὰρ θέρως ἀνδρὸς ὑποσπειρων πραπίδων πόθῳ.

8.

Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 289, 3.: Ἡ δὲ περὶ τὸν
Λίνον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιθ' καὶ παρὰ Μελανιπ-
πίδῃ. Adde Schol. Hom. II. σ, 570.

Fr. 4. Athen. IX. p. 429, B.: Οἱ δὲ ἀγροοῦντες τὴν τοῦ οἴνου
δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις
βλασφημοῦντες οὐ μετρίως· εἶθ' ὁ Μελανοππίδης ἔφη· Πάντες κτλ. —
V. 2. οἴνου, unus cod. οἶνον. — V. 3. ἀπ' ὧν ὄλοντο correxi, codd.
ἀπαλαύοντο vel ἀπολαύοντο, Schweighauserus ἀπώλοντο. — V. 4. τοὶ
Casaubonus, vulgo τῷ vel τόν.

Fr. 5. Athen. II. p. 35. A.: Ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νι-
κανδρὸς ἀνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως — φησὶ δὲ καὶ Μελανοππίδης ὁ
Μήλιος· Ἐπώννυμον κτλ. — δέσποτ' vel δέσποτα codd., ὦ δέσποτ' edd.,
fortasse δ', ὦ δέσποτ' scribendum.

Fr. 6. Clemens Alex. V. p. 715.: Ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανοππί-
δης ᾄδων φησὶν· Κλυθί κτλ.

Fr. 7. Plutarchus Eroticoe c. 15.: Γλυκὴ γὰρ θέρως ἀ. ὑ. π. π.
πατὰ τὸν Μελανοππίδην (ὁ Ἔρωτος) τὰ ἡδίστα μὲνυσσι τοῖς καλλίστοις· ἢ
πῶς ἔφη, λέγομεν, ὦ Ζεῦξίππε; — πόθῳ unus tantum codex, vulgo
πόθον. Scribendum videtur: πραπίδεςσι πόθον.

X.

C I N E S I A S.

1.

- 2 0 - -

Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.

2.

- 2 0 0 - -

2 0 - 2 0 - - 0 0 - -

Εἶδωλα πετεινῶν

αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων.

3.

Erotianus p. 318. ed. Franz.: Περμβοειδέα τρόπον, πλαγίως, ἐπὶ τοῦ κατὰ τι μὲν κοίλου, κατὰ τι δὲ καμπύλου, ὡς Κινησίας τάσσει τὴν λέξιν.

Cinesias. Fr. 1. Athen. XII. p. 551. D.: Ἦν δὲ ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δράμα γίγραφε Στράτις, Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιώτα (Ἀχιλλεῦ adde) λέγων· παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη, Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.

Fr. 2. Aristophanes Av. v. 1392. ubi Cinesiam inducit, videtur ex ipsius dithyrambis quaedam petiisse, maxime illa: Ἄπαντα γὰρ δειμὶ σοι τὸν ἄφα. εἶδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων. Fortasse etiam supra v. 1380:

Ὅρως γενέσθαι βούλομαι
λιγύφθογγος ἀηδῶν.

et infra 1395:

ἄμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην

et 1398:

Τοτὲ μὲν νετίαν στείλων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων,
ἄλλμνον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.

Cinesia dignus est versus, quem affert Plutarchus de primo frigido c. 17:

Εὐθύς ἀπέπλεσεν ἀεροβάταν μίγαν ὄϊον ἀνέμων.

XI.

PHILOXENUS.

I. ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

.....
 1 0 0 0 - 0 0 0 0 - 1 0 0 0 - 0 0 0 0 - 1 0 0 0 - 0 0 0 0 - 1 0 0 0 - 0 0 0 0 -
 1 0 0 0 - 0 0 0 0 - 1 0 0 0 - 0 0 0 0 - 1 0 0 0 - 0 0 0 0 - 1 0 0 0 - 0 0 0 0 -

..... Κατὰ χειρὸς δ'
 ἤλυθ' ὕδωρ ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ φέρων προχόφ
 ἐπέχευεν.
 εἴτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνάμπτω κλα-
 δεῶνι συναπτόν.

2.

*Eis δ' ἔφερον διπλοὶ παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 ἄμμ', ἔτεροι δ' ἔτεραν, ἄλλοι δ' ἔτεραν μέχρι οὐ πλήρω-
 σαν οἶκον·
 ταί δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγὰς
 εὐστεφάνοις λακάναις παροψίσι τ' ὄξυβάφων πλήρεις μάλα,
 σὺν τε χλιδαῶσαι.
 5 παντοδαποῖσι τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελε-
 ασματίουσιν.*

Philoxenus. Fr. 1. Athenaeus XV. p. 685. D.: Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὕτως λέγων· Κατὰ χειρὸς κτλ. — V. 2. φέρων προχόφ scripsi, legebatur προχόφ φέρων. — V. 3. στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος Grotefendus, vulgo στιφανολεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδων. ib. εὐγνάμπτω κλαδεῶνι συναπτόν scripsi, vulgo εὐγνήτων κλάδων δισύναπτον.

Fr. 2. Athen. IV. p. 146. F.: Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ, εἶπερ τούτου καὶ ὁ κωμωδιοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ Λευκαδίου Φιλοξένου, τοιαύτην ἐκτίθειαι παρασκευὴν δείκνον· Εἰς δ' ἔφερον κτλ. usque ad v. 40. κατὰ χειρῶν. — V. 2. ἄμμ' scripsi, codd. ἄμμι vel ἄμμι δ'. ib. ἔτεροι δ' ἔτεραν scripsi, vulgo ἰτίραν δ' ἔτεροι. ib. μέχρι, duo codd. μέχρις. — V. 4. εὐστεφάνοις λακάναις scripsi, codd. ἰστοφάνοις (ἰστοφάνοι) λακάνοις. ib. τ' scripsi, legebatur τε. ib. μάλα adjeci. — V. 5. παντοδαποῖσι scripsi, vulgo παντοδαποῖς. ib. εὐρήμασι unus cod., εὐρήματι reliqui.

- * * * *πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας, ἄλλοι δ' * * τοῖς δ' ἐπι πρῶτα παρήλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φιλότας, ἄλλ' ἄλλοπλαταῖς τὸ μέγιστον πανταχόθεν λιπαρῶπες, ἐγγέλεά τινες ἄριστον, γογγροιοιωνητεμων πλήρες θεοτερπέες· ἐπ' αὐτῷ δ'*
10 *ἄλλο παρήλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος. μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι ἄρκιον, ἄλλο * * * * **
* παρῆς ἕτερ' ὀμπνίων ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιοπουλυποδείων τῶν ἀπαλοποκαίων· θερμὸς μετὶ ταῦτα παρήλθεν
- 15** *ἰσογράπεξος ὄλος νῆστις συνόδων πυρόρος, ἔπειτ' ὄνος ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἱ κυφαὶ παρήλθον· θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλοεραὶ τε δὴ φάρυγγες πυρίων τε στεγναὶ βύσται μεγάθος κακὰ κακκάβου γλυκου ὄξιος * **

V. 6. Indicavi lacunam in principio et exitu versus. *ib. πάρφερον ἐν κανέοις* scripsi, legebatur *παρίφερον ἐν κανέοισι*. — V. 7. *τοῖς δ' ἐπὶ* scripsi, vulgo *ἐπί*. *ib. παρήλθ'* scripsi, legebatur *παρήλθεν*. *ib. ἄλλοπλαταῖς* cod. opt., ceteri *ἀλοπλαταῖς* et *ἀλοκαταῖς*. Emendare nequeo. — V. 8. *πανταχόθεν λιπαρῶπες* scripsi, codd. *πάντ' ἔπαθεν λιπαρόντ' ἐς* vel *πάντη ἔπισθεν λιπαρόντες* vel *πάντ' ἔπαθε λιπαρόν*. *ib. ἐγγέλεά τινες ἄριστον* emendare nequeo, sicut v. 9. *γογγροιοιωνητεμών*. — V. 10. *βάτις δ' ἐνέης* scripsi, vulgo *βατιστήν*. — V. 11. *κακκάβι' ἦς*, codd. *κακκαβίης* vel *κακκαβί'*. *ib. γαλεοῦ τι ἄρκιον* scripsi, vulgo *γαλευτινάρκιον* vel *γαλεοῦ τι ναρκιον*. — V. 12. *ἄλλο* scripsi, et lacunam indicavi, vulgo *ἄλλου*. — V. 13. *ἕτερ' ὀμπνίων ἀπὸ τευθιάδων* scripsi, vulgo *ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδα*. — V. 14. *σηπιοπουλυποδείων τῶν* scripsi, vulgo *σηπίου πολυποδίων*. *ib. ταῦτα* omis. unus cod. — V. 15. *νῆστις* scripsi, vulgo *μῆστης*. — V. 16. *πυρόρος* scripsi, vulgo *πυρός*. *ib. ἔπειτ' ὄνος* scripsi dubitanter, vulgo *ἔπειτα βαθμούς*. *ib. ἐπίπασται* correxi, legebatur *ἐπίπυσται*. — V. 17. *ὦ φίλε* Dindorfius, libri *ὦ φίλοι*. *ib. μέλι* (i. e. *μέλιτι*) *καρίδες* Meinekius, vulgo *μυλικαρίδες*. *ib. κυφαὶ* scripsi, vulgo *κεῖφαί*. — V. 18. *εὐπέταλοι*, unus cod. *ἐπίταλοι*. *ib. χλοεραὶ* scripsi, vulgo *χλωραὶ*. *ib. τε δὴ φάρυγγες* duo codd., vulgo *τε ἡδυφάρυγγες*. — V. 19. *πυρίων τε* (unus cod. *πυρίωντα*) *στεγναὶ* (unus cod. *στεγναὶ*) *βύσται* *μείγαθος κακὰ κακκάβου γλυκου ὄξιος* (unus cod. *μειγθος κακάβου γλυκῷ ὄξιος*) non expedit. Indicavi lacunam.

- 20 ὀμφαλὸς θοΐνας καλεῖται πάρ γ' ἐμὶν καὶ τὴν σάφ' οἶδα.
ἔστι δὲ ναὶ μὰ θεοῦς ὑπερμέγεθες τίθεμος θυγμοῦ μόλεν
ὄπτὸν ἐκείθεν
θερμόν, ὄθεν γλυφίς τέτμενον εὐθύς ἐπ' αὐτάς
τάς ὑπογαστρίδας, διανεκίως ἐπάμννε
* * π' ἐμὶν τε μέλοι καὶ τὴν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'·
25 ἀλλ' ὄθεν ἑλλίπομεν, θοΐνα παρήης, ὄτ' ἐπαλλάξαι δύνατ'
ἐπικρατίως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.
πάντα παρήης ἐτύμως ἄμμεν· παρέπαισε δὲ θερμόν
σπλάγγνον, ἔπειτα δὲ νῆστις δέλφακος οἰκετικῆς καὶ
νώτος ἐσῆλθε καὶ ὄσφύς καὶ μινυρίγματα θερμά·
καὶ κεφάλαιον ὄλον διάπτυχες ἐφθὸν ἄτερ πευθῆνος ἀλε-
κτοτρόφου πιχτῆς ἐρίφου παρέθηκεν
30 εἶτα διεφθ' ἀκροκώλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν
λευκοφορονοχρόους, ῥύγχη, κεφάλαια, πόδας τε, χναυμά-
τιόν τε σεσιφιωμένον.
ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὄπτά τ' ἀλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν·

V. 20. θοΐνας scripsi, vulgo θοΐνας. ib. πάρ γ' ἐμὶν καὶ τὴν σάφ' οἶδα scripsi, et sic etiam Meinek. vulgo παράγειν κάπιν σαφνίον (vel σάφν οἶδα). — V. 21. ἔστι δὲ ναὶ μὰ θεοῦς scripsi, vulgo ἴστα-
θαναι μαθίους vel εὐσταθεῖναι μὰ θεοῦς. ib. ὑπερμέγεθες, unus cod. ὑπερμέγεθος. ib. τίθεμος θυγμοῦ μόλεν non expedito. — V. 22. γλυφίς τέτμενον, unus cod. γλυφίς τε μένον. Videtur γλυφίσιν τετμημένον scribendum. — V. 23. διανεκίως scripsi, vulgo διανεκίως vel διὰ νέκως. Antea αἷς inserendum puto. — V. 24. Lacunam indicavi et scripsi π' ἐμὶν τε μέλοι καὶ τὴν, vulgo πέμννε μέλοι καίτιν (vel μέλοι καὶ τήν). ib. κεχαροίμεθ', legebatur κεχαροίμεθα. — V. 25. ὄθεν ἑλλίπομεν θοΐνα παρήης scripsi, vulgo οὐθέν ἑλλίπομεν θοΐνα παρήης. ib. ὄτ' ἐπαλλάξαι unus cod., vulgo ὄτε παλάξαι. ib. δύνατ' ἐπικρατίως non expedito. ib. ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε scripsi, vulgo ἔγω γειτικοῦ καὶ vel ἔγω γειτικόν. ib. λέγοι, unus cod. λέγει. — V. 26. ἐτύμως scripsi, libri ἐτόμως, ἐτύμως, ἐτόμως. ib. ἄμμεν scripsi, vulgo ὅμμεν. ib. παρέπαισε scripsi, vulgo παρέπαισε vel παρέπαισαι. — V. 28. νώτος ἐσῆλθε scripsi, vulgo νώτιος εἰληθε. ib. ὄσφύς unus cod., reliqui ἰσφύς. ib. μινυρίγματα, unus cod. μινυρίσματα. — V. 29. ἄτερ πευθῆνος scripsi, vulgo ἀτερ πευθῆνός vel ἀτερ πεύθῆνος. ib. ἀλεκτοτρόφου, unus cod. ἀλεκτοφόρου. — V. 30. ἀκροκώλια, unus cod. ἀκρόκωλα. — V. 31. κεφάλαια, πόδας τε, χναυμάτιον τε scripsi, σεσιφιωμένον Meinek., vulgo καὶ κεφαλῆ ἀποδος τεχνάματι ὄντες (τεχναματιόντες) ἰσφιωμένον. — V. 32. κρέ' ὄπτά τ' scripsi, vulgo κρέα ὄπτά.

- ἃ θ' ὑπέρω μάκαρος χορδὰ γλυκίστα,
 μιξεριφαρνογένης, ἄν δὴ φιλέοντι θεοί· ταῦτ'
 35 ὦ φιλότας, φιλίως ἔσθους κα· λαγῶα δ' ἔπειτ' ἀλεκτρού-
 νων τε νεοσσοί,
 περδίκων φάσσεων τε χύδαν· ἦδη δὲ παρεβάλλετο θερμαῖ
 πολλά.
 καὶ μαλοκοπτύχων ἄρτων· ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ' ἐπεις-
 ἦλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον, τό κε
 τυρόν ἅπας τις
 ἦμεν ἔφασχ' ἀπαλόν, κήγων ἐφάμαν· ὅτε δ' ἦδη
 βρώττος ἦδὲ ποτάτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
 40 τῆνα μὲν ἐξαπαίειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδωσαν
 κατὰ χειρῶν,
 σμήμασιν ἱρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγχείοντες
 τόσσον, ὅσον τις ἔχρηζ', ἐκτρίμματά τε * * λαμπρὰ
 σινδονυφῆ, δίδωσαν δὲ χρίματα τ' ἀμβροσιόδμα καὶ στε-
 φάνους ἰοθαλείας.

V. 33. ἃ θ' ὑπέρω μάκαρος χορδὰ γλυκίστα μιξεριφαρνογένης scripsi, vulgo ἀθυπέρωμα (ἀθυπέρωμα) καρός χορδῆ· γλυκὺς ταμιξεριφαρνογένης. — V. 34. ἄν Dindf., δὴ φιλέοντι unus cod., vulgo ἀνθηφιλότι. ib. ταῦτ', ὦ scripsi, vulgo τοῦτ' ὦ vel τοῦτο. — V. 35. φιλότας Dindf., vulgo φιλέτας. ib. φιλίως adjeci. ib. ἔσθους, unus cod. ἔθους. ib. λαγῶα Schweighauserus, δ' ego scripsi, codd. λαγύνα τε vel λαγῶάτ'. — V. 36. φάσσεων scripsi, vulgo φάσεων. ib. ἦδη δὲ corruptum videtur. — V. 37. ὁμοσύζυγα Dindorfius, vulgo ὁμοσοσύζυγα. ib. τό κε Dindorfius, vulgo τὸ καὶ ib. τυρόν ἅπας τις Schweighauserus, vulgo τυρογάσσις. — V. 38. ἦμεν Dindorfius, vulgo ἡ μὲν. ib. ἔφασχ' Dindorfius, vulgo ἔφασκεν. — V. 39. ἦμεν ἑταῖροι scripsi, vulgo ἑταῖροι ἦμεν vel ἴμεν. — V. 40. ἐξαπαίειρον scripsi, vulgo ἐξαπαίειρον. ib. κατὰ χειρῶν, unus cod. κατὰ χερσὶ χειρῶν. Respiciat huc Ath. IV. p. 156. E. Hanc extremam partem affert Athen. IX. p. 409. E.: Καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δειπνῶ φησὶν· ἔπειτα δὲ παῖδες — ἰοθαλείας. — V. 41. σμήμασιν, unus cod. σμήγμασιν. ib. χλιεροθαλπὲς Schweighauserus, codd. χαμροθαλπὲς vel χαιτροθαλπὲς. ib. ἐπεγχείοντες, unus cod. ἐπιεγχείοντες. — V. 42. τόσσον duo codd., vulgo τόσον. ib. τις ἔχρηζ' scripsi, vulgo ἔχρηζεν. ib. ἐκτρίμματά τε unus cod., indicavi autem lacunam, ceteri ἐκτρίμματά τε. ib. λαμπρὰ σινδονυφῆ Casaubonus, libri λαμπρασιν νύμφη vel λαμπρὰ σινδονύμφη. — V. 43. χρίματα τ' Villebrunius, vulgo χρίματ'. ib. ἀμβροσιόδμα unus cod., alius ἀμβροσιόδμα.

8.

Τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας * * λιπαραυγείς,
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
τὰς ἐφήμεροι καλεῦντι νῦν τραπέζας δευτέρας,
ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας.

5 ταῖσιν δ' ἐν μέσαις καθιδρύθη μέγα χάσμα βροτοῖς, λευ-
κὸς μυελὸς γλυκερός, λεπτοῖς ἀράχνας
ἐναλιγκίοισι πέπλοις

συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύννας ὑπο, μὴ κατίδη τις
μαλογενὲς πᾶυ λιπόνθ' ὑπ' ἀνάγκας

ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταίου πολυρρύτοισι παγαῖς.

τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος· χερσίνδ' ἐπίθεντο στόμιον μαλεραῖς τὰς

10 δεξαμένην ὅ τι κα διδῶ τις· ἃ Ζανὸς καλεῦντι

τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένευμεν ἐγκατακνακομιγῆς πεφρυγμένον
πυρρομολευκερέβινθον ἀκάνθου μικροῦ ἀδύ

βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικήροιδηστίχας παρεγίνετο
τούτοις

Fig. 3. Athenaeus XIV. p. 642. 6.: Ἐπει δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Δείπῳ δευτέρων τραπέζων μνημονεύων πολλά καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὠνόμασε, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν· Τὰς δὲ δὴ κτλ. Meinekius adjunxit hoc fragmentum ei, quod praececessit. — V. 1. μολούσας, lacunam deinde esse animadvertit Meinekius. — V. 2. εἰσφερον Meinekius, vulgo εἰσέφερον. — V. 3. ἐφήμεροι καλεῦντι Meinekius, vulgo ἐφημέριοι καλεῖντι vel καλεῖοντο. ib. δευτέρας adjeci. — V. 5. καθιδρύθη scripsi, vulgo ἐγκαθιδρύθη. ib. ἐναλιγκίοισι, unus cod. ἀλιγκίοισι. — V. 6. συγκαλύπτων Casaubonus, vulgo συκάλυπτον. ib. κατίδη τις unus cod., vulgo κατίδης. — V. 7. μαλογενὲς Meinekius, codd. μολογενὲς et μηλογενὲς. ib. λιπόνθ' ὑπ' ἀνάγκας scripsi, codd. λιπὼν ταῖς ἀνάγκαις, Meinekius λιπόντ' ἀνάγκαις. — V. 8. πολυρρύτοισι scripsi, vulgo παλιρρύτοισι, Meinekius μελιρρύτοισι. ib. παγαῖς Casaubonus, codd. πάγαις. — V. 9. τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος Meinekius, codd. τὸ δ' ὄνομ' ἦς (ὄνομη) ἄμυλλος (ἄμυλος). Sequentia corrupta sunt. — V. 10. κα διδῶ Dindorfius, vulgo καὶ διδῶ. ib. ἃ Ζανὸς Schweighaeuserus, vulgo ἄζανός. ib. καλεῦντι Meinekius, codd. καλεῖντι et καλεῖοντο. — V. 11. τρώγματ', unus cod. τρώγματα. ib. ἔπειτ' Schweighaeuserus, vulgo ἐπειτ'. ib. ἐγκατακνακομιγῆς Meinekius, vulgo ἐν κατὰ κνακομιγῆς. — V. 12. πυρρομολευκερέβινθον Meinekius, idem deinde ἀνθεταίρατον ἀδύ scripsit et v. 13. βρῶμα τὸ παγκατάμικτον, codd. πυρρομολευκερέβινθου ἀκάνθου μικροῦ ἀδύ βρωματοπαπαναμικτον. πυρρομολευκερέβινθου ἀκάνθου μικροῦ ἀδύ βρωματο πάντ' ἀνάμικτον. et πυρροβρομὸν ἐρέβινθου ἀκάνθου μικροῦ ἀδύ βρωματο πάντ' ἀνάμικτον. ib. ἀμπυρικήροιδηστίχας, unus cod. ἀμπυρικήρος δήστίχας.

σταιτινοκογχομαγῆς ὃ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος
χοιρίνας.

15 ἀδεία δὲ * * κύκλωθ' ὁμόφωκτ' ἀνάριθμα,
καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἀφθονα σασαμόφωκτα
τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος
ἦς ἄμυλος πλατανίτας· σασαμορυτοπαγῆ δὲ
καὶ σεσελειοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα

20 πέμματα, κᾶτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγῆς καλαῖς θάλλοντες
ῶραις.

ῥά τ' ἀμυγδαλίδες τε τῶν μαλακοφλοίων ... τε τρωκτά τε
παισίν

ἀδυῖδη κάρυ', ἄλλα τ' ὅσα πρέπει παρὰ θοίαν
ὀλβιόπλουτον ἔμεν· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί τε λόγιοι
τ' ἐπὶ κοινᾶς.

ἐνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον καὶ

25 θαύμασαν αὐτ' ἐπὶ θ' ἤγησαν. * *

V. 14. σταιτινοκογχομαγῆς ὃ τε σεσελειοξανθεπιπαγκαπύρωτος χοιρί-
νας, ἀδεία δὲ Meinekius, nisi quod σεσελειο — scripsit, vulgo ταίτιν ὃ
κολχομαγῆς (κογχομαγῆς) τοξισιελαιο (ελαιο) ξανθεπίπαν καπυρός, χοιρινι-
σάδεια δέ. — V. 15. δέ, lacunam indicavi. ib. κύκλωθ' ὁμόφωκτ'
Meinekius, vulgo κυκλωτά (κύκλωτα) ὁμοφλωκτά. — V. 16. ἀφθονα
Schweighaeuserus, σασαμόφωκτα Meinekius, vulgo ἀφθόνως ἀσαμό-
φλωκτα. — V. 17. μέλι scripsi, vulgo μέλιτι. ib. συγκατάφυρτος ἦς
Schweighaeuserus, vulgo συγκαταφυρτόςης. — V. 18. πλατανίτας σα-
σαμορυτοπαγῆ Meinekius, vulgo πλατανίσσα σαμορυτοπάγη vel σαμό-
ρυτο πηγῆ. — V. 19. σεσελειοπαγῆ scripsi, vulgo σεσελαιοπάγη. ib.
πλατύνετο Meinekius, σασαμόπαστα Schweighaeuserus, vulgo πλάτυν-
τος ἀσαμόπαστα. — V. 20. κᾶτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμιγῆς καλαῖς Mei-
nekius, vulgo καὶ τερεβινθο (θερεβινθο) κνακοσυμμιγῆσα παλαῖς (γεῖσ'
ἀπαλαῖς). — V. 21. ῥά τ' codd., nisi quod τε exhibit, in edd.
omissum est. ib. τε τῶν μαλακοφλοίων . . . τε τρωκτά τε Meinekius,
codd. τῶν (τῆν) μαλακόφλοια ὧν τε τετρωκτατε (ὧν τετρώκται). —
V. 22. ἀδυῖδη corruptum. — V. 23. ἔμεν adjeci. ib. τ' ἐπὶ κοινᾶς
Schweighaeuserus, codd. τ' ἐπικοινᾶς, τε πικοινᾶς. — V. 24. καινὸν
Dalekampius, vulgo κηρόν. — V. 25. θαύμασαν Meinekius, vulgo
ἐθαύμασαν. ib. ἐπὶ τ' scripsi, vulgo ἔπειτ' et ἔπειτα. Fortasse scri-
bendum ἤγησαν περιωσῶς.

4.

* * Σὺ δὲ τάνδε Βακχίου
 εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
 πραῦ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δούς ἐπὶ τέρφιν
 πάντας ἄγει. * *

5.

Πίνετο νεκτάρειον πῶμ' ἐν χρυσείαις προτομαῖς καλῶν κε-
 ράτων· ἐβρέχοντο δ' αὐτὰ κατὰ μικρόν...

Κ Τ Κ Λ Ω Ψ.

6.

Συμβαλοῦμαι τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

7.

Schol. Theocrit. XI. 1.: Φιλόξενος ποιεῖ τὸν Κύκλωπα παραμυθούμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι καὶ ἐν-
 τελλόμενον τοῖς δελφῖσιν, ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτῇ, ὅπως ταῖς
 Μούσαις τὸν ἔρωτα ἀκέῖται. Plutarch. Sympos. Quæst. I. 5.:
 Τὸν Κύκλωπα Μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαι φησι τὸν ἔρωτα
 Φιλόξενος.

Fr. 4. Athen. XI. p. 487. A.: Φιλόξενος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν
 τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπῳ μετὰ τὸ ἀπονήσασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τῷ
 φησι· Σὺ δὲ τάνδ' κτλ. — V. 1. τάνδε Βακχίου scripsi, Meinekius
 τάνδε Βακχίαν, codd. τάνδ' ἐκβάκχια vel — ακχία. — V. 3. πραῦ τί
 τοι unus cod., vulgo πρᾶντιτοι. — V. 4. πάντας Meinekius, vulgo
 ἄπαντας.

Fr. 5. Athen. XI. p. 476. E.: Καὶ Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν
 τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπῳ φησὶν· ἐπίνετο κτλ. — V. 1. πίνετο Meinekius,
 ἐπίνετο Dindorfius, vulgo ἔπινε τό. ib. πῶμ' Dindorfius, vulgo πόμα.
 ib. χρυσείαις Meinekius, vulgo χρυσαῖς. ib. καλῶν Meinekius, vulgo
 τε ἄλλων. ib. ἐβρέχοντο δ' αὐτὰ Meinekius, vulgo ἔβρεχον δά.

Fr. 6. Athen. XV. p. 692. D.: Ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν,
 συμβαλοῦμαι τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα· κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητὴν. Ea-
 dem respicit VI. p. 271. B. Cf. Proverb. Append. IV. 77. p. 453.
 ed. Schneidew.: Συμβαλούμενος· κατ' ἔλλειψιν καὶ αὐτῇ· ἐνθεῖ γὰρ εἰς
 ἔρωτα· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος. Existimo exordium esse Cyclo-
 pis, itaque huc retuli.

8.

- - - - -
 - - - - - ^ˆ - - - - -
^ˆ - - - - -
 ὦ καλλιπρόσωπε
 χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
 χαριτόφωνε, κάλλος Ἐρώτων.

9.

- - - - - ^ˆ - - - - -
 Οἶφ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

10.

- - - - -
 Ἔθυσας; ἀντιθύση.

11.

Aristoph. Plut. v. 290.: Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρηττανελοῦ τὸν Κύκλωπα Μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων Ἵμας ἄγειν· ἀλλ' εἶα τέκεα θαμῖν' ἐπαναβοῶντες Βληχώμενοι τε προβατίων αἰγῶν τε κίναβρώντων μέλι, Ἐπεσθ' ἀπεπωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιῖσθε. ΧΟΡ. Ἡμεῖς δέ γ' αὐτὸν ζητήσομεν θρηττανελοῦ τὸν Κύκλωπα Βληχώμενοι, σὲ τουτοῖ πεινῶντα καταλαβόντες, Πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια, δροσερά, κραιπαλῶντα, Ἠγούμενον τοῖς προβατίοις, εἰκὴ δὲ καταδαρθόντα που, Μέγαν λαβόντες ἡμίμενον σφηκίσκον ἐκτυφλώσαι. ubi Schol. praeter alia: παιγνιωδῶς ἐπιφέρει τὰ τοῦ

Fr. 8. Athen. XIII. p. 564. E.: Ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ, ἑρῶν τῆς Γαλατίας, καὶ ἐπαιῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν, πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαιεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει, λέγων ὡδε· ὦ καλλιπρόσωπε κτλ. Cf. Eustath. p. 1558. 15. — V. 2. χρυσεοβόστρυχε, unus cod. χρυσιοβόστρυχε. — V. 3. κάλλος, Fiorillo θάλλος (θάλος) conjecit.

Fr. 9. Zenobius V, 45.: Οἶφ μ' ὁ δ. τ. συγκ. ἐπὶ τῶν δυσασχετιούντων ἐπὶ τινι δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἢ παροιμία· Κύκλωψ γάρ ἐστι δράμα Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ Ὀδυσσεὺς περιχαθεῖς τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει· οἶφ μ' ὁ δ. τ. σ. Cf. Diog. VII. 19. Apostol. XIV. 24. Arsenius p. 379.

Fr. 10. Suidas Ἔθυσας, ἀντιθύση· τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσεύα. Cf. Zonaras p. 625. et Append. Proverb. II. 10.

Φιλοξένου εἰπόντος τὸν Κύκλωπα λάχάνα ἐσθίειν· κράα γάρ
ἤσθειεν, ὡς Ὀμηρος, οὐ λάχάνα. et: πήραν ἔχοντα] καὶ γὰρ
παρὰ τῷ Φιλοξένῳ πήραν ἔχων εἰσηγήθη. ταῦτα δὲ φησι καὶ τὰ
ἐξῆς ὡς καὶ τῆς τυφλᾶσεως αὐτοῦ ἐν ποιήματι οὔσης. *Phi-*
loxiēni Ipsiūs est:

— — — — — $\overset{\cup}{\cup}$ — — — — —

Ἄλλ' εἶα τέκεα, θαμίν' ἐπαναβοῶντες.

nam Schol. Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγωδοδιδάσκαλον
διασύρει, ὃς ἔγραψε τὸν κρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ Γαλα-
τεία, εἶτα κιθάρας ἤχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ-
τό φησι τὸ ῥῆμα θρηττανελό· ἐκεῖ γὰρ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα
κιθαρίζοντα τὴν Γαλάτειαν. et *ibid.* Διασύρει δὲ Φιλόξενον
τὸν τραγικόν, ὃς εἰσηγάγε κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον, τὸ
δὲ θρηττανελό μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστιν, τὸ δὲ ἀλλ' εἶα
τ. θ. ἐπ. ἐκ τοῦ Κύκλωπος Φιλοξένου ἐστίν.

Τ Μ Ε Ν Α Ι Ο Σ.

12.

$\overset{\cup}{\cup}$ — — — — —

Γάμε θεῶν λαμπρότατε.

13.

— — — — —

Εὔρειτας οἶνος πάμφωνος.

II. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

14.

Αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασοῦ . . . .

χρυσορόφων Νυμφέων εἶσω ἴσαν Θαλάμῳν.

Fr. 12. Athen. I. p. 6. A.: Καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄσας (Φιλόξε-
νος) Ἰμίναιον, οὗ ἡ ἀρχή· Γάμε θ. λ. πάντας ἐψυχαγώγησεν· ἣν δὲ δι-
θυραμβοποιός· καὶ ὁ νυμφίος, Φιλόξενε, εἶπε, καὶ αὐριον ᾧδε δειπνείς·
καὶ ὁ Φιλόξενος, ᾧ ὄψον, ἔφη, μὴ πάλῃ τις.

Fr. 13. Athen. II. p. 35. D.: Ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξενος λέγει·
εὐφρείτας κτλ. Recte epitome εὐφρείτας.

Fr. 14. Antigon. Hist. Mirab. 127.: Οἱ Δαίμοι δὲ λέγουσιν, ὅτι
ἐν τῷ Παρνασσῷ κατὰ τινὰς χρόνους τὸ Κωρύκειον φαίνεσθαι χρυσοειδές.
Διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδὲν ἂν εἰκαιολαλεῖν εἶποι λέγονθ' οὕτως· αὐτοὶ
κτλ. — V. 2. ἴσαν adjeci.

15.

Τληπόλεμος ὁ Μυρῆς Ἐρμῶν ἀφετήριον ἔρμα
 ἰεροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
 δις δὲ κ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
 μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

XII.

TIMOTHEUS.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

1.

⊥ ⊘ ⊘ - ⊘ ⊘ - ⊘ ⊘ - ⊘ ⊘
 Μαινάδα, θυάδα, φοιβάδα, λυσαάδα.

2.

⊘ ⊘ ⊥ ⊘ ⊘ - ⊘ ⊘ ⊥ -
 ⊘ ⊘ ⊥ ⊘ ⊘ - ⊘ ⊘ ⊥ -
 Διὰ κνάνεον πόλον ἄστρον,
 διὰ τ' ὠκυτόχοιο σελάνας.

Κ Τ Κ Δ Ω Ψ.

3.

⊥ - ⊥ ⊘ ⊘ - ⊘ ⊘ - ⊘
 ⊥ ⊘ ⊘ - ⊘ ⊘ - -
 Οὐ τοι τόν γ' ὑπεραμπέχοντα
 οὐρανὸν εἰσαναβήσει.

Fr. 15. Anthol. Pal. IX, 319.: Φιλοξίνου.

Timotheus. Fr. 1. Plut. de audiend. poet. c. 4.. Τιμοθέμ
 μὲν γὰρ ἄδοντι τὴν Ἄρτιμιν ἐν τῷ θιάτρῳ, Μαινάδα, θυάδα, φοιβάδα,
 λυσαάδα Κινησίας εὐθύς ἀντιφωνήσας· Τοιαύτη σοι θυγάτηρ γένοιτο. Ea-
 dem leguntur de superstit. c. 10. De hoc Timothei carmine conf.
 Alexandrum Aetol. ap. Macrobian. V. 22.

Fr. 2. Plut. Quaest. Sympos. III. 10. 3 : Ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν
 Ἄρτιμιν Λοχίαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὖσαν ἑτίαν, ἣ τὴν σιλήνην, ἀνο-
 μάσθαι· Τιμόθεος δ' ἀντικρὺς φησί· Διὰ κνάνεον κτλ. Eadem Macrobian.
 VII. 16. Haud dubie est ex eodem carmine, ex quo Fr. 1.

Fr. 3. Chrysippus περὶ ἀποφατικῶν c. 10.: Εἰ Κύκλωψ ὁ τοῦ
 Τιμοθέου πρὸς τινὰ οὕτως ἀπεφάνητο· οὐ τοι κτλ.

4.

◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡ ◡
 ◡ ◡ - - ◡ ◡ - ◡ ◡
 ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡
 ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ -

*Ἔχευε δ' ἐν μὲν δέπας κίσεινον μελαινας σταγόνος
 ἀμβρότας ἀφρῶ βρυάζον·
 εἴκοσιν δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε δ'
 αἶμα Βακχίου νεορύτοις δακρύοισι Νυμφῶν.*

Π Ε Ρ Σ Α Ι,

5.

◡ ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ - - - ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχῳ μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

6.

◡ ◡ - - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ -

Σέβεσθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετῆς δορυμάχου.

7.

◡ ◡ ◡ - - - ◡ ◡ - - - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ - ◡ ◡ -

Ἄρης τύραννος· χρυσὸν Ἑλλάς δ' οὐ δέδοικεν.

Fr. 4. Athen. XI. p. 465. C.: Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι· ἔχευε κτλ. Eadem Eustath. p. 1631. 61. — V. 1. ἔχευε δ' omisit Epitome et Eustath., codd. ἔχευε δὲ vel ἔχυνεν δὲ. Fortasse scribendum est. Ἐν μὲν ἦν δέπας κίσεινον μελαινας σταγόνος. — V. 3. εἴκοσιν Dindorfus, vulgo εἴκοσι. ib. ἀνέχευεν, duo codd. ἀνέχευαν. ib. ἔμισγε, Epitome ἀνέμισγε. — V. 4. δ' αἶμα Grotefendus, codd. διαμα vel δ' ἅμα. ib. Βακχίου, unus cod. βακχεῖα. ib. νεορύτοις Epitome, codd. νεορύτως, νεωρύτως vel νεωρύτωσ. ib. δακρύοισι epitome, codd. δακρύοισι. ib. Νυμφῶν Schweighaeuserus, codd. νύμφαν, Epit. πηγῶν.

Fr. 5. Plut. vit. Philopoem. c. 11.: Ἄρτι δὲ αὐτῶν εἰσελθόντων κατὰ τύχην Πυλάσῃ τὸν καθαρωδὸν ἄδοντα τοὺς Τιμοθέου Πέρσας ἐν- ἀρξασθαι· Κλεινὸν κτλ. ἅμα δὲ τῇ λαμπρότητι τῆς φωνῆς τοῦ περὶ τὴν ποίησιν ὄγκου συμπρέπαντος, ἐπίβλεψιν γενέσθαι τοῦ θεάτρον πανταχόθεν εἰς τὸν Φιλοποίμενα καὶ κρότον μετὰ χαρᾶς. Affert etiam Pausan. VIII. 53. 3. ubi τεύχων scribitur.

Fr. 6. Plut. de audiend. poet. c. 11.: Ἄφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὀφρηθαῖς οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἑλλήνας παρακάλει· Σέβεσθ' κτλ. Respicit idem de fort. Roman. c. 11.

Fr. 7. Plut. vit. Agesil. c. 14.: Ἰδιόστον δὲ θάματα τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἀσίαν Ἕλλησιν ἦσαν οἱ πάλαι βαρεῖς καὶ ἀφύρητοι καὶ διακόμενοι

8.

⊥ ⊘ - ⊥ ⊘ ⊘ - ⊘

⊥ ⊘ ⊘ ⊘ ⊘ - -

⊘ ⊘ ⊥ - ⊘ ⊘ ⊥ -

⊘ ⊘ ⊥ - ⊘ ⊘ ⊥ -

⊘ ⊘ ⊥ - ⊘ ⊘ ⊥ -

Οὐκ αἶδω τὰ παλαιά,
καινὰ γὰρ μάλα κρείσσω·
νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων.
ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

9.

⊘ ⊥ ⊘ ⊘ . ⊘ ⊘ - ⊘ ⊘ ⊘

- ⊥ ⊘ - - ⊥ ⊘ ⊘ - -

⊥ ⊘ - ⊘ ⊘ - - ⊥ ⊘ ⊘

⊥ ⊘ ⊘ - - ⊥ -

Σὺ τ' ᾧ τὸν αἰὶ πόλον οὐράνιον
ἀκτίσι λαμπραῖς Ἥλιε βάλλων,
πέμπων ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, Παιάν.

10.

⊘ ⊘ ⊥ - ⊘ ⊘ ⊥ - ⊘ ⊘ - -

Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

τες ὑπὸ πλοῦτου καὶ τρυφῆς ὑπαρχοὶ καὶ στρατηγοί, δεδιότες καὶ θεραπεύοντες ἀνθρώπων ἐν τριβωνί περιιόντα λιτῶ καὶ πρὸς ἓν ἥμα βραχὺ καὶ Λακωνικὸν ἀρμόζοντες ἑαυτοὺς καὶ μετασχηματίζοντες· ὥστε πολλοῖς ἐπῆμι τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν· Ἄρης τύραννος· χρυσοῦν δὲ Ἑλλάς οὐ δίδοιμι. Transposui δὲ et ad Persas retuli. Respicit etiam vit. Demetr. c. 42.

Fr. 8. Athen III. p. 122. D.: Κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τιμόθεον τὸν ποιητὴν· Οὐκ αἶδω κτλ. Cf. Eustath. p. 1422. 50. — V. 2. καινὰ Casaubonus, codd. καὶ τά. ib. μάλα scripsi, vulgo ἤμα. omisit plane Epit. et Eustath. Fortasse legendum: καινὰ μὲν γὰρ μάλα κρείσσω. — V. 4. τὸ πάλαι Meinekius, vulgo τὸ παλαιόν.

Fr. 9. Macrobius I, 17.: Sed Timotheus ita: σὺ τ' ᾧ κτλ. — V. 2. ἀκτίσι λαμπραῖς scripsi, legebatur λαμπραῖς ἀκτίσι.

Fr. 10. Plutarch. de fortuna Alexandri II. c. 1.: Ἀρχελάφ δὲ δοκοῦντι γλισχροτέρῳ περὶ τὰς θεωρίας εἶναι Τιμόθεος ἄδων ἐσημαίνε πολλὰς τούτῳ τὸ κομμάτων· Σὺ δὲ τὸν γ. ἄφ. αἰ. Ὁ δὲ Ἀρχέλαφος οὐκ ἀμούσως ἀντισημαίνει· σὺ δὲ γ' αἰτιῖς. Eadem Apophthegm p. 177. B. ubi recte σὺ δὲ legitur. Videtur autem ex ipsius Timothei aliquo carmine petitum.

11.

~~~~~

Τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελотреφῆ.

12.

Οὐθ' ὁ πτερωτὸς ἕξος ὀμμάτων, Ἔρωσ,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἡ φρενῶν ἄκισ,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκας.

13.

Φιάλη Ἄρεως.

14.

Ἐν πυρικτίτοισι γᾶς.

Fr. 11. Etym. M, p. 630. 41.: "Ἡ ἐπειδὴ (ὡς φησιν Ἰωργίνης) εὔρηται ἐν συστολῇ ἢ ῥι συλλαβῇ, ὡς παρὰ τῷ Τιμοθίῳ τῷ κιδυρωδῶ, οἶον· τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελотреφῆ. — σύγκειται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκειλευσματικῶν· ὁ δὲ τελευταῖος πόνος ἀνάπαιστός ἐστι, τῶν δύο βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναيرهθειῶν.

Fr. 12. Stobaei Appendix VIII. 3.: Τιμοθέου θ' ὁ πτερωτός. Scripsi οὐθ' ὁ πτ. et Ἔρωσ, vulgo ἔρωσ.

Fr. 13. Antiphanes ap. Athen. X. p. 433. C.: Οὐκ ἂν ἀμάρτοι δὲ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ (Νέστορος) λέγων φιάλην Ἄρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνου Καινία, ἐν ᾗ λέγεται οὕτως· εἰ τῆ δῆλος φιάλην Ἄρεως κατὰ Τιμόθεον ξυστόν τε βέλος. Cf. Aristot. Ars poet. c. 21. λέγω δὲ οἶον ὁμοίως ἔχει φιάλην πρὸς Διονύσον, καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρην· ἐρεῖ τοίνυν καὶ τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως καὶ τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου. Cf. Rhetor. III. 4. et Athen. XI. p. 502. B.: Ἀναξανδριδῆς δὲ φιάλας Ἄρεος καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα.

Fr. 14. Anaxandrides ap. Athen. XI. p. 455. F.: Ἀρτίως διηγάμην καὶ τὰ μὲν διανεκῆ Σώματος μέρη δαμάζει' ἐν πυρικτίτοισι γᾶς, Τιμόθεος ἔφη ποτ' ἄνδρες, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων. Ita Meinekius Comic. Fr. T. III. p. 164. emendavit, vulgo ἔν πυρικτίτοισι γᾶς legitur.

- 10 Ἄλλὰ μάταν ἀχόρευτος
 ἄδε ματαιολόγων φάμα προσέπτα
 Ἑλλάδα μουσπόλων, σοφᾶς ἐπίφθονον τέχνας ὄνειδος.
 * * *
 Τὰν οὐ μεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς δαίμονος
 ἀερθὲν πνεῦμ' ἀελλοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι χειρῶν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

4.

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

Ἡ Φρύγα καλλιπνῶν ἀυλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
 Ἄνδρῶν ὃς ἤρμωσε πρῶτος
 Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης νόμον αἶολον ὄμφᾶ,
 πνεύματος εὐπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

ΤΜΕΝΑΙΟΣ.

5.

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

V. 10. ἀχόρευτος Grotefendus, libri ἀναχόρευτος. — V. 11. φάμα Schweighaeuserus, libri φήμα. ib. προσέπτα scripsi, libri προσέπτατο. — V. 13. μουσπόλων Casaubonus, libri μουσπόλον et μουσπόλου. — V. 14. τὰν οὐ μεριθοτάταν corruptum reliqui, nisi quod λέγει τὰν ex Schweighaeuseri conjectura recepi, nam libri τὴν ἀλητικὴν λέγειαν οὐ μεριθοτάταν vel λίλεγαν οὐ περιθοτάταν exhibent. — V. 15. ἀερθὲν, fortasse ἀερθῶν legendum. ib. ἀελλοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι Casaubonus, libri αἰολοπτερύγων (αἰλοπτ.) συναγααν κύτατι (συν ἀγλααν ὠκυτάτη).

Fr. 4. Athen. XIV. p. 617. B.: Κομφῶς δὲ κὰν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης ἐδήλωσε τὴν τῶν ἀυλῶν χρῆσαν ἐν τοῦτοις· ἡ Φρύγα κτλ. — V. 2. Ἄνδρῶν ὃς Huschkus, libri ἄνδρονος. ib. ἤρμωσε Grotefendus, vulgo ἤρωσε. — V. 3. νόμον αἶολον scripsi, vulgo νομοαἶολον. ib. ὄμφᾶ Schweighaeuserus, vulgo ὄμφαι.

"Ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν εἰς
κερατόφωνον ἠρέθιζε μάγαδιν ἐν
πενταράβδω χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστροφῶν τάχος.

6.

— — — — —
— — — — —

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὀρείας
Φρύγιον αἴεσαν νόμον·
τοὶ δ' ὄξυφώνοις πακτίδων ψαλμοῖς κρέκον
Λύδιον ὕμνον.

7.

Athenaeus XI. p. 501. F.: Θεόπομπος δ' ἐν Ἀλθαιᾷ ἔφη·
Λαβουσα πλήρη χρυσέαν μεσόμφαλον φιάλην· Τελέστης δ'
ἄκατον ὠνόμαζε νιν. ὡς τοῦ Τελέστου ἄκατον τὴν φιάλην
εἰρηκίτος.

Fr. 5. Athen. XIV. p. 637. A.: Τελέστης δ' ἐν Ἰμεναίῳ διθυ-
ράμβῳ πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν (μάγαδιν) εἶναι διὰ τούτων· Ἄλλος δ'
ἄλλαν κτλ. — V. 2. ἠρέθιζε scripsi, vulgo ἑρέθιζε. — V. 3. πεντα-
ράβδω Casaubonus, libri πενταράβδω et πενταράβω. ib. χορδᾶν Porso-
nus, vulgo χορδᾶν. — V. 4. ἀναστροφῶν Eustath. p. 1108. 1, vulgo
ἀναστροφῶν.

Fr. 6. Athen. XIV. p. 625. 6.: Μαθεῖν οὖν τὰς ἀρμονίας ταύτας
τοὺς Ἑλλήνας παρὰ τούτων (τῶν Φρυγῶν)· διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σιλιου-
τιὸς φησι· Πρῶτοι κτλ. — V. 1. Ἑλλάνων scripsi, vulgo Ἑλλήνων. —
V. 4. τοί, duo codd. τοῖς. ib. πακτίδων scripsi, codd. πηκτίδων vel
πυκτίδων. ib. ψαλμοῖς unus cod., duo ψαλμοί.

XIV.

POLYIDUS.

Tzets. *Exeg.* in *Il.* p. 182. 18.: Πολύιδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς ποιμένα Λιβὸν τὸν Ἀτλαντα λέγει, ἀπολιθωθῆναι δὲ τῇ Γοργόνι ὑπὸ Περσέως διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτὸν διέρχεσθαι.

XV.

LYCOPHRONIDES.

1.

⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ -
 ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ -
 ⋮ ⋮ - - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ -

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
 τῶν χρυσοφόρων, οὔτε γυναικῶν βαθυκόλπων,
 καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κόσμιον περὶ κεῖ.
 ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνδρος ἐπισπείρει.

2.

⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ ⋮
 ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ -
 - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ - ⋮ ⋮ ⋮ -
 ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮ ⋮

Lycophronides, siquidem fuit dithyramborum poeta. —
Fr. 1. *Athen.* XIII. p. 564. *B.*: Πρὸς ἀλήθειαν γὰρ, καθάπερ φησὶ
Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρωτικῶν Λυκοφρονίδην εἰρηκέναι φησίν· οὔτε
κτλ. — **V. 2.** οὔτε *Porsonus*, vulgo οὐδέ.

Τόδ' ἀνατίθῃμι σοι ῥόδον
καλὸν ἀνάθημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν καὶ
τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλῃ
ἐπὶ τὰν Χάρισι φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

Fr. 2. Athen. XV. p. 670. E.: Ὅθεν Δυκοφρονίδης τὸν ἐρῶντα
ἐκείνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα: τόδ' ἀνατίθῃμι κτλ. — V. 2. ἀνά-
θημα scripsi, vulgo νόημα. ib. κυνέαν duo codd., vulgo κυνέην. —
V. 3. τὰν Dindorfius, vulgo τήν. ib. ἄλλῃ Schweighauserus, vulgo
ἄλλαι.

Scolia
et
Carmina popularia.

S C O L I A.

$\frac{x}{x} \quad \sigma \quad \iota \quad \cup \quad \cup \quad - \quad \cup \quad - \quad \cup \quad - \quad -$
 $\frac{x}{x} \quad \sigma \quad \iota \quad \cup \quad \cup \quad - \quad \cup \quad - \quad \cup \quad - \quad -$
 $\cup \quad \cup \quad \iota \quad \cup \quad - \quad \iota \quad \cup \quad \cup \quad -$
 $\iota \quad \cup \quad \cup \quad - \quad \cup \quad - \quad \iota \quad \cup \quad \cup \quad - \quad \cup \quad -$

1.

*Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φερήσω,
ὡς περ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὄτε τὸν τύραννον κτανέτην
ισονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.*

2.

*Φίλταθ' Ἀρμόδι', οὐ τί που τέθνηκας,
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
Τυδεΐδην τέ φασιν Διομήδεα.*

Scol. 1. Athen. XV. p. 695. A. affert una cum Scol. 2. 3. 4. itaque Fritzschius et Schneidewinus haec in unius carminis formam redegerunt. Callistratum carminis auctorem esse perhibet Hezychius v. Ἀρμοδίου μέλος· τὸ ἐπὶ Ἀρμοδίου ποιηθὲν σχολιὸν ὑπὸ Καλλιστραίου οὕτως ἔλεγον. Respicit Aristoph. Acharn. 990. 1058. Vesp. 1226. et Lysistr. 632. ibiq. Schol., ex quibus imprimis memorabile est scholion ad Acharn. v. 990. quod Scol. 2. initium carminis esse docet: Ἐν ταῖς τῶν πέτρων συνόδοις ἤδόν τι μέλος Ἀρμοδίου καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχὴ φησὶται Ἀρμόδι, οὐ τί που τέθνηκας. Cf. praeterea Aristoph. Paelarg. Fr. 3. — V. 2. κ', libri pal. — V. 3. κτανέτην codd., vulgo κτανέτην.

Scol. 2. Athen. ibid. — V. 1. οὐ τί που Schol. Arist. Acharn. 990. vulgo σῆμα. — V. 3. Ἀχιλεὺς Brunckius, vulgo Ἀχιλλεύς. — V. 4. omisit Epitome Διομήδεα Lowthius, vulgo τὸν ἐσθλὸν Διομήδεα.

3.

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
ὡσπερ Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

4.

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσεται κατ' αἶαν,
φίλταθ' Ἀρμόδιος κ' Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην,
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

5.

Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις.

6.

Αἰαῖ, Λειψίδριον προδωσέταιρον,
οἴους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἱ τότε ἔδειξαν οἶων πατέρων ἔσαν.

7.

Παλλὰς Τριτογένει', ἀνασσ' Ἀθηναῖ,
ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας,
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων σὺ τε καὶ πατήρ.

Scol. 3. Athen. ib. — V. 2. κ', codd. καί.

Scol. 4. Athen. ib. — V. 1. Αἰεὶ Schweighaeuserus, vulgo αἰε. — V. 2. Ἀρμόδιος Ilgenius, vulgo Ἀρμόδε. ib. κ', codd. καί. — V. 3. ὅτι codd., vulgo ὅτι. ib. κτανέτην, unus cod. κτανήτην.

Scol. 5. Aristophanes Vespis v. 1226. videtur hoc novi scoli exordium servasse: Ἐγὼ εἰσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἴμ' ἐγὼ Κλέων, Ἄιδω δὲ πρώτως Ἀρμόδιου· δεῖξε δὲ σὺ· Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγενετ' Ἀθηναῖος, quae Bentlejus correxit.

Scol. 6. Athen. XV. p. 695. E. Legitur etiam ap. Eustath. ad Il. p. 461. Etymol. M. p. 361. 37. et Suidam v. ἐπὶ Λειψιδρίῳ μάχῃ. — V. 1. Αἰαῖ Dindorfus, vulgo αἰ αἰ ib. προδωσέταιρον Hermannus, vulgo προδοσέταιρον. — V. 4. omisit Eustath. ἔσαν Etym. M. cod. ἦσαν, Suidas, κύρησαν, Athen.

Scol. 7. Athen. XV, 694, C.: Τῶν οὖν δειπνοσοφιστῶν ὁ μὲν τις ἔλεγε τῶν ἀκολιῶν τόδε, ὁ δὲ τις τόδε· κάρτα δ' ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα· Παλλὰς κτλ. — V. 3. καὶ Hermannus, libri τε καί.

8.

Πλούτου μητέρ', 'Ολυμπίαν αείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις,
σέ τε παῖ Διὸς Περσεφόνη,
χάιρετον, εὐ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

9.

'Ε Αἴψω ποτ' ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἧ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

10.

Ω Πάν, Ἀρκαδίας μέδων κλεινῶς,
ὄρχηστὰ Βρομιάις ὀπαδὲ Νύμφαις.
γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις αἰοδαῖς κεχαρημένος.

11.

'Ενικήσαμεν, ὡς ἔβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδωσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηναῖν.

12.

Εἶθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ἰσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζων ἀδόλω φρενί.

Scol. 8. Athen. *ibid.* — V. 1. αείδω, cod. opt. εἶδω, alius ἔδω. — V. 3. σέ τε cod. opt., vulgo deest. — V. 4. ἀμφέπετον Canterus, libri ἄμπετον.

Scol. 9. *Ibid.* — V. 1. τέκνα, Hermannus παῖδα conjecit. — V. 2. Ἀπόλλω Ilgenius, libri ἀπόλλων vel ἀπόλλωνα.

Scol. 10. *Ibid.* — V. 1. et 3. ὦ Πάν Hermannus, libri ὦ Πάν. *ib.* μέδων Hermannus, vulgo μεσίων. — V. 3. γελάσειας Valckenarius, libri γελασίας. — V. 4. αἰοδαῖς Hermannus, libri ταῖς δ' αἰοδαῖς αἶοδαῖς.

Scol. 11. *Ibidem.* Hoc scolium plane recedit ab usitato numero, est enim

x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

Nisi forte v. 3. conglutinatus est ex versibus duobus. — V. 2. θεοὶ duo codd., vulgo οἱ θεοί.

Scol. 12. *Ibid.* et Eustath. p. 1574. 16. Respicit Aristoph. Eccles. 969. — V. 3. πάλιν, Dindorfus conj. πάλιν τ'.

13.

Ἵγυαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
 δεῦτερον δὲ καλὸν φύσιν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

14.

- 1 (υ - υ) 1 υ υ - υ υ
 - 1 υ υ - υ υ υ υ - υ -
 υ 1 υ υ - 1 υ υ - -
 1 υ υ - υ υ - υ - -

Ἐκ γῆς * * χρῆ κατιδεῖν πλόον,
 εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει·
 ἐπεὶ δὲ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
 τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

15.

υ 1 υ υ - υ -
 υ 1 υ υ - υ -
 x - 1 υ υ - υ - υ
 υ 1 υ υ - υ -

Ὁ καρκίνος ὡδ' ἔφα
 χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβῶν·

Scol. 13. Athen. ibid. et deinde adjicit: ἡσθάντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθάντων ἐπ' αὐτῷ καὶ μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων αὐτοῦ μνήμην ὡς ἄριστα εἰρημίον, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανθρίδην αὐτὸ διακεχλευμένον τὸν κωμωδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ λέγοντα οὕτως· Ὁ τὸ σκόλιον εὐφῶν ἱκάντος, ὅσως ἦν, τὸ μὲν ἡγυαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν (λ. ὄν) Ἐνὸς μνησεν ὁρθῶς· δεῦτερον δ' εἶναι καλόν, Τρίτον δὲ πλουτεῖν· τὰ δ' ὁρῶς ἐμαίετο. Μετὰ τὴν ἡγυαίαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει· Καλὸς δὲ πεινῶν ἐστὶν αἰσχρὸν θηρίον. Plato commemorat Gorg. p. 451. E. ubi Schol. τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. Cf. Leg. I. p. 631. et II. p. 661. A. Simonidís tribuit Clem. Alex. Strom. IV. p. 375. Theodor. II. p. 63. Schol. Lucian. de Lapsu inter Sal. c. 6. et Arsen. Viol. p. 456. ed. Walz. — V. 2. καλὸν φύσιν codd. Athen., vulgo καλοφύσιν, Schol. Luc. φύσιν καλόν, Clemens εὐφυσὶ καὶ καλόν. — V. 4. ἡβᾶν, Athen. συνηβᾶν.

Scol. 14. Athen. ibid. V. 1. inserit Grotfendus μὴν ἄνδρα. Videtur Alcaei scolium esse, et fortasse scribendum: Ἐκ γᾶς, Μίλαχχε, χρῆ κατιδεῖν πλόον et v. 2. αἴ τις et παλάμαν, v. 4. τρέχην ἀνάγκη. Melanchrus Mitylenæ tyrannus fuit, vid. Alcaei Fr. 21.

Scol. 15. Athen. ibid. — V. 1. ὁ, Eustath. p. 1574. 14. et duo codd. ὁ δέ. — V. 2. χαλᾷ τὸν Eustath. et Epit., nisi quod in hoc χηλῇ supra scriptum. Codd. χαλλιόν.

εὐθὺν χορὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν
καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.

⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ - ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂ ⊂
⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ - ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂ ⊂

16.

Παῖ Τελαμῶνος Αἴαν ἀίχμητά, λέγουσί σε
ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλῆα.

17.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
ἐς Τροίαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλῆα.

18.

Εἶθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
καὶ με καλοὶ παῖδες φεροῖεν Διονύσιον ἐς χορόν.

19.

Εἶθ' ἄστυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
καὶ με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμενὴ νόον.

⊥
⊂ ⊂ ⊥ ⊂ ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂
⊥
⊂ ⊂ ⊥ ⊂ ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊥ ⊂ ⊂ - ⊂ ⊂

V. 3. εὐθὺν codd., ut videtur; Epitome et Eustath. εὐθέα. ib. ἔμμεν Casaubonus, codd. ἐν μίν, Epitome ἔμμεν. Pars tantum Scolii videtur; cf. Plut. de Herodoti malign. c. 27.: Κόμματός τις ἀναμιμήσκομαι παροϊμακοῦ.

Μίνε, κάρκινε, καὶ σὲ μεθήσω.

Τί γὰρ ἰσποῦδακας καταλαβεῖν, εἰ καταλαβεῖν μεθεῖναι μέλλεις.

Scol. 16. Athen. ibid. p. 695. C. — V. 1. λέγουσί σε, cod. opt. λεγούσης. — V. 2. μετ' Eustath. p. 285. 4. vulgo καί. Respicunt Scol. Theopompus ap. Athen. l. p. 23. E. et Antiphan. ib. XI. p. 503. E. Ceterum cf. Alcaei Fr. 48. Schneidewinius hoc scoliū cum sequente in unum conjunxit.

Scol. 17. Athen. ibid. omisit Epitome. V. 2, μετ', libri καί.

Scol. 18. Athen. ibid. et Dio Chrysost. T. II. p. 95.: Ἥ ἢ ἡ Δία τῶν Ἀττικῶν σκολιῶν τε καὶ εὐχὰς ἐπαίνων, οὐ βασιλεῦσε προπεύσας, ἀλλὰ δημόταις, καὶ φράτορον ἀγαθοῖς καὶ σφόδρα ἀνεμύνοις. Εἶθε λύρα κτλ. — V. 1. γενοίμην ἐλεφαντίνη, Dio γενοίμαν ἐλεφαντία. — V. 2. φεροῖεν, Dio φοροῖεν, Athen. φέροειν.

Scol. 19. Athen. ibid. et Dio Chrysost. l. l., qui omisit verba καθαρὸν θ. ν. — V. 1. γενοίμην, Dio γενοίμαν. — V. 2. φοροίη Athenaei codd., Dio γυνὴ καλὴ φοροίη vel φοροῖεν. Schneidewinius, alii conjunxerunt cum praegresso scolio:

20.

Ἀδμήτου λόγον, ὦ ταῖρε, μαθῶν τοὺς ἀγαθοὺς φίλοι,
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνούς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις.

21.

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σὺν σάφροσι σωφρόνει.

22.

Ἵπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ ταῖρ', ὑποδύεται·
φράξου, μή σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἐπιταὶ δόλος.

23.

Ἄ ὕς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
κἀγὼ παῖδα καλήν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

24.

Πόρνη καὶ βαλανεύς ταύτων ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
ἐν ταύτῃ πνέλω τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόσι.

25.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
τιμὰν ἐν τε βροτοῖς ἐν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

26.

Ἐγχει δὴ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ χρῆ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

Scol 20. Athen. XV. p. 695. C. Dixi de hoc Scolio ad Praxilla fragm. 3.

Scol. 21. Athen. ibid. et Eustath. p. 1574, 21. — V. 1. συνήβα unus cod. et Eustath., vulgo συνήκα. ib. συστεφανηφόρει Epitome. συγκατηφόρει Eustath. — V. 2. σὺν σάφροσι σωφρόσι Canterus, Epit. et Eustath. συσωφρόνι σάφροσι, codd. συσωφρονήσω σάφροσι.

Scol. 22. Athen. ibid. — V. 1. ὦ ταῖρε, codd. ὦ ἱταῖρε. Confer Praxillae Fr. 4.

Scol. 23. Athen. ibid. — V. 2. τὴν μὲν et τὴν δ' codd., vulgo τὰν μὲν — τὰν δ'. ib. ἔχω, duo codd. ἔχων.

Scol. 24. Athen. ibid.

Scol. 25. Athen. ibid. — V. 1. μεγάλην scripsi, vulgo μεγάλην. — V. 2. θεοῖσιν, unus cod. θεοῖς.

Scol. 26. Athen. ibid. — V. 1. Personus conjecit ἔγχει δὴ κήδωνι. — V. 2. εἰ Personus, libri εἰ δὴ.

27.

1 0 0 0 0 — x 0 1 0 0 0 — 0 0 —
 1 0 0 0 0 — 1 0 0 0 1 0 0 — 0
 — 1 0 0 0 — 1 0 0 —
 — 1 0 0 0 — x 0 1 0 0 0 — 0 0 —
 x 0 1 0 0 0 — 1 0 0 — 0

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρου καὶ ξίφος,
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον πρόβλημα χρωτός·
 τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
 τούτῳ πατέω τὸν ἄδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
 5 τούτῳ δεσπότας μνῆαις κέκλημαι.

στορ.

Τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρου καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
 πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἀμόν
 . . . προσκυνεῦντί με δεσπόταν
 10 καὶ μέγαν βασιλείᾳ φωνέοντες.

ἀντ.

28.

1 0 0 0 0 —
 1 0 0 0 0 —

Χρήματα καὶ βίον
 Κλειταγόρα.

Scol. 27. Athen. XV. p. 695. F.: Σχόλιον δὲ φασι τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ἰβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν. ἔχει δ' οὕτως· ἔστι κτλ. Eadem Eustath. p. 1574. 7. — V. 1. μέγας, Eustath. μέγα. — V. 4. ἀμπέλω Stephanus, Athen. ἀμπέλων, Eustath. ἀμπέλου. — V. 5. μνῆαις scripsi, vulgo μονίας. Eustath. et Epitome plane omisit. — V. 6. τολμῶντι Hermannus, vulgo τολμῶντες. — V. 7. πρόβλημα Canterus, codd. πρόβλημά τε. omisit Eustathius cum seq. verbo χρωτός. — V. 8. πεπτηῶτες Eustath., πεπτηότες Athen. — V. 9. Initium versus excidit, προσκυνεῦντί με scripsi, vulgo κυνέουσι. — V. 10. φωνέοντες Athen., φωνέοντι Eustath.

Scol. 28. Aristoph. Vesp. 1231.: Μετὰ τοῦτον Διοχίτης ὁ Σύλλου δέξεται ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικὸς, κατ' ἕσται· Χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρα τε κάμοι μετὰ Θετταλῶν. Correxī βιον, ultima autem Aristophanes ludendi causa adjecit. Clitagorae scoliū commemoravit etiam Lysistr. 1236. ubi Schol.: ἀπὸ Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ἢ γὰρ Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν, ἣς μὲνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης. Cf. Cratin. Chiron. Fragm. 10. At Schol. Vesp. dicit: μίλος τε εἰς αὐτὴν Κλειταγόρα, ἣτις ἐγένετο ποιήτρια, Θετταλὴ τις γυνή.

29.

\bar{x} — — — — —
 \bar{x} — — — — —

Οὐ χρὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐραῖν,
 καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φειδῆ.

CARMINA POPULARIA.

1.

Πλείστον οὔλον οὔλον ἴει, βουλον ἴει.

2.

Ὡ Αἴνε πᾶσι θεοῖσιν
 τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
 πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν
 φωναῖς λιγυραῖς ἀεῖσαι·

5 Φοῖβος δὲ κότῳ σ' ἀναιρεῖ,
 Μοῦσαι δὲ σε θρηνεοσιν.

Scol. 29. Amipsias ap. Athen. XI. p. 783. E.: *Αὔλι μοι μέλος, σὺ δ' ἔδε πρόσ' τήνδ' ἐκπίομαι δ' ἔγωγ' τίως· Αὔλι σὺ καὶ σὺ τὴν ἄμυσιν λάμβανε· Οὐ χρὴ κτλ.* Non videtur hoc ab Amipsia compositum, sed vetus scolium.

Fr. 1. Athen. XIV, 618, D.: *Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τῇ περὶ παιάων φησὶ· Τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγόμενον ἀμάλας, συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μιαν γεγόμενα δέσμην οὔλους καὶ ἰούλους· καὶ τὴν Δήμητρα ὅτι μὲν Χλόην, ὅτι δὲ Ἰουλώ· ἀπὸ τῶν σῖν τῆς Δήμητρος ἐρρημάτων τοὺς τε καρπούς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὔλους καλοῦσι καὶ ἰούλους. δημήτρολοι καὶ καλλίουλοι. Καὶ Πλεῖστον κτλ. ἄλλοι δὲ φασιν ἐπιουργῶν εἶναι τὴν φθῆν. Eadem Eustath. p. 1162. 39. Cf. Schol. Apoll. Rhod. I, 972.*

Fr. 2. Schol. Venet. II. σ, 570.: *Ἐθρηνεῖτο ὁ Αἴνος παρὰ τῶν Μουσῶν οὕτως· Ὡ Αἴνε θεοῖς τετιμημένε, σοὶ γὰρ πρώτῳ μέλος ἔδωκαν ἀθάνατοι ἀνθρώποισι φωναῖς λιγυραῖς ἀεῖσαι· Φοῖβος δὲ σε κότῳ ἀναιρεῖ, Μοῦσαι δὲ σε θρηνεοσιν. quae correxi, ita quidem ut πᾶσι adderem, quod saepe excidit, et ἀθάνατοι ejicerem. Nisi forte praestat:*

Ὡ Αἴνε θεοῖσι τετιμημένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν

Existimo autem hoc esse exordium antiquae cantilenae, Aetini Schneidewinus Melanippidae tribuit, (quoniam idem schol. paulo

3.

Ἐλθεῖν, ἦρως Διόνυσε,
Ἄλιον ἐς ναὸν ἀγνόν
σὺν Χαρίτεσσιν ἐς ναόν
τῷ βοέῳ ποδὶ θύων,
5 ἄξιε ταῦρε,
ἄξιε ταῦρε.

4.

Ἀνάγετε κῶμον, ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιῶντες·
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

5.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μούσαν ἀγλαίζομεν
ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰδῶ μῆλει,
καινὰν ἀπαρθένευτον, οὔτι ταῖς πάρος

ante dicit: Ἡ κατὰ Ἄλιον ἱστορία παρὰ Φιλοχόρῳ ἐν τῇ ιδ' καὶ παρὰ Μελανοπιδῷ· ἣ τε καλουμένη Σφαῖρα ποιημὰ ἴστιν εἰς τὸν Ἄλιον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφία.) a cujus poesi isti versus prorsus abhorrent. Ad hanc veterem cantilenam compositi sunt hexametri ap. Schol. Victor. ad eundem locum et Eustath. p. 1193. 59.:

Ὡ Ἄλιε, πᾶσι θεοῖσι τιτιμῆνε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἄθᾶνατοι πρῶτῳ μῆλος ἀνθρώποισιν αἴσαι
ἐν ποδὶ δεξιερῶ· Μοῦσαι δὲ σε θρήνησαν αὐταὶ
μυρόμεναι μολτῆσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου αὐγᾶς.

quos existimo ex Orphei ista Sphaera petitos esse. Adde Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 289. E., qui dicit: ἐπιγραφὴ ἴστιν ἐν Θήβαις.

Fr. 3. Plut. Quaest. Graec. 36.: Διὰ τί τὸν Διόνυσον αἱ τῶν Ἑλλήνων γυναῖκες ὑμνοῦσαι παρακαλοῦσι βοέῳ ποδὶ παραγίγνισθαι πρὸς αὐτάς· ἔχει δ' οὕτως ὁ ὕμνος· ἐλθεῖν — θύων, εἴτα δις ἐπάδουσαν· Ἄξιε ταῦρε. — V. 2. Ἄλιον i. e. Ἀλεῖον Welckerus, vulgo ἄλιον.

Fr. 4. Ithyphallorum cantilenam affert Semus ap. Athen. XIV. p. 622. B.: Οἱ δὲ ἰθύφαλλοι — ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήσιραν γένωνται ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θεῖατρον λέγοντες· ἀνάγετε εὐρυχωρίαν κτλ. — V. 1. ἀνάγετε κῶμον addidit Tyrwhittus. — V. 2. τῷ θεῷ ποιῶντες Porsonus, codd. ποιῶντες τῷ θεῷ.

Fr. 5. Phallophorum cantilenam servavit Semus ap. Athen. XIV. p. 622. E.: Οἱ δὲ φαλλοφόροι — παρέχονται, οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς θύρας βαλνόντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες· Σοὶ Βάκχε κτλ. — V. 3. καινὰν Hemsterhusius, codd. καὶ μᾶν.

κεκρημέναν ῥόδαϊσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

6.

Πόρρω παῖδες πόδα μετάβατε καὶ κωμάξατε βέλτιον.

7.

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα, ποῦ μοι τὰ καλά σέλινα;
Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα, ταδὶ τὰ καλά σέλινα.

8.

- A. Χέλει χελώνη, τί ποιεῖς ἐν τῷ μέσῳ;
B. Ἐρια μαρύομαι καὶ κρόκην Μιλησίαν.
A. Ὅ δ' ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπώλετο;
B. Λευκῶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἄλατο.

9.

Ἐξεχ', ὦ φίλ' Ἥλιε.

V. 4. κεκρημέναν ῥόδαϊσιν Porsonus, libri κεκρημεθων ῥοδαϊσιν, κήρημα κανώδησων, κήρημεν κανώδασιν.

Fr. 6. Lucianus Saltat. 10.: Καὶ τὸ ἄσμα, ὃ μεταξὺ ὀρχοῦ-
μενοι (οἱ Λάκωνες) ᾄδουσιν, Ἀφροδίτης ἐπικληοῖς ἐστιν καὶ Ἐρωτῶν, ὡς
συγκωμάζοιεν αὐτοῖς καὶ συνορχοῦντο. καὶ θάτερον δὲ τῶν ἁμαμάτων —
δύο γὰρ ᾄδεται — καὶ διδασκαλλὰν ἔχει ὡς χρῆ ὀρχηῖσθαι· πόρρω γὰρ
φασιν, ὦ παῖδες κτλ. τουτέστιν ἄμεινον ὀρχήσασθε.

Fr. 7. Athen. XIV, p. 629, E.: Ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις
ἡ καλουμένη ἄνθημα. ταύτην δὲ ὠρχοῦντο μετὰ λίξιως τοιαύτης μιμούμενοι
καὶ λέγοντες· Ποῦ κτλ. — V. 2. ταδὶ τὰ ῥόδα Censor Ienensis, codd.
ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα κτλ.

Fr. 8. Pollux IX. 125.: Ἦ δὲ χεῖλὶ χελώνη παρθένων ἐστὶν ἡ παι-
διά, παρήμεῖον τι ἔχουσα τῇ χύτρᾳ· ἡ μὲν γὰρ κἀθηται, καὶ καλεῖται
χελώνη, αἱ δὲ περιτρέχουσιν ἀνερωτῶσαι· χεῖλὶ χελ. — ἡ δὲ ἀποκρίνεται.
ἔρια μαρύ. — εἰτ' ἐπινα πάλιν· ὁ δ' ἔκγονός σου — ἡ δὲ φησι· λευ-
κῶν κτλ. Eadem Eustath. ad Il. p. 1914. — V. 1. χέλει χελώνη Eu-
stath., qui recte dicit: Τὸ χέλι προσαταμῶν δῆθεν, παρηχούμενον τῇ
χελώνη. Nisi forte malis χέλυ. Pollux χεῖλ. Simile est πόνω πόνηφος,
vel rectius πονωπόνηφος ap. Aristoph. Vesp. 485. et Lysistr. 350.

Fr. 9. Pollux IX. 123.: Ἦ δὲ ἐξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε παιδιὰ κρότον
ἔχει τῶν παιδῶν σὺν τῷ ἐπιβοήματι τοῦτω, ὅποταν νίφος ἐπιβρομή τὸν
θεόν· ὅθεν καὶ Στράτις ἐν Φωνίσσαις· εἰθ' ἦλιος μὲν κείθεται τοῖς παι-
δίοις ὅταν λέγωσιν, ἐξεχ' ὦ φίλ' ἦλιε. Cf. Aristoph. Insm. Fr. 4.
Eustath. ad Il. p. 881. 42. Athen. XIV. p. 619. B.: Ἦ δὲ εἰς
Ἀπόλλωνα ᾄδῃ φιλιηλιάς, ὡς Τελέσιλλα παρῳήσασθαι.

10.

Ἄμες ποκ' ἡμες ἄλκιμοι νεανίαι.
Ἄμες δέ γ' εἰμές· αἱ δὲ λῆς, ἀγάσδεο.
Ἄμες δέ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κάρρονες.

11.

Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

12.

Μακραὶ δρῦες, ὦ Μέναλκα.

13.

Ἐκκόρει κόρην κορώνη.

Fr. 10. Plut. vit. Lycurg. c. 21.: Τριῶν χορῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ἦδεν· Ἄμμες ποκ' κτλ. ὁ δὲ τῶν ἀκμαζόντων ἀμειβόμενος ἔλεγεν· Ἄμμες δέ γ' κτλ. ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παιδῶν· Ἄμμες κτλ. Eadem Institut. Lacon. c. 15. et de se ipsum citra inv. laud. c.15. Scripsi ἄμες, Plut. primo et postremo loco ἄμμες, secundo ἄμες. — V. 2. εἰμές Plut. primo loco, secundo ἰωμὴν, tertio εἰμὴν. ib. ἀγάσδεο duobus locis, πείραν λαβὴν primo loco. Cf. praeterea Schol. Platon. ad Leg. p. 663. A. Diogen. II. 30. V, 3. Zenob. I, 82. Greg. Cyrp. I. 48. Apost. III, 6. Arsen. p. 51. Conferas etiam epigramma Laconicum ap. Plut. Consol. c. 15.:

Νῦν ἄμμες (ἄμες), πρόσθ' ἄλλοι ἐθάλλειον (ἐθάλεον) αὐτίκα δ' ἄλλοι,
ὧν ἄμμες (ἄμες) γενεὰν οὐκίτ' ἐποψόμεθα.

Fr. 11. Plut. Quaest. Graec. c. 35.: Τί δήποτε ταῖς κόραις τῶν Βοττιαίων ἔθος ἦν λέγειν χορευούσαις· Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας;

Fr. 12. Athen. XIV, p. 619, C.: Κλέαρχος ἐν πρώτῃ Ἑρωτικῶν νόμων καλεῖσθαι τινὰ φησιν ἠδὴν ἀπ' Ἡριφανίδος, γράφων οὕτως· Ἡριφανὶς ἡ μελοποιός, Μενάλκου κυνηγετοῦτος ἐρασθεῖσα, ἐθήρευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις. φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς δροίους ἐπεξῆει δρυμούς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἴους δρόμους. ὥστε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργίᾳ διαφέροντας, ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους συνδακρῦσαι τῇ πάθει, λαβόντας αἰσθησὶν ἐρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιῆει κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὡς φασιν, ἀναβῶσα καὶ ἀδουσα τὸ καλούμενον νομίον, ἐν ᾧ ἔστι· Μακρὰὶ δρῦες, ὦ Μέναλκα.

Fr. 13. Horapollo Hierogl. c. 8 : Τῆς δὲ τοιαύτης αὐτῶν (τῶν κορωνῶν) ὁμοιοῦς χάριν μέγχι νῦν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς γάμοις ἐκκορεὶ κορὴν κορώνην λέγονται ἀγνοοῦντες. et Scho!. Pindar. Pyth. III, 27. : Παροτρύνοντες δ' ἔνοιό φασιν ἐκκορεῖ κόρους κορώνας. Emendavit Hermannus. Cf. Aelian. Hist. An. III, 9. : Ἀκούω δὲ τοὺς πάλαι καὶ ἐν τοῖς γάμοις μετὰ τὸν ἡμίανον τὴν κορώνην καλεῖν, σύνθημα ὁμοιοῦς τοῦτο τοῖς σινιούσῃ ἐπὶ τῇ παιδοποιᾷ διδόντας.

14.

᾿Ω τί πάσχεις; μὴ προδῶς ἄμμ', ἱκετεῖω·
 πρὶν καὶ μολὲν κείνον, ἀνίστω·
 μὴ κακὸν μέγα ποιήσης κάμῃ τὰν δειλάκραν·
 ἀμέρα καὶ δὴ· τὸ φῶς διὰ τὰς θυρίδος οὐκ ὀρῆς;

15.

᾿Ες τε μέσον πεδίον Στενυκλήριον, ἔς τ' ὄρος ἄκρον
 εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

16.

᾿Ελλάδος ἀγαθέας στραταγὸν
 τὸν ἀπ' εὐρυχόρου Σπάρτας ὑμνήσομεν·
 ὦ ἰὴ παιάν!

17.

᾿Ηλθ', ἦλθε χελιδών,
 καλὰς ἄρας ἄγουσα,

Fr. 14. Athen. XV, p. 697, B.: Οὗτος τὰς καπυρωτέρας ὠδὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τοῖν ἰσπουδασμένων· οἳαί εἰσιν αἱ Λοκρικαὶ καλούμεναι, μοιχικαὶ τινες τὴν φάσιν ὑπάρχουσαι, ὡς καὶ ἦδε· ᾿Ω κτλ. — V. 1. ἦδε· ὦ τί Dindf., codd. ἦδέω τι, vulgo ἦδέως τι. — V. 2. μολὲν Bentley, codd. μόλιν vel μόλεν. ib. ἀνίστω Bentley, libri ἀνιστώ. — V. 3. κάμῃ Dindorfius, vulgo καὶ με. ib. τὰν Bothius, vulgo τὴν. — V. 4. δὴ scripsi, vulgo ἦδη. ib. ὀρῆς scripsi, libri ἑκορῆς, corrigunt ἐσορῆς.

Fr. 15. Pausan. IV, 16, 6.: Ἀριστομένης δέ, ὡς ἀνίστηνεν ἐς τὴν Ἀνδανίαν, ταινίας αἱ γυναῖκες καὶ τὰ ἑράϊα ἐπιβάλλουσαι τῶν ἀνδρῶν ἐπέλεγον ἄσμα τὸ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ἀδόμενον· ἔς τε μέσον κτλ.

Fr. 16. Plut. vit. Lysand. c. 18.: Πρώτῳ, ὡς ἱστορεῖ Δουῖρις, Ἑλλήνων ἐκείνῳ (τῷ Λυσάνδρῳ) βωμοὺς αἱ πόλεις ἀπέστησαν ὡς θεῶν καὶ θεοῦ εἶδυσαν, εἰς δὲ πρῶτον παιάνεις ἤσθησαν, ὧν ἐνὸς ἀρχὴν ἀπονημονεύουσι τοιάδε· Τὸν Ἐ. ἀ. στρ. ἀπ' εὐρυχώρου Σπάρτας ἦ, ὦ ἰὴ παιάν. Naekius τὸν transposuit et εὐρυχώρου scripsit. Huc respicit Athen. XV, p. 696, E. Ὁ εἰς Λυσάνδρον τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς παιάν (ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα), ὃν φησὶ Δουῖρις ἐν τοῖς Σαμίῳν ἐπιγραφομένῳ ᾿Ωροῖς ἀδισθαι ἐν Σάμῳ.

Fr. 17. Athen. VIII, p. 360, B.: Καὶ χελιδονίξεν δὲ καλιῖται παρὰ Ῥόδιοις ἀγεῖρός τις ἄλλος, περὶ οὗ Θεόγνης φησὶν ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιαῶν γραφῶν οὕτως. Εἶδος δὲ τι τοῦ ἀγέριον χελιδονίξεν οἱ Ῥόδιοι καλοῦσιν, ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί· χελιδονίξεν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰσθὸς ἐπιφωνῆσθαι ᾿Ηλθ' κτλ. τὸν δὲ ἀγεῖρόν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδιος χρεῖας γενομένης σιλλογῆς χρημάτων. Cf. Eustath. p. 1914, 45. — V. 1. ἦλθ' ἦλθε, Hermannus ἦνθ' ἦνθε scripsit. — V. 2. ἄρας Hermannus, vulgo ἄρας. —

καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,

5 ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθῃαν σὺ προκύκλει
ἐκ πίονος οἴκου,
οἴνου τε δέπαστρον,
τυροῦ τε κάνιστρον

10 καὶ πύρρα· χελιδῶν
καὶ τὸν λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμεν, ἢ λαβώμεθα;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν,
ἢ τὰν θύραν φέρωμεν ἢ θ' ὑπέρθυρον,
15 ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθήμεναν·
μικρὰ μὲν ἐστί, ῥαδίως μὲν οἴσομεν·
ἂν δ' αὖ φέρης τι, μέγ' ἀγαθόν τι δὴ φέροις·
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

18.

Λέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχην, δέξαι τὰν ὑγίειαν,
ἂν φέρομεν παρὰ τῆς θεῶ, ἂν ἐκαλέσατο τήνα.

19.

"Ἄλει μύλα ἄλει,
καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλει,
μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων.

V. 3. καλοὺς Hermannus, vulgo καὶ κυλοὺς. — V. 5. ἐπὶ Eustath., vulgo κἀπὶ. ib. μέλαινα Eustath., codd. μέλινα. — V. 6. σὺ προκύκλει Hermannus, vulgo οὐ προκυκλῆεις. — V. 9. τυροῦ vulgo, codd. τυρῶ vel τυρῶν. — V. 10. καὶ πύρρα· χελιδῶν scripsi, codd. καὶ πυρῶν ἢ χελιδῶν vel πυρῶνα χελιδῶν. — V. 11. τὸν adjecit Hermannus. ib. λεκιθίταν Eustath., codd. λεκιθι τὰν. — V. 14. φέρωμεν, Eustath. φέρομεν. ib. θ' ὑπέρθυρον Dindorfius, vulgo τὸ ὑπέρθυρον. — V. 17. δ' αὖ scripsi, vulgo δὴ. ib. μέγ' ἀγαθόν τι δὴ scripsi, codd. μέγα δὴ τι vel μέγα δὴ τοι. Dindorfius: ἐὺν φέρης δὲ τι, μέγα δὴ τι καὶ φέροις.

Fr. 18. Argument. Theocriti p. 5. ed. Gaisf.: Τοὺς δὲ νενηκήμενους (βουκλόους) εἰς τὴς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείροντας ἱαντοῖς τὰς τροφάς· δίδουσι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ παιδιῶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα, καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν· Λέξαι κτλ. — V. 2. τῆς θεῶ Schneidewinus, vulgo τῆς θεοῦ.

Fr. 19. Plut. Sept. Sap. Conv. c. 14.: Ἐγὼ γάρ, εἶπε, τῆς ξένης ἤκουον ῥηδοῦσης πρὸς τὴν μίλην ἐν Λεσβῷ γενόμενος· ἄλει κτλ.

56 *

20.

ὦ παῖδες, ὅσοι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχεται' ἐσθλῶν,
 μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖν
 σὺν γὰρ ἀνδρεία καὶ ὁ λυσιμελὴς ἔρωσ ἐπὶ Χαλκιδίων θάλλει
 πόλεσιν.

21.

Μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ παῖδα βάσκανον
 μηδὲ δαψιλῆ γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κίνα,
 μὴ κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην.

Fr. 20. Plut. Amator. c. 17.: Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κλισόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν φησὶ, κρατήσαντα τῶν Ἐπειτῶν ἐν τῇ μάχῃ· τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θράκης Χαλκιδίων γενέσθαι, πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον· ὅθεν ᾄεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν· ὦ παῖδες κτλ. — V. 1. ὅσοι scripsi, vulgo οἱ. — V. 2. ὀμιλεῖν scripsi, vulgo ὀμλλαν.

Fr. 21. Diogenian. VI, 61.: Μηδέποτε ἔρδειν γέροντα μηδὲ γυναῖκα μηδὲ παῖδα βάσκανον μηδὲ κίνα τινὸς μηδὲ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλλίσκιν. Emendavit Meinekius ex Suida v. μηδέποτ' εὖ et Arsen. p. 356. Vetus carmen popolare esse videtur, conf. Aristot. Rhetor. I, 15 : οἷον εἴ τις συμβουλευεῖ μὴ ποιῆσθαι φίλον γέροντα, τούτῳ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία· μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα.

Addenda et Corrigenda.

Pindar. Ol. XI, 70.: ὠλεροθίου, et hic et in annotatione ὠλεφόθλου scribendum. **Pyth. IX, 88**: ἀὶ Boeckhii ex Grammaticorum auctoritate, de qua nunc dubito, nam in Crameri Anecd. Paris. T. III. 321, 28. non Pindaro, sed Pisandro tribuitur: ἐστὶ δὲ καὶ ἀὶ παρὰ Πεισάνδρου Καμφοῦ. — **Fr. 6.** not. scribendum: Clem. Alex. Strom. V. p. 731: Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ Σωτήρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασίλεια, σωτήρα, Δικαίον, ἐρμηγεύων ὡδὲ πως· πρῶτα κιλ. — **Fr. 45.** Auctius uno vocabulo servavit Grammaticus in Cram. Anecd. Paris. T. IV. 194, 7: ὠρίων, ἐπεὶ καὶ ὀαρίων — καὶ Πίνδαρος καὶ Εὐρηπίδης· Ἄλλ' οὐχ ὅποτε θωροφάχθεις ἐπέχ' ἀλλότρια ὠαρίων. qui meam conjecturam confirmat. — **Fr. 61.** Ad Prosodia novum quodammodo accedit fragmentum ex Anecd. Paris. Cram. T. III. p. 292, 26: Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αἰ διφθόγγου ἐν Προσωδίοις (Προσολίοις) Μεμεναίατ' ἀοιδῆς (ἀοιδᾶς). Huc pertinet **Fr. 297.** — **Fr. 74. V. 1.** Philostrati codex non μέτρα, sed μητέρα exhibet; jam cum apud Dionysium μ' ἄτερ legatur, apparet scribendum esse:

Ἄκτις Ἀελίου, τί, πολύσκοπ' ἔμοι θοῶν μᾶτερ
ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέριστατον ἐν ἁμέρα βλεπόμενον. —

Fr. 76. Sero animadverti ad Hyporchemata referendum et cum **Fr. 76.** conjungendum esse **Fr. 189.** — **Fr. 159.** Affert etiam Gram. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 35, 24: ἐστὶ δὲ τάξεων κακίαι καπνός. et sane scribendum puto ἀνακηκίαι. — **Fr. 234.** Emendatius Grammaticus affert in Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 154, 13: Καὶ Πίνδαρος·

— — — — —
Ἄλλο δ' ἄλλοισιν νόμισμα· σφετέραν δ' αἰνέει δικαν ἕκαστος.

nisi quod αἰνέει scribitur. — **Fr. 242.** Cf. Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 88, 15. Ὀμηρος — τὸ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος. — **Fr. 284.** Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 169. 10. ἐπέτιον Pindarum dixisse perhibet. — **Fr. 308.** Adde Crameri Anecd. Paris. T. IV. p. 226, 16. — **Fr. 309.** Cf. Cram. Anecd. Paris. T. III. p. 284, 4.

Mimnermus. Fr. 12. v. 6. κώλη, Meinekius κοίλη conjecit. — **Fr. 17.** affert Grammaticus Crameri Anecd. Paris. T. III. p. 287. 1.

Pseudophocylides v. 175. ἄλαι corr. ὄλαι.

Theognis v. 839: Ἄλλ' ἄγε δὴ Σκύθα κῆρε κόμην, conjicio: ἄλλ' ἄγε δὴ ἐγκυτὲ κῆρε κόμην. **ibid. v. 882:** ἐκ πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων corrigas ἐκ Πλατανιστοῦντος. Sed de crisi Theognidea dicam alibi accuratius.

Sophocles. Adde *Paeonem in Aesculapium*, de quo vid. *Lucian. Encom. Demosth. c. 27*: οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μείον τι γίνεται τῆς τιμῆς, εἰ μὴ τῶν προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ἅματα, τὰ Ἀλιοσδήμου τοῦ Τροϊζηνίου καὶ Σοφοκλέους ἄδεται. Cf. *Philost. vit. Apoll. III, 17*: οἱ δὲ ἦδον φθῆν, ὅποῖος ὁ παιὰν ὁ τοῦ Σοφοκλέους, ὃν Ἀθήνησι τῷ Ἀσκληπιῷ ἄδουσιν. Qui autem factum sit, ut Sophocles in Aesculapium hymnum componeret, significat auctor vitae Sophoclis: ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλωνος ἱερωσύνην, ὃς ἦρας ἦν μετὰ Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι. ubi Meinekius collato *Schol. Apoll. Rhod. I, 97*: Ἄλκωνος et παρὰ Χείρωνι τρῶεις correxit.

Philiscus v. 1. νῦν ᾧ, corrigas νῦν ᾧ.

Archilochus. *Fr. 5.* Adde *Cram. An. Paris. T. IV. p. 412, 31*: οὕτω τρωθεῖς τις ἐν πολέμῳ ὑπέρφίλου ἔφη· αὐτόν μ' ἐξισάωσα· τί μοι μέλει ἀσπίς ἐκείνη· ἐφθέτω· αὐτόν μὲν τὴν ἰδίαν ψυχὴν εἰπών, ἀσπίδα δὲ τὸ ἴδιον σῶμα καλέσας. — *Fr. 22.* legitur *ibid. T. III. p. 496, 13*: ὁ δ' Ἀσίης κρατερὸς μῆλ. — *Fr. 31.* Cf. *ibid. IV. p. 61, 26*: Ἀτρυγέτος· ὁ καρπὸς παρὰ τὸ τρυγῆν· ἔστι δὲ ὁ Δημητριακὸς καρπὸς· Ἀρχίλοχος· οἱ δὲ οἷς ἀθήκην ὁ σημαίνει τόνου κωλωνὸς ὀτρυφάγον, περιτιτύοντος τοῦ ὀ. Hic igitur grammaticus integrum attulit jambum, sed cum post ὁ σημαίνει exciderit obscuri et corrupti vocabuli explicatio, expedire non possum, nec magis explanari potest, quod *ibid. legitur T. IV. p. 183, 21*: Θριαθρική· Ἀρχίλοχος· καὶ ὅτι ἀπὸ Θριῶν τῶν Διὸς θυγατέρων διωνομάσθησαν, ὡς Φερικύδης. — *Fr. 36.* legitur *ib. T. IV. p. 76, 30*. — *Fr. 80.* legitur *ib. T. III. p. 371, 13*. omisso poetae nomine, ubi ἔθεντο scribitur; item *ib. Fr. 82.*, ubi ἔχθυμὲν στυτάλῃ legitur. — *Fr. 85. v. 2.* legitur apud *Prisc. T. II. p. 396. ed. Krehl.* Ad hoc carmen haud dubie pertinet *Hesychii glossa Σελλήϊδεω* (male *Musurus*: Σελλιάδεω) Σελλείως νιός, ὁ μάνις, Βατουσιῶδης τὸ ὄνομα. Cf. *Aristid. T. II. p. 380. ed. Dindf.*: Ἀρχίλοχος — Λυκάμβην, Χειδόν, καὶ τὸν δεῖνα τὸν μάντιν καὶ τὸν Περικλῆα — καὶ τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους κακῶς ἔλεγεν. — Item alia *Hesychii glossa ad Archilochum referenda Λωτάδης· Λώτου νιός ὁ Λυκάμβης.* Item *Archilochi videtur versus, qui legitur ap. Rufinum p. 2711.* (*Gaisfordi editione nunc non licet uti*) qui ita est corrigendus:

Ἐάνθη παλαιῇ γρηῖ πολλοῖσιν φίλῃ.

— *Fr. 86.* Ex *Epodis* esse apparet etiam ex *Grammat. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 55, 16*. — *Fr. 122.* Cf. *ibid. T. IV. p. 84, 11*: σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ ἢ μέγα, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· ἃ ἕαδε εἴς τε ταύρους. quae nequeo corrigere. — *Fr. 165.* affertur *ibid. T. III. p. 284, 6*.

Simonides Amorginus. *Fr. 6. v. 76.* ἀόκαλος, idem conjecit *Hauptius*. — *Fr. 25.* legitur etiam in *Cramerii Anecd. Paris. T. III. p. 279, 8*.

Hipponax. *Fr. 80.* Auctius legitur in *Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 69, 33*: Κεκινάται, οἶον· οἱ δὲ μὲν ὀδόντες ἐν τοῖσι γνάθοισι πάντες κεκινάται. Itaque corrigendum, ut *Schneidewinus* quoque conjecit:

οἱ δὲ μὲν πάντες
ὀδόντες ἐν τῇσι γνάθοις κεκινάται.

Pertinet autem ad illud carmen, ex quo est Fr. 10. et quae sequuntur. Hipponactis Fragmentis addas Fr. 129. Schol. ad Plat. Lys. p. 206. ed. Steph.: *Φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιμθῶδες παρ' Ἰππώνακτι.* — Fr. 130. Cramerī Anecd. Paris. T. III. p. 115, 31: *Περιφραστικῶς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς γειναίους ἀνδρας λέγει κεφαλῆς, ὡς Ἰππώναξ ξανθὰ κάρηνα ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ τοὺς ἵππους.* Itaque legendum *ἵππων ξανθὰ κάρηνα*, est-que ex Parodiis petitum. — Fr. 131. Ibid. T. IV. p. 61, 17: *ἀρμαλῆς — ὡς καὶ καθάρω καθ' ἀρμόσ παρὰ ἵππος ἄνακτι, et paulo supra ἵπποκράτει.* Scrib. *Ἰππώνακτι.* Ceterum cf. Etym. M. p. 145, 7. — Fr. 132. Ibid. T. IV. p. 185, 30: *Λίς, ὁ λέων καὶ λιὸς ἢ γυνική, ὡς κίς, κιός, ὁ Ἰππώναξ.* —

Alcman. Fr. 30. Cf. Cramerī Anecd. Paris. T. III. p. 433, 19. — Fr. 40. Eadem Cyrillus Cramerī Anecd. Paris. T. IV. p. 181, 26. — Fr. 79. Fortasse scripsit Alcman: *Νικῶ δ' ὁ κάρῳν βῶς.* vid. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 54, 22: *κάρῳν, ὅσον ναὶ κάρῳν βῶς.* — Fr. 90. Afferit etiam Grammaticus Cramer. Anecd. Paris. T. IV. p. 63, 13: *Τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμῶνι καλὰ ἔσιν καὶ καλὰ μελισσομένη, ubi corrigo τὸ καλὰ παρὰ Ἀλκμῶνι καλλὰ ἔστιν· καλλὰ μελ.* — Fr. 113. ibid. legitur T. IV. p. 84, 17.

Bacchylides. Fr. 36. Grammaticus Cramerī *μελαγχεθίς*, quem-admodum ceteri, Suidas *μελαμβαφίς* exhibet. Adde praeterea novum Fragn. 63. ex Tzetz. Theogonia v. 80: *ἐν μὲν τῇ γῆι γεγονάσι τρεῖς Ἑρηνύες πρῶτον Ἡ Τιταφόνη, Μέγαιρα, καὶ Ἀληκτιῶ σὺν ταύταις, καὶ σὺν αὐταῖς οἱ τέσσαρες ὀνομαστοὶ Τελχίνες, Ἀκτιῶς, Μεγαλήσιος, Ὀρμενός τε καὶ Λύκος, οὓς Βακχυλίδης μὲν φησι Νεμέσεως Ταρτάρου, ἄλλοι τινὲς δὲ λέγουσι τῆς Γῆς τε καὶ τοῦ Πόντου.*

Timotheus. Fr. 11. Cf. Cram. Anecd. Paris. T. IV. p. 72, 25: *ὡς παρὰ Τιμοθέω τῶ κίθιρωφῶ, ὅσον· τεταμένα ὀρίγανυ διὰ μελιωτρεφῆ. σύγκεται δὲ οὗτος ὁ στίχος ἀπὸ προκλεισματικῶν.*

Bei **Gebrüder Reichenbach** in *Leipzig*
sind erschienen:

Ciceronis de officiis libri III. Rec. *R. Stuerenburg*.
Accedit Commentarius. 1843. 1 Thlr.

Specimen onomatologi graeci. Scripsit *Carolus Keilius*, Adjunctus Portensis. 1840. $\frac{2}{3}$ Thlr.

Anacreontis carminum reliquias eddit *Th. Bergk*.
1834. 20 Bogen. 8. $1\frac{1}{2}$ Thlr.

M. T. Ciceronis pro Sexto Roscio Amerino oratio. Recensuit, emendavit, scripturae varietatem, Vet. Scholiastam, selectas variorum annotationes suasque adjecit *Dr. Guilelm. Buechner*, superiorum ordd. in gymn. Sueria. praecopt. 1835. $22\frac{1}{2}$ Bogen. $1\frac{1}{2}$ Thlr.

Aug. Gotth. Gernhardt, Direct. gymnas. Vimar.,
Opuscula, seu commentationes grammaticae et prolusio-
nes varii argumenti, nunc primum uno volumine comprehen-
sae, emendatae, locupletatae. 1836. 8 maj. 27 Bogen.
 $1\frac{3}{4}$ Thlr.

Eutropii breviarium historiae Romanae, her-
ausgegeben und mit fortlaufenden Verweisungen auf
die Schulgrammatiken von *L. Ramshorn* und *C. G. Zumpt*,
mit historischen und geographischen Anmerkungen und einem
Wörterbuche begleitet von *Dr. Carl Ramshorn*. 1837.
 $12\frac{1}{4}$ Bogen. 8. geh. $\frac{3}{8}$ Thlr.

Neugriechische Grammatik nebst einer kurzen
Chrestomathie, mit einem Wörterbuche, für den Schul-
und Privatgebrauch. Von *Dr. Fedor Possart*. 1834. $1\frac{1}{3}$ Thlr.

Theorie der Interpunction. Aus der Idee des Satzes
entwickelt von *Dr. Johann Weiske*. 1838. 13 Bogen. $\frac{3}{4}$ Thlr.

Wissenschaft und Universität in ihrer Stellung
zu den praktischen Interessen der Gegenwart. Eine Gegen-
schrift gegen: *Prof. K. H. Scheidler* „Ueber die Idee der
Universität und ihre Stellung zur Staatsgewalt.“ Von *Dr. Carl Biedermann*, ausserordentl. Prof. d. Phil. an der Universität
Leipzig. 1839. $8\frac{1}{2}$ Bogen. $\frac{2}{3}$ Thlr.

BUCHBINDER
LEO HUFNAG
MÜNCHEN

